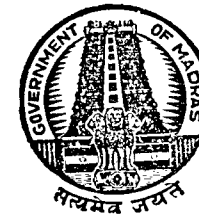

Issued—18-7-1959

**MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

MONDAY, 2ND MARCH 1959

VOLUME XX—No. 1

CONTENTS

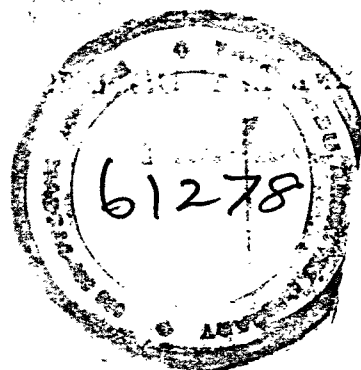
	PAGES
I Questions and Answers	1-23, 54-69
II Presentation of the Budget for the year 1959-60	23-51, 70-138
III Papers laid on the table of the House	52-53.

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1959

*Legislature (Assembly) Department
Madras*

PRICE, 37 naye Paise]

D
V211, 31 N59
N60 2034

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

FIFTH SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Volume XX (Nos. 1 to 7).

2nd to 6th March and 9th and 10th March 1959.

TABLE OF CONTENTS.

PAGES

Monday, 2nd March 1959.

	1-23
	54-69
II Presentation of the Budget for the year 1959-60	23-51
	70-138
III Papers laid on the table of the House	52-53

Tuesday, 3rd March 1959.

I Questions and Answers	139-162
	217
II Calling attention to the large scale unemployment of Trained Teachers in Tirunelveli District	163-166
III Privilege Motion <i>re</i> a report in the <i>Dina Thanthi</i>	166
IV Announcement <i>re</i> Decisions of the Business Advisory Committee.	166-167
V General Discussion on the Budget for the year 1959-60	167-216
VI Papers laid on the table of the House	216

Wednesday, 4th March 1959.

I Questions and Answers	219-244
	321-323
II Privilege Issue <i>re</i> Report of the Speaker's Ruling in the <i>Dina Thanthi</i>	244-245
III Presentation of the Report of the Committee on Subordinate Legislation	245
IV General discussion on the Budget for the year 1959-60— <i>cont.</i> ..	246-319
V Papers laid on the table of the House	319-320

Thursday, 5th March 1959.

I Questions and Answers	325-351 404-406
II Announcements—	
(1) Order of Demands for Grants	351-352
(2) Privilege Motion <i>re</i> a report in the <i>Dina Thanthi</i>	352
III General discussion on the Budget for the year 1959-60— <i>cont.</i>	352-403
IV Papers laid on the table of the House	403

Friday, 6th March 1959.

I Questions and Answers	407-429 514-519
II General discussion on the Budget for the year 1959-60— <i>cont.</i>	429-513

Monday, 9th March 1959.

I Questions and Answers	521-543 597-603
II General discussion on the Budget for the year 1959-60— <i>cont.</i>	543-596

Tuesday, 10th March 1959.

I Questions and Answers	605-628 690-707
II Calling attention to the exodus of people from Paramakudi and Mudukulathur taluks due to famine conditions	628-629
III Government Bill—The Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959	630
IV General discussion on the Budget for the year 1959-60— <i>cont.</i>	630-639
V Papers laid on the table of the House	689
Index	709-736

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, 2nd March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

MR. SPEAKER : உங்கள் எல்லோரையும் நான் இந்த பட்ஜெட் சட்டசபை கூட்டத்திற்கு வரவேற்கிறேன். இந்த 31 நாட்கள் உங்கள் ஒத்துழைப்பு எனக்கு பரிபூர்ணமாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். அப்பொழுதுதான் இந்தக் கூட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தமுடியும்.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Road and Inland Water Transport Advisory Committee

* 49 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the recommendations of the Road and Inland Water Transport Advisory Committee at its recent meeting in New Delhi in November 1958?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A summary of the recommendations of the Committee^a is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலேயுள்ள ஒரு முக்கியமான சிபார்சு, 'fixation of ceiling' and 'limitation of indirect taxation' என்ற இனத்தில், நமது சென்னை மாகாணத்தில் மோட்டார் வெகிகிள்ஸுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பாக்ஸில் 75 சதவிகிதத்துக்கு அதிகமில்லாத முறையில் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது ஒரு அடிப்படையான சிபார்சு. அந்த சிபார்சை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இப்பொழுதுதான் இந்த சிபார்சுகள் எல்லாம் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றன. அதை டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனரிடம் கொடுத்து பரிசீலனை செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த மகாநாட்டிலே இந்த சர்க்காரின் பிரதிநிதி பங்கெடுத்துக்கொண்டபோது இந்த 75 சதவிகிதம் லிமிட்டேஷனை ஒத்துக்கொண்டார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நமக்கு இப்பொழுது கிடைத்திருப்பது கமிட்டியின் சிபார்சுகள். அதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

Deficit financing

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri N. K. Palanisamy is not in his seat. The question and answer will be printed in the official proceedings.

* 480 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there was any discussion at the National Development Council meeting held in November 1958 to avoid deficit financing during the next two years of the Second Five Year Plan period; and

[2nd March 1959]

(b) the stand taken by this Government during the discussions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes. In the Memorandum on Plan resources and outlay which was considered by the National Development Council at its meeting on the 8th and 9th November 1958, the Planning Commission had pointed out that with prices at the present level and with growing pressures for increase in wages and salaries, it was necessary to avoid further deficit financing. Deficit financing on any significant scale could be contemplated only if food production increased substantially and food prices registered a distinctly downward trend. The National Development Council was in general agreement with this view. Accordingly, in the new estimate of resources, the amount of deficit financing for the Five-Year Period assumed by the Planning Commission has been restricted to Rs. 1,092 crores compared to the original figure of Rs. 1,200 crores, the total amount of deficit financing during the last two years of the Plan being limited to Rs. 210 crores.

(b) This Government agreed with the above views.

Irrigation facilities

* 481 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR AND SRI K. RAMACHANDRAN:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any special conference was convened by the Home Minister to improve irrigation facilities and to intensify agriculture; and

(b) if so, in which districts such conferences were held and the nature of the discussion and conclusions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) At Sivaganga in Ramanathapuram district and Arantangi in Tanjore district. Copies of the proceedings^a of the Conference are placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்த மகாநாட்டில் முடிவு ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லையா? அதையும் நான் எனது கேள்வியில் கேட்டிருக்கிறேன். இதைப் பற்றி விவாதித்துவிட்டு விட்டார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இம்மாதிரி மகாநாடுகளில் முடிவு ஒன்றும் செய்வதில்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER: Have special staff for Arantangi and Pudukkottai area, referred to on page 10 of the answer placed on the table of the House, been appointed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information with me.

^a Printed as Appendix II on pages 56-64 infra.

2nd March 1959]

SRI K. RAMACHANDRAN: இந்த மகாநாட்டில் செய்யப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி சர்க்கார் ஏதாவது முடிவு எடுத்திருக்கிறார்களா, அவைகளை பரிசீலனை செய்த பின்னர்? அப்படியென்றால் அந்த முடிவுகள் என்னவென்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இங்கு விவாதிக்கப் பட்டது, சிபார்சு செய்யப்பட்டது இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் அப்போதைக்கப் போது பரிசீலனை செய்து, மேலும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்றால் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். இல்லையென்றால் முடிவு செய்து, வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்.

SRI K. B. S. MANI: இந்த மகாநாட்டில் தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அரந்தாங்கி, அடுத்ததுள்ள புதுக்கோட்டை போன்ற இடங்களைப்பற்றி மட்டும் விவாதிக்கப்பட்டதா? அல்லது தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள, மற்ற சொற்பச் செலவில் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய தரிசுகளைப் பற்றியும் விவாதிக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பொதுவாக சிறிய நீர்ப்பா பாசனத்திட்டம் நிறைவேற்றுவது பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது.

SRI K. R. VISWANATHAN: இத்தகைய சிறிய நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் நடத்தப்படுகின்றனவா? அல்லது வேறு ஜில்லாக்களிலும் நடத்தப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் மகாநாடு தஞ்சை ஜில்லாவில் நடத்தப்பட்டது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் நடத்தப்பட்டது.

Pracharak training in Hindi Vidyalayas

* 482 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of candidates who were given stipends for undergoing Pracharak training in Hindi Vidyalayas run by the Dakshina Bharat Hindi Prachar Sabha, for the year 1957-58; and

(b) the expenditure incurred by the State Government for that purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) 47.

(b) Rs. 9,100-80 nP.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know, Sir, whether our Government are exclusively meeting this expenditure or the Union Government are meeting a portion of this expenditure?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Union Government are meeting sixty per cent of the expenditure.

SRI A. VEDARATHNAM: மத்திய அரசாங்கம் இந்த பிரசாரத் திற்காக கொடுத்திருக்கும் தொகை பூராவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டதா? இல்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நமக்கு வேண்டிய அளவு பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

[2nd March 1959]

Syllabus for the Integrated System of Medicine

* 483 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in the syllabus of Integrated System of Medicine as taught to the students, there are certain facts that are contrary to scientific facts as far as Anatomy is concerned; and

(b) if so, what steps are taken to rectify the defect?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இதிலே, தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய பாடத்திலே ஆயிரத்திற்கு அதிகம் எலும்புகள் மனிதனின் உடலில் இருப்பதாக ஒரு விலிபவலில் உள்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது சரியா?

MR. SPEAKER: அவரை எக்ஸாமின் செய்யப் போகிறீர்களா?

College of indigenous medicine.

* 484 Q.—SRI A. VEDARATHNAM (on behalf of Sri M. D. Thiagaraja Pillai): கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியில் எவ்வளவு மாணவ மாணவிகள் படிக்கிறார்கள்? அதற்காக செய்யப்படும் செலவுத் தொகை என்ன?

(ஆ) மேற்படி கல்லூரியைச் சேர்ந்த ஆஸ்பத்திரியில் சென்ற மூன்று வருஷங்களில் (1956-58) சிகிச்சை பெற்ற நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை என்ன? சென்ற மூன்று வருஷத்தில் வருஷந்தோறும் ஆகும் செலவு என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Six hundred and ninety-three men students and 77 women students and Rs. 5,22,544 during 1957-58.

(b) The daily average number of patients treated is—

1,079 in 1956,

1,161 in 1957, and

1,449 in 1958 (up to October).

Expenditure—

Rs. 5,81,922 in 1955-56.

Rs. 6,03,450 in 1956-57.

Rs. 7,40,594 in 1957-58.

China clay

* 485 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the places where China clay is found in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: China clay is available in Kumalampattu Reserve Forest, Siranguppam and Melambattu villages of South Arcot district in this State.

[2nd March 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இது எந்த வட்டாரங்களில் எல்லாம் சிறுதொழிலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சிறுதொழிலாகப் பயன்படுத்துவதற்கு வசதி அளிக்கிறோம் என்று முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு “க்ளே பாக்கரி” இருக்கிறது. இன்னும் விருத்தாசலத்தில் வைக்க ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்த களிமண் கிடைக்கக் கூடிய பகுதியிலேயே தொழிற்சாலை வைத்து நடத்திவைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதாக இப்பொழுது உத்தேசம் இல்லை.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நெய்வேலி பகுதியில் இந்த சைனா க்ளே கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படியானால் நெய்வேலித்திட்டங்களில் அங்கு இதுவும் ஒரு திட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நெய்வேலி பகுதியில் கிடைக்கிற சைனா க்ளேயை சேஷசாயி பிரதர்ஸ் என்ற ஒரு கம்பெனி வைத்து ஹைடென்ஷன் அன்ட் லோ டென்ஷன் இன்ஸ்லேட்டர்ஸ் வைக்க ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know the articles manufactured in the Vellore Porcelain Factory?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think they are crockery and sanitaryware.

SRI K. R. VISWANATHAN: திருச்சி மாவட்டத்தில் பெரம்பலூர் தாலுகாவில் இந்த சைனா க்ளே கிடைப்பது உண்மையா? அதைப் பயன்படுத்தி சிறுதொழில் செய்ய முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A separate question may be put, Sir.

Mahaganapathi Mills, Pudukkottai

* 486 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps taken by the Government to reopen Mahaganapathi Mills, Pudukkottai?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sri Mahaganapathi Spinning Mills, Limited, Pudukkottai, was closed on 22nd February 1958 due to financial difficulties. Later, a settlement was reached on 31st August 1958 according to which the mills were to be reopened on or before 12th September 1958. An understanding was also reached regarding the payment of compensation amount awarded by the Labour Court, Madurai, and law-off compensation for a period from March to August 1958. However, this settlement was not given effect to. The question of prosecuting the management for violating the terms of settlement is under examination of the Government and orders will be issued shortly. The Government have also advised the workers to file applications under Section 33-C (1) of the Industrial Disputes Act before the Labour Court, Madurai, for determining the amount due to them.

V211, 31 N 59
S 63.20 4
161278

[2nd March 1959]

SRI M. KALYANASUNDARAM : இன்னும் அந்த மில் திறக்கப் படவில்லை. அதைத் திறந்து தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டுமென்று அந்த நிர்வாகம் கடன் வேண்டுமென்று சர்க்காரை நாடினார்களா? அதற்கு உதவி செய்ய சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த மில்லுக்கு ஏராளமான கடன் இருப்பதால் இதை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு சரியான வசதியில்லை என்பதுதான் சர்க்கார் அபிப்பிராயம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : உடன்பாடுகளை மீறுகிற முதலாளிகள் பேரில் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க சர்க்கார் ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர் களுக்கு சர்க்கார் தயங்குகிறார்கள் என்று யார் சொன்னார் என்று கேட்கிறேன், நான்?

Pamba and Keeriyar rivers

* 487 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the proposal to share the Pamba river and Keeriyar river waters was taken up with the Kerala State; and

(b) if so, the stage at which this proposal stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : பம்பையாறு, கீரியாறு திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா? இதுபற்றி, சமீப காலத்தில் கமிஷன் ஆண்டிலாவது கீரியாறு திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்தார்களா? இதை நடத்தமுடியும் என்றாவது சர்க்காருக்குத் தோன்றுகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கீரியாறு திட்டத்தை ஏற்கனவே பரிசீலித்திருக்கிறார்கள். பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி பரிசீலனை செய்ததில் அது லாபகரமான திட்டமில்லையென்று கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது “பெர்” செய்திருக்கிறார்கள். பம்பையாறு திட்டத்தை எடுக்க பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருப்பதால் இதற்குத் தேவையில்லை என்று கருதப்படுகிறது.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : ராஜா ஆப் ராமனாட், அவர்கள் பி. ப்ளியூ. டி. மினிஸ்ட்ராக இருந்தபோது கீரியாறுத் திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்து நடத்தப் படுமென்று இந்த சட்டசபையில் உறுதி கொடுத்தது உண்மையா? இதுகுறித்து அந்த வாக்குறுதிக்கு இன்றுவரை ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பம்பையாறு திட்டம், கீரியாறு திட்டம் ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வளவு செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டது. அவைகளுக்கிடையே எத்தனை ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டது.

[2nd March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : பம்பையாறு திட்டத்திற்கு சுமார் 40 கோடி ரூபாய் உத்தேசமாக செலவாகும் என்று தெரிகிறது. கீரியாறுத் திட்டத்திற்காக கிட்டத்தட்ட 216 லட்சம் ரூபாய் செலவாகலாம் என்று தெரிகிறது. விஸ்தீர்ணம், உத்தேசம் பம்பையாறுத் திட்டத்தின் கீழ் 2 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களை நீர்ப்பாசனத்திற்குக் கொண்டு வந்து விவசாயம் செய்யலாம் என்று தெரிகிறது. ராமனாதுபுரம் ஜில்லாவில் ஸ்ரீவில்லிப்பத்தூர், அருப்புக்கோட்டை, சாத்தூர். திருநெல்வேலியில், சங்கரன்கோவில் தாலுகா.

Government contribution to certain panchayats

* 488 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the names of the Panchayats in Kanyakumari district and Shencottah taluk for which contribution from the Government is due for the year 1957-58 and the amount that is so due?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A statement^a showing the names of panchayats in the Kanyakumari district and in the Shencottah taluk of Tirunelveli district and the amounts of contribution payable under Section 55 (1) of the Travancore Cochin Panchayats Act, 1950, to each of them, for the year 1957-58 is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : 1957-58-க்கு இந்த ஸ்டேட்மெண்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கக்கூடிய தொகையில் சுமார் 1 லட்சம் ரூபாய், அதாவது “மாட்சிங் கிராண்டு” அந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டிய ரூபாய் கொடுக்கப்படாமல் இருந்திருக்கிறது. ஏன் இதில் இத்தனை காலதாமதம்? இதிலே எந்த விதமான தர்க்கமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகை என்று எடுத்துக்கொண்டதாக இந்த ஸ்டேட்மெண்டில் இருக்கிறது.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : 1957-58-ம் ஆண்டு ரூ. 40,688 கொடுத்திருந்தது. மீதி இப்பொழுது நப்பு ஆண்டில் ரூ. 2,01,618 கொடுத்து இந்தக் குறை நீங்கியிருக்கிறது.

Anicuts across certain rivers

* 489 Q.—**SRI R. SRINIVASA IYER :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have received representations from the public of Arantangi taluk, Tanjore district, requesting construction of bed-dams or anicuts across Vellar and Pampan in Arantangi taluk, for diverting water to irrigation tanks; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Collector of Tanjore and the Chief Engineer (Irrigation) have been asked to examine the representations and their reports are awaited.

SRI R. SRINIVASA IYER : Is there any proposal to appoint special engineering staff in that uncommanded area to investigate these things?

[2nd March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, there have been some proposals. But, I would like the hon. Member to put a separate question if he wants to know the details.

* 490 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the present stage of the construction of a masonry dam across (i) Agniyar near Sinayakudi and (ii) Koraiyar near Mullaioor in Kulathur taluk, Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have decided that the construction of an anicut across Agniyar near Sinayakudi in Kulathur taluk, may be taken up later, if there is sufficient water in the river, after watching the results after the construction of an anicut near Thittanpatti in Alangudi taluk is completed.

The scheme for construction of an anicut across Koraiyar near Mullaioor, is being investigated by the Executive Engineer, Special Minor Irrigation Programme Division.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR: முள்ளை ஆறு அணைக் கட்டினால் மொத்தம் எத்தனை ஏக்கர் பாயக்கூடும் என்று சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதனால் 1,292 ஏக்கர்கள் புதியதாக பயன் அடையும். அது அல்லாமல் 1,833 ஏக்கர்களுக்கு இப்பொழுது கிடைக்கக் கூடிய தண்ணீரை விட கொஞ்சம் அதிகமாக தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்யும்.

New cars for Ministers

* 491 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of new cars purchased for the use of the Ministers during the current year (1958);

(b) the total cost thereof; and

(c) the Ministers for whom these new cars were purchased?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) One.

(b) Rs. 22,572.33 nP.

(c) The car was allotted to the Minister for Local Administration.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்தப் புது கார் வாங்குவதற்கான காரணம் என்ன? பழைய கார் எப்படி விற்கப்பட்டது? அதனால் கிடைத்த தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தப் பழைய கார் சேதமானது. ஷெவ்ரலே கார் சேதமானது அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்திருக்கலாம். சில சமயங்களில் சேதமானது கூட லாபமாக இருக்கும் என்று இப்பொழுது தோன்றுகின்றது. எனென்றால் அது ஏலத்தில் ரூ. 21,300-க்கு விற்கப்பட்டது. நாம் அதற்கு கொடுத்த விலை ரூ. 12,000 அல்லது ரூ. 13,000 தான் (சிரிப்பு).

[2nd March 1959]

SRI A. GOVINDASAMI: ஒரு அமைச்சருடைய காரை வேறு ஒருவர் எடுத்துச் சென்று மோதி அந்தக் கார் ரிப்பேராகப் போனதாக சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கார் திரும்பி வந்துவிட்டதா? அல்லது “கண்டெம்” செய்யப்பட்டு விட்டதா?

MR. SPEAKER: அது மாதிரி யார் சொன்னது? (சிரிப்பு).

T.B. Seals

* 492 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யக் கல்யாண சீல் விற்பனை மூலமாக 1958-ம் வருஷத்திலே எத்தனை ரூபாய்கள் வசூல் செய்யப்பட்டன?

(ஆ) என்னென்ன காரியங்களுக்காக இத்தொகை செலவிடப்படும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Rs. 33,249.91 in 1957-58 (8th Tuberculosis Seals Sales Campaign).

(b) (1) Establishment of isolation wards for advanced tuberculosis cases.

(2) Putting up wards or clinics.

(3) Formation of Care-Committees to assist indigent Tuberculosis patients.

(4) Stimulation of activities of District Tuberculosis Association.

(5) After-care of Tuberculosis patients.

(6) Purchasing of essential equipment such as X-ray, etc.

(7) Introduction and expansion of Home Treatment Service.

(8) Assisting suitable persons to be trained as social workers and Health Visitors.

SRI A. A. RASHEED: Out of the amount collected, has any amount been given to the Central Tuberculosis Prevention Association?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. Five per cent of the collection is to go to the Central Tuberculosis Association besides the cost of materials supplied, viz., T.B. Seals, other publicity, pamphlets, etc.

Grievances of Tannery workers

* 493 Q.—SRI S. R. MUNUSAMI: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள 7,000 தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு முதலாளிகள் செய்துவரும் கொடுமைகளைப் பற்றியும் “போனஸ்” சம்பந்தமாய் தொழில் கோர்ட்டார் செய்த தீர்ப்பைக் கொடுக்க மறுப்பதைக் கோரியும் இன்னும் மற்ற கோரிக்கைகள் கொண்ட ஜாபிதாவை அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பியதுண்டா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன்பேரில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

[2nd March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) (b) in November 1958, the North Arcot District Tannery Workers Union forwarded a copy of the notice of direct action issued to the management of the tanneries in the North Arcot district by their workers raising 15 demands and requested the intervention of the Government. One of the demands related to bonus for 1956-57 and 1957-58. The Labour Officer, Salem, the Collector of North Arcot and the Assistant Commissioner of Labour held discussions with the parties. The managements agreed to pay bonus for 1956-57 on the same basis as for 1954-55 and 1955-56. I may add here that an Award in respect of bonus for 1954-55 and 1955-56 was given by the Industrial Tribunal, Madras, but it has been stayed by the High Court, Madras. The issue regarding bonus for 1957-58 has been settled by the Collector of North Arcot.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பது பற்றி கோர்ட்டிலே தீர்ப்பு செய்தபிறகும் கூட அந்தத் தீர்ப்பு நிறைவேற்றப்படவில்லை. அந்தத் தீர்ப்பு நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று அமைதியான முறையிலே அவர்கள் ஹர்த்தால் செய்தபொழுது, அந்தத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : The hon. Member is giving so many particulars). ஆகவே, கோர்ட்டு தீர்ப்பை அமுல் நடத்துவதோடு தண்டனைக்குட்பட்ட தலைவர்களையும் விடுதலை செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கோர்ட்டு தீர்ப்பு ஹைகோர்ட்டினால் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் அதை அமுல் நடத்த முடியவில்லை.

SRI A. A. RASHEED : Is it not a fact that this matter is *sub judice* and is pending with the High Court and is it a fact that the cash . . . ?

MR. SPEAKER : Let the Hon. Minister answer the first question. If he says that the matter is *sub judice*, the hon. Member cannot ask the second question.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question of validity of the reference is before the High Court.

MR. SPEAKER : Then, I suppose it is *sub judice*. So, let us pass on to the next question.

First aid to gang coolies

*494 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

நெடுஞ்சாலை இலாகாவில் வேலை செய்யும் கேங் கூலி என்று சொல்லும் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும்போது அடிப்பட்டால் முதல் உதவி கொடுக்க ஏற்பாடுகள் உண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : No, Sir. But the desirability of providing such a facility is under the consideration of Government.

[2nd March 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பல ஆண்டு காலமாக “காங்” கூலிகள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அடிப்பட்டால் எந்த விதமான மருத்துவ வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் “பர்மனென்ட்” செய்யப்படாமலும், அவர்களுக்கு இம்மாதிரி மருத்துவ வசதி அளிக்கப்படாமலும் இருக்கிற காரணத்தினால் இனிமேலாவது இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அநேகமாக ரோடுகளிலே வேலை செய்யக்கூடிய கூலிகளுக்கு அதிகப்படியான காயங்கள் ஏற்படா. இருந்தாலும் அப்படி ஏற்படும் சமயங்களிலே அவர்களுக்கு முதல் உதவி கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யலாமா என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

Filter point schemes

*495 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the areas where filter point schemes are in operation; and

(b) the progress of work in districts other than Tanjore district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The scheme is in operation in the whole State except in the districts of Madras, Kanyakumari and the Nilgiris.

(b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த “ஸ்டேட் மென்டிஸ்” 1954-55-ல் 787 கிணறுகள் குழிக்கப்பட்டதாக கண்டிருக்கிறது. அந்த எண்ணிக்கை குறைந்துக் கொண்டே வந்து கழிந்த ஆண்டில் 300-க்கும் குறைவாக இருக்கிறது. இப்படிக் குறைந்து கொண்டே வருவதற்கு காரணம் என்ன? வேண்டிய கிணறுகள் குழிக்கப்பட்ட விட்டதாக சர்க்கார் கருதுகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இங்கே 1958-59-ம் அக்டோபர் வரையில் தான் புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் சில கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கும். எந்தெந்த இடத்தில் வசதி இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு பில்பர் பாயிண்டு கிணறுகள் தோண்டப்படும். அது புர்த்தியாகிவிட்டால், இந்த எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டேதான் வரும். இருந்தாலும் சாத்தியப்படுகிற அளவுக்கு இதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சந்தை வாசல் என்ற ஒரே இடத்தில் தான் பில்பர் பாயிண்டு கிணறு இருக்கிறது. இந்த மாவட்டத்தில் மேலும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் தோண்டப்பட்ட கிணறுகளின் எண்ணிக்கை இந்த ஸ்டேட்மென்டைப் பார்த்தால் தெரியும். கடந்த ஆண்டுகளில் முறையே 56, 36, 60, 35, 12, 36, 7 கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன. மொத்தம் கூட்டிப் பார்த்தால் தெரியும்.

[2nd March 1959]

SRI V. SUBBLAH : பில்டர் பாயின்ட் கிணறுகள் இப்பொழுது அநேகமாக மணல் பிரதேசங்களிலும், ஆற்றுப் பகுதிகளிலும் மட்டும் தான் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வைப்பாறு சித்திரா நதிப் பக்கத்தில் மணல் பகுதி அல்லாத இடங்களிலே பில்டர் பாயின்ட் கிணறுகள் தோண்டிக் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM : மணல் பாங்கு அல்லாத இடங்களிலே பில்டர் பாயின்ட் கிணறுகள் தோண்ட முடியாது.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what are the valid reasons as to why this scheme is not in operation in the City of Madras, at least in the coastal line where this could easily be explored?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the valid reasons which the hon. Member wants to know is that Madras City is not an agricultural area.

SRI A. GOVINDASAMY : தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 1956-57, 1957-58, 1958-59 இந்த மூன்று வருடங்களிலும் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அளவிலிருந்து குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. இதற்கு காரணமென்ன? நீர்ப்பாசன வசதிகள் அதிகமாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அர்த்தமா? அல்லது மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் தயங்குகிறது என்று அர்த்தமா?

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் இதைப் பற்றி முன்பே சொன்னேன், எங்கு எல்லாம் சாத்தியப் படுகிறதோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் இந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. சாத்தியப்படாத இடத்தில் இந்தத் திட்டத்தை நடத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை ஸப் ஆர்டிஷியன் ஸ்பிரிங்ஸ், ஆர்டிஷியன் வெல்ஸ் இவைகள் எல்லாம் ஏராளமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் சிதம்பரம், விருத்தாசலம் போன்ற தாலுக்காங்களிலும் இந்த திட்டம் அதிகமாக நடத்தப்பட்டுவருகிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இந்த திட்டம் இதுவரை அமைக்கப்படவில்லை. இந்தத் திட்டம் அங்கு அமைப்பதற்கு சாத்தியமா? இதனுடைய சாத்தியக்கூறுகள் அங்கிருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றி ஏதாவது பரிசீலனை நடந்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கன்னியாகுமரி ஜில்லா நம்முடைய ராஜ்யத்தோடு இணைக்கப்பட்ட பிறகு இந்தப் பரிசீலனை அங்கும் நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : ஸர், பெரம்பலூர் தாலுகாவில் அத்தியூர் ஓகலூர், போன்ற இடங்களில் இந்த திட்டம் நடத்தப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. இந்த திட்டத்தை அங்கு மேலும் அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்பதை அறிய வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது பரிசீலனை செய்யப்பட்டுதான் வருகிறது. அதிலும் குழாய் கிணறுகள் அதிகமாக அங்கு ஏற்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய ஆலோசனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know the average cost of sinking a filter-point well? May I also know whether any concession is shown to poor ryots in the matter of collection of charges from them?

[2nd March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The cost is about Rs. 2,500. This is given as loan to the ryots to be recovered in five equal annual instalments.

SRI T. KARIA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, இங்கே மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற லிஸ்டைப்பார்த்தால் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதன் காரணம் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த விபரத்தை எந்த லிஸ்டிலிருந்து பார்த்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அங்கு கூடுதலாக ஏற்படுத்தப்படவில்லை. குறைவாகத் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் “குறைவாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று தான் கேட்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதற்கு காரணம் அங்கு இந்த திட்டத்தை அதிகமாக ஆரம்பிப்பதற்கு போதிய வசதியில்லாதது தான்.

Pension Scheme for teachers in Kanyakumari district

* 496 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of Sri T. T. Daniel) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the rules of the pension scheme of Secondary School teachers are extended to the Kanyakumari district; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The matter is under the consideration of the Government.

(b) Does not arise.

Vaigai Reservoir

* 197 Q.—**SRI T. SAMPATH** (on behalf of Sri V. Sankaran) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Madurai Municipality has applied to the Government for permission to draw certain quantity of water for drinking purposes from the Vaigai Reservoir; and

(b) if so, the Government's decision on the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The investigation of a scheme for augmentation of water supply to the Madurai Municipality, from the Vaigai Reservoir has been taken up.

Co-operative Development Programmes

* 498 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the National Development Council at its meetings held in New Delhi in November 1958 has asked the Government to review the present programme of co-operative development and formulate fresh programme for this State for the future; and

[2nd March 1959]

(b) if so, the steps taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) The Government are considering the question and no final decision has been taken.

Abolition of maistry system in plantations

* 498 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri N. K. Palanisami): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there was an agreement between the plantation employers and the Government regarding the abolition of maistry system in plantation in this State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) A settlement regarding the future of maistry system has been reached on 4th November 1958 not between the Government and the plantation employers but between the plantation employers and their employees.

(b) A statement * giving the details is placed on the table of the House.

SRI K. PONNIAN: தலைவர் அவர்களே, தோட்ட முதலாளிகளின் கீழ் வேலை செய்யும் கோல் மேஸ்திரிகளையும் சூப்பர்வைஸர்களாக ஆக்குவதற்கு சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதில் எந்த விதமான உதவி செய்யப்படும் என்பது ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிறது. அது மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி சர்க்கார் எல்லா உதவிகளையும் செய்து கொடுக்கும்.

SRI J. MATHA GOUNDER: தோட்டத்திலிருந்து ராஜினாமா செய்யக்கூடிய மேஸ்திரிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது அவர்களுடைய சர்வீஸை கணக்காக்கி கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது தோட்டம் வாங்கிய தேதியிலிருந்து கணக்காக்கி நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்கு தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

SRI P. G. MANICKAM: 1958-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் கடைசி வரையிலும் எத்தனை மேஸ்திரிகள் சூப்பர்வைஸர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்கு தனி கேள்வி வேண்டும்.

Restoration of tanks

* 500 Q.—SRI M. KALAYANASUNDARAM (on behalf of Sri N. K. Palanisami): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Centre has allotted any amount for the restoration of tanks in 1958-59;

[2nd March 1959]

(b) if so, the amount; and

(c) the number of tank works to be taken up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) It is presumed that the hon. Member wants information regarding Central Assistance for Works in the Special Minor Irrigation Programme. The Government of India have agreed to the grant of assistance to an extent of Rs. 41.76 lakhs. Besides, an additional special assistance of Rs. 6.50 lakhs is expected to be made available. Final allotments by way of loan and grant are awaited from the Government of India.

(c) One thousand and twenty-three.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: May I know whether this scheme will be continued in the next year? If so, may I know whether we are likely to get any grant from the Centre?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI: தலைவர் அவர்களே, இதில் ஜில்லாவாரியாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதா? அப்படியென்றால் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் எவ்வளவு தூரம் தேவையாக இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY: தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ் அதிகப்படியான நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் ஏற்படுத்துவதற்காக ஸ்பெஷல் இன்ஜினியர்கள் போட்டு நடவடிக்கை எடுத்து வந்தார்களே, இப்போது அந்த வேலை துரிதமாக நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன? மத்திய சர்க்கார் இதற்கு எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: வேலை துரிதமாக நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் வருகிறது. வரவு செலவு திட்டத்தை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பிக்கும்போது இதில் எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து போதிய ஆதரவு கிடைத்து வருகிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே பல்லடம் போன்ற மிகவும் பிற்பட்ட இடங்களுக்கு இந்த மாதிரியான, தொகையிலிருந்து ஒரு விசேஷமான தொகையை ஒதுக்கி அங்குள்ள மக்கள் பயன்பெறுகிற வகையில் அங்குள்ள குட்டைகள், குளங்கள் முதலியவற்றை மீண்டும் சீர்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பல்லடம் போன்ற இடங்களில் சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய பரிசீலனை செய்யப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: இதில் நமது மாகாணத்திற்கு 48 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை செலவு செய்வதில் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து ஏதாவது நிபந்தனை விதிக்கிறதா? இந்த 43 லட்சம் ரூபாய் முழுவதும் செலவு செய்யப்பட்டு விட்டதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

[2nd March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அனேகமாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் முழுத்தொகையும் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. பலன் தரக்கூடிய திட்டங்களுக்கு இது செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறு எந்த நிபந்தனையும் கிடையாது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பழைய ஏரிகளை மாத்திரம் தான் சரிப்படுத்தலாம் என்பதா அல்லது புது ஏரிகளையும் உற்பத்தி செய்யலாம் என்றிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நமது ராஜ்யத்தில் பழைய ஏரிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளை சீர்படுத்தினால் அதிகமாக பலன் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே புதிய ஏரிகளை ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியமில்லை, அதோடு அது சுலபமும் அல்ல, சாத்தியமும் அல்ல.

Minor Engineering Industry workers

* 501 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether Harihara Ayyar Tribunal has given an award for Minor Engineering Industry in October 1957, regarding the fixation of minimum wages, dearness allowance and apprenticeship;

(b) whether the award has been implemented at Coimbatore; and

(c) whether there is any proposal to implement the award at Madras City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) In September 1957, two awards were given by the Labour Court, Coimbatore, and they relate to fixation of wages, dearness allowance, etc., to the workers of Textool Company Limited, Ramakrishna Industrials Limited, the P.S.G. & Sons, Charity Industrial Institute and Eastern Electricals Limited, Coimbatore.

(b) The award applies only to the four concerns referred to in clause (a). The managements and the workers of these companies have come to an agreement regarding the implementation of the terms of the award.

(c) No, Sir, as there is no provision in the Industrial Disputes Act to extend the terms of the award to other establishments which were not included as parties to the dispute at the time of reference.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்த மைனர் இன்ஜினியரிங் தொழிலாளர்கள் சார்பாக, அவர்களுடைய சம்பளம், பஞ்சப்படி இவைகள் குறித்து ஒரு முக்கூட்டு கமிட்டி சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அப்படி யிருக்கும்போது அதையொட்டித் தான் இந்த தீர்ப்பின் அமைப்பு எப்படியிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த முக்கூட்டு கமிட்டி யினுடைய சிபாரிசுகள் அதிகமாக இந்த தீர்ப்பில் அடங்கியிருக்கின்றன.

2nd March 1959]

Iron, steel and pig iron

* 502 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the quantity of iron and steel and pig iron that was allotted for various purposes from April 1957 to October 1958; and

(b) of this, how much is for—

(i) Small-scale industries;

(ii) Agriculture; and

(iii) for construction purposes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The following quantities of iron and steel and pig iron were allotted to this State from April 1957 to October 1958 :—

Government Development Schemes quota.—Three thousand and six hundred (3,600) tons.

Steel Processing Industries quota.—Four thousand, eight hundred and seventy-two (4,872) tons.

Small Scale Industries quota.—Three thousand, six hundred and sixty-six (3,666) tons.

Agricultural quota.—Four thousand, six hundred and twenty (4,620) tons.

Non-Agricultural quota.—Nine thousand, four hundred and eight (9,408) tons.

Pig Iron quota.—Three thousand, five hundred and thirty four point five (3,534.5) tons.

(b) The following are the total quantities allotted for the quotas mentioned below from April 1957 to October 1958 :—

(i) Small Scale Industries.—Three thousand, six hundred and sixty-six (3,666) tons.

(ii) Agriculture.—Four thousand; six hundred and twenty (4,620) tons.

(iii) Construction purposes (Non-agricultural quota).—Nine thousand, four hundred and eight (9,408) tons.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், நாம் மொத்தம் 11-30 எவ்வளவு மத்திய சர்க்காரிடம் கோரினோம் ? அதிலே நமக்கு எத்தனை a.m. சதமானம் கிடைத்தது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சாதாரணமாக நமது கோரிக்கை இதைப் போல இன்னும் ஒரு மடங்கு அதிகமாக இருக்கும்.

SRI K. B. S. MANI : இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய இரும்பு, எஃகு, தேனிரும்பு முதலியவைகள் நம் மாகாணத்தில் செய்ய வேண்டிய விவசாயக் கருவிகளுக்கும் மற்ற சாமான்களுக்கும் போதுமானதாக இல்லை—பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது—என்று எந்தெந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பங்கள் வந்து அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள் ? அப்படியிருந்தால் அதன் மீது என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[2nd March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தேனிரும்பைப் பொருத்த அளவில், நமக்கு வேண்டிய அளவு கிடைத்திருக்கிறது. வேண்டிய அளவு கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் நின்று விட்டது. இரும்பு, எஃகு இவைகளைப் பொருத்த அளவில் நமக்கு வேண்டிய அளவு கிடைக்க வில்லை. இரண்டு ஸ்டீல் பிளாண்டுகளும் உற்பத்தி செய்யத் துவங்கியவுடன் நமது பிரச்சினை தீர்ந்து விடும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. NATARAJAN : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரத்திலிருந்து விவசாயக் கருவிகள் செய்வதற்குக் குறைந்த அளவு இரும்பு கிடைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இரும்பு கோட்டாவிலிருந்து எடுத்து இதற்கு இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கிக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடுகள் செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது மத்திய அரசாங்கத்தாரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. அக்ரிகல்சரல் கோட்டாவில் அதிகம் வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : May I know how much of the steel allotted was from the indigenous source and how much from the imported source and is it a fact that the imported material was more expensive than the indigenous material?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put. In fact the information will be available only from the Centre and not from the State.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் திற்காக ஜில்லா விவசாய அதிகாரி அவர்கள் சிபார்சு செய்கிற அளவு டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இரும்பு கொடுப்பதில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? விவசாயத்திற்குத் தேவையான அளவு இரும்பு கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நமக்குத் தேவையான இரும்பு, எஃகு கிடைக்கவில்லை என்று ஆரம்பத்திலேயே நான் சொன்னேன். மத்திய சர்க்காருக்கு இன்னும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எழுதியிருக்கிறது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, நமக்குக் கிடைத்த இரும்பு, எஃகு கோட்டாவானது, நாம் கேட்டதில் பாதி அளவு தான் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மத்திய சர்க்கார் வட நாட்டிலுள்ள இதர மாகாணங்களுக்கு கேட்ட அளவு ஒதுக்கி விட்டு, தென்னாட்டைப் புறக்கணித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கொஞ்சம் கூட உண்மையில்லை. அந்தந்த மாகாணத்தைத் தனித் தனியாக எடுத்துப் பார்த்தால் அவர்களும் அந்த மாதிரித் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அம்பர் சர்க்கார் செய்வதற்குப் போதிய இரும்பு கிடைக்காததால், போதிய அளவு உற்பத்தியாகவில்லை என்று சொன்னார்கள். அடுத்த ஆண்டிலாவது அம்பர் சர்க்காரிற்குப் போதிய இரும்பு கிடைக்கச் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பிலாய், ரூர்கேலா ஸ்தாபனங்கள் இரண்டும் இரும்பு, எஃகு உற்பத்தி செய்யத் துவங்கியவுடன் இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்து விடும்.

2nd March 1959]

Film Industry.

*503 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

சினிமா தொழிலுக்காக வேண்டிய கச்சா பிலிம் நமது ராஜ்யத்திற்குக் குறைந்தது காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் குறையைத் தவிரக்க சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No representation has been received by Government about the retrenchment of workers as a result of the cut in raw-film allotment. It is however reported that out of 202 workers who were retrenched, 67 were paid retrenchment compensation and the remaining 135 were not eligible for such compensation.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை யொன்று ஊட்டியில் வைப்பதாக எண்ணம் இருந்ததே, அதை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

MR. SPEAKER : தாங்கள் கேட்கும் கேள்விக்கும், ஆந்தக் கேள்விக்கும் சம்பந்தமேதுமில்லை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், ஒரு சிறிது, இந்த பிலிம் குறைவு ஏற்பட்டதினாலே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள அநேகருக்கு கஷ்டம் வந்திருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. மது விலக்குக் கொண்டு வந்தது போல, இந்தத் தொழில் தேவைக்கு அதிகமாகி விட்டதென்று இதைக் குறைக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தால், இதிலுள்ள மக்களுக்கு ஒரேயடியாக கஷ்டம் வருமாதலால், இப்படிச் சிறு குறைபாடுகளால் அதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் தங்களைத் தயார் செய்து கொள்ளலாமல்லவா? ஆகையால் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்துவார்களா?

MR. SPEAKER : The question is out of order.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பட்டப் பிடிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள ஏறக்குறைய 5,000 பணியாட்கள் அந்தத் துறையிலே நிரந்தரமல்லாத வேலையில் இருக்கிறார்கள். நிரந்தர வேலையில் இல்லாதவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதால் அது குறித்து, அவர்களுடைய நிலையையும் அறிந்து அந்த நிலைமையைப் போக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

MR. SPEAKER : How does this arise out of the main question? The hon. Member is putting a general question, which I am afraid is not in order.

SRI K. ANBAZHAGAN : May I request the Chair to permit me to explain my questions?

MR. SPEAKER : தயவு செய்து இந்தக் கேள்வியைப் பற்றி உப கேள்வி கேளுங்கள். பொதுவான கேள்வியை இந்தக் கேள்வியின் கீழ் கேட்கக் கூடாது.

SRI K. ANBAZHAGAN : I am only referring to their grievances.

MR. SPEAKER : The hon. Member may please put a separate short notice question.

[2nd March 1959]

Court Fees Act

* 504 Q.—SRI T. SAMPATH (on behalf of Sri V. Sankaran) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the decision reported in 1957 (1) M.L.J. 188 relating to an order under section 73 of the Court Fees Act; and

(b) if so, what step is proposed to be taken in the light of the said decision?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The High Court's ruling is kept in view while considering proposals for grant of remission or reduction of court-fees under section 73 of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.

SRI R. SRINIVASA AYYAR : Is there any proposal to amend the Court Fees Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no such proposal.

Industrial Investment Corporation, Madras

* 505 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the details regarding the working of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited;

(b) the amount invested by the Government; and

(c) whether it is working on profit and loss?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The attention of the hon. Member is invited to the Government's review on the working of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, copies of which have been placed on the table of the House, on 5th February 1959.

(b) Rupees one hundred and two lakhs.

(c) The Corporation is working at a profit.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், இந்த கார்ப்பொரேஷனிலே அதிக டிமாண்ட் வருவதால் இன்னும் முதலீடு அதிகம் வேண்டுமென்று அவர்கள் கோரியுள்ளார்களா? அப்படியானால் அதிக முதலீடு போட சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது கார்ப்பொரேஷனின் நிதி வசதி நன்றாக இருக்கிறது. டெபாஸிட்டெல்லாம் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. இப்போது அது ஒன்றும் பெரிய பிரச்சனையாக இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : May I know the total amount given as loan by the Investment Corporation to the various Industries and the loan given to the Tanning Industry?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The total amount given up to date is Rs. 3,35,40,000. So far as the industry-wise break-up is concerned, I want a separate question.

2nd March 1959]

SRI C. R. RAMASWAMI : Is it a fact that the rate of interest charged by the Corporation is as high as 7 per cent which makes applicants withdraw their applications for loans?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no figures as to the rates of interest charged by the Corporation but from the number of applications which are pending with the Corporation, I do not think my hon. friend is right.

SRI M. JAGANNATHAN : The Hon. Minister stated that the Investment Corporation is making profits. May I know to what extent they have made profits?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I will just give the figures. I have a recollection that it is round about Rs. 7 lakhs. (The Hon. Minister was looking through the papers.)

MR. SPEAKER : We will come to that question again at the end. We will now take up the next question.

State's investment in certain Kerala industries

* 506 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether this State have invested in the (i) Indian Rare Earths (Private), Limited, Kerala; and (ii) Ilmenite Factory, Chawara, Kerala; and

(b) if so, the amount invested and the rate of profit this Government got from these concerns?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

District Statistical Office

* 507 Q.—MR. SPEAKER : அடுத்த கேள்வி, 507. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்பீக்கரன் சபையில் இல்லாததால் இந்தக் கேள்வியும் அதற்கான பதிலும் சபையின் விவாத வெளியீட்டில் அச்சிடப்படும்.

SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government propose to establish District Statistical Office at the districts of Madurai, Ramanathapuram and Nilgiris; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The question of setting up District Statistical Offices in the districts in question under the Integrated Scheme for Development of Statistics, is under consideration.

Auditing of Co-operative Societies

* 508 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-ம் ஆண்டில் எத்தனை கூட்டுறவு சங்கங்கள் கணக்கு தணிக்கை செய்யப்பட்டன?

(ஆ) எத்தனை சங்கங்களின் கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப்படவில்லை?

(இ) இப்போதாகிலும் தணிக்கை செய்யப்பட்டுவிட்டனவா?

[2nd March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Eight thousand nine hundred and twenty-four (8,924) co-operative societies were audited in 1957.

(b) The audit of three thousand six hundred and sixty-two (3,662) societies was pending at the end of the year.

(c) Out of the three thousand six hundred and sixty-two societies, the audit of three thousand five hundred and ninety-one (3,591) societies was completed subsequently and the audit of the remaining seventy-one societies was pending on 30th November 1958.

SRI S. M. ANNAMALAI : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் தந்துள்ள பதிலில் 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து இன்னும் தணிக்கை செய்யப்படாமல் சில சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு காரணம் என்ன? அதே இலாகாவைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்துத் தணிக்கை செய்வதால் இந்தக் குறைபாடு இருக்கிறதா? இதற்கு வேறு இலாகா ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாகத் தணிக்கை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது சரியல்ல. 1956-57-ம் வருஷத்தியக் கணக்கு 1-7-1957-ல் தான் முடிவடைகிறது. எல்லா சொஸைடிகளையும் ஆடிட் செய்து இன்னும் அதில் 71 தான் பாக்கியிருக்கிறது. இதை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து ஆடிட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்குத் தனியாக சீப் ஆடிட் ஆபீஸர் போட்டிருக்கிறோம். அது இப்போது தனியாகத்தான் இயங்கி வருகிறது.

SRI M. K. MARIAPPAN : ஆடிட் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், போதிய அளவு அங்கு சிப்பந்தி இல்லாததால், ஆடிட் சரியாக முடியவில்லை என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவாரா? அதற்கு அதிகமான சிப்பந்திகளைக் கொடுப்பது கூடிய சீக்கிரம் ஆடிட் முடிவதற்கு தக்க ஏற்பாடாக இருக்கும் அல்லவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “ஆடிட் முடியவில்லை என்று சொல்வதை தப்பி” என்று நான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். 72 சொஸைட்டிகளில் தான் ஆடிட் முடியவில்லை. அப்படியிருக்க, பெரிய எண்ணிக்கையுள்ள சொஸைட்டிகளில் ஆடிட் முடியவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : 71 சொஸைட்டிகளில் கனியாகுமரி ஜில்லாவிலும் செங்கோட்டை தாலுக்காவிலும் உள்ள சொஸைட்டிகள் தான் அதிகமாக இருக்குமா? அப்படியானால், அதன் எண்ணிக்கையைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 47 சொஸைட்டிகள் கனியாகுமரி ஜில்லாவில் ஆடிட் ஆகவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அங்கு “இன்டெக்ரேஷன்” செய்வதற்கு முன்னால் அவர்கள் சரியான கணக்குப் புத்தகங்கள் எல்லாம் வைத்துக்கொள்ளாமலிருந்ததால், இப்பொழுது சரிவர கணக்குப் பார்த்து ஆடிட் செய்வதற்கு நேரமாகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : 71 சொஸைட்டிகள் ஆடிட் செய்யப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? உடனுக்குடனே ஆடிட் செய்யாத காரணத்தினாலே, ஊழல் மேலும் அதிகப்படுகிறது என்பதை சர்க்கார் உணருகிறதா? ஆகவே, அதைப் போக்குவதற்கும், அப்படி ஏற்படாமலிருப்பதற்கும் வேண்டி சர்க்கார் மேலும் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சமார், ஒன்பதாயிரம் சொஸைட்டிகளிலே 71 சொஸைட்டிகள்தான் ஆடிட் செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னேன். அவைகளில் 47 சொஸைட்டிகள் கனியாகுமரி ஜில்லாவிலும் மற்ற ஜில்லாக்களில் ஒன்றிரண்டு சொஸைட்டிகளும் இருக்கும்.

2nd March 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : பரிசோதனைக்கு உட்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்கள் எத்தனை? குறைபாடு உடையன என்று அறிந்த பிற்பாடு அவைகளில் எத்தனை மூடப்பட்டன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்குத் தனியாக கேள்வி போடவேண்டும்.

Assistant Inspectors of Labour

* 509 Q.—**SRI V. K. KRISHNAMURTHI** (on behalf of Sri S. Lazar) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Assistant Inspectors of Labour (directly recruited through Madras Public Service Commission in 1949 by competitive examination) who have been promoted so far; and

(b) their percentage in the actual number promoted from Assistant Inspectors to higher posts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Nil.

(b) Does not arise.

SRI K. B. S. MANI : அவரிஸ்டென்ட் லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் பதவிக்கு “ரெக்ரூட்” செய்யும்போது, சர்வீஸ் உள்ளவர்களுடைய உத்தியோக காலத்தையொட்டி, அவர்களுக்கு “ப்ரொமோஷன்” கொடுப்பதற்காவது ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் “ப்ரொமோஷன்” “மெரிட்”-ஐப் பொருத்தது. “ஸர்வீசம்” கவனிக்கப்படும்.

* 505 Q.—**MR. SPEAKER :** Now we shall come back to Question No. 505. The Hon. Minister for Industries will now give the exact information asked for by the hon. Member, Sri M. Jaganathan.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The profit is Rs. 7,10,811. After providing, among other things, for the dividend due to the Government, which is Rs. 3,40,000 and paying the guaranteed minimum dividend to the shareholders, which is about Rs. 77,000; the balance carried forward is Rs. 3,353.

SRI K. ANBAZHAGAN : சென்னை தொழில் நிலைய மூலதனக் கார்ப்பரேஷனில் சென்னை மாநில அரசாங்கம் முதலீடு செய்யக்கூடிய மொத்த தொகையை அதிகப்படுவதற்கு ஏதேனும் திட்டம் உண்டா? மொத்தத் தொகையை அதிகப்படுத்துவதற்கு லேப் இன்ஸ்பூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து ஏதேனும் கடனுதவி வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தாலே கேட்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு கோடி ரூபாய் டிபென்சர்கள் எழுப்புவதாகவும் யோசனை இருக்கிறது. இப்பொழுது பிக்ஸ்ட் டிபாலிட் அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மூலதனத்தை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் 1959-60-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பிப்பார்.

[2nd March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

சபைத் தலைவர் அவர்களே,

1959-60-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையையும் நடப்பு ஆண்டின் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளையும் சபை முன் சமர்ப்பிக்கிறேன். நான் நிதி மந்திரி பொறுப்பு ஏற்ற பின் இது எட்டாவது ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டம். சென்ற ஏழு ஆண்டுகளில் நம் ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமையில் பல தடவைகளில் நெருக்கடியான கட்டங்கள் தோன்றின. இவற்றை சமாளிப்பதற்காக, வருடாவருடம் பல புதிய வரி விதிப்புத் திட்டங்களை இச்சபை முன் கொணர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டி ஏற்பட்டது. பெரும்பாலும் அதன் பலனாகவே இன்று நிதி நிலைமை ஓரளவு சீர்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாண்டு ரூ. 15 லட்சம் உபரி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்ததற்குப் பதிலாக திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி ரூ. 265 லட்சம் உபரியாக நிற்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. (ஆரவாரம்) ஆகவே, சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதத்தில் குறிப்பிட்டது போலவே 1959-60-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டம் புதிய வரிவிதிப்புகள் எதுவும் இல்லாது வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (ஆரவாரம்)

2. ராஜ்யம் முழுமையும் எடுத்துக்கொண்டால் பருவ மழை குறைவாகவே பெய்திருப்பதாகத்தான் கருதவேண்டும். முக்கியமாக ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் மழைக் குறைவின் காரணமாக பல பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் தென்மேற்குப் பருவ மழை 14.7 சத விகிதம் குறைவாகவும் வடகிழக்குப் பருவ மழை 26.6 சத விகிதம் குறைவாகவும் பெய்துள்ளது. தென்மேற்கு பருவ காலத்தில் செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், மதுரை ஆகிய ஜில்லாக்களில் மழை 21-லிருந்து 40 சத விகிதம் வரை குறைவாக இருந்திருக்கிறது. கோவை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் 10-லிருந்து 20 சத விகிதம் வரை குறைவு இருந்துள்ளது. கன்னியாகுமரியில் சாதாரணமாகப் பெய்யும் அளவிற்குப் பெய்தது. சேலம், திருநெல்வேலி, நீலகிரி ஜில்லாக்களில் சாதாரண அளவிற்கு சற்று மேலேயே மழை பெய்திருக்கிறது. வடகிழக்குப் பருவமழை தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் 31-லிருந்து 50 சத விகிதம் வரை குறைவாகப் பெய்துள்ளது. சேலம், கோவை, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, நீலகிரி ஆகிய ஜில்லாக்களில் 11-லிருந்து 30 சத விகிதம் வரை குறைவாகவும், மற்ற பகுதிகளில் போதுமான அளவும் மழை பெய்தது. பொதுவாக 1957-58 ஆண்டைவிட இவ்வாண்டு பருவநிலை மோசமெனத் தான் கொள்ளவேண்டும். பூச்சிகளாலும் சில பகுதிகள்

2nd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்சொன்ன காரணங்களினால் இவ்வாண்டு விவசாயத்திற்கு நல்ல சாதகமான சூழ்நிலை அமையாது போய் விளைச்சலுக்கும் ஓரளவு பாதகம் ஏற்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் உணவு உற்பத்தி சென்ற ஆண்டைவிட இவ்வாண்டு சிறிதளவு உயர்ந்திருப்பதாக பூர்வாங்க விளைச்சல் மதிப்பீடுகள் காட்டுகின்றன.

3. விலைவாசிகளில் அடிக்கடி ஏற்படும் மாறுதல்கள்தான் விலைவாசிகள் நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலையில் உள்ள மிகவும் கவலைக் கிடமான அம்சமாகும். மக்களின் அத்யாவசியத் தேவைப் பொருள்களான உணவு, உடை இவைகளின் விலையில் ஏற்றங் காணும்பொழுது மக்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்கள் ஒரு புறமிருக்க அதன் காரணமாக நாட்டின் பொருளாதாரமே பாதிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். அதிலும் திட்ட அடிப்படையில் நாம் பொருளாதாரத்தை வளர்க்க எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளுக்கு இவ்விலைவாசி மாறுதல்கள் மிகவும் முரண்பாடாகவும் பெருந்தடையாகவும் அமைந்துள்ளன. நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் குறிக்கோள்களுக்கு இணங்க திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் அவசியமென்பதை மேன்மேலும் பல நிகழ்ச்சிகள் வலியுறுத்தி வருகின்றன. திட்ட அடிப்படையில் வளர்ச்சியும் கட்டுப்பாடற்ற விலைவாசியும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை. இதை மனதில் கொண்டுதான் உணவு, தானியங்களின் விலையேற்றத்தை நாம் ஆராயவேண்டியிருக்கிறது.

4. 1957-58-ம் ஆண்டு பட்ஜெட் உரையில், விலைவாசிகளின் ஏறுமுகம், அன்னியச் செலாவணிக் குறைவு இவை இரண்டுமே நாட்டின் பொருளாதார நிலையைப் பாதிக்கும் பெரும் சிக்கல்கள் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நேச நாடுகளின் உதவியால் அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடி ஓரளவு சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விலைவாசிகளின் உயர்வு இன்னும் பெரும் பிரச்சினையாகவேயிருந்து வருகிறது. அதிலும் முக்கியமாக உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றம் கவலைக்கிடந்தரக் கூடியதாக உள்ளது. தானிய மொத்த விலைக் குறி எண், 1957 டிசம்பரில் 512-ல் இருந்தது, 1958 டிசம்பரில் 569 அளவுக்கு உயர்ந்தது. சமீப காலத்தில் விலை சிறிதளவு குறைந்திருந்தாலும் அது முற்றிலும் அறுவடைக் காலங்களில் சாதாரணமாக ஏற்படும் விலைக் குறைவே எனத் தென்படுகிறது. ஆகவே உணவுப் பொருள்களின் விலை வருடத்திற்கு வருடம் மேன்மேலும் உயர்ந்து கொண்டே போவதை நாம் காண்கிறோம். இதன் காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவுக் குறி எண் ஏறுமுகமாகவே இருந்து வருகின்றது.

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

5. வாழ்க்கைச் செலவு உயரும்பொழுது தெர்ழிலாளர்கள் போன்றவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தவேண்டியதாகிறது. ஊதியம் உயர்ந்த காரணத்தாலேயே உணவுப் பொருள்கள் போன்ற அன்றாடத் தேவைப் பொருள்களின் விலையும் உயருகின்றது. இவ்வாறு ஊதியத்திற்கும் விலைவாசிக்கும் போட்டி யேற்பட்டு ஒன்றையொன்று முந்திக் கொண்டே போவதைக் காண்கிறோம். இந்நிலை நம் பொருளாதாரத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடியதாகும்.

6. இதைப் பரிசீலனை செய்த தேசிய அபிவிருத்திக்குழு, உணவு தானியங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமாயின் தானிய மொத்த வியாபாரம் அனைத்தையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவதுதான் வழியென்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது. இம்முடிவை யொட்டி தற்போது நம் சர்க்கார் எடுக்கவிருக்கும் நடவடிக்கைகளை கவர்னர் தம் உரையில் கூறியுள்ளார். கூடிய சீக்கிரம் தேசிய அபிவிருத்திக்குழுவின் முடிவை அமுலாக்குவதற்கான விரிவான திட்டம் உருவாகுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

விவசாய
வளர்ச்சி.

7. நாட்டின் பொருளாதாரத் துறையில் இன்று காணப்படும் பல்வேறு சிக்கல்கள் சீர்படவேண்டுமானால் விவசாயத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் திட்ட அடிப்படையில் கணிசமான முன்னேற்றம் காண வேண்டியது அவசியம். விவசாயத் துறையில் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் உற்பத்திப் பெருக்கை கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டும்:—

சாகுபடி நிலப்பரப்பு.

ஏக்கராக்கள் (லட்சக் கணக்கில்)

	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.
நெல் ..	54.6	57.2	56.0	57.2
புன்செய் .. } தானியம்.	55.2	54.5	55.8	56.0
நிலக்கடலை ..	17.93	18.20	17.94	18.86
பருத்தி ..	11.11	10.65	11.65	11.79
கரும்பு ..	1.21	1.14	1.21	1.26

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

உற்பத்தி.

	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.
நெல் ..	29.55	31.96	32.34	32.98 (லட்சம் டன்கள் அரிசி.)
புன்செய் .. } தானியம்:	14.66	14.83	16.86	17.23 (லட்சம் டன்கள்.)
நிலக்கடலை .. } (பொட்டு நீக்கியது).	8.27	8.69	8.60	9.07 (லட்சம் டன்கள்.)
பருத்தி ..	3.11	3.39	3.77	3.90 (லட்சம் பேல்கள்.)
கரும்பு ..	3.35	3.26	3.40	3.61 (லட்சம் டன்கள் வெல்லம்.)

* இன்னும் தொடர்ந்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம்.

8. உயர்தர வித்துக்களைத் தயாரிப்பதற்கான 360 விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதெனவும் இத்திட்டம் 1959-60-ம் ஆண்டுக்குள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமெனவும் முடிவு செய்திருந்தோம். அதையொட்டி நடப்பு ஆண்டில் 180 புதிய விதைப்பண்ணைகளைத் திறப்பதெனவும் திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால் இப்பண்ணைகளுக்கான நிலத்தைப் பெறுவதிலும் பண்ணைகளை நடத்துவதிலும் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஆகவே எதிர்பார்த்த அளவு பண்ணைகள் ஏற்படுத்தவும் முடியவில்லை; பல பண்ணைகளில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பலனும் கிட்டவில்லை. இவ்வாண்டில் இதுவரையில் 8 புதிய பண்ணைகளை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல பண்ணைகளை நல்ல பலன் கிட்டாத காரணத்தாலும் சிலவற்றை நிலவளம் சரிவர இல்லாத காரணத்தாலும் இன்னும் சிலவற்றை போதுமான நீர்ப்பாசன வசதிக் குறையாலும் கைவிட வேண்டியதாயிற்று. இதே காரணங்களால் இவ்வாண்டு இறுதியில் இன்னும் சில பண்ணைகள் மூடப்படலாம். ஆகவே இவ்வாண்டு இறுதியில் சுமார் 130 பண்ணைகள்தான் நடைபெற்று வரும். இப்பண்ணைகளை மேன்மேலும் பெருக்கிக் கொண்டு போவதற்குப் பதிலாக ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பண்ணைகளைத் திறம்பட நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது. அத்துடன் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும்பொழுது

* 1958-59-ம் வருஷத்திற்குரிய புள்ளி விவரங்கள் பூர்வாங்க மதிப்பீடுகளின்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

உச்ச வரம்புக்கு மேற்பட்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நிலங்களை இப்பண்ணைகளுக்குப் பயன்படுத்துவது நலமாகவிருக்குமெனவும் சர்க்கார் கருதுகிறது.

உர வசதி.

9. இவ்வாண்டில் 1.37 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட் உரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு 2.15 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்படும். இரசாயன உரத்தை மட்டும் நாம் இன்று நம்பியிருக்க முடியாது. அத்துடன் இரசாயன உரத்துடன் இயற்கை உரமும் சேர்த்து உபயோகிப்பது சிலாக்கியம் எனக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே இயற்கை உர வளத்தைப் பெருக்க பல்வேறு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நகரப் பகுதிகளில் கழிவு உரத் திட்டம் மேலும் அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கிறது. எல்லா முனிசிபல் நகரங்களிலும் 280 பெரிய பஞ்சாயத்துக்களிலும் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி லாரிகள் வாங்குவதற்கும் டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கும் உதவி தரப்படுகிறது. இந்த உரம் டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2-க்கு அதிகப்படாத வகையில் குடியானவர்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 1956-57-ல் 2.6 லட்சம் டன் உரமும், 1957-58-ல் 2.59 லட்சம் டன் உரமும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1958-59-ல் 3.6 லட்சம் டன் உரமும், 1959-60-ல் 3.74 லட்சம் டன் உரமும் வழங்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

10. கிராமப்புறங்களில் உள்ள குப்பை செத்தைகளைக் கொண்டு உரம் தயார் செய்யவும் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1957-58-ல் கிராமப் பகுதிகளில் 1.27 லட்சம் டன் உரம் தயார் செய்யப்பட்டதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாண்டிலும் வரும் ஆண்டிலும் இன்னும் அதிகமாகவே உற்பத்தி செய்யப்படும் என எதிர்பார்க்கலாம். இதற்கு மேலாக அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் இம்முயற்சியை இன்னும் விரிவுபடுத்த திட்டம் வகுக்கப்பட்டு அதன்படி 1959-60-ல் 10.48 லட்சம் டன் கிராம கம்போஸ்ட் தயார் செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் சிறு கிராமங்களிலும் மலக்கழிவுகளைக்கொண்டு உரம் தயாரிக்க ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. 1959-60-ல் 2.4 லட்சம் டன் மல உரம் தயாராகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பசுந்தழை உரத்தைப் பெருக்கவும் முன்போலவே முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. 33.4 லட்சம் ஏக்கராக்கள் பயனடையும் வகையில் 1,342 டன் அளவு பசுந்தழைக்கான வித்துக்களை வழங்க திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

11. உணவு தானியங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடுமட்டும் நின்றுவிடாது மற்ற விவசாயப் பொருள்களாகிய பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள், கரும்பு, தேங்காய் முதலியவைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

[Sri C. Subramaniam] 2nd March 1959]

12. இம்முயற்சிகளின் காரணமாக ஓரளவு நமக்குப் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை புள்ளி விவரங்கள் நிரூபிக்கின்றன. உதாரணமாக, வருடா வருடம் நெல் சராசரி விளைச்சல் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறது என்பதை கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டும்:—

வருஷம்.	ஏக்கரா ஒன்றுக்கு சராசரி விளைச்சல் (அரிசி).	பவுண்டுகள்.
1955-56	1,214	
1956-57	1,255	
1957-58	1,300	

இந்த வருஷத்திற்கு கணக்கு இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை.

13. நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதில் நாம் திட்டமிட்டபடி பல பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி முடித்திருக்கிறோம். மணிமுத்தாறு, ஆரணியாறு, மேட்டூர் கால்வாய்கள், அமராவதி, சாத்தனூர், வைகை, கிருஷ்ணகிரி ஆகிய திட்டங்கள் முடிவடைந்து அவைகளின் மூலம் 1958-59-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக 2,20,000 ஏக்கரா நிலங்கள் புதிய பாசன வசதியைப் பெறவிருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டு இன்னும் 25,000 ஏக்கராவுக்கு பாசன வசதி ஏற்படும். கட்டளைக் கால்வாய்த் திட்டத்திற்காக 1959-60-ம் ஆண்டில் 77 லட்சம் ரூபாயும், புள்ளம்பாடி திட்டத்திற்கு 58 லட்சம் ரூபாயும், பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு 45 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள நெய்யாறு திட்டத்திற்கு ரூ. 10 லட்சமும், வீரே அணைக் கட்டுக்கு ரூ. 15 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டங்களும் காலதாமதமின்றி முடிக்கப் பெறும். இதற்காக வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 210 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

14. நம் ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கும் முயற்சியில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது பரம்பிக்குளத் திட்டம். இதற்கான விரிவான அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய நீர்-விசை கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. கோயமுத்தூர் ஜில்லா தென்பகுதியைச் சேர்ந்த மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் மேற்கு நோக்கி ஓடும் சோலையாறு, பரம்பிக்குளமாறு முதலிய நதிகளை அணையிட்டுத் தடுத்து மலைகளைக் குடைந்து தண்ணீரைக் கிழக்கே திருப்பி கோவை ஜில்லாவில் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் முதலிய தாலுக்காக்களிலுள்ள சுமார் 2½ லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம். இத்திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் தண்ணீரை எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் நியாயமான முறையில் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதே சர்க்காரின் கொள்கை. இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினையை ஆராய்ந்து எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் நியாயம் வழங்கும் வகையில் முடிவு எடுப்பதற்காக

12 noon.

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

முதல் அமைச்சர், உள் நாட்டு அமைச்சர், மராமத்து இலாகா அமைச்சர் இவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்த சர்க்கார் முடிவு செய்துள்ளது.

15. இத்திட்டத்தின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதிகள் ஏற்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் 1.25 லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவும் வசதி ஏற்படும். இத்தண்ணீரை பகிர்ந்து கொள்வதைப்பற்றி கேரள சர்க்காருடன் சுமுகமான ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவே இத்திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. இதே முறையில் மதுரை, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களை அடுத்தும் சில திட்டங்களை கேரள சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்புடன் உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதற்கான பூர்வாங்க ஆலோசனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

சிறிய நீர்ப்
பாசனங்கள்.

16. வரும் ஆண்டிலும் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கிய இடங்கொடுத்து அதற்கென 84 லட்சம் ரூபாய் அளவில் 1,200 வேலைகளை நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் 595 வேலைகள் இந்த ஆண்டிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டவையாகவும் பாக்கியுள்ள 605 புதிய திட்டங்களாகவும் இருக்கும். வடிகால் கிணறுகள் 600 ஏற்படுத்துவதற்காக குடியானவர்களுக்குக் கிணறு ஒன்றுக்கு 2,500 ரூபாய் வீதம் கடன் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக 20 லட்ச ரூபாயளவில் மான்யம் கொடுக்கும் திட்டமொன்றும் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த எல்லாத் திட்டங்களுக்குமாகச் சேர்த்து 118 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படும்.

17. சிறிய நீர்ப்பாசனத்தின் மூலம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த மூன்று வருஷங்களின் சாதனைகளைக் காட்டக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைக் கீழே தருகிறேன் :—

	1956-57.	1957-58.	1958-59.	மொத்தம்.
புதிதாக ஏற்பட்ட நீர்ப்பாசன வசதிகள் (ஆயிரம் ஏக்க ராவில்) ..	45.61	43.00	88.09	176.70
செலவு (லட்சக் கணக்கில்) ..	69.37	68.48	98.07	235.92

இத்துறையில் விரிவான திட்டங்களை ஏற்று நடத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. அவைகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வது நமது கடமை.

[2nd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

18. மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி தண்ணீர் இறைப்பதன் மூலம் பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் பெரிய அளவில் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் 14,626 பம்புகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அத்திட்ட இறுதியில் 32,440 பம்புகளுக்கு மின்சார வசதி கிடைத்திருந்தது. 1956-57 முடிவில் அந்த எண்ணிக்கை 45,173 ஆக உயர்ந்தது. 1957-58-ல் 62,726 ஆகவும், 1958 டிசம்பர் முடிவில் 75,193 ஆகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. இதை ஒரு அரிய சாதனையாகவே கருதலாம்.

19. கால்நடை வளர்ப்பும் விவசாய அபிவிருத்திக்கு கால்நடை வளர்ப்பு. மிகவும் இன்றியமையாதது. ஆகவே இத்துறையிலும் மிக்க கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் பதினைந்து கேந்திர கிராம நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 1958-59 வரை மேலும் 12 நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. 1959-60-ல் மேலும் நான்கு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும். இந்த நிலையங்கள் மூலம் மாடுகளின் தரம் மேன்மேலும் உயர்ந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையங்களுக்காக 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம்.

20. செயற்கை கருமுறை நிலையங்கள் இப்பொழுது ஒன்பது இயங்கி வருகின்றன. வரும் ஆண்டில் நான்கு நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும். பன்னிரண்டு புதிய விஸ்தரிப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு ஒவ்வொரு நிலையத்தின் மூலமும் ஐம்பது உயர்தர பொலி காளைகள் தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படும். இதற்கு 12 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

21. செட்டி நாட்டில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கால்நடைப் பண்ணைக்கு நான்கு லட்சம் ரூபாயும், ஓரத்தநாடு பண்ணைக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பண்ணைகள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சியுற்று வருவது மிகவும் மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயம். கோழி வளர்ப்புக்கான திட்டங்கள் இவ்வாண்டில் 4 லட்ச ரூபாயளவில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். கால்நடைக் கல்விக்கல்வூரிக் கர்க 21 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

22. சென்னை நகரத்துக்கு அருகாமையில் ஏற்படுத்தப் பட்டுவரும் மாட்டுப்பண்ணையில் 2,000 மாடுகளை பராமரிப்பதற்கான வசதிகள் ஏற்பாடாகி விட்டன. 1959-ல் இன்னும் 40 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து இந்த வசதிகள் பெருக்கப்படும். நியூஜிலாந்து நாட்டு சர்க்கார் இத்திட்டத்திற்குக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் உதவி இவ்வாண்டு

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

கிடைக்கலாமென எதிர்பார்க்கலாம். மற்றும் இதர பால் பண்ணைகளின் அபிவிருத்திகளுக்காகவும் 18 லட்ச ரூபாய் செலவிடப்படும்.

காடுகள்.

23. காட்டு வளத்தைப் பெருக்கும் வேலை திட்டமிட்டபடி நடைபெற்று வருகின்றது. கடலோர மாவட்டங்களில் முந்திரி, சவுக்கு முதலியன நல்ல முறையில் பயிரிடப்பட்டு வளர்ந்து வருகின்றன. நீலகிரியில் ப்ளாகம், வாட்டில், தீக் குச்சி மரம் வளர்ப்பதும் வாய்க்கால் கரையோரங்களில், தேக்கு மரங்களை வளர்க்கும் திட்டமும் செவ்வனே நடைபெற்று வருகின்றன. இத்திட்டங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வர 31 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. முதுமலை யிலுள்ள வனவிலங்குகளின் புகலிடத்தையும் வேடந்தாங்கலிலுள்ள பறவைகளின் புகலிடத்தையும் அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மலைப் பிரதேசங்களிலும் சமவெளியிலும் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்காக 21 லட்சம் ரூபாய் அளவில் திட்டங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

மீன் துறை.

24. மீன் துறையில் 1959-60-ம் ஆண்டில் திட்டங்கள் 27 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அவைகளில் முக்கியமானது 30 விசைப் படகுகள் கட்டி சரசமான விலைக்கு மீனவர்களுக்கு அவைகளை வழங்குவது. நடப்பு ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களும் இன்னும் சில புதிய திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படும்.

சமுதாய நலத் திட்டங்கள்.

25. இதுவரை சமுதாய நலத்திட்டமும் தேசிய நலப் பரப் புத்திட்டமும் 176 வட்டாரங்களில் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. 9,300 கிராமங்களில் 1.55 லட்சம் மக்கள் இதன் பயனை அடைந்து வருகிறார்கள். 1959-60 ஆண்டு இறுதிக்குள் இன்னும் 34 வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் பரவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தம் ரூ. 3,68 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் மூலம் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளை மக்கள் வெகு உற்சாகத்துடன் பயன்படுத்திக்கொண்டு பல உபயோககரமான வேலைகளைச் செய்து முடித்திருக்கின்றனர். இத்திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்காக வரும் ஆண்டில் 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

26. நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் கூட்டுறவு முறை பெரிய அளவில் கையாளப்பட வேண்டுமென்று தேசிய அபிவிருத்திக் குழு சமீபத்தில் எடுத்திருக்கும் முடிவை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். அதிலும் முக்கியமாக

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

கூட்டுறவு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிலச்சீர்திருத்தத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்முக்கிய பணியை நிறைவேற்றக்கூடிய சக்தி பொருந்திய ஒரு இயக்கமாக கூட்டுறவுத் துறை பணிபுரிய எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்படவேண்டும். நம் நாட்டில் இதுவரை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பெரும்பாலும் கடன் வழங்கும் ஸ்தாபனங்களாகவே அமைந்திருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யம் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் முன்னணியில் இருந்தாலும் இங்கும் அதே அடிப்படையில்தான் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக இந்த இயக்கத்திற்கு புதிய திருப்பம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். குடியானவர்களுக்கு எல்லாவித வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கும் வகையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் பல்நோக்கு சங்கங்களாக மாற்றியமைக்கப்படுவது அவசியம். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் உயர் ரக விதைகள், உரம், விவசாயக் கருவிகள், நீர்ப்பாசன வசதிகள் முதலியன கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கான விரிவானதொரு திட்டத்தை வகுக்க ஆலோசித்து வருகிறோம்.

இதற்கிடையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் குடியானவர்களுக்குப் போதிய அளவு கடன் வசதிகள் செய்துகொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாண்டில் 13.5 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டு 16 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இது உயர்த்தப்படும். மொத்தக் கிராமங்களில் நூற்றில் எண்பத்தைந்து பங்கு கிராமங்களும் ஜனத்தொகையில் 45 சதவிகிதமும் இக்கடன் வசதியைப் பெறுவார்கள். நூறு பெரிய சங்கங்களையும் 200 சிறிய சங்கங்களையும் அடுத்த ஆண்டில் ஆரம்பிக்க வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. நான்கு புதிய நில அடமான பாங்குகளும் ஆரம்பிக்கப்படும்.

27. விற்பனைச் சங்கங்களைப் பெருக்குவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தானிய சேமிப்புக் கிடங்கு கார்பரேஷன் வேலைசெய்தத் தொடங்கிவிட்டது. இவ்வாண்டு முடிவிற்குள் 60 கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப்படும். அத்துடன் ஆறு புதிய அடிப்படை விற்பனைச் சங்கங்களும் (primary marketing societies) ஒரு மத்திய (apex) விற்பனைச் சங்கமும் ஆரம்பிக்கப்படும். அடுத்த ஆண்டில் மேலும் ஆறு விற்பனைச் சங்கங்கள் நிறுவவும் 65 புதிய கிடங்குகள் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகள் இவ்வாண்டிற்குள் ஆரம்பிக்கப்படும். அடுத்த ஆண்டு மேலும் ஐந்து பண்ணைகள் அமைக்கப்படும்.

இரண்டு கூட்டுறவு பயிற்சி நிலையங்கள் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவைகளில் 320 பேர் பயிற்சி பெறுவார்கள்.

[Sri C. Subramaniam] 2nd March 1959]

தொழில்கள்

28. நம் ராஜ்யத்தில் பெருந் தொழில்கள் நிறுவ எடுத்துக் கொண்ட பல முயற்சிகள் வெற்றி பெற்று வருவதைக் காண்கிறோம். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் திருப்தி கரமான முறையில் முன்னேறி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். இத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் பல தொழில்கள் பிற்காலத்தில் ஏற்பட இருக்கின்றன. 1957-58 முடிய இத்திட்டத்திற்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கும் தொகை 10.67 கோடி ரூபாய். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவிக்கிறேன், அடுத்த ஆண்டு இதற்கு என்று 13 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி இவ்வாண்டில் மேலும் 6.5 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தற்போது சுமார் 8,000 மக்கள் இத்திட்டத்தில் வேலை செய்து வருகிறார்கள்.

பெரம்பூரில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ரயில் பெட்டிகள் செய்யும் தொழிற்சாலையும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இதற்காக 5.12 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டது. 1958 இறுதிக்குள் மேலும் இரண்டு கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது இத்தொழிற்சாலையில் 6,216 பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு சராசரி 400 பெட்டிகள் கட்டுவதற்கான அளவிற்கு தொழிற்சாலை விரிவாக்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது.

தனியார் துறையில் பல தொழிற்சாலைகள் கட்டி முடிக்கப் பெற்று உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளன. அம்பத்தூரில் கட்டப் பட்டுள்ள டன்லப் ரப்பர் டயர் கம்பெனியும் மின்பொருத்தி சாதனங்கள் (Switch-gear) செய்வதற்கான தொழிற் கூடமொன்றும் சமீபத்தில் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கின. டி.ஐ. சைக்கிள் கம்பெனியில் உற்பத்தியை விரிவாக்கும் திட்டம் முடிவுற்று இன்னும் பல புதிய சாமான்களைச் செய்வதற்கான திட்டமும் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பேட்டை வாய்த்தலையில் ஏற்படுத்தியுள்ள சர்க்கரை ஆலையிலும் உற்பத்தி தொடங்கிவிட்டது.

திருநெல்வேலியில் அமைக்கப்பட்டுவரும் சோடா உப்பு தொழிற்சாலை இன்னும் சில மாதங்களில் உற்பத்தியில் ஈடுபடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கோவை ஜில்லாவில் செயற்கைப் பட்டுத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் முடிவுற்று தொழிற்சாலை இப்போது உருவாக ஆரம்பித்திருக்கிறது. மேட்டூரில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் முடிவடையுந் தருணத்தில் இருக்கின்றன. நீலகிரியில் கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு கிழக்கு ஜெர்மனி அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகிறது.

2nd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

29. சிறு ரகத் தொழில்கள் ஏற்படுத்துவதில் நம் ராஜ்யம் கிறு ரகத் தொழில்கள் கணிசமான முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. கிண்டியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் தொழிற் பண்ணை உருவாவதில் முக்கியமான கட்டம் சமீபத்தில் முடிவடைந்தது. அது சம்பந்தமாக நடைபெற்ற விழாவில் மத்திய அரசாங்க தொழில் அமைச்சர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பங்கெடுத்து கொண்டார்கள். இது வரையிலும் சர்க்கார் இப்பண்ணையில் முதலீடு செய்திருக்கும் தொகை ரூ. 70 லட்சம். இது போக தனிப்பட்டவர்களும் இதில் முதலீடு செய்துள்ளார்கள். இப்பண்ணையில் 1,500 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும். வருடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 148 லட்சம் அளவிற்கு பல பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இங்கு தற்போது உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கும் பொருள்களில் பல இப்போது வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுபவை. ஆகவே இதன் மூலம் அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடியை ஓரளவு தீர்ப்பதற்கும் வழி ஏற்படுகிறது. இத்தொழிற் பண்ணை மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஒரு மாதிரிப் பண்ணையாக அமைந்திருக்கிறதென்று கூறலாம். கிண்டி பண்ணையில் மின்சாரக் கருவிகள் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலையும் வாடகைக் விடவிருக்கும் இயந்திரங்களின் சாலையும் (common lease shop) இயந்திர ரிபேர் வசதிகளுக்காக பொள்ளாச்சி, பேட்டை ஆகிய இடங்களில் அமைத்திருக்கும் ஸ்தாபனங்களும் பற்பல இடங்களில் தயாரிக்கப்படும் பாகங்களைக்கொண்டு சைக்கிள் கட்டுவதற்காக வேலூர், தஞ்சாவூரில் ஏற்படுத்தப்படும் தொழிற் கூடங்களும், கண்ணாடி செய்வதற்கான மணலைத் தயாரிக்க சேலத்தில் நிறுவப்படும் தொழிற்சாலையும் 1959-60 ஆரம்பத்தில் பணியாற்ற ஆரம்பிக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். விருதுநகர், மதுரை, ஈரோடு, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய நகரங்களில் கட்டப்பட்டுவரும் தொழிற்காலனிகள் கூடிய சீக்கிரத்தில் முடிவுற இருக்கின்றன. தஞ்சாவூரில் ஒரு தொழிற் பண்ணையும், சென்னை வால்டாக்ஸ் ரோட்டில் இயந்திர மெருகிடும் பொதுச்சாலை (Common finishing shop) ஒன்றும், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் உப்பு சேர்த்து மெரு கேற்றிய மண் குழாய்கள் (Salt glazed pipes) செய்வதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றும் 1959-60-ல் கட்ட ஆரம்பிக்கப்படும். மேலே கண்டபடி சர்க்கார் எடுத்துவரும் முயற்சிகளின் காரணமாகத் தனியார் துறையிலும் பல சிறு ரகத் தொழில்கள் ஏற்பட்டுவருவதைக் காண்கிறோம்.

30. பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து தொழில் துறையிலும் தொழில் நாம் மேன்மேலும் முன்னேறி வருகின்றோம் என்பது தெளிவாகிறது. இதற்கான சில புள்ளி விவரங்களை இச்சபை முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

மின்சார சக்தி எந்த அளவிற்கு தொழில்களுக்காக உபயோகப்படுகின்றது என்பதைக் கொண்டு தொழில் வளர்ச்சியை அளவிடலாம். அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

தொழிற் துறையில் உபயோகமாகும் மின்சாரத்தின் அளவு
(இதில் லைசென்சிகள் வழங்கும் மின்சாரம் சேர்க்கப்படவில்லை).

1953-54	..	..	22.8 கோடி யூனிட்கள்.
1954-55	..	..	31.1 கோடி யூனிட்கள்.
1955-56	..	..	32.5 கோடி யூனிட்கள்.
1956-57	..	..	34.3 கோடி யூனிட்கள்.
1957-58	..	..	42.1 கோடி யூனிட்கள்.

இது ஐந்து வருஷங்களில் ஏறக்குறைய இரட்டித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சில முக்கியமான தொழில்களுக்கான புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன :—

மொத்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை—	1954.	1957.
நூல், துணி மில்கள்	.. 233	358
என்ஜினீரிங்	.. 141	157
ஜின்னிங்	.. 246	256
அரிசி மில்கள்	.. 555	661
சிமெண்ட்	.. 3	3

(ஒன்று இப்பொழுது உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.)

மொத்தம்	..	1,178	1,435
இத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை—			
நூல், துணி மில்கள்	..	98,271	114,458
என்ஜினீரிங்	..	7,222	12,526
ஜின்னிங்	..	11,059	12,475
அரிசி மில்கள்	..	8,234	11,811
சிமெண்ட்	..	2,495	2,548
மொத்தம்	..	127,281	153,818

இத்தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கூலி—

	1954.	1957.
(ரூபாய் லட்சக்கணக்கில்)		
நூல், துணி மில்கள்	.. 10,24	13,16
என்ஜினீரிங்	.. 74	109
ஜின்னிங்	.. 44	21

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

(கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. ஏனென்றால் புள்ளி விவரங்கள் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை.)

அரிசி மில்கள்	..	24	31
சிமெண்ட்	..	28	32
மொத்தம்	..	11,94	15,09

இந்த ராஜ்யத்தில் எல்லாத் தொழில்களுக்கும் மாகச் சேர்த்து மொத்தம் சுமார் 5,000 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் முக்கியமாக 29 தொழில்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்கான புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழில்களில் 800 தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. நமது ராஜ்யத்தில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் மொத்த தொழிலாளர்களில் 48 சதவிகிதம் இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கின்றனர். இந்த 800 தொழிற்சாலைகளில் ஈடு செய்யப்பட்டிருக்கும் மூலதனத் தொகை அளவு விவரம் பின்வருமாறு :—

1955	..	..	..	ரூ. 59.97 கோடி.
1956	..	..	..	ரூ. 72.28 கோடி.
1957	..	..	..	ரூ. 86.97 கோடி.

வருஷம் ஒன்றுக்கு சுமார் 13 அல்லது 14 கோடி ரூபாய் உயர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பது தெரியும். இந்தத் தொழிலில் மட்டும் இந்தப்புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு ஓரளவு திருப்தியளிக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் இன்னும் விரிவான முறையில் பல தொழில்கள் ஏற்படவேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இதை மனதில் கொண்டுதான் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு தொழில் வாய்ப்புகளையும் ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பணியை டெல்லியில் இருக்கும் ஒரு ஸ்தாபனம்-தேசிய பொருளாதார ஆராய்ச்சிக் குழு (National Council of Applied Economic Research) ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பல அன்னிய நாட்டு நிபுணர்களும் இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஏப்ரல் மாத இறுதியில் இந்த அறிக்கை நமக்குக் கிடைக்குமென எதிர் பார்க்கலாம். அத்துடன் நம் ராஜ்யத்தில் என்னென்ன கனிப்பொருள்கள் கிடைக்கும் என்ற ஆராய்ச்சியும் நடந்து வருகிறது. இவைகளின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும் பல்வேறு புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறந்த ஒரு தொழிற் திட்டத்தை வகுக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

மின்சாரம்.

31. தொழில் வளர்ச்சிக்கு அனுசரணையாக மின்சாரத் துறையில் கணிசமான முன்னேற்றம் இவ்வாண்டு ஏற்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வருடத்தில் 14 கோடி ரூபாய் வெவ்வேறு திட்டங்களுக்காக செலவிடப்படும். சென்னை மின்சார உற்பத்தி நிலையத்தின் விஸ்தரிப்பு முடிவடைந்து சென்ற ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து மேலும் 30,000 கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் புது இயந்திரங்கள் இயங்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. பெரியாறு மின்சாரத் திட்டத்தில் சென்ற அக்டோபர் மாதத்தில் ஒரு இயந்திரமும் பிப்ரவரியில் ஒரு இயந்திரமும் இயங்க ஆரம்பித்து மொத்தம் 70,000 கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தியாகின்றது. கூடிய சீக்கிரத்தில் மூன்றாவது இயந்திரமும் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கும் என எதிர் பார்க்கலாம். குந்தாத் திட்டமும் வேகமாக முன்னேறிவருகிறது. புதியதாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் சாந்தினுல்லாத் திட்டத்திற்கான ஆரம்ப வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

1959-60-ம் ஆண்டில் மின்சாரத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை 1,108 லட்சம் ரூபாய். இவ்வாண்டில் குந்தாத் திட்டத்திலும் மின்சார உற்பத்தி ஆரம்பமாகும். ஆகவே புதிய தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய அளவு மின்சார உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. அத்துடன் அடுத்த ஆண்டில் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே மின்சார வசதி பெற்ற கிராமங்களின் எண்ணிக்கை நம் ராஜ்யத்தில் சுமார் 9,000 வரை உயரும்.

தொழிற்
கல்வி.

32. தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு ஆதரவாக தொழிற் கல்வியும் பெருகுவது அவசியம். இக்கட்டத்தில் தென் பிராந்தியத்திற்காக ஏற்படுத்தப்படும் உயர் தொழிற் கல்வி நிலையம் (Higher Technological Institute) கிண்டியில் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பமாக விருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. பல்தொழில் பயிற்சிக் கூடங்களில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2,160 புதிய மாணவர்களைச் சேர்க்க வசதி பெருகியிருக்கின்றது. தொழிற் கல்லூரிகளில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,157 பேர் சேர வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பட்டப்படிப்புக்கு மேற்பட்ட படிப்பில் 57 மாணவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பயிற்சி பெற இடம் பெருகியுள்ளனர். இவ்வாண்டு தொழிற் கல்விக்கென 74 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். அடுத்த ஆண்டிற்கு 93 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கதர்

33. பெருந் தொழில்கள் பல ஏற்பட்டாலும் அவைகளின் மூலம் வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுவது மிகவும் குறைவே. ஆகவே நாட்டில் உள்ள வேலையில்லாக் குறையை நீக்கவேண்டுமென்றால் பெரும் அளவில் குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பது அவசியமாகிறது. இதன் காரணத்தால்தான் சர்க்கார்

[2nd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

கதர் திட்டத்திற்கு முக்கிய இடம் கொடுத்து கதர் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்து வருகிறது. இரண்டாவது திட்ட ஆரம்பக்காலத்தில் 66,133 பேர் சர்க்கார் கதர் திட்டத்தின்கீழ் நூல் நூற்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இன்றைக்கு அந்த எண்ணிக்கை 1,64,427 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. சர்க்கார் திட்டத்துடன் சர்க்கார் சேவா சங்கத்தினர் ஏற்று நடத்தி வரும் கதர் வேலைகளையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் நூல் நூற்பதன் மூலம் 3 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை அறிகிறோம்.

சர்க்கார் கதர் திட்டத்தின் மூலம் இரண்டாவது திட்ட ஆரம்பத்தில் 35.52 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான கதர் உற்பத்தியாயிற்று. இவ்வருடம் அது 68.44 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு அதிகரித்திருக்கிறது. கதர் வேலைகளை விரிவாக்குவதன் மூலம் அடுத்த ஆண்டில் இன்னும் 26,000 பேர்களுக்கு நூல் நூற்கும் வேலை கொடுக்க ஏதுவாகும்.

அம்பர் சர்க்காட் திட்டமும் விரிவடைந்து வருகின்றது. இது வரையிலும் 30 பரிசிரமாலயங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டு முடிவிற்குள் இன்னும் பத்தொன்பது பரிசிரமாலயங்கள் திறக்கப்படும். 1959-60-ல் மேலும் 20 பரிசிரமாலயங்கள் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் 12,000 பேர் நூல் நூற்கும் பயிற்சி பெற்று இத்தொழிலில் ஈடு படுவார்கள். அம்பர் சர்க்காக்கள் தயார் செய்ய பொள்ளாச்சியில் ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 84,000 அம்பர் சர்க்காக்கள் இங்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். இந்தக் கதர்த் திட்டங்களுக்காக 1959-60-ம் ஆண்டில் 140 லட்சம் ரூபாய் நிதி வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகையை காதி கமிஷன் கொடுத்துத் தவும்.

34. சமீபகாலத்தில் ஜவுளித் தொழிலில் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். அந்நெருக்கடி மில் தொழிலைவிட கைத்தறித் தொழிலைத் தான் அதிகமாகப் பாதித்தது. அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாக நெருக்கடி சமாளிக்கப்பட்டு நிலைமை கொஞ்சம் சீர்திருந்தியிருக்கிறது. லட்சக் கணக்கான ஏழை மக்கள் இந்தக் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். தொழில் சிறிதளவு பாதிக்கப்பட்டாலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். ஆகவே நிரந்தரமாக கைத்தறித் தொழில் நன்று நடைபெறுவதற்கான வழிகளை வகுப்பது அவசியம் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். என்றைக்குமே சலுகைகளைப் பெற்றுத்தான் இத்தொழில் நடைபெற வேண்டுமென்றால் அடிக்கடி பல நெருக்கடிகளும் கஷ்டங்களும்

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

ஏற்பட்டுக்கொண்டுதானிருக்கும். ஒரு நிரந்தர ஏற்பாடு செய்கின்றவரையில் இன்றைக்கு நாம் எடுத்து வரும் எல்லாச் சலுகைகளையும் குறையாது தொடர்ந்து கொடுத்து வருவது அவசியம்.

1959-60-ல் கைத்தறித் தொழிலுக்காகக் கோரப்படும் மான்யம் 126 லட்சம் ரூபாய். இதில் 81 லட்சம் ரூபாய் கூட்டுறவு சங்கங்கள் விற்கும் துணிக்கு விலை வகையில் சலுகை கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் 12,500 கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர வசதி செய்யப்படும். நெசவாளர்களுக்காக 230 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பட்டு நூல் நெசவு அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை இரண்டு லட்சம் ரூபாய்.

நெசவாளருக்கு நியாயமான விலையில் தொடர்ந்து நூல் கிடைப்பதற்காக திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நூல் மில்லில் சமீபத்தில் நூல் உற்பத்தி ஆரம்பமாகியுள்ளது. இன்னும் இரு மில்களுக்கான வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

குடியிருப்பு
வசதிகள்.

35. மொத்தம் 230 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 7,750 வீடுகள் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் இதுவரை அங்கீகரிக்கப்பட்டு வீடுகள் துரிதமாகக் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. நடப்பு ஆண்டில் இதற்கென 150 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இதிலிருந்து, குறைந்த வருமானம் பெறுவோருக்காக வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தின்கீழ் இப்போது 1,000 வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. இதன் பொருட்டு இவ்வாண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகையான 38 லட்சம் ரூபாய் போதாமல் போய்விட்ட காரணத்தால் அத்தொகையை 65 லட்சம் ரூபாயாக அதிகரித்திருக்கிறோம். ஆகவே 1959-60-ல் இக்குடி வசதித் திட்டங்களுக்கென மொத்தம் 189 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சேரிகளைத் திருத்த வரும் ஆண்டிலும் 60 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுவரையில் சேரி சீரமைப்புத் திட்டம் சென்னை நகரில் மட்டும் நடைபெற்று வந்தது. வரும் ஆண்டில் இத்திட்டத்தை மதுரை, கோயமுத்தூர், திருச்சி, சேலம் ஆகிய நகரங்களிலும் எடுத்துக் கொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாத சில திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் நிதி வசதி செய்திருக்கிறோம். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் மத்தியதர வகுப்பினருக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு நடப்பு ஆண்டில் 17 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இத்திட்டத்தை அடுத்த ஆண்டில் 30 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு விரிவாக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் படையினரின் வீட்டு வசதிக்காக 50 லட்சம்

[2nd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. அரசாங்க அச்சகத்தில் பணியாற்றும் தொழிலாளிகளுக்குத் தொண்டையார்பேட்டையில் 20 லட்ச ரூபாய் செலவில் 300 வீடுகள் கட்ட திட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்டு நிதி வசதியும் செய்யப்பட்டுள்ளது. மராமத்து இலாகா இன்ஜினீயர் தொழிற்சாலைப் பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டமொன்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஹரி ஜனங்களுக்காக வீடுகட்டும் திட்டம் 28 லட்சம் ரூபாய் அளவில் நிறைவேறும்.

36. ரோடுகள் பராமரிப்பில் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்து வந்த எல்லா முக்கிய ரோடுகளையும் 1959-60-ம் ஆண்டிலிருந்து சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்துக்கொள்வதென முடிவு செய்திருக்கிறோம். ரோடுகள் பராமரிப்புக்காக நடப்பு ஆண்டில் ஒதுக்கிய தொகை ரூ. 225 லட்சம்தான். இதன் பொருட்டு 1959-60-ம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 254 லட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் சாலை வசதிகளைப் பெருக்குவது மிகவும் அவசியம் என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே புதிய சாலைகள் அமைப்பதற்காக ஜில்லா போர்டுகளுக்கு மான்யமாகக் கொடுக்க ரூ. 53 லட்சமும் ராஜ்ய நெடுஞ்சாலை இலாகாவிற்கு ரூ. 81 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பதினாறு சிறிய பாலங்களும் ஆறு பெரும் பாலங்களும் அடுத்த ஆண்டில் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

37. ஆரம்பக் கல்வித் துறையில் பல முன்னேற்றங்கள் கல்வி நடப்பு ஆண்டில் ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி ஏற்கனவே கவர்னர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம். ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு மத்திய உணவளிக்கும் திட்டம் எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டு பொது மக்களுடைய பேராதரவையும் பெற்றுள்ளது. இவ்வாண்டு முடிவிற்குள்ளாக நான்கு லட்சம் குழந்தைகள் இதன் மூலம் பயன் அடைவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் 6 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு இந்த வசதியளிக்க வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 60 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு பல்வேறு வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டம் பல பாகங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதைக் காண்கிறோம். குழந்தைகள் எல்லோரும் நல்ல கல்வி பெற வேண்டும் என்ற பொதுமக்களின் நல்லெண்ணமும் பேரார்வமும் இந்தத் திட்டத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. இந்தத் திட்டங்களுக்கான உதவியை அளித்து வரும் எல்லோருக்கும் நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எல்லாக் குழந்தைகளையும் பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டும் என்ற திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றால் பள்ளிக்கூட வசதிகளை

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

விரிவாக்குவது அவசியமாகிறது. 1959-60-ம் ஆண்டில் 1,735 புதிய வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

வேலையில்லாக் குறையை நீக்குவதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்ட திட்டத்தின்கீழ் முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் 6,000 புதிய ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். நடப்பு ஆண்டில் 900 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். வரும் ஆண்டில் 1,200 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட உள்ளார்கள். இதன் மூலம் நம் ராஜ்யத்தில் 300-க்கு மேல் ஜனத் தொகை கொண்ட எல்லாக் கிராமங்களிலும் ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஏற்படும்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளின் நிர்வாகத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைப்பதென சமீபத்தில் நிறைவேற்றப் பட்ட பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நடைமுறைக்கு வரும்போது ஒவ்வொரு அபிவிருத்தி வட்டாரத்திலும் போதுமான அளவிற்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளை நிறுவுவதும் அவைகளைச் சரிவர நடத்துவதும் ஆங்காங்குள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் தனிப் பொறுப்பாக இருக்கும். இவை சரிவர இயங்குமென்ற நம்பிக்கை பொது மக்கள் இன்று கல்வி விஷயங்களில் காட்டும் ஆர்வத்திலிருந்தும் முயற்சியிலிருந்தும் நமக்கு ஏற்படுகிறது.

ஆதாரக் கல்விதான் நாம் முடிவாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். எல்லா ஆரம்பப் பள்ளிகளையும் ஆதாரக் கல்வி நிலையங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்பதே சர்க்காரின் உறுதியான கொள்கை. அந்த அடிப்படையில்தான் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளிகள் அனைத்தையும் ஆதாரப்பயிற்சி பள்ளிகளாக மாற்ற முடிவு செய்துள்ளோம். 1959-60-ம் ஆண்டில் 16 பயிற்சிப்பள்ளிகள் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாக மாற்றப்படும். எஞ்சியிருக்கக்கூடிய பதினேரு பயிற்சிப்பள்ளிகளும் 1960-61-ம் ஆண்டில் மாற்றியமைக்கப்படும். அத்துடன் பயிற்சிப்பள்ளிகளைப் பொருத்தவரையில் நாம் திட்டமிட்டுள்ளபடி ஆதாரக் கல்விக் கொள்கையை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து விடுவோம்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஆதாரப் பள்ளிகளாக மாற்றியமைப்பதில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேற்றங்காணவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்ய நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி தன் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துள்ளது. இந்த அறிக்கையை ஆராய்ந்து ஆதாரக் கல்வியை பரப்புவதற்கான ஒரு திட்டத்தை வகுக்க எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இதுவரை 2,722 பள்ளிகள் ஆதாரப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. வரும் ஆண்டில் மேலும் 400 பள்ளிகள் மாற்றியமைக்கப்படும்.

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஐம்பது பள்ளிகள் வரும் ஆண்டில் பல்நோக்குப் பள்ளிகளாக அமைக்கப்படும். இதற்கு ஆகக் கூடிய செலவு 9.43 லட்ச ரூபாய். உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான மற்ற முயற்சிகளும் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

நடப்பு ஆண்டில் கல்வித் துறைக்காக செலவழிக்கப்படும் தொகை 12.33 லட்ச ரூபாய். 1959-60-ம் ஆண்டில் இத் தொகை 13.29 லட்ச ரூபாயாக உயர்கிறது. கல்விக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை வருடா வருடம் உயர்ந்துகொண்டே போக விருக்கிறது. நாம் இவ்வாறு செலவழிக்கும் இப் பெருந் தொகைக்கு ஏற்ற நற்பலன் ஏற்படும்படி பார்த்துக் கொள்வது நமது முதற் கடமையாக இருக்க வேண்டும். இதை யொட்டித்தான் பல்வேறு கமிட்டிகள் நியமித்து கல்வித் துறையில் எழும் பிரச்சினைகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படும் ஒரு இணைக்கப்பட்ட கல்வித் திட்டத்தை வகுக்க முயற்சி எடுத்து வருகிறோம்.

38. சோஷலிச சமுதாயத்தை லட்சியமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய பகுதியினரை முன்னுக்குக் கொண்டு வரத் தனி முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதுபற்றி வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இத்திட்டத்திற்காக வரும் ஆண்டில் 2.34 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கல்விச் சலுகைகள் தொடுப்பதற்காக ரூ. 34 லட்சம் செலவழிக்கப்படும். உணவு விடுதி மான்யத் திற்காக ரூ. 12 லட்சமும், ஹரிஜனக் குழந்தைகளின் மதிய உணவுக்காகவும் மாணவர் விடுதிகளுக்காகவும் ரூ. 19 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஹரிஜன முன்னேற்றத் திற்காக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் எல்லாத் திட்டங்களும் அடுத்த ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

39. போதுமான அளவில் டாக்டர்கள் இல்லாக்குறை தொடர்ந்து இருந்து வருவதன் காரணமாக மருத்துவத் துறையில் போதிய அளவு முன்னேற்றங் காண முடியவில்லை. இக்குறையை நீக்குவதற்காக நடப்பு ஆண்டில் தஞ்சாவூரில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதென முடிவாகி அதற்கான வேலைகள் நடைபெற இருக்கின்றன. 1959-60-ம் ஆண்டில் இக்கல்லூரிக்குத் தேவையான கட்டிடங்கள் ஆரம்பமாகும். தற்போது எல்லா மருத்துவக் கல்லூரிகளிலுமாக ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 420 மாணவர்களைச் சேர்க்கக்கூடிய வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலூர் கல்லூரியை இதில் சேர்க்கவில்லை.

பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்கள் கிராமப் பகுதிகளில் அமைப்பதற்கான திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. 1958 டிசம்பர் முடிய 67 நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாண்டு முடிவிற்குள்ளாக 113 நிலையங்கள்

பின் தங்கிய
பகுதியினர்
நலன்.12-30
p.m.மருத்துவமும்
சுகாதாரமும்.

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

ஏற்படுத்துவதெனத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். 1959-60-ல் மேலும் இருபது நிலையங்கள் திறக்க 17 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பல நிலையங்களில் டாக்டர்கள் இல்லாத காரணத்தால் நிலையங்கள் சரிவர இயங்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பயிற்சி பெற்ற டாக்டர்கள் கிராமப் புறங்களுக்குச் செல்லத் தயங்குகிறார்கள். அவர்களை இந்த நிலையங்களில் வேலையேற்றுக் கொள்ளத் தூண்டுவதற்காக தலா மாதம் ரூ. 100 அதிகமாக ஊதியம் கொடுக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம்.

ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளிலுள்ள வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக 1959-60-ம் ஆண்டில் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த வருடம் மேலும் நான்கு தாலுகா ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி, அத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரி இவைகளில் பல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அடுத்த ஆண்டில் இதற்காக 41 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டுவரும் கட்டிடங்களைப் பூர்த்தி செய்ய ரூ. 17 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 600 மாணவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியுள்ள மாணவர் விடுதி கட்டி முடியுந் தருவாயில் உள்ளது.

பல நகரங்களில் குடிதண்ணீர் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளுக்காக வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கடனாகவும் மான்யமாகவும் கொடுத்துதவ மொத்தம் ரூ. 1,56 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளோம். மேலும் சென்னை நகர் குடிதண்ணீர் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக ரூ. 50 லட்சம் கடனாகவும் மான்யமாகவும் வழங்கப்படும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு.

40. ஜனத்தொகையை ஒட்டிய பிரச்சினை நம் நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல உலகத்திற்கே ஒரு பொதுவான பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. இதை வலியுறுத்துகின்ற முறையில் டில்லியில் சமீபத்தில் அகில உலக மகாநாடு ஒன்று இந்த பிரச்சினையை ஆராய்வதற்காகக் கூடியது. சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொருத்த மட்டில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்காக ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அதை நடைமுறையில் கொண்டுவர நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றோம். முதலில் சென்னை நகரில் இத்திட்டத்தை விரிவாக நிறைவேற்றி அந்த அனுபவத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு மற்ற பகுதிகளுக்கு இதை விரிவாக்க வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் நோக்கம். சென்னை நகரில் எடுத்துவரும் முயற்சிகளினால் ஏற்பட்டிருக்கும் பலன், அதிலும் முக்கியமாக பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு, நமக்கு நம்பிக்கை யூட்டுவதா யிருக்கிறது. இத்திட்டத்தைப்பற்றிய

2nd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

முழு விவரங்கள் அடங்கிய ஒரு சிறு புத்தகமும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்களிடையே இதைப்பற்றிய பொது அறிவு பரவுவதன் மூலம்தான் இத்திட்டம் வெற்றி பெற முடியும். கனம் அங்கத்தினர்களும் இதற்கான ஒத்துழைப்பைத் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். (கிரிப்பு) சர்க்காருடைய கொவ்வையானது இதற்கு வழிகாட்டியாக இருப்பதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

41. சென்ற ஆண்டு இச்சபை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1957-58-ம் வருஷத்திற்கான திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி வருவாய் இனம் ரூ. 60,41 லட்சம் அளவிலும் செலவினம் ரூ. 60,36 லட்சம் அளவிலும் இருக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது கிடைத்திருக்கும் அவ்வாண்டின் தீர்மானமான கணக்கின்படி வருவாய் ரூ. 62,56 லட்சமாகவும், செலவு ரூ. 59,15 லட்சமாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே ரூ. 5 லட்சம் உபரியாக ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்த்ததற்குப் பதிலாக ரூ. 3,41 லட்சம் உபரியாக நின்றிருக்கிறது. ஆனால் இத்தொகையில் ரூ. 76 லட்சம் சாதாரண செலவு கணக்கிலிருந்து கடன் கணக்கிற்கு மாற்றியதனால் ஏற்பட்டது. நெய்வேலித் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றி வந்த காலத்தில் நாம் செலவழித்த தொகையை இப்போது நெய்வேலி லிசுண்ட் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கணக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உண்மையான உபரி ரூ. 2,65 லட்சம்தான். இவ்வாறு வருவாய் இனத்தில் அதிக வரவிற்குக் காரணம் விற்பனை வரி இனத்தில் ரூ. 1,10 லட்சமும், நிலவரியில் ரூ. 64 லட்சமும் விவசாய வருமான வரியில் ரூ. 30 லட்சமும், மத்திய விற்பனை வரியில் ரூ. 19 லட்சமும் எதிர்பார்த்ததற்குமேல் அதிகமாக வரவு வந்துள்ளதுதான். இதற்கான விவரங்கள் நிதி நிலை அறிக்கைக் குறிப்பில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

42. அவ்வாறே 1958-59-ம் வருஷத்திய தற்போதைய 1958-59-ம் மதிப்பீடுகளும் நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமான வருஷத்திய திருத்திய மதிப்பீடுகள் வருவாய் வரலாம் என்பதைத்தான் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வாண்டுக்கான வரவு செலவு மதிப்பீடுகளில் வருவாயை ரூ. 63,90 லட்சமாகவும் செலவை ரூ. 63,75 லட்சமாகவும் மதிப்பிட்டிருந்தோம். இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களைக்கொண்டு பார்க்கும்போது வரவு ரூ. 69,49 லட்சமாகவும் செலவு ரூ. 66,84 லட்சமாகவும் இருக்கலாம் என மதிப்பிடப்படுகிறது. ரூபாய் 15 லட்சம் உபரி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்ததற்குப் பதிலாக ரூ. 2,65 லட்சம் உபரியாக நிற்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். விற்பனை வரியில் எதிர்பார்த்ததற்குமேல் ரூ. 2,95 லட்சம் அதிகமாக வருவாகலாம். அவ்வாறே மோட்டார் வாகன வரிவகையில் ரூ. 28 லட்சம் அதிகமாக வரலாம். ஆனால் விரிவாக்கப்பட்ட விவசாய வருமானவரி மூலம் நாம் எதிர்பார்த்ததற்குக்

1957-58-ம் வருஷத்திய வரவு-செலவு கணக்கு.

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

குறைவாகவே வசூலாகும் என மதிப்பிடப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்க வரிகளில் சிலவற்றை ராஜ்யங்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதில் வரவு செலவு திட்ட மதிப்பீட்டின்போது நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகத் தொகை நமக்குக் கிடைக்கலாம் என மத்திய அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவைகள் தான் அதிக வரவிற்கு முக்கிய காரணங்கள்.

1958-59-ம் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் தயாரிக் கப்பட்டபொழுது மத்திய சர்க்காரிடம் நாம் கடன் வாங்கி யிருக்கும் தொகைகளின்பேரில் செலுத்தப்படவேண்டிய வட்டி விகிதத்தைப்பற்றிய நிதிக் கமிஷன் சிபார்சுகளை மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தார்கள். அந்த சிபார்சு கள் சில மாறுதல்களுடன் மத்திய சர்க்காரால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதன்படி ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 லட்சம் நமக்கு மீதமாகும். இதை 1958-59-ம் வருஷத்திய திருத்திய மதிப்பீட்டிலும் 1959-60-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டுள்ளோம்.

மற்ற ராஜ்யங்களின் நிதி நிலைமையும் முன்னேற்றமடைந் திருக்கிறது என்று மற்ற ராஜ்ய நிதி நிலை அறிக்கையிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆனால் நமக்குக் கிடைக்காத கணிசமான உதவி நிதிக்கமிஷன் சிபார்சுகள் மூலம் மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தென்பதைக் கவனிக்கும்போது நம் நிதி நிலைமையின் உயர்விற்குக் காரணம் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட் டிருக்கும் பல்வேறு முன்னேற்றங்கள்தான் என்பது விளங்கும்.

மூலதனச்
செலவு.

43. 1958-59-ம் வருஷத்தில் மூலதனச் செலவு ரூ. 9,73 லட்சமாக இருக்கும் என்று மதிப்பீட்டிருந்தோம். ஆனால் அது ரூ. 12,07 லட்சத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. முக்கிய மான நீர்ப்பாசனத் திட்டச் செலவுகளில் ரூ. 1,04 லட்சமும், தொழில் அபிவிருத்திக்கான திட்டச் செலவுகளில் ரூ. 48 லட்சமும் அதிகமாகியிருக்கிறது. மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான செலவை மின்சார போர்டே இப்போது ஏற்றுக்கொள்கிறது. அதற்காக மின்சார போர்டிற்கு ராஜ்ய நிதியிலிருந்து ரூ. 10,10 லட்சம் கடனாகக் கொடுத்திருக் கிறோம். மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு இவ்வாண்டு ரூ. 14,03 லட்சம் செலவாகலாம் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. எஞ்சியுள்ள தொகையை மின்சார போர்டு அதனிடமுள்ள வசதிகளைக்கொண்டே சரி செய்துகொள்ளும். இவ்வாண்டு மின்சார போர்டு பொதுமக்களிடமிருந்து ரூ. 2,20 லட்சம் கடன் எழுப்பியிருக்கிறது.

பொதுவாக நடப்பு ஆண்டில் நிதி வசதியில் எவ்வித நெருக்கடியும் ஏற்படாதென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1959-60-ம் ஆண்டு ரூ. 90 லட்சம் ரொக்க இருப்புடனும் மத்திய சர்க்கார் குறுகிய காலக் கடன் பத்திரங்களில் ரூ. 2,00 லட்சத்துடனும் ஆரம்பமாகலாம்.

[Sri C. Subramaniam] 2nd March 1959]

மூலதனச் செலவுகளைப்பற்றி பட்ஜெட் அறிக்கைக் குறிப்பில் விவரமாக விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

44. 1959-60-ம் ஆண்டில் ரூ. 73,08 லட்சம் வருவாயும் 1959-60-ம் ரூ. 71,69 லட்சம் செலவும் ஏற்படும் என்று மதிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டைவிட வருவாய் ரூ. 3,60 லட்சம் அளவிற்கும், செலவு ரூ. 4,85 லட்சம் அளவிற்கும் அதிகரித்திருக்கின்றன. இந்த அதிகரிப்பு பல்வேறு இனங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான விளக்கத்தை பட்ஜெட் அறிக்கைக் குறிப்பில் காணலாம். ரூபாய் 1,39 லட்சம் உபரி ஏற்படலாம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருந்தாலும் சமீபத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இடைக்கால நிவாரணத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் இந்த உபரி முழுவதும் அநேகமாகக் கரைந்துவிடும்.

45. இவ்வாண்டு கவர்னர் உரையில் கெஜட் பதிவில்லாத சலுகைகள். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மாதம் ஒன்று ரூ. 5 வீதம் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக வருடமொன்றுக்கு ரூ. 1,81 லட்சம் அதிகம் செலவாகும். நடப்பு ஆண்டிலிருந்தே இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படுவதால் இவ்வாண்டில் ரூ. 45 லட்சம் அளவிற்கு செலவு அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவைகள் மேலே குறிப்பிடப்பட்டிருக் கும் மதிப்பீடுகளில் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த அளவிற்கு மதிப்பீடுகளில் கண்டிருக்கும் தொகைகளில் மாற்றம் ஏற்படும். இந்தச் செலவில் ஒரு சிறு பகுதி மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவித் தொகையாகக் கிடைக்கும். இந்த உதவித் தொகையின் நிர்ணயமான அளவு பின்னர் தான் தெரியவரும்.

அத்துடன் சம்பள விகிதங்களை ஆராய்ந்து சர்க்காருக்கு தகுந்த சிபார்சுகளைச் செய்வதற்காக சம்பளக் கமிஷன் ஒன்று நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஓரளவு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய முடிவுகள் ஏற்படு மென்று எதிர்பார்ப்போமாக.

கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தை களுக்கு IV, V, VI பாரங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கல்விச் சலுகையை கிராம அதிகாரிகளின் குழந்தைகளுக்கும் கொடுப் பதெனத் தீர்மானித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (ஆரவாரம்).

46. கடனாகவும் முன்பணமாகவும் கொடுபட வேண்டிய கடன் இனங்களுக்கு ரூ. 18,05 லட்சம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூ. 8,50 லட்சம் மின்சார போர்டுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்படும். ஆக மொத்தம் மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக 1959-60-ல் ரூ. 11,08 லட்சம் செலவிடப்படலாம் என மதிப்பீட்டிருக்

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

கிறது. அத்துடன் சென்னை நகர சபைக்கு ரூ. 63 லட்சமும், நகர அபிவிருத்தி குழுவுக்கு ரூ. 68 லட்சமும், குடி தண்ணீர் திட்டம், சாக்கடை அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகியவைகளை நிறைவேற்ற பல ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ரூ. 1,32 லட்சமும், குடியானவர்களுக்கு ரூ. 1,93 லட்சமும், கைத்தறி நெசவுக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ரூ. 20 லட்சமும், கூட்டுறவுத் துறையில் வீடு கட்டும் திட்டங்களுக்காக ரூ. 30 லட்சமும், சமுதாய நலத் திட்டங்களின் கீழ் ரூ. 1,31 லட்சமும் கடனாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பொது மக்களிடமிருந்து ஆறு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் எழுப்ப வேண்டுமென்றும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1959-60-ம் ஆண்டில் மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ள வரவு செலவுகளுக்குப் பிறகு இறுதியாக ரூ. 86 லட்சம் ரொக்கமாகவும் ரூ. 2,00 லட்சம் மத்திய சர்க்காரின் குறுகிய கால கடன் பத்திரங்களிலும் மீதம் ஏற்படலாமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கான முழு விவரங்கள் பட்ஜெட் அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறோம்.

ஐந்தாண்டுத்
திட்டம்.
12-46 p.m.

47. நாட்டில் ஏற்படவிருக்கும் பல்வேறு அபிவிருத்திகளையும் திட்ட அடிப்படையில் இப்பொழுது நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஆகவே நம் ராஜ்யத்தில் பல்வேறு துறைகளிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றங்களை மதிப்பிட வேண்டுமானால் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் அளவைக் கொண்டுதான் நிர்ணயிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. 1958-59—1959-60 ஆண்டுகளுக்கான திட்ட அனுபந்தம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. (சிகப்பு அட்டைப் புஸ்தகத்தைக் காண்பித்து) இந்தப் புஸ்தகத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நடப்பு ஆண்டில் நடைபெற்று வரும் திட்டவேலைகளைக் குறித்தும் அடுத்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப் போகும் திட்டங்கள் குறித்தும் விவரமாக அவ்வறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 30,47 லட்சம் அளவிற்கு திட்ட வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி ரூ. 34,81 லட்சம் அளவிற்கு திட்டங்கள் நிறைவேறலாம் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். மின்சாரத் துறையில் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் குறிப்பிட்டிருந்த ரூ. 11,94 லட்சத்திற்கு பதிலாக ரூ. 14,03 லட்சம் செலவாகலாம் என இப்பொழுது மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோலவே நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் சமுதாய நலத்திட்டங்களுக்கும் வரவு செலவு அறிக்கையில் கண்டதைவிட அதிக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

48. 1959-60-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்ட அளவைப்பற்றி திட்டக் கமிஷனிடம் கலந்தாலோசித்து ரூ. 33,62 லட்சம் அளவிற்கு திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என முடிவு செய்யப்பட்டது. இதற்காக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கடனாகவும் மான்யமாகவும் ரூ. 18 கோடி தர மத்திய சர்க்கார் உறுதி அளித்திருக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தை வகுக்கும்போது ஐந்தாண்டுத் திட்டச் செலவுகள் ஓரளவு உயர்ந்து ரூ. 34,64 லட்சம் அளவில் நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக நீர்ப்பாசனத் துறையிலும் கைத்தறிக்காகவும் அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற துறைகளுக்காகவும் போதிய நிதி வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் எந்தத் துறையிலாவது திட்டத்தை விரிவாக்கும் அவசியம் ஏற்படுமே யானால் அதற்கான நிதியை வழங்குவதில் சிரமம் இருக்காது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சாரத்துறைக் காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி அளவு ரூ. 11,08 லட்சம்; மின்சார போர்டின் தேவைகளை ஆண்டு மத்தியில் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து அவசியமேற்பட்டால் இன்னும் அதிக நிதி வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியுமென்று நம்புகிறேன்.

49. 1956-57-ல் ஏற்பட்ட திட்டச் செலவு ரூ. 28,46 லட்சம். 1957-58-ல் ரூ. 30,21 லட்சம் செலவு செய்துள்ளோம். நடப்பு ஆண்டில் ஏற்படக் கூடிய செலவு ரூ. 34,81 லட்சம் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 34,64 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளோம். ஆகவே நான்கு ஆண்டுகளில் மொத்தம் ரூ. 128 கோடி செலவு செய்திருப்போம். மொத்தத்திட்ட அளவு ரூ. 152 கோடி. கடைசி ஆண்டிற்கு எஞ்சி இருக்கக்கூடியது ரூ. 24 கோடி அளவுதான். ஆகவே திட்டத்தின் அளவை அவசியம் உயர்த்தியாக வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் திட்டச் செலவு உயர்ந்துகொண்டே போவதன் மூலந்தான் பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்ந்து ஏற்பட முடியும். இதைப்பற்றி அடுத்த ஆண்டில் திட்டக் கமிஷனுடன் விவாதித்து முடிவுகள் எடுக்கவேண்டியிருக்கும்.

50. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி முன்ருவது மேலே விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நம் ராஜ்யத்தில் எல்லாத் திட்ட வேலைகளும் திட்டமிடப்படியே முடிவடையும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்துறையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நெய்வேலி, சென்னை துறைமுக விஸ்தரிப்பு, பெரம்பூர் ரயில் பெட்டி தொழிற்சாலை விஸ்தரிப்பு, தாம்பரம்-விழுப்புர ரயில் பாதையை மின்சாரப் பாதையாக அமைத்தல் ஆகிய பல்வேறு திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் நாட்டின் முன்னேற்றம் இந்த

[Sri C. Subramaniam] [2nd March 1959]

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் மட்டும் ஏற்பட்டுவிடாது. இன்னும் பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகத்தான் நம்முடைய குறிக்கோளை அடைய முடியும். ஆகவே இரண்டாவது திட்டத்தின் இறுதிக் கட்டத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் வகுப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அத்திட்டத் திற்கான பூர்வாங்க ஆலோசனைகளைத் திட்டக் கமிஷன் செய்து வருகிறது. நம் ராஜ்யத்தின் திட்டத்தைப்பற்றி நாமும் ஆலோசனை செய்து பல முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். தற்சமயம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அளவைப்பற்றி நாட்டில் விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. இந்த அளவை நிர்ணயிப்பதில் சில முக்கியமான விஷயங்களை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இன்றைக்கு நமக்கிருக்கும் பெருங்குறை பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய வசதியின்மைதான். பல திட்டங்களுக்கு அன்னிய நாட்டு உதவி அவசியமாக இருப்பது ஒரு புறமிருக்க உள் நாட்டு வசதிகளையும் நாம் போதிய அளவில் திரட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இதற்கு முக்கிய காரணம் நம் நாட்டின் வறுமையே. அந்த நிலை மக்களின் எண்ணிக்கை பெருகு வதால் மேலும் மோசமாகிறது. நாட்டின் பொருளாதாரம் ஓரளவு உயரும்பொழுதுதான் மேலும் அபிவிருத்திக்கு அவசியமான வசதிகளைத் திரட்ட முடியும். இப்பொழுது இருப்பதைப் போலவே என்றும் வறுமை நிலையிலேயே இருப்போமானால் இந்த வசதி நெருக்கடி இருந்து கொண்டேதானிருக்கும். இந்த நிலையை மாற்றவேண்டுமென்றால் எவ்வளவு வேகமாக பொருளாதாரத்தை உயர்த்த முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாக உயர்த்த எல்லா முயற்சிகளையும் செய்வது நம் கடமை. அதற்கான எல்லாத் தியாகங்களையும் செய்வதற்கு மக்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு பெரு முயற்சி செய்து பொருளாதார நிலையை ஓரளவு உயர்த்தி விடுவோமேயானால் அதன்பின் மற்ற முயற்சிகள் எடுப்பதற்கான பொருளாதார சக்தி நம்மிடையே தோன்றிவிடும். பிற்போக்கான ஒரு சமுதாயம் முன்னேற்றமடையவேண்டுமானால் இக்கஷ்டங்களை எல்லாம் ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். இல்லாவிடில் என்றுமே வறுமையில் ஆழ்ந்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைதான் இருக்கும்.

51. இந்த மகத்தான காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு மக்களின் சக்தி திரட்டப்பட வேண்டும். அரசியல் கட்சி அடிப்படையில் அதைச் சாதிப்பதென்பது முடியாத காரியம். தேசிய அடிப்படையில் எல்லாப் பகுதியினரும் ஒன்று சேர்ந்து இப்பணியில் ஈடுபட்டால்தான் நாம் வெற்றி காண முடியும். மற்ற பல துறைகளில் வழிகாட்டியதுபோல இத்தேசியப்

2nd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

பணியிலும் அரசியல் கட்சி வேறுபாடுகளை விட்டு சிறந்த தொரு திட்டத்தை வகுப்பதற்காக இச்சபையில் இருக்கும் எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் நான் நாடுகிறேன்.

52. இவ்வுரையை முடிக்கு முன்பு எனது பணியை நிறை நன்றியுரை. வேற்றுவதற்கு எனக்கு சிறந்த உதவி புரிந்து வரும் நிதி இலாகா அதிகாரிகளுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். சிறப்பாக நிதி இலாகா காரியதரிசி திரு. டி. ஏ. வர்கீஸ் அவர்கள் தமது அறிவுத் திறமையாலும் பரந்த அனுபவத் தாலும் எனக்குப் பெருந்துணையாக இருந்து வந்திருக்கிறார். டிபுடி காரியதரிசியாக பணியாற்றி வரும் திரு. வெங்கிட்ட ரமணனின் சிறந்த பணியை சபைக்கு வெகு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1959-60-ம் ஆண்டிற்கான இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை இச்சபை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொண்டு இவ்வுரையை முடிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: இதைப்பற்றிய பொது விவாதம் ஆறு 12-46 p.m. நாட்களுக்கு நாளை முதல் நடைபெறும். இப்பொழுது இந்தச் சபையை நாளை காலை ஒன்பது மணிவரையில் ஒத்திவைக்கிறேன்.

The House then adjourned.

[2nd March 1959]

3. *Sri R. Srinivasa Iyer*, M.L.A. (Pattukottai), stated that the water in jungle streams which was being wasted can be saved by constructing dams across them and diverting the water to tanks to replenish the supply through the "chain of tanks irrigation system." The Cauvery-Mettur Project channels are not receiving sufficient water to irrigate the tail end areas. Even in the head of the Grand Anicut Canal the normal supply is not allowed due to silting up of the canal. The drainage water of the Cauvery-Mettur Project channels now flowing in the jungle streams can be tapped and utilized. For instance, sufficient supply is not received at the tail end of Pudupattinam, Sethubavachatram channel and there was practically no water in September for transplantation after seedlings were raised. He referred to the works in Arantangi taluk for the execution of which representations have been made by the ryots in the pointed mahazar circulated, at the Conference and said that if these works are executed, there will be an additional yield which will enable the Government to reach the target of two lakhs tons fixed for the procurement in the district. The works requiring attention are mainly the following :—

- (1) Construction of a masonry dam across Vellar at Sengamari with a channel on each side to supply water to the chain of tanks.
- (2) Excavating a channel to carry the surplus from Tirunallur tank to Ananthankottai tank and lower down chain of tanks.
- (3) Construction of a masonry dam in Pambar river near Irumbanad tank.
- (4) Construction of a masonry dam in Pambar near Okkur tank.
- (5) Construction of a masonry dam in Pambar near Kodai-mangalam.
- (6) Construction of a masonry dam across Vellar near Karungadu.
- (7) Construction of a masonry dam in Vellar above Avadayarkoil.
- (8) Improvements to the tanks in the not taken over villages in Arantangi taluk under Act XVIII of 1943.

These improvements are expected to benefit an area of 9,000 acres. To attend to the investigation and execution of the works in the area, the Government may sanction a special staff with a Superintending Engineer so that the programme may be completed in two or three years.

He referred to the difficulties of the Government in attending to repairs in inam villages and stated that the Government may find ways and means to solve them, so that the 48 villages owned by the temple at Avadayarkoil may be taken over by the Government by promulgating a special ordinance, if necessary. He thanked the Government for having sanctioned the construction of a dam across Vellar near Karungadu (item 6 above) and suggested that silt-clearance in Narasinga Cauvery for eight miles may be undertaken by the Government to improve the supply.

2nd March 1959]

4. *Sri A. R. Marimuthu*, M.L.A. (Adirampattinam) stated that although a major portion of Pattukottai is receiving Cauvery-Mettur Project supply, there are several defects in the irrigation system, the chief of which are want of proper irrigation facilities and short supply of water at the tail end. A portion of the cultivated lands in Pattukottai taluk often gets submerged during floods in Kannanar river and a proposal to form bunds on either side of the river which was considered and given up some two or three years back may be revived and implemented at once. The Cauvery-Mettur Project drainages may be tapped by putting up dams so that large areas could be brought under irrigation. Irrigation facilities may be provided for the tail end of the Vadavar extension channel. By doing so, about 2,000 acres of land in the area can be brought under cultivation. Similarly, irrigation can be improved by construction of dams across Nasuniyar in Anaikadu village.

5. *Sri S. Ramaswami Thevar*, M.L.A. (Arantangi), observed that the inamdars and zamindars have closed most of the irrigation channels and tanks and they should be restored. Jungle streams should be harnessed by putting up dams across them. Dams should be constructed across Narasinga Cauvery to increase the supply of water.

6. *Sri Swaminatha Iyer*, Secretary, Mirasdars' Association, Arantangi, pointed out that if dams are constructed across Vellar and Pambar, the water can be stored in the tanks numbering 748 and utilized for irrigation purposes. Improvements may be carried out by deepening Narasinga Cauvery and strengthening the bunds. The several representations and suggestions contained in the printed pamphlet presented by them may be considered by the Government.

7. *Sri V. Arunachalam*, M.L.A. (Pudukottai), urged that dams may be constructed across—

- (1) Tiruchi Kattalai Channel Koorayaru at Mullayur village,
- (2) Agniar, and
- (3) Pambar rivers.

The proposal to construct a dam across Vellar in Tirumayam taluk at a cost of rupees one crore which was given up some time back should be re-examined. There are about 4,200 tanks in the erstwhile Pudukottai State and they should be improved.

8. *Sri Natesan*, ex-M.L.A. (Pudukottai) said that out of 4,200 tanks in the Pudukottai State about 200 tanks are with an ayacut of 100 acres and 1,500 with an ayacut of 150 acres. Dams may be provided across Agniar and Pambar to extend irrigation. More wells should be sunk in the area. The Government may ensure irrigation by letting in water for about 20 days in the rivers to fill the tanks.

9. On behalf of the Chief Engineer (Irrigation), the Executive Engineer, Grand Anicut Canal Division, Tanjore, explained that the Public Works Department are investigating a number of schemes for providing adequate water to the tail end areas and that the Department would do its best to tackle the irrigation problems of the area.

[2nd March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 49 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd March 1959, page 1 supra.]

SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS OF THE ROAD AND INLAND WATER TRANSPORT ADVISORY COMMITTEE AT ITS MEETING IN NEW DELHI IN NOVEMBER 1958.

(1) *Inland Transportation Policy.*

A small Special Committee consisting of experts both from the transport and the economic fields and including a representative of the Ministry of Railways should be appointed to consider all aspects of transportation in the country and draw up the broad outlines of a national policy covering all modes of transport. The Committee, should submit its report within a period of about three months. All necessary information and other data relating to the traffic carried by the different carries, both actual and potential and charts and maps, etc., would be made available to the Committee.

(2) *Motor Vehicles Taxation (Fixation of ceiling and elimination of indirect taxes).*

The State Governments should take steps to consolidate the various motor vehicle taxes and fees into one tax to be collected by a single agency and the ceiling of 75 per cent of the total existing Madras rates should be accepted by all the States in respect of motor vehicles taxation. The non-official representatives suggested that the State Governments should not exceed the recommended ceiling for a period of five years. It was agreed that the question of fixing a time-limit might be left to the Transport Development Council to consider and decide.

(3) *Double taxation on motor vehicles by different States.*

The Governments of Uttar Pradesh, Bombay and Madras should be requested to agree to the principle of single point taxation and all the States, including those who had accepted the principle of single point taxation but had not yet adopted it, should be requested to put the principle into practice within six months.

(4) *Liberalization of the licensing policy of State Governments and other measures to increase the number of vehicles on the road.*

The factual position in regard to observance of the Code of Principles and Practice in the Regulation Motor Transport should be ascertained from the State Governments by the Ministry of Transport and Communications. The States should also be asked to give details about the number of permits for goods vehicles granted by them for distances exceeding 150 miles.

[2nd March 1959]

The question of excluding inter-State routes from the applicability of the Code should be examined, as with the setting up of the Inter-State Transport Commission, the responsibility for inter-State routes had been exclusively transferred to that Commission.

(5) *Measures for popularizing truck/tractor-trailer combinations.*

On all roads of 22 feet width, whether State or National Highways, truck-trailer combinations and articulated vehicles should be allowed to operate. Articulated vehicles of a maximum of 15 tons should be permitted to ply on all roads where there was no density of traffic and where traffic was dense, the operation might be restricted to the hours of the night.

In order to popularise the truck-trailer combinations permits should be given freely for such combinations and tax on the trailers should be levied on a concessional basis, as was being done in Madras.

(6) *Freedom of movement of vehicles used by tourists.*

If a driving licence has a special endorsement on its authorizing the licence-holder to drive on a hill road in one State, it should be accepted as valid for driving on hill roads in other States.

A taxi, either with a particular distinguishing mark or special series of registration numbers should be eligible for going to any place from its headquarters without the necessity of taking out a special permit from the Regional Transport Authority of its home town or countersignature from the authority of the place or places it may have to visit, so long as it carried one party throughout and returned with it. The question of extending this concession to tourist coaches also should be studied and action taken by the Department of Transport.

Every State should amend its Motor Vehicles Taxation Act so as to provide that, if a vehicle, whether a taxi or a chartered bus, has paid the tax leviable on it in the State from where it starts in respect of a particular period, it should not be required to pay tax in respect of the same period when it visits another State on a temporary visit.

(7) *Printing of up-to-date Road Maps of India.*

Up-to-date regional Road Maps of India should be printed, in view of the increasing demands for such maps from tourists. The matter should be pursued by the Department of Transport.

(8) *Development of Inland Waterways.*

Suitable recommendations would be made to the State Governments to place the subjects of inland water transport and road transport under one Minister. As regards the technical set-up for inland water transport, the question would be considered by the Ministry concerned.

[2nd March 1959]

(9) *Measures necessary for the prevention of country boat disasters.*

The important ferries should be run by the State Governments (through Public Works Department or through the State Transport Organization) or by the Port Trusts or the Railways. The State Governments should organize technical agencies to look after the country boats and see that they were suitable for the kind of work. Government expected from them and were kept in a proper state of repairs and to ensure that the boatmen were properly trained.

(10) *Measures for the prevention of motor vehicles accidents.*

The enforcement of the existing safety regulations should be tightened up and due attention should be paid to proper focussing of head lights. Introduction of the system of safety lanes, provision of weigh bridge, mobile as well as stationary and deterrent punishment for the offenders were also recommended.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 481 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar and Sri K. Ramachandran at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd March 1959, page 2 supra.]

I. Proceedings of the Minor Irrigation Conference held at the Sri Ram Talkies, Sivaganga, on 16th November 1958.

Sri M. Bhaktavatsalam, Home Minister, presided over the Conference.

The following were the prominent officials who were present :

- (1) Sri T. N. S. Raghavan, I.C.S., Commissioner of Food Production.
- (2) Sri M. G. Rajaram, I.A.S., Additional Development Commissioner and Secretary to Government, Public (Planning and Development) Department.
- (3) Sri U. Ananda Rao, B.E., M.I.E. (Ind), I.S.E., Chief Engineer for Irrigation.
- (4) Sri G. M. Muthuswami Pillai, I.A.S., Collector of Ramanathapuram.
- (5) Sri Syed Bashiruddin, B.E., Superintending Engineer (Food Production).

The following were the prominent non-officials who were present :—

- (1) Sri A. R. Venkatachari, retired Chief Engineer, Public Works Department and Member, Committee on Agricultural Production.
- (2) Sri A. Chidambara Mudaliar, M.L.C.
- (3) Sri R. Krishnaswamy Naidu, M.L.A.
- (4) Sri K. Ramachandran, M.L.A.

[2nd March 1959]

- (5) Sri N. V. Chockalingam Ambalam, M.L.A.
- (6) Sri D. Subramania Rajakumar, M.L.A.
- (7) Sri R. Chidambara Bharathi, M.L.A.
- (8) Sri S. Ramakrishna Thevar, M.L.A.
- (9) Sri S. Ramaswamy Naidu, M.L.A.

2. The Home Minister welcomed the officials and non-officials present and called for suggestions from the agriculturist and the Legislators present for improving the irrigation resources of the Ramanathapuram district. He said that this Conference was a unique one as it was the first of its kind where top ranking officers of the Revenue, Engineering and Food Production departments and the accredited representatives of the people as well as progressive agriculturists had gathered together to discuss minor irrigation problems and find solutions for them which could be implemented quickly. The Ramanathapuram area, he added, was fortunate in that it was having a very large numbers of minor irrigation tanks. But these tanks had suffered from long neglect and their restoration and improvement was therefore imperative. The new panchayats which should take over the work of Block Development should consequently take over agricultural development in the block areas and as a natural corollary they should take over the maintenance of minor irrigation works in those areas. Even in non-block areas some measures should be devised to maintain the valuable minor irrigation tanks in good condition with the co-operation of the agriculturists. The Home Minister emphasised that money was no consideration for pushing through this good work. Both the State and the Central Governments were prepared to set apart any amount of money that was required for attending to this good objective but the bottle-neck was the want of required technical personnel. No doubt steps were being taken to start more engineering colleges and poly-technics for producing the required number of additional engineering personnel. But this would take some time while the problem facing them was so urgent that we could not wait till the required technical personnel became available. The Home Minister urged that we should therefore take immediately such steps as were urgently required with the available personnel. As India was a democratic country the solution for any question should be found jointly by officials and non-officials by mutual consultation and exchange of ideas. That was why this Conference had been convened.

3. The Home Minister then asked the Collector of Ramanathapuram to give a Tamil rendering of the Memorandum on the subject before the Conference which he had submitted to the Government. The Collector did so. Thereafter on the invitation of the Home Minister, the Legislators present gave their suggestions which are given below briefly :—

Sri R. Chidambara Bharathi, M.L.A.—340,000 acres in the Ramanathapuram district depended for irrigation on 100 big and 4,000 small tanks. Ensuring adequate supply of water to these

[2nd March 1959]

tanks and making them to retain the water which they receive was the fundamental problem before the Conference. Though the ryot in these areas was eager and anxious to sow in the month of 'Adi' in keeping with the proverb 'Adi Vidhai Thedi Nadu' he could not do so for want of water. Water from the Vaigai river should be made available in the Ramanathapuram district in August and September. If these were to be done, the local ryots could sow in those months. They were sure to get at least some rains in October and November which would suffice for the growing crop. Compared to the ryots in the Tanjore district the ryots in Ramanathapuram district were more hard-working and enterprising and the soil also was more suited for paddy cultivation. Even now the average yield per acre was much more in the fertile areas of the adjacent Madurai district than in the Tanjore district. Hence if only the ryots were assured of adequate irrigation facilities they would surely produce 40 bags per acre. Time there was when the eastern taluks of the Ramanathapuram district were exporting rice to the adjoining districts. This had changed now due to the continued neglect of the irrigation resources in the district while simultaneously the major irrigation works undertaken in recent years had helped the adjoining districts to wipe out their deficits considerably. If only due attention was paid to the improvement of minor irrigation sources the eastern taluks of Ramanathapuram district would step up production remarkably.

He urged that dependance of tanks at lower levels for their water on those who control the tanks at higher levels should be done away with by providing departmental feeder channels for tanks at all levels.

He pointed out that only a few of the tanks depended solely on rains. The vast majority of them depended on water from the Vaigai river and other rivers. He suggested that a channel might be dug from the Vaigai for a length of 70 miles for supplying water to all the local tanks for the benefit of 340,000 acres which would increase food production tremendously.

Vaigai should be linked with the Kridhmal Nadhi.

Kundar Anicut Scheme proposed some time ago by Sri Shanmugasundaram, M.L.A., should be revived and implemented speedily.

Sri S. Ramakrishna Thevar, M.L.A.—Too many engineering branches were functioning in water-tight compartments. The Collector should be vested with power over all the engineering personnel in the district so that the people could take their problems to him and he could arrange for their speedy redress.

There were many jungle streams in the district whose waters now run to waste into the sea. These waters should be utilized for feeding tanks.

2nd March 1959]

Sri K. Ramachandran, M.L.A.—Vaigai water should be made available to the eastern taluks of Ramanathapuram district as already suggested by Sri Bharathi. The south-west monsoon always let them down while the north-east monsoon was fairly reliable. Because of this, agricultural operations could not start in the months of 'Adi' and 'Avani' and so full use could not be made of the fairly reliable north-east monsoon rains. If Vaigai water is made available in 'Adi' and 'Avani' the local ryots could fully benefit in the north-east monsoon. This could be done without detriment to Periar and the existing Vaigai Project ayacutdars as there were enough rains in the catchment areas of the Vaigai river.

Kudimaramath was not being neglected as was erroneously considered in certain quarters. The local ryots were enterprising and enthusiastic. But many of the channels were beyond the capacity of the ryots to keep in good condition by their unaided efforts. He cited as instances the Parthipanur channel, the lower Nattarkal, the Chellurgal and the Koothangal (which could irrigate 8,000 acres).

A special division should be formed solely for the renovation of supply channels just as there was a Special Bridges Division in the Highways Department for attending solely to bridges.

In inam villages many tanks were not being attended to because of the delay on account of demand of contributions from Inamdars who were scattered all over India in far off places like Bombay, Calcutta, etc. The Government should attend to these tanks also without waiting for a reply from the inamdars in the interest of increasing Food Production.

Non-block areas should receive the same treatment as block areas and the latter should not receive any partial treatment.

Sri S. Ramaswamy Naidu, M.L.A.—At present there was no regulated supply of water from the tanks for want of sluices which should be provided at once and the supply of water properly regulated.

There should be an Engineering Officer at the rate of one for a specified number of tanks. This number should be a reasonable number. That officer should be in charge of all the problems connected with these tanks like their maintenance, maintenance of supply channels, sluices, etc. There should be no such branches as Food Production Branch, General P.W.D. Branch, Flood Damage Repair Branch, etc.

Suggestions made by the representatives of the people should be examined. They should be apprised of the decisions taken on their suggestions.

Sri R. Krishnaswamy Naidu, M.L.A.—The channels branching away from the Vaigai river have all been silted up even at the starting point. This work should be attended to immediately.

[2nd March 1959]

A census from village to village and from ryot to ryot should be conducted in all National Extension Service blocks for ascertaining what were the reasons for the lands in those villages not being brought under cultivation and immediate steps should be taken to remove all the obstacles.

Sri D. Subramania Rajakumar, M.L.A.—Government should make a special allotment of funds for improving the irrigation sources in the eastern taluks of the Ramanathapuram district.

Upper Project should be taken up at once.

Manimuthar water should be made available to Sivaganga taluk.

Tubewells should be sunk in Padamathur, etc., villages. The 50 per cent contribution would be forthcoming from the people.

Sri N. V. Chockalingam Ambalam, M.L.A.—Vaigai project water should be made available to the Tirupattur taluk. Several small rivulets in the district should be dammed and their water should be fed into the tanks.

A small dam near Pallapet which could irrigate about 4,000 acres should be built in the jungle stream flowing through that place.

The water table was high in Tirupattur taluk and the soil is sandy. Filter points should therefore be sunk in this area. The loans granted to ryots should be as long term as possible.

4. The Home Minister then requested the Additional Development Commissioner and the Commissioner of Food Production to address the gathering.

Speaking first the Additional Development Commissioner explained the financial and other assistance being given by the Government under the National Extension Service Programme for improving Minor Irrigation and Lift Irrigation. He deplored that Kudimaramath had gone out of vogue and that people were looking up now to the Government even for those things which they had attended to themselves for centuries in the past. The Panchayat Union Scheme would come into force very soon and the block agency would come under public control. The public should husband the resources of the panchayats and the block allotment and spend them prudently on items of expenditure arranged according to a well thought out system of priorities.

Speaking next *Sri T. N. S. Raghavan, I.C.S.*, Commissioner of Food Production, assured the gathering that all the suggestions made at the Conference would be carefully examined and that such of them as were found to be feasible would be implemented soon. He said that if the members of the public came forward to form co-operative societies for working tube wells and filter points, the Government would render all help for sinking them. He felt

[2nd March 1959]

that some of the criticisms levelled on that day against the Food Production Engineering Branch were based on a misconception of the role of that branch. That branch had been specially created only to accelerate the aid where it was needed most. The branch should not be considered as an Agency creating difficulties or delay. He pleaded for whole-hearted public co-operation with the Food Production Department.

The Home Minister in his concluding remarks observed that the top ranking officers concerned had heard in person the suggestions made by the popular representatives of the Ramanathapuram district. These suggestions would be examined with the care they deserved and necessary measures would be taken.

Sri R. Chidambara Bharathi, M.L.A., proposed a vote of thanks.

II. Proceedings of the Conference on minor irrigation held at 'Excel Talkies', Arantangi, on 26th December 1958.

The Conference was attended by the Secretary, Board of Revenue, the Collector of Tanjore, the Chief Engineer (Irrigation), the Assistant Secretary to Government, Food and Agriculture Department, the Superintending Engineer (Food Production) and other officials of the Public Works Department, the Members of Legislature and representatives of local associations and other interests. The Minister for Home presided. The proceedings were conducted in Tamil.

2. In his opening speech, the Minister observed that the presence of the large gathering showed the increasing interest taken by the people of the area in Agriculture which was itself a good augury for the future. The villages in Arantangi and Pattukottai taluks are mostly inam and zamindari and there are about 600 minor irrigation sources in Arantangi taluk, while the number is a little less in Pattukottai taluk. Special staff will be needed to examine the irrigation difficulties in these taluks, particularly the problem of harnessing the water in jungle streams which is going to waste, by constructing anicuts and diverting it for irrigation purposes. There are three departments, namely, Public Works Department, Food Production Department and Revenue Department which attend to irrigation works. The object of the Conference is to ascertain the long standing grievances of the people of the area so that the Officers may be able to pay special attention to the improvements required with the co-operation of the ryots. Although the Conference has been convened primarily to discuss Minor Irrigation in Tanjore district, the problems relating to Pudukottai area also may be considered as representatives from that area also are present on the occasion.

In conclusion the Minister invited the Members of the Legislature and others to put forward their proposals and suggestions which the Government would examine for expeditious action.

[2nd March 1959]

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A—Statutory orders, rules and notifications.

87. Notification issued with G.O. No. 4521, Revenue, dated 22nd December 1958, amending the Madras General Sales Tax Rules, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

88. Notification issued with G.O. Ms. No. 186, Home, dated 23rd January 1959, extending the Madras Prohibition Act to Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district in regard to possession and service of duty-paid foreign liquor by Air India International to international passengers on board their planes. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

89. Notification issued with G.O. Ms. No. 131, Home, dated 16th January 1959, amending the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Madras) Rules, 1958, under section 23 of the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls' Act, 1956 (Central Act 104 of 1956).

90. Notification issued with G.O. Ms. No. 14, Home, dated 2nd January 1959, exempting Vehicle MSX 2456 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and used for BCG Vaccination Campaign from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

91. Notification issued with G.O. No. 4314, Revenue, dated 29th November 1958, amending the Tanjore Pannaiyal Protection Rules, 1952 and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Rules 1956. [Laid on the table of the House under section 16 (2) of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952).]

92. Notification issued with G.O. No. 2643, Home, dated 19th September 1958, framing the Madras Subordinate Magisterial Service Rules under Articles 234 and 237 read with the proviso to Article 309 of the Constitution of India.

93. Notification issued with G.O. No. 4171, Revenue, dated 17th November 1958, amending the Madras Estates (Supplementary) Rules, 1956. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956 (Madras Act XXX of 1956).]

2nd March 1959]

94. Notification issued with G.O. Ms. No. 106, Food and Agriculture, dated 9th January 1959, amending rule 16 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933).]

95. Notification issued with G.O. No. 118, Revenue, dated 12th January 1959, amending rule 18 A (3) of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, under clause (aa) of sub-section (2) of section 19 of the Madras General Sales Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

[2nd March 1959]

Serial number and name of panchayats.

Contribution
payable for
1957-58.

(1)

(2)

RS. NP.

Kanyakumari district—cont.

35 Ezhudesam	2,000-00
36 Nattalam	2,000-00
37 Etaiacoda	2,000-00
38 Arudesam	2,000-00
39 Palukal	2,000-00
40 Keezhulam	1,126-22
41 Kunnathoor	2,000-00
42 Kellemcode	2,000-00
43 Panikulam	2,000-00
44 Pacode	2,000-00
45 Methukummal	2,000-00
46 Vilavancode	2,000-00

Shencottah taluk (Tirunelveli district)—

1 Sambavaravadakar	2,000-00
2 Avikudy	2,000-00
3 Elathur	2,000-00
4 Karkudy	2,000-00
5 Achanpudur	2,000-00

Total .. 99,717-02

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 495 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd March 1959, page 11 supra.]

Statement showing the number of wells sunk under the Filter Point Wells Scheme during 1951-52 to 1958-59 (up to 31st October, 1958).

Name of the Agricultural District.	1951-52.	1952-53.	1953-54.	1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59 (up to 31st October 1958)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1 North Arcot (Vellore).	..	56	36	60	35	12	36	7
2 Chingleput.	..	48	62	54	54	33	29	14
3 South Arcot (Cuddalore).	..	70	53	72	71	48	43	43
4 Mayuram	..	..	..	185	113	70	38	37
5 Kumbakonam	..	..	..	173	116	92	16	37
6 Pattukkottai	..	31	29	30	31	7	4	5
7 Tiruchirappalli	..	78	77	74	120	87	45	55
8 Ramanatha- puram.	..	44	51	72	84	59	46	66
9 Madurai	..	34	53	56	28	22	37	23
10 Tirunelveli	..	..	..	7	10	14	7	5
11 Salem	..	..	5	4	4	4	2	5
12 Coimbatore	..	..	..	..	9	4	1	Nil
Total	..	361	366	787	675	452	304	297

2nd March 1959]

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 499 asked by Sri M. Kalyanasundaram on behalf of Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd March 1959, page 14 supra.]

[SUBJECT.—Agreement regarding abolition of Maistry System.]

MEMORANDUM OF SETTLEMENT UNDER SECTION 12 (3) OF THE INDUSTRIAL DISPUTES ACT, 1947, BEFORE THE COMMISSIONER OF LABOUR, MADRAS, ON 4TH NOVEMBER 1958.

I. Names of the parties .. Managements and employees in Plantations in Madras State.

II. Representing Employees .. Mr. W. C. F. Simmonds, Chairman, the Association of Planters of the State of Madras.

Sri C. V. Subbu, Sri S. Ganapathy, Secretary, the Association of Planters of the State of Madras.

III. Representing Employees (Maistries). (1) Sri R. Raman Nair, President, the Nilgiris District Estate Workers' Union, Coonoor.

(2) Sri K. R. Bellie, Joint Secretary, the Nilgiri District Estate Workers' Union, Coonoor.

(3) Sri S. M. Narayanan, Secretary, the Nilgiri District Estate Maistries' Union, Coonoor.

(4) Sri P. L. Perumal, President, Neelamalai Plantation Workers' Union, Coonoor.

(5) Sri M. Malli Chettiar, General Secretary, South Indian Plantation Workers' Union, Valparai.

(6) Sri J. Daniel, General Secretary, Madras Provincial Plantation Workers' Union, Valparai.

(7) Sri N. Sanjeevi Raju, Secretary, Nilgiri Estate Workers' Progressive Union, Coonoor.

(8) Sri R. V. Rajan, Shervarayan Thotta Munnetra Thozhilalar Sangam, Yercaud.

IV. Short Recital.—Since the twelve-point programme for the abolition of the Maistry System was agreed with the Government of India in 1951, issues concerning Maistries have arisen from time to time, certain of which having been referred to the Special Industrial Tribunal for Plantations, Coimbatore, were incorporated in the Tribunal's award of the 16th September 1956 and are now the subject of appeal against this award to the Supreme Court.

[2nd March 1959]

10. The Secretary, Board of Revenue, observed that after the taking over of many of the inam villages by the Government, Arantangi and Pudukottai taluks had faced two cyclones and the damaged tanks irrespective of the fact whether they belonged to the Government or inamdars were taken up for improvement under the Special Minor Irrigation Programme with a special division under the Superintending Engineer (Food Production). In 1955, all the tanks were transferred to the Public Works Department for carrying out repairs and by April 1958 all the breaches were closed and the Special Division was disbanded. Under the Estates Land Act the tanks lying in the inam villages not taken over by the Government would have to be repaired by the landowners themselves as the Government have no control over them. Under Act XVIII of 1943, in cases where the tanks are not repaired by the landowners themselves after the issue of a notice, the Government would take up execution of the repairs and recover the cost from the landholders. But in Arantangi taluk the landholders complained that the cost of repairs proposed to be executed by the Government was too high and that such repairs were not necessary and not also remunerative. The Collector over-ruled the objection. Appeals made by the landholders to the Board also failed. Against this order landholders have filed writ petitions in the High Court which are pending disposal. The Government would examine the matter with a view to get over the difficulties.

According to the Inam Assessment Act of 1956, the ryoti lands in not taken over inam villages cannot be assessed fully and the ryot should pay rent to the landholder only. The Government receive full assessment only on Minor Irrigation iruwaram pannai lands of the landholders. Hence they are not legally bound to repair and maintain the sources in these villages at their cost. The Government may, perhaps, undertake the execution of the works at their cost in view of the urgency for additional food production and the eventual possibility of these villages also being taken over by the Government. The Board has recommended to the Government that 50 per cent of the cost of repairs to irrigation works in non-ryotwari areas which have to be carried out as a result of the cyclone of 1955 may be met from the State funds and recovery from the landholders limited to the balance which may be collected in a reasonable number of instalments. (The Government have since issued orders accepting the recommendation.)

The Secretary, concluded by saying that the Board has applied to the Government for staff for Arantangi and Pudukottai areas and that the grievances of the ryots would be looked into very expeditiously.

11. The Minister for Home winding up the proceedings thanked the people and their representatives for their participation in the Conference and said that the Government had recently sanctioned the scheme for construction of an anicut across Vellar at Karungadu at Arantangi taluk at a cost of Rs. 2.94 lakhs and that the Government would consider all the suggestions made at the Conference and take decisions soon.

12. Sri Srinivasa Iyer, M.L.A., proposed a vote of thanks.

2nd March 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 488 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd March 1959, page 7 supra.]

Statement showing the names of Panchayats in the Kanyakumari district and in the Shencottah taluk of Tirunelveli district and the amounts of contribution payable by Government under section 55 (1) of the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950 to each of them for the year 1957-58.

Serial number and name of panchayats.							Contribution payable for 1957-58.
(1)							(2)
							RS. NP.
<i>Kanyakumari district—</i>							
1	Bhuthapandy	..	..	..	..	..	2,000-00
2	Thovala	..	..	..	..	..	2,000-00
3	Thazhakudy	..	..	..	..	..	2,000-00
4	Aramboli	..	..	..	..	..	2,000-00
5	Azhakiapandipuram	..	..	..	..	..	2,000-00
6	Neendakara Vadasery	..	..	..	..	..	2,000-00
7	Azhahappapuram	..	..	..	..	..	2,000-00
8	Dharmapuram	..	..	..	..	..	1,784-89
9	Rajakamangalam	..	..	..	..	..	2,000-00
10	Kanyakumari	..	..	..	..	..	2,000-00
11	Marungoor	..	..	..	..	..	2,000-00
12	Suchindram	..	..	..	..	..	2,000-00
13	Thamarakulam	..	..	..	..	..	2,000-00
14	Thangamputhur	..	..	..	..	..	2,000-00
15	Agastheeswaram	..	..	..	..	..	2,000-00
16	Puthalam	..	..	..	..	..	2,000-00
17	Villukeeri	..	..	..	..	..	2,000-00
18	Midalam	..	..	..	..	..	2,000-00
19	Kilmidalam	..	..	..	..	..	805-91
20	Colachel	..	..	..	..	..	2,000-00
21	Ponmana Arvikara	..	..	..	..	..	2,000-00
22	Thripparappu	..	..	..	..	..	2,000-00
23	Thiruvattar	..	..	..	..	..	2,000-00
24	Eraniel	..	..	..	..	..	2,000-00
25	Meekkode	..	..	..	..	..	2,000-00
26	Valvachagoshtam	..	..	..	..	..	2,000-00
27	Kadiapattinam	..	..	..	..	..	2,000-00
28	Thiruvithamkode	..	..	..	..	..	2,000-00
29	Tallakulam	..	..	..	..	..	2,000-00
30	Manavalakurichi	..	..	..	..	..	2,000-00
31	Kothanallur	..	..	..	..	..	2,000-00
32	Attoor	..	..	..	..	..	2,000-00
33	Arumana	..	..	..	..	..	2,000-00
34	Kiliyoor	..	..	..	..	..	2,000-00

[2nd March 1959]

Discussions on the outstanding questions have subsequently taken place, and with the intervention of the Madras Government the parties have now agreed to settle these issues in the following terms.

V. *Terms of Settlement*.—(1) As from the date of this agreement, all workmen on estates in Maistries' Gangs will stand transferred to Estate Gangs.

(2) All the existing resident head-maistries (and/or head-kanganies) normally doing supervisory work in field or factory shall be changed to a new category designated as 'Supervisors'.

(3) The wages of the maistries absorbed as supervisors shall be so fixed that they are not less than the daily average of their earnings (wages plus head money) taking the monthly average in the years 1955, 1956 and 1957 subject to a maximum of Rs. 5 as the basis for determining the daily wage.

(4) Future recruitment of supervisors and their terms and conditions of service will be at the discretion of the employers.

(5) All the existing Kole-maistries in plantations will continue on their existing terms and conditions of service until they waste out subject to the provisions of clause 8 (d) hereunder.

(6) Kole-maistries will be paid an increase of one anna per day over their present wage.

(7) There will be no future recruitment of kole-maistries.

(8) (a) The resident maistries engaged in supervisory work in field or factory who have completed 60 years of age at the date of this agreement or died or left the service after 24th October 1956, shall be paid a compensation as calculated below plus their usual gratuity. This will also apply to those maistries who desire to resign from the service. This does not apply to cases of termination of service.

Compensation.

- (i) For a maistry with a service Eight months' commission subject below 10 years. to a minimum of Rs. 150.
- (ii) For a maistry with a service Twelve months' commission between 10 and 15 years. subject to a minimum of Rs. 200.
- (iii) For a maistry with a service Fifteen months' commission of over 15 years. subject to a minimum of Rs. 300.

The basis for calculation of commission will be the average monthly commission earned in the years 1955, 1956 and 1957.

(b) No maistry appointed as a supervisor as provided in clause (2) will be paid compensation defined in sub-clause (a) above.

(c) The contract of resident maistries who are only labour suppliers and who are not doing supervisory work will be determined at the date of the agreement on payment of the compensation defined in sub-clause (a) above.

(d) The contract of supply of nominee maistries and of kole-maistries directly in receipt of *per capita* allowance on or after 1st May 1958 through the estate check roll will be determined on payment of compensation as aforesaid.

(e) Dependents of such maistries who have died subsequent to 24th October 1956 will be paid the compensation as defined in sub-clause (a) reduced by any sums already paid on account of or in recognition of the termination of the deceased maistry's contract.

2nd March 1959]

(9) This agreement will be in supersession of all the terms of the Award of the Special Industrial Tribunal for Plantations, Coimbatore, in I.D. No. 8 (Special) of 1952, dated the 16th September 1956, in so far as they relate to maistries and kole-maistries.

Dated at Madras, this the fourth day of November 1958.

Signature of parties.

Representing Employers—	Representing Employees—
(Signed) W. C. F. Simmonds, Chairman. The Association of Planters of the State of Madras, Nilgiris.	(Signed) R. Raman Nair, President the Nilgiris District Estate Workers' Union, Coonoor.
(„) C. V. Subbu, Member, Execu- tive Committee. The Association of Planters of the State of Madras, Nilgiris.	(„) J. Daniel, General Secretary, Madras Provincial Planta- tion Workers' Union, Valparai.
(„) S. Ganapathy, Secretary. The Association of Planters of the State of Madras.	(„) R. V. Rajan, Sherva- rayan Thotta Munnetra Thozhi- lalar Sangam, Yercaud.
	(„) P. L. Perumal, President, Neela- malai Plantation Workers' Union, Coonoor.
	(„) Sajarathinam, Secre- tary, the Madras Provincial Estate Maistries' Union, 19, Mount Road, Coonoor R.S.
	(„) S. M. Narayanan, Secretary, The Nilgiris Districts Estate Maistries Union, Coonoor.
	(„) K. R. Bellie, Joint Secretary, The Nilgiris District Estate Workers' Union, Coonoor.
	(„) N. Sanjeevi Raju, Secretary, Nilgiris Estate Workers' Progressive Union, Coonoor.

APPENDIX VI
[Vide item II on page 23 supra.]
இணைப்பு I.

[1953 செப்டம்பர் கடைசி வரைக்கும் உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலக் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த இராஜ்யங்களின் சீரமைப்பு அடிப்படையில் அமைந்தது.]

சென்னை இராஜ்ய வருவாய்க் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்.

தலைப்புகள்.	1938-9.	1951-2.	1952-3.	1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.		
									வரவு- செலவுத் பட்டி மதிப்பீடு. 1959-60. (12)	வரவு- செலவுத் பட்டி மதிப்பீடு. (10)	திருத்தப் வரவு- செலவுத் பட்டி மதிப்பீடு. (11)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
அ. வருவாய்.											
(குடியரசு வட்டத்தில்)											
உள்ளூர் வருவாய்.											
உள்ளூர் வருவாய்	..	..	2,88-75	2,25-44	1,66-49	1,82-56	1,75-14	3,14-43	2,15-00	5,81-00	5,81-00
மத்திய வருமான வரிப்பங்கு ..	22-50	9,16-43	9,42-44	7,50-82	5,67-38	5,59-54	5,23-85	6,16-07	6,04-00	6,25-00	6,25-00
விவசாய வருமான வரி ..	..	..	..	..	..	1,41-94	1,12-51	1,29-67	1,07-00	1,47-50	1,47-00
சொத்து வரி ..	..	..	..	..	5-28	17-57	22-35	28-41	22-00	28-41	28-41
ரயில்வே பிரயாணிகளின் கட்டணத்தின் மீது வரியில் பங்கு.	..	..	..	..	..	..	..	31-07	63-63	55-00	70-00
நீர் வருவாய்—											
நீர்ப் பாசன வருவாய் உள்பட மொத்த வருவாய்.	7,00-78	9,20-53	8,70-85	6,68-67	5,95-41	5,97-34	6,19-86	6,91-52	6,62-55	6,46-10	6,68-33
இராஜ்ய ஆயத்தறை வரிகள் (Excise).	3,72-23	40-74	47-26	30-86	27-22	28-62	30-29	27-97	27-85	26-19	25-70
முத்திரைத் தாள்கள் ..	1,73-37	4,54-27	4,51-88	3,69-23	2,62-47	3,59-56	3,62-76	3,50-00	3,52-81	3,59-95	3,60-45
காடுகள் ..	45-63	2,08-92	1,58-17	1,22-14	1,31-89	1,77-08	1,75-17	1,29-19	92-35	1,25-02	1,00-09
பதிவுக் கட்டணம் ..	32-70	1,09-59	1,01-03	90-60	60-46	69-66	78-85	79-42	68-76	76-94	76-94
மொட்டார் வண்டிகளின்மீது விதிக்கப் படுகிற வரி.	81-22	3,90-14	4,25-95	4,17-04	3,59-89	4,00-87	4,37-73	4,54-29	4,50-00	4,77-69	4,78-02

[2nd March 1959]

2nd March 1959]

விற்பனை வரி ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மற்ற இனங்கள் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பெரிய நீர்ப்பாசனங்கள்—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நீர்ப்பாசனத்திற்கு வருவாய் *	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கமிக்க—நடைமுறைச் செலவுகள் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நீர் வருவாய் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பாசனம்—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நீர்ப்பாசனத் துறை வருவாய் *	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
(வேறு பலவகைத் திரு இனங்கள்).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
வட்டி ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நீதி நிர்வாகம் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சிறைச்சாலைகள் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
காவல் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
துறைமுகங்களும் கப்பல் வழிகாட்டலும்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கல்வி ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மருத்துவம் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பொதுச் சுகாதாரம் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
விவசாயம் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கால்நடை ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கட்டற்றவு ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
தொழில் வளர்ச்சி ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நாணயத்தின் துறைகள் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சீரமைப்பு வேலைகள் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மீன்சாத்திட்ட வருவாய்—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்த வருவாய் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
உழிக்கு—நடைமுறைச் செலவுகள் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நீர் வருவாய் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

சென்னை இராஜ்ய வருவாய்க் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

74

1958-9.
வாவு-
செலவுத்
திட்டம்
1959-60.
மதிப்பீடு.

வாவு-
செலவுத்
திட்டம்
1959-60.
மதிப்பீடு.

(12)

(11)

(10)

(9)

(8)

(7)

(6)

(5)

(4)

(3)

(2)

(1)

(ருபாய் லட்சத்தில்)

24. வருவாய்க் கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.

பாடனம்—
பாடனங்களுக்காக செய்யப்படும் மூல
தனச் செலவுகளினை கணக்கிட்டு
படும் வட்டி.

மற்ற செலவினம்
பாடன அணைக்கட்டு முதலிய கில்கிறை
வேலைகள்.

அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டிய வட்டி.
கழிக்க நிர்வாகம், சிவகோது
முதலிய துறைகளில் கணக்கிடப்படும்
வட்டி.

சாதாரண வருவாயிலிருந்து ஈடு செய்த
திகர வட்டித் தொகை.

[2nd March 1959]

கடன் தீர்ப்பு நிதிக்குக்காக	5.13	1,02.30	1,06.01	1,29.93	49.55	49.56	63.84	73.78	71.51	2,85.30	3,22.37
பொது நிர்வாகம்	2,76.70	7,41.34	7,24.47	6,25.98	6,12.53	4,47.39	4,53.07	4,96.08	4,34.60	5,00.45	5,03.94
நீதி நிர்வாகம்	90.63	1,76.09	1,84.47	1,61.74	1,24.94	1,27.23	1,25.72	1,24.11	1,26.53	1,29.64	1,28.18
திறைக்காலிகள்	23.22	1,33.85	1,42.68	1,34.12	93.49	84.83	91.14	95.85	92.23	94.00	95.60
சாவல்	1,60.96	7,37.42	7,16.88	5,97.96	4,80.53	5,19.89	5,17.65	5,32.98	5,22.04	5,22.33	5,29.15
திறைமுக்கங்கூடும் கப்பலுக்கு வழி காட்டலும்.											
சாதாரண வருவாயிலிருந்து ஈடு செய்த திகர வட்டித் தொகை.	49.00	1,87.83	2,15.06	1,74.90	1,55.77	1,44.27	1,24.48	1,54.77	2,74.27	2,33.77	3,10.61

பருமம் தினங்கள், தல்தாலேஜிகள்,
பருமம் தினங்கள்.

கடன்	2,61.98	11,01.10	11,96.02	10,53.07	9,19.13	10,98.98	10,26.30	11,15.63	12,04.22	12,32.84	13,28.95
மருத்துவம்	98.14	3,53.12	3,80.34	3,48.91	3,03.85	3,24.03	3,57.55	3,89.23	4,14.85	4,33.22	4,40.86
பொதுச் சுகாதாரம்	26.57	1,65.11	2,05.71	1,41.38	1,04.04	1,13.97	53.98	71.02	75.52	98.84	1,33.93
விவசாயம்	20.62	3,16.49	2,60.07	2,19.04	1,57.44	1,57.88	1,90.51	1,86.65	2,53.79	2,59.33	2,92.35
கால்நடை	12.85	62.98	60.63	48.55	40.15	41.02	51.92	65.19	80.20	81.01	93.74
கட்டிடம்	13.82	76.39	77.81	66.82	78.75	1,03.19	1,52.95	1,50.79	1,45.59	1,33.34	1,80.49
தொழில் வளர்ச்சி	27.54	2,01.67	1,87.93	1,76.42	1,58.91	1,77.09	1,99.69	2,34.70	4,86.40	3,09.34	4,17.20
தொழில் வளர்ச்சிக்காக ரெவின்யூ கணக்கில் முதலீடு.											
வான ஊர்திச் செலவு											
நகராட்சித் துறைகள்	21.11	1,67.29	1,72.77	2,06.51	1,66.98	1,89.89	2,48.05	3,00.18	3,37.42	3,22.58	3,32.31
சீமைப்புத் துறைகள்	1,19.70	7,62.56	9,34.46	6,49.39	4,10.77	5,02.64	4,54.24	4,22.64	4,71.57	4,97.48	5,57.11
மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான முதல்தன வட்டி.	18.92	1,48.81	1,89.00	1,96.94	1,81.96	2,25.99	2,89.28	83.86			
மின்சாரத் திட்டங்களுக்குச் செலவாகும் பிற செலவினங்கள்.											
பஞ்ச நிவாரணம்	16.04	13.86	51.56	92.72	11.48	96.10	29.88	36.61	52.50	56.57	54.09
நாட்டையும் அரசரிமையையும் இழந்த தொழில்துறைத் தரமும் உபகார நிதி.											
இந்திய மன்னர்களாக இருந்தவருக்கு செலவுச் செலவுக்கு அளிக்கப்படும் பணமும் படிபடி.											
ஆண்டு முதிர்ந்தோர்க்கு அளிக்கப்படும் உபகாரச் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும்.	97.12	1,96.75	2,99.25	1,78.65	1,37.23	1,40.97	1,33.61	1,24.76	1,20.63	1,34.11	1,35.44
ஆண்டு முதிர்வு உபகாரச் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் தொகுத்துக் கொடுத்தல்.											
அச்சுமும் அதுவலகத் தொலைப பொருளும்.	27.07	1,05.10	1,02.14	1,13.74	1,01.12	85.77	1,13.22	1,02.50	82.11	94.62	1,01.54

பருமம் தினங்கள், தல்தாலேஜிகள்,
பருமம் தினங்கள்.

கடன்	2,61.98	11,01.10	11,96.02	10,53.07	9,19.13	10,98.98	10,26.30	11,15.63	12,04.22	12,32.84	13,28.95
மருத்துவம்	98.14	3,53.12	3,80.34	3,48.91	3,03.85	3,24.03	3,57.55	3,89.23	4,14.85	4,33.22	4,40.86
பொதுச் சுகாதாரம்	26.57	1,65.11	2,05.71	1,41.38	1,04.04	1,13.97	53.98	71.02	75.52	98.84	1,33.93
விவசாயம்	20.62	3,16.49	2,60.07	2,19.04	1,57.44	1,57.88	1,90.51	1,86.65	2,53.79	2,59.33	2,92.35
கால்நடை	12.85	62.98	60.63	48.55	40.15	41.02	51.92	65.19	80.20	81.01	93.74
கட்டிடம்	13.82	76.39	77.81	66.82	78.75	1,03.19	1,52.95	1,50.79	1,45.59	1,33.34	1,80.49
தொழில் வளர்ச்சி	27.54	2,01.67	1,87.93	1,76.42	1,58.91	1,77.09	1,99.69	2,34.70	4,86.40	3,09.34	4,17.20
தொழில் வளர்ச்சிக்காக ரெவின்யூ கணக்கில் முதலீடு.											
வான ஊர்திச் செலவு											
நகராட்சித் துறைகள்	21.11	1,67.29	1,72.77	2,06.51	1,66.98	1,89.89	2,48.05	3,00.18	3,37.42	3,22.58	3,32.31
சீமைப்புத் துறைகள்	1,19.70	7,62.56	9,34.46	6,49.39	4,10.77	5,02.64	4,54.24	4,22.64	4,71.57	4,97.48	5,57.11
மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான முதல்தன வட்டி.	18.92	1,48.81	1,89.00	1,96.94	1,81.96	2,25.99	2,89.28	83.86			
மின்சாரத் திட்டங்களுக்குச் செலவாகும் பிற செலவினங்கள்.											
பஞ்ச நிவாரணம்	16.04	13.86	51.56	92.72	11.48	96.10	29.88	36.61	52.50	56.57	54.09
நாட்டையும் அரசரிமையையும் இழந்த தொழில்துறைத் தரமும் உபகார நிதி.											
இந்திய மன்னர்களாக இருந்தவருக்கு செலவுச் செலவுக்கு அளிக்கப்படும் பணமும் படிபடி.											
ஆண்டு முதிர்ந்தோர்க்கு அளிக்கப்படும் உபகாரச் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும்.	97.12	1,96.75	2,99.25	1,78.65	1,37.23	1,40.97	1,33.61	1,24.76	1,20.63	1,34.11	1,35.44
ஆண்டு முதிர்வு உபகாரச் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் தொகுத்துக் கொடுத்தல்.											
அச்சுமும் அதுவலகத் தொலைப பொருளும்.	27.07	1,05.10	1,02.14	1,13.74	1,01.12	85.77	1,13.22	1,02.50	82.11	94.62	1,01.54

பருமம் தினங்கள், தல்தாலேஜிகள்,
பருமம் தினங்கள்.

கடன்	2,61.98	11,01.10	11,96.02	10,53.07	9,19.13	10,98.98	10,26.30	11,15.63	12,04.22	12,32.84	13,28.95
மருத்துவம்	98.14	3,53.12	3,80.34	3,48.91	3,03.85	3,24.03	3,57.55	3,89.23	4,14.85	4,33.22	4,40.86
பொதுச் சுகாதாரம்	26.57	1,65.11	2,05.71	1,41.38	1,04.04	1,13.97	53.98	71.02	75.52	98.84	1,33.93
விவசாயம்	20.62	3,16.49	2,60.07	2,19.04	1,57.44	1,57.88	1,90.51	1,86.65	2,53.79	2,59.33	2,92.35
கால்நடை	12.85	62.98	60.63	48.55	40.15	41.02	51.92	65.19	80.20	81.01	93.74
கட்டிடம்	13.82	76.39	77.81	66.82	78.75	1,03.19	1,52.95	1,50.79	1,45.59	1,33.34	1,80.49
தொழில் வளர்ச்சி	27.54	2,01.67	1,87.93	1,76.42	1,58.91	1,77.09	1,99.69	2,34.70	4,86.40	3,09.34	4,17.20
தொழில் வளர்ச்சிக்காக ரெவின்யூ கணக்கில் முதலீடு.											
வான ஊர்திச் செலவு											
நகராட்சித் துறைகள்	21.11	1,67.29	1,72.77	2,06.51	1,66.98	1,89.89	2,48.05	3,00.18	3,37.42	3,22.58	3,32.31
சீமைப்புத் துறைகள்	1,19.70	7,62.56	9,34.46	6,49.39	4,10.77	5,02.64	4,54.24	4,22.64	4,71.57	4,97.48	5,57.11
மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான முதல்தன வட்டி.	18.92	1,48.81	1,89.00	1,96.94	1,81.96	2,25.99	2,89.28	83.86			
மின்சாரத் திட்டங்களுக்குச் செலவாகும் பிற செலவினங்கள்.											
பஞ்ச நிவாரணம்	16.04	13.86	51.56	92.72	11.48	96.10	29.88	36.61	52.50	56.57	54.09
நாட்டையும் அரசரிமையையும் இழந்த தொழில்துறைத் தரமும் உபகார நிதி.											
இந்திய மன்னர்களாக இருந்தவருக்கு செலவுச் செலவுக்கு அளிக்கப்படும் பணமும் படிபடி.											
ஆண்டு முதிர்ந்தோர்க்கு அளிக்கப்படும் உபகாரச் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும்.	97.12	1,96.75	2,99.25	1,78.65	1,37.23	1,40.97	1,33.61	1,24.76	1,20.63	1,34.11	1,35.44
ஆண்டு முதிர்வு உபகாரச் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் தொகுத்துக் கொடுத்தல்.											
அச்சுமும் அதுவலகத் தொலைப பொருளும்.	27.07	1,05.10	1,02.14	1,13.74	1,01.12	85.77	1,13.22	1,02.50	82.11	94.62	1,01.54

பருமம் தினங்கள், தல்தாலேஜிகள்,
பருமம் தினங்கள்.

தொழி.												
பிற இனங்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
4.39	26.55	26.27	98.12	18.69	76.55	70.38	1,06.57	1,27.32	1,14.42	1,07.35		

மூலதனச் செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

முழுத் திட்டத்தின் விவரம்.	1946-7 உத்தேச மொத்த மதிப்பு. (2)	1953-4.					1956-7.	1957-8.	மொத்தம் 1946-7-லிருந்து 1952-3 வரை. (3)	வரவு செலவுத் திட்டம், 1958-9. (11)	வரவு செலவுத் திட்டம், 1959-60. (12)	வரவு செலவுத் திட்டம், 1959-60. (13)
		(முதல் ஆறு மாதம்.) (4)	(5)	(6)	(7)	(8)						
திருவங்கூர் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட் பங்குகள்.	21-00	..	..	..	..	..	..	..	21-00	..	..	..
சென்னை தொழில் முதலீடு கார்ப்பரேஷனில் பங்குகள்.	1,02-00	..	..	19-42	..	..	..	..	1,21-65	..	..	..
தாரங்கதாரா இரசாயனப் பொருள் உற்பத்திச்சாலை யில் பங்குகள்.	..	..	..	5-00	..	..	..	..	5-00	..	5-00	..
ஸ்டேட் வேர்அவுஸ் கார்ப் பரேஷனில் பங்குகள்.	..	..	..	..	..	..	..	10-00	10-00	..	..	5-00
கூட்டுறவு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளில் பங்குகள்.	1-50	..	..	..	..	..	25-00	10-00	35-00	5-00	5-00	15-00
மற்ற பங்குகள் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
தொழிலாளர்க்கு வீடு கட்டுதல்.	..	..	..	7-82	..	19-34	9-43	24-13	17-00	..	23-04	20-00
தொழிற் கூடங்கள் ..	..	..	..	4-14	..	8-92	38-57	51-68	20-43	..	41-51	23-06
சிறு திட்ட, திராமக் கைத் தொழில்கள்.	..	..	..	..	..	14-58	65-26	79-84	50-26	..	56-74	49-68
அச்சகமும் அலுவலகத் தேவைப் பொருளும்.	..	..	..	..	..	2-38	4-03	6-41	..	..	1-57	2-16
பிற இனங்கள் ..	26-01	1-05	2-76	2-91	6-15	2-20	41-27	13-70	13-73	5-04	..	..
மொத்தம் ..	3,13-19	6-02	10-05	46-14	1,04-22	1,68-86	6,58-82	1,26-72	2,15-34	1,33-07	..	..

* மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கிற நிதிவை.

(ரி) இப்போதைய சென்னை இராஜ்யத்திற்குத் தொடர்புடையவையல்ல.

2nd March 1959]

ஈ. சாலைப் போக்கு வரத்துத் திட்டத்திற்காகும் மூலதனச் செலவு.

சென்னை நகர் பல போக்கு வரத்து.	9-92	48	30-12	36-54	68-09	22-59	2,25-29	30-57	32-86	29-16
கட்டிடங்கள் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சாலை வேலைகள் (கருவிகள், இயந்திரங்கள் உள்பட). ..	3,12-99	..	..	52-15	1,02-20	1,50-63	7,25-07	2,39-33	1,88-30	2,41-14
ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் குடிநீர் வழங்க மானியங்கள்.	..	..	..	..	43-25	72-94	1,16-19	64-19	83-64	88-67
ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு சாலை வேலைகளுக்கு மானியங்கள்.	..	..	..	..	14-75	16-30	31-05	6-09	2-14	2-14
பிப்பந்திகளுக்கான வீதாரச் செலவு.	..	..	..	..	26-13	31-49	57-62	32-44	3-95	3-95
மொத்தம் ..	3,12-99	37-16	28-99	40-95	52-15	1,93-19	2,84-92	3,61-87	2,87-07	3,45-09

APPENDIX

ஊ. ஜமீன் தாரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு.

நஷ்ட ஈடு ..	37-55	10-30	29-97	10-30	13-43	3-98	5,58-65	39-00	69-87	53-00
-------------	-------	-------	-------	-------	-------	------	---------	-------	-------	-------

எ. மற்ற வேலைகளுக்கு மூலதனச் செலவு.

விவசாயம், கால்நடை, முதலிய துறைகளுக்குக் கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள் முதலிய செலவில்கள்.	..	..	..	..	1-53	1-83	3-36	3-77	2-92	5-49
மற்ற மானியம் ..	..	..	..	..	4-46	15-01	19-47	12-04	1-32	1-32
மொத்தம் ..	..	..	..	..	5-99	16-84	22-85	15-81	1-60	4-17

81

மூலதனச் செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

22

(1)	(2)	1953-4.			(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)		
		(முதல் 1946-7- உத்தேச மொத்த மதிப்பு.)												
		(முதல் 1946-7- உத்தேச மொத்த மதிப்பு.)	(2-வது ஆறு மாதம்.)	(3-வது ஆறு மாதம்.)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------

முழு திட்டத்தின் உத்தேச மொத்த மதிப்பு.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1953-4. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1954-5. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1955-6. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1956-7. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1957-8. (முதல் 2-வது ஆறு மாதம்.)	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-7- லிருந்து 1952-3 வரை.	1946-
--	---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	-------

(ரூபாய் லட்சத்தில்)

ஏ. காட்டு வளம் செழிக்க மூலதனச் செலவுகள்.

காட்டு வளம் செழிக்க	..	..	..	..	..	..	..	7.54	17.55	25.09	16.80	19.47	22.78
---------------------	----	----	----	----	----	----	----	------	-------	-------	-------	-------	-------

இ. பொதுச் சுகாதார அபிவிருத்தி மூலதனச் செலவு.

சுகாதார வேலைகள் (இருப்புக் கண்) (Suspense—Stole).	..	..	..	..	..	..	..	18.17	11.33	6.84	6.26	20.68	7.08
கிராம நீர்வழங்குத் திட்டம் கள்.	..	..	..	..	..	..	..	32.98	42.27	75.25	34.34	39.80	37.85
தேசிய நீர்வழங்குத் திட்டம்.	..	..	..	..	..	..	..	9.49	14.61	24.10	18.01	28.21	15.78
நகரங்களுக்கு மூலதனச் செலவு.	..	..	..	..	..	..	..	7.29	11.17	18.46	6.16	1.26	1.26
நகராண்மைக் கழகத்திற்கு மானியம்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
குடிநீர் கிணறுகளை ஆழப் படுத்தல்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1.70	..
மொத்தம் ..	..	..	..	..	..	..	..	31.59	79.49	1,11.08	64.77	89.13	45.29

இராஜ்ய விதைப் பண்ணை சனாக்கு நில ஆர்ஜிதம் பெற (மூலதனக் கணக்கிலிருக்கும் நிகரத் தொகை).	..	..	..	..	..	..	..	..	2.70	2.70	2.79	4.50	4.00
--	----	----	----	----	----	----	----	----	------	------	------	------	------

[2nd. March 1959]

* நடப்பு ஆண்டிலிருந்து இத்தொகைகள் ரெவினியூ கணக்கில் செலவிடப்படும் சீரமைப்புச் செலவுகள் என்ற இனத்தில் காண்க.

† நடப்பு ஆண்டிலிருந்து ரெவினியூ கணக்கிற்கு மாற்றப்பட்டது.

‡ எதிர்பார்க்கும் மிச்சத்தைக் குத்து மதிப்பாகக் கழித்ததுபோல்.

இணைப்பு II-அ.

[1953 செப்டம்பர் முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் சோந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த இராஜ்யங்களின் சீரமைப்பை கருத்தில் கொண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.]

சென்னை இராஜ்யத்தின் வருவாய்க் கணக்கில் சேராத மூலதனச் செலவினம்.

தலைப்புகள்.	1953-4.				1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1946-7- லிருந்து 1957-8 வரை.	வாவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, 1958-9.	திருத்தப் திட்ட மதிப்பீடு, 1958-9.	வாவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, 1959-60.
	(முதல் ஆறு மாதம்.) (3)	(2-வது ஆறு மாதம்.) (4)	(5)	(6)								
ஜமீன்தாரி சீர்திருத்த நஷ்ட ஈடு ..	4,53,12	37,55	10,30	29,98	10,30	13,43	3,98	5,58,66	39,00	69,87	53,00	53,00
பாடி வளம் செழிக்க மூலதனச் செலவு.	25,47,18	3,27,35	1,84,45	4,47,20	5,70,47	7,54	17,55	25,09	16,80	19,47	22,78	22,78
கால் அமைக்கும் வேலைகள், வடிகால் வேலைகள்.	..	..	..	..	..	4,60,11	3,08,07	48,44,83	1,69,18	2,73,48	2,09,97	2,09,97
பாசனம், நீர் வழிப் போக்கு வரத்து, கரை அமைக்கும் வேலைகள், வடிகால் வேலை கள்—சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.	..	..	..	..	..	56,53	66,03	1,22,56	77,88	90,89	97,60	97,60
பொதுச் சுகாதார அபிவிருத்தி மூல தனச் செலவு.	..	..	..	..	..	31,59	79,49	1,11,08	64,77	89,13	45,29	45,29
விவசாய அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சி திட்டங் களுக்கு மூலதனச் செலவு.	..	..	..	..	..	..	2,70	2,70	2,79	4,50	4,00	4,00
தொழில் வளர்ச்சிக்கு மூலதனச் செலவு.	2,52,65	5,27	4,14	5,40	28,88	58,77	38,53	3,93,64	23,80	71,89	38,75	38,75
ரெவினியூ கணக்கில் சேராத சர்ப்பைப் வேலைகளுக்கு மூலதனச் செலவு.	3,13,76	37,16	28,99	40,95	52,15	1,93,19	2,84,92	9,51,42	3,61,87	2,87,07	3,45,09	3,45,09
மின்சாரத் திட்டங்களுக்கு மூலதனச் செலவு.	30,59,31	5,74,66	1,85,64	5,84,14	11,07,18	13,47,06	3,83,12	72,41,11	..	..	..	..
ரெவினியூ கணக்கில் சேராத மற்ற வேலை களுக்கு மூலதனச் செலவு.	82,09	10,55	7,08	4,75	17,26	51,44	1,47,17	3,20,34	1,18,73	1,45,05	98,49	98,49
ரெவினியூ கணக்கில் சேராத சர்ப்பைப் போக்கு வரவு முதலியவற்றிற்கு மூல தனச் செலவு (அரசாங்கப் பஸ் துறை).	44,11	9,92	4,48	30,12	36,54	68,09	22,59	2,11,85	30,57	32,86	29,16	29,16
ஆண்டு முதிர்வு ஊதியத்தை—தொகுத் துக் கொடுக்கும் வகையில் செலவு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
இராஜ்ய வணிகத் திட்டங்களுக்குக் கொள்முதல்—செலவு.	-8,41,62	-16,24,56	4,58,06	-3,68,74	-5,25,05	76,00	1,18,27	-27,07,64	67,78	1,22,31	1,14,48	1,14,48
மொத்தம் ..	59,10,60	-6,29,10	8,79,14	7,73,80	12,97,73	23,63,75	14,72,42	1,20,75,34	9,73,17	13,06,52	10,58,61	10,58,61

APPENDIX

2nd March 1959]

83

[2nd March 1959]

இணைப்பு III.

கடன் நிலையைக் காட்டும் பட்டியல்.

(i) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ந் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ந் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ந் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
<u>அ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ந் தேதிக்கு முன் பெற்ற கடன்கள்.</u>					
செப்டம்பர் 1937-ம் ஆண்டும், செப்டம்பர் 1940-ம் ஆண்டும்.	1952-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்—முதல் இரண்டு வெளியீடுகள்.	2,33.54	.80	.28	.22
செப்டம்பர் 1938	1953-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,51.29	15.20	.48	.46
ஜூன் 1939	1959-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,50.00	1,23.96	1,23.96	1,23.96
செப்டம்பர் 1942	1955-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25.00	1,23.25	.15	.02
செப்டம்பர் 1943	1956-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25.10	1,25.10	3.12	.24
ஆகஸ்டு 1944	1958-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,10.00	1,07.95	1,07.92	1,07.92
செப்டம்பர் 1945	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	3,00.00	2,78.44	2,78.44	2,78.44
செப்டம்பர் 1946	1961-ம் ஆண்டு 2½ சத வீதக் கடன்.	4,09.30	3,81.77	3,81.77	3,81.77
ஜூலை 1950	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் திட்டக் கடன் பத்திரங்கள்.	4,39.75	4,38.25	4,38.25	4,38.25
செப்டம்பர் 1951	1962-ம் ஆண்டு 3½ சத வீதக் கடன்.	3,01.49	3,01.49	3,01.49	3,01.49
ஆகஸ்டு 1952	1964-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	5,24.81	5,24.81	5,24.81	5,24.81
ஜூலை 1953	1963-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,33.71	10,33.71	10,33.71	10,33.71
	மொத்தம்—அ. ..	39,03.99	34,54.73	31,94.38	31,91.29

ஆ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ந் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ந் தேதி வரை பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்த தொகை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ந் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ந் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)				
ஆகஸ்டு 1955	1967-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,47.17	10,47.17	10,47.17
செப்டம்பர் 1956	1968-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	13,83.56	13,83.56	13,83.56
	மொத்தம்—ஆ. ..	24,30.73	24,30.73	24,30.73

2nd March 1959]

இ. 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ந் தேதிக்குப் பிறகு பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்த தொகை.
(1)	(2)	(3)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)		
ஜூலை 1958	1970-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	5,55.57
<u>(ii) நிரந்தரத் தனிக் கடன்கள்.</u>		
(மொத்தத் தொகை. ரூபாய்.)		
(அ) 1796—1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 8 சத வீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள்		1,33,000
(ஆ) 1795—1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 6 சத வீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள்		10,500
(இ) 1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட 6 சத வீத டெபாசித் தொகை		41,770
(ஈ) 4 சத வீதத்தில் பெறப்பட்ட டெபாசித் தொகை (இப்போது இத்தொகை சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவச்சாலைக்கு காப்பு நிதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது)		66,878
	மொத்தம்—(ii) ..	2,52,148
		அல்லது 2.52 லட்சம்.
(ரூபாய் லட்சத்தில்)		
நிரந்தரக் கடன்களில் இராஜ்ய சேரமைப்புக்குப் பிறகு தற்போதைய சென்னை இராஜ்யத் தின் ஜனத்தொகை வீதாசாரப்படி பங்கு		1.29
<u>1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ந் தேதியில் கடன் நிலை—சுருக்கம்.</u>		
(1) 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு		16,90.32
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், அக்டோபர் 31-ம் தேதி 1956-ம் ஆண்டுக்கு முன்பும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு		19,78.61
	மொத்தம் ..	36,68.98
(3) 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு திருவிதாங்கூர்-கொச்சி இராஜ்யம், மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நமது பங்கு		65.50
(4) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் வகையில், 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதியில் மொத்தம் செல்லாகாதது		37,34.43
(5) நிரந்தரத் தனிக் கடன்கள் மூலமும், 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் மூலமும் மொத்தம் செல்லாகாத கடன்		37,35.72
(6) மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை பெற்ற கடன் காரணமாக, மொத்தம் செல்லாகாத தொகை (விவரங்களுக்கு அடுத்த பக்கம் பார்க்கவும்)		76,69.13
(7) 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை, தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலிருந்து பெற்ற கடன்களின் மொத்தம் செல்லாகாத தொகை		72.22
(8) செல்லாகாத எல்லாக் கடன்களின் மொத்தத் தொகை (1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை)		1,14,77.07

[2nd March 1959]

1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற

செல்லாகாத கடன்களின் விவரம்.

(1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு உள்ள புள்ளி விவரங்கள், ராஜ்ய சீரமைப்புக்குப் பின், ஜனத்தொகை அடிப்படையில் நம் ராஜ்யத்தின் பங்கை தற்காலிகமாகக் குறிக்கின்றன.)

அ. சென்னை ராஜ்யம் பெற்ற கடன்கள்.

1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை செல்லாகாத கடன்கள்.

விவரம்.	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14-ம் தேதிக்கு முற்பட்டவை.	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதி வரை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை.	1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
மாகாண சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்த கடன்.	1,45.29	..	..	..	1,45.29
தொழிலாளருக்கு வீடு கட்டும் திட்டம்.	..	..	..	18.37	18.37
வட்டியில்லாக் கடன்கள்	..	..01	1,35.85	16.83	1,52.69
மின் விசை அதிகரிப்பு	..	..	2,31.17	1,13.65	3,44.82
சிறு சேமிப்பில் நமது பங்கு	..	..	1,10.30	2,33.39	3,43.69
மற்ற கடன்கள்—					
3 சத வீத வட்டிக்கு கீழே உள்ள கடன்கள்.	..	5,64.00	..	..	5,64.00
மற்ற எல்லா இனங்களும்	..	19,58.89	18,51.65	21,71.01	59,81.55
மொத்தம்	1,45.29	25,22.90	23,28.97	25,53.25	75,50.41

ஆ. முன்னாள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற கடன்கள்.

1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை செல்லாகாத கடன்கள்.

விவரம்.	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14-ம் தேதிக்கு முற்பட்டவை.	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியிலிருந்து 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)			
1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன், முன்னாள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற செல்லாகாத கடன்களில் நமது பங்கு :—			
மாகாண சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்	1.69	..	1.69
வட்டியில்லாக் கடன்கள்	..	2.28	2.28
தொழிலாளர் வீடு கட்டும் திட்டம்	..	0.07	0.07
சிறு சேமிப்பில் நமது பங்கு	..	1.96	1.96
மற்ற கடன்கள்	..	1,12.72	1,12.72
மொத்தம்	1.69	1,17.03	1,18.72
ஆக மொத்தம்	..	..	76,69.13

2nd March, 1959]

இணைப்பு IV.

சென்னை அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் செலவின விவரம் காட்டும் பட்டியல்.

[மேலும் விவரம் காண, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இணைப்பைப் பார்க்கவும்.]

வளர்ச்சித் துறைகள்.	தேக்கிய மொத்தத் தொகை.	1956-7-ல் செலவானது.	1957-8-ல் செலவானது.	1958-9-ல் செலவின திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள்.	1959-60-ல் செலவு மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
1. விவசாயம், சமூக நலம்—					
விவசாய உற்பத்தி	2,83	34	61	1,15	1,49
சிறு பாசனத் திட்டங்கள்	3,42	69	60	96	1,08
நில வளமும், மண் வளப் பாதுகாப்பும்	28	4	7	5	— 1
கால்நடை	2,17	9	30	43	64
பூரல் பண்ணையும் பால் வழங்கலும்	1,42	8	19	44	58
காடுகள், மண் அரிப்புத் தடுப்பு	2,08	19	40	46	52
மீன் வளம்	95	10	12	23	23
கூட்டுறவு	2,08	8	31	30	53
சமூதாய நலத் திட்டங்கள்	13,92	1,93	2,05	2,71	2,76
மொத்தம்	29,15	3,54	4,65	6,73	7,82
2. பாசனமும், மின் விசையும்—					
பாசனம்	12,34	4,17	3,04	2,67	1,98
மின் விசைத் திட்டங்கள்	53,25	13,47	13,41	14,03	11,08
மொத்தம்	65,59	17,64	16,45	16,70	13,06
3. தொழில்கள்—					
நடுத்தர ரகத் தொழில்கள்	76	25	20	15	25
கைத்தறி	4,14	1,62	1,16	83	1,25
கைத்தறி வேலைகள்	58	..	3	8	11
தொழிற கூடங்கள்	95	6	38	39	22
சிறு ரகத் தொழில்கள்	3,53	18	84	87	83
பட்டுத் தொழில்கள்	2	..	1	1	1
கயிறு	2	..	..	2	1
இராமக் கைத்தொழில்கள் (திட்டத்தில் சேர்க்கப் பட்ட பங்கு)	..	..	..	..	1
மொத்தம்	10,00	2,11	2,62	2,35	2,69

[2nd March 1959]

சென்னை அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் செலவின விவரம் காட்டும் பட்டியல்—தொடர்ச்சி.

வளர்ச்சித் துறைகள்.					
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
4. போக்கு வரத்து வசதிகள்—					
சாலைகள்	6,79	67	89	99	1,35
5. கல்வி—					
கல்வி	10,33	73	1,76	2,77	3,09
தொழிற் கல்வி	1,21	17	33	57	62
மொத்தம்	11,54	90	2,09	3,34	3,71
6. சுகாதாரம்—					
குடிநீர் வழங்குதல்—					
நகரங்களுக்கு	1,80	1,38	87	53	64
கிராமங்களுக்கு	3,15	34	45	58	68
மற்ற சுகாதாரச் செலவுகள்	9,40	38	74	1,40	1,99
மொத்தம்	14,35	2,10	2,06	2,51	3,31
7. வீடுகள் கட்டும் திட்டம்	2,87	72	50	90	1,01
8. பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலன்	5,06	50	63	87	1,04
9. தொழிலாளர் நலன்	59	2	3	6	17
10. சமூகமும், பெண்கள் நலமும்	28	2	1	2	6
11. பலவகை	2,19	24	28	34	42
கூட்டுக்—பல்வேறு துறைகளுக்காகப் பிரிக்கப் பட்ட மொத்தத் தொகை (மொத்தத் தொகையுடன் கூட்டுக்).	50	..	..	..	..
கூட்டுக்—தரர், கிராமக் கைத்தொழில்களுக்காக.	* 3,36	† 8	† 38	† 47	† 42
ஆக மொத்தம்	1,52,27	28,46	30,21	34,81	34,64

* இராஜ்ய திட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டது.

† இராஜ்ய திட்ட வரம்பில் கணக்கெடுத்துக் கொள்ளப்படாத தொகைகள். எனவே மொத்தத்தில் சேர்த்து கூட்டப்படவில்லை.

2nd March 1959]

இணைப்பு V.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

திட்டத்திற்கும், திட்டத்தில் இணைக்கப்படாதவற்றிற்கும் இடையே அரசாங்கத்தின் மானியத்தைக் காட்டும் பட்டியல்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)				
அ. மத்திய அரசாங்க உதவியுடன் நடைபெறும் திட்ட வேலைகளுக்கு மானியம்—				
1. விவசாய உற்பத்தி	8.90	23.08	47.81	42.12
2. மண் வளமை பாதுகாப்பு	1.90	1.31	.65	1.80
3. சிறிய பாசனத் திட்டங்கள்	3.29	8.85	12.20	21.49
4. கால்நடை	6.48	12.90	11.48	18.02
5. பால் பண்ணையும் பால் வழங்கலும்	.05	.52	.3.02	4.39
6. காடுகள்	1.69	3.43	3.91	4.69
7. மண் அரிப்புத் தடுப்பு	.71	2.22	2.35	2.89
8. மீன் வளம்	1.31	1.90	6.36	5.65
9. கூட்டுறவு	1.63	4.20	8.39	7.67
10. தேசிய நலப்பரப்புத் திட்டம், சமுதாய நல அபிவிருத்தி.	83.99	62.33	1,03.24	1,21.19
11. கிராமக் கைத்தொழிலும், சிறு ரகத் தொழில்களும்—				
(i) கிராமக் கைத்தொழில்கள் *	..	..	..	14
(ii) கைத்திற வேலைகள்	.50	1.38	4.92	5.45
(iii) சிறு ரகத் தொழில்கள்	3.56	10.51	10.14	8.69
(iv) பட்டுத் தொழில்	.28	.08	.11	.13
(v) தொழிற் கூடங்கள்	.33	..	..	..
(vi) கயிறு	..	..	..	.11
(vii) கைத்தறி	1,05.83	87.69	62.92	1,04.64
12. கல்வி	37.92	91.13	1,30.98	1,57.09
13. தொழிற் கல்வி	5.45	6.14	27.80	7.39
14. பொதுச் சுகாதாரம்	.50	1.38	4.02	5.45
(i) கிராம நீர் வழங்கு திட்டம்	.57	6.12	..	17.00
(ii) மற்ற பொதுச் சுகாதார திட்டங்கள்	.49	8.12	9.07	16.24
15. வீடு கட்டும் திட்டம்	9.97	2.49	11.39	9.93
16. பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்	24.54	30.40	41.86	49.09
17. நானுவிதத் துறைகள்—				
(i) ஒலி பெருக்கல்	..	..	1.64	.75
(ii) புள்ளி விபரங்கள்	..	1.80	1.02	1.58
மொத்தம்—அ.	2,99.39	3,66.50	5,01.26	6,08.04

* கைக் கிராமக் கைத்தொழில் கமிஷனிடமிருந்து வந்த மானியங்கள் நீக்கலாக.

March 1959
[2nd March 1959]

திட்டத்திற்கும், திட்டத்தில் இணைக்கப்படாதவற்றிற்கும் இந்திய அரசாங்கத்தின் மானியத்தைக் காட்டும் பட்டியல்—தொடர்ச்சி.

	1956-7 மானிய வரவு.	1957-8 மானிய வரவு.	1958-9-ல் திருத்தப் பட்ட மதிப்பீடுகள்.	1959-60-ல் மதிப்பீடுகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்)	
ஆ. திட்டத்தில் இணைக்கப்படாத வேலைகளுக்கு மானியம்—				
புயல் நிவாரண வேலைகள்	1,25.58	19.00	..	..
இராஜ்யங்களுக்கு இடையே செல்லும் நெடுஞ் சாலைச் சீர்திருத்தம்.	23.99	8.75	3.96	17.72
மானியங்கள்—				
குறைந்த ஊதியம் பெறும் ஊழியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்த.	..	1,43.00	1,43.00	1,50.00
அரசியல் சட்டம் 275 (1) பிரிவின்படி மானிய உதவி.	2.51	.41	(ச)	(ச)
அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு உதவித் தொகை.	14.18	(ரி) 14.67	(ரி) 10.44	(ச)
கல்வி	34.46	6.62	1.17	51.43
கைத்தறிகள்	18.20	4.30	2.21	1.91
ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்	..	64.88	70.40	25.00
கைத்தொழில்—கதர் உள்பட	9.08	12.02	26.18	48.35
பிற இனங்கள்	10.08	21.61	5.20	4.60
மொத்தம்—ஆ. ..	2,38.08	2,95.26	2,62.56	2,99.01

இ. இராஜ்யத் திட்டத்தின் செலவில் மத்திய அரசாங்கமே நடத்தும் திட்டங்களுக்கு மானியம்—
இத்திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் பங்கு
இராஜ்யத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை—

கல்வி	..	.35	1.53	2.71
தொழிற் கல்வி	.46	1.64	12.05	24.07
பொதுச் சுகாதாரம்	* 14.58	30.83	* 87.81	* 48.16
கைத் தொழில்	..	.01	..	..
ஊர் கடும் திட்டம்	..	.60	5.23	15.36
பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்	17.40	23.99	24.80	22.60
சமூக நலன்	.09	.13	1.01	2.15
தொழிலாளர் நலன்	.55	7.19	21.69	33.68
யாத்திரிகர் வசதிகள்	..	..	1.00	1.75
மொத்தம்—இ. ..	33.08	64.74	1,55.12	1,50.48
ஆக மொத்தம் ..	5,70.55	7,26.50	9,18.94	10,57.53

* உபகரணங்களின் செலவும் உட்பட.

(ச) திட்டத்தின்படி காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

(ரி) திட்டத்தின்படி காட்டப்பட்ட தொகை நீக்கலாக.

[2nd March 1959]

English translation of the speech of Sri C. Subramaniam, Finance Minister, presenting the Budget for 1959-60 to the Madras Legislature on the 2nd March 1959.

Sir,

I rise to present the Budget Estimates for 1959-60 and the Revised Estimates for the current year. This is the eighth budget I am presenting since the finances of this State were entrusted to my care. We have passed through many difficult periods during these last seven years. I had come up before the House year after year with substantial taxation proposals and largely through these efforts our financial position has improved to some extent. As against the original estimates of a revenue surplus of Rs. 15 lakhs in the current year, the Revised Estimates for 1958-59 show a revenue surplus of Rs. 2,65 lakhs. As I had indicated already during the last budget discussions, the Estimates for 1959-60 have been framed without any proposal for additional taxation.

2. Taking the State as a whole, the seasonal conditions have not been quite favourable during the year. Many areas of Ramanathapuram and Tirunelveli districts have been affected by drought. There was a general deficiency of 14.7 per cent in the rainfall during the south-west monsoon and 26.6 per cent during the north-east monsoon. The deficiency in the south-west monsoon ranged from 21 to 40 per cent in the Chingleput, South Arcot, North Arcot, Tiruchirappalli, Tanjore and Madurai districts. In Coimbatore and Ramanathapuram districts the deficiency ranged from 10 to 20 per cent. The rainfall was normal in Kanyakumari district

[2nd March 1959]

and slightly above normal in Salem, Tirunelveli and Nilgiris districts. During the north-east monsoon the rainfall was deficient by 31 to 50 per cent in South Arcot, Tanjore and Ramanathapuram districts. In Salem, Coimbatore, Tiruchirappalli, Madurai and Nilgiris districts, the deficiency was 11 to 30 per cent. The rainfall was sufficient in other districts. Certain areas were also adversely affected by pests during the year. Agriculturally, therefore, the current year was not as prosperous as we had expected. Even so, the preliminary forecasts show that food production is slightly more than in the last year.

Price level.

3. The one feature which causes most concern in the present economic situation of the country is the upward trend in prices. This trend particularly in the prime necessities of life such as food and cloth, not only causes untold hardship to the common man, but also upsets the very basis of the economic calculations on which the present Plan is framed. Planned development and uncontrolled speculative fluctuations in prices are mutually inconsistent. The recent happenings in the country emphasize the fact that we must endeavour to peg prices down if we should hope to attain the targets laid down in the Plan.

4. In the Budget Speech of 1957-58, I had pointed out that the main problems that face the country's economy to-day are the rising trend in prices and the shortage of foreign exchange. Thanks to the generous aid from certain friendly countries, the crisis in foreign exchange has been arrested, but prices still tend to rise. The index of wholesale prices of foodgrains which stood at 512 in December 1957 had gone up to 569 in December 1958. There has indeed been a fall in the last few weeks but this may just be the normal seasonal fall at the time of

2nd March 1959]

harvest. Broadly the upward trend has persisted over the past few years with consequent increase in the cost of living index.

5. The rising cost of living inevitably pushes up wages and the higher wages in their turn raise the prices of necessities of life such as foodgrains and cloth. This vicious spiral of wages and prices chasing each other is the bane of our present economy.

6. The National Development Council which examined this question recently, resolved that in order to stabilize prices the State should take over the wholesale trade in foodgrains. The Governor in his address to the Legislature had indicated the steps taken by this Government in pursuance of the resolution of the National Development Council. Let us hope that the detailed scheme to implement the resolution of the National Development Council will soon be formulated by the Government of India.

7. If we should resolve the many problems facing our economy, we have to plan for and achieve substantial results in both the agricultural and industrial spheres. The increase in food production which has already taken place in our State can be seen from the following figures:—

Agricultural
Development

		Area in lakhs of acres.			
		1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
Paddy	...	54.6	57.2	56.0	57.2
Millets	..	55.2	54.5	55.8	56.0
Groundnut	..	17.93	18.20	17.94	18.86
Cotton	...	11.11	10.65	11.65	11.79
Sugarcane	..	1.21	1.14	1.21	1.26

[2nd March 1959]

		Production.			
		1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.
		(6)	(7)	(8)	(9)
Paddy		29.55	31.96	32.34	32.98
		(Lakhs tons of rice.)			
Millets		14.66	14.83	16.86	17.23
		(Lakhs tons.)			
Groundnut		8.27	8.69	8.60	9.07
		(In nut shelled—Lakhs tons.)			
Cotton		3.11	3.39	3.77	3.96
		(Lakhs bales.)			
Sugarcane		3.35	3.26	3.40	3.61
		(Lakhs tons of gur.)			

(Figures for 1958-59 are tentative.)

Our schemes for the further improvements of food production are continuing apace.

8. We had earlier planned to start 360 Seed Farms by 1959-60 for multiplying and distributing improved seeds. On this basis, we had decided to start 180 new Seed Farms in the current year. Certain administrative difficulties were, however, experienced in acquiring lands for these farms and in running them. Consequently, we have not been able to start as many new farms as we had planned. In many farms the yield fell below expectations and, therefore, we have started only eight new farms so far this year. We had to abandon a few farms due to unsuitable soil conditions and lack of irrigation facilities, and some more farms may have to be closed down before the end of this year leaving a balance of about 130 farms. The Government have since decided that before increasing the number of farms, we should consolidate the farms already started. It has also been decided that suitable surplus lands which would become available on enforcing the proposed ceiling on land holdings should be utilized as seed farms.

[2nd March 1959]

9. Arrangements have been made to distribute 2.74 lakhs tons of chemical fertilizers during the current year. Next year, 2.15 lakhs tons of chemical fertilizers will be distributed. It is, however, clear that we cannot depend entirely on chemical fertilizers but should switch increasingly on to natural manures in combination with chemical fertilizers. A number of schemes have been taken up to increase the production of natural manures. The urban compost scheme is being developed to cover all Municipalities and 280 major panchayats. Local bodies will be assisted to purchase lorries and tractors for this purpose. Arrangements are also being made to sell this compost to the ryots at a price not exceeding Rs. 2 per ton. Under this scheme 2.6 lakhs tons of manures were distributed in 1956-57, 2.59 lakhs tons in 1957-58, 3.6 lakhs tons in 1958-59 and it is now proposed to distribute 3.74 lakhs tons in 1959-60.

10. The rural compost scheme is making steady progress. 1.27 lakhs tons of compost were prepared under the scheme in 1957-58 and the production is expected to increase during the current and next year. Under the scheme for improvement of local manurial resources in the Block Development areas, plans are under way to produce 10.48 lakhs tons of compost. Steps are being taken to make compost in smaller villages also and about 2.4 lakhs tons of compost will be produced in 1959-60. The scheme for increasing the supply of green manures continues to be implemented and about 1,342 tons of green manure seeds will be distributed to benefit about 33.4 lakhs of acres.

11. Steps have been taken to increase not merely the production of foodgrains but also that of commercial crops such as cotton, oil-seeds, sugarcane and coconut.

[2nd March 1959]

12. Statistics reveal that we have obtained tangible results from these schemes as shown below:—

				Yield per acre in cleaned rice.
				LBS.
1955-56	..	..	..	1,214
1956-57	..	..	..	1,255
1957-58	..	..	..	1,300

Irrigation.

13. In order to improve irrigation facilities, we have so far planned and built a number of major irrigation projects. Manimuthar, Araniyar, Mettur Canals, Amaravathi, Sathanur, Vaigai and Krishnagiri Projects have been completed. 2.2 lakhs of acres have been given irrigation facilities by 1958-59. It is expected that another 25,000 acres will be brought under irrigation in 1959-60.

In the Budget Estimates for 1959-60, Rs. 77 lakhs have been set apart for the Kattalai Scheme, Rs. 58 lakhs for Pullambadi Scheme, Rs. 45 lakhs for the Parambikulam Scheme, Rs. 10 lakhs for the Neyyar Scheme in Kanyakumari district and Rs. 15 lakhs for the Vidur Scheme. These schemes also will be completed in time. On the whole, Rs. 2,10 lakhs have been set apart in 1959-60 for Major Irrigation Schemes.

14. The most significant item in the irrigation programme now is the Parambikulam project. The detailed estimates for this project have been prepared and sent to the Central Water and Power Commission. As Hon'ble Members are aware, under this project it is proposed to dam the Sholayar and the Parambikulam—two west-flowing rivers—which rise in the Western Ghats in the southern part of the Coimbatore district, and to divert the waters through tunnels to the east to enable irrigation over 2.5 lakhs acres of lands in

2nd March 1959]

Pollachi, Udumalpet, Dharapuram and Palladam taluks in Coimbatore district. With a view to dividing this water equitably between the ryots of these taluks, a Committee consisting of the Chief Minister, Minister for Home and Minister for Works has been constituted and they may be expected to resolve all the connected questions satisfactorily.

15. This project will also produce 1.25 lakhs kilowatts of electric power. Hon'ble Members will note with satisfaction that it has been possible to take up the scheme in quick time largely because of the goodwill and accommodation shown by the Governments of Kerala and this State. Let us hope that with the willing co-operation of the Government of Kerala, it will be possible to take up similar schemes for Madurai and Tirunelveli districts also in the near future. Preliminary discussions have been set on foot towards this end.

16. Considerable importance has been given to Minor Irrigation in the next year's Budget. It is proposed to implement during 1959-60, 1,200 works at a cost of Rs. 84 lakhs. Out of these 1,200 works, 595 works are those started during this year and the balance of 605 are new works to be started in 1959-60. It is proposed to install 600 filter-point wells and to give a loan of Rs. 2,500 on each filter-point. Rs. 20 lakhs is being provided under the new well-subsidy scheme. We propose to spend a total sum of Rs. 1,18 lakhs on all minor irrigation schemes together.

17. The following figures will show at a glance the achievements so far made under "Minor Irrigation" during the last three years:—

	1956-57.	1957-58.	1958-59.	Total.
New Irrigation (in thousands of acres).	45.61	43.00	88.09	1,76.70
Expenditure Rupees (in Lakhs)	69.37	68.48	98.07	2,35.92

[2nd March 1959]

The Government are aware of the large possibilities under Minor Irrigation and every possible effort will be made to implement the programme.

18. The programme for installation of electric pumps for irrigation has also shown remarkable progress. At the beginning of the First Plan 14,626 agricultural pumpsets were run with electric power. At the end of the First Plan the number had increased to 32,440. The figures were 45,173 in 1956-57, 62,726 in 1957-58 and 75,193 at the end of December 1958. We can indeed feel satisfied over this achievement.

Anim
Husbandry.

19. Cattle development is indispensable for agricultural improvement and a good deal of attention is being given to this sphere also. Fifteen Key Village Centres were started in the First Five-Year Plan. By the end of the year 1958-59, 12 Centres would have been started in the current Plan. Four more Key Village Centres will be started in 1959-60. It is gratifying to see that the breed of cattle is improving as a result of these efforts. We have set apart Rs. 8 lakhs for these Key Village Centres in 1959-60.

20. Nine Artificial Insemination Centres are functioning now. Four more Centres will be started in the coming year. Twelve Supplementary Extension Centres will be started through each of which 50 high grade bulls will be distributed to ryots at a total cost of Rs. 12 lakhs.

21. Four lakhs of rupees have been set apart for the Cattle Farm at Chettinad, and Rs. 1 lakh for the improvement of the Cattle Farm at Orathanad, both of which have made very good progress. Rs. 4 lakhs has been set apart for the Poultry Development Scheme, and Rs. 21 lakhs have been provided for the improvement to the Madras Veterinary College.

2nd March 1959]

22. Under the Madhavaram Cattle Colonization Scheme, facilities have been provided for maintaining 2,000 heads of cattle. A sum of Rs. 40 lakhs is being provided in 1959-60 for this scheme. It is hoped that substantial assistance will be forthcoming from the New Zealand Government during the current year. We have set apart Rs. 18 lakhs for certain other dairy schemes.

23. The Schemes for the development of forests Forests. are going ahead according to Plan. Cashew and casuarina are being grown in the coastal areas. The schemes for growing blue-gum, wattle and matchwood in the Nilgiris and for growing teakwood on canal and river banks, are also making steady progress. A sum of Rs. 31 lakhs has been provided for these schemes in 1959-60. Steps have been taken to improve the Wild Life Sanctuary at Mudumalai and the Bird Sanctuary at Vedanthangal. A sum of Rs. 21 lakhs has also been set apart for soil conservation schemes.

24. Under Fisheries, schemes costing Rs. 27 lakhs Fisheries. have been proposed to be taken up during 1959-60. The most important of the schemes is to build 30 Pablo boats and to sell them at reduced rates to the fishermen. The other schemes of the current year and some more new schemes will be implemented during 1959-60.

25. The Community Development and National Community Development and National Extension Service. Extension Services have so far been extended to 176 Blocks. 9,300 villages and 155 lakhs of people have benefited from this programme. It is proposed to extend this scheme to 34 more blocks by the end of 1959-60. A total sum of Rs. 368 lakhs has been provided for this scheme in the Budget Estimates for 1959-60.

The people of this State have taken enthusiastically to the local development programme and have

[2nd March 1959]

completed many useful works. A provision of Rs. 35 lakhs has been made for this purpose in the budget.

Co-operation.

26. Hon'ble Members are aware of the recent resolution of the National Development Council on the co-operative movement and the need to use that agency increasingly in implementing the development programme of the country. In particular, it was decided to implement the programme of land reforms on a co-operative basis. We have to take steps to strengthen the co-operative organizations so that they may function as an effective instrument in achieving our objectives. So far, the co-operative institutions in our country have been concentrating on the credit side. Even in our State, which is in the forefront of the co-operative movement, much of the development has been in the banking sector. It is now necessary to give a new shift to this movement so that co-operative agencies may be transformed into multi-purpose societies in order to cater to the various agricultural needs of ryots. Co-operative societies should be in a position to arrange for better seeds, fertilizers, agricultural implements, irrigational facilities, etc. Detailed proposals towards this end are now under active consideration.

Side by side it is proposed to increase the credit facilities made available to ryots through the co-operative societies. As against a total credit of Rs. 13.5 crores in 1958-59, Rs. 16 crores will be provided in the next year. Co-operative credit will be available in 85 per cent of the total number of villages and for 45 per cent of the population. Towards this end provision has been made to start 100 new agricultural banks, 200 small-sized societies and four land mortgage banks.

27. The number of marketing societies will also be increased. The State Warehousing Corporation has started functioning. Sixty godowns will be completed before the end of this year. We also propose to start in the year six new Primary Marketing

2nd March 1959]

Societies and one Apex Marketing Society. The programme for 1959-60 contemplates the opening of six Primary Marketing Societies and the construction of 65 new godowns. Fifteen new co-operative farming societies are being started in the current year and five more societies will be started in 1959-60.

Three hundred and twenty persons will be trained in two new Co-operative Training Institutes to be started during 1959-60.

28. Our sustained efforts to set up major industries have been meeting with appreciable success. The Neyveli Lignite Project on which depends the industrial future of this State, is making rapid progress. The total capital invested on this Project by the end of 1957-58 was Rs. 10.67 crores and a further sum of Rs. 6.5 crores will be invested in the current year. A total labour force of nearly 8,000 is being employed on this Project at present.

The Integral Coach Factory at Perambur is also making good progress. A sum of Rs. 5.12 crores was invested on this scheme in the First Five-Year Plan and another sum of Rs. 2 crores up to end of 1958. 6,216 persons are being employed in this factory and its present production capacity is 400 coach-shells a year.

A number of factories in the private sector have also commenced production. The Dunlop Tyre Factory at Ambattur and the Electrical Switchgear Factory have started production recently. The expansion programme of the T.I. Cycles, Limited, has been completed and plans are being finalized to start the manufacture of certain allied goods. The sugar factory at Pettaivaithalai has started production. The Soda Ash Factory at Tirunelveli is expected to commence production in a few months.

[2nd March 1959]

Negotiations on the rayon silk factory in Coimbatore district are over and the construction of the factory may commence soon. The preliminary investigations for the Aluminium Factory at Mettur are nearing completion. Negotiations are going on with the East German Democratic Republic for a raw film factory in the Nilgiris district.

Small-Scale Industries.

29. The State has made very good progress in establishing Small-Scale Industries. Hon'ble Members will remember that Shri Lal Bahadur Sastri was good enough to participate in the recent functions connected with the completion of the first stage of the Guindy Industrial Estate. The total amount invested by the Government so far on this Estate is Rs. 70 lakhs. Over and above this, private entrepreneurs have invested substantial amounts on the various industries located in this Estate. The total employment potential of this Estate is roughly 1,500 and the annual production in goods may be estimated at Rs. 1,48 lakhs. Many of the goods now produced in the Estate were being imported from abroad and, therefore, the establishment of the Estate has resulted in considerable saving of foreign exchange. We can justifiably claim that the Industrial Estate at Guindy has proved to be a model to others.

The electrical goods manufacturing unit and the Common Lease Shop in the Guindy Industrial Estate will be opened soon. The machine tool repair shops at Pollachi and Pettai, the cycle assembly units at Vellore and Tanjore and the quartz unit at Salem are expected to commence production in the beginning of 1959-60. The Industrial colonies at Virudhunagar, Madurai, Erode and Tiruchirappalli are nearing completion. A new Industrial Colony at Tanjore, a Common Finishing Shop at Wall-Tax Road and a salt-glazed pipe unit in South Arcot district will be started in 1959-60. We may also note

2nd March 1959]

with satisfaction that these efforts in the public sector have enabled and encouraged many entrepreneurs to start a number of small enterprises in the private sector.

30. The general progress we are making in the industrial sector from year to year can be better appreciated from the statistics which I wish to place before the House.

Industrial Development.

The more significant index of industrial development is the utilization of electric power. The following figures will show the growth in recent years:—

Year.				Industrial consumption of electric power in million units.
1953-54	..	..	..	228
1954-55	..	..	..	311
1955-56	..	..	..	325
1956-57	..	..	..	343
1957-58	..	..	..	421

These figures show that the consumption of electric power in industries had nearly doubled in the last five years.

Certain figures regarding some important industries are given below:—

				1954.	1957.
Total number of factories—	..	..	..	..	..
Textiles	..	..	..	233	358
Engineering	..	..	..	141	157
Ginning	..	..	..	246	256
Rice Mills	..	..	..	555	661
Cement	..	..	..	3	3
				—	—
			Total	1,178	1,435
				—	—

2nd March 1959]

Total number of workers employed in the above factories—					1954.	1957.
Textiles	..	..	..	..	98,271	114,458
Engineering	..	..	..	..	7,222	12,526
Ginning	..	..	..	..	11,059	12,475
Rice Mills	..	..	..	..	8,234	11,811
Cement ..	..	..	..	..	2,495	2,548
Total ..					127,281	153,818

(RS. LAKHS)

Wages paid to the workers in these industries—						
Textiles	..	..	..	..	10,24	13,16
Engineering	..	..	..	..	74	1,09
Ginning	..	..	..	..	44	21
Rice Mills	..	..	..	..	24	31
Cement ..	..	..	..	..	28	32
Total ..					11,94	15,09

I shall now give some significant statistics on 29 of the major industries for which the Director of Statistics is getting detailed particulars. These industries are located in about 800 factories out of a total number of 5,000 factories and employ about 48 per cent of the total industrial labour force. The productive capital invested in these industries is as follows:—

				(RS. CRORES)
1955	..	..	..	59.97
1956	..	..	..	72.28
1957	..	..	..	86.97

These figures are indeed satisfactory. But there can still be no difference of opinion amongst us that the pace of industrialization is not rapid enough and that our objective should be to accelerate the pace further. With this objective we have requested the National Council of Applied Economic Research, Delhi, to examine this question and bring out a report on the industrial and economic potential of the State. We expect to get this report by the end

2nd March 1959]

of April. A survey of the mineral resources of the State is also going on. With the information made available from these reports, we may hope to formulate a substantial programme of industrial development.

31. In the development of power which is so ^{Power.} essential for industrial development, we have registered substantial progress. Rs. 14 crores will be spent on Power Development during this year. The Madras Plant Extensions Scheme was completed last April to generate an additional 30,000 kilowatts of power. In the Periyar Project, one generator was installed in October and another in February and the two together will generate an additional 70,000 kilowatts. It is hoped that the third generator will also begin work shortly. The Kundah Project is also progressing fast. The preliminary work in respect of Sandynullah Scheme, which has been newly taken up, is going on satisfactorily.

The total amount set apart for the Power Development for 1959-60 is Rs. 11,08 lakhs. The Kundah Project will go into commission in the coming year when enough power will be available for all the anticipated industrial needs. It has also been planned to extend power to 1,000 villages in 1959-60. With this, the number of villages electrified in this State will rise to nearly 9,000.

32. The expansion of technical education is most ^{Technical Education.} essential for industrial development. In this context, the forthcoming inauguration of the Higher Technological Institute at Guindy next year is a most welcome development. The admissions to the polytechnics have been increased now to 2,160 per year. The number of admissions to the Engineering Colleges has also increased to 1,157. Fifty-seven persons are being admitted each year to post-graduate technical courses. Rs. 74 lakhs will be

[2nd March 1959]

spent on technical education in the current year and Rs. 93 lakhs in the next year.

Khadi.

33. Even though a number of major industries have been established, they have comparatively small employment potential. The unemployment problem can be resolved only by starting village industries in larger numbers. It is for this reason that the Government have given increased importance to the production of Khadi. At the beginning of the Second Plan, 66,133 persons were employed under the various schemes for the development of Khadi. To-day this number has increased to 164,427. If we add the schemes worked by the Charka Seva Sangh, the total number employed under the various Khadi programmes will exceed 3 lakhs.

At the beginning of the Second Plan, under the Khadi Schemes of Government, Khadi worth Rs. 35.52 lakhs was being produced annually. This year this annual production has increased to Rs. 68.44 lakhs. It is hoped that by the intensification of the Khadi movement, 26,000 more spinners will be enrolled next year.

The Ambar Charka Scheme is also being expanded. So far 30 Parisramalayas have been opened. By the end of this year, another 19 Parisramalayas will be opened. Twenty more Parisramalayas will be opened in 1959-60. Twelve thousand spinners will be trained and enrolled. A factory for making 84,000 Ambar Charkas annually has been established at Pollachi. A total sum of Rs. 1.40 lakhs has been set apart for Khadi Schemes for 1959-60. The Khadi Commission will subsidize these schemes as usual.

Handlooms.

34. Hon'ble Members may remember the recent crisis in the textile industry which affected the handloom more adversely than the mills. As a result of the steps taken by Government, the crisis

2nd March 1959]

has been arrested and the situation has become easier. Lakhs of people in the State depend on the handloom for their living. Any little adverse trend in the handloom industry causes a severe impact on the life of the weaver. Concessions are mere palliatives and do not give sufficient protection in periods of crisis. It is necessary to take long-term measures to stabilize the industry and till such time all the existing concessions will have to be continued.

We are providing Rs. 1.26 lakhs for the handloom industry in 1959-60 of which Rs. 81 lakhs will be towards rebate on sale of goods. Twelve thousand and five hundred handloom weavers will be enrolled in the co-operative fold next year. It is also proposed to construct 230 houses for weavers. Mention may also be made of Rs. 2 lakhs set apart for the improvement of silk weaving.

In order to supply weavers with yarn at reasonable prices, a co-operative spinning mill was started at Tirunelveli and has just gone into production. Two more mills are proposed to be started and preliminary works are going on.

35. Under the various housing schemes sanction Housing. has been accorded for the construction of 7,750 houses at a total cost of Rs. 2.30 lakhs and works are in progress. The budget provision for the current year was Rs. 1.50 lakhs. This includes the construction of 1,000 houses under the Low Income Group Housing Scheme. The sum of Rs. 38 lakhs set apart in the budget estimates for Low Income Group Housing Schemes is now proposed to be stepped up to Rs. 65 lakhs. A sum of Rs. 1.89 lakhs has been set apart for all housing schemes in 1959-60.

The provision for Slum Clearance schemes is Rs. 60 lakhs. This scheme which is now being implemented only in Madras City, will be extended to Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli and Salem Municipalities in the coming year.

[2nd March 1959]

We have also made adequate provisions for housing schemes outside the Plan. As against Rs. 17 lakhs set apart in the current year for loans to Middle Income Group Co-operative Housing Societies, we propose to give Rs. 30 lakhs next year. For the Police Housing Scheme, a sum of Rs. 50 lakhs has been provided. It has been programmed to construct 300 houses at a cost of Rs. 20 lakhs for workers in the Government Press. A housing scheme for the workers of the Public Works Engineering Workshop has also been taken up. The housing scheme of Harijans will be continued at a cost of Rs. 28 lakhs.

Roads.

36. A significant development on the maintenance of roads is that in 1959-60 the Government will complete the programme of taking over of *all* major district roads from the District Boards. As against a sum of Rs. 2.25 lakhs set apart for the maintenance of roads in 1958-59, we have provided Rs. 2.54 lakhs for 1959-60. Government are well aware of the importance of rural communications towards which a sum of Rs. 53 lakhs has been set apart as grants to District Boards for the formation of new roads. New works on State Highways will amount to Rs. 81 lakhs. Sixteen minor bridges and six major bridges will be constructed during the next year.

Education.

37. The Governor in his address to the Legislature has drawn attention to the significant progress in elementary education. The midday meal scheme for poor children has been popular and is receiving the enthusiastic co-operation of the people. It is expected that four lakhs children will be brought under the scheme by the end of this year. Rs. 60 lakhs has been set apart in the Budget Estimates for 1959-60 to benefit six lakhs of children. The School Improvement Scheme which aims at providing the essential amenities in schools is being implemented in several areas. The basis of this

[2nd March 1959]

scheme is the goodwill of the people of the locality, and the response so far has been commendable. This is indeed a very encouraging development because our scheme for enrolment of all children in elementary schools can succeed only if the facilities in schools are also correspondingly increased. 1,735 new classes are proposed to be started in 1959-60.

Under the unemployment relief scheme, 6,000 new teachers were appointed in the First Five-Year Plan. 900 teachers will be appointed in the current year and 1,200 teachers will be appointed in the coming year. As a result of this, it is expected that every village having a population of more than 300 will have elementary schools. In the recently enacted Panchayat Legislation it has been decided to entrust the management of elementary schools to the Panchayat Unions. When this scheme comes into force it will be the responsibility of the Panchayat Union of each locality to establish sufficient number of elementary schools in each Block and run them well. Observing the enthusiasm and the interest which the people display to-day in educational matters, I firmly hope this new system will succeed.

I wish to emphasize at this stage that we have accepted basic education as the future pattern in elementary education. It is the Government's firm conviction and desire that all elementary schools should be converted to the basic system. It is on this basis that we have decided to convert all training institutions into basic training schools. In 1959-60, 16 training institutions will be converted into basic, and the balance of 11 will also be converted in 1960-61 to complete the programme as far as training schools are concerned. In regard to the conversion of elementary schools into the basic pattern, we have not made as much progress as we expected. The Committee which was appointed to

[2nd March 1959]

look into this question has submitted its report. Necessary steps will be taken to implement a further programme of conversion on the basis of this report. So far, 2,722 elementary schools have been converted into basic schools and 400 more schools will be so converted in the coming year.

Fifty High Schools will be converted into multi-purpose schools in the coming year at a cost of Rs. 9.43 lakhs. The scheme to improve the quality of teaching in higher secondary schools will be continued. The total amount provided for education in the current year is Rs. 12.33 lakhs. This will be raised to Rs. 13.29 lakhs in 1959-60.

The sums set apart for Education have been increasing from year to year. It is our earnest desire that these large sums are properly spent. A number of Committees have been constituted to go into the various questions that arise in the educational sphere and their reports are awaited. We propose to frame an integrated educational scheme on the basis of these reports.

Welfare of
Backward
Classes.

38. There is no need to emphasise the necessity for continuing our efforts to raise the standard of living of the Harijans and Backward Classes, particularly in view of the accepted goal of socialism. Rupees 34 lakhs will be spent on scholarships, Rs. 12 lakhs on Boarding Grants and Rs. 19 lakhs on midday meals and Harijan Hostels. All schemes which have been taken up for this purpose will be continued in the coming year at a cost of Rs. 234 lakhs.

Medical and
Public
Health.

39. We have not been able to achieve the desired progress in the medical sphere mainly because of the lack of sufficient number of doctors. To remove this inadequacy we decided to start a new Medical College at Tanjore in the current year. The construction of necessary buildings for this College

[2nd March 1959]

will begin in 1959-60. Taking all the medical colleges in this State including the Tanjore College, the number of medical students admitted each year will now be 420.

The programme of establishing Primary Health Centres in villages continues to be implemented. We had planned to establish 113 Centres before the end of the current year of which 67 Centres were opened up to December 1958. Rs. 17 lakhs have been set apart to start 20 more Centres in 1959-60. We are aware that the Primary Health Centres are not functioning properly for want of doctors in many Centres. Trained doctors are not willing to go to the villages. It was, therefore, decided to give each doctor in the Primary Health Centre a special pay of Rs. 100 per mensem. Steps are also being taken to provide residential quarters for them in Primary Health Centres.

Rs. 25 lakhs has been set apart for improving District Headquarters Hospitals. It has also been proposed to provincialize four more taluk headquarters hospitals.

The improvements to the Madurai Medical College and the Erskine Hospital are going on rapidly with a provision of Rs. 41 lakhs for the next year. A sum of Rs. 17 lakhs has been provided for completing the buildings which have already been taken up in the Madras Medical College. The Madras Medical College Hostel to accommodate 600 students is nearing completion.

A number of water-supply and drainage schemes are being implemented. In the Budget Estimate a total sum of Rs. 1.56 lakhs has been set apart for loans and grants on these schemes. A sum of Rs. 50 lakhs will be given as loans and grants on the water-supply and drainage schemes in the Madras City.

[2nd March 1959]

Family
Planning.

40. The increase in population is a problem that faces not only our country but the whole world. The recent International Conference that met at Delhi spotlighted this problem. We have framed suitable schemes of family planning for the Madras City and necessary steps are being taken to implement it. The Government feel that this should be extended to other areas on the experience gained in the City. The results so far achieved in Madras City and in particular the co-operation forthcoming from the general public, give us confidence for the future. A small booklet has also been published giving full details about the scheme. The scheme can succeed only if it is understood widely by the people. I specially request Hon'ble Members to extend their full co-operation in this regard.

Accounts,
1957-58.

41. When I presented the Revised Estimate for 1957-58 last year before this House, I estimated the total receipt under the Revenue Account at Rs. 60,41 lakhs and expenditure at Rs. 60,36 lakhs. The accounts of that year, which have since come, place our income at Rs. 62,56 lakhs and expenditure at Rs. 59,15 lakhs. Thus as against a surplus of Rs. 5 lakhs which we had anticipated the actual surplus was Rs. 3,41 lakhs. Out of this surplus, Rs. 76 lakhs represent the outlay transferred from the Revenue Account to the Loan Account. The expenditure which we had already incurred on the Neyveli Project before we handed over control to the Government of India, has since been treated as a loan given to the present Neyveli Lignite Corporation. Thus the real surplus during the year 1957-58 was Rs. 2,65 lakhs. Even so, there is an increase over the revised figures. The main reasons for this increase are excesses over the revised estimates of Rs. 1,10 lakhs under Sales Tax, Rs. 64 lakhs under Land Revenue, Rs. 30 lakhs under Agricultural Income-Tax, and Rs. 19 lakhs under Central Sales Tax. Further details are given in the Budget Memorandum.

2nd March 1959]

42. Similarly, the Revised Estimates for 1958-59 ^{Revised Estimates, 1958-59.} show that receipts under Revenue Account will be more than what we originally anticipated. The budget estimates placed our income at Rs. 63,90 lakhs and our expenditure at Rs. 63,75 lakhs. On the basis of data now available, the income has been estimated at Rs. 69,49 lakhs and expenditure at Rs. 66,84 lakhs. As against the surplus of Rs. 15 lakhs anticipated, we now expect a surplus of Rs. 2,65 lakhs. There will be an increase of Rs. 2,95 lakhs under Sales Tax and Rs. 28 lakhs under the Motor Vehicles Tax, but under the Agricultural Income Tax as extended to non-plantation areas, our receipts will be less. The Government of India have intimated that our share in the Central Taxes would be more than what we had expected.

When we presented the Budget for 1958-59, the Government of India had not accepted the recommendations of the Finance Commission regarding the rate of interest on Central Loans. They have since accepted a modified proposal which will give us relief of about Rs. 50 lakhs per annum and this has been taken into account in the Revised Estimate for 1958-59 and the Budget Estimate for 1959-60.

The budgets of the other States show that their financial position has also improved appreciably but those States have obtained substantial grants-in-aid as a result of the Award of the Finance Commission. Inasmuch as we were not so favoured the present improvement in our financial position can generally be attributed to the improvement in the economy of the State.

43. In the Budget Estimate, 1958-59, we had ^{Capital Expenditure.} estimated a Capital Expenditure of Rs. 9,73 lakhs. Now the estimate has gone up to Rs. 12,07 lakhs. The increase has occurred mainly under "Irrigation" (Rs. 1,04 lakhs) and under "Investment for Industrial Development" (Rs. 48 lakhs). The

[2nd March 1959]

expenditure on the development of power is now being incurred by the Electricity Board. It is proposed to give a loan of Rs. 10,10 lakhs to the Electricity Board from the State Funds. The expenditure in the current year on Power Development is expected to go up to Rs. 14,03 lakhs. The balance of the requirements will be met by the Board from its own resources. The Electricity Board raised a loan of Rs. 2,20 lakhs from the public in the current year.

No difficulty is anticipated in our resources position in the current year. 1959-60 will open with a cash balance of Rs. 90 lakhs in addition to Treasury Bills worth Rs. 2,00 lakhs. The details of capital and other expenditure have been explained in the Budget Memorandum.

Budget
Estimates,
1959-60.

44. The Budget for 1959-60 estimates the income under Revenue Account at Rs. 73,08 lakhs and expenditure at Rs. 71,69 lakhs. This results in an increase over the Revised Estimates of Rs. 3,60 lakhs under Receipts and of Rs. 4,85 lakhs under Expenditure. The increases have occurred under various items the details of which are explained in the Budget Memorandum. It was expected that there will be a surplus of Rs. 1,39 lakhs but this will, more or less, be wiped out by the interim relief which we have given recently to the public servants.

Concession.

45. It was announced in the recent Governor's address that the non-gazetted Government servants and school teachers will be given an interim relief of Rs. 5 per month. This will cost the State Rs. 1,81 lakhs a year. Since this concession has been given for a portion of the current year, the total expenditure for the current year will increase by nearly Rs. 45 lakhs. The cost of this concession has not been taken into account in the estimates mentioned earlier and therefore the estimates have to be modified to that extent. A small part of this

[2nd March 1959]

expenditure will be reimbursed as a grant from the Government of India. The exact extent of Central assistance will be clear only later.

A Pay Commission has been constituted to go into the pay structure of Government servants and to make suitable recommendations. I hope that the results of these recommendations will go a long way to satisfy our employees.

I wish to announce here that the Government have decided to extend to the children of village officers with effect from 1959-60 the same educational concessions that are now being given to the children of the non-gazetted Government servants studying in the IV, V and VI forms.

46. A total sum of Rs. 18,05 lakhs has been set apart for Loans and Advances in 1959-60. Out of this, Rs. 8,50 lakhs will be given as loan to the Electricity Board which has a capital programme of Rs. 11,08 lakhs in 1959-60. Provision has been made for advancing Rs. 63 lakhs to the Corporation of Madras, Rs. 68 lakhs to the City Improvement Trust, Rs. 1,32 lakhs for water-supply and drainage schemes of the various local bodies, Rs. 1,93 lakhs to cultivators, Rs. 20 lakhs to handloom weavers, Rs. 30 lakhs to co-operative housing societies, and Rs. 1,31 lakhs under the Community Development schemes.

It is proposed to float an open market loan of Rs. 6 crores during 1959-60. We expect that on the basis of the above estimates, we will have at the end of 1959-60 a cash balance of Rs. 86 lakhs over and above a holding of Rs. 2,00 lakhs in Treasury Bills. Full details of these are given in the Budget Memorandum.

47. We are now executing various developmental works in the country on the basis of a Plan. Our actual performance on the Plan will, therefore, be a measure of the progress that we have achieved

Five-Year
Plan.

[2nd March 1959]

in various spheres. The Plan Supplement for the years 1958-59 and 1959-60 which has been separately prepared and distributed to the Hon'ble Members will furnish the details. Originally, we had programmed to take up Plan schemes costing Rs. 30,47 lakhs in the current year. But the revised estimates now show that the Plan expenditure will be of the order of Rs. 34,81 lakhs. On power, we will be spending Rs. 14,03 lakhs as against Rs. 11,94 lakhs in the original estimates. Similarly, amounts larger than the original estimates have been set apart for Irrigation and Community Development schemes.

48. For 1959-60, it was agreed at the discussions with the Planning Commission that we might take up works costing Rs. 33,62 lakhs. Towards this outlay the Government of India have agreed to give assistance under Loans and Grants to the extent of Rs. 18 crores. But in the Budget Estimates, the expenditure on the State Plan for 1959-60 has been put at Rs. 34,64 lakhs. Larger provisions have been made mainly for Irrigation and Handloom schemes. Adequate amounts have been set apart for the other heads of development as well. I wish to emphasize here that if need arises, there may not be any difficulty to provide larger sums to any worthwhile scheme under any head of development. In particular, we will review the progress of work on the Electricity Schemes during the middle of next year and provide additional resources to the extent necessary.

49. The expenditure on Plan schemes was Rs. 28,46 lakhs in 1956-57, Rs. 30,21 lakhs in 1957-58 and is estimated to be Rs. 34,81 lakhs in 1958-59. Next year, the Plan expenditure may be Rs. 34,64 lakhs. Thus, during the four years ending 1959-60, we would have spent Rs. 128 crores against a total Plan of Rs. 152 crores leaving only a balance of Rs. 24 crores for the last year. This means that the

2nd March 1959]

size of our Plan should be substantially enhanced. Economic progress can be maintained only if the Plan expenditure increases from year to year. Therefore, we have to take up this question with the Planning Commission and seek an upward revision.

50. The indications that I have given above lead to the confident expectation that the Second Plan as originally framed will be fulfilled. Various schemes taken up in Central Sector of the Plan, such as Neyveli, Madras Harbour Expansion, Extension of the Integral Coach Factory at Perambur, Electrification of the Tambaram-Villupuram railway, are also being implemented as programmed. Satisfactory as these may appear, it is obvious that the development of the country cannot be completed in one or two Five-Year Plans. Our main objective of raising the standard of living of the people can be achieved only by implementing a number of successive Five-Year Plans. Therefore, at this juncture when we have reached almost the final stage of the Second Plan, it is necessary to consider how best to formulate the Third Five-Year Plan.

The Planning Commission is now engaged on the preliminary survey necessary for framing the Third Plan. We have also reached the crucial stage when major decisions have to be taken about the shape and size of the State's Third Plan. A good deal of discussion is now going on in the country on the size of the new Plan. In determining its size certain important considerations should be kept in the forefront. The greatest obstacle to ambitious planning is our economic weakness. We are not only dependent on foreign assistance on many schemes but we are also unable to raise the necessary internal resources. Our difficulties are accentuated by the rapid growth of population. Resources for development must come out of the savings of the people, but when the people are poor there is no

[2nd March 1959]

appreciable margin in their incomes to save. And yet we must make a beginning for otherwise the lack of resources will persist. To resolve this stalemate we should induce the people to save somehow and contribute something towards building up the economy of the country. This would necessarily involve a large measure of sacrifice by the present generation. Once we are able to break this vicious circle, further development may not be as difficult as in the initial phase, because the economy would have gained sufficient internal strength. All underdeveloped nations must necessarily pass through this difficult phase before they can reach the stage of accelerated development. If we are not prepared to meet this challenge, we must reconcile ourselves to the present miserable plight continuing indefinitely.

51. The strength and resources of the entire people will have to be mobilized towards this great task. It is not possible to do this on a party basis. Success can be achieved only if all political parties join together in this common endeavour on a national basis. On many an occasion in the past, we, in this State, have demonstrated how, irrespective of party loyalties, a common approach is possible on matters of national importance. I may therefore hope that in this great endeavour of national reconstruction, I shall be able to secure the wholehearted co-operation of all political parties, so that we may jointly formulate a useful Plan for the benefit of the people.

Conclusion. 52. Before I conclude, I wish to tender my heartfelt thanks to the officers and staff of the Finance Department who have been of great help to

[2nd March 1959]

me in my work. In particular, I wish to mention that the Finance Secretary, Sri T. A. Varghese, has been of immense assistance to me with his wide experience and knowledge. I would also like to acknowledge the valuable services rendered by Sri S. Venkitaramanan, Deputy Secretary of the Finance Department.

With these words, Sir, I commend the Budget Estimate for 1959-60 for the consideration of the House.

[2nd March 1959

APPENDIX I TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of September 1953 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1953-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

[illegible]

2nd March 1959]

A. KEVIN E--COVE.

Irrigation—												
Direct receipts *	1.99	3.30	3.31	2.78	2.23	2.42	2.08	1.89	1.93	1.81	1.75	
Interest ..	19.73	52.22	19.24	49.43	45.75	52.76	59.63	3,78.97	4,98.55	5,18.05	5,65.09	
Administration of Justice.	15.39	34.43	78.25	55.42	43.60	57.60	62.05	67.63	66.84	64.67	66.03	
Jails ..	5.98	26.67	31.97	25.00	27.32	22.02	26.20	26.32	25.69	25.30	26.77	
Police ..	5.66	29.32	28.74	20.64	22.13	21.41	21.81	19.14	24.19	20.07	20.11	
Ports and Pilotage ..	44.67	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Education ..	8.35	54.23	38.71	46.09	57.81	73.40	93.71	1,34.64	1,72.95	2,04.84	2,75.91	
Medical ..	10.25	26.34	24.67	26.71	22.13	22.35	31.14	61.04	63.61	78.91	78.91	
Public Health ..	2.59	9.01	7.79	5.64	6.05	22.18	7.17	19.40	22.06	25.39	50.03	
Agriculture ..	3.12	1,16.60	1,35.28	1,27.90	88.14	80.37	1,04.21	1,01.71	1,73.83	1,06.31	1,78.03	
Animal Husbandry ..	1.02	7.86	8.83	7.65	8.69	7.93	13.03	19.23	22.83	19.53	24.95	
Co-operation ..	4.18	18.83	22.74	20.85	43.35	64.53	1,27.82	1,06.47	94.37	96.25	1,39.29	
Industries ..	18.85	1,19.73	1,67.95	1,05.43	77.13	1,17.52	1,23.41	2,47.24	3,10.89	2,36.66	3,52.90	
Miscellaneous departments.	7.62	41.33	49.76	40.42	35.12	42.50	99.48	60.06	1,22.84	1,14.17	1,22.30	
Civil Works ..	25.12	1,07.24	1,43.33	1,26.31	1,11.33	1,14.67	1,23.73	99.11	86.32	75.72	98.83	
Receipts from Electricity Schemes (Gross).	42.51	4,71.20	5,16.76	5,31.42	5,97.21	7,03.08	8,13.43	2,54.27	..	..	..	
Deduct—Working expenses.	—	3,47.98	—	3,63.53	—	4,52.08	—	2,20.07	..	..	..	
Net receipts ..	17.70	1,23.32	1,04.67	1,67.84	2,25.42	2,51.00	2,87.41	31.20	..	..	..	
Receipts in aid of superannuation.	2.89	5.90	6.85	5.09	13.07	11.32	16.08	9.09	13.96	10.50	10.45	
Stationery and Printing.	3.96	19.54	14.79	14.17	12.16	12.79	9.76	11.76	10.34	16.69	14.87	
Miscellaneous—												
Gross Receipts from Bus Service †.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Other items ..	14.53	1,04.42	92.14	1,96.82	1,23.02	87.10	74.90	2,39.03	2,00.74	2,15.43	2,27.40	
Total ..	14.53	1,04.42	92.14	1,96.82	1,23.02	87.10	74.90	2,39.03	2,00.74	2,15.43	2,27.40	
Receipts from Road and Water Transport Schemes—	..	1,18.87	1,24.95	1,44.04	1,42.54	1,53.35	1,81.21	2,13.34	2,00.00	2,16.22	2,16.74	
Gross Receipts †.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Working expenses †.	..	—	1,20.37	—	1,10.69	—	1,49.91	—	1,83.95	—	1,95.01	
Net receipts ..	..	8.67	4.56	19.96	25.85	25.22	31.30	27.82	11.05	23.21	12.63	

[2nd March 1959]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

Major heads.		1958-9.										
		Budget										Budget Estimate, 1959-60.
		Estimate.	Revised	Estimate.	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	
B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—cont.												
General Administration.	2,76.70	7,41.34	7,24.47	6,25.98	6,12.53	4,47.39	4,53.07	4,06.03	4,34.60	5,00.45	5,03.94	
Administration of Justice.	90.63	1,76.09	1,84.47	1,61.74	1,24.94	1,27.23	1,25.72	1,24.11	1,26.53	1,29.64	1,23.18	
Jails	23.22	1,33.85	1,42.63	1,34.12	93.49	84.83	91.14	95.85	92.23	94.00	95.50	
Police	1,60.96	7,37.42	7,16.83	5,97.96	4,80.53	5,19.89	5,17.65	5,32.98	5,23.04	5,22.33	5,29.15	
Ports and Pilotage ..	..	..	..	01	..	..	..	..	..	..	..	
Scientific Departments, ..	96	2.45	2.31	2.14	2.54	2.59	2.75	3.30	2.91	3.53	2.87	
Education	2,61.93	11,01.10	11,96.02	10,53.07	9,19.13	10,93.30	10,23.98	11,15.63	12,04.22	12,32.94	13,23.05	
Medical	98.14	3,53.12	3,80.34	3,49.91	3,03.85	3,24.03	3,57.55	3,89.23	4,14.85	4,23.22	4,40.66	
Public Health	29.57	1,65.11	2,05.71	1,41.33	1,04.04	1,13.97	53.93	71.02	75.52	98.94	1,23.92	
Agriculture	20.62	3,16.49	2,60.07	2,19.04	1,57.44	1,57.83	1,90.51	1,86.65	2,53.79	2,59.93	2,92.25	
Animal Husbandry ..	12.85	62.98	60.63	48.55	40.15	41.02	51.92	65.19	80.20	81.01	93.74	
Co-operation	13.82	76.39	77.81	66.82	78.75	1,08.19	1,52.96	1,50.79	1,45.59	1,33.34	1,86.49	
Industries	27.54	2,01.67	1,87.93	1,76.42	1,53.91	1,77.09	1,99.69	2,34.70	4,86.40	3,09.34	4,17.20	
Capital outlay on Industrial Development.	..	39	30	66	01	..	..	..	..	..	..	
Aviation	..	43	35	43	31	26	35	..	..	..	..	
Miscellaneous departments.*	21.11	1,67.29	1,72.77	2,06.51	1,68.93	1,89.89	2,43.05	3,00.18	3,37.42	3,22.58	3,32.31	
Civil Works	1,19.70	7,62.56	9,34.46	6,49.39	4,10.77	5,02.64	4,54.24	4,22.64	4,71.57	4,97.48	5,57.11	
* Includes expenditure on Harijan Uplift including concessions to Backward Classes as shown below :—												
.. .. .	..	1,23.47	1,33.95	..	93.14	1,17.77	1,53.15	2,13.41	2,33.37	2,25.16	2,33.61	

2nd March 1959]

Interest on capital outlay on Electricity Schemes.	13.92	1,43.81	1,89.00	1,96.94	1,81.96	2,25.99	2,39.23	83.86	..	..	..		
Other revenue expenditure connected with Electricity Schemes.	..	3.22	5.37	2.84	2.1	— .74	— 1.40	— .30	..	..	..		
Famine	16.04	13.86	51.56	92.72	11.43	96.10	29.83	36.61	52.50	56.57	54.00		
Territorial and Political Pension.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Privy purses and allowances of Indian Rulers.	..	2.04	12.43	6.33	1.87	97	71	76	73	73	73		
Superannuation allowances and Pensions.	97.12	1,96.75	2,09.25	1,73.65	1,37.23	1,40.97	1,33.61	1,24.76	1,20.63	1,34.11	1,35.44		
Commutation of Pensions.	..	17.13	17.47	10.91	10.59	5.03	7.27	7.25	7.45	14.49	7.47		
Stationery and Printing.	27.07	1,05.10	1,02.14	1,13.74	1,01.12	85.77	1,13.22	1,02.50	82.11	94.62	1,01.54		
Miscellaneous—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Expenditure on Bus Service.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Other items	4.39	26.53	26.27	96.12	18.69	76.55	70.38	1,06.57	1,27.32	1,14.42	1,07.25		
Extraordinary charges—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Net outlay on State Trading Schemes	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
* Transferred to the Revenue Account.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Other items	..	99.99	70.13	36.02	17.47	6.44	2.71	2.24	1.73	2.05	1.77		
Total	..	99.99	70.13	36.02	17.47	6.44	2.71	2.24	1.73	2.05	1.77		
Community Development Projects.	..	..	34.38	..	40.11	3,33.53	2,99.68	2,35.47	2,34.42	2,36.36	2,47.39		
National Extension Service and Local Development Works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Transfer to Revenue Reserve Fund.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Civil Defence	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Grand total	16,09.72	61,34.95	63,40.71	59,63.83	47,24.52	54,55.81	56,36.66	59,15.02	63,75.54	66,84.23	71,69.10		
Final Revenue surplus (+) or Deficit (—).	3.73	4,96.46	9,93.39	8,83.10	3,91.64	2,46.33	63.45	3,41.34	14.74	2,64.75	1,39.26		
* Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts from 1949-50.													
† Shown under Capital Account. The figures are—	..	1,35.13	2,54.33	11,66.50	— 3,63.74	— 5,25.05	76.00	1,18.27	67.78	1,22.31	1,14.48		

APPENDIX II TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of September 1953 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1953-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

1953-4.																[2nd March 1959]															
Description of the scheme.	Approximate cost.	1946-7 to 1952-3.		First six months.		Second six months.		1954-5.		1955-6.		1956-7.		1957-8.		Total, 1946-7 to 1957-8.	Revised Estimate, 1958-9.		Budget Estimate, 1959-60.												
		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	RS LAKHS.	RS LAKHS.		RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.												
A. IRRIGATION, NAVIGATION, ETC., SCHEMES.																															
Lower Bhavani Project.	9,98.00	9,53.23		51.00	4.04	2.32	10.07	10.52								10,38.01	— .75	1.28	1.93												
Mettur Canals Scheme.	2,67.00	74.52		10.00	18.77	37.49	20.56	9.36								1,77.83	5.00	4.66	.27												
Malampuzha Project.	4,42.00	2,62.50		31.61	42.15	58.74	23.94	14.79								4,38.73															
Manimuthar Project ..	3,98.00	78.66		38.60	70.02	1,02.96	1,01.97	92.43								5,24.88	— 9.99	7.23	— 13.52												
Aranar Project ..	1,04.00	8.12		4.22	4.17	11.97	45.62	18.34								99.03		2.71													
Walayar Project ..	1,00.00	44		4.12	20.56	41.95	27.85	4.25								99.17															
Mangalam Project ..	88.65	1.62		1.10	7.65	20.40	19.92	8.96								59.65															
Amaravathi Project ..	2,97.00			..	4.14	43.24	84.45	1,03.80								3,18.85	15.01	23.45	— 12.22												
Vaigai Reservoir Project.	3,00.00			..	.59	34.83	48.52	34.55								1,51.10	10.03	24.22	.21												
Sathanur Project ..	2,89.00			..	..	13.74	68.96	90.40								2,23.59	10.00	19.20	8.62												
Krishnagiri Project ..	1,84.00			..	..	3.62	37.30	53.33								1,38.21	15.00	20.76	2.32												
Kattalai High Level Canal Scheme.	1,56.65			..	..	..	..	1.72								17.06	40.00	55.41	76.82												
Pullambadi Canal Scheme.	1,42.43			..	..	..	..	1.91								18.00	40.00	55.40	57.73												
Vidur Reservoir Project.	61.37			..	..	..	..	..								3.50	20.00	31.54	14.71												
Meenakari Reservoir Project.	49.56			..	..	..	..	..								.47	..	..	..												
Parambikulam Project.	30,00.00			..	..	..	..	..								..	1.00	1.00	45.00												
Works under the special minor irrigation programme including Tank Improvement Scheme.	..	2,89.51	13.46	14.63	71.29	72.74	55.20	55.23	..	..	..	..	..	..	..	5,72.1	60.00	78.13	84.22												

[2nd March 1959]

2nd March 1959]

Other Irrigation Schemes (Productive and Unproductive).	(*)	2,71.66	12.92	— 4.13	— 3.16	1.49	3.39	28.15	3,08.27	32.91	34.05	33.73
Irrigation Projects transferred to Andhra and Mysore States.	..	17,22.77	1,51.20	(†)	(†)	(†)	(†)	(†)	13,73.97	(†)	(†)	(†)
Pro rata charges on Establishments and Tools and Plant.	..	23.73	3.12	1.86	2.76	2.03	2.23	2.66	38.44	8.85	7.23	7.70
Total ..	..	36,86.76	3,21.35	1,84.45	4,47.20	5,70.47	5,16.65	3,74.10	61,00.98	2,47.08	3,64.37	3,07.57

B. CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.†

Moyar Hydro-Electric Scheme.	..	3,44.98	10.92	.29	19.82	18.54	11.35	2.57	4,08.47	..	..	..
Pykara Hydro-Electric Scheme.	..	5,60.88	1,03.34	96.89	1,41.48	2,29.24	1,90.83	60.18	13,82.83	..	..	..
Mettur Hydro-Electric Scheme.	..	4,91.17	46.27	35.23	1,30.06	2,76.84	2,50.19	59.45	12,89.21	..	..	..
Papanasam Hydro-Electric Scheme.	..	4,00.07	32.96	42.43	1,13.96	1,64.71	2,69.72	70.64	10,94.49	..	..	..
Petvar Hydro-Electric Scheme.	..	..	..	..	16.59	80.44	1,81.82	75.83	3,54.68	..	..	..
Kundah Hydro-Electric Scheme.	..	..	..	..	..	14.15	1,63.92	43.59	2,21.68	..	..	..
Madras-Thermal Electric System.	..	7,04.67	73.34	64.22	1,72.05	2,84.94	2,31.32	70.56	16,01.60	..	..	..
Other Minor Schemes.	..	62.03	..	..	..	..	..	..	62.03	..	..	..
Schemes transferred to Andhra and Mysore States.	..	12,61.26	3,07.82	(†)	(†)	(†)	(†)	..	15,69.03	..	..	..
Lumpsum provision for payment of compensation for acquisition of electrical undertakings of local authorities and private companies.	..	18.46	.01	— 53.41	— 9.82	38.32	47.41	.80	41.27	..	..	..
Total ..	..	33,43.57	5,74.66	1,85.64	5,84.14	11,07.18	13,47.06	9,89.12	80,25.37	..	..	..

(*) Consists of several works some of which have been completed, while others are in progress. Hence no estimated cost is given.

(†) Does not relate to the present Madras State.

† The expenditure is incurred by the State Electricity Board with effect from 1st July 1957.

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—cont.

[2nd March 1959]

Description of the scheme.	Approximate estimated cost.	1953-54.						1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	Total 1946-7 to 1957-8.	Budget Estimate, 1958-9.	Revised Estimate, 1958-9.	Budget Estimate, 1959-60.
		First six months.		Second six months.											
		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
(1)	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES.															
Cinchona Plantations.	..	97.47	..	..	2.89	5.14	3.57	3.33	4.09	1,10.49	4.25	4.34	4.25	..	..
Kerala Soap Institute.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Madras Industrial Engineering Workshop.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Fish Liver Oil Industry.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Madras Vegetable Ghee Factory.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Government Silk Filatures.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Polytechnics ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Artesian Wells	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in Fertilizers and Chemicals, Ltd., Travancore.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in Dharmadhar Chemical Works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in State Warehousing Corporation.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in Co-operative Sugar Factories.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other Shares ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Industrial Housing ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Industrial Estates ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Small-scale and Village Industries.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Stationery and Printing.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other items ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	..	3,13.19	20.01	6.02	10.05	46.14	2.91	1,04.22	1,63.86	2,15.34	1,33.07	1,33.07	1,33.07	1,33.07	1,33.07

[2nd March 1959]

2nd March 1959]											
Madras City Bus Service.	57.55	9.92	48	30.12	30.54	68.09	22.59	2,25.29	30.57	32.86	29.16
D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.											
Buildings	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Road Works (including tools and plant and establishment).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Grants to Local Bodies for Water-supply.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Grants to Local Bodies for Road Works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Pro rata charges for Establishments.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	3,12.99	37.16	28.99	40.95	52.15	1,03.19	2,84.92	9,50.35	3,01.87	2,87.07	3,45.09
Advance compensation and interim payments.	4,53.12	37.55	10.30	29.97	10.30	13.43	3.98	5,58.65	39.00	69.87	53.00
F. COMPENSATION TO ZAMINDARS.											
G. CAPITAL OUTLAY ON OTHER WORKS.											
Buildings, machinery, etc., for the Agriculture, Animal Husbandry, etc., departments.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other Grants-in-aid ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	..	..	..	..	..	..	1.83	3.38	3.77	2.92	5.49
H. CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.											
I. CAPITAL OUTLAY ON IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.											
Sanitary Works	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Rural Water-supply (Stocks).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
National Water-supply and Sanitation.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Grants to Madras Corporation for Water-supply.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Deepening of Wells ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
J. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL IMPROVEMENTS AND RESEARCH.											
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..							

2nd March 1959]

* Recovery from Government of India. † Excludes the lumpsum deduction for probable savings.

APPENDIX II-A TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of September 1953 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

Major heads.	1945-7 to 1952-3.		1953-4.		1954-5.		1955-6.		1956-7.		1957-8.		Total 1946-7 to 1957-8.		Budget Estimate, 1958-9.		Revised Estimate, 1958-9.		Budget Estimate, 1959-60.	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)		
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.		
Payment of Compensation to land- holders, etc., in the abolition of the Zamindari system.	4,53.12	37.55	10.20	29.98	10.80	3.98	5,58.66													
Capital Outlay on Forests	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Construction of Irrigation, Naviga- tion, Embankment and Drainage Works.	25,47.18	3,27.35	1,84.45	4,47.20	5,70.47	3,08.07	48,44.88	17.55	25.03	16.80	19.47	22.78	2,78.48	2,09.97	1,69.18	2,78.48	2,78.48	2,09.97		
Construction of Irrigation, Naviga- tion, Embankment and Drainage Works Non-Commercial.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Capital Outlay on Improvement to Public Health.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Capital Outlay on Schemes of Agricultural Experiment and Research.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Capital Outlay on Industrial Development.	2,52.05	5.27	4.14	5.40	28.88	38.53	3,93.64	56.77	31.59	79.49	1,11.08	64.77	89.13	45.29	64.77	89.13	45.29	4.00		
Capital account of Civil Works outside the Revenue account.	3,13.76	37.16	28.99	40.95	52.15	1,53.10	2,84.92	9,51.12	3,83.12	2,84.92	9,51.12	3,61.87	2,87.07	3,45.09	3,61.87	2,87.07	3,45.09	3,45.09		
Capital Outlay on Electricity Schemes.	30,60.31	5,74.66	1,85.64	5,84.14	11,07.18	13,47.06	3,83.12	72,41.11	3,83.12	2,84.92	9,51.12	3,61.87	2,87.07	3,45.09	3,61.87	2,87.07	3,45.09	3,45.09		
Capital Account of other Works outside the Revenue Account.	82.09	10.55	7.08	4.75	17.26	51.44	1,47.17	3,20.34	1,47.17	3,20.34	1,47.17	3,20.34	1,47.17	3,20.34	1,47.17	3,20.34	1,47.17	3,20.34		
Capital Outlay on Road Transport Schemes outside the Revenue Account.	44.11	9.92	.48	30.12	36.54	68.09	22.59	2,11.85	22.59	2,11.85	2,11.85	30.57	32.86	29.16	30.57	32.86	29.16	29.16		
Payments of Commuted Value of Pensions.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Capital Outlay on Schemes of State Irrigating.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Total ..	59,10.60	6,22.10	8,79.14	7,73.80	12,97.73	23,63.75	14,72.42	1,20,75.34	1,18.27	27,07.64	67.78	1,22.31	1,14.48	10,58.61	9,79.17	12,06.52	1,14.48	10,58.61		

[2nd March 1959]

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount. RS.
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817 ..	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras)	66,878
Total—(ii) ..	2,52,148
<i>or</i>	
	2.52 lakhs.
Share of the present reorganized Madras State in respect of the irredeemable loans in the population ratio	1.29 lakhs.

SUMMARY OF THE DEBT POSITION AS ON 31st MARCH 1958.

	RS LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953	16,90.32
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans after 1st October 1953 and before 31st October 1956	19,78.61
	36,68.93
(3) Share of Madras in the open market loans raised by the Travancore-Cochin State before 31st October 1956	65.50
(4) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1958.	37,34.43
(5) Total liability as on 31st March 1958 on account of open market loans and special irredeemable loans	37,35.72
(6) Total liability on 31st March 1958 on account of loans from the Government of India (details on next page)	76,69.13
(7) Total liability on 31st March 1958 on account of loans from autonomous bodies	72.22
(8) Grand total of outstanding debt on 31st March 1958	1,14,77.07

nd March 1959]

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1958 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA.

[The figures for the period prior to 1st November 1956 represent the provisional share of the present reorganized Madras State in the population ratio.]

A. LOANS RECEIVED BY THE MADRAS GOVERNMENT.

Balance on 31st March 1958 of loans sanctioned.					
	Prior to 14th August 1947.	From 15th August 1947 to 30th Septem- ber 1953.	From 1st October 1953 to 31st October 1956.	From 1st Novem- ber 1956 to 31st March 1958.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
Pre-autonomy consolidated debt.	1,45.29	..	..	..	1,45.29
Industrial Housing Schemes.	..	..	..	18.37	18.37
Interest-free loans ..	..	.01	1,35.85	16.83	1,52.69
Expansion of power facilities, etc.	..	..	2,31.17	1,13.65	3,44.82
Share of Small Savings Collections.	..	..	1,10.30	2,33.39	3,43.69
Other loans—					
Loans bearing interest at less than 3 per cent.	..	5,64.00	..	..	5,64.00
All other items ..	..	19,58.89	18,51.65	21,71.01	59,81.55
Total ..	1,45.29	25,22.90	23,28.97	25,53.25	75,50.41

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

Balance on 31st March 1958 of loans sanctioned.				
	Prior to 14th August 1957.	From 15th August 1947 to 31st October 1956.	Total.	
(1)	(2)	(3)	(4)	
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
Share in the outstanding balance of loans received by the former Travancore-Cochin State prior to 1st November 1956—				
Pre-autonomy debt	..	1.69	..	1.69
Interest-free loans	..	..	2.28	2.28
Industrial Housing Schemes	..	..	.07	.07
Share of Small Savings Collections	..	..	1.96	1.96
Other loans	..	..	1,12.72	1,12.72
Total ..	1.69	1,17.03	1,18.72	
Grand total ..	..	..	76,69.13	

h 1959
[2nd March 1960]

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH.

[For further details, please see the Supplement on the Second Five-Year Plan.]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE SECOND FIVE-YEAR PLAN.

Main Heads of Development.	Total provision.	Actual expenditure in 1956-7.	Actual expenditure in 1957-8.	Revised Estimate of expenditure in 1958-9.	Budget Estimate, in 1959-60.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
I. Agriculture and Community Development—					
Agriculture Production	2,83	34	61	1,15	1,49
Minor Irrigation Projects	3,42	69	60	96	1,08
Land Development	28	4	7	5	— 1
Animal Husbandry	2,17	9	30	43	64
Dairying and Milk-supply	1,42	8	19	44	58
Forests and Soil Conservation	2,08	19	40	46	52
Fisheries	95	10	12	23	23
Co-operation	2,08	8	31	30	53
Community Projects	13,92	1,93	2,05	2,71	2,76
Total—I. ..	29,15	3,54	4,65	6,73	7,82
II. Irrigation and Power—					
Irrigation	12,34	4,17	3,04	2,67	1,98
Power Projects	53,25	13,47	13,41	14,03	11,08
Total—II. ..	65,59	17,64	16,45	16,70	13,06
III. Industry—					
Medium Industries	76	25	20	15	25
Handloom	4,14	1,62	1,16	83	1,25
Handicrafts	58	..	3	8	11
Industrial Estates	95	6	38	39	22
Small-scale Industries	3,53	18	84	87	83
Sericulture	2	..	1	1	1
Coir	2	..	..	2	1
Village Industries	..	..	..	..	1
Total—III. ..	10,00	2,11	2,62	2,35	2,69

2nd March 1959]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE SECOND FIVE-YEAR PLAN—cont.

Main Heads of Development.	Total provision.	Actual expenditure in 1956-7.	Actual expenditure in 1957-8.	Revised Estimate of expenditure in 1958-9.	Budget Estimate in 1959-60.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
IV. Transport and Communication—					
Roads	6,79	67	89	99	1,35
V. Education—					
Education	10,33	73	1,76	2,77	3,09
Technical Education	1,21	17	33	57	62
Total—V. ..	11,54	90	2,09	3,34	3,71
VI. Health—					
Water-supply—Urban	1,80	1,38	87	53	64
Rural	3,15	34	45	58	68
Other Health Schemes	9,40	38	74	1,40	1,99
Total—VI. ..	14,35	2,10	2,06	2,51	3,31
VII. Housing	2,87	72	50	90	1,01
VIII. Welfare of Backward Classes	5,06	50	63	87	1,04
IX. Labour and Labour Welfare	59	2	3	6	17
X. Social Welfare	28	2	1	2	6
XI. Miscellaneous	2,19	24	28	34	42
Add—Provision which has yet to be adjusted.	50	..	..	..	..
Add—Provision for Khadi and Village Industries.*	* 3,36	† 8	† 38	† 47	† 42
Grand total ..	1,52,27	28,46	30,21	34,81	34,64

* Since treated as outside the State Plan.

† Not counted against the State Plan ceiling and hence not included in the total.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY 1959

Tuesday, the 3rd March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Disciplinary cases

* 510 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to place on the Table of the House a list of cases referred to the Tribunal for Disciplinary Proceedings, 1957-58?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The cases of 27 officers were referred to the Tribunal for Disciplinary Proceedings for enquiry in 1957-58. Final orders have been passed in 3 cases relating to 1957 and 2 cases relating to 1958 involving the following officers:—

- (1) Sri Habibullah Khan, Sub-Inspector of Police.
- (2) Sri Wahab Saheb, Head constable.
- (3) Sri P. R. Sadasiva Mudaliar, Deputy Superintendent of Police.
- (4) Sri K. V. Subramania Iyer, Sub-Registrar.
- (5) Sri A. Alavandar Gupta, Sub-Registrar.

The Tribunal's report received in respect of 15 officers are pending issue of final orders by Government. Cases of seven officers are still pending enquiry with the Tribunal.

It will not be in the public interest to divulge either the names of the officers or the stage of enquiry relating to the pending cases.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்த ட்ரிப்யூனலுக்கு விடப் பட்ட கேஸ்களில் எவையேனும் வாபஸ்பெறப் பட்டுள்ளனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எனக்குத் தெரிந்த வரையில், எந்தக் கேஸும் வாபஸ்பெறப்படவில்லை. எப்படி இருந்தாலும், அதற்கான புள்ளி விவரங்கள் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

Wells

* 511 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா:—

(அ) 1957 ஏப்ரல் முதல் 1958 மார்ச் முடிய குடியாத்தம் தாலுகாவில் எந்தெந்த ஊர்களில் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டன?

(ஆ) அதற்கான செலவு என்ன?

[2nd March 1959]

APPENDIX V TO THE BUDGET SPEECH.

SECOND FIVE-YEAR PLAN.

STATEMENT SHOWING GRANTS FROM THE GOVERNMENT OF INDIA FOR
PLAN AND NON-PLAN SCHEMES.

(1)	Actuals, 1956-7.	Actuals, 1957-8.	Revised Estimate, 1958-9.	Budget Estimate, 1959-60.
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. Grants for Centrally assisted Plan Schemes—				
1 Agricultural Production	8.90	23.08	47.81	42.12
2 Land Development	1.90	1.31	0.65	1.80
3 Minor Irrigation Projects	3.29	8.85	12.20	21.49
4 Animal Husbandry	6.48	12.90	11.48	18.02
5 Dairying and Milk-supply	0.05	0.52	3.02	4.29
6 Forests	1.69	3.43	3.91	4.69
7 Soil Conservation	0.71	2.22	2.35	2.89
8 Fisheries	1.31	1.90	6.36	5.65
9 Co-operation	1.63	4.20	8.39	7.67
10 National Extension Service and Com- munity Development Programme.	83.99	62.33	1,03.24	1,21.19
11 Village and Small Industries—				
(i) Village Industries *	..	..	..	0.14
(ii) Handicrafts	0.50	1.38	4.92	5.45
(iii) Small-Scale Industries	3.56	10.51	10.14	8.69
(iv) Sericulture	0.28	0.08	0.11	0.13
(v) Industrial Estates	0.33	..	..	..
(vi) Coir	..	..	..	0.11
(vii) Handlooms	1,05.83	87.59	62.92	1,04.64
12 Education	37.92	91.13	1,30.98	1,57.09
13 Technical Education	5.45	6.14	27.80	7.39
14 Health—				
(i) Rural Water-supply	0.57	6.12	..	17.00
(ii) Other Health Schemes	0.49	8.12	9.07	16.24
15 Housing	9.97	2.49	11.39	9.93
16 Welfare of Backward Classes	24.54	30.40	41.86	49.09
17 Miscellaneous—				
(i) Broadcasting	..	..	1.64	0.75
(ii) Statistics	..	1.80	1.02	1.58
Total—A. ..	2,99.39	3,66.50	5,01.26	6,08.04

* Exclusive of grants given by the Khadi and Village Industries Commission.

2nd March 1959]

STATEMENT SHOWING GRANTS FROM THE GOVERNMENT OF INDIA FOR
PLAN AND NON-PLAN SCHEMES—cont.

(1)	Actuals, 1956-7.	Actuals, 1957-8.	Revised Estimate, 1958-9.	Budget Estimate, 1959-60.
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. Grants for State Non-Plan Schemes—				
Cyclone Relief Measures	1,25.58	19.00	..	..
Development of State Roads of Economic and Inter-State importance.	23.99	8.75	3.96	17.72
Grants for—				
Increasing the emoluments of low-paid employees.	..	1,43.00	1,43.00	1,50.00
Grant-in-aid under Article 275 (1) of the Constitution.	2.51	.41	*	*
Subventions for Development Schemes ..	14.18	† 14.67	† 10.44	*
Education	34.46	6.62	1.17	51.43
Handlooms	18.20	4.30	2.21	1.91
Local Development Works	..	64.88	70.40	25.00
Industries including Khadi	9.08	12.02	26.18	48.35
Other items	10.08	21.61	5.20	4.60
Total—B. ..	2,38.08	2,95.26	2,62.56	2,99.01
C. Grants towards Centrally sponsored schemes in respect of which the Central share of expenditure is not included in the State Plan—				
Education	..	0.35	1.53	2.71
Technical Education	0.46	1.64	12.05	24.07
Health	† 14.58	† 30.83	† 87.81	† 48.16
Industries	..	.01	..	..
Housing	..	.60	5.23	15.36
Welfare of Backward Classes	17.40	23.99	24.80	22.60
Social Welfare	0.09	.13	1.01	2.15
Labour Welfare	0.55	7.19	21.69	33.68
Tourism	..	..	1.00	1.75
Total—C. ..	33.08	64.74	1,55.12	1,50.48
Grand total—A. B. and C. ..	5,70.55	7,26.50	9,18.94	10,57.53

* Shown under Plan.

† Excludes portion shown under Plan.

‡ Includes also the value of equipments.

[3rd March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) It is presumed that the hon. Member wants information regarding tube-wells sunk. If so, I may inform him that no tube wells were sunk at Government cost in Gudiyatham taluk during the period in question.

(b) Does not arise.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குடியாத்தம் தாலுகாவில் சுமார் 60—70 கிராமங்களில் பொதுக் குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் இல்லை. அவைகளை அங்கே வெட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்குப் பல முறைகள் எழுதியும், இது கவனிக்கப்படவில்லை. அங்கே உடனடியாகத் தண்ணீர் வசதியாவது செய்துகொடுப்பதற்கான உத்தரவை அரசாங்கம் தயவு செய்து போடுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குடியாத்தம் தாலுகாவில் ரூரல் வாடர் சப்ளை ஸ்கீமின் கீழ் ஏப்ரல் 1957-லிருந்து மார்ச்சு 1958 வரையில் 78 குடி தண்ணீர் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கான செலவு ரூ. 52,353. அதோடு, 1958-1959-ம் ஆண்டில் அங்கே 29 கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ஸாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில், 8 கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. மீதிக் கிணறுகளை வெட்டும் வேலையும் இந்த மாதத்திற்குள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதோடு, குடியாத்தம் தாலுகாவிற்கு 23 பில்டர் பாயிண்ட் கிணறுகள் ஸாங்ஷன் செய்யப்பட்டு அவைகள் அங்கே வெட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

SRI A. A. RASHEED : Do the public pay any contribution towards the expenditure incurred in sinking the wells?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. Some contribution is expected of the people.

SRI V. SUBBIAH : இப்போது பஞ்சாப் பிரதேசங்களில் குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் வரண்டுபோய் விட்டதால் அவைகளை ஆழப்படுத்த அரசாங்கத்தார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களா? அவைகளை ஆழப்படுத்துவதற்கான திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பல கிராமங்களில், கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருந்தாலும் அக் கிணறுகளில் பாறைகள் இருப்பதால் தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் போரிங் செட்டுகளை உபயோகித்தால் தான் மக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய முடிகிறது. இது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே அங்கெல்லாம் போரிங் செட்டுகளை உபயோகப்படுத்த சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது குடி தண்ணீர் விஷயத்தைப்பற்றியது. இந்தக் கேள்வியை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சருக்கு போட வேண்டும்.

MR. SPEAKER : 512-வது கேள்வியையும் 539-எ கேள்வியையும் ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Ancient Monuments

* 512 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி ஜில்லா புள்ளம்பாடி கால்வாய் வெட்டும்போது ஏதேனும் புராதன சின்னம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதா?

[3rd March 1959]

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரம் என்ன?

(இ) மேற்கொண்டு அங்கு ஆராய்ச்சி தொடர்ந்து நடந்து வருகிறதா?

(ஈ) இந்தச் சின்னத்தை அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) A fine masonry aqueduct was found at a depth of about 17 feet from the ground level. It runs in a north-south direction. During the course of the excavations about 25 feet of the aqueduct has so far been exposed.

(c) No, Sir.

(d) The Chief Engineer has been requested to issue suitable instructions to the engineering staff in-charge of the scheme that the exposed portion of the aqueduct should be preserved in tact by some suitable arrangements and the project work proceeded with. The Engineering staff have also been instructed to proceed carefully with the digging of the canal in the area and to bring to the notice of the Government the finds if any that may have a bearing on the subject.

* 539-A Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an underground water aqueduct of ancient times was discovered near Tiruchirappalli when an irrigation channel was dug;

(b) if so, what other materials of historical importance were found along with that; and

(c) what steps are taken to protect these ancient relics?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) In addition to the aqueduct, (1) three sculptures, (2) two earthenware tubes and (3) a bell-metal spouted vessel were also found in the area during the excavation.

(c) The Chief Engineer has been requested to issue suitable instructions to the engineering staff in-charge of the scheme that the exposed portion of the aqueduct should be preserved intact by some suitable arrangements and the project work proceeded with. The Engineering staff have also been instructed to proceed carefully with the digging of the canal in the area and to bring to the notice of the Government the finds if any that may have a bearing on the subject. Arrangements have also been made to acquire and preserve the 3 sculptures and other antiquities in the Government Museum, Madras.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தப் புதைப் பொருள்கள் யார் காலத்தியவை என்று ஆராய்ந்தறியப்பட்டதா? புதை பொருள் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் இந்தச் சின்னங்களை ஆராய்ந்து ஏதேனும் முடிவு கூறியிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அது சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் கனம் அமைச்சர் தயவுசெய்து அறிவிப்பாரா?

[3rd March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆர்க்கியாலாஜிகல் இலா காவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அங்கு சென்று இவைகளைப் பரிசீலித்திருக் கிறார்கள். இது இன்ன இன்ன காலத்தைச் சேர்ந்தது என்ற முடிவு இன்னும் ஏற்படவில்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்தக் கால்வாய் மேலும் வெட்டப்பட்டு வருவதால் இது தோண்டியெடுக்கப்பட்ட இடத்தை மூடி விட்டார்களா? இப்படிப்பட்ட இடங்களை வேண்டியபோது திறந்து பார்க்கக் கூடிய முறையில் இக்கால்வாய்த் திட்டம் இருக்கிறதா? அந்த முறையில் இக்கால்வாய் வெட்டப்படுகிறதா? இந்த இடம் தற்சமயம் திறந்த முறையில் இருக்கிறதா அல்லது மூடப்பட்டு விட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது இப்போது திறந்த முறையில் தான் இருக்கிறது. இது தெற்கு வடக்காக இருக்கிறது. ஆனால், நாம் கிழக்கு மேற்காக கால்வாய் வெட்டிவிருக்கிறோம். ஆகையால் இந்தப் பகுதியை விட்டுவிட்டு மற்றப் பகுதிகளை வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன என்பது பற்றி இன்னும் முடிவு ஏற்படவில்லை.

SRI K. PONNIAN: பாண்டவர்கள் வனவாசம் செய்த காடு அவர்கள் கல்யாணம் செய்துகொண்ட இடம் முதலியவைகளும் புராதனச் சின்னங்கள் தானே? அவைகளைப் பாதுகாக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? (சிரிப்பு).

Rural water-supply scheme

* 513 Q.—**SRI P. G. MANICKAM:** கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே Rural Water-supply Comprehensive Scheme க்காக 1958-59-ம் வருஷத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) 1958-ம் வருஷக் கடைசி வரைக்கும் செலவிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(இ) எத்தனை வேலைகளுக்கு (wells, etc.) தொகை சாங்ஷன் செய்யப்பட்டது?

(ஈ) 1958 டிசம்பர் மாதக் கடைசி வரைக்கும் எத்தனை வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Rs. 3 50 lakhs, Sir.

(b) Rs. 1,11,713.

(c) 257 works.

(d) 78 works.

SRI P. G. MANICKAM: அந்த அந்த ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக மேற்கண்ட தொகையில் எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டது, அந்த அந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் எத்தனை வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது, எத்தனை வேலைகள் முடிவடைந்தன என்ற விவரங்கள் அடங்கிய ஜாபிதாவை சட்ட சபையின் அடுத்த கூட்டத்தின் போது சமர்ப்பிக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் அங்கத்தினரின் உப கேள்வி எனக்கு சரியாகப் புரியவில்லை.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் இதற்கு தனிக்கேள்வி போடலாம்.

[3rd March 1959]

SRI P. G. MANICKAM: இந்த வேலைகள் ஆங்காங்கே நடைபெற்று வருவதாக கனம் அமைச்சர் தெரிவித்தார். இந்த வேலைகள், மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரையிலும் எந்தெந்த இடங்களில் பூர்த்திசெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தெந்த இடங்களில் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை, இவைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு, அதில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்ற புள்ளி விவரங்களை சட்ட சபையில் அடுத்த கூட்டத்தில் கனம் அமைச்சர் சமர்ப்பிப்பாரா?

MR. SPEAKER: நீங்கள் அதற்கான தனிக்கேள்விபோட்டால் அவர், பதில் கொடுப்பார். நீங்கள் கேள்வி போடாவிட்டால் அவரால் எவ்வாறு பதில் கொடுக்க முடியும்?

Kallimpudur Weavers' Society

* 514 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have instituted an enquiry in regard to the fraudulent transactions in the Kallimpudur Weavers' Society as reported by the auditors who audited the accounts of the society on 7th March 1958;

(b) if so, the result thereof; and

(c) the action taken against the persons responsible therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) to (c) A Statutory Enquiry into the affairs of the Society has been instituted and it is in progress.

Pallagoundanpalayam Weavers' Society

* 515 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Industries, be pleased to state—

(a) whether the auditor, Erode Deputy Registrar's Office, reported shortage of amount nearly Rs. 3,500 and shortage of yarn nearly 7 bales in Pallagoundanpalayam Weavers' Society, Uthukuli firka of Erode taluk, during 1958; and

(b) if so, the action taken by Government in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) In April last, the Auditor of the Office of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Erode, reported that he had noticed a temporary misappropriation of a sum of Rs. 3,000 in the cash balance of the Pallagoundanpalayam Weavers' Co-operative Society, Uthukuli by its President for a period of 6 days during March 1958 but the auditor did not report any shortage of yarn or stocks.

(b) The Deputy Registrar instituted a Statutory enquiry into the affairs of the Society and suitable action is being taken on the irregularities revealed during the course of the enquiry.

* 516 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Senior Inspector of Co-operative Societies of Erode Deputy Registrar's Office who has investigated the allegations against the Pallagoundanpalayam Society in Erode taluk,

[3rd March 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஆதித் திராவிடர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்கு எமெர்ஜென்ஸி சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது என்று சொன்னாலும் பத்து வருடங்களானாலும் கொடுக்க முடிகிறதில்லை. காரணம் போதுமான அளவிற்கு தகுதியுள்ள நிரந்தரமான கிளர்க்குகள், அதிகாரிகள் இல்லாதது தான் காரணம் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதே நேரத்தில் ரெயில்வே லேன் அல்லது நெய்வேலி போன்ற திட்டங்களுக்கு நோட்டீஸ்கள் கொடுக்காமல் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்கிறார்கள். அதேபோல் ஹரிஜனங்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

MR. SPEAKER : அங்கத்தினரே பதில் சொல்கிறாரே.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All the assumptions are wrong.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நான் வினாக்கமாகச் சொல்லி நிரூபிக்கத் தயார்.

SRI K. B. S. MANI : மந்திரியவர்களின் சுற்றுப்பிரயணத்தின் போது, மக்களின் தேவைக்கேற்ப எந்தெந்த இடங்களில் அவர்கள் குடியிருக்கிறார்களோ அந்தந்த இடங்களை அவர்களுக்கு சாஸனம் செய்துகொடுப்பதுபற்றி ஆலோசிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் இக்காரியத்தில் அதிக அக்கரை செலுத்திவந்தபோதிலும் கூட, அலைன் செய்வதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிற பணத்தை விரைவாக செலவு செய்ய முடியாமல் மார்க் 31-ம் தேதிக்குள் வீடு கட்டவேண்டுமென்று முயற்சி செய்து இடம் கிடைக்காமல் தவிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட தகராறுகள்..

MR. SPEAKER : தயவுசெய்து அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்க வேண்டும் சுருக்கமாக. இல்லாவிட்டால் அடுத்த கேள்வி கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப் போவதில்லை. ஆகவே, தயவுசெய்து பிரச்சங்கம் செய்யாதீர்கள். உங்களது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லவேண்டாம் கேள்வி போடுங்கள். நான் சொல்வதை கேட்காவிட்டால் இனி உங்களை கூப்பிடமாட்டேன். சுருக்கமாக கேளுங்கள். பிரச்சங்கம் செய்யாதீர்கள்.

SRI K. B. S. MANI : தகராறுகள் கோவில் நிலங்களில்தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே கோவில் நிலங்களை உடனடியாகச் சர்க்கார் இஷ்டத்திற்கு ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு தனிப்பட்டதொரு சட்டம் இயற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

SRI N. R. THIYAGARAJAN : ஆதித் திராவிடர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் விஷயத்தில் ஜாதி திராவிடர்கள் இடைஞ்சல் செய்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே ஜாதி திராவிடர்களின் திமிரை அடக்குவதற்கு ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதில் ஜாதி இந்துக்கள் கொஞ்சம் இடஞ்சல் செய்வதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : என்னுடைய இரண்டாவது உப கேள்விக்கு பதிலளிக்கிற நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் எந்த யிடத்திலும் அவ்வளவு காலதாமதமாகவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவரே என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சொர்னாவூர் சேரிக்கு மனைக் கட்டுகள் வழங்குவதற்கு வந்திருந்தார்கள். 1953-ல் நடவடிக்கை எடுக்க ஆரம்பித்தும் 1958-ல்தான் அதை வழங்கும் நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலை எதிர்காலத்தில் ஏற்படாமல், எங்கெங்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, காரணம் என்ன என்று எல்லாக் கலெக்டர்களிடம் இருந்தும் ரிப்போர்ட் வாங்கப்படுமா?

[3rd March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : காலதாமதமாகக் கூடாதென்று ஒரு கமிட்டி நியமித்து பரிசீலனை செய்துவருகிறோம். அவர்களும் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதை பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

Leprosy Relief Centre at Chinnasalem

* 518 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா :—

(அ) கள்ளக்குறிச்சி வட்டம் சின்னசேலத்தில் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் நடக்கும் அரசினர் குஷ்ட நிவாரண நிலையத்துக்கெனத் தனியாக டாக்டர் எவரேனும் நியமிக்கப்பட்டு உள்ளாரா?

(ஆ) இல்லையென்றால், காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) There is not enough work for a full-time Doctor.

Fruit Farm at Cape Comorin

* 519 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to develop the Fruit Farm at Cape Comorin; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) It is proposed to undertake research at the Fruit Farm to find out methods by which the off-season mango production could be improved and stabilised in this State.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்தோ அல்லது ஐ.ஸி.எ.ஆர். யிடமிருந்தோ ஏதாவது மான்யம் கிடைக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மூன்று வருடத்திற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் மதிப்பீடு 56,836 ரூபாய், 24,836 ரூபாய் ரெக்கரிங், 32,000 ரூபாய் நான்-ரிக்கரிங் பாதி ஜ.ஸி.எ.ஆர். மான்யமாய் கிடைக்கிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER : Since we have lost Kodur because of the separation of the Andhra area, is there any proposal to start a fruit research station in the plans to improve tropical graft plants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir, the Government have sanctioned some schemes and they are going through them.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : பழங்கள் மிகவும் முக்கியமான உணவு வஸ்துக்களாக இருப்பதினாலே, மாம்பழத்திற்கு பெயர்போன இடமான சேலத்தில் இம்மாதிரி ஒரு பழப்பண்ணை ஆரம்பித்து, அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் கேள்வி நேரத்தில் அவர் அவருடைய ஜில்லாவைப்பற்றி கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் எப்படி முடியும்?

[3rd March 1959]

has submitted his recommendations to the Deputy Registrar, Erode; and

(b) whether the recommendations have been implemented by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes Sir.

(b) Suitable action is being taken on the recommendations.

House-sites for Harijans

* 517 Q.—SRI A. GOVINDASAMY: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆதித் திராவிடர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் அதிக காலதாமதம் ஆகிறது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) நில ஆர்ஜிதத்தைத் துரிதப்படுத்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) & (b) The Harijan Welfare Department undertakes acquisition of lands for providing house-sites, pathways, etc., to Harijans and eligible communities in all the districts excluding the City of Madras. The provisions of the Land Acquisition Act require certain formalities to be gone through before the lands are taken possession. Acquisition under the Harijan Welfare Scheme is done mostly under the emergency provisions of the Act as it falls within the scope of section 17 (2) (b) (ii) (c) of the Act. All Collectors have been asked to complete the proceedings within 4 or 5 months at least up to the stage of passing of the award. They have also been instructed to inspect periodically the Land Acquisition work of the Harijan Welfare Department. The Board of Revenue obtains a monthly report on the progress of work from all the Collectors and submits a review to the Government. The Government closely watch the progress and issue suitable instructions, wherever necessary, to defaulting Collectors.

The Government have also constituted in July 1958 a Committee consisting of high Officials to suggest ways and means to speed up acquisition proceedings in general. The Committee has submitted its report which is under the consideration of the Government.

9-10
a.m.

SRI A. GOVINDASAMY: ஆதித் திராவிடர்கள் மிகவும் ஜன நெருக்கடியான இடங்களிலும், சுகாதாரக் குறைவான இடங்களிலும் இருந்துகொண்டு கஷ்டப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக உடனடியாக அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும், நாலேந்து மாதங்களுக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் உத்தரவு போட்டிருந்தாலும் சிலயிடங்களில் நாலேந்து வருட காலம் கடத்துவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ஆகவே, உடனடியாக அரசாங்க உத்தரவு பிரகாரம் நாலேந்து மாதங்களுக்குள் கொடுப்பதற்கு, எந்தெந்த இடங்களில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: நாலேந்து வருடங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. எவ்வளவு துரிதமாக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்து கொடுக்கவேண்டு

[3rd March 1959]

மென்றும், அதற்காக மாதா மாதம் கலெக்டர்ஸிடமிருந்து ரிப்போர்ட் கேட்கிறோம். எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: ஆதித் திராவிடர்களுக்கு புறம் போக்கு நிலம் ஒதுக்குவதில் காலங்கடத்த வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. ஆகவே, புறம்போக்கு நிலங்களை ஒதுக்குவதிலாவது துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: புறம்போக்கு நிலங்களில் வில்லங்கம் இல்லாதிருந்தால்தான் சீக்கிரம் ஆர்ஜிதம் செய்துகொடுக்க முடியும். அங்கு ஏழைகள் இருந்து கொண்டிருந்தால் ஜாரி செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படலாம்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: இந்த மனைக்கட்டுகள் அக்வயர் செய்யும் விஷயத்தில் சமுதாய அபிவிருத்திப் பள்ளக்குகளில் உள்ளவைகளை அக்வயர் செய்யும் பொறுப்பைப் பள்ளக் அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்தால் இதை சீக்கிரமாக செய்ய முடியும் என்பதை அரசாங்கம் உணருமா? ஆகவே, அந்த அதிகாரத்தை சமுதாய நலத்திட்ட அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: கலெக்டர்கள் கூட்டத்தில் முடிவு செய்து, ரெவினயூ டிப்பார்ட்மென்ட் செக்ரட்டரி, ஜ.எஸ்.ஸி. ஸெக்ரட்டரி, ரெவினயூ போர்ட் நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் மெம்பர் எல்லோரையும் சேர்த்து ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களது ஆலோசனை கலெக்டருக்கு ஜாரி செய்வதற்கு கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது.

SRI M. P. PERIASAMI: ஹரிஜனங்களுக்காக லான்ட் அக்வயர் செய்யும்போது ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸர் ரிப்போர்ட் எழுதினாலும் ஹெல்த் ஆபீஸர் பார்த்த பிறகுதான் அது முடிவாகும் என்று விதியிருக்கிறது. அதனால் அதிக நாளாகிறது, ஹெல்த் ஆபீஸரும் பார்த்து வருவதற்கு. ஆகவே ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸர் சரியென்று சொல்லி விட்டால் அதை உடனடியாக அக்வயர் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: சுகாதாரத்தைப்பற்றி சொல்வதற்கு ஹரிஜன் வெல்பேயர் அதிகாரிக்கு அதிகாரம் கிடையாது. சுகாதார நிலைப்பற்றி ஹெல்த் ஆபீஸர்தான் சொல்ல வேண்டும். ஆங்காங்குள்ள ஹரிஜன் வெல்பேயர் அதிகாரி ஹெல்த் ஆபீஸரோடு சேர்ந்து வேலைகளை உடனடியாக முடிக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம்.

SRI M. P. SARATHI: வேலூரில் அருவந்தம்புண்டி என்றயிடத்தில் 1952-ம் ஆண்டு கால் பாகம் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு திட்டமிடப்பட்டும் இதுவரை மேல்கொண்ட யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? இனியாவது அதை உடனடியாக எடுத்து நடத்துவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: அதில் வில்லங்கங்கள் இருக்கின்றதா என்பது தெரியாது. வில்லங்கம் இருந்தால் காலதாமதம் ஏற்படலாம்.

SRI G. G. GURUMURTHI: ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுப்பதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் நில ஆர்ஜித சட்டத்தின் விதிமுறைகள்தான் என்று தெரிகிறது. ஆகவே அந்த விதிமுறைகளைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: விதி முறைகளை திருத்துவதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமித்திருக்கிறோம். அந்த பவரை கலெக்டருக்கு கொடுத்து விட்டால் கெஜட்டில் நோட்டிபை செய்து வேலைகளை துரிதமாக செய்யலாம்

[3rd March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுபற்றி தனியாக கேள்வி கேட்க வேண்டும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தப் பண்ணையிலே ஒரு முக்கியமான விஷயம், “ஆப் வுலண்டிலே” அதாவது மற்ற இடங்களில் காயக்காத நேரத்திலே இந்த இடத்திலே மாங்காய் காயக்கிறது. இந்த இடத்திலே தற்சமயம் 50 ஏக்கருக்கும் குறைவாக நிலம் இருக்கிறது. இங்கே நிலத்தின் விலையும் செண்டு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஆகையால், உடனே இந்த இடத்தில் மேலும் இதற்காக நிலத்தை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பத்து ஏக்கர் நிலம் “அக்வைர்” செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : மந்திரி அவர்கள் உப கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது, இது விஷயமாக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்தெந்த ஜில்லாவிற்கு எந்தெந்த திட்டம் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுபற்றி தனியாக கேள்வி போட்டால், சொல்லலாம்.

Government of India Publications

* 520 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- whether there is any provision for the purchase and distribution of publications brought out by the Government of India;
- if so, what the publications purchased are; and
- how they were distributed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes.

(b) The following are the names of Government of India publications purchased recently :—

1. Second Five Year Plan—Questions and answers.
2. Food and Agriculture.
3. Sorrow turned prosperity.
4. Towards a Socialist Order.
5. The First and the Second Five-Year Plans.
6. The Community Project Programme.
7. Industry.
8. Life Lines of the Nation.

(c) The publications were distributed to the District Publicity Officers and Information Centres for sale.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இப்படி வாங்கக்கூடிய பிரசுரங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் பரிசீலனை செய்து வாங்கப்படுகிறதா? அல்லது நிரந்தரமாக அவர்கள் பொதுவாக வெளியிடும் பிரசுரங்கள் அத்தனையும் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு எத்தனை பிரசுரங்கள் வீதம் இவைகள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன?

[3rd March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இந்த பிரசுரங்கள் மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அவர்கள் வெளியிடுகின்ற பிரசுரங்களின் ஜாபிதாவை நமக்கு அனுப்புகிறார்கள். அவைகளில் எவைகள் அவசியமானதோ, அவைகளை அதிகமாக வாங்குகின்றோம். குறைவாக வாங்கப்படும் பிரசுரங்கள் விற்கின்ற அளவுக்குத் தான் வாங்கப்படுகிறது. இவைகள் விலை இல்லாமல் வாங்கி விநியோகம் செய்யப்படுவதில்லை. விலைக்கு விற்கப்படுவதினால், எந்த அளவுக்கு “டிமாண்ட்” இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு வாங்குகிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, what is the amount spent in the purchase of these publications in the year 1957 and 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Because they are being sold, there is no question of any amount being sanctioned. It may be that we have to incur small expenditure in respect of purchases left over without being sold. But I cannot say definitely the amount.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்தப் பிரசுரங்கள் மத்திய சர்க்காரினால் வெளியிடப்படுபவை. மரகாண சர்க்கார் அவற்றின் கருத்துக்களை பொது மக்களிடம் பரப்ப வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவைகளை வாங்கி விற்கிறார்களா? அல்லது வியாபார குறிக்கோளோடு, மத்திய சர்க்காருக்கு உதவி செய்வதற்காக வாங்கி விற்கிறார்களா? கருத்துக்களை பரப்புவதற்காக வாங்கி விற்கப்படுகிறது என்றால், அவைகள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது வியாபார விஷயம் அல்ல. இதிலே இருக்கக்கூடிய விஷயங்களை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவைகள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. அசெம்பிளி மெம்பர்களுக்கு வழங்குவதுபற்றி தனியாக ஆலோசனை சொன்னால், அதுபற்றி கவனிக்கப்படும். இப்பொழுது அவர்களே வாங்குவதிலே தடையில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Minister aware of the fact that there is a report issued by the Government and the Commission appointed by them and headed by Kaka Saheb Kalelkar regarding backward classes and will that report be made available, by purchasing from the Central Government and distributing to Members of this House?

MR. SPEAKER : It does not arise from the main question. If the Minister is prepared to answer, I have no objection.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தப் பிரசுரங்களை மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் வாங்கி விற்பதாகச் சொன்னார்கள். அதிலே லாபம் எவ்வளவு, நஷ்டம் எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே லாப நஷ்டக் கணக்கு ஒன்றும் சொல்லுவதற்கு இல்லை. இதிலே கொஞ்சம் கமிஷன் கொடுக்கிறார்கள். ஆகக்கூடிய செலவிற்கும், அதற்கும் சரியாகப் போய்விடும்.

Backward and most backward classes

* 521 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா :—

(அ) பின்னிலை, மிகவும் பின்னிலை போன்ற வகுப்பாளர்களாகப் பிரித்து அரசாங்க மூலம் உதவி அளித்து வருவதுபற்றி மத்திய சர்க்கார்

[3rd March 1959]

Upper Periyar Scheme

* 524 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் பொதுமராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மேல் பெரியாறு திட்டம் சம்பந்தமாக கேரள சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டதா?

(ஆ) அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றினால் எத்தனை ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சலாம்?

(இ) எவ்வளவு ரூபாய் செலவு ஆகும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) About 160,000 acres.

(c) Rs. 11 crores approximately.

SRI N. R. THIAGARAJAN : மேல் பெரியாறு திட்டம், பரம்பிக்குளம் திட்டம் போன்று ஒரு முக்கியமான திட்டம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் இதுபற்றி மறைமுகமாக குறிப்பிட்டிருந்தார். அதை சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்வதற்கு துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதுபற்றி கேரள சர்க்காருடன் கலந்துபேசி சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஸோனல் கவுன்சிலில் முடிவு செய்யப் பட்டும்.

MR. SPEAKER : கேள்விகள் 525, 526 இரண்டையும் ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Women's Education

* 525 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மத்திய அரசாங்கம் நியமித்தப் பெண் கல்வி தேசிய கவுன்சிலின் சிபாரிசுப்படி இம்மா நிலத்தின் ராஜ்ய கவுன்சில் நியமனம் செய்தாகிவிட்டதா? அதன் விபரமென்ன?

(ஆ) இல்லையானால் எப்போது நியமிக்கப்படும்? எந்த அடிப்படையில்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Report of the National Committee on Women's Education has not yet been received by the State Government. Necessary action will be taken on the recommendations of the Committee on receipt of the Report.

* 526 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பெண் கல்வி அபிவிருத்திக்காக மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கும் எழுபது லட்சம் ரூபாயில் இம்மாநிலத்தின் வீதம் எவ்வளவு?

(ஆ) இவ்வுதவி மூலம் இம்மாநிலத்தில் பெண் கல்வி அபிவிருத்திக்காகச் செய்யப்போகும் அபிவிருத்தி வேலைகள் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Rs. 4.94 lakhs which works out to 7.5 per cent of the total provision.

(b) Orders have been issued for the construction of 126 quarters (twin Units) for women teachers in District Board Elementary Schools working in rural areas in the State,

[3rd March 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : அவர்கள் இந்த நிதியை அவர்கள் உதவி செய்திருப்பது பெண் ஆசிரியர்களுக்கு விடுதிகள் கட்டி கொடுப்பதற்கு மிகத் திரம்தானா? அல்லது வேறு பல துறைகளிலும் பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா, அப்படியானால் எந்தெந்த துறைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வேறு பல துறைகளிலும் பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த துறைகள் எல்லாம் நம் நாட்டுக்கு உகந்த முறையாக இல்லை என்பது என் கருத்து. ஆகவேதான் குடியிருப்பு வசதிகளை செய்துகொடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM P. & AMACHANDRAN : இப்போது ஜில்லா போர்டில் வேலைசெய்யும் பெண் ஆசிரியர்களுக்கு விடுதி கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருவதாக தெரிகிறது. அதுபோன்று உதவிபெறும் (எய்டெட்) பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் பெண் ஆசிரியர்களுக்கும் கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் வீடு கட்டி கொடுக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது நமக்கு கிடைத்திருக்கின்ற உதவியும் தினசரி வாங்கும் உதவியும் ஆகியவற்றால் ஜில்லாவாசுக்கும் 11 யூனிட் என்று வரவில்லை சிறிய அளவில்தான். ஒவ்வொரு ஜில்லாவாசுக்கும் 11 யூனிட் ஆகியவை எடுத்து வேலை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறோம். எல்லா பெண் ஆசிரியர்களுக்கும் குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் கொள்கை.

SRI C. NATARAJAN : தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரி பெண் ஆசிரியர்களுக்கு விடுதி கட்டி கொடுப்பதற்கு சிறிய அளவில்தான் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இதை அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது ஆலோசனை இருந்து வருகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது நமக்கு உதவி குறைவாகத்தான் கிடைத்துவருகிறது. ஒரு யூனிட் அதாவது (Twin unit) வேலை செய்வதற்கு 5,200 ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இதில் இடையேயுள்ளவர்கள் லாபம் சம்பாதித்து விடுவதற்கு எதிர்பார்ப்பதால் இதை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை. இதை சரியான முறையில் உபயோகப்படுத்தினால் இன்னும் அதிகமான அளவில் தொகை ஒதுக்க முடியும் என்று தான் நம்புகிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இந்த தொகையை வேறு துறைகளிலும் பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. அவைகள் எந்தெந்த துறைகள் என்பதை தயவுசெய்து தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஸ்கூல் மிஸ்ட்ரஸ்களுக்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பது ஒரு வகை, அது முக்கியமான பர்தா பெண்களுக்குதான் பொருந்தும். அவைகள் நமது நாட்டுக்கு பொருத்தானவையென்ற முறையில்தான் அவைகள் அவசியமில்லை என்று கருதி விடுதி கட்டிக்கொடுக்கும் ஏற்பாட்டை மேற்கொள்ளலாம் என்ற முடிவில் வேலை செய்து வருகின்றோம்.

Industrial Disputes (Madras Amendment) Act, 1949

* 527 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the reason for repealing the Industrial Disputes (Madras Amendment) Act, 1949 (Madras Act XII of 1949)?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In view of the extensive amendments carried to the Industrial Disputes Act, 1947 by the Central Act 36 of 1956, the Madras Amendment Act XII of 1949, had to be repealed.

154

QUESTIONS AND ANSWERS

[3rd March 1959]

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டத்தின் பிரகாரம் ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலையில் தகராறு ஏற்பட்டு அந்த தகராறு தொழில் கோர்ட்டில் இருக்கும்போது வேறு ஏதாவது புதிய பிரச்சனைகள் எழுந்தால் அதை பரிசீலிப்பதற்கு தொழிலாளர்களுக்கு கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு இருந்த உரிமையை ரத்து செய்வதற்கு காரணம் என்ன? அந்த உரிமை தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா? அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தச் சட்டத்தின் 5-வது, 6-வது செக்ஷன் எல்லாம் “உல்ட்ரா வைஸ்” என்று ஹைகோர்ட்டில் தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் 10-வது செக்ஷன். 1956-வது ஆண்டில் 10-வது பார்லிமெண்டால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு மத்திய சர்க்காரின் சட்டத்திற்கு விரோதமாக ராஜ்ய சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தை இயற்றி வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. அவ்விதம் ராஜ்ய சர்க்காரின் சட்டம் இருந்தால் அது செல்லுபடியாகாது. ஆகவே தான் இதை நாம் “ரிப்பீல்” பண்ணுவதற்கும் அவசியமில்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : ஸார், நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள சில முதலாளிகள், தங்கள் கீழ் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் ஒரு சிறிய குற்றம் செய்தாலும் ஒரு தீர்ப்பை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களை பழி வாங்கி வருகிறார்கள். மேலும் சில கோர்ட்டு தீர்ப்புகள் தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாயும் முதலாளிகளுக்குப் பாதகமாயுமிருந்தால் உயர்நீதி கோர்ட்டுகளில் ‘ரிட்’ போட்டு தடைசெய்து விடுகிறார்கள். இதைத் தவிர்த்து தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்ய திருத்தம் செய்யுமாறு இந்திய அரசாங்கத்தை நமது அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : That is a separate question. How does it arise from this question?

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : It is about the Industrial Disputes Act, Sir.

MR. SPEAKER : No. It is about the repeal of the Industrial Disputes (Madras Amendment) Act, 1949. The Hon. Member is asking about something else. So, I rule the question out of order.

SRI J. MATHA GOWDER : ஸார், இப்போன்ற தொழில் தகராறு ஏற்படுகின்ற சமயங்களில் ஹைகோர்ட்டிலிருந்து வேறு விதமாக தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் இந்த சட்டத்தை திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது அரசியல் சட்ட சாஸன உரிமை. ஹைகோர்ட்டுக்குள்ளே உரிமைகளை எல்லாம் நாம் சட்டம் செய்து விடுவதினால் எடுத்து விட முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்போது வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தின் கீழ் ஏதாவது பிரச்சனை கோர்ட்டுக்கு வந்தபோது இது செல்லுபடியாகாது என்று அபிப்பிராயம் கூறப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நம்முடைய இலாகாவின் அபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Payment of Wages Act

* 528 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the names of industries in which the provisions of the Payment of Wages Act are implemented?

3rd March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Payment of Wages Act, 1936 applies to the following industries in this State :

1. Factories covered by sections 2 (n) and 85 of the Factories Act, 1948.
2. Tramway or Motor bus Services.
3. Plantations.
4. Mines, other than coal mines.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், பாக்கியிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் ஏதாவது ஆலோசனை செய்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். படிப்படியாக விஸ்தரிக்கப்படும்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : ஸார், நிலங்களில் வேலை செய்யும் விவசாயக்கூலிகள் (அதாவது அத்தக்கூலிகள்) விவசாயத்தில் வேலை செய்யும் தினக் கூலிகளுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வர பரிசீலனைக்கு உடையதாகத்தெரிகிறது. அதை சீக்கிரமாக கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுத்து விவசாயிக் கூலிகட்கு சீக்கிரம் சட்டம் கொண்டு வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : குறைந்த பட்சக்கூலி நிர்ணயம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் 1959-ம் ஆண்டு டிஸம்பர் மாதத்தில் கொண்டுவரப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY : தலைவர் அவர்களே, பனியன் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரே விதமான சம்பளம் கொடுக்கப் படுவதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கெல்லாம் தனித்தனியாகச் சட்டம் தேவையில்லை. குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயத்தின் அடிப்படையில் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படும்.

Disputes concerning the catering establishments

* 529 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of disputes that arose in the catering establishments in (i) the State and (ii) the City after the Catering Establishments Act, 1958, has come into force?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Madras Catering Establishments Act, 1958, has not yet been brought into force as the rules have not been finalised. Hence the question does not arise.

Madras Shops and Establishments Act

* 530 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government had issued any notification exempting temporarily for one year with effect from 1958 all establishments from the provisions of Chapters II to VI and section 31 of Chapter VII of the Madras Shops and Establishments Act, 1947 (Madras Act XXXVI of 1947);

[3rd March 1959]

(b) whether visit books are kept in all these establishments as required under the notification;

(c) whether the notification was reviewed later on; and

(d) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Exemption has been granted for a period of one year from 26th March 1958 to all shops and establishments employing three and less than three persons subject to certain conditions.

(b) Visit books are kept in almost all shops and establishments.

(c) & (d) The exemption which was granted originally in 1954 and renewed from year to year was reviewed in 1957 and the Government considered that there was a case for continuing the exemption with suitable revised conditions for a further period of one year.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விதி விலக்கில் என்னென்ன மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ரூல் 16-ன் கீழ் ரெஜிஸ்டர் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், சம்பள பட்டியல் ரெஜிஸ்டர் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும், விவரம் புக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், வாடாந்தர விடுமுறை அளிக்கப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் நாம் விதிகள் நிர்ணயித்திருக்கிறோம்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : எண்ணிக்கையில் மூன்று தொழிலாளர்களுக்கு குறைவாக இருந்தால் இந்த ஷாப் ஆக்ட் பொருந்தாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை அனுசரிக்கவேண்டியவை வைத்துக்கொண்டு சிலர் தங்களுடைய தொழில் ஸ்தாபனங்களில் முதலாளிகளுடைய சார்ட்டில் தங்கள் உறவினர்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பதாக கண்டுபிடித்து இந்த சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துவிடுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவ்வாறு சொல்லப்படுவது உண்மையா இல்லையா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து அதன் பேரில்தான் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அப்படியில்லை என்று கண்டால் இந்தச்சட்டத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த நோட்டீபிகேஷன் பிரகாரம் பல தொழிற்சாலைகளிலும் விவரம் புக வைக்கப்படவில்லை என்று அரசாங்கத்திற்கு புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா, இதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்காருக்கு எந்தெந்த இடங்களில் எல்லாம் இது அனுசரிக்கப்படவில்லை என்று தெரியாது. யாராவது புகார் செய்தால் சர்க்காருக்குத் தெரியும். அவ்விதம் தெரிகின்ற சமயத்தில் அது சம்பந்தமான இடங்களில் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதில் முக்கியமாக தொழிற் சங்கங்கள் தான் பொறுப்பு எடுத்து இதைப்பற்றி சரியான விபரங்களை சர்க்காருக்கு அந்தந்த சமயங்களில் கொடுக்க வேண்டும்.

[3rd March 1959]

Vaipparu River Scheme

* 531 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

இராமநாதபுரம் ஜில்லா சாத்தூர் அருகே உள்ள வைப்பாற்றிலிருந்து சமுத்திரத்தில் ஆண்டுதோறும் வீணாகப்பாயும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்த திட்டம் எதேனும் உள்ளதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes sir. The feasibility of forming a small reservoir across Vaippar to catch flash floods is being examined.

SRI N. R. THIAGARAJAN : தலைவர் அவர்களே, சென்ற அக்டோபர் மாதத்தில் நான் 15 தினங்கள் அங்கே தங்கியிருந்தேன். அப்போது ஆறு நிறையத் தண்ணீர் சென்றுகொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். ஜனவரி மாதமும் நிறையத் தண்ணீர் போய்க் கொண்டிருந்தது. இவ்வளவு தண்ணீர் வீணாகப் போகிறதே என்று அங்குள்ள மக்கள் சொல்லி வருத்தப்பட்டார்கள். இதை விரைவாகப் பரிசீலனை செய்து ஒரு தகுந்த திட்டம் தயாரிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் தக்க முயற்சி செய்து வருகிறது. இரண்டு விதத் திட்டங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அதாவது நேரிடையாகத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியுமா அல்லது கண்மாய் மூலமாகக் கொடுக்கலாமா என்பது அந்த இரண்டு திட்டங்கள். அப்படிப் பார்த்ததிலே 1943-44, 1948-49, 1951-52-ல் இருந்த நிலைமையிலிருந்து நேரிடையாகக் கொடுப்பதென்பது நல்ல திட்டமல்ல—லாபகரமான திட்டமல்ல—என்று விட்டு விட்டார்கள். கண்மாய் மூலமாகக் கொடுப்பதில் கூட மொத்தம் 150 ஏக்கர்களுக்குத் தான் கொடுக்க முடியும் என்று அதையும் விட்டு விட்டார்கள். இருந்தாலும் எங்கு அதிகப்படி ஜலம் வருகிறதோ அங்கு அதைப் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Temple Lands

* 532 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 22-ந்தேதியில் நடைபெற்ற சென்னை மாகாண ஹரிஜன இலாகா (Madras State Harijan Welfare Committee Meeting) கூட்டத்தில் ஹிந்து மத அறநிலைப் பரிபாலன போர்டின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட தேவஸ்தான நிலங்களையும் கோவில்களையும் விவசாயம் செய்யப்படுவதற்காக ஏலத்தில் விடுவதை நிறுத்தி ஹரிஜனங்களுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் கவர்ன்மென்ட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன்மீது எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) Yes, Sir.

(ஆ) In view of the provisions of the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, 1955, the existing tenants of temple lands cannot be evicted unless otherwise provided for therein. No action was, therefore, taken by the Government.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், தென்காசியில் குத்தகைக்கு சொந்த நிலத்தை ஏழை விவசாயிகள் உழுது கொண்டிருந்ததை வசதி படைத்த ஓர் சிலரிடத்திலே விவசாயப் பண்ணை என்ற பெயரால் கொடுக்க முயற்சி செய்து வருவதும், அதை எதிர்த்து அங்குள்ள விவசாயிகள் போராடி வருவதும் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா? அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

[3rd March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப் பற்றி என்னிடம் ஒன்றும் தகவல் இல்லை.

Mineral Survey in Salem district

* 533 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR AND SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to make a complete survey of the mineral deposits in the Salem district; and

(b) if so, whether the survey is to be conducted by the Madras Government or by the Central Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Two Officers of the Geological Survey of India are at present engaged in systematic mapping and mineral investigation in Salem district.

The Southern part of the District has already been surveyed in detail.

SRI S. NAGARAJA MONIAR : ஸார், இம்மாதிரி ஆராய்ச்சிகள் நடக்கும்போது சகஜமாக அங்குள்ள தொழிலதிபர்களையும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்து கொள்வது உண்டா? அந்த மாதிரி ஏதாவது அறிக்கை உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது ஜியாலஜிகல் சர்வே. இதிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் தொழிலதிபர்களும் என்ன செய்வார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஜியாலஜிகல் சர்வே நடக்கும்போது அவர்களைப் பார்த்து ஏதாவது சொல்லவேண்டுமென்றால் போய்ச் சொல்லலாம்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த ரிப்போர்ட் எப்போது வரும் என்று உத்தேசமாகச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சாதாரண வழக்கம் என்னவென்று சொன்னால், ஒரு சர்வே செய்தவுடன், ஏதாவது முக்கியமாக மக்களுக்குத் தெரியவேண்டிய கனிப் பொருள்கள் கிடைப்பதாகத் தெரிந்தால் அந்த அறிக்கை பிரசுரம் செய்யப்படும். உபயோககரமான விஷயம் இல்லாவிட்டால் பிரசுரம் செய்வதில்லை. அதை ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்துத் தான் சொல்ல வேண்டும்.

SRI A. MARIAPPAN : சேலம் ஜில்லாவில், எந்தெந்த தாலுகாவில் என்னென்ன கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI A. VEDARATNAM : அந்த ஜில்லாவில் தென் பகுதியை சர்வே செய்ததில் ஏதேனும் கனிப்பொருள்கள் இருப்பதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதா? அதைப் பற்றிய விவரம் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மக்ளைசட், இரும்புக் கனிப் பொருள்கள் கோரண்டம், க்ரோமைட், இதெல்லாம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

3rd March 1959]

SRI M. R. KANDASWAMI - MUDALIYAR : சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர், ராஜ்புரம் தாலுக்காக்களில் இரும்புக் கனிப் பொருள் இருப்பதாக ஏற்கனவே கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருப்பதால், துரித நடவடிக்கை எடுத்து அதைப் பரிசீலனை செய்ய முடியுமா?

SRI N. K. PALANISAMI : ஏற்கனவே மத்திய சர்க்கார் ஆராய்ச்சி நடத்தி இன்னென்ன கனிப் பொருள்கள் இருக்கின்றன என்று கண்டு பிடித்திருக்கும்போது மறுபடியும் ஆராய்ச்சி நடத்துவதானது, ஏற்கனவே கண்டு பிடிக்கப்பட்டது சரியில்லையென்று அல்லது புதிதாக இன்னும் ஏதாவது கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றன என்று அர்த்தமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தென் பகுதி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிற பகுதிகளில் இப்போது ஆராய்ச்சி நடக்கிறது.

Dry Stock Farms

* 534 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Dry Stock Farms in the State;

(b) the number of animals in each;

(c) the conditions under which the animals are kept therein; and

(d) the physical and financial target of this scheme under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) One Farm at Alamadi, Chingleput district (Salvage Farms maintained by Milk-Supply Unions are excluded).

(b) 245 animals.

(c) Dry cows fit for further breeding are admitted. Owners of animals have to become members of the Co-operative Society by taking a share each of Rs. 5 with an entrance fee of Re. 0-25. The admission fee for each cow is Rs. 7-50. The maintenance charge is Rs. 10 per mensem for each cow for the owners whose income is below Rs. 500 per mensem and Rs. 12 per mensem for those above Rs. 500 per mensem.

(d) The Farm is not included in the Plan.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : மேலும் புதிதாக “டிரை ஸ்டாக் பார்ம்” திறக்க திட்டம் ஏதாவது உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இம்மாதிரி “டிரை ஸ்டாக் பார்ம்” நடத்தி வருகின்றன. அரசாங்கமே நடத்துவதாக உத்தேசம் இல்லை.

Government Buses

* 535 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சர்க்கார் பஸ்களில் எத்தனை உபயோகப்படாமலிருக்கின்றன?

(ஆ) இந்த பஸ்கள் எப்பொழுது எலத்திற்கு விடப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Thirty-six (36) vehicles in Madras Branch and none in Kanyakumari Branch.

[3rd March 1959]

(b) They will be sold by public auction shortly.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த பஸ்கள் உதவாக்கரையாகி எவ்வளவு காலம் ஆகிறது. உடனடியாக ஏலம் போடுவதில் காலதாமதம் ஏன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “கன்டெம்ட் பஸ்” என்று சொன்னால், கட்டி இழுத்தால் ஓடும்படியான நிலை வந்த பிறகுதான் ஏலம் போடுவது. கொஞ்ச நஞ்சம் ஓடக்கூடியதாக இருந்தாலும் எம்ர்ஜென்ஸி ஸர்வீஸுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும். கன்டெம்ட் பஸ்கள் மொத்தம் 36 இருக்கின்றன. அவைகளை ஏலம் போட முயற்சி செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, what is the sale value of these unserviceable buses? Do the Government have any proper workshop facilities for repairing buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I would like the hon. Member to tender for these buses. (Laughter.) But the book value is ‘Nil’.

SRI A. GOVINDASAMY : கோள ராஜ்யம் தனியாகப் பிரிந்த நோத்தில் கிட்டத்தட்ட 63 பஸ்கள் நமக்கு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதிலே எத்தனை பஸ்கள் ஓடும்படியான நிலைமையில் இருக்கின்றன? எத்தனை ஓடாமல் இருக்கின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 3 பஸ்கள் ஓடும் பஸ்கள். பாக்கி 60 பஸ்கள் சாதாரணமாக அப்படி இப்படி ஓடக்கூடிய பஸ்கள் (சிரிப்பு) சில பஸ்கள் இழுத்தால்தான் ஓடும். இன்றைக்கு நிலைமை முழுவதும் மாறி விட்டது. இப்போது 42 புது பஸ்கள் போட்டிருக்கிறோம்.

Paddy cultivation

* 536 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the area under paddy cultivation that needs haling-out water for carrying on the cultivation;

(b) the causes for the water-logging; and

(c) the steps the Government have taken to drain-out water from these lands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) There are no water-logged areas in this State requiring elaborate attention. It is only in the sea board areas in the tail end of Cauvery Delta that low lying areas get submerged during North East Monsoon when there are heavy rains. The approximate extent of the area so affected is of the order of 40,000 acres.

(c) A major portion of this area has been relieved of submer-sion by carrying out improvements to the delta drains at an estimated cost of about Rs. 30 lakhs under the First Five-Year Plan.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த காவேரி டெல்டாவில் கடற்கரை ஓரத்தில் உள்ள பூமிகள் தண்ணீருக்குள்ளே போகக் கூடிய பூமிகள்—பக்கிவறாம் கால்வாயோடு இணைந்தால் போக்குவரத்துக்கும், வாட்டர் லாக்கிங்கை பைல் அவுட் செய்யவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டதே அதை பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா?

[3rd March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப் பற்றித் தகவல் இல்லை. நிலைமையையும், தண்ணீரையும் பார்த்துத்தான் இந்த யோசனையை எடுத்துக் கொள்ள முடியும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : There are certain strains of paddy which could be grown in water-logged areas. May I know whether the Government are trying those strains in such areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I want notice, Sir.

Rural Housing Society at Vedaranyam

* 537 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

வேதாரண்யத்தில் வீடு கட்டும் சொசைட்டி (Rural Housing Society) எப்போது ரெஜிஸ்டர் ஆயிற்று?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “The Vedaranyam Rural Housing Society” was registered on 18th January 1957 and started in April 1957.

SRI A. VEDARATHNAM : அங்கே உதவி கோரி விண்ணப்பம் எப்பொழுது வந்தது? எப்பொழுது அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டது? இவ்வளவு காலதாமதத்திற்கு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் மூன்று கடன்கள் பன்னிரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. பாக்கிக் கடன் மனுக்களெல்லாம் தவறாக இருந்தன. அதாவது “டிபெக் டிவ் அப்ளிகேஷன்களாக” இருந்தன. அதனால் காலதாமதம் ஏற்பட்டது.

SRI A. VEDARATHNAM : ரூரல் ஹௌஸிங் சொசைட்டிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி முழுவதும் செலவாகி விட்டதா? அதில் ஏதேனும் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறதா? அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஏதேனும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முதலிலே பட்ஜெட் ரொர்விஷன் இண்டரை லட்ச ரூபாய். இதை மூன்று லட்ச ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதில் எவ்வளவு செலவழித்திருக்கிறது என்பதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

Theni Co-operative Marketing Society.

* 538 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தேனீ கூட்டுறவு விற்பனை சங்கத்திற்கு ஆண்டு தோறும் ஒதுக்கும் உரப்பொடி எவ்வளவு?

(ஆ) ஒவ்வொரு பிளாகிற்கு இவ்வளவு என சப்ளை செய்யப்படுகிறதா அல்லது சொசைட்டிக்கு இவ்வளவு என பங்கிட்டுத் தரப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The annual allotment of fertilisers to the Theni Co-operative Marketing Society is 89 tons.

(b) The allotments to the distributors of fertilisers are made on a taluk-wise basis.

[3rd March 1959]

In a taluk in a non-block area, 50 per cent of the allotment is given to the Co-operative Societies and the other 50 per cent to the other distributors. In Community Development and National Extension Service blocks, the Co-operative Societies alone distribute the fertilisers.

Prevention of slaughter of cows and bulls

* 539 Q.—SRI A. A. RASHEED (on behalf of Sri V. Sankaran): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state what steps the Government propose to take in view of the judgment of the Full Bench of the Supreme Court on 23rd April 1958, upholding the prevention of slaughter of cows and calves and useful bulls and bullocks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Madras Animal Preservation Act, 1958 (Act X of 1958) has been passed with the object of preserving useful animals by controlling their slaughter.

Legislation to prevent cow-slaughter

* 539-B Q.—SRI A. A. RASHEED (on behalf of Sri V. Sankaran): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Central Government had sent a draft Bill in 1953 or 1954 to the Madras Government for enacting legislation to prevent cow-slaughter;

(b) if so, whether a copy of the said Bill, will be placed on the table of the House; and

(c) what action has been taken by this Government to implement the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes. A copy of the model Bill for the preservation of certain animals by controlling their slaughter was received from the Government of India in November 1953.

(b) No. As the draft model Bill forms part of a communication received from the Government of India, their approval would be necessary to place the Bill on the table of the House.

(c) The Madras Animal Preservation Act, 1958 (Madras Act X of 1958), is based on this model Bill.

SRI A. A. RASHEED: May I know, Sir, whether it is a fact that the animal population would exceed the human population very soon unless they are allowed to be slaughtered?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that the animal population does not exceed the human population, in the country. There are 17 crores of cattle, 10 crores of chickens and poultry and another 10 crores of sheep so much so we have only about 40 crores of these in India.

MR. SPEAKER: Questions are over.

3rd March 1959]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE LARGE SCALE UNEMPLOYMENT OF TRAINED TEACHERS IN TRUNELVELI DISTRICT.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri M. S. Selvarajan who has given notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules will now call the attention of the Minister and state his case briefly.

* SRI M. S. SELVARAJAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சமீப காலத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் அமல் நடத்தி வரக் கூடிய திட்டத்திற் கிணங்க, ஆசிரியர் ஒருவர் அதிகபட்சமான பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தின் பொது நோக்கத்தோடு, எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கல்வி வாய்ப்பு அளிக்கக் கூடியதற்கு இதைவிட வேறு மாற்று வழி இல்லை என்ற நிலையில் இந்த அரசாங்கம் அத்தகைய திட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு தீர்ப்பந்தமான நிலைமையில் அத்திட்டம் இங்கே அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்த நிலையில் ஒரு பக்கம் ஆசிரியர்-பயிற்சிப் பள்ளிகளிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரிய ஆசிரியைகளை வருஷா வருஷம் வெளியே அனுப்பிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த ராஜ்யத்திலேயே கல்வி நிலைமையில் முன்னணியில் நிற்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவும் ஒன்று என்ற நிலையில், அந்த ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், ஏறத்தாழ ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரிய ஆசிரியைகள் வேலை வாய்ப்பு இழந்த கஷ்ட நிலையில் இருப்பதை நான் உணருகிறேன். அந்த நிலையில் இன்று அரசாங்கம் புதிதாக அமல் நடத்தக் கூடிய ஆரம்பக் கல்வி இலவசமாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலைமையிலும் கூட, மாணேஜ்மெண்டார் பரவலேட்டாக இருக்கும் இடங்களில் அவர்களிடத்திலுள்ள ஆசிரியர்களுடைய வேலைக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற ஒரு பயமும் ஒருபுறமிருக்க புதிதாக எந்த ஆசிரிய ஆசிரியையும்கூட வேலைக்கு அமர்த்தக்கூடாத ஒரு கஷ்ட நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய நிலைமையில் இவர்களுக்கு என்ன பரிகாரம் என்று அரசாங்கம் கருதக் கடமைப் பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

எனக்குத் தோன்றுகிறவரையில், இன்று இருக்கும் ஆசிரிய ஆசிரியைகளுக்கு விதிதாசாரம் இதே போன்று அமல் நடத்தப்படுமானாலும்கூட, ஆசிரியர்கள் சில இடங்களில் பரிவிலெஜ் லீவ், மெடிகல் லீவ் போன்று எடுக்கக்கூடிய நிலையில் சிலர் வகுப்புகளை ஆசிரியர் இல்லாமல் விட்டுப் போகக் கூடிய நிலைமையில்கூட இரண்டு மாத, மூன்று மாத காலங்களுக்கு அவர்களுக்கு மாற்றாக ஆசிரிய ஆசிரியைகளை நியமிக்கக்கூடாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஒன்று—தயவு செய்து ஆசிரியர்களுக்கு சில மாதங்களாயினும் தங்களுடைய பசியைப் போக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களுக்கு நாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்குச் சாத்தியமான என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இந்த வருஷத்தில் ஆசிரியர் ஒருவர் ஸ்டைபெண்டு பெற்று ரெயினிங் ஸ்கூலிலே பயிற்சிபெற்று வெளியே வருவாரானால், அவர் குறிப்பிட்ட சில வருஷங்களுக்குள்ளாக தங்களுடைய சர்ட்டிபிகேட் பூர்த்தி பெறவேண்டுமானால், குறிப்பிட்ட சில வருஷங்களுக்குள்ளாக வேலை பெறவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி குறிப்பிட்ட சில வருஷங்களுக்குள்ளாக வேலை பெற்று தங்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளா விட்டால் ஸ்டைபெண்டைத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அவர்கள் திருப்பித் தரக்கூடாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட சில வருஷங்களுக்குள்ளாக வேலை பெற்று தங்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற சட்டம், விதி இருக்கும் நிலைமையில் அவர்கள் கஷ்டம் மேலும் அதிகமாகி, அவர்கள் கண் கலங்கித் திணரக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், மத்திய மானியத்துடன் நடைபெறும் ஓராசிரியர் பள்ளியில் 35 பிள்ளைகள் வரை ஒரு ஆசிரியர் என்று

[Sri M. S. Selvarajan] [3rd March 1959]

வைத்து, மான்யம் கொடுக்கக்கூடிய முறைக்குப் பதிலாக, 20 பிள்ளைகளுக்கு குறைந்த பட்சம் இரு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விதித்தலில் ஏன் நியமிக்கக்கூடாது என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் ஆசிரியர்கள் லீவ் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அவர்களுக்கு மாற்று ஆசிரியர்கள் போடுவதும் நல்லதொரு பரிகாரமாக இருக்காதா என்பதைப் பற்றியும் யோசிக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்தில் அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு ஆசிரியருக்கு இத்தனை மாணவர்கள் என்ற விதிதாசாரத்தைக் குறைக்க முடியாது என்ற நிலைமை இருக்குமானால், ஆசிரியர்கள் லீவ் எடுத்துக் கொள்ளும்போது மாற்று ஆசிரியர்களை நியமிக்கக்கூடிய நிலைமையை யாவது ஏற்படுத்தினால், வேலை வாய்ப்பு இல்லாத ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவு பரிகாரம் ஏற்படாதா என்ற கவலையோடு அங்கிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்ட நிலைமையை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுபற்றித்தான் இந்த 'மோஷனை' நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, in its report, the Legislature Committee on White Paper on Education, among other recommendations, endorsed the proposal made by Government in the White Paper on Education that no new teacher should be sanctioned for any school unless the number of pupils exceeded 40 per teacher; and that thereafter the sanction of additional teachers should be regulated at the rate of one teacher per 40 pupils. The Committee came to this conclusion after considering the question in detail. They were of the opinion that an increase in the pupil-teacher ratio is unavoidable, if elementary education is to be universalised within the ceiling fixed by the Committee for public expenditure on it.

After a further examination of this question and a detailed consideration of all the issues involved, the Government in their Order Ms. No. 639, Education, dated the 2nd April 1958, passed orders to the following effect:—

(i) Grant will be assessed on the following basis in respect of teachers in aided elementary schools including higher elementary schools and aided basic schools including senior basic schools with effect from the 1st July 1958—

For the first 35 pupils in average attendance—1 teacher.

For the second slab of average attendance from 36 and up to 70—2nd teacher.

For the third slab of average attendance from 71 and up to 105—3rd teacher.

and so on in slabs of 35 pupils in terms of overall average attendance.

(ii) This formula will not, however, apply to the teachers, other than substitutes appointed in leave vacancies, for whom grant was assessed and paid during 1957-58, so long as the school continues to function and the average attendance does not decrease from that of 1957-58. When the attendance decreases, grant shall be assessed on the basis of the existing pupil-teacher ratio.

(iii) Additional teachers, whether temporary or permanent, can be appointed only when the revised pupil-teacher ratio is satisfied.

3rd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

(iv) Teachers can be appointed in a vacancy caused by resignation or retirement or when a teacher goes on leave only when the revised pupil-teacher ratio is satisfied.

(v) Teachers who do not possess the prescribed qualifications and who have been exempted for a specified period should not be continued in service beyond that period, even if further exemption is granted, unless the revised ratio is satisfied.

Prior to the issue of the above orders the pupil-teacher ratio varied very widely in this State. Private managements were permitted to employ one teacher for 20 pupils on the basis of average attendance and Government paid out, in the form of grant-in-aid, the entire pay of teachers. Local authorities were employing teachers on the basis of enrolment at the rate of one teacher per 35 pupils, so that this ratio of one teacher for 35 pupils is not a new ratio but it was already applicable to local body schools. The aided managements were, therefore, able to employ teachers on a generous scale and they did not have to worry about the resulting cost. As Government's contribution to the local bodies for this purpose was limited, they were careful about the number of teachers employed. The wide variation in the ratio from district to district was principally due to variation in the relative proportion of private schools to local authority schools. In this respect the Tirunelveli district has got the maximum number of private aided schools. The State average was 32. The Legislature Committee was of the opinion that a uniform ratio should be fixed for all schools in the State.

After issue of these orders, representations were received from certain managements of aided elementary schools to the effect that the revised ratio was unworkable. They, therefore, requested that the implementation of the recommendation of the Legislature Committee may be phased, i.e., the pupil-teacher ratio may be increased from 20 : 1 to 25 : 1 in the first year and so on, till it is finally revised as ordered in the Government Order. They also requested Government to permit the appointment of substitute teachers in leave vacancies even though the revised ratio is not satisfied, and to permit the appointment of new teachers in vacancies caused on account of retirement without regard to the revised teacher-pupil ratio. These representations are under consideration by Government. Government are also consulting the Education Grants Committee in the matter.

No specific representations have been received by Government about trained teachers being unemployed in Tirunelveli district as a result of this Government Order. Under the Second Five-Year Plan, Government are opening every year 1,735 additional classes in lower and higher elementary classes, including new elementary schools in places where there is need. In addition, under the scheme for the relief of the educated unemployed, 900 single-teacher schools are being opened every year. These steps should go a long way towards providing employment for trained teachers. The

[Sri C. Subramaniam] [3rd March 1959]

Legislature Committee has also recommended that five-year schooling should be made compulsory in every village and town of the State by 1965-66. When compulsion is introduced with a view to achieving this objective, more teachers will be required and trained teachers are not likely to remain unemployed.

SRI A. VEDARATHNAM: Sir, on a point of information.

MR. SPEAKER: On the Rule 40 statement, no point of information can be raised.

III.—PRIVILEGE MOTION *RE* A REPORT IN THE "DINA THANTHI."

MR. SPEAKER: Hon. Members will remember that I postponed giving a decision on the privilege question raised by the hon. Members, Srimathi Kolanthai Ammal and Srimathi Lakshmi-kantham regarding the publication of a report of a speech alleged to have been made by Sri K. Anbazhagan and published in the 'Dina Thanthi', dated 15th February 1959. It was stated that it was a report of a speech delivered by Sri K. Anbazhagan and that it was a reply of the hon. Member, Sri K. Anbazhagan, to the speech of the Minister for Finance, who had stated that the Dravida Munnetra Kazhagam were copying the Congress and were doing 'Bommai Kalyanam.' There is no mention in the 'Dina Thanthi' as to where and when the Minister has expressed the above view. Unless there is some reference that the speech was made in this House in reply to the speech made by Sri Anbazhagan, no privilege could be said to be involved. There can be only an inference that the reply of Sri K. Anbazhagan may have some reference to the speech made in the Assembly. The hon. Member, Sri Anbazhagan stated categorically on the 18th February 1959 that he did not make any such speech.

So far as I am concerned, I have to decide whether a *prima facie* case has been made out. I have to satisfy myself that the matter raised involves a matter of privilege, and that there is a reference to the matter which actually took place in this House. Though the inference is there, no mention has been made of this House in the report published in the 'Dina Thanthi'. I feel, therefore, that no *prima facie* case has been made out and that the publication does not involve a breach of privilege of this House.

I may further add that in the interest of decorum and good manners, it will be very desirable for those persons who either make speeches or publish them to observe a very high level of moral standard. I am not here to dictate as to what should be the moral standard but I am appealing to everybody concerned on a moral plane that they should keep the debate at a very high level.

IV.—ANNOUNCEMENT *RE* DECISIONS OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Business Advisory Committee has evolved, this year, a new system under which the Leader of one of the Opposition Parties will speak every day, instead of the leaders of all the Opposition Parties

3rd March 1959]. [Mr. Speaker]

speaking on the last day. So, Sri Kalyanasundaram will speak tomorrow. Sri Chinnadurai and Sri Pakkirasami Pillai will each speak on one of the following two days. The Leader of the Dravida Munnetra Kazhagam, Sri Annadurai, will speak on the last day when the Minister for Finance will reply to the debate. The Committee has also decided that Ministers other than the Minister for Finance could speak on two days. For instance, the Hon. Minister for Home and the Hon. Minister for Industries will speak one on each day about which I will inform the House later on.

The Committee has also decided that the Assembly should sit for two days, that is, on the 5th and 6th instant, in the afternoon also between 3 and 5-30 p.m. Copies of these recommendations will be supplied to hon. Members later on.

To-day the hon. Member representing the Indian National Democratic Congress, Sri K. Ramachandran, will initiate the debate on the Budget and I have allowed half an hour for him. After him, Sri Sattanatha Karayalar will speak. Then, I have to decide who should speak after them. I propose to call two Members from the Congress Benches and one Member from the Opposition Benches according to the proportion of their strength in this House. I have also decided to allow fifteen minutes for each hon. Member and I think I will not reduce it to ten or five minutes, as has been done on previous occasions. That will mean that only a lesser number hon. Members can participate in the debate but in view of the fact that the House sits in the afternoon also for two days, I hope that that difficulty can be overcome. Now, I call upon Sri Ramachandran to speak.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: Sir, is it not the convention that the hon. the Leader of the Opposition should speak last.

MR. SPEAKER: I have just now read out the decisions of the Business Advisory Committee. There is no rule that the hon. the Leader of the Opposition and Hon. Ministers should speak on the last day. Sri Ramachandran will now speak.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60.

* SRI K. RAMACHANDRAN: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தின் மீது என்னுடைய வார்த்தைகளைச் சொல்லும் முன்பாக முதலில் இதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய அவகாசம் மிகவும் குறைவு என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், இப்போது பொதுவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தஸ்தாவேஜைகளைப் பார்ப்பதுடன் இதற்கு முன்புள்ள வருஷத்திய பட்ஜெட் விவாதங்களையும் பார்த்து அதற்காக ஒரு நல்ல உபயோககரமான முறையில் விவாதத்தை நடத்த விரும்புவோமானால் அதற்கு அதிகப்படியான அவகாசம் இருக்குமேயானால் ஓரளவுக்கு அது நன்றாக இருக்கும் என்று நினைப்பதற்கு மாறாக மிகக் குறைவாக அவகாசம் உள்ள நிலைமையில் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் ஒன்று அல்லது இரண்டு நாட்கள் அதற்கு அவகாசம் இருக்குமேயானால் அதை நல்ல விதமாக விளக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இனிமேலாவது அப்படிப்பட்ட முறையில் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri K. Ramachandran] [3rd March 1959]

அடுத்தபடியாக இந்த வருஷத்திய பட்ஜெட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய விவரங்களைப் பார்க்கும்போது 1957-58-ல் 5 லட்சம் ரூபாய் உபரி ஏற்படும் என்று எதிர் பார்த்ததற்கு பதிலாக முடிவான கணக்குகள் படி 3:41 லட்சம் ரூபாய் உபரியாக நின்றது என்றும், 1958-59-ம் ஆண்டிற்கு 15 லட்சம் ரூபாய் உபரி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு பதிலாக திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி 265 லட்சம் ரூபாய் உபரியாக நிற்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்றும், 1959-60-ம் வருஷத்திற்கு ஒரு கோடி முப்பத்தி ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் உபரியாக வரப்படுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது என்று கணக்குப் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே இது ஒரு உபரியான பட்ஜெட் என்று நினைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதைப் பொறுத்த வரையில் நாம் சற்று சமாதானம் அடைந்திருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் இப்பொழுது வந்திருக்கக் கூடிய மத்திய அரசாங்க பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் 83 கோடி ரூபாய் வரையில் பற்றாக்குறை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த பற்றாக்குறையை அதாவது இந்த 83 கோடி ரூபாயில் 23 கோடி ரூபாய் அதிகப் படியான வரி விதிப்பு மூலமாக சரிகட்டி விட்டு கிட்டத்தட்ட 60 கோடி ரூபாய் வரையில் துண்டு விழுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைப் பார்த்தால் இப்படி பற்றாக்குறை வருவதனால் ஒன்றும் குடி முழுகிப்போவதில்லை என்று தான் நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது உபரியான பட்ஜெட் வந்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டு நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டியதாக இல்லை. அப்படி சந்தோஷப்படக்கூடிய முறையில் இந்த பட்ஜெட் உரை அமையவில்லை. அது சம்பந்தமாக பின்னால் நாம் விவாதிக்கும்போது பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். உபரியாகக் காட்டியிருக்கக்கூடிய கணக்கை வைத்துக்கொண்டு நாம் ஒன்றும் சந்தோஷப்பட முடியாது. இருந்தாலும் வரி விதிப்பு இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. வரி விதிப்பு இப்பொழுது இல்லை என்பது உண்மை தான். அது இன்றைக்கு இல்லை என்றாலும் நம்முடைய டாக்ஸ் ஸ்ட்ரக் சரைப் பார்த்தால் இந்த மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிட்டத்தட்ட கழுத்து அளவுக்கு நமக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். அதாவது “டாக்ஸ் டி ப்ரிம்” என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஏனென்றால் பட்ஜெட் சமயத்தில் வரி விதிக்கா விட்டாலும் நாளடைவில் நடைமுறையில் வரிகள் விதிக்கப்படலாம். அந்த முறையில் இந்த வருஷம் பல வரிகளை விதித்திருக்கிறார்கள். அது முறையல்ல. சரீப் காலத்தில் தான் உணவு தானியங்கள் மீது வரி விதிக்கப்பட்டது, பூக்கள் மீது வரி விதிக்கப்பட்டது, பால் மீது வரி விதிக்கப்பட்டது, ஏற்கெனவேயுள்ள நில வரியின் மீது உள்ள வரியுடன் நில வருமான வரியும் விதிக்கப்பட்டது, தாமாஷா வரி அதிகமாக விதிக்கப்பட்டது, மத்திய அரசாங்கம் விதிக்கும் வரிகளுடன் இன்னும் அதிகப்படியாக சில சாமான்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரயில் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். போஸ்டல் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே எந்த முறையில் பார்த்தாலும் சாதாரணமாக வரியை அதிகப்படுத்தி யிருக்கக்கூடிய நிலைமை தெரியவரும்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது இப்பொழுது ஒரே ஒரு வரி போடவேண்டியது தான் பாக்கி இருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதாவது ஒவ்வொருவரும் இந்த நாட்டில் உயிர் வாழ்வதற்கு ஒரு வரி போடவேண்டும் என்பது ஒன்றுதான் பாக்கி. அந்த வரியையும் போட்டு விட்டால் எல்லாம் மூழ்கிவிடும் என்ற நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. அப்படி நிலைமை இருக்கும்போது வரி போடவில்லை என்று பெருமைப் பட்டுக் கொள்ள இதில் எந்த விதமான ஒரு நல்ல அம்சமும் தென்படவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காகத்தான் அவகாசம் வேண்டுமென்று நினைத்தது. அதாவது நம்முடைய “டாக்ஸ் ஸ்ட்ரக்ஸ்” மற்ற மாகாணங்களைப் பொறுத்தவரை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் சற்று அலசிப் பார்த்து விவாதிக்க சற்று அவகாசம் தேவைப்படும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அது சாத்தியப்படவில்லை. அதே சமயத்தில் இந்த பட்ஜெட்டில் ஓரளவாவது வரிப் பளு குறையுமா என்று நான்

3rd March 1959] [Sri K. Ramachandran]

எதிர்பார்த்து எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அது இல்லை. இன்றைக்கு “டாக்ஸ் பர்டன்” பழைய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பட்ஜெட்டிலே வரி போடவில்லை என்பதை எண்ணிப் பெருமைப் பட்டுக்கொள்ளத் தேவை யில்லை. பெருமைப் பட்டுக்கொள்ளவும் முடியாது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் தொந்தரவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

(Sri R. Subramaniam in the Chair.)

அடுத்தபடியாக, பருவ நிலைமையைப் பற்றி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜட் உரையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். பருவ நிலையைப் பொறுத்த வரை ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மழை குறைவாகத்தான் பெய்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்றுதான் சொல்லவேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே “ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் பருவ மழை குறைந்து விட்டது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக என்ன வழி வகைகள் குறிப்பாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கூறவிட்டாலும், இந்தப் பட்ஜட் உரையிலாவது கூறியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அதைப் பற்றி ஒன்றும் இந்த உரையிலும் தென்படவில்லை.

நில வரியினுடைய ஒரு மதிப்பீட்டை மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் வரவு என்ற முறையில் 1959-60-க்குக்கூட 6 கோடி 69 லட்சம் என்ற முறையில் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த விவரம் 1958-59-ல் 6 கோடி 46 லட்சம் என்ற அடிப்படையிலேயே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, பாதிக்கப்பட்ட இரண்டு ஜில்லாக் களின் நிலைமையை அவர்கள் கருத்தில் கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. அந்தப் பஞ்சப் பிரதேசங்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் பிரதேசங்களின் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன வழிவகைகள் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. எதுவும் திட்டம் போட்டிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த பட்ஜெட் உரையைப் பார்த்தால், முக்கியமாக விலைவாசிகளைப் பற்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்று விலை வாசிகளின் நிலைமை என்ன? இன்று விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டே போகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜட் உரையிலே கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரத்தின்படி 1957-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்திலே 512 ஆக இருந்தது, 1958-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்திலே 569 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் காண முடிகிறது. அவர்கள் தானியத்தைப் பற்றி இந்தப் புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்திருந்தாலும்கூட, இன்றைய தினம் பருத்தி விதை, புண்ணாக்கு, மளிகைச் சாமான்கள் ஆகியவைகளுடைய விலையைப் பார்த்தாலும்கூட தலை தெரிக்கும்படியாக உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதன் காரணமாக மக்கள் எவ்வளவு தொல்லைகளை அனுபவிக்க வேண்டிய நிலையில், அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துரைக்க ஆசைப்படுகிறேன். இதைத் தவிர்க்க தேசிய அபிவிருத்திக் குழுவானது என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். “உணவு தானியங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமாயின் தானிய மொத்த வியாபாரம் அனைத்தையும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டு நடத்துவதுதான் வழியென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது” என்று பட்ஜட் உரையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிச் சர்க்கார் எடுக்க இருக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதாகப் பட்ஜட் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது? சரீப் காலத்தில் 2½ லட்சம் டன் நெல்லை தஞ்சை ஜில்லாவில் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். சர்க்கார் உத்தரவு போட்டார்களே தவிர, அதற்கான விலையை அவர்கள் நிர்ணயம்

[Sri K. Ramachandran] [3rd March 1959]

செய்யவில்லை. விவசாயிகள், என்ன விலைக்கு நெல்லை அரசாங்கத்தினிடம் கொடுப்பது என்று திட்டமிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. விலையைக் காலா காலத்தில் நிர்ணயிக்காததன் காரணமாக ஏழை விவசாயிகள் பெரும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த உத்தரவானது காலா காலத்தில் அறுவடை சமயத்தில் ஏற்பட்டிருக்குமானால் அவர்களுக்கு நல்ல செளகரியம் ஏற்பட்டிருக்கமுடியும். இதைத் தவிர பெரிய மிராசுதாரர்கள்கூட அரிசியை என்ன விலைக்குப் போடுவது என்று தெரியாமல் முழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த மாதிரி விலையை நிர்ணயிக்காமல் சர்க்கார் உத்தரவு அமைத்தது பெரும் அளவுக்கு ஏழை விவசாயிகளைப் பாதித்தது. நெல் வாங்க வேண்டுமென்று, உத்தரவைப்போட்டு விட்டு, சரியான விலைகள் கொடுக்காத முறையில் எந்த விதத்தில் வியாபாரத்தைச் செய்யப் போகிறோம் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். மேலும், தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்து லாரி லாரியாக நெல் வெளி ஜில்லாக்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்த பிறகு இது போன்ற சர்க்கார் உத்தரவு வருகிறது. இதனுடைய விளைவு என்ன? நல்ல வசதியுள்ள பெரும் மிராசுதாரர்கள் தங்கள் நெல்லை வெளியார் களுக்கு—மலபார் போன்ற இடங்களுக்கு—அனுப்பிவிட்ட நிலைமை ஏற்பட்ட பின்னர், நாம் சிறிய மிராசுதாரர்களைத் தொந்தரவு செய்து அவர்களிடம் இருந்து நெல்லை வாங்க வேண்டிய அளவுக்கு நம்மைக் கொண்டு போய் விடும் என்பதுதான் இதனால் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை. ஆகவே அரசாங்கம் கணிசமான அளவுக்கு நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய முடியாது. “விலையைக் கட்டுப்படுத்தப் போகின்றோம்” என்று சொல்வது நிறைவேற்றப் போகிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் நிச்சயமாக நிறைவேற்றப் போவதில்லை. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் அரசாங்கத்தின் உணவுக் கொள்கை நூற்றுக்கு நூறு வெற்றிபெறவில்லை யென்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நன்றாக விளைந்த பிரதேசமான தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயே இன்றைக்கு மோசமான நீடிக்கிறது என்றால் விளைவு பொய்த்துப் போய் இருக்கும். ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களின் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு ரூபாய்க்கு முக்கால்படி அரிசி கிடைத்தது போக இப்போது அதன் விலை இன்னும் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு விலை நிர்ணயித்து தானியக் கொள்முதல் செய்து இந்தப் பிரச்சினையை சர்க்கார் தீர்க்க எத்தனிப்பது எவ்வளவு சாத்தியமானது என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமை முற்றிப் போகவிடாமல் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து நமக்குத் தேவையான உபரி தானியங்களையாவது கொண்டு வந்து சேர்க்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். இது வரையிலும் விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி நல்ல விதைகளைக் கொடுப்பது, உரம் கொடுப்பது ஆகிய இரண்டு துறையின் மூலமாகத்தான் சர்க்கார் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க திட்டமிட்டு வந்துள்ளார்கள். ஆனால் ஏற்கெனவேயே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள விதைப் பண்ணைகள் சில நீர்வளமும், நிலவளமும் இன்றி பயனற்றதாக இருப்பதால் அதைக்கூட முடிவிலடாமல் என நினைப்பதாகக் குறிப்பு இருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய விதைப் பண்ணைகளின் மூலமாகத் தயாரிக்கப்படுகிற விதைகளைக்கூட விவசாயிகளுக்குக் காலா காலத்தில் கொடுப்பதில்லை என்கிற புகார் இருந்து வருகிறது. உரத்தைப் பற்றியும் அப்படித்தான். இதுவரையிலும் இவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கையின் பயனாக உற்பத்தி எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்பதற்கும் குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கரா ஒன்றுக்கு 1955-56-ல் 1,214 பவுண்டு அரிசி உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் 1957-58-ல்—அதாவது மூன்று வருஷ காலத்தில் அந்த உற்பத்தியின் அளவு 1,300 பவுண்டுதான் ஆகியிருக்கிறது. அதாவது கடந்த மூன்று ஆண்டில் 86 பவுண்டு ஏக்கருக்கு சராசரியாக அதிகரித்திருக்கிறது என்பது என்ன அதிகம் என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே உண்மையாகவே விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்றால் இப்போதுள்ள திட்டம் பூர்ணமானது அல்ல; அதற்கு என்ன செய்யலாம்

[3rd March 1959] [Sri K. Ramachandran]

என்று கவனித்துப் பார்க்கும்போது விரிவான முறையில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதுதான் பயனளிக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு இப்போது கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவதன் மூலமும் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தலாம். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவதை காலம் தாழ்த்திவிடாமல், அத்துடன் கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணை முறைகளையும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளின் பிரகாரம் 1958-59-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக 2,20,000 ஏக்கரா நிலங்கள் பாசன வசதியைப் பெற இருக்கின்றன என்கிற குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தப் பகுதி சாதகம் அடைந்தாலும் இந்த மாதிரி சாதகம் ஏற்படுவது நல்லதுதான். வைகை அணையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு விஷயத்தை என்னால் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. பெரியாரின் உபரி தண்ணீரை வைகை தேக்கத்தில் தேக்கி நாங்கள் வேறு இடத்திற்குக் கொண்டு போகப் போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் வைகைத் தண்ணீரை வைகைத் திட்டத்தினால் பாதிக்கப் போவதில்லை. பெரியாறு தண்ணீரை அந்தத் திட்டம் பாதிக்கப்போவதில்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் திட்டம் போடுவதற்கு முன்பாக எப்போதும் வைகை நதியில் வருஷத்திற்கு 2 மாதம் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கும். இதனால் ராமநாதபுரம் பகுதிக்கு நன்மை ஏற்பட்டு வந்தது. இந்தத் திட்டம் வந்துவிட்டாலும்கூட முன்போலவே வருஷத்தில் 2 மாதம் வைகை நதியில்—குறிப்பாக ஆனி, ஆடி—மாதத்தில் போகும் படியாகச் செய்தால் ஆரம்ப சாகுபடிக்காவது அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இதை கவனித்துச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன் அப்பர் பெரியார் போன்ற திட்டங்கள் மூலம் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லப்படுவதால் அதையும் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும்.

சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும் இவ்வாண்டில் 84 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் குறைந்த தொகை. ராமநாதபுரம் ஜில்லா போன்ற பகுதிகளில் பல ஆண்டுக்கணக்குகளாக கண்மாய் மராமத்து செய்யப்படாமலேயே இருந்து வருகிறது. குடி மராமத்து மூலம் செப்பனிட முடியாத பல கிராமங்களுக்கு பாயக்கூடிய பல மைல்கள் நீளமுள்ள கால்வாய்கள் அதே நிலைமையிலே உள்ளன. ஆகவே அதையும் அரசாங்கத்தில் எடுத்து மராமத்து செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒன்றும் இப்போது வழிவகை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக சமுதாய நலத்திட்டமும், தேசிய நலப் பரப்புத் திட்டமும் 176 வட்டாரங்களில் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது என்றும், இதனால் 9,300 கிராமங்களில் உள்ள 155 லட்சம் மக்கள் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள் என்கிற குறிப்பும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். கிராம வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலும் பொது மக்களின் கூட்டுறவுதான் இத்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சம். ஆனால் இன்றைக்கு நாம் எந்த அளவுக்குத் தொகை செலவு செய்து வருகிறோமோ அந்த அளவுக்குப் பயன் ஏற்படவில்லை. இதற்காக அதிகமான சிப்பந்திகளை நியமித்து செலவு செய்து வருகிறோம். இனிமேலாவது அனாவசியமாக அதிகச் செலவு ஆவதைக் குறைத்து ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து அபிவிருத்தி வேலைகளை பரிசீலிக்கச் செய்யலாம். அதோடு இதனால் என்ன அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதை அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து வருவதும் மிகவும் அவசியமாகும். ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒரு சிப்பந்தியைப்போட்டு அதிகமான தொகையை நாம்

[Sri K. Ramachandran] [3rd March 1959]

செலவு செய்து வரும்போது அதனால் ஏற்படக்கூடிய பயன் மிகவும் குறைவு என்பதைச் சொல்லும்போது மிகவும் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்காக 368 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தை டெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டின் கையில் கொடுத்தால் இதைவிட அதிகமான வேலை நடக்க முடியும் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கூட்டங்கள் நடத்துவதிலும், வெறும் ஷோக்களிலும் பணம் விரயமாகவது வருந்த வேண்டியதுதான். இதையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளினால் நல்ல பயன் உண்டாகுமாறு செய்ய வேண்டும். அதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் 34 பள்ளக்குகளில் இதை விஸ்தரிக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதை ஆரம்ப முதலே புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருந்து வருகிறது. பொதுவாக மிகவும் பிற்பட்ட பகுதிகளுக்காவது இதை விஸ்தரிக்க வேண்டும். மிகவும் செழிப்பான பகுதிகளில் முதலில் விஸ்தரித்து விட்டு பின்னால் பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிப்பதால் பயனில்லை. லோகல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம்க்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 35 லட்சம் ரூபாய்கூட மிகக் குறைவு. சமுதாய நலத்திட்டத்தில் 155 லட்சம் மக்கள் போக பாக்கி 100 லட்சம் இராம மக்களுக்கும் பல மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் 35 லட்சம் ரூபாய் மிகவும் குறைவு. அதை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் கடன் வசதி பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கடன் வசதி விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவில்லை. 50 கோடி வரையில் கடன் தேவை. ஆனால் 16 கோடிதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் காலா காலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதனால் தானியங்களை குறைந்த விலையில் விற்று, கடன்படக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு தக்க சமயத்தில் தக்க முறையில் கடன் கொடுக்க வாய்ப்பளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பரவலாகத் தொழில் வளர்ச்சியும் இல்லை. இதிலும் கூட ஒரு பகுதி நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைகிறது. இன்னும் பல பகுதிகளில் வளர்ச்சி அடையாமலேயே இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி எல்லா இடங்களுக்கும் பரவலாக தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30 a.m. அடுத்தபடியாக எங்கெங்கே கனரகத் தொழில்கள் ஏற்படுத்துவதற்கான சாதனங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு என்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு பரிசீலனை செய்து எந்தெந்த இடங்களில் கனரகத் தொழில்களை ஏற்படுத்தலாம் என்று கவனிக்கும் காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி இல்லாத இடத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை உணர்ப்பதன்மேல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக முதுகனத்தூர் பகுதியில் லேம், ஜிப்சம் போன்றவைகள் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கிற தென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை உபயோகித்து தொழிலை ஆரம்பித்தால் எல்லோருக்கும் வேலை கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பனைமரத்திலிருந்து காகிதம் உற்பத்தி செய்யமுடியும். இத்தொழிலை அரசாங்கம் நடத்தலாம். ஆனால் இதை கவனிக்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது. 6, 7 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து இதற்கான ஒரு மில்லை ஆம்பித்து, தொழிலை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தினால் அங்குள்ளவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால் நாட்டில் விவசாயத்தின்மேல் உள்ள பளு குறைந்து நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியும். இன்றைக்கு கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் 50 சத விசதம் பேர் தொழில் துறையிலும், 50 சத விசதம் பேர்

3rd March 1959] [Sri K. Ramachandran]

விவசாயத் துறையிலும் இருக்கிறார்கள். இதே மாதிரியாக மற்ற ஜில்லாக்களிலும் Strain in Agriculture குறைய கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வசதி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் விவசாயத்தின் மேலுள்ள பளு குறைந்து சமீபகாலமான நிலை ஏற்படும்.

ரோட்டுகள் பொறுத்தமட்டில் அரசாங்கம் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப் பட்ட பணம் மிகக்குறைவு. (கனம் சபாநாயகர் மணி அடித்தார்) ஆகவே அதற்கும் இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கி புதிய ரோடுகள் போடுவதற்கான வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், 10 ஆவது வகுப்பு வரை கட்டாயமாக்க இலவசமாக படிக்கவேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும். அதற்கான வசதியை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். இப்போது இருக்கக்கூடிய லஞ்ச ஊழல்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இன்றையதினம் அரசாங்க அலுவல்களில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக கிழக்கு ராமனாதபுரம் நிலைமையைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு ஸ்ரீ அருள்தாஸ் தலைமையின் கீழ் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி பல சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு சிபார்சைக்கூட இன்னும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. ஆகவே இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் வேலை மில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கோ அல்லது தொழில் வளத்தை பெருக்குவதற்கோ இந்தப் பட்ஜெட்டில் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. பொதுவாக தானியங்களின் விலைவாசிகள் குறைய வழிவகைகள் செய்யவில்லை. வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்த திட்டம் இல்லை. பிற்பட்ட கிழக்கு இராமனாதபுரம் மக்களுக்கும் ஒரு Blank cheque தான். ஆகவே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்க முடியவில்லை என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்து நம் மாகாணத்திலுள்ள நிதி நிலைமையை விளக்கி மிக நல்ல முறையில் ஒரு உரை நிகழ்த்தியுள்ளார். அவர்கள் உரை மிக நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறதென்பதில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை. இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பண நெருக்கடி முக்கியமான பொருள்களின் பற்றாக்குறை இதை எதையும் காண்பிக்காத முறையில் அது அமைந்துள்ளது.

இந்த பட்ஜெட் ஒரு உபரி பட்ஜெட் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மதிப்பீட்டைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது ஒரு கோடி 85 லட்சம் ரூபாய் உபரியாவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டால் இந்த உபரி கரைந்துவிடும். ஆனால் அதே காலத்திலே சம்பள கமிஷன் ஏதாவது சிபார்சு செய்யும். குறைந்தது ஐந்து ரூபாய் கொடுத்தால் கூட 1½ கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை வந்துவிடும். ஆனால் சம்பள கமிஷன் இன்னும் எதுவும் சிபார்சு செய்யாது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்கள் ஏதாவது சிபார்சு செய்ய நேர்ந்தால் இந்த உபரி பட்ஜெட் கம்மி பட்ஜெட்டாக மாறி விடும்.

அடுத்தபடியாக ways and means-ஐ பற்றி அதாவது வழிவகை பற்றி குறிப்பிடுகையில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி அறிக்கையும், இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் பட்ஜெட்டையும் பார்க்கும்போது "As we did not raise open market loans our ways and means provision was comparatively difficult"

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [3rd March 1959]

என்று பட்ஜெட் மெமோரண்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது ஓபன் மார்க்கட்டில் கடன் எழுப்பாத காரணத்தினால் 1956-57-ல் நிதி நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த பட்ஜெட் நிலைமை சீர்படுவதற்காக 6 கோடி ரூபாய் ஓபன் மார்க்கட்டில் கடன் வாங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்த நிதி நிலைமை மிகவும் திருப்திகரமான நிலைமையில் இருக்கிறதென்று சொல்லமுடியாது. நிதி அமைச்சர் பிரசங்கத்தில் தொனிப்பது போல் அந்த அளவு திருப்திகரமாக இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஐந்தாண்டு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த நான்கு வருஷ காலத்தில் 128 கோடி ரூபாய் செலவு செய் திருக்கிறோம். ஆதலால் இன்னும் 24 கோடி ரூபாய்தான் திட்டத்தின் கடைசி வருஷத்தில் செலவு செய்யவேண்டுமென்றும் அதனால் திட்டத்தை மிகவும் திருப்திகரமாக நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று சொல்லும் முறையில் இந்த உரை இருக்கிறது. ஆனால் விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே போவதால் Physical Target-ல் 25 சதம் விகிதம் குறைவு இருக்கும். இந்த அளவிற்கு திட்டமிட்ட அளவிலும் குறைந்திருக்கும். இந்த 6 கோடி ரூபாய் ஓபன் மார்க்கட்டில் கடன் வாங்கினால் அந்த ரூபாய்க்கு வட்டி வேறு கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கும். நமக்குப் பணம் வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டதற்கு மத்திய சர்க்கார் அவர்கள் பணம் கொடுப்பதற்குப்பதிலாக, நீங்களை கடன் எழுப்பிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அதே சமயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தங்களது உரையில் 42-வது பாராவில் “இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களைக்கொண்டு பார்க்கும் போது வரவு 69,49 லட்சமாகவும் செலவு ரூ. 66,84 லட்சமாகவும் இருக்கலாம் என மதிப்பிடப்படுகிறது. ரூபாய் 15 லட்சம் உபரி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்ததற்குப் பதிலாக ரூ. 2,65 லட்சம் உபரியாக நிற்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். விற்பனை வரியில் எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் ரூ. 2,95 லட்சம் அதிகமாக வசூலாகலாம். அவ்வாறே மோட்டார் வாகன வரிவகையில் ரூ. 28 லட்சம் அதிகமாக வரலாம். ஆனால் வரிவாக்கப்பட்ட விவசாய வருமான வரி மூலம் நாம் எதிர்பார்த்ததற்குக் குறைவாகவே வசூலாகும் என மதிப்பிடப்படுகிறது.” ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் வரிகளில் சிலவற்றை ராஜ்யங்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதில் “நமக்குக் கிடைக்காத கணிசமான உதவி மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது” என்று நிதி அமைச்சரே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் இது லிருந்து என்ன தெரிகிறது? மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு அதிகமான பணம் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறது. நமக்கு கொடுக்கவில்லை. ஆகவே நாம் நம் மாகாணத்தில் உள்ள ரிசோர்ஸை வைத்துக்கொண்டே நம் பொருளாதாரத்தை சீர்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியானால் நமது சர்க்காரின் சார்பாக யாரும் மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லுவதற்கு இல்லையா? அப்படி நாம் சொல்லியிருந்தும் மத்திய சர்க்கார் அதை உதானம் செய்துவிட்டார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மத்திய சர்க்கார் உதானம் செய்யவில்லை. நிதிக் கமிஷன் பொதுவாக இந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்தது. நிதிக் கமிஷன் தெரிவிக்கின்ற தீர்ப்பு நமக்குத் திருப்திகரமாக இல்லாவிட்டாலும் பொதுவாக நாம் அதன் சிபார்சுகளை ஏற்றுக் கொள்ளுகிற நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

10-40 a.m. * **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** சந்தோஷம். நிதிக் கமிஷன் சிபாரிசுகள் நமக்குச் சாதகமான முறையில் இல்லை என்பதை கனம் மந்திரி ஒப்புக்கொண்டது குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

உணவு தானியங்களின் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றியும் இதர பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றியும் கனம் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில், அது இந்த ஆண்டும் சிறிதளவு பெருகியிருக்கிறது என்றுதான் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். பெரிய அளவிற்கு அது பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. தானிய மொத்த விலைக் குறி எண் வருடத்திற்கு வரும்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [3rd March 1959]

உயர்ந்துகொண்டே போகிறது என்பதை கனம் மந்திரி ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். 1956-ம் ஆண்டில், அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் தானிய மொத்த விலைக் குறி எண் 377-ஆக இருந்தது. இது 1957 டிசம்பரில் 512-ஆக உயர்ந்தது. 1958 டிசம்பரில் மீண்டும் 569-ஆக உயர்ந்தது. ஆக, இது இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மொத்தம் 192 அளவு உயர்ந்திருக்கிறது.

விலைவாசி உயர்விற்கு அவர் குறிப்பிட்டுள்ள காரணம் உண்மையிலேயே வேதனையளிப்பதாக இருக்கிறது. “வாழ்க்கைச் செலவு உயரும்பொழுது தொழிலாளர்கள் போன்றவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டியதாகிறது. ஊதியம் உயர்ந்த காரணத்தாலேயே உணவுப் பொருள்கள் போன்ற அன்றாடத் தேவைப் பொருள்களின் விலையும் உயருகின்றது” என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். தொழிலாளர்களுக்கும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு அளித்ததால் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று சொல்வது பொருத்தமற்ற வாதமாகும். இரண்டுமூன்று தினங்களுக்கு முன் பாராளுமன்றத்தில் மத்திய நிதி அமைச்சர், சமர்ப்பித்த இக்னமிக் ஸர்வேயில் விலைவாசி உயர்விற்கான காரணத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சம்பள உயர்வாலும் ஊதிய உயர்வாலும் விலைவாசி உயர்ந்ததாக அவர் சொல்லவில்லை.

“The Economic Report says the moderate expansion in money supply against the background of agricultural shortage exerted an upward pressure on prices for the major part of the year under review.”

இவ்வாறு மத்திய நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கரென்ஸி நோட் ஸர்க்குலேஷன் ஓரளவு அதிகரித்ததால் நாட்டில் விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதாக அவர் கூறியிருக்கிறார். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், கடந்த காலத்தில் 1,600 கோடி ரூபாய்க்கு டெபிஸிட் பைனான்சிங் செய்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு மத்திய சர்க்கார், தங்கள் நிதி நிலை அறிக்கையில், மேலும் 200 கோடி ரூபாய்க்கோ அதற்கும் மேலோ டெபிஸிட் பைனான்சிங் கையாள வேண்டியிருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்விற்கு வர்த்தக சூதாடிகளே காரணஸ்தர்கள். விவசாயப் பொருள்களை தாங்களே விற்பனை செய்வதாக அரசாங்கத்தார் சமீபத்தில் கூறிய பிறகு அவைகள் அகில இந்திய ரீதியில் “கார்னர்” செய்யப் பட்டிருக்கின்றன—ஒதுக்கவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன—என்று ரிஸெர்வ் பாங்க் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் அவசரமாக (ஹேஸ் டியாக்) இந்தத் திட்டத்தில் இறங்கிவிட்டார்கள் என்றும் குறை கூறுகிறது. விலைவாசி உயர்வுக்கு காரணம் வர்த்தக சூதாடிகளின் காரியங்களும் நாட்டில் பணப் புழக்கப் பெருக்கம்தான் என்று பாராளுமன்றத்தின் விவாதத்தாலும் இதர நிலையிலிருந்தும் தெரியவருகிறது. பணப் புழக்கம் வர்த்தக சூதாடிகளை மேலும் பணக்காரர்களாக்குகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த அந்த உட்கருத்துக்களையும், அந்த அந்த கடைசி விளைவுகளையும் புரிந்துகொண்டு கனம் அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டும். இன்ப்லேஷன் எதனால் வருகிறது? அது டெபிஸிட் பைனான்சிங்கால் வருகிறது. இன்ப்லேஷன் எங்கே இருக்கிறது? அது எல்லோரிடமும் இருக்கிறது. அது தனிப்பட்டவர்களிடம் இல்லை. ஒரு திட்டத்தில் உழைப்பவர்கள் அதிகச் சம்பளம் கேட்டால், நோட் அடித்துத்தான் அவர்களுக்கு அதிகப் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே இந்த அதிகப்பணம் ஊதிய ரூபமாகவும் சம்பள ரூபமாகவும் அவர்களிடம் போய்ச் சேருகிறது. இன்ப்லேஷன் என்பது யாரோ தனிப்பட்டவர்களிடம் இருப்பதாகக் கருத வேண்டாம். நோட்டுகளை அச்சடித்து அவைகளை யாரோ கட்டி வைத்துக்கொள்வதில்லை. இன்ப்லேஷன், சம்பளத்திலும் கூலியிலும் பிரதிபலிக்கின்றது.

* **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** நான் அதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். ஊதிய உயர்வும் சம்பள உயர்வும் அளிக்கப்பட்ட பிறகு விலைவாசிகள் உயர்ந்தனவா அல்லது விலைவாசிகள் உயர்ந்த

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [3rd March 1959]

பிறகு சம்பள உயர்வு அளிக்கப்பட்டனவா? விலைவாசி உயர்விற்குத் தக்கவாறு (பொரோர்ஷனேட்டாக) சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை புள்ளி விவரங்களை ஆராய்வதின் மூலம் கண்டு கொள்ளலாம். சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுத்ததால் விலைவாசிகள் உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்வது ஒவ்வாத வாதமாகும்.

அடுத்தபடியாக, நாம் சோஷலிஸ சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை நடைமுறையில் வெற்றியுற் செய்வதற்கு என்ன செய்கிறோம்? விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பதற்கு நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? சோஷலிஸ சமுதாயத்தில் விலைவாசிகள் குறைய வேண்டும். அசாதாரணமான காலமாகிய யுத்த காலத்தில் அவை உயர்லாம். ஆனால் அவை சோஷலிஸ சமுதாயத்தில் உயரக் கூடாது. “சோஷலிஸத்தை எட்டிப் பிடிக்கிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டு, முந்தைய ஆண்டுகளில் போலவே இந்த ஆண்டிலும் விலைவாசிகளை உயரவிடுவது சரியல்ல.

பாம்பிக்குளம் தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில், கோள சர்க்காருடன் சமூகமான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்பதை மாத்திரம் கனம் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கோள அரசாங்கத்தார் அத் தண்ணீரை எந்த நிலையில் நமக்குக் கொடுக்க முன்வந்தார்கள்? அவர்கள் எத்தகைய எதிர்ப்புகளுக்கிடையே இந்த சமூகமான ஒப்பந்தத்திற்கு உடன்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்புகூட கோள சட்ட சபையில், “சென்னை ராஜ்யத்திற்கு பாம்பிக்குளம் தண்ணீரை ஏன் கொடுத்தார்கள்” என்று அந்த அரசாங்கத்தாரை அங்குள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க, இந்த பட்ஜெட் உரையில் அந்த அரசாங்கத்தாருக்கு இவ்வுடன்பாட்டிற்காக நன்றிகூட தெரிவிக்கவில்லை. அதற்கு ஓரளவு அரசியல் காரணம் இருக்கக் கூடும். அரசியல் அடிப்படையில் அவ்வாறு நன்றி தெரிவிக்காமலிருந்தால் அதில் தவறில்லை.

அடுத்தபடியாக, பம்பையாறு கீரியாறு திட்டங்களுக்குத் தண்ணீர் வேண்டியிருக்கிறது. கோள அரசாங்கத்தார் இந்த விஷயத்தில் “மாஸ்டர் ப்ளான்” தயாரித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தங்கள் சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை அவர்கள் லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரியானது என்று நான் கூற மாட்டேன். கோளத்தில் ஒரு அங்குல நிலம் கூட வீணாக இருக்காது. எல்லா நிலங்களிலும் ஏதாவது பயிரிடப்பட்டிருக்கும். அங்கே ரப்பர், மிளகு போன்ற கமெர்ஷியல் க்ராப்ஸ் நன்றாக விளையும். நெல் நன்றாக விளையாது. ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் நெல் நன்றாக விளையும். அங்கு நன்றாக விளையும் பொருள்கள் நம் ராஜ்யத்தில் நன்றாக விளையாது. எனவே நாம் நெல் உற்பத்தியை அதிகரித்து அவர்களுக்கு நாம் நெல் கொடுக்கலாம். அங்கே அதிகமாக விளையும் பொருள்களை அவர்கள் நமக்குக் கொடுக்கலாம். இவ்வாறு இரு ராஜ்யங்களும் பரஸ்பரம் உதவிக்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். இரு ராஜ்யங்களும் பகமை உணர்ச்சியுடன் இருக்கக்கூடாது. இரு ராஜ்யங்களும் பகமை உணர்ச்சியுடன் மற்றதன் உதவியின்றி இயங்க முற்படக்கூடாது. கஞ்சாவூரிலிருந்து நெல்லை ஏராளமாக கோள வியாபாரிகள் கொண்டு போகிறார்கள் என்று நாம் கூறுவதும், தங்கள் தண்ணீரை நாம் கொண்டுவந்து விட்டதாக கோளத்திலுள்ளவர்கள் கூறுவதும் சரியல்ல. இரு ராஜ்யங்களுக்கிடையிலும் சமூகமான உறவு நிலவச் செய்ய வேண்டுமென்றும் அதற்கான சூழ்நிலையை உண்டு பண்ண வேண்டும் என்றும் ஆளும் கட்சியையும் அரசாங்கத்தாரையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-50 தொழில் துறையை பொறுத்த மட்டில் சமீபத்தில் நாம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தொழில்துறையைப் பொறுத்த மட்டில் 1957 வரையில் உள்ள புள்ளிவிவரம் மட்டுந்தான் இருக்கிறது. மில்களில் உற்பத்தி நல்ல முறையில் பெருகி இருக்கிறது என்ற தொனிப்பு இதில் இருக்கின்றது. அங்கு வேலை செய்யக் கூடிய ஆட்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. தொழில் துறையில் இன்று நம் நாட்டில்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] 3rd March 1959]

மிக முக்கியமான தொழிலாகிய துணி நூற்க்க் கூடிய மில்களைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தொழிலில் எத்தளவு நெருக்கடி இருக்கிறது. இன்று ரிஸர்வ்ஸ் உள்ள பணத்தில் பெரும் பகுதியை எத்தளவு அவர்கள் உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது போன்ற விஷயங்கள் சமீபகாலத்தில் மில் நிர்வாகஸ்தர்கள் வெளியிட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரியவரும். 1957ல் உள்ள நிலைமை பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1958ல் அவர்களது லாபம் என்ன, எத்தனை மில்களில் எத்தனை கதிர்கள் வேலைகள் செய்யாமல் இருந்தன, எவ்வளவு நபர்கள் வேலை செய்யாமல் நாட்கள் இழக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் இன்று அந்தத் துறையில் எத்தளவு நெருக்கடி இருக்கிறது, துணித் தேக்கம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பது புலனாகும். அவைகள் இதில் இல்லை. அடுத்தபடியாக, இந்த உறையில் மின்சாரத்துறையில் நாம் அதிகப்படியான மின்சாரம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்ற திருப்திகரமான தொனிப்பு இதில் இருக்கிறது. பெரியார் திட்டத்தில் இருந்து கிடைக்கும் மின்சார சப்ளையே போதுமானதாகும். நமக்கு வருகிற ஆண்டில் நெருக்கடி இருக்காது என்ற கருத்து தொனிக்கிறது. திருச்செந்தூரில் உள்ள தாங்கதரா கெட்க்கல் வெளர்க்கு மாத்திரம் எலக்ட்ராவிலிஸ் ப்ரோஸஸை உபயோகித்தால் பெரியார் திட்டத்திலிருந்து உற்பத்தியாகும் கரெண்டில் மூன்றில் ஒரு பாகம் வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, அப்படி அதற்கு ஒரு பெரிய பங்கு கரெண்ட் அவசியமாக இருக்கிறபோது நமக்குள்ள மின்சாரம் போதும் என்று திருப்தி அளிக்கும் முறையில் சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. ஏனெனில் நமக்கு இனி மேலும் அதிகம் கரெண்ட் தேவைப்படும் என்பது தெளிவு. கோவாப்ரேடிவ் செக்டரில் தொழிலை ஊக்குவிக்கிறோம் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் நெல்லைபேட்டையில் உள்ள மில்வில் 16,000 கதிர்கள் கொண்ட ஒரு கோவாப்ரேட்டிவ் ஸ்பின்னிங் மில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு 8,000 கதிர்கள் ஒடுவதற்கு கரெண்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஒரு 8,000 கதிர்கள் ஒடுவதற்கு கரெண்ட் தேவைப் படுகிறது. கழிந்த மூன்று நான்கு மாதங்களாக நான் ஒன்றுக்கு குறைந்தது ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்கு வேண்டிய கரெண்ட் கிடைக்காததுதான். அவர்கள் கூடுதல் கரெண்ட்டிற்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் இன்று நமது நாட்டிலுள்ள தொழில்களின் நிலை இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இங்கு கூறப்பட்ட, எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்சேஞ்சு குறிப்புகளைப் பார்த்தால் எத்தளவு அதிலும் நெருக்கடி இருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். அடுத்த படியாக, கைத்தறித் துணித் தேக்கம் இல்லை என்ற நிலை அல்ல இப்பொழுது இருப்பது. இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா சொஸைட்டிகளும் அம்மாபேட்டை சொஸைட்டி போன்று இருக்க முடியாது. குறைந்த கவுண்ட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சொஸைட்டிகள் இந்த நாட்டில் ஏராளம் இருக்கின்றன. தென்காசி, சங்கரன்கோவில், பேட்டை போன்ற வட்டாரங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அங்குள்ள திறிய் சொஸைட்டிகள் 20,000 முதல் 30,000 வரை 20-ம் நம்பர் டூல் போடும் சொஸைட்டிகளில் கணிசமான அளவு தேக்கம் ஏற்பட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு பாவு கிடைக்காமல் வேலை முடங்கியிருக்கிறது. நாட்டில் இன்று கைத்தறித்துணி செலவு குறைவாகியிருக்கிறது என்பது இதிலிருந்தே தெரிய வரும். அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில், அரசாங்க அச்சத்தில் ஓவர்டைம் வேலை கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டார்கள். ஒரு நாளைக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு மணி நேரம் ஓவர்டைம் வேலை செய்தால் எட்டு மணி நேரத்திற்கு அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஊதியம் கிடைக்குமோ அந்த அளவு ஊதியம் அவர்களுக்கு இந்த ஓவர்டைம் வேலை செய்தால் கிடைக்கும். ஆக, 10, 12 மணி நேரம் வேலை செய்தால் சராசரி மாதம் ஒன்றுக்கு நூறு ரூபாய் கிடைக்கும், ஒருவருக்கு. ஆக, இன்று ஓவர்டைம் கார்பன்சேஷன் கிடைக்காத முறையில், அவர்களுக்கு இதுவரை கிடைத்து வந்த ஊதியம் குறைவாகப்போய் இன்று அதிருப்தி தரும் முறையில்தான்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [3rd March 1959]

அந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலை இருக்கிறது. இன்று அவர்களுக்கு மொத்தச் சம்பளம் 50 அல்லது 60 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. முன்பு 100 ரூபாய் வரை கிடைத்து வந்தது. இன்று அதற்கு பாதிக்கு மேல் கிழிந்துதான் கூடுதல் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இன்று அவர்களது ஊதியம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்தபடியாக, சாலைகள் பராமரிப்பு விஷயத்தில் அதிகப்பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 59-60க்கு 254 லட்சம் ரூபாய் சாலைகள் பராமரிப்பிற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் புதுச்சாலைகள் அமைப்பதற்காக ஜில்லா போர்டுகளுக்கு மான்யமாக 53 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஜில்லா போர்டுகளிடமிருந்து மேஜர் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரோட்களை சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்துக்கொள்வதென முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாஷனல் ஹைவேஸ்-ல் 1,057 மைல் ஸ்டேட் ஹைவேஸ்-ல் 1,103 மைல், மேஜர் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட்ஸ்கள் கீழ் 6,609 மைல், ஆக மொத்தம் 8,769 மைல்கள் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தது. மேஜர் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு 2,000 மைலும், other village roads-ன் கீழ் 9,000 மைலும் இருந்தது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Only major District Board roads are taken into consideration.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: அது மாத்திரம் சுமார் 2,000 சிலவானம் மைல் ரோடுகள் அதிகமாக எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அப்படியிருந்தாலும்கூட நாம் கழிந்த ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகையைப் போல் இந்த ஆண்டு ரோடுகளை பராமரிக்கப் போதுமான பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பது தெரிய வரும். அடுத்தபடியாக, பப்ளிக் ஹெல்த் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் இன்று நாம் நம் நாட்டில் இதற்கென செலவழித்து வரும் தொகை மிகவும் குறைவானதாகும். மத்திய அரசாங்கம் அமைத்த "போர்ட்மிட்டி" அதன் ரிப்போர்ட்டில் குறைந்தது பெர் காப்பிடா, அதாவது நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1-14 அனாவாவது செலவழிக்கப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் செலவழிப்பது நபர் ஒன்றுக்கு 1-4-8 பைசா வரும். தற்சமயமுள்ள புள்ளிவிவரப்படி ஒரு வேளைகூட ஒரு இரண்டரை இருக்கலாம். ஆனால் குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு செலவழிக்கவேண்டுமென்று போர்ட்மிட்டி சிபார்சு. செய்திருக்கிறார்களோ அந்தளவு செலவு செய்யப்படவில்லை, நம் மாகாணத்தில் அந்தளவு நாம் இப்பொழுது செலவு செய்கிறோம் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. கன்டசியாக, உரம் வினியோகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இங்கு சில புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டு 1.37 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட் உரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு 2.15 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1957-58-ல் 2.59 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், 1958-59-ல் 3.6 லட்சம் டன் உரமும், 1959-60-ல் 3.74 லட்சம் டன் உரமும் வழங்கத் திட்டமிட்டிருப்பதாக இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் "A critical survey of food production in the State"-ல் உரம் வினியோகத்தைப் பற்றி குறிப்பாக அம்மோனியம் சல்பேட்டைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நடப்பாண்டில் 1.37 லட்சம் டன் வினியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கழிந்த ஆண்டு, 1957-58-ல் 2,59,000 டன் உரம் வழங்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதிலே, "புட் பொவரிஷனை"ப் பற்றி சொல்லும்போது,

"The Government of India have so far allotted 93,340 tons for 1957-58 as against our firm demand of 1,37,000 tons for the year. To meet the deficiency in ammonium sulphate, Government of India have allotted 10,000 tons of Urea. etc. . . According to present indications, the supply position of ammonium sulphate is likely to be difficult in 1958-59."

நம்முடைய "பேர்ம் டிமாண்டை"ப் பொறுத்த மட்டில் 1958-59-ல் அம்மோனியம் சல்பேட் 1,50,000 டன்னும், யூரியா 20,000 டன்னும், அம்மோனியம் நைட்ரேட் 25,000 டன் என்றும் கொடுக்கப்

[3rd March 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

பட்டிருக்கிறது. இதில் மந்திரியவர்கள் கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரத்திற்கும், கழிந்த ஆண்டு கொடுத்த புள்ளி விவரத்திற்கும் இடையே எப்படி இவ்வளவு வித்தியாசம் ஏற்பட்டது என்பதை அறிய நான் அவர் உறுகிறேன். கழிந்த கூட்டத்தில் கேள்வி நேரத்தின்போது, 362-வது கேள்விக்கு விடை அளிக்கையில் உணவு மந்திரியவர்கள் up to the end of October 1958 சப்ளை செய்யப்பட்ட அம்மோனியம் சல்பேட் 41,820 டன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு, 1.37 லட்சம் டன் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்று இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நான்கு மாதங்களுக்கு இடையில் கிட்டத்தட்ட சுமார் 90,000 டன் அம்மோனியம் சல்பேட் அதிகமாக விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளதா? இந்த புள்ளிவிவரம் தவறாக இருக்குமோ என்றுதான் தோன்றுகிறது.

கன்டசியாக ஒட்டுமொத்தமாக இந்த பட்ஜெட்டை பார்ப்போமானால், எந்த அளவு நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை நாம் அலசிப்பார்ப்போமேயானால், ஒவ்வொரு துறையிலும் செலவழித்திருக்கக்கூடிய தொகை, எதோ உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத் தவிர, எந்த அளவுக்கு நமக்குத் தேவையோ அந்த அளவுக்கு உயர்வில்லை என்பது நிதர்சனமாகும். அதே நேரத்திலே நிதி நிலைமை எதோ திருப்திகரமாக இருப்பதாகச் சொல்லியிருந்தபோதிலும், மேலும் நாம் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமையிலேதான் இருக்கிறோம். நாட்டிலே விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டேதான் போகிறது. மேலும் வரி விதிக்கப்படவில்லை என்பது பற்றி சந்தோஷப்படுவதற்கு இல்லை. எந்த அளவுக்கு தீர்வை போடப்படவேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு போட்டாய்விட்டது. உதாரணமாக விற்பனை வரியை பொறுத்தவரையிலும் 11 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று எதிர் பார்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 11 கோடி ரூபாய் அல்ல, இந்தத் துறையிலே 15 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக வருமானம் வருவதற்கு உள்ள வாய்ப்பு உறுதியாக இருக்கிறது. நாட்டு மக்களுக்கு தேவையான பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் அதிக பற்றாக்குறை இருந்துவருகிறது. உணவு தானியங்களுக்கு மேலும் விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு விதி விலக்கு அளிக்கக்கூடிய சலுகை இந்த பட்ஜெட்டில் வெளியாகவில்லை. வருகின்ற துறையிலே எவ்வளவு அதிகமாக வருவாய் வர வேண்டுமோ அதற்குள்ள வாய்ப்புகளை பரிசீலனை செய்து, அதையே கண்ணும்கருத்துமாகக் கொண்டு இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கும் "டாக்ஸ் ரிவீப்" கொடுக்கப்படவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: செலவு அதிகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, வரியை எப்படி குறைப்பது?

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: சாதாரண மக்கள், பாமா மக்கள் செலுத்தவேண்டிய தீர்வையைக் குறைத்து, பெரிய நிலைச்சவான் தார்கள், முதலாளிகள் இவர்களிடமிருந்து தீர்வையை அதிகமாகப் பெறலாம். அதுதான் "வெல்பேர் ஸ்டேட்டின் பாலிஸி". சாதாரண மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு செளகரியம் செய்துகொடுக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு செளகரியம் செய்துகொடுத்து, வரியைக் குறைக்கவேண்டும். சோஷலிஸ சமுதாயக் கொள்கையை ஒத்துக்கொண்ட கட்சியாக இருந்தபோதிலும், இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் கழிந்த ஆண்டுகளில் நிதி அமைச்சர் எந்த முறையில் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்தாரோ அதே முறையில் தான் இந்த ஆண்டும் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். எதோ இங்கும் அங்கும் புள்ளிவிவரங்களில் சில மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தி இந்த அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்ல முடியுமே தவிர, அதற்கு அதிகம் சொல்லுவதற்கு இல்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the only mistake I want to correct is this. The hon. Member was referring to 2.59 lakhs of tons in 1957-58. Evidently, he has confused himself. What I have stated relates to urban compost and not to chemical fertilizers or ammonium sulphate.

[3rd March 1959]

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: I should like to know this. While it is stated that 1.37 lakhs of tons of ammonium sulphate . . .

வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. என்னுடைய 362-வது கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்பொழுது அக்டோபர் மாதம் வரையிலும் 41,000 டன் அமோனியம் சல்பேட் சப்ளை செய்யப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு கடந்த நான்கு மாதங்களிலே இந்த உபரியாக வந்திருக்கக் கூடிய தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளதா என்பதை அறிய அவா உறுகின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The season begins only in October. As a matter of fact it is only later on there is greater demand for fertilizers. It is only taking that into account that 1.37 lakhs tons have been put there. It may be a little less or a little more. We have given the estimates for this year. Simply because some figures is given with reference to October, the hon. Member need not be under the impression that it cannot be increased at all.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: தற்காலிக சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கும் முறையிலே நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவரையிலும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள பட்ஜெட்டை விட, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் மிகவும் திருப்திகரமாக தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதில் ஒன்றும் மிகையிலே என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். நான் இந்த பட்ஜெட் மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்குக் காரணம், ஏதோ இந்த ஆண்டில் வரி போடாமல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதல்ல. அதே சமயத்தில் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இல்லாமல் உபரி பட்ஜெட்டாக சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணம் அல்ல. எந்தெந்த துறையில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமோ, அதை பூரணமாக அவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண உண்மையிலேயே நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடையவேண்டும். வரி போடவில்லை என்றால், ஏன் வரியைக் குறைத்து இருக்கக்கூடாது என்று முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். இது எந்த அளவுக்குப் பொறுத்த மான வாதம் என்று அவர்களே சற்று ஆராய்ந்து பேசியிருக்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். மற்றொரு அங்கத்தினர் பேசும்போது ஏன் இன்னும் அதிகமாக வரியை விதித்திருக்கக்கூடாது என்ற அளவிலே பேசினார்கள். வரியை குறைத்திருக்கவேண்டுமா, இல்லாவிட்டால் வரியை அதிகப்படுத்தியிருக்கவேண்டுமா என்பதுபற்றி எதிர்க்கட்சிகளுக்குள்ளேயே ஒருவருக்கொருவர் சரியான முடிவுக்கு வரவில்லை என்பதுபற்றி நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் (குறுக்கீடு). நண்பர் கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் வெவ்வேறு கட்சி என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் நாடு முன்னேறுவதற்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் அரசாங்கம் சொல்லுவதை ஏதோ குறை கூறவேண்டும் என்ற அளவில் சொல்லுவது சரியல்ல.

சமீபத்தில் மதிப்பீடு கமிட்டியார் திருவனந்தபுரம் சென்றிருந்தார்கள். அங்கே பிரதமக் காரியதரிசியும், நிதிக் காரியதரிசியும் எந்த முறையிலே அவர்களுடைய பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்ற அளவிலே எங்களுடன் விவாதம் நடத்தினார்கள். “மெட்ரஸ் மாடலிலே” தங்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிப்பதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் என்பதைப் பொறுத்த அளவிலே அங்கு விவாதிக்கப்பட்டதே தவிர, மதராஸிலிட இன்னும் அதிகமாக நல்ல முறையிலே எந்த அளவில் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன். அதுமாதிரிமல்ல, எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் நம் ராஜ்யத்தான் நம்முடைய நாட்டிலுள்ள எல்லா

[3rd March 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder]

ராஜ்யங்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது என்று சொன்னால், அதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே எல்லா அம்சங்களுக்கும் போதிய அளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், மற்ற என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு கொடுத்து இருப்பதுபோல, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கும் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்க விஷயம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் பருவ நிலையைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். பருவ நிலை சில ஜில்லாக்களிலே சரியாக இல்லை என்பதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், சிறிது அளவு உணவு உற்பத்தி உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி புள்ளிவிவரம் இல்லாமல் பொதுவாகச் சொல்லிவிடவில்லை. நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் 10 சதவிகிதமும், புஞ்சைத் தானியத்தை பொறுத்தவரையில் 33 சதவிகிதமும், எண்ணெய் வித்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் 12 சதவிகிதமும் உற்பத்தி உயர்ந்திருக்கிறது என்று அழகாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். பருவ நிலை இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்குமானால், இன்னும் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. அப்படியிருந்தும் விலைவாசிகள் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன் அறிக்கையிலே விரிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வதற்கும் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டி இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இருக்கத்தான் செய்யும். அதிலே முன்பாடு இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. சாதாரணமாக வாழ்க்கைத்தரம் உயரும்பொழுது, சற்று விலையும் அதிகமாகத்தான் போகிறது. பணம் குறைவாக இருந்தால் வாங்குவதும் குறைந்துபோகிறது. விலைவாசி ஏற்றத்தை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துள்ளார்கள். விலைவாசியும் அதிகமாகப் போகாமல், அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு தங்கள் பொருள்களுக்கு எந்த அளவுக்கு பணம் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு பணம் கிடைக்கும்படி விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கு திட்டம் வகுத்து, அதை இப்பொழுது அமுலுக்குக் கொண்டுவந்துள்ளார்கள் என்பதை அங்கத்தினர்கள் நன்றாக உணர்வார்கள். அந்த அளவிலே உபரியான தானியத்தை அரசாங்கம் வாங்கவைத்திருந்து, எந்த சமயத்திலே விலை அதிகமாகிறதோ அந்த சமயத்தில் அதை விற்க வேண்டுமென்றுதான் இப்பொழுது அரசாங்கத்தினுடைய திட்டம். இதிலே திரும்பவும் “கண்டிரோல்” வந்துவிடுமோ என்ற ஐயம்தான் மக்களிடையே இருந்துவருகிறது. அந்த பயம் இல்லாத அளவிலே அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் போதிய அளவில் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளோ, அமைச்சர்களோ நிகழ்த்தும் பேச்சுக்கள் இன்னும் திரும்பவும் “கண்டிரோல்” வந்துவிடுமோ என்று விவசாயிகள் பயப்படக்கூடிய முறையிலே இருக்கக்கூடாது. அம்மாதிரி பயம் வேண்டியதில்லை என்பதை விவசாயிகளுக்கு தெளிவாக எடுத்துரைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தின் பிரகாரம் இரண்டு லட்சம் டன் தானியத்தை வாங்கவைத்தால் பின்னால் அதை சரியான முறையில் விநியோகிக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதன் மூலம் அதிக விலைவாசிகளையும் தடுக்க முடியும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இன்னும் உணவு உற்பத்திக்காக நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுப்பது, உர விநியோகம் செய்வது இவைகள் எல்லாம் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அதில் குறிப்பாக சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தை இன்னும் அதிகமாக நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் அதிக அளவில் தொகையை மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பெறுவதற்கு நாம் முயற்சி எடுக்க

[Sri K. S. Subramania Gounder] [3rd March 1959]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு விரிவான ஸ்கீம் தயாரிக்க வேண்டும். அதாவது எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் எல்லாம் இம்மாதிரியான சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை போட்டு நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைப் பார்த்து அதற்குத்தகுந்தபடி ஒரு திட்டத்தை தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக பெரிய திட்டங்கள் என்று சொல்லும்போது இப்போது பரம்பிக்குளம் திட்டத்தோடு முடிவடைந்து விடுகின்றது. அதற்கு பின் பெரிய திட்டமாக இருப்பது கோதாவரி தண்ணீரை பயன்படுத்தக்கூடிய திட்டம்தான். இதுவரையிலும் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்தெந்த ஜில்லாவில் எல்லாம் உடனடியாக மக்களுக்கு பயன்தரக்கூடிய திட்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உர வசதி செய்து கொடுக்கும் விஷயத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு இன்று காலையில் பதில் சொல்லும்போது பாதி அளவு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும், பாதி அளவு தனிப்பட்டவர்கள் மூலமாகவும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதிலும் பளாக் ஏரியாக்களில் எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்தார்கள். இதை பூரா இடங்களிலுமே கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசன வசதியைப் பொறுத்தவரையில் சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டூர் வாய்க்காலை பள்ளிபாளையத்திலிருந்து ஜேட்பாளையம் வரையில் கொண்டு போகவேண்டும் என்று முன்பே சொல்லப்பட்டு வந்தது. அது இதுவரையிலும் நிறைவேறாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி உள் நாட்டு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதற்காக ஸாங்ஷனும் செய்யப்பட்டிருந்ததாக தெரிகிறது. முதலாவதாக இந்த வாய்க்காலை 45 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மாத்திரம் உபயோகப்படுத்துவதற்காகத் தான்கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது அதை ஜேட்பாளையம் வரையில்கொண்டு போவதற்கு எல்லா வசதியும் இருக்கிறது. வெவ்வேறு சரியாக இருக்கிறது. ஆகவே காவேரி ஓரத்தில் தண்ணீர் பாயாமல் இருக்கும் பள்ளிபாளையம் முகல் ஜேட்பாளையம் வரையிலும் வாய்க்காலைப் போடுவதற்கு அடுத்த திட்டத்திலாவது ஏற்பாடு செய் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மேட்டூர் வாய்க்கால் ஸ்டாண்ட்ஸிலிருந்து பிரித்து இடப்பாடி ஏரியாவுக்கும் அதை திருமணி ஆற்றில் சேர்ப்பதற்கும் ஏற்கனவே சீப்-இஞ்சினியரிடம் திட்டமிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அதையும் உடனடியாக நடத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் மின்சார வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில், வேறு எந்த ராஜ்யமும் நினைக்க முடியாத அளவில் நாம் மின்சார உற்பத்தியில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம். இதில் யாருக்கும் சந்தேகமிருக்க முடியாது. இருந்தபோதிலும் மின்சார வளர்ச்சி எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கீழ் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இடங்களில்தான், முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதே தவிர தனிப்பட்ட கம்பெனிகளின் கீழ் இருக்கும் இடங்களில் மின்சார உற்பத்தி வளர்ச்சி அடையவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலும் முக்கியமாக எந்த இடங்களில் மின்சாரம் மிக தேவையாக இருக்கிறதோ, எங்கெல்லாம் நிலங்களுக்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறதோ அந்த இடங்கள் இப்போது கம்பெனிகளின் கீழ் இருந்து வருகிறது. இந்த இடங்கள் எல்லாம் மின்சாரத்தில் முன்னேற்றம் அடையாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான இடங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அந்த இடங்களை எல்லாம் அரசாங்கத்தின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இதற்கு போதிய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நமது ராஜ்யத்தில் பருவ மழை

3rd March 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder]

அவ்வப்போது இல்லாததின் காரணமாக குடிதண்ணீர் கஷ்டம் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதவில்லை என்றால் இன்னும் இதற்கு அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும். இதற்காக ஸ்பென்செண்டரி பட்ஜெட்டில் நாம் பணத்தை அதிகமாக ஒதுக்கலாம். குடி தண்ணீர் வசதியில்லாத இடங்களில் எல்லாம் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. எங்கெல்லாம் குடி தண்ணீர் வசதியில்லையோ அந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டத்தை தயாரித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக இடப்பாடி பஞ்சாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிடைக்கின்ற தண்ணீர் கூட குடிப்பதற்கு லாயக்கில்லாமல் இருக்கிறது. அங்கு இருக்கின்ற கிணற்று தண்ணீர் உப்பு தண்ணீராக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. காவேரி செல்லக்கூடிய இடத்தில் 7-வது மைலில் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நீதி நிர்வாக விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டால், கோர்ட்டுகளை அமைப்பது எல்லாம் பொது ஜனங்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய குறிக்கோள். வக்கீல்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கவேண்டும் என்பது முக்கியமல்ல. பொது ஜனங்களுடைய சௌகரியத்தைப்பார்த்துத்தான் நாம் கோர்ட்டு அமைப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சங்கரி முனிசிப் கோர்ட் சேலத்தில் (Sankari Munsiff court at Salem) என்ற முறையில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்றி சங்கரியிலே இந்த கோர்ட்டை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பல விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இதில் திரும்பவும் மாற்ற வேண்டாம் என்று ஹைக் கோர்ட்டு சொன்னதாக தெரிகிறது. ஹைக்கோர்ட்டுக்கு பொது ஜனங்களுடைய சௌகரியம் முக்கியமல்ல. அவர்கள் பார் அலோலிசியஷனைக் கேட்பார்கள். அவர்கள் மாற்றவேண்டாம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டால் அதே மாதிரி தெரிவித்துவிடுவார்கள். நமக்கு ஜனங்களுடைய சௌகரியம்தான் முக்கியம். பொது ஜனங்களின் சௌகரியத்திற்கு எது வசதியாக இருக்குமோ அதற்கு தகுந்த விதத்தில்தான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே பொது ஜனங்களின் சௌகரியத்தை உத்தேசித்து சங்கரி கோர்ட்டு சேலத்தில் இருப்பதை மாற்றி சங்கரியிலேயே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசியமேற்பட்டால் இதற்கு இப்போது இருக்கின்ற அதிகார எல்லையை (ஜூரிஸ்டிக்ஷன்) மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்றால் மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்தக் கோர்ட்டை மாற்றி அமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வி வசதியைப் பொறுத்தவரையில், சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு காலேஜ்தான் இருக்கிறது. காலேஜில் போதிய அளவில் இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் மாணவர்கள் தான் அதிகமாக இல்லை என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பொதுவாக சொன்னார்கள். சேலத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு ஒரு காலேஜ் இருப்பது போதாது என்பதுதான். அங்கு ஜனத்தொகை அதிகம், விஸ்தீர்ணத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் பெரியது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த நிலைமையில் அங்கு ஒரே ஒரு காலேஜ் இருக்கிறது. அங்கு இருப்பது முனிசிபாலிட்டியைச் சேர்ந்தது. அதோடு ஜில்லா போர்டின் ஆதரவிலோ அல்லது கவர்ன்மென்ட் காலேஜாகவோ ஒரு காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு ரகத் தொழில்களை, Small Scale Industries பொறுத்த வரையில் பொதுவாக நம் நாட்டில் முன்னேற்றம் இருந்தபோதிலும், இன்னும் பல இடங்களில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகள் ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியமிருக்கிறது. குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில்

[Sri K. S. Subramania Gounder] [3rd March 1959]

இன்னும் அதிகமாக தொழிற் ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பொது வாக முன்னேற்றகரமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் அடுத்த ஆண்டில் 100 பெரிய சங்கங்களும் 200 சிறிய சங்கங்களும் ஆரம்பிக்கப்படப் போவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற எந்த இராஜ்யங்களிலும் இல்லாத முறையில் நமது நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் முதன்மையாக இருக்கிறது. நம் நாட்டில் பல வளங்கள் இருக்கின்றன. அதன் மூலமாக இன்னும் கூட்டுறவு இயக்கத்தை முன்னேற்றமடைய செய்ய முடியும். எல்லாத் துறைகளிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் வெற்றி பெற்றிருந்தாலும் இன்னும் அதிகமாக முன்னேற வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் இப்போது நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸிலின் தீர்மானத்தையும், இன்னும் அதோடு பொருத்திப் குறுப் செய்திருக்கும் தீர்மானங்களையும் பார்த்தால் நம் ராஜ்யத்தில் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் இருக்கிறதோ, அதைவிட அதிகமாக முன்னேறுவதற்கான திட்டமா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அஸ்ஸாம், மேற்கு வங்காளம், உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற ராஜ்யங்களில் கூட்டுறவு இயக்கம் எந்த அளவில் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு திட்டமாக இருக்கிறதே தவிர, நம்மைப் போல அதிகமாக முன்னேறியிருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களுக்கான விரிவான திட்டமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். நம் ராஜ்யத்தில் இன்னும் விரிவாக்க வேண்டுமானால், இதற்குத் தனியாக ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமே தவிர, எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் பொதுவான, எல்லா ராஜ்யங்களும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு திட்டமாக இருக்க முடியாது. அதற்காக இந்த மாதத்தில் முதலமைச்சர்கள், கூட்டுறவு அமைச்சர்கள் மகாநாடு ஒன்று டில்லியில் நடக்கப் போகிறது. அதிலே என்.டி.லி. தீர்மானப் பிரகாரம் இந்த ராஜ்யத்தில் நடக்க முடியாது என்று சென்னைக்கும், அவசியம் ஏற்பட்டால் பம்பாய், ஆந்திரா முதலிய ராஜ்யங்களுக்கும் தனியாகத் திட்டம் வகுக்க வேண்டுமே யல்லாது எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் பொதுவானதாக இருக்க முடியாது என்று அமைச்சர்கள் அந்த மகாநாட்டில் வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களைப் பொருத்த வரையில் ரிபேட் கொடுப்பதற்காக 81 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை போதாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதிலே எந்த அளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். ரிபேட் கொடுப்பதில் கூட அந்தந்த மாதத்தில் பணத்தைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவ்வப்போது ரிபேட்டைக் கொடுக்காமல் 8 மாதம், 9 மாதம் என்று பாக்கி வைப்பதன் காரணமாக பல சொஸைடிகள் நல்ல முறையில் நடக்காமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

(The Hon. Member had not concluded his speech when the Temporary Chairman Sri R. Subramaniam rang the bell and called on the hon. Member Sri N. S. Ramalingam to speak).

* Sri. N. S. RAMALINGAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இந்தச் சபையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு செலவு அறிக்கையை வரவேற்று 'சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் மட்டும் வரவேற்கவில்லை. பொதுவாக இந்தச் சபையிலும், மற்றும் அல்லாமல் வெளியிலும் நல்ல முறையில் இது வரவேற்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். கனம் சுப்பிரமணிய கௌண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல வரி போடவில்லை என்பதால் மட்டும் இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கவில்லை, பற்றாக்குறை இல்லை என்பதால் மட்டும் வரவேற்கவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கையிலிருந்து இந்த அமைச்சரவை சென்ற பல வருஷங்களாக அனுஷ்டித்து வரும் திட்டங்களினால் என்ன நல்ல பலன்கள் கிடைத்திருக்கின்றன—விவசாயத் துறையிலும்,

[3rd March 1959] . [Sri N. S. Ramalingam]

தொழில் துறையிலும் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறோம்—என்று பார்த்தால் நாம் மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்க முடியாது. இந்த அறிக்கை இந்த ராஜ்யத்தின் உண்மை நிலையை அப்படியே எடுத்துக் காட்டுகிறது. பருவ நிலையைப் பொறுத்த வரையில் சில மாவட்டங்களில் பருவ நிலை தவறிவிட்டது என்று இந்த அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. நாகப்பட்டினம், திருத்தூரைப்பூண்டி போன்ற தாலுக்காக்களில் மானவாரிப் பிரதேசங்களில் சென்ற ஐப்பசி—கார்த்திகை மாதங்களில் மழை தவறியதால், பயிரெல்லாம் எறிந்து போய் சாப்பாட்டிற்குமட்டு மல்லாமல் விதைக்குக்கூட நெல் இல்லாமல் கஷ்டப்படும் அவல நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதை கவனித்து இந்த நிலைமை மாறுவதற்கு வரி வஜா கொடுக்கவும், கடன் கொடுத்திருப்பதை வசூலிப்பதை ஒத்திப் போட்டு அடுத்த வருஷம் வாங்கிக்கொள்ளவும் ஏற்பாடு செய்து, மேலும் வேண்டிய நிவாரணம் அளிக்க கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த பிராந்தியம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் விழுந்தமர்வாடி, வேளாங்கண்ணி, திருப்பூண்டி, பொய்யூர், பிரதம ராமபுரம் திட்டங்கள் போன்ற சிறு பாசனத் திட்டங்கள் சென்ற சில வருஷங்களாக அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது. அவைகளைச், சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்து உத்தரவு போட்டால் இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படாது. அதை நன்கு கவனித்து இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை சீக்கிரம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் சொன்னது போல இந்தப் பிராந்தியங்களிலும் மின்சாரம் கம்பெனியார் கையில் இருப்பதால் (திரு. எ. கோவிந்தசாமி குறுக்கீடு) மின்சாரம் தந்தி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கம்பெனியார் கையில் இருப்பதால், இந்தப் பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டு மின்சாரம் விரிவாக்கப்படவில்லை. அங்கு மின்சாரம் கொண்டுவந்து விட்டால் இந்த மாதிரி நிலை ஏற்படாதாகையால், அதற்கும் ஆவனம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் மின்சார மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாகப்பட்டினம் துறைமுகத்தைப் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாகப்பட்டினம் துறைமுகம் எவ்வளவு முக்கியமான பங்கு கொண்டுள்ளது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. ஆகையால் அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. எழு லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு சிறிய டிரெட்ஜர் வாங்கி வைத்து, வருஷத்திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் இந்தத் துறைமுகம் ஒரு நல்ல துறைமுகமாகிவிடும் என்று ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் அந்தத் திட்டம் முடியும் வரையில் காத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டியதில்லை. தஞ்சை, திருச்சி, ஜில்லாக்களுக்கு உரங்கள் முதலியவைகள் கடலூரிலிருந்து போகிறது. அதனால் அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது; அதனால் விவசாயிகள் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை ஸ்டைமரிலே கொண்டுவந்து நாகப்பட்டினத்தில் இறக்கினால் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு செலவுக் குறைக்க முடியும். உரம் முதலியவைகளை குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகள் வாங்க முடியும். மேலும் அந்தத் துறைமுகத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ரயிலிலேற்றி கடலூரிலிருந்து தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களுக்குப் போவதை விட நாகப்பட்டினத்தில் இறங்கிப் போக ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு வருஷங்களாக நமது சென்னை சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் மிடையே கடிதப் போக்குவரத்து நடக்கிறது. ஆனால் இன்னும் முடிவு ஏற்படவில்லை. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து ஒரு மகாநாடு போட்டு, சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரையும் கூட்டி அதில் ஒரு தீர்மானம் ஏற்பட்டு கூடிய சீக்கிரத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் பூச்சிகளாலும் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே, நான் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு இடம் பூச்சிகளால் தாக்கப்பட்டால் அங்குள்ள விவசாய அதிகாரிகள் பூச்சி தாக்கப்பட்ட இடம் என்று அறிவித்து, அதற்குப் பிறகு மருந்து வாங்கத் தயாராக வேண்டி

[Sri N. S. Ramalingam] [3rd. March 1959]

இருக்கிறது. கேட்கின்ற அளவு மருந்து கிடைப்பதில்லை. ஒரு மாவட்ட விவசாய அதிகாரியின் கீழுள்ள இடத்திற்கு 5,000 ரூபாய் அல்லது 10,000 ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்தப்பகுதியில் 10 அல்லது 15 டெமான்ஸ் டீரேட்டர்கள் இருந்தால் ஒரு ஆளுக்கு 500 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. அதுவும் உரிய காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. ஜில்லா மாதம் முதல் டிஸம்பர் மாதம் வரையில் பூச்சி மருந்துகளை பாதி விலைக்குக் கொடுப்பது என்ற சலுகை இருக்க வேண்டும். அல்லது ½ விலைச் சலுகையிலாவது எல்லா மாதங்களிலும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்தில் தான் என்றில்லாமல் எப்போதும் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். இதிலே பிளாக் மார்க்கெட் செய்ய வாய்ப்புக் கிடை யாது. ஜில்லாவிற்கு இவ்வளவு என்று ஏற்படுத்தாமல் ஜில்லா மாதம் முதல் டிஸம்பர் மாதம் வரையில் குறைந்த விலையில் விற்க செளகரியங் கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் இப்போது சொன்னது போல் மழை இல்லாததால் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருப்பதால் பலர் சாப்பாட்டுக்கு இல்லாததோடு அடுத்த வருஷம் விதைக்குக்கூட நெல் இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதால் கிராம இன்ஷூ யூரன்ஸ், கேட்டில் இன்ஷூயூரன்ஸ் முதலியன ஏற்படுத்தி, இந்த மாதிரி காலங்களில் அவர்களுக்குச் செளகரியம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த வருஷத்தில் கொடுக்கையில் ஒரு பார்ம் ஏற்படுத்த 84,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதற்கு எனது தாலுக்கா வாசிகள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பில் சர்க்காருக்கு எனது வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உட்பள்ளச்சேரி மாடு எவ்வளவு சிக்கனமான செலவில் நல்ல முறையில் லேபிள் செய்யும் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். நான் இதைப் பற்றி பல ஆண்டுகளாக வற்புறுத்தி வந்தும் இப்போதாவது ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கும் விவசாய அமைச்சருக்கும் நன்றி தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். மனிதர்களில் எப்படி ஆண்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே மாதிரி மாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ரிஷபக் களைகளுக்குத்தான் சலுகை கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கக்கூடிய சலுகை களைக் கிடாரிக் கன்றுகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. கிடாரிக் கன்றுகளுக் கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு வேண்டிய திட்டங் களைப் போட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரிஷபக் கன்று களுக்கு எப்படி சப்லிடி கொடுக்கிறோமோ அதே மாதிரி கிடாரிக் கன்று களுக்கும் சப்லிடி கொடுத்தால் பிற்காலத்தில் பால் உற்பத்தி அதிகரிக்க வசதி ஏற்படுமாயினால், இதற்கும் வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-30 தெர்பில் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே, நாகப்பட்டினத்திலே, சென்ற
a.m. வாரத்தில் தான் ஸ்டீல் ட்ரங்க் கூட்டுறவு சொஸைட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக் கிறது. அந்த ஸ்டீல் ட்ரங்க் கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்கு இன்னும் ஸ்டீல் போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லை. ஆகையால், ஸ்டீல் போதுமான அளவு கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, காணப்பிடாக்கையில் மரச்சாமான்களும், நாசூபில் தொப்பி களும், தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவைகளுக்கு வெளி நாடுகளிலே அதிக கிராக்கி இருக்கிறது. ஆகையால், அந்தத் தொழில்களும் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கான வகையில் அரசாங்கம் தக்க ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், உப்பு செளராஷ்ட்ராவிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. அங்கிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்குப் பதிலாக வேதாரண்யம் போன்ற இடங்களிலேயே நல்ல முறையில் உப்பு உற்பத்தி செய்தால் செளராஷ்ட்ராவிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படாது. நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கும் உப்பளங்களை நல்ல முறையில் விருத்தி செய்தால் ஏராளமான உப்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு முடியும். அந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

3rd March 1959] [Sri N. S. Ramalingam]

‘பிரஷ்’ செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்று வேதாரண்யத்தில் ஆரம்பிக் கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மூடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மூடப்பட்ட தன காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. நாகப்பட்டினம், வேதாரண்யம் போன்ற இடங்களில் பிரஷ் இன்டஸ்ட்ரி விருத்தி அடைவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்குப் பூரண கவனம் செலுத்தி அப்சாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

குடி தண்ணீர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பணம் ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற் கத் தக்கது. ஆனால், நாகப்பட்டினம் முனிசிபாலிட்டிக்கு இதற்காக பணம் ஒதுக்கவில்லை. பதினேந்து மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள ஓட்ச்சேரியி லிருந்து நாகப்பட்டினம் முனிசிபாலிட்டிக்கு குடி தண்ணீர் வரவேண்டி இருக்கிறது. பைப் போட்டு 42 வருஷம் ஆகிறது. சாதாரணமாக, சமார் இருபது வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை பைப் மாற்ற வேண்டுமென்ற அவசியம் இருக்கும்போது, 42 வருஷங்களாக மாற்றப்படாத காரணத்தால் பைப்புகள் துருப்பிடிருத்திருக்கின்றன. அதனால் சுகாதாரத்திற்கு ஏற்ற தாக தண்ணீர் சரியாக வரவில்லை. ஆகவே, நாகப்பட்டினம் முனிசிபாலிட்டிக்கு கடன் கொடுத்து, வேண்டிய பைப்புகளும் கொடுத்து, அங்கு குடி தண்ணீர் வசதியை நல்ல முறையிலே செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ‘ஸாயில் டெஸ்ட்’ செய்வதற்கு ஒரு லாபரடரி வைக்க வேண்டுமென்று சென்ற வருஷமும் அதற்கு முந்திய வருஷமும் இந்தச் சட்டசபையிலே நான் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறேன். இப்போது கோயம்புத்தூரில் மண் பரிசோதனை செய்வ தற்கு ஒரு இடம் இருக்கிறது. இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவிலே 13 லட்சம் ஏக்கரங்கள் நெல் சாகுபடியிலிருந்தும், அங்கே மண் பரிசோதனை செய்வ தற்கு ஒரு லாபரடரி இல்லாததால் ஆடுதறையிலோ அல்லது வேறொரு இடத் திலோ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அம் மாதிரி செய்தால்தான் விவசாய உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தச் சந் தர்ப்பத்தை அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் அவ்வாண்டு நிதி நிலை அறிக்கையையும் சட்டசபையிலே சமர்ப்பித்து, இன்று பொது விவாத திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, பலர் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்.

பொதுவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிந்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே ஏறத்தாழ மூன்று அண்டக் காலம் கழிந்து விட்டது. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டும் நாட்டிலே சமுதாய நலத் திட்டம் பரவாக அமுலாக்கப்பட்டும் நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே உண்மையாகவே வளத்தைப் பார்க்க முடிய வில்லை; வாழ்க்கைத் தரம் உண்மையே யே பெரிய அளவிற்கு உயர்வில்லை. இதனால் மக்கள் தன்னம்பிக்கையை இழந்துவிடுவார்களோ அல்லது ஆட்சியின் பேரிலேயுள்ள நம்பிக்கையை இழந்து விடுவார்களோ என்ற எண்ணத் தின் காரணமாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத் தைத் தயாரிப்பதிலே மிகத் திறமையோடு, மக்கள் நம்பிக்கை கொள்கிற அளவில் மிகத் திருப்திகரமான வரவு செலவுத் திட்டமாக மக்களுக்குப் பட்டம் வகையில் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், உண்மையான நிலைமையைக் கணக் கிலே எடுத்து, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அதற்கான வழிவகை காணப்படவில்லை. நிதி அமைச்சருடைய அறிக்கையிலும் சரி, சில தினங் களுக்கு முன்பு இங்கே விவாதிக்கப்பட்ட கவர்னர் பெருமான் பேருரையிலே காணப்பட்ட முறையிலும் சரி, நாட்டிலே பல பகுதிகளிலே மழை இல்லை, பல பகுதி பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டது; மற்றப் பல பகுதிகள் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருந்தும், அசாங்க அதிகாரிகளுடைய கவனத்திலே படாத காரணத்தால், அவை பஞ்சப் பகுதியாக பிரகடனம்

[Sri M. P. Subramaniam] [3rd March 1959]

படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, அந்த வட்டார மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய அடிப்படை உணவு வசதிகளைக்கூட செய்து கொள்ள முடியவில்லை. நாட்டிலே உணவுத் தட்டுப்பாடு ஒரு புறமிருக்க, இருக்கும் உணவையும், விலை வர்சி ஏற்றத்தினால் சாதாரண தொழிலாளிகளும் ஏழைகளும் வாங்கிச் சாப்பிட முடியவில்லை. நாட்டிலே கல்வி கற்றவர்கள் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், கற்ற ஒரு சிலரும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தினால் பெரிதும் தவிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நாட்டிலே பீதியும், கவலைக்கிடமான நிலைமையும் இருக்கிறதென்பதை நாம் உண்மையிலேயே ஒப்புக்கொண்டால்தான் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ளாமல் நாட்டிலே இருக்கும் உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்வதாக ஆகும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். இவைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் வழி வகை காணப்படவில்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன்.

வரவு செலவு திட்டத்தைப் பொதுவாக நாம் பார்ப்போமானால், இதிலே, வாவேற்கத் தக்க அம்சங்கள் எதுவுமே இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிடுகிற ஒரு சில சலுகை கூட உண்மையிலேயே பயன் தரத் தக்க உதவி அல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்களிலே (பீம மரி ஹெல்த் ஸென்டர்கள்லே) வேலை பார்ப்பதற்கு டாக்டர்கள் உற்சாகத்தோடு கிராமப் புறங்களுக்குச் செல்வதில்லை. அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்கு மாதம் ரூபாய் 100 ஊதியம் கொடுப்பதாக அரசாங்கம் முடிவு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த அளவு நான் வாவேற்கிறேன். ஆனால், பல ஆண்டு காலமாக இந்தச் சட்டசபையிலே எடுத்துக் கூறப்பட்டது போல், கிராமப் புறங்களில் பல ஆஸ்பத்திரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே படித்த டாக்டர்கள் செல்வதற்குத் தயாராக இருப்பதில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் டாக்டர்கள் நம் மாநிலத்தில் வேலை செய்வதற்கு விருப்பம் இல்லாமல் வேறு மாநிலங்களுக்கும் பிற நாடுகளுக்கும் செல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களே தவிர, நம்முடைய மாநிலத்திலேயே வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இல்லை. நாம் வேண்டுமானால் சொல்லலாம்—நாட்டின் எழ்மை நிலைமையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், அதிகப்படியான ஊதியம் கொடுப்பதற்கு நம்மால் இயலாது என்று இருந்தாலும், நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு, கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய மருத்துவ வசதி கடைக்க வேண்டுமென்றால், இந்த பீமமரி ஹெல்த் சென்டர்களுக்குச் செல்லக்கூடிய டாக்டர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அதிகப் படியான ஊதியத்தைப் போல் கிராமப்புற ஆஸ்பத்திரிகளில் (ரூரல் டிஸ்பென்சரீஸ்) அல்லது லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரிகளில் வேலை செய்யக்கூடிய டாக்டர்களுக்கும் இதைப் போன்று நூறு ரூபாய் இல்லாவிட்டாலும், அவர்களுக்கு இப்பொழுது வாங்குவதைவிட கூடுதலான ஊதியம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சலுகை இருந்தால்தான் கிராமப்புற ஆஸ்பத்திரிகள் மூடப்படாமல், அங்குள்ளவர்களுக்கு வைத்திய வசதி கிடைக்க முடியும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராம அதிகாரிகளுடைய குழந்தைகள் இலவசக் கல்வியை உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் பெறலாம் என்ற சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகள் பல்லாண்டு காலமாக, தங்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும், மற்ற பல சலுகைகள் வேண்டும் என்று, சங்கத்தை அமைத்து, அதன் மூலமாக அரசாங்கத்தினிடத்திலே கோரிக்கை அனுப்பியதன்பேரில், இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு, இங்கே அமைச்சர் குழுவிலே இருக்கின்ற இரண்டு மூன்று பேர்கள் கிராம அதிகாரிகளுடைய பிரச்சினையைத் தனிப்பட்ட முறையில் கவனித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய பரிசாரம் செய்வதாக இங்கே வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், இதுவரையிலும் அந்த அமைச்சர் குழு என்ன செய்தது என்று தெரியவில்லை. அவர்களுடைய குழந்தைகள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இலவசக் கல்வி பெறக்கூடிய சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்களே, அதுதான், வேறு இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, கிராம அதிகாரிகள் என்ன என்ன கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்தின் முன்

[3rd March 1959] [Sri M. P. Subramaniam]

வைத்திருக்கிறார்களோ, அவைகளை எல்லாம் கவனித்து, அவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையிலேயும் குறிப்பிடப்பட்டது, இங்கு மீண்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, என்.ஜி.ஒக்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுப்பது பற்றி. அதற்குப் பின்னாலே அவர்களுடைய சம்பளம் போன்ற மற்ற பிரச்சினைகளையும் கவனிப்பதற்கு குழுவொன்று இங்கே அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுவைப் போருத்த வரையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சம்பளக் கமிஷன் ஒன்று அமைக்கவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியிலேயிருந்து இங்கே கேட்கப்பட்ட நேரத்தில் “நாட்டின் நிதி நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்துவது என்றால் எவ்வளவு செலவாகும் என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். இதைத் தெரிந்துகொள்வதற்குக் குழு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், கால தாமதம் ஆகுமே தவிர, கண்ணுக்கு முன்னால் தெரிகிற பிரச்சினைக்குக் குழு அமைத்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஒன்றுமில்லை” என்று அந்தக் காலத்திலே சர்க்கார் தர்ப்பில் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகும், இதே சட்டசபையிலே சொன்னார்கள்—“இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் மத்திய சர்க்கார் அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறிக்கை வந்தவுடனே, அதை வைத்துக்கொண்டு நமக்கு இருக்கும் வசதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு செய்யலாம்” என்று சொன்னார்கள். இறுதியாக இப்போது சொல்கிறார்கள்—“இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கையைப் பார்த்து, இங்கே அமைக்கப்பட்ட குழு அதை பரிசீலனை செய்து, பின்னாலே அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படும்” என்று இப்படிச் சொல்வது உண்மையிலேயே பிரச்சினையை நேடியாகச் சமாளிப்பதற்கு விரும்பாமல் தள்ளிப்போடுவதாகத்தான் ஆகும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தக் குழு அமைப்பதிலேயும் சாதாரணமாக மத்திய அரசாங்கத்திலேயும் மற்ற பல இடங்களிலேயும் கையாளுகிற முறைக்கு மாறாக, ஒரு உயர்நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நீதிபதியைத் தலைவராகப் போடுவதற்குப் பதிலாக, இங்கே ஒரு பிரதம செயலாளராக பணி செய்த ஒருவரைப் போடுவது, அவர் இங்கே பல காலமாக வேலை செய்த காரணத்தினாலே இங்கே இருக்கும் விரும்பு, வெறுப்புக்கும் ஆளாகி, அதனால் நியாயம் கிடைக்காதோ என்று அஞ்சுகிற என்.ஜி.ஒக்களுடைய எண்ணத்திற்கு உண்மையிலேயே நியாயம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் குழுவின் தாரதமியத்தை நான் குறிப்பிடுவதற்கு விரும்பாமல் இருந்தாலும், பாரபட்சம் இல்லாமல் நிலைமையை ஆராய்ந்து அரசாங்கத்திற்குத் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால், உயர்நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரைத் தலைவராகப் போட்டு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்குமானால், உண்மையாகவே நியாயம் கிடைக்கும் என்றுதான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டில் புதியதாக வரி ஒன்றும் இல்லை என்றாலும் ஏற்கனவே கணம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபடி இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு வரி விதிக்கப் போவதில்லை என்று சொல்லியதை இப்பொழுது நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். வரி இல்லாவிட்டாலும் சாதாரணமான பரிசார மக்களுக்கு எந்த விதமான நிவாரணமும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட் பற்றாக குறையாக இல்லாமல் உயர் பட்ஜெட்டாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும், இது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம் அல்ல. முதலில் வருவாயைக் குறைவாகக் காட்டிவிட்டு செல்வை அதிகமாக்கக் காட்டிவிட்டு கடைசியில் வருவாய் அதிகமாய் வந்திருக்கிறது. செலவு இவைகள் குறைந்திருக்கிறது. அதனால் பட்ஜெட் உரியாக இருக்கிறது. இன்னும் பார்க்கப் போனால் சென்ற வருஷத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்த நேரத்தில் நாம் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. 1957-58-ம் ஆண்டு ஆரம்ப மதிப்பீடுப்படி 333 லட்சம் ரூபாய் ஆண்டு விலும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது திருத்திய

[Sri M. P. Subramaniam] [3rd March 1959]

மதிப்பீட்டின்படி ஐந்து லட்சம் ரூபாய் உபரியாக வந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஐந்து லட்சம் ரூபாய் உபரியாக ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு பதிலாக 341 லட்சம் ரூபாய் உபரியாக நின்றிருக்கிறது. நெய்வேலி திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றி வந்த காலத்தில் நாம் சொல்வதிடத் தொகையை இப்போது நெய்வேலி லிசுனைட் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கணக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் தவிர்த்து 265 லட்சம் ரூபாய் உபரியாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், 1958-59-ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் 135 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 265 லட்சம் உபரியாக இருக்கும் எனச் சொல்லப்படுகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது வேண்டுமென்றே வருவாயைக் குறைத்துக் காண்பித்துவிட்டுச் செலவை அதிகமாகக் காண்பித்துவிட்டு பின்னடி வருவாய் அதிகமாக வந்திருக்கிறது என்றும் செலவு குறைவாக ஆகியிருக்கிறது என்றும் சொல்லி உபரியான பட்ஜெட்டைக் காண்பிப்பது போல் தோன்றுகிறது. ஒன்று இப்படி இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வருமானத்தையும் செலவையும் சரியாகக் கணக்கும் திறமை இல்லாமல் இருந்திருக்க வேண்டும். எப்படி இருந்தாலும் செலவுகள் ஏராளமாக இருக்கும் காலத்தில், ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றும் காலத்தில், சமுதாய நலத் திட்டங்களை எடுத்து அமுல் நடத்தும் காலத்தில் அதிகப்படியான பணம் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும் நேரத்தில், பணம் இல்லை என்று கூக்குரல் இருக்கும் நேரத்தில் உபரியான பட்ஜெட்டைக் காண்பது என்பது வ வேறாகத் தக்கதாக இல்லை. இது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதனால் என்ன தோன்றுகிறது என்றால், கையில் பணம் இல்லை என்ற காரணத்தால் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் கைவிடப் பட்டுவிட்டனவோ என்று கூடத் தோன்றுகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்கும் காலத்தில் இந்த மாநிலம் உபரி பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்து தங்களுடைய பெருமையைக் காட்டிக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் பார்க்கும்போது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உபரி பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிப்பது என்பது அவ்வளவு சரியானது அல்ல என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, சொல்ல வேண்டுமானால், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் சொல்லும்போது, இந்த ஆண்டு நல்ல மழை நல்ல முறையில் பெய்யவில்லை என்றும், அதோடு கூட பயிர்களுக்கு பூச்சித் தொல்லைகள் வேறு அதிகம் எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதனால் விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வாண்டு மோசம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, இருந்தாலும் கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தி ஓரளவு அதிகமாகவும் ஆகி இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதற்கு என்ன காரணம் என்று மட்டும் அவர் குறிப்பிடவில்லை. மழை இல்லாமல், பூச்சி விழுந்தும் கூட உற்பத்தி அதிகமாக ஆகியிருப்பதன் காரணம் என்ன என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. எந்தக் காரணத்தினால் உபரியாக உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது என்பதை அவர் தன்னுடைய முடிவு உரையில் சொல்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் குறைவாக எதிர் பார்க்க இருக்கும்போது அதிகப்படியாக வந்ததன் காரணம் என்ன என்பதும் தெரியவில்லை.

மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும் என்ற காரணத்திற்கு இப்படிப்பட்ட தவறான புள்ளி விவரங்கள் தப்புகின்றன. இந்த புள்ளி விவரங்களைக் கண்டு மக்கள் ஆறுதல் அடையவேண்டும் என்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே கொடுக்கப்படக் கூடிய புள்ளி விவரங்கள் சரியல்ல என்பதைப்பற்றி இங்கே பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். புள்ளி விவரங்கள் நம்பிக்கை தரக்கூடியனவாக இல்லை. இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எந்த அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படுகின்றன, எப்படியாரால் தயாரிக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தயவுசெய்து நிதி அமைச்சர் தன் பின்னூரையில் குறிப்பிட வேண்டுகிறேன். தவறு இருந்தால் திருத்திக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில்

[3rd March 1959] [Sri M. P. Subramaniam]

12 லட்சம் டன் உணவு தானியம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

நீர்ப்பாசனத் துறையில் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை தவிர மற்ற பெரிய நீர்த் தேக்கத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன. அதனுடைய பலன்களை எல்லாம் ஏற்கனவேயே நாம் அடைந்துவிட்டோம். வட நாட்டிலுள்ள பல பெரிய நீர்த் தேக்கத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு பெறும் செலவு செய்து அவைகளைப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. நம் மாநிலத்தில் முழுவதுமாகப் பயன்படுத்திவருகிறோம் என்று பெருமை அடையலாம். இப்படி இருந்தும் போதிய உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. உத்திற்கும் மற்ற வகைகளிலும் நாம் எவ்வளவோ அதிகப்படியான பணம் செலவு செய்திருந்த போதிலும் உணவு உற்பத்தியை நாம் இன்னும் அதிகமாக ஆக்க முடியவில்லை. அதன் காரணமாக விலைவாசியும் குறையவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆராய வேண்டியதாக இருக்கிறது. கணம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற மாகாணங்களில் அதிகப்படியாக எக்கர் ஒன்றுக்கு 750 முதற்கொண்டு 800 பவுண்டு வரையில் சராசரி உணவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கும்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் எக்கர் ஒன்றுக்கு 1,214 லிருந்து 1,300 பவுண்டு வரையில் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையிலேயே அது வரவேற்கக் கூடிய விஷயம்தான். சேலம் மாவட்டத்தில் ஒருவர் ஒரு ஏக்கருக்கு 12 ஆயிரம் பவுண்டு நெல் உற்பத்தி செய்திருக்க அவருடைய திறமையைப் பார்த்து ராஷ்டிரபதி அவர்கள் அவருக்கு ஒரு பரிசு வழங்கியது எனக்குத் தெரியும். இப்படி 12 ஆயிரம் பவுண்டு உற்பத்தி ஆவதற்கு அவர் எந்த முறையைக் கையாண்டார் என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அதன்படியே மற்ற இடங்களிலும் கையாண்டு என்ன இன்னும் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. விவசாய இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த முறையைத் தெரிந்துகொண்டு அந்த முறையையே மற்ற இடங்களுக்கும் பின்புலத்திற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அக்தபோலவே மற்ற எல்லா இடங்களிலும் எக்கர் ஒன்றுக்கு 12 ஆயிரம் இல்லாவிட்டாலும் ஏழாயிரம் அல்லது ஐயாயிரம் பவுண்டு வரையில் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அப்படி செய்யப்பட முடியவில்லை என்றால் என்னக் காரணம்?

அடுத்தபடியாக குறிப்பிடவேண்டுமென்றால், விலைவாசிகளைத் தடுக்க பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் உரையில் விலைவாசிகளின் ஏறுமுகம், அன்னிய செலாவணிக் குறைவு இவை இரண்டுமே நாட்டின் பொருளாதார நிலையைப் பாதிக்கும் பெரும் சிக்கல்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இவ்வாண்டு விலைவாசிகளை சமாளிப்பது பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாறு ஆண்டுகளாகவே உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. விலை ஏற்றத்தை ஏன் தடுக்க முடியவில்லை? அதற்கு வழிவகை ஏதாவது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அவற்றைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தற்போது உணவுப் பொருள்களின் மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்கப் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கையில் செய்ய இருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கை வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்த போதிலும் அது எந்த அளவில் செயல்பட இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உணவு தானிய வியாபாரத்தைப் பொருத்தமட்டில் சென்னை மாநில அரசாங்கத்திற்கு ஓரளவு அனுபவம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு உணவு தானிய கொள்முதல் செய்ததில் சமார் பத்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறோம். நிர்வாக யந்திரம் சரியாக இல்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் உணவு தானியம் கிடங்குகளில் வைத்திருந்ததில் கெட்டிருக்கிறது. போதிய தானிய கிடங்குகளும் நம்மிடத்தில் கிடையாது.

[Sri M. P. Subramaniam] [3rd March 1959]

இப்பொழுது இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை கொள்முதல் செய்து எங்கே வைக்கப்போகிறார்கள்? ஏற்கனவே இதைப்பற்றியெல்லாம் கிராமங்களில் பேசப்பட்டு வருகிறது, அரிசி கொள்முதல் செய்தால் அதை எங்கே கொண்டு போய் வைக்கப்போகிறார்கள் என்று. இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் அரிசி விலை உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் மேலும் விலைவாசிகள் அதிகம் ஆகக்கூடிய நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஆகவே கொள்முதல் செய்த உடனேயே நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டும். பிறகு என்ன ஏற்படும்? எதிர்பார்த்ததுபோல் கஷ்டமான மாதங்களில் நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு அரிசி இருப்பு இல்லாத நிலை ஏற்படும். ஆதலால் அரசாங்கம் இதை எப்படி சமாளிக்க இருக்கிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமுதாய நல திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். சமுதாய நலத்திட்டம் அகில இந்திய அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. இதில் செலவழியும் பணம் முழுமையையும் அளிக்கிறதா என்பது பிச்சை. அகில இந்திய ரீதியில் எல்லா தேசிய வளர்ச்சித் திட்டப்பகுதிகளிலும் ஒவ்வொரு விதைப் பண்ணை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பது திட்டம். இவை நம் மாநிலத்திற்குப் பொருந்துமா என்பதைப் பற்றி ஆராய்வதில்லை. சரியானத் திட்டமா என்பதுபற்றி ஆராய்வதில்லை. இதனால் என்ன நடந்தது. முந்தாறுபது விதைப்பண்ணைகள் துவக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அனுபவத்தில் பண்ணைகள் பல மூடப்படவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் விதைப்பண்ணைகள் திறக்கப்படாது என இப்பொழுது அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதாவது உணர்ந்தார்களே அதுவே போதும்.

இத்திட்டத்தில் பணம் எவ்வாறு வீண் செலவாகிறது என்பதற்கு மற்றும் ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்மாநிலத்தில் 'In formal Consultative Committee' என்ற ஒரு குழு இருக்கிறது. இதில் பெரும்பாலும் ஆளும் கட்சியை சார்ந்தவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். மற்றும் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இக்குழு பல இடங்களில் சுற்றிப்பார்த்து ஒருமுக்கமான ஒரு சிபார்சு செய்தது. அதாவது கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இரண்டு மூன்று திட்டப்பகுதிகளுக்கு (Blocks) ஒருவர் இருந்தால் போதுமானது என்று. ஆனால் இப்பொழுது ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒருவர் இருக்கிறார். அகில இந்திய பேட்டான் (pattern) என்ற முறையில் இந்த ஒருமுக்க சிபாரிசையும் ஆட்சியாளர்கள் ஏற்கவில்லை. இதனால் எவ்வளவு வீண் செலவு என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய நலத்திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கும் நல்ல பலன் ஏற்படுவதற்கும், எல்லா அசியல் கட்சிகளும் முழு ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும் எனச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கேற்ற சூழ்நிலை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறதா என்றால் நேர்மாறாகத்தான் நடைபெறுகிறது. உதாரணமாக காந்தியடிகளின் பெயரை காங்கிரஸ் கார்கள் தங்கள் அரசியல் லாபத்திற்காக அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறார்கள். அதே நேரத்தில் அரசாங்கக் காரியங்களிலும் பொதுக்காரியங்களிலும் அவர்களின் பெயரைப் பயன்படுத்துவதால் இவரை அரசியல்வாதியாக ஒதுக்கித் தள்ளுவதா? அல்லது அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என ஏற்றுக்கொள்வதா? காந்தியடிகளை அரசியலுக்குப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தால், அரசாங்கக் காரியங்களில் இவர் பெயரை உபயோகிக்கக்கூடாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது.) மற்றும் சமுதாய நல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை, விழாக்களிலோ, அதில் உள்ள குழுக்களிலோ எதிர் கட்சிக்காரர்கள் பொதுவாகவே இடம் பெறுவதில்லை. இப்படி இருந்தால் எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் எப்படி பெற முடியும்?

MR. SPEAKER: I have already given two more minutes to the hon. Member and still he continues to speak. What can I do? Now, Sri K. N. Palaniswami Gounder will speak.

SRI K. N. PALANISWAMI GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மிக நல்ல முறையிலே தெளிவாகவும், புள்ளி விவரத்துடனும், சென்னை ராஜ்யத்தை மற்ற ராஜ்யங்கள் பாராட்டக்கூடிய அளவிலும்,

[3rd March 1959] [Sri K. N. Palaniswami Gounder]

1959-60-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பித்த நிதியமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு கூட ஓராண்டு காலமாக நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வரும் சபாநாயகர் அவர்களையும், நிதியமைச்சர் அவர்களையும், மற்ற எல்லா அமைச்சர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

இன்றையதினம் நாம் மிகவும் முக்கியமாகத் தீர்க்கவேண்டிய பிரச்சனைகள், உணவு, உடைப் பிரச்சனைகள் ஆகும். உணவுப் பிரச்சனை தீர நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். இன்று நம் நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை அதிகமான அளவில் இருந்து வருகிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் பலவற்றை நாம் நிறைவேற்றியாக வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு கூட விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தைப் பெரும் அளவில் விஸ்தரிக்கவேண்டும். இப்பொழுது நாம் ஓரளவு கிராமங்களுக்கும், விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் அளவுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதில் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து வருகிறோம் என்று பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பயிர்க்குளத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. இதன் காரணமாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள பல தாலுகாக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்க வசதி ஏற்படும். குறிப்பாக, பஞ்சப் பி.தேசங்களாக இருக்கும் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப் பேட்டை, பல்லடம், தாராபுரம் ஆகிய பகுதிகளுக்கு அதிக அளவில் தண்ணீர் கிடைக்கும் முறையில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நான்கு தாலுகாக்களும் எந்த விதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லாத நிலைமையில் இன்றையதினம் இருந்து வருகிறது. இங்கிருக்கும் விவசாயிகள் எப்பொழுதும் பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கெல்லாம் வசதி ஏற்படக்கூடிய நிலையில் தண்ணீர் தரக்கூடிய பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முன்வந்த சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரையும், மத்திய சர்க்காரையும் நான் முழு மனதுடன் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்ட விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரமாக நிறைவேற்றி, பஞ்சப் பி.தேசங்களாக இருக்கும், பொள்ளாச்சி, உடுமலைப் பேட்டை, பல்லடம், தாராபுரம் ஆகிய தாலுகாக்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நம்முடைய ராஜ்யமானது மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழி காட்டியாக இருந்து வருகிறது என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூற விரும்புகிறேன். வரப்போகும் ஆண்டில் மேலும் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க திட்டம் இடப்பட்டுள்ளதன் காரணமாக, மின்சார வசதி பெற்ற கிராமங்களின் எண்ணிக்கை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 9,000 வரை உயரும் என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும் மின்சாரம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் அளவுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது குந்தா திட்டம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் பூர்த்தியாகிவிட்டால் இன்னும் அதிக அளவுக்கு நாம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யமுடியும். நெய்வேலித் திட்டம் ஒருபுறம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நாம், மிக நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறோம் என்று பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பு மின்சாரத்தை விநியோகிக்கும் பொறுப்பு நகரசபைகளிடம் இருந்து வந்தது. இப்பொழுது அந்தப் பொறுப்பையும் "எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு" எடுத்துக் கொண்டது. ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நகரசபைகளின் கையில் இருந்த பொறுப்பு இருந்த பொழுது மின்சார விநியோகம் மிகவும் நல்ல முறையிலே நடந்து வந்தது. இப்பொழுது அந்தப் பொறுப்பு அவர்களிடம் இல்லாத காரணத்தால் மின்சாரத்தை விநியோகிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பொதுமக்களின் நன்மைக்காக இதை முன்போல நகர சபைக்கே விட்டு விட்டால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். சர்க்காருக்கு

[Sri K. N. Palaniswami Gounder] [3rd March 1959]

இதன் மூலம் 10 சத விசதம் லாபம் வரவேண்டும். எங்களுடைய தாலு காக்கள் வரண்டுபோய் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால், தண்ணீர் இறைக்க மின்சாரத்தை விநியோகிப்பதோடு கொஞ்சம் குறைந்த அளவு அவர்களிடம் இருந்து அதற்காக கட்டணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் மில்களுக்கு மூன்று ஷிப்டுகளுக்கும் மின்சாரத்தை அளிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் மூன்று ஷிப்டுகள் மில்களை ஒட்டினால்தான் அவர்களுடைய நிர்வாகச் செலவும், கொள்முதலும் கட்டு படியாகும். ஆகவே மூன்று ஷிப்டுகளுக்கும் மின்சாரத்தை அளிக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹைலேஸ் ரோடுகளை எடுத்துக் கொண்டால், மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழி காட்டும் முறையில் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது என்று கூறலாம். ரோடுகள், பாலங்கள் எல்லாம் மிகவும் நல்ல முறை யிலே பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

உயர்தர விதைகளைத் தயாரிப்பதற்காகப் புதிய விதைப் பண்ணைகளை திறப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் கூறி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நடைபெற்று வரும் சில விதைப் பண்ணைகள் சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சி.ஏ.ஓ. சி.ஓ.எஸ். டருத்தி விதைகளை சர்க்கார் விவசாயிகள் சார்பாக வாங்கி ஆங்காங்கு விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இந்த விதைகளைத் தயாரித்து விநியோகிக்கும் பொறுப்பை விவசாயிகளுடைய பொறுப்பில் கொடுத்து கூட்டுறவு முறையில் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு வழி செய்தால் சர்க்கார் செலவும் மிச்சமாகும். வீண் விரயமும் தவிர்க்கப் படும்.

மேலும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. கடன் வசதி செய்து தர வேண்டியிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்று தான் சிலர் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனமானது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பரவலாக விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் விவசாயிகள் கடன் படுகிறார்கள். இதன் மூலமாக அவர்கள் மூன்று நான்கு இடங்களில் கடன்படுகிறார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் வேண்டுமானால் 100, 200 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. அந்த முறையில் இன்றைய தினம் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டில் தாசில்தார்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க விவசாயிகளுக்காக பாங்குகளை கிராமங்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். கடன் கொடுப்பது கூட, இவ்வளவு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு தொகைதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். நகரங்களில் வியாபாரிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப் போல, கிராமங்களில் 50 ஏக்கர் ஒருவனுக்கு இருக்கிறது என்றால் அதற்குத் தகுந்தாற் போல் அவனுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய சொத்தின் பேரில் இவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்து கடன் கொடுத்தால் செளகரியமாக இருக்கும். அந்தந்த பிரிக்காக்களில் ரூரல் பாங்குகள், ஷெட்யூல்டு பாங்குகள் ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்குப் பணம் கிடைக்கும் படி செய்தால் விவசாயிகளுக்குச் சிரமம் இல்லாமல் போதிய பலன் கிடைக்கும். ஸஞ்சமம் ஒழியும்.

12 noon. அதே போல் இன்றைய தினம் கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணை வரப் போவதாகத் தெரிகிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனமே நல்ல முறையில் இயங்காதபோது இது மாத்திரம் நன்றாக இயங்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தையே நல்ல முறையில் திருத்தி அமைத்து மக்களுக்கு பயன் ஏற்படுமாறு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக உணவு, உடை எவ்வளவு மக்களுக்கு அத்தியாவசியமோ, அதுபோல வைத்திய வசதியும் அவசியம். மற்ற எல்லாத் துறையிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற முன்னேற்றம் இத்துறையில் ஏற்படவில்லை. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் டாக்டர் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். வருஷத்துக்கு

3rd March 1959] [Sri K. N. Palaniswami Gounder]

ஐதாறு, அறுதாறு பேர்கள் வைத்தியப் பட்டம் பெற்றாலும் கிராமங்களுக்குப் போவதில்லை. போக பிரியப்படவில்லை. இதற்காக வைத்தியக் கல்லூரியில் அட்டமிட் பண்ணும்போதே கிராமங்களில் 5 வருஷம் சேவை செய்ய வேண்டும், சர்க்கார்தீழ் வேலை செய்ய வேண்டும் என்கிற கண்டிஷனைப்போட்டுவிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

கோயம்புத்தூர் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் 320 படுக்கைதான் இருக்கின்றன. ஆனால் ஆயிரம் சீக்காளிகளுக்கு மேல் வழியிலும், வராந்தாவிலும், வெளியிலும் கூட படுத்திருக்கிறார்கள். திருப்பூர் தாலுக்கா Headquarters ஆஸ்பத்திரியிலும் அப்படித்தான். சீக்காளிக்குத் தகுந்தாற் போல வைத்தியர்களையும் போட வேண்டும். ஏழை எளிய மக்களுக்கு எல்லாம் எளிதில் வைத்திய வசதி கிடைக்கச் செய்யவேண்டும்.

சமுதாய நலத் திட்டம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் யானையைக் கட்டித் தீனி போடுவது போலத்தான் இருக்கிறது. செலவு அதிகம், பயன் குறைவு. செலவிடப்படும் தொகையில் 10 சத விசதம் கூட மக்களுக்குப் பயன்படவில்லை.

பொதுவாக இன்றைய தினம் பொது மக்களிடத்திலே அதிருப்தி அதிகமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருவதற்குக் காரணம்—சமுதாய நலத்திட்டம் என்று அதிகமான உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டு, பணத்தை செலவழித்தும், அவர்கள் எந்த வேலையும் செய்யாமல் ஊர் சுற்றுவதும், இருக்கக் கூடிய வேறு இலாகா சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொண்டு போவதைத் தவிர அவர்களிடத்திலிருந்து சரியான முறையில் வேலை வாங்காததும் தான். இப்படிப்பட்ட புகாரும், அதிருப்தியும்தான் பெறுகி வருகிறது. ஆகவே சமுதாய நலத் திட்ட அமைப்பு உத்தியோகஸ்தர்களை Re-organize பண்ண வேண்டும்.

உதாரணமாக திருப்பூர் பிரிக்காவுக்கு சிப்பந்திகள் போட்டு 2½ வருஷமாகப்போகிறது. கனம் மின்சார அமைச்சர் கூட வந்திருந்தார்கள். எவ்விதமான அபிவிருத்தி வேலைகளும் இதுவரையில் நடைபெறவில்லை. ஆகவே சிப்பந்திகளைப் போட்டுக் கொண்டே போவதில் பயனில்லை. நல்ல முறையில் மக்களுக்கு தொண்டாற்ற—மக்களுக்கு அதிகப் பயன் ஏற்படுமாறு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு—நாட்டு மக்களின் சபீட்ச வாழ்வுக்கு அடிக்கோல வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்துள்ள நிதி அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். நேரம் இல்லாததன் காரணமாக இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி தந்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கம்.

* SRI A. MARIAPPAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்துள்ள நிதி அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டி அதை வாழ்வேற்கிறேன். அதோடு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கைத்தறித் தொழிலுக்காக கோரப்படும் மானியம் 126 லட்சம் ரூபாய். இதில் 81 லட்சம் ரூபாய்தான் கூட்டுறவு சங்கங்கள் விற்கும் துணிக்கு விலை வகையில் சலுகை கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1958-59-ம் ஆண்டில் ரிபேட்டுக்காக மட்டும் 1½ கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம். இன்னும் வெளியில் இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களை கூட்டுறவு சங்கத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு நடக்கிறது. அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்தால் இன்னும் அதிகமான துணி சங்கங்களின் மூலம் விற்பனை செய்ய வேண்டியவரும். ஆகவே இந்த அளவில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை போதாது. அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரிபேட் தொகையைப் பொறுத்த வரையிலும் இன்னும் 1958 ஏப்ரலுக்கு பிறகு கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் பல சங்கங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையிலும் ஏராளமாக பாங்கில் கடன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதனால் நிலைமை அவ்வளவு மோசம் அடையாமல் இருந்தாலும் மற்ற ஜில்லாக்களில் ஸ்டேட் தொகை கிடைக்காது சங்கங்கள் சிரமப்படுகிறது. ஆகையால் ஸ்டேட் தொகையை உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[Sri A. Mariappan] [3rd March 1959]

மற்றும் கைத்தறிக்கு ரிபேட் அகில் இந்திய ரீதியில் கொடுக்கப்படவில்லை. மாகாணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட செஸ் நிதியிலிருந்து மாகாண ரீதியில்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை அகில் இந்திய ரீதியில் மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகவே ஊர்ச்சி செய்து வருகிறோம். இந்த தேசத்திலேயே அதிகமாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கக்கூடிய மாகாணம் நம்முடையது தான். அதுவும் சேலம் ஜில்லாவில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் கதர் போலவே கைத்தறிக்கு மாகாண ரீதியில் ரிபேட் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அகில் இந்திய ரீதியில் கொடுப்பதற்கு மாகாண சர்க்கார் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் கீழ் வராது வெளியில் இருக்கக் கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். அவர்களுக்கு நாம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் ஸ்தாபன ரீதியில் செயல்படாததுதான். இருந்தாலும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு தொழில் செய்வதற்கு பல உதவிகளையும், வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கும், இதர வசதிகளைப் பெற மூலதன உதவி செய்வது நல்லது. குறிப்பாக சாயத் தொழில் அத்தியாவசியமானது. ஹைட்ரோ ஸ்பேட் முன்பு ஒரு ரூபாய் இரண்டை, மூன்று அணுவுக்கு விற்பது. இன்றையதினம் நான்கு மடங்குக்கு மேல் உயர்ந்துவிட்டது. இறக்குமதி கட்டுப்பாடு காரணமாக 6½ ரூபாய்க்கும் அதிகமாக விற்கிறது. இதனால் கைத்தறி நெசவுத் தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய மாகாணத்திலேயே ஹைட்ரோ ஸ்பேட் தயாரிக்க பலர் முன் வந்திருக்கிறார்கள். பவுண்டு 75 நயா பைசாவுக்கு இவர்கள் தயாரிக்க முடியும். இங்கேயே தயாரிக்க வசதி செய்து கொடுத்தால் அது லாபகரமாகக்கூட இருக்கும். ஆகையால் ஹைட்ரோ ஸ்பேட் நம் மாகாணத்திலேயே தயாரிப்பதற்கு மாகாண சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக இல்லாத வகையில் சேலம் தாலுக்கா பருவ மழை இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை. சேலம் ஜில்லாவின் வடக்குப் பகுதியில் மழை சுமாராகப் பெய்திருக்கிறது. இருந்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி மக்களுடைய நலனைக் கருதி அங்கே வரிவஜா செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ராசிபுரம், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் பகுதியெல்லாம் இப்படித்தான். குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கூட அங்கே கிடையாது. அங்கு வரிவஜா செய்ய வேண்டும். ஒரு சில இடங்களில் கூட்டுறவு செங்கல் சூளை போடப்பட்டு வருகின்றன. தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் இதுபோன்ற சூளைகள் நன்றாக வேலை செய்து வருகின்றன. இதேமாதிரி ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் நடைபெறுகிறது. சேலம் ஜில்லாவிலும் குறிப்பாக சேலம் நகரத்தில் இம் மாதிரியான தொழில் நடைபெற வேண்டுமென்று நான் பல முறை கோரிக்கைகள் செய்து வருகிறேன். சர்க்கார் இதுவரையிலும் இதைப்பற்றி ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சேலம் ஜில்லாவிலே நீர்ப் பர்சன வசதி குறைவு அதிகமாக இருக்கிறது. மேட்டூர் அணையினால் சேலம் ஜில்லாவிற்கு பயன் ஒன்றும் கிடையாது. நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு ஒரு சில பகுதிகள் மட்டும் சேலம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்கள் பயன் அடைகிறார்கள். மேலும் இங்கே தொப்பை ஆற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும். நீண்டகாலமாக இது வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் கேட்டு வருகிறார்கள். சுமார் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன் விரிந்து அந்த ஆற்றுக்கு ஒரு அணைக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டு வருகிறார்கள். நானும் பலமுறை இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டிற்குள் நிச்சயமாக இது சேர்க்கப்படும் என்று சில இடங்களில் உறுதிமொழி கொடுக்கப்பட்டது. தர்மபுரி தாலுக்காவிலே இருக்கும் சின்னாற்றில் ஒரு அணைகட்ட வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் மக்களிடையே பல அபிப்பிராய பேதங்கள் நிலவி வருகின்றன. அந்தக் காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் இதை ஒத்தி வைத்துக்

3rd March 1959] [Sri A. Mariappan]

கொண்டு போகக்கூடாது. இந்த அணை விவசாயத்திற்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமாயினால் இந்த இடத்தில் அணை கட்டுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

குறிப்பாக மின்சாரம் நல்ல முறையில் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது. ஒரு சில மின்சார கம்பெனிக்காரர்கள் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கவில்லை. சேலம் நகரத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கும் கிராமங்களுக்குக்கூட கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சேலம் நகரத்தில் இருக்கும் நெசவாளர்கள் காலனிக்குக்கூட மின்சார வசதி செய்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் இவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரம் விஸ்தரிக் கப் படாததற்குக் காரணம் கம்பெனிகள் நிதி இல்லை என்று சொல்லுவதுதான். ஆதலால் அரசாங்கம் கம்பெனிகளுக்கு கடன் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது இந்தக் கம்பெனிகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு கூட்டுறவு மில் சேலம் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நீண்ட நாளாக நாங்கள் முயற்சி செய்து வருகிறோம். ஆனால் இதுவரையில் சர்க்காரிடம் ஊக்கமோ ஆக்கமோ காணப்படவில்லை. சேலம் ஜில்லா கைத்தறி நெசவுக்குப் பேர்போனது. அதிக நெசவாளர்களைக் கொண்ட பகுதி. ஆகவே சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டுறவு மில் ஏற்படுத்த மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலத்தில் ஒரே ஒரு கல்லூரிதான் இருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன் பேசிய டூ கே. எஸ். சுப்ரமணிய கவுண்டர் பேசியிருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவானது 36 லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் 40 லட்சத்திற்கு மேலாக இருக்கு மென்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது ஒரே ஒரு கல்லூரிதான் இருந்து வருகிறது. ஜில்லா மக்கள் மூலமாகவோ சர்க்கார் உதவி செய்தோ அல்லது வேறு எந்த விதத்திலோ இன்னொரு கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேரி அபிவிருத்திக்காக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 60 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு சேலம் நகரத்தை சேர்த்திருப்பதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த வேலை துவங்கும் போது சேலம் நகருக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் ஆஸ்பத்திரியைப் பொருத்தமட்டில் இது மிகவும் சிறிய ஆஸ்பத்திரியாக இருக்கிறது. இரண்டு லட்சத்திற்கு அதிகமாக ஜனத்தொகை இருந்தும் கூட இங்கே சிறிய ஆஸ்பத்திரிதான் இருக்கிறது. இதில் படுக்கைகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. நூற்றுக்கணக்கான வியாதியஸ் தர்கள் படுக்கையில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆஸ்பத்திரியை உடனடியாக விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற இரண்டு வருஷங்களாக நாங்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் இந்த ஆண்டிலும் எந்தவிதமான தாமசம் ஏற்படாமல் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் நடக்கும் தேர்தலைப்பற்றி சொல்லவேண்டுமானால் சில இடங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தவறான காரியம் செய்துவருகிறார்கள். குறிப்பாக சேலம் நகரத்திலே 29-வது வார்டிலே மட்டும் 600 ஓட்டர்களுடைய பெயர்களை எடுத்து விடுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். அவர்கள் உயிரோடிருந்தும் அந்தப் பகுதியிலே குடியிருந்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்

[Sri A. Mariappan] : [3rd March 1959]

“அவர்கள் இங்கு இல்லை. இறந்து விட்டார்கள்” என்று சொல்லி அவர்களின் பெயர்களையே எடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது நூறு ஓட்டர்களில் பெரும்பாலான ஓட்டர்கள் ஊரில் இல்லை.

SRI P. U. SHANMUGAM : வாக்காளர் ஜாப்தாவில் 600 பேரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நீக்கிவிட்டார்கள் என்று அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். வாக்காளர் ஜாப்தாவிலிருந்து பெயர்களை நீக்குவது ஒரு கட்சியின் உரிமைபோல் கனம் அங்கத்தினர் கூறுவது முறையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI A. MARIAPPAN : திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு தெருவில் குடியிருப்பவர்கள் உயிரோடு இருப்பவர்களைக்கூட இறந்து விட்டார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தவறு செய்தால் திருத்துவதற்கு அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, நான் தவறாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சர்க்காருக்கு ரிகார்டுகள் இருக்கின்றன, ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. 29-வது வார்ட்டிலே மட்டும் அல்ல மற்ற பல வட்டாரங்களிலும் இம்மாதிரி நடக்கின்றன. இதைப்பற்றி சமீபத்தில் முனிசிபல் கமிஷனரிடம் பேசினேன். யாராவது தவறாக நீக்கவேண்டுமென்று எழுதி கொடுத்திருந்தாலும் அவர்களை நீக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். இதைப்பற்றி டெபுடி தாசில்தாரிடமும் பேசினேன். அவரும் ஒப்புக்கொண்டார். இம்மாதிரியான போக்கிலே யார் போனாலும் சரி எந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முன்னால் இருக்கக்கூடிய பட்ஜெட்டைப்பற்றி பலர் ஆதரித்தும் பலர் எதிர்த்தும் பேசியிருக்கிறார்கள் ஆனால் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இதை ஆதரிப்பதா அல்லது எதிர்ப்பதா என்று நிச்சயமாக சொல்லமுடியாத அளவிற்கு இருப்பதற்குக் காரணம் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு முன்னாலேயே மிக அழகாகவும், மிகத் திறமையாகவும் முன்னே பார்த்தால் ராவுத்தர் குதிரைபோலவும், பின்னே பார்த்தால் செட்டியார் குதிரை போலவும் அழகுபடுத்தக்கூடிய தன்மையில் இந்த பட்ஜெட் தயார் செய்து நம் முன்னால் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல அழகான கட்டுரைக்குச் சமமாக இதை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் உரை ஒரு சிறந்த கட்டுரையைப்போல் இருக்கிறது. ஒரு கட்டுரைப் போட்டி வைத்தால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பரிசு வாங்கிவிடுவார் என்று சொல்லலாம்; ஏனென்றால் ஒரு சிறந்த கட்டுரை மாதிரி தமது பட்ஜெட் உரையை அவர் தயாரித்திருக்கிறார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நீங்கள் ஜட்ஜா வந்தால் எனக்குப் பரிசு கொடுப்பீர்களோ, என்னமோ ?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நான் ஜட்ஜாக வந்தால் உங்களுக்குப் பரிசு கொடுக்கமாட்டேன். வேறு யாராவது ஜட்ஜாக வந்தால், ‘இவர் நமது நிதி அமைச்சராக இருக்கிறாரே’ என்று உங்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பார்களோ, என்னமோ, தெரியாது.

பல ஜில்லாக்களில் பருவமழை சரியாகப் பெய்யவில்லை என்றும், பயிர்களை பூச்சிகள் அரித்துவிட்டன என்றும் குறிப்பிடப்பட்ட அதே நேரத்தில் விவசாய உற்பத்தி வருடத்திற்கு வருடம் மேலும் மேலும் பெருகி வருகிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1957-58-ல் நெல் 56 லட்சம் ஏக்கரில் பயிராகியிருந்தும், 1958-59-ல் அது 57.2 லட்சம் ஏக்கரில் பயிராகியிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த ஒரு வருஷத்தில் 1.2 லட்சம் ஏக்கரா அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் அந்த அளவிற்கு உற்பத்தியும் பெருகியிருக்க வேண்டும். இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், பருவ மழை

[3rd March 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

பெய்திருந்தாலும், பூச்சிகளின் தொந்தரவு அதிகரித்திருந்தாலும் விவசாய உற்பத்தி அதிகரித்திருந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் இந்த பட்ஜெட் உரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ, எனக்குத் தெரியாது.

மேலும், தொழில்களும் தொழிற்சாலைகளும் 1954-ல் இருந்ததை விடப் பன்மடங்கு 1957-ல் அதிகரித்திருக்கின்றன. அவை 1954-ல் இருந்ததைப் போல் கிட்டத்தட்ட 1½ மடங்காக 1957-ல் ஆகியிருக்கின்றன. அவை அவ்வளவு அதிகரித்திருக்கும்போது அந்த அளவுக்கு ஏற்ற அதிகமான தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைகளில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? இல்லை. அதே போல், விலைவாசிகள் 1954-ல் இருந்ததைப் போலப் பன்மடங்கு உயர்ந்திருக்கும்போது, அதற்கேற்றவாறு சம்பள உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. இது நமக்கு இந்தப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. மக்கள் என்னைவெல்லாம் எதிர்பார்த்தார்களோ அவைகளையெல்லாம் அளிப்பதாக இந்த பட்ஜெட் இல்லை. இந்த பட்ஜெட், விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாகவோ மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கக் கூடியதாகவோ இல்லை. இந்த பட்ஜெட் மக்களுக்கு ஏமாற்றமளிப்பதாக இருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் அழகாக, நாசக்காக தயாரிக்கப்பட்டு இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தவிர இதில் வேறு எந்த நல்ல அம்சமும் இல்லை. அந்தக் காரணத்தால்தான், ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களும்கூட பேசும்போது, இந்த பட்ஜெட்டை ஆரம்பத்தில் வரவேற்பதாகக் கூறினாலும் பிறகு எத்தனையோ குற்றம் குறைகளைச் சொல்கிறார்கள். இதிலிருந்தே, இந்த பட்ஜெட் சரியாகத் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 5 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குரிய ‘கரெடிட்’ கவர்னர் அவர்களுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது. அது கனம் நிதி அமைச்சருக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. ஏனென்றால் இந்த ஊதிய உயர்வு கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில்தான் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய சம்பளத்தை இன்னும் உயர்த்துவதற்கான சிபாரிசுகளைச் செய்யக்கூடிய கமிஷன் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு போதிய அளவு சம்பளம் கொடுப்பதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. எனவே அவர்களுக்கு இந்த வருஷம் ஊதிய உயர்வு கிடைக்காது.

இந்த பட்ஜெட்டில் சுமார் 2 கோடி ரூபாய் உபரி வருகிறது என்று இந்த பட்ஜெட் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில், பொதுமக்களிடம் 6 கோடி ரூபாய் கடன் எழுப்ப வேண்டியிருக்கிறது என்றும் இன்னொரு பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிச்சப்படும பட்ஜெட் என்றால், கடன் எதற்காக எழுப்ப வேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் இந்த இரண்டுமூன்று வருஷங்கள் சட்ட சபையில் விவாதங்களில் கலந்து கொண்டிருந்தபோதிலும் அவர் ரெவினியூ செலவிற்கும் காபிடல் செலவிற்குமுள்ள வித்தியாசம் தெரியாமல் இருப்பது குறித்தும் நாம் ஏன் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்பது தெரியாமல் இருப்பது குறித்தும் வருத்தப்படுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எல்லோரும் தவறு செய்யக்கூடியவர்கள்தான். யாரும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ குற்றம் குறைகளுடன் பேசினாலும் மற்றவர்கள் அதைத் திருத்த வேண்டியதுதான். ஆனால் நமது கனம் நிதி அமைச்சர், அவர்களை அடித்து உட்காரவைத்து ‘நான் சொல்வதுதான் கரெக்ட்’ என்று சொல்வது போல் தான் எப்போதும் பேசுகிறார்.

தொழிலாளர்களுக்கோ சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கோ சம்பள உயர்வு இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லை. ஆனால் கனம் நிதி அமைச்சர் இந்த ஆண்டு ஒரு உண்மையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். இதுவரையில், வருஷா வருஷம் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே யிருக்கிறது, அதற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று

[Sri V. K. Kothandaraman] [3rd March 1959]

சொன்னால், கனம் அமைச்சர், அப்படி இல்லை என்றும், சம்பா அறுவடையில் சரியாகப் போகும் என்றும், அதில் சரியாகப் போகும் என்றும், இதில் சரியாகப் போகும் என்றும் சொல்லி சமாதானம் கூறுவார். ஆனால், இந்த ஆண்டில் கனம் நிதி அமைச்சர் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது என்ற உண்மையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். இதைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். சர்க்கார் இத்துடன் நில்லாது விலைவாசி உயர்வுக்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தவும் முன் வரவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க வேண்டுமானால் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சர்க்கார் கொல்வது சரியல்ல. 1960-க்குள் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்றே, 1962-க்குள்—அடுத்த தேர்தலுக்குள்—இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்றே சர்க்கார் கூறினால் அது சரியல்ல. சர்க்கார் ஆமை வேகத்தில் சென்று கொண்டிருந்தால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்கள் என்றைக்குத்தான் நல்ல நிலையை அடைவார்கள்?

தொழில்கள் நன்றாக வளர்ந்து வருகின்றன என்று கனம் நிதி அமைச்சர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதே நேரத்தில் எத்தனை தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும், எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். மூடப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகளை மீண்டும் திறந்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி செய்கிறார்களா? கொஞ்சமும் இல்லை. குறிப்பாக, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தியாவிலேயே அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் 90 சத விதம் நமது ராஜ்யத்தில்தான் இருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட தொழில் இன்று நம் ராஜ்யத்தில் கிடைத்து வருகிறது. அதை மேலும் நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து முயற்சி செய்யப்படுகிறதா? இல்லை. இன்று அத்தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் அதை நன்றாக நடத்துவதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் பண உதவி கேட்டாலும் அவர்களுக்கு அது அளிக்கப்படுவதில்லை. அப்படியே உதவி கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அது யாரோ ஒரண்டு பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பணமும் தேர்தலில் செலவு செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்குமே தவிர தொழிற்சாலைகளை நன்றாக நடத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்காது. ஆகவே இந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய அரசாங்கத்தார் முயற்சிக்கவில்லை. அதே போல கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் சர்க்கார் சரிவர உதவவில்லை. 'கைத்தறித் துணிகளுக்கு நாங்கள் ரிபேட் கொடுத்து விட்டோம், கைத்தறியாளர்களுக்கு அதைச் செய்து விட்டோம், இதைச் செய்து விட்டோம்' என்று சர்க்கார் சொன்னால் அதுவெல்லாம் போதாது. கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமானால், கதர் அபிவிருத்தியிலும் கதர் விற்பனையிலும் எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறார்களோ அவ்வளவு கவனத்தை கைத்தறி துணியிலும் சர்க்கார் செலுத்த வேண்டும். கதர் விற்பனையை சர்க்காரே செய்கிறார்கள். அதே போல் கைத்தறித் துணிகளை விற்பனை செய்யும் பொறுப்பையும் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். இல்லாவிட்டால் இதற்காகச் செலவிடப்படும் தொகை விரயமாகத்தான் செய்யும்.

மேலும், விவசாயிகளுக்கு மிக மிக அத்தியாவசியமாக இருப்பது நீர்ப்பாசனம். உணவு. தானிய. விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லும் சர்க்கார், விவசாயிகளுக்கு சகல விவசாய சாதனங்களும் குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் செய்வதற்கு ஒன்றும் செய்ய வில்லை; அந்தப் பொருள்களின் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை.

12-30 P.M. நாம் இன்று எந்த அளவு நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டியிருக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு உற்பத்திப் பெருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையாது என்றதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே இதில் பரிபூரண கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். குறிப்பாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் பாலாறு என்று பெயர் இருக்கிறதே தவிர அங்கு தண்ணீர் வசதியே கிடையாது. அதே முறையில் மணல் பாங்கான இடத்தில்

3rd March 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

கிணறுகள் வெட்டிக் கொள்வதற்கு 2,500 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, அப்படி மணல் பாங்கான இடங்கள் இருந்த போதிலும்கூட அந்த ரூபாயை வாங்கி பயன்படுத்துவதற்குள்ள நிலைமை அங்கு இல்லை. காரணம், 'பாலார் பேவின் ரூஸ்' என்ற பெயரால் ஒரு சட்டத்தை வைத்து அதன் காரணமாக சர்க்கார் உதவியை அங்குள்ள மக்கள் பெறமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். கேரள சர்க்காரிடம் பரம்பிக்குளம் திட்டம் பற்றி சுமுகமான முறையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி வெற்றிகரமான ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லும் நிலையில் பாலாற்றில் தண்ணீர் வரக்கூடிய முறையில் ஏன் மைசூர் சர்க்காரோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி அந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்க முடியவில்லை என்று கேட்கிறேன்? ஏன் ஆந்திர சர்க்காரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அங்குள்ள கிருஷ்ணா, கோதாவரி தண்ணீரை இங்கு கொண்டு வர முயற்சி செய்யப்படவில்லை? ஏன் மத்திய சர்க்காரை அணுகி, அவர்களிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தண்ணீர் கொண்டு வர முடியவில்லை என்று கேட்கிறேன்? நான் சொன்ன இடங்களிலும் காங்கிரஸ் சர்க்கார்கள் தானே இருக்கின்றன, எங்களுக்குள் ஒன்றுபட்ட மனோபாவம் இல்லை, எங்களுக்குள் ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வரமுடியவில்லை என்பதையாவது நீங்கள் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக, கவனம் செலுத்தி வருகிறோம், வெகு சீக்கிரத்தில் முடிந்துவிடும் என்றெல்லாம் சொன்னால் போதாது. வட ஆற்காடு ஜில்லா மிக வரண்ட பிரதேசமாகும். அங்கு நீர்தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு வசதியிருக்கிறது. போர்தானா ஷண்முக அணை, செய்யார் அணை போன்ற பல அங்கு இருக்கின்றன சமீபத்தில் அங்குள்ள எக்ஸ்ப்ளூட்டிஷ் என்ஜினியர் சர்க்காருக்கு ஒரு திட்டம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இவைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதுமாதிரமல்ல, சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக வேண்டி எவ்வளவு பணம் வேண்டுமோ அவ்வளவு பணம் கொடுக்கிறோம் என்று மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபோதிலும் கூட அந்த ஏரிகள் வெகு காலமாகவே மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. புதுப் புது ஏரிகள் கட்டுவதற்குள்ள வாய்ப்பும் வசதியும் அங்கு இருந்தபோதிலும்கூட அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை. அடுத்த திட்டமாக, மருத்துவ சாலைகள். மருத்துவ சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு டாக்டர்கள் இல்லை, என்ன செய்வது? அப்படி டாக்டர்கள் இருந்தால் அங்கு பெட்கள் இருக்காது, மருந்தும் இருக்காது. குறிப்பாக இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாக நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குடியாத்தத்திற்கு புதிதாக கட்டப்பட்டிருக்கு ஒரு வார்டை திறந்து வைக்க வந்தார்கள். அப்பொழுது அங்கிருந்து பத்து மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து பெட்களைக் கொண்டு வந்து போட்டு, ஒரு ஷோ மாதிரி காண்பித்து "ஓபனிங் ஸெர்மனியை"யும் செய்து விட்டு வந்தார்கள். அங்கு படுக்கை கிடையாது. சிப்பந்திகளும் கிடையாது. டாக்டர்கள் கிடையாது. அப்படி டாக்டர் இருந்தால் மருந்து கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தால் மக்களினப்பாடு என்னவது? ஒரு பக்கத்தில் உணவு இல்லை, இன்னொரு பக்கத்தில் குடிக்க தண்ணீர் இல்லை, இந்நிலையில் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு மருத்துவச் சாலைகளுக்கு வந்தால் அங்கும் மருந்து கிடையாது என்ற நிலை இருந்தால் மக்கள் எப்படி சுகமாக வாழ முடியும்? வருடா வருடம் இதே பாடத்தை ஒப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. உபரி பட்ஜெட்டை காண்பித்தால் மட்டும் போதாது. சிக்கனம், சீரமைப்பு, என்று தொழிலாளர்களிடமும் மற்றவர்களிடமும் சொன்னால் மட்டும் போதாது, அப்படிச் சொல்வதற்கு முன்னதாக மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் தங்கள் சம்பளத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொண்டும், அதேபோன்று அனாவசியமாக ஏற்படுகிற சிலவைக் குறைத்துக் கொள்வதின் மூலமாகவும்தான் பிறரை கட்டுப் படுத்தமுடியும். அப்பொழுதுதான் அவர்களை நாம் நம் வழிக்கு கொண்டு வர முடியும். (பெல்) இரண்டு நிமிடங்கள்கூட வேண்டும். அதேபோன்று சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக நாம் பணம் ஒதுக்கிறோம். அது, நல்லதுதான். இப்பொழுது ரோடு இல்லாத கிராமங்களுக்கு ரோடு கிடையாது. மக்கள் மனம் உவந்து பணம் கொடுக்க முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்களே, நாம் என்ன செய்வது,

[Sri V. K. Kothandaraman] [3rd March 1959]

அவர்களை “போர்ஸ்” செய்து வாங்க வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது என்று சொன்னால் போதாது. கடன் வசதி கொடுக்கும் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. ஜாயின்ட் பட்டா உள்ள ப்ளாக் ஏரியாக களில் சர்வேயர்களைப் போடவேண்டும். தாலுகா ஒன்றுக்கு ஒருவரை போட்டுவிட்டு, அவர் அந்த தாலுகாவையும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் ப்ளாக் ஏரியாவையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் பத்து வருடத்திற்கு ஒருமுறைதான் முடியும். இதுபோன்ற குறைபாடுகள் எவ்வளவோ, இருக்கின்றன. இது பற்றி பலமுறை எழுதியும் அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆகவே எதிர்க்கட்சியினர் என்னவோ இங்கு அஸெம் பளியில் சொல்கிறார்கள், அவர்கள் சொல்வது எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பது என்ற பாடத்தை மட்டும் படித்தால் போதாது. நாங்களும், ஆளும் கட்சியினர் எதோ சொல்கிறார்கள் மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக வேண்டி என்று நாங்களும் நினைத்துக் கொண்டு போகக்கூடாது. நாங்கள் சொல்வதில் எவ்வளவு உண்மையிருக்கிறது என்று பார்த்து மக்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் பலரும் பேசுவதை கேட்டுக்கொண்டே இருந்தேன். எந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலாகட்டும் அல்லது வேறு எந்தக் காரியத்திலாகட்டும் குறைகள் இருந்தாலும் நிறைவுகள் இல்லாமல் இருக்கமுடியாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தீவிரமான முறையில் 100-க்கு 110 ஆக அமுல் நடத்தி மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும்படியாக செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்போது இருக்கின்ற குறைகளை இரண்டு கட்சிகளும் சொல்லவேண்டும். ஆளும் கட்சியினரும் சொல்லவேண்டும். எதிர்க்கட்சியினரும் சொல்லவேண்டும். சர்க்கார் கட்சியில் இருப்பவர்கள் ஆதரவு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி கொண்டு குறைகளை சொல்கிறார்களே என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. அது அரசாங்கக் கட்சியினருடைய கணியத்தைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. காங்கிரஸ் மந்திரிசபை என்றிருந்தாலும் குறைகள் இருந்தால் அவைகளை நாங்கள் எடுத்துக் காட்டத்தான் செய்வோம். தனிப்பட்ட முறையில் இல்லாமல், சட்டசபையிலும் சொல்லத்தான் போகிறோம். நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், அவர்களது அனுதாபிகளுக்கும் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன். நல்ல நல்ல திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு, அதிலுள்ள நல்ல அம்சங்களை எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டு அவைகள் நிறைவேற்ற பரிபூரணமாக ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றுமேயில்லை, தவறுகள் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. எக்காரியத்திலும் தீமையைத் தவிர நன்மையே அல்லது நல்லதே இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே குறைகள் இருந்தால் இரண்டு கட்சிகளும் அதை எடுத்துச் சொல்லி அவைகளை நிவர்த்தி செய்யப் பார்க்கவேண்டும். நாட்டிலே நல்ல காரியங்கள் நடக்கவேண்டுமென்பதுதான் எல்லோருடைய வும் குறிக்கோள். ஆகவே, எல்லோரும் ஒத்துழைத்து நாட்டிற்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, முதன் முதலாக பட்ஜெட்டை தமிழிலே எழுதி இந்தத் தடவை கொடுத்திருப்பது மிகவும் சந்தோஷப்படுவேண்டிய ஒரு காரியமாகும். இப்படி செய்யும்போதுதான் தமிழில் நாம் புதுப் புது வார்த்தைகளை புடுத்த முடியும். ஆகவே, முதல் தடவையாக இதைச் செய்ததற்கு நான் எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நமக்கு சில புள்ளிவிவரங்கள் இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பார்க்கும் போதுதான் எங்கெங்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே, பூசி மெழுகாதபடி புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு நான் சந்தோஷப் படுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் நமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் மூன்றில் ஒரு பாகம் தவிர இரண்டு பாகம் செலவழிக்கப்பட்டு விட்டது. இனியும் ஒரு பாகம் செலவழிக்கப்படயிருக்கிறது. இதில் நாம் இரண்டு இனங்களில் மிகப் பின் தங்கியிருக்கிறோம். ஒன்று, சமூக முன்னேற்றம். சோஷியல்

[3rd March 1959] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

வெல்பெயரில் மிக மிக குறைவாகத்தான் பணம் செலவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மத்திய சர்க்கார் கிரான்ட் இருப்பதால் ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் விரிதிகளைத் திறந்து அந்தப் பணத்தை செலவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கால் நடை அபிவிருத்தியில் திட்டப்படி நாம் அதிகம் பணம் செலவிட முடியவில்லை. கால் நடை அபிவிருத்தியில், பொருளாதாரத் துறையில் கோழிப் பண்ணைகள்தான் முக்கியமான இடம் பெறுகிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கோழிப் பண்ணைகளை திறமையாக நடத்துவதுடன் அதை இன்னும் அதிகமாக விஸ்தரித்தால் நிச்சயமாக 90 சதவீதம் அந்தத் தொகையை செலவிட முடியும். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் நாம் தீவிரமாகவே வேண்டும் என்று சொல்வதுடன் இன்னும் சில விஷயங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன்.

ஒருவர் கேலியாகக்கூடச் சொன்னார் ஜனத்தொகையை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களேயொழிய, சாப்பாட்டுக்கு வழி செய்ய வில்லை என்று. இரண்டும் வேண்டியது தான். விவசாயத்துறையிலே நாம் எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி புள்ளி விவரம் கொடுக்கும்பொழுது 1,300 பவுண்டுகள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய அனுபவத்தில் இது மிகக் குறைவு என்று நினைக்கிறேன். 1,300 பவுண்டுகளுக்கு நிச்சயமாக விளைச்சல் அதிகமாக இருப்பதை நான் பல இடங்களிலே பார்த்திருக்கிறேன். சராசரி இன்னும் அதிகமாக இருக்கும் என்று தான் நான் எண்ணுகிறேன். நம் நாட்டில் உழைப்பாளிகள், நல்ல விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் புள்ளி விவரம் சரிதானா என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்க சரியானபடி புள்ளி விவரம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டிலே உள்ள அநேக ஆறுகளில் அணைகளைக் கட்டி நாம் நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இனிமேல் கோளாவிலிருந்தும் ஆந்திராவிலிருந்தும் தான் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டும். இன்னும் பாரதி சொன்னது போல கங்கை தண்ணீரை கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டிய காலம் இது. அடுத்துள்ள ராஜ்யங்களின் நீரை உபயோகப்படுத்தி நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொள்வதற்கு முன்னால், நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள தண்ணீரை இன்னும் அதிக அளவிலே உபயோகப்படுத்துவதற்கான திட்டம் பற்றி இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒரு வார்த்தையும் இல்லை என்பது எங்களுக்கு கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே சில சிறுசிறு திட்டங்கள் உண்டு. கடனாநதி ரிஸர்வாயர் அநேகமாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவடைந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் ஒரு வரி இந்த வருஷத்தில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருந்தால், அது விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தைக் கொடுத்திருக்கும். இப்பொழுது உள்ள இரண்டுபோக நிலங்களில் ஒரு போகம் கடலை சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அப்படி யில்லாமல் இந்தக் கடனாநதி திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் இரண்டு போகத்திலும் நெல் சாகுபடி செய்வதற்கு சாதகமாக இருக்கும். மேலும், மதுரையில் மாவுத்தனாறு, மஞ்சளாறு போன்ற சிறு சிறு ஆறுகளின் நீரை உபயோகப்படுத்த சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவைகளைப் பற்றியும் திட்டவட்டமாக, பட்ஜெட்டில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. இம்மாதிரி சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றி பட்ஜெட்டில் திட்டவட்டமாக சொல்லப்பட்டிருந்தால் அது ஜனங்களுக்கு அதிகமான உற்சாகத்தைக் கொடுத்திருக்கும்.

பாசன வசதிகள் நமக்கு மிகக் குறைவு. ஆகையால் 30 கோடி, 40 கோடி ரூபாய் என்று பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு பணம் ஒதுக்குவது போல, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கி, “கிரவுண்ட் வாட்டர்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள்,

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [3rd March 1959]

அதாவது பூமிக்கு அடியில் ஆழத்தில் எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். திண்டுக்கல், சங்கரன் கோவில், மேலூரில் ஒரு பகுதி—மற்ற ஜில்லாக்களைப் பற்றி எனக்கு அதிகம் தெரியாது ஆகிய இடங்களில் “கிரவுண்டு வர்ட்டர்” எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை (டெஸ்ட்) பரிசீலனை செய்ய, தாலுகா தோறும் ஒன்றிரண்டு போரிங் போட்டு செய்து பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகள் இம்மாதிரி 5,000 10,000 ரூபாய் செலவுபித்து போர் வெல்கள் எடுக்க வேண்டுமென்றால் முடியாது. பெரிய நீர்தேக்கங்களுக்கு சர்க்காரே கோடிக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்துவிட்டு, பிறகு “பெட்ரமெண்டு லெவி” போட்டு மக்களிடம் வசூல் செய்கிறார்கள் அல்லது கடன் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். இம்மாதிரி தண்ணீர் இல்லாத பிரதேசங்களிலே “போரிங்” கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயம் மேலும் அபிவிருத்தியாகும். வாண்ட பிரதேசங்களிலுள்ள ஜனங்கள் உழைப்பாளிகள். இம்மாதிரி பெரிய அளவிலே திட்டம்போட்டு தாலுகாதோறும் (“டப் போர் வெல்ஸ்”) ஆழக்கிணறுகள் சர்க்கார் செலவிலே தோண்டி, பம்பு செட்டுகளையும் வைத்துக்கொடுக்கவேண்டும். அம்மாதிரி நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் நிலங்களுக்கு “பெட்ரமெண்டு லெவி” போடலாம். அல்லது விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து 20 வருஷம், 30 வருஷத்தில் வசூல் செய்துகொள்ளலாம். பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமுல் நடத்துவது போல் பெரிய அளவிலே 10 கோடி, 20 கோடி ரூபாய் பணம் ஒதுக்கி நாம் அதிகப்படியான போரிங் கிணறுகளை தோண்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்தியா பூராவும் இம்மாதிரி செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அந்த அளவிலே நாம் தீவிரமான முறையிலே திட்டம்போட்டு வேலைசெய்தால்தான் விவசாயத் துறையில் நாம் அதிகப்படியான உற்பத்தியைக் காட்ட முடியும். ஆகவே, இம்மாதிரி “போரிங்” கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு தீவிரமாக பெரிய அளவிலே திட்டம் போட்டு நிறைவேற்றவேண்டும். மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் பொழுது இதுபற்றியும் ஆலோசனை செய்து இம்மாதிரி செய்வதாகச் சொன்னால் எங்களுக்கு சந்தோஷமாக இருக்கும். எங்களுக்கு என்று சொல்லும் பொழுது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மட்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஜனங்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் இம்மாதிரி ஒரு திட்டம் போட்டு தீவிரமாக வேலை செய்யவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இராசயன உரத்தைப் பற்றி இரண்டுபட்ட அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. முழுவதும் ரசாயன உரம் போட்டால் மண்வளம் குன்றிவிடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கம்போஸ்ட் உரத்திற்கு இப்பொழுது இதில் வெகு தீவிரமாக வேலை செய்யப்படுகிறது. இதற்காக தனி அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு உற்சாகப்படுத்தி, இதற்காக மான்யம் வழங்குகிறோம். பசுந்தான் உரத்தை பெரிய அளவிலே உற்பத்தி செய்ய எவ்வளவு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டுமோ அதையும் செய்துகொடுத்தால், நிச்சயமாக நாம் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்து உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு அதிகம் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமோ, அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை தீவிரமாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்று எவ்வளவு அதிகமாக என்னுடைய சக்தியைக் கொண்டு சொல்லமுடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னென்றால், வேறு எந்தத் திட்டமும் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால், உணவிலே நிறைவு வேண்டும். அதே சமயத்தில் விலைவாசிகளைப்பற்றி எல்லோரும் சொல்லுகிறபொழுது, விலை உயர்வை தடுப்பதற்கு நாம் ஏதாவது ஒரு வழி கண்டுபிடித்துத்தான் ஆகவேண்டும். நான் பொருளாதாரத் துறையில் நிபுணர் அல்ல. இதில் தனி நிபுணர்கள், “எகனமிக் எஸ்பெர்ட்ஸ்” இருக்கிறார்கள். இது ஒரு அகில இந்தியப் பிரச்சனை என்பதையும் அறிவேன். நிச்சயமாக இதற்கு ஒரு வழி கண்டுபிடித்துத்தான் ஆகவேண்டும். இந்த விலையை “பெக்” செய்ய வேண்டும். அதாவது ஒரு நிலையில் நிறுத்தவேண்டும். அதே சமயத்தில் உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் போதுமான

[3rd March 1959] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

அளவு சம்பளம் கிடைக்காத முறையிலே, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு மட்டும் சாதகமாக விலை குறைந்துவிடுமோ என்றுகூட நான் சில சமயம் பயப்படுகிறேன். விவசாயிகள் விளைவிக்கும் பொருள்களுக்கு, உணவுப் பொருள்களாக இருந்தாலும் சரி, “காஷ் கிராப்பாக” இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு ஒரு விலை “காரண்டி” செய்து விலையை நிர்ணயம் செய்தால்தான், அந்த விலை நிர்ந்தரமாக இருக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வருஷம் டிசம்பர் மாதத்திற்குள் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்து ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது பற்றி நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக என்னுடைய நன்றியை கிராம விவசாயிகள், கூலிகள் சார்பாக தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதனுடைய “இம்ப்ளிகேஷன்ஸ்” என்ன என்பதை நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். இப்பொழுது பெண்களுக்கு 4 அணா, 6 அணாவும், ஆண்களுக்கு 9 அணா, 10 அணாவும் தான் கூலி கிடைக்கிறது. வருஷவாரியாக பார்த்தால் சில இடங்களிலே 2 ரூபாய், 2-8-0 கூலி கொடுத்தால் கூட ஆள் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். உதாரணமாக லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் விவசாய மக்கள் கூட போதுமான அளவு கிடைப்பாது. ஆனால், என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் எனக்குத் தெரியும். பெண்களுக்கு 4 அணா, 6 அணாவுக்கு மேல் கூலி கிடைக்காது. அறுவடைக்கா காலத்தில் வேண்டுமானால் 8 அணா கிடைக்கலாம். 2 படி சோளம்தான் கிடைக்கிறது. ஆண்களுக்கு 9 அணா, 10 அணாவுக்கு மேல் கூலி கிடைப்பாது. அறுவடை காலத்தில் கொஞ்சம் அதிகமாக கிடைக்கிறது. கூலி நிர்ணயம் செய்யும் பொழுது ரொம்பவும் குறைத்து நிர்ணயம் செய்யாமல், கொஞ்சம் அதிகமாகவே நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராம மக்களின் நிலை உயர முடியும். ஆகவே, அதையும் கவனித்து கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டாக்டர் என்ற முறையில் வைத்தியத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொது மக்களுடைய ஆரோக்கியம்தான் சர்க்காரின் குறிக்கோள். வியாதி வந்தால் சிகிச்சை செய்வது, வியாதி வராமல் தடுப்பது ஆகிய இரண்டு இலக்காக்களையும் இணைத்து வேலை செய்தால்தான் வேலை திருப்திகரமாக நடக்கும் என்று பல வருஷங்களாக நாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். “போர் கமிட்டி ரிபோர்ட்டிலும்” அப்படித்தான் சொல்லப்படுகிறது. இது உலகம் முழுவதும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். “சியூரேடிவ்”, “பிரிவெண்டிவ்” ஆகிய இரண்டு டிபார்ட்மெண்டுகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்படவேண்டும். இப்பொழுது கொஞ்சம் இணைப்பு வந்திருக்குறது. ஆனால், அது போதாது. இந்த இரண்டு டிபார்ட்மெண்டுகளும் நன்றாக வேலை செய்யக்கூடிய முறையில் இவைகளை இணைத்து மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

டாக்டர்களுக்கு “ரூரல் அலவன்ஸ்” கொடுக்க முன்வந்திருப்பது பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுக்கு தனிச் சலுகை வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் கிராமப்புறங்களுக்கு செல்லும் டாக்டர்களுக்கு நகரங்களில் இருப்பவர்களைப் போல் வீட்டில் இருந்துகொண்டே அதிகம் சம்பாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. நாட்டின் நன்மையைக் கருதி கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவுபித்து வைத்தியக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அங்கே படித்து பட்டம் பெறுபவர்கள் நாட்டிற்கு சேவை செய்ய ஓரளவுக்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிராம மக்களுக்கு சேவை செய்யும் பொருட்டு அவர்கள் கிராமத்தில் இவ்வளவு வருஷங்கள் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று கட்டாய படுத்தவேண்டிய அவசியம் வந்தாலும், பொதுஜன நன்மையைக் கருதி அம்மாதிரி கட்டாயப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் தயங்கக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கலாம். பிரத்தியேக அவுன்ஸ் கொடுக்கலாம். அப்படியிருந்தும் போகாவிட்டால், கிராம மக்களின் நலனை உத்தேசித்து அவர்களை கட்டாயப் படுத்துவதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [3rd March 1959]

என்னுடைய தொகுதிக்கு பக்கத்தில் இருக்கும் திண்டுக்கல் ஆசுபத்திரியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு ஒரு Blood bank ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பல தடவை சொல்லியிருந்தும் இதுவரை அதை அங்கு ஏற்படுத்தவில்லை. அங்கு 250 படுக்கைகள் உள்ள ஆஸ்பத்திரி அவசியம். ஆகவே இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு இடவசதி போதாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அங்கு உடனடியாக Blood bank ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக குடி தண்ணீர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 500 ஜனங்களுக்கு ஒரு கிணறு வீதம் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் இதற்கு போதிய பணம் ஒதுக்கி வைக்கிறார்கள். அதை மறுப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் அதை சரியான முறையில் உபயோகப்படுத்துவதற்கு வழியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. காரணம் ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்கு ஸாங்ஷன்செய்து வாங்குவதற்குள் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. தாலுகா லெவலை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, ஜில்லா லெவலை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, பலவிதமான கால தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. நாம் என்.ஜி.ஓ.களுக்கு சாதகமாக எவ்வளவோ பேசுகிறோம். இதில் ஏற்படும் கால தாமதத்தை போக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் நினைத்தால்தான் நடக்கும். அவர்கள் வேகமாக வேலை செய்தால்தான் நம்முடைய காரியங்கள் எல்லாம் காலதாமதம் இல்லாமல் நடைபெற முடியும். குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்கு இரண்டாவது திட்டத்திலும் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது தவிர ஹரிஜன முன்னேற்றத் திட்டத்தின் கீழும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதன் கீழ் கிடைக்கின்ற பணத்தைக் கொண்டு 10 கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு ஸாங்ஷன் வாங்கவேண்டுமென்றால் அதில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இம்மாதிரி வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு நன்றாக தெரியும். ஆகவே இந்த விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படாத வகையில் கிராம அளவில், அல்லது தாலுகா அளவில் ஸாங்ஷன் செய்து கொடுப்பதற்கு தகுந்த வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த திட்டங்களை எல்லாம் துரிதமாக நிறைவேற்ற முடியும். அதற்காக டிப்பார்ட்மெண்டிலுள்ளவர்கள் துரிதமாக சறுசறுப்பாக வேலை செய்வதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலும் குறிப்பாக பெண்கள் கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு 100-க்கு 60 பேர் பள்ளிகளுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இருந்தாலும்கூட கிராமப்புறங்களில் இன்னும் சரியான விதத்தில் எல்லாக் குழந்தைகளும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு செல்வதில்லை. கதைக்கோ அல்லது காட்சிக்கோப் போகிறார்களே தவிர பள்ளிக்கூடத்திற்கு என்னால் போவதில்லை. ஆகவே இதற்காக ஆறுவது வகுப்பு முதல் குறைந்த செலவில் அவர்கள் ஹாஸ்டலில் தங்குவதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டை நாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரிப்பட்ட ஹாஸ்டல்களை அதிகப்படியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்போதுதான் அதிகமான பெண் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருவார்கள். அதற்கு வேண்டிய வசதியை அரசாங்கம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குழந்தைகள் தாழ்ந்த வகுப்பில் சென்று படித்து விடுகிறார்கள். மேல்படிப்பில் செல்லும்போதுதான் அவர்கள் பள்ளிகளுக்கு போவதற்கு வசதியில்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே மேல் படிப்பில் பிள்ளைகள் எல்லாம் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு சாத்தியக்கூறுகளை நாம் செய்தாகவேண்டும். இதற்கு நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம்முடைய கல்வி திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றி வைக்கமுடியும். இதில் குறை சொல்லுகிறவர்களும், நிறை சொல்லுகிறவர்களும் இந்த விஷயத்தில் பரிபூரணமாக ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நல்ல விதத்தில் அமைந்திருக்கக்கூடிய இந்த பட்ஜெட்டை கொண்டு வந்திருக்கின்ற நமது மந்திரி சபைக்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3rd March 1959]

* SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR :

அன்புமிக்க உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டுக்கு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வரவுசெலவு திட்டமானது மிகவும் போற்றத்தக்க வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதைப்பற்றி அரசியல் நோக்கத்தோடு குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற குறை சொல்லுவதை விட்டு விட்டு, இது உள்ள நல்ல அம்சங்களை உண்மையாகவே எடுத்துக்கூறி, குறைகள் இருந்தால் அவைகளை போக்குவதற்கு வகைகளையும் எடுத்துக் கூறுவதுதான் நியாயமாக இருக்கும். அவ்விதம் கூறினால் தான் எதிர்க்கட்சிகள் ஆக்க வேலையில் நல்ல முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். நமக்கு வேண்டியது நம்முடைய நாட்டு மக்கள் எல்லாம் முன்னேற வேண்டும் என்பதுதான். அதல்லாமல் நாம் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை வெறும் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்ப்போமானால் நாம் முன்னேற முடியாது. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் கிராம மக்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கான முறையில் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. சில குறைகள் இருக்கலாம், அதை நீக்குவதற்கு நாம் முயற்சிக்கவேண்டும். அது நம்முடைய கடமை. அதையெல்லாம் விட்டு இந்த வரவு செலவு திட்டம் அடியோடு ஆளும் கட்சியினரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது நல்லதல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தூதிருஷ்டவசமாக இந்த பட்ஜெட் வருஷத்தில் பருவ மழை சில இடங்களில் சரியாக பெய்யாததின் காரணமாக பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பல பகுதிகளும், ராமநாத புரம் ஜில்லாவில் பல பகுதிகளும் பருவ மழை இல்லாததின் காரணமாக மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அச்சாங்கம் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர்களுக்கு போதிய உதவி செய்துகொடுக்க வேண்டும். இதில் அச்சாங்கம் உஷாராக இருந்து எல்லா விதமான ஆக்கவேலைகளையும் நடவடிக்கைகளையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அந்த முறையில் இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுப்பதின் மூலமாகவும், பல சிறிய தொழில்களை ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு பல உதவிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. நம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டுமானால், விலைவாசிகள் எல்லாம் குறையவேண்டும். இன்றுள்ள விலைவாசிகள் பார்த்தால் மிகவும் கவலை தாக்கூடிய நிலையில் இருந்து வருகிறது. இப்போது நமது அரசாங்கம் உணவுப் பொருட்களுக்கு விலையை கட்டுப்படுத்துவதற்கு எடுத்து கொண்ட முயற்சியைப்போல் மற்ற பண்டங்களுக்கும் விலையை கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஜனராக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நமது நாட்டிலுள்ள விவசாய முன்னேற்றத்தை எடுத்துக் கொண்டால் விதைப்பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவது, பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்துவது, இவைகளையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக அதிகமாக தொகையும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் முக்கியமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப்பொறுத்த வரையில் கனம் சகோதரி சௌந்திரம் ராமசந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் கடனாதி அனைத்திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகுந்த பலனை கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இதன் மூலமாக நான்கு நேரி தாலுகாவில் ஒரு பாகமும், கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோயில் முதலிய பகுதிகள் நீங்கலாக இதனால் பயன் ஏற்படும். அதோடு அம்பாசமுத்திரம் பகுதிக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் காவேரி எந்த முறையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறதோ அதே முறையில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாமிரவருணி அமைந்திருக்கிறது, அதோடு மணிமுத்தாறு அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு

[Sri G. Gomathisankara Dikshitar] [3rd March 1959]

பல சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை சமுதாயநலத்திட்டத்தின் கீழும், லோக்கல் டெவலப்மென்ட் திட்டத்தின் கீழும் நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இவைகள் எல்லாம் முன்னேற்றகாமான முறையில் நடந்தும் விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் பளாக் மார்க்கெட்டில் சாமான்கள் எல்லாம் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இதை கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் ஜனராக எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1-90 அடுத்தபடியாக இந்தப் பிண்ணுக்கு—நிலக்கடலைப் பிண்ணுக்கு—முன்
p.m. பெல்லாம் 3 ரூபாய், 4 ரூபாய் 5 ரூபாய் ஒரு சாக்கு என்றிருந்தது இப்போது 26 ரூபாயாக விலை ஏறியிருக்கிறது. உரத்தின் விலை இவ்வளவு அதிகமாக ஏறியிருந்தால் அதனால் விவசாயிகள் எவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது, அதனால் அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வேண்டியிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கவனித்து நியாமமான நிலையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க அரசாங்கம் நன்குகவனித்து உரத்தின் விலையை ஏற விடாதபடி சட்டபூர்வமாகத் தடுத்தது, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும், விவசாயம் அபிவிருத்தியுடைய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரிய பெரிய தொழில்களும் நடுத்தர தொழில்களும் நன்கு வளர இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. குடிசைத் தொழில் களும் நன்கு வளர்ந்து வருகிறது. அதோடு கதர் அபிவிருத்திக்கு இதிலே 3 லட்சம் தொழிலாளர்கள்—ஏழை கிராமவாசிகள்—ஈடுபட்டு வேலை செய்ய, ராட்டை சுற்றுவதன் மூலமாக நலம் பெறுகிறார்கள் என்றால், கதர் அபிவிருத்தி எந்த அளவில் அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கிறது என்று பார்த்தால், கிராம மக்கள், குடிசைகளில் வாழக்கூடிய ஏழை மக்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடக்கூடிய மக்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்ற இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பதைப் பற்றி பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். சர்க்கார் கதர் இலாகா மூலமாகவும் சர்வ சேவா சங்கம் மூலமாகவும், சோஷியல் சர்வீஸ் மூலமாகவும் லட்சக் கணக்கான மக்கள்—கிராமவாசிகள்—நூல் நூற்று, கதர் நெய்து அதன் மூலமாக தங்கள் வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெறுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, கிராமப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அம்பர் சர்க்காவை எங்கு பார்த்தாலும் பரப்ப, முக்கியமாக பெண்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர இந்தத் திட்டத்திலே பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கை மிக வேகமாக—கிராம மக்களின் எழ்மையைப் போக்க அவர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்க—அவர்களுடைய கஷ்டம் நீங்க—அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் சிறிதளவாவது முன்னேற்றம் ஏற்பட—ஜீவாதாரமான இந்தத் ராட்டை தொழிலை—காந்திஜி அளித்த அமிர்தமயமான தொழிலை, அதிகமாகப் பெண்களுக்கு அளிக்க, நடவடிக்கைகளை எடுத்துத் தவ இதிலே நமது அரசாங்கம் நன்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் நமது அகில இந்தியா குடிசைத் தொழில் போர்டில் இந்த அம்பர் சர்க்காப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அதிகமாக அம்பர் சர்க்காவை அளித்து அம்பர் சர்க்கா பயிற்சி கொடுக்க—கிராமந்தோறும் பிரசாரகர்களை ஏற்படுத்தி, இது கிராமப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு உதவியாக இருப்பதால் இதை நன்கு பரப்புவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எந்த ராஜ்யத்தையும் விட நமது ராஜ்யத்தில் மின்சாரத்தின் மூலமாக எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று கண்டு நம் மிக மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இவ்வாண்டில் மின்சார வசதி பெற்ற கிராமங்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 9,000 வரை உயரப் போகிறது. குடிசைத் தொழில்கள், விவசாயம் முதலியவைகளுக்கு மின்சாரத்தை எவ்வளவு கிராம மக்கள் உபயோகிக்கிறார்களோ அந்த அளவு பொருளாதாரத்தில் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று நமது மின்சார இலாகா எடுத்துக் காட்டியிருப்பதை பார்த்து நாம் மகிழ்ச்சியுடைய வேண்டியதுதான்.

[Sri G. Gomathisankara Dikshitar] [3rd March 1959]

இதைப்போல பல-பல அம்சங்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே தென்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் நாம் கவனத்தில் கொண்டு, அரசியல் கட்சிகளின் நிறத்தை இதில் புகுத்திவிடாது, தேசிய பற்றுதலோடு மக்களுடைய சேஷமநலத்தை மட்டும் கவனத்தில் கொண்டு-உள்ள குறைகளை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துரைத்து, அதன் மூலமாக மக்கள் முன்னேற்ற அரசியல் கட்சியினர் அனைவரும் ஒற்றுமையுடன் வேண்டியவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில், ஹரிஜனங்களுக்கு நிலமில்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு கிராமங்களில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில் மிக ஆமை வேகமாக ரெவின்யூ இலாகாவில், கிராமக் கர்ணங்கள், மற்ற சிறு அதிகாரிகள், உடனடியாகக் கிடைக்க முடியாதபடி, பழைய முறையிலேயே, ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில் நடைபெற்ற முறையிலேயே சிவப்பு நாடா தன்மையிலேயே இன்னும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அதன் மூலமாக ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (உதவி சபாநாயகர்: உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது). ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் நன்கு கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி கூட்டுறவிலேயும் நாம் முன்னேறி நன்மை பெறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவுச் சட்டத்திலே இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் மிக மோசமாக அம்சங்கள் சில இருக்கின்றன. இப்போது கூட்டுறவுச் சட்டம் இருக்கும் தன்மையில் நாம் நன்கு முன்னேற்ற முடியாது. ஜீவாதாரமாக இருக்கக் கூடிய கூட்டுறவிலே பல சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக மக்கள் முன்னேற்ற ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய வரவு-செலவுத் திட்டம்தான் என்று கூறிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி.

SRI P. K. MOOKIAH THEVAR: தலைவர் அவர்களே, கடந்த காலத்திய வரவு-செலவுத் திட்டங்களைக் காட்டிலும் மேம்பட்டதாக—புகழ்க்கூடியதாக—இந்த வருஷம் வரவு-செலவுத் திட்டம் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டம் வரி போடுவதாக இருந்தாலும் அல்லது உபரியாகத் தோன்றும்படி இருந்தாலும் மக்களால்—வரி கொடுக்கக்கூடியவர்களால்—மக்கள் பிரதிநிதிகளால்—என்ன நிலைக்கப்படுகிறது, கடந்த காலத்திய வரி விதிப்பின் மூலம் நாம் அடைந்துள்ள சாதனைகள் என்ன, மக்களுக்குக் கிடைத்தது என்ன என்று அவர்களுடைய அன்றாட அனுபவத்தைப் பார்த்துத்தான் சொல்ல முடியும். “வரி” என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக “உபரி” என்ற வார்த்தை மாறியிருப்பதாகப் பார்க்கிறதைத் தவிர, வேறு முன்னேற்றம் இல்லை. இவர்களுடைய முன்னேற்றம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், இம்மமலையின் சிகரங்களை எப்படிப் பிடிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி 50 அடி, 100 அடி என்று காம்ப்களை மாற்றிப் போட்டுக் கொண்டு முன்னேறி விட்டோம் என்று பேசிக் கொண்டே போவார்கள். பணி நன்றாக முடியுமோ 100 அடி கீழேயே வந்து விடுவார்கள். இப்படி முன்னேற்றம் என்ற பெயரால் பின்னேற்றம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் நாட்டில் பஞ்சம், பிணி, கஷ்டம் ஏற்பட்டு, வரி விதிப்பு, கடன் என்ற பெயரால் கஷ்டம் ஏற்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த பட்ஜெட்டினால் நமக்கு முன்னேற்றம் இல்லை, பின்னேற்றம் தான் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

அதோடு இன்று இருக்கிற வரி விதிப்பில் மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் ஒன்று செய்திருக்கிறார்கள். கடந்த 10, 12 ஆண்டுகளாகப் பட்ஜெட் என்றால் என்னென்ன வரி விதிப்பு இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மக்களுக்கு கண் துடைப்பாக, நாங்கள் வரியைப் போட்டு விடுகிறோம். நீங்கள் விட்டுவிடுங்கள் என்று ஏற்பாடு செய்து கொண்டுள்ளதாக தெரிகிறது.

[Sri P. K. Mookiah Thevar] [3rd March 1959]

இன்றைக்கு வெற்றிலை-பாக்குக் கடைக்குப் போனால் வாழைப் பழத்தின் விலை உயர்ந்து விட்டது. சாதாரண மக்கள் சாப்பிடக் கூடிய பழம் வாழைப்பழம். வெனி நாட்டினர்கள் கூட “King of fruits” என்று வாழைப்பழத்தை, ஒரு பழத்திற்கு 4 அணு கொடுத்து வாங்கி சாப்பிடுகிறார்கள். அதிலே சகல சத்துக்களும் இருக்கின்றன. ஏழைகளுக்கு நாட்டு வாழை நல்ல உணவாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் கூட ஒரு வரி வருமானால்—பாதிப்பு ஏற்பட்டால்—நாம் எப்படி மக்களை வாழ வைக்கப் போகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த வரவு-செலவு திட்டத்திலே அரசாங்கக் காரியதரிசிகளின் திறமையை யெல்லாம் சொல்லிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி உபரியான பட்ஜெட் தயாரிப்பதில் அவர்கள் உதவி செய்துள்ளதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு ஊரில் ஒரு திருவிழாவென்றால் அங்கேயுள்ள பெரியவர்கள் கிராம மக்களிடம் வரி போட்டு வருவல் செய்வார்கள்.

ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டிய இடத்தில் ஐயாயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்து வகை தொகை இல்லாமல் செலவு செய்துவிட்டு, கடைசியில் ஐந்தாறு ரூபாய் மிச்சம் என்று கணக்குக் காட்டுவார்கள். அந்த முறையில் இங்கே ஏதோ மிச்சம் என்று காட்டப்படுகிறது. வகைமுறை இல்லாமல் கணக்குக் காட்டியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்கிறது என்று துக்கத்தோடு சொல்கிறேன்.

1957-58-ல் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மதிப்பீடு முதலில் 5 லட்சம் என்று இருப்பதை மூன்று கோடி சொச்சத்திற்கு அவர்கள் மதிப்பிடுகின்றது திறமைக்கு மீறி நிற்கிறது. சாதாரண நபர் கூட செய்துவிடக்கூடியதை, தரம்பரையாக, வெள்ளைக்காரர் காலத்திலிருந்து இந்த மதிப்பீடு போடுகின்றவர்களுக்குக் கட்டுப்பாடு முறையில் லட்சக்கணக்கிலிருந்து கோடிக்கணக்கிற்குப் போகும் அளவுக்கு நிற்கிறது. இதை நினைக்கும்போது எந்த அளவு கணதுடைப்பாக இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும்.

அதுபோல், இந்த பட்ஜெட்டில் உபரி என்னும்போது, கடந்த ஆண்டு களில் வரி அத்தனையும் போட்டுவிட்டார்கள். வரி விதிக்கும் சாதனம் அத்தனையும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அமைந்திருக்கின்றன. ஆகையால் மாகாண அரசாங்கம் வரி போட முடியவில்லை; போட வாய்ப்பு இல்லை. தாங்கமுடியாத அளவுக்கு வரிகளை இவர்கள் ஏற்கனவே போட்டுவிட்டார்கள். அதனால், இப்பொழுது வரி போடவில்லை. அவ்வளவுதான். இராமனாபுரம், மதுரை ஜில்லாக்கள் போன்ற இடங்களில் பஞ்ச நிலைமை வந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் சில வரி விலக்குகள் (ரிலாக்ஸேஷன்) கொடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அழியக்கூடிய, சீக்கிரம் கெட்டு போகக்கூடிய பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு கொடுக்கக் கூடிய சலுகை அளிப்பதற்குப் பதிலாக, அவைகளுக்கும் வரி விதிக்கும் போது எப்படித்தான் மக்கள் முன்னேற்ற முடியும்? எப்படித்தான் மக்கள் மிச்சம் வைத்து, முதலீட்டுகளைப் பரப்பி செல்ல நிலைமையைப் பெருக்கி, அதன்மூலம் நாட்டை முன்னேற்ற முடியும் என்று தெரியாமல் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை மிக வருத்தத்தோடு நான் சொல்லவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன்.

கிராமங்களில் என்ன கொடுமையைப் பார்க்கிறோம்? வரியினின்றும் விலக்கு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பணம் சேகரிக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு சிறுசேமிப்பு நிதிக்குப் பணம் வசூலிக்கிற காட்சியைப் பார்க்கும் போது வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் யுத்த நிதிக்குப் பணம் வசூலித்த கொடுமை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அம்மாதிரி காரியம் நடக்கிறது. சமீபத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் உதாரணத்திற்காக இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன்.

ஒரு நபரீது கேஸ் போட்டு போலீஸ்காரர்கள் பிடித்துச் சென்று விட்டார்கள். அந்த நபருக்கு ஜாமீன் கொடுப்பதற்காக இன்னொரு நபர் மாஜிஸ்ட்ரேட் முன் கையெழுத்து போட்டார். முறைப்படி, கிராமமாக

[3rd March 1959] [Sri P. K. Mookiah Thevar]

ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் மற்றும் அத்தனைபேரும் ஒத்துக்கொண்டு, அந்த நபர் ஜாமீன் கொடுப்பதற்குத் தகுதி உள்ளவர் என்று கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார். தாசில்தாரும் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டார். அந்த நபர் கையெழுத்துப் போட்ட பிறகு, அவரைப் பார்த்து “நீங்கள் சிறு சேமிப்புக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறீரா? இல்லையா” என்று கேட்க, அவர் “இல்லை” என்று பதில் கொடுத்தவுடன், அவர் கையெழுத்துப் போட்ட காகிதத்தைக் கிழித்து, அவர் ஜாமீன் செல்லாது என்று தூக்கி எறியப்பட்டு, பின்னர் வேறு ஒருவரை—சிறு சேமிப்பு நிதிக்குப் பணம் கொடுத்த ஒருவரை—தேடிக்கொண்டுபோய், அவரை அழைத்துவந்து ஜாமீன் பாரத்தில் கையெழுத்துப் போடவைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதென்றால், எந்த அளவுக்குக் கொடுமை இருக்கிற தென்பதையும், எந்த அளவுக்குத் தனிப்பட்டவர் சுதந்திரம் பாதிக்கப் படுகிறதென்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். நாம் இந்த நிலைமையில் இருக்கிறோம். சிறு சேமிப்புத் திட்டம், ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படியெல்லாம் செய்வதால் மக்களுக்கு எந்த அளவு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் தெரிந்துகொண்டு, அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

விலைவாசி உயர்வு, விலைவாசி உயர்வினால் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வு, அத்தனையையும் பார்க்கும்போது, அத்துடன் நிலப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு சட்டம் வரப்போகிறது, அதற்காக தீர்மானங்கள் போட்டுவிட்டோம் we are moving towards Socialism என்று ஆளும் கட்சியினர் செய்துகொண்டிருக்கிற விளம்பரம் பெரிதாக இருக்கிறதே தவிர, வகை தொகை ஒன்றும் காணோம். பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் கறம்பான நிலங்களை மட்டும் மிச்சம் வைத்துக்கொண்டு, பாக்கியிருப்பதை சொந்தக்காரர்களுக்கு எழுதி வைத்துவிடுவது போன்ற காரியங்கள் அத்தனையும் நடந்துவிட்டன. கடைசி நேரத்தில் என்ன இருக்கப்போகிறதோ தெரியவில்லை. இப்படியும் நடந்துவிட்ட பிறகு கொஞ்ச நஞ்சம் இருக்கும் நிலங்களையும் நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதிலும் சிலர் தகராறு செய்கிறார்கள். நேரு போன்றவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பேசினாலும் காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே ஆண்டி-ஸோஷியல் எலிமென்ட்டுகள் இருந்து கொண்டு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படியாக, இவர்கள் ஏதோ விளம்பரம் செய்வதுதான் பெரிதாக இருக்கிறதே தவிர, காரியத்தில் ஒன்றும் இல்லாமலிருக்கிறது. கிராமங்களில் உள்ளவர்கள், ஏதோ நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும், தங்களுக்கு பயிரிட ஏதோ நிலம் கிடைக்கும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், இம்மாதிரி சட்டம் வரும் வரும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அது வராத நிலை நீடித்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்கூட உற்பத்தியைப் பெருக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் எப்படி மக்கள் உற்சாகத்தோடு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முன்வருவார்கள்? ஏழை மக்களைக் காப்பாற்றப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருப்பது அரசியலுக்காகவும் கொள்கைக் காகவும் இருக்கிறதே தவிர, காரியத்தில் நடைபெறுவதனால், அவர்களைப் பல விதத்தில் பாதித்து நிற்கிறது.

வரி விதிப்பைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது,

‘In order to tempt people to save and invest, the Government sacrifices a certain amount of revenue for the present but if the temptation succeeds and the people invest profitably, then not only is the national income increased but the Government itself gets very much larger revenue in future.’

என்று சமீபத்தில் சொல்லப்பட்டது. மக்களின் சாத்தியக் கூறுகள், அவர்கள் முதலீடுகள், அவர்கள் செலவக் கொழிப்புகள் வருவதற்கு இம்மாதிரி திட்டங்கள், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு விதிப்பது போன்ற பைதிட்டங்கள் அமைகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அளவு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, நாம் அந்த அளவுக்குப் பொருளாதா

[Sri M. P. Sarathi]

[3rd March 1959]

இல்லாமல், முன்னேற்றம் காணாமல் இருக்கும்போது பணம் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டது என்பதுதான் தெரியவில்லை. ஸ்ரீ மூக்கையா தேவர் சொல்லிய மாதிரி பணம் எல்லாம் ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்றுதான் தெரிய வருகிறது. எங்கேயோ மறைமுகமாக சென்று கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இந்தப் பணத்தின் மூலம் பயனடைந்திருக்கிறார்கள். பொது மக்கள் எந்த விதத்திலும் நன்மை அடைந்ததாகவே தெரியவில்லை. பொது மக்களுடைய நன்மைக்காக எந்த விதத்திலும் செலவு செய்யப்படவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இது சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எந்த விதத்தில் இவர்கள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல முடியும். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், வெலினியு அமைச்சர் அவர்களும் வேலூர் வந்தபோது அங்கே இருக்கக் கூடிய சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்கள் ஒரு நாடகத்தை நடத்திக் காட்டினார்கள். அந்த நாடகத்திற்கு “ மாமன்னர்கள் ” என்ற பெயரைக் கொடுத்து நடித்துக் காட்டினார்கள். அதில் காங்கிரஸ்காரர்களைக் குறிப்பிட்டு அவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நடித்துக் காட்டினார்கள். அதைப் பார்த்துவிட்டு அமைச்சர்கள் சந்தோஷப்பட்டு விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் எவ்வளவு கேவலமாக ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் அரசாங்கத்தினிடம் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் நடித்துக் காட்டினார்கள். சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்களே நடித்துக் காட்டக்கூடிய அளவிற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பது இதிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இவற்றை கனம் அமைச்சர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

இது மட்டுமல்ல, பெரும் பெரும் தொழில்களையெல்லாம் எடுத்து நடத்துகிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது நெய்வேலி திட்டத்தையும், மற்றும் பெரிய தொழில்களாகிய . . .

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று ஒரு பாரட்டியைப்பற்றி சட்டசபையில் பேசலாமா ?

DEPUTY SPEAKER : பேசலாம்.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது “ கொல்கிறார்கள், கொல்கிறார்கள் ” என்று குறிப்பிடுகிறார், அப்படிக் குறிப்பிடலாமா ?

SRI M. P. SARATHI : அம்மையார் அவர்கள் இலக்கணப் பிழையைப் பற்றி சொல்லுகிறார்கள். சந்தோஷப்படுகிறேன். நான் தெலுங்கு பேசக் கூடியவனாதலால் தமிழ் சரியாக உச்சரிக்க முடியவில்லை. அதனால் அம் மாதிரியாக வார்த்தைகள் வருகின்றன என்பதை மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூக்கியமாக அவர்கள் இப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்வதோடல்லாமல் பெரிய தொழில்களைக் குறிப்பிடும்போது நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி திட்டத்தைப்பற்றியும், பெரம்பூர் கோச் பாக்கிரியைப்பற்றியும் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவைகளைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு தாங்கள் தான் ஏதோ தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்துவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு முன்பு இவைகளைப்பற்றி கேள்வி கேட்டபோது அவைகளுக்கும், மாகாண சர்க்காருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அவைகளைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதன் அர்த்தம் என்ன என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. இப்பொழுது மட்டும் அவைகளை தங்களுடைய தொழிலாக சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் தனியார் துறையில் தொழில்களைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது சைக்கிள் பாக்கரி போன்ற திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இம்

3rd March 1959]

[Sri M. P. Sarathi]

மாதிரி பெரிய தொழில்களில் தாங்கள் ஈடுபட்டிருப்பதற்குச் சொல்லுகிறார்கள். இருக்கக்கூடிய நிலவரத்தைப் பார்த்தால் சர்க்காருக்கும், அவை சளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது.

மற்றும் எவ்வளவோ சிறு சிறு தொழில்களை தாங்கள் எடுத்து நடத்துவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு எவ்வளவோ தாங்கள் செய்துகொண்டு வருவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் எவ்வளவு தூரம் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே போய்ச் சேருவதாக இல்லை. ஒவ்வொரு ஊரிலும் போய் அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர்களைப் போய்க் கேட்டால் தெரிய வரும். உண்மையில் பார்க்கப்போனால் மக்களுக்குப் போய் சேருவது 100-க்கு 25 பங்குதான். அங்கு போய் கேட்டால் உண்மையிலேயே இதை ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். கடந்த 12 ஆண்டுகளாக 1,600 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருந்தும் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்துகொண்டு போவதன் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. நிலவரம் இப்படிப் போய்க் கொண்டிருப்பதற்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதும் புரியவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்களும் புள்ளி வாயிலாக வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று காட்டியிருக்கிறார். இதற்கு என்ன அர்த்தம் என்பதும் புலப்படவில்லை என்பதையும் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உரத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காட்டில் இந்த உரம் விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கவில்லை. வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு உரம் வந்தவுடன் கோயம்புத்தூர் வியாபாரிகள் அங்கு வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு மூட்டை ஒன்றுக்கு 20 அல்லது 30 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கி லாரி லாரியாகக் கொண்டு போகிறார்கள். இவற்றை நான் நேரடியாக பார்த்திருக்கிறேன். அப்படிப் பார்த்து அந்த வியாபாரிகளையும் கண்டித்திருக்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூர், போளூர், ஆரணி, ஆற்காடு, காட்டாடி போன்ற இடங்களில் கோயம்புத்தூர் வியாபாரிகள் உட்கார்ந்துகொண்டு அங்கு எப்பொழுது கோட்டா வருகிறதோ அப்பொழுது அவற்றை அப்படியே வாங்கி எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு, அதாவது ஒரு ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிக்கு உரம் வேண்டும் என்றால்கூட கிடைப்பது இல்லை. கேட்டால் விற்ப்புபோய் விட்டது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இதைக் கட்டுப்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆனால் கனம் அமைச்சர் சொல்லுகிறார், குப்பை கூளங்களை வைத்துக்கொண்டு சும்போஸ்ட் உரத்தை தயாரிக்கலாம் என்று. வேலூர் போன்ற முனிசிபாலிட்டிகளில் குப்பைகள் எல்லாம் வேறு விதத்தில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதே தவிர, உண்மையிலேயே வயலுக்கு உரம் உபயோகப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அவைகளை வீணாக்கி விடுகிறார்கள்.

கதர் அபிவிருத்தியைப்பற்றி ஏதோ எழுதியிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயைக் கொடுத்து உதவி செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாகப் பார்த்தால் நாட்டில் கைத்தறிதான் எங்கும் பரவி இருக்கிறது. கதர் ஒரு ஜில்லாவில்தான் பரவி இருக்கிறது. அதனால் கதர் அபிவிருத்திக்கு என்று சில கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கி செலவு செய்யலாதிட்ட, அதிலும் காங்கிரஸ்காரர்களுடைய பிரசாரத்திற்கு செலவு செய்வதாதிட்ட, கைத்தறிக்கு அவற்றை செலவு செய்தல் எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கும். சென்ற தடவை கதர் அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மீது விவாதம் நடந்தபோது கதரும் கைத்தறியில் சேர்ந்ததுதான் என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருக்குபோது கதரை விட்டுவிட்டு கைத்தறி உற்பத்திக்கு செலவு செய்யக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். இப்பொழுது கைத்தறி அபிவிருத்தி அடையாமலிருப்பதால் இதற்கு என் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்யக்கூடாது ? அப்படிச் செய்தால்தான் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் உதவி செய்வதற்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்பதை கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. P. Sarathi] [3rd March 1959]

மேலும் இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மட்டும் உபயோகப்படக்கூடிய அளவில் தயாரிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அப்படி இல்லாமல் நாட்டிற்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ, மக்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில், அந்த மனப்பான்மையில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again to-morrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory orders, rules and notifications.

96. Notification issued with G.O. No. 1692, Local Administration, dated 20th November 1958, framing rules for licensing of dogs and destruction of unlicensed dogs by panchayats under section 112 (2) (xxvii) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950.]

97. Notification issued with G.O. Ms. No. 254, Public (Services-A), dated 2nd February 1959, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, so as to include the temporary post of Research Assistant (Hydrography) within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

98. Notification issued with G.O. Ms. No. 107, Food and Agriculture, dated 9th January 1959, amending rule 78 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (e) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933).]

3rd March 1959]

APPENDIX

[Vide answer to starred question No. 522 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 3rd March 1959, page 150 supra.]

[SUBJECT.—Ex-prisoners—Institutions established for the temporary stay of ex-prisoners—Amount set apart for running the institutions during 1958-59 and number of ex-prisoners who were maintained in the institutions during 1957 and 1958.]

(அ) The amount set apart in 1958-59 is as follows:—

	RS.
(1) After-care Home for males discharged from Correctional Institutions, Madras.	18,500
(2) After-care Home for women discharged from Correctional Institutions, Vellore	54,000
(3) District After-care shelters for men discharged from Correctional Institutions at Tanjore and Coimbatore	18,600
(4) District After-care shelters for boys at Chingleput, for Girls at Kancheepuram and for women at Karaikudi.	12,750

(ஆ) The number of persons who stayed in the institutions during 1957 and 1958 was as follows:—

	1957.	1958.
	RS.	RS.
(1) After-care Home for males discharged from Correctional Institutions, Madras	76	43
(2) After-care Home for women discharged from Correctional Institutions, Vellore	22	24
(3) District After-care shelter for males discharged from Correctional Institutions, Tanjore	Nil	21
(4) District After-care shelter for males discharged from Correctional Institutions, Coimbatore	Nil	42
(5) District After-care shelter for boys at Chingleput	3	62
(6) After-care shelter for girls at Kancheepuram	Nil	9
(7) District After-care shelter for women at Karaikudi		

This shelter is expected to commence functioning shortly. It is proposed to utilise this shelter as a Vigilance Reception Centre also.

LIBRARY, SECRETARIAT LEGISLATIVE ASSEMBLY
- 4 AUG 1959
SECRETARIAT OF GOVT
THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, the 4th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Independence Day Celebrations in 1958

* 540 Q.—SRI D. S. AUTHIMOOLAM (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the total amount spent for celebrating the Independence Day on the 15th August 1958, throughout the State (district-war including Madras City); and

(b) the names of the different places in the State, where Government functions were held?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) A statement^a containing the required particulars is placed on the table of the House.

SRI A. A. RASHEED: Sir, from the statement placed on the table of the House, it is seen that a mere pittance of Rs. 29.98 pP. only has been spent for the celebration (in North Arcot). How do the Government expect to make the celebration more popular with such a small amount?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is the Independence Day. As a matter of fact this is made as simple as possible. It is the Republic Day which is celebrated on an elaborate scale.

SRI T. T. DANIEL: Now, Sir, the Independence Day is celebrated more or less as an official function. Will the Government consider the desirability of giving prominent place to Members of Legislative Assembly and Members of Parliament in that function so that it may appear it is a public function and not an official function?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The suggestion of the hon. Member will be considered.

SRI A. V. P. ASAITTHAMBI: தலைவர் அவர்களே, நகரத்தில் மட்டும் 546.75 காசுகள் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவு இங்கே மாத்திரம் அப்படி என்ன செலவு செய்யப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த 546 ரூபாய் அளவுக்கு இங்கு அந்த விழா கொண்டாடப்பட்டது.

[4th March 1959]

SRI S. LAZAR : நேரு பிறந்த தின விழாவைக் குழந்தைகள் தின விழாவாகக் கொண்டாடுவது போல் இந்த சுய ராஜ்ய தினத்தை, அதோடு “கன்ஸ்டிடியூஷன் ஓர்க்” சேரக்கூடிய அம்சத்தைச் சேர்த்து இந்த விழாவைக் கொண்டாட சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விழாக்கள் அடிக்கடி வந்தால் விழாக்களின் முக்கியத்துவம் குறைந்து விடும். ஆகையால் எந்தெந்தச் சமயங்களில் எந்தெந்த விழாவைக் கொண்டாட முடியுமோ அவைகளைத் தான் கொண்டாட முடியும். குடியரசு தினத்தை ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடுவது என்றும், சுதந்திர தின விழாவைக் குறைந்த அளவில் செய்வதென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, may I know whether Parties, other than the Congress, are invited to participate in these celebrations, Independence Day, etc.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All are expected to participate in these functions. All will be welcome to participate in these. But some people have no faith in this independence and them, we cannot help. (Laughter.)

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தச் சுதந்திர தினம் இந்த நாட்டில் மாத்திரம் தான் கொண்டாடப் படுகிறதா? வேறு நாடுகளிலும் கொண்டாடப்படுகிறதா? அவ்வாறு வேறு நாடுகளில் கொண்டாடுகிறார்கள் என்றால் அங்கு இதற்காகச் செலவு செய்கிறார்களா? அல்லது நம் நாட்டில் மாத்திரம் தான் இந்த மாதிரிச் செலவு செய்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மற்ற நாடுகளைப் பற்றி என்னிடம் தவகல் இல்லை.

Atta

* 541 Q.—**SRI D. S. AUTHIMOOLAM** (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the bakeries are finding it difficult to get ‘atta’; and

(b) if so, the steps taken to improve the situation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

Students sent abroad for higher studies

* 542 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

1957-58-ல் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து உதவிச் சம்பளம் பெற்று மேல் படிப்புக்காக எத்தனை மாணவர்கள் வெளி நாடுகளுக்குப் போனார்கள் (ஜில்லாவாரியாக).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No student as such was sent abroad for advanced studies during 1957-58. But thirteen officers went abroad during the period for advanced studies.

SRI T. SAMPATH : May I know, Sir, for what purpose the officers were sent abroad?

[4th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that it is for higher studies.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், எந்தெந்த நாடுகளுக்கு மாணவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள்? அந்த மாணவர்களிலே ஹரிஜன மாணவர்களும் முஸ்லிம் மாணவர்களும் இருக்கிறார்களா?

MR. SPEAKER : மாணவர்களை அனுப்பவில்லை. அதிகாரிகள்தான் போய் இருக்கிறார்கள் என்று பதிலில் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Is it a fact that in some cases officers who have attained superannuation have also been selected and sent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that that is correct. We have fixed an age-limit of 45 years beyond which they are not selected.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, what is the type of higher studies for which these officers are sent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : For specialization in certain subjects, such as, Engineering, Medicine, Surgery, Agriculture; mainly these subjects.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know from the Hon. Minister whether the money that is spent for these officers is met by the State Government or whether it is assistance from the Central Government and may I also know whether our Government have made complete use of the whole amount?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, these officers are sent abroad under the various Foreign Aid Programmes, as the Colombo Plan, Technical Mission and other programmes. Generally, the expenditure in the respective countries is not under the concerned ‘assistance programmes’; we have to meet the internal expenditure, travelling expenditure, etc.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, may I know as to who selects these officers to be sent abroad for higher studies? What is the basis on which these officers are selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is the Government which makes the selection and it is made on their qualification and on considerations whether the persons concerned would be benefited by the training abroad and whether the State also would be benefited by them.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, வெளி நாடுகளுக்கு மாணவர்கள் செல்லவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், மேல் படிப்புக்காக உதவிச் சம்பளம் கோரி மாணவர்களிடம் இருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்தனவா? அவ்வாறு விண்ணப்பித்துக் கொண்டவர்களுக்கு ஏதாவது உதவிச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டதா?

[4th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மாணவர்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து உதவிச் சம்பளம் கொடுக்கக் கூடிய திட்டம் எதுவும் இல்லை. நம்முடைய நிர்வாகத்தில் அவ்வப்பொழுது பணியாற்றுகிறவர்களிலே தகுதியுள்ளவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து மேல் படிப்புக்காக அனுப்ப திட்டம் இருக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : சார். இப்படி அனுப்பப்படும் அதிகாரிகளுக்காக ஏற்படும் செலவில் ஒரு பகுதியை நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே அப்படி அனுப்பப்பட்ட அதிகாரிகள் திரும்பி வந்து நம்முடைய சர்க்காரிலே ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று உடன்பாட்டுடன் அனுப்பப்படுகிறார்களா? ஏனென்றால், அநேக சமயங்களில் வேறு ராஜ்யங்களில் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அந்த அதிகாரிகள் திரும்பி வந்தவுடன் அங்கு போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை நம்முடைய சர்க்காரிலேயே வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற உடன்பாட்டுடன் அனுப்பப்படுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஐந்து வருடங்களுக்கு நம்மிடம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் வாங்கிக் கொள்ளப்படுகிறது.

Compensation for taking over poramboke lands

* 543 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி ஜில்லா திருச்செந்தூர் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த காயல்பட்டினம் வட பாக கிராம வாசிகள் உப்பளம் புறம்போக்கு நிலத்தின் நஷ்ட ஈடு விஷயமாக 1958-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 8-ம் தேதி எழுதிய மகஜரின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

(ஆ) இல்லை என்றால், ஏன்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The request contained in the petition, dated 8th September 1958, from the villagers of Kayalpatnam North was carefully examined by the Government and the petitioners were informed that the Government saw no grounds to concede their request for the grant of enhanced compensation.

(b) Does not arise.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், சுமார் 50 வருஷகாலமாகக் காயல்பட்டினத்தில் இருக்கக் கூடிய ஏழை மக்கள் உப்பள விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த நிலத்தை வேறு பல தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுப்பதற்காக எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால், அந்த ஏழைகளுக்குப் போதுமான, நியாயமான நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, 50 வருஷ காலமாக அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்து வரும் அந்த ஏழை மக்கள் பேரில் உடனடியாக அந்த நிலத்துக்கான பட்டா கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இவர்கள் அரசாங்க நிலத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்கள். சாதாரணமாக இந்த மாதிரி ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்களுக்கு எந்த வித நிவாரணமும் கொடுப்பதில்லை. ஐம்பது வருஷ காலமாக இருந்து வருகிறார்கள் என்று தெரிந்திருந்தால் கொஞ்சம் கூட கொடுத்து இருக்கக் கூடாது. எங்களுக்குத் தெரிந்த தகவலில் இருந்து அவர்கள் 7, 8 ஆண்டு காலமாக இருந்து வருகிறார்கள் என்பதால்தான் இந்த நிவாரணம் ஓரளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[4th March 1959]

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : சார், “என்க்ரோச்மென்ட்” செய்த நிலம் சர்க்கார் நிலம் என்று சொன்னார்கள். அதில் மக்கள் எல்லோருக்கும் உரிமை உண்டு. ஆகவே அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு குறைவாக இருப்பதாக மந்திரி சபை அறிந்தால் வேறு ஏதாவது நிலம் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பாக ஏதாவது தகவல் சொன்னால் அதைப் பற்றிக் கவனிக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : 50 வருஷ காலமாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் அந்த நிலங்களைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள் என்று இல்லாவிட்டாலும் கூட, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபடி 7, 8 ஆண்டு காலமாக அந்த நிலத்தைத் தங்களுடைய உழைப்பால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் செப்பனிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலம் இப்பொழுது “தாரங்காதாரா கெமிகல் ஒர்க்சுக்கு” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மிக நீண்ட காலத்திற்கு தாரங்காதாரா கெமிகல் ஒர்க்சின் உரிமையாளர்கள் பயன் அடையப் போகிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தாரங்காதாரா கெமிகல் ஒர்க்சின் உரிமையாளர்களை, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தகுந்த நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்படி அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சாதாரணமாக இந்த மாதிரி ஆக்கிரமிப்பவர்களுக்கு ஒரு வித காம்பன்சேஷனும் கொடுப்பது கிடையாது. ஆனால் இந்த நிலத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்த தொழிலாளர்கள் தங்கள் பணத்தைச் செலவு செய்து அந்த நிலத்தைப் பயன் படுத்தி இருந்த காரணத்தால், அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்களாக இருந்தபோதிலும் கூட, “தயா” விஷயமாக நிவாரணம் கொடுத்தோம்.

Employment target

* 544 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state how far the employment target aimed at in the Second Five-Year Plan has been realised in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The number of persons who are expected to be provided with employment in this State during the Second Five-Year Plan is roughly estimated at 2.84 lakhs. The number of persons so far placed in employment through Employment Exchanges from April 1956 to December 1958 is 67,000. It is not possible to state how far the employment target aimed at in the Second Five-Year Plan has been achieved in this State, as most of the private employers do not recruit candidates through the Employment Exchanges and as the information relating to recruitment in Public Sector made through other sources is also not available.

SRI N. K. PALANISAMI : 1956-ம் வருஷம் நாஷனல் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேன்ஜ் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இந்த சர்க்காருக்கு மாற்றப்பட்ட போது சில திட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டங்களின் செலவைப் பொறுத்து, மத்திய சர்க்கார் 60 சத வீதமும், மாகாண சர்க்கார் 40 சத வீதமும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி அந்தத் திட்டங்களை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள்? நிறைவேற்றப்படாமல் உள்ள திட்டங்களுக்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : திட்டங்களைப் பற்றி விவரம் வேண்டுமானால் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

[4th March 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know, Sir, on what basis these selections are made by the employment exchange? Do they hold examinations or are these candidates selected on the basis of serial numbers assigned to them? Can the Hon. Minister enlighten us on this point?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the procedure followed in the employment exchange is that people are registered serially. Whenever a vacancy for an unskilled job is notified, then candidates are sent to the employer in the serial order. Generally about five to six persons are sent for one vacancy. If it is a technical job, then persons qualified technically are selected, and about five or six names are submitted for each vacancy. The employment exchange does not make the selection, but it is the employer who makes the selection.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் ஒரு பக்கத்தில் வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது இன்னொரு பக்கத்தில் பல மில்கள் மூடப்பட்டு வருவதும், என்ஜினீயர் தொழிற்சாலைகளில் ஸ்டீல் அயர்ன் கிடைக்கவில்லை என்று, வேலை நாட்களை மூன்று நாட்களாகவும் இரண்டு நாட்களாகவும், குறைத்து வருவதன் காரணமாக பலர் வேலை இழக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கேள்வி எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ஜைப் பற்றியது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : வேலை இல்லாதவர்கள் என்று குறிப்பது படித்து வேலை இல்லாதவர்களை மட்டுமா? படிக்காதவர்களும் சேர்க்கப்படுகிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எல்லோரையும் பற்றித் தகவல் இருக்கிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, to what extent the Government have succeeded so far to liquidate unemployment among the white collared workers in the State under the Second Five-Year Plan schemes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Some days back I gave the information that 20 per cent of the people, who are registered in the employment exchanges, were found employment.

SRI T. T. DANIEL : Sir, the target is to give employment to 2.84 lakhs of persons under the Second Plan. May I know whether the Government are cock-sure that they will be able to realise this target in the Second Five-Year Plan period?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have every confidence and every hope.

SRI A. GOVINDASAMY : எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ஜ் மூலமாக ஒரு வேலைக்கு ஐந்தாறு பேர்கள் அனுப்பப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். இவர்கள் ஐந்தாறு பேர்களை அனுப்புகிறார்கள். அதற்குள் ஆபீசில் முன்பு வேலை செய்தவர்களையே அழைத்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள்.

[4th March 1959]

[Sri A. Govindasamy]

இவர்களுக்கு அனுவசியமான செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலைத் தேடித் தர உதவி செய்கிறோம் என்று இவர்களுக்கு அனுவசிய செலவு ஏற்படாதிருக்க திட்டமாக இன்னொருத்தான் அனுப்புவது, அவருக்கும் அங்கே வேலை கிடைக்கும்படி செய்வது—ஆகியவற்றை சர்க்கார் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இவ்விதமான புகார் வந்ததன் காரணமாகத்தான் அன் ஸ்கில் லேபர்களை சீரியல் நம்பர் படி அனுப்புவது என்று தீர்மானித்து அப்படித்தான் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது புகாருக்கு இடம் ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : என்னுடைய கேள்வி எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ஜைப் பற்றியது மட்டுமல்ல. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் எம்ப்ளாய்மென்ட் டார்ஜெட் எய்ம் பண்ணி இருப்பதை அடைவதற்கு வழி வகை பற்றியதுதான். ஆகவே, ஒரு பக்கம் வேலை வாய்ப்பை உண்டுபண்ணிக்கொண்டே இருக்கும்போது மற்றொரு பக்கத்தில் வேலையில் இருப்பவர்கள் வேலையை இழக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I want the ruling of the Chair. This question relates to the employment target to be realized in the Second Five-Year Plan period.

MR. SPEAKER : Why does the Hon. Minister want the ruling of the Chair. He can say, 'I do not answer the question'. He is at liberty to do so.

Perugavazhndan-Mannargudi road

* 545 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பெருகவாழ்ந்தான்-மன்னார்குடி ரஸ்தாவிற்கு எப்போது கப்பி போடப்பட்டது?

(ஆ) எந்த நிதியிலிருந்து?

(இ) எவ்வளவு செலவில்?

(ஈ) முழுதும் பூர்த்தியாகிவிட்டதா, இல்லையானால் காரணம் என்ன?

(உ) இதன் பராமரிப்பு எந்த நிதியிலிருந்து செய்யப்படுகிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The road was metalled in 1957-58 except for the last two furlongs.

(b) Central Road Fund.

(c) Rs. 1,32,647.

(d) The work in the last two furlongs is in progress.

(e) The reaches from mile 0/0 to 2/4 and 5/7 to 11/6 are maintained by Government from State funds. The reach in mile 2/4 to 5/6 is maintained by the Tanjore District Board from its funds.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த ரோடை மன்னார்குடியிலிருந்து அந்த என்ஜினீயர் அவர் எல்லை வரைக்கும் கப்பி போட்டுவிட்டார். திருத்தரைப்புண்டி என்ஜினீயர் முத்துப்பேட்டையிலிருந்து அவர் எல்லை வரைக்கும் போட்டுவிட்டார். நடுவில் சற்றேறக் குறைய 1 மைல் நீளம் கப்பி போடாமல் இருவரும் தங்கள் தங்கள் எல்லை இல்லையென்று விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இதை உத்தேசித்து அந்தப் பகுதிக்கும் கப்பி போட என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள்?

[4th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : நிச்சயமாக இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய முடியும்.

Tarred roads for villages in Javadu and Yelagiri hills.

* 546 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள ஜவ்வாது மலை-ஏலகிரி மலைகளின் மேல் உள்ள கிராமங்களுக்குப் போக பஸ் போக்குவரத்துக்கான தார் ரோடு போட உத்தேசமுண்டா? அப்படியானால், எப்போது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : There is no proposal to lay tarred roads to the villages in the Javadu and the Yelagiri Hills. It is, however, proposed to form a road to Yelagiri hills and metal it at Rs. 15 lakhs with Central aid. The matter is under correspondence with the Government of India.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சரித்திர பிரசித்திபெற்ற இந்த ஜவ்வாது, ஏலக்காய் மலைகளில் நாற்பது, ஐம்பது கிராமங்கள் வரையில் இருக்கின்றன. காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கூட வந்திருந்தார்கள்.

MR. SPEAKER : யார் வந்தால் என்ன? நீங்கள் கேட்கிற கேள்வி கேள்வியாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவுட் ஆப் ஆர்டர் தான்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : போக்குவரத்துக்கு வசதி இல்லாது அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுவதால் உடனடியாக வசதியான தார் ரோடு போடுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சரித்திர பிரசித்தி பெற்ற மலைகள் என்பதனால் தான் 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி அந்த வேலையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know the amount of assistance, expected from the Union Government for the laying of this road?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து 4 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதில் 6,400 ரூபாய் பரிசீலனைக்கு பாக்கி திட்டத்திற்கு. அதோடு சென்டிரல் ரோடு பண்டி லிருந்தும் உதவி கோரப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஜவ்வாது மலையில் மட்டும் 25 ஆயிரம் மக்கள் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பஸ் இருக்கு மிடத்திற்கு வரவேண்டுமென்றால் 15 மைல் கிட்டத் தட்ட வரவேண்டும். பளாக் அட்வைசரி கமிட்டியில் கூட சொன்னோம். போக்குவரத்து மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. அந்த ரோடை சீக்கிரத்தில் எடுத்து ரிப்பேர் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதற்காகத்தான் எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

Road of Manimangalam

* 547 Q.—**SRI S. B. ADITYAN :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders for the acquisition of lands for the formation of a road from Tambaram-Mudichur Road to Manimangalam in the Chingleput district;

[4th March 1959]

(b) if so, whether the acquisition has been completed; and
(c) if not, the reason for delay?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The final proposals for the acquisition of the required lands were approved by the Government on 11th December 1958 and the Collector is taking action to acquire them.

Development Scheme

* 548 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் முதல்மைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் குடியாத்தம் தாலுக்கா முழுவதிலும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று 1958-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 18-ம் தேதி முதல் அமைச்சர் சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது முறையீடுகள் கொடுக்கப்பட்டனவா?

(ஆ) அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) & (ஆ) A petition was presented to the Chief Minister by the villagers of Kallapady of Gudiyattam taluk that their village should be brought under the Community Development Programme. As this village finds a place in the Gudiyattam delimited block which is yet to be taken up, a suitable reply was given to the villagers by the Collector of North Arcot.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குடியாத்தம் தாலுக்கா மிகவும் மோசமான வறண்ட பிரதேசம். குடித்தண்ணீருக்குக் கூட வசதி இல்லாத தாலுக்கா. ஆகவே அப்படிப்பட்ட வறண்ட தாலுக்காவை அபிவிருத்தி செய்ய சமுதாய நலத்திட்டத்தின் கீழே கொண்டுவருவதற்கு உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பல பகுதிகள் இம் மாதிரி இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாவற்றையும் இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். ஆனால் அதற்கென விதிக்கப்பட்டுள்ள காலவரம்புக்குள் இந்தத் திட்டம் வந்து சேரும்.

Development Scheme.

MR. SPEAKER : As the hon. Member Sri M. C. Muthukumaraswamy is not in his seat, the question and answer will be printed in the official proceedings.

* 549 Q.—**SRI M. C. MUTHUKUMRASWAMY :** கனம் முதல்மைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இதுவரை எத்தனை தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்களும், வட்டார அபிவிருத்தி திட்டங்களும், சமுதாய நல திட்டங்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன?

(ஆ) அவைகளில் எத்தனை இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்காக கைத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன?

(இ) அதற்குச் செலவிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) 176.

(ஆ) & (இ) A statement is placed on the table of the House.

[4th March 1959]

Pazhampettai Oil Manufacturers' Co-operative Society

* 550 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆண்டு ஜூலைமீ 30-ந்தேதி வட ஆற்காடு ஜில்லா, போளூர் தாலுகா, பழம்பேட்டை எண்ணெய் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தின் அங்கத்தினர் திரு. டி. சதாசிவம் அவர்களிடமிருந்து அச் சங்கத்தின் பணம் கையாடல் விஷயமாக சர்க்காருக்கு மனு ஏதேனும் வந்ததா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Postal Tuition

* 551 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—
தபால் மூலம் கல்வி போதிக்கும் திட்டம் கொண்டுவர சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கனம் தலைவர் அவர்களே, தபால் கல்வி போதிப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடத்தில் திட்டம் இல்லா விட்டாலும் இவ்விதமான கல்வி போதிப்பதை பல தனிப்பட்டவர்கள் ஏற்று நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் பாடங்களை தபால் மூலமாக அனுப்பு வதற்கு சாதாரணமாக பத்திரிகைகளுக்கு அளிக்கக்கூடிய போஸ்டல் கமிஷன் கொடுப்பதுபோல் இவர்களுக்குக் கொடுக்க இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சிபார்சு செய்வதாக உத்தேசம் இல்லை.

Co-operative Agricultural Farms in Tirunelveli District

* 552 Q.—SRI P. URKAVALAN : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் எத்தனை கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) எந்தெந்த இடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

(இ) அவைகளில் ஜாயிண்ட் பார்மிங் சொசைட்டிகள் எத்தனை?

(ஈ) டென்னன்ட்ஸ் பார்மிங் சொசைட்டிகள் எத்தனை?

(உ) கலெக்டிவ் பார்மிங் சொசைட்டிகள் எத்தனை?

(ஊ) 1958-59-ல் மேற்படி சொசைட்டிகள் புதிதாக எத்தனை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) Four.

(ஆ) One in Manoor National Extension Service Block, Tirunelveli taluk, two in Vasudevanallur Block, Sankarankoil taluk and one at Sengulam, Ambasamudram taluk.

(இ) to (ஊ) All the four societies are of the tenant farming type for cultivating temple lands on 1 and were registered during the current year.

4th March 1959]

SRI P. URKAVALAN : சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவில் புளியாங்குடி பக்கத்தில் திருவாடுறை ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தில் ஆதின நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்து கூட்டுறவு விவசாய சங்கம் அமைக்கப்போவதாக சர்க்காருக்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான்கு பிளாக்குகளில் வரதராஜசாமி, சிவகிரி, நரம்புநாதன், சிந்தாமணி முதலிய திட்டங்கள் தவிர வேறு ஒன்றும் பரிசீலனையில் இல்லை.

SRI S. LAZAR : கூட்டுறவு முறையில் நடக்கக்கூடிய விவசாயத்தைப்பற்றி ஒரு சில குறைபாடுகள் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூற முடியுமா? அதில் வரக்கூடிய வருமானம் எந்த அளவுக்கு அதை நடத்தமுடியும். மற்ற முறையில் நடப்பதற்கும், கூட்டுறவு முறையில் நடப்பதற்கும் சர்க்கார் சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கமுடியுமா?

MR. SPEAKER : I think the hon. Member will have to put a separate question. How can he expect the Hon. Minister to furnish all these figures while answering an interpellation?

SRI K. R. NALLASIVAM : இந்த சொசைடியில் தனிக் தனியாக எத்தனை அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் கடனாக எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த வருஷம்தான் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வாசுதேவநல்லூர்—37.

சிந்தாமணி பேரி—50.

சிவகிரி—113.

நரம்புநாதன் இப்பொழுதுதான் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது.

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : கோவில் நிலங்களில் கூட்டுறவு பண்ணைகளை அமைப்பதுபோல் மடத்து நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவுப்பண்ணையாக அமைத்துக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தஞ்சை ஜில்லாவில் இம்மாதிரி கூட்டுறவுப்பண்ணை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

SRI V. SUBBIAH : கோவில்பட்டித் தொகுதியில் ஊத்துப்பட்டிக் கூட்டுறவு விவசாயப்பண்ணை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ரிஜிஸ்டர் தாமதத்துக்குக் காரணம் என்ன? அதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் எனக்குக் கடிதம் எழுதினால் அதைப்பற்றி கவனிக்கிறேன்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கலெக்டிவ் பாரத்திற்கும், ஜாயிண்ட் பாரத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கலெக்டிவ் பாரத்தில் இன்னொருக்கு இன்ன நிலம் என்று தனியாக கிடையாது. மொத்த வருவாயில் செலவு போக பாக்கி உள்ளதை அங்கத்தினர்கள் பிரித்துக் கொள்வார்கள். ஜாயிண்ட் பாரத்தில் இன்னொருக்கு இன்ன நிலம் என்ற கணக்கு உண்டு. வருமானத்தில் மிகுதி இருப்பதை எவ்வளவு நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்களோ அந்த விகிதத்தில் பிரித்துக்கொடுக்கப்படும்.

[4th March 1959]

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்கு கோவில், மடங்கள், தர்மஸ்தாபனங்கள் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதில் இடைக் குத்தகைக்காரர்களிடமிருந்து நிலம் கிடைப்பது கஷ்டமான காரியம். ஆதலால் குத்தகை இந்த ஆண்டோடு முடிந்துவிடுகிற இடங்களிலாவது கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கக்கூடிய முதலிடம் கொடுக்க கூட்டுறவு சாகுபடியை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இடைக்கால குத்தகைக்காரர்கள் இப்போது முடித்து விடலாம். அதுவரையிலும் கஷ்டமும் சிரமமும் இருக்கும்.

District Transport Advisory Committees

* 553 Q.—**SRI K. SRINIVASA IYER** (on behalf of Sri M. C. Murhukumaraswamy) : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

ஜில்லாவாரியாகப் போக்குவரத்து ஆலோசனைக் குழு அமைக்க அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Transport Advisory Committees for each district have been constituted in 1955. The following are the members now :—

- (i) the District Collector (Chairman);
- (ii) the Superintendent of Police or Superintendents of Police concerned;
- (iii) the Divisional Engineer/Engineers (Highways); and
- (iv) the Chairman of the Municipality in the headquarters of the district. (In the case of Ramanathapuram district, the Chairman of Virudhunagar Municipality will be a member.)

The Secretary of the Committee is the Regional Transport Officer of the district.

However at the instance of the State Transport Advisory Committee, the question of re-constituting the District (Transport) Advisory Committee with officials and non-officials was considered. It has been subsequently decided to make the District Development Councils advise on all matters relating to development of road transport. A provision to this effect has been made in the Madras District Development Councils Act, 1958. (The District Development Councils may function after the Madras Panchayat Act, 1958, comes into effect.)

SRI P. U. SHANMUGAM : மாவட்டத்தில் தலை நகரத்தில் இருக்கும் நகராட்சி மன்றத் தலைவரை மட்டும் இதில் சேர்த்திருக்கிறார்களே, ஏன்? மற்றைய நகராட்சிமன்றத் தலைவர்களையும் சேர்ப்பார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 1958-ம் வருஷத்தில் அமைக்கப்பட்ட கமிட்டி இது இனிமேல் இதுமாதிரி கஷ்டம் இருக்காது.

SRI S. LAZAR : இப்பொழுது நகரப்பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கமிட்டிக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு கிராமப் பகுதிகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகளை சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஆலோசனை சொல்லும் பொறுப்பை டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் ஆபீசருக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.

[4th March 1959]

SRI K. VINAYAKAM : What are the functions of this District Transport Advisory Committee? Have the Government any proposal to entrust the work of granting of bus routes to this Committee as it is not being done now?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Except the work of deciding to whom a particular permit should be given all the other works can be taken by this Committee.

SRI P. G. MANICKAM : போக்கு வரத்து கமிட்டியில் [நடக்கும் விஷயங்களையும் அவர்களின் யோசனைகளையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இனிமேல் எந்த கஷ்டமும் இருக்காது. டிஸ்ட்ரிக்ட் கவுன்சிலில் இவரும் இருந்து அவர்கள் யோசனை சொல்லும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

District Munsifs' Courts in North Arcot district

* 554 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு ஜில்லாவில் முன்சிப் கோர்ட்டுகள் எந்தெந்த ஊர்களில் உள்ளன?

(ஆ) 1957-58-ல் இந்த கோர்ட்டுகளில் எத்தனை கேஸ்கள் 2, 3, 4, 5 அதற்கு மேற்பட்ட வருடங்களாக நடந்து வந்து பைசலாகியுள்ளன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There are District Munsifs' Courts at Arni, Ranipet, Sholinghur, Tiruppathur, Tiruvannamalai and Vellore.

(b) The total number of cases disposed of in these courts after a period of—

Two years ...	210
Three years ...	25
Four years ...	14
Five years and over ...	11

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வேலூரிலேயும், திருப்பத்தூரிலேயும் முனிசிபல் கோர்ட்டுகள் உண்டு. கேஸ்களை எல்லாம் இந்தக் கோர்ட்டுகளில் தீர்க்கமுடியாத காரணத்தால் அடிஷனல் கோர்ட்டுகள் போட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையிலே குடியாத்தத்திலிருந்து திருப்பத்தூருக்கும், வேலூருக்கும் போவதில் மக்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் குடியாத்தத்திலேயே ஒரு முனிசிப் கோர்ட்டை வைக்கவேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பங்கள் வந்ததுண்டா? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தற்காலிகமாக அடிஷனல் கோர்ட்டுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குடியாத்தத்தில் ஒரு முனிசிப் கோர்ட்டு போடுவதற்கில்லை.

SRI A. A. RASHEED : What is the reason for the inordinate delay in the disposal of 25 and 14 cases even after 3 years and 4 years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These are very few and very small in number when compared to cases disposed of within two years. I once explained the circumstances under which the disposal of cases is unduly delayed. Sometimes, the parties themselves are responsible and sometimes the cases are complicated.

[4th March 1959]

Construction of houses in South Arcot district

9-30 * 555 Q.—SRI A. GOVINDASAMY : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ல் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் எத்தனை வீடுகள் காலனிகளில் கட்ட உத்தேசம்?

(ஆ) ஒரு காலனியில் அதிகப்படியாக எத்தனை வீடுகள் கட்ட திட்டமுள்ளது?

(இ) 1956-57—1957-58-ம் ஆண்டுகளில் இந்த ஜில்லாவில் கட்டிய வீடுகள் எத்தனை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Thirty-nine houses are proposed to be built in the South Arcot district, during the current year.

(b) The number of houses in a housing colony depends upon the extent of land available for construction of houses.

(c) Thirty-seven houses were constructed during 1956-57 and thirty-eight in 1957-58 in the district.

SRI A. GOVINDASAMY : என் கேள்வியின் இரண்டாவது பிரிவிற்கு பதிலளிக்கையில், எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்த படி அவ்வளவு வீடுகள் கட்டித் தருவதாக கனம் மந்திரி கூறினார். ஆனால் கேள்வியின் முதல் பிரிவிற்கு பதிலளிக்கும்போது 36 வீடுகள் மட்டுமே கட்டியிருப்பதாகக் கூறினார். நிலப்பரப்பு நிறைய இருந்தாலும் எந்த ஒரு சேரியிலும் 25 வீடுகளுக்கு மேல் கட்டிக்கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதிக நிலப் பரப்புள்ள இடங்களில் அதிக வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு காலனியில் எத்தனை வீடுகள் இருக்க வேண்டும் என்பது, அங்கு இருக்கும் இட அளவைப் பொறுத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னேன். எத்தனை வீடுகள் கட்ட உத்தேசம் என்ற கேள்விக்கு, 39 வீடுகள் கட்ட உத்தேசம் என்று பதில் சொன்னேன். காலனிகளில் அதிகமான நிலப்பரப்பு இருக்கிறதா தலால் அங்கே இன்னும் அதிகமான வீடுகள் கட்ட அனுமதி வேண்டுமென்றால், அதற்கு தனியாக எழுதினால் சர்க்கார் அதைப் பரிசீலிக்கும்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ப்ளாக்கிற்கு ஒரு சேரி வீதம்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அரசாங்கத்தாரால் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு செய்தால் ஆதித்திராவிடர்களுக்கு இருக்கும் வீடில்லாப் பிரச்னையைத் தீர்க்க எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கே வீடுகள் கட்டுவதுபோல் எல்லா இடங்களிலும் வீடுகள் கட்ட வேண்டியிருப்பதால், ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிற்கும் ஒரு இடம் வீதம் எடுத்துக்கொள்வதே பெரிய திட்டம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

Construction of a road and a bridge near Pathalapalli village

* 556 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு ஜில்லா, குடியாத்தம் தாலுகா, காட்பாடி—வேண்டுகிரிகோட்டா ரோட்டில், பத்தலபல்லி கிராமம் அருகில் காட்ரோடு போட—பாலம் கட்ட தொகை எத்தனும் ஒதுக்கப்பட்டதா?

(ஆ) ஆம் என்றால், ஏன் மேற்படி வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை?

[4th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A sum of Rs. 50,000 has been provided in the State Budget for 1958-59 for the road work, but it has not been commenced as the grant promised by the Government of India was not made available. They have since been addressed on the question of incurring expenditure initially from State funds to be recouped later from Central funds. Their reply is awaited.

The bridge referred to will cost about Rs. 9 lakhs and has not been sanctioned.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சென்னையிலிருந்தோ, வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலிருந்தோ பெங்களூருக்குப் போகும்போது குறுக்கு வழியாகிய வெங்கடகிரிகோட்டா ரோடு வழியாகப் போனால் வேறுவழியில் போக வேண்டியிருப்பதைவிட 40-50 மைல் குறைவாகவே போகலாம் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இந்தக் காரணத்தால், அந்த ரோடே கூடிய சீக்கிரம் போட சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதெல்லாம் சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருப்பதால்தான், இந்த வேலையை 1958-59-ல் எடுத்துக்கொள்வதற்காக சர்க்கார் பட்ஜெட்டில் 50,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதற்காக ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் உதவி கேட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பதில் வந்த பிறகுதான் இது சம்பந்தமாக முடிவு எடுக்கலாம்.

Revision of rates of electric charges

* 557 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether Tariff Revision Committee has submitted its report to the Government during 1956 regarding the revision of rates of electric charges; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) As the State Electricity Board is now considering the recommendation of the Tariff Revision Committee, it is not desirable to disclose the details of the report at this stage.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தக் கமிட்டியால், முக்கியமாக, விவசாயிகளிடம் செய்யப்படும் சார்ஜைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகள் முக்கியமானவை என்பதால்தான் அவை இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. பரிசீலனை முடிந்தவுடன் முடிவுகள் காலா காலத்தில் தெரிவிக்கப்படும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் துறையில் சார்ஜை உயர்த்தும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா? தனியார் துறையிலும் சார்ஜை உயர்த்துவதற்கு தனியார் அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அவர்களுக்கு அதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்த ரிப்போர்ட் இப்போது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. பரிசீலனை முடிந்த பிறகு, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளை அரசாங்கம் எடுக்கும்.

[4th March 1959]

MR. SPEAKER: In view of the answers of the Hon. Minister, what supplementaries can arise? He is giving the same answer to all the questions—that the matter is under consideration.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Unless the questions are put, how can the Speaker know what supplementaries are put?

MR. SPEAKER: The Hon. Minister says that the matter is under examination and hon. Members still put the same type of questions.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I want to know when the examination is likely to be completed.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The report is before the Electricity Board. I am sure the Board will quicken consideration and send a report to the Government as early as possible.

Kannagi

* 558 Q.—SRI C. MUTHIAH: கணம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

சீர்காழி பூம்புகாரில் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்) கண்ணகி சிலை வைக்க உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY: கண்ணகிக்கு பூம்புகார்பட்டினத்தில் சிலை வைக்கவிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். கண்ணகி வழக்காடி நீதியை நிலைநாட்டிய மதுரையிலும் ஒரு சிலையை வைக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தக் காவேரிப்பூம்பட்டினம் முன்பு இருந்த காவேரிப்பூம்பட்டினம் அல்ல. முன்பு இருந்த காவேரிப்பூம்பட்டினத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு இடத்தில் இச்சிலையை வைக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம். அதேமாதிரி இப்போது பழைய மதுரையும் போய் விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. புது மதுரையில்—பழைய மதுரையல்லாத இடத்தில்—கண்ணகி சிலையை வைக்க வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Smoking in cinema houses

* 559 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of cases registered under the Madras Cinemas (Regulation) Act, for smoking in the cinema houses during the past one year; and

(b) of these how many were registered in Madras City?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No case has been registered for smoking under this Act as there is no penal provision either in the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955, or the rules made thereunder.

(b) Does not arise.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: நகரத்தில் இருக்கும் சினிமாக்கொட்டைகளில் புகை பிடிக்கக்கூடாது என்று போலீஸ் ஆர்டர் போடப்பட்டிருக்கிறதா?

[4th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மெட்ராஸ் சிடி போலீஸ் ஆக்ட், ப்ளேஸஸ் ஆப் பப்ளிக் ரிஸார்ட்ஸ் ஆக்ட் ஆகிய இரண்டு சட்டங்களின் கீழ், சினிமாக்கொட்டைகளில் புகைபிடிப்பதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுப்பதில், கொட்டைகளுக்குக் கொட்டையும், காட்சிக்குக் காட்சியும் வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறதா? ஒரு கொட்டையில் மாலை 6 மணிக்கு புகை பிடிக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்படுமபோது, இன்னொரு கொட்டையில் அதே மாலை 6 மணிக்கு அவ்வாறு சொல்லப்படுவதில்லை என்ற முறையில் இந்த உத்தரவு இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: என்னிடமுள்ள தகவலின் படி இத்தகைய வித்தியாசமான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI K. B. S. MANI: பொதுவாக, மக்கள் சினிமாவிற்குப் போவது அங்கே உல்லாசமாகவும் நிம்மதியாகவும் இருப்பதற்காகத்தான். அப்படி இருக்க சினிமாக்கொட்டைகளில் “புகை பிடிக்காதே”, “வெற்றிலை போடாதே” என்றெல்லாம் சொன்னால், அவர்களுடைய சந்தோஷத்திற்கும் நிம்மதிக்கும் பாதகமாக இருக்கிறது என்று மக்கள் புகார் சொல்கிறார்களே! ஆகையால் இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சட்டங்களை அரசாங்கம் அமல் நடத்தாமல் இருக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: புகை பிடிக்காமல் இருப்பவர்களும் உல்லாசமாக இருப்பதற்காக சினிமாவிற்குப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே மற்றவர்கள் புகை பிடிப்பதால் தொல்லை ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY: சினிமாத் திரைகளில் “கரீம் பீடி குணத்திலும் மணத்திலும் சிறந்தது” என்ற விளம்பரம் காட்டப்படுகிறது.

MR. SPEAKER: I want no reference to individual names. The hon. Member must ask a general question but he is proceeding to mention individual names. I object to that.

SRI A. GOVINDASAMY: Please listen to me, Sir.

MR. SPEAKER: I shall not allow individual names to be mentioned.

SRI A. GOVINDASAMY: “பீடி குணத்திலும் மணத்திலும் சிறந்தது” என்ற விளம்பரம் அங்கே காட்டப்படுகிறது. அந்த விளம்பரத்தைக் காட்டிவிட்டு உடனேயே “புகை பிடிக்காதே” என்ற அறிவிப்பு காட்டப்படுகிறது. புகை பிடிப்பதற்குத் தூண்டக்கூடிய விளம்பரம் முதலிலும், “புகை பிடிக்காதே” என்ற அறிவிப்பு இரண்டாவதாகவும் காட்டப்படுகின்றன. முதலாவது புகை பிடிக்கத் தூண்டக்கூடியதாகவும் இரண்டாவது புகை பிடிப்பதைத் தடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றன. எனவே முதலாவது போன்ற விளம்பரங்களை சினிமாக்கொட்டைகளில் தடை செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவ்வாறு விளம்பரம் செய்வது ஒன்று, புகை பிடித்து பிறருக்குத் தொல்லை விளைவிப்பது வேறு.

[4th March 1959]

Employees State Insurance Scheme

* 560 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the Industrial concerns in the State in which the Employees State Insurance Scheme is to be introduced; and

(b) the date of introduction of the scheme?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The Employees State Insurance Act applies to all factories other than those defined as seasonal and using power for any manufacturing purposes and employing 20 or more persons. The scheme was implemented in Coimbatore on 23rd January 1955, in Madras City on 20th November 1955, Madurai, Ambasamudram and Tuticorin on 28th October 1956, and Mettur, Salem, Tiruppur and Udumalpet on 30th November 1958.

SRI S. LAZAR: What is the nature of the commitment the Government will have if the scheme is implemented throughout the State? When will the Government implement the scheme throughout the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government's commitment is to meet a fourth of the cost of the medical assistance. The Department has arranged to have the scheme implemented throughout the State. But unfortunately, we could not get doctors. That is why, it was implemented in four places. There are only nine or ten centres where the scheme has got to be implemented. We propose to do it in the budget year 1959-60.

West-flowing rivers

* 561 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether this Government has collaborated with the Central Water and Power Commission in investigating some of the west-flowing rivers; and

(b) if so, the details of the same?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. SOMASUNDARAM: கேரள ராஜ்யத்தில் செல்லும் அச்சன் கோவில் ஆறு, புன்லூர் ஆறு, பம்பையாறு இவைகளில் இருந்து 3 மீட்டர் நோக்கி ஓடும் தண்ணீரை தடுத்து நிறுத்து ராஜ்யத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு ஒரு இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்ய அந்த அரசாங்கத்தின் பேர்மீஷனை வாங்கமுடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்த உப கேள்வி மெயின் கேள்வியிலிருந்து எழவில்லை.

Development of Handicrafts in Tanjore District.

* 562 Q.—SRI R. SRINIVASA IYER (on behalf of SRI M. C. Murth kumaraswamy): கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவிலே Handicrafts Board-ன் கீழ் முதல வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே எந்தெந்த இடங்களில் என் வகத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன?

[4th March 1959]

(ஆ) அவைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(இ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே என்னென்ன தொழில்கள் எந்தெந்த இடங்களில் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No scheme for the development of handicrafts was sanctioned under the First Five-Year Plan.

(b) Does not arise.

(c) A list of schemes which are implemented, and which are proposed for implementation, in Tanjore district under the Second Five-Year Plan is placed on the table of the House.

Madras Cements Limited, Rajapalayam

* 563 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount invested by the Government as shares in the Madras Cements Limited, Rajapalayam;

(b) whether the factory has commenced production;

(c) who the members of the Board of Management are; and

(d) the total capital of the concern?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The Government have invested rupees ten lakhs in Madras Cements Limited, Rajapalayam.

(b) No, Sir.

(c) The Members of the Board of Directors of the Company are—

(1) Sri P. A. C. Ramaswamy Raja,

(2) Sri K. Venkataswamy Naidu,

(3) Sri L. Alagusundaram Chettiar,

(4) Sri A. S. K. Rathnaswamy Nadar, and

(5) Sri P. R. Ramasubramania Raja.

(d) The authorized capital of the Company is rupees one crore.

SRI M. KALYANASUNDARAM: May I know the capacity of the unit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The original intention was to have a 800-ton plant but I think they are now thinking of starting with a smaller unit in the first instance.

Kundar Bridge, Shencottah

* 564 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the reason for the delay in the completion of the Kundar bridge in the Shencottah taluk; and

(b) when the work was started and when it is hoped to complete it?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) & (b) The construction of the bridge was sanctioned by the former Travancore-Cochin Govern-

[4th March 1959]

ment from the Central Road Fund at a cost of Rs. 50,000 in October 1955 and work was done up to Deck level before States Reorganization on 1st November 1956. After the merger of the Shencottan taluk with this State the work was taken over by the Madras Highways Department and it was found necessary to revise the design for the superstructure to conform to the standards adopted in this State. After personal inspection by the Chief Engineer (Highways) the estimate has been revised and the Government of India are being addressed for approval of the revised estimate for Rs. 1,02,000. Preliminary action has been taken to commence the work immediately after their sanction is received.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் ராஜ்ய புனரமைப்புக் காலத்திற்கு முன் எந்தளவு முடிந்ததோ அந்தளவிற்குத்தான் இன்னும் இருக்கிறது. ஆகவே இனிமேலாவது காலதாமதமாகாமல் உடனடியாக டெக் லெவலுக்கு மேலுள்ள வேலையை யாவது பூர்த்தி செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: நான் என் பதிலிலே சொன்னேன், 50,000 ரூ. அளவுக்கு எஸ்டிமேட் போட்டு வேலை செய்தார்கள். பின்னர் ஹைவேஸ் என்ஜினியர் அதைப் போய் பார்த்துவிட்டு அந்தப் பணம் போதாது, கூடுதல் வேண்டுமென்று சொல்லி மேலும் அதிகம் பணம் போட்டு செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, அப்புவலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அங்கி இருந்து சாங்ஷன் செய்து வந்தவுடன் துரிதமாக வேலை நடத்தப்படும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இதற்காக பக்கத்திலிருந்து ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட பூமிகளுக்கு இன்றும் காமபன்சேஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. அதேசமயத்தில் இந்த இடங்கள் நல்ல விளைபூமிகளாக இருக்கக்கூடிய இடங்கள் பயிர் செய்யப்பட முடியாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே, அவைகளை எந்தவிதத்திலாவது பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அதைப்பற்றி விசாரிக்கப்படும்.

Wheat

* 565 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have moved the Centre to fix the price of wheat supplied to the State; and

(b) whether the Centre is giving any subsidy to this State for the reduction of price of wheat?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The answer is in the negative.

(b) This does not arise as the Fair Price Shop-keepers and other retailers remit the cost of the wheat fixed by the Regional Director (Food) and as there is no financial commitment to this Government.

SRI N. K. PALANISAMI: போதுமான செம்பா கோதுமை இந்த மாகாணத்திற்கு அதிகப்படியாக வரவழைக்க சர்க்கார் ஏதாவது சிபார்சு செய்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மைதா வரவழைப்பதற்கும், ரவை வரவழைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[4th March 1959]

SRI S. LAZAR: ஒரு பக்கம் நெல், அரிசி இவைகளின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தி விலையைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அதே நேரத்தில் கோதுமை போன்ற பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நியாயவிலைக் கடைகளில் விற்கப்படுகிற கோதுமை குறைந்த விலைக்குத்தான் விற்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY: மத்திய அரசாங்கம் இந்த கோதுமையை வியாபார நோக்கத்தோடு நமக்கு தருகிறார்களா அல்லது உணவு நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்காக நமக்கு மலிந்த விலையில் தருகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மலிந்த விலையில்தான், இங்கு நியாயவிலைக் கடைகளைப் பொறுத்தமட்டில் கோதுமை மத்திய அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

SRI A. A. RASHEED: May I know the total quantity of wheat allotted to our State in the last two years and how does that compare with the quantities allotted during the previous two-years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice, Sir.

Silk farms

* 566 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the places where there are silk farms;

(b) the quantity of silk cocoons produced and its value;

(c) the method of selling the same; and

(d) whether there is any proposal to have reeling machine to reel the cocoons?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Government Silk Farms are located at Coonoor in the Nilgiris district, Hosur and Yercaud in Salem district and Tenkasi in Tirunelveli district.

(b) A quantity of 17,61,000 cocoons valued at Rs. 12,500 was produced in 1957-58 in these Farms.

(c) Some of the cocoons are used for preparation of cross-breed seeds in the Government Farms. The balance is sold to the Mysore State.

(d) Schemes for the establishment of a Demonstration Silk Reeling Unit of five basins at Hosur and for the establishment of a Training-cum-Production Centre in silk reeling in K.V. Kuppam Block in Gudiyatham taluk have been sanctioned in January 1959.

SRI J. MATHA GOWDER: கூனூரில் இருக்கக்கூடிய விலைக் பாரியில் நல்ல முசுக்கட்டை செடி வளர்க்கக்கூடிய இடத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டமிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அப்படி விஸ்தரிப்பதற்கு ஒப்பொழுது திட்டம் ஒன்றுமில்லை. அதை சரியாக நடத்தவதற்குத்தான் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

[4th March 1959]

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : சேலம் ஜில்லாவில் பாப்பாரப் பட்டியில் முசுக்கட்டை செடி வளர்த்துப் பட்டுப் பண்ணைக்காக வேலை செய்யப்பட்டுவருவதால், அங்கு ஒரு பட்டுப் பண்ணையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருப்பவைகளில், ஏற்காடு முதலிய இடங்களில் இன்னும் சரியாக வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கவில்லை. It has not yet started functioning.

இதெல்லாம் முடிந்த பிறகு வேறு யோசனைகள் எல்லாம் கவனித்தல் படும்.

SRI G. G. GURUMURTHI : தாலவாடி பிரிக்காவில் இந்தப் பட்டுப் பண்ணை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதி இருப்பதால் அங்கு ஒரு பட்டுப் பண்ணை ஆரம்பிக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்கு ஒரு திட்டமே இருக்கிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த Coorons-களை பத்து நாட்களுக்குள்ளாக ரீலிங் மெஷனில் சுற்றவேண்டியிருப்பதால், அதை மைசூருக்கு அனுப்பி அங்கு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் இந்த வருடத்திற்குள்ளாகவே, உடனடியாக ரீலிங் மெஷன்களை இங்கு அமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்காகத்தான் இப்பொழுது தாலவாடி பிரிக்காவில் 4 ப்ரொடக்ஷன்-கம்-ட்ரெயினிங் சென்டேர்ஸ் அமைக்க, ஹோசூரில் ஐந்து பேலின்கள் வைத்து ஒரு யூனிட் நடத்துவது இவைகளையெல்லாம் ஆரம்பிக்கிறோம்.

SRI P. G. MANICKAM : தாலவாடியில் ஒரு பட்டுப் பண்ணை அமைக்க திட்டம் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதுபற்றிய விவரங்களைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுதுதான் சொன்னேன். அங்கு 4 ப்ரொடக்ஷன்-கம்-ட்ரெயினிங் சென்டேர்ஸ், லிலிங் ரீலிங்காக வைப்பதாக இருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குடியாத்தம் தாலுகாவில் மட்டுமல்லாது வேலூர் தாலுகாவிலும்கூட இப்பொழுது இந்த பட்டுப்பூச்சி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு நடவடிக்கைகள் தீவிரமாக வளர்ந்து வருவதோடு மட்டுமல்லாமல், அங்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பட்டு மைசூர் ஸ்டேட் அல்லது மற்றியிடங்களிலிருந்து வருகிற பட்டைவிட ரொம்பத் தரமானது என்று அதிகாரிகள் சொல்வது

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சின்னக் கேள்வியாய் கேட்டதை விட்டு விட்டு பெரிய பிரச்சனம் செய்கிறார்களே.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : என்று அதிகாரிகள் சொல்வது உண்மையா? ஆகவே அப்படி நல்ல பட்டு உற்பத்தியாகக்கூடிய இந்த மிடத்தில் மேலும் அதிகம் கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு நமது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

MR. SPEAKER : கேள்வியே மற்றது போய்விட்டது. மந்திரி அவர்களுக்கு தெரிந்தால் பதில் சொல்லட்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அடிக்கடி கேள்வி போடுவதில் இருந்து குடியாத்தத்தில் இருந்து வருகிற எல்லாமே சிறந்ததாகத்தான் இருக்கும். அங்கத்தினர் உட்பட, என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[4th March 1959]

குடியாத்தத்தில் ஒரு ட்ரெயினிங்-கம்-ப்ரொடக்ஷன் சென்டர் ஆரம்பிப்பதாக இருக்கிறது. அந்த சென்டர் ஜனவரி மாதம் சாங்க்ஷனாக இருக்கிறது. கூடியசீக்கிரம் வேலை துவங்கப்படும்.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர்களிடம் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கேள்விகள் கேட்கும்போது கேள்வியாக போடுங்கள், பிரச்சனம் செய்யவேண்டாம். ஒரு கேள்விக்கு உள்ள பதில் தெரிந்திருந்தால் அந்தக் கேள்வியை தயவுசெய்து போடவேண்டாம். கேள்விகளை சுருக்கமாக போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Rice mills

* 567 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of licences issued in 1958 for hulling rice; and

(b) the conditions imposed for the issue of licences for new rice mills?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 301.

(b) Following are the general conditions governing the licensing of rice mills :—

(a) In granting licences to the new rice mills, the licensing authorities should bear in mind that the future development of the hand-pounding industry should not be hampered by the rapid expansion of rice mills.

(b) The licensing authorities should also consider the number of rice mills functioning in the locality and the adequacy of the rice mills to hull the paddy produced in the adjacent area.

(c) Cases of hardship, if any, in the implementation of the instructions in (a) and (b) above should be dealt with on the merits of each case by the licensing authorities.

SRI N. K. PALANISAMI : பல இடங்களிலே ரைஸ் மில்கள் வைப்பதற்கு கட்டிடங்கள் பூர்த்தியாகியிருப்பினும், இன்னும் லைசென்ஸ் வழங்கப்படாமல் இருப்பதுபற்றி சர்க்காருக்கு புகார் வந்திருக்கிறதா? அப்படியானால் அம்மாதிரி கட்டிடங்கள் பூர்த்தியான இடங்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பு கூறியபடி சில நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கவனித்து நியாயம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : மில்களில் தீட்டிய அரிசி சாப்பிடுவதால் நோய் வருகிறது என்று தெரிந்திருப்பதால், மில்களுக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது இருக்கிற சட்டப்படி மில்களுக்கு அடியோடு லைசென்ஸ் வழங்காமல் இருக்கமுடியாது. இருப்பினும் இது சம்பந்தமாக 1958-ல் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் செய்திருக்கிறது. அது இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை. அந்தச் சட்டத்தின்படி இதை எவ்வளவு தூரம் மேலும் தடுக்க முடியுமோ அதனை கவனம் செலுத்தலாம்.

[4th A.

SRI P. U. SHANMUGAM : கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவதற்கு March 1959 லேயே ரைஸ் மில்களுக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்படுவது அரசு கத்திற்குத் தெரியுமா? இம்மாதிரி திருவண்ணாமலையில் மங்களம் என்ற கிராமத்தில் ஒரு மில்லுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்குவதற்கு முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுபற்றி தனியாக கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : சமுதாய நல திட்டப் பிரதேசங்களில் புதிய ரைஸ் மில்கள் வைப்பதற்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்படுவது பற்றி ஏதேனும் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சமுதாய நல திட்டப் பிரதேசங்களில் போதிய அளவு கைக்குத்தல் அரிசி அபிவிருத்தி அடைந்திருந்தால், அந்த இடங்களில் மில்களுக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்படமாட்டாது. அவ்வாறு இல்லை என்றால், எந்த அளவுக்கு புதியதாக மில்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு லைசென்ஸ் அனுமதிக்கப்பட்டுவருகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : அப்படி மத்திய சர்க்காரால் இயற்றப் பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டமானது எப்பொழுது அமுலுக்கு வரும். அப்படி அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னால், “ஸ்மால் ஸேவிங்ஸ்” என்று சொல்லி ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்துவிட்டு மில்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுவது அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது போல எனக்கு ஒன்றும் தகவல் இல்லை. 1958-வது ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் சீக்கிரம் அமுலுக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : மில்லில் அரிசி தீட்டுவதோடு அல்லாமல் அது மேலும் பாலிஷ் செய்யப்படுவதால் அரிசி யிலுள்ள போஷாக்கு குறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே, மில்களில் பட்ட இல்லாமல் சாதாரண முறையில் மட்டும் நெல்லை அரைத்துக் கொண்டு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரிசி சத்துள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்பது ஒரு விஷயம். மற்றொன்று, கைக்குத்தல் அரிசியை மேலும் மேலும் மக்கள் உபயோகப்படுத்துவதினால் வேலையில்லாத இண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டுமென்பது. கிராமப்புறங்களில் கைக்குத்தல் அரிசி திட்டத்தின் மூலம் அதிகம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கா விட்டாலும், போதிய வருமானம் கிடைக்காத குடும்பங்களுக்கு வருமானத்தை உயர்த்த முடியும்.

SRI A. VEDARATHNAM : கைக்குத்தல் அரிசி சம்பந்தமான வேலை நன்றாக நடைபெறுகின்ற இடங்களில் இருக்கும் அதிகப்படியான மில்களை நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? இனியாவது, அந்த இடங்களில் புது லைசென்ஸ்கள் கொடுக்காமல் இருப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்மாதிரி இடங்களில் இருக்கிற ஏற்பாட்டின்படி கொடுக்கப்படமாட்டாது. இருக்கிற லைசென்ஸ்களை ரத்து செய்வதற்கு இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்தில் இடம் இல்லை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Sir, I have been raising my hand for quite a long time.

MR. SPEAKER : I must tell the hon. Member that unless he catches the eye of the Speaker, he cannot be called to speak.

[4th March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : சர்க்கார் புதியதாக மில்கள் மூலம் கொள்முதல் செய்ய உத்தேசித்திருப்பதால் மில்களுக்கு அதிகமாக லைசென்ஸ்கள் வழங்கினால், மில்களுக்கு யார் நெல் அறைக்க வருகிறார்கள் என்பதுபற்றி கனக்கு வைத்துக்கொண்டு “ப்ரொக்யூர்” செய்ய சதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், மேலும் அதிகப்படியான மில்களுக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது இருக்கிற மில்களில் “ப்ரொக்யூர்” செய்தாலே, அது ஓரளவுக்கு கிடைத்தால் போதும். இதற்காக புதியதாக மில்களுக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

SRI G. GOMATHISANKARA EKSHTAR : சமுதாய நலப் பிரதேசங்களில் மக்களிடையே கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிடும் பழக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்ய இருப்பதினால் அந்த இடங்களிலாவது மில்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் இதுபற்றி முன்பு சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்கள், இதில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், உற்சாகம் உள்ளவர்கள் சமுதாய நல திட்டப் பிரதேசங்களில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக கவனம் செலுத்தி கைக்குத்தல் அரிசி திட்டத்தை பரப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : நாம் இப்பொழுது ஓரளவுக்கு லைசென்ஸ்கள் கொடுப்பதை தடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். தற்போது உள்ள மில் சொந்தக்காரர்களுக்கு லாபம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் இடத்தில்...

MR. SPEAKER : The hon. Member is only giving information. He must ask the question. He cannot give information.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : அதிகமான தீர்வை எதாதிலும் வசூல் செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மில் சொந்தக்காரர்களுக்கு அதிக லாபம் கிடைத்தால் வருமான வரியின்கீழ் வேண்டிய அளவு வசூலிக்கப்படும்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : இப்பொழுது மில்களுக்கு சுற்றளவு அடிப்படையில், அதாவது 3 மைல், 6 மைல் சுற்றளவு அடிப்படையில் லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆதலால் ரோடு ஓரங்களில் உள்ள மில்களுக்கு லைசென்ஸ்கள் கிடைக்கின்றன. கிராமப்புறங்களிலிருந்து மக்கள் அங்கு வந்து டீசருவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள ஜனத்தொகையை அடிப்படையாக்கக்கொண்டு உணவு உற்பத்தியை அடிப்படையாகக்கொண்டு, ஜனங்கள் மத்தியில் ரைஸ் மில்களுக்கு அதிக லைசென்ஸ்கள் வழங்குவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

MR. SPEAKER : கேள்வி நேரத்தில் பிரச்சனம் செய்யக் கூடாது. கேள்வியாக, சுருக்கமாக கேட்கவேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்கள் நகரங்களிலுள்ள மில்களுக்கு செல்ல முடியவில்லை என்பதும் நல்லதுதான். கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்கள் கைக்குத்தல் அரிசி மக்களிடையே பழக்கத்தில் வருவதற்கு மேலும் அக்கரை எடுத்தல் கொண்டால், இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th March 1959]

வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே வருஷ இறுதி வரையில் ஏற்படும் செலவுகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இது ஒரு உபரி பட்ஜெட்டாக இருக்கும் என்று நினைப்பதற்கில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையில் நம்முடைய ராஜ்யம் மட்டும் தனியாக நிற்க முடியாது. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் மத்திய சர்க்காரின் நிதி அமைச்சர் ஆட்டிவைக்கிற மாதிரிதான் இங்கு இருக்க முடியும். மத்திய சர்க்காரில் நிதி அமைச்சர் என்ன வெல்லாம் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்களோ, அதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் நேரிடையாகவும் மறைமுகமாகவும் இந்த ராஜ்யத்தின் நிதி அமைச்சர் செயலாற்ற முடியும். மத்திய சர்க்காரின் போக்கு படிதான் நாம் நடந்து கொள்ள முடியும். இதில் யாருக்கும் சந்தேகம் ஏற்படாது என்று நம்புகிறேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இதை ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரின் பட்ஜெட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு சுமார் 82 கோடி ரூபாய் துண்டு விழக்கூடிய பட்ஜெட்டைத்தான் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். அதோடு சுமார் 250 கோடி ரூபாய் நோட்டு அடிக்க வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது இதனால் நாம் பாதிக்கப்பட மாட்டோம் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. மத்திய சர்க்காரின் நிலைமையினால் நமக்கு சாதகம் ஏற்படுமா அல்லது பாதகம் ஏற்படுமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காரின் நிதி நிலைமையின் விளைவாக நம் நாட்டில் விலைவாசியின் நிலை சாதகமாக இருக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. பாதகமாகவே இருக்கும் என்றுதான் எனக்கு அச்சம் ஏற்படுகிறது என்பதை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அமைச்சர் அவர்கள் விலை வாசிகள், விவசாய வளர்ச்சி, தொழில் அபிவிருத்தி, தொழிலாளர் வாழ்க்கைத் தர உயர்வு இவற்றிற்கெல்லாம் புதிய முறையில் பல புள்ளி விவரங்களைச் சிரமப்பட்டுச் சேகரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகள் பல உண்மைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதிலிருந்து சரியான நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது எனது கருத்து. சர்க்காரைக் குறை கூற வேண்டும் என்று எதையும் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து எனக்குத் தென்றும் உண்மைகளை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, உணவு நிலைமையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். பருவ நிலை சென்ற ஆண்டில் சரியில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். கடந்த வருஷம் பூராவும் அநேகமாக மழையை நம்பி இருக்கும் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மழை குறைவாக இருந்திருக்கிறது, சில இடங்களில் 50 சத விதத்திற்கும் குறைவாக இருந்தது என்று அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். சில இடங்களில் பூச்சி விழுந்து விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதே சமயத்தில் நான் ஒன்றை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரின் நிதி அமைச்சர் அவரது பிரச்சங்கத்தில் என்ன குறிப்பிட்டு இருக்கிறார் என்று பார்க்க வேண்டும் என்று அவருக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1957-58-ம் வருஷம், 1954-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு மிகவும் குறைவான மழை இருந்திருக்கக் கூடிய வருஷம். அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பற்றி சந்தேகம் இருக்கக் கூடிய முறையில் மத்திய சர்க்காரின் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதே சமயத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய பருவ நிலை, விளைச்சலில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடியது இதையெல்லாம் மற்றப் பகுதிகளிலும் இருப்பதைப் பார்க்கும் போது அடுத்து வரக்கூடிய ஆண்டில் விலைவாசிகள் எப்படி இருக்கும் உணவுப் பிரச்சனை எப்படி இருக்கும் என்பதையெல்லாம் கவலையோடு பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அவரும் அந்தக் கவலையை ஒருவாறு தெரிவித்திருக்கிறார். விலைவாசிகள் கட்டுக்கு வந்து விரும் என்ற நம்பிக்கையை அவரது பிரச்சங்கம் ஊட்டவில்லை. ஓரளவுக்கு நல்ல விவரங்களைக் கொடுத்திருந்தாலும் இந்த அச்சம் அவருக்கும் இருக்கிறது என்பது அவருடைய பிரச்சங்கத்திலிருந்து தெரிகிறது.

[4th March 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

இப்போது இந்த உணவுப் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதில் சர்க்கார் எடுத்திருக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் போதுமான பலன் அளிக்குமா என்றால் அது எனக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டவில்லை. இந்த உணவுப் பிரச்சனையைச் சமாளிக்க, விலைவாசி உயர்வை ஒரே நிலையில் தடுத்து நிறுத்த கடந்த 7, 8 வருஷ காலமாக மத்திய சர்க்கார் முயற்சி செய்து வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்கார்களும் இந்த விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்போது பிளானிங் கமிஷன் என்ன முடிவு கண்டிருக்கிறது? இதை கட்டுப்படுத்தி ஒரே நிலையில் வைக்க வேண்டுமானால், சர்க்காரே உணவுப் பொருள்கள் மொத்த வியாபாரம் பூராவையும் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஓரளவு கால தாமதம் ஆனால் இப்போது தவறு இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. இது நல்ல யோசனை தான்—வெறக்கத்தகுந்த யோசனைதான். இதே இப்போது நம் சர்க்கார் எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கை என்ன? இன்னுடன் உடனடி நடவடிக்கை போகிறோம் என்று சொன்னதில் என்ன பலன் ஏற்பட்டது போதிய பலன் ஏற்பட்டதா? எதிர் பார்த்த பலன் ஏற்பட்டதா? இதை விருப்பு வெருப்பு இல்லாமல் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அத்துடன் நிதி அமைச்சரும் சிந்திக்க வேண்டும். உணவு லோசனைக் குழுவில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதைப் பற்றி விவரம் கொடுக்கும் சமயத்தில் 7,000 அல்லது 8,000 டன் தான் கொள்முதல் செய்ய முடிந்தது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணம் என்ன? இதற்கு ஒரு காரணம் சொல்லலாம் அமைச்சர் அவர்கள். கோளாறுக்கு அரிசிக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் போகிறது என்று ஒரு காரணத்தைச் சொல்லக் கூடும். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதாவது தினம் ஒன்றுக்கு 2,000 டன் வீதம் நெல் கோளாறிற்குப் போகிறது என்று குறிப்பிட்டதாக ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். அவர் சொன்னது உண்மைதான் என்று நினைக்கிறேன்—போவது உண்மையோ, பொய்யோ, சொன்னது உண்மை, தினம் ஒன்றுக்கு 2,000 டன் நெல் கோளாறிற்குப் போனால், அதை எந்த மில்லில் அரிசியாக்க முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது சாத்தியமா? நிச்சயமாகச் சாத்தியமானதல்ல. கோளாறிலிருந்து வியாபாரிகள் கொண்டு செல்கிறார்களா? இல்லை. திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் வியாபாரிகள் அதைக் கொண்டு செல்கிறார்கள். இந்த நெல்லை கோளாறிற்குக் கொண்டு போய் கைக்குத் தல் மூலம் அரிசியாக்க முடியுமா? அதற்கு வேண்டிய மில் வசதி இருக்கின்றதா என்று பார்க்கும் போது நிச்சயமாக இருக்கமுடியாது. மற்றொன்று 2,000 டன் கோளாறிற்கு போகிறது என்று சொன்னால், அதற்கு எத்தனை லாரிகள் தேவைப்படும். ஒருநாளைக்கு 2,000 டன் போகிறது என்று சொன்னால் குறைந்தது 400 லாரிகளாவது வேண்டாமா? எத்தனை லாரிகள் தேவைப்படும். இவைகளுக்கெல்லாம் ரூட்டுகள் எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? தஞ்சையிலிருந்து பாலக்காடு வரையில் எத்தனை லாரிகளுக்கு ரூட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த விவரங்களையெல்லாம் எடுத்துப் பார்க்கும் போது தினம் ஒன்றுக்கு 2,000 டன் போகிறது என்று அவர் சொன்ன வார்த்தையை என்னால் நம்ப முடியவில்லை என்பதை மீண்டும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் : கோளாறைப் பற்றி எதைச் சொன்னாலும் நீங்கள் நம்ப மாட்டீர்கள்) அப்படி நினைக்க வேண்டியதில்லை. அப்படிப் போவது உண்மையானால் நாம் என்ன முடிவிற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது? ஏன் நம் வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்யவில்லை? நமது விவசாயிகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்களா? அதை நன்கு ஆராய வேண்டும் சர்க்காருடைய அறிவிப்பு வந்த இரண்டு தினங்களுக்குள்ளாகவே சேலம், திருச்சி போன்ற இடங்களில் பல மில்களில் ஆயுதப்பூச்சுச் சுத்தப் படுவது போல நன்றாகத் துடைத்து விட்டார்கள். தங்களிடம் சர்க்காருக்கு கொடுக்கும் அரிசியைத் தவிர வேறு ஸ்டாக் இல்லை என்று போர்டு போட்டு விட்டார்கள். இந்த மில் முதலாளிகள் வாங்க மறுக்கிறார்கள்—வாங்கப் பயப்படுகிறார்கள்—என்பதுதான் இப்போதுள்ள பிரச்சனை. குறைவான விலைக்குச் சர்க்காருக்கு அதை விற்க வேண்டுமே, தங்களால் லாபம்

[4th March 1959]

Loss to the Transport Department

* 568 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to Question No. 150 on 15th February 1958, whether the Government have taken any action to recover compensation for the damages resulting in the loss of Rs. 50,000 to the Transport department from the offenders?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It was not found possible to recover any compensation from the offenders.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know whether these buses were insured and if so, the amount of compensation obtained from the insurance company?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The general principle is that the Government is its own insurer and it does not insure except for third party risk.

Wool-processing centre at Vinnamangalam

* 569 Q.—SRI P. G. MANICKAM AND SRI M. P. SARATHI: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

சென்னை அரசாங்கமும் மைசூர் அரசாங்கமும் ஒன்று சேர்ந்து வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே விண்ணமங்கலத்தில் கம்பள உற்பத்தி தெருபிற் சாலை ஒன்று அமைப்பது எந்த நிலைமையிலிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Presumably the hon. Member refers to the establishment of the Wool Processing Centre at Vinnamangalam. The Centre is expected to start functioning in April 1959.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE ISSUE RE: REPORT OF THE SPEAKER'S RULING IN THE 'DINA THANTHI'.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மீண்டும் ஒரு பத்திரிகை சம்பந்தமாக இந்தச் சபையினுடைய நேரத்தில் சில நிமிஷங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருப்பதுபற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். (ஒரு குரல்—எந்தப் பத்திரிகை?). அவசரப்படவேண்டாம். பின்னால் சொல்லுகிறேன். அதிலே பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிற முறையானது தங்களுடைய தீர்ப்பை தவறான முறையில் ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ளுவதற்கும், இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி சபைமுன் கொண்டுவந்த அங்கத் தினர்களப்பற்றி தவறாக புரிந்துகொள்ளுவதற்கும் இடம் அளிக்கக்கூடிய காரணத்தினாலே, இதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்தப் பத்திரிகையின் பெயர் “தினத் தந்தி”. இந்தச் சபையில் எழுப்பப்பட்ட உரிமைப் பிரச்சனையின்மீது தாங்கள் நேற்று கொடுத்த தீர்ப்பு ஞாபகம் இருக்கும். அந்தத் தீர்ப்பில் அந்த விஷயத்தில் தவறே இல்லை, குறைபாடு இல்லை என்பதாக தாங்கள் சொன்னதாக நாங்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அதுதான் ஆபாசத் தன்மையைப்பற்றி நீங்கள் மறுக்கவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இருப்பினும், இந்தச் சபைக்குள்ளே அந்த விஷயம் நடக்காத காரணத்தினாலே, சபையைப்பற்றி மறைமுகமாக ஊகிக்க வேண்டிய காரணத்தினாலே உரிமைப் பிரச்சனைக்கு அதில் இடம் இல்லை என்று தாங்கள் கருதுவதாக இந்தச் சபையில்

[4th March 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

அறிவித்தீர்கள். அதேசமயத்தில் இதுமாதிரி செய்திகளை பேசாமலும், பிரசுரிக்காமலும் இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தீர்கள். உங்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு எவ்வளவு மரியாதை கொடுத்திருக்கிறது இந்தப் பத்திரிகை என்பது உங்கள் தீர்ப்பைப்பற்றி எந்த முறையில் இதில் பிரசுரித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தாலே தெரியும். “தினத்தந்தி” மீது “குற்றம்” இல்லை என்று கொட்டை எழுத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கீழே “சபாநாயகர் தீர்ப்பு” என்ற தலைப்பின்கீழ் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்னவென்றால்:

“சென்னை, மார்ச், 4.—சென்ற மாதம் 15-ந் தேதி தினத்தந்தியில் வெளிவந்த ஒரு செய்தி, சட்ட சபையின் உரிமையை பாதிப்பதாக இருக்கிறது என்று சென்னை சட்ட சபையில் புகார் செய்யப்பட்டது அல்லவா?

அதன்மீது நேற்று சட்டசபையில் சபாநாயகர் டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் தீர்ப்பு கூறினார்.

“சட்டசபையை அவமதிக்கும் ‘குற்றம்’ அந்த செய்தியில் காணப்படவில்லை என்று சபாநாயகர் சொன்னார்.”

என்பதோடு மட்டும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தங்கள் தீர்ப்பு பூரா வாகவும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தால் ஜனங்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக இருந்திருக்கும். அவ்வாறு இல்லாமல், இந்த முறையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதினால், சபையில் கிளப்பப்பட்ட இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றியும், தீர்ப்பைப்பற்றியும் ஜனங்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக, வேண்டுமென்றே பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை எமாற்றுவதற்காக இம்மாதிரி இந்தப் பத்திரிகை பிரசுரித்திருக்கிறது என்றுதான் கருதவேண்டியதாக இருக்கிறது. . . .

MR. SPEAKER: இப்பொழுதுதான் இந்த விஷயத்தை நீங்கள் கிளப்பினீர்கள். இதை விஜாரித்துப் பார்த்து நாளைக்குத் தீர்ப்பு அளிக்கிறேன். ஆகவே, இந்த விஷயத்தை நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI S. B. ADITYAN: On a point of order, Sir.

கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பத்திரிகையாகிய “ஜனசக்திக்கும்” நான் சம்பந்தப்பட்ட பத்திரிகையாகிய “தினத்தந்திக்கும்” இருக்கப்பட்ட தகராறுகளை இந்தச் சபையில் தீர்த்துக்கொள்வது சரியா?

MR. SPEAKER: I am afraid the hon. Member is presuming too much. I am not aware of any fight between the *Jana Sakthi* and his paper. If there is one, this is not the forum to ventilate his feelings. So far as I am aware, Mr. Kalyanasundaram never mentioned about *Jana Sakthi*; he was referring to a matter of privilege and a distorted report concerning this House. On that question, I said I shall examine and give my ruling tomorrow. What the hon. Member Sri Adityan has raised is not only not a point of order, but it is also very wrong of him to refer to *Jana Sakthi* which is not concerned in to-day's matter.

III.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE OF SUBORDINATE LEGISLATION.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I present the fourth (Second Assembly) Report * of the Committee on Subordinate Legislation.

Placed separately on the table of the House.

[4th March 1959]

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the general discussion on the Budget. The hon. Member Sri Kalyanasundaram will now speak. He is given 45 minutes.

10 a.m. SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையில் எட்டர்வது முறையாக இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த மகிழ்ச்சிக்குரியவர் தான். அதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் பட்ஜெட்டை யடித்துப் பார்த்து, சிந்தித்துப் பார்க்கிறபொழுது கடந்த ஏழு ஆண்டு காலத்தில் கொடுத்த பட்ஜெட்டுக்கும் இந்த பட்ஜெட்டுக்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கிறதா அல்லது கடந்த ஏழு ஆண்டுகளிலே இந்த ஆண்டில் முன்னேற்றகரமான அம்சங்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதை தேடிப்பார்க்கின்றபொழுது ஒன்றிரண்டு விஷயங்கள் மர்திரம் தென்படுகின்றன. அழகான தமிழில் நிதி அமைச்சர் அவர்களே சிந்தித்து, நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய தமிழில் லேயே எழுதி இதை கொண்டுவந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது அதற்காக அவர்களை பாராட்டத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். அதோடு நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களையும் சேர்த்து நல்ல விதத்தில் ஒரு விளம்பர தஸ்தாவேஜை என்னை முறையில் தான் இது அமைந்திருக்கிறது. விளம்பரம் செய்வதில் தனக்கு ஏட்டு ஆண்டு காலமாக இருக்கிற அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் இதில் விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள், அந்த முறையில் விளம்பரத்தில் நல்ல அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் நிதி அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: விளம்பர இலாகாவும் உன்னிப்பதான் இருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: விளம்பர இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதைவிட விளம்பர இலாகாவுக்கு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் இந்த விளம்பரம் அமைந்திருக்கிறது என்று நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் அவர்கள் கூறியிருப்பது நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் இந்த திருப்தியோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இந்த உபரி பட்ஜெட் என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். அதோடு புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை என்றும் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் முக்கியமாக நமது கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு முன்பு எல்லாம் கழிந்த ஏழு வருடத்தில் குறிப்பிடுகின்ற பட்ஜெட் பிரசங்கங்களில் எல்லாம் சில வரி சலுகைகள், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சலுகைகள் இவைகளை எல்லாம் தெரிவிப்பது வழக்கமாக இருந்து வந்தது. ஆனால் இந்த தடவை அவ்விதம் ஒன்றும் சொல்ல முடியாமல் போய் விட்டது. ஏனென்றால் சமீபத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சம்பள உயர்வைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்ட வேண்டியதாயிற்று. ஆகவே எந்த சலுகையும் இதில் தெரிவிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. மேலும் உபரி பட்ஜெட் என்றும் புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடப்படவில்லை என்றும் சொல்லுகிற இரண்டு அம்சங்களும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எந்த விதத்தில் பொருத்தம் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடாததற்கு காரணம் என்ன? புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை என்று இந்த பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் பல புதிய வரிகள் எல்லாம் ஏற்கெனவே போடப்பட்டு அவைகள் வருகின்ற ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து அமுலாகப் போகிறது என்பதை சர்க்கார் மறைக்க முடியாது. அவருடைய கடந்த கால அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே

[4th March 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

தவிர உண்மையிலேயே போட வேண்டிய வரிகளை எல்லாம் ஏற்கெனவே போட்டாய். விட்டாய். சட்டங்கள் மூலம் கொண்டு வந்து புருத்தியாய்விட்டது. இவ்வளவு எல்லாம் போட்டுவிட்டு ஏதோ நாட்டு மக்கள் இதை சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்னை நினைப்பில் சந்தோஷமாக பட்ஜெட்டில் புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சாதாரண மக்கள் உணர்ந்துகொள்ளமுடியாத வகையில் போடவேண்டிய வரிகளை எல்லாம் ஏற்கெனவே போட்டு விட்டு, இந்த பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் வரிகள் ஒன்றும் புதிதாக போடவில்லை என்று சந்தோஷமாக செய்தியை, சாதாரணமாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்ற காரணத்திற்காக வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டலாமே தவிர புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை என்பதை நம்மால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. ஏற்கெனவே விற்பனை வரி அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது மற்றும் பலவிதத்தில் வரிகளை எல்லாம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம்...

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 1959-60 ஆண்டைப்பற்றி இந்த பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 1959-60-ம் ஆண்டில் புதியதாக வரிகள் போட வேண்டும் என்று ஆணை கூறுவார்களானால் அதைப்பற்றியும் சிந்திக்கலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: போட்டிருக்கிற வரிகள் எல்லாம் 1959-60-ம் ஆண்டில் தான் வரப்போகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பஞ்சாயத் வரியில் ரூபாய்க்கு நான்கு அணா வீதம் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரிகளை உயர்த்தியிருக்கிறோம் இவைகள் எல்லாம் அமுலுக்கு வருவது இந்த வருஷத்தில் தான் என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். வரிகள் போடுவதை நாம் ஆட்சேபிக்கவில்லை. போட வேண்டிய நபர்கள் மீது போட வேண்டிய வரிகளை போடுவதை நாம் ஆட்சேபிக்க மாட்டோம். வரிகள் போடுவது தப்பு என்பது என் அபிப்பிராயமல்ல, வரிகள் போடாமல் சர்க்கார் இயங்க முடியாது. ஆனால் புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே அது அவ்வளவு உண்மையல்ல என்பதைதான் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதே போன்றுதான் இப்போது உபரி பட்ஜெட் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக பற்றுக்குறை பட்ஜெட் தயாரிப்பது குற்றம் என்று சொல்ல முடியாது. பற்றுக்குறை ஏற்பட்டால் நோட்டு அடித்து விட்டால் அதை சரிக்கட்டிவிடலாம் என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் அடிக்கப்படுகின்ற நோட்டு யார் கைக்குப் போகிறது என்பதைத்தான் கவனிக்கவேண்டும். இந்த நிலைமையில் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உபரி பட்ஜெட்டை காட்டியிருக்கிறார்கள். இது எந்த விதத்தில் உண்மையாக இருக்கும் என்பதை இனிமேல்தான் நடைமுறையில் பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதாவது ஆறரை லட்சம் பேர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை சீர்படுத்துவதற்காக சம்பள கமிஷன் ஒன்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கமிஷனில் எல்லோரும் ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் இப்போது இருக்கின்ற சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றுதான் சிபாரிசு செய்வார்களே தவிர இருக்கின்ற சம்பளத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்ய மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். அதோடு மத்திய சர்க்கார் சம்பள கமிஷனும் தங்களுடைய ரிப்போர்ட்டை வருகிற ஜூன் மாதத்திலிருந்து வெளியிடப்போகிறார்கள். ஆகவே ஜூன் மாதத்திலிருந்து அந்த ரிப்போர்ட்டை நாம் ஏற்க வேண்டியதன் வரும். இந்த நிலைமைகளை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் வருஷ இறுதியில் உபரியாக இருக்குமா என்று சந்தேகம் தான் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு வரி விதிப்பினால் அதிகமான வருமானம் ஏற்படும் என்று ஊகிப்பதற்கும் இல்லை. மதிப்பீடு வேண்டுமானால் அதிகமாக இப்போது தோன்றலாம். வருஷ கடைசி யில் பார்த்தால் ஆண்டு முழுவதும் ஒட்டு மொத்தமாக ஏற்படும் செலவை எடுத்துப் பார்த்தால் வரவில்லை குறைவுதான் ஏற்படும் என்று நினைக்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th March 1959]

சம்பாதிக்க முடியாதே என்று அவர்கள் நெல் வரங்கி அன்றிப்பதில்லை. இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் சர்க்காருடைய மற்ற நடவடிக்கை எடுக்குப் பவன் விடக்கூடாது? தஞ்சையிலிருந்து நெல் போகக் கூடாது, அரிசியாகப் போகலாம் என்று உத்திரவு போட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அது உண்மையானால் நிலைமை என்னவாகும்? திருச்சி ஜில்லாவிலும், சேலம் ஜில்லாவிலும், தஞ்சையிலிருந்து நெல் போம் அங்குட மில்கள் அரிசியாக அரைத்து வந்தன. இந்த உத்திரவினால் அங்குள்ள மில் களின் நிலைமை என்ன ஆவது? திடீரென்று மில் முதலாளிகள் வாங்குவது என்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகமாகாத விலை கிடைக்குமா? இதுருச் சரியான பரிசாரம் தேடாமல், குறுக்கு வழியில் பரிசாரம் தேடுவதால் அவசரப்பட்டு விற்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படாது? அவர்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்காது, ஆனால் சேமித்து வைக்கச் செய்கிறாய் இரு மடங்களுக்கு இதைச் சேமிக்க தூண்டு தல் கொடுக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். உணவுப்பிரச்சனையின் மீது விவாதம் நடக்கும்போது நான் என்று கட்சியின் சார்பில் எப்போதும் கூறி வந்திருக்கிறேன். குறுக்கு வழியில் உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது. உற்பத்தி அதிகமாக இருந்தால், பெரிய நிலப் பிடிக்கனிடம் இருக்கிற ஸ்டாக்கை எடுக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. ஏன் அதை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது? 2 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி 8,000 டன் தான் வருகிறது என்று சொன்னால் விவசாயிகளிடத்தில் சர்க்காருக்குச் செல்வாக்கு இல்லை என்று அர்த்தமா? சங்கடமான நேரத்தில் கூட 2 லட்சம் டன் வரவில்லையென்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் 10 கோடி ரூபாய் கோரினோம், விட்டத்தட்ட 82.3 கோடி வந்து விட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரிசி மட்டும் 200,000 டன் வாங்க முடியவில்லையா? 33 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகும்போது அதில் 2 லட்சம் டன் கூட வாங்க முடியவில்லையென்று சொன்னால், சர்க்கார் அத்தகைய பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறதா என்பது வியப்பாக இருக்கிறது. சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாகி விட்டது, முயற்சி பலன்னிக்கவில்லை என்று, இன்னும் விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று, இன்னும் நெல்லைச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமாக சேமித்து வைக்கக் கூடியவர்கள் யார்? அதிக நிலம் படைத்தவர்கள்தான். எனவே விவசாயிகள் நிர்ப்பந்தமாக விற்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் அவர்களுடைய நெல்லையும் விலை கொடுத்து வாங்கி அதையும் ஸ்டாக் செய்து வைக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் புறி முதல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்காது போனால் விலைவாசிகள் இறங்கும் என்பதற்கு உத்திரவாதம் கிடையாது. இன்னும் இப்படியே போனால் மேலும் உயரும் என்ற அபாயம் இருக்கிறது. இதை இப்போதே நமது மந்திரியின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக நமக்கு ஆந்திராவிலிருந்து எவ்வளவு அரிசி வந்தது? கேரளாவிற்கு இங்கேயிருந்து எவ்வளவு அரிசி போய் விட்டது? கேரளாவிற்குப் போவதைத் தடை செய்ய வேண்டுமானால் தடையைச் செய்யுங்கள். கேரளாவைப் பற்றிச் சொன்னால் நான் நம்பமாட்டேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தானமும் தர்மமும் தனக்கு மிகுந்ததான். நம் ராஜ்யத்திற்குப் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் கேரளாவிற்குத் தானியத்தை அனுப்பவேண்டுமென்று நாளை, என் கட்சியோர் சொல்லாது. அங்கு இருக்கக் கூடிய மந்திரி சபையும் கூட அந்த மாதிரி கூறுது என்று அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆந்திராவிலிருந்து இங்கே எவ்வளவு அரிசி வர வேண்டும்? அந்த அளவு அரிசி வந்ததா? ஏன் வரவில்லை? அதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன? கேரளத்திற்குப் போகும் அரிசியைத் தடுப்பதற்குப் புதிதாக, ஆந்திராவிலிருந்து நமக்கு வேண்டிய அரிசியை வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏன் வலியுறுத்திக் கூறவில்லை?

(கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம்: நிம்மிடம் இருப்பது நிம்மிடம் இருந்தால் போதும்.)

இந்த மாதிரியே மற்ற பிரச்சனைகளிலும் வரும். இந்த மாதிரி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

4th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் ஆந்திராவிலிருந்து அவர்கள் வாங்கிக் கொள்வதில் எனக்கு ஆட்சேபமே இல்லை. இங்கேயிருந்து அங்கு கொண்டு போவதைத்தான் நாங்கள் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆந்திராவிலிருந்து கேரளாவிற்கு நேரடியாக வாங்கிக்கொண்டு போகலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: தஞ்சையிலிருந்தும் திருச்சியிலிருந்தும் கேரளாவிற்கு அரிசியைக் கொண்டு போவது சலபமா அல்லது ஆந்திராவிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டு போவது சலபமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு முன்னதாக ஆந்திராவிலிருந்து சென்னைக்கு அரிசி வந்து கொண்டிருந்ததா அல்லது தஞ்சையிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்ததா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சென்னைக்கு வேண்டிய அரிசி பூராவும் நெல்லூரிலிருந்துதான் வந்து கொண்டிருந்ததே தவிர தஞ்சையிலிருந்தோ அல்லது திருச்சியிலிருந்தோ வந்து கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே இந்த முறையில் அவர்கள் கேரளாவிலிருந்து இங்கே வந்து அரிசி வாங்கிக் கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் ஸோனல் சிஸ்டம் பிரகாரம் கேரளாவிற்கு ஒன்று இந்த சர்க்கார் அரிசி வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் சிபாரிசு செய்து அரிசி வாங்கிக் கொடுக்கச் சொல்ல வேண்டும். இது முடியாதபோது சோனல் சிஸ்டத்தை ஏன் ஏற்படுத்தினார்கள். மண்டல சிஸ்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை, அது வேண்டாம் என்றாவது சொல்லிவிடுங்கள். இந்த மண்டல வரிஸ்டம் பாதகமாக இருக்கிறது, அது வேண்டாம் என்றாவது சொல்லிவிடுங்கள். மண்டல ஏற்பாட்டை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தது முதற்கொண்டு அதை சரிவர அமுல் நடத்தவில்லை என்றுதான் நான் குறிப்பிடவேண்டியதாக இருக்கிறது. கேரளாவிற்கு வேண்டிய அரிசியை இந்த சர்க்கார் அல்லது மத்திய சர்க்கார் வாங்கித் தர முடியாத காரணத்தால்தான் அவர்கள் ஜனங்களிடத்தில் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றியும் நான் குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இரண்டு லட்சம் டன் உணவு தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்யப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவ்வளவு டன்களை சர்க்காரால் கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை என்று தெரிகிறது. இதற்குப் பதிலாக தேசிய கவுன்சில் சிபாரிசுபடி உணவு பொருள்களின் மொத்த வியாபாரத்தையே சர்க்கார் எடுத்து நடத்த முன் வரலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதனால் வியாபாரிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படலாம் என்று நினைக்கலாம். மொத்த வியாபாரத்தையே சர்க்கார் எடுத்து நடத்தி தானியங்களுக்கு விலைகளை நிர்ணயம் செய்துவிட்டு அதன்படி வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களைக் கொண்டு வியாபாரம் செய்யச் சொல்லலாம். அவர்கள் மூலம் வியாபாரத்தை நடத்தலாம். அதில் ஏதாவது நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதாவது ஒரு கோடி அல்லது இரண்டு கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதனால் பரவாயில்லை. அந்த நஷ்டம் ஒரு பெரிய நஷ்டம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதை சமாளித்துக் கொள்ளலாம். இது ஒரு அவசியமான செலவு என்றே கருதலாம். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இது ஒரு நடவடிக்கையாக இருக்கலாம். கொஞ்சம் தியாகம் செய்தாலும் அதனால் ஜனங்களுக்கு நல்ல பலன் ஏற்படும். இதற்கு நீண்ட கால பலனும் இருக்கும். நீண்ட நாளைக்கு விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய நிலைமையும் ஏற்படலாம். ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் எடுத்திருக்கக் கூடிய நடவடிக்கையைப் பார்த்தால் அது நீண்ட கால பலன் கொடுக்கக்கூடியதாக இல்லை. பிற்காலத்தில் இன்னும் எந்த விதமான நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப் விரும்புமா என்று பயப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. வியாபாரம் சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காருக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவர்களுக்கு எல்லாம் வெளி நாட்டுடன் தொடர்பு இருப்பதால் அவர்களுக்கு வெளிநாட்டின் வியாபாரம் சம்பந்தமாகத்தான் தெரியும். உள்நாட்டின் வியாபாரம் அவர்களுக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. அதனால் இதைப்பற்றி இந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ராஜ்ய சர்க்கார் மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதால்

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th March 1959]

அவர்களுக்குத்தான் மக்களுடைய கஷ்டங்கள் நன்றாகத் தெரிய வரும். மக்களுடைய கஷ்டங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. ஆகவே இதைப்பற்றி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி ஆந்திர ராஜ்யத்திலிருந்து அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து கேரளா ராஜ்யத்திற்குக் கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த முறையை கடைப் பிடித்தால் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த ஓரளவு முடியும் என்று தோன்றுகிறது.

இப்பொழுது நமது ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பயிர் நாசம், பூச்சித் தொல்லை முதலியவைகளைப் பார்த்தால் பிற்காலத்தில் விலைவாசிகள் எந்த நிலைமைக்குப் போகும் என்று தெரியவில்லை. பின்னாடி நமக்கு எவ்வளவோ நெருக்கடியான காலம் இருக்கிறது. இப்பொழுது நாகபுரியில் தீர்மானம் போட்டு அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதற்குச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு முன்னதாக பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடமுள்ள உபரியான உணவுப் பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்கு முதல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் பிறகு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்படி பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து அதிகப்படியாகவுள்ள தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து அவற்றை நியாய விலைக்கு சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். இந்த முறையைக் கையாண்டால் சோஷலிஸ்ட் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதாக ஆகும். ஆகவே முதலில் அதிகப்படியாகவுள்ள உணவு பொருள்களை கொள்முதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களுடைய ஆதரவு இருக்கும் என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள முற்படும்போது எந்த இடத்தில் உபரியான தானியங்கள் இருக்கிறது என்பதை சர்க்காராலும் அல்லது போலீசாராலும் கண்டு பிடிக்க முடியாவிட்டால் எங்களுடைய தொண்டர்களைக் கொண்டு அந்த இடங்களைக் கண்டு பிடித்துச் சொல்ல ஏற்பாடு செய்கிறோம்; அதன் மேல் அங்கு சென்று கொள்முதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த விஷயத்திலும் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக இதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் இந்த விலைவாசியைப்பற்றி சொல்லக்கூடிய காலத்தில் நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு பொருளாதாரத்தில் புதிய சில கருத்துக்களையும் சொல்லி இருக்கிறார். அவர் சொல்லியிருப்பது புதியதாகத்தான் இருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக பல பொருளாதார நிபுணர்கள் இதைப்பற்றியே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றமும் சம்பள உயர்வும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முந்திக்கொண்டு போகக் கூடியது என்று சொல்லுகிறார். இப்படிச் சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் என்பதுதான் தெரியவில்லை. சம்பளம் அதிகமானால் விலைவாசி அதிகமாகும் என்றும், விலைவாசி அதிகமானால் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இப்படி ஒன்றுக்கு ஒன்று முந்திக்கொண்டு போகக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. இது சரி என்பதற்கு புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன். கடந்த பதினாறு வருஷங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் இவைகள் இரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முந்திக்கொண்டு போனதாகத் தெரியவில்லை. எந்த வருஷத்திலாவது விலைவாசியைவிட சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுத்ததாகச் சொல்ல முடியுமா. இதற்கு முன்னதாக சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமே என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு காரணத்தைச் சொல்லிவந்தார்கள். அப்பொழுது இருந்த தொழிலாளர்கள் அதை நம்பியிருப்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்தக் கருத்தை ஒருவரும் நம்பவே மாட்டார்கள். எந்த சந்தர்ப்பத்திலாவது இப்படி நடந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th March 1959]

வேண்டும். இப்பொழுது நடைபெறுவது எப்படியிருக்கிறது என்றால் விலைவாசிகள் ரேஸ் ஹார்ஸ் போல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது, ஆனால் சம்பள உயர்வோ முட்டித் தட்டிக்கொண்டு போகிற கழுதை மாதிரி போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முந்திக்கொண்டு போகிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. இதை எந்த பொருளாதார நிபுணரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார். ஆனால் நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவருடைய நுட்பமான சிந்தை கருத்தில் இப்படிச் சொல்கிறார். சமார் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாக இப்படிச் சொல்லியிருந்தால் ஒருக்கால் நம்பலாம். ஆனால் இப்பொழுது அதை நம்பவே முடியாது. தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தைக் குறைப்பதற்கு வேண்டி இப்படிச் சொல்லி இருக்கலாம். இது ஒரு அர்த்தமற்ற பிரசாரம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்தக் கருத்தை மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார். யாரும் இந்தக் கருத்தை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்.

தொழில் சம்பந்தமாக நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய விவரங்களைப் பார்த்தால் தொழில் வளர்ச்சியில் 1954-ல் 1,178 தொழிற்சாலைகளும் 1957-ம் வருஷத்தில் அதிகரித்திருக்கிறது என்றும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த புள்ளி விவரங்களைப்பற்றி நான் குறைகூறவில்லை. அதே போன்று தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை 1954-ல் 127,281 ஆக இருந்தது. 1957-ல் 153,818 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் நான் குறைகூற வில்லை. அது உண்மை என்றே நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று சம்பள முறையும் எப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது 1954-ம் ஆண்டில் 11 கோடியே 94 லட்சம் ரூபாயும், 1957-ம் ஆண்டில் 15 கோடியே 9 லட்சம் ரூபாயும் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். இவற்றில் சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்களும், என்.ஜி.ஓ.க்களும் மற்ற ஆசிரியர்களும், ஹைவேஸ் சிப்பந்திகளும் மற்றுமுள்ள உத்யோகஸ்தர்களும் இருக்கிறார்களா? இவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி இருந்திருந்தால் சர்க்காருக்கு நல்ல விளம்பரம் இருந்திருக்கும், அப்பொழுது அவர்களைப் பாராட்டி யிருப்பார்கள்.

தொழில் வளர்ச்சியை அளவடும்போது சில புள்ளி விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டெக்ஸ்டைல் இன்டஸ்ட்ரி, எஞ்சினீயரிங் இன்டஸ்ட்ரி, அரிசி மில்கள், சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவைகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைப் பற்றிக் கூறி பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் எந்த விதத்தில் உயர்ந்தது என்பது தெரியவில்லை. சிமெண்ட் இன்டஸ்ட்ரியை எடுத்துக் கொண்டால், உற்பத்திச் செலவு என்னவாக இருந்தாலும் டன் ஒன்றுக்கு 54 ரூபாய் இருந்தாலும், 108 ரூபாய் வரை விறகலாம் என்றிருக்கிறது. பஞ்சாலைத் தொழிலும் சபிட்சமாக இருக்கக்கூடிய தொழில். இதில் சர்க்காருக்கு ஏதாவது அனுசூலம் இருக்கிறதா என்று சொன்னால் அதுவும் இல்லை. சர்க்கார் நேரடியாக இவைகளைச் செய்து அதுபற்றி பெருமைப் பட்டாலும் வரவேற்க முடியும். அமைச்சர் அவர்கள் 11 கோடி ரூபாய், 15 கோடி ரூபாய் என்ற புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்த முதலாளிகளுக்குப் பாராட்டுக் கூறி அவர்களுக்கு நல்ல பேர் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சரியானபடி சொல்லி யிருந்தால் கூட வரவேற்றிருப்பேன். 1954-ம் ஆண்டில் விலைவாசி புள்ளி 348. இந்தப் புள்ளி விவரம் என்னுடைய கற்பனை அல்ல. அரசாங்க கஜட்டில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரம். 1954-ல் 348 ஆக இருந்த விலைவாசி புள்ளி, 1957-ல் 390 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் சம்பள உயர்வின் புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் விலைவாசி உயரும் வேகத்தில் உயரவில்லை. ஜின்னின் பாக்டரியில் வேலை பார்க்கும் ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் சம்பளமும் குறைந்திருக்கிறது. 1954-ல் தொழிலாளர்களின் சம்பளம் 44 லட்சமாக இருந்தது, 1957-ல் தொழிலாளர்

10-30
a.m.

[4th March 1959]

SRI A. V. THOMAS : If it is unparliamentary, I withdraw it. There is no need to get angry.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the hon. Member (Sri A. V. Thomas) has used the word 'nonsense', he has now withdrawn it. This hon. Member also should, as a gentleman, withdraw it.

HON. MEMBERS : He has said it a number of times.

SRI M. KALYANASUNDARAM : What the hon. Member has said cancels mine, and what I have said cancels his.

MR. SPEAKER : I am sorry I did not hear the hon. Member use that word. If he had used that word, he should withdraw it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : If the hon. Member had unconditionally withdrawn the word, I have also withdrawn it.

MR. SPEAKER : That is not the lookout of the hon. Member. He cannot add a rider, 'If he has withdrawn it'. He should withdraw it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I withdraw it now, Sir, because there is no room.

MR. SPEAKER : The hon. Member need not add a rider to it.

The hon. Member has got five minutes more.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் சொன்னதன் நோக்கம் என்னவென்றால், தேவையான அரிசியை சர்க்காரே கொள்முதல் செய்து விற்பார்களேயானால் எத்தகைய நன்மை ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதுதான். சர்க்கார் ஏற்று நடத்தினால் வியாபாரமும் நாணயமாக நடக்கும். ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அரிசி குறைவான விலைக்குக் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தால், கூலி உயர்வு வேண்டுமென்ற பிரச்சனை எழாமல் இருக்க வழி ஏற்படும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 6½ லட்சம் தொழிலாளர்கள் கீழ்த்தரச் சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர ஒரு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். முக்கியமாகப் பெரிய நகரங்களில் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வீடு கட்டும் திட்டத்தை மேற் கொள்ளப் போவதாகக் கூறினார்கள். இதற்கு முன்பு ஒரு சமயம் இந்த சபையில் இது பற்றி விவாதம் நடந்தபோது குறைவான ஊதியம் பெற்று வரும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். இது வரை எவ்வளவு தூரம் வீடு கட்டும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது? போலீஸ்காரர்களுக்கு ஓரளவு வீடுகள் அதிகரித்திருக்கிறது. எல்லா ஊழியர்களுக்கும் இந்த வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால், சர்க்காரே உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து விற்பார்களேயானால், அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ முடியும். இந்த வகையில்தான் பெரும்பாலும் அவர்களுடைய பணம் செலவாகிவிடுகிறது. உணவு துணி, போன்றவற்றை வாங்குவதில் தான் அதிகக் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சர்க்கார் தான் இன்றைக்கு ஒரு பெரிய எம்ப்ளாயர். இந்த முறையில் அவர்களுடைய ஊழியர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். உணவுப் பொருள்களை

[4th March 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்களுக்கு மலிவான விலையில் விநியோகிக்க வேண்டும். அதற்காகும் செலவை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக இன்றைய தினம் நகரங்களில் குடி தண்ணீர் பிரச்சனை, குடியிருப்பு பிரச்சனை, உணவு தானியப் பிரச்சனை ஆகிய மூன்றும் தான் நிலவுகிறது. சேலம், திருச்சி, கோயம்புத்தூர் மதுரை போன்ற இடங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்தப் பிரச்சனை தான். சேலம் போன்ற நகரங்களில் உடனடியாக சுகாதார வசதியைப் பெருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை அமைக்க வேண்டும். சேரிகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். குடியிருப்பு மனைக்காகவும், வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காகவும் போதுமான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது ஒதுக்கி இருப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய யோசனையில் புதிதாக ஒன்றும் இல்லை. சேலம் இரும்புத் தொழில் எப்போது வரும் என்பதற்குக் குறிப்பு இல்லை. அது கனவாக இருக்கிறது. நனவாக வேண்டும். கன ரகத் தொழிலை வளர்க்க வேண்டுமென்பது முக்கியம். கன ரகத் தொழில் வளர்வது என்றால் எல்லாம் பிலாய் போன்ற பெரும் தொழிற்சாலைகளாகத்தான் அமைய வேண்டும் என்பது இல்லை. சீனாவை இதர விஷயங்களில் நாம் பின்பற்றுவீட்டாலும் இந்த கன ரகத் தொழில் சம்பந்தமாக அவர்கள் கையாளுகிற முக்கியமான அம்சத்தையாவது நாம் பின்பற்றலாம். சிறு சிறு உலைக்களங்களைக் கட்டி அங்கே பெரும் அளவில் உருக்குத் தயாரிக்கிறார்கள். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன் :—கோயம்புத்தூரில் பால சுந்தரம் கூட 50 டன் உற்பத்தி பண்ணி இருக்கிறார்) அதுபோல நாம் அந்நிய நாட்டையே உருக்குக்கு நம்பிக்கொண்டிருாமல் அங்கங்கே சிறு சிறு உலைக் களங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் நம் நாட்டுத் தொழில் வளம் பெறும்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் வளர்ச்சியில் சர்க்கார் பங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். சர்க்கார் தங்களுடைய வருமானத்திற்கு வரியை மட்டுமே நம்பிக்கொண்டிருாமல் தங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்து லாபகரமாக நடத்தி வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முன் வர வேண்டும். அப்போது தான் ஜனங்கள் மீது வரி போடாமல் சுபிட்சமான ஒரு சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே சர்க்காரின் கீழ் நடக்கக் கூடிய தொழில்களை உடனடியாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் நடத்தக் கூடிய தொழில் எதுவாக இருந்தாலும் அதைக் கேவலப் படுத்துவதற்கு அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். வெளியார்களும் இருக்கிறார்கள். ஒன்றுமில்லை, டெக்ஸ்ட் புக்குகளை சர்க்காரே பிரசுரிப்பது என்கிற முடிவின் பேரில் நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்குள் அதை எவ்வளவு கேவலப் படுத்தி, இப்படித்தான் சர்க்காரே செய்யும் காரியம் எல்லாம் அமையும் என்பதாக பிரசாரம் செய்தார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாதது அல்ல. விதைப் பண்ணைகளை நடத்துவது என்றவுடன் அப்படியே தான் ஆயிற்று. இவ்வாண்டு சில பண்ணைகளை மூடக் கூடிய நிலைமை உண்டாகி இருப்பதாக நிதி அமைச்சரே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். விவசாயப் பண்ணை ஏற்படுத்துவதற்காக நிலம் குத்தகைக்கு எடுத்ததோ, வாங்கியதோ, இதர நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டதோ, இவற்றை எல்லாம் நன்றாக விசாரணை செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு இப்படிப்பட்ட கேவலமான நிலைமை ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்த அதிகாரிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விதைப் பண்ணைகளை சர்க்காரே நடத்துவது என்பதில் இவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படும்போது தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறதென்பதை இப்போதாவது சர்க்கார் உணர்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வாங்கிய முறைகள், நடத்திய முறைகள் எல்லாவற்றிலும் என்ன என்ன குறைபாடுகள் உள்ளன என்பதை விசாரணைக் கமிட்டி போட்டு அதற்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் சர்க்கார் துறைத் தொழில்கள் வளர்வதற்குரிய சமூகமான நிலைமை ஏற்படும். பெரும் பகுதித் தொழில்கள் சர்க்கார் துறைக்கு வந்தால் தான்

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th March 1959]

சோஷலிஸ சமுதாயத்தை நோக்கி நாம் முதல் அடியாவது எடுத்து வைத்தவர்கள் ஆவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த ஏழு எட்டு வருஷங்களாக நிதி அமைச்சராக இருந்து நல்ல முறையில் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து சமர்ப்பித்து வருவதற்கு நம்முடைய பாராட்டுதலேத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதோடு, கூடிய வரையில் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கும் டெல்லிக்குப் போய் நமது ராஜ்யத்திற்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்கிக் கொண்டு வருவதற்கு அவர் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதையும் பாராட்ட வேண்டும். அவ்விஷயத்தில் நமது மந்திரி சபையார் அனைவரையுமே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பொதுவாக நிதி அமைச்சராக இருப்பதில் பல சிரமங்கள் உண்டு. சிலர் குறையும் சொல்வார்கள். அவ்வளவுக்கும் ஈடு கொடுத்துக்கொண்டு அவர் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருவது பாராட்டு தலுக்குரியதாகும். மேலும் இந்தச் சமயத்தில், மூன்றாவது, நான்காவது என்று ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் வரவிருப்பதின் காரணமாக டெல்லிக்குச் சென்று இவற்றுக்கும் அதிகத் தொகை வாங்கி வரக் கூடிய அளவு நாம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கையை வலுப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த முறையில் விவாதம் நடக்க வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம்.

அவரது உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு அநேகம் அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்கள். அப்படி நான் பேசப் போவ தில்லை. நேரமும் குறைவாக இருப்பதால் சொல்லியவற்றைத் திரும்பச் சொல்லாமல் வேறு சில விஷயங்களைக் குறிப்பிடலாமென நினைக்கிறேன். அதுவும் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கேரள ராஜ்ய உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதைப் பற்றி நானும் ஒன்றே ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக ஜோனல் வரிஸ்டம் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். ஜோனல் வரிஸ்டம் ஒரு விஷயத்தில் கோளாராக இருக்கிறது என்பதற்காக அதுவே வேண்டாம் என்பது சரியல்ல. நாம் ஆந்திராவில் இருந்து வாங்கும்படியாக, இங்கிருந்து கேரளாவுக்கு உணவு பேடுதெத் தடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரி. இருந்தாலும் இப்போது அங்கே வீணான பிரசாரம் நடக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் ராஜ்யத்தில் மக்கள் பட்டினி கிடந்து சாகும்படியாக நாம் விடப்போவதில்லை. யார் ஆட்சி செய்தாலும் அங்கே உள்ள மக்கள் பட்டினி இருக்கும்படி விடக் கூடாது. இப்போதும் அரிசியும் போய்க்கொண்டுதான் வருகிறது. ஆனால் டெல்லி காங்கிரஸ் சர்க்காரும், சென்னைக் காங்கிரஸ் சர்க்காரும் கேரளாவுக்கு அரிசி போகக் கூடாது என்கிறார்கள் என்கிற பிரசாரத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் கேரளாவுக்குத் தேவைப்படும் அரிசி எவ்வளவு என்பதை மொத்தமாக அனுப்பும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சென்னை, ஆந்திரா, டெல்லி ஆகிய மூன்று ராஜ்யங்களுக்குள்ளும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு அதன்படி அவர்களுக்குத் தேவையான அரிசியை கப்பல் மூலமாக விசாகப்பட்டினம் துறைமுகத்திலிருந்தோ, ரயில் வாகன மூலமாகவோ, அனுப்ப வேண்டும். இப்படி அனுப்புவதில் தடை ஏற்படக் கூடிய காலங்களில் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து லாரியின் வழியாகவும் அனுப்பலாம். ஆனால் மொத்தமாக நாமே ப்ரொக்யூர் செய்து, அந்த ராஜ்ய மக்களின் மொத்த தேவைக்குத் தகுந்தார் போல் அனுப்பும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்பிரச்சினையை சரியாக மத்திய அரசாங்கம் புரிந்து கொள்ளாமல், நாம் ஏதாவது சொன்னால் எக்ஸாஜிரேஷன் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. அவர்களே பேரதுமான அதிகாரிகளை பரவலான முறையில் போட்டு இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிக்கலாம். கேரள ராஜ்யத்திற்கு என்ன தேவையோ அதை அரசாங்க ரீதியிலேயே சென்னை, ஆந்திரம், டெல்லி ஆகிய மூன்றும் அனுப்ப வகை செய்ய வேண்டும்.

[4th March 1959] [Sri M. A. Muthia Chettiar]

தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாக்களுக்கு அரிசி தருவித்துக்கொள்ளலாம். ஆந்திர ராஜ்யத்திலிருந்து அதாவது காசிநுடாவில் இருந்து அரிசி வாங்குவதை விட அருகாமையில் இருக்கும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயே வாங்கிக்கொள்ளலாம். இவ்வாறு பக்கத்து ஜில்லாவில் இருந்து தருவிப்பது மிகவும் சலபம். அப்படிச் செய்தால்தான் உணவுப் பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏதுவாகும். இதைத் தவிர **Special war path** முறையிலே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். இதிலே சென்னை ராஜ்யமும், ஆந்திர ராஜ்யமும் ஒற்றுமையோடு கலந்து ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டும். **Harvest season** இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் இருக்கின்றன. இந்த கொஞ்ச நாட்களில் ப்ரொக்யூர்மெண்டுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். கவர்னர் உரையிலும் சரி, பட்ஜட் பிரசுரத்திலும் சரி, இந்த உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காகவும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகவும் நாம் பெரிய அணைக்கட்டுகள் கட்டி பாசன வசதிகள் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம். அதனால் உணவு உற்பத்திக்கு வேண்டிய உரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கடன் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. இருந்தும் கூட இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு போதுமான முயற்சி இல்லை. காவேரி நீர்ப்பாசனத் தைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. இதனால் மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்கள் பயன் அடையும். இதற்காக என்ன ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும் போது இதைக் குறிப்பிடுவார் என்று நினைக்கிறேன்.

பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. இதை நிறைவேற்றி னால் அதிக உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியாவதற்கு வழி வகை ஏற்படும். ராஜபாளையத்தின் பக்கத்தில் மலைச்சாரலுக்கு அருகிலே அணை ஒன்று கட்டினால் விவசாயத்திற்கு நன்மை ஏற்படும் என்று ஸ்ரீ குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோதே யோசிக்கப்பட்டது. ஆந்திரா சீப் இன்ஜினியரை **west flowing rivers** ஆராய்வதற்காக நியமித்திருக்கிறார்கள். இது சந்தோஷமான விஷயம். புதுக்கோட்டையை எடுத்துக் கொண்டு பால் தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காவேரியிலிருந்து கால்வாய் கொண்டுவந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். காவேரி திட்டத்தையும் சர்வே செய்து இந்தத் திட்டத்தை தயாரித்தால் இப்பொழுது மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் பயன் ஏற்படும். அதாவது ராமநாதபுரம், மதுரை, திருச்சி முதலிய மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் பலன் ஏற்படும். கேரளத்திலிருந்து ஒரு கால்வாயை வெட்டி தேவிகுளம் வழியாக எடுத்துக்கொண்டு போகலாம். இதற்கு இரண்டு மூன்று கோடி ரூபாய் ஆகும். பணம் இல்லை யென்றால் ஓபன் மார்க்கெட்டில் கடன் வாங்கலாம். அதற்குப் பொதுஜனங்களிடமிருந்து பணம் வந்துவிடும். எலக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் பிறங்க மார்க்கெட்டில் லோன் எடுத்தது போல் இந்தத் திட்டத்திற்கும் ஆறு கோடி ரூபாய் லோன் எழுப்பலாம் என்று நான் பல தடவை சொல்லி இருக்கிறேன். பதில்தான் ஒன்றும் வரவில்லை. இந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் 25 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். இன்னும் பாலார் ஸ்கீம் இருக்கிறது. இந்த ஸ்கீமுக்கு 1½ கோடி ரூபாய்தான் செலவாகும். இது ரொம்ப சீப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் இதைப் பற்றி ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகக் காணோம்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : சர்க்கார் இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : இங்கே மூன்று பெரும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன. இவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் பாசன வசதி எந்தக் காலத்திலும் இருந்துகொண்டே இருக்கும். நம் மந்திரிகள் மூன்று பேரும் இருக்கும் காலத்திலேயே அதாவது திரு காம ராஜ் அவர்களும், மற்றவர்களும் இருக்கும் காலத்திலேயே இதை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும். ஆகவே நம் மந்திரிகள் மத்திய சர்க்காரிடம்

[Sri M. A. Muthia Chettiar] [4th March 1959]

10-15 லட்ச ரூபாய் செலவழித்தால் ஒரு மெடிகல் ஸ்கூலை அமைக்கலாம். டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் ஸெர்விஸினிடம் யோசனை கேட்டால், இதற்கு 100 லட்சம் செலவாகும் என்று அவர் சொல்வார். அப்படி இல்லை. 10-15 லட்சம் தான் செலவாகும். நல்ல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. VAGHEESAM PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair)

கனம் மந்திரி நல்ல பல புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். கல்வி, விவசாய உற்பத்தி, கால்நடை அபிவிருத்தி முதலிய இனங்களுக்கெல்லாம் கனிசமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக கனம் அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். பட்ஜெட் உரையில் பருவ மழைக் குறைவு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் தாலுகா தவிர இதர தாலுகாக்கள் பூராவிலும் இவ்வருஷம் மழை குறைவாகப் பெய்திருக்கிறது. அனேக இடங்களில் இந்த ஆண்டு சாகுபடி சாவிதான். நெல் அறுவடை மிகவும் குறைவு. சிதம்பரத்தில் கூட திருமழிசை, . . . முதலிய இரண்டு தாலுகாக்களில் வெள்ளாமை மிகக் குறைந்து விட்டது. இம்மாதிரி வெள்ளாமை குறைந்த இடங்களில் குறைந்தது 500 ரூபாய்க்கு மேல் தீர்வையைத் தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பருவ மழைக் குறைப் பிரச்சனையை சமாளிக்க வேண்டுமானால், காவேரி, தாமிரவருணியி நதித் திட்டங்கள் போக பாக்கித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். இப்போது பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை 2½ லட்ச ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்ற விருக்கிறோம். இதை வரவேற்கிறேன். ஸ்ரீ முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்னதுபோல், வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களுக்கு விவசாயத்தில் நல்ல காலம் வர வேண்டுமானால் ஆந்திராவிலிருந்து கிருஷ்ண-பெண்ணாறு திட்டத்தை அங்கே கொண்டுவர வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அந்த மூன்று ஜில்லாக்களிலும் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களை சாகுபடிக்கு உபயோகத்த முடியும். அந்தத் திட்டத்திற்காக தனியாக பிரதம எஞ்சினியரை நியமிக்க வேண்டும். அத் திட்டத்திற்கான பள்ளங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டன. அத்திட்டத்தை சுலபமாக நிறைவேற்றலாம். இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் சுமார் 4½ லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்கு உபயோகத்த முடியும். திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆந்திர சர்க்காருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி உடன்பாட்டிற்கு வந்து இத்திட்டத்தை உடனடியாகவே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எஞ்சினியர்கள் புதிய அணைக்கட்டு வேலைகளில்தான் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்களே தவிர, பழைய தூர்ந்துபோன அணைக்கட்டுகளில் அதிக கவனம் செலுத்துவதில்லை. பழைய அணைக்கட்டுகளில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். சென்ற வருடம் சிதம்பரம் தாலுகாவில் பாய்ச்சல் கால்வாய்களையும், வாய்க்கால்களையும் 30 லட்ச ரூபாய் செலவில் வெட்டியிருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக சுமார் 10,000 ஏக்கர் நிலம் இருபோக சாகுபடிக்கு வந்திருக்கிறது. டெல்டாப் பிரதேசங்களில் அதிகமான வாய்க்கால்களை வெட்ட வேண்டும்.

குடிமராமத்து ஆக்ட் நடைமுறையில் நன்றாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை. நிறைய ஆர்.டீ.யின் கிணறுகளை வெட்ட வேண்டும். சிதம்பரம் தாலுகாவில் 100 ஆர்.டீ.யின் கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று முன்பு கேட்டிருந்தோம். ஆனால் தொழில் இலாகாவும் வேறு சில இலாகாக்களும் அது சாத்தியமில்லை என்று சொல்லின. ஆனால் கனம் விவசாய மந்திரி அங்கே வந்து இடங்களைப் பார்வையிட்ட பிறகு அங்கே 50

[4th March 1959] [Sri G. Vagheesam Pillai]

ஆர்.டீ.யின் கிணறுகளுக்கு ஸாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கே இப்போது நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது; சாகுபடி அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறது. அங்கே இன்னும் 50 ஆர்.டீ.யின் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். எனவே அங்கே இன்னும் 50 ஆர்.டீ.யின் கிணறுகள் வெட்ட ஸாங்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சப்-ஆர்.டீ.யின் ஸ்கீம்படி, 19 ஸ்கீம்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் சாங்ஷன் செய்ததில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு மூன்று ஏற்படுத்தப் பட்டன. அந்த மூன்றும் நல்ல தண்ணீர் கொடுத்து வருகிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் அவைகள் நல்லமுறையில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. அங்கு, 50 அடியிலிருந்து 200 அடி வரையில், அவ்வளவு ஆழத்தில் நல்ல தண்ணீர் இருக்கிறது. சப்-ஆர்.டீ.யின் வெல்ஸ் போட்டு அவைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால், அதற்கு 5,000 ரூபாய் வரையில் கொடுத்தால் போதும், அதனால் 10-ல் இருந்து 20 ஏக்கர் வரை நன்கு சாகுபடி செய்யமுடியும். அந்தத் தொகையை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க கொடுத்து உதவலாம். அப்படி கடன் கொடுத்த தொகையை ஒரு பத்து வருடங்களாக வசூல் செய்து கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் அந்தச் செலவை சர்க்காரே ஏற்றுக் கொண்டு தீர்வையை சிறிது அதிகமாகப் போட்டு அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே, இதில் சர்க்கார் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, வெல் சப்வீடி ஸ்கீம் மாதிரி இந்த சப்-ஆர்.டீ.யின் வெல்ஸ் ஸ்கீமையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அது பற்றி நான் அமைச்சர்களிடமும் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். அதை உருவாக்கினால் அவைகளினால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயன் அடைய முடியும். அடுத்தபடியாக, மின்சாரம். மின்சாரம் நம் ராஜ்யத்தில், மற்ற ராஜ்யங்களை விட நல்ல முறையில் நன்கு பரப்பப் பட்டிருக்கின்றது. அது, பாராட்டத் தக்க விஷயமே. சிதம்பரம் தாலுகாவில் உருத்தை, வெண்காடு போன்ற கிராமங்களும், விருத்தாசலத்தில் திட்டக்குடி போன்ற ஊர்களிலும் இந்த மின்சாரத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அதுபற்றி நான் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களிடமும் வொர்க்ஸ் மினிஸ்டிரிடமும் விவாதித்தேன். இப்பொழுது மாவட்ட என்ஜினியரே அதற்கு அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் கூட காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பவானி போன்றயிடங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புது வடிகால் வெட்டும் இடத்தில் இதற்கு தடை ஏற்பட்டதால் ராஜ்யம் பூராவிற்கும் இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது, அவசியமில்லை. க்ளியர்ன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் இதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால், பலயிடங்களிலும் அது விஸ்தரிக்கப்பட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆயில் என்ஜின்கள் போட்டுக் கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மின்சாரம் கொடுக்க அனுமதி கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதுபற்றி சர்க்கார் நன்கு ஆலோசித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் இந்த ஆண்டு 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதாது. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் நல்ல நல்ல வேலைகள் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்.ஈ.எஸ். போன்ற திட்டங்கள் நாம் குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு மேல், வருடம் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு பணக்குகள் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோமோ அவைகளுக்கு மேல் ஏற்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அவைகள் இல்லாத யிடங்களில் இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கூடுதல் பணம் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். ஆகவே, இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கூடுதல் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்க சொற்ப வசதி யுள்ளவர்களுக்காக குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்க 189 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்க காரியமாகும். அதற்காக நான் அரசாங்க

[Sri M. A. Muthia Chettiar] [4th March 1959]

சென்று சத்தம் போட வேண்டும். சத்தம் போட்டால்தான் பணம் கிடைக்கும். அப்படிக் கொடுக்கவில்லையானால் இன்னும் அதிக சத்தம் போட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கொடுப்பார்கள்.

என்ஜினீயர்கள் கணக்கெடுத்ததில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அங்குள்ள பயிர்களில் 12 அங்குலம் உயரம் இருக்கிறது. தண்ணீரும் 10 அங்குல உயரத்திற்கு இருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீர் தேவையில்லை. தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தால் அழிந்துதான் போகும். இந்தத் தண்ணீரை மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு திருப்பி விடலாம்.

SRI T. SAMPATH : தஞ்சை ஜில்லாவில் தண்ணீர் அளந்துதான் வருகிறது.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : இன்றைக்கு செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு இம்முன்று ஜில்லாக்களுக்கும் மகத்தான நீர்ப் பாசன வசதி செய்ய வேண்டுமானால் கோதாவரி திட்டம் வர வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் அதிக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நெல் லார், கடப்பா முதலிய ஜில்லாக்களில் ஒத்துக்கொள்ளும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுதிலிருந்தே முயற்சி செய்தால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டிலிருந்து தயாரித்தால் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது நிறைவேறும். இதை அமுல் நடத்த 5, 6 வருஷங்கள் ஆகும். இந்த திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு உயர்ந்த என்ஜினீயர்கள் பல பேர்கள் வருவார்கள். சர். சி. பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்கள் 1924-ம் வருஷத்திலே **Ganga to Kaveri** என்று ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைப்பற்றி ஒரு புத்தகமும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அப்போதே இதைப் பற்றி அவர்கள் ஒரு புஸ்தகமும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீமும், என்.இ.எஸ். ஸ்கீமும் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியில்தான் ஆரம்பிப்பதாகச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக ராமநாத புரம் ஒரு பிற்பட்ட பகுதியாகக் கொள்ள வேண்டும். முதுகனத்தூர் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே பல பிளாக்குகளை இங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக முதுகனத்தூர் என்று சொன்னாலே மத்திய சர்க்காரிலும் பணம் கொடுத்துவிடுவார்கள். உள்நாட்டு மந்திரி அங்கே 4 என்.இ.எஸ். பிளாக்குகளை அமைப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது எப்படிப் போதும். இதைக் கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டு ஸ்கீமில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு 2, 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டும்.

11

..

அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் (என்.ஈ.எஸ்.) முடிந்த பகுதிகளில்கூட ப்ளாக் அபிவிருத்தித் திட்டம் வரவில்லை. உதாரணமாக திருப்பத்தூரிலுள்ள சிங்கமனேரி என்ற இடம் அப்படிப்பட்ட ஒரு இடம். அதிகமான பெயர்களைக் குறிப்பிட நான் விரும்பவில்லை. இனிமேல் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு பிற்பட்ட இடங்களை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், டெக்னிகல் எஜுகேஷனைப் பொறுத்தவரையில் நாம் திருப்பிப்பட வேண்டும். கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியின் பேரில் பல இடங்களில் பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அவைகளுக்கு சென்னை அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டிய பணம் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கான பணத்தை பட்ஜெட்டில் அரசாங்கம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறதோ என்னமோ, தெரியவில்லை. ஆனால் அந்தப் பணம் இன்னும் பாலிடெக்னிக்ஸ்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். அதை சீக்கிரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டிக்கு வரவேண்டிய பணம் எல்லாம் வந்து விட்டதா?

4th March 1959]

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : அது எனக்குத் தெரியாது.

MR. SPEAKER : If hon. Members interrupt him like this, he will take more time.

SRI M. KALYANASUNDARAM : You did not show that much of concession to me, Sir.

MR. SPEAKER : I have allowed the hon. Member only 15 minutes. But, in your case I had allowed 45 minutes

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் வரும் வருஷத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிக்காக 210 லட்சம் ரூபாய் மூலதனச் செலவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 210 லட்சம் தானா? அதற்கு 210 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்படும் என்றால் நாம் எல்லாம் வருத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு 2,110 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். முன்பெல்லாம் அதற்கு 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் வேறொரு இடத்தில் தாமோதர் பள்ளத்தாக்கு அணைக்கட்டுத் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் இருப்பது போல, நமது ராஜ்யத்தில் கோதாவரித் திட்டம், ராஜபாளையம் திட்டம் முதலிய திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். இங்கே கோதாவரித் திட்டம், ராஜபாளையம் திட்டம் முதலிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். எனவே இந்த ராஜ்யத்திற்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு 210 லட்ச ரூபாய் போதாது.

இன்னொரு விஷயம். இப்போது டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்ல மறுக்கிறார்கள். எம்.பி., பி.எஸ். பட்டம் பெற்றிருப்பதால் அவர்கள் அங்கே செல்வதில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமானால், மெடிகல் ஸ்கூல்களை அமைத்து அவைகளில் ஏராளமான பேர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கவேண்டும். அவைகளில் பயின்று தேரூபவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்வார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (கனம் சபாநாயகரைச் சுட்டிக்காட்டி) அவர் ஒத்துக்கொள்ளவில்லையே!

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : எல்லாக் காரியங்களையும், அவர் ஒத்துக்கொண்டால் தானா செய்கிறோம்? எல்லாவற்றையும் அவர் ஒத்துக்கொண்டால் தானா "பாஸ்" செய்கிறோம்? அவர் இதற்கு ஒத்துக் கொள்கிறார் என்று சொல்லலாம். (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER : என்னை ஏன் இழுக்கிறீர்கள் (சிரிப்பு.)

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : கனம் மந்திரி அவர்கள் உங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதால் நானும் உங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டியிருந்தது.

இந்த யோசனையை அவர் தம் மனதிற்குள் ஒத்துக்கொள்கிறார்.

MR. SPEAKER : என் மனதில் இருப்பது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : நீங்கள் சில சமயங்களில் ஏதாவது சொல்வதிலிருந்து உங்கள் மனதை நாங்கள் அறிய முடிகிறது.

மெடிகல் ஸ்கூலை அமைத்து அங்கே வைத்தியர்களைத் தயாரித்தால் அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்வார்கள். அவர்கள் கிராமங்களில் இருந்து கொண்டு தங்கள் சொந்தக்காரர்களை அடிக்கடி பார்த்துவருவார்கள். அங்கேயே கல்யாணம் செய்துகொண்டு இருப்பார்கள். (சிரிப்பு.) முன்பு ஸ்டேன்லி மெடிகல் காலேஜ், மெடிகல் ஸ்கூலாகத் தான் இருந்தது

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th March 1959]

களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறபோது, அவர்களுடைய சம்பளம் 21 லட்சமாகக் குறைந்திருக்கிறது. சம்பளம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு மொத்தமாகச், சராசரியாகப் போட்டுப் பார்த்தால் கூட, 1954-ல் 945 ஆக இருந்தது, 1957-ல் 980 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே சம்பளம் உயர்ந்திருப்பது 3.6 சத விதம் தான். ஆனால் விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதோ 12 சத விதம். அதைத் தான் நான் ரேஸ் ஹார்ஸ் மாதிரி விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகிறதென்றும், முட்டித் தடுக்கிற கழுதை மாதிரி சம்பள உயர்வு இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டேன். சர்க்கார் அதே சமயத்தில் அந்த முதலாளிகள் அடையும் லாபத்தை எடுத்துக் காட்டினார்களா? அவர்கள் அடையும் லாபத்தைப் பற்றிய புள்ளி விவரம் அசாங்கத்திடம் இல்லையென்றால் என்னைக் கேட்டால்கூட நான் கொடுத்திருப்பேன். ஆறு லட்சம் ரூபாய் மூலதனம் போட்ட மில் முதலாளிகள் 16 லட்சம் ரூபாய் டிவிடெண்ட் மட்டும் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற மில் முதலாளிகள் எத்தனையோ மடங்கு லாபத்தைச் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களை நீங்கள் கொடுத்திருப்பீர்களேயானால்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் இப்பொழுது எப்படிப் பங்கு போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. நம்முடைய நாட்டில் எந்த அளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டத் தான் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளைப் பற்றி வாதம் செய்வதற்காக இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. இதில் எடுத்துக் கொண்டிருப்பது, விவசாயத்துறையில் எந்த அளவு நம்முடைய நாடு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது தொழில் துறையில் எந்த அளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புள்ளி விவரங்களை எதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறோம், அதை விட்டு விட்டு மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி நான் சொன்னதாகப் பேசுவது சரியல்ல. நான் யாருக்கும் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவில்லை. நான் இதில் கொடுத்து இருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்கள் நாட்டில் தொழில் எப்படி வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தானே தவிர, யாருக்கும் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதற்காக அல்ல. நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை தனியார் துறையில் தான் அதிகமாக தொழில்கள் நடைபெற்று வருவதால், அதைப் பற்றித்தான் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். வேறு ஏதாவது ஊகித்துக் கொண்டு வாதம் செய்பவர்கள் என்ன சொன்னாலும் அதுபற்றி எனக் கொன்றும் இல்லை.

MR. SPEAKER : The hon. Member has ten more minutes.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் எதையும் ஊகித்துக்கொண்டு சொல்லவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நிரூபிக்க முயன்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் எவ்வளவு தூரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டத் தவறி விட்டார்கள். "ரியல் வேஜ்" கணக்கை—மணி வேஜ் அல்ல—பார்ப்போமானால் இன்றைய தினம் தொழிலாளர்களின் சம்பளம் குறைந்திருக்கிறது. முதலாளிகளின் லாபம் உயர்ந்திருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி யாருடைய தியாகத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். எந்த "அவார்டும்" இல்லாமல் ஒரு ரூபாய் கூலி பெற்றுக் கொண்டு உழைக்கும் பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் உழைப்பினால்தான் அந்த மாதிரி வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் அந்தத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் புள்ளி விவரங்களைத் தயாரித்திருந்தால் திருப்திகரமாக இருக்குமென்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருந்தால் மில் முதலாளிகளுக்கும் அச்சம் ஏற்படும். அது ஏற்படாத காரணத்தால் மில் முதலாளிகளுக்குச் "சர்ட்டிபிகேட்" கொடுத்தது மாதிரி

[4th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கொடுத்திருக்கக் கூடிய புள்ளி விவரங்களில் இருந்து இது தெளிவாகிறது என்பதை அவர்களே சொல்லும் போது எப்படி அதை "சர்ட்டிபிகேட்" கொடுத்ததாக எடுத்துக் கொள்ள முடியும்? தொழில் வளர்ச்சி எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டத்தான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். "தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்களா? முதலாளிகள் லாபம் அடைகிறார்களா? இல்லையா?" என்ற கண்ணோட்டத்தில் நான் இதைத் தயாரித்திருந்தால் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது தியாயமாகும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் சொல்லுகிற வாதத்தை ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். சேரஷலிஸ் பாணி சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளவர்களின் கண்ணோட்டம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இதைச் சுட்டிக் காட்டினேனே தவிர, வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை. உழைக்கக் கூடிய மக்களின் உரிமைக் கண்ணோட்டத்தில் தொழில் வளர்ச்சியைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தைப் பற்றியே மிக நீண்ட நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டதால், குறிப்பாக மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி ஒரு சில கூற விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி உயர்வு கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தி விட்டால், தொழிலாளர்களோ, சர்க்காரோ உத்தியோகஸ்தர்களோ அதிகமாகச் சம்பளம் வேண்டுமென்று கேட்காமல் இருப்பார்கள். இவர்களெல்லாம் சம்பள உயர்வு கேட்காமல் இருக்கவேண்டுமானால் உடனடியாக விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். சர்க்காரே தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து விநியோகிக்க வேண்டும். சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்ற பிரச்சனை இருக்காது.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமாக அரிசி விஷயத்தில் எஸ்டேட் முதலாளிகள் சுரண்டுவதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். முதலாளிகள் வியாபாரிக்கு ஐந்தோ பத்தோ கொடுத்து மூட்டைக்கு அதிகமாக இரண்டு ரூபாயோ, அல்லது மூன்று ரூபாயோ பில் போட்டுக் கொடு என்று வாக்கி, தொழிலாளர்களின் தலையில் கொண்டு போய்க் கட்டுகிறார்கள். ஆகவே, ஆனைமலை, நீலகிரி ஆகிய பகுதிகளில் இந்த எஸ்டேட் முதலாளிகள் சுரண்டுவதைத் தடுக்க சர்க்காரே அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து

SRI A. V. THOMAS : On a point of personal explanation, Sir. The hon. Member is accusing the estate owners in a wild manner.

MR. SPEAKER : When the hon. Member gets a chance, he can reply. This cannot be a point of order.

SRI A. V. THOMAS : It is all utter nonsense.

MR. SPEAKER : I am sorry it cannot be a point of order. When you get a chance, you can reply. I cannot stop him from saying that. Mr. Kalyanasundaram may continue.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I heard the hon. Member use the word 'nonsense'. If he is a gentleman, he should withdraw it—I am prepared to prove that what I have said is sense—if he has sense.

[Sri G. Vagheesam Pillai] [4th March 1959]

கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ரூரல் ஹௌஸிங் சொஸைட்டிகளுக்காக 3 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்ற வருடத்திலும், அதற்கு முந்திய வருடத்திலும் அதை ஸூராவாக செலவிடமுடியவில்லை. இப்பொழுது கிராமப்புறங்களிலும் வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் போது, டௌன் ப்ளானிங் போன்ற பேப்பர்கள் எல்லாம் சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்குச் சென்று டிலே ஆகிறது. ஆகவே விதிகளைத் தளர்த்தி வீடுகள் துரிதமாகக் கட்டிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். ரூரல் ஹௌஸிங் ஸ்கீமுக்கு இப்பொழுது ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் பணம் போதாது. மூன்று லட்சம் என்பதை முப்பது லட்சம் என்றாவது ஆக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் அந்தப் பழக்கம் நீடித்துக் கொண்டு போகமுடியும். ஆகவே, இதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இன்று கேள்வி நேரத்தில் ஒரு கேள்விக்கு விடை அளிக்கும்போது தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் இந்த வருடம் 39 வீடுகள் கட்டப் பட்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். இன்னும் 70, 80 வீடுகளாவது கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிதம்பரம் தாலுகாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு ஒரு தாசில்தாரைப் போட்டு இரண்டு வருடங்களாக வேலை செய்து வரப் படுகிறது. இதுவரை ஒரு கிராமத்தில்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு சமார் 25 கிராமங்களுக்காவது கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கல்வி சம்பந்தமாக நம் ராஜ்யம் மதிய உணவு, பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டம் போன்றவைகளில் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறது, மற்ற ராஜ்யங்களை விட. மற்ற ராஜ்யங்களில் இருந்து வருகிறவர்கள் இதைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். பந்த் அவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு நமது ராஜ்யத்திற்கு வந்திருந்தபோது செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தார்கள். சென்னை ராஜ்யம் எல்லா அம்சங்களிலும் முன்னேறியிருக்கிறது என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் விவசாயக் கல்வியை ஏற்படுத்துவதற்கு நமது மந்திரிசபையினர் அனுமதி கொடுத்து அதற்காக கொஞ்சம் பணமும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, நெய்வேலி போன்ற பிரதேசங்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இருப்பதால் நமது ராஜ்யத்தில் நாம் “மைனிங் கோர்ட்ஸ்” ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது நம் ராஜ்யத்தில் “டையிங் கோர்ட்ஸ்” இல்லை. வட நாட்டில் தான் இருக்கிறது. இந்தியாவில் வைத்து நமது ராஜ்யத்தில்தான் கைத்தறி தொழில் அதிகமாக பரவியிருக்கிறது. ஆகவே அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் “டையிங்க்” ஒரு டிப்ளமா கோர்ட்ஸ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, சிதம்பரத்தில் சென்ற ஆண்டிலே 100 பெட்கள் போடக் கூடிய ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்த பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த இடம் பார்வை யிடப்படும் அது இன்னும் பூர்த்தியடையவில்லை. ஆகவே அதையும் சீக்கிரமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, டிரெயினேஜ் ஸ்கீம். இது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டிலேயே எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு குடி தண்ணீருக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து விட்டு வடிகால் வசதியை அடுத்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக இதற்கு ஒரு கோடி சொச்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சிதம்பரத்தில் இன்வஸ்டிகேஷன் முடிந்துவிட்டதால் இந்த வருடம் ஒரு பகுதியையாவது எடுத்துக் கொண்டு அதற்கு பணம் ஒதுக்கி அந்த வேலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நாஷனல் வாட்

[Sri G. Vagheesam Pillai] [4th March 1959]

டர் சப்ளை ஸ்கீம். இதில் 44 கிராமங்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு ஒரு என்ஜினியர் கையால் அடிக்கும் பம்பஸ் போட வேண்டுமென்று 22 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து 44 கிராமங்களில் போட்டு விட்டார்கள். அது கூடாதென்று நாங்கள் ஆட்சேபித்தோம். அதுபற்றி அமைச்சர்களிடம் சொல்லி அங்கு இப்பொழுது ஒவ்வொரு டாங்க்ஸ் போட வேண்டுமென்று உத்தரவு வந்து விட்டது. பல கிராமங்களில் அது அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதைப் பார்த்து விட்டு பலரும், எங்கள் ஊருக்கும் தேவை, எங்கள் ஊருக்கும் தேவை என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பதால் இதை எல்லா கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், விலைவாசிகளைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரிசியின் விலை குறையத்தான் வேண்டும், படி 13 அணவிற்காவது கிடைக்கவேண்டுமென்று தான் 2 லட்சம் டன் வாங்கியிருக்கிறார்கள் சர்க்கார். அதே சமயத்தில் நாம் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஆகும் செலவையும் கவனிக்க வேண்டும். உரச் செலவு மற்றச் செலவுகள் எல்லாம் ஏறிக் கொண்டேயிருக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு, சர்சார்ஜ், அக்ரிக்கல்சர்சல் இன்கம் டாக்ஸ் போன்று பல வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். நமக்கு இரண்டு லட்சம் டன் வேண்டியிருக்கிறது. மணங்கு ஒன்றுக்கு அல்லது ஒரு ரூபாய் போனஸ் கொடுத்து விட வேண்டும். ஏப்ரல் 15-ம் தேதிக்குள் கொடுப்பவர்களுக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு அரை அல்லது ஒரு ரூபாய் போனஸ் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னால் சர சர்வென்று கொடுத்து விடுவார்கள். அப்படிச் செய்வதினால் விவசாயிகளுக்கும் சிறிது ஊக்கம் கொடுத்ததாக இருக்கும். அதோடு சர்க்காருக்கும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்றே அல்லது “பீரீஸ்” செய்யவேண்டுமென்றே ஒன்றும் செய்ய வேண்டி வராது. இதனால் 20 லட்சம் ரூபாய் செலவானாலும், அது விவசாயிகளுக்குத்தானே போகிறது. இதனால் பெரிய நஷ்டம் ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடப் போவதில்லை. மூலமென்ட் கண்ட்ரோல் போன்ற கண்ட்ரோல்களும் தேவைப்படாது. மேலும் அதிகாரிகளுக்கு நெல் கொள்முதல் செய்வது, பங்கீடு செய்வது போன்றவைகளில் அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படாது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக எங்கள் தாலுகாவில் நாலு பெரிய ரஸ்தாக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் செப்பனிட மத்திய அரசாங்க பண்டிலிருந்து செலவுரிக்க உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும். இப்பொழுது ஆசிரியர்களுக்கும், என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஐந்து ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருப்பதற்காக நான் அரசாங்கத்தை பாராட்டுகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கும் கல்விச் சலுகை கொடுத்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதே. அதற்காகவும் நான் சர்க்காரை பாராட்டுவதோடு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. SUBBIAH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் உபரி திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. அதிலே பாராட்ட வேண்டிய அளவில் பல பகுதிகள் இருந்தாலும், முக்கியமாக புதிய வரிகள் இல்லாமல் அது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக அதை நான் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே பல பகுதிகளில் பல ஏமாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகளுடைய பொருளாதாரத்தை, கிராமப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கான வழிவகையில் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிக் கூலி

[Sri V. Subbiah]

[4th March 1959]

நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. எங்கள் பகுதியைப் பற்றி சர்க்கார் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அங்கே பஞ்சப் பிரதேசமாக இருப்பது பற்றி சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே நான் பேசியிருக்கிறேன். அந்தப் பகுதிக்கு இதுவரையில் ரெமிஷன் கிடைத்ததா என்றால், இல்லை. அங்கே பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் செய்யப்படவில்லை. ஒன்று மட்டும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த இடம் எப்போதப்பட்ட இடம் என்றால் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் வாழ்ந்த இடம். வானம் பொழிகிறது, பூமி விளகிறது. வெள்ளையனுக்கு ஏன் கிஸ்திப் பணம் என்று கட்டபொம்மன் சொன்னார். ஆனால் இன்று மானமும் பொழியவில்லை, பூமியும் விளையவில்லை இந்தப் பிரதேசங்களிலே. அந்த அளவிலே நிலைமை இருக்கிறது. பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் நிலத் தீர்வை வஜா கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது அரசாங்கம் இன்னொன்று புதியதாக வசூலிக்கிறது. 1357-வது பசலியில் ஜமீன்தாரி முறைப்படி வசூலிக்கப் பட்ட தீர்வைக்கு இன்று வட்டியாக தீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டிலே அரசாங்கம் இப்போதப்பட்ட பஞ்சப் பிரதேசங்களில் வாழக்கூடிய மக்களுக்கு ரெமிஷன் வசதியோ அல்லது வேறு நிவாரண வேலைகளையோ செய்வதைவிட்டு, 57-ம் பசலிக்கு கொடுத்த தீர்வைக்கு இன்று வட்டி வசூலிக்கிறார்கள். இதுதான் மக்கள் கண்ட காட்சி.

அடித்தபடியாக, வரும் ஆண்டில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் 1,200 வேலைகளை நிறைவேற்றத் திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டபொம்மனால் கட்டப்பட்ட கல்லிணை இருக்கிறது. கல்லாறில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. 3,000 அடிக்கு கட்டியிருக்கிறார் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன். பதினாறு குளங்களுக்கு பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. கால்வாய்கள் இப்பொழுது தூர்ந்துபோய் விட்டன. பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இன்று பாசன வசதி இல்லாமல் காய்ந்து கிடக்கின்றன. அவ்வளவு அழகாக அங்கே காட்சி அளிக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் அரசாங்கம் இந்தப் பகுதியிலே இந்த வேலையை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தினால், கல்லாறு அணையை ஒரு அடி உயர்த்தினால், 14 குளங்கள் பாய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அரசாங்கம் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு முதல் இடம் கொடுப்பதற்கு தவறிவிட்டது. பல லட்ச ரூபாய் செலவில் 1,200 வேலைகளை நிறைவேற்ற திட்டமிட்டிருக்கும் அரசாங்கம் இந்த வேலையை இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்கவில்லை. வைப்பாற்றில் அணையை கட்டினால் நம்பிபுரம் கண்மாய் சீர்படும். வைப்பாறு கால்வாய் தூர்ந்துபோய் கிடக்கிறது. அங்கே 800 ஏக்கர் நஞ்சையாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களில் ஒன்றுமே இல்லை. தண்ணீர் இல்லாமல் பயிர்கள் தீய்ந்துபோய் விட்டன. இம்மாதிரி கண்மாய்களை செப்பணிடுவதை சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் சேர்க்கவேண்டும். அதுவும் பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு இது விஷயத்தில் முதல் இடம் கொடுக்காமல் இருப்பதுபற்றி வருத்தப்படவேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறோம்.

இன்று விவசாயிகளைப் பற்றி கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளையும், தொழிலாளிகளையும் சரண்டி முதலாளிகள் வாழ்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்த்தால், முதலாளிக்கு எங்கே இருந்து பணம் வருகிறது? யார் தலையில் கைவைத்து முதலாளிகள் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். விவசாயிகளின் நிலை என்ன? பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மக்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அதே நேரத்தில் 20-ம் நெம்பர் நூலுக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜவுளிக்கும் நூலுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா? பருத்திக்கும் நூலுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா? பஞ்சுக்கும் பருத்திக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்கிறதா? என்று நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பருத்தி எங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது? பருத்தி உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுடைய நிலை என்ன? மில் முதலாளிகள் பல லட்ச ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏராளமாக லாபம் வருகிறது. தொழிலாளிகள் 8 மணி நேரம் வேலை செய்து 4 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்றால், விவசாயக்கூலிக்கு

4th March 1959]

[Sri V. Subbiah]

10 அணுதான் கூலி கிடைக்கிறது வேலை 12 மணி நேரம். இதுதான் பொருளாதார அடிப்படை? இதுதான் விவசாயிகளுடைய நிலைமை, உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மக்களுடைய நிலைமை? வெங்காயம், புகையிலை, கரும்பு, வாழை முதலியவைகளில் வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகள் விவசாயிகளை சரண்டுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா? 17-வது ஷரத்துப்படி அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி விலக்கு அளிக்கவேண்டிய பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. வெற்றிலை, பழம், புஷ்பம் இவைகளுக்கும் வரி போட்டுவிட்டார்கள். அவைகள் எங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன? அவைகளை யார் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். கொடிக்கால் விவசாயிகளைப் பற்றி நான் பல முறை முன்னாலேயே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். கொடிக்கால் விவசாயம் மிகவும் கஷ்டமான தொழில். அதற்கு நீங்கள் ஏதாவது செய்திருக்கிறீர்களா? அந்த விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறீர்களா? ஒன்றுமே இல்லை. இம்மாதிரி விவசாய பொருளாதார அடிப்படையிலே ஒரு திட்டம் இல்லாத இந்த 1959-60-ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தை பாராட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், பாராட்டுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. அது போகட்டும்.

கதர் உற்பத்தி கிராமங்களிலே ஏராளமாக செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்தவம். கதர் உற்பத்தி எப்படி இருக்கிறது? ஒரு காலத்தில் மகாத்மா காந்திஜி ஏற்படுத்திய சர்வ சேவா சங்கத்தில் ஒரு காரியதரிசி, ஒரு ஆடிட்டர், ஒரு 'ஸெல்ஸ்மன்', ஒரு மானேஜர் இவர்களைக்கொண்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்துவந்தார்கள். இப்பொழுது கதர் அபிவிருத்தியை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு பார்க்கப்போனால், உத்தியோகஸ்தானங்களைத்தான் பரப்பியிருக்கிறார்கள். எத்தனை டைரக்டர்கள், எத்தனை டெப்யூடி டைரக்டர்கள், எத்தனை அவிஸ்டெண்டு டைரக்டர்கள்? ஒரு ஜில்லா அளவிலே எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால், ஒரு காதி ஆபீஸர், காதி சூபரின்டெண்டு, பீல்டு ஆபீஸர், என்ன அய்யா இது? யாா பணம்? பொது மக்களுடைய வாரிப்பணத்தை கதர் உற்பத்திக்கு இவ்வளவா செலவு செய்வது? எவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்கள்? இதை நீங்கள் கொஞ்சம் நிதானமாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கதர் உற்பத்தி செய்யவேண்டியதுதான். அதற்கு இவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் தேவையா? இதையெல்லாம் நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு உழவுக்கு வேண்டிய பொருள்கள் கிடைப்பதற்கு சரியானபடி வசதி செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வண்டிப்பட்டைகள், மண் வெட்டிகள், கடப்பாறைகள் போன்ற கருவிகள் எளிதில் குறைந்த விலைக்கு கிடைப்பதில்லை. இந்தப் பெர்மிட்டைப் பாருங்கள் (கனம் அங்கத்தினர் கையில் பெர்மிட்டை வைத்துக் கொண்டு காண்பித்தார்). வண்டிப்பட்டை வாங்குவதற்காக இந்த பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே போய் வாங்கவேண்டுமென்றால் 400 மைல்களுக்கு அப்பால் சென்னையிலுள்ள கந்தசுவாமி கோவில் பக்கத்திலுள்ள கடையில் போய் வாங்கவேண்டும். அவ்வளவு தூரம் போன பிறகும், 2-ம் தேதியோடு பெர்மிட் தீர்ந்துபோய் விட்டது, டைம் 'பாராசி' விட்டது கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். வண்டிப்பட்டை வாங்குவதற்காக 400 மைல்களுக்கு அப்பால் எங்கள் பகுதியிலிருந்து இங்கே சென்னைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிக்கு முன்னால் இது 7 ரூபாய்க்கு கிடைத்தது. இப்பொழுது பிளாக்மார்க்கட்டில் 70 ரூபாய் விற்கிறது. அரசாங்கம் 40, 45 ரூபாய்க்கு கொடுக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 2 ஜோடி பட்டை 90 ரூபாய்க்கு பெர்மிட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதற்கு 400 மைல்களுக்கு அப்பால் போய் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கும் வெகு காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது. இப்படித்தான் அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் டாடா ஸ்டீல் கம்பென்களே போய் வாங்கிக்கொள்ளும்படி விவசாயிடம் சொல்லுவார்கள் போலிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தராக இருந்தால் அந்தக்

[Sri V. Subbiah]

[4th March 1959]

கம்பெனிக்கே அனுப்பியிருப்பார்கள். ஏதோ ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தராக இருப்பதால், சென்னைக்குப் போய் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, சாத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் 'ஆதரைஸ்டு டீலர்கள்' இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் போய் வாங்குவதற்கு பெர்மிட் கொடுக்கக்கூடாது? வண்டிப் பட்டை வாங்குவதற்காக 400 மைல் வரவேண்டுமா? இதையெல்லாம் மேலதிகாரிகள் கண்காணித்து நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும்.

11-30
a.m.

மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இங்கு கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட மின்சாரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சில கஷ்டங்களைப்பற்றி தெரிவிக்கவேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும். மின்சார விநியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்குத்தான் க்ரூப் ஸிஸ்டத்தில் மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. அதோடு அவர்களுக்கு ரேஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும் குறைந்தது பத்து வருடங்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் செலுத்த வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து விடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே ஒரு விவசாயி தகுந்த முறையில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்றாலும் அவனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கட்டணத்தை கொடுத்துதான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு விவசாயிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 250 ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருந்தால் உண்மையிலேயே 200 ரூபாய்க்குத்தான் மின்சாரம் உபயோகித்திருந்தாலும் கூட அந்த விவசாயி 50 ரூபாய் அதிகமாகவே கொடுக்க வேண்டிய நிர்ணயத்திற்குள்ளாகிறான். இந்த நிலைமையில் விவசாயியிடமிருந்து அக்ரிமெண்ட் எழுதி வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதோடு ரேஷன் வைத்துத்தான் மின்சாரமும் கொடுக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி வாங்குவது நியாயமல்ல என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே போன்றுதான் கைத்தறி தொழிலுக்கு இன்று ஓரளவு சலுகை காட்டியிருந்தாலும்கூட இன்று நல்ல முறையில் கைத்தறிக்கு உதவி கிடைக்கவில்லை. பிரகாசம் அவர்கள் இங்கு முதன்முதலியாக இருந்த சமயத்தில் கைத்தறிக்கு பல உதவிகள் கிடைத்தது. இன்றைக்கு விசைத்தறிக்கும் கைத்தறிக்கும் உதவி செய்வதற்காக லீவிங் மில்லை ஓரளவு கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. இந்த நிலைமையில் மில் துணிகளும் தேங்கிக் கிடக்கிறது. அதே போன்று கைத்தறி துணிகளும் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஆகவே கைத்தறியை முன்னேற்றுகின்ற வகையில், கைத்தறி தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்குரிய வகையில் ஏதாவது நல்ல நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நமது நாட்டில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது கைத்தறிதான். ஆகவே அரசாங்கம் கைத்தறி தொழிலை பாதுகாக்கவேண்டியது ஒரு கடமையாகும். அந்த முறையில் கைத்தறி தொழிலுக்கு தகுந்த முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri G. G. GURUMURTHI : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். முதல் முதலாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களும் எங்கள் பிரதேசமாகிய கீழ் பவானி பிரதேசத்திற்கு வந்து சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து அந்த பிராந்தியத்திலுள்ள கஷ்டங்களை எல்லாம் அறிந்து அவைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு வேண்டிய பல நல்ல முடிவுகளை செய்ததற்காக நான் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். அதாவது கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வைத்துக்கொள்வதற்கு இருக்கக்கூடிய தடையை நீக்கியும், கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு இருந்த தடையை நீக்கியும் மேலும் அங்கிருந்த சில கட்டுப்பாடுகளை நீக்கினதற்காகவும் நான் பாராட்டுகிறேன். அத்துடன் முதலில் கீழ்கோடியில் இருக்கும் பிரதேசங்களுக்கும் தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய அளவில் ஆரம்பித்ததிலிருந்தே தண்ணீர் வரக்கூடிய அளவில் ஒரு ஏற்பாட்டை செய்வார்களானால் அது மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும், அதோடு உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கும் வழிவகை செய்ததாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவுக்கு

வு
ள்

[4th March 1959] [Sri G. G. Gurumurthi]

உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக நமது அரசாங்கத்தால் பல திட்டங்கள் போடப்படுகின்றன. விவசாயிகளுக்கு போதுமான கடன் வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். உரம் விநியோகமும் செய்யப்படுகிறது. இதில் உரம் விநியோகம் செய்வதில் விவசாயிகளுக்கு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு தகுந்த காலத்தில் உடனடியாக தேவைப்படுகிற உரங்கள் கிடைப்பதில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்களில் கூட கூடுதல் விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படுகின்றது. இதை அரசாங்கம் கண்காணித்து சரியான விலையில் உரங்களும் அதே போன்று விவசாயிக்கு வேண்டிய மற்ற பொருட்களும் கிடைப்பதற்கு தகுந்த ஏற்பாட்டை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளிடமிருந்து குறிப்பிட்ட விலையில் தர்ன்யங்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்று எவ்விதம் அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்றதோ அதே போன்று விவசாயிகளும் அரசாங்கத்திலிருந்து நியாயமான விலையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா பொருட்களும் வாங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதோடு கிராமப்புறங்களில் குப்பை கூளங்களை சேகரித்து கம்போஸ்ட் உரம் தயார் செய்வதற்கு வேண்டிய பல உதவிகள் செய்து கொடுக்கிறது அரசாங்கம். அதாவது சிறிய பஞ்சாயத்துகளுக்கு இதற்காக 2,000 ரூபாய் அரசாங்கத்திலிருந்து கடனாக கொடுக்கிறார்கள். இந்த ரூபாய்க்கு அரசாங்கத்திற்கு பஞ்சாயத்து வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு இந்த கம்போஸ்ட் உரம் சேகரிப்பதற்காக சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் முதலியவை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த கம்போஸ்ட் உரங்களை விற்பனை செய்வதினால் கிடைக்கும் வரவு செலவை விட குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே பொதுவாக இதில் லாபம் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. ஆகவே இம்மாதிரி உரங்களை தயார் செய்வதற்கு பஞ்சாயத்துகளுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படும் கடனை வட்டியில்லாத கடனாக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்விதம் கொடுத்தால்தான் இது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவ்விதம் செய்தால்தான் பஞ்சாயத்துகள் இந்த கம்போஸ்ட் உரம் தயார் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும், கம்போஸ்ட் இன்ஸ்பெக்டர்களை கொண்டு நல்ல முறையில் தயார் செய்ய முடியும். இதைப்பார்த்து தனிப்பட்ட நபர்களும் கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிப்பதற்கு முன் வருவார்கள்.

அடுத்தபடியாக பெரிய நீர்பாசனத்திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பெரிய அணைக்கட்டுகள் எல்லாம் ஒருவாறு முடிவடைந்து விட்டது. இன்னும் ஒன்றிரண்டு திட்டங்கள் மட்டும் நம்மிடையில் இருக்கின்றன. இதில் தண்ணீர் விநியோகப்பதில் எவ்வளவு சிக்கனமாக உபயோகிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சிக்கனமாக உபயோகிக்கவேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக மேட்டூர் வாய்க்காலிலிருந்து இப்போது பாதி புஞ்சைக்கும், பாதி நஞ்சைக்கும் தான் தண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் மூலமே நஞ்சை சாகுபடியும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கொடியேரி ஆணைக் கட்டு வாய்க்கால்கள், தஞ்சாவூர் டெல்டா பிரதேசங்களிலும் மற்றும் சில பழைய வாய்க்கால்களில் ஒரு போகம் விளையக் கூடிய நிலங்களுக்கு இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்வதற்கும், இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களை மூன்று போகம் சாகுபடி செய்வதற்கும் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. இதைக் குறைத்து இந்த வாய்க்கால் பிரதேசங்களில் புதிய நிலங்களுக்கு தண்ணீர் விடவேண்டும். இதனால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும், அதோடு அரசாங்கத்திற்கு இதனால் அதிகமாக செலவும் ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன். இதன் மூலம் பெட்டர்மெண்ட் வரியும் வசூல் செய்து கொள்ளமுடியும். ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மேட்டூர் வலது கரை வாய்க்கால் ஆப்பக் குடல் ஏரி வரையிலும் விஸ்தரித்தும், அதே போன்று பெருமுகை அத்தாணி வாய்க்காலையும் ஆப்பக் குடல் ஏரி வரையிலும் விஸ்தரித்து இணைத்தால் சுமார் 6,000 ஏக்கர் வரையிலும் சாகுபடிக்கு கொண்டு வர முடியும். அதே போன்று தான் பவானி நதிக்கு வலது பக்கத்தில் வரும் தப்பள்ளி வாய்க்கால் காளிங்கராயன் அணைவரை விஸ்தரித்தால் சுமார் 6,000 ஏக்கர் வரை

[Sri G. G. Gurumurthi] [4th March 1959]

சாகுபடி செய்ய முடியும். இதனால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும், இதனால் அரசாங்கத்திற்கு பெரிய செலவும் ஏற்படாது. சிறிய நீர் பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் தேவைப்படுகிற சிறிய நீர் பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் சேர்த்து திட்டமிட்டு நடத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக பவானி தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள ஏரிகளை எல்லாம் இரண்டு விதமாக பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒன்று மைனர் இறிகேஷன் ஏரிகள், மற்றொன்று பி.டப்ளூ.டி.-வை சேர்ந்த ஏரிகளாக இருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் மைனர் இறிகேஷன் ஏரிகள் அனேகமாக உடைப்பு எடுத்துக் கிடக்கின்றன. இதனால் அங்குள்ள மக்கள் நல்ல முறையில் மகசூல் செய்ய முடியாத நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று சில ஏரிகள் எல்லாம் குறைந்த செலவில் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டிய ஏரிகள் எல்லாம் அப்படியே கிடக்கின்றன. உதாரணமாக அந்தியூர் ஏரி, பிரம்மதேசம் வேம்பத்தி ஏரி போன்றவைகள் இன்னும் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் அப்படியே கிடக்கின்றன. இதை குடிமராமத்து ஏரி என்று கணக்காக்கி இதை ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இவைகளை எல்லாம் பி.டப்ளூ.டி. ஏரிகளோடு சேர்த்து உடனடியாக ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பவானி பகுதியில் பல புதிய ஏரிகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் வசதியிருக்கிறது. தண்ணீர்பள்ளம், வரக்கோம்பை, சென்னம்படி போன்ற ஏரிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வசதியிருக்கிறது. இதை கட்டினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பயிர்செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த புதிய ஏரிகள்கட்ட கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஜில்லாக்கள் வாரியாகவோ அல்லது தாலுகா வாரியாகவோ திட்டங்களை தயாரித்து சிறிய நீர் பாசனத் திட்டங்களை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விதத்தில் திட்டமிட்டு வேலை செய்தால் மிகவும் ஆதாயமாகவும் உணவு பெருக்கமும் அதிகமாகவும் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. சமுதாய நலத் திட்டங்களின் கீழ் 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் வேலை செய்யப்படுகின்ற சமயத்தில் சில வேலைகளை தான் ஏற்று நடத்தலாம். சில வேலைகளை எடுப்பதற்கு இல்லை என்கின்ற முறை இருந்து வருகிறது. உதாரணமாக கிராமப்புறங்களிலுள்ள மண் ரோடுகளை கிராம மக்கள் தான் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் பின்தங்கிய இடங்களில் மண் ரோடுகள் எல்லாம் அமைக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. தாளவாடி, பர்கூர் போன்ற மலைப்பிரதேசங்களில் ரோடுகள் இல்லாமல் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதை சமுதாய நலத்திட்டத்தின்கீழ் எடுத்து வேலை செய்வதில்லை. இந்த ரோட்டை கிராம மக்களே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஆகவே இம்மாதிரி பிற்பட்ட இடங்களில் இருக்கும் ரோடுகளை எல்லாம் சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் சீர்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவிர தளவாடி பிரிக்காலிலே பிற்போக்கான பிரதேசமாக இருக்கிறது, மலைப் பிரதேசமாக இருக்கிறது என்பதால் இதை தனி பிளாகாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று பல முறையில்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அவைகள் இது வரையில் கவனிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. அதை நன்கு கவனித்து அதற்குத் தனியாக ஒரு பிளாக் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஜனத்தொகை குறைவாக இருக்கிறது என்று ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதை கவனித்து தனியாக ஒரு பிளாக் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்திலே ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்தது. இன்னும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருந்தால் நலமாக இருக்கும். அதோடு ஒவ்வொரு இடத்திலும் சமுதாய நலத் திட்டங்கள் ஏற்படும் வரையில் அங்கெல்லாம் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் ஒரு தாலுகாவிலே எல்லா பிரதேசங்களுக்கும் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தைக் கொண்டுவர

4th March 1959] [Sri G. G. Gurumurthi]

முடியாது. ஒரு தாலுகாவில் ஒரு பிராந்தியத்தில் மட்டும் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டு, மற்ற பிராந்தியங்களில் எந்த வேலையுமில்லாமல் இருந்தால் எந்த விதமான அபிவிருத்தியும் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகையால் இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

கால்நடைகளைப் பொருத்த வரையில் கோவை ஜில்லாவில் காங்கேயம் மாடுகளைப் போன்று, பர்கூர் மாடுகள் என்ற நல்ல ஜாதி மாடுகள் இருக்கின்றன. இதை வளர்ப்பதில் அரசாங்கத்தின் எந்த வித உதவியும் கிடையாது. மலையில் இருக்கின்ற சில விவசாயிகள் இவைகளை வளர்த்து வருகிறார்கள். சில காலங்களில் மழை இல்லாத போது இந்த கால்நடைகள் இறந்து விடுகின்றன. அதோடு நல்ல இன விருத்தி இல்லாமல் இருக்கின்றது. இந்த மலை மாடுகள், கருமறை, செம்மறை என்ற மாடுகள் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கக் கூடிய மாடுகள். இந்த இனத்தை விருத்தி செய்ய ஒரு கால்நடைப் பண்ணையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுக்க பல ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தற்போது கூட்டுறவு சங்கங்களில் கொடுக்கும் கடன்கள் யாவும் குறுகிய காலக் கடன்கள் தான். விவசாயிகள் கடன் வாங்கினால், அதைக் கொண்டு ஏதாவது அபிவிருத்தி செய்தால் அந்தப் பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க ஒரு ஆண்டு தான் இருக்கிறது. சரியான விளைச்சல் இல்லையானால் அவனால் வாங்கிய பணத்தைக், குறுகிய காலத்தில் கொடுக்க இயலாமலிருக்கிறது. திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இருப்பதால், அவன் அதிக வட்டிக்கு பணத்தை வாங்கி அந்தத் தொகையைக் கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அதனால் அவனுக்கு எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. நீண்ட காலக் கடன் இல்லை யென்றாலும், முன்பெல்லாம் மத்திய காலக் கடன்கள், அதாவது மூன்றாண்டு காலக் கடன்கள், கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது சென்ட்ரல் பாங்கில் தொகை இல்லை யென்ற காரணத்தினால், கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களில் மத்திய காலக் கடன் கொடுப்பது கிடையாது. ஆகையால் இந்தக் கிராம விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடன்கள், 10 ஆண்டுகள் அல்லது 5 ஆண்டுகள் என்றல்லா விட்டாலும், 3 ஆண்டுகளுக்காவது மத்திய காலக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் சேர்ந்த தறிக்காரர்களுக்குத் தான் ரிபேட் என்று சகாயத் தொகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேராமல் பல தறிக்காரர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்க வசதியில்லையென்றாலும், அவர்களுக்கு வேறு பல வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். வீடு கட்டுவது போன்ற திட்டங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருப்பவர்களுக்கு பல வசதிகள் இருக்கின்றன. வெளியே இருப்பவர்களுக்கும் அம்மாதிரி உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றப்படி பல அபிவிருத்திகளை உண்டாக்கி முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்கும்போது சில பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள், மலை ஜாதியினர்கள், இவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அவர்களுக்குக் கால காலத்தில் கொடுக்கப்படாமல் திருப்பி அனுப்பப்படக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதிலும் நீண்ட கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்திலுள்ள விதிகளினால் பல கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அதிலும் நில உச்ச வரம்பு போன்றவைகளை

[Sri G. G. Gurumurthi] [4th March 1959]

கொண்டுவுரும்போது, நல்ல காரியங்களைச் செய்ய, ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல், நல்ல ரோடு போடவேண்டும், ஆஸ்பத்திரி கட்டவேண்டும், அல்லது பள்ளிக் கூடம் கட்டவேண்டும் என்ற பொதுக் காரியங்களுக்கு நிலத்தை சர்க்கார் பெறும்போது சட்டங்களில் இருக்கும் இடையூறுகளினால் நீண்ட கால தாமதம் ஏற்பட்டு, அபிவிருத்திக்கு இடையூறு ஏற்படுகிறது, ஆகையால் இதைத் தவிர்க்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The Business Advisory Committee has decided that instead of meeting tomorrow afternoon, we shall meet to-day evening between 3 and 5 p.m. So there will be a sitting of the House to-day between 3 and 5 p.m. after we adjourn for lunch at 1-30 p.m. Tomorrow evening there will be no sitting of the House.

*SRI K. PONNIAN: தலைவர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன்.

சிக்கல் நிறைந்த—பின்னல் நிறைந்த—இந்தப் பொருளாதார காலத்தில் இவ்வளவு சுமுகமாக இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து இந்தச் சபைக்குச் சமர்ப்பித்த நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முந்திய வருஷங்களைக் காட்டிலும் நமது ராஜ்யத்தின் வருமானம் அதிகமாகியும், செலவும் அதிகமாகியும் இருக்கிறது என்பதால் நாடு முன்னேற்றப் பாதையில் போகிறது என்பதும், வெள்ளிடைமலை. நாட்டின் முன்னேற்றம் வாவு-செலவுக் கணக்கைப் பொருத்தது என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நாட்டின் வருமானம் ரூ. 73,08 லட்சமும், செலவு ரூ. 71,69 லட்சமும் என்று இருப்பதோடு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நமக்குக் கணிசமான வருமானம் கிடைக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதால் நாடு முன்னேற்றப் பாதையில் செல்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய பணத்தில் 3/4 பங்கிற்குமேல் செலவழித்து விட்டு, மேலும் பணம் வேண்டுமென்று வாதாடிப் பணம் பெற்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருவதற்கு நமது சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இன்னும் என்.ஜி.ஓ.-க்கள், கிராம மணியக்காரர்கள் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடச் சம்பளச் சலுகையை நீடித்திருப்பதற்கு சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவிப்பதுடன், அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு பரிபூர்ணமாகக் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன்.

நமது நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே பரம்பிக்குளம் சிறந்தது. இதிலே அண்டை ராஜ்யத்துடன் சுமுகமாகப் பேசி முடித்ததற்காக நமது சர்க்காரை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இப்போது ஏராளமான தண்ணீர் உபயோகப்படாமல் சுமுத்திரத்திற்குச் சென்று கொண்டிருப்பதை கோயம்புத்தூருக்குத் திருப்பி விட்டால் 2½ லட்சம் ஏக்கர்கள் அதனால் பயனடையும். பரம்பிக்குளம் நாம் வாழும் பிராந்தியத்தில் தான் உருவாகிறது. சோலையாறு, கல்லாறு, பரம்பிக்குளமாறு இவைகளை கிழக்கே திருப்பி விட்டால் விவசாயத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் மின்சாரம் எடுப்பதிலும் இவைகள் பயன்படும். இதனால் அங்கு வாழும் ஜில்லா மக்களுக்கு ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகளில் வேலையில்லாத தண்டாட்டம் ஒழியும் என்று நம்புகிறேன். இந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தினால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் 3 அல்லது 4 தாலுகாக்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும் நிலை இருக்கிறது. அந்த நான்கு தாலுகாக்களும், பல்லடம், உடுமலைப்பேட்டை, பொள்ளாச்சி, தாராபுரம் என்பவைகளாகும்.

[4th March 1959] [Sri K. Ponnian]

இந்தப் பரம்பிக்குளம் தங்களுக்குத் தான் சொந்தம் என்று ஒவ்வொரு தாலுகா வாசிகளும் வாதாடும் நேரத்தில், இதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டு, அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களைத் தலைவராகப் போட்டு நியாயம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ததற்கு நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வால்பாரை பிராந்தியத்தில் அருமையான மாடுகள் வளர்கின்றன. நமது மாகாணத்திலேயே சிந்தி மாடுகள் இங்கே தான் அதிகம். அங்கே மேய்ச்சல் நிலம் கம்மியாக இருக்கிறது. சர்க்காருக்குச் சொந்தமான ஒரு இடம் கிராஸ் ஹில்ஸ் இருக்கிறது. மாடுகளின் மேய்ச்சலுக்கு இந்த கிராஸ் ஹில்லைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வால்பாரையில் யாருக்கும் சொந்தமான நிலம் கிடையாது. பெரிய வெள்ளைக்கார கம்பெனிகள் தேயிலைத் தோட்டங்கள் தான் இருக்கின்றன. அங்கே பள்ளிக்குச் செல்லும் பிள்ளைகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். பிரைவேட் மாணேஜ்மெண்ட் ஸ்கூல்கள் திறக்கப் பிரிய மில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இங்கே ஸ்கூல்களை அதிகம் திறக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது இது மலைப் பிரதேசம். இங்கே 50 அல்லது 55 எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு மேல்பார்வை பார்க்கும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் பொள்ளாச்சியில் அங்கிருந்து 40 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறார். அவர் அங்கிருந்து தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் காலையில் வந்து மாலையில் திரும்பி விடுகிறார்கள்.

அவர்கள் அப்படி கீழேயிருந்து வருவதால் எப்படிப்பட்ட காரியத்தையும் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரியங்களைக் கண்காணிக்க அங்கேயே ஒரு டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்களின் ஆபீசை வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோர்ட்டு, கச்சேரிகள் முதலியவைகளுக்குச் செல்லவேண்டியதாக இருப்பதால் சுமார் 40 மைல்கள் கீழே வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக தாசில்தாருடைய கையெழுத்து வாங்கவேண்டுமானாலும் அங்கு மலை மேலுள்ளவர்கள் சுமார் 40 மைல்கள் கீழே வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு டிபுடி தாசில்தாரையோ அல்லது ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டரையோ அமைத்து அவர்களுக்கு டிபுடி தாசில்தாருக்கு உள்ள எல்லா அதிகாரங்களையும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அப்படி ஸ்பெஷலாக அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிக் கொடுத்தால் அவர்களே எல்லா காரியங்களையும் மேலே இருந்துகொண்டே செய்து கொள்ள முடியும். அதற்கு வேண்டிய உத்தரவையும் இ-வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது பட்ஜெட்டில் சுமார் 13 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். தன்னுடைய வருமானத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கை கல்விக்காக செலவு செய்யக்கூடிய நாடு ஒரு நல்ல நாடு என்று கருதப்படுவது போன்று நமது ராஜ்யம் கல்விக்கு என்று சுமார் 13 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதை பார்த்தால் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஏறக்குறைய 90 அல்லது 92 ஸ்கூல்கள் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் தனி மாணேஜ்மெண்டார் தனியாக 20 அல்லது 30 ஸ்கூல்களைத்தான் வைத்துக்கொண்டு நடத்தி வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட தெரிவித்திருக்கிறேன். அங்கே வாழும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்வி போதிக்க அங்கே நிறைய ஸ்கூல்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI M. KARUNANITHI: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் எட்டாவது முறையாக வைத்திருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது மூன்றாவது முறையாக நான் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு மிகவும்

[Sri M. Karunanithi]

[4th March 1959]

மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் வரிகள் இல்லாத திட்டம், உபரியைக் காட்டுகிற திட்டம் என்று ஆளுங்கட்சி அங்கத்தினர்கள் வெகுவாக புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தப் புகழ் பாடுவதில் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர்களும் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று அந்தப் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் பேசியபோதெல்லாம் சுட்டிக்காட்டப் பட்டது. வரியில்லாத நிதி நிலை அறிக்கையென்று மகிழ்ச்சி அடைவதைவிட வரி விலக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு வரி அறிக்கையிலே காணப்படுமேயானால் அப்படியையும் மகிழ்ச்சியே பொருளுடையதாகும். “பாராட்டுங்கள்; பாராட்டுங்கள்” என்று நேற்றைய தினம் பேசிய செளந்தரம் அம்மையார் அவர்கள் உட்பட அனைவரும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். இந்த அறிக்கை பாராட்டுக் குரியதாக இல்லை. வரி விலக்கு இருந்தால் ஒரு வேளை பாராட்டுக்குரியதாக இருந்திருக்கும்.

கவர்னர் பெருமான் உரை 1959-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 4-ந் தேதி நிகழ்த்தப் பட்டது. அவர் உரையில் “இந்த ஆண்டு பருவ நிலை பரவாயில்லை எனலாம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அடுத்து ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு 1959-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 2-ந் தேதி-யில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும் போது “இவ்வாண்டின் பருவநிலை மோசமெனத்தான் கொள்ள வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இப்படி ஒரு மாதத்திற்குள் இரண்டு வித அபிப்பிராயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு உரைகளும் ஒரே இலாகாவின்ரால்தான் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பருவ நிலை பரவாயில்லையென்று கவர்னர் அவர்களும், பருவநிலை மோசமெனயென்று நிதியமைச்சரும் குறிப்பிடுவது விந்தையிலும் விந்தையாக விசித்திரமாகத்தான் தோன்றுகிறது.

அடுத்து கவர்னர் உரையில் இந்த ஆண்டு 1,200 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படும் என்றும், மொத்தம் 8,000 கிராமங்கள் மின்சார வசதி பெறும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். நிதி அமைச்சரோ அடுத்த ஆண்டு ஆயிரம் கிராமங்கள் மின்சார வசதி பெற்று, மொத்தம் மின்சார வசதிபெற்ற கிராமங்கள் ராஜ்யத்தில் 9,000 வரை உயரும் என்கிறார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினருக்குக் கூட்டல் கழித்தல் தெரியுமென்று நினைத்தேன்.

SRI M. KARUNANITHI : எனக்கு கூட்டல், கழித்தல் நன்றாகவே தெரியும். அமைச்சர்தான் யாருக்குக் கீழே அமைச்சராய் இருக்கிறார் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கவர்னர் குறிப்பிடும் 8,000 கிராமங்களையும் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு, அடுத்த ஆண்டு 9,000 கிராமங்கள் மின்சார வசதிபெறும் என்ற நிலையைக் குழப்ப மில்லாமல் விளக்கம் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதற்கு வேண்டிய விளக்கம் தரப்படாமலே வருந்துகிறேன். அவருடைய அறிக்கையின் வாசகங்களை வைத்துத்தான் நான் பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுடன் கவர்னர் சொல்லியிருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கையையும் சேர்த்து இன்னும் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு அடுத்த ஆண்டில் மின்சார வசதி கிடைக்கும் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பினேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையில் அமைச்சர் புள்ளி விபரங்களை அள்ளி வீசியிருக்கிறார். புள்ளி விபரங்களைக் காட்டினால் போதுமா கொடுக்கப்பட்டுள்ள மருந்துகளின் பட்டியலைக் காட்டுவதைவிட குணமாக்கப்பட்டுள்ள நோயாளிகளைக் காட்டுவதுதான் நல்ல பாக்டருக்கு அழகாகும் என்பதை உரை வேண்டும். அதிலும் இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விபரங்கள் சரியானவைகள்தானா; நம்பத் தகுந்த புள்ளி விபரங்கள் தானா—என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது.

1958-59-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் “ராஜ்ய நிலையை மொத்தமாக மதிப்பிடும்போது 1956-57-ம் ஆண்டில் இருந்த அளவு உற்பத்தி இல்லாத போகிலும். . .” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

[4th March 1959]

[Sri M. Karunanithi]

அவர் இந்த ஆண்டு தந்துள்ள புள்ளி விபரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் 1956-57-ல் 57.2 லட்சம் ஏக்கரா நிலம் சாகுபடியாகியிருக்கிறது. 1958-59-ல் 57.2 லட்சம் ஏக்கராதான் சாகுபடியாகியிருக்கிறது. அதேசமயம் 1956-57 ல் 31.96 லட்சம் டன்னும், 1958-59-ல் 32.98 லட்சம் டன்னும் அரிசி உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது—எனக் குறிப்பிடுகிறார். 1958-59-ல் உற்பத்தி நிலைமை பெரு-விலையென்று கூறிவிட்டு, 1959-60 அறிக்கையில் பெருகியிருப்பதாகப் புள்ளி விபரம் காட்ட வேண்டிய நோக்கம் என்ன? இந்த புள்ளி விபரங்களில் எப்படி நாங்கள் நம்பிக்கை வைப்பது என்று கேட்கிறேன். இப்படி உற்பத்தியாகியும் விலைவாசிகள் விஷம் போல் உயர்ந்துகொண்டேதானிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன?

உணவு தானியங்கள் மொத்த வியாபாரத்தை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாத் தொழில்களும் தேசிய மயமாக வேண்டுமென்ற கொள்கையுடையதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அந்த முறையில் இந்த உணவு தானிய வியாபாரத்தையும் சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவதில் தி.மு.க.-வுக்கு எந்த வித ஆட்சேபனையும் கிடையாது. ஆனால், இப்போது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தும் எந்தத் துறையைப் பார்த்தாலும் அது வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறதா என்று பார்த்தால், “இல்லை” என்ற பதிலே கிடைக்கிறது. நிர்வாக ஊழல்களாலும், திறமையின்மையாலும், பொறுப்பற்ற முறையில் அதிகாரிகள் நடந்துகொள்வதாலும் அவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. தெனாலிராமன் பூனை வளர்த்த கதைபோல் இருக்கிறது; இந்த சர்க்காரின் தேசிய மயமாக்கும் திட்டமும், கொள்கையும்! பூனை வளர்ப்பதற்காகத் தரப்பட்ட பொன் மூட்டையை செலவழிக்காமல் வைத்துக்கொள்வதற்காக, சூடான பாலே பூனைக்குவைத்து அதைக் குடித்த பூனையின் உதட்டைக் கருக்கிவிட்டாலும். மறுநாள் குளிர்ந்த பாலே வைத்தாலும் பூனை அதைக் குடிக்க வரமாட்டேன் என்று மறுத்துவிட்டதாக கதை சொன்னதுண்டு. அதைப்போல் தேசிய மயமாக்குகிற திட்டங்களில்—சர்க்காரே ஏற்று நடத்துகிற தொழில்களில் பொறுப்பற்ற தன்மையும், ஊழல்களும் வளர்ந்து வருவதைப் பார்க்கும்போது, தேசிய மயமாக்கும் திட்டமே தேவையில்லையென்று தெனாலிராமன் பூனைபோலப் பொது மக்கள் கூறிவிடுவார்களோ என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. இத்தகைய முடிவுக்கு மக்கள் தள்ளப்படுவார்களேயானால் அதற்கு சர்க்காரே பொறுப்பு என்பதுதான் என் கருத்து. அது மாத்திரமல்லாமல், கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டபடி இரண்டு லட்சம் டன் தானியத்தை மட்டுமே சர்க்கார் கொள்முதல் செய்து வியாபாரம் செய்வது என்று முடிவு செய்வது எங்களால் கண்டிக்கப்படக் கூடியது. பாதிக்கிணறு தாண்டுவது போலத்தான் இந்த இரண்டு லட்சம் டன் உணவு தானியத்தை சர்க்கார் கொள்முதல் செய்து வியாபாரம் செய்வது என்பதாகும். மொத்தத்தில் எடுத்து, பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்புவித்து, நிர்வாக ஊழல் மலியாத நிலையில் அந்த வியாபாரத்தை நடத்த வேண்டுமென்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் காரியங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் “முன்னு முனையில் மூன்று குளம் வெட்டினேன், இரண்டு குளம் பாழ், ஒரு குளம் தண்ணீர் இல்லை” என்ற கதையாகத்தான் முடிகிறது. விதைப் பண்ணைகளை அமைக்கும் விஷயத்தில் அந்த முடிவைத் தான் நாம் காண்கிறோம். 360 விதைப் பண்ணைகளை 1959-60-ம் ஆண்டுக்குள் இந்த நாட்டில் வைத்துக் காப்பப் போகிறோம் என்று பெருமிதத்தோடு இதே மாமன்றத்திலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் “360 விதைப் பண்ணைகளை அமைக்க முயன்று, சில பலவற்றைக் கை விட்டு, சில பலவற்றை மூடி, 130 விதைப் பண்ணைகளை நடத்தத் தயாராக இருக்கிறோம்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, 130 விதைப் பண்ணைகளை அமைத்து, அவற்றைக் கட்டிக் காப்பாற்றினால் போதும் என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். வைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டதோ 360 பண்ணைகள். ஆனால் வைக்கத் தயாராக இருப்பது 130 பண்ணை

[Sri M. Karunanithi]

[4th March 1959]

கள்தான். விதைப் பண்ணைகளில் மாத்திரம் இவர்கள் எதிர்பார்த்த விளைவின் அளவு மாத்திரம் 1,325 டன். ஆனால் சோக்கரமான புள்ளி விவரம் என்ன கூறுகிறது? 977 டன். விதைப் பண்ணைகளில் இருந்து அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இது அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் வரவில்லை. மொத்தமாகப் பார்த்தால் விதைப் பண்ணைகளால் ஒரு லட்சத்து இருபத்தி ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியாமல் இல்லை. நெடும் பலத்தில் ஒரே ஒரு பண்ணையில் மாத்திரம் செலவிடப்பட்ட தொகை 25,851 ரூபாய். அதிலிருந்து கிடைத்த வருமானம் சுமார் 14,549 ரூபாய் என்றும், கிட்டத்தட்ட அதில் 11,324 ரூபாய் நஷ்டம் என்றும் கேள்விப் படுகிற நேரத்தில், உள்ளபடியே சர்க்கார் திட்டமிட்டுச் செய்கின்ற காரியங்கள் எல்லாம் சரிவர நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே இவ்வாறு போடுகின்ற திட்டங்களால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எவ்வாறு நம்பிக்கை ஏற்பட முடியும் என்று கேட்கவருகிறேன்.

நெல் சராசரி விளைச்சல் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் அதில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1955-56-ல் 1,214 பவுண்டுகள், 1956-57-ல் 1,255 பவுண்டுகள், 1957-58-ல் 1,300 பவுண்டுகள் விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒன்றும் பிரமாதமான உயரவைக் காட்டவில்லை. இதே அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு கூறும்போது, ஐப்பாநாட்டில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,550 பவுண்டு விளைகிறது என்றும், சீனத்தில் 1,550 பவுண்டு விளைகிறது என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அத்தகைய நிலையை எட்ட இங்கே, இந்த மாமன்றத்தால் இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். அதற்காக எவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறார்கள் என்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய அறிக்கையில் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நீர்ப்பாசன வசதிக்கான திட்டங்கள் ஏராளமான அளவில் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன என்று புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. நான் இந்த மறைத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிற நேரத்தில் எல்லாம் சொல்லி வருகின்றன—என்னுடைய குளித்தலைத் தொகுதியில் குடகனறு திட்டம் நிறைவேறுமானால் 7, 8 ஏக்கரில் தண்ணீர் நிரம்ப வழி ஏற்படும். அந்தத் திட்டம் மிகச் சிறிய திட்டந்தான். 10 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திட்டம். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமே யானால் வரண்டு கிடக்கும் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதின் காரணமாக அங்குள்ள மக்களுக்கு வளமும், வாழ்வும் ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையின் 29-ம் பக்கத்தில் “மேலும் எந்தத் துறையிலாவது திட்டத்தை விரிவாக்கும் அவசியம் ஏற்படுமே யானால் அதற்கான நிதியை வழங்குவதில் சிரமம் இருக்காது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு வார்த்தையை என்னுடைய ஆயுதமாக வைத்துக் கொண்டு அமைச்சர் அவர்களை குளித்தலைத் தொகுதியில் குடகனறு திட்டத்தை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் திட்டங்களை விரிவாக்குவதற்கு நிதி அளிப்பதில் சிரமம் இருக்காது என்று கருதுகிற காரணத்தால் நங்கள் குடகனறு திட்டம் சிரமம் இல்லாத அளவில் நிறைவேற்ற உங்கள் நிதியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பெரும் தொழில்களை நாம் அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு பெரிய திட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒன்று நெய்வேலித் திட்டம். இன்னொன்று பெரம்பூர் ரெயில்வே பெட்டி செய்யும் தொழிற்சாலை. இந்த இரண்டும் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானவையா? இந்த ஆரணின் நிவாகப் பொறுப்பு யாரிடம் இருக்கிறது? இவைகளை இரண்டும்

[4th March 1959]

[Sri M. Karunanithi]

வடக்கத்தி சர்க்காருக்கு உரிமையானவை. நெய்வேலித் திட்டத்தில் கிடைக்கிற லாபத்தில் 25 சதவிகிதந்தான் தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் வெட்கத்தோடும் வேதனையோடும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 65 சதவிகிதம் வெளி நாட்டிலிருந்து வரும் சாமான்களைக் கொண்டு பெட்டிகள் கோக்கப்படுகின்றன பெரம்பூரில்! அந்த நிலைமையில் இரண்டு பெரிய தொழில்கள் என்று சொல்லப்படுவது கூட வடக்கத்தி சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. நீங்கள் தொழில் வளர்ச்சியடைந்து விட்டது என்பதற்காக காட்டக்கூடிய புள்ளிவிவரங்கள் பூராவும் தனியார் துறையில் இருக்கும் தொழில்களைப் பற்றிக் கூறப்படும் விவரங்கள். சமதர்ம சமுதாயத்தை நிறுவப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிற நீங்கள், சோஷலிச பாணி சமுதாயத்தை நோக்கி நடை போடுகிறோம் என்று கித்தாப்பு கொள்கிற நீங்கள் தனியார் துறை பற்றிய புள்ளி விவரத்தைச் சொன்னால் சமதர்மத்தின் உச்சியை அடைந்தவர்கள் ஆகிவிடுவீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வடக்கே வளத்தைத் தரக்கூடிய பெரும் தொழிற்சாலைகள்—ரூர்கலா இரும்புத் தொழிற்சாலை, பிலாய் உருக்குத் தொழிற்சாலை, தூர்காபூர் தொழிற்சாலை என்று ஆரம்பித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அங்கு எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான ரூபாயில் திட்டங்கள் போடப் படுகின்றன. அப்படி இருக்கும்போது நம்முடைய தமிழகத்திற்கு இந்த இரண்டு திட்டங்களும் போதுமா? நம்முடைய நாடு வஞ்சிக்கப்படவில்லையா என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேரிகளைத் திருத்துவதற்காகச் செலவிடப்படுகிற தொகை நிச்சயமாகப் போதுமானதாக இல்லையென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வெளி நாட்டில் இருந்து வருகிறவர்களுடைய கண்களில் சேரிகளை மறைப்பதற்குத் தான் இந்தத் தொகை செலவழிக்கப்படுகிறது. வெளி நாட்டிலிருந்து கனா நாட்டுப் பிரதமர் வந்தாலும், மார்ஷல் டிட்டோ வந்தாலும், எடின்போ கோமகன் வந்தாலும் அவர்களைத் தெருவில் உலா வரச் செய்கிற நேரத்தில், அவர்கள் பவனி வருகிற நேரத்தில் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குப் பல தட்டிகள் தேவைப்படுகின்றன. சாலைகளின் பக்கத்தில் இருக்கும் சேரிகளை, தட்டிகளைக் கட்டி மறைத்து வெளிநாட்டில் இருந்து வருகிறவர்கள் கண்களில் நம்முடைய சேரிகள் படாமல் காக்கிறார்கள். அந்தத் தட்டிகளை நான் திருச்சிக்குச் சென்றிருந்தபோது பார்த்தேன். அப்பொழுது மார்ஷல் டிட்டோ பவனி வருவதாக இருந்தது. சிந்தாமணி என்ற பகுதியில் பார்த்தால் அரைப்பனை மர உயரத்திற்கு மூங்கில் தட்டிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வாறு ஏன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டதற்கு “அந்தப் பகுதியில் ஆதித் திராவிட பெரு மக்கள் சேரிகள் இருப்பதாகவும், சாக்கடை ஓரத்தில் அந்தத் சேரிகள் அமைந்திருப்பதாகவும், அவைகளை மார்ஷல் டிட்டோவின் கண்களில் படாமல் இருப்பதற்காகத்தான் அந்தத் தட்டிகள் கட்டப்பட்டிருப்பதாகவும்” கூறினார்கள். இந்தமாதிரி தட்டிகளைக் கட்டி வைத்துவிட்டு, மார்ஷல் டிட்டோவை அழைத்து வந்து “இதைப் பார், அதைப் பார், எங்கள் எழிலான நாட்டைப் பார்” என்று கித்தாப்புக் கொடுக்கிறார்கள். உள்ளபடியே இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை சேரிகளின் சீரமைப்புக்குப் போதுமான தொகை அல்ல என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1958-59-ம் வருஷத்தில் ஹரிஜன பள்ளி மாணவர்களுக்காக மத்தியான உணவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 27 லட்சம் ரூபாய். இப்பொழுது இந்த வகையில் மத்தியான உணவுக்கு மாத்திரமல்லாமல் உணவு விடுதிக்கும் சேர்த்து ஹரிஜன மாணவர்களுக்காக செலவழிக்கப்படும் தொகை 19 லட்சமாக ஆகிறது. இவ்வாறு 27 லட்சத்திலிருந்து 19 லட்சமாகக் குறைந்திருப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்தை நாம் பாராட்ட வேண்டுமா?

கடைசியாக, சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பார்ப்போமேயானால், அது சர்க்கார் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் அணுகப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் பகுதியிலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பகுதிகளிலும் சரி, மற்றும்

[Sri M. Karunanithi] [4th March 1959]

பொதுவாக எதிர்கட்சியினர் பகுதிகளில் அவர்களுடைய ஆய்வுகளுையோ, ஆலோசனைகளையோ இந்தச் சமுதாய நலத் திட்டம் சம்பந்தமாக ஏற்றுக் கொள்ளுவதில்லை. ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோபியிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாடு சில காலத்திற்கு முன் நடைபெற்றது. அதற்குப் பின்னர் காங்கிரஸ் கட்சி மாநாடு கோபியிலே நடைபெற்றது. அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டிற்காக ஹைவேஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் செலவழித்த தொகையின் புள்ளி விவரத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோபியை இணைக்கும் ஈரோடு-சத்தியமங்கலம் ரோடு செப்பனிடுவதற்காக 20,000 ரூபாய், கோபி-தாராபுரம் ரோடு செப்பனிட 10,000 ரூபாய், கோபி-சவுர்தாபூர் ரோடு செப்பனிட 10,000 ரூபாய்! தனிப்பட்ட பழுது பார்க்கும் வேலைகளை ஈரோடு-சத்தியமங்கலத்தில் செய்வதற்காக 60,000 ரூபாய், கோபி-தாராபுரம் சாலையில் தனிப்பட்ட பழுது பார்க்கும் வேலைக்காக 20,000 ரூபாய், சத்தியமங்கலம்-மேட்டுப்பாளையம் சாலை தனி ரிப்பேர்களுக்காக 73,000 ரூபாய் ஆக இரண்டு லட்சத்து நாற்பத்தெண்ணிரத்து இருநூறு ரூபாய் செலவில் அவசர அவசரமாகத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினமும் இன்றைய தினமும், எதிர் கட்சியில் இருக்கின்ற ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் எது தோன்றுகின்றதோ அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதுவது குறை சொல்வதுதான் தங்களின் நிறை என்ற முறையில் எத்தனையோ குறைகளை எல்லாம் உருவாக்கிப் பேசினார்கள். நாட்டில் நடக்கின்ற தொழில்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். எடுத்த எடுப்பிலேயே எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமானால், நம்மிடத்தில் அதற்குத் தகுந்த பொருளாதார வசதியிருக்கிறதா என்பதை கனம் அங்கத்தினர் யோசித்திருக்கவேண்டும். போட்ட திட்டங்களுக்கே பணம் போதாமல் மக்களின் மத்தியில் கடனை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாடு முன்னேறவேண்டும், தொழில் வளம் பெருக வேண்டுமென்ற நோக்கோடுதான் திட்டம் தீட்டியிருக்கின்றோம் என்பதை ஞாபக மூட்டுகின்றேன்.

அடுத்து குடவனூர் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். 10 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் குளித்தலைப் பகுதிக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு தண்ணீர் கொண்டுவரலாமே, அரசாங்கம் பாராமுகமாக இருப்பதைப் பார்த்துதான் வருந்துவதாகவும் கூறினார். குடவனூர் ஆற்றில் எவ்வளவு தண்ணீர் வருகிறது, 10 லட்சம் செலவு செய்தால் எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதை ஆராய வேண்டும். குடவனூரில் வரும் தண்ணீரானது திண்டுக்கல் நகரத்திற்குக் குடிப்பதற்குக் கூட போதவில்லை என்பதை நான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர் பேச்சை நம்பி பணம் செலவு செய்தால் விவசாயிகள் மணலைத்தான் அள்ளி சுமக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுமே தவிர, பலன் ஒன்றும் அடைய முடியாது. பாலாற்றுப் பகுதியில் இருந்து வந்திருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் எங்களை ஆதரித்தால் பாலாற்றில் பாலையும் தேனையும் ஓடவைப்போம் என்று கூறினார்கள். ஆனால் அங்கே பார்த்தால் தண்ணீரைக்கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. அதேபோன்று குடவனூரையும் நினைத்துப் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தொழிற்சாலையைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். வடக்கத்தி அரசுக்கு அடிமைப்பட்டு, தாழ்ந்துபோய், கைகட்டி, வாய் பெத்தி, இங்கே நடத்துகிற நெய்வேலித் திட்டத் தெழிலையும், பொம்பூர் ரயில் பெட்டி கட்டும் தொழிலையும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் கொடுத்திருப்பது

[4th March 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

மிகவும் அவமானம் என்று கூறப்பட்டது. நாட்டின் நிலை தெரியாமல் பொருளாதாரத் தன்மையையும் புரிந்துகொள்ளாமல் எது வேண்டுமானாலும் பேசினால் அது வருந்தக்கூடிய நிலை என்பது என் கருத்து. நெய்வேலித் திட்டம்—கோச் பாக்டரி இவைகளுக்கு ஆகும் செலவு பூராவும் மத்திய அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த இடங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள் எல்லாம் தமிழர்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. லாபத்திலும் கூட நமக்குக் கால் பங்கு தர ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழனுடைய பண்பாட்டிற்கு உகந்த வகையில்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்—உய்வில்லே
செய் நன்றி கொன்ற மகர்க்கு.”

என்ற குறளின்படி நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தவும் கடமைப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல் சமுதாய நலத் திட்டத்திற்காக இன்றையதினம் அந்தந்த பிராந்திய மக்கள் $\frac{1}{4}$ பங்கு பணமோ அல்லது உழைப்போ கொடுப்பதைப் பற்றிக் கூறிவிட்டு வரியும் போடுவது தகாத காரியம்—வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று ஏதோ மக்களின் மீது கருணை காட்டுபவர்களைப் போன்றும் மக்களுக்காக அயராது பாடுபடுபவர்களைப் போன்றும் பேசினார்கள். இது எப்படி இருக்கிறதென்றால் ஆசிரியர் மாணவனைப் பார்த்து மிகவும் கருணையோடு மாணவனை நீ ஏன் கஷ்டப்பட்டு படிக்கிறாய், படிக்க வேண்டாம், நான் இருக்கின்றேன் உனக்கு பாஸ் போட்டுவிடுகிறேன் என்று கூறிவிட்டு கடைசியில் பரீட்சைத் தாள் வேறு ஆசிரியரிடம் சென்று மாணவனும் பெயிலாகி—அறிவையும் இழந்து—வாழ்க்கையில் எந்தவிதமாகவும் முன்னேற முடியாத நிலையை அடைந்து தவிப்பது போல மக்கள்—மக்களுடைய திட்டத்திற்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்காமல்—தங்கள்—தங்கள் ஊருக்குத் தேவையான ரோடு, ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூடம், குடிதண்ணீர் எல்லாம் அரசாங்கமே செய்து கொடுக்கட்டும் என்று கூறுவது மாணவனை ஆசிரியர் கெடுத்தது போலாகும் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஊரிலுள்ள மக்களும் சுவாமி கும்பிடக்கூடிய பொதுவான காரியங்களுக்கு எப்படி எல்லோரும் சேர்ந்து வரி போட்டு சுவாமி கும்பிடுகிறார்களோ அதேமாதிரி சமுதாய நலத் திட்டம் என்றால் அரசாங்கத்தோடு மக்களின் ஒத்துழைப்பும் கொடுத்துத் தங்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டியதுதான் இன்றைய நிலை என்பதையும் அங்கத்தினர்கள் சற்றுப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இப்படியே பேசிக்கொண்டு போனால் கடைசியில் நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிட முடியாமல் போய்விடும். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் பருவ மழை ஓரளவு பொய்த்துப் போய் இருப்பதைக் குறித்து இருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலும் தென் மேற்குப் பருவ மழையும், வட கிழக்குப் பருவ மழையும் எவ்வாறு பெய்திருக்கிறது என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பருவ மழை காரணமாக ஓரளவு வெள்ளாமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற போதிலும் கடந்த சில ஆண்டைக் காட்டிலும் தற்போது நம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி சற்று பெருகியிருக்கிறது என்பதை மறைக்க முடியாது. ஓரளவிற்கு விலை ஏற்றம் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன். காரணம் நாட்டில் நாளுக்குநாள் ஜனப் பெருக்கம் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது அதேசமயம் நிலப்பரப்புக் குறைந்துகொண்டு வருகின்றது. ஆகையினால் இன்னும் அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி செய்ய விவசாயிகளுக்கு ஊக்க மளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அநேக இடங்களில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்திருக்கிறார்கள். அதிகமான நிலம் கூட சாகுபடியும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பருவ மழை காலாகாலத்தில் சற்று பொய்த்துவிட்டதின் காரண

[Srimathi A. S. Ponnammal] [4th March 1959]

மாக நாம் எதிர்பார்த்த அளவு விளைச்சல் அதிகமாக இல்லையே தவிர உற்பத்தி அதிகமாக இல்லை என்று கூறுவது வீண் வாதமாகும். இன்றைக்கு நம் நாட்டில் மின்சாரம் மின்னல் வேகத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கிறதென்பதும் நாம் அறிந்த உண்மை. ஏழை விவசாயிகளுக்கும் வரண்ட பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கும் வாழ்வளிக்கும் முறையில் மினிமம் சார்ஜ் நிறுத்தப்பட்டு ஒடுகின்ற அளவுக்கு கட்டணம் வசூல் செய்தால் நலமாக இருக்கும். இந்த பெரும் உதவியைக் கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் செய்து தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது. அடுத்தபடியாக, சமுதாய நலத்திட்டத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்வோமானால் 65 ஆயிரம் ஜனத்தொகை கொண்டதை ஒரு பிளாக்காகப் பிரித்திருக்கின்றோம். அதுதான் சட்டமும் கூட. ஆனால் தற்சமயம் ஒரு சில இடங்களில் 80 ஆயிரம் 90 ஆயிரம் மக்கள் கொண்ட பகுதியையும் கூட ஒரு பிளாக்காகப் பிரித்து 65 ஆயிரம் மக்களடங்கிய பிளாக்கிற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் பணம்தான் பெரிய பிளாக்கிற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை அவசியம் மாற்றியாக வேண்டும். இரண்டாம் தரமாகச் சீர் செய்யும்போதாவதும் 65 ஆயிரம் மக்கள் உள்ள பகுதியை அப்படியே பிளாக்காக வைக்க வேண்டுமென்று மக்களின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயக் கூட்டுறவு விஷயத்தில் கிராமதானக் கிராமங்கள் தான் முன்னணியில் இருக்கின்றன. சாங்ஷன் ஆகியிருந்தும் சர்வே செய்வதிலும், சர்வோதய பஞ்சாயத்து அமைப்பதிலும் சற்று காலம் நீடித்துக்கொண்டு போகின்றது. இந்த நிலையை மாற்றி சித்திரை, வைகாசி மாதத்திற்குள் பஞ்சாயத்துக்களை அமைத்துவிட்டால் அங்குள்ள மக்கள் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக கிராமப் புறங்களில் கடன் தொல்லைகள் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இவைகளை விரைவில் மாற்றி மக்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்கக் கூடிய முறையில் ஆங்காங்கே கூட்டுறவு பாங்குகளை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். நில அடமான பாங்குகளையும் அதிகமாக வைத்து, கடன் பட்டிருப்பவர்களின் கடன் பளுவை நீக்கி, மேற்கொண்டு விவசாய அபிவிருத்திக்கும் கடன் கொடுத்து உதவினால் விவசாய மக்களுக்குப் பெரும் நன்மை செய்தவர்கள் ஆவோம்.

இன்னும் கிராமப் புறங்களில் ரோடுகள் எல்லாம் ஜில்லா நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்துவந்த போது, நிதி வசதியின் குறைவால் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படாமல் இருந்தன. அவைகளை (Highways) இலாகா எடுத்துக் கொண்டது பற்றி நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகின்றேன். ஜில்லா நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தபோது, மதுரை ஜில்லா ரோடுகள் சரியானபடி பராமரிக்கப்படாததின் காரணமாக மிகவும் மோசமாக போக்கு வரத்து வசதிக்கு சௌகரியமில்லாத நிலையில் இருந்து வருகின்றன. அம்மாதிரியான ரோடுகளை எல்லாம் இவ்வாண்டிலாவது உடனடியாகச் செப்பணிவைத் தற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் நோக்கமே வறண்ட பகுதியாகிய பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் முதலிய தாலுக்காவிலுள்ள சுமார் 2½ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வழங்க இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். அதேசமயம் புழனி தாலுக்காவிலுள்ள கள்ளிமந்தயம் பிரகா மிகவும் வறண்ட பகுதி. எனவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் சற்று பரிசீலனை செய்து அப்பகுதிக்கு சுமார் 500 ஏக்கராவிற்காவது தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசன வசதியை எடுத்துக்கொள்வோமானால், வருஷா வருஷம் பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களுக்கு நாம் பாசன வசதி செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். பட்ஜெட்டில் என்னுடைய

[Srimathi A. S. Ponnammal] [4th March 1959]

தொகுதியில் உள்ள சாத்தியார் திட்டமோ மஞ்சள் ஆறு திட்டமோ காணப்படவில்லை. அதோடு மாவுத்தனார் திட்டம் பரிசீலனை முடிந்து 5.2 லட்சம் ரூபாய் எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பியிருந்தும் அதுவும் சேர்க்கப்படவில்லை. வறண்ட பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டிய முறையில் நடப்பு ஆண்டில் புதிதாகச் சில திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக பட்ஜெட் உரையில் இருக்கின்றது. அதன் கீழாவது என் தொகுதியில் சில திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமாய் மக்களின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்து தொழிலைப் பற்றிப் பேசுகையில் நான் அநேகம் தடவை கிராமப் புறங்களில் மக்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அம்மாதிரிப்பட்ட மக்களுக்கு பிழைப்பதற்கு வழி செய்யும் வகையில் ஏதாவது தொழில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் Raw materials இல்லாத இடங்களுக்கு ஒன்றும் செய்வற்கில்லை என்ற பதில் சிடைக்கிறது. Raw materials இல்லாத இடங்களுக்கு சிறிய குடிசைத் தொழில் திட்டத்தின் கீழ் கிராமப் புறங்களில் ஆங்காங்கே சிறு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்தினால், மக்களின் வறுமையைப் போக்குவதோடு நல்ல வேலை வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தியவர்களாவோம். நாம் இம்மாதிரியான நன்மைகள் மக்களுக்கு செய்தால் அவர்கள் தங்களுடைய கரத்தைக் கொடுத்து ஸ்தாபனத்தைக் காப்பாற்ற முன்வருவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தொழிலாளர் கூலிகளுக்கு சம்பளம் நிர்ணயம் செய்தது போல் விவசாயக் கூலிகளுக்கும் சம்பள நிர்ணயச் சட்டம் விரைவில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின் போது விவசாயக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் இவ்வாண்டு இறுதிக்குள் வர இருக்கின்றது என்று கூறியிருப்பது பாராட்டக் கூடிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாகக் கல்லியை எடுத்துக்கொள்வோமானால் மாகாணம் முழுவதும் ஆதாரப் பாடசாலைகளும், ஆதாரப் பயிற்சிப் பாடசாலைகளும் அதிகமாக ஏற்படுத்தி இருக்கின்றோம். ஒரு சில பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுக்கே இதில் நம்பிக்கை இல்லாதது போன்று தெரிகின்றது. இந்த நிலையை அவசியம் மாற்றியாக வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு ஆதாரக் கல்வியில் நம்பிக்கை உண்டாகும்படிச் செய்ய வேண்டும். அனேகமாக எல்லாப் பள்ளிகளும் பகல் உணவு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். பகல் உணவிற்கு வேண்டிய காய்கறி பள்ளியின் அருகிலேயே தோட்டம் வைத்து உற்பத்தி செய்யத் தூண்ட வேண்டும் கண்ட கண்ட பத்திரிகைகள் கண்ட கண்ட புத்தகங்களைக் குழந்தைகள் படிக்காமல் அறிவு வளர்ச்சிக்கான புத்தகங்களையே படிக்க நல்ல புத்தகங்களைச் சேகரித்துப் படிப்பதற்கு வேண்டிய வசதி செய்தல் வேண்டும். லெட்டின் வசதி போன்றவைகளை ஆசிரியரின் உதவி கொண்டு மாணவர்களே கட்டி முடிக்க வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். சமயத்தில் ஊரில் உள்ள பெரியவர்களின் உதவியைக் கொண்டு ஆசிரியர்கள் வசிப்பதற்கு வேண்டிய கட்டிடம் கட்ட வேண்டிய பொறுப்பும் அவர்களே செய்வதற்கு ஊக்கமுட்டினால் அந்தப் பாடசாலை நன்கு இயங்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சென்ற ஆண்டில் பகல் உணவிற்காக ஹரிஜனங்களுக்கு 27 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்ததாகவும் இந்த ஆண்டில் அது குறைந்துவிட்டது என்று ஹரிஜனக்குழந்தைகளின் மீது அக்கரை உள்ளவரைப் போன்று பேசினார். அது ஜாதி இந்துக் குழந்தைகளுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கிய தொகை. எனவே, இவ்வாண்டில் ஒதுக்கியுள்ளது ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் என்பதை அங்கத்தினர் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஹரிஜன மக்களுக்கு 1952-ம் வருடத்திலிருந்து வீடுகட்டிக் கொள்வதற்காக ரூ. 750 கட்டுகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடன் வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சக்தியற்ற நிலையில் மக்கள் ஒரு சில இடங்களில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது வழி இருக்குமானால் 550 ரூபாயை இனாமாக்குவதற்கும், ரூ. 200 மட்டும் கடன் தொகையாக வசூல் செய்வதற்கும் வழி வகை செய்தால் நல

[Srimathi A. S. Ponnammal] [4th March 1959]

மாக இருக்குமென்று என் அபிப்பிராயத்தைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். ரூ. 750-க்கு ஒரு வீடு கட்டவேண்டுமானால் தற்போது இருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்தில் முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையினால் 750 ரூபாய் என்பதை மாற்றி குறைந்தது 1,000 ரூபாயாவது ஒரு வீட்டிற்கென்று ஒதுக்கவேண்டுமாய் ஹரிஜன மக்களின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். பணம் அரசாங்கத்திடம் இதற்காக அதிகமில்லாவிட்டால் கூட வீடுகளினுடைய எண்ணிக்கையை குறைத்துக் கொண்டாவது பணத்தை அதிகமாக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது. வரவேற்க வேண்டிய அம்சமாகும். இதை விரைவில் அமல் நடத்த வேண்டுமானால் ஆங்காங்கே மார்க்கட்டில் சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் தானியங்களைச் சேகரித்து எழை மக்களுக்கு விநியோகம் செய்தால் நலமாக இருக்கும். விலை வாசியைக் குறைக்கும்போது 2, 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்து விவசாயம் செய்து—அதிலிருந்து வரும் வருடப்படியை விற்று மற்ற சாமான்கள் வாங்கும் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் மற்ற சாமான்களின் விலையையும் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நல்ல முறையில் இந்த படஜெட்டை சமர்ப்பித்த கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAKSHMANA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டசபையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து, அவர் இவ்வளவு நல்ல முறையில் கொண்டு வந்ததற்கு அவரைப் பாராட்டுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் எந்த வரியும் விதிக்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு திட்டத்தில் திரி துண்டு விழவும் இல்லை. எது தேவை, எது அவசியம், எது தேவையற்றது என்பதை ஆராய்ந்து இதை மிகத் திறமையோடு தயாரித்தற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். தவிர முக்கியமான விஷயம் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக நம் நாட்டில் உணவுப் பொருள் எல்லோருக்கும் வேண்டிய அளவு கிடைத்து விட்டால் மற்ற பிரச்சனைகளெல்லாம் நீங்கிவிடும். உலகத்திலே எல்லா மக்களுக்கும் இந்த வயிற்றை அடைப்பதற்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைத்துவிட்டால் எல்லா பிரச்சனைகளும் தீர்ந்துவிடும். இந்த உணவுப் பொருளை பெருக்குவதற்குப் பல அணைக்கட்டுகள் கட்டி நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. இருந்த போதிலும் தற்சமயம் ஜனத்தொகை 10, 15 வருஷத்துக்கு முன்பு இருந்ததைவிட அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. இன்னும் உணவுப் பொருள்களை அதிகரிக்க வேண்டுமானால் தரிசு நிலங்களைக் கூட பண்படுத்தி அதை விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தலாம். அகவே அதிகப்படியான விளைச்சல் ஏற்படுத்துவதற்காக எல்லோரும் யோசித்துச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

சாதாரணமாக, உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால், விவசாயிகள் காலாகாலத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு சாத்தியப்படாமல் போய்விடுகிறது. தக்காவிக்கடன், மாடு வாங்கக் கடனும் கேட்டு தாசில்தாருக்கு மனுப் போட்டால் 6, 7 மாதங்கள் ஆனாலும் பதில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்காவிட்டால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மிகவும் கஷ்டமாகியிருக்கும். ஆகவே அவர்களுக்கு கொடுக்கும் கடன் உதவியை காலதாமதம் செய்யாமல் கொடுக்க உடனுக்குடன் அவர்களின் மனுவை கவனித்து ஆவன செய்ய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். உரம் வாங்க 120 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவோ கால தாமதம் ஆகிறது. உடத்திற்காக கடன் கேட்கிற பண்பு அறுவடை செய்யும்போது கிடைக்கிறது. சர்க்கார் விவசாயிகளுக்காகப் பணம்

[4th March 1959] [Sri S. Lakshmana Gounder]

செலவழித்தாலும் அந்தப் பணம் அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. விவசாயி மாடு வாங்குவதற்கு பணம் கேட்டால் அதை குறைந்தது 1-1½ மாதத்திற்குள்ளாவது அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயி கடன் கேட்டால் கடன் கொடுப்பதற்கு முன்பு செய்ய வேண்டிய பரிசீலனைகளையெல்லாம் காலாகாலத்தில் செய்ய வேண்டும். ஒரு விவசாயி மாடு வாங்கக் கடன் கேட்டால், அவர் உண்மையிலேயே மாடு வாங்குவதற்காகத்தான் கடன் கேட்கிறாரா, கடனை அவரால் திருப்பிக் கொடுக்க முடியுமா என்பதையெல்லாம் சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்து கடன் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு விவசாயி மாடு வாங்கவோ, கிணறு வெட்டவோ சர்க்காரிடம் பணம் கேட்டால், பரிசீலனைகள் செய்ய ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வர ஆறு மாத காலம் ஆகிறது; தாசில் தார் வர ஒரு வருஷம் ஆகிறது. நண்பர் இப்படிப் பேசுகிறாரே என்று கனம் அமைச்சர் நினைக்கக் கூடாது. நாம் விவசாயிகளுக்காகச் செலவழிக் கும் பணத்தை அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் கொடுத்தால் தான், அவர்கள் அரசாங்கம் தங்களுக்கு நன்றாக உதவி அளித்திருக்கிறது என்று எண்ணி உற்பத்தி அதிகரித்தால்தான் விலைவாசி குறையும். உணவு தானிய விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்—குறைக்க வேண்டும்—என்று இப்போது சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயி எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறான் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கோல்தான் மிஞ்சும்” என்ற நிலை நீடித்து வருகிறது. விவசாயி தன் தொழிலுக்கு தேவையான மண்வெட்டி, கடப்பாலை, சாதாரண கொழு முதலிய இரும்பு சாமான்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிக விலை கொடுத்தாலும் அவை கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. அவைகளைப் பளாத் மார்க்கெட்டில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பொருள்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கும் விவசாயி அவன் உற்பத்தி செய்த தானியங்களை கட்டுப்படுத்தப்பட்ட—குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அவனுக்கு அந்த விலைக்குக் கொடுக்க எப்படி மனம் வரும்? ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு கடன்களையும் ஒரு, விதைகள் முதலியவைகளையும் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு, அவனுக்குத் தேவையான இரும்புச் சாமான்களும் இதர பொருள்களும் காலாகாலத்திலும் நியாயமான விலையிலும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். உலக சமயங்களில் பெரிய வியாபாரிகளுக்கு இரும்பிற்குப் பெர்மிட் கொடுக்கிறோம். இரும்புச் சாமான்கள் பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து பல சிறிய வியாபாரிகள் கைக்கு வந்து கடைசியில் விவசாயிக்குக் கிடைக்கும்போது அவை மிக அதிக விலைக்குத்தான் அவனுக்குக் கிடைக்கின்றன. முன்பெல்லாம் இரும்புச் சாமான்களை மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகளில் விற்று வந்தார்கள். இப்போது சில இடங்களில் அவ்வாறு அவைகளை விற்பதில்லை. இரும்பு நாட்டிற்கு மிகவும் தேவை. அதை போதிய அளவு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படும் பைப்புகள் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். ரூ.3-2-0-க்கு விற்ப 2½ அங்குல பைப்பு இப்போது ரூ.4-8-0-க்கு விற்கிறது. அனோலியேஷன் மூலமாகவும் பைப்புகள் விற்ப்புடிகின்றன. ஆங்காங்கே கரெடிட் ஸொஸைடிகள் இருக்கின்றன. அதன் மூலமாக இவைகளை குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டும். அந்த அந்தத் தாலுக்காவிற்கு எவ்வளவு பைப்புகள் வேண்டியிருக்கும் என்று புள்ளி விவரங்கள் சேகரித்து அதற்குத் தகுந்த படி மின்சார இலாகாவின் மூலமாக “கோட்டா” அலாட் பண்ணலாம்.

கூட்டுறவு முறையிலும் காலதாமதம் இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களின் ப்ரொசிடெண்டுகளாக இருப்பவர்கள் அவர்களுக்குச் சாதகமாக நடந்து கொள்பவர்களுக்கு “லோன்” கொடுப்பதும் அவர்களுக்குச் சாதகமாக நடந்து கொள்ளாதவர்களுக்கு “லோன்” கொடுக்காததுமாக இருக்கிறார்கள். ஆங்காங்குள்ள கிராம மக்களின் நன்மைக்காகத்தான் க்ரெடிட்

[Sri S. Lakshmana Gounder] [4th March 1959]

பாங்குகளும் விவசாய பாங்குகளும் நிறுவப்பட்டு இருக்கின்றன. விவசாயிகள் கேட்கும் கடன் தொகைக்கு ஈடான மதிப்பில் அவர்கள் வைக்கும் அடமானம் இருக்கிறதா என்பவையெல்லாம் சீக்கிரம் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு கடன்களைச் சீக்கிரம் கொடுக்க வேண்டும். சில சமயங்களில் பம்பு செட்டுகளையும் என்ஜின்களையும் கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளில் கொடுத்தார்கள். இப்போது அவ்வாறு கொடுக்கப்படுவதில்லை. விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன் உதவி கொடுப்பதுடன் நிலலாது, அவர்களுக்கு பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும் மற்ற சாமான்கள் வாங்குவதற்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் உதவி அளிக்க வேண்டும்.

மின்சாரத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், நம் ராஜ்யம் மற்ற ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் முன்னேறியிருப்பது குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன். மின்சாரத் துறையில் அவ்வளவு கா தாமதம் இல்லை. ஆனால் இத் துறையில் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. மின்சார கார்டுக்கு யூனிட்டிற்கு 4 அணு வீதம் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது தவிர ஸர்சார்ஜ் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆங்காங்கே மின்சாரக் கம்பங்களை நட்டு திட்டம் முடிவடைந்த பிறகு, முதலிட்டில் 10 சதவிகிதம் வருமானம் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சில இடங்களில் 10 சதவிகிதத்தை விட அதிகமாக வருமானம் வருகிறது. எனவே மின்சாரத்துறையில் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் இல்லை. 1 சதவிகிதமாகவது லாபம் இருக்கும். இந்த 10 சதவிகித அளவை ஓரளவு குறைக்க வேண்டும். மேலும் ஸர்சார்ஜையும் அடியோடு குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும் மினிமம் கார்டினைக் குறைக்க வேண்டும். மினிமம் கார்டினைக் குறைக்காவிட்டாலும் தவணை 10 ரூபாய் என்பதை 15 ரூபாய் என்றவது வைக்க வேண்டும். கம்பெனிகளும் லைசென்ஸ்தாரர்களும் நம் சர்க்காரிடம் இருந்து மின்சாரம் யூனிட்டி 3 பைசா வீதம் வாங்கி அவர்கள் விவசாயத்திற்கு 10½ பைசா வீதமும் வீட்டிற்கு விளக்கு வசதிக்கு 4 அணு வீதமும் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையினால் மின்சார விநியோக கம்பெனிகளையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்தால் சர்க்கார் அதிக இடங்களில் சீக்கிரம் மின்சார வசதியை செய்து கொடுப்பதுடன், அதிகப் பேர்களுக்கு உத்தியோகங்களும் கொடுக்க முடியும். சில இடங்களில், கம்பெனி எரியா என்பதால் அங்கே சர்க்கார் மின்சார வசதி செய்ய முடியவில்லை. சில எரியாக்களில் சர்க்கார் மின்சார வசதி செய்யக் கூடாது, ஏனென்றால் அவை கம்பெனி எரியாவுக்குச் சேர்ந்தது என்று சர்க்காருக்கு கடிதம் அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் “நீங்கள் வசதி செய்ய வேண்டாம், நாங்கள் செய்கிறோம்” என்று சொல்லி விடுகிறார்கள்; அதனால் நாமும் வசதி செய்து கொடுப்பதில்லை. அவர்களும் செய்வதில்லை. இவர்களும் செய்யவில்லை என்றால் அது மிகவும் வருத்தத்தக்கது. மின்சாரத்தை சர்க்கார் உடனடியாகக் கொடுக்கிறார்கள். கம்பெனிகாரர்கள் அதிக காலம் கழித்து கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் விவசாயிகள் சர்க்காரின் மின்சாரத்தை விரும்புவார்களா அல்லது கம்பெனியின் மின்சாரத்தை விரும்புவார்களா என்று பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரோடு விஷயத்தைப் பற்றி இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கணம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் அவர்களது பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருக்கும் ரோடுகளை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று. அதைப் பார்த்து நான் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டேன். ஸ்டேட் யூராவையும் கணக்கில் எடுத்துப் பார்த்தால் ஜில்லா போர்டார்கள் ஸ்டேட்டில் உள்ள எல்லா ரோடுகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. எங்கள் ஊரில் உள்ள ஒரு ரோட்டைப் பற்றி கேட்டபோது அப்பொழுதிருந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் பிரசிடென்ட் அவர்கள் அப்படி ஒரு ரோட் லிஸ்டில் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அப்படி, லிஸ்டில் இல்லாத ரோடுகள் பல இருக்கின்றன. அவைகளில் மிகவும் முக்கியமான ரோடுகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, லிஸ்டில் இல்லாத ரோடுகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொம்மியம்பட்டி என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது.

[Sri S. Lakshmana Gounder] 4th March 1959]

அது சென்னை நகரத்திலுள்ள ஒரு தெருவின் அளவுதான் இருக்கும் ஆனால் அது சாதாரண கிராமமாக இல்லை. ஒரு டௌன் போல் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் ரோடு வசதியே கிடையாது. அங்கு வண்டிகள் போகமுடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தபோது அவர்களிடம் இது பற்றித் தெரிவித்தேன். அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்ட் ரொம்ப மோசமான பஞ்சாயத்து போர்ட். அதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4,000, 5,000 ரூபாய்தான் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் எல்லா ரோடுகளையும் கணக்கெடுத்து எல்லா இடங்களுக்கும் ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, தொப்பையாறு திட்டத்தைப்பற்றி இங்கு அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த தொப்பையாறுத் திட்டம் ஒரு முக்கியமான திட்டமாகும். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பே இதற்கு எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள். முன்பே இதற்கு 84 லட்சம் ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை முடித்துக் கொடுத்தால் தரம்புரி தாலுகாவில் 1,300 ஏக்கருக்கும் ஓமலூர் தாலுகாவில் 900 சில்லரை ஏக்கருக்கும் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்கிச் செய்திருந்தால் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறி மக்கள் பயன் அடைந்திருப்பார்கள். எவ்வளவோ அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. சேலத்தில் மேட்டூர் அணைத்திட்டமிருக்கிறது. ஆனால் அதனால் கிடைப்பதற்குள்ள எந்த பயனும் சேலத்திற்கு கிடைக்கவில்லை. எந்த பாகமாயிருந்தாலும் சரி எல்லோருக்கும் நன்மை கிடைக்க வேண்டியது தான். இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இதற்கு முன்பு காமராஜர் அவர்களிடம் சொன்னபோது, இப்பொழுது அது சாத்தியமில்லை என்று சொன்னார்கள். பின்னாலாவது பார்க்க முடியுமா என்றுகூட சொல்லவில்லை. இப்பொழுது முடியாது என்று உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எங்கள் தொகுதியில் உள்ள மக்கள் தொப்பையாறு திட்டம், தொப்பையாறுத் திட்டம் என்று சொல்லிக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். உண்மையிலே இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆகவே, இந்தத் தொப்பையாறுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று மீண்டும் ஒரு மூறை கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது வந்தனத்தை தெரிவித்துக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பொதுவாக பல குறைகள் காணப்படுகின்றன. முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு போதிய நிவாரணம் அளிப்பது குறித்து இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக பற்றுக்குறை இல்லாத நிலைமையில் நமது ராஜ்யம் ஓரளவு முன்னேறியிருக்கிறது. ஆனால் பற்றுக்குறை இல்லையென்றால் சர்ப்ளஸாகி விட்டது என்று சொன்னதை நான் ஒப்புக்கொள்ள தயாரில்லை. என்னெனில் சர்ப்ளஸ் 1½ கோடி இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஆசிரியர்கள் என்.ஜி.ஒக்கள் போன்றவர்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் வீதம் பஞ்சப்படி உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பதையும் கணக்கில் ஒழங்காக எழுதியிருந்தால் இது ஒரு சமநிலை பட்ஜெட்டாகத்தான் அமைந்திருக்க முடியும். ஆகவே, என் இப்படி இதை ஒரு சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட்டாக நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் என்பது ஒரு மர்மமாகவே இருக்கிறது. எது எப்படியிருந்தபோதிலும், இந்த பட்ஜெட்டை கிட்டத்தட்ட ஒரு 6, 7 கோடி ரூபாய் மிச்சமுள்ள சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட்டாக தயார் செய்திருக்கலாம். அதற்கு இந்த மாகாணத்தில் பொருளாதாரம் ஓரளவு இடம் கொடுக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. உதாரணமாக சொல்லப் போனால், 1954-55-ல் இந்த மாகாணத்தின் வரவு கிட்டத்தட்ட 43 கோடி சொச்சமாக இருந்தது. அதே சமயத்தில் இந்த நாலு வருடங்களில் கிட்டத்தட்ட 73 கோடியாக ஆகியிருக்கிறது. ஆக வரவு இனத்தில் இந்த நாலு வருடங்களில் கிட்டத்தட்ட 30 கோடி ரூபாய் வரவு இனங்கள் அதிகரித்து இருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் சரியான முறையில் மதிப்பீடு செய்து நம் வசூல்களை ஒழுங்குபடுத்தினால் இன்று 10 கோடி ரூபாய்

[Sri D. S. Authimoolam] [4th March 1959]

சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்க முடியும். இந்த நாலு வருட காலத்தில் சுமார் 30 கோடி ரூபாய் வருமானம் அதிகமாக கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது பெரும் புள்ளிகளிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. செல்ல டாக்ஸ் போன்ற பலவகையான சில்லரை வரிகள் எல்லாம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களிடமிருந்துதான், ஏழை விவசாயிகளிடம் இருந்துதான் ஒரு கணிசமான தொகை வசூலிக்கப்படுகிறதே தவிர மற்றபடி விசேஷமாக பெரிய புள்ளிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறதில்லை. இந்த மாகாணத்தில் இருந்து இன்னும் அதிக வருவாய் பெறுவதற்கு சாதனங்கள் இருக்கின்றன. அதை, பணம் குவிந்து கிடக்கிற இடத்திலிருந்து அந்த சாதனங்களை பெற முடியும் என்பதற்கு ஒன்றிரண்டு உதாரணங்கள் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். இப்பொழுது இன்கம்டாக்ஸ் என்ற வரி இருக்கிறது. அது மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம் வசூல் செய்யப்பட்டு நமக்கு ஒரு பெர்சென்டேஜ் கிடைக்கிறது. அந்த பெர்சென்டேஜ், நமக்கு கிடைப்பது ரொம்பக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. நமக்கு அதனால் கிடைப்பது ஆறு கோடி ரூபாய்தான். இந்த ஆறு கோடி ரூபாய் என்பது ரொம்பவும் சொற்பமான தொகையாகும். நமக்கு இப்பொழுது கிடைப்பதைவிட இன்னும் அதிகப்படியான பெர்சென்டேஜ் கிடைக்க வேண்டும். ஏனென்றால், யு.பி.-க்கு 16½ சத விதிக் டோட்டல் கலெக்ஷனில் கொடுக்கிறார்கள். பம்பாய் மாகாணத்திற்கு 16 சத விதிக் கொடுக்கிறார்கள். வெஸ்ட் பெங்காலுக்கு 10 சதம் கொடுக்கிறார்கள். பீஹாருக்கு 10 சதம் கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே நமக்கு 8 சதம் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கு கிடைக்கக்கூடிய வருமான வரியை ஒழுங்காக வசூல் செய்தால் 6 கோடி ரூபாய்க்கு பதிலாக 15 கோடி ரூபாய் கிடைக்க வழி இருக்கிறது. ஒரு உதாரணம்கூட கூற விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் விஷயம் என்று சொன்னாலும், ஒரு சிறிய உதாரணம் சொல்லுகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த இடத்தில் சமீபத்தில் ஒரு பெரிய இன்கம்டாக்ஸ் புள்ளி சில சொத்துக்கள், கட்டிடங்கள் வாங்கினார்கள். இரண்டு லட்ச ரூபாய் பெறுமான சொத்து வாங்கினாலும், கணக்கில் தாக்கல் 30,000 அல்லது 40,000 ரூபாய்தான். மீதியெல்லாம் பிளாக் மார்க்கெட் தொகை. இன்கம்டாக்ஸ் மோசம் செய்து பதுக்கி வைத்த தொகையை வைத்துக்கொண்டு கட்டிடம் வாங்குவதிலும், சொத்து வாங்குவதிலும் குறைத்து செலவு எழுதப்படுகிறது. ஆகவே, நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், இம்மாதிரி ஒரு நல்ல வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய வரியாக இருப்பதினால், இது ராஜ்ய சர்க்காரிடம் இருக்கவேண்டும். ரொம்ப தூரம் டெல்லி சர்க்காரிடம் இருப்பதினால், அவர்களுக்கு ஆவலாகி போய் எட்டவும் முடியாது. இப்படிப்பட்ட தொகையை அனுவசியமாக பெரிய புள்ளிகள் மறைத்து விடுவதினால் ராஜ்ய மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக உள்ள “பிரபோர்ஷனேட் தொகை” கிடைப்பது குறைந்து விடுகிறது. இப்படி பல வருவாய்களில் நம் ராஜ்ய சர்க்கார் எமாந்துகொண்டு இருப்பதினால், நமது விவசாயிகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், இந்த பட்ஜெட் மூலம் ஒரு “ரிஸீப்” எந்த அளவு செய்ய முடியும், எந்த அளவு உதவி செய்ய முடியும் என்பதை கவனிக்க முடியவில்லை.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு பெரிய கார்ப்பரேஷன் நியமித்து சர்க்கார் அதை நடத்தினால் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் ஒன்றில் மாத்திரம் கிட்டத்தட்ட 10 அல்லது 15 கோடி ரூபாய் நாம் வருமானத்தை அடையலாம். இப்பொழுது பம்பாய் மாகாணத்தில்கூட இம்மாதிரி கார்ப்பரேஷன் முறையில்தான் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நடத்துகிறார்கள். பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் மாத்திரம் அல்ல. லாரி சர்வீஸைக்கூட அவர்கள் அந்தக் கார்பரேஷனுக்குள் கொண்டுவந்து நடத்துகிறார்கள். இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட பம்பாய் சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்பரேஷனில் 3,500 லாரிகள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால், இங்கு தூரதிரஷ்ட வசமாக அவைகளெல்லாம் பிரைவேட் முதலாளிகள் ஏராளமாக லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு வசதியாக விடப்பட்டிருக்கின்றன. ஏதோ எல்லோரும் சம்பாதிப்பதற்குச் செல்கிறார்கள் என்ற ஒரு பொருமைக் கண்ணோடு நான் இதைச் சொல்லவில்லை. சர்க்காரால் மக்களுக்கு வசதி செய்ய முடியவில்லை என்று

[Sri D. S. Authimoolam] [4th March 1959]

சொல்லும்பொழுது, ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய துறைகளெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லும்பொழுது, “சோஷலிஸ்ட் பாட்டர்ன்” என்று சொல்லக்கூடிய சர்க்கார் இவைகளை யெல்லாம் செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். இம்மாதிரி செய்யக்கூடியதை செய்வதில் நீங்கள் ஏன் காலதாமதம் செய்கிறீர்கள்? உங்கள் கட்சியில் சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன, என்பதைத்தான் நான் இங்கு வருத்தத்தோடு குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. கட்சிக் கோளாறுகள் என்று சொன்னால், முக்கியமாக பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட் முதலாளிகள்தான் நிறைய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்ற குறையை நான் திட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். இப்படிப்பட்ட வருமானம் உள்ள துறைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் விட்டுவைத்திருப்பது சரியாகாது. “சோஷலிஸ்ட் பாட்டர்ன்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய சர்க்கார் அவைகளை சீக்கிரம் கவனிக்க வேண்டும்.

நமது ராஜ்ய நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தில் எனக்கு ரொம்பவும் நம்பிக்கை உண்டு. பாரதம் பூராவிலும் உள்ள நிதி அமைச்சர்களுக்குள் இவர் ஒரு திறமை வாய்ந்த நிதி அமைச்சர் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. (Hear, hear) அப்படியிருக்கும்பொழுது அவைகளை யெல்லாம் செய்வதற்கு இவருக்கு திறமை உண்டு. ஸ்கீம்கள் போடுவதற்கு அறிவு உண்டு. ஆனால் அவருக்கு பலம் கொஞ்சம் குறைவு. இந்திய சர்க்காருடைய கொள்கை ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், மேற்கொண்டு கட்சிக்குள்ளேயே அவருக்கு போதிய அளவு ஆதரவு கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமே. ஆகவே, அவருக்கு திறமை இருந்தாலும், இப்படிச் சில “இன்கன்வீனியன்ஸ்” இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, காங்கிரஸ்காரர்களாகிய உங்களையே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை கார்ப்பரேஷன் ஆக்கினால் நாம் ஏராளமான வருவாய் அடைந்து அதன் மூலம் கிராம மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கலாம். ஆகவே, அம்மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று உங்களையே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக இந்த நாட்டில் கிட்டத்தட்ட சிறுபட்டாதார்கள் 45 லட்சம் பட்டாதார்கள் இருக்கிறார்கள். மூன்று ஏக்கர், மூன்று ஏக்கருக்கு குறைந்து நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பட்டாதார்களுக்கு “லாண்டு டாக்ஸி லிருந்து” ஒரேஅடியாக விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். சர்க்கார் இதைத் துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். அதை இந்த வருஷம் செய்ய வில்லை.

மேற்கொண்டு மின்சாரத்தைபற்றி நமது கனம் மின்சார மந்திரி அவர்கள் எப்பொழுது பார்த்தாலும் பெறுமைப்படுகிறார்கள். அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. ஆனால் மின்சார போர்ட்டிலிருந்து ராஜ்ய சர்க்கார் 4½ சதவிகிதம் வட்டி வசூல் செய்வது மிகப் பெரிய கொடுமையான வட்டிவிகிதம் வசூல் செய்வதாகும். சர்க்கார் மின்சார போர்ட்டிலிருந்து 4½ சதவிகிதம் வட்டி எதிர்பார்க்கவே கூடாது. இந்த வட்டி வீசித்ததை குறைக்கவேண்டும். அந்த வட்டி விகிதம் குறைப்பதின் மூலம் உள்ள தொகையை, “கன்ஸ்யூமர்களுக்கு” முக்கியமாக விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கும், கிராமத்திலிருக்கிற எலக்ட்ரிக் லைட் உபயோகிக்கும் ஏழை மக்களுக்கும் ஓரளவு கன்ஸெஷன் ரேட்டில் மின்சார சப்ளை செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டும். இதைப்போல பல சிறிய காரியங்களைச் செய்து இந்த பட்ஜெட் ஒரு சோஷலிஸ்ட் பட்ஜெட் என்று பெருமைப்பட்டிருக்க வேண்டும் நீங்கள். அதைச் செய்வதற்கு ஏதோ இந்த ஆண்டு தவறிவிட்டீர்கள். அடுத்த வருஷமாவது செய்வதற்கு இப்படி சில யோசனைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri D. S. Authimoolam] [4th March 1959]

மேற்கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிக்கையில் நான்கு விவசாய பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது பெரிய “டிஸ்பாய்மென்ட்”.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got only two minutes more.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: நான் நிறைய பேசவேண்டியிருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER: டிமாண்டுகள் விவாதிக்கப்படும்போது, பேசலாம்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: விவசாய பாங்குகள் இன்னும் அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சரக்கமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களை அடுத்தும் சில நீர்ப்பாசன திட்டங்களை கேரள சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்புடன் உருவாக்க யோசனை செய்துகொண்டிருப்பதாக சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயம். இந்த முறையில் எப்படியாவது இந்திய சர்க்கார் உதவியைக் கொண்டும், ஸோனல் கவுன்ஸிலில் விவாதம் நடத்தியும் இந்தத் திட்டங்களை பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்றுவதன் மூலம், திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகும் ஆறுகளின் தண்ணீர் கடலில் கலந்து விடுகாமல், திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களை வளப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சர்க்கார் நிர்வாகம் என்பது அந்த ஜில்லா காங்கிரஸ் பிரஸிடெண்டு கையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தமாதிரி ஒரு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு தடவை எங்கள் ஊருக்கு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரு “பங்ஷனுக்கு” வருவதாக ஒத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு மறுநாள் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இரவு 12 மணிக்கு என்னை சில நண்பர்கள் வந்து தட்டி எழுப்பினார்கள். “அய்யா, இது என்னவோ உங்கள் தொகுதி. ‘பங்ஷன்’ வைத்திருக்கிறோம்.” நீங்கள் “பங்ஷனுக்கு” வந்தால் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் பங்ஷனுக்கு போகக்கூடாது. அப்படிப் போனால் அவர் மதறஸ் போய்ச் சேருவது நிச்சயம் இல்லை” என்று காங்கிரஸ் பிரஸிடெண்டு பயமுறுத்துகிறார். என்ன செய்வது? என்று தெரியவில்லை. நீங்கள்தான் மானத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். நீங்கள் வந்தால் மேற்கொண்டு சிரமம் இருக்கிறது. ஆகையால் நீங்கள் வர வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நானும் பிறகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நல்லபடியாக ஆபத்து இல்லாமல் ஊருக்குப் போய்ச் சேரட்டேன் என்று “பங்ஷனுக்குப்” போகவில்லை. ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் “பங்ஷனுக்கு” வந்துவிட்டு ஊருக்குப் போய்விட்டார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களை ஜில்லா காங்கிரஸ் பிரஸிடெண்டு இம் மாதிரி பயமுறுத்துகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இந்தப் பார்ட்டிகளுக்குள்ளே இருக்கிறது. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அந்தக் காலத்தில், ராஜாஜி, ஓ.பி.ஆர். போன்ற பெரியவர்களெல்லாம் முதல் அமைச்சராக இருந்தபொழுது எம்.எல்.ஏக்கள்—என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன்—நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது கிடையாது.

1 p.m. இப்போது எங்கள் ஊரில் நிர்வாகம் கலெக்டர் அவர்களோ, டி.எஸ்.பி. அவர்களோ நடத்துவதில்லை. காங்கிரஸ் கமிட்டி பிரஸிடெண்டின் உத்தரவு படிதான் எல்லா காரியங்களும் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. டி.எஸ்.பி. அவர்களோ ஒரு file-ல் “wishes of the Congress President may be complied with,” என்று எழுதுகிறார். அந்த அளவுக்கு நிர்வாகம் தொலைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஜனநாயகம் எல்லாம் அடியோடு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற முறையிலாவது அனுகூல

[4th March 1959] [Sri D. S. Authimoolam]

சர்க்கார் நிர்வாகங்களில் எம்.எல்.ஏக்கள் தலையிடக்கூடாது என்று சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட வேண்டும். அதே போன்றுதான் எம்.எல்.ஏக்களின் விருப்ப பிரகாரம் அமைச்சர்கள் பிரயாணம் செய்யாமல் அங்கங்குள்ள அதிகாரிகளின் யோசனையடிபிரயாணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கான தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order. The hon. Member's expression that the Congress M.L.As. are interfering in the day-to-day administration of the Government amounts to an insinuation of the conduct of Members.

DEPUTY SPEAKER: It is no insinuation. He has mentioned all the Members generally; he has not mentioned the name of any Member.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Even then,, it is an insinuation against all the Members.

DEPUTY SPEAKER: No, no. It is not a point of order.

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது போன்று காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் கோசல்ராம் அவர்களின் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் பயந்து திரும்பி வரவில்லை. அவ்விதம் பயப்பட்டுக்கொண்டு வரக்கூடிய அமைச்சர் யாரும் இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு அங்குள்ள காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர்கள் சர்க்கார் நிர்வாகங்களில் ஒன்றும் தலையிடமாட்டார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: I challenge the Hon. Minister to institute an enquiry and appoint a Committee of enquiry . . .

DEPUTY SPEAKER: No challenge here. The hon. Member should not use the word ‘challenge’ on the floor of the House.

*SRI M. RAMACHANDRA REDDI: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது நீண்ட கால அனுபவத்தின் மூலமாக ஒரு நல்ல வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். எப்போதும் பட்ஜெட்டில் பற்றாக்குறை இருந்தால்தான் செம்மையாக வேலை நடக்கும் என்று சொல்லுவதுண்டு. ஆனால் இப்போது எஸ்டிமேட் போடுகிற இந்த சமயத்திலே ஒரு உபரி பட்ஜெட்டை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்ததிலிருந்து நிச்சயமாக இதில் ஏதோ நல்ல அர்த்தம் இருக்கிறது என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதோடு இப்போது என்.ஜி.ஓக்களுடைய சம்பள விசைத்தாபத்திற்கு பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு கமிஷன் நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிஷன் சீக்கிரமாகவே தனது அறிக்கையை கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்த்து அதற்கு தகுந்த முறையில்தான் இந்த திட்டத்தை அமைத்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இது ஒரு நல்ல விஷயம்தான். அதோடு புது ஆண்டில் புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை அதற்காக அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏதோ வரிகள் எல்லாம் இதில் இல்லையென்றாலும் ஏற்கெனவே அதிகமான வரிகளை விதித்து விட்டார்கள் என்று எதிர்பார்க்கியிருக்கின்றவர்கள் சொன்னார்கள். அவ்விதம் ஒன்றிரண்டு இருந்தாலும்கூட இப்போது புதிய வரிகள் ஒன்றும் அதிகமாக போடாததற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வரி போடாமல் எந்த கட்சியும் அரசாங்கத்தை ஆள முடியாது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். இது

[Sri M. Ramachandra Reddi] [4th March 1959]

இங்கே இருக்கின்ற அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம் என்றாலும்கூட குறைசொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஏதாவது குறை சொல்லுகிறார்கள். அது ஒரு புறம் இருக்க, ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் இந்த பட்ஜெட் திட்டத்தை வரவேற்றுக்கொண்டு தங்களது தொகுதிகளில் இருக்கும் குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி அதையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்வது, குறைசொல்லுவது என்று யாரும் எண்ணக்கூடாது, அரசாங்கத்தின் வேலைகளுக்கு பக்கபலமாக இருப்பதற்குத் தான் இவ்விதம் சொல்லப்படுகின்றதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. எங்கள் வடாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு பருவ மழை பெய்ய தவறியதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் நீர்ப்பாசன வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நீர்ப்பாசன வசதிக்கு அங்குள்ள மக்களுக்கு வேறு எந்த வழியும் கிடையாது. அந்த ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் ஏரிகளையும் குளங்களையும் நம்பிதான் விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது நீர்ப்பாசன வசதிக்காக ஒரு சிறிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ராஜ்யம் பூராவும் எடுத்துப்பார்க்கும்போது வடாற்காடு ஜில்லாவுக்கு எவ்வளவு உதவி கிடைக்கும் என்று இப்போது சொல்வதற்கில்லை. குறிப்பாக வடாற்காடு ஜில்லாவில் நல்ல முறையில் விவசாயம் நடைபெற வேண்டுமானால் நல்ல கிணறுகள் வேண்டும். அதோடு ஏரிகளை எல்லாம் சீர்படுத்த வேண்டும். அதோடு பல மருகுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை தடுப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தால் தண்ணீர் வசதி கிடைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இப்போது மின்சாரத்தின் உதவியினாலும் தண்ணீர் வசதி பெற்று விவசாயம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் பல மருகுகளை தடுத்து நிறுத்தினால் நல்ல முறையில் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். ஆனால் இதனால் ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பது தடைபட்டுவிடும் என்று இலாகா அதிகாரிகள் சொல்லக்கூடும். ஆகவே இந்த தடுப்பு வேலையில் ஈடுபடாமல் அசிரத்தையாக இருந்து விடுகிறார்கள். நான் சொல்லுவது வீணாக போய்க்கொண்டிருக்கும் கால்வாய்களை எல்லாம் அங்கங்கு தடுத்து நிறுத்தினால் அங்கு தண்ணீர் தேங்கி நின்று விவசாயம் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். குறிப்பாக வந்தவாசி தொகுதியில் அகநதி, இரும்பேடு மடு போன்ற பல தேக்கங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் மழை காலத்தில் தண்ணீர் வீணாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த தண்ணீர் எல்லாம் வீணாக மதுராந்தகம் ஏரியில் போய் சேருகின்றது. ஆகவே இதைப் பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்த்து இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருந்தால் விவசாயத்திற்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அங்கு மழை பெய்கின்ற காலத்தில் தண்ணீர் எல்லாம் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவுக்கு தண்ணீர் வந்து விடுகிறது. இவ்விதம் சமுத்திரத்தில் போய் வீணாக விழும் தண்ணீரை சிறு சிறு தடைகளை போட்டு நிறுத்தினால் வடாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்து இதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மராமத்து அமைச்சர் அவர்களை மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே நிலச்சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டியதும் மிக அவசியம். இந்த ஆண்டிலேயே சோஷியலிஸம் பாணியில் நமது சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு வேண்டிய நாம் வேலை செய்து வருகிறோம். அதிலும் நிலச்சீர்த்தத்தை இந்த ஆண்டுக்குள்ளாகவே கொண்டு வரவேண்டும் என்றால் நிலங்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் பண்படுத்த வேண்டும். இதற்கிடையில் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கின்ற நிலங்கள் எல்லாம் நெடுங்காலமாக reclassified செய்யாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸெட்டில்மெண்ட் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தாத நிலையில்தான் இதுவரை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் சில ஏரிகளில் கிடைக்கும் தண்ணீரை உபயோகித்து சிலர் புஞ்சை நிலங்களில் எல்லாம் நஞ்சை சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் ஏரிகளில் தண்ணீர் சீக்கிரமாக குறைந்து விடுகிறது. இதனால் ஏற்கெனவே சாகுபடி செய்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு இரண்டாவது சாகுபடி செய்வதற்கு தடை ஏற்படுகிறது.

4th March 1959] [Sri M. Ramachandra Reddi]

ஆகவே ஸெட்டில்மெண்ட் ஆபீஸை ஏற்படுத்தி எல்லா நிலங்களையும் classified செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதே நிர்ணயப்படுத்தி வைத்துவிட்டால் நிலச்சீர்த்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகின்ற சமயத்தில் நிலங்களை பிரிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் நிர்ணயித்தால்தான் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று கணக்கிடுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே எல்லா நிலங்களை தரம் பிரித்துவிட்டால் நிலச்சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வரும்போது சர்க்காருக்கு வசதியாக இருக்கும்.

மேலும், வடாற்காடு ஜில்லாவில் இப்போது இருக்கும் போக்குவரத்து வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் பல ரோடுகளை இன்னும் சீர்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ரோடுகளை எல்லாம் பராமரிப்பு செய்வதற்கு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பவேண்டுமென்றாலும், அல்லது இதைப்பற்றி ஏதாவது தெரிவிக்க வேண்டுமென்றாலும் சூப்பிரண்டிங் ஆபீஸுக்கு போகவேண்டியிருக்கிறது. வடாற்காடு ஜில்லாவின் சூப்பிரண்டிங் இன்ஜினியரிங் ஆபீஸ் கோயம்புத்தூரில் இருக்கிறது. இந்த மாற்றி சென்னை ஜூனியர் இன்ஜினியரிங் சேர்த்துவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே கோயம்புத்தூரில் இருப்பதை மாற்றி சென்னையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், மின்சார இலாகாவுக்கு நாம் அதிகமாகக் கடன் கொடுக்கிறோம். இதற்குமட்டுமல்ல, பல தொழில்களுக்கும் பல தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்காக கடன் கொடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். இதில் குறிப்பாக மின்சார இலாகாவுக்கு நாம் பெரும் தொகையைக் கடனாகக் கொடுக்கிறோம். மின்சார இலாகாவில் இந்தத் தொகை அதிகமும் கட்டிடங்களின் வாடகைக்காகப் போய்விடுகிறது. சர்க்கார் தரப்பில் வாடகை கன்ட்ரோல் எல்லாம் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும்கூட பல இடங்களிலும் மின்சார இலாகாவிலிருந்து தனிப்பட்ட கட்டிடங்களுக்கு வாடகை கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு வேறு வழியில்லை என்று இப்போது அதிகாரிகள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் வேலூரில் இருக்கின்ற மின்சார இலாகா ஆபீஸ்களுக்கெல்லாம் ரூ. 1,000, ரூ. 750, ரூ. 500 என்று இப்படி வாடகை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அதிக செலவினம் ஏற்படுகிறது. இந்தச் செலவு அடிப்படையில்தான் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்வதில் அன்றையூனரேடிவாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் செலவுகளை யெல்லாம் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிற அடிப்படையில் இருப்பதால் இந்தச் செலவையெல்லாம் சிக்கனப்படுத்த அவர்களுக்கும் வேண்டிய கட்டிட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் கன்ட்ரோல் ஆக்ட் இருப்பதை அவர்களுக்கும் அமுலாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வந்தவாசியில் ரொம்பக் காலத்திற்கு முன்பாகவே ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி சிறு அளவில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த இடம் பெரிய சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடம். இந்த இடத்தில் ஆஸ்பத்திரி கூட சரியான முறையில் இல்லை. இந்த ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நெடு நாட்களாக முயற்சி செய்து கொண்டு வந்தாலும் ஒன்றும் பலனடையாமல் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் புதியதொரு இடத்தில் ஆஸ்பத்திரியை மாற்றி அமைத்து விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய் மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன ஏற்பாட்டிற்குச் செய்யாறு ஆறில் நீர்த்தேக்க அணை கட்டவேண்டுமென்று, 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பரிசீலனை வந்து, பிரெலிமினரி இன்வெஸ்டிகேஷன் நடத்தப்பட்டு, இப்போது கடைசியாக சீப் என்ஜினியர் அவர்கள் இதை “டாம்”-மாக கன்வெர்ட் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதாக அறிகிறோம். அந்த மாதிரி

[Sri M. Ramachandra Reddi] [4th March 1959]

செய்யக்கூடாது. இந்த ஆறினால் அநேக ஏரிகள் பலனடைவதல்லாமல், பயிர் சாகுபடிக்கும் தேவையாக இருக்கிறது. வந்தவாசிக்கு குடிதண்ணீர் வசதிக்கும் பாசன வசதிக்கும் உபயோகப்படக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணியில்லை. நீர்த்தேக்க அணை ஒன்றை செய்யாறு வேந்திரம் என்ற இடத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று எல்லா ஏற்பாடுகளும் முடிந்திருக்கின்றன. சீப் என்ஜினியர்தான் கொஞ்சம் மாறுதலான அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார். அதை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பரிசீலித்து ஏற்கெனவே இருந்த மாதிரி—ஓரிஜினல் ரொபோஸல் மாதிரி—செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவைத் தவிர மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தொழில்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லா என்றால் ஒரு விதமாக நினைக்கிற மனப்பான்மை இருப்பதாக எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. மூலப் பொருள்கள் இல்லை என்று சகஜமாக பதில் சொல்லிவிடக்கூடும். இருந்தாலும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அங்கு எங்காவது மூலப் பொருள்கள் கிடைத்தாலும்கூட வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் தொழிற்சாலைக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று. முடியுமானால், சிமெண்ட் தொழிற்சாலையோ அல்லது காசிக் தொழிற்சாலையோ ஏற்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்குப் பிரையாரிட்டி கொடுத்து அங்கே தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கூடக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பார்த்தால் எல்லா இடத்திலும் ஏராளமாகத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்த சர்க்கார் வந்தும் 10 வருஷ காலமாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. ஆகவே, இதை கவனித்துச் செய்யவேண்டுமாய்த் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஏரிகள் பராமரிப்பைப் பற்றி முன்னமேயே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். பிளானிங் போர்டு மீட்டிங்கிலேகூட ஒரு யோசனை சொல்லப் பட்டது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சர்க்காரினால் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஆயக்கட்டின் கீழ் பாசன வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மழை பெய்து, ஆற்றில் ஜலம் வந்தால்தான் ஏரியில் ஜலம் வருகிறது. அதற்கு பதில் மைனர் இறிகேஷன் டாங்கில் சர்க்கார் ஒரு கிணறை வெட்டவேண்டும். ஏரியில் சர்க்கார் ஒரு கிணறை எடுத்து, வெல் ஸ்கீம் என்று ஒரு திட்டம் போட்டு விவசாயிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டும். அந்த மாதிரி செய்து ஒவ்வொரு மைனர் இறிகேஷன் டாங்கிலும் கிணறு வெட்டி, பம்ப்செட் போட்டு பஞ்ச காலத்தில், ஆபத்தான காலத்தில், 25 ஏக்கராவது நிச்சயமாக சர்க்காருடைய கிணறினால் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்று அரசாங்கம் இதை ஒரு திட்டமாகக் கருதி, அதைச் செய்ய வேண்டுமாய்த் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு, இந்த ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு பகலுணவு அளிக்க இப்போது சர்க்காரிலே ஆறு நயா பைசா கொடுக்கிறார்கள். பத்து நயா பைசா பொது மக்களிடம் வசூல் செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பணத்தை ஏழைகளிடம் கேட்க முடியாது. மற்றவர்கள் பல காரியங்களினால், பல சூழ்நிலைகளினால் அங்கே கொடுக்க முன் வரவில்லை. அதனால் இந்தக் காரியம் தடைப்படுகிறது. அரசாங்கம் பணம் கொடுத்தும், நல்ல ஏற்பாடாக இருந்தும், பொது மக்கள் 10 நயா பைசா கொடுக்க வில்லை என்ற காரணத்தினால் இந்த 6 நயா பைசாவும் நின்று விடுகிறது. மொத்தம் 16 நயா பைசா என்றிருப்பதை 12 நயா பைசா என்று மாற்றி, முழுவதையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு பகல் உணவத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த ஆரம்பக்

[Sri M. Ramachandra Reddi] [4th March 1959]

கல்வி நன்கு நிறைவேறும். ஆகையால் இப்போதுள்ளது போல 6 நயா பைசா கொடுப்பது நல்லதல்ல, முழுப் பொறுப்பையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிய கல்வித் திட்டத்தில் எய்டெட் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களையெல்லாம் மாணேஜ்மெண்டை எடுத்துக்கொள்வதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே பல குறைகள் இருக்கின்றன. மாணேஜிங் கிராண்ட், பில்லிங் கிராண்ட், எக்ஸிப்மெண்ட் கிராண்ட் இவ்வெல்லாம் சர்க்கார் கொடுத்து வந்தார்கள். அதெல்லாம் கிடைக்காமல் இவர்களால் தொடர்ந்து நடத்த முடியாது. இப்போது இருக்கிற முறையில் இவர்களெல்லாம் கொஞ்சம் மனம் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். மாணேஜர்களாக இருப்பவர்கள், ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் இதையே தொழிலாக நடத்தி வருகிறார்கள். நாம் செய்யக் கூடிய சீர்திருத்தம் யாருக்கும் எந்த விதமான கசப்பையும் ஏற்படுத்தாமல், மக்களுக்கு அரசாங்கம் அன்னியோனியமான முறையில், எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்று செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு இவ்வளவு அவகாசம் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri T. P. ELUMALAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். நான் ஏறக்குறைய 8 ஆண்டுகள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். எனக்கு முன்னே பேசிய நண்பர் சொன்னார். நான் மூன்றாண்டுகள் இதைச் சந்தித்திருக்கிறேன் என்று. நான் இதை 8 ஆண்டுகள் சந்தித்திருக்கிறேன். ஆனால் அவர் 3 ஆண்டுகள் சந்தித்திருக்கிறார். ஒரு சந்திப்பின் தன்மையை—அளவை வைத்துக்கொண்டு என்னுடைய அறிவை அளந்தேனோ அதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். திட்டத்தைச் சந்தித்திருக்கலாம். திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தில்தான் அக்கரை செலுத்தி நிறைவேறியதை நாம் குறிப்பாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உண்மையிலேயே பல திட்டங்களைப் போட்டு நாட்டிலே நல்ல பெரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிற விஷயங்களைப் புள்ளி விவரங்கள் மூலமாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும், அவருக்கு உதவி செய்கின்ற அரசாங்க சிப்பந்திகளும் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே பார்த்து என்னென்ன குறைகள் இருக்கிறது, எப்படியெப்படியெல்லாம் சர்க்காரைத் தாக்கிப் பேசு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று பேசினால் அது பிரயோசனம் இல்லை. நான் சட்ட சபைக்கு வந்த போது நான் நினைத்ததுண்டு. நான் நினைத்தது, ஆளும் கட்சி திட்டத்தைக் கொடுப்பார்கள், மாற்றுக் கட்சியில் இருப்பவர்கள் வேறு ஒரு திட்டத்தைக் கொடுத்து இப்படியெல்லாம் நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கொடுப்பார்கள் என்று நான் நினைத்திருக்கிறேன். ஆனால் அப்படி ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை ஏறக் குறைய 8 ஆண்டுகளாக வரவு செலவுத் திட்டம் சபையிலே வந்தபோது நான் பார்த்தது கிடையாது. எனக்கு ஒரு ஞாபகம் வருகிறது. ஒரு பொது கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது அதிகமாகப் பேசத் தெரியாதவர்கள் முன்னாலே பேசியவர்கள் என்னென்ன பேசினார்களோ அதே கருத்தையொட்டி, அதே கருத்தை தொட்டு பிரசங்கம் செய்வதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அப்படியே இந்தச் சபையில் பிரசங்கத்தை நான் பார்த்திருக்கிறேன். (பெட்டி ஸ்பீக்கர்: அங்கத்தினருடைய நேரத்தில் 5 நிமிஷம் ஆகிவிட்டது) இப்படியெல்லாம் இல்லாமல் நல்ல மாற்றுத் திட்டங்களைக் கொடுத்து மாகாண முன்னேற்றத்திற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நண்பர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உண்மையிலேயே இந்த சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு வாழ்க்கை முன்னேற்றம் ஏற்பட அக்கரைகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறியேன். இதனால் சோகலெல்லாம் நல்ல நிலையில் இருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். ஒரு நண்பர் பேசியபோது சொன்னார்கள், ஏதோ காங்கிரஸ் தலைவர்களெல்லாம் மந்திரிகளையும் மற்றவர்களையும், சர்க்கார் சிப்பந்திகளையும் அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று.

[Sri T. P. Elumalai]

[4th March 1959]

எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், என்னுடைய பகுதியில் கூட வசதியுள்ள ஒரு சிலர் ஹரிஜனங்களுடைய திட்டங்கள் நிறைவேற்ற முடியாதபடி குறுக்கே நிற்கிறார். மற்றும் ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் சென்று தங்களுடைய காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் சில சமயங்களில் அதிகாரிகளைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எந்த நிலைமையில் அவர்கள் அதிகாரிகளைச் சந்திக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி அதிகாரிகளைச் சந்திக்கிறார்கள் என்று மாற்றுக் கட்சியிலுள்ளவர்கள் வயிற்று எரிச்சல் படுகிறார்கள். போலீஸ் டி. எஸ். பி. யைப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொன்னால் எந்தக்காரியத்திற்காகப் பார்க்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சில விஷயங்களை டி. எஸ். பி.க்கு சொல்லியாக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி விளக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏதேதோ நினைத்துக்கொண்டு பேசுவது என்பது சரியல்ல. இந்த விதத்தில் குறை சொல்வதிலும் பிரயோசனம் இல்லை.

உண்மையிலேயே ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு என்று பணத்தை ஒதுக்குகிறார்கள். நிறைய பணம் ஒதுக்கினால் மட்டும் போதாது. இது சம்பந்தமாக ஸ்ரீ கருணாநிதி அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்றேன். அவர் சொன்னது காரியத்தில் வரவேண்டும். பணத்தை ஒதுக்குவதில் மட்டும் பிரயோசனம் இல்லை. அது நடைமுறையில் நல்லபடி இயங்க வேண்டும் நல்ல பலனைத் தரவேண்டும். பல துறையில் சர்க்காரும் அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் வேலை செய்தாலும் அவர்களுக்கு உதவியாக மாற்றுக்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் துணையாக இருக்க வேண்டும். போடப்படும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் மாற்றுக்கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களும் அதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும். குற்றத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. எல்லோருக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அக்கரை வேண்டும். திட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு வேண்டுமானால் இன்னும் அதிகப்படியாக பணத்தைக் கேட்க வேண்டும். அதற்கு என்று தனியாக சட்டசபையைக் கூட்டி கூட பணத்தை ஒதுக்கச் சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்குவதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர் பணம் கொடுத்த பிறகு சட்டசபையைக் கூட்டி அதற்கு அங்கீகாரம் பெற்றுவிடலாம். ஆகவே நிதி அமைச்சர், போடப்படும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லோரும் அக்கரை காட்ட வேண்டும்.

சர்க்கார் (வரி) போட்டாலும் போடாவிட்டாலும் உண்மையிலேயே மற்றவர்கள் ஜனங்களுக்கு வரி போட்டுக்கொண்டு தானிருக்கிறார்கள். மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு சினிமா உற்பத்தியாகிக்கொண்டுதான் வருகிறது. அதற்கு வரி போட்டுக்கொண்டுதான் வருகின்றார்கள். அரசியலில் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் வரி போட்டுக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். திண்பத்திரிகை தினம் ஒன்றுக்கு ஒன்றாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. காங்கிரஸ் காரர்கள் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அப்போது தினம் ஒரு பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டு பணம் வசூலிக்கவில்லை, இப்போது ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து வரி வசூலித்து தான் வருகிறார்கள். (சில குரல்கள் : தரத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.)

இப்போழுது நாம் ஐந்து வருஷ திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். அதை நிறைவேற்றுவதில் எல்லோரும் அக்கரை கொள்ள வேண்டும். சர்க்காரும் சர்க்காருடைய அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் அதில் வேலை செய்தாலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுத்து வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று மாற்றுக்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன நில ஜாரி விஷயமாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். கோவில் நிலங்கள், எதற்கும் லாயக் கில்லாத குடிமனைக்கு வசதியுள்ள நிலங்களை (எந்த விதத்திலும் பிரயோசனப்படாத நிலங்களை) ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்க முன்

4th March 1959]

[Sri T. P. Elumalai]

வரவேண்டும். அப்படி ஜாரி செய்து கொடுக்க முயற்சிக்கும்போது அதற்கு பல இடுக்கண்கள் ஏற்படுகிறது. அப்படி கொடுக்கக்கூடாது என்று யாராவது ஒருவர் முன் வந்து மனுக்கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஜாரி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அதை விடாமல் தடுத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். இதற்கு எல்லாம் செவி சாய்க்காது சர்க்கார் இந்த வேலையை நிறைவேற்ற முன் வரவேண்டும். மேலும் இதற்கெல்லாம் மாற்றுக் கட்சியிலுள்ளவர்கள் உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் நில ஜாரி விஷயமாக எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் உதவி செய்ய அக்கரையோடு முன் வரவேண்டும். மாற்றுக்கட்சியிலுள்ளவர்கள் சர்க்கார் எந்த திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அதை நிறைவேற்றுவதில் அதிகம் பங்கெடுத்துக்கொள்வதே கிடையாது. அதைப்போலவேதான் ஐந்தாண்டு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு அதிகம் கிடையவே கிடையாது. அப்படி உதவி செய்வதால் ஆளும் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு ஏதாவது செல்வாக்கு வந்து விடுமோ என்ற எண்ணத்தில் அப்படி உதவி செய்யாமல் இருந்து விரகிறார்கள். பல இடங்களில் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்களே தவிர செய்ததாகவே இல்லை. மாற்றுக் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் உற்சாகம் இருந்ததாகவே தெரியவில்லை. இப்படி நான் சொல்லும்போது மாற்றுக்கட்சியைப்பற்றி புகார் சொல்லுகிறேன் என்று கருத வேண்டாம். கட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல் நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் அக்கரை காட்ட முன் வரவேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் தொழிலாளர்களுடைய விஷயத்தில் நமது சர்க்கார் மிகவும் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். தொழில்களை தேசிய மயமாக்குவதில் நமது சர்க்கார் அக்கரை காட்டி வருகிறார்கள். மேலும் எல்லா இலாகாவையும் தேசிய மயமாக்குவதில் எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அக்கரை காட்ட முன் வரவேண்டும். போக்குவரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு கட்சிகளுக்குள் கட்சி போட்டி போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக அங்கே ஒரு வேலையைச் செய்ய முன் வந்தால் அங்கு இரு கட்சிகள் இருப்பதால் அந்த வேலை நடைபெறாமல் தடுத்து நிறுத்த முன் வருகிறார்கள். ஆகவே தேசிய மயமாக்குவதில் விரோதமாக கட்சி உண்ணைட்டத்தோடு இருக்கக்கூடாது என்பதையும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கார் இலாகாவும், அதிகாரிகளும் அதனுடைய சிப்பந்திகளும் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளவில்லை என்றும், பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்றும் சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. சர்க்கார் அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் செய்யும் குற்றங்களை அமைச்சர்கள் மீது போடுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. ஆனால் சர்க்கார் செய்யும் நன்மைகளுக்கு அமைச்சர்களைப் பாராட்டுவது கிடையாது. இந்த மனப்பான்மை இருக்கவே கூடாது. சர்க்கார் சிப்பந்திகள் குற்றம் செய்தால் அவற்றை அவர்கள் மீது தான் சுமத்தவேண்டுமென்பது அமைச்சர் மீது சுமத்தக்கூடாது.

போடப்படும் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற பெற்றுப்பு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பற்றுக்குறை திட்டத்தை கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்தால் பற்றுக்குறை திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். உபரி திட்டத்தைப் போட்டு விட்டால் அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை ஏதோ திட்டம் போட்டு விட்டார்கள் என்று குறை சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு திட்டம் தயாரிக்க ஆற்றல் இல்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் சரியான திட்டம் போடவில்லை யென்றால் மாற்றுக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஏதாவது ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். மேலும் இந்தத் திட்டத்தில் நல்ல திட்டங்கள் இல்லையென்றால் கடைசி நாள் அன்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசப் போகிறார். அப்பொழுது அவர் நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வரட்டும். அதைப் பற்றி சர்க்காரை யோசிக்க வற்புறுத்தலாம். ஹரிஜன முன்னேற்றத்

[Sri T. P. Elumalai] [4th March 1959]

திற்கு எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்களும் வேலை செய்யவேண்டும். மாற்று திட்டத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இது வரையிலும் மாற்றுக் கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு எந்த விதமான வேலைகளையும் செய்யவில்லை. இனிமேலாவது செய்ய முன் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இதற்கு முன்னால் கொடுக்கப்பட்ட வரவு செலவு திட்டக்குறிப்புகள் லைப்ரரியில் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பார்த்து நல்ல திட்டங்களை எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்கள் தயாரிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வரவு செலவு திட்டம் நல்ல முறையில் மக்களுக்குப் பயன்படும் அளவில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லா கட்சியிலுள்ளவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மாற்றுக் கட்சியிலுள்ளவர்களும், சர்க்கார் அதிகாரிகளும், சிப்பந்திகளும் இதற்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.

(After lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER : We shall continue the discussion on the budget. Sri R. Chidambara Bharathi will now speak.

* SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : அன்பும், ஆற்றலும் மிக்க சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். சம்பிரதாயமாக, சர்க்கார் கட்சியைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில் மாத்திரம் அல்ல, மிக முக்கியமாக வரவேற்க வேண்டிய அம்சங்கள் பல இருக்கின்றன என்பதை எனது சக அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். என்பதை நான் தைரியமாக சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வருட நிதி நிலை அறிக்கையில் 265 லட்ச ரூபாய் உபரியாக இருப்பது மாத்திரமல்ல, சென்ற வருஷத்தைப் பார்க்கிலும் இந்த வருடம் மழை மிகவும் குறைவு. பெய்த மழையும் காலா காலத்தில் பெய்யவில்லை. அதன் காரணமாக விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வந்த நிலங்களில் மக்களின் உழைப்பும் அதிகம். மழை தவறியதன் காரணமாக விளைவு குறைவு. இந்தக் குறைவான நிலைமையிலும் பெய்த மழைத் தண்ணீர் துளி கூட வீணாகப் போகாதபடி நீர்த்தேக்கங்களில் நல்ல முறையில் தேக்கப்பட்டு, அந்தத் தண்ணீரை சரியானமுறையில் விநியோகம் செய்த இலாகாவின் திறமையின் காரணமாக 64,000 டன் நெல் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதை மறக்க முடியாது. 37,000 டன் புஞ்சை தானியமும் இந்த வருடம் அதிகமாக இருக்கிறது. மிக முக்கியமாக நமக்கு வேண்டிய அந்நியச் செலாவணி வருவாயைப் பெருக்கக் கூடிய வகையில் 47,000 டன் நிலக்கடலைப் பருப்பு இந்த வருஷம் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. நம் நாட்டுக்கு மிகவும் தேவைப்படக் கூடியதாகவும் வெளி நாட்டிலிருந்து வாங்கக் கூடியதாகவும் இருக்கக் கூடிய பருத்தியானது 13,000 பேல்கள் இந்த வருடம் அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் நோக்கும்போது, நம்முடைய சர்க்கார் நமக்காக மிகவும் சிரமத்தோடு, நல்ல முயற்சி செய்து இந்த மாதிரி உற்பத்தியை அதிகரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றியோடு கூற வேண்டியவர்கள் மாத்திரமல்ல, மதிச்ச்சியோடு வரவேற்க வேண்டியவர்களாகவும், இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியிலும் பெரியாறு பாசனம் அல்லாத ஒரு பகுதியிலும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பெரும் பகுதியிலும், வட ஆற்காடு, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களில் பெரும் பகுதிகளிலும் நாம் கிஸ்தி கூட தன்ன வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். வசூலிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில்

[Sri R. Chidambara Bharathi] 4th March 1959]

கூட—இவ்வளவு கஷ்டமான சமயத்திலும் கூட—265 லட்சம் ரூபாய் உபரி பட்ஜெட்டாக நமது வரவு செலவுத் திட்டம் அமைந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும், நமது சர்க்காரும் மிகவும் கவனமாக எல்லா விஷயங்களையும் கவனித்து, செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் சிறப்பாகச் செய்ய எத்தனித்து, சிக்கனமாக இருக்கவேண்டிய காரியங்களில் எவ்வளவு சிக்கனமாக செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சிக்கனமாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக நன்றாக ஆராய்ந்து இந்த உபரி நிலைமையை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை நாம் வரவேற்காமலும், பாராட்டாமலும் இருக்க முடியாது. இந்த உபரி பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வர வேறுதல்கள் இல்லாத நிலைமையில்—வேறுதல்கள் இல்லாத சூழ்நிலையில்—அதை வேறுபடுத்தியதோடு, சர்க்கார் புதிய பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய நல்ல காரியங்களை மாத்திரம் அல்ல, அவசியமான காரியங்களைச் செய்ய முற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து நாம் சந்தோஷம் அடையக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

விதைப் பண்ணை விஷயத்தில் முயற்சித்திருக்கிறார்கள். முயற்சியில் சில தவறுகள் என்று கூற முடியாது. நமது நாட்டிலுடைய, மக்களுடைய நிலைமைக்கு ஏற்றாற்போல் சிலவற்றை நடத்த முடியாமல் போய்விட்டன. அப்படி இருந்தும் கூட இன்னும் அந்த முயற்சியைக் கைவிடாதபடி அதிகமாக விதைப் பண்ணைகளை உண்டாக்குவதைப் பார்க்கிறோம். குறைந்த விதைப் பண்ணைகள் சிறந்த முறையில் நடத்திவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த விதைப் பண்ணை விஷயத்தில் நமது சர்க்கார் உச்ச வரம்பை நிலத்திற்குக் கட்டுமென்பொழுது அதில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நிலத்தில் விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்துச் சிறப்பாகவும், திறம்படவும், நடத்த முடியும் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் செய்வதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சில சிறிய யோசனைகளையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேரடியாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்ட இடங்களில் நேரடியாகவே வயல்களுக்கு விவசாயம் ஆகிக் கொண்டிருப்பதால் அனேக கண்மாய்கள் பாசனத்திற்குத் தேவை இல்லாமல் இருப்பதை சர்க்கார் தெரிந்திருப்பார்கள். நாமும் தெரிந்திருப்போம். நல்ல வண்டலோடு கூடிய தண்ணீர் தங்கக் கூடிய நல்ல கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. அதை இந்த விதைப் பண்ணைகளுக்காக எடுத்துக்கொள்வார்களேயானால், நல்ல மண்வளம் பொருந்தியதாகவும், பல வருஷ காலமாகத் தண்ணீர் தேங்கி இருப்பதின் காரணமாகவும் அவ்விடத்தில் விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தினால் மிகவும் திறம்பட நடத்த முடியும். அதைப் பற்றி சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதையும் சர்க்கார் யோசிப்பார்கள். யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய விஷயத்தில் நாம் மிகவும் அக்கறை செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் நமக்குத் தேவையான உணவு தானியங்களை நாமே உற்பத்தி செய்து கொள்வதோடு நமக்குப் பக்கத்து சகோதர நாடான கோளா போன்றவர்கள் நம்மீது குறை சொல்லாமல் அவர்களுக்கும் தேவையான உணவைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கடமைமில் நாம் இன்றளவும் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறோம். நமது நாட்டிலிருந்து அரிசி போகக் கூடாது கேரளத்திற்கு என்று நாம் இப்போது அபிப்பிராயம் சொல்லுவது அவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காக அல்ல. நமக்கு வேண்டிய உணவு தானியங்களை நாம் அதிகமாக அடைய வேண்டும். அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு மத்தியில் ஆந்திரத்திலிருந்தும், டெல்லி அரசாங்கத்திடமிருந்தும் அவர்கள் அரிசியைப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வழிதான் அவர்களுக்கும், இங்குள்ளவர்களுக்கும் உகந்ததாக இருக்கும். விலை ஏறிக்கொண்டே போவதைத் தடுக்க முடியும் என்றே பல காரணத்தினால் அப்படிச் சொல்கிறோம். அவர்களுக்கு அரிசி கொடுப்பதை மறுக்க வில்லை. கட்டுப்பாடு இல்லாமல் போகிறதே, இங்கும் அதனால் விலை ஒரேயடியாக ஏறுகிறதே என்றுதான் மனதில் சங்கடம் கொள்கிறோம். ஆக

[Sri R. Chidambara Bharathi] [4th March 1959]

லால் இம்மாதிரியான நிலைமைகள் இனியும் ஏற்படாதிருக்க விவசாயத்திற்கு வேண்டிய சகல ஏற்பாடுகளையும் நமது சர்க்கார் செய்ய முனைந்திருப்பதால் நாம் சந்தோஷம் அடைய வேண்டும்.

முக்கியமாக நிலத்திற்கு வேண்டியது உரம். மண்வளம் எவ்வளவு மிகுதியாக இருந்தாலும் கூட நிலத்திற்கு வேண்டிய உரத்தை விவசாயிகள் சலபமாகப் பெற வழி வகை செய்தால்தான் சாகுபடி நல்ல முறையில் நடக்கும். விவசாய உற்பத்தியும் பெருகும். இதன் முக்கியத்துவத்தை நமது சர்க்கார் நன்றாக உணர்ந்து இயற்கை உர வளத்தைப் பெருக்குதலுக்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதும், இந்த உரம் டன் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய்க்கு அதிகப்படாமல் குடியானவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதும் மகிழ்ச்சிக்கூறியதாகும். சென்ற வருஷத்தைப் பார்க்கிலும் இந்த வருஷம் 68 ஆயிரம் டன் கம்போஸ்டு உரத்தை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அடுத்து அவர்களுடைய லட்சியமாக 10.48 லட்சம் டன் கிராம கம்போஸ்ட் உரம் தயார் செய்ய திட்டமிட்டிருப்பதாக நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டு இருப்பது நமக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறது. சிறிய, பெரிய பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களிலும், நகரசபைகளிலும், அபிவிருத்தி பள்ளக்குகளிலும் இந்த உரத்தைத் தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த முயற்சி நிச்சயமாக வெற்றி பெறக் கூடியது. அந்த வெற்றிக்கு நாமும் நம்மைச் சேர்ந்தவர்களுமே உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மக்களும் உதவி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை நம் எல்லோருக்கும் இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இதற்கு மத்தியில் நாம் 2 லட்சம் ஏக்கரளுக்கு மேலாக நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்காகப் பல புதிய திட்டங்கள் பல கோடி ரூபாயில் செலவு செய்திருக்கிறோம். இந்த ஒரு காரணத்தினால் தான் பருவ மழை தவறியும், பஞ்சம் ஏற்படாத வகையில் உணவு கொள்முதல் செய்வதற்குரிய வாய்ப்பை நமக்கு அளித்திருக்கிறது என்றால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நமது சர்க்காருக்கு ஓர் அபிப்பிராயத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற தடவையும் நிதி நிலை அறிக்கை சம்பந்தமாக நடந்த விவாதத்தின் போது இதைச் சொன்னேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆகவே இதைப் பற்றிச் சர்க்கார் ஒன்றும் யோசிக்கவில்லை என்கிற குறை நான் சொல்லவில்லை. அதாவது பெரியார் அணைக்கட்டுவதற்கு முன்பாகவும், இப்போது சரீப்பத்தில் வைகை அணை கட்டுவதற்கு முன்பும், நானூறு சொச்சம் கண்மாய்களிலிருந்து ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மட்டும் 3 லட்சம் ஏக்கரா விவசாயம் ஆகிக்கொண்டிருந்தது. வெள்ளம் வரும்போது வைகை ஒரு ஜீவ நதியாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இப்போது அணை கட்டிய பிற்பாடு வருஷத்திற்கு 2 மாதம் கூடத் தண்ணீர் அந்த நதியில் ஓடவில்லை. இதனால் முன்பு சாகுபடி செய்யப்பட்டு வந்த நிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. சர்க்கார் ஏற்படுத்தியுள்ள கமிட்டி கூட்டம் நவம்பர் மாதம் 16-ந் தேதி சிவகங்கையில் (ஒரு கூட்டம்) நடைபெற்றது. ஜில்லாவில் உள்ள பெரிய அதிகாரிகளும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த எல்லா சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், மக்கள் சபை உறுப்பினர்களும் வந்திருந்தார்கள். நமது மாகாண ரீதியில் ரெவின்யூ போர்டு முதல் மெம்பர், ரிசையரான சீப் இன்ஜினியர், விவசாய நீர்ப்பாசன சம்பந்தமாக இப்போதுள்ள சீப் இன்ஜினியர் இது சம்பந்தமான அதிகாரிகள் எல்லோரும் வந்திருந்தார்கள் வந்திருந்த சமயத்தில் வைகை அணைக்கட்டிலிருந்து, பெரியாறு அணைக்கட்டிலிருந்தும் வைகைக்கு வேண்டிய தண்ணீரைத் தேக்கி ஆடி, ஆவணி மாதத்தில் ராமநாதபுரம் வரையில் தண்ணீர் வரும்படி வைகையில் விட்டால் இந்த மூன்று லட்சம் ஏக்கராவும் நல்ல முறையில் சாகுபடிக்கு வரும். தஞ்சை ஜில்லா மண் வளத்தைப் பார்க்கிலும், மதுரை ஜில்லா மண் வளத்தைப் பார்க்கிலும் கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் மண் வளம் மிகுதியானது

[4th March 1959] [Sri R. Chidambara Bharathi]

இப்போதும் கூட பத்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவையோ ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவையோ தண்ணீர் மிகுதியாக வரும்போது ஏக்கருக்கு 40 மூட்டை, 50 மூட்டை என்று விளைந்துவிடுகிறது. ஆதலால் அந்தப் பகுதிக்கு வேண்டிய தண்ணீரை விடத்தான் வேண்டும் என்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். இந்தக் கருத்தை எல்லா சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், ஏனையோரும் வலியுறுத்தினார்கள். சீப் இன்ஜினியர் யோசிப்பதாகக் கூறினார். அந்தத் திட்டம் பற்றி நிதி நிலை அறிக்கையில் ஏதாவது வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அது வராமல் இருந்தாலும்கூட அந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்று நடத்துமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். இப்போது சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பலத்திலிருந்து அதைச் செய்யலாம். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு ஆகும் திட்டம் அல்ல. ஆற்றிலிருந்து கண்மாயில் தண்ணீரைக் கொண்டுபோவதற்கு வாய்க்கால்களைச் செப்பனிட ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவழித்தால் போதும். மூன்று லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடி செய்ய வசதி இருக்கிறது. ஆகவே சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் இதைச் செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் பல பிளாக்குகள் ஏற்படுத்துவதாக, பல அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்யப்போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதார வகையிலும், சுவி வகையிலும் அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் பிற்போக்காக இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒப்புக்கொண்டது மாதிரியல்ல, நல்ல காரியங்களை வேகமாக செய்வதற்கு மத்திய சர்க்காரும், மாகாண சர்க்காரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் இந்தத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு பிளாக்குகள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பிளாக்குகளிலுள்ள மக்கள் தங்கள் செலவுப் பொறுப்பாகிய பசுதித் தொகையைக் கொடுக்க முடியாதவர்களாக இருப்பதால் திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை. இப்போது நான் சொல்லப்போவது வெறும் கற்பனை என்றே, வெறுமனே படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகிறது என்றே யாரும் நினைக்க வேண்டாம். அந்தப் பிராந்தியத்தில் இப்போது மதுரை ரோடு வழியாக ராமநாதபுரத்துக்கு மக்கள் திருச்சி, மதுரை தஞ்சாவூர் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படிப் போகிறார்கள்? அவர்கள் பெட்டியையும் சட்டியையும் தூக்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். தங்கனிடம் உள்ள ஆடு மாடுகளை வந்த லீலைக்கு விற்றுவிட்டு வேலையும் உடையும் தேடி அந்த ஜில்லாக்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலுள்ள மக்களிடமிருந்து இத்திட்டங்களுக்குப் பாதி தொகை எதிர்பார்க்கலாமா? முதுகுளத்தூர், அருப்புக்கோட்டை முதலிய தாலுக்காக்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்குச் சர்க்கார் சலுகை காட்ட வேண்டும்.

*SRI S. M. ANNAMALAI: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டம் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே பரிதாபப்பட வேண்டி இருக்கிறது. காரணம், உபரி பட்ஜெட் சமர்த்திருப்பதாக இந்த சர்க்கார் கூறுகிறது. இது எதைப் போல் இருக்கிறது என்றால், ஒரு மனிதனின் வாயையும் கையையும் கட்டிவிட்டு, அவன் முன்னால் சோற்றை வைத்து, “நாங்கள் எல்லோரும் சாப்பிட்டுவிட்டோம் இதோ, இந்தச் சோறு மீதமிருக்கிறது” என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. ஏனென்றால், இன்று இந்த மாநிலத்தில் ஆசிரியர்களின் குறைகள் நீக்கப்படவில்லை; கைத்தறி நெசவாளர்கள் குறை நீக்கப்படவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் பசி, பட்டினி என்ற கூக்குரல். இந்த நிலையில் உபரி பட்ஜெட் காட்டுவது விந்தையாக இருக்கிறது. இதைப் பார்த்தும் போது உண்மையிலேயே பரிதாபப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நாங்கள் வரி போடவில்லை என்று சொல்

[Sri S. M. Annamalai] [4th March 1959]

கிறது இந்த சர்க்கார். இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இங்கே சமர்ப்பிக்கப் படும் அதே நாளில் முன்பு இந்த நகரத்தில் மட்டும் அல்ல, மாநிலம் பூராவும் காய்கறி கடைகளும் மூடப்பட்டு ஹர்த்தால் நடத்தப்பட்டது. காரணம் ஏறத்தாழ ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் விற்பனை வரி மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டபோது பல வியாபாரிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அது சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. வியாபாரிகள் கடைகளை மூடி தங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவித்தார்கள். எனவே, “நாங்கள் வரி போடவில்லை” என்று சர்க்கார் சொல்வதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம்.

விவசாய உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால், அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தார் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று அலசி அலசிப் பார்த்தேன். விவசாய இலாகாவால் ஒரு அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1957-58-ம் ஆண்டில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில், 1956-57-ம் ஆண்டில் விவசாயம் செய்யப்பட்ட நில விஸ்தீர்ணம் மொத்தம் 55 லட்சத்தி 38 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில், 1956-57-ம் ஆண்டில் விவசாயம் செய்யப்பட்ட நில விஸ்தீர்ணம் மொத்தம் 57 லட்சத்தி 20 ஆயிரம் (57.2 லட்சம்) ஏக்கர் என்று கண்டிருக்கிறது. எனவே சர்க்காரின் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கின்றன. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 57.2 லட்ச ஏக்கர் என்ற தவறான கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், விளைந்த நெல்லின் அளவை எடுத்துக்கொண்டாலும், விவசாய இலாகாவின் அறிக்கையில் 1956-57-ல் 4,631,000 டன் நெல் அதாவது அரிசி 3,103,000 டன் அரிசி விளைந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 1956-57-ல் 31.96 லட்சம் டன் அரிசி விளைந்ததாகக் கண்டிருக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் தவறான கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் குறிப்பிடும் புள்ளி விவரங்கள் என்னுடைய சொந்தப் புள்ளி விவரங்கள் அல்ல. சர்க்கார் விவசாய இலாகாவால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தகத்திலுள்ள புள்ளி விவரங்களைத் தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். வேண்டுமானால், கனம் அமைச்சர் அந்தப் புத்தகத்தைப் பார்க்கலாம்.

மேலும், ‘காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டெக்ஸ்’ பற்றிய புள்ளி விவரங்களை சர்க்காரின் புள்ளி விவர இலாகா தந்திருக்கிறது. அது 1956 ஏப்ரலில் 417 ஆக இருந்து 1956 அக்டோபரில் 522 ஆக உயர்ந்தது. சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில், அது 1956 ஜூலையில் 377 ஆக இருந்தது என்றும், 1957 ஜனவரியில் 497 ஆக இருந்தது என்றும், 1957 மார்ச்சில் 470 ஆக இருந்தது என்றும், 1957 டிசம்பரில் 512 ஆக உயர்ந்தது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கின்றன. ஆகையால் நீங்கள் வைத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் அத்தனையும் தப்பானவை என்று சொல்லலாம் என்று இந்த மன்றத்தில் கூற விரும்புகிறேன். உங்கள் புள்ளி விவரங்களைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நான் தவறான புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று கருத வேண்டாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இரண்டு புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டெக்ஸ், மற்றொன்று ஹோஸ்டெல் ப்ரைஸ் இன்டெக்ஸ். இரண்டையும் “கன்ப்யூஸ்” பண்ணிக் கொண்டு பேசக் கூடாது.

* **SRI S. M. ANNAMALAI:** அப்படியே பார்த்தாலும், அந்தப் புள்ளி விவரங்களில், நெல்லை அரிசியாக ஆக்கும்போது 35 சத விதிகத்தான் உமியாகப் போகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தில் 80 பட்டுள்ளவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். 64 படி நெல்லை அரைத்தால் 32 படி தான் அரிசி கிடைக்கும்; அதிக பட்சமாகக் கிடைத்த

[4th March 1959] [Sri S. M. Annamalai]

தாலும், 34 அல்லது 35 படிதான் கிடைக்கும். அம்மோனியம் ஸல்பேட்டை, உரமாக உபயோகிக்கும் இந்தக் காலத்தில் அவுட்டர்ன் குறைவாகத் தான் வருகிறது என்று விவசாயிகள் எல்லோரும் சொல்வார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எடைக் கணக்கில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 64 படி நெல் என்ன எடை இருக்கும் என்றும் 32 படி அரிசி என்ன எடை இருக்கும் என்றும் தெரிந்துகொண்டால் இந்தப் புள்ளி விவரம் சரியானது என்பது தெரியும். நீங்கள் படிக்கணக்கில் பேசுகிறீர்கள். அதனால்தான், எதையும் முன் கூட்டியே யோசித்துப் பார்த்த பிறகு குறிப்பிட வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன்.

* **SRI S. M. ANNAMALAI:** முப்பத்தி மூன்று சத விதிகத்தான் உமியாகப் போகும் என்று அந்தப் புள்ளி விவரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எடைக் கணக்கில் பார்த்தால் அவ்வளவுதான் உமியாகப் போகும்.

* **SRI S. M. ANNAMALAI:** எடைப்படி பார்த்தால், படிக்கணக்கில் பார்த்தாலும் இந்தக் கணக்கு ஒரேமாதிரியாகத்தான் இருக்கும்.

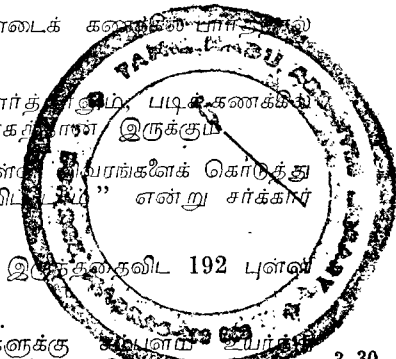
இவ்வாறு முன்னுக்குப் பின் முரணான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்து விட்டு, “நாங்கள் உபரி பட்ஜெட் சமர்ப்பித்துவிட்டோம்” என்று சர்க்கார் சொல்வதில் அர்த்தமில்லை.

காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டெக்ஸ், 1956-ல் இருந்ததைவிட 192 புள்ளி 1959-60-ல் உயர்ந்திருக்கிறது.

நிதியமைச்சர் அவர்கள், தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் உயர்ந்து இருக்கிறது, அதை வைத்துக்கொண்டுதான் விலைவாசிகளை உயர்த்தியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது தன்னுடைய பொறுப்பில் இருந்து தட்டிக் கழிப்பதற்குத்தான். தொழிலாளர்களின் சம்பளம் உயருவதற்கும் விலைவாசிகள் உயருவதற்கும் யாதொரு விதத்திலும் சம்பந்தம் இல்லை. 1956-ல் ஒரு தொழிலாளி 60 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்து 1958-ல் அவன் 90 ரூபாய் வாங்குகிறான் என்றால் ஒருவேளை அதை ஒத்துக் கொள்ளலாம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களிடம் ஒன்று பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டெக்ஸ் 592-க்கு ஒரு நாளும் போனது இல்லை. ஹோஸ்டெல் ப்ரைஸ் இன்டெக்ஸ் தான் போய் இருக்கிறது.

* **SRI S. M. ANNAMALAI:** ஆகவே, தொழிலாளர்கள் சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு விலைவாசிகளை ஒப்பிடுவது சரியல்ல. வேண்டுமானால் சொல்லலாம், உற்பத்தி செலவு அதிகமாகிறது, பணப்புழக்கம் அதிகமாகிவிட்டது, கள்ளமார்க்கட்காரர்கள் பெருகிவிட்டார்கள், மழையிலில்லை, உணவு பற்றாக்குறை, ஆதலால், விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று சொன்னால் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியும். அதை விட்டு விட்டு தொழிலாளர்களின் சம்பளம் உயர்ந்துவிட்டதினால்தான் விலைவாசி உயர்ந்து விட்டதென்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. அதை ஒத்துக்கொள்ள நான் தயாராயில்லை. அடுத்தபடியாக, விதைப் பண்ணைகள். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் உரையில், 1957-ம் ஆண்டு டிஸம்பர் முடிய 116 பண்ணைகள் ஆரம்பித்திருப்பதாகவும் 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சுக்குள் 20 பண்ணைகள் கூடுதல் ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும் ஆக 136 பண்ணைகள் மார்ச் முடிய ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. மேலும், 180 பண்ணைகள் ஆரம்பிக்க 1958-59 ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 72 லட்சம் ரூபாய் என்ன வாயிற்று என்று கேட்கிறேன்? இப்பொழுது இந்த சட்டமன்றத்தின் முன்னதாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் 130 பண்ணைகள்தான் இனி

3-30
p.m.

[Sri S. M. Annamalai]

[4th March 1959]

மேல் இருக்கும் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு மேலும் 180 பண்ணைகள் ஆரம்பிக்க இதற்கென்று 72 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினீர்களே அந்தப் பணம் என்னவாயிற்று என்று கேட்கிறேன்? அப்பணம் வீணாகப் போய்விட்டதென்றால் என் அது குறித்து இந்த உரையில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று கேட்கிறேன். அடுத்தபடியாக “ரிவர் பம்பிங்க் ஸ்கீம்ஸ்” இந்த திட்டம் ஏறத்தாழ ஆறு இடங்களில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று உங்கள் அறிக்கையில் கூறுகிறது. தென்ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்று, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒன்று, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒன்று, செங்கற்பட்டு மாவட்டம் ஒன்று என்று உங்கள் அறிக்கையில் இருந்து படித்துப் பார்த்தேன். இந்த திட்டங்களை ஆரம்பித்து ஏறத்தாழ இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஆகின்றன. இப்பொழுது தான் ஒன்றே ஒன்று ஸாங்க்ஷன் செய்து சர்க்காரிடம் வந்திருக்கிறது. மற்ற இரண்டும் இப்பொழுது பரப்போஸஸ் ஸ்டேஜில் இருப்பதாக தெரிய வருகிறது. இந்த ஸ்கீம்களுக்காக பணம் ஒதுக்கி இரண்டு மூன்று வருடங்களாக அதை சரியான முறையில் செலவழிக்காமல் அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பின்னர் பில்டர் பாயின்ட் எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் இங்கு ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கின்ற போது சொல்லப்பட்டது: 1954-55-ல் 787, 1955-56-ல் 675, 1956-57-ல் 452, 1957-58-ல் 304, 1958-59-ல் 297, என்று 1958-59 வரை குறைந்து கொண்டே வந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி குறைவதற்கு காரணம் என்னவென்று கேட்கிறேன்? பில்டர் பாயின்ட் வெல்ஸ் மீது நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது; அது நன்கு வேலை செய்கிறது என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு 600-க்கு மேல் தோண்டப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். 1954-55-ல் இருந்து 1958-59 வரை படிப்படியாக இது குறைந்து கொண்டே வரும்போது எப்படி உங்களுக்கு இதில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. பணத்தை விரயம் செய்வதற்காகவா கேட்கிறீர்கள்? அடுத்தபடியாக “டீ வல்டிடிங்” டீ வல்டிடிங்காக 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு போன்ற தாலூகாவில் காளசமுத்திரம் என்ற ஏரி தூர்ந்துவிட்டது. அந்த மண்ணை வார வேண்டுமென்று சொன்னதற்கு அதற்காக, 60,000 ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அதுபற்றி கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அங்கு இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு மழை பெய்து இரண்டு மாதம் தண்ணீர் வந்தது. இப்படி இரண்டு மாதங்களாக தண்ணீர் அந்த ஏரியில் இருந்தும் கூட ஒரு நாளுக்குக்கூட அந்தத் தண்ணீர் நஞ்சை நிலங்களுக்கு பாயவில்லை. காரணம், அந்த ஏரி மண்ணால் மூடப்பட்டிருப்பதுதான். இதுபற்றி ரெவன்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கூட சர்க்காருக்கு ஒரு தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறார். அப்படியிருந்தும் இந்த நாள் வரை அங்கு “டீ வல்டிடிங்காக” யாதொரு பணமும் செலவு செய்யப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட எரிகளை டீ சில்ட் செய்ய இந்த அரசாங்கம் தவறிய காரணத்தினால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தவறி விட்டது என்று நான் சொல்லவேண்டும். உண்மையிலேயே உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் தோல்வி அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டுமே தவிர உணவு உற்பத்தி பெருகி விட்டது என்று சொல்லும் இந்த புள்ளி விவரத்தை வைத்துக்கொண்டு உணவு உற்பத்தி பெருகிவிட்டது என்று நாளை அல்லது உண்மை நோக்கம் கொண்ட யாரும் அதை நம்ப முடியாது. அடுத்தபடியாக, நிதியமைச்சர் அவர்கள் 500-க்கு மேல் ஜனத்தொகை உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் பள்ளி ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அழகாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டிய விஷயந்தான். ஆனால் அதே சமயத்தில், அவரை நான் தாழ்மையாக ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு மைலுக்கு கொஞ்சம் குறைவாக இருந்தாலும் அங்கு ஆரம்பிப்பதில்லை. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் கூட ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறோம். நாலேந்து கிராமங்களைப் பற்றி அடிக்கடி இந்த சர்க்காருக்கு மேலும் மேலும் எழுதியும் கூட “ரிசெக்டட்” என்று போட்டு வருகிறதே தவிர பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்படுவதில்லை. 500-க்கு மேல் ஜனத்தொகை கொண்ட பல கிராமங்களில் இன்னும் பள்ளிக்கூடங்கள்

4th March 1959] [Sri S. M. Annamalai]

ஆரம்பிக்கவில்லை. மத்தியில் ஆறே அல்லது எரியோ இருந்தாலும் சரி அங்கு ஆரம்பிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, அங்கும் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI HEMALATHA DEVI: சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையின் பீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன் காலையில் பேசியபோது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் சருணாநிதி அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். கோபிசெட்டிப் பாளையம் மகாநாட்டின்போது ரோடுகள் அமைத்தது குறித்து குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் கோபிசெட்டிப் பாளையம் மகாநாட்டிற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படித்தான் கவர்னர் அவர்களது உரையின் மீது விவாதம் நடந்தபோதும் ஊட்டியில் சட்டசபை நடத்துவது பற்றி குறிப்பிட்டு பேசினார்கள். அதுபோல தற்போதும் கோபிசெட்டிப்பாளையம் மகாநாட்டிற்காகத் தான் ரோடுகள் போடப்பட்டது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவித்தார்கள். அதுதப்பற்றி பேசும்போது நல்ல விவரங்கள் தெரிந்துகொண்டு பேசினார்களா? குறிப்பு அறியாது, விவரம் தெரியாது பேசுவது மிகவும் தவறு என்று நான் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கோபிசெட்டிப்பாளையம் மகாநாடு கூடுவது என்று ஆகஸ்டுமாதத்தில் தீர்மானித்தார்கள். டிஸம்பர் மாதம் அது நடைபெற்றது. ஆனால் அந்த ஹைவேஸ் ரோடானது அதற்கு முன்பே ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் போடுவது என்று தீர்மானித்திருந்தார்கள். அப்படி அந்த உத்தரவின் விவரம் தெரியாது கோபிசெட்டிப்பாளையம் மகாநாட்டிற்காகத்தான் ரோடுகள் அமைத்தார்கள் என்று சொல்வது அரசியலில் ஒரு கட்சிமீது வீண் குறை சொல்வதுபோல்தான் இருக்கும். ஆகவே, விவரங்கள் தெரியாது எதையாவது பேசுவது என்பது கூடாது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையின் பிரகாரம் விலைவாசிகள் என்ற தலைப்பிலே பார்க்கும் பொழுது 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த விலைவாசி என்ன? இப்பொழுது இருக்கும்படியான விலைவாசி என்ன? என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 25 ரூபாயில் குடுப்பத்தை நிர்வகிக்க முடிந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது 250 ரூபாய் இருந்தால் தான் அந்தக் குடுப்பத்தை நிர்வகிக்க முடிகிறது. 25 ஆண்டு காலமாக விலைவாசியும் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஊதியமும் உயர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலையில் உப்பு மிஞ்சினால் தண்ணீர், தண்ணீர் மிஞ்சினால் உப்பு என்று சொல்லுவதுபோல், விலைவாசியும், ஊதியமும் ஒன்றுக்கொன்று முந்திக்கொண்டு உயர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் பார்க்கும்போது 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விவசாயிகள் வாங்கிய ஒரு காமடக் கம்பு என்ற கருவி 0-1-6 அணுவாக இருந்தது, இப்பொழுது 8 அணுவாக இருக்கிறது. மண்வெட்டி அன்று 8 அணுவாக இருந்தது, இன்றையதினம் 3 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. எருது அன்றையதினம் 50 ரூபாயாக இருந்தது, இன்று 250 அல்லது 300 ரூபாயாக இருக்கிறது. அதுவும் நல்ல எருது வாங்கவேண்டுமென்றால் 500 ரூபாய்க்குத்தான் டைடீக்கும். அந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் வாங்கும்படியான கருவிகள் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அம்மாதிரி அதிக விலை கொடுத்து கருவிகளை வாங்கி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் உணவு தானியத்தை மட்டும் குறைந்த விலைக்கு எப்படி விற்கமுடியும்? அதனால் தான் முன்பு ஒரு ரூபாய்க்கு 10 படி போட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள், இன்று ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி போடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஊதியத்தை இன்னும் உயர்த்திக்கொண்டே போவோமானால் 100 ரூபாயாக 1,000 ரூபாயாக அதிகரித்துவிட்டால் இன்றைக்கு 1 அணு விற்கக்கூடிய இட்லி ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கப்படும் என்பது தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயம். இம்மாதிரி விலைவாசிகள் உயர்வதை தடுப்பதற்கு ஓரளவு விலை கட்டுப்பாடு இருக்கத்தான் வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Srimathi Hemalatha Devi] [4th March 1959]

நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தமட்டில் திட்டமிட்டபடி பல பெரிய அணைக்கட்டுக்களைக்கட்டி முடித்து, அவைகளின் மூலமாக 2,20,000 ஏக்கரா நிலங்கள் புதிய பாசன வசதியைப் பெறவிருக்கின்றன என்றும், மேலும் இன்னும் 25,000 ஏக்கராவுக்கு பாசன வசதி ஏற்படும் என்றும் நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கட்டளைக் கால்வாய் திட்டம், புள்ளம்பாடி திட்டம், நெய்யாறு திட்டம், வீரே, பரம்பிகுளத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களுக்காக வேண்டி 210 லட்ச ரூபாய் அணைக்கட்டுத் திட்டம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதே சமயத்தில் ஒன்று குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மகாணத்தில் அதிக பிற்போக்கான ஜில்லா என்று சொல்லக்கூடிய சேலம் ஜில்லாவில், அதிலும் பிற்போக்கான பகுதி என்று சொல்லக்கூடிய தர்மபுரி தாலுகா அது ஒரு வரண்ட பிரதேசம் அதில் சின்னூறில் அணை கட்டவேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நீண்ட காலமாக விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி ஒன்றும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதைப் பாரக்கும்போது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது என்றாலும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இதை ஏற்று நடத்த அரசாங்கம் ஆவன செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக சின்னூறு அணைக்கட்டு திட்டம் பற்றி அமைச்சர் அவர்களும், என்ஜினியர் அவர்களும் நேரில் போய் பார்வையிட்டார்கள். அப்படி பார்வையிட்ட காலத்திலே அந்த ஆறு உற்பத்தியாகிற இடத்திலிருந்து 10 மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் அணை கட்டுவதாக இருந்தால், 2 மனைகள் அருகே இருப்பதால் செலவு தொகை கொஞ்சம் தான் ஆகும் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்திற்கு கிழக்கே ஐந்து ஆறுகள் கூடுகின்றன. இந்த ஐந்து ஆறுகள் கூடும்படியான இடத்தில் நரை தேக்கி ஒரு பெரிய அளவிலே அணை கட்டினால் அதிக தண்ணீரைத் தேக்கி அந்த தாலுகா பூராவும் விவசாயிகள் செய்வதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் கூட இந்தத் திட்டத்திற்காக ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை கொடுப்பதற்கு முன்வருவதற்கு தயாராக இக்கிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி பெரிய அளவிலே ஐந்து ஆறுகள் கூடும்படியான இடத்தில் இந்த அணையை கட்டினால் தாலுகா பூராவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை மறுமுறையும் தெரிவித்து அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஆவன செய்வார்கள் என்று நான் பெரிதும் நம்புகிறேன். அதை உடன்படியாக செய்ய நாள் பெரிதும் நம்புகிறேன். அதை உடன்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன் அடுத்த படியாக, காடுகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் காடுகள் வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்று அதில் அதிக அக்கரை செலுத்துவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1959-60-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் 100 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே செலவினத்தைப் பார்க்கும்போது ரூ. 61 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் காடுகள் அதிக சீர்கேடான நிலையில் அழிந்து போகின்றன. அவைகளை நாம் சீர்படுத்துவது மிகவும் முக்கியம். குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் பெரும்பாளையம், நெருப்பூர் ஆகிய இடங்களில் அதிக மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ரிஸர்வ் காடுகள், ரெவின்யூ காடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தப்பகுதி பிற்போக்கான பகுதி என்ற காரணத்தினால் வேரு ஜீவனத்திற்கு வட இல்லாத காரணத்தினால், கரி கடுவது என்ற தொழிலில், அதாவது மலைகளில் உள்ள காடுகளில் இருக்கும் மாங்கனீசை வெட்டி கரி சுடும் தொழிலால் மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்த மலைகளில் இருக்கும் படியான காடுகள் எல்லாம் அழிந்து போய் விட்டன. அந்தக் காடுகளில் உள்ள மரங்கள் பெரும்பாலும் வெட்டப்பட்டு விட்டன. அதன் காரணமாக இந்தப் பகுதியில் மழையே இல்லாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருந்துவருகிறது. எனவே காடுகளுக்கு ஒதுக்கியிருக்கும்படியான தொகையிலே மேலும் 3 லட்சம் ரூபாய் இருப்பதினாலே, அந்தத் தொகையைக் கொண்டு ஏற்கெனவே இருக்கின்ற காடுகளை பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Srimathi Hemalatha Devi] [4th March 1959]

சமுதாய நலத் திட்டம் என்ற தலைப்பின் கீழ், 176 வட்டாரங்களில் இந்தத் திட்டம் நடைமுறையில் இருந்துவருவதாகவும், நடப்பு ஆண்டிலே இன்னும் 34 வட்டாரங்கள் சேர்க்கப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிக பிற்போக்கான பகுதிகளை இத்திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும். அதுவும் சுற்றி உள்ள வட்டாரங்களை சமுதாய நலத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு நடுவில் ஒரு வட்டாரத்தை விட்டிருந்தால் அந்த வட்டாரத்தைக் கண்டிப்பாக சேர்க்க வேண்டும். இந்த அளவில் பார்க்கும் பொழுது சேலம் ஜில்லாவில் தர்மபுரி தாலுகாவிலுள்ள பாலக்கோடு வட்டாரத்தை இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, பொதுவாக மகாணத்தில் இருக்கும்படியான பிற்போக்கான பகுதிகளை கவனித்து, அந்த வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் பரவ ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பெருந்தொழில்கள் சம்பந்தமாக, பெரம்பூரில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ரயில்பெட்டிகள் செய்யும் தொழிற்சாலையில் 6,216 பேர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு சராசரி 400 பெட்டிகள் கட்டுவதற்கான அளவிற்கு தொழிற்சாலை இயங்கி வருவது கண்டு நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இதையெல்லாம் பார்க்கும் பொழுது வடக்கே சித்திரஞ்சன் தொழிற்சாலையில் ரயில்வே என்ஜின்கள் செய்தாலும், இங்கே செய்யப்படும் ரயில் பெட்டிகளை இணைக்காமல் அந்த என்ஜின்களைமட்டும் ஓடவிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, இனிமேலாவது வடக்கே சித்திரஞ்சன் தொழிற்சாலை இருப்பதினால் வடக்கு வாழ்கிறது என்று ஒரு சிலர் சொல்லாமல் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பெருந்தொழில்கள் அல்லாமல், சிறு ரகத் தொழில்கள் சம்பந்தமாகவும் ஊக்கம் காட்டியிருப்பது கண்டு நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சிறுதொழில்களை வளர்க்க வேண்டிய ஒரு நிலையிலே கடர் அபிவிருத்தித் திட்டம் நாட்டில் ஒரு நல்ல திட்டமாக அமையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அம்பர் சர்க்காலிலே ஒரு நாளைக்கு ஒரு நபர் 1½ ரூபாய் வீதம் சம்பாதிக்கலாம். அம்மாதிரி ஒரு குடும்பத்தில் 3, 4 பேர்கள் இருந்தால் அம்பர் சர்க்காலில் அவர்கள் நூல் நூற்பார்களே யானால், ஒரு நாளைக்கு குறைந்தது 5 ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம். சிறு தொழில் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் அம்பர் சர்க்காவை பரப்புவதன் மூலம், நல்ல வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு வழி வகை இருக்கிறது. எனவே இந்தத் திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம். இதை நாட்டிலே பல பாகங்களிலும் அதிகப்படியாக விருத்தி செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி விருத்தி செய்தால் கண்டிப்பாக இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை குறைக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று கேள்வி நேரத்தில் கூட அரிசியை மில்களில் தீட்டுவதற்கு லேசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்பது பற்றி விவாதித்தோம். உண்மையிலேயே அரிசியை பாலிஷ் செய்வதற்கு மில்களுக்கு லேசென்ஸ் கொடுக்காமல் இருந்தால் கைக்குத்தல் அரிசியை பரப்புவதற்கு வசதியாக இருக்கும். கைக்குத்தல் அரிசியை சாப்பிடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு மில்களுக்கு லேசென்ஸ் கொடுத்தால் கைக்குத்தல் அரிசியை மக்களிடையே ஊக்குவிப்பதற்கு அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும். எனவே லேசென்ஸ் கொடுக்காமல் இருப்பது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, சிறு கைத்தொழில் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ், குடிசைத் தொழில் என்ற முறையில் கைக்குத்தல் அரிசியை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக கல்வி என்னும் தலைப்பில் பெண் கல்வியைப்பற்றி ஒரு குறிப்பும் காணப்படவில்லை என்பதைப் பார்த்து நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். பெண்கள் எல்லாம் படித்து முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்று நாம் எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆண் களைப்போலவே பெண்களும் படித்து முன்னேற வேண்டும் என்பது நம் எல்லோருடைய ஆசை. இந்த நிலைமையில் ஒரு சில ஜில்லாக்களில்

[Sri R. Kandasami]

[4th March 1959]

சென்னையில் 45 காலேஜ்கள் இருக்கின்றன. உடனடியாக சேலத்தில் ஒரு ஆர்ட்ஸ் காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் அன்னிய ஊர்களுக்கு, தஞ்சையிலேயோ, கோயம்புத்தூரிலேயோ அல்லது மதராஸிலேயோ போய்ப் படிக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு ஆர்ட்ஸ் காலேஜை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேற்கண்ட விஷயங்களை சர்க்கார் நன்கு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI M. JAGANNATHAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, never before in the history of this Legislative Assembly, the Budget speech was made in Tamil by the Hon. the Minister for Finance. Now for the first time, the Hon. Minister for Finance has introduced the innovation and made his speech in Tamil for which he deserves our congratulations and praise. Apart from this if my opinion were asked about the contents of the speech I would like to say that the speech of the Hon. the Finance Minister was prosaic, dull, drab, colourless and monotonous. Let not the Hon. the Finance Minister take me amiss when I say this. I do not for a moment suggest that the Hon. the Minister is not capable of making a brilliant speech on the floor of this House. Far be it from me to suggest that.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That was only possible when the hon. Member was on my side. (Laughter.)

* SRI M. JAGANNATHAN: We all know that the Hon. Minister is capable of making brilliant extempore speeches holding his audience in animated suspense. But why is it that the speech he has now made was so very uninteresting? The answer is the defect lies not in his ability to make speeches as such, but in the uninteresting Budget that he has presented to us. If I may be permitted to use the expression, the Hon. Minister was blowing his own trumpet in that he was describing at great length the achievements of his own Government for the past so many years. He was trying to paint a rosy picture but that picture was misleading and after all that was only one side of the picture. It does not help the hon. Members of this House particularly the hon. Members on the Opposition side, to correctly evaluate the so-called achievements of the Government. Therefore it is the bounden duty of the hon. Members of the Opposition here to take stock of the position and examine the Budget critically.

When the Hon. Minister announced that there was a surplus of Rs. 139 lakhs I remember to have heard some sort of acclamation emanating from the Congress Benches. No doubt the Hon. Minister has very clearly contrived to produce a surplus of Rs. 139 lakhs. But that by itself is not substantial. It is neither a big sum nor a great surplus. The Hon. Minister himself has declared in his speech that this amount will be spent away in no time by paying the temporary relief of Rs. 5 granted to the public servants. Therefore, this so-called surplus is not at all going to carry us any far. If we look up the ways and means Budget the position is not

[Sri M. Jagannathan]

[4th March 1959]

happy either. The Government seek to balance the ways and means Budget by resorting to a policy of borrowing from the Union Government and raising an open market loan to the extent of Rs. 6 crores. Apart from this they have a scheme to raise another loan to the extent of Rs. 8 crores from various other sources. When the Government are therefore trying to borrow left and right like this, I do not know how the Hon. Minister is justified in making the claim that he has improved the finances of the State. That is a claim which is very very incompatible with the real financial position of our State.

I could have easily taken the statement of the Hon. Minister as sacrosanct when he stated that he had made every effort to improve the financial position of the State and that considerable improvement was made in the finances of the State ever since the finances of this State were entrusted to his great care. But the real position is when we know that the Finance Commission of India did not give as much grant in aid as our Government wanted from them, how can we say that the Hon. the Finance Minister has improved the financial position of our State? He says that the Finance Commission did not consider our claim in the right perspective and did not come forward to give us liberal grants as they have done in the case of all the other States. He has indulged in a language which reeks of prevarication. It is not very straight forward. It is not very clear. It is very quibbling.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even though the hon. Member is a master of English language, let me tell him 'prevarication' is not quite parliamentary. I would request him to be moderate in his language and not to be carried away by his own words and phrases.

* SRI M. JAGANNATHAN: May I respectfully submit that the word, 'prevarication' is parliamentary and that all that it means is . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not parliamentary and I demand it should be withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: It should be withdrawn. The hon. Member cannot use it.

* SRI M. JAGANNATHAN: If only the Hon. Minister for Finance thinks that the word 'prevarication' is objectionable, I have no difficulty in withdrawing it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I know. (Laughter.)

* SRI M. JAGANNATHAN: But let me say that that word by itself is most inoffensive and that it is parliamentary.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: What does it mean? Why should the hon. Member justify it now?

[4th March 1959]

SRI M. JAGANNATHAN : I said, 'I withdraw it'.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Sir, on a point of . . .

DEPUTY SPEAKER : No; the hon. Member can rise only if the Chair permits him. Now, I hope the hon. Member, Mr. Jagannathan, will not repeat the word.

*SRI M. JAGANNATHAN : Sir, let me pick up the thread from where I left—the Finance Commission. I have been seriously interfered with in my speech by the Hon. Minister for Finance. The Finance Commission did not give the grant-in-aid we have asked for. I do not know even to this day why our request was turned down by the Finance Commission when it thought it fit to give more grants to other States. Why was it that our State was treated in this way? What justification was there for the Finance Commission to give a sort of step-motherly treatment to our State? I demand an explanation in the name of the people of our State from the Hon. Minister for Finance. He must come forward to explain the reasons why the Finance Commission has turned down our request. Proceeding further, I would like to state this. When the Government came to know that the Finance Commission did not give us grants in such a measure as we wanted, they resorted to a policy of imposing all manner of taxes in the name of improving the finances of the State. This has affected the ordinary, poor people of our State very adversely. Therefore, I would like to point out that if only our Government were persistent in trying to get more grants from the Finance Commission, there would not have been any need for the Government to resort to all manner of taxes exhausting the very taxable capacity of the people. Sir, there is a directive principle in our Constitution. Article 39 (a) says that the State shall endeavour to pursue a policy by which it will secure the right of reasonable means of livelihood to all its citizens. So far as our State is concerned, our Government have not made any effort to enforce this directive principle of the Constitution. On the other hand, this directive principle is more honoured in its breach than in observance. Instead of providing sufficient means of livelihood to all the citizens, our Government have pursued a policy of taxing the very means of livelihood of our people. For instance, recently they came forward with a measure to compel ordinary consumers of foodgrains to pay tax. This is not only opposed to the directive principle of the Constitution but also does not speak well of this Government. They should have come forward at the right time to peg down the rise in prices in our State. I know, so long as we are living in an unplanned, capitalist economy, as we do, there will be these violent fluctuations of boom and slump conditions, technically called the trade cycle. That is an aspect of our economy over which we have no control whatsoever. But still with reference to certain commodities, the Government by following judicious policy can easily control the price fluctuations. One such commodity is the category of foodgrains. How is it, Sir, that this Government have not thought it fit to interfere at the right time to see that the prices of foodgrains and other essential commodities are controlled?

[4th March 1959] [Sri M. Jagannathan]

This budget, as I said, is very disappointing. The yardstick by which we should measure a budget is its utility. I, for one, do not find any utility as such in this budget from the point of view of the common man, the ordinary wage-earner who lives in the village. This budget does not even take cognizance of some of the fundamental and basic problems confronting our State. For instance, the problem of grinding poverty, the problem of unemployment, the problem of illiteracy, the problem of minimum wages for the farm labourers in our State and the problem of fixing ceilings on land holdings have very conveniently been given the go-by. The Government have not taken even the slightest cognizance of these burning, crying problems facing our State which are far-reaching in their import from the point of view of the millions of masses who live in the State. If only Mahatma Gandhi, the Father of our Nation, were to be resurrected, I have absolutely no doubt in my mind whatsoever, he will simply shed tears of sorrow at the colossal misrule that is going on in our State. The Government have not come forward to provide viable solutions to these burning problems. In the name of presenting a budget and making a speech thereon, our Finance Minister conveniently passed over these problems. I only appeal to the Government of the day that they should hereafter come forward to prove themselves worthy of the great and sacred trust and confidence reposed in them by every citizen of our State.

Thank you, Sir.

*SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : சட்ட மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அடுத்த வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச முற்படுகிறேன். இரண்டு கோடி சொச்சம் ரூபாய் உபரியாக இருக்கக்கூடிய வரவு செலவு திட்டத்தை நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததைக் கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மனமுவந்து மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். அதற்கு வந்தனத்தையும் செலுத்துகிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தில் பருவ மழை, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லா லாக்களில் மிக மோசமாக இருந்த போதிலும் குறிப்பாக திருச்சியில் ஓரளவு சுமுகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சொன்னாலும் உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் இந்த வருஷம் மழை மிக மிகக் குறைவு. உடையார்பாளையம் பகுதியின் தென்பகுதியில் சுமாராக மழை பெய்திருந்தாலும் வட பகுதியில் மழை மிக மிகக் குறைவு. அங்கே குடிக்கக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் பட்டினியாலும் பசியாலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறிய ஆயக்கட்டுகளுக்குக் கூட அங்கே தண்ணீர் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறிய ஆயக்கட்டுகளுக்குக் கூட அங்கே தண்ணீர் கிடையாது. அங்கெல்லாம் நிலைமை மோசமாக இருப்பதால் வரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்று கூட சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு மழை குறைவாக பெய்திருக்கிறது. மற்றும் அந்தப் பகுதிகளில் மழை இல்லாத காரணத்தால் புஞ்சை நிலங்களுக்குக் கூட வரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்று பல கிராமங்களிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அந்தப் பகுதி மக்கள் புஞ்ச நிலைமையில் வாடாமல் இருக்க வரி வஜா செய்து கொடுப்பதோடு, புஞ்ச நிலாண வேலையையும் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதி எப்போழுதும் மோசமானது என்று கூற விரும்புகிறேன். உடையார் பாளையத்தில் மழை இல்லாததின் காரணமாக புஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உடையார்பாளையம் பகுதிக்கு

[Sri S. Ramalinga Padayachi] [4th March 1959]

வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆண்டில் விலைவாசிகள் ஓரளவு சமாராக இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட கண்ட்ரோல் ஏற்பட்டதன் காரணமாக விலைவாசி ஏற்றமில்லாத நிலை இருக்கிறது. எங்கள் பக்கங்களில் கூட தஞ்சை நெல் ஓரளவு சமாரான விலைக்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. அவ்வளவு மோசமாக இல்லை. ஆனாலும் அரசாங்கம் சில லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்து மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கத் திட்டமிடவேண்டும். அரசாங்கம் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்று பஞ்சம் ஏற்பட்டு மக்கள் கஷ்டப்படுகின்ற பகுதிகளில் நிவாரணம் அளிக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் மின்சார விஸ்தரிப்பைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சதந்திரம் அடைந்தும் கூட இன்னும் எங்கள் பகுதியில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. கடந்த 10, 12 ஆண்டுகளாக எங்கள் பகுதிக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆயினும் இன்னும் மின்சாரம் வந்த பாடிவில்லை. திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ள கம்பெனியின் கையில் இந்த மின்சார விநியோகப் பொறுப்பு இருப்பதன் காரணமாகத்தான் இன்னும் எங்கள் பகுதிக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அரசாங்கமே நேரடியாக இந்தப் பொறுப்பை ஏற்று எங்கள் பகுதிக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதன் மூலமாக குடி தண்ணீர் கஷ்டமும் ஓரளவு தீரமுடியும் என்றும் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற 84 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறுமானால் ஒரு போகம் கூட சரியான விளைச்சலைத் தராத நிலங்களில் இரண்டு மூன்று போகம் பயிர் செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக சமுதாய நலத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அது மக்களுக்கு மிகவும் நல்ல பயன் கொடுக்கும் திட்டம் என்று உறுதியாகக் கூறலாம். சில எதிர்க் கட்சிகள் பலவிதமாகக் கூறினாலும் கூட, மக்கள் இந்தத் திட்டத்தின் பயனை மிகவும் நல்ல முறையில் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மக்களின் உயர்வுக்காகவும், நலனுக்காகவும்தான் இந்தத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில கட்சிகள், தங்களுக்குச் செல்வாக்கு இல்லாமல் போய் விடுமோ என்ற காரணத்தால் இந்தத் திட்டம் பயனற்றது என்று பேசி வருகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், நோயாளி ஒருவன் ஆஸ்பத்திரியில் சென்று மருந்து சாப்பிடுகிறவன் தன்னுடைய நோயின் கடுமை காரணமாக அவசரப்பட்டு டாக்டரைப் பற்றிக் குறை கூறுவதைப் போல் இருக்கிறது. அவன் தன்னுடைய நோயைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்வதில்லை. அதைப் போல் சில கட்சிகள் சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பற்றி நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசி வருகிறார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே பெரும் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். பெரம்பூரில் ரயில்வே பெட்டி செய்யும் தொழிற்சாலை நடந்து வருகிறது. நெய்வேலித் திட்டம் மிகவும் வெற்றிகரமான முறையில் நடந்துவருகிறது. இந்த மாபெரும் திட்டங்களைப்பற்றி யெல்லாம் கூட எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் பயன் பெறும் மக்கள் யார்? எல்லோரும் நம் தமிழ் மக்கள்தான். அங்கு பணியாற்றுவவர்கள் எல்லாம் தமிழர்கள்தான். நெய்வேலியில் 8,000 பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் எல்லோரும் நம் மக்கள் தான். அதன் பயனை அடைபவர்களும் நம் நாட்டவர்தான். அப்படி இருக்கும்போது இதைப்பற்றி குறை சொல்லுவது பொறுத்தமல்ல. இந்தத் தொழில் மூலம் வரும் வருமானம் நம்முடைய நாட்டுக்காகத் தான் செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்தப் பணம் எல்லாம் உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு சென்று விடுகிறது? ஆகவே

[Sri S. Ramalinga Padayachi]

அவர்கள் குறை சொல்லுவார்களேயானால், குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற ஒரே எண்ணத்துடன்தான் கூறுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மேலும் பல சிறு தொழில்களும் வெற்றிகரமான முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே குடி தண்ணீரைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருப்பது எங்களுக்குக் கொஞ்சம் வருத்தமாக இருக்கிறது. எப்படியாவது கஷ்டப்பட்டு கோதாவரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தால் சென்னை குடி தண்ணீர் கஷ்டம் நீங்கும். வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களுக்கு நீர்ப்பாசனமும் ஏற்படுமென்று முயற்சிப்பது போல உடையார்பாளையத்திற்கு குடி தண்ணீர் கஷ்டம் நீங்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். எங்கள் பகுதிக்கு குடி தண்ணீர் கிடைத்தால், ஏதோ பெரிய சஞ்சிவி மருந்து கிடைத்தாற் போலாகும். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இந்தத் தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் பற்றிக் கூறியும் அந்தக் கஷ்டம் போக்கப் படவில்லை. மந்திரி அவர்கள் நேரே வந்து பார்த்தும் கூட இன்னும் அந்தக் கஷ்டம் போக்கப்படவில்லை. குடி தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தினால், குட்டை குளங்களில் உள்ள தண்ணீரை மக்கள் குடிப்பதன் காரணமாக ஒரு வித நோய்க்கு உள்ளாகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அடுத்தபடியாக திருச்சி ஜில்லாவின் தலைநகரமாகிய திருச்சி நகரத்திலேயே—காவேரி நதி ஓடியும் கூட—தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இருக்கிறது. எங்கள் தாலுக்காவுக்கு பக்கத்தில் இருப்பதனால் அதற்கும் அந்தக் கஷ்டமோ என்று எண்ணுகிறோம். உடனடியாக அந்தப் பிரதேசத்தில் நிலவும் குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தை நீக்க வேண்டும்.

சாலைகளைப் பற்றி சொல்லும்போது எங்கள் தாலுக்காவிலுள்ள நெடும் சாலை 20 ஆண்டுக்கு முன்னால் எப்படி இருந்ததோ அப்படியே செப்பனிடப்படாமல் இருக்கிறது. போக்கு வரத்து வசதி இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. அந்த ரோடுகளை செப்பனிடும் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் பலவித முன்னேற்றம் இருக்கிறதென்று சொன்னாலும் கூட பின் தங்கிய மக்களுக்கு கல்வியில் சலுகை கொடுக்கிறோம். ஐம்பத்தெட்டு சமூகம் என்று சொல்லும்போது பலதுறைகளில் பின் தங்கிய மக்கள் அனேகம் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்தங்கியவர்களுக்கு ஓரளவு பணம் ஒதுக்கியிருந்தாலும் அந்தப் பணம் காலாகாலத்தில் கிடைக்காமல் இந்த ஆண்டு ஸ்காலர்ஷிப் அடுத்த ஆண்டில் கிடைக்கிறது. இப்படி இல்லாமல் காலாகாலத்தில் அந்தத் தொகையை மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே சுகாதார வசதிக்காக—கிராம ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகம் ஏற்படுத்த முடியாது. டாக்டர்கள் இல்லாத குறை இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். அதைப் போக்கும் வகையில் டாக்டர்களுக்கு நூறு ரூபாய் சம்பளம் அதிகம் கொடுத்து, வீட்டு வசதியும் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று இந்த அறிக்கையில் காணப்படுவது நல்ல அம்சம். இனி அதிகமான டாக்டர்கள் கிராமப் புறங்களுக்குப் போவதற்கு இது ஓரளவு உற்சாகம் ஊட்டும் வகையில் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நாம் ஓரளவு சமாதானம் அடைந்திருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு ஐந்து கூட றுவு, பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று கண்டிருக்கிறது. சென்னை மாநிலத்திலே கூட்டுறவு பண்ணைகளைப் பற்றி பேசும்போது சிலர் ஏதோ கூட்டுறவு பண்ணையென்றால் சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் தெங்கு மராடா என்ற பண்ணை இருக்கிறது. அது மிகவும் நேர்மையான முறையில் நடந்து பல ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் நல்ல நிலையில் இருக்கிற

4-30
p.m.

[Sri J. Matha Gowder] [4th March 1959]

தென்பதைப்பற்றி பெருமையாக சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 59
அதே முறையில் அங்கே பல பண்ணைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற
நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் நீலகிரி ஜில்லாவில் இது
வரையில் அரிசி என்பதை பார்க்க முடியாத அளவில் இருந்தோம். 60
ஆனால் இந்த கூட்டுறவு பண்ணையை ஆரம்பித்த பிறகுதான் நெல் அங்கும்
விளையும் என்று கண்டோம். ஆகவே எங்கள் ஜில்லாவில் பல இடங்
களில் இந்த மாதிரி பண்ணைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும், எங்கெங்கே நெல்
பண்ணைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு வசதியான பூமிகள் இருக்கின்றதோ அவை
களை எல்லாம் சர்க்காரே அந்தப் பண்ணைகளுக்குக் கொடுத்து உதவ
வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற வருஷம் காட்டு
இலங்கா அமைச்சர் அவர்கள் தெங்குமராடாவுக்கு வந்திருந்தபோதும் நாமக்
கல் ரிசர்வ் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு பண்ணையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று
கேட்டிருந்தோம். அவ்விதமே செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
அதையும் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப்பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கள்ளம்பாளையம் திட்டம் இருக்கிறது.
அந்தத் திட்டத்திற்கு நம் மாநிலம் மாத்திரம் அல்ல, மத்திய அரசாங்
கமும் உதவி செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு
லட்சம் மானியம் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை உடனடி
யாக எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத்
திட்டம் அங்குள்ள மலை வாசிகளுக்காக இருக்கிறதென்று மத்திய அரசா
ங்கம் சொல்கிறது. ஆனால் அந்த ஆதிவாசிகள் ஒரு இடத்தில் இருந்து
வேலை செய்யும் பழக்கம் இல்லாதவர்கள். அவர்களை மட்டும் ஒன்று
சேர்த்து பண்ணையை ஆரம்பிப்பது முடியாது போய் விடலாம். ஆகவே
அந்தப் பகுதியில் உள்ள பிற்பட்ட வகுப்பினரையும் சேர்த்து கூட்டுப்
பண்ணையாக ஆரம்பித்தால் நல்ல விதமாக நடக்கும் என்று சர்க்காருக்
குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டிலேயே அந்தத் திட்டம்
ஆரம்பிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினரையும்
அந்தப் பண்ணையில் சேர்த்து வேலை செய்வதற்கு உத்தரவு கொடுக்க
வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு திருச்சி ஜில்லாவில் இருந்தும்,
தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்தும் அரிசி வருகிறது ஆனால் நல்ல அரிசி
வருவது கிடையாது. தண்ணீரில் ஊறப் போட்ட அரிசியை அனுப்புகிறார்கள்.
குறிப்பாக தோட்ட தொழிலாளிகள்தான் கஷ்டப் படுகிறார்கள். இந்த அரிசி
வேண்டாம் என்றால் வேறு வகையில் அங்கே அரிசி பெற வசதியில்லை.
அங்குள்ள நிலைமை கிடைத்ததை வாங்கிச் சாப்பிடும் அளவுக்குத் தான் இருக்
கிறதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே சர்க்காரே அரிசி கொள்முதல்
செய்து அந்த ஜில்லாவில் உள்ள மக்களுக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்கும்படி
யாகச் செய்ய வேண்டும். நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் கொடுக்க
வேண்டும். ஏனென்று கேட்டால், அந்த ஒரு ஜில்லா தான் நம் மாநிலத்
திலேயே நெல் சாகுபடி ஆகாத ஜில்லா. ஆகவே அரிசி பற்றாக்குறை
அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கே அதிகமான நியாயவிலைக்
கடைகளைத் திறப்பதற்கும், வியாபாரிகள் மூலம் நல்ல அரிசியை அங்கே
விநியோகம் செய்வதற்கும் தக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று
பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உருளைக் கிழங்கின் தரம் அந்த ஜில்லாவில் இப்போது குறைந்து கொண்டு
வருகிறது. அந்தத் தரங்களை உயர்த்துவதற்கு எத்தனையோ விதைப்
பண்ணைகள் வைத்து இருக்கிறோம். நஞ்சு நாட்டு விதைப்பண்ணை இருக்
கிறது. ஆனாலும் கூட அந்த ஜில்லா விவசாய மக்களுக்குப் போதுமான
விதை சப்ளை செய்வதற்கு நல்ல விதைகள் அந்நிய நாட்டிலிருந்து வர
வழைக்க வேண்டும். அப்படி வரவழைத்துக் கொண்டும் இருக்கிறோம்.
நிறைய உயர்ந்த ரக உருளைக் கிழங்கின் விதைகளை அந்நிய நாட்டிலிருந்து
வரவழைத்து நீலகிரி ஜில்லா விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால்தான் சீக்
சிரத்தில் அதன் தரத்தை அந்த ஜில்லா விவசாயிகளால் உயர்த்த முடியும்.

4th March 1959] [Sri J. Matha Gowder]

நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்கிற விதையைக் கொடுப்பதனால் அம்மாதிரி
தரத்தை உயர்த்த 10 ஆண்டு காலமாகிவிடும். ஆகவே வெளிநாட்டி
லிருந்து நிறைய வரவழைக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும்
கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நீலகிரியில் வேறு துறையில் எவ்விதமான தொழிற்
சாலையும் ஏற்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறபோது கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை
என்பதை ஏற்படுத்த முன்வந்திருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.
குழந்தைகளின் பால் உணவும் அங்கே தயாரிப்பதற்கு ஒரு பாக்கரி ஆரம்
பித்தால் நன்றாக இருக்கும். நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு
சிபார்சு செய்து பால் பவுடர் பாக்கரி ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்
கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு இப்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில்
நீண்ட காலக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு குறுகிய
காலக் கடன்களை கொடுக்கப்படுவதால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படு
கிறார்கள். முன்பெல்லாம் ஐந்து வருஷ காலக் கடன்கள் கொடுத்து வந்
தார்கள். அந்த ஐந்து வருட காலத்தில் அவர்கள் நன்றாகப் பயிரிட்டு
சாகுபடி செய்து கடனை அடைத்து நல்ல நிலைமைக்கு வர முடிந்தது.
இப்போது குறுகிய காலக் கடன்களை கொடுப்பதால் அவர்கள் எப்போதும்
கடனாளிகளாகவே இருக்கிறார்கள். ஒரு வருட காலத்திற்குள் கடனைத்
திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள் நெல்லை வந்த விலைக்கு
விற்க வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, நல்ல விலைக்கு விற்க முடியவில்லை.
எனவே அவர்கள் எப்போதும் கடனாளிகளாகவே இருக்கிறார்கள். நிறைய
விவசாய பாங்குகள் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்றும் அங்கெல்லாம்
மூன்று வருடக் கடன்கள் வாங்கலாம் என்றும் கூட்டுறவுத் துறையினர்
சொல்கிறார்கள். விவசாய பாங்குகள் எல்லா இடங்களிலும் இல்லை.
எனவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்
லாம் அச்சங்கங்களில் ஐந்து வருடக் கடன்கள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய
வேண்டும். இதற்கு முன்பு, ஐந்து வருடக் கடன்களை யெல்லாம் எல்லா
கூட்டுறவு ஸொசைடிகளும் சரிவரத் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கின்றன என்
டில் சந்தேகமில்லை. அப்படி இருக்க, ஐந்து வருடக் கடன்களை எடுத்திரு
ப்பது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியிலுள்ள கோட்டகிரியில் உள்ள ஆஸ்
பத்திரியில் வசதிகள் குறைவு. அங்கே படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை
அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவந்திருக்கிறேன். அதை இன்னும்
செய்யவில்லை. அங்கே படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்
டும். அந்த ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிப்பதுடன் அங்கே ஒரு கெஸ்-ரே கரு
வியையும் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1957-ம் வருடம் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது பேசும்
போது நீலகிரி ஜில்லாவில் கனிப் பொருள்கள் இருப்பதற்கான ஆதாரங்
கள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டேன். அது ஆராய்ச்சி பூர்வமாகத்
தெரியவந்திருக்கிறது. அங்கே பூமிக்கு அடியில் இரும்பு, தங்கம் போன்ற
கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பது ஆராய்ச்சியின் மூலம் தெரிய
வந்ததாக 1880-ம் ஆண்டு நீலகிரி கெஜட்டியில் கண்டெடுக்கிறது. ஆனால்
அதையெல்லாம் தோண்டியெடுப்பதற்கு சரியான மெஷினரி இல்லாத
தால் லாபகரமான தொழில் அல்ல என்று அந்தத் திட்டம் கைவிடப்
பட்டதாகவும் அந்த கெஜட்டியில் கண்டிருக்கிறது. அதை ஆராய்ந்து
தகுந்த திட்டத்தை நடத்தினால் லாபகரமாக இருக்கும் என்று 1957-ம்
ஆண்டு கவர்னர் உரையின்மீது பேசியபோது நான் குறிப்பிட்டேன். அதை
அரசாங்கத்தார் ஆராய்ந்தார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. அங்கே
ஆராய்ச்சியாளர்களை அனுப்பி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்
கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய டீ உற்பத்தியாளர்கள் இந்தியாவிலேயே
நீலகிரியில் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஐந்து அல்லது பத்து ஏக்கர் வைத்
துக்கொண்டு அந்த நிலத்தில் டீ உற்பத்தி செய்யும் பிரிவினர் நீலகிரியில்

[Sri M. Selvaraj]

[4th March 1959]

கௌன்ஸிலில் இப்பிரச்சினையை எடுத்து ஆந்திர சர்க்காரோடு நல்ல முறையில், சுமுகமாக பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பார்க்கும்போது, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் சிறு சிறு ஏரிகள், குளங்கள் மண் எடுக்காமல் தூர்ந்து போய் கிடக்கின்றன. காண்ட்ராக்டர்களை விட்டு மண் எடுப்பது என்றால் அது பத்து வருடங்களானாலும் நடக்காத விஷயம். அதற்காக புல் டோஸர்கள், ட்ராக்டர்கள் போன்ற மெஷின்களை தருவித்து அந்த மண்ணை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெய்வேலியில் அதிகப்படியான மெஷின்கள் வரவழைத்து அவைகள் அங்கு சும்மாகிடக்கின்றன. அந்த மெஷின்களை தருவித்து பி.டபிள்யு.டி(P.W.D.) டிப்பார்ட்மெண்டாரிடம் கொடுத்து கூடிய சீக்கிரத்தில் பல கிராமங்களிலுள்ள ஏரி, குளங்களில் உள்ள மண்ணை எடுத்து அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் அவைகள் நமக்கு மிகவும் பலனளிக்கக் கூடியதாய்க் இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக எனது தொகுதியாகிய விருத்தாசலத்தில் தொழுதூர் ப்ராஜெக்ட் இருக்கிறது. அங்குள்ள எமெனேரியில் இந்த ஆண்டு தண்ணீர் இல்லாமல் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் சாகியாகிவிட்டது. அதற்கு வரி வஜா கொடுப்பதாக ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டசபையில் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அங்கும் தண்ணீர் வருவதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. நேற்று பேசியபோது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய கௌண்டர் அவர்கள் ஒன்று தெரிவித்தார்கள். மேட்டூரிலிருந்து உபரியாக வரும் தண்ணீரை அங்கு வெள்ளம் வரும்போது 'ப்ளட் காஷன்' கொடுக்கும்போது திருமணிமுத்தாறு மூலமாக களச்சிப்பாளையம் வழியாக தொழுதூர் ப்ராஜெக்டுக்கு கொண்டு வந்தால் கிட்டத்தட்ட 30, 50 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு அதிகமாக பயிரிட முடியும். அதற்காக அந்தத் திட்டத்தை எந்த முறையிலாவது கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கு என்று ஒரு சூப்பரெண்டிங் என்ஜினியர் வைத்து தனி டிவிஷன் ஏற்படுத்தி இந்த ஸ்கீமை மறுபடியும் இன்வெஸ்டிகேட் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று பென்டாடத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையும், வளவ ஹில்ஸ் ஒரு ஆலையும் வேண்டுமென்று இரண்டு வருட காலமாக நானும், கோவிந்தசுவாமியும் அவர்களுக்குக்கூறிக் கொண்டே வருகிறோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய அனுமதி வழங்கவில்லை என்று நிராகரிக்கப்பட்டதாக ஒரு தடவை மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வட இந்தியாவைப் பார்க்கும்போது உத்தர பிரதேசத்தில் மாத்திரம் 69 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஐந்தல்லது ஆறு ஆலைகள் இருப்பதாகத்தான் கணக்கு இருக்கிறது. ஆகவே இப்பொழுது நாம் கேட்பது கூட இரண்டு ஆலைகள்தான். அதுவும் கூட்டுறவு முறையில் செய்வதற்காக. அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் விவசாய மக்களாவார்கள். ஒவ்வொரு வரும் ரூபாய் 100, 200 என்ற முறையில் பங்கு கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லி அந்த இரண்டு ஆலைகளைக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் போன வருடம் அங்கிருந்த மின்சாரக் கம்பெனிச் சர்க்கார் மயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் முன்பு இருந்த விதிமுறைகள் அப்படியேயிருக்கின்றன. சார்ஜில் மாறுதல் எதுவும் செய்யாமல் முன்பு கம்பெனியில் என்ன இருந்ததோ அதுவே இன்றும் இருக்கிறது. ஆகவே அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் ப்ளாக்குகள் அலாட்மென்ட் செய்யும்போது எதிர்க்கட்சியினர்கள் எந்தத் தொகுதியில் இருந்து வருகிறார்களோ அங்கு ப்ளாக்குகள் அமைக்கப் படுவதில்லை. எதிர்க்கட்சியினர் ஆளும் கட்சியின் ரோடு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்

4th March 1959]

[Sri M. Selvaraj]

லும் நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் வந்திருக்கக்கூடிய தொகுதியிலும் ப்ளாக்குகள் அமைத்தால்தானே நாங்களும் சேர்ந்து திட்டங்களை வெற்றிகரமாக்க முடியும். (பெல்)

இறுதியாக நெய்வேலியைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நெய்வேலி எனது தொகுதியில் உள்ளது. இந்த ஆண்டு வரையில் 13 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவழிக்கப்பட்டதாக கார்ப்ப ரேஷன் மூலம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். நேற்றையதினம் பத்திரிகையில் பார்க்கும்போது அடுத்த ஆண்டிற்கு 13 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க மத்திய அரசாங்கம் தீர்மானித்திருப்பதாக பார்க்கிறோம். அதே நேரத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் காரியங்கள் முடிவடையுமா என்பது சந்தேகமாகத்தானிருக்கிறது. அங்கு 8,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதாக கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அது சரியான தகவல் இல்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். எதற்கும் ஒரு வாரத்தில் அதற்கான தகவலை கொடுக்கமுடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் போன மாதம் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி அங்கு வந்திருந்தார்கள். அங்குள்ள மானேஜிங் டயரக்டர் திரு. டி. எம். எஸ். மணி அவர்களுடன் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்களும் நானும் அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அங்கு 2,000 இஞ்சினியர்கள், குமஸ்தாக்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கூலியாட்களை எடுத்துக் கொண்டால் 4,000க்கு மேல் இருக்கிறார்கள். 8,000 தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லும்போது அவர்களுக்கு இதுவரையில் ஒரு வீடாவது கட்டிக் கொடுக்கவில்லை. அங்குள்ள தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரே சமூகத்தார்தான் 97 சத வீதம் இருக்கிறார்கள். நெய்வேலித்திட்டத்தினால் நாம் முன்னேற முடியும் என்று நினைத்தவர்கள், அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே ஒரே ஒரு சமூகத்தாருக்கு மட்டும் வேலை கொடுக்காமல் மற்ற சமூகத்தாருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டியது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களை நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றியபோது அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நஷ்டயீடு சரியாக யில்லை என்று சமீபத்தில் ஹைகோர்ட் மூலம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got one minute more.

SRI M. SELVARAJ : ஆகவே அந்தச் சட்டத்தை அனுசரித்து அதிகப் படியான தொகை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று இந்நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மீன் துறையில் 30 விசைப் படகுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கி மீன்துறைத் தொழிலாளர்களின் குறைகளை நீக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory orders, rules and notifications.

99. Notification issued with G.O. Ms. No. 323, Home, dated 4th February 1959, amending the Home Department Notification No. 196, dated the 24th February 1955, in reagr to liquor licensees

[4th March 1959]

for sale to non-commissioned officers of the Merchant Navy under sections 18, 20 (d), 21 and 54 of the Madras Prohibition Act, 1937. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

100. Notification issued with G.O. No. 181, Revenue, dated 19th January 1959, amending rule 6 of the Madras General Sales Tax Rules, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

B.—Report and other papers.

29. Fourth Report (Second Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation.

30. Annual Financial Statement for 1959-60 and Supplementary Financial Statement for 1958-59 of the Madras State Electricity Board.

4th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 540 asked by Sri D. S. Authimoolam (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 4th March 1959, page 219 supra.]

Expenditure incurred in Madras State in connection with the Independence Day Celebrations on the 15th August 1958.

Serial number and name of district.	Names of places where celebrations were held.	Expenditure incurred.
(1)	(2)	(3)
		RS. NP.
1 North Arcot	Vellore	29 38
2 Coimbatore	Coimbatore	25 17
3 The Nilgiris	Ootacamund	30 00
4 Madurai	Madurai	30 00 *
5 South Arcot	Cuddalore	30 00
6 Chingleput	Kancheepuram	30 00
7 Ramanathapuram	Sivakasi	30 00
8 Kanyakumari	Nagercoil	30 00
9 Tanjore	Tanjore	30 00
10 Tiruchirappalli	Tiruchirappalli	29 56
11 Salem	Salem	30 00
12 Tirunelveli	Tirunelveli	30 00
Madras City		546 75
Total, expenditure		900 86

* Madurai.—An expenditure of Rs. 46.25 was actually incurred by the Collector of Madurai in connection with the Independence Day Celebrations. The excess expenditure over and above Rs. 30 sanctioned by Government was made good by public donations.

[4th March 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 549 asked by Sri M. C. Muthukumaraswamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 4th March 1959, page 227 supra.]

Number of Handicrafts scheme started in the Block to benefit the Harijans and the expenditure incurred—Details.

Serial number and name of the society.	District.	Name of the Block.	Amount spent during		Amount sanctioned in
			1956-57.	1957-58.	1957-58.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			RS.	RS.	RS.
1 Ammapet Mat Weavers, Co-operative Society.	Tanjore	Ammapet	9,000	..	..
2 Devarkulam Basket Makers, Co-operative Society.	Tirunelveli	Kurivikulam	6,600	..	..
3 Ammenkuppam Brick Workers, Co-operative Society.	North Arcot.	Kilvaithanankuppam	..	2,700	..
4 Vallipuram Brick Workers, Co-operative Society.	Chingleput.	Thirukalikundram.	5,450	..	..
5 Paramakudi Brick Workers, Co-operative Society.	Ramanathapuram.	Paramakudi	..	..	42,500
6 Adivarahanatham Brick Workers, Co-operative Society.	South Arcot.	Chidambaram.	..	..	41,000
7 Periaharaham Leather Tannery Workers, Co-operative Society.	Coimbatore.	Lower Bliavani Project area	..	..	49,132
8 Ramakrishnapuram Hand pounding Rice Co-operative Society.	Tanjore	Vedaranyam.	5,000	..	5,000
9 Punnappakkam Hand pounding Rice Co-operative Society.	Chingleput.	Tiruvallore	6,000	4,500	..
10 Sevapet Hand pounding Rice Co-operative Society.	Do.	Do.	6,000	5,000	..
11 Lattur Hand pounding Rice Co-operative Society.	Do.	Do.	6,749	..	..
12 Thirumazhisai Hand pounding Rice Co-operative Society.	Do.	Poonamallee	15,000	..	..
13 Sembarampakkam Hand pounding Rice Co-operative Society.	Do.	Do.	6,700	..	..
14 Kolathavanchari Hand pounding rice Co-operative Society.	Do.	Do.	14,349	..	..
15 Pillandipatti Coir Workers, Co-operative Society.	North Arcot.	Kilvaithanankuppam	8,000	..	..
16 Kethandipatti Coir Workers, Co-operative Society.	Do.	Tirupattur	6,350	..	..
17 Alagasamudram Coir Workers, Co-operative Society.	Salem	Non Block	15,000	..	..
18 Paramakudi Match Workers, Co-operative Society.	Ramanathapuram.	Paramakudi	..	50,000	50,000
19 Royegiri Tanners' Co-operative Society.	Tirunelveli.	Vasudevanalur Block.	6,000	15,000	..
			1,26,198	77,200	1,87,632

4th March 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 562 asked by Sri R. Srinivasa Iyer (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) at the meeting of the Legislative Assembly held on 4th March 1959, page 237 supra.]

List of handicrafts schemes implemented and proposed for implementation in Tanjore district under the Second Five-Year Plan.

Schemes implemented or sanctioned for implementation—

- 1 Establishment of a training-cum-service centre for art metal work at Swamimalai.
- 2 Establishment of a service-cum-training centre for the development of bell metal ware industry at Nachiarkoil.
- 3 Establishment of a training centre for paper toys and paper machine articles at Tanjore.
- 4 Establishment of a training centre for Kalamkari Printing at Sikkinaickenpet.
- 5 Establishment of a Class I sales-cum-procurement depot for Handicrafts goods at Tanjore.
- 6 Organization of an industrial co-operative society for the manufacture of icons at Swamimalai.
- 7 Organization of an industrial co-operative society for Art Plate Workers at Tanjore.
- 8 Financial assistance to Thiruthuraipoondi Pith Workers' Co-operative Society.
- 9 Sanction of financial assistance for reorganization of the Tanjore Musical Instruments Co-operative Production and Sale Society.

Schemes proposed—

- 1 Establishment of a training centre for painting pictures on wood at Tanjore.
- 2 Financial assistance to the Vilandrasamudram Mat Weavers' Co-operative Society.
- 3 Organization of an industrial co-operative society for the trainees of the Training Centre for the manufacture of paper toys and paper machine articles at Tanjore.
- 4 Organization of an industrial co-operative society for the first batch of trainees in the Service-cum-Training Centre for Bell Metal Industry at Nachiarkoil.
- 5 Establishment of a training centre for the manufacture of cane articles at Anaikkaranchatram.
- 6 Establishment of a training centre for the manufacture of palm leaf products at Nagore.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, the 5th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Primary Health Centre

* 570 Q.—SRI A. GOVINDASAMY : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சின்னசேலத்தில் பிரைமரி ஆஸ்பத்திரி (Primary Health Centre) திறப்பதற்குப் பொதுமக்கள் எவ்வளவு நன்கொடை கொடுத்திருக்கிறார்கள் ?

(ஆ) எப்பொழுது அது திறக்கப்படும் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Rs. 5,000.

(b) It has since been decided that the Primary Health Centre of Chinnasalem Block should be located at Kachirapalayam.

SRI A. GOVINDASAMY : சின்னசேலத்தில் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் வைப்பதாக சொல்லி பொது மக்களிடமிருந்து 5,000 ரூபாய் நன்கொடையாக பெற்ற பிறகு, அதை வெறொரு இடத்திற்கு மாற்றுவது சரியா ? சின்னசேலம் பெரிய நகரமாக இருப்பதாலும் மற்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து சேலம் ஜில்லாவில் ஜனங்கள் நிறைய வந்து கூடுவதாலும், அது பெரிய சந்தை நடக்கும் இடமாக இருப்பதன் காரணமாகவும் அந்த இடத்திலேயே இந்த பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரை மீண்டும் வைப்பது பற்றி அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்யுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சின்னசேலத்தில் இப்பொழுது ஒரு டிஸ்பென்சரி இருக்கிறது. அதை “ப்ரொவினஷியல்”, செய்துவிட்டால் அங்கே ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் ஆரம்பிப்பது அவசியமில்லை என்பதாக ஜில்லா வைத்திய அதிகாரி கருதியதால், அதை கச்சிராபாளையத்தில் வைப்பது என்று உத்தேசம் செய்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் இப்பொழுது முடிவடைந்திருக்கின்றன.

SRI T. SAMPATH : May I know, Sir, whether periodical reports are received on the working of these primary health centres, and, if so, may I also know whether these centres are working efficiently?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This supplementary question does not arise out of the main question, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : ஜில்லா வைத்திய அதிகாரி சிபார்சு செய்த பிரகாரம் சின்ன சேலத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரியை “ப்ரொவினஷியல்”, செய்ததற்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த முறையில்தான் இப்பொழுது எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவு அமைந்திருக்கிறது.

[5th March 1959]

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, the Hon. Minister has not answered the second part of the question as to when the dispensary will be started. May I know, Sir, when this primary health centre proposed to be started at Kachirapalayam will be started?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It will be started as early as possible.

SRI A. GOVINDASAMY : சின்னசேலத்தில் பொதுமக்கள் கட்டியிருக்கிற 5,000 ரூபாயை வேறொரு காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் வேறு காரியத்திற்கு அந்தத் தொகையை பயன்படுத்துவதற்கு ஒத்துக்கொண்டால், அவ்வாறு செய்யலாம்.

SRI M. KANDASAMY PADAYACHI : உளுந்தூர்பேட்டை வட்டாரத்தில் இலவனாகுரில் ஐயாயிரம் ரூபாய் கலெக்ஷன் செய்யப்பட்டும், இடம் கொடுக்கப்பட்டும், இன்னும் பிரைமரி ஹெல்த் செண்டர் ஆரம்பிப்பதற்கு கவர்ன்மென்ட் டாரால் சாங்ஷன் ஏன் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி சின்னசேலத்தைப் பற்றியது.

Arkonam-Madras Electric Train Service

* 571 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have requested the centre for the electrification of the railway line from Arkonam to Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் விண்ணப்பித்ததின்பேரில், மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? எடுத்திருந்தால், அதன் விவரம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பூர்வாங்கமாக ஒரு பரிசீலனை இப்பொழுது செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, when will this line be taken up—in the Second Five-Year Plan period or in the beginning of the Third Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Just now a preliminary survey has been ordered. I do not think there is any prospect of its being taken up in the Second Five-Year Plan period.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : அதே சமயத்தில் இன்னொரு பகுதியாக பொன்னேரி கிளை வழியாக எலக்ட்ரிகேஷன் பண்ணுவதற்கு ஏதாவது அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்மாதிரி எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஒன்றும் விண்ணப்பம் வரவில்லை. இப்பொழுது சென்னை அரசாங்கம் லைன் எலக்ட்ரிகேஷன் செய்துவிட்டுத்தான், பிராட்கேஜில் மற்ற லைன்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

SRI N. K. PALANISAMI : மத்திய சர்க்கார் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, அதை இந்த சர்க்கார் மறுத்துவிட்டதா?

[5th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தாம்பரம் விழுப்புரம் லைனாக்காக மின்சார கட்டணத்தைப் பற்றி பேசப்பட்டு, ஒரு உபயோகத்தை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : 1956-57-ம் ஆண்டில் மட்டும் தென் இந்திய ரயில்வேயில் வருமானம் 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் என்று புள்ளிவிவரம் சொல்லுகிறது. அம்மாதிரி இருந்தும், நம்முடைய மாகாணத்தில் ஒருவித ரயில் பாதையும் செப்பனிடாததும், புதிய பாதைகள் போடாததும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட புதிய ரயில் பாதைகளை சீக்கிரம் எடுத்து நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

Mr. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவதற்கும், இந்தக் கேள்விக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. I rule the question out of order.

Disturbances in Annamalai University

* 572 Q.—**SRI S. NAGARAJA MONIGAR** (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமீபத்தில் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த கலவரத்தில் ஈடுபட்ட மாணவர்களில் எத்தனை பேர் உதவிச் சம்பளம் பெற்றவர்கள்?

(ஆ) மேற்படி பல்கலைக் கழக ரிஜிஸ்தரவர்களால் (Registrar) மேற்படி மாணவர்கள் கலவரத்தில் சம்பந்தப்பட்டதாக உதவி மானியம் கொடுக்கும் தலைமை அதிகாரிகளுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டதா?

(இ) அப்படியானால், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The number of scholarship holders involved in the cases is 22.

(b) Yes, Sir.

(c) As the students expressed regret for what had happened and assured the Vice-Chancellor that they would not take part in any disturbances, the Vice-Chancellor was pleased to pardon them and he recommended the renewal of scholarship this year.

SRI A. GOVINDASAMY : வைஸ் சான்ஸலர் அவர்கள் சிபார்சு செய்தும் ஏற்கெனவே ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிக்கொண்டிருந்த மாணவர்களுக்கு இதுவரையிலும் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்காமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? உடனடியாக இந்த “ரெனியூவல்” கேஸ்களுக்கு கொடுப்பதற்கும், புதியதாக மனுச்செய்து கொண்டவர்களில் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு கொடுத்து உதவுவதற்கும் அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் இப்பொழுது சொன்ன விடையிலே 22 பேர்களுக்கும் மறுபடியும் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னேன். அவர்களுக்குப் பணம் போய் சேராதது பற்றி எனக்குத் தெரியாது.

Rabbies in Tanjore district

* 573 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவில் 1955-56, 1956-57, 1957-58 வருஷங்களில் தாலுகாவாரியாக நாாய்க்கடியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(ஆ) அவர்களில் மரணமடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

[5th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that rabbits are caused by rats also? What are the steps taken to wipe out rats?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This has not yet come to our notice.

SRI A. GOVINDASAMY : நாய் கடியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையில் லேசென்ஸ் கட்டியிருக்கிற நாய்கள் கடித்தது எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதெல்லாம் ரோடுகளில் திரிகின்ற நாய்கள் கடித்ததுதான் அநேகமாக (சிரிப்பு).

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : வெறி பிடித்த நாய்களை கொல்லுவதற்கு எந்த மாதிரி திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள்? அவைகளை தடியால் அடித்துக் கொல்லுகிறார்களா? அல்லது அவைகளைக் கொல்லுவதற்கு என்ன வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தடியால் அடிப்பது எல்லாம் முன் காலத்தில். இப்பொழுது “லெதால் சேம்பரில்போட்டு” ரொம்ப விஞ்ஞான முறையில் நாய்களை கொல்லுகிறார்கள். (சிரிப்பு.)

Cheshire Home, Kodaikanal

* 574 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether any grant is given to the Cheshire Home, Kodaikanal, for the treatment of persons who suffer from incurable diseases?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : இம்மாதிரி “செஷைர் ஹோம்” என்ற தனிப்பட்ட ஸ்தாபனத்தை அவர்கள் ஏற்கனவே நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது போதுமான நிதி இல்லை என்ற காரணத்தினால் அதை மூடிவிடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு ஏதாவது பொருள் உதவி கொடுத்து அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அம்மாதிரி உதவி ஒன்றும் அரசாங்கத்தை அவர்கள் கேட்கவில்லை. ஆனால் அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு 1957-ம் ஆண்டில் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் முனிசிபல் கவுன்சில்ஸ் 300 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that this Home is doing humanitarian work, especially in the case of the disabled and those who are suffering from incurable diseases? If so, will the Government come forward to help this Home?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I said that no application for help had been received from this Cheshire Home.

Allotment to Tanjore District from the Central Road Fund

* 575 Q.—SRI C. MUTHIAH : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் மத்திய சர்க்கார், ரஸ்தா மானியம் தஞ்சை ஜில்லாவில் எவ்வளவு எங்கே ஒதுக்கப்பட்டது?

^a Printed as Appendix I on page 404 infra.

[5th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : Rs. 53.34 lakhs. The allotment has been made for the district as a whole.

SRI C. MUTHIAH : இந்தப் பணத்தில் பட்டுக்கோட்டை டிவிஷனுக்கு மட்டும் அதிகமாக செலவிடப்படுவதின் காரணம் தொழில் அமைச்சர், பட்டுக்கோட்டை சீனுவாசியர் அவர்கள், சீப் என்ஜினீயர் ஏகாம்பரம் அய்யர் அவர்கள் ஆகியோர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருப்பதால் தான் என்று பொதுவாகப் பேசப்படுகிறது. அம்மாதிரி அல்லாமல் எல்லா டிவிஷன்களுக்கும் நிரந்தரமாக ஒரே மாதிரியாக உதவி கிடைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஜில்லாவில் எங்கெல்லாம் வேலைகள் நடக்க வேண்டுமோ அதைப் பார்த்துத்தான் ரோடு வேலைகள் செய்யப் படுகின்றன. கனம் தொழில் அமைச்சர் இருப்பதினாலோ, அல்லது சீனுவாசியர் அவர்கள் இருப்பதினாலோ செய்வதில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கடந்த ஆண்டில் மத்திய சர்க்கார் ரிடமிருந்து கிடைத்த ரஸ்தா மான்யத்தில் 25 லட்சம் ரூபாய் பயன்படுத்தப் படாமல் இருக்கிறதே? ஏன்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் தனியாக கேள்வி போடவேண்டும். இருந்தாலும், கனம் அங்கத்தினர் மத்திய சர்க்கார் மாகாண சர்க்காருக்கு அதிகப்படியாக கொடுக்கிறார்கள் என்று ஒத்துக்கொள்வதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

Scale of pay of the staff of the local bodies

* 576 Q.—SRI V. K. KRISHNAMURTHY : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government propose to remove the disparity in the pay of the staff of the Local Bodies and the Non-Gazetted Officers of the Government service? 9-10 a.m

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : There is no such proposal at present.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : இம்மாதிரி வித்தியாசங்கள் இருப்பதால் தாழ்ந்த சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அபகீர்த்தி ஏற்படுவதாக இருப்பதால் இதை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்த சம்பளவிகிதம் முன்னால் இருந்து கொண்டிருந்ததுபோல்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதோடு டிசம்பர் முதல் தேதியிலிருந்து ஐந்து ரூபாய் சம்பள உயர்வு அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. இதை இப்போது மாற்றியமைப்பதற்கு சர்க்காரிடத்தில் உத்தேசமில்லை.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know whether the Pay Commission will go into the question of the scales of pay of these officers also?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : That is what we expect. The Government have also decided to do it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is also one of the terms of reference to the Pay Commission, Sir.

[5th March 1959]

SRI A. GOVINDASWAMI : ஸார், தற்போது அளிக்கப்பட்டிருக்கும் ஐந்து ரூபாய் சம்பள உயர்வு ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? குறிப்பாக பொள்ளாச்சியில் ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களுக்கு இதுவரையிலும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அது உண்மையென்றால் அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதைப்பற்றியுள்ள தகவல் என்னிடம் இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக எந்த இடத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைப்பற்றியுள்ள பூரா விவரங்களையும் கொடுத்தால் அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

SRI S. LAZAR : இந்த இரு தரப்பினர்களுக்கும் இருக்கின்ற சம்பள வேறுபாடு எவ்வளவு என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : ஸார், இப்போது சென்னை யில் இடைக்கால நிவாரண ஐந்து ரூபாய் சம்பள உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மீண்டும் இதற்காக போடப்பட்டிருக்கும் கமிஷன் சிபாரிசும் வரும். இதற்கிடையில் ஸெண்ட்ரல் பே கமிஷனுடைய ரிப்போர்டும் வரவிருக்கிறது. ஆகவே இந்த ரிப்போர்டுகள் எல்லாம் வந்தவுடன் ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் இடையே இருக்கின்ற சம்பள வித்தியாசத்தை மாத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : மத்திய அரசாங்கத்தில் சம்பள விகிதத்தைப் பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரமில்லை. நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பள விகிதத்தைப் பற்றி ஆலோசிப்பதற்குத்தான் நமக்கு அதிகாரமிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முடிவு தெரிந்ததும் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கும். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பள விகிதத்தைப் பற்றிய கேள்விக்கு நம்மால் பதில் அளிக்க முடியாது. சென்னை ராஜ்யத்தைப்பற்றிய வரையில் நான் முன்பேபதிலளித்து விட்டேன்.

Village leaders' training camps

* 577 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமுதாய திட்ட வளர்ச்சி வேலைகளிலே பொதுவான் பயிற்சி கொடுப்பதற்காக 1957-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் முதற்கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சி முகாம்கள் 1958-ம் வருஷம் வரைக்கும் எத்தனை தடவைகள் நடத்தப்பட்டன?

(ஆ) எத்தனை கிராமத் தலைவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

(இ) இதற்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 1,207 camps from October 1957 till the end of September 1958.

(b) 59,577.

	RS.	NP.
(c) (i) Government account	1,43,745	87
(ii) Public contribution	2,20,170	64

Total .. 3,63,916 51

5th March 1959]

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், மேற்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகளில் பயிற்சி பெற்ற கிராமத்தலைவர்கள் பயிற்சி பெற்றபிறகு தங்களுடைய அனுபவத்தை செயலில் காட்டுவதற்கு அரசாங்கத்தார் ஏதாவது திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் திட்டம் கிராமத்தலைவர்கள் தங்கள் பயிற்சியில் பெற்ற அனுபவ விஷயங்களை கிராமத்திலுள்ள மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லவேண்டும் என்பது தான்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், ஒவ்வொரு கிராமத்தலைவர்கள் முகாம்களுக்கும் சர்க்கார் அளிப்பது 150 ரூபாய்தான். இந்த 150 ரூபாய் போதாததால் கிராம மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்து இந்த பயிற்சி முகாமை நடத்த வேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. இது கிராம மக்களை கஷ்டப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த தொகையை அதிகமாக கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது கிராமத்திலுள்ள வர்களே கொடுப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள், கொடுத்தும் வருகிறார்கள். பொது மக்களிடமிருந்து 2,20,170 ரூபாய் வரையிலும் வசூலாகியிருக்கிறது. இவ்விதம் கொடுப்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை யென்றால் இவ்விதம் கொடுக்கக்கூடாது என்று பிரசாரம் செய்யலாம்.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether these village leaders, after getting training, were actually doing social service in the villages, or going in pursuit of some jobs after getting their certificates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is not for the purpose of making them do special service that they are given training. It is for the purpose of improving agricultural and other productive activities in the villages. They are expected to go back to their own profession and take to agriculture or any other village industry that they may have been engaged in. Therefore, there is no question of their being diverted from the profession which they have already following.

SRI A. VEDRATHNAM : ஸார், இவ்விதம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தாங்கள் தொடர்ந்து அந்த பயிற்சியை மேற்கொள்வதற்கு தகுந்த முறையில் ஏதாவது 'Follow up' நடைபெறுகிற முறையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த பயிற்சியின் முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால் இந்த பயிற்சி முகாம்களில் தாங்கள் தெரிந்து கொண்டவைகளை கிராமத்திலுள்ள மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்பதுதான். அதோடு தாங்களும் தங்கள் பண்ணைகளில் விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட முறைகளை கையாண்டால் அதைப்பார்த்து மற்றவர்களும் மேற்கொள்ளுவார்கள். இந்த முறையில் தான் இந்த பயிற்சி முகாம் நடத்தப்பட்டுவருகிறது.

SRI C. MUTHIAH : இந்த பயிற்சி முகாம் இவ்வளவு செலவுடன் நடத்தப்பட்டும் இந்த பயிற்சி திருப்திகரமாக நடப்பதாக தெரியவில்லை. ஆகவே இதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் செலவை மாற்றி அமைக்க சர்க்கார் உத்தரவிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்கள் சிலர் இது வருடக்கணக்கிலோ அல்லது மாதக் கணக்கிலோ நடைபெறுகின்ற பயிற்சி என்று எண்ணுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது மூன்று நாட்களுக்கு நடைபெறுகிற பயிற்சிதான். இந்த மூன்று நாட்களிலும் நடைபெறுகின்ற பயிற்சியில் தாங்கள் தெரிந்துகொண்டதை

[5th March 1959]

கிராமத்திலுள்ள மற்றவர்களுக்கும் அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டும் என்பது தான். வேறு ஏதாவது மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்றால் அதையும் கவனிக்கலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த பயிற்சிக்கு கிராம பொது மக்களிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்வதில் ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் குறைந்த பட்சம் ஐந்து ரூபாயாவது கொடுக்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் இந்த பயிற்சியில் பங்கு பெற முடியும் என்ற நிர்ணயம் இருந்து வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இதனால் ஏழை அரிஜனங்கள் இந்த பயிற்சிக்கு போகமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பது தெரியுமா? இதனால் கிராமத்திலுள்ள ஏழை அரிஜனங்களுக்கும் மற்ற ஏழை மக்களுக்கும் இதைப்பற்றிய விஷயங்கள் ஒன்றும் தெரிந்து கொள்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகவே . . .

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் பெரிய ஒரு பிரச்சங்கம் செய்யக்கூடாது. கேள்வி ரூபத்தில் கேட்க வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பல “தெரியுமா” க்கள் கேட்டு இப்போது ஒரு தெரியுமாவைப்பற்றியும் ரூபகமில்லை. (சிரிப்பு.) பொதுவாக இதில் பல அரிஜனங்களும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : தலைவர் அவர்களே, இந்த பயிற்சி முகாம்களில் பயிற்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் விஷயங்கள் சிறிய நீர்ப்பாசனம், விவசாயம், கால்நடை பராமரிப்பு இவைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. அதோடு இந்த விஷயங்களுக்கு எல்லாம் முக்கியமாக இருக்கின்ற கூட்டுறவு விஷயத்தையும் சேர்த்துக்கொள்வதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா என்பதைப் பற்றி அறிய வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முன்பே சொன்னது மாதிரி, இதில் அக்கறை கொண்டுள்ள அங்கத்தினர்களும், வெளியிலுள்ளவர்களும் இதைப்பற்றிய ஆலோசனைகளை சொல்லுவதாக இருந்தால் அவைகளைப்பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

Pick-pocketing in the City

* 578 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the steps taken to put down effectively pick-pocketing in the City of Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In Madras City, uniform patrols were posted at important bus-stops and mufti patrol men were sent in buses to watch for pick-pockets. The movements of pick-pockets were closely watched by the City Crime Police at vulnerable places in the City and wherever possible they were booked under the security sections of the Criminal Procedure Code. Pick-pockets who were caught were questioned for their active associates and appropriate action was taken. Thus all possible steps were taken by the Police to effectively put down pocket pick-ing offences in the City.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த ஜோப்படிக்காரர்களுக்கு தண்டனை மிக குறைவாக கொடுக்கப்படுகின்ற காரணத்தினால்தான் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலும் இவர்களை குறைப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

[5th March 1959]

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot give his opinion during question-time. He can only put a question.

SRI N. K. PALANISAMI : ஆகவே இவர்களுக்கு தண்டனையை அதிகப்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தண்டனையை அதிகப்படுத்துவது என்பது சரியல்ல. ஜோப்படிக்காரர்களை பிடித்து தண்டிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கப்படும். இப்போதும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : சர்க்கார் பஸ்களில் “திருடர்கள் ஜாக்கிரதை” என்று போட்டிருப்பது பொதுமக்களுக்கா அல்லது திருடர்களுக்கா என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரு சாராருக்கும் கொடுக்கின்ற எச்சரிக்கை தான்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : ஸார், இந்த ஜோப்படிக்காரர்களில் பெரும்பாலோர் வெளி பிரதேசங்களிலிருந்து இங்கு வந்திருப்பதாக சொல்லப்படுவது உண்மையா? அப்படியென்றால் அவர்களைக் கண்டிப்பிடித்து தண்டிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜோப்படிக்காரர்களில் பலர் மிகவும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். வெளியூர்களிலிருந்தும் இங்கு வந்திருக்கலாம். இங்கேயுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதில் ஏழைகள் மட்டுமல்ல பெரிய பணக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். பெரிய குடும்பங்களை சேர்ந்தவர்களும் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு தகுந்தவாறு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Scholarship for higher technical studies

MR. SPEAKER : அடுத்த கேள்வி, 579. கனம் அங்கத்தினர் சபையில் இல்லாததால் இந்தக் கேள்வியும், அதற்கான பதிலும், சபையின் விவாத வெளியீட்டில் அச்சிடப்படும்.

* 579 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of places offered for higher technical studies for this State under the Indo-German Industrial Co-operation Scheme in the years 1954-55, 1956-57 and 1958-59;

(b) of these, how many are for post-graduate study; and

(c) the number of places actually availed of?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (c) The offer of scholarships received by the Government of India for higher technical studies under the scheme is made on All-India basis and not Statewise. During 1957-58 eight members of the staff of the Government Polytechnics and Engineering Colleges in this State were selected by the Government of India for higher technical studies under the scheme. Out of these, four were for post-graduate study. Seven of the eight awards have been actually availed of.

[5th March 1959]

Drugs Advisory Committee

* 580 Q.—SRI C. NATARAJAN (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to constitute a Drugs Advisory Committee in the State; and

(b) if so, what the constitution and objects of such a Committee are?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) The Committee will advise the State Drugs Controller on matters relating to drugs control in general in this State. The personnel of the Committee is being finalised.

SRI C. NATARAJAN: தலைவர் அவர்களே, இந்த சிபாரிசு செய்யப்படுகிற மருந்துகள் மட்டமாக இருப்பதால், பலன் அளிக்காத காரணத்தினால், நல்ல மருந்துகளைச் சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்று இந்தக் கமிட்டிக்கு சர்க்கார் சொல்வதற்கு முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: நல்ல மருந்து, கெட்ட மருந்து என்பது வேறுபாடு. இதிலே போலி மருந்து ஏற்படுகிறது. போலி மருந்துகள் ஏற்படாமல் இதைப் பராமரிக்கத் தான் இந்தக் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

Formation of roads in the Kolli hills area

* 581 Q.—SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேலம் ஜில்லாவிலிருக்கும் கொல்லிமலைக்குப் போகப் புதிதாக போடப்பட்ட ரோடு வேலை முடிந்துவிட்டதா?

(ஆ) இல்லை என்றால், தாமதத்துக்கான காரணம் என்ன?

(இ) அதன் செலவு எவ்வளவு?

(ஈ) எத்தனை மைல் நீளம்?

(உ) தார் ரோடா அல்லது ஜல்லி ரோடா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Work is in progress.

(b) This is in ghat section and the slow progress is due to the difficulty in getting labourers.

(c) The cost is estimated at Rs. 26.35 lakhs.

(d) Fourteen miles, 4 furlongs.

(e) Metalled road.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: தலைவர் அவர்களே, துரிதமாக வேலை நடக்காமல் தாமதம் ஆவதன் காரணமாக விளைபொருள்கள் விற்பனைக்கு ஏதுவாக இருந்தாலும், அதை விற்று பொது மக்கள் லாபம் தேட வழியில்லாமல் இருப்பதால், துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து இந்த வேலையை முடிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: துரிதமான நடவடிக்கைக்குத் தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து கூலிகள் வரவேண்டியிருக்கிறது. சேந்தமங்கலம், கலப்ப நாயக்கன்பாளையம் முதலிய இடங்களிலிருந்து கூலிகள் வரவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது

[5th March 1959]

ஷெட் போட்டு, தண்ணீர் வசதியெல்லாம் செய்து கொடுத்து, மெடிகல் எய்டெல்லாம் கொடுத்து வேலையை துரிதமாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வேலை துரிதமாக முடிக்கப்படும்.

SRI M. K. MARIAPPAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கொல்லிமலை போன்று, ஆரூர் தாலுகாவில் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே சுமார் 200 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அங்கேயும் ரோடு போட சர்க்கார் முயற்சியெடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இதைப் பற்றித் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்க முடியும்.

SRI M. P. PERIASAMI: கொல்லிமலை மீது அரபலேஸ்வரர் கோவில் ஒரு முக்கிய ஸ்தலமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அதற்கு ஒரு ரோடு போட உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: தலைவர் அவர்களே, ஸ்டேட் ரோடுகளுக்காக வேண்டிய மத்திய சர்க்காரின் மானியத் தொகையை இந்த சர்க்கார் சரிவரப் பயன்படுத்தாமல் விட்டு விட்டார்கள். அதைப் பயன்படுத்தாத காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: இந்தக் கேள்வி இதிலே எப்படி எழும்?

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: எழவில்லை.....

MR. SPEAKER: இது "அவுட் ஆப் ஆர்டர்".

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ஆல் ரைட்... என்னுடைய கேள்வி அவுட் ஆப் ஆர்டர் தான். மந்திரி அவர்கள் அளித்த பதிலும் இந்தக் கேள்விக்கு சம்பந்தமில்லாதிருப்பதால், அதுவும் அவுட் ஆப் ஆர்டர்.

MR. SPEAKER: உங்கள் கேள்வி அவுட் ஆப் ஆர்டர். சட்டப் பிரகாரம் மந்திரி அவர்கள் எந்தப் பதிலும் கொடுக்கலாம். அ கத்திரை களுக்குத் திருப்தியில்லாவிட்டால் வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வழி இருக்கிறது. உதைப் பற்றி சபாநாயகர் ஒன்றும் கேட்க முடியாது.

* 582 Q.—SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா

(அ) சேலம் ஜில்லாவில் கொல்லிமலைக்குப் புதிதாகப் போடப்படும் ரோடில், தந்து வாழ்வாந்தி பங்களா, சேத்துப்பள்ளா, வாஸ்லூர், பள்ளக்குடி, விளாரம், அரப்பள்ளிஸ்வரர் கோவில், பருத்திமுடி கிழக்குவளவு வழியாக வாழ்வாந்தி வரைக்கும் ஒரு ரோடு போடவேண்டுமென்று அந்த மலேவாசிகள் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தார்களா?

(ஆ) அப்படியானால் அதன் மீது சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b) No petition has been received from the people of Kollimalai. The work of forming a ghat road to Kolli hills, i.e., from Naducombai to Solakadu is in progress. The question of extending the road to Arapaleeswarar temple, Valavandi Bungalow, etc., can be considered only after the formation of the ghat road is completed.

[5th March 1959]

SRI C. MUTHIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவில் ஸ்பெஷல் ஆபீஸருக்கு 6 மாத காலமாகப் போடாததன் காரணமாக டிவிஷனல் என்ஜினியர்..

MR. SPEAKER : இது அடுத்த கேள்வியைப் பற்றியது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொல்லிமலைக்கு வாழ்வந்தி பங்களா, சேத்துப்பிளா, வாசலூர், பள்ளக்குடி, விலாரம், அரப்பள்ளிவரர்கோவில், பருத்துமுடி, கிழக்கு வளவு வழியாக வாழ்வந்தி வரைக்கும் ஒரு ரோடு போட அந்த மலை வாசிகள் விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்களா? அரப்பள்ளிவரர்கோவில் மிகவும் பிரக்யாதி பெற்ற இடம். அங்கே ஜனங்கள் அதிகமாகப் போக சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் அந்த ரோடையே போட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : என்னுடைய தகவலிலிருந்து அந்த மாதிரி விண்ணப்பம் வரவில்லை என்று கூறினேன். நடுக்கோம்பையிலிருந்து சோலக்காடுக்கு போகும் ரோடு வேலை நடக்கிறது. அது முடிந்த பிறகுதான் மற்ற வேலை ஆரம்பிக்கப்படும்.

Village roads in Tanjore District

* 583 Q.—**SRI C. MUTHIAH** (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many miles of village roads are there in Tanjore district (East and West);

(b) the allotment for the maintenance of village roads in the year 1958-59 and expenditure incurred up to 31st August 1958;

(c) whether it is a fact that the allotment of the road maintenance works has been drastically cut (viz., 50 per cent), by the Special Officer;

(d) whether this cut is proposed to be restored;

(e) whether there is any scheme chalked out by the Government for the improvement of the above village roads;

(f) how many village roads are in existence in Tanjore District (East and West);

(g) how many crossings are in the above village roads and how many of them are bridged or laid with pipes;

(h) how many crossings yet require provision of culverts; and

(i) whether there are any proposals for constructing culverts for the crossing in the above village roads?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) One thousand and ninety-three miles and 518 feet.

(b) The amount allotted was Rs. 4,51,615. The expenditure incurred up to the end of August 1958 was Rs. 12,896-84 nP.

(c) Yes, Sir.

(d) No, Sir.

(e) Yes, Sir.

[5th March 1959]

(f) Eight hundred and twenty-five.

(g) There are 3,538 crossings and 2,992 of them are bridged or laid with pipes.

(h) Five hundred and forty-six.

(i) Certain culverts are proposed to be constructed under the Second Five-Year Plan.

SRI C. MUTHIAH : டிவிஷனல் என்ஜினியர் களால் சிபார்சு செய்யப்படும் வேலைகள், ஜில்லா போர்டு ஸ்டெஷன் ஆபீஸருக்கு 6 மாத காலமாக பர்ஸனல் அலிஸ்டெண்ட் இல்லாததன் காரணத்தினால் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதால் உடனடியாக அவருக்கு பர்ஸனல் அலிஸ்டெண்ட் ஒருவரை நியமிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா? இது வரையில் நியமிப்பதில் கால தாமதம் ஏற்படக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHA MAL SIMON : அந்த மாதிரி தகவல் இல்லை. அப்படி ஒன்று இருக்குமானால் கவனிக்கப்படும்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : தஞ்சை ஜில்லாவில் ஜில்லா போர்டுக்கு உட்பட்ட ரோடுகள் எந்த வித வேலைகளும் செய்யப்படாமல் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்பெஷல் ஆபீஸருக்கு பர்ஸனல் அலிஸ்டெண்ட் இல்லாததுதான் காரணம் என்று ஜுவேஸ் என்ஜினியர் சொல்லுவதால், மொத்தத்தில் முதல் ஒரு ரோடுத் தொகையையும் இரண்டாவது வருஷ ரோடுத் தொகையையும் சேர்த்து செலவு செய்து ரோடுகளைப் போட அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : ஜில்லா போர்டின் நிதி நிலைமை காரணத்தினால்தான் கவனிக்க முடியாமல் இருந்தது.

SRI K. B. S. MANI : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவில் பர்ஸனல் அலிஸ்டெண்ட் இல்லாமல் 6 மாத காலம் ஆகிறது. இப்போது ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டராக இருப்பவர் இதற்கு முன்பு பார்த்து வந்தார்கள். பர்ஸனல் அலிஸ்டெண்ட் இல்லாதது, கலெக்டர் அவர்கள் தெரிவிக்காததன் காரணத்தினாலா? அல்லது சம்பந்தப்பட்ட மேலதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்யாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினாலா? அப்படியானால் சம்பந்தப்பட்ட மேலதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதைப்பற்றித் தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

Appointments to political sufferers

*584 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-ல் சென்னை ராஜ்யத்திலிருக்கும் சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் நடக்கும் பகுதிகளிலே அரசியல் தியாகிகளுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தார்களுக்கும் Social Welfare Workers போன்ற உத்தியோகங்கள் எத்தனை கொடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 152 persons were appointed as Social Welfare Workers in the year 1958 from among political sufferers and members of their families.

SRI P. G. MANICKAM : தலைவர் அவர்களே, இதிலே எத்தனை அரசியல் தியாகிகள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்? இன்னும் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் இருக்கின்றது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் என்னிடம் இப்போது இல்லை.

[5th March 1959]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : அரசியல் தியாகிகள் என்பவர்கள் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களா? அல்லது எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது இதிலே பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறதா?

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு கட்சி என்பதல்ல. சுதந்தர இயக்கத்தில் பங்கு கொண்ட எல்லோருக்கும், இப்போது எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : உத்தியோகம் கொடுக்கும் போது தேசிய மனப்பான்மை இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்படுமா? தேசியப் பற்றுதல் இல்லாதவர்கள் எடுக்கப்படுகிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தேர்ந்தெடுக்கும்போது கொடுக்கப்படுகிற உத்தியோகத்தைச் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் மட்டும் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். தகுதி இருக்கிறதா என்று பார்த்துத்தான் எடுக்கிறோம்.

SRI C. NATARAJAN : ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸில் உத்தியோகம் பணக்காரத் தியாகிகளுக்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏழைத் தியாகிகளுக்கும் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பணக்காரத் தியாகிகள் யாரும் இந்த வேலைக்கு வருவார்கள் என்று நினைக்கவில்லை. இது ஏழைத் தியாகிகளுக்குப் பயன்படுகிறது என்று அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : இதிலே பணக்காரத் தியாகிகள், ஏழைத் தியாகிகள் என்ற புள்ளிவிவரம் சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே யார் யார் விண்ணப்பத்திக்கொண்டார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுடைய நிலைமையும் எங்களுக்குத் தெரியும்.

SRI V. SUBBIAH : அரசியல் தியாகிகளின் குழந்தைகளும், தியாகிகளும் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். விண்ணப்பித்தும் கூட கதர் இலாகாவில் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் வேறு இலாகாவிற்கு லாயக்கில்லையா? அவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது இருக்கக் கூடிய திட்டம் இருக்கக்கூடிய வேலையில் சலுகை கொடுத்து எடுக்க வேண்டுமென்பது. புதிய வேலைகளை அவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

9-30 a.m. SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : அரசியல் தியாகி குழந்தைகளும் அரசியல் தியாகிகளும் வேலையில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல மனுக்கள் கொடுத்தும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலைமையில் அவர்களுடைய கஷ்டம் தீராத நிலைமையில் இருப்பதால் சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம் மூலமாக அவர்களுடைய மனுக்களை பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு பூரண வேலை கிடைக்க வழி வகை செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லோருக்கும் பூரணமாக வேலை கொடுக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. கூடிய அளவில் சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கும் வேலைகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

5th March 1959]

SRI K. RAMACHANDRAN : அரசியல் தியாகிகள் அல்லது இந்த வேலைக்குத் தகுந்தவர்கள் என்று கருதப்படுகிறவர்கள் இவைகளில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : மொத்தம் 152 பேர்கள் அரசியல் தியாகிகள். பாக்கி இருக்கக்கூடியவர்கள் அரசியல் தியாகிகளாக சம்பந்தப்படாதவர்கள்.

Bus service to Vedanthangal

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. சட்டநாத கரையாளர் இடத்தில் இல்லாததால் 585 எண்ணுள்ள கேள்வியும், பதிலும் சபையின் விவாத வெளியீட்டில் அச்சிடப்படும்.

* 585 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce bus service to Vedanthangal from Madras; and

(b) if not, what steps are proposed to encourage tourist traffic to Vedanthangal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) The question of running a bus every hour between Chingleput and Vedanthangal during the season instead of a through bus service from Madras is engaging attention.

Primary Health Centre, Kadaladi

* 586 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 18-ம் 348-ம் கேள்விக்கு கொடுத்த பதிலை யொட்டி வடாற்காடு மாவட்டம் கடலாடியில் பிரைமரி ஹெல்த சென்டர் (Primary Health Centre) எப்போது திறக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The centre could not be opened yet due to dearth of Medical Officers. The Government are taking steps to secure the services of retired Medical Officers for being posted to the Primary Health Centres. The centre will be opened as soon as a medical officer becomes available.

SRI S. M. ANNAMALAI : கடலாடி லோகல் பண்டி டிஸ்பென்சரி இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது ப்ரைமரி ஹெல்த சென்டர் வருமென்று இருந்த ஆஸ்பத்திரியும் போய்விட்டதால் அங்கே பிரசவம் செய்வதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அங்கே டாக்டர்களைப் போட விட்டாலும் மிட் வொய்பயாவது போட்டு சீக்கிரத்தில் அங்கே வேலை துவக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அநேகமாக அந்த சென்டருக்கு சீக்கிரத்தில் டாக்டரைப்போட முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

(Sri A. A. Rasheed rose.)

MR. SPEAKER : The hon. Member is rising on a point of order?

SRI A. A. RASHEED : It is not a point of order, Sir. பிரசவம் செய்வது என்றால் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[5th March 1959]

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot put a question unless I call him.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் திறக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கப்படுகிறது. இதை ஏன் திறக்க வேண்டும்? பொதுவாக ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் செய்யும் எந்தத் திட்டங்களுமே பொது மக்களுக்கு சரியாகப் போய்ச் சேருவது இல்லை என்றும், அதனால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறதே. ஆகவே அப்படிச் சொல்கிறவர்களுக்கு அந்த இடத்தில் இப்படிப்பட்ட ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைத் திறந்தால் அதனால் ஏதாவது பிரயோசனப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்த மாதிரி பிரயோசனம் படுவது இல்லை என்று சொல்லக் கூடியவர்களுடன் கனம் அங்கத்தினரும் சேருகிறார் என்பது தெரியவில்லை. திட்டம் பொதுமக்களுக்குப் பிரயோசனப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

Supply of drinking-water for the Udayarpalayam taluk

* 587 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether and what steps have been taken to purchase turbine pumps for installing in the boreholes at Kodakkur and Kudikkadu villages, Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli District, for drinking-water purposes; and

(b) when the pumps are likely to be available for use?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The Revenue Divisional Officer, Ariyalur, has placed indents for the supply of the turbine pumps.

(b) The turbine pumps are expected to be installed in the boreholes before the end of April 1959.

House for Harijans

* 588 Q.—SRI V. K. KRISHNAMURTHY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of houses constructed for Harijans in Vellore taluk in 1957-58; and

(b) the number of houses to be constructed for Harijans in Vellore taluk in 1958-59?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Nil, Sir.

(b) Forty houses.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY: 1957-58-ல் கட்டப்பட வேண்டிய வீடுகள் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அதனால் 1958-59-ல் அதிகப்படியாகக் கட்டுவதற்கு ஏதாகிலும் உத்தேசம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் எவ்வளவு கட்டப்படவேண்டும் என்று கலெக்டரைக் கேட்டு முடிவு செய்யப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட தாலுக்காவில் குறைவாக இருந்தால் அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

[5th March 1959]

Prohibition Cases

* 589 Q.—SRI K. B. S. MANI (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy: கனம் உள் வவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1955-56, 1956-57, 1957-58-ம் வருஷங்களில் சென்னை மது விலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் தஞ்சை ஜில்லா நன்னிலம் தாலுக்காவில் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை?

(ஆ) அவைகளில் எத்தனை பேர் தண்டிக்கப்பட்டனர்?

(இ) எத்தனை பேருக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டது?

(ஈ) அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 223, 275 and 660 respectively.

(b) 216, 264 and 633 respectively.

(c) 147, 184 and 439 respectively.

(d) Rs. 4,735, Rs. 5,645 and Rs. 12,960 respectively.

SRI K. B. S. MANI: அதிகப்படியான தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தை திருத்தியபிறகு இதற்கு முன் செய்யப்பட்ட குற்றங்களைக் காட்டிலும் குற்றங்கள் குறைந்திருக்கிறது என்ற ரிப்போர்ட் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சட்டத்தை திருத்திய பிறகு குற்றங்கள் குறைந்துதான் இருக்கிறது.

SRI N. R. THIAGARAJAN: 9-7-1958 பகல் 12-45 மணிக்கு, மதுரை பெரியகுளத்தில் ஒருவர் குடித்துவிட்டு நிர்வாணமாகக் கூத்தாடிக் கொண்டிருந்தபோது அவரைப் போலீசார் பிடித்துக்கொண்டு போனார்கள். அப்பொழுது கூத்தாடியவர் தான் ஒரு எம். எல். ஏ. என்று சொல்லிக் கொண்டதால் அவரை போலீசார் விட்டுவிட்டார்கள். அதனால் எம்.எல். ஏக்கள் குடித்துவிட்டு நிர்வாணமாகக் கூத்தாடலாம் என்று கருதுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதைப்பற்றிய தகவல் என்னிடம் இப்பொழுது இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அதைப்பற்றி எனக்கு எழுதி அனுப்பினால் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தஞ்சையைப் பற்றிக் கேள்வி இருக்கும்போது மதுரையைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்கலாமா?

MR. SPEAKER: (கனம் தியாகராஜனைப் பார்த்து) அப்படி கேள்வி நீங்கள் கேட்கவேண்டாம்.

* 590 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) how many cases were filed under Prohibition Act in Pudukkottai division, Tiruchirappalli District, in 1957-58;

(b) how many cases ended in conviction;

(c) the number of private and Police complaints filed in the Town Second-class Magistrates' Court of Pudukkottai in 1957-58; and

(d) of the above, the number of cases that ended in (i) conviction and (ii) acquittal?

[5th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 827 cases were filed under the Madras Prohibition Act, 1937, in Pudukkottai division of Tiruchirappalli District in 1957-58.

(b) 786 cases ended in conviction.

(c) 488 Police complaints were filed in the Town Second-class Magistrate Court, Pudukkottai, in 1957-58. No private complaints were filed.

(d) Of the cases referred to in clause (c), 475 ended in conviction and 13 ended in acquittal.

Matteru and Kaieru Varamdars Protection Ordinance

* 591 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாட்டேர், கையேர் வாரம்தார்கள் பாதுகாப்பு அவசரச் சட்டம் வந்தபின் எவ்வளவு வழக்குகள் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் விவசாயிகளால் தாக்கல் செய்யப்பட்டன?

(ஆ) அவசரச் சட்டம் காலாவதியானதின் காரணத்தால் அவைகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டனவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) 96.

(b) Yes, Sir, all the cases were dismissed due to the lapse of the Ordinance.

SRI S. M. ANNAMALAI : கையேர், மாட்டு வாரம் அவசரச்சட்டம் காலாவதியானதாலும், சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அமுல் நடத்தப்படாமல் இருந்ததாலும் பல விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சட்டம் அமுலுக்கு வந்திருப்பதால் அப்படி வெளியேற்றப்பட்டவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடவேண்டியதில்லை. சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒரு ஷரத்துப்படி இதற்கு முன்னதாக வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் அவர்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஷரா இருக்கிறது. அந்த ஷராப்படி அந்தச் சட்டம் கொஞ்சம் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே அமுலில் இருப்பதாகக் கருதப்படும்.

SRI S. LAZAR : ஆர்டினன்ஸ் காலாவதியாகிய பிறகு அதைத் தொடர்ந்து வந்த மசோதா சபையில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது அதில் இருக்கக் கூடிய குறைகளை எடுத்துச் சொன்ன பிறகுதான் அநேக கேஸ்கள் கோர்ட்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படி பதிவு செய்யப்பட்ட எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்குத் தனி கேள்வி கேட்டால்தான் பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கட்டாயப்படுத்தி வாரம்தார்களிடமிருந்து மிராசுதார்கள் கையெழுத்து வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதும் அப்படி எழுதிக் கொடுத்தால்தான் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவோம் என்று மிராசுதார்கள் சொல்லியிருப்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இந்த விதத்தில் அந்தச் சட்டம் உபயோகப்படாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

[5th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது விஷயம் சர்க்காருக்குத் தெரியாது. இப்பொழுது சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. விசேஷமாக விவசாயிகளைப் பாதிக்கக் கூடாது என்ற வகையில் அது அமுலில் இருக்கிறது. அது விசேஷமாக முன் தேதியிலிருந்து அது அமுலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

Darkast poramboke lands in the Talavadi hills

* 592 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, தளவாடி மலைப் பிரதேசத்திலே சிலோஜி நாமா செலுத்துக்கொண்டு தற்காலத்து புறம்போக்கு நிலங்களை உழுதுவரும் பெரும் நிலப்பட்டாதாரர்களிடமிருந்து இந்நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு வழங்குவதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுத்தனும் எடுக்கப்பட்டுள்ளனவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Action is being taken by the Revenue authorities to evict the rich pattadars who have encroached on Government waste and poramboke lands in Talavadi Hills in Gobichettipalayam taluk, Coimbatore District, to enable assignment of such lands to landless poor persons.

SRI P. G. MANICKAM : அவ்வாறு சிலோஜிநாமா செலுத்திக்கொண்டு ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கும் நிலங்களின் விஸ்தீர்ணம் என்ன என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சுமார் 116 ஏக்கர்.

SRI P. G. MANICKAM : தளவாடிப் பிரதேசம் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தது. நான் விசாரித்ததில் 3,000 ஆண்டுகளுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆகவே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஸ்பெஷலாக டிபுடி தாசில்தாரையும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரையும் நியமித்து இதைப் பற்றி மீண்டும் கண்காணிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் கொடுத்த விஸ்தீர்ணம் பணக்காரர்கள் ஆகியிருந்த நிலங்கள். மற்றவர்கள் ஆக்கிரமித்தது கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல் இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம். கனம் அங்கத்தினருக்கு தாம் போடப்போகிற கேள்விக்குப் பதில் தெரிந்திருந்தால் மந்திரிகளை எக்ஸாமின் பண்ணுவது போல் கேள்வி கேட்கக்கூடாது. மந்திரி அவர்கள் எதோ பதில் சொல்லியிருக்க, அதைத் தவறு என்று அங்கத்தினர் மறுத்துச் சொன்னால், அப்பொழுது சரியான பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதா? அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கையில் எதாவது இன்பர்மேஷன் இருக்குமானால், அதை மந்திரி அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அப்படி இல்லாமல், மந்திரி அவர்கள் 116 ஏக்கராக்கள் என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு, 'மூவாயிரம் ஏக்கராக்கள் அல்லவா'? என்று திரும்பவும் அவரை கிராஸ் எக்ஸாமின் பண்ணுவது சரியல்ல.

SRI G. G. GURUMOORTHY : பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் அல்லாத மற்ற ஏழை ஹரிஜனங்களும் விவசாயிகளும் சிலோஜிநாமாவின் மேல் உழுதுகொண்டிருக்கும் பூமிகளை உடனடியாக அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து உடனடியாகச் செய்வதற்காகத்தான் அதற்கென்று ஸ்பெஷலாக டிபுடி உத்தியோகஸ்தர்களைப் போடுவதற்கும் உத்தேசம் இருக்கிறது.

[5th March 1959]

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : இது மாதிரி சிவாஜி னுமா, இனம் போன்ற புறம்போக்கு நிலங்களை வைத்திருக்கும் எல்லா பெரு நிலச்சுவாந்தார்களிடமும் இருக்கும் தரிசு நிலங்களையும் ஹரிஜன ஏழைகளுக்கும் விவசாய உழவர்களுக்கும் எடுத்துக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது எடுக்கும் நடவடிக்கையிலே அம்மாதிரி இருப்பவர்களிடமிருந்து அது எடுப்படுவிடும். ஏனென்றால், இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் கொள்கை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு, சர்க்கார் நிலம் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ அதை வழங்க வேண்டும் என்பதற்காக துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI P. G. MANICKAM : இவ்வாறு புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு சிவாஜி னுமாசெலுத்திக்கொண்டு உழுதுவரும் ஹரிஜனங்களுக்கு உடனடியாக பட்டா வழங்குவது பற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஹரிஜனங்களும் அனேகமாக நிலமில்லாதவர் என்று சொல்லுகிற ஜாபிதாவில் சேருகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கும் கிடைக்கும்.

Todas

* 593 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to improve the conditions of Todas in Ootacamund; and

(b) whether the Centre are giving any grant for this purpose?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) A statement ^a is placed on the table of the House.

(b) Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் விவசாயத்துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் கொடுத்துவரும் உதவியின் காரணமாக, அவர்களுடைய சமுதாயம் எந்த அளவு முன்னேறியிருக்கிறது? உத்தியோகத் துறையிலும் அவர்களுக்குச் சலுகை உண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : எல்லாத் துறைகளிலும் அவர்களுக்குச் சலுகை உண்டு. மேஜைமேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் எட்டைப் பார்த்தால் கல்வி, விவசாயம், குடிசைத் தொழில், தண்ணீர்த் திட்டம் வைத்தியம், வீடு கட்டும் திட்டம் ஆகிய துறைகளிலும் இன்னும் பல வகைகளிலும் அவர்களுக்கு உதவி கொடுக்கப்படுகிறது தெரியவரும்.

SRI B. K. LINGA GOWDER : Sir, are the Government aware that these Todas are still suffering from venereal diseases, even though a mobile medical unit is working exclusively for this purpose?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, Sir. Even now we are taking necessary steps to eradicate the disease.

SRI K. R. NALLASIVAM : பொதுவாக அந்தப் பகுதியில் தோடர்கள் க்ஷீணித்துவருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கத்தார் செய்வார்களா? அவர்களுடைய ஜனத் தொகை க்ஷீணித்துப் போகாமல் அதிகப்படியாக அவர்கள் உற்பத்தியாவதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? (சிரிப்பு).

MR. SPEAKER : The questions is out of order.

[5th March 1959]

Sluice across Arashalar, Nannilam taluk

* 594 Q.—**SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN** (on behalf of **Sri M. C. Muthukumaraswamy**): கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா, நன்னிலம் தாலுக்காவில் 91-ம் நெம்பர் பதுக்குடி கிராமத்தில் அரசலாற்றைக் கடந்து செல்ல மதகு கட்ட ஒதுக்கியுள்ள தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) மேற்படி வேலை எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Rs. 40,000.

(b) The work will be taken up as soon as the estimate for the work is technically sanctioned.

Cinema theatres

* 595 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of **Sri K. Sattanatha Karayalar**): Will the Hon. the Home be pleased to state the number of (i) touring; and (ii) permanent cinemas in the State (district-war) in 1956, 1957 and 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The particulars are furnished in the paper ^a placed on the table of the House.

SRI A. GOVINDASAMY : அரசாங்கம் சினிமாவை ஒழிக்க வேண்டும் என்று பறைசாற்றிப் பிரசாரம் செய்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், இங்கே கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கும்போது, 1956, 1957, 1958 ஆண்டுகளில் ஆண்டுக்கு ஆண்டு சினிமாக்கொட்டகைகள், நிரந்தரக் கொட்டகைகளானாலும் சரி, டிரிங் சினிமாக்கொட்டகைகளானாலும் சரி, எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறது. அரசாங்கத்தின் உள் நோக்கம் சினிமாவை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதாக இருந்தால், சினிமாக்கொட்டகைகளை அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போவதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சினிமாவை ஒழிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் பிரசாரம் செய்கின்றது என்று சொல்வது தவறு. என்னைப் பொறுத்த மட்டில், சமீபத்தில் கூட, சினிமாவை கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் பார்க்க வேண்டும்; சினிமா பார்ப்பதற்கும் சக்தி வருவதற்கான அளவுக்கு வருமானம் உயர வேண்டும் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

SRI A. A. RASHIED : Is there any proposal to construct Government theatres in the District Headquarters?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI G. G. GURUMOORTHY : டிரிங் சினிமா வைப்பதற்கு லைசன்ஸ் கொடுப்பதில் நீண்ட காலதாமதம் ஆவதினால் அதிக விவகாரம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால், இப்பொழுது இருக்கும் விதிமுறைகளைத் தளர்த்தி எங்கெங்கே லைசன்ஸ் கேட்கின்றார்களோ, அங்கங்கே டிரிங் சினிமாவுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்க யோசிக்கப்படுமா?

[5th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கேட்கின்றபடி எல்லாம் லேசன்ஸ் கொடுப்பது சரியல்ல. இதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. விதிகளை எந்த வகையிலாவது மாற்ற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், மாற்ற வேண்டுமே தவிர, கேட்கின்ற போதெல்லாம் லேசன்ஸ் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தவிர, மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் 1956, 1957, 1958 ஆண்டுகளில் வருஷா வருஷம் சினிமாத் கொட்டகைகள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சினிமாக்களின் எண்ணிக்கை 1956-ல் 17 ஆக இருந்தது, 1958-ல் 7 ஆகக் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்களுக்கு சினிமாவை விட வேறு சிறந்த பொழுது போக்கு கிடைக்கலாம். (சிரிப்பு).

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : மைனர் பஞ்சாயத்து இருக்கும் இடங்களிலும், சிறிய கிராமங்களிலும் கூட, ஏதேனும் சில காரணங்களைச் சொல்லி, திரும்பத் திரும்ப ரீங் சினிமாக்களை அடிக்கடி வைக்க ஏற்பாடு செய்து வருவதால், கிராம மக்களுடைய பொருளாதார நிலைமையும் மற்றும் அவர்களுடைய ஆரோக்கியமும் கெட்டு வருவதால், மைனர் பஞ்சாயத்து இருக்கும் பிரதேசங்களிலாவது சினிமாக்களுக்கு லேசன்ஸ் வழங்குவதிலே ஏதாவது கட்டுப்பாடு வைக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒரு பர்மனென்ட் சினிமாத் தியேட்டருக்கு இவ்வளவு தூரத்தில்தான் ஒரு ரீங் சினிமா இருக்க வேண்டும், ஒரு ஸ்தலத்திலே இத்தனை ரீங் சினிமாக்கள்தான் இருக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்கு மேலே இருக்கக் கூடாது என்று இப்படியாக விதிகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுதுள்ள விதிகளை தளர்த்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : ரீங் சினிமாவுக்கு லேசன்ஸ் கொடுக்கும்போது ஒரு இடத்துக்கு கொடுக்கப்பட்ட லேசன்ஸின் காலம் முடிந்தவுடன் பக்கத்து நிலத்திலே அதை வைக்கலாம் என்று லேசன்ஸ் கொடுக்கும்போது முதல் இடத்திலுள்ள கொட்டகையையெல்லாம் பிரித்து புதிய இடத்திற்குக் கொண்டு போகவேண்டி ஏற்படுகிறது. சுகாதார வசதி இருக்கும்பட்சத்தில், தொடர்ந்து பழைய இடத்திலேயே, கீற்றுக்கொட்டகை முதலியவைகளைப் பிரித்தெடுக்காமல் மீண்டும் அங்கேயே வைத்திருப்பதற்கு லேசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மேல் அதே இடத்திலே சினிமாக்கொட்டகையை வைத்திருப்பதற்கு லேசன்ஸ் கொடுக்கக்கூடாதென்று விதி இருக்கிறது. அது நியாயமான விதி. அந்தக் காரணத்தினாலே கொட்டகையை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டியிருந்தால், அதைத் தவிர்ப்பதற்கில்லை.

SRI A. R. MARIMUTHU : தலைவர் அவர்களே, சினிமாத் தியேட்டர்கள் இருக்கும் ஊர்களிலே நிச்சயமாக புதிய சினிமாத் கொட்டகைக்கு லேசன்ஸ் கொடுப்பதில்லை என்று ஒரு விதி செய்துகொண்டால், சினிமாத் கொட்டகைகள் மேலும் கட்டிக்கொண்டிருக்காமல், அந்தக் தொகையை வேறு தொழில்களுக்கு மாற்றுவதற்கு பயன்படும். ஆகவே, தியேட்டர்கள் இருக்கும் ஊர்களிலே புதிய தியேட்டர்களுக்கு லேசன்ஸ் கொடுப்பதில்லை என்ற முடிவை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : புதிய தியேட்டருக்கு லேசன்ஸ் கொடுக்கும்போது, ஒன்றுக்குமேலே இன்னொரு தியேட்டருக்கு அந்த ஊரில் அவசியம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். ஒன்று போதாது என்றால், மேலும் ஒன்று கட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுக்க

[5th March 1959]

வேண்டிய இடத்தில் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். தியேட்டர் கட்டுவதை நிறுத்திவிட்டால், அந்தத் தொகை அப்படியே வேறு ஒரு தொழிலுக்குப் போகும் என்றும் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை.

SRI S. LAZAR : இப்பொழுதிருக்கும் விதிகளின்படி யார் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும், எந்த இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும் மனுச் செய்துகொள்ளலாம் என்று இருக்கிறபடியால், ஆட்சேபணை நிறைய வந்து கொண்டிருக்கிறது. காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை மாற்றியமைத்து இப்பொழுது ரைஸ்மில் ஆரம்பிப்பதற்கு லேசன்ஸ் கோருவதற்கு வருஷ ஆரம்பத்திலே, குறித்த காலத்திற்குள்ளாக மனுச் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்ற முறை இருப்பதைப்போல, செய்யவேண்டும் என்று ரூஸ் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ரீங் சினிமாக்களைப் பொறுத்தமட்டில், ரைஸ் மில்லை அனுமதித்திருக்கிறதபோல், ஒரே இடத்தில் கால வரம்பு இல்லாமல் இருப்பதற்கு அனுமதிக்கிறதில்லை. அப்படியிருப்பது சரியான விதி என்றே சொல்ல வேண்டும். ரைஸ் மில்லுக்கு இருக்கும் விதிபோல், ரீங் சினிமாவுக்கும் விதி செய்வதற்கு நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, 'சினிமாத் தியேட்டர்களைத் தேசியமயமாக்க உத்தேசம் உண்டா?' என்று பல தடவை இந்த மன்றத்தில் கேட்டபோது, "அரசாங்கத்திற்கு அத்தகைய உத்தேசம் இல்லை" என்று பதிலளிக்கப்பட்டது. ஆனால், இது மிகவும் லாபகரமான தொழிலாக இருப்பதால், அந்தந்த நகர சபைக்கோ கார்ப்பரேஷனுக்கோ இந்த வருமானம் போகக்கூடிய அளவு ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் மற்ற வேலைகளுக்கு எல்லாம் வசதி இருக்கிற காரணத்தால், நகரப் பகுதிகளிலாவது சினிமாக்களை தேசியமயமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் மேலும் புனராலோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பே கூறியிருப்பது போல், சினிமாத் தியேட்டர்களைத் தேசியமயமாக்கும் யோசனை அரசாங்கத்திற்கு இல்லை.

Smallpox

*596 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ல் வைசுரி நோயானது (Smallpox) எந்தெந்த ஜில்லாக்களிலே பரவியிருந்தது?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை பேர்கள் வைசுரி நோயால் (1) பீடிக்கப்பட்டார்கள், (2) இறந்தார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A paper is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM : மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இந்த நோயால் இறந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் இந்த நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள், இறந்தவர்கள் தொகை குறைவா? அதிகமா? அதிகமாக இருந்தால், அதற்குக் காரணமென்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதைப்பற்றிய புள்ளி விரம் 1958-க்கு தான் எடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கொஞ்சங்கொஞ்சமாக இந்த நோய் குறைந்துகொண்டதான் வருகிறது. இன்னும் காலக்கிரமத்தில் குறைக்கத்தான் உத்தேசம் இருக்கிறது.

[5th March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : தமிழில் பெரியம்மை என்பதைத்தான் ஆங்கிலத்தில் “ஸ்மால் பாக்ஸ்” என்று சொல்லப்படுகிறதா? அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? இரண்டாவது, இந்த அம்மை வியாதியானது வந்து விட்டால் தெய்வத்தைச் சாக்காக வைத்து இரவு இரண்டு மணி வரை வீதிகளில் கும்பம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் வியாதி அதிகமாகப் பரவ வழி ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே இதைத் தடை செய்ய அரசாங்கம் உத்தரவு போடுமா?

MR. SPEAKER : How is this question in order? The question is out of order.

Cholera

*597 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ல் காலரா நோயானது எந்தெந்த ஜில்லாக்களிலே பரவியிருந்தது?

(ஆ) எந்தெந்த ஜில்லாக்களிலே எத்தனை பேர்கள் காலராவினால் (1) பீடிக்கப்பட்டார்கள், (2) இறந்தார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A paper is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM : சார், மேஜை மேல் வைக்கப்பட்டுள்ள தாளில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் இறந்திருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை 3,643 பேர் என்று தெரிகிறது. கிராமங்களில் இந்த நோயைத் தடுக்க எவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதென்றால், கிராம அதிகாரிகள் தெரிவித்த பின்னர் தான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. அவர்கள் தெரிவித்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வந்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள் வியாதி பெரும் அளவில் பரவி விடுகிறது. ஆகவே இந்த நிலைமை இல்லாதபடி நோய் ஆரம்பமானவுடனேயே நடவடிக்கை எடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா கிராமத்திலும் சுகாதார அதிகாரிகள் இல்லை. நோய் ஒருவருக்காவது வந்த பின்தான் விஷயம் தெரிகிறது. உடனே சுகாதார அதிகாரிக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். உடனே அந்த இடத்தையெல்லாம் சுத்தம் செய்து அங்குள்ளவர்களுக்கு “இனா குலேஷன்” செய்கிறார்கள். அதுதான் நடைமுறையில் சாத்தியம். அது செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that even now some villagers believe that cholera comes not because of bacteria, but because of the curse of the Goddess. . .

MR. SPEAKER : The hon. Member is following the example of Mr. Govindasamy. Let him please confine his supplementary to the main question. (Interruption.) I am going to rule his question out of order. The hon. Member may finish his question. (Laughter.)

SRI A. A. RASHEED : Is the Minister aware of the wrong impressions about cholera, and what are the steps taken by the Government to dispel this wrong impression from the middle of the villagers?

MR. SPEAKER : The question is out of order.

[5th March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தக் காலராவைத் தடுக்க முன் எச்சரிக்கையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இனா குலேஷன் செய்வது, கிராமத்தைச் சுத்தப்படுத்திச் சுக தார முறையில் வைத்திருப்பதுதான்.

MR. SPEAKER : One more suggestion with regard to this. My friend there asked the Minister about figures for 1958. He then asked about figures for 1957. How can the Minister answer that, when the hon. Member had not given notice?

1955-ம் வருஷத்திய புள்ளி விவரத்தைப்பற்றித் திடீரென்று நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் கெள்வி கேட்டால் மந்திரி எவ்வாறு பதில் சொல்ல முடியும். 1955-ம் வருஷத்தைப் பற்றி புள்ளி விவரம் வேண்டும். 1956-ஐப் பற்றி வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்தால்தான் அமைச்சர்கள் புள்ளி விவரம் கொடுக்கமுடியும். இது ஒரு “suggestion” தான். So, this is only a suggestion. I am not ruling it out of order.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இந்தக் காலராவைப் பொறுத்த வரை அது பரவுவதற்கான காரணங்களை வந்த உடனேயே கண்டுபிடித்து இனா குலேஷன் செய்து மற்றும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துவிடுகிறார்கள். ஜனங்களும் வந்து இனா குலேஷன் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அவ்வாறு மற்ற ஜில்லாக்களிலும் காரியங்கள் நடக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கன்னியாகுமரி மக்கள் எப்படி சினிமா விஷயத்தில் புத்திசாலித் தனமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்களோ அந்த மாதிரி காலரா விஷயத்திலும் புத்திசாலித்தனமாக இருக்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : On a point of order, Sir, “கன்னியா குமரி ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் சினிமா விஷயத்தில் புத்திசாலி களாக இருக்கிறார்கள்” என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவதால் மற்ற மாவட்டங்களில் இருப்பவர்கள் புத்திசாலிகள் அல்ல என்று அர்த்தமா?

MR. SPEAKER : This is only an inference.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த மாதிரி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவது மற்ற மாவட்ட மக்களின் மனத்தைப் புண்படுத்தும் என்று கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : This is only an inference.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : நாம் அதிக புத்திசாலிகள் என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாமே!

MR. SPEAKER : Let us not proceed with it. The Minister said that in a jocular manner, and it is not for the hon. Member to take it seriously.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இங்குள்ளவர்கள் யாராவது சினிமாவுக்குப் போகாமல் இருந்து விடுவார்களோ என்ற காரணத்தால் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள் போலும்.

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : மக்கள் இந்த வியாதி யால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க, இந்த வியாதிகள் வராமல்முன் கூட்டியே, தடுக்க குடித்தண்ணீர்த் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவது மிகவும் அவசியம். இதைச் சர்க்கார் உணர்ந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[5th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆமாம். இந்த குடித் தண்ணீர் விஷயமாக அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு, அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் கூடி, குடி தண்ணீர் விஷயமாக ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போல் ஒரு திட்டம் போட்டு, கூடுமான வரை நல்ல முறையில் குடி தண்ணீர் எல்லா கிராமங்களுக்கும் கிடைக்க வழி செய்ய யோசனை இருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த காலரா வியாதி கண்டவர் களைக் காலரா கொட்டகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அந்தக் கொட்டகை சுகாதாரக் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக அங்கு சென்றவர் கள் பலர் திரும்பி வருவதில்லை. அந்த இடத்தை நல்ல சுகாதாரத்துடன் வைத்திருக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எப்பொழுதும் நல்ல முறை யில் வைத்திருக்க ஆங்காங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Sattanur Reservoir

* 598 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59 ஸெப்டம்பர் மீ 26-ம் தேதியில் சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத்தில் எவ்வளவு தண்ணீர் இருந்தது?

(ஆ) அன்றையதினம் வளவனூர் ஏரிக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் விடப்பட்டது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) 4,200 million cubic feet, Sir.

(b) Valavanur tank is at the tail end of Alangal channel which is 60,000 feet long. Water has to travel that distance before reaching the tank. Water actually touched the Valavanur tank on 27th September 1958, though full supply was allowed in all the channels taking off from the Ellis Choultry Anicut at 12-45 p.m. on 26th September 1958. About 7.5 M.C.ft. of water was let into the tank on 27th September 1958.

SRI A. GOVINDASAMY : சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்தில் இருந்து விடப்பட்ட தண்ணீரானது போதிய அளவு வளவனூருக்கு வராமல் ஆழங்காலில் இருந்து வேடிவரல் வழியாக வடிந்து போனது அரசாங்கத் திற்குத் தெரியுமா? ஆழங்கால் தூர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அதை ஆழப்படுத்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் வளவனூர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் எப்பொழுதும் வளவனூர் ஏரியைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அநேக ஏரிகள் அந்தக் கண்மாய்க்கு வர இருக்கிறது. இருந்தாலும் அந்த “சப்ளை சானலை”ச் சீர்த்திருத்த ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

Anicut across Mayura river

* 599 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** கனம் பொதுமராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சின்ன சேலம் மயூரா நதியின் குறுக்கே அணை கட்டவேண்டுமென்று பொதுமக்களிடமிருந்து கோரிக்கை எதாவது வந்ததா?

(ஆ) தென்னார்க்காடு மாவட்ட இன்ஜினியர் அவர்கள் அந்த நிதியையும் அணைக்கட்டும் இடத்தையும் போய் பார்வையிட்டாரா?

(இ) இந்த அணையைக் கட்டி முடிக்க ஏதாவது திட்டமுள்ளதா?

(ஈ) அப்படியானால், அது எப்பொழுது அமுலுக்கு வரும்?

5th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) No.

(c) No, Sir.

(d) The question does not arise.

SRI A. GOVINDASAMY : இது பற்றி அரசாங்கத்திற்கு கலெக்டர் மூலமாக, பொதுமக்கள் மகஜர் அனுப்பி இருந்தும் அரசாங்கத்தின் கவனத் திற்கு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுபற்றி நன்றாக ஆலோசனை செய்து, கலெக்டரைக் கேட்டு சொல்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கலெக்டரைக் கேட்டுதான் இந்தப் பதிலை இந்தச் சபையிலே தருகிறேன்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

II—ANNOUNCEMENTS.

(1) ORDER OF DEMANDS FOR GRANTS.

MR. SPEAKER : Under Rule 154 (1) of the Assembly Rules, I have, in consultation with the Leader of the House and the Business Advisory Committee, fixed the following order in which the Demands for Grants are to be taken up and also allotted the time for the discussion of each Demand :—

Date.	Demand number.	Time allotted.
(1)	(2)	(3)
11th March Wednesday.	I Land Revenue Department .. XII District Administration and Miscellaneous.	
	XXXIV Compensation to Zamindars ..	
	III Stamps Administration ..	4 hours.
12th March, Thursday.	XV Police .. II Excise Department ..	4 hours.
13th March, Friday.	IX Head of State, Ministers and Headquarters Staff. XI Elections ..	4 hours.
14th March, Saturday.	XXIV Labour including Factories ..	4 hours.
16th March, Monday	XVI Education ..	4 hours.
17th March, Tuesday.	XXI Co-operation ..	4 hours.
18th March, Wednesday	XIX Agriculture and Fisheries .. XX Animal husbandry ..	
	XXXVIII Capital Outlay on Agriculture ..	4 hours.
19th March, Thursday.	VIII Irrigation .. XXXVI Capital Outlay on Irrigation ..	4 hours.
20th March, Friday.	XXII Industries and Cinchona .. XXXIX Capital Outlay on Industrial Development.	4 hours.
21st March, Saturday.	IV Forest Department .. XXXV Capital Outlay on Forests .. XXXIII Road Transport Schemes—Working Expenses. XLI Capital Outlay on Road Transport Schemes.	2 hours.

[Mr. Speaker]

[5th March 1959]

Date.	Demand number.	Time allotted.
(1)	(2)	(3)
23rd March, Monday.	XXIII Harijal Uplift	4 hours.
24th March, Tuesday.	XXXII Community Development Project, etc.	4 hours.
25th March, Wednesday.	XXV Civil Works—Works	..
	XXVI Civil Works—Establishment, etc. ..	..
	XXVII Civil Works—Grants-in-Aid	..
	XL Capital Outlay on Civil Works	4 hours.
26th March, Thursday.	XVII Medical	} 4 hours.
	XVIII Public Health	
	XXXVII Capital Outlay on Public Health ..	
28th March, Saturday.	XLIII Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	4 hours.

For the purpose of giving four hours for discussion of Demands, from the 11th March the House will sit from 8-30 in the morning till 1-30 in the afternoon. That is, one hour will be taken up for answering questions, and the remaining four hours for discussion of Demands.

The House will also sit in the afternoon of the 16th March to consider the Madras District Municipalities (Extension to Transferred Territory) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 1 of 1959).

This programme will be circulated to hon. Members, but I am only just making an announcement to-day.

(2) PRIVILEGE MOTION *re* A REPORT IN THE "DINA THANTI".

MR. SPEAKER: Yesterday, the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram raised a point with regard to a wrong publication in the 'Dhina Thanthi' paper. I sent for the Editor, and he told me that this morning he had issued a correct translation of what I said in the House. In view of this, no further action need be taken.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—*cont.*

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the general discussion of the budget. Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar will be allotted forty-five minutes. He will now speak.

10 a.m.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் முன்பு முக்கியமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது என்னவென்றால் சட்டசபை கூடுகிற தினங்களில் எல்லாம் செக்ரடேரியட் அபீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் ½ மணி முன்னதாக வரவேண்டுமென்று முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது அப்படி இல்லாவிட்டாலும் சட்டசபை விவாதத்தின்போதாவது அந்த அந்த இலாகா அதிகாரிகள் இங்கே வந்திருந்து பொறுப்புள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைக்

5th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

கவனிக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உத்திரவிடவேண்டும். தாமே விவாதத்தின்போது இங்கே இருப்பதாகவும், தாம் எல்லாப் புள்ளிவிவரங்களையும் எடுத்துக்கொள்வதாகவும் சொல்வது அவ்வளவு உசிதமில்லை. அது சரியான சமாதானமும் ஆகாது. கேள்வி நேரத்தில் இலாகா அதிகாரிகள் வராவிட்டாலும் விவாதம் தொடங்குகிற நேரத்தில் இங்கே இருக்கும்படியாக செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 1959-60 வரவுசெலவுத் திட்டம்பற்றி முன்பே அநேகம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் நான் சொல்வது என்னவென்றால் வரவுசெலவுத் திட்டம் பெரிய ஏமாற்றத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். எப்படி என்றால் முக்கியமாக விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. ஏதோ சில நடவடிக்கை எடுத்தபோதிலும் மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும் விலைவாசிகள் அநேகம் மடங்கு ஏறிவிட்டதன் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் இதைத்தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதை சர்க்கார் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடாமல் இருப்பது வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அரசாங்கம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலமாக அநேகம் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்திருந்தபோதிலும் முக்கியமாக உணவுப் பிரச்சனைக்கு நல்லதொரு முடிவு காணவில்லை. நாளதுவரையில் புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் 1,300 கோடி ரூபாய் பெருமானமுள்ள அந்நியச் செலவாணியைச் செலவழித்து வெளிநாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள் இறக்குமதி செய்திருக்கிறோம். தவிர அநேகவிதமான நீர்ப் பாசன திட்டங்கள் எல்லாம் இவ்வளவு நாட்களாகப் போட்டு இருந்தும் கூட உணவுப் பிரச்சனை தீரவில்லை. ஒரு காரணம் ஜனத்தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது என்று சொல்லலாம். அது ஒரு பக்கம் இருந்த போதிலும் 1,300 கோடி ரூபாய் அந்நிய செலவாணியில் உணவுப் பொருள் இறக்குமதி செய்தும் உணவுப்பொருளின் விலை இங்கே குறையவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி ஏறிக்கொண்டே போனால் மக்கள் என்ன செய்வார்கள்? மத்திய சர்க்கார் ஒரு ஜோன் என்று அமைத்து தென்மண்டல ராஜ்யங்களின் உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் ஆந்திர சர்க்கார் நமக்கு உணவு கொடுக்காது, நாம் இங்கே இருக்கக் கூடிய தானியங்களை எல்லாம் கேரளாவுக்கு அனுப்பிவிடுவது என்றால் இங்கே பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே நம் ராஜ்யத்திலிருந்து கேரளாவுக்கு அரிசி போவதை ஓரளவாவது தடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறோம். ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்து மட்டும் இன்னொரு பிராந்தியத்திற்கு அரிசி போய்க்கொண்டிருப்பது இந்தப் பிராந்தியத்தில் விலை ஏற்றத்தை அதிகப்படுத்திவிடும். இதில் சந்தேகமில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு தினத்திற்கு முன்பு உணவுக் கமிட்டியிலும் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இங்கே இருந்து அரிசி வெளியில் போனால் உடனடியாக நமக்கு வெளிமாகணத்திலிருந்து அரிசி வரும் படியாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் உடனடியாக பெரிய ஆபத்துக்கு நாம் உள்ளாவோம் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் ஆந்திராவிலிருந்து கேரளத்திற்கும், இங்கும் அதிகமாக அரிசி வரும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை அரசாங்கம் அரிசி ரேஷன் வைத்து நடத்திய காலத்திலே 16 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்தது. அதனால் அரசாங்கத்திற்கு 16. கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இதற்குக் காரணம் அதை சரிவர நடத்த முடியாமையேயாகும் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தினால் கண்டிப்பாக இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பம் தான் வரும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். அப்பொழுது சரிப்படுத்தமுடியாது. இதனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தள்ளுபடி செய்யும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்று அரசாங்கத்தை எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இசில் முக்கியமாக உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இதைக் கட்டுப்படுத்தி மக்களுக்கு குறைவான விலையில் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [5th March 1959]

இதைப்பற்றி இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நடந்த கமிட்டி முன்பு சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். முக்கியமாக எவ்வளவு stock இருக்குமென்று புள்ளி விவரத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாய Department-லே Research Stations வைத்திருக்கிறார்கள். உணவுப்பொருள் உற்பத்திக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை தெரிவிக்கவேண்டும். அரசாங்கம் எவ்வளவு ப்ரொக்கியூர் செய்யப்போகிறார்கள் என்பது போன்ற புள்ளி விவரத்தை எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு incentive கொடுக்கவேண்டும். விலைவாசிக் கொல்லாம் ஏறிவிட்டது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் எரு, புண்ணுக்கு, மாடுகள் முதலியவைகளின் விலையும் அதிகமாகி விட்டன. அதிகமான கூலியும் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது, நியாயமான முறையில் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கு இது கட்டுப்படியாகுமா என்று என்னைப் பொறுத்த மட்டில் நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால் அரிசி உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் கரும்பையோ, பருத்தியையோ விளைவிப்பதற்கு தங்கள் நிலங்களை உபயோகப் படுத்துவார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை அவ்வப் போது கொடுத்தால்தான் அவர்கள் துரிதமாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவ தற்கு அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே ஜில்லாவிற்கு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் விலையில் வீத்தியாசம் இருக்கின்றன. அதற்காக எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விதமான விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். எனென்றால் 10 லட்சம் டன் வரையிலாவது லெவி மூலமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு என்று போட்டு, உற்பத்தி இல்லாத போது ரிலீஸ் செய்தால் விலை குறையும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஏக்கருக்கு $\frac{1}{2}$ மூட்டை என்று போட்டால் 56 லட்சம் ஏக்கருக்கு 28 லட்சம் மூட்டைகள்தானே கிடைக்கும். எப்படியும் 28 லட்சம் டன் கிடைக்கும்?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : இதைப்பற்றிய விவரம் கடைசியில் கொடுக்கிறேன். 10 லட்சம் டன் இருக்கும் என்று இருப்பதால் 10, 15 ஏக்கர் வைத்து சாகுபடி செய்பவர்கள் ஏக்கருக்கு எவ்வளவு லெவி மூலமாக கொடுக்க முடியும் என்று கணக்கெடுத்துப்பார்த்தால் குறைந்தது 10 லட்சம் டன் சாத்தியம் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விற்கக் கூடிய தான்யம் 10 லட்சம் டன் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இரண்டு லட்சம் டன் அரசாங்கம் வாங்கிவருகிறதென்றும் மற்றதை வியாபாரிகள் மூலம் விற்கவேண்டுமென்றும் இதில் போட்டிருக்கிறது. மொத்தம் சேர்ந்து 10 லட்சம் டன்தான் என்று மதிப்பீடு போட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்தால், லெவி மூலமாக சர்க்கார் வசூல்செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த முறையாக விலை யோகித்தால்தான் நல்லமுறையில் நடக்கும். இல்லையென்றால் பிளாக் மார்க்கெட் வந்துவிடும். உற்பத்தியாளரிடமிருந்து கொள்முதல் செய்தால் நியாயமான முறையில் விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் இப்போது போட்டிருக்கும் வரியினால் விவசாயிகளுக்கு ஒன்றும் கட்டுப்படியாகாது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். இதேமாதிரியாக மற்ற பருப்பு வகையராக்களின் விலையையும் கட்டுப்படுத்தி மக்களுக்கு நல்லமுறையில் விநியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[5th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy] Mudaliyar]

கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவைகள் அநேக இடங்களில் நன்றாக நடக்கவில்லை. எங்கள் பிராந்தியத்தில் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன; ஆனால் அவைகள் நல்ல முறையில் நடக்காததால் சீக்கிரமே மூடப்பட்டன. இப்போது நம் மாநிலத்தில் எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் சாகுபடிக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவைகளாக இருக்கின்றன. லெலெக்ட் எரியாவில் விதைப் பண்ணைகளை அமைப்பது பற்றியும், தேவஸ்தான நிலங்களைப் பற்றியும், கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு அவைகளில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை பரீட்சார்த்தமாக நடத்தலாம், அப்படிப் பரீட்சார்த்தமாக நடத்துவதில் வெற்றி கண்டால் கூட்டுறவுப் பண்ணை முறையை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கலாம். அவ்வாறு செய்யாமல் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைத்து நடத்தினால் அவை ஒருக்காலும் வெற்றியுறாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து திட்டம் வகுக்காமல் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை நடத்தினால் உற்பத்தியும் கண்டிப்பாகக் குறையும். எனவே, நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்யாமல் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு கூட்டுறவுப் பண்ணை முறையை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் உற்பத்தி கண்டிப்பாகக் குறையும்.

இந்த வருஷம் நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டுவரப் போவதாக சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டும்போது ஒரு விஷயத்தை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். வரம்புக்கு மேற்பட்ட நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் வீதம் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, அவைகளை பஞ்சாயத்துக்களிடமோ இதர ஸ்தாபனங்களிடமோ ஒப்படைக்கக் கூடாது. அவைகளை ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் வீதம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்தால்தான் நிலப் பிரச்சனை தீரும். அப்படிச் செய்யாமல் அவைகளை பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைப்பது, பெரிய பண்ணைகளாக ஆக்குவது முதலிய முறைகளைக் கையாண்டால் நிலப் பிரச்சனை இன்னும் மோசமாகத்தான் போகும்; அவ்வாறு செய்தால் சின்னப் பெருமாள் போய் பெத்த பெருமாள் வந்தது போலத்தான் ஆகும். ஆகவே அவைகளை ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்யாவிட்டால் இந்தப் பிரச்சனை தீரவே தீராது.

மேலும், நம் மாநிலத்தில் சாகுபடிக்கு வரவேண்டிய நிலங்கள் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கியமானவை உபயோகமான புறம்போக்கு நிலங்கள். அப்படிப்பட்ட நிலங்களைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களை ரெவின்யூ இலாகாவின் நாளாவரை சேகரிக்கவே இல்லை. அந்தப் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து, அந்த நிலங்களுக்கு வேண்டிய நீர்ப் பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து அவைகளைச் சாகுபடிக்கு உட்படுத்த வேண்டும். அவைகளையும் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கான முயற்சிகளை சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். மேலும், அவைகளை ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்போது அவர்களுக்கு 'டாக்ஸ் ரிலீப்' அளிக்க வேண்டும். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் போன்ற சிறிய அளவு நிலமுடைய விவசாயிகளுக்கு வரி விலக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் சர்க்கார் அவர்களிடமிருந்து சொற்ப வரி வசூலிக்கலாம். அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய தீர்வையில் பெரும்பான்மையான பகுதியை வஜா செய்ய வேண்டும்.

நீர்ப்பாசன வசதியை எடுத்துக்கொண்டால், நம் மாநிலத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எத்தனையோ நிறைவேற்றியிருந்தாலும் சிறு பாசனத் திட்டங்களில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. சிறு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் எஞ்சினீயர் இலாகாவை அமைக்க வேண்டும். அந்த இலாகாவின் 'மூலம் மலரிடிக் ஆப் டான்ஸ்' மராமத்து செய்யவேண்டிய கால்வாய்கள், ஏரிகள், கண்மாய்கள் முதலிய

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [5th March 1959]

வைகளைக் கண்டுபிடித்து அவைகளை மராமத்து செய்வது முதலிய வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். இவைகளைச் செய்யாவிட்டால் எத்தனை அனைக்கட்டுகளை கட்டினாலும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் போட்டாலும் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது. அனைக பஞ்சப் பிரதேசங்களில் சிறு ஏரிகளையும் கால்வாய்களையும் சீர்படுத்தி நல்ல நீர்ப்பாசன வசதிகளை அளித்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் உணவுப் பிரச்சனை தீரும். இப்போது ஏதோ ஒரு என்ஜினீயரிங் இலாகா இந்த வேலைகளை ஓரளவு செய்து வருகிறது. இருந்தாலும் இந்த வேலைகள் இன்னும் துரிதமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிதி வசதிகளையும் 'ஸ்டாப்'களையும் அளிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய நலத் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் முதலிய திட்டங்கள் பிற்பட்ட பிராந்தியங்களில் கொண்டுவரப்படவில்லை. இத்திட்டங்களுக்காகப் பிராந்தியங்களைப் பொறுக்கி எடுப்பது, ஏதோ அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் செய்யப்படுகிறது. 'அனைக இடங்களில் முற்பட்ட 4 பிராந்தியங்கள் திட்டத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. பிற்பட்ட பிராந்தியங்கள்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா விதமான இடங்களையும் பாரபட்சமற்ற முறையில் திட்டங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருந்தாலும் நடைமுறையில் அவ்வாறு செய்யப்படவில்லை. பிற்பட்ட இடங்களை திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். ஆங்காங்குள்ள சட்டச்சபை அங்கத்தினர்களின் ஆலோசனைகளுடன் கலெக்டர்களின் சிபார்சுகளை நன்றாகப் பரிசீலித்து பாரபட்ச மற்ற முறையில் பிராந்தியங்களை திட்டங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். திட்டங்கள் ஆரம்பித்து நடத்தப்படும்போதும் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. சில இடங்களில் நல்ல வேலைகள் சரிவர ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் பிறகு நிறுத்தப்படுகின்றன. ஓர் ஊரில் ஒரு மருத்துவசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றால் அந்த ஊரில் குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சிக்கு தேர்தலில் நிறைய வோட்டுகள் கிடைக்காத பட்சத்தில், ஆறு மாதத்திற்குள் அந்த மருத்துவசாலை அங்கே நீக்கப்பட்டு, வேறு ஊரில் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. அதே மாதிரி, சேரிகளிலுள்ள ஹரிஜன மக்கள், தேர்தலில் குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சிக்கு வோட்டுப் போடாவிட்டால், அவர்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு இன்னல்கள் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு இன்னல்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்களுடைய சேரிகளுக்கு வேண்டிய ரோடுகள் போடப்படுவதில்லை; அங்கே ரோடு போடுவதைத் தடுக்கிறார்கள். போலீசார் சம்பந்தப்பட்டுள்ள கேஸ்களும் கூட என் வட்டாரத்தில் நடந்திருக்கின்றன. இவைகளை நான் ரெகார்டுகள் மூலம் 'புரூவ்' பண்ண முடியும். இதைப் பற்றி கனம் அமைச்சரிடம் தனியாகப் பேசலிரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும்.

இந்தத் திட்டங்கள் நன்றாக நடப்பதற்கு இடையூறுக இருப்பவைகளில் சிகப்பு நாடாவும் ஒன்று. திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பேப்பர்கள் இலாகாக் களுக்கிடையே சென்று வருவதில் கோவார்டினைஷன் இல்லை. இந்த விஷயத்தில் இலாகாக்கள் ஒத்துழைப்பதில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் நோக்கத்துடன் கனம் முதல் அமைச்சர் கூட பாகல்மேடு மகாநாடு நடத்தி, திட்டம் போட்டார். முன்பு இருந்த தாமதம் தான் இப்போதும் இருந்து வருகிறது. பேப்பர்கள் இலாகாக்களுக்கிடையே சென்று வருவதில் உள்ள கால தாமதம் நீங்கவில்லை. குறையவுமில்லை. இந்தக் காரணத்தால் இத்திட்டங்கள் நன்றாக நடக்கவில்லை.

மேலும், இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது எந்த எந்தக் காரியங்கள் முதலில் செய்யப்பட வேண்டுமோ அவைகள் முதலில் செய்யப்படுவதில்லை. காரியங்கள் கர்லா காலத்தில் செய்யப்படுவதில்லை. திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள அனைக இடங்களில் ரோடு வசதிகளும், குடி தண்ணீர் வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும்போது கம்யூனிடி ஹால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிடி ஹால் வேண்டியதுதான். ஆனால் குடி தண்ணீர் இல்லாத இடத்தில் 'கம்யூனிடி ஹால் என் முதலல' அமைக்க வேண்டும். அங்கே குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்த

[5th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

பிறகு அதை அமைக்கலாம். எவை எவை உடனடித் தேவைப்படுகின்றனவோ அவைகளை முதலில் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பிரயோசனமில்லை.

கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கு இந்த வருஷம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகை சுமார் 13 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் 10-வது வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். மேலும், பிரத்யேகமாக ஒரு சமூகத்திற்கு மட்டும் கல்விச் சலுகை அளிக்கும் முறையை கடைசி வரையில், எப்போதும் கடைப் பிடிக்க முடியாது. சில சமூகங்களில் சாப்பாட்டுக்குக் கஷ்டப்படுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே ஏழைக் குழந்தைகளுக்குச் சலுகை அளிக்கும் முறையில் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி அளிக்க முன்வரவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சனை, பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்கள் இன்று பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் துணிகள் மார்க்கெட்டில் தேங்கி இருக்கின்றன. பல கைத்தறியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வைத்து அவர்களுக்கு எத்தனையோ உதவிகள் செய்துவந்தபோதிலும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்த்தபாடிவில்லை. எனவே இதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் பணத்தை பட்ஜெட்டில் அதிகமாக ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். கைத்தறித் துணி எக்ஸ்போர்ட் மார்க்கெட்டை எவ்வளவு தூரம் விஸ்தரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் விஸ்தரிக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இவைகளை எல்லாம் செய்யாவிட்டால் லட்சக்கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம். இந்த இலாகா நல்லமுறையில் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது அனைக கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதிகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் இந்த இலாகா வேலை செய்து வருகிறது. இதில், மிகவும் முக்கியமாக, இந்த மினிமம் காரண்டி பிரச்சனை அதிக நாட்களாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மினிமம் காரண்டியைக் குறைக்காவிடில் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டும். தவிர இப்பொழுது விஸ்தரிப்புக்கள் அதிகமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே இந்த மினிமம் காரண்டியை குறைக்க வேண்டும். இப்பொழுது எண்ணை விலை ஏறிவிட்டதால் பம்பு செட்டுகள் போட மக்கள் தயங்குகிறார்கள். ஆகவே, இந்த மினிமம் காரண்டியை குறைக்காவிடில் இந்த விஸ்தரிப்புக்கள் நல்ல முறையில் முன்னுக்கு வராது என்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அது தவிர, ஸ்டார்டர்கள், ஸ்விட்ச்கள் இவைகள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்க்க வேண்டும். அதையும் வினியோகிப்பதற்கு விவசாய டிபார்ட்மென்ட் மூலம் ஏதாவது செய்ய சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமக்கு வேண்டிய அன்னிய செலவாணி இல்லாத காரணத்தினால் ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸுக்காக வேண்டிய ரர் மெட்டீரியல்ஸ் கிடைப்பதில்லை. இந்தப் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய ரர் மெட்டீரியல்ஸ்-ஐ நாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டு அதிகப்படியாக வரவழைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நம் மாகாணத்தில் பேப்பர் இன்டஸ்ட்ரி ஒன்று வேண்டுமென்று நமது இன்டஸ்ட்ரீஸ் மினிஸ்டர் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். பேப்பரின் விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்தபோதிலும் இதை உடனடியாக மத்திய அரசாங்கத்துடன் எடுத்துக்கொண்டு இந்த பேப்பர் இன்டஸ்ட்ரீஸை ஆரம்பிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, "டெக்னிக்கல் பெர்ஸனல்". இதில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவர்களை அன்னிய நாடுகளுக்கு அனுப்பி அங்கு படித்துவிட்டு வந்து

10-30
a.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar.] [5th March 1959]

பொருளாதாரத் துறையில் நம் நாடு முன்னேறுவதற்கு வேண்டிய வழிகளை ஏற்படுத்த அவர்களுக்கு உதவி அளித்து, அவர்கள் அன்னிய நாடுகள் சென்று படித்து விட்டு வரவேண்டிய உதவிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதோடு, நன்கு பாஸ் செய்த பஸ்ட் க்ளாஸ் எஞ்சினியர்களுக்கு போதுமான ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும்., அப்படி போதிய ஊதியம் கொடுக்காவிட்டால் ஸைகன்ட் அண்டு தேர்டு ரேட் ஆட்கள்தான் நமக்கு கிடைப்பார்கள். அதோடுகூட, நல்ல நல்ல எஞ்சினியர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திலும், வேறு கம்பனிகளுக்கும் போய் விடுகிறார்கள். ஆகவே, நல்ல எஞ்சினியர்களுக்கு கூடுதலான ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டும். கூடுதலான ஊதியம் கொடுக்காததினால் நமக்கு நல்ல ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. அப்படி நல்ல எஞ்சினியர்கள் கிடைக்காவிட்டால் நம்நாட்டிலுள்ள தொழில்கள் நல்ல முறையில் விருத்தியடைய முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் செலவினங்களில் அநேக ஐட்டங்களை குறைப்பதற்கு வேண்டிய வழிகள் இருக்கின்றன. பலவித டிப்பார்ட்மெண்ட்களில் அநேக வேஸ்டேஜ்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், பரம்பிக்குளத் திட்டம் வந்ததுபற்றி ரொம்பவும் சந்தோஷம். இன்னும் அது இன்வஸ்டிகேஷன் ஸ்டேஜிலேயே இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு தனி எஞ்சினியர் வேண்டுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அங்குள்ள எஞ்சினியரைப்பற்றி குறைகூற நான் தயாரில்லை. அவர் நல்ல எஞ்சினியர்தான். அவர், நம் மாகாணத்தில் நன்கு பணியாற்றியவரே. நல்ல திறமையுள்ளவர்தான் அவர். இன்னும் இன்வஸ்டிகேஷன் ஸ்டேஜிலேயே இருப்பதால் அதற்காக ஒரு தனி எஞ்சினியர் வேண்டுமா? நம் மாகாணத்தில் நீர்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் அநேகமாக பூர்த்தியாகிவிட்டன. ஆகவே, இதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் எஞ்சினியர் வேண்டுமா? ஒரு ஆராய்ச்சிக் குழு மாதிரி வைத்து அவைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தால் போதாதா? அது பூர்த்தியாக இன்னும் ஐந்து வருட காலகட்டம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து சிக்கன முறைகளைக் கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி சிக்கன முறைகளை கையாண்டால் நமது வருவாய் அதிகமாவதற்கு வழி ஏற்படும். செலவினங்களை குறைப்பதின் மூலம் நமக்கு எவ்வளவோ அனுசூலங்கள் கிடைக்கும் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். அடித்தபடியாக, ஜில்லா, போர்டுகள் எல்லாம்போய் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் ஏற்படவேண்டுமென்று அபிப்பிராயத்தடந்தான் சில மாதங்களுக்கு முன் நாம் பஞ்சாயத்து ஆக்டை பாஸ் செய்தோம். மாதங்கள் சில ஆகியும்கூட அது இன்னும் அமுலுக்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. அப்படி பஞ்சாயத்து ஆக்டை அமுலுக்குக் கொண்டு வராததால் ஜில்லா போர்டுகள் எல்லாம் ஜில்லா போர்டுகளாகவே இருந்து கொண்டு வருகின்றன. போட்ட ஸ்பெஷல் ஆபீஸர்களும் நன்கு வேலை செய்வதில்லை. அநேகயிடங்களில் ஜில்லா போர்ட் ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளும் சரி பி. ஏ. க் களும் சரி, கிராமங்களுக்குப் போகிறதில்லை, ஸ்கூல்களுக்குச் சென்று அவைகளைப் பார்ப்பதில்லை, ரோடுகளைப் பார்ப்பதில்லை. ரொம்பவும் கேவலமான நிலையில்தான் இருக்கிறது, அநேக ஜில்லா போர்ட் நிர்வாகங்கள். ஆகவே அங்கு வேலைகள் நன்கு நடைபெறவேண்டுமென்றால், உடனடியாக இந்த பஞ்சாயத்து ஆக்டை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் எரியாவில் உள்ள ப்ளாக் வேலைகள் போன்றவைகளை அங்கு மாற்றி, கூடிய சீக்கிரம் ஜில்லா போர்ட்களை எடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ளவேண்டும். நிலைமை இப்படியே இருந்து கொண்டிருந்தால், அங்குள்ள நிலை இன்னும் மோசமாகத்தான் போகும். ஜில்லா போர்ட்கள் ரொம்பவும் கேவலமான ஸ்திதியில்தான் இருக்கிறது. இன்னும் அநேக ஜில்லா போர்ட்களில் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. காண்ட்ராக்டர்களுக்கு பணம் கொடுக்கவில்லை. அங்குள்ளவர்கள் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்தால் தெரியும். ஆகவே, இப்பொழுதுள்ள நிலை நீடிக்காமல் இருப்பதற்கு உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar.] [5th March 1959]

அடுத்தபடியாக, அக்கிரகல்ச்சரல் இன்கம்டாக்ஸ். இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதில் அநேகவிதக் கஷ்டங்கள் பின்னதாக இருக்கப்போகிறது. சிறிய விவசாயிகளுக்கு இன்னும், அந்த டாக்ஸ் போட்டதே தெரியாது. பேப்பர்களில் போட்டார்கள், கலெக்டர் ஆபீஸ் நோட்டீஸ் போர்டில் போட்டார்கள். ஆனால் கிராமமுன்சீப் அல்லது கர்ணம் மூலமாக இதுபற்றி நன்கு பிரசாரம் செய்து, கிராம மக்களுக்கு பாரங்களைக்கொடுத்து அவைகளை எப்படி “பில் அப்” செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொடுத்து, அவர்களுக்கு இதனால் அதிகமாக துன்பம் விளைவிக்காதபடி இந்த ஆக்டை நல்ல முறையில் அமுல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் பாஸ்செய்த ஆக்ட் ஒன்று, ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மென்ட்டிலிருந்து போட்ட ரூல்கள் வேறு, அதற்கு அங்கு போடப்பட்டிருக்கும் ஆபீஸர்கள் கொடுக்கும் இன்டர்பரட்டேஷன் வேறு. இப்படியாக இருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் ஒரு இரண்டு வருடங்களுக்காவது, விவசாய மக்களுக்கு அதிகம் துன்பம் விளைவிக்காத முறையில், இன்டர்பரட்டேஷனை லிபரலாகச் செய்து நல்ல முறையில் இதை அமுல் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஆஸ்பத்திரிகளில் “கன்செஷன்”. கெஸ்ட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இலவச சிகிச்சை கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டோம், அது பாராட்டத்தக்கதே. இப்பொழுது கெஸ்ட் பதிவுள்ள ஆபீஸர்களுக்கும் இலவச சிகிச்சை சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக, சாதாரண ஒரு ஆள், மத்தியதர வகுப்பினர் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனாலும், அங்கு இடம் கிடையாது. ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியிலும் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. படுப்பதற்கு இடம் கிடையாது. வராண்டாவில்கூட படுக்க இடம் கிடையாது. ஆஸ்பத்திரிகளில் உள்ள யோக்கியதை இப்படி இருக்கிறது. வேண்டிய டாக்டர்கள் கிடையாது. எவ்வளவு மோசமாக இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு மோசமான நிலையில் இருக்கிறது, ஆஸ்பத்திரிகளில் உள்ள நிலைமை. நான் கேட்கிறேன். எதற்காக கெஸ்ட் பதிவுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இந்த சலுகை கொடுத்தீர்கள் என்று. அவர்களுக்கு சலுகை கொடுப்பதில் எனக்கு ஒன்றும் வருத்தம் இல்லை. ஆனால் வரி கொடுப்பவர்களுக்கும், வரி கட்டக் கூடியவர்களுக்கும் இம்மாதிரி சலுகைகள் என் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்? மற்ற வகுப்பினர், பொது மக்கள் எல்லோரும் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை கொஞ்மாவது நீங்கள் மனதில் வைத்தீர்களா? இதை நன்றாக யோசிக்கவேண்டும். எல்லோருக்கும் இம்மாதிரி கன்செஷன் கொடுத்துக்கொண்டே போனால் ஆஸ்பத்திரியில் இடமே இருக்காது. இதுபற்றி நீங்கள் நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். வேண்டுமானால் ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுங்கள். அதுபற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. ஏனோ எளிய குடும்பங்கள் சிகிச்சை பெறமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் அவர்களுக்கு இடமே கிடையாது. ஆகவே, எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் சிகிச்சை கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என். ஜி. ஓக்களின் சம்பள விகிதத்தைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறார்கள். இதை மாதக் கணக்கில் வளர்த்திக் கொண்டு போகாமல் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் பரிசீலனை செய்து தீர்ப்புக் கூறமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடிவு காணவேண்டும். கூடிய சீக்கிரத்தில் முடிவு எடுத்து அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லாமாகாணங்களிலும் ஸ்போர்ட்ஸ்க்காக தனியாக கிராண்டு கொடுத்து, அதற்கு வேண்டிய “என்கரேஜ்மெண்டு” கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்திலும் ஏதாவது செய்தால், அதாவது “இண்டர் ஸ்போர்ட்ஸ்” போன்று ஏதாவது வைத்து என்கரேஜ் செய்து கிராண்டு கொடுத்தால் அனுசூலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக “பேபர்ஸ்” ரொம்பவும் “டிஸே” ஆகிறது. லஞ்சம் ரொம்பவும் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதுவும் முக்கியமாக ஜில்லாக்களிலும், தாலுக்காவிலும், மற்ற இடங்களிலுள்ள டிப்பார்ட்மெண்டுகளிலும்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [5th March 1959]

லஞ்சம் அதிமுக இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஏதோ ஸி.ஐ.டி. போட்டு வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன போதிலும், போட்ட ஸி.ஐ.டி. களிலும் அநேகம் பேர்கள் “கரெப்ட்” ஆசாமிகளாக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஆபீஸர்களைப்போட்டு வேலை செய்தால் சர்க்காரை எப்படி நல்ல முறையில் நடத்தமுடியும் என்று தெரியவில்லை. நல்ல ஆபீஸர்களாக போடவேண்டும். “ஆபீஸர்ஸ் ஆப் ஹொன்ஸ்டி” வேண்டும். போட்ட ஸி.ஐ.டி. களில் அநேகம் பேர்கள் ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். இதையெல்லாம் யோசித்து லஞ்சத்தை ஒழிக்க சர்க்கார் தகுந்த முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : மொத்தமாகச் சொல்லாமல், 2, 3, பேர்களை எழுதிக்கொடுங்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ரகசியம் என்று மார்க் செய்து எனக்கு மட்டும் கனம் அங்கத்தினர் விவரங்களை தெரிவித்தால் அதற்கு மேலே கவனம் செலுத்தலாம். எனக்கும் அதைத் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசைதான்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கு போனாலும் சரி, ஒரு மனு கொடுத்தால் அதற்கு பதில் வருவதே கிடையாது. அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் பொழுது நூற்றுக்கணக்கான மனுக்களை கொடுக்கிறார்கள் மக்கள். அமைச்சர்களும் அதை வாங்கிக்கொண்டு நல்ல முறையில் கவனிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த மனுக்கள் ஆபீஸர்களுக்குப் போய்விடுகின்றனவே ஒழிய, 3 மாதங்கள், 6 மாதங்கள் கழிந்தால்கூட பதில் வருவதே கிடையாது. அமைச்சர்கள் மறுபடியும் 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு அதே இடத்திற்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செல்லும்போது, முன்பு கொடுத்த மனுக்களின் பேரில் “ஆக்ஷன்” எடுக்கப்பட்டிருப்பதில்லை. முன்பு இருந்த ஸ்திதியே தான் நிலவும். அமைச்சர்கள் மனுக்களை வாங்கிக்கொண்டு கவனிப்பதாகச் சொல்லி, அவைகளை ஆபீஸர்களுக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். பிறகு அங்கிருந்து மனுக்கள் வெளியே வருவதில்லை. அவைகள் எந்த இடத்திற்குப் போகிறதோ? ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிறதா என்றால், இல்லை.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : பெட்டியிலா வைத்து பூட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : எல்லாம் ரூபாயை கொடுத்தால் வெளியே வருகிறது. வேறு என்ன? ஆகவே இந்த லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பேபர்களை டிலே ஆக் காமல் உடனுக்குடன் பதில் அனுப்பவேண்டும். உண்டு, அல்லது இல்லை என்று பதில் சொன்னாலே போதும். மனுக்களை வாங்கிக்கொண்டு “ஓர்” போய்க்கொண்டிருக்கிறீர்கள். மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது தான் அவசியம். பாகல்மேடு மாகாணம் நடத்தினீர்கள். இரண்டு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. பேபர்கள் என்னவாயிற்று? எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி சில பேர்களை எடுத்துக்கொடுக்கிறேன். இந்த டிலேயையும் லஞ்சத்தையும் ஒழித்து, சிக்கன முறையை கையாண்டு, நல்ல முறையில் ஆட்சியை நடத்தினால் தான் மற்ற மூன்று வருஷங்களும் நன்றாக இருந்து நடத்துவீர்கள். இல்லாவிடில் ஒரு பெரிய ஆபத்து வந்துசேரும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI A. NESAMONY :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் ஆலோசனைக்காக நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். அதில் நாடு முன்னேற்றத்திற்கும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவதற்கும் அதிக வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் பல திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

[5th March 1959]

MR. SPEAKER : I think the hon. Member was not present here yesterday when I fixed the time limit for the speech of the hon. Members. I may repeat now that every hon. Member might take not more than 15 minutes for his speech.

SRI A. NESAMONY : ஆகையினாலே, இந்தப் பேருரையை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்பொழுது, குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சில விஷயங்களை எடுத்துக்கூறு விரும்புகிறேன். சம்பளக் கமிஷன் நியமித்திருக்கும் அறிக்கையிலே குமரி மாவட்டத்தினால் இருக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சமஸ்தான புனர் நிர்மாண சட்டத்திற்கு உட்பட்டு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் சகல பாதுகாப்புகளுக்கும் பாதகம் இல்லாத முறையிலே ஒற்றுமையான “காமன் ஸ்கேஸ் ஆப் பே” ஒன்று தயாரிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது.

(Sri R. Subramaniam occupied the Chair.)

உத்தேசமாக 2½ வருஷகாலம் ஆகியும் இதுவரையிலே சர்வீஸ் இணைக்கப் படாமல் அதிகமாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் உத்தேசம் 4,000 அரசாங்க ஊழியர்களைப் பற்றிய சில உண்மைகளை இந்தச் சபை அறியுமாறு விளக்கிக் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

1956-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 1-ந்தேதியிலே தாய்த் தமிழகம் சேரும் படியாக நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் பயனாக சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைக்கப்பட்டோம். அந்த இணைப்புக்குப் பிறகு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே “ஸ்டேட் ரிஆர்கனைஸேஷன் ஆக்டிவ்” பல திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்று, சர்வீஸ் இணைப்பு சம்பந்தமாக ஏற்படும் சிக்கல்களை தீர்ப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறும்படியாக ஒரு கமிட்டியை மத்திய அரசாங்கம் நிறுவும்படியாக அந்த சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைத் தொடர்ந்து சமஸ்தான சர்க்காரும் பார்டிஷன் கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டியை நிறுவி, அது 2½ வருஷ காலமாக இப்பொழுது செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் மேலாக இந்தக் கமிட்டியின் அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் மிஞ்சி, கட்டு மீறிப்போன ஒரு பிரச்சனையாக இருந்ததன்காரணமாக, இது இப்பொழுது ஒரு பே கமிஷனுக்கு விட்டுக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கடந்த சில மாதங்களாக அரசாங்கம் பிறப்பித்திருக்கும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணான உத்தரவுகளை பார்க்கும்போது, நிரந்தரமான ஒரு அளவிலே இந்த ஊழியர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற அக்கரை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்று மிகவும் துக்கத்தோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1956-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 1-ந்தேதியில் இணைந்த பிறகு முதல் முதலாக அரசாங்கம் பிறப்பித்த உத்தரவு 1956-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 3-ந்தேதி முதல் எல்லா ஊழியர்களுக்கும் 5 ரூபாய் கிராக்கி படி கொடுக்கவேண்டுமென்பது. அது தாய்த்தமிழகத்துடன் சேர்ந்த உடன் எங்களுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் என்று எண்ணினோம். ஆனால் எமாற்றம் அடைந்தோம். ஒவ்வொரு இலாகா அதிகாரிகளும் கணக்குத் திட்டம் போட்டு பார்த்ததில், குமரி ஜில்லாவிலே இருக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளமும் அவர்களுடைய படியும், சென்னை சமஸ்தானத்தில் இருக்கும் ஊழியர்களின் சம்பளத்திற்கும், படிக்கும் கூடுதலாகப் போகிறது என்றும், அதன் காரணமாகக் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் வாதாடினார்கள். அன்று இருந்த எங்கள் நிபுணர் கலெக்டர் துரை அவர்கள், அவர் வெற்றி பெற்றார், நாங்கள் தோல்வி அடைந்தோம். ஆனால் மனச் சமாதானப்பட்டோம். ஏனென்றால், சென்னை சமஸ்தானத் திலுள்ள இதர ஊழியர்களைப் போல் எங்களுக்கும் ஊதியம் கிடைத்தால் போதும் என்று மனச் சமாதானப்பட்டோம். அதற்கு அடுத்தபடியாக 13-3-1957-ல் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் 7 ரூபாய் கிராக்கிப்படி கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டது. அதுவும் தங்களுக்கு

[Sri A. Nesamony]

[5th March 1959]

கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் குமரி மாவட்ட அரசாங்க ஊழியர்கள். ஆனால், 13-9-1958-ல் அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தது. அவர்களுடைய சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படும் வரையிலும் அவர்களுக்கு படி கொடுக்கக்கூடாது என்பது தான் இந்த உத்தரவு. முதலாவதாக சம்பளம் நிர்ணயிக்கவேண்டும், அதற்குப் பிறகு படி கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு. அந்த ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு உத்தரவிட்டதற்குப் பின் இதர ஊழியர்களுக்கு 1-3-57-ல் கிராக்கிப்படி கொடுக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவுக்கு எதிராக, 16-11-57-லிருந்து குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இந்தச் சலுகை அளிக்கப்படவேண்டும் என்று அரசாங்கம் தனித்து ஒரு உத்தரவு இட்டது. எந்த உத்தரவிட்டாலும் சரி, ஒரு உத்தரவும் இது வரையில் அமுலுக்கு வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மத்திய அரசாங்கத்தில் 27-3-57-ல் Protection Government Proceedings ஒன்று பாலாகியும், அந்தப் "Protection Proceedings" ஐ நமது அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் அவர்கள் மனதிற்குத் தோன்றிய படி சில வியாக்கியானங்கள் கொடுத்து ஒரு புது உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள் அந்தப் "பெரொடெக்ஷன் பெரொலீடிங்ஸ்" ஐ அனுசரித்து, இன்றைக்கு வாங்கி வரும் அந்த சம்பள விகிதத்தை அனுசரித்து ஏன் இந்த கிராக்கிப் படி கொடுக்கக்கூடாது என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். 1-3-57-ல் 7 ரூபாய் உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் இதர ஊழியர்களுக்கு என்று நீங்கள் உத்தரவு போட்டிருந்தும், குமரி மாவட்ட ஊழியர்களுக்கு மாத்திரம் 26-11-57 முதல் கொடுக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் உத்தரவு இடுவதற்கு நீதி என்ன என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இது மாத்திரமல்ல. அன்று திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் எங்களை பாரபட்சமாக நடத்துகிறது என்று கண்டு அந்த இடத்திலிருந்து பெயர்ந்து தாய்த்தமிழகம் சேரவேண்டுமென்று ஆர்வம் கொண்டு நாங்கள் இங்கு வந்தோம். எங்களை நன்றாக வரவேற்றார்கள், தெரியும். சென்னை சமஸ்தானத்தில் இருக்கும் பொதுமக்களுடைய ஆதரவும் வரவேற்பும் எங்களுக்கு அதிக உற்சாகத்தை அளிக்கிறது. ஆனால், இன்று அரசாங்கம் அந்த நீதிக்கு உயர்ந்து வரவில்லை என்பதை ஒரு குறையாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அன்று இருந்த திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் 1-4-55 முதல் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளித்த சம்பள விகிதம் குமரி மாவட்டத்திலுள்ளவர்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அன்று இருந்து அரசாங்கம் எங்களிடம் மாத்திரம் ஒரு மாற்று மனப்பான்மையும் கொண்டிருந்ததின் காரணமாக சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படாமல் அவர்களிடமிருந்து ஒரு உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு இந்த ராஜ்யத்தோடு இணைந்தோம். புனர் அமைப்பு சட்டத்திலே அந்த சமயத்திலே இருந்த சம்பளமும், ஸ்கேலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்குமானால் 1-4-55-ல் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்கேல் சமஸ்தான புனர் அமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கனம் நிதி அமைச்சரையும், இந்த அரசாங்கத்தையும் கேட்கநான் ஆசைப்படுகிறேன்.

எதோ அரசாங்கம் உத்தரவுகளை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அமுலில் கொண்டு வருவதற்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள் தயாராக இல்லை. அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்களின் உத்தரவுக்குத் தகுந்தபடி தான் அரசாங்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அரசாங்கத்தின் உத்தரவின் பிரகாரம் கலெக்டர் நடந்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தின் மூளைக் குப்பதிலாக கலெக்டர் அவர்களின் மூளைதான் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதா, அல்லது அரசாங்கத்தின் அறிவுக்கு பதிலாக கலெக்டர் அவர்களின் அறிவு தான் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதா என்று சந்தேகப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருக்கும் கலெக்டர் போன்றவர்களின் விருப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி தான் இந்த அரசாங்கம் நடந்து கொள்ளுகிறதே தவிர பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கும் எங்களின் விருப்பம் என்ன என்பதைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளக்கூட இந்த அரசாங்கம் தயாராக இல்லை என்கின்ற நிலைமையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

5th March 1959]

[Sri A. Nesamony]

அது மாத்திரமல்ல 1-11-56 முதல் குமரி மாவட்டத்தில் 28-11-57-ல்? இந்த அரசாங்கம் ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்தது. ஆனால் இத்தனை நாட்கள் ஆகியும் பூரணமாய் நடை பெறாமல் இருக்கின்ற இந்த இணைப்பு நேரத்திலும் ஏற்கெனவே பதவி உயர்வுக்கு தகுதியாக இருக்கின்ற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு பதவி உயர்வு (பெரொமோஷன்) கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு அறிக்கை இருக்கிறது. அரசாங்கம் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பித்தும் அங்குள்ள இலாகா தலைமை அதிகாரிகள் அங்குள்ள அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்காமல் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை மிகுந்த துக்கத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தில் எத்தனையோ முறை புகார்கள் செய்தோம். இவ்விதம் நாங்கள் கொடுக்கின்ற புகார்களின்பேரில் அங்கு பெரிய துரையாக இருக்கின்ற கலெக்டர் துரை அவர்கள் இதன் மீது எவ்விதம் அபிப்பிராயம் கூறுகிறார்களோ அதன் படி தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதைப் பற்றி நாங்கள் கொடுத்தப் புகார்களின் பேரில் கலெக்டர் துரை அவர்கள் ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்களோ அல்லது வேஸ்ட் பேப்பர்பாஸ் கட்டித்தான் போனதோ என்னவோ இதுவரையிலும் தெரியவில்லை. ஆனால் இதன் பலன் என்ன என்றால் இன்றைக்கு பதவி உயர்வுக்கு தகுதியுள்ளவர்கள் எல்லாம் பதவி உயர்வு பெறாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தாசில் தார் பதவிக்கு தகுதியுள்ளவர்கள் ஆறு பேர்கள் குமரி மாவட்டத்திலே இருந்தும் வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து மூன்று பேர் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி தான் டெபுடி தாசில்தார் பதவிக்கு நான்கு பேர்கள் தகுதியுள்ளவர்களாக இருந்தும் இரண்டு பேர் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். அதே போன்றுதான் எலக்ட்ரிகல் இன்ஜினியரிங் இலாகாவிலும் பலர் தகுதியுள்ளவர்களாக இருந்தும் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இதே போன்று டி.எஸ்.பி. ஆபீஸிலும் இன்னும் இதர டிப்பார்ட்மெண்டுகளிலும் எவ்வளவோ பேர்கள் பதவி உயர்வுக்கு தகுதி பெற்றிருந்தும் அவர்களுக்கெல்லாம் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இதன் விபரங்கள் எல்லாம் என் கைவசம் உள்ளன. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட விஷயங்களில் அரசாங்க ஊழியர்களின் குறைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன, இவைகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கு கலெக்டர் அவர்களின் உத்தரவை கொண்டு தான் செயலாற்ற முடியும் என்று இந்த அரசாங்கம் எண்ணியிருக்கிறதா? அல்லது பொது மக்களின் நன்மையைக் கருதி அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ராஜ்ய இணைப்பு ஏற்பட்டு இவ்வளவு நாட்கள் ஆகியும் இவர்களது சர்வீஸ் இணைப்பு பூர்த்தியாகவில்லை என்றால் இந்த அரசாங்கம் அங்குள்ள அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டாம் என்று நினைத்திருக்கிறதா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பற்றி யெல்லாம் அஸெம் பிளியில் சொல்லி விட்டதால் இதை தீர்ப்பதற்கு புதுப்புது உத்தரவுகளை பிறப்பித்து விட்டால் இந்தக் கஷ்டங்களை எல்லாம் தீர்த்து விடலாம் என்று அரசாங்கம் எண்ணி விடக்கூடாது. அவ்விதம் வெறும் உத்தரவுகளை மட்டும் பிறப்பித்துவிட்டு நடைமுறையில் ஒன்றும் செய்யாமல் இருப்பது அங்குள்ள அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் திருப்தி அல்ல, அதே போன்று அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் பொதுஜன பிரதிநிதிகளுக்கும் திருப்தியல்ல, அதோடு அங்குள்ள பொதுஜன பிரதிநிதிகளுக்கு மதிப்பு அளிப்பதாக இருக்காது என்பதை துக்கத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சமஸ்தான புனர் அமைப்பு சட்டத்திலும் சரி, இதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற கமிட்டியின் நடவடிக்கைகளிலும் சரி, இவ்விதம் பாதிக்கப்பட்டு வரும் ஊழியர்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவேண்டாம், போகிற நாட்கள் வரையிலும் போகட்டும் என்ற நிலைப்பில் தான் அரசாங்கத்தார் இந்த விஷயத்தை பே கமிஷனுக்கு விட்டிருக்கிறார்களோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதில் அரசாங்கம் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி குமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஊழியர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று

[Sri A. Nesamony]

[5th March 1959]

தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனை அரசாங்கத்தால் தீர்க்க முடியாத பிரச்சனை அல்ல, அவ்வளவு கட்டுக்கடங்காத விஷயமும் அல்ல, Finance wizard-டாக இருக்கும் திரு வர்க்கி அவர்கள் பெரிய ஆற்றல் பெற்றவர், பெரிய அறிவு படைத்தவர். அவர்களுக்கு இந்த விஷயம் ஒரு கட்டுக் கடங்காத விஷயமல்ல. இந்த நிலையில் இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்படுவதைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக காட்டு இலாகாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது காட்டில் தேக்கு மரங்களும் தீக்குச்சி மரங்களும் அதிகமாக வளர்க்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதை எங்கே வளர்க்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இந்த மரங்கள் எங்கே உண்டாகாதோ அந்த இடத்தில் வைத்து வளர்க்கிறார்கள். காடுகளில் வளர்ப்பதற்கு சாதகமான எவ்வளவோ மரங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியா தேசத்திலே அதிகமாக ரப்பர் உற்பத்தி செய்யப்படும் இடங்கள் குமரி மாவட்டத்தில் அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கு எண்ணூயிரம் ஏக்கரில் ரப்பர் நடடு ஏழைகளைக் குடியேற்றவேண்டுமென்ற திட்டம் என்ன ஆயிற்று. காடுகளிலும் குடியேறி இருக்கும் மக்கள் முன்னேற்றமடையச் செய்கின்ற அளவில் அந்த இடங்களில் எல்லாம் பொருத்தமாக இருக்கின்ற ரப்பர் மரங்களை வளர்ப்பது நல்லதாக இருக்கும். மரங்கள் அதிகமாக வளர்க்கவேண்டும் என்கிற நோக்கமும் ஈடேறுவதாக இருக்கும். இம்மாதிரி இப்போது வளர்க்கப்பட்டு வரும் மரங்களிலிருந்து என்ன பலன் ஏற்பட போகிறது என்பதை இன்மேல் தான் கண்டு அறிய வேண்டும். திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கத்தின் தொல்லைகளிலிருந்து மீண்டு வர வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தின் பேரில்தான் தாய் தமிழகத்தோடு அங்குள்ள குமரி மாவட்டத்திலுள்ள மக்கள் இணைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டங்களை போக்கவேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. குறிப்பாக எப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து காடுகளிலிருந்து சுள்ளிகள் எடுக்கக்கூடாது என்று தடுத்தது வருகிறார்கள். காடுகளிலிருந்து பெரிய தடிகளை வெட்டிக் கொண்டு வரவில்லை. வெறும் சுள்ளிகளைதான் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பிழைத்து வருகிறார்கள். அவ்விதம் சுள்ளிகளை காடுகளில் இருந்து எடுப்பது எங்கள் உரிமை. அதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. அதைத் தடுப்பதற்கு எந்த விதமான சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் அதை நாங்கள் சம்மதிக்கமாட்டோம் என்பதையும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி காடுகளிலுள்ள சுள்ளிகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அதை விற்று வாழக் கூடிய ஏழை மக்கள் சுமார் 10 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் பட்டினியில் ஆழ்த்தி ஒரு நேரம் கூழுக்குக் கூட வழியில்லாதவகையில் செய்து விடாதீர்கள் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்லி சம்பந்தமாக நாலேந்து நாட்களுக்கு முன் ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வாசனையாகக் கேட்டேன். திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கத்தின் உத்தரவின் பிரகாரம் பல உதவிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பாக்கி சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. நீங்கள் கூட கூறும் உத்தரவிலேயே பாக்கி சம்பளம் அளிக்கப்படுமென்று இருக்கிறது. அதையும் கொடுக்கவேண்டும். அதோடு அங்கு ஷிப்டு வரிஸ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக ஐந்து மணி நேரம் படிக்கவேண்டிய பாடங்களை இரண்டரை மணி நேரத்தில் படிக்க வேண்டிய நிலை வந்து சேருகிறது. இதைப் பற்றி யாரும் கவலைப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதோடு இப்போது தற்கால நிவாரணமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சம்பள உயர்வு எய்டெட் ஸ்கூல் ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த உயர்வு அக்வர்ட் ஸ்கூல் ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்தமா என்பதை அரசாங்கம்சந் தேகமில்லாத வகையில் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நீர்ப்பாசன விஷயங்களைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைபடுகிறேன். சிறுநீர் பட்டணங் கால் திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று பல வருடங்களாக கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[5th March 1959]

[Sri A. Nesamony]

இதைப்பற்றி சூப்பிரண்டெண்டிங் இஞ்சினியர் அவர்களிடத்திலும் முறையிட்டோம். இஞ்சினியர்கள் மகாநாட்டிலும் இந்த திட்டத்தை சீக்கிரமாகவே நிறைவேற்றலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் இந்த திட்டத்திற்காகக் “டோக்கன் கிராண்டாக” ஒரு பைசா கூட ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாக சொல்லப்படவில்லை. இருந்தாலும்கூட எவ்விதத்திலாவது அங்குள்ள மக்களின் நன்மையைக் கருதி இந்த திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றிவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர் 11-0-0 களே, இந்த வருஷம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அளித்திருக்கும் ஆண்டு 8-0-0 நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

நான் சென்ற இரண்டு வருஷங்களாகப் பேச எழுந்த போதெல்லாம், பேச வேண்டி ஏற்பட்ட சோகக் குரலை மாற்றி, நீர்ப்பாசன விஷயமாக, குறிப்பாக கீழ் பவானி விஷயமாக, சில சீர்திருத்தங்கள் செய்திருப்பதை வரவேற்று அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாக சர்க்காரைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

கீழ் பவானி பகுதியில் நாங்கள் முக்கியமாக இவ்வளவு காலமாகச் சொல்லி வந்தது பயிர் கட்டுப்பாடு விஷயமும், நீர் அணைக்கட்டைத் திறந்து விடும் காலத்தை மாற்றி அமைக்கும் விஷயமும் தான். இவைகள் சம்பந்தமாக சர்க்கார் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய முன் வந்தது வரவேற்கத் தக்கது.

இன்னும் அந்தப் பகுதியில் இரண்டு சிறு குறைபாடுகள் நீக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. முதலாவதாக அங்கு இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும், பட்டாதாருக்கும் சர்க்கார் செலவிலோ அல்லது மக்கள் செலவிலோ வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய சீர்திருத்தம் இன்னும் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்திரவிட்டிருந்தும் அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்காமல் தாமதப்படுத்தி வருகிறார்கள். லாண்ட் அக்விஸிஷன் ஆக்டை இந்தக் காரியத்திற்குப் பயன்படுத்த முற்படும்போது பல இடையூறுகள் வருவதால் முதலில் வாய்க்கால்களை எடுத்துப் பின்னர் வசூலித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நாங்கள் தெரிவித்துக் கொண்ட போது கொள்கையளவில் அரசாங்கம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரியத்தில் இதை நடத்திக் கொடுத்தால் இன்னும் சந்தோஷப்படத்தக்கதாகும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதிலே மற்றொன்று அங்கே நிலங்களை நஞ்சையாக ரெஜிஸ்டர் செய்கிற விஷயத்திலே கிராம அதிகாரிகள் பல ஊழல்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றும், லஞ்சக் குற்றங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும் இது வரையில் எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிலபேர்மீது கடும் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்கள் உணரும்படி செய்தால் இது மேலும் மேலும் நிகழாமல் இருக்க எதுவாக இருக்கும். ஆகவே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நீர்ப்பாசன விஷயமாக நமது ராஜ்யம் முன்னர் இருந்ததை விட பல மடங்கு முன்னேறி இருக்கிறது என்று சொல்லி இருப்பதை நான் முழு மனதோடு ஆதரித்து அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியாகிய ஈரோடைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் அவசரமாகச் செய்யவேண்டிய இரண்டு காரியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு காரியங்களுக்காக தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதிலேயும் முன் இருந்ததைவிட பல மடங்கு முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri V. S. Manickasundaram]

[5th March 1959]

இப்போது ஏற்படப் போகும் ஜில்லாப் பிரிவினையில் ஈரோடு ஒரு தலைநகரமாகப் போகிறது. சென்ற வருஷம் மராமத்து மான்யக் கோரிக்கை மீது பேசும்போது பல அரசாங்க காரியாலயங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடம் இல்லாமல் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருப்பதால், ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் அங்கே குடி வந்திருக்கிற காரணத்தினால் குடியிருப்பு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், ஏற்கெனவேயே குடி தண்ணீருக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்றும், 1914-15-ம் வருஷத்தில் 10,000 ஜனத்தொகை இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட குடி தண்ணீர் வசதி, இப்போது 60,000 ஜனத் தொகையாகிய பின்னரும் கூட அதே சப்ளை வசதி தொடர்ந்து நீடிக்கிற காரணத்தினால் குடி தண்ணீர் கஷ்டமும் அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்தேன். அப்போது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் அதை கவனித்து வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அது சம்பந்தமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது குடி தண்ணீர் விஸ்தரிப்பும், அர்பன் ஹௌசிங் ஸ்கீமும் ஒன்றோடொன்று பிணைந்தது. குடி தண்ணீர் வசதியைப் பெருக்கினால் அர்பன் ஹௌசிங் சிரமங்கள் தானாகச் சீர்பட்டு விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகையால் ஈரோடும் பொறுத்த வரையில் இந்த வருஷம் அர்பன் ஹாட்டர் சப்ளைக்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கி உடனடியாக இதை எடுத்துக் கொண்டு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வேண்டிய திட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீரைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கெனவே ஈரோடில் இரண்டு கட்டங்கள் பூர்த்தியாகியிருக்கின்றன. இதற்கு அயல் நாட்டில் இருந்து வரவேண்டிய பொருள்கள் ஏதும் கிடையாது, அதனால் அந்தக் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. குழாய் போன்ற சாமான்கள் ஏற்கெனவே வரவழைக்கப்படும் இல்லை. குழாய் போன்ற உபயோகப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. அங்கு ரிஸர்வாயர் கட்டப்பட வேண்டியதும், அடிஷனல் மோட்டார்கள் இன்ஸ்டால் செய்வதும் தான் பாக்கி. இந்த இரண்டும் நமது நாட்டில் கிடைக்கக் கூடியதாக இருப்பதால் அதோடு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கித் தருவதாக வாக்குறுதி தரப்பட்டிருப்பதால், உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து இந்த வேலையை முடித்துத் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் அந்த ஊருக்கு ஹௌஸ் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் சொலஸ்டிடி, ஹிடி இம்ப்ரூவ்மென்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட் போன்ற ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி, அந்த ஊர் விரிவடைய வேண்டிய வழிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஜில்லாக் காரியாலயங்கள் ஏற்கெனவேயே சில மாற்றப்பட்டிருப்பதாலும், இன்னும் முக்கியமாக ஜில்லா நீதிபதி கோர்ட், ஜில்லா கலெக்டர் ஆபீஸ், ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரண்டெண்ட் ஆபீஸ் ஆகிய பல ஆபீஸ்கள் அங்கு வருமாகையால் அந்தக் காரியாலயங்களுக்கும் அதோடு அங்கு வந்து வசிக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளுக்கும் இட வசதி செய்துகொடுக்க இந்தத் திட்டத்தை அமுலாக்கினால் செளகரியமாக இருக்கும் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் அதிகமாகப் போக விடாமல் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதாகச் சொல்வதைப் பொறுத்த வரையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு நெல் சாகுபடி செய்பவன் என்ற முறையில் தெரிவித்துக்கொள்வது என்னவென்றால், அவர்கள் விவசாயிக்குக் கிடைக்க வேண்டிய விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டியதில் முதலாவது மார்க்கம் உற்பத்தியாளர்களுக்கு நெல் உற்பத்தி செய்தால் நல்ல லாபம் இருக்கும் வழியில் இந்த விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டுமே தவிர, இந்த விலைக்கு அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால், அவனுக்கு நெல் உற்பத்தி செய்வதிலே தூண்டுதல் இருக்காது. லாபத்திற்கு பாடுபடுவோரும் என்று நினைப்பது சகஜம். சாதாரணமாக வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள் கொடுக்கும்

5th March 1959]

[Sri V. S. Manickasundaram]

விலைகூட அவர்களுக்குக் கிடைக்காத முறையில் இந்த விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது, கோளாவிற்கு நெல் செலவதை தடை செய்வதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாட்டில் தஞ்சை, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாக்களில் உற்பத்தியாகக் கூடிய அரிசி அநேகமாக, பெரும்பகுதி நூற்றுக்கு 75 பாகம், கோளாவிற்குப்போய் அங்கு செலவாகிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலையில் கோளாவுக்கு நெல் அனுப்புவது தடை செய்யப்படுமானால் ஓரளவு உற்பத்தி என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொருத்த வரையில், முக்கியமாக என்னுடைய பகுதியில், நிச்சயமாக பாதிக்கப்படும் என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, சென்னையிலே ஆந்திராவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட நெல்லார் அரிசிதான் செலவாகிறது. எங்கள் ஊரில் உற்பத்தியாகும் மட்ட ரக அரிசி அத்தனையும் கோளாவுக்குப் போகிறது. எங்கள் ஊர் பக்கத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள், நெல் உற்பத்தியாளர்கள் அத்தனை பேரும், அதிகமான “ஈல்டு” இல்லாத ரகத்தை வைத்துத்தான் உண் கிருர்கள். இவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் முறையில் விலை நிர்ணயம்செய்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் நிலத்தைப்பற்றி பேசுவதற்கும், ஓரளவு எனக்கு முடியும். தஞ்சையிலிருந்து நெல் ஈரோடுக்கு வந்து, ஈரோடில் இருக்கும் மில்லில் அரைவையாகி, கோளத்திற்குச் செல்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்கிறேன்.

கன ரகத் தொழில், சிறு தொழில் ஆகிய இவ்விரண்டு முறையிலேயும் அரசாங்கம் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள இடம் உண்டு என்றும், அந்த முறையிலே அவர்களைப் பாராட்டியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாட்டில் இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டிருப்பதால் ஓரளவுக்கு அதை இணைந்த சிறு தொழில்களும்—விரத்தி அடைவதற்கு ஏது இருக்கிறது. கிண்டியில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதோடு எங்கள் ஊரிலும் ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 12 யூனிட்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 6 யூனிட்களை இப்பொழுது பூர்த்தி செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளில் முக்கியமாக அவர்களை ஊக்கிவைக்கக்கூடிய துறை என்னவென்றால், இரயில் பெட்டிகளுக்கு வேண்டிய ஆணிகள், போல்டுகள், நட்டுகள் இம்மாதிரி சாமான்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்கிறார்கள்; இடம் அளிக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அது மக்களுக்கு ஒரு சிறு உப தொழில் செய்வதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகையால், இந்தத் துறையிலேயும் அரசாங்கம் பெருமைப்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தின் முன்பு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது கிராமங்களில் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் மத்தியிலே லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக மலிந்து போய்விட்டது. அதைக் கூடிய அளவு தடுப்பதற்கு தக்க முயற்சி எடுத்திருக்கிறோமா என்பதைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசித்தப் பார்க்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த லஞ்ச ஊழலை ஒழிப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பெரும்பான்மையான மக்கள் புரியாமல் ஒரு திகைப்பிலும் பிரமிப்பிலும் இருக்கிறார்கள். லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்காவிட்டால் நாம் எந்த நிலையில் போய் நிற்போம் என்பதை நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

எங்கள் ஊரைப் பொறுத்தவரையில், கீழ்பவானியில் மிச்சமாகப் போகும் தண்ணீரையும் பயன்படுத்தும் வகையிலே, பவானி ஆற்றிலே இன்னும் சில அணைக்கட்டுகளைக்கட்டி, அதிலிருந்து இப்பொழுது தண்ணீர் சரியாக வந்து சேராத இடங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து

[Sri V. S. Manickasundaram] [5th March 1959]

கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வகுத்திருக்கும் திட்டங்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் வினம்பரப்படுத்தி, அங்கிருக்கும் மக்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து, கூடிய சீக்கிரம் திட்டங்களை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஊரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பள்ளிபாளையம் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் கிடைக்காததால், அந்த வேலை தாமதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சாமான்கள் கிடைத்திருந்தால், இதற்குள்ளாக அந்தப் பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய சாமான்களை எவ்வளவு விரைவில் வரவழைத்துத்தர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக வரவழைத்துக் கொடுத்து, அந்தப் பாலத்தைச் சீக்கிரமாகக் கட்டி முடிக்க உதவி செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக வேண்டியது உரம் முதலிய வசதிகள். என்னுடைய மதிப்பீட்டின்படி, சென்ற வருஷம் ஈரோடிலே 30 ஆயிரம் முதல் 40 ஆயிரம் மூட்டை வரையில் அமோனியம் சல்பேட், நைட்ரேட், மூட்டை போன்ற உரங்கள் செலவாகியிருக்கிறது. கோபி-ஈரோடு ஸேஸ்ஸ் சொஸைட்டி ஹோஸ்டெல் சொஸைட்டியாக இருந்து, பள்ளிக் செக் டாரிலே ஒன்பது மாத கால அளவிலே, 125 மூட்டை அங்கிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. பாக்கி, பத்தாயிரக்கணக்கான மூட்டைகளை 55 ரூபாய் ரேட் திருக்கிறது. பாக்கி, பத்தாயிரக்கணக்கான மூட்டைகளை 55 ரூபாய் ரேட் திருக்கிறது. இந்த பேரில் வாங்கி உபயோகிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை மாறுவதற்கு அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல் உற்பத்தியாளர் என்ற முறையிலே தெரிவிக்கின்றேன்—நெல் மூட்டையொன்று 40, 45 ரூபாய் என்ற அளவில் விற்ப்போதுகூட, பின்னாக்கின் மூட்டை விலை 14 ரூபாய்க்கு மேலே போகவில்லை. ஆனால், சென்ற வருஷம், என்னுடைய நிலத்திற்கு வேண்டிய உரத்தை நானே 24½ ரூபாய் கொடுத்து வாங்கி உபயோகப்படுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்று இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இருபத்தி நாலேழுக்கால் ரூபாய் மூட்டையொன்றுக்கு விலை கொடுத்து உரம் வாங்கிப் போட்டு விளைவித்த நெல்லை இப்பொழுது மூட்டை ஒன்றுக்கு 13, 14 ரூபாய் விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாகாது. முதலிலே உர வசதி, மற்றும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் மலிவாகக் கிடைக்கும்படிச் செய்து, விவசாயிகளுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால் கண்டிப்பாக உற்பத்தி பெருகும் என்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மனமாற நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI C. NATARAJAN : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் என் தொகுதியில் அவசியம் செய்ய வேண்டியவைகளைப் பற்றி இங்கே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

பருவ நிலை பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது, சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு சிறிதளவு விளைச்சல் உயர்ந்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கின்றார். இருந்தாலும், இந்த நிலையில் என்னுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கள்ளக்குறிச்சி வட்டாரத்திலும், விருத்தாசலம் வட்டாரத்திலும் வரி வஜா செய்து கொடுத்ததோடு, கடன் வசூலையும் நிறுத்தி வைத்ததற்கு என்னுடைய அன்பு கலந்த நன்றியையும் வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உண்மையிலேயே கூறுகிறேன்—என் தொகுதியிலே பருவ நிலையைப் பற்றி பார்க்கும்போது, அந்தத் தொகுதியிலே அடிக்கடி அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்வையிட்டிருக்கிறார். ஒருவாரத்திற்கு முன் கனம் திரு. ராமையா அவர்கள் அங்கு வந்து நிலைமையை நேரில் பார்த்தார். நமது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அங்கு ஏதாவது வசதி செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தபோது அவர்

[Sri C. Natarajan] 5th March 1959]

கண்ணில்கூட ஒன்றும் படவில்லை. ஒன்றுகூட செய்யப்படவில்லையே என்று அவர்கூட வருந்தினார்; வருத்தத்தையும் தெரிவித்தார். அவ்வளவு பிற்போக்கான பகுதியிலே மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்று இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, பிர்க்காவாரியாகப் பார்த்தால், சின்னச்சேலம் பகுதியில் பயிர்கள் காய்ந்துவிட்டன, அல்லது சாவியாகிவிட்டன என்றும், கள்ளக்குறிச்சியில் பயிர் செய்வதற்கே தண்ணீர் வசதி இல்லை என்றும் தியாகதர்க்கத்தில் விதை வாங்கக்கூட பணம் இல்லை என்றும், சங்கராபுரத்தில் தண்ணீரை கண்ணாலும் பார்க்க முடியவில்லை என்றும், வடக்க நந்தலில் அறுவடை செய்வதற்குக்கூட பண வசதி இல்லை என்றும், இம்மாதிரி மக்கள் வாழ்த்தாக வசைபாடி அச்ச அடித்து அமைச்சர் அவர்களிடம், கண்ணகி நிலையிலே கண்ணீர் வடித்து மக்கள் மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள், முழுதும் கேட்டுவிட்டு, மக்கள் சொன்னவை உண்மைதான், இவையெல்லாம் கவனிக்கப்படவேண்டிய உண்மைதான் என்று கூறியிருக்கிறார். அதற்காக அவருக்கு எங்கள் பகுதியினர் சார்பில் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவலன் நிலையிலே இருக்கின்ற இந்த அரசாங்கம் பஞ்ச நிவாரணம் எப்படி அளிக்கவேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைத் துவக்கி, வேலை வாய்ப்பை தேடித் தருவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு, ராமராஜபுரம் என்ற ஊரில் சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு அணையைக் கட்ட திட்டமொன்று இருந்தது. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கு ஆவன செய்வதோடு, பஞ்ச நிவாரணக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கண்ணகி நிலையிலே இருக்கும் அந்தப் பகுதி மக்களை கோவலன் நிலையில் இருக்கும் அரசாங்கம் பாராமுகமாக, கவனிக்காமல் இருந்தாலும், கதையிலே வருகிற கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் உண்மையிலே தொடர்பு இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, எங்கள் பகுதி மக்களுடைய நிலையைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், சங்கராபுரம் பிர்க்கா பிற்போக்கான இடமாக இருக்கிறது. அதைப் பிர்க்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே சேர்க்க வேண்டும் என்று பல தடவை கேட்டுக்கொண்டிருந்தும், அதைத் சேர்த்ததாகத் தெரியவில்லை. அதையும் உடனடியாகச் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசி ஏறிவிட்டது, அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற உண்மையை மறுக்க முடியாது. விலைவாசி எந்த அளவு உயருகிறதோ அந்த அளவு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு பலன் கிடைப்பதில்லை. விவசாய நிலத்திலே பாடுபட்டு உழைத்தாலும், அவன் விளைத்த நெல் 100 ரூபாய்க்கு விற்குமில்லை அவனுக்கு லாபம் 10 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது 150 ரூபாய்க்கு விற்குமில்லை லாபம் பத்து தான் கிடைக்கிறது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறதென்று பார்த்தால், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களை வாங்கும்போது, விலை அதிகமாகிறது; வண்டிக் கட்டு போன்றவைகள் பிளாக் மார்க்கெட்டில் ரூ. 75-க்கு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அவனுக்கு வருகிற லாபத்தையும், அவன் செலவு செய்ய வேண்டிய அதிகச் செலவையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நெல்லின் விலை உயர்ந்தும், அவனுக்குத் தக்க லாபம் கிண்டியாது என்ற நிலை இருப்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. விவசாயத் தொழில் முன்னேற வேண்டுமானால், அத்துடன் தொழில் துறையும் முன்னேற வேண்டும் என்று அமைச்சர் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார். தொழில் வளம் இல்லாத எங்கள் பகுதியில், சின்னச் சேலத்திலிருந்து திருவண்ணாமலை வரையில் போடப்பட இருக்கும் ரயில் பாதையை சீக்கிரமாக அமைத்துக் கொடுத்தால், தொழில் வளம் ஏற்பட்டு எங்கள் பகுதி நல்ல பலன் அடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri C. Natarajan]

[5th March 1959]

விதைப் பண்ணைகளை எடுத்துவிடுவதாகத் திட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதியில் விதைப் பண்ணை ஒன்று ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எக்கரா ஒன்றுக்கு 350 ரூபாய் குத்தகைக்கு நிலம் எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விதைப் பண்ணையை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதையும் எடுத்துவிட வேண்டுமென்று தெரிகிறதற்குக் கொள்கிறேன்.

உரம் வழங்குவது சம்பந்தமாகக் குறிப்பிடும்போது கிராமவாசிகளுக்கு உரம் சரியாகக் கிடைப்பது இல்லை. கொடுக்கப்படும் உரத்தைப் பஞ்சாயத்து மூலமாகவும் அங்கங்கே கிராமங்களில் இருக்கும் சங்கங்கள் மூலமாகவும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து விவசாய காலத்தில் பயிர் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக சொல்லும்போது பெரிய திட்டத்தை எடுத்து நடத்துவதைவிட சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் மூலம் அதிகப் பயன் அடையலாம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அங்கு வந்தபோது மேலூர் பொதுமக்கள் வாழ்த்தாக எடுத்துக் காட்டி. அந்த வாழ்த்தில் பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக சிறிய திட்டங்களை எடுத்து நடத்தி மக்களுக்கு அதிகப்படியான பலன் கிடைக்கும்படி செய்வதுதான் நல்லது என்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். சிறிய திட்டங்களை எடுத்து நடத்தினால் அதிகப்படியான லாபம் கிடைக்கும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுடைய மின்சாரக்கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், எனது தொகுதியில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் சாத்தனூர் அணையிலிருந்து கள்ளக்குறிச்சி பகுதிக்கு தண்ணீர் வழங்கி வாய்க்கால் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால் ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல் பல திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், பல வாய்க்கால்கள் வெட்டித்தர வேண்டும் என்றும், சின்ன சேலம் அருகிலும் சூலாங்குறிச்சி அருகிலும், வடக்கநத்தல் அருகிலும் ஆற்றில் அணைக்கட்டி வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தத் திட்டம் ஏற்கெனவே இருந்தும் இது வரையிலும் அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தியிருந்தால் அங்குள்ள பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு நிவாரணம் அளித்ததாக ஆகும். செம்பராபட்டு கிராமத்தில் ஆற்றிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டித்தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறு நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை 118 லட்சம் ரூபாய். என் தொகுதி பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் அந்தத் தொகையில் அதிகப்படியாக என் தொகுதிக்கு செலவு செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்னச்சேலம் பகுதியில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்வை யிட்டார். அங்கு ஏரிகள் இருக்கிறதா என்று கூட தெரியவில்லை என்று சொன்னார். ஏரிகள் இருந்த இடம் கூட தெரியாமல் போய் விட்டது. அதைப்போலவே சங்கராபுரம் பகுதியில் கட்டிய அணைகள் மறைந்து போய்விட்டன. கட்டிய அணைகள் அணையே தெரியாமல் அழிந்திருப்பதாலும், தியாகதுர்க்கம், வடக்கநத்தல் பகுதியில் வாய்க்கால்கள் மணல் தாலும், தியாகதுர்க்கம், வடக்கநத்தல் பகுதியில் வாய்க்கால்கள் மணல் மேடிட்டு அழிவதாலும், இவைகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் பார்வையிட்டிருப்பதாலும் அவைகளை அவசியம் கவனிக்க வேண்டும் என்றும் பொது மக்கள் சார்பில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1959]

[Sri C. Natarajan]

கால்நடைகள் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிடும்போது சின்னச்சேலம் ஆட்டுப் பண்ணையில் பல ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்தும் அங்கே 50 ஆடுகள் கூட காணப்படவில்லை. மக்கள் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவு செய்ய வேண்டுமென்றும், என் பகுதியில் அதிகப்படியான கால்நடைகள் இருப்பதால், பிரக்காவுக்கு ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமுதாயநலத் திட்டம் சம்பந்தமாக பல வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் கட்டப்பட்ட வடக்கநத்தல், தியாகதுர்க்கம் ஹரிஜன காலனி கலில் மழை பெய்தால் ஓடு சரி இல்லாததால் தண்ணீர் உள்ளே வந்து விடுகிறது. அதனால் அங்குள்ளவர்கள் தண்ணீர் வந்தவுடன் வெளியே வந்துவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. தண்ணீர் உள்ளே நிற்பது போலில்லாமல் நல்ல முறையில் கட்ட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இடங்களை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட வந்து பார்வையிட்டிருக்கிறார்.

சொசைட்டிகள் சம்பந்தமாக சொல்லும்போது, சொசைட்டிகளில் கையாடல் செய்தால் அவர்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதாக இல்லை. அதற்கு வேண்டிய விதியும் திட்டத்தில் இல்லை. கள்ளக்குறிச்சி, நாகப்பட்டணம் போன்ற பகுதிகளில் 30 ஆயிரத்திற்கு கையாடல் செய்திருந்தும் அவர்கள் மீது 15 அல்லது 10 வருஷங்கள் வரையில் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதால் அந்தத் தொகை கரைந்துகொண்டே கடைசியில் 2,000 அல்லது 3,000-த்துக்கு வந்து விடுகிறது. கடைசியில் கேஸ் தொடர்ந்த பிறகு அந்தப் பணத்தைக்கூட வசூல் செய்ய முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் கையாடல் செய்தவர்களின் பேரில் உடனே நடவடிக்கை எடுக்க சட்டம் அமைய வேண்டும். கள்ளக்குறிச்சி போன்ற சொசைட்டியில் பல ஆயிரம் ரூபாய் கையாடல் செய்தும் பல ஆண்டுகள் ஆக ஆக மூவாயிரமாக மாறி இது வரையிலும் காசு கூட வசூலாக வில்லை என்றும் தெரிய வருகிறது. ஆகவே உடனடியாக சட்டத்தைச் சரியானபடி அமைக்க முன்வர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழில் சம்பந்தமாக காந்தியினுடைய திட்டத்தைக் கடைப்பிடித்து வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். காந்தி சொல்லியபடி கிராமங்களில் தொழிற்சாலைகளை அமைத்தால்தான் கிராமங்கள் முன்னேற்றமடையும். ஆனால் இப்பொழுது நகரங்களில்தான் தொழிற்சாலைகளை அமைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். என் பகுதியில் அதிகப்படியான மூலக்கல் மலையில் இருப்பதால் அங்கே மூலக்கல் மூலமாக செய்யக்கூடிய பண்டங்களை உற்பத்தி செய்ய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அங்கு காகிதத் தொழிற்சாலையாவது ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் அதிகப்படியாக கரும்பு இருப்பதால் அங்கே சர்க்கரை ஆலையை ஆரம்பிக்கும்படியாகவும் அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளை ஏற்படுத்த முடியாவிட்டாலும் அப்பளத் தொழிலையாவது அங்கே ஆரம்பிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாலைகள் சம்பந்தமாக தியாகதுர்க்கம் பகுதியில் சாலைகளே இல்லை. இருந்த சாலைகளும் கவனக்குறைவால் இல்லாமல் போய்விட்டன. அங்கே இருக்கும் மக்கள் காட்டிலா, நாட்டிலா இருக்கிறார்கள் என்று கூடத் தெரியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சங்கராபுரம் பகுதியில் ரோடுகள் என்ற பெயரில் பர்லாங் கல்கன் மட்டும் இருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அங்கு வந்தபோதுகூட வெள்ளை அடித்த பர்லாங் கற்களைப் பார்த்துதான் ரோடு இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்டார். ஏனென்றால் பர்லாங் கற்களுக்கு வெள்ளை பூசி வைத்து காட்டப்பட்டிருந்தது. ஆகவே அந்தப் பகுதியில் ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ரோட்டில் உள்ள காடுகளை அழித்து ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri R. Venkataraman] [5th March 1959]

இன்றைக்கு விலைவாசிகள் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது அது நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாக இருக்கிறதே யல்லாமல் ஏதோ பண்டங்களின் உற்பத்தி அதிகமானதின் காரணமாகவோ அல்லது குறைவின் காரணமாகவோ அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கின்ற பொருளாதார அடிப்படை என்ன வென்று சொன்னால், நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்கள் வகுத்து அதன் மூலம் அதிகமாகப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்தி வளப்பத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்கிற அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படுகிறது என்பதுதான். அவ்வாறு திட்டங்களை நடத்துகின்ற போது முதலிலே செலவுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதனுடைய பலன் பின்புதான் தெரியும். உதாரணமாக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளுவோமானால், கிணறுகள் வெட்டி, அணைகள் கட்டி, குளங்களை மராமத்து செய்ய முதலிலே பணம் செலவு செய்ய வேண்டும். அதனால் ஏற்படும் பலன் நீர்த்தேக்கம் ஏற்பட்டு, விவசாயம் பெருகி, தானிய உற்பத்தி ஏற்பட்டவுடன்தான் கிடைக்கும். இது தான் திட்டங்கள் மூலமாக வேகமாக, துரிதமாக காரியங்கள் நடத்துவதில் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை. உணவு உற்பத்தி உயருவதற்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக நாம் முன்பே பணம் செலவு செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால் இடைக் காலத்தில்—அதாவது நாட்டின் உற்பத்தி பெருகி நமது தேவை பூர்த்தியாகும் வரை பணவீக்கம் இருக்கும். அதைத் தவிர்க்க முடியாது. அந்த முறையில்தான் இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் திட்டங்களின் வளர்ச்சிக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் பணம் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கும் கட்டத்தில் இருக்கிறோம். எந்த அளவுக்குப் பணம் செலவழிக்கிறோமோ அந்த அளவுக்குப் பணம் கொடுக்க, திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு பண்டங்கள் அதிகரிக்கப் பல மாதங்கள் ஆகும். இடைக் காலத்தில் ஓரளவு பணம் அதிகமாகப் புழங்குவதன் காரணமாக பலன் இன்னும் கிடைக்க இயலாத காரணத்தால் ஓரளவு விலைவாசி கூடி இருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு இதுதான் காரணம். விலைவாசியைக் குறைத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை இரண்டு விதத்தில் செய்யலாம். ஒன்று திட்டங்களைக் குறைத்துவிடுவது. மற்றொன்று வெளி நாடுகளில் இருந்து திட்டத்திற்காகப் பணத்தைச் செலவழிக்கின்ற அளவுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய “Consumer goods”-ஐ நாட்டுக்குள்ளே கொண்டு வருவது. இரண்டாவது திட்டம் நம்முடைய கடனை அதிகரிக்கச் செய்யும். முதலாவது அபிப்பிராயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு நாட்டிலே நடத்துகிற திட்டத்தைக் குறைக்கவேண்டும். திட்டத்தைக் குறைத்துக் கொள்வோமானால் நிச்சயமாக நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படும். மக்கள் இன்னும் அதிகமான கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். நன்மை ஏற்பட்டு விடாது. விலை குறைவு இருப்பதால் மாத்திரம் பொருளாதார உயர்வு ஏற்பட்டு விடாது. 1938-ம் வருஷத்தில் உலக மகா யுத்தம் ஏற்பட்ட காலத்தில் எல்லா விலைவாசிகளும் மிகவும் குறைவாக இருந்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தக் காலத்தில் உலகத்தில் அதிகமாக வேலை யில்லாத திண்டாட்டமும், மக்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்களும் துன்பங்களும் இருந்தன. ஆகவே இன்றைக்கு விலைவாசிகள் அதிகமாக இருக்கிறதென்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும், அது ஏதோ தவறான கொள்கையின் அடிப்படையில் ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய பொருளாதாரக் கொள்கையில் தவறு இல்லை. எவ்வளவு அதிகமாகவும், சீக்கிரமாகவும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக நம்முடைய உணவுப் பண்டங்களின் (Consumer goods) விலை உயர்வு ஓரளவு குறையும். அதற்காகத்தான் திட்டங்களைத் துரிதமாக நிறைவேற்ற சர்க்கார் நினைக்கிறது. விலைவாசி இன்றைக்கு அதிகமாக இருப்பதற்கு சென்னை சர்க்காரைக் குற்றம் சாட்டினாலும் சரி, அகில இந்திய சர்க்காரைக் குற்றம் சாட்டினாலும் சரி அது சரியான குற்றச் சாட்டாகாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். “Tempo of investment” என்று சொல்

[5th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

லுவார்கள். இவ்வளவு வேகமாக முதலீடு செய்கின்ற காரணத்தினால் தான் இந்த விலைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம். கண்டிக்கக் கூடிய நிலைமை அல்ல. சமாளிக்கக் கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புள்ளி விவாங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் கொஞ்சம் குழப்பம் செய்துவிட்டார்கள். இண்டு விதமான புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று விலைவாசிகளின் மொத்த வியாபார குறியீட்டெண். இரண்டாவது வாழ்க்கைத்தரக் குறியீட்டெண். “Wholesale price index, Cost of living index” என்று இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் “Cost of living index” ஐ எடுத்துக்கொண்டு, அதை “Wholesale price index” உடன் ஒத்திட்டால் அது ஏராளமாக உயர்ந்திருப்பதாகக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். 1954-ம் வருஷத்தில் “Cost of living index” குறியீட்டெண் 341. ஆனால் 1957-ல் “Wholesale price index” ன் குறியீட்டெண் 569. ஆகவே 341 ஆக இருந்த குறியீட்டெண் 569 ஆக உயர்ந்து விட்டது என்று கூறினால் அது தவறாகும். 200 புள்ளிகளுக்கு மேல் விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. அந்தப் புள்ளி விவரங்களை—“காஸ்டாப் லிவ்விங் இன்டெக்ஸையும்,” “ஹோஸ்டீல் ப்ரைஸ் இன்டெக்ஸையும்” சேர்த்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது. காஸ்டாப் லிவ்விங் இன்டெக்ஸ் என்றால் அது 1954-ல் எப்படி இருந்தது, 1957-ல் எப்படி இருந்தது, இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது 1954-ல் அந்த புள்ளி சராசரி 341 ஆக இருந்திருக்கிறது. 1957-ல் 375 ஆக இருந்திருக்கிறது. 1958-ல் 387-ல் இருந்து 430 வரையில் இருக்கிறது. கடந்த நான்கு வருஷ காலத்தில் 90 புள்ளிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால் ஏராளமாக, திடீரென்று சொல்லொணாத அளவு உயர்ந்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே தான் புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொண்டு சொல்லும்போது விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாக இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியுமே தவிர—அது பெரும் அளவுக்கு, மக்களை பெரும் கஷ்டத்திலும், துயரத்திலும் ஆழ்த்தி விடுகின்ற நிலைமையில் கட்டுக்கடங்காது உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. “இன்பிளேஷன்” பல நாடுகளில் எப்படி இருந்திருக்கிறது என்று பார்க்கலாம். உதாரணமாக ஜெர்மனியில் யுத்தம் முடிந்தவுடன் நோட்டுகளை சாக்குகளில் கொண்டுபோய் கொடுத்துவிட்டு மணி பர்சில் ஒரு சாமான் வாங்கிவரக்கூடிய நிலைமை இருந்திருக்கிறது. இப்போது நாம் மணிபர்சில் நோட்டுகளைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து கடையில் சாமான்கள் வாங்கிவரக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறோம். நோட்டுகளின் மதிப்புக் குறைந்து சாமான்களின் விலை அநேகம் மடங்கு உயர்ந்துவிடவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை உண்டாகியிருப்பது போல மக்களுக்கு பீதி ஏற்படும்படியான வகையில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பேசுவது நாட்டுக்கு அவ்வளவு உசிதமானது ஆகாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் கூலி உயர்வு ஏற்பட்டதால்தான் விலை உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்த அடிப்படையில் இந்த விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கொஞ்சம் அவசரப் பட்டுவிட்டார். அதையும் சொல்லத்தான் நான் வருகிறேன். திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இதே புள்ளி விவரங்களைப் பற்றிப் பேசுகிற போது 1954-ம் வருஷத்திலிருந்து 57-ம் வருஷம் வரையில் பண்டங்களின் விலைவாசிகள் அதிகமாக உயர்ந்து வந்திருக்கின்றன. ஆனால் தொழிலாளர்களின் கூலி உயர்வு அந்த அளவுக்கு ஏற்படவில்லை என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். நிதி அமைச்சரின் உரையிலோ, அல்லது வேறு யாராவதோ தொழிலாளர்களுடைய ரியல் இன்கம்—பண்டங்கள் மூலமாக கிடைக்கிற கூலியானது உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லவில்லை. இந்திய

[Sri R. Venkataraman] [5th March 1959]

நாட்டில் எங்கும் அவ்விதமாக உயர்ந்திருப்பதாக யாரும் சொல்லவில்லை. உலகத்தில் உள்ள இதர நாடுகள் எதிலுமே விலைவாசிகளின் உயர்வுக்கு ஏற்றவகையில் கூலி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை என்ன என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருப்பதைப் பார்க்கவேண்டும். 1954-ல் நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை 127,281. அவர்களுக்குக் கூலியாக கொடுக்கப்பட்ட தொகை 1954-ல் 1,194 லட்சம் ஆகும். ஆனால் இந்தத் தொழில்களிலேயே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை 1957-ல் 153,818 ஆக இருக்கிறது. அதாவது 16,537 தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். அதேபோல இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய சம்பளத்தில் செலவும் 1,509 லட்சம் ரூபாயாகியிருக்கிறது. இவ்வளவு ரூபாயையும் கூலியாகப் பெற்று வருகிறார்கள். அதாவது சராசரியாக 1954-ம் ஆண்டு ஒரு தொழிலாளி 94 ரூபாய் பெற்றார் என்றால் 1957-ல் 98 ரூபாயாகியிருக்கிறது. இப்படி கொஞ்சம் கூலி உயர்வும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகிறதே தவிர விலைவாசிகளின் உயர்வுக்கு ஏற்றற்போல தொழிலாளர்களின் கூலியும் உயர்ந்து இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அப்படி ஏற்படுத்த முடியும் என்று சொல்ல முடியாது.

அதுமாதிரம் அல்ல. விலைவாசிகளின் உயர்வுக்குத் தகுந்தபடி கூலி உயர்வு நிர்ணயம் செய்யும்போது பஞ்சப்படி கொடுக்கிறோம். பஞ்சப்படி எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அதாவது விலைவாசி உயர்வுக்குத் தகுந்தாற்போல கொடுக்கப்படுகிற பஞ்சப்படியில் முக்கால்பாகம் முதலாளிகள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். தொழிலாளர்களும் கால்பாகம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்—உதாரணமாக 1937-38-ம் வருஷத்தில் ஒரு தொழிலாளரின் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய தேவை 25 ரூபாய் என்றால் அப்போது விலைவாசி புள்ளி 100 பாயின்ட் ஆக இருந்தது. இந்தக் கணக்கை அத்யந்தையா என்பவர் போட்டிருக்கிறார். அதை நூறு பாயின்ட் என்று வைத்துக்கொண்டால் புள்ளி ஒன்றுக்கு நான்கணு. இந்த நான்கணுவில் மூன்று பங்கு 3 அணு முதலாளிகள் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு பங்கு ஒரு அணு தொழிலாளர்களே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் பாயின்ட் ஒன்றுக்கு 3 அணு பஞ்சப்படி கொடுப்பது என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே விலைவாசி உயர்வினால் ஏற்படுகிற செலவில் ஒரு பங்கைத் தொழிலாளர்களேதான் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு ஓரளவு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஓரளவு தொழில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஓரளவு அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையும் பெருகியிருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சராசரி ஊதியமும் கொஞ்சம் அதிகரித்து இருக்கிறது என்பனவற்றை எல்லாத்தான் இந்தப் புள்ளி வரம் காட்டுகிறது. ஆகவே இந்தப் புள்ளி விவரங்களில் எவ்விதமான வறும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது சில முக்கியமான இலாக்காக்களைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் பல யோசனைகளைக் கூறினார்கள். கனம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்த இண்டஸ்ட்ரிஸ் இலாகா பரவலாக ஒவ்வொரு இடங்களிலும் சிறு தொழில்களை வைக்கவேண்டும், முக்கியமாக அவருடைய பகுதியான கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் ஒன்று வைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். தொழில்கள் சம்பந்தமாக இன்றைக்கு சர்க்கார் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிற கொள்கை தனியார்கள் எவ்விதமான தொழிலையும் ஆரம்பிப்பதற்காக உதவி கோரி சர்க்காரிடத்தில் அனுகூலனும் அவர்களுக்கு எல்லா விதமான சலுகைகளையும் உதவிகளையும் அளிக்கவேண்டும் என்பதுதான். இந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் எந்த எந்த இடத்தில் தொழில்களை நடத்துவதற்கு தனியார்கள் வந்தாலும் அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. என் இந்தத் தொழிலை எல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தி லாபத்தைப் பெறக்கூடாது என்று ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் யோசனை கூறினார்கள். இதற்கு ஒரு சிறு விளக்கம் கூறினால் இந்த

[5th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

வாதத்தினால் நமக்கு எவ்வித நன்மையும் எப்படி இருக்காது என்பது புரியும். கடந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நாம் தனி முதலாளிகள் பெரும் தொழிலை நடத்த முன் வந்தபோது அவர்களுக்கு பங்குத் தொகை மூலமாக நாம் பண உதவி செய்திருக்கிறோம். முக்கியமாக தாரங்கதரா கெமிகல் வொர்க்ஸ்க்கு 10 லட்சம் ரூபாய் பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மெட்ரூஸ் சிமெண்டு பாக்கரி ராஜபாளையத்தில் வைக்கிறபோது ஷார் காபிடலாக நாம் 10 லட்சம் ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறோம். இன்ஸுலேட்டட் பாக்கரி, நெய்வேலிக்கு 2 ரூபாய் வைக்க சேஷசாயி முன் வந்த காலத்தில் பெயர் அளவுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் “டோக்கன் ஷேர்” எடுத்துக்கொண்டோம். அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க சனியார் துறையில் இருந்து யார் முன் வந்தாலும் சர்க்கார் அதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளும் என்று அறிவித்த பின்தான் இப்போது முன் வந்திருக்கிறார்கள். அது போல ரயான் பண்ணுகிற தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தாலும் பங்குஎடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். குறிப்பாக நாம் 10 லட்சம் ரூபாய் “ஷேர் காப்பிடல்” போட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலின் மொத்த மூலதனம் 1 கோடி. அவர்கள் போடுகிறார்கள். மெட்ரூஸ் சிமெண்டு பாக்கரியில் நாம் எடுத்துக் கொண்டது பத்து லட்சம். அதன் மூலதனம் ஒரு கோடி. நாம் இது வரையில் தொழில் வளர்ச்சிக்காகச் செலவிட்டிருக்கிற கணக்கை எடுத்துக் கொண்டால் 20 அல்லது 30 லட்சத்திற்கு மேல் போகாது. ஆனால் முதலீடு செய்யப்பட்டிருப்பது 3 கோடிக்கு மேல். நாம் 30 லட்சம் ரூபாய் போட்டு தொழில் ஆரம்பிப்பது நல்லதா? 3 கோடி போட்டு ஆரம்பிக்கப் படுகிற தொழில் நன்றாக வளரும்படி செய்வதா? இப்படி இந்தப் பிரச்சினையை அலசிப் பார்த்தால் நாம் அனுஷ்டிக்கிற கொள்கை சரியானது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்படிப் பார்க்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கார் தன்னிடத்தில் இருக்கும் மூலதனம் பூராவையும் ஒரே ஒரு தொழிலிலே போட்டு விட்டால் ஒரு தொழில்தான் வளர்ச்சியடையும். ஆனால், பல முதலாளிகள், தொழிலதிபர்கள், பலவிதமான தொழில்களை வைப்பதற்கு முன் வந்து, அவர்களோடு அரசாங்கமும் பங்கெடுத்துக் கொண்டு அதன் மூலமாக ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டால், அப்படியும் செய்ய அரசாங்கமும் முன் வருகிறது. அதன் மூலமாக நாட்டிலே பெரிய அளவு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும். அந்தத் தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக நம்முடைய பொருளாதாரத் திட்டத்தை அமைக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் இந்த விதமான கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சர்க்கார் தொழில் நடத்துவதென்றால், அதற்கு வேண்டிய மூலதனம் பூராவும் சர்க்கார் ஒரு வருஷத்தில் போட்டுவிட்டால், ஒரு தொழில்கூட நடத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதும் நன்றாக நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் அறிந்துகொள்வார்கள். பல தொழில்களை வளர்ப்பதற்கும் பல தொழில்களை இந்த ராஜ்யத்திலே ஏற்படுத்துவதற்கும் சாதகமான முறையில்தான் இன்றைக்கு நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் கொள்கை உதவியாக இருக்கிறது.

பெரிய தொழில்களை விட்டுவிட்டு, சாதாரணமாக நடுத்தரத் தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால்கூட நாம் “ஸ்டேட் எய்ட்டு இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஆக்ட்” பிரகாரம் ஏராளமான உதவிகள், செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். வருஷத்திற்கு 25 லட்சம் ரூபாய் வீதம் இன்றைக்கும் பல தொழில்களுக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நடப்பு வருஷத்தை எடுத்துக்கொண்டால்கூட, இது வரையிலும் 2,134 தொழில்களுக்குக் கடன் உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 393 இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேடிவ்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிசம்பர் மாதம் வரையிலும் அங்கே சாங்ஷன் செய்திருக்கும் கடன் 19 லட்சத்து 26 ஆயிரம் ரூபாய். ஆகவேதான் இந்தத் தொழில்கள் வளர்ச்சிககு நாம் கடைப்பிடித்து வரும் முறைதான் சிறந்தது. அதன் மூலமாகத்தான் அதிகமான தொழில் நமது ராஜ்யத்தில் வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri R. Venkataraman] [5th March 1959]

இன்னும் ஒரு முக்கியமான மாறுதல் இருக்கிறதென்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அதாவது, சாதாரண ஒரு தொழிலாளி, அவருக்கு எந்த விதமான சொத்து ஜாபீன் இல்லாவிட்டாலுங்கூட, திறமையையொட்டி வேலை செய்ய முடியும் என்ற காரணத்தை வைத்து, இண்டாயிரம் ரூபாய் வரையிலும் சொந்தப் பொறுப்பிலே கடன் கொடுக்கலாம் என்ற மாறுதலைச் செய்து அதன் மூலமாக முக்கியமாக வடாற்காடு ஜில்லாவிலே அதிகமாகப் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதர ஜில்லாக்களிலே ஓரளவு தொழில் வைப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால், வடாற்காடு ஜில்லாவில் எந்தவித சந்தர்ப்பமும் அதிகமாக இல்லை. அதை ஈடுசெய்வதற்காக சிறிய தொழில்களைத் தோற்றுவித்து, எப்படியாவது அதில் முன்வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அதிகமாக தொகை அந்த இடத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒருவேளை பின்னால் இந்தத் தொகை யெல்லாம் வசூலிக்க முடியாமல் போனாலுங்கூட, எந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இதைக் கொடுப்பது, இதை நீடித்துக்கொண்டு “ரிஸ்க்” எடுத்துக் கொள்வது நல்லதுதான் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதை “பப்ளிக் அக்கௌண்டன்ஸ் சமிட்டி” சேர்மன்கூட நன்றாக கவனித்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தவிதமாக ஒரு “ரிஸ்க்” எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் சிறு தொழில்களை வளர்க்க முடியாது. சிறு தொழில்களை வளர்ப்பதற்காகவே நாம் இதில் ஒரு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தவிதமாகச் செய்திருக்கிறோம். இது வெற்றியடையும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக தனியாக ஸ்டேட் டெவலப் மென்ட் கமிட்டியொன்று அமைத்திருக்கிறோம். ஸ்டேட் டெவலப்மென்ட் கமிட்டியில் இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கும் முக்கிய தொழிலதிபர்கள் எல்லோரையும் அங்கத்தினர்களாகப்போட்டு, தொழில் நிபுணர்கள், நல்ல திறமைசாலிகள், இவர்களையெல்லாம் இதிலே சேர்த்து அமைத்திருக்கிறோம். அவ்வாறு அமைத்த கமிட்டி இன்றைக்கு முக்கியமாக அலுவலகம் மூலமாகத் தொழிற்சாலை வைப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல தொழில்களைப்பற்றி தங்களுடைய சிபார்சுகளை யெல்லாம் செய்ய முன் வந்திருக்கின்றன. உப கமிட்டிகள் எல்லாம் போட முன்வந்திருக்கிறது. அதுவும் இப்பொழுது “நாஷனல் கவுன்சில் ஆப் அப்டைட் இக்கனூமிக் ரிசர்ச்” என்று டில்லியிலிருந்து அமைத்திருக்கும் கமிட்டியொன்று சென்னை ராஜ்யத்தில் என்ன என்ன விதமான தொழில்களை நாம் ஆரம்பிக்க முடியும் என்று பரிசீலனை செய்து யாதாஸ்து கொடுப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டியுடன் ஒத்துழைப்பது நல்ல பலன் அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அந்த நாஷனல் கவுன்சிலைச் சேர்ந்தவர்கள் நமது ராஜ்யம் ஒன்றில்தான் அவர்கள் பார்த்த அளவில், தேவையான புள்ளி விவரங்கள், அதற்கான ஒத்துழைப்பு, வேண்டிய பலவிதமான விவரங்கள் எல்லாம் கிடைக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த இக்கனூமிக் சர்வேயிலே ஏராளமான வெளி நாட்டு நிபுணர்கள் எல்லாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். போர்டு பவண் டேஷன் மூலமாக இது நடப்பதால் வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் பலர் இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அந்தத் துறையில் நாம் முன்னேற்றம் காண முடியும். என்ன தொழில்களை அமைக்கமுடியும் என்று அவர்கள் வெளிப்படையாகப் பிரசாரம் செய்வார்கள். அதன்பின்னால், அதில் ஈடுபடுவதற்கு முதலாளிகளும் தொழில் அதிபர்களும் முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

சிறு தொழில்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, சென்னை ராஜ்யம் பெரிய அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதென்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இதற்கு உரியதாக உள்ள டில்லியிலிருக்கும் இலாகாமந்திரி அவர்களே இரண்டு, மூன்று இடங்களிலே சொல்லிவிட்டார்கள். நிலைமை என்ன என்று சொன்னால், நமக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், ஆரம்பக் காலத்தில் 330 லட்ச ரூபாய் சிறு தொழில்கள் அமைப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. நம்முடைய நம்பிக்கை 330 லட்ச

[5th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

ரூபாயை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகரித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, 384 லட்ச ரூபாய்க்கு வேண்டிய திட்டங்கள் தயாரித்துவிட்டோம். அவ்வாறு தயாரித்து, வருஷ மொன்றுக்குக் கோடி ரூபாய் அளவில் வேகமாகச் செலவும் செய்துகொண்டு வந்துவிட்டோம். ஆனால், திட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கும் காலத்தில், 330 லட்சத்தை 250 லட்சம் என்று குறைத்துவிட்டதன் காரணமாக நமக்கு வருகின்ற இரண்டு வருஷங்களிலே திட்டங்கள் போடுவதற்கே ஒன்றுமில்லை. செலவு அவர்கள் குறித்த அளவுக்குமேல் போய்விடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இந்தத் துறையில் யாரும் எந்தவிதமான குறையும் சொல்ல மாட்டார்கள். நமக்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கிடைக்கும் நிதி உதவி இல்லாமற்போனாலுங்கூட ராஜ்ய சர்க்கார் தன்னுடைய நிதியிலிருந்து “நான்-புளான் ஸ்கீம்” இல் என்ன என்ன நல்ல திட்டங்கள் செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் மிகத் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை வேண்டுமென்பதைப் பல அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட இதை வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக சென்னை ராஜ்யத்திலே ஒரு கம்பெனி பூர்வாங்க நடவடிக்கை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்க நாட்டில் இருக்கும் யுனிடெட் ஸ்டேட்ஸ் மெஷினரி கம்பெனியுடன் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் மூலதனம் வேண்டும். ஐந்து கோடி ரூபாய் மூலதனம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எழுப்புவது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரைப் பொருத்தவரையில் இது வெற்றிகரமாக அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை முடிவு அடையச் செய்து துவக்க ஆரம்பித்தால் ராஜ்ய சர்க்கார் வேண்டிய உதவி செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பெரிய தொழில்கள் எல்லாவற்றிலும் கடன் கொடுப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை, பங்கெடுத்துக்கொள்வதுதான் சிறந்தது என்று, இன்னும் ஜப்பானிலிருந்து மூன்று டன் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யக் கூடிய காகிதம் செய்கின்ற தொழிற்சாலை பற்றிய விவரங்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்புதான் என்னிடம் வந்திருக்கிறது. அதையும் சென்னை டைரக்டர் ஆப் இன்டஸ்ட்ரீஸ் அவர்களைப் பரிசீலனை செய்யும் படியாக நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்கும் தனியார் துறையில் யாரும் வராவிட்டால் மாடல் ஒர்க்ஷாப்பாக சர்க்காரே செய்யலாம் என்று யோசனையும் இப்பொழுது இருந்துகொண்டு வருகிறது. தொழில் பேட்டைகளைக் குறித்த அளவில் நமது ராஜ்யத்திலே ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றம் வேறு மாகாணத்தில் எந்த இடத்திலேயும் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. அதை விஸ்தரிக்க நம் ராஜ்யத்தில் வசதிகள் எவ்வளவு இருந்தபோதிலும், அதற்குப் பணம் மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்திற்கு அருகில் இருக்கும் கிண்டி தொழிற் பண்ணையில் இதுவரையில் 78 தொழில் யூனிட்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டன. இன்னும் 19 யூனிட்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளும் 1959-ம் வருடம் ஏப்ரல் 1-ம் தேதிக்குள் முடிவடைந்துவிடும். அந்த எஸ்டேபிஷ்மென்ட் சில விவரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : விருதுநகர், ஈரோடு முதலிய இடங்களில் அவை சரிவர நடக்காததால், இனிமேல், நல்லபடி நடக்குமா என்று ஆராய்ந்தறிந்த பிறகு அவைகளை சர்க்கார் ஆரம்பிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஈரோடு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேபிஷ்மென்ட் பொறுத்தவரையில், அதற்கு மின்சாரம்தான் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. விருதுநகரைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் ஆரம்பிக்க

12
noon.

[Sri R. Venkataraman] [5th March 1959]

விரும்பும் தொழிலுக்கு அனுமதி கொடுக்க நாங்கள் தயாராயில்லை. ஏனென்றால், புதிய, நல்ல நுணுக்கமான இயந்திரங்களை வைத்து நடத்தும் தொழில்களை இந்த எஸ்டேட்டுகளில் வைக்கவேண்டும். மற்றபடி, இவைகள் நன்றாக நடந்து வருகின்றன. நல்ல புதிய, நுட்பமான தொழில் களுக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். வியாபார முறையில் தொழிற்சாலை நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது. இப்போது சென்னையில் இருக்கும் 78 தொழில் யூனிட்கள், ஒவ்வொன்றும் புதிய தொழில் (நியூ இண்டஸ்ட்ரி) நடத்துபவை. விருதுநகரில் அப்படிப்பட்ட தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்த யாரும் முனைவரவில்லை. அதனால் அங்கே இவைகளை ஏற்படுத்தத் தாமதமாகிறது. வேண்டியவர்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பது என்று ஆரம்பித்தால் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் அனுமதி கொடுக்கலாம். அப்படி ஆரம்பித்தால் ஒரு “ஹல்லர்” வைத்திருப்பவருக்குக் கூட, அது இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட் என்று அனுமதி கொடுக்கலாம். தொழில் யூனிட்கள் மூலம் நுட்பத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். அந்த நோக்கத்துடன்தான், ஓரிண்டு மாத தாமதம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்று கருதுகிறோம். அதுவும், விருதுநகரில்தான் தாமதமாகிவருகிறது. மற்ற இடங்களைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல நுட்பமான தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்த அனுமதி கோரி விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. இத்திட்டத்தில் உயர்ந்த நுட்பமான தொழிற்சாலைகள் திறமையாக நடத்தப்படவேண்டும் என்று சர்க்கார் விரும்புவதைக் குறைகூறக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் நம் ராஜ்யத்திற்குப் பெருமையளிக்கக்கூடியதாகவும் இந்திய நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்பதை இது சம்பந்தப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் காட்டும். இதில், தனியார் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் (52 யூனிட்கள்) செய்திருக்கும் முதலீடு மொத்தம் 53,50,000 ரூபாய். அவைகளின் மொத்த “ப்ரொடக்ஷன் கெபாசிடி” 148 லட்ச ரூபாய். இதனால் நமக்கு வருஷாவருஷம் அன்னியச் செலாவணி ரூபாய் 50 லட்சம் மிச்சமாகிறது. இதில் இதுவரையிலும் வேலை பெற்றவர்கள் 850 பேர். எனவே இப்படிப்பட்ட தொழிற் பண்ணைகளை இன்னும் அதிகமாக விஸ்தரித்துக்கொண்டுபோனால் ராஜ்யத்தில் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நாம் ஓரளவு சமாளிப்பதுடன், நாட்டின் தொழில் வளப்பத்தை அதிகரிக்கவும் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீடு கட்டும் திட்டங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்று பல கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் துறையிலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகையை விட அதிகமான தொகையே நாம் செலவழித்திருக்கிறோம். இத்துறையில் ஸ்கீம்கள் எல்லாம் ஸாங்ஷன் ஆகிவிட்டன. மேலும், “நான்-பளான் ஸ்கீம்களை” சென்னை சர்க்கார் தன் நிதியைக் கொண்டே நடத்த பல ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கின்றது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேராத அந்த நான்-பளான் ஸ்கீம்களில் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கவர்ன்மென்ட் ப்ரெஸ் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள், சர்க்கார் ட்ரான்ஸ்போர்ட் இலாகாத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள், பப்ளிக் வொர்க்ஸ் இலாகாத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் இவைகளைக் கட்ட திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 லட்ச ரூபாய் செலவில் என்.ஜி.ஓக்களுக்கு வீடு கட்ட தனியாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். இதற்காக கோடம்பாக்கத் திலும் பித்தாபுரம் எஸ்டேட் முதலிய இடங்களிலும் நிலங்கள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், “மிடில் இன்கம் க்ரூப் ஹௌஸிங்” கற்காக அர்ப்பன் ஹௌஸிங் என்ற தலைப்பின் கீழ் சென்ற ஆண்டு 1 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அது இந்த வருஷம் 30 லட்ச ரூபாயாக உயர்த்திக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் “நான் பிளான் ஸ்கீம்ஸ்” மேலும், வீடு கட்டுபவர்களுக்குப் பண வசதி அளிப்பதற்காக, லேப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து நாம் பணம் கடன் வாங்கி அந்தப் பணத்தை வீடுகட்டுபவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக ஒரு திட்டம் உருவாகி வருகிறது. இன்றைய காலேப் பத்திரிகைகளில் ஒரு செய்தியை கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருக்கலாம். மிடில் க்ரூப்

[Sri R. Venkataraman] [5th March 1959]

ஹௌஸிங் திட்டத்தில் லேப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து பணம் கடன் வாங்கி அதை வீடு கட்டுபவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் நேற்று மத்திய சர்க்காருக்கு தந்தியடித்து, “நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகை வந்தால் நமது இப்போதைய நான்-பளான் ஸ்கீம்களைவிட அதிகமாக குறைந்தது 27 லட்ச ரூபாயாவது இந்த வருஷத்திற்கே கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

பளான் ஸ்கீம்மை எடுத்துக்கொண்டால், குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதில் இருக்கும் ஒரு கஷ்டத்தை கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார். அதாவது, இப்போது அவசியமான மெட்ரியல்ஸ் அகப்படுவதில்லை என்று அவர் சொன்னார். அது உண்மைதான். நமக்கு வேண்டிய இரும்பும் எஃகும் கிடைப்பது ஓரளவு அரிதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது சிமென்ட் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. கல் முதலியவைகள் நம் நாட்டிலேயே நிறையக் கிடைக்கின்றன. இங்கேயே கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு வீடுகள் கட்டினால் அந்த அளவிற்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும். எஃகை (ஸ்டீல்) குறைத்துக்கொண்டு இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதும் நல்லதுதான். குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்திற்கு நமக்குள்ள “டோல் ப்ரொவிஷன்” ரூ. 2,08,11,000. இதில் 1956-57-ல் ரூ. 58,55,000 செலவழித்து விட்டோம். 1957-58-ல் ரூ. 43,13,000. நப்பு வருஷத்தில், திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளின்படி ரூ. 61 லட்சம். பட்ஜெட்டில் போட்டிருப்பது 65 லட்ச ரூபாய். ஐந்தாவது வருஷத்திற்குப் பணம் கிடைப்பது. “ஸ்பலிடைஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீமிற்கு” ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 75 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் முதல் வருஷமாகிய 1956-57-ல், மத்திய சர்க்கார் காலம் கடத்திப் பணம் கொடுத்ததால் 13 லட்ச ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது வருஷம், 8,46,000 ரூபாய். மூன்றாவது வருஷம் 22,35,000 ரூபாய். இப்போது ஒதுக்கப்படுவது 27 லட்ச ரூபாய். 1960-ம் வருஷத்திற்குள் இந்த 75 லட்ச ரூபாயும் தீர்ந்துபோய்விடும்.

நான் இதுவரை குறிப்பிட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், நமது ராஜ்யத்திற்கான இந்தத் திட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியுள்ள பணம் முழுவதையும் அந்த ஐந்த் வருடங்கள் முடிவதற்கு முன்பே நாம் செலவழிக்கிறோம் என்பதும், அத்துடன் நிலலாமல் ராஜ்ய சர்க்காரின் நிதியிலிருந்தும் அதிகமாகச் செலவழிக்க வகை செய்திருக்கிறோம் என்பதும் தெரியவரும்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்திற்கு கைத்தறிகள் மிகவும் அவசியம். நம் ராஜ்யத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் தங்கள் பிழைப்பிற்கு நம்பியிருக்கும் தொழில்களில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது கைத்தறி நெசவுத் தொழில்தான் என்பதை இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் அடிக்கடி எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறது. கடந்த இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாகவே இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சினையில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்பே அவைகளுக்குப் பரிகாரங்களைக் கண்டுபிடித்து பல நிவாரண நடவடிக்கைகளை எடுத்ததன் காரணமாகத்தான், இன்று கைத்தறி நெசவாளர், பிரச்சினை இந்த ராஜ்யத்தில் அவ்வளவு பெரிய கொடும் பிரச்சினையாக இல்லாமலிருக்கிறது. கைத்தறியை எடுத்துக்கொண்டால், கைத்தறித் துணி மில் துணிகளுடன் போட்டிபோட முடியாத நிலை இருப்பதின் காரணமாக அதற்கு ஏதாவது ஒரு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று, அதாவது 12-10 ரிபேட் கொடுத்தால்தான் அந்தத் துணிகள் விற்கப்பட முடியும் என்ற காரணத்தினால் இன்று ரிபேட் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. சிலர் கேட்கிறார்கள் இந்த நிலை எவ்வளவு நாட்களுக்கு நீடிக்க முடியுமென்று. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்வேன், மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு எப்படி தினம் உணவு உட்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதோ அதேபோல் கைத்தறி பிழைப்பதற்கு என்றும் ஏதாவது சலுகை

[Sri R. Venkataraman]

[5th March 1959]

காட்டித்தான் தீர்வேண்டுமென்று. அந்த அடிப்படையில் தான் இதுவரையில் ஒவ்வொரு காரியமும் செய்து வந்திருக்கிறோம். கைத்தறித் தொழில் இந்த ராஜ்யத்தில் அதிகரிப்பதற்கும், விஸ்தரிப்பதற்கும், அது எந்த முறையிலும் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காகத்தான் வேலைகள் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இந்த ரிபேட்டைக் குறைக்கவேண்டுமென்று ஏற் பாடுகள் நடத்தப் பட்டு வந்தபோது கூட, சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் ஒன்று தான் அதை பலமாக எதிர்த்து, நமக்கு மாத்திரம் அல்லாமல் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் அந்தச் சலுகை கிடைக்கும்படிச் செய்தது அங்கத்தினர் கள் எல்லோருக்கும் நினைவிருக்கலாம். (கைதட்டல்) அந்த விதமாக வருடத்திற்கு எவ்வளவு சலுகை கொடுத்து வருகிறோம் என்று பார்த்தால், 1956-57-ல் 157 லட்சம் ரூபாய் ரிபேட்டாகக் கொடுத்திருக்கிறோம், கைத் தறிக்காக. 1957-58-ல் 128 லட்ச ரூபாய் ரிபேட்டாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். 1958-59 டிஸம்பர் முடிய 56 லட்சம் ரூபாய் வரையில் கொடுத்திருக்கி றோம். ஆனால் நாம் கொடுக்கவேண்டிய தொகை 155 லட்சமாகயிருக் கிறது. 1959-60-க்கு மத்திய அரசாங்கம் கைத்தறிக்காக 92 லட்சம் ரூபாய்தான் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்க முடியும். அதற்குமேல் கொடுக்க முடியாதென்று திட்டவாட்டமாகக் கூறிவிட்டார்கள். இந்த 92 லட்ச ரூபாய் நமக்குப் போதாது. காரணம் என்னவென்றால், நமது ராஜ் யத்தில் உற்பத்தியாகிற கைத்தறித் துணிக்கு ஒரு அணு என்றளவில் கணக்குப் போட்டாலும்கூட அவர்களுக்கு ஒரு கோடி வரையில் ரிபேட் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார், இதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை 92 லட்சம் என்று இருந்தாலும்கூட, நாம் 125 லட்சம் ரூபாய் மொத்தமாக இதற்கு ஒதுக்கி யிருக்கிறோம். நெருக்கடி ஏற்படுகிறபோது ராஜ்ய சர்க்கார் தன்னுடைய தொகையிலிருந்து அதை முன்பணமாகப் போட்டு கூட்டுறவு சொஸைடி களுக்கு, ஸ்டேட் சொஸைட்டிகளுக்கு கொடுத்து ரிபேட் வருகிற வரையில் வினியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். தேக்கம் ஏற்பட்ட காலத் தில்கூட சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் 25 லட்சம் ரூபாய்க்கு துணி வாங்கி சேகரித்து வைப்பதற்கான உத்தரவு ஒன்று பிறப்பித்ததால் 15, 16 லட்சம் செலவழிப்பதற்குள்ளாகவே தேக்கம் தானாகவே ஓடிவிட்டது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால் தனியார் துறையில் இருக்கிறவர்கள், சர்க்கார் இதை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டவுடன் அவர்களே வாங்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக தேக்கம் ஒரு நிமிடத் தில் கரைந்து விட்டது. (கைதட்டல்) ஆகவே, கைத்தறி சம்பந்தமாக பல விதத்திலும் உதவிகள் அளித்துவந்திருக்கிறோம். அதேசமயத்தில் இன்று ஒரு தவறான நிலைமை இருப்பதை நான் எடுத்துக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஒரிரண்டு இடங்களில் இந்த கைத்தறி ரிபேட் சலுகையை தவறாக சில கூட்டுறவு சங்கங்கள் உபயோகிப்பதாக தகவல் சர்க்காருக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக இன்று அந்த சங்கங்கள் எல்லா வற்றையும் பரிசீலனை செய்த பிரகுதான் ரிபேட் வழங்க வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு கடுமையாக போட்டிருப்பதால் இன்று பல இடங்களிலும் ரிபேட் இப்பொழுது கிடைப்பதற்கு சற்று காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ரிபேட்டை தவறான முறையில் உபயோகிக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டு சென்னை ராஜ்யத்தில் இதுவரையில் வந்தது கிடையாது. பிற ராஜ்யங்களில் இது இருந்ததின் காரணமாகத்தான் ஒரு காலத்தில் மத்திய அரசாங்கம் கூட இந்த சலுகையை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்பட்டார் கள். அதேபோல் நம் ராஜ்யத்திலும் இப்பொழுது முதன் முதலாக இப்படி ரிபேட்டை தவறான முறையில் உபயோகிக்கிறார்கள் என்ற தகவல் வந்தவுடன் இதைக் களைந்தெறிய வேண்டுமென்று நோக்கத்துடன் சர்க் கார் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய நிர்ணயம் ஏற்பட்டது. ஆகவேதான் இப்பொழுது பலவிடங்களிலும் இந்த ரிபேட் உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு காலதாமதமாகிறது. அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதினால்தான், இந்தக் காலதாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். அவ்வாறு பரிசீலனை செய்து நியாயமாக நடக்கிற சங்கங்களுக்கு கொடுத்த தால்தான் உண்மையிலேயே தொழிலாளர்களுக்கு அதனால் ஏற்படும் நன்மை கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் அந்த சங்கங்களை நடத்துகிற தலைவர்

5th March 1959]

[Sri R. Venkataraman]

களுக்குத்தான் போனஸ் கொடுத்ததுபோல் இருக்கும் (கைதட்டல்) ஆகவே இந்த விஷயத்தில் கனம் அங்கத்தினர்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்கு மென்று எதிர்பார்க்கிறேன். இன்னும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தின்படி, 1,600 வீடுகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கட்டவேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்தோம். 1957-58-ல் 624 வீடுகள் பல ஸ்டேஜ்களில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. 1958-59-ல் 940 வீடுகள் பல ஸ்டேஜ்களில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்பட வேண்டிய வீடுகள் 1,600 இன்று ப் ஸ்டேஜ்களில் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக கைத்தறித் துணி தேக்கம் பற்றி இங்கு சொல்லப்பட்டது. இன்று, தேக்கம் இல்லை. ரிபேட் கொடுக்க சற்று காலதாமதம் ஆவதால், அதைத் தொழி லாளர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் மேலும் நூல் வாங்கத்தான் சற்று காலதாமதமாகிறது. துணியின் அளவை எடுத்துக் கொண்டால், க்வான் டிட்டியை எடுத்துக் கொண்டால், இன்று எந்தவிதமான தேக்கமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கும், உள் நாட்டிலேயே இந்தத் துணிகளை சிந்த முறையில் விற்பதற்கும், கூட்டுறவு இயக்கங்களின் மூலம் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருப்பது அங்கத்தினர் எல்லோருக்கும் தெரிந் திருக்கும். சமீபத்தில் எக்ஸ்போர்ட் செய்வதற்காக சொஸைட்டி ஒன்றை மத்திய அரசாங்கம் ஆரம்பித்தார்கள். அந்த சொஸைட்டியை சென்னை யிலேயே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டோம். அதன்படி இந்த சொஸைடி சென்னையிலேயே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நூல் உற் பத்திக்காக, கூட்டுறவு இயக்க முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று திரு நெல்வேலி பேட்டையில் ஒன்று ஆரம்பித்தாகிவிட்டது. ஸ்ரீவில்லிப் புத்தூரில் ஒன்று ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. திருச்செந்தூரிலும் ஒரு மில்ஸ் தொடங்க ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது தவிர 10 “டை ஹௌஸஸ்” ஸ்தாபனங்கள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு பிரசீனை, மில் துணியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமா, அப்படியானால் எந்த அளவிற்கு அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் இன்று யோசனை செய்து கொண்டு வரப்படுகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கம் வகுத்த ஒரு விதிப்படி 53 கோடி கஜம் மில் செக்டரில் செய்ய வேண்டு மென்றும், அதைச் செய்கிற அளவிற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டு மென்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. துணித் தேக்கம் ஏற்பட்டபோது சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் இந்த 53 கோடி கஜம் என்பதை 48 கோடி கஜமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி 48 கோடி கஜம் என்று ஒரு விலிங் வைத்தால்தான் கைத்தறித் துணி விற்பனை நன்றாகயிருக்கும் என்றும் எடுத்துக்காட்டினோம். ஆனால் அதை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்று சொன்னாலும் இந்த வருடத்தில் அவர்களின் உற்பத்தி அளவு என்னவென்று பார்த்தால் 49 கோடி கஜம்தான் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. 53 கோடி கஜம் உற்பத்தி யாகவில்லை. ஆகவே, நாம் 48 கோடி கஜம் என்றுவைக்கவேண்டு மென்று சொன்னது ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும் உற்பத்தியே 49 கோடி கஜம்தான் ஏற்பட்டிருப்பதால் இது ஒரு பெரிய பிரசீனை இல்லை. இதனால் நமக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டு விட்டதாக நினைக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கைத்தறிக்கு மிகவும் தேவையாக இருப்பது, “டை கெமிக்கல்ஸ்”ம், ஹைட்ரோ சல்பேட்டம்” மாகும். இந்த ரசாயனப் பொருள் களை உற்பத்தி செய்வதற்கு சென்னை ராஜ்யத்தில் யாவாவது முன் வந்தால் சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய உதவிகள் அளிக்கும் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹைட்ரோ சல் பேட் உற்பத்தியில் இன்று நல்ல லாபம் இருக்கிறது. கனம் அங்கத் தினர்கள் இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியுமானால் அவர்களும் கூட இதில் ஒரு கை பார்க்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். பட்டுத் துணிகள் விற்பனை செய்வதற்காகக் கூட ஒரு தனி கூட்டுறவு சங்கம் ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

[Sri R. Venkataraman] [5th March 1959]

கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, தனியாக ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கை வரும் பொழுது இதர புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனைகளின் மீது சர்க்கார் கடைப்பிடித்து வருகிற கொள்கையையும், செய்திருக்கும் காரியங்களைப் பற்றியும் மாத்திரம் இப்பொழுது எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் கூறிய புள்ளி விவரங்கள் நிதி அமைச்சரவர்களுடைய உரையில் சொல்லிய புள்ளி விவரங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை கூட மிகைப்படுத்தியதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லமாட்டார்கள் என்று நம்பி, நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன், ஸார். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் பொழுது தாங்கள்தான், ராஜபாளையம் ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பாக்டரிகள் பல கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு ஆரம்பித்து இருப்பதாகவும், அந்தக் கம்பெனிகளில் 25 லட்ச ரூபாய் பெறுமான பங்குகள் வாங்கப்பட்டதாகவும் கூறினர். சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்று சொல்லி, கடன் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில் இப்படிக்கோடிக்கணக்கான மூலதனம் போட்டு ஆரம்பிக்கக் கூடிய கம்பெனிகளில் பங்கு வாங்க வேண்டியது அவசியம் தானா என்பதை முடியுமானால் விளக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதிகமாக ஒன்றும் விளக்கத் தேவையில்லை. ஒரே வார்த்தையில் நான் பதில் சொல்லுகிறேன். நாம் பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், எனக்குத் தெரிந்து இரண்டு பாக்டரிகள் இங்கே வந்தே இருக்காது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் பொழுது விலைவாசி உயர்வுக்கு ஏற்றவாறு புள்ளி ஒன்றுக்கு 3 அணு வீதம் பஞ்சப்படி கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கும் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள ஊழியர்களுக்கும், தனியார் துறையில் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளிகளுக்கும் அந்தப் படிப்படியிலே கொடுக்கப்படுகிறதா? இல்லையென்றால், சர்க்கார் அந்த விஷயத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : லேபர் டிமாண்டு விவாதத்தின் போது இது பற்றி நன்றாக அதிகமாக விளக்கிச் சொல்லுகிறேன்.

SRI S. B. ADITYAN : அவைத்தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி மிக நன்றாகப் பேசினார்கள். அதுபற்றி நானும் கால் மணி நேரம் பேசுவதற்கு அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் கால் மணி நேரம் பேசலாம்.

SRI S. B. ADITYAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் பொழுது “லா ஆப் சப்ளை அண்டு டிமாண்டு” பற்றி அதாவது தேவை-சப்ளை என்ற பொருளாதார விதியைப் பற்றி வெகு நன்றாகப் பேசினார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது ஒரு பெரிய அதிசயம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது எந்தப் பொருளாதார விதியின் படி என்று நான் கேட்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 3 லட்சம் டன்னுக்கு மேல் அதிகமாக விளைச்சல் இருப்பதாக புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிக விளைச்சல் இருந்தால் என்ன ஆகும்? “லா ஆப் சப்ளை அண்டு டிமாண்டு” படி விலை

[5th March 1959] [Sri S. B. Adityan]

குறையடுவண்டும் விலைகுறைய வில்லை. அதற்கு மாறாக விலை ஏறுகின்றதே? அதிகமாக விளைச்சல் இருக்கும் பொழுது விலை குறைவதற்குப் பதிலாக விலை ஏறிக்கொண்டு போவதை நாம் இன்று கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைத் தான் நான் சொன்னேன். சப்ளை அண்டு டிமாண்டு மூலம் இருக்கக் கூடிய விலை வாசி ஒரு விதம்; நாட்டிலே இன்வெஸ்ட்மெண்டு “டெம்ப்ளோ” அதிகமாக இருப்பதால், ஸர்க்குலேஷன் அதிகமாகப் போவதால், அதனால் ஏற்படக் கூடிய விலைவாசி அதிகம் ஒரு விதம்.

***SRI S. B. ADITYAN :** இன்வெஸ்ட்மெண்ட்ஸ், முதலீடுகள் பற்றி, தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்திப் பெருக்கைப் பற்றி சற்று நேரத்திலே பேசுகிறேன். முதலிலே நாம் மறுக்க முடியாத உண்மை என்னவென்றால், அதிகமாக விளைச்சல் இருக்கிற காலத்திலே விலை குறைவதற்குப் பதிலாக ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அது எப்படி இருக்கிறதென்றால், சாதாரணமாக தண்ணீர் மேட்டிலிருந்து பள்ளத்திற்கு ஓடும். அது இயற்கை. அதற்கு நேர்மாறாக பள்ளத்திலிருந்து தண்ணீர் மேட்டுக்கு ஏறுகிறது என்றால், இதில் ஏதாவது தவறு இருக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தற்காலத்தில் தண்ணீரை பள்ளத்திலிருந்து மேட்டிற்கு பம்பு செய்ய முடியும் என்பதை அங்கத்தினர் அறிந்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. B. ADITYAN : ரொம்ப சரி. தற்காலத்தில் பம்பிங் நடக்கிறது என்றால், எப்படி நடக்கிறது? அதைத் தான் நான் விளக்குகிறேன். பள்ளத்திலிருந்து, மேட்டுக்கு ஏறுகிறது பம்பிங் மூலம். விலைவாசி ஏற்றம் எப்படி நடக்கிறது? ஒரு ஆண்டுக்கு 2½ லட்சம் டன் தமிழ் நாட்டில் விளைக்கூடிய அரிசி கோளாவுக்கு போய்க் கொண்டிருந்தால், விலை ஏறாமல் என்ன ஆகும்? கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது அரசாங்கம் ஏதோ கொஞ்சம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து மட்டும் நெல் ஏற்றுமதி ஆவதைத் தடை செய்திருக்கிறார்கள். நெல் ஏற்றுமதியை மட்டும் தடை செய்தால் போதாது. அரிசி ஏற்றுமதி செய்வதையும் தடை செய்ய வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து ஏற்றுமதியை மட்டும் தடை செய்தால் போதாது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்வது அத்தனையும் தடை செய்ய வேண்டும். அரிசி விலை ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு வேறு வழி கிடையாது.

தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அகில இந்திய விலை வாசியைப் பற்றி பேசினார்கள். அவர்களுடைய பேச்சை நான் நன்றாக, உன்னிப்பாக கவனித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அகில இந்திய விலைவாசி உயர்வின் காரணமாக எப்படி தமிழ் நாட்டில் விலை ஏறமுடியும் என்பதை விளக்கிச் சொன்னால், நான் கேட்க விரும்புகிறேன். விலை ஏற்றத்தைப் பற்றி நான் பேசும்போது, அடிப்படையிலே அரிசி விலையைப் பற்றி பேசுகிறேன். அரிசி விலை ஏறினால், மற்ற பொருள்களின் விலை ஏறுகிறது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்ட உண்மை. அகில இந்தியாவிலும் அரிசியின் விலை ஏறுகிறது என்றால், அதனால் தமிழ் நாட்டில் விலை ஏறுகிறது என்பதை ஒருக்காலும் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது. வங்காளத்தில் விலை ஏறினால், இங்கே எப்படி விலை ஏற முடியும்? சாதாரணமாக ஒரு வியாபாரிக்குக் கூடத் தெரியும். ஒரு மொச்சைக் கொட்டை விற்பவனுக்குக் கூடத் தெரியும். “லா ஆப் சப்ளை அண்டு டிமாண்டு”. அதைப் பற்றிப் பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. அதிகப் படியாக வாங்குகிறவர்கள் இருந்தால் விலை ஏறும். வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை என்றால், விலை குறையும். வங்காளத்தில் அரிசி விலை ஏறியிருக்கிறது. உத்தியப் பிரதேசத்தில் ஏறியிருக்கிறது, டெல்லியில் ஏறியிருக்கிறது என்றால், இங்கே அரிசி விலை ஏற வேண்டுமென்று சொல்லுவதில் உண்மை இல்லை. இன்றைக்கு தென் மண்டலம் என்று பிரிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. வங்காளத்திலிருந்து அரிசி இங்கு வரமுடியாது.

[Sri S. B. Adityan]

[5th March 1959]

இங்கிருந்து அரிசி வங்காளத்திற்குப் போக முடியாது. மத்திய பிரதேசத்து அரிசி இங்கு வரமுடியாது. இங்கிருந்து மத்தியப் பிரதேசத்துக்கு அரிசி போக முடியாது. அங்குள்ள விலை ஏற்றத்தினால், இங்கு விலை ஏறி விட்டது என்று சொல்லுவது அறிவுக்கு ஒவ்வாத காரணம். தயவு செய்து அதைச் சொல்ல வேண்டாம். உண்மை, அமைச்சர்களுக்கும் தெரியும். நான் ஏதோ குரோதத்தின் காரணமாகவோ, அல்லது வேறு காரணமாகவோ இதைச் சொல்லவில்லை. ஏதோ சமாதானம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லலாமே ஒழிய வேறு அல்ல. அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல திறமைசாலி. அவர் புகழ் தமிழ் நாட்டிலுமல்லாமல், உலகம் பூராவும் பரவ வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆவலும். அவர்களுக்கு உண்மையான காரணம் என்ன என்பது நன்றாகத் தெரியும். இங்குள்ள 2½ லட்சம் டன் அரிசி வெளியே போனால், ஏன் இங்கே விலை ஏறாது? இது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

12-30
p.m.

ஆகையினால் இப்போது தஞ்சாவூரிலிருந்து மட்டும் வெளியில் போகக் கூடாது என்று ஒரு தடையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது மாத்திரம் போதாது. உதாரணமாக குரங்கு லேசாக கையை வைத்து குடு பார்க்கும் என்று சொல்லுவார்களே அதேபோன்று இப்போது தஞ்சாவூரில் மாத்திரம் இந்த ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வந்து பார்க்கிறார்கள் என்று தான் நினைக்கிறேன். நான் சொல்லுவது, தஞ்சாவூரிலிருந்து போகக்கூடாது என்று போட்டிருப்பது போல் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கேரளாவுக்கு நெல், அரிசி அடியோடு போகக்கூடாது என்று தடை போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். ஏதோ பெயர் கெட்டுவிடும் என்று பார்க்கக் கூடாது. நான் இப்போது கெட்ட பெயர் வாங்கவில்லையா? (சிரிப்பு) தடை போடு என்று சொல்கிறான், கண்டபடி திட்ட ஆதித்தனை என்று கம்யூனிஸ்ட்காரர்கள் திட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் நாம் கவலைப்படக்கொண்டிருக்க முடியாது. நாட்டுக்கு நல்லதைச் செய்ய வேண்டியது நம்முடைய கடமை. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக, நல்லபெயர், கெட்ட பெயர் என்பதைப் பார்க்காமல் துணிச்சலுடன், கெட்ட பெயர் வந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற நினைப்புடன், தமிழ் நாட்டிலிருந்து அடியோடு வெளியே தான்யங்கள் போகக்கூடாது என்று இதற்கு வேறு வழியில்லை என்று எல்லாம் சொல்லுவதில் பயனில்லை. இதற்கு தகுந்த வழியை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கண்டு பிடிக்க முடியும் என்று நான் பூரணமாக நம்புகிறேன். அவருக்கு அந்தத் திறமையுண்டு என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. ஆகவே தகுந்த வழியைக் கண்டு பிடித்து செயலாற்றினாலொழிய நாம் விலை வாகியைக் குறைக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக தொழிலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஒரு கூடை நிறைய ரூபாய் நோட்டுகளை கடைக்கு கொண்டு போய், அதற்கு வாங்குகிற சாமான்களை ஜேபியில் போட்டுக்கொள்ளுகிற நிலைமை, அதாவது நாணயப் பெருக்கம் இருக்கக்கூடாது என்பதை வெகு நன்றாக எடுத்துச்சொன்னார்கள். அவர்களோடு இந்த விஷயத்தில் கருத்தொற்றுமை கொண்டவன் நான். ஆனால் இப்போது இருக்கிற நிலைமை என்ன? இன்றைக்கு ரூபாய் அச்சடிக்கிற அதிகாரம் யார் கையில் இருக்கிறது? டெல்லி அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. அதிகமாக நோட்டு அச்சடித்துவிட்டால் விலைவாசி ஏறுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இப்போது மத்திய அரசாங்கத்தில் 1,660 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அச்சடித்திருக்கிறார்கள். இதில் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அதிகமான லாபம் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு, அகில இந்தியாவிலும், நோட்டு அச்சடிப்பதால் எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் விநியோகம் செய்யப்படுகிற நோட்டுகளை அச்சடிப்பதின் காரணமாக டெல்லி அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கிறது என்பதை நாம் கவனித்துப்பார்க்கவேண்டும். பொதுவாக, இவ்விதம் நோட்டுகள் அச்சடிப்பதின் மூலம் டெல்லி

[5th March 1959]

[Sri S. B. Adityan]

அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதை நான் சொன்னால் அது ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு வருத்தம் தருவதாக இருக்கும். ஆனால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு கொடுத்த அறிக்கையில் இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் “புதிய நாணயப் பெருக்க நடவடிக்கைகள் (டெபிஸிட்டுப் பைனான்ஸிங்) மூலம் மத்திய அரசாங்கம் அதிக வருவாய் திரட்டுகிறது”. அன்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது நான் சொல்லவில்லை, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும், இவ்விதம் நோட்டு அச்சடிப்பதில் கிடைக்கும் லாபத்தில் தமிழ் நாட்டுக்கு ஏதாவது பங்கு இருக்கிறதா என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டுக்குள் 140 கோடி ரூபாய் நோட்டுகள் அச்சடித்து வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த கணக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தது? இவையெல்லாம் “நாம் தமிழர்” இயக்கத்தின் கணக்குகளா என்றெல்லாம் கேட்பதில் பிரச்சினை தீர்ந்து விடாது, நான் இத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டுகள் அச்சடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறேன். இல்லை, குறைவாகத் தான் அச்சடித்து தருகிறார்கள், அல்லது இந்த கணக்கு தவறு, வேறொரு கணக்கு சரி என்று சொல்லுங்கள், நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். 140 கோடி ரூபாய்க்கு அச்சடித்து தமிழ் நாட்டுக்குள் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது எனது கணக்கு. இதன் மூலம் டெல்லி அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்கிற லாபம் என்ன என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். எவ்வளவு ரூபாய்க்கு நோட்டு அச்சடிக்கிறார்களோ அவ்வளவும் லாபம் தான். காலணா பெறுமான தாளில் அரசாங்க முத்திரையைப் போட்டு அச்சடித்துவிட்டால் எத்தனை ரூபாய் என்று போடப்படுகிறதோ அத்தனை ரூபாயும் டெல்லி அரசாங்கத்திற்கு லாபம் தான். காலணா பெறுமான வெறும் வெள்ளைத் தாளில் அரசாங்க முத்திரையை அச்சடித்து 10 ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டு விட்டால் அந்த 10 ரூபாயும் டெல்லி அரசாங்கத்திற்கு லாபம் தான். ஆகவே தமிழ் நாட்டுக்கு 140 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அச்சடித்துக்கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அந்த 140 கோடி ரூபாயும் டெல்லி அரசாங்கத்திற்கு லாபம் தான். இதைப் பற்றி நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியில் போய் கேட்டார்கள், “எங்களுக்கு நோட்டு அச்சடித்துக் கொடுத்ததின் மூலம் உங்களுக்கு பெருவாரியான லாபம் வந்திருக்கிறது. அந்த லாபத்தைக் கடனாக கொடுங்கள், அதுவும் வட்டியில்லாத கடனாக கொடுங்கள்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியும் சென்ற ஆண்டு, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையில். . . “ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் நமக்குத் தரும் கடன்கள் மீது வட்டி விகிதத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்தியிருந்தோம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் பெருவாரியாக நம்மிடமிருந்து லாபம் பெற்றும் கூட நமக்கு அவர்கள் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள், அதோடு அந்தக் கடனுக்கு வட்டியும் வேறு வாங்குகிறார்கள். இதை நான் சொல்லவில்லை, நிதி அமைச்சர் அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். “குதிரை கீழே தள்ளியது மல்லாமல் குழியையும் பறித்ததாம்” என்று சொல்வது போல் நம்மிடமிருந்து லாபத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு அதைக் கடனாகக் கொடுத்து அதற்கு வட்டியும் வேறு வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுவது, நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலிருந்து செல்லக்கூடிய லாபம் அத்தனையும் நாம் திரும்பப் பெற வேண்டும். அதற்காக நமது நிதி அமைச்சர் பாடுபட வேண்டும். அவர் மிகத் திறமையுள்ளவர் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். வட்டியில்லாமல் கடன் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள், அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களே சொல்லுகிறார்கள், மத்திய சர்க்காருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் வட்டியாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த செலவு நமக்கு மிச்சப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்காக நாம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இவ்விதம் வட்டியே கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் நமக்கு எவ்வளவோ பணம் மீதமாகும். பொதுவாக தமிழ் நாட்டிலிருந்து டெல்லிக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தை யெல்லாம் நாமே பெறுவதற்கு வழிவகை காண வேண்டும். அதற்கு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பாடுபடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். நமது தெரழில் அமைச்சர்

[Sri S. B. Adityan] [5th March 1959]

அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பல தொழில்களை இங்கு ஆரம்பிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சில தொழில்களுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் வேண்டும், சில தொழில்களுக்கு 60 லட்சம் ரூபாய் வேண்டும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு எல்லாம் தேவையான பணம் நமக்குக் கிடைக்கும். நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த திறமைசாலி, அவருடைய திறமையைப்பற்றி நாம் மட்டுமல்ல, இந்த உலகமே அறிந்திருக்கிறது. அவருடைய பெயர் உலகம் பூராவும் விளங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறவன் நான். நோட்டு அச்சடிப்பதில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து டெல்லி அரசாங்கத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும் லாபத்தைக்கொண்டு நாம் பல தொழிற்சாலைகளை அமைத்தால் பல நன்மைகள் கிடைக்கும், நம்முடைய உணவுத் தேவையை எல்லாம் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவும் முடியும், பணவீக்கம் ஏற்படாமல், விலைவாசிகள் உயராமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் கவலைப்படுகிறோம், கவர்னர் அவர்களும் தான் கவலைப்படுவதாக அவருடைய உரையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மந்திரிகளும் கவலைப்படுவதாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் எல்லாம் கவலை தெரிவித்தாலும் கூட உண்மையில் யார் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், இன்றைக்கு சமூகத்தில் அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தான் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நான் சமீபத்தில் திருச்செந்தூரில் தலையாரி ஒருவரைச் சந்தித்தேன். அவருக்கு சம்பளம் 17 ரூபாய் என்று இருந்தது இப்போது 22 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்தார், இது முன்னேற்றமா அல்லது பின்னேற்றமா என்று என்னைக் கேட்டார். நான் முன்னேற்றம் தானே என்று சொன்னேன். அவர் தெரிவித்தார், இது பின்னேற்றம் தான். அதாவது இப்போது நான், எனக்கு கிடைக்கக் கூடிய 22 ரூபாயைக் கொண்டு 22 படி அரிசிதான் வாங்க முடிகிறது. என் தகப்பனர் தலையாரியாகத்தான் இருந்தார், அவர் நான்கு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தார், அப்போது அந்த நான்கு ரூபாயைக்கொண்டு 32 படி அரிசி வாங்க முடிந்தது. ஆனால் இப்போது என்னால் 22 படி அரிசிதான் வாங்க முடிகிறது. ஆகவே இது பின்னேற்றம் தான் என்று தெரிவித்தார். ஆகவே விலைவாசியைத் தடுக்கவேண்டியது நம்முடைய முதற் கடமையாக இருக்கிறது. இதற்காக தமிழ்நாட்டிலிருந்து அடியோடு நெல், அரிசி இவைகள் ஒன்றும் வெளியிடங்களுக்குச் செல்லக்கூடாது என்று தடை விதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நோட்டு அச்சடிப்பதின் மூலமாக டெல்லி அரசாங்கத்திற்குத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கிடைத்து வரும் லாபத்தை நாம் பெற்று நம் தமிழ் நாட்டில் அதிகப் படியான தொழிலைப் பெருக்கி, மக்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து நம் நாட்டு மக்களுக்கு நல்வாழ்வை உண்டாக்க வேண்டிய வழிவகைகளை நமது அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. A. RASHEED : Mr. Deputy Speaker, Sir, in no other part of the world, Government Budgets are dreaded and awaited with so much concern as is done in our country. The reason is not far to seek. For, every Government Budget used to contain some indirect and direct taxes and hence, people were afraid the Budget would contain some taxes, this year also. But I congratulate the Hon. Finance Minister on bringing out a Budget without any tax. At the same time, I also congratulate him on bringing a Budget which is a surplus one, with Rs. 265 lakhs surplus; it is really a creditable one for the Government. But in the Budget speech, the Hon. Finance Minister has expressed concern about the upward trend in prices and he has said that though the production has increased, the prices have also increased. This inconsistency, I cannot understand. If a doctor were to say that the operation has been successful while the patient is sinking,

[5th March 1959] [Sri A. A. Rasheed]

while the patient is on the verge of collapse, should we take it as creditable? (Interruption.) The general and common impression is so. But in this case, according to the economic principle of Demand and Supply, if the production is high, prices must be low. Because our party is a democratic one, I think the Hon. the Finance Minister may not mistake me if I am a little bit critical of the achievement. I also congratulate the authorities on bringing about a yield of 86 pounds more per acre in the last three years ago. But I read in a newspaper report that the Hon. the Home Minister awarded a cash prize for the production of 7,000 pounds per acre. That being the case, should we feel complacent over 1,300 lb. per acre? The average, I think, is rather low. The Government should try to increase the average production, if not to 7,000 lb. which is an impossibility in the short period, at least to 4,000 lb.

It is indeed regrettable that the number of seed farms has been reduced. In the beginning itself, the authorities should have taken care to locate these seed farms in suitable places and seen that public money was not wasted. But having opened these farms, we are closing them now. I think the Government should also take a little more care while locating these seed farms.

In the Lok Sabha, the Hon. the Minister for Food admitted that the allotment of fertilisers to other States had been finding their way to Madras. It is really a good thing—a good augury—for our State that our farmers have taken to the use of chemical fertilisers. But when will we achieve our target? When will we get enough chemical fertilisers for our farmers? Unless and until we can have chemical fertilisers of our own at Neyveli (the Neyveli plant, I hope, will start functioning in the beginning of the Third Five-Year Plan), I do not think we will have enough chemical fertilisers.

I would request the Hon. the Minister for Industries to concentrate a little more on the location of a raw film factory in Ootacamund. He has also mentioned about the establishment of paper industry in our State. I think this must also be expedited, so that we can be proud of having some large and big industries in our State.

Sir, in a country with a mixed population of vegetarians and non-vegetarians, we must show a little more importance to poultry farming and sheep farming. Generally during war times only we see that the prices of articles go up. Although we are not exporting eggs or mutton, the prices of eggs and mutton have increased.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We export eggs outside this State.

SRI A. A. RASHEED : Thanks for the information. But we are not exporting mutton. And I cannot understand why the price of mutton should increase from Rs. 2 per seer to Rs. 3 in recent times. The provision of Rs. 3 lakhs for poultry farming should be increased to Rs. 10 lakhs not only for poultry farming but also for sheep farming.

[Sri A. A. Rasheed] [5th March 1959]

Though we are in the fourth year of the Second Five-Year Plan, we have opened only 170 Development Blocks in our State. I think we have to open another 140 National Extension Service Blocks in our State. With 30 a year, how are the Government going to achieve the target of 300 blocks for the whole of our State? Instead of taking this year only 30 blocks, we should take at least 50 and introduce National Extension Services in these 50 blocks.

Sir, I am not a communalist. I do not believe in communalism. But if I were to speak a certain truth, I might be mistaken. On the other hand, if I do not speak the truth, I may be failed in my duty. I venture to tell the truth. In the award of scholarships, Muslim students have been discriminated against. I do not know why. I have brought this to the notice of the Hon. Minister.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Labbais are the Backward Class among Muslims and they are given scholarships.

SRI A. A. RASHEED : I have brought to the notice of the Hon. the Minister for Public Works cases where poverty and other eligibility certificates have been produced and yet the candidates have not been given scholarships. They belong to the Backward Community, and yet they have been denied scholarships. I do not blame the Government for this. Some over-enthusiastic Government servant, in order to please the Government, has done this. But he was wrong in what he did. Probably he thought he was pleasing the Government, but he was wrong. He has denied this scholarship to the candidates. I would request the Hon. Minister to look into these cases and see that justice is done and grievances are redressed.

Sir, the Hon. the Minister for Industries is not here now. It has been the burden of my speech every year to say something about the tanning industry, and I want to say the same thing now also, because, so far the Government have not seriously thought of helping this industry. This industry is really on the verge of collapse. I may even say that there is a crisis in the tanning industry. We were exporting 7,000 to 8,000 bales a month to all the countries of the world. Unfortunately for the last two years, when the O.G.L. was abolished, we were exporting only 2,000 to 3,000 bales a month. This industry is one of the important industries in South India earning Rs. 25 crores of foreign exchange. Unless and until the Government adopt my suggestions, I am afraid the industry may not stand competition. The first suggestion is that there must be a liberal import of raw hides. The second is that we must levy a cess, or recommend to the Union Government that they should levy a cess of 20 per cent on the export of raw goat skins, especially to Russia and U.S.A. The third is that the Government should come forward to grant loans to the industry. The fourth is that the Government should relax the rules under the Factories Act. After all, these tanneries were established some fifty years ago when there was no question of any factory rule. And if we are to insist that these factories should conform to the

[Sri A.A. Rasheed] [5th March 1959]

rules of the Factories Act, I am afraid that the old tanneries must be pulled down and new ones built up. I think that this would mean another blow in the production of leather.

Sir, I would like to emphasise and say this much even to the members of the Opposition, namely, that our country is not a poor one. It is a rich country with poorly exploited natural resources. I would therefore request the Government to undertake a thorough geological survey of our entire State. I am sure that if the survey is made, we will not only strike oil but also gold (yellow and black) and uranium. We must not say that everything must be done in the public sector. Let us entrust some of these geological surveys to the private sector also and see whether these people can do some good to our State. We must even go a step further and invite foreign investors to come and do this geological survey so that we can find out new resources which lie hidden under the earth.

Sir, the report of the Law Commission on judiciary administration has made certain strictures on the subordinate judiciary. It merely said, 'In Southern States'. But I do not think that it applies to our State. Yet we must be a little more careful in the appointment of subordinate judges in our State and see that we do not give any room for complaint or criticism.

As regard the medium of instruction in the colleges, I would like to say that we should not be too hasty in the introduction of the regional language as the medium of instruction. Already there is confusion in University education. As a member of the selection committee of the training industrial institutions, I have found that the standard and quality of the education have fallen very low. When we asked about the capital of Orissa, we were given the answer that Bihar was the capital of Orissa. We were also told that Delhi was the sea port. If we were to get such answers from the future citizens of our State, I am afraid we are wasting our money on this generation. The Government should not only see that the standard and quality of education is maintained in a high order but also see that they produced only enough number of students who could be absorbed.

I should like to take this opportunity to insist that more technical and professional colleges should be opened. With these few observations, I conclude my speech, Sir.

* SRI V. K. KRISHNAMUPATHY : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதியும் மதியும் ஒன்றாக, நீதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட வரவு-செலவு திட்டம் நம் முன்னால் நிற்கிறது. வரியற்ற வரவு-செலவுத் திட்டம்-குறைவற்ற வரவு-செலவுத் திட்டம்—நிறைவுள்ள வரவு செலவுத்திட்டம் வரியில்லாமல் இருந்தும் உபரியாக விளங்குகின்றது அனைவருக்கும் உவகையளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. சென்னை மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால்—அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால்—அது முழுமை எய்தி இருக்கிறது—அழகாக இருக்கிறது—நிறைவாக இருக்கிறது—என்று எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். 1939-ம் ஆண்டில் பிரிவினையற்று இருந்த சென்னை மாநிலத்தின் வருவாய் ரூ. 16.13 கோடியாக இருந்தது. 1954-55-ல் ரூ. 43.33

[Sri V. K. Krishnamurthy] [5th March 1959]

கோடியாக, 1959-60-ல் ரூ. 73 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும் பொழுது, இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் ரூ. 30 கோடி அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்றால், இதற்குக் காரணம் இந்த நாட்டின் வியாபாரப் பெருக்கம், அதோடு மக்கள் அளித்த வரி என்பது மட்டுமல்லாமல் நிதிக் குழு சிபார்சுப்படி மத்திய அரசாங்கம் வழங்கிய நிதி என்பதை நான் பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி இந்த நாட்டுக்கு ஒதுக்கப் பட்ட பணத்தில் செம்மையான முறையில்—செழுமையான முறையில்—வளமான முறையில்—நாடு நலமுற, எய்த வேண்டிய செல்வத்தை எய்திடுக்கிறது என்பதை பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செல்வ நிலை செம்மையாக இருப்பது மாத்திரமல்ல, மற்ற மாநிலங்களை விட நம் மாநிலம் வளமடைந்திருப்பதற்கு மக்கள் அளித்த ஒத்துழைப்பும் அதிகாரிகளின் ஒப்பற்ற தியாகமும், திறமையும் என்பதை நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்றாலும்கூட, மழை நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் எதையும் கரவாது கூறியிருக்கிறார்கள். மழை குறையினும் பூச்சித்தொல்லைகள் மிகினும் உணவு உற்பத்தி சிறிது உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லும்போது எள்ளி நகையாடுவார்களேமுண்டு; களிப்படைவோரும் உண்டு. மழை பெய்தால் இந்த நாடு வளர்ச்சி அடையுமென்றாலும் கூட, மழை பொழியாமல், அதனால் ஏற்படுகிற இழப்பை ஈடு செய்ய பல நீர்த் தேக்க அணைகள் நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் இழப்பை ஈடு செய்யக்கூடிய முறையில் பலனளித்திருக்கின்றன.

மற்றது வினையின் வந்ததாயினும் மாற்றலாற்றும் பெற்றியர் என்று கம்பன் கூறியதற்கொப்ப, இயற்கை குன்றிய காலத்தில் மனிதன் திறமையின் காரணமாக ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடு செய்ய முடியும் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், மக்களுடைய மனம் அனலாக இருக்கின்றதன் காரணம் பொருள்களின் விலைவாசி ஏற்றம் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவோ வளர்ச்சி அடைந்திருந்தாலும்கூட, விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றதன் காரணம் வட்டி, வாடகை, லாபம் என்ற மூன்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, சாண்டிலைத் துணையாக்கி வியாபாரிகள் சுரண்டுகிறார்கள் என்ற கொடுமையான காரணத்தினால்தான் இந்த அளவு விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

ஜெர்மனி தேரத்தையும், மற்ற நாடுகளையும் பற்றி கூறுகிறார்கள். அந்த நாட்டிலே வெடி குண்டுகள் எரியப்பட்டு, எரி குண்டுகள் எரியப்பட்டு அரசாங்கங்கள் மாறின—ஜனநாயகம் தொலைந்தது. அந்த நாட்டின் அவலத்தை ஒப்பிட்டு நோக்கி இந்த நாட்டிலே அவலத்தை உண்டாக்க பல பயங்கரமான தலைப்பை போட்டு விட்டு, மக்களிடத்தில் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி விட்டு, உணவுப்பஞ்சம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று அபாயச் சங்கு ஊதும் கொடுமையான நிலையில் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பத்திரிகைகள் சில தலைப்புக்களைப் போட்டு மக்களிடத்திலே அவல நிலை ஏற்படச் செய்து கொண்டு வருவதோடு, மக்களிடத்திலே பீதியைத் தூண்டி விட்டு, மக்களுக்கு அவலத்தைத் தேட வேண்டும், நாட்டுக்கு அவலத்தைத் தேட வேண்டும், இந்த நாட்டு ஆட்சிக்கு அவலத்தைத் தேடவேண்டும், அவலம் வளர்ந்து கொண்டே செல்வவேண்டும், ஒரு திய எண்ணத்தைப் பரப்ப வேண்டும், ஒரு திய சக்தியைப் பரப்ப வேண்டும் என்று ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது என்று தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், சாகுபடிக்கு, வந்த பரப்பு அகன்று வருகிறது—அதிகமாகியிருக்கிறது—உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. விதைப் பண்ணைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, டசந்தழையை உபயோகிப்பதை அதிகரிக்க திட்டம் இருக்கிறது, அம்மோனியம் சல்பேட் உபயோகிப்பது இரண்டு மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது, பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள், கரும்பு போன்ற

[5th March 1959] [Sri V. K. Krishnamurthy]

பொருள்கள் அதிகமாகியிருக்கின்றது, ஆண்டுக்காண்டு நெல் விளைச்சல் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி விட்டு அதே நேரத்தில் மக்கள் பெருக்கமும் மிகமிக அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதை ஒப்பு நோக்கிப்பார்க்கும்போது எந்த இடத்திலே வீழ்ச்சி இருக்கிறது, என்று பார்க்கும்போது கமுதாயத்திலே இருப்பவர்கள் கூட குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை கையாளாமல் மக்கள் பெருக்கம் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும் காரணத்தினால்தான் இந்த நாட்டின் பஞ்சமும் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. மக்கள் பெருக்கம் ஒரு புறம் இருக்க, அதே நேரத்தில் வியாபாரிகள் சுரண்டுகிற கொடுமையான தன்மை இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த நாட்டிலே விலையேற்றம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் துணிந்து வட்டி, வாடகை, லாபம் ஆகிய இம்மூன்றையும் அகற்றி சுரண்டும் தன்மையை அறவே ஒழித்து, அடக்க விலைக்கு விற்கும் நிலைமை வந்தால்தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கும் பஞ்சம், இந்த நாட்டிலே இருக்கும் அவலம், இந்த நாட்டிலே இருக்கும் பீதி எல்லாம் பறந்துபோய் மக்களிடத்திலே நல்ல எண்ணமும், நல்ல நம்பிக்கையும், நல்ல நிலைமையும் உண்டாகும். இதற்கு அரசாங்கம் தனியார் நடத்துகின்ற வியாபாரத்திற்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து, அரசாங்கமே உணவு தானியங்களை வாங்கி வினியோகிக்கும் நல்லெண்ணம் உருவாகி தொடர்ந்து அமுலுக்கு வந்தால்தான் இத்தகைய அவலம் ஒழிந்துவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேறி விட்டன, இன்னும் சில நிறைவேறும் தருவாயில் இருக்கின்றன.... ஆக இதை யெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது 1958-59-ம் ஆண்டில் 2,50,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்றிருக்கின்றன என்று பார்க்கும் போது நாம் அனைவரும் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அடுத்த ஆண்டில் 25,000 ஏக்கர் பாசன வசதி பெரும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. ஆக, இத்தகைய திட்டங்களையெல்லாம் விரைவில் நிறைவேற்ற ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரம்பிக் குளம் தலை சிறந்த திட்டமாக விளங்குகிறது. இதுதான் 2½ லட்சம் ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் என்ற நம்பிக்கை வந்திருக்கும்போது நாம் அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நீரிலிருந்து நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மின்சாரம் எடுக்கக்கூடிய வகையில் 1½ லட்சம் கிலோ வாட் மின்சாரம் எடுக்கக்கூடிய வகையில் நல்ல முறையில் திட்டத்தை அமைத்திருப்பதைப் பார்த்து நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.

சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இன்னும் சிறந்த முறையில் உருவாக வில்லை என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மாவட்டம் வறுமைக்கும், பஞ்சத்திற்கும் உறைவிடமாக இருக்கிறது. ஆறு இருந்தும் நீரில்லாது விளங்குகிற காரணத்தினால் எந்தெந்த மாவட்டங்கள் நீரில்லாமல் இருக்கிறதோ, அந்த அந்த இடங்களிலெல்லாம் நல்ல முறையில் குளங்கள் வெட்டியும், எரிகளை வெட்டியும், குட்டைகளை ஆழப்படுத்தியும், துரிகமாக, தனிச் சலுகையுடன் அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் பார்க்கும்போது மின்சார வேகத்தில் இயங்கி வருகிறது. இதற்கு 14 கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மாத்திரமல்லாமல், அனைத்திந்தியாவிலும் விவசாயத் துறையிலே மின்சாரம் சிறந்த முறையிலே நடைபெற்று, விரிவாகி, பரவி விவசாயத்திற்கே ஒரு பெரும் அணை இடக்கும் சிறப்பு தென்னகத்திற்கு, அதிலும் தமிழ் நாட்டுக்குத்தான் என்பதைப் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் 14,626 பம்ப்செட்டுகள் இருந்தது, திட்ட இறுதியில் 32,400 ஆக ஓங்கி, 1956-57-ல் 45,173 ஆக உயர்ந்து 1957-58-ல் 62,726-ஆக வளர்ந்து 1958-ம் ஆண்டு டிஸம்பர் முடிவில் 75,193 ஆக வந்திருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு விவசாயத் துறையிலே மின்சாரத்தைப் பரப்பிக் கொண்டு வருகிறோம் என்று

[Sri V. K. Krishnamurthy] [5th March 1959]

ஆதலால், நீங்கள் அனைவரும் இந்தத் தலைசிறந்த ஒப்பற்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தை மனமொத்து அனைவரும் பாராட்டி வரவேற்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த நாடு நலம் பெற, இந்த நாடு தலைசிறந்து விளங்க, இந்த நாடு விவசாயத்தில் உயர்ந்தோங்க நாம் அனைவரும் சேர்ந்து உழைத்து ஒன்றுபடுவதற்கு உங்கள் அனைவரையும் “சோ வாரும்” என்று கேட்டுக்கொண்டு இடம் பெறுகின்றேன். வணக்கம்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : சட்டமன்ற உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த பட்ஜெட்டின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள இஷ்டப்படுகிறேன். இங்கு பேசிய எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் ஒரே ஒரு குறையைத் தான் ஜாஸ்தியாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்தக் குறை வேறொன்று மில்லை; விலைவாசி உயர்வைப் பற்றியதுதான். விளைச்சல் இல்லை, விலைவாசி உயருகிறது. இதற்கு என்ன செய்வது என்பது பற்றி சர்ச்சை ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது.

பல்லாண்டு காலமாகவே இந்தப் பிரச்சனை தீருவதாகவே காணோம். ஆரம்பக் காலத்தில், இந்த உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு “க்ரோமோர் புட் காம்பெய்ன்” என்று சொல்லப்படுகிற உணவு உற்பத்திப் பெருக்க இயக்கம் என்று ஆரம்பித்து, நமக்கு வேண்டியவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல நிலங்களாகப் பார்த்துக் கொடுத்தும், இந்தப் பிரச்சனை தீரவில்லை.

அடுத்தபடியாக, மழை ஜாஸ்தி பெய்யவில்லை. மழை பெய்யாததற்குக் காரணம்—மரங்கள் நம் நாட்டில் இல்லை, யுத்த காலத்தில் மரங்களை வெட்டி விட்டார்கள், ஆகவே, “வனமகோற்சவம்” என்ற பெயரில் எங்கு பார்த்தாலும் மரம் நடுங்கள், விளைச்சல் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் செய்து பார்த்தோம். ஆனால், நாம் நட்ட மரம் ஒன்றும் முளைக்கவில்லை. முளைத்து வருவதே கஷ்டமாகப் போய்விட்டது.

அதற்கும் அடுத்து “குழந்தை பெறுகிறீர்கள்; அதனால் ஜாஸ்தி கஷ்டம் வருகிறது” என்று சொல்லி குடும்பக் கட்டுப்பாடு இயக்கம் கொண்டு வந்தோம். அதன்படி இரண்டு மூன்று வருஷமாகக் குழந்தை பெறாமல் இருந்து பார்த்தோம் (சிரிப்பு) அந்தப் பிரச்சனையையும் வெற்றிகரமாகச் சமாளிக்கவில்லை.

கடைசியாக, இந்த வருஷம் என்னவென்றால், “பயப்படாதீர்கள், மொத்த வியாபாரம் பண்ணுகிறோம்” என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி வருஷத்துக்கு ஒரு புது முறை கண்டுபிடிப்பதாக இருக்கிறதே தவிர, உணவுப் பிரச்சனையானது உண்மையிலேயே தீருவதாகத் தெரியவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கும் விவசாய உற்பத்திக்கும் உண்மையிலேயே பொருத்தம் இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த ஒரு விஷயத்திலே அவர்களுக்கு ராசியே இருப்பதில்லை. ஆகவே, ஒரு ஐந்து வருஷ காலமாகவு மாற்றுக் கட்சியாருக்கு ஆட்சியை விட்டுப் பார்த்தால், நாங்கள் நிச்சயமாக உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிடமுடியும் என்று இங்கே வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : “மாற்றுக் கட்சி” என்று சொல்கிறாரா அல்லது “மாட்டுக் கட்சி” என்று சொல்கிறாரா என்று புரியவில்லை.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : “மாற்றுக் கட்சி” என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேன். மாட்டுக் கட்சிதான் இன்று நாட்டை ஆளுகிறதே!

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த எதிர்க்கட்சிக்கு ஆட்சியை விட்டுவிடவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார் என்று தெரியவில்லை.

[5th March 1959]

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : உணவுப் பிரச்சனை ஏன் தீரவில்லை, ஏன் நிலைமை கடுமையாக இருக்கிறதென்பதற்கான உண்மையான காரணத்தை யாரும் வெளியிடமாட்டேன் என்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கும் கொள்கைக் குழப்பம்தான் இதற்குக் காரணம் என்று நான் சொல்வேன். நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைச் சீக்கிரமாகக் கொண்டு வந்தால் பரவாயில்லை. காலம் கடத்திக் கொண்டே போகிறார்கள். சோஷலிச பாணியில் ஒரு ஆட்சி முறையை உண்டுபண்ணுகிறோம், அதுதான் காங்கிரஸின் கொள்கை என்பதாக அவர்கள் பறை சாற்றுகிறார்கள். சோஷலிச சமுதாயம் கொண்டு வந்தால் பரவாயில்லை. தொந்தரவு இல்லாமல் போய்விடும். ஒன்று சோஷலிசம் வரவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் இருக்கக்கூடியதே இருக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல் “சோஷலிச பாணி” என்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்து கொண்டிருப்பவர்களையும் அவர்கள் தன்மையில் போக விடாமல், புதிதாக ஏதோ செய்யப் போகிறோம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் கொள்கைத் தெளிவில்லாத பிரச்சனை இன்று நாட்டில் இருக்கிறது.

நிலப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தமட்டில், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஐதராபாத்தில் நடந்துகொண்டது பற்றிய குறிப்பைப் பத்திரிகையில் படித்துப் பார்த்தேன். காலத்தையனுசரித்து அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார் என்று நினைத்தேன். ஆனால், நாக்பூருக்குப் போனார்; மாறி விட்டார். ஆகவே, இன்றுள்ள உணவுப் பிரச்சனைக்குக் காரணம், விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதற்குக் காரணம், அரசாங்கத்தின் கொள்கைக் குழப்பம் என்று தான் நான் சொல்ல முடியும். பெரிய விவசாயிகள் பூராவும், எந்த நிமிஷத்திலே நிலச் சட்டம் வந்துவிடுமோ என்ற பீதியில், உணவு உற்பத்தியில் ஜாஸ்தி உணர்ச்சியோடு வேலை செய்யமாட்டேன் என்று இருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், நிலமில்லாத விவசாயிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், “சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள், நிலம் தரப்போகிறோம் என்று. ஆனால், என்னைக்கு தான் அவர்கள் தரப்போகிறார்களோ” என்று நினைத்து, அவர்களும் வேலை செய்யமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியான ஒரு நிலை இருப்பதற்குக் காரணம், அரசாங்கத்தின் கொள்கைக் குழப்பம் என்று மீண்டும் சொல்ல வேண்டும். இன்னொரு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்ட மக்கள் முன்னிவிட இப்பொழுது ஜாஸ்தியாக, அதில் ஈடுபட்டே இல்லை. எனக்கு நேரடியாகத் தெரியும்—முன்னால் நூறு லட்சம் நூறு பேரும் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருந்தார்கள். இப்பொழுது வேலை செய்வதற்கு ஆட்கள் கிடைப்பதே இல்லை. ஏதோ தினமொன்றுக்கு ஆறாறு கிடைத்தால்கூட, அதை வைத்துக்கொண்டு சாயா குடித்துவிட்டு, மாலையில் சினிமாவுக்குப் போய் ஜாஸ்தி கஷ்டப்படாமல், வேலை செய்யவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி மக்களிடம் பரவி இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்கைக் குழப்பத்தால், அது ஜாஸ்தியாகிறது. சமீபத்தில் அறுவடையான காரணத்தால், 16 மூட்டை நெல் வந்தது. அதற்குக் கூலியாக ஐந்து மூட்டை கொடுத்தோம். அறுவடைக்கு ஆளே கிணக்கவில்லை என்று நான் சொன்னால், நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். அதுமாதிரி கஷ்டம் ஜாஸ்தியாக இருந்துகொண்டே இருக்கிறது.

இம்மாதிரியான கஷ்டம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அம்மாதிரி இருப்பதால் தயவு செய்து நிலப் பிரச்சனையை சீக்கிரம் தீர்த்து விடுங்கள், இல்லாவிட்டால் இன்னும் 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லி விடுங்கள். நிலைமை சரியாகி விடும். இப்போது கொட்டான் நிலைமையில் இருப்பதால் விவசாயிகள் கொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தயவு செய்து உச்ச வரம்பு கட்டுவதாக இருந்தால் உடனே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; இல்லாவிட்டால் ஒத்திப்போட்டு விடுங்கள். இந்தப் பிரச்சனை தீரும் வரையில் உணவுப் பிரச்சனை தீரவே தீராதது.

அடுத்தபடியாக உம் கொடுக்கும் விஷயமாகவும் விதைப் பண்ணைகள் விஷயமாகவும் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. விதைப் பண்ணைகள் விஷயமாக அதிகம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய

[Sri T. L. Sasivarna Thevar]

[5th March 1959]

பயம் இப்பொழுது எனக்குக் கிடையாது. விதைப் பண்ணைகள் வைப்பதை நான் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் உரம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் பல தவறுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. வேறு ஒன்றும் இல்லை.

உச்ச வரம்பு கட்டப் போவதாக வெகு நாட்களாகவே பேசப்பட்டு வருகிறது. அதனால் விவசாயிகளிடத்தில் ஒருவித பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகரங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகளுக்குத்தான் தொந்தரவு அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் பயம் இருந்து கொண்டு வருகிறது. தேசாபிமானம் யாருக்கு இருக்கிறது என்று கேட்டால் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு தேசாபிமானம் கிடையாது. சாதாரணமாக ஆயிரம் ரூபாய் பணம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அவன் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று விடலாம். அதேபோல் ஐந்தாறு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு வெளியூர்களுக்குச் செல்ல முடியாது. அதனால் எந்த பயம் ஏற்பட்டாலும் நிலம் படைத்தவர்கள் அதே ஊரில்தான் இருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது உச்ச வரம்பு கட்டப் போவதாகச் சொல்லி வருவதால் அவர்களால் தங்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு எங்கும் போக முடியவில்லை. அதனால் அந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு எந்த விவதத்திலும் தொந்தரவுகளும் கஷ்டமும் இல்லாமல் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் மன அமைதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதைப் போக்க வேண்டும். ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று சொன்னாலும் அவர்கள் நம்பமாட்டேன் என்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பயம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையிலும் வரையில் உற்பத்தியை பெருக்கவே முடியாது. வேறு எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவே முடியாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என் தொகுதி பொம்பலும் பிற்போக்கான தொகுதி. மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் தொகுதி என்று சொல்லுகிறார்களே அதைப் போன்று மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் தொகுதி எங்களுடைய தொகுதி. சமீபத்தில் கலவரம் நடந்ததன் காரணமாக அங்கு சில மந்திரிகள் வரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அப்படி அவர்கள் அங்கு வந்து அந்தத் தொகுதியைப் பார்வையிட்டதற்கு அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சமீபத்தில் தான் எங்கள் பகுதிக்கு திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும் என்று ப்ளாக் டெவலப்மெண்டில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்னுடைய நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை கொஞ்சங்கூட போதுமானதாக இல்லை. நேற்றைய தினம் கனம் முதலையா செட்டியார் அவர்கள் எங்கள் தொகுதியைப்பற்றிப் பேசினார். அவருக்கு எனது நன்றி. இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் கோடானு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களைக்கேட்டு இன்னும் அதிகப்படியான பணத்தை வாங்கி எங்கள் தொகுதிக்கு செலவு செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இதற்கு முன்னதாக எங்களுடைய தொகுதியில் பெரும்பகுதி ஜமீன் கையில் இருந்தது. அதாவது ராமநாதபுரம் ஜமீன் கையில் இருந்தது. அதனால் அந்தப் பகுதிகள் எந்த நிலைமையில் இருந்திருக்கும் என்பதை நீங்களே தெரிந்து கொள்ளலாம். அப்பொழுது இருந்த ஜமீந்தார்கள் மக்களிடமிருந்து பணத்தை வாங்கி தாங்களே செலவு செய்துகொண்டிருந்தார்கள். தவிர பொது மக்களுடைய வசதிக்காக எந்தவித வகையிலும் செலவு செய்யவில்லை. பொது வேலைகளுக்கு கவனம் செலுத்தவே இல்லை. அதுதான் முக்கியமான காரணம் அந்தத் தொகுதி பிற்போக்காக இருப்பதற்கு. அங்கேயெல்லாம் இப்பொழுது கவனம் செலுத்த

[5th March 1959]

[Sri T. L. Sasivarna Thevar]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் குண்டரறு என்ற ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அன்று இருந்த அரசர்கள் அதிலிருந்து வாய்க்கால்களை வெட்டி திருச்சுழி போன்ற கிராமங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தார்கள். அதனால் 100 கிராமங்களுக்கு வசதி ஏற்பட்டது, அதிலிருந்து நாராயண காவேரி என்று ஒரு கால் ஓடுகிறது. அது 100 கிராமங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறது. தண்ணீர் அவைகளுக்குப் பயக்கிறது. ராமநாதபுரம் தாலுகாவில் பெரும் பகுதி அவற்றால் பலனடைகிறது. அந்தக் கால்வாய்களெல்லாம் இப்பொழுது தூர்ந்து போய்விட்டன. இன்னொரு பகுதியில் ரகுநாத காவேரி என்று ஒரு ஆறு பாய்கிறது. அந்தக் கால்வாய்களும் தூர்ந்து போய்விட்டன. அவைகள் நல்ல பாசன வசதி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. அவைகளை இப்பொழுது ரிபேர் செய்து கொடுத்தால் எவ்வளவோ நலமாக இருக்கும். அதற்கு ஜால்தி பணமும் செலவு ஆகாது. ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் போதும்; அதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரலாம். அதன் மூலம் அந்தத் தாலுகா நல்ல பலனடையும். அங்குள்ள நிலங்கள் நல்ல வளமுள்ள நிலங்கள். எங்கள் பகுதியில் மட்டும் நல்ல மழை பெய்தால் மூன்று போக சாகுபடி செய்யலாம். அவர்களுடைய தாலுகாக்களைப் போன்றது அல்ல. நல்ல மழை பெய்து நல்ல தண்ணீர் வசதி மட்டும் இருந்தால் எங்கள் பகுதியில் ஏக்கருக்கு 30 மூட்டை கிடைக்கும். ஆனால் மழைதான் சரிவர பெய்வது இல்லை. ஒரு வருஷம் பெய்தால் இண்டு வருஷங்கள் பெய்வது இல்லை. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளை மராமத்து செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மராமத்து அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு வேண்டுகோள். அது சம்பந்தமாகவும் எங்கள் பகுதி பொம்பலும் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்பதை முன்சட்டியே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த ஆண்டு சுமார் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்போவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அவற்றில் எங்கள் பகுதியில் சுமார் 50 கிராமங்களுக்காவது மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அல்லது 25 கிராமங்களுக்காவது செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதில் அ சியல் பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பாகுபாடு பார்த்தால் ஜனநாயகத்திற்கு அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும். வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு எல்லாம் அரசியலைக் கொண்டு வந்தால் யார் என்ன செய்ய முடியும். அரசியலை இம்மாதிரியான காரியங்களில் கொண்டு வக்கூடாது. இந்த ஆண்டு 25 கிராமங்களுக்குக் கொடுத்தால் அடுத்த ஆண்டு 25 கிராமங்களுக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம். இப்படி இந்தச் சட்டசபை முடிவதற்குள் சுமார் 100 கிராமங்களுக்கு வாங்கிக்கொண்டு விடலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்படி ஒவ்வொரு அங்கத் தினரும் 25 கிராமங்களுக்குக் கேட்டால் 5,000 கிராமங்கள் ஆகிவிடுமே.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : 25 கொடுக்கா விட்டாலும் 15 கிராமங்களுக்குக் கொடுங்கள், இல்லாவிட்டால் 10 கிராமங்களுக்காவது கொடுங்கள். மாட்டேன் என்று மட்டும் சொல்லக்கூடாது. பத்து கிராமங்களுக்குக் கொடுங்கள்.

அடுத்தபடியாக சில பொதுவான விஷயங்களைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சிலருடைய இஷ்டப் பிரகாரம் காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன, அது சரியல்ல. உத்தியோகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சலுகைகளும் சிபாரிசும் இல்லாமல் உத்தியோகங்கள் கிடைப்பது இல்லை. இது முதல் கோளாறு. இண்டாவதாக நீதியில் அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது. மூன்றாவதாக பொருளாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பரிசீலனை செய்யக் கூடிய ஆடிட் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பந்தோபஸ்து இருக்க வேண்டும்.

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [5th March 1959]

இரண்டு காரியங்களில் கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவதாக சிபாரிசு இல்லாமல் உத்தியோகங்கள் வாங்க முடியவில்லை. ஆனால் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இருக்கிறதே என்று சொல்லலாம். அது இருந்தும் பி யோசனம் இல்லை. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே யார் எந்த உத்தியோகங்களுக்கு வரப் போகிறார்கள் என்ற தகவல் தெரிந்து விடுகிறது. யாருக்கு பலத்த சிபாரிசு இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கிடைத்து விடுகிறது என்று நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. தனிப்பட்ட யாருக்கும் உத்தியோகங்கள் கிடைப்பதாக இல்லை. பொதுவாக இந்தக் கோளாறு இருக்கிறது. சிபாரிசு இல்லாமல் எந்தக் காரியமும் நடைபெறுவது இல்லை. இதை உடனடியாக நீக்க வேண்டும்.

நீதியில் அரசாங்கம் ஜாஸ்தியாக தலையிடுகிறது. சில உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவசியமாக எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எதற்காக கொடுக்க வேண்டும்? ஜம்பத்தைந்து வயது ஆன பிறகு அவர்களை ஏன் உத்தியோகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும், ஒரு வருஷம், ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாதங்கள் என்று எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நீதி இலாகாவில் அப்படியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்க வேண்டும்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒருவர் இருந்தார். திடீர் என்று அவருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்தார்கள். அவர் பள்ளிக் கூடத்தில் இருந்த போது தன்னுடைய வயதை சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என்றும், ஜாதகம் கணித்தபடி அவருக்கு வயது ஆகவில்லை என்றும் சொல்லியதால் அவருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவருக்கு மூன்று வருஷங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை ஏன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்குகிறேன். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்துகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது எக்ஸ்டென்ஷன் இல்லை. வயதுதான் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : இதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதைப்பற்றி ஏன் சந்தேகம் வந்தது. ஜாதகத்தில் அப்பொழுது சந்தேகம் வருவதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த மாதிரி இலாகாக்கள் சில இருக்கின்றன. ரிடயராசி லிட்டால் அதற்குப் பதிலாகப் போடப்படும்போது யாரைப் போட வேண்டுமோ அவரைப் போடுவது இல்லை. வேறு இலாகாவிலிருந்து கொண்டு வந்து போடுகிறார்கள். அந்த இடத்திற்குத் தகுதியானவர் அந்த இலாகாவில் இல்லை என்று ஹைவேஸ் இலாகாவிலிருந்து எடுத்து வந்து போடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி காரியங்கள் இப்பொழுது நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. இது சரியல்ல. சலுகை உள்ளவர்களுக்குத்தான் உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றன. யார் அரசாங்கத்தினிடம் செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ யார் அரசாங்கம் சொல்வதற்கு மாறாமல் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் சலுகைகள் காட்டப்பட்டு வருகிறது. பொதுவாக நிர்வாகத்தில் இப்படி நடைபெறுவது சரியல்ல.

நீதியிலும் அரசாங்கம் தலையிடுகிறது. சமீபத்தில் நடந்த கலவரம் சம்பந்தமாக இரண்டொரு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு, அவர்கள் நியாயம் வழங்குதலும், அப்படி ஏன் தீர்ப்புக் கூறினார்கள் என்று அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தால் தாக்கது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இம்மாதிரியான தாக்கது சர்க்கார் இருந்து எந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கும் அனுப்பவில்லை. அப்படியெவ்வளவு தாக்கது அனுப்பப்பட்டிருந்தால் அதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.

[Sri C. Subramaniam] 5th March 1959]

திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களுக்குத் தெரிந்த வரையில் அப்படி ஒன்றுமே கிடையாது என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அப்படி இருந்தால் பின்னாடி சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

கடைசியாக என். ஜி. ஓ.-க்களுக்கு எதோ ஒரு சிறிய உதவி செய்திருக்கிறார்கள். உபரி பட்ஜெட் வரப்போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் இந்த ஐந்து ரூபாயைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. முன் கூட்டியே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருப்பதால் அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்னமோ? இது போதாது. யானை பசிக்கு ஒரு சோளப் பொரி போல் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி, வைத்திய வசதி கொடுத்திருந்தாலும் பரிபூரணமாக அவர்களிடம் இக்கம் காட்டி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விற்பனை வரி சம்பந்தமாகச் சில சொல்ல விரும்புகிறேன். வரப்போகிற வருஷத்தில் இருந்து விற்பனை வரி அமுலுக்கு வரப் போகிறது. குறைந்த பட்சம் 3 கோடி ரூபாய், 4 கோடி ரூபாய் ஜாஸ்தியாக இந்த வரியின் மூலம் கிடைக்கப் போகிறது. இந்த விற்பனை வரியை அழுக்கக் கூடிய சாமான்களுக்குப் போடுவதினின்றும் விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டு வருகிறது. சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரிகள் உங்களிடம் வந்து விற்பனை வரியை விலக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மாகாணம் பூராவும் பூர்ணமான ஹர்த்தால் நடத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அழுக்கக் கூடிய பொருள்களான பழங்கள், காய்கறிகள் ஆகியவற்றுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வேண்டுகோள். அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையிலே தமிழிலேயே வரவு செலவு அறிக்கையை வாசித்தளித்தது மிகவும் நல்லது. அந்த முறையில் “தமிழ் நாடு” என்ற பெயரையும் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லாமல் இருக்கும்போது தமிழ் நாடு என்ற பெயரை என் வைக்காமல் இருக்க வேண்டும்? கவிஞர் பாரதியார் கூட

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே
இன்பத் தன் வந்து பாயுது காதினிலே”

என்று பாடியிருக்கிறார். நம்முடைய காதல்களில் இன்பத் தேன் வந்து பாய்வதற்கு உடனடியாக தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. SANGILI : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த வாவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

“கிராம விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைந்தால் தான் நம் நாடு முன்னேற முடியும்” என்று நம்முடைய தேசப் பிதாவாகிய காந்தியடிகள் கூறியதற்கொப்ப, நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1959-60-ம்

[Sri S. Sangili] [5th March 1959]

ஆண்டு பட்ஜெட் அறிக்கையில் கிராம விவசாயம் முன்னேற்றமடைய, பெரும் அளவில் அதிகரிக்கச் செய்ய முதலிடம் கொடுத்திருப்பதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மேலும் பருவ நிலையைப் பற்றி அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் மழை இல்லாத காரணத்தால் சில பகுதிகளில் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அது உண்மையே. உண்மையில் கோயில் பட்டி தாலுக்கா மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தற்போது கோயில்பட்டி தாலுகாவைச் சேர்ந்த விளாத்தி குளம், கோயில்பட்டி, மாசார்பட்டி, ஒட்டைப்பிடாரம் ஆகிய இடங்களில் மிகவும் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் ஒட்டைப்பிடாரம் பிரிக்காவில் விதைத்த விதைகள் அளவு கூட விளையவில்லை. அந்தப் பிராந்திய மக்கள் சாரி சாரியாக வெளி இடங்களுக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகள் உண்ண உணவின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். கால்நடைகளுக்கும் தீனி போட முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய அவசர நடவடிக்கைகளை எடுத்து மக்கள் வாழ்வதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அல்லாமல் ஒட்டைப் பிடாரத்தில் சிறு நீர்ப் பாசனக் குளங்கள் இருக்கின்றன. தருவைக் குளம், பட்டண மருதூர், துரைச்சாமியாபுரம், வடக்கல் மடுவு, தெற்கு மடுவு, எப்பலோடை குளத்தூர், குந்தப்பெருமாள் குளம், சிப்பி குளம் ஆகிய 14 குளங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு தண்ணீர் எப்பொழுதும் இருப்பதில்லை. இருக்கும் சில அணைக்கட்டுகள் கூட பழுது பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. இங்கு சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதோடு, ஒட்டைப்பிடாரம் மக்களுக்குப் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் கொடுத்து காப்பாற்றும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதோடு நஞ்சை புஞ்சைகளுக்கு வரியின்றி விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் கல்லாற்றின் தெற்கில், வடக்குக் கல்மேடு கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் சுமார் 3,000 அடி நீளத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் அணை இன்றைய தினம் தூர்ந்து மறைந்து போய்க் கிடக்கிறது. சர்க்கார் அதைப் பரிசீலனை செய்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களானால் அந்தப் பகுதி மக்கள் உணவுப் பற்றாக் குறையிலிருந்து விடுபட முடியும். மேலும் அர்ஜுனா நதியில் பல கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. கொல்லப்பட்டி, நெள் மேனி, நம்பிபுரம், விளாத்திகுளம் ஆகிய பல குளங்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள குளங்கள் பழுது பார்க்கப்படுமானால் பயிர்கள் தீய்ந்து போகாது இருக்கமுடியும்.

ஜில்லா போர்டு ரோடுகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகக் கூறியிருப்பது பற்றி மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். அது மிகவும் போற்றத் தக்கது. கோயில்பட்டி தாலுகாவில் 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஜில்லா போர்டால் போடப்பட்ட ரோடுகள் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த ரோடுகளை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்து கோயில்பட்டியின் கீழ் பக்கத்தில் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் அந்தப் பகுதியில் மின்சார வசதிகள் கிடையாது. அதையும் பரிசீலனை செய்து, விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கோயில்பட்டி தாலுகா மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசமாக இருப்பதாலும், பஞ்சப் பிரதேசமாக இருப்பதாலும் சர்க்கார் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory orders, rules and notifications.

101. Notification issued with G.O. Ms. No. 274, Local Administration, dated 9th February 1959, extending the term of office of the members of the Aravakurichi Panchayat, Tiruchirappalli district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

[5th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 573, asked by Sri K. B. S. Mani (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th March 1959, page 328 supra.]

[SUBJECT.—*Rabies in Tanjore district.*]

(a) & (b) Number of persons bitten by dogs and the number of deaths on account of rabies in Tanjore district are furnished below :—

Name of taluk.	1955-56		1956-57.		1957-58.	
	Number of persons bitten by dogs.	Number of deaths due to rabies.	Number of persons bitten by dogs.	Number of deaths due to rabies.	Number of persons bitten by dogs.	Number of deaths due to rabies.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Ar-n'angi	9	..	11	..	18	1
Kumbakonam	148	3	130	9	101	7
Ma-n-rgudi	4	1	10	2	9	3
Mayuram	83	2	79	2	79	2
Nannilam	9	4	16	7	4	1
Nagapa-tinam	1	1	2	..	2	2
Orathanad	..	..	..	..	3	3
Papana am	2	2	6	..	15	1
Pattukkottai	39	1	46	3	29	1
Sirkali	9	1	21	..	30	1
Tanjore	32	18	33	7	26	10
Tiruturaipundi	28	1	59	2	52	4

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 593 asked by Sri N. K. Palanisami, at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th March 1959, page 344 supra.]

[SUBJECT.—*Details of the steps taken by the Government to improve the conditions of Todas in Ootacamund.*]

1. *Education.*—Starting of residential schools for tribal students including those from the Todas and payment of boarding grants to 37 Toda pupils in the Residential School at Nirkachimund run by the Servants of India Society, to 30 Toda girls in the C.E.Z.M. Gell Memorial School, Fernhill, and maintenance of 8 Toda boys in the Government Boys' Hostel at Ootacamund.

2. *Agriculture.*—Grant of financial assistance on half-loan and half-grant basis at Rs. 600 per individual for potato cultivation and supply of buffaloes, poultry, etc., free of cost.

Assignment of lands at 5 acres per family outside the Wenlock Downs areas and grant of permission to cultivate on annual permit system lands inside the Wenlock Downs areas.

[5th March 1959]

3. *Cottage industries.*—Maintenance of one Embroidery Centre for Toda Women at Nirkachimund.

4. *Water-supply.*—Provision of protected water-supply to 8 Toda munds at a cost of Rs. 13,927.

5. *Medical.*—Maintenance of one Mobile Medical Unit for providing medical attention to the Todas.

6. *Housing.*—Construction of 78 houses at a cost of Rs. 900 each with a Government subsidy of Rs. 600 per house.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 595 asked by Sri T. S. Ramaswamy Pillai (on behalf Sri K. Sattanatha Karayalar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th March 1959, page 345 supra.]

[SUBJECT.—*Cinemas—Total number of permanent and touring cinemas in the State for the years 1956, 1957 and 1958.*]

Particulars showing the number of permanent and touring cinemas for the years 1956, 1957 and 1958.

District.	Permanent cinemas.			Touring cinemas.		
	1956.	1957.	1958.	1956.	1957.	1958.
Madras City	40	40	41	Nil.	Nil.	Nil.
Chingleput	16	17	17	29	47	58
North Arcot	27	30	31	24	34	46
South Arcot	13	19	20	27	25	39
Salem	33	33	35	55	64	79
Coimbatore	28	28	29	89	92	74
Nilgiris	9	9	9	6	8	7
Tanjore	23	27	28	62	92	85
Tiruchirappalli	31	31	33	41	44	47
Madurai	35	37	38	13	23	41
Ramanathapuram	18	19	20	30	35	33
Tirunelveli	18	23	24	35	40	49
Kanyakumari	17	16	7	3	2	1
Total	308	329	332	414	506	559

[5th March 1959]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 596 asked by Sir P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th March 1959, page 347 supra.]

[SUBJECT. —Incidence of smallpox in Madras State in the year 1958.]

(a) Smallpox incidence was recorded in all the districts in the State in the year 1958.

(b) (i) & (ii). The districtwise figures of attacks of and deaths due to smallpox are as follows :—

Name of the district.	Attacks.	Deaths.
1 Chingleput	1,246	358
2 South Arcot	1,536	467
3 Tiruchirappalli	293	94
4 Tanjore	535	215
5 Madurai	446	77
6 Ramanathapuram	426	91
7 Tirunelveli	123	44
8 North Arcot	1,055	386
9 Salem	1,646	474
10 Coimbatore	1,200	342
11 The Nilgiris	70	16
12 Kanyakumari	327	126
13 Madras	4,943	1,254

APPENDIX V.

[Vide answer to question No. 597 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th March 1959, page 348 supra.]

[SUBJECT.—Incidence of cholera in Madras State in the year 1958.]

(a) Cholera incidence was recorded in all the districts in the State, except the Nilgiris, in the year 1958.

(b) (i) & (i) The districtwise figures of attacks of and deaths due to cholera are as follows :—

Name of the district.	Attacks.	Deaths.
1 Chingleput	155	67
2 South Arcot	1,483	898
3 Tiruchirappalli	473	233
4 Tanjore	993	586
5 Madurai	1,388	532
6 Ramanathapuram	255	140
7 Tirunelveli	446	284
8 North Arcot	333	174
9 Salem	67	337
10 Coimbatore	730	342
11 Kanyakumari	7	3
12 Madras	175	47

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 6th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Backward areas

SRI K. VINAYAKAM : I put the question standing in the name of Sri K. R. Viswanathan, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri K. R. Viswanathan is behind you!

SRI K. VINAYAKAM : Sorry. I did not see him, Sir.

* 600 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any statistics have been taken with regard to areas economically backward and underdeveloped due to lack of irrigation facilities and non-availability of natural resources in the State;

(b) if so, what they are;

(c) in what respects they are underdeveloped and backward; and

(d) the special steps taken to improve the conditions of the backward and underdeveloped pockets in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (d) The question of determining what is economically a backward area, preparing a list of such areas and formulating measures for their advancement including constitution of Development Boards is under the consideration of the Government.

Villages without schools in the North Arcot District

* 601 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

வடாற்காடு ஜில்லாவில் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத கிராமங்கள் எத்தனை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All the villages in the North Arcot District with a population of 500 and above have been provided with schools. Steps have been taken to provide the habitations with a population of 300 and above also with schools.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சுமார், 50, 60 கிராமங்களுக்கு மேல் 500 ஜனத்தொகைக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் சர்க்கார் உதவி இல்லாமலே பல கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம் கட்டி இருந்த போதிலும் திறக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் 500-க்கு

[6th March 1959]

மேல் என்பதை 300-க்கு மேல் என்று ஆக்கினால் பள்ளிக்கூடம் திறக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒரு மைல் விஸ்தீரணத்திற்குள் இருந்தால் கொடுப்பது இல்லை என்று விதி இருப்பதால் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து ஒரு மைல்.

MR. SPEAKER : இப்படி கேள்வி நேரத்தில் பேசினால் பட்ஜெட் மானியத்தில் பேசவேண்டியது அனாவசியம். If the Hon. Minister is able to follow him, I have no objection to his answering. I am not able to follow.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சுமார், 300 ஜனத்தொகைக்கு மேல் உள்ள கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம் திறக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அதே நேரத்தில், ஒரு மைல் விஸ்தீரணத்திற்குள் என்பதை.

MR. SPEAKER : இதுவரை இரண்டு நிமிஷங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டீர்கள். சுருக்கமாகக் கேட்காவிட்டால் அடுத்த கேள்விக்குப் போய்விடுவேன். மன்னிக்க வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எடுக்கப்படுமா?

MR. SPEAKER : That is right. (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எடுக்கப்படாது.

Tuberculosis

* 602 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the incidence of tuberculosis in the City and Municipal towns in 1956, 1957 and 1958 so far;

(b) the number of attacks; and

(c) the number of deaths?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) to (c) Statistics of actual incidence of tuberculosis are not maintained.

SRI A. A. RASHEED : May I know from the Hon. Minister whether there is any proposal to establish T.B. Sanatoria in each District Headquarters?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Not sanatorium, but only clinics and wards with 30 or 40 beds are to be opened.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சார், முக்கியமான நகரங்களிலும், 'இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியாக்களிலும்' க்ஷயரோகம் என்ன அளவு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க 'ஸ்க்ரினிங்' செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, under the Employees Insurance Scheme, there is a proposal to undertake such a survey but they have not yet finalised it. But as regards other towns, there is scope for patients to get examined.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சார், தற்சமயம் ஆஸ்பத்திரிகளிலே சேர்த்திருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கையில் இருந்து பதிவாகி இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கையில் இருந்து எத்தனை சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

[6th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I can give an idea of the number of patients treated, Sir. For instance, in Madras City in 1956, it was 46,000 odd in the City and in the mufussal it was 130,000 odd. In 1957, it was 30,000 odd and 106,000 odd respectively. Only such statistics are available.

SRI T. T. DANIEL : May I know from the Hon. Minister the preventive measures so far taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The BCG vaccination is being carried on.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, whereas there are a large number of patients seeking admission in the City hospitals and whereas it is never easy to cope up with this rush, will the Government consider the possibility of segregating such of the patients who could not be housed in the hospitals immediately and give them medical aid and treatment as and when it is possible?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes. But that also is in other words finding accommodation. If we can segregate them and treat them, we can as well treat them in the existing sanatoria; there is no room for it.

SRI N. MARUDACHALAM : சார், க்ஷயரோகம் பீடிக்கப் பட்டவர்களில் கோவை முனிசிபாலிட்டியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : தனிக் கேள்விதான் போடவேண்டும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஹெட் குவார்ட்டரில் கிளினிக் இருந்த போதிலும் "பெட்கள்" அதிகமாக இல்லாமல் இருக்கின்றன. "பெட்களை" அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கூடுமான வரை அதிகப் படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். "பெட்களை" அதிகப்படுத்தினால் பணம், மருந்து, டாக்டர்கள் எல்லாம் வேண்டியிருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த வியாதியால் பீடிக்கப் பட்டவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று வைத்தியம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக லீடுகளுக்கு டாக்டர்கள் சென்று வைத்தியம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த முறைதான் "domiciliary treatment" என்பது. அதையும் கையாள்வதாக இருக்கிறது.

Marketing Society for Virudhunagar

* 603 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) விருதுநகரில் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி உள்ளதா?

(ஆ) எந்த ஆண்டு முதல் இயங்கிவருகிறது?

(இ) வியாபாரப் பொருள், விவசாயப் பொருள் எல்லாவற்றிற்குமா அல்லது எதெதற்கு?

(ஈ) இல்லை என்றால், எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No Sir, but the marketing society at Sattur has jurisdiction over Virudhunagar.

[6th March 1959]

(b) This Society was started on 17th January 1944.

(c) The main commodities handled by the Society are Chillies, Cotton and Onions.

(d) The question of organising a separate Marketing Society at Virudhunagar will be taken up if and when the need for a separate society is felt by the agriculturists in the area.

Uplift of Harijans

* 604 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்காகத் தொண்டாற்றிய பிரமுகர்களுக்குப் பரிசுகள் எந்த வருஷத்திலிருந்து வழங்கப்பட்டு வருகின்றன?

(ஆ) 1958-ஆம் வருஷம் வரைக்கும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(இ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஜில்லா ஹரிஜன நல இலாகா கமிட்டி மூலமாக இப் பிரமுகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் படியாக சர்க்காரால் ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட பரிசீலனை நடைபெற்று வருகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The award of prizes in the form of medals to those who have rendered service in the cause of removal of untouchability is in force from 1956.

(b) A statement ^a is placed on the table of the House.

(c) No, Sir.

SRI P. G. MANICKAM : சார், உண்மையாகவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் யார் யார் ஹரிஜனங்களுக்காகத் தொண்டாற்றுகிறார்கள் என்பது ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமாதலால், கலெக்டர் அவர்கள் “லிஸ்டைத்” தயார் செய்யும்போது ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கலந்துகொண்டு செய்ய உத்தரவு இடுவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கலெக்டர் அவர்களுக்கும் ஆங்காங்கு யார் யார் ஹரிஜனங்களுக்காகச் சேவை செய்கிறார்கள் என்று நன்றாகத் தெரியும். ஹரிஜன அட்வைசரி கமிட்டி என்று இதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தந்த ஜில்லாக்களில் இருக்கும் இதர தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டுதான் கலெக்டர் லிஸ்டைத் தயார் செய்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட பெயரைச் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

SRI K. PERIANNAN : ஜில்லா ஹரிஜன நலக் கமிட்டியில் உள்ள ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்கள் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்களா? இல்லையென்றால் ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களை அங்கத்தினர்களாகச் சேர்க்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்து பார்த்துப் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI K. B. S. MANI : முன்பு இந்த மெடல்கள் பிரபலமாக ஊழியம் செய்த ஹரிஜன ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த ஆண்டில் இருந்து ஜாதி இந்துக்களுக்கு மட்டுந்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏன்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : யார் யார் சேவை செய்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லோருக்குந்தான் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

^a Printed as Appendix I on page 514 infra.

[6th March 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் செலவழிக்கப்பட்டுவிட்டதா? இல்லையா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த வருஷம் மெடல் கொடுக்க கால தாமதமானால் அடுத்த வருஷம் கொடுக்கப்படும்.

Bus routes

* 605 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-வது ஆண்டு இறுதிக்குள் பஸ் ரூட்டுகளை அதிகப் படுத்தும் உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) ஆம் என்றால் ஜில்லாவாரியாக எத்தனை?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) The proposals for increase of bus routes that are under consideration in the districts are as follows:—

Name of district.	Number of proposals for increase of bus routes that are under consideration.
North Arcot	34
Tiruchirappalli	14
Madurai	7
South Arcot	55
Tanjore	7
Salem	9
The Nilgiris	5
Tirunelveli	8
Chingleput	108
Kanyakumari	13
Coimbatore	12
Ramanathapuram	16

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், 1957-ம் ஆண்டில் பஸ் ரூட்டுகளை 25 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டதா? ஆனால் இதுவரையில் 10 சதவிகிதம் கூட அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. 25 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த எவ்வளவு காலம் ஆகும்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 25 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவின்படிதான் இப்பொழுது எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் எங்கெங்கு அதிகப்படுத்த வேண்டுமோ அதை எல்லாம் முறையாகப் பரிசீலனை செய்து தேவைக்குத் தகுந்தவாறு அதிகப்படுத்தி வருகிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether the Government have received any communication from the Railway Ministry asking this Government to go slow with the issue of bus and lorry permits in our State?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The issue of bus and lorry permits is mainly our responsibility to meet the needs and the requirements of the people.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : சேலம் ஜில்லாவில் 9 பஸ்களுக்கு ரூட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் அதன் புள்ளி விவரத்தைக் கொடுக்கமுடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பரபோசல் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸில் இருக்கிறது. அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

[6th March 1959]

SRI V. SUBBIAH : பெரிய கிராமங்களிலிருந்து இப்பொழுது ரூட்டுகள் இல்லாத சிறிய கிராமங்களுக்கு ரூட்டுகள் உடனடியாக சாங்ஷன் செய்வார்களா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : முக்கியமாக கவனிக்கப்படுவது ரூட்டுகள் எங்கெங்கு இல்லையோ அங்கெல்லாம் கொடுப்பதற்கு என்ஜினியர்கள் ஆராய்ச்சி செய்தபிறகு அவர்களின் யோசனையின்பேரில் எங்கெங்கு அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் அமைக்கப்படும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, out of all the routes, may I know whether the Government Transport have applied for any fresh routes, especially in the Kanyakumari district, and what is the attitude of the Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the information now.

* 606 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of Sri M. P. Sarathi) : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1958-ம் வருஷம் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பஸ் ரூட்டுகள் எத்தனை ?

(ஆ) அவைகளில் ஓடுவதற்கு வழங்கப்பட்ட பர்மிட்டுகள் எத்தனை ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Six, Sir.

(b) Six, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : இப்படி சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட ரூட்டுகளில் எத்தனை உயர்நீதி மன்றத்திலும் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் கேஸ் நடந்து வருகிறது ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இதற்கு ஒரு தனிக் கேள்வி போடவும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, out of the six routes that have now been opened and granted, how many go to already fabulous fleet owners who have managed to get these things by devising other means of getting licences in the names of different people?

MR. SPEAKER : May I request hon. Members to see that, when they put questions, there are no insinuations in the questions? The hon. Member's question contains the insinuation that the bus owners by dubious means or other means get permits. That is what I understood. He should not make insinuations in question time. He can make a remark while the Transport Demand is discussed. This is only a request to hon. Members not to make insinuations.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, the hon. Member has made a very wild or rather sweeping statement about the issue of bus permits. I do not think our authorities are so weak as to enable people to manage to get bus permits as such. As far as I know the whole thing is done in a straightforward manner. And we have given definite orders as to whom, when, and how the permits should be issued. I do not think there is anything dubious in this.

[6th March 1959]

Pearl and chank fisheries

* 607 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் சங்கு, முத்து முதலியவைகள் எந்தெந்த இடங்களில் கிடைக்கின்றன ?

(ஆ) இதை மேலும் விஸ்தரிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

(இ) இதில் சர்க்காருக்கு வருடாவருடம் கிடைக்கும் ஆதாயம் எவ்வளவு—1950 முதல் 1957 வரை ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இங்கு எடுக்கப்படக்கூடிய சங்கை மேற்கு வங்காளத்தில் பொம்மை போன்ற பல சாமான்கள் செய்வதற்கு தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைத் தொழிற்சாலை நம் ராஜ்யத்திலும் அமைப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, may I know what protection is given to the divers? Is it a fact that quite recently one worker died on the spot, because he was not given respiratory treatment immediately?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : An accident might have occurred. It is not because they were careless or they were not given adequate help that an accident takes place.

SRI K. B. S. MANI : இந்த சங்கு, முத்துக் குளிப்பதில் மத்திய சர்க்காருக்கு அதிக லாபம் கிடைப்பதை முன்னிட்டு அவர்களுக்கு இலவச வைத்திய சிகிச்சை முதலிய வசதிகள் செய்துகொடுக்க நமது சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கவனிக்கப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY : இங்கே எடுக்கப்பட்ட சங்குகளை மேற்கு வங்காளத்தில் அனுப்பி அவர்கள் லாபம் பெருவதைவிட ஏன் நம் நாட்டிலேயே அத்தொழிலை ஆரம்பிக்கக்கூடாது ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்தச் சங்கு வளையல்களை வங்காளத்தில்தான் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, it appears from today's papers that most of the divers have gone on strike from yesterday onwards. May I know whether the Government are seized of the matter and, if so, may I know the reasons for the strike?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A separate question may be asked, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, from the statement placed on the table of the House, it is evident that the chank divers go in for naked diving. What arrangements do the Government have to give them protective garment so as to make it fool-proof of any harm being effected upon the divers?

[6th March 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : This naked diving has been continued for the last many years. But now Government are taking steps to introduce the aqua lung, etc. Foreign experts are coming and giving training to our men. If possible, we shall see whether we can improve new methods of diving.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த சங்கு, முத்து குளித்தல் நல்ல லாபகரமான தெரிவிலாக இருப்பதன் காரணமாக இதை வேறு இடங்களில் வளர்க்க முயற்சி எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : வேறு இடங்களில் முத்து இல்லாததால் இதை வளர்க்க முடியாது.

Supply of Legislature Proceedings to Political Parties

* 608 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

சட்டசபை விவாத வெளியீடுகள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இலவசமாக கொடுப்பது போல் இதர கட்சிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, the proceedings of the Legislature will be supplied free to other recognized political parties also, if they apply.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இப்பொழுது மற்ற அரசியல் கட்சிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா ? அப்பீன செய்தால் இனிமேல் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்பீன செய்தால் கொடுக்கப்படும் என்றுதான் பதில் சொன்னேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஏற்கெனவே சர்க்காரால் அச்சிடப்படுகிற வோட்டர்ஸ் லிஸ்ட் Recognised Political Parties-களுக்கு கொடுப்பது போல் சட்டசபை நடவடிக்கை குறிப்புகளையும் அவர்கள் கேட்காமலேயே கொடுக்கக்கூடாதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : யாருக்கு அவசியம் இருக்கிறதோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படும். அவசியம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

Department of Legal Studies

* 609 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to form a study group in the Department of Legal Studies at Madras; and

(b) if so, when it will be implemented?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Government have approved the proposal to form a study group in the Law College, Madras in November 1957 and it has been functioning since then.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, may I know whether the Government are giving any financial assistance to this study group?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. No financial assistance is needed.

[6th March 1959]

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know the personnel of the study group?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They are the professors in the college. In addition to them, there are some honorary advisers like Sir S. Varadachariar and Sri M. Patanjali Sastri.

The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955

* 610 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), to the Kanyakumari district and the Shencottah taluk, Tirunelveli district; and

(b) if so, from what date?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The question of extending the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) to the transferred areas of Kanyakumari district and the Shencottah taluk of Tirunelveli district has been deferred for the present, pending examination of the various land tenures prevailing in these areas.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த இடைக்காலத்தில் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடிய சாகுபடியாளர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்புக் கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் யோசிக்கிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தப் பிராந்தியத்தில் இந்தமாதிரியான வெளியேற்றம் இருப்பதாக என்னிடம் தகவல் இல்லை. செங்கோட்டை தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் ரயத்வாரி நூற்றுக்கு 80 பேர்கள் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாகத்தான் பட்டா இருக்கிறது. ஆகவே வெளியேற்றப் பிரச்சனை இல்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : நூற்றுக்கு 20 பேர்கள் அதிகமான நிலம் உடையவர்கள் நிலத்தில் வெளியேற்றம் நடக்கிறது. அதைத் தடுக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தமாதிரியான சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவர முடியாது. நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டால் அங்குள்ள பிரச்சனைகளை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து அதைப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI T. T. DANIEL : In view of the fact that there is no corresponding enactment in that district, will the Government consider the desirability of extending this Act as early as possible? Is it not a fact that at present there is an enactment called the Stay of Holdings Act preventing the eviction of tenants in that district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The question is about extending the Act that is in force here. With regard to that, the Board has submitted a report and we are examining the various tenures like Tiruppuvaram, Pandaravakai and Maniyankaram. They are all new tenures for us and we are examining them.

[6th March 1959]

Well for Harijans of Thakkiripatti village

* 611 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state what action the Government propose to take for completing the well intended for the Harijans of Thakkiripatti village in Thodayur vattam, Kulathur taluk, Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Construction of a draw well at Thakkiripatti village in Kulathur taluk has been completed.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR: இது ஆரம்பிக்கப்பட்டு எத்தனை வருஷம் என்றும், இவ்வளவு தாமதத்திற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியலாமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Radio active minerals

* 612 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to utilize the radio active minerals like Thorium available in the Kanyakumari district for the purpose of producing electrical energy; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) The Government of India have set up an Atomic Energy Commission for formulating plans for the establishment of atomic power stations in the country and the Commission will no doubt consider this aspect also.

SRI N. K. PALANISAMI: நாமாக இனிமேல் ஏற்படுத்தப்போகிற புதிய தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரம் அதிகத்தேவையாக இருப்பதாலும், நமது மாகாணத்தில் திறமையான இன்ஜினியர்கள் இருப்பதன் காரணத்தினாலும் நமது சென்னை ராஜ்யத்திலேயே ஆடாமிக் எனர்ஜி பளான்டை ஏற்படுத்த நமது சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: திறமையான இன்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதால் மட்டும் அல்ல. நமக்கு மின்சார சக்தி அதிகத் தேவையாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இனிமேலே அமைக்கக்கூடிய ஆடாமிக் எனர்ஜி பளான்டை சென்னை ராஜ்யத்திலேயே அமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY: சேலம் மாவட்டத்தில் குள்ளம் பட்டி கிராமத்தில் அணுசக்திக்கு வேண்டிய தோரியம் கிடைப்பதாக நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கூறியிருக்கிறார்களே. அவர்களது ஆராய்ச்சியின் முடிவு பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: அதைப்பற்றி என்னிடத்தில் தகவல் இல்லை.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்த விஷயம் ஜோனல் கவுன்ஸிலில் விவாதிக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: ஜோனல் கவுன்ஸிலில் மட்டும் அல்ல. நாமே மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி வற்புறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

6th March 1959]

Auditors to check Panchayat Board accounts

* 613 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் ஸ்தலத்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஆடிட்டர்களை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) எப்போது முதல்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b) The accounts of Panchayats are always subject to audit. Under section 74 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, the Government have appointed the Examiner of Local Fund Accounts and his assistants as the auditors of the accounts of receipts and expenditure of Class I Panchayats; and the District Panchayat Officers and Deputy Panchayat Officers as the auditors of the accounts of Class II Panchayats.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: பஞ்சாயத்து கணக்குகளை அந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டே பரிசீலனை செய்யச் சொல்வதால் ஊழல் அதிகமாகிறது. ஆகவே உடனடியாக தனிப்பட்ட ஆடிட்டர்களை போட்டாவது அந்தக் கணக்கைப் பரிசீலனை செய்ய நமது சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அந்தமாதிரி யோசனை அரசாங்கத்தினிடத்தில் இல்லை.

SRI G. G. GURUMURTHI: க்ளாஸ் II பஞ்சாயத்து முதலிய வற்றின் கணக்குகளை இப்போது வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் ஆடிட் செய்கிறார்கள். அப்படியின்றி 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை அக்கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அதற்கும் இப்போது ஏற்பாடு செய்ய முடியாது. அதிகமான பஞ்சாயத்துகளை இப்போது ஏற்படுத்தப்போவதால் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை எல்லாவற்றையும் ஆடிட் செய்ய வகை செய்தால் போதும் என்று அரசாங்கம் யோசனை செய்கிறது.

SRI K. B. S. MANI: புதியதாக பஞ்சாயத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டவுடன் வருகிற தலைவர்களுக்கு வரவு செலவுக் கணக்குத் தெரியாது இருப்பதன் காரணமாக க்ளாப் க்ளார்க்குகள் பொய்ச் கணக்கு எழுதிவிட முடியும். அப்படி இல்லாது தடுப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: To say 'Poi kanakku' is not correct. Any way, if the Hon. Minister wants, she can answer the question. I am not disallowing it.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அப்படி ஏதாவது தவறு நடக்கிறது என்றால் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இப்படி எல்லா இடங்களிலும் நடப்பதாக நினைப்பது தவறு.

[6th March 1959]

Local Development works

* 614 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal by the Government to give top-priority to the works under Local Development Schemes amongst all Development Schemes under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

Conferences of Principals of Colleges

* 615 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the matters (i) discussed and (ii) the decisions reached in the recent conference of the Principals of Colleges; and

(b) the action taken on the decisions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Government decided that a conference of Principals should be made an annual feature and in pursuance of that decision a conference of Principals of Arts Colleges was held in November 1958. The questions discussed at the conference were the problems arising out of the introduction of the three-year Degree course, revision of scales of pay of the college teachers and the medium of instruction in colleges. No decision was taken in the conference.

(b) The question does not arise.

SRI S. LAZAR: இதுபோன்ற மகாநாடு பொதுவாக நல்ல அபிப்பிராயத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் இது போன்ற பிரின்சிபால்களுடைய மகாநாட்டைக் கூட்டி அவர்கள் யோசனையை அரசாங்கம் கேட்குமா?

MR. SPEAKER: அதுதான் சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் அதைத்தான் சொன்னேன். "The Government decided that a conference of Principals should be made an annual feature."

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக்கழக மாணவிக் குழுவின் திட்டப்படி—கல்லூரி தலைவர்களின் மகாநாட்டில், கல்லூரி ஆசிரியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்கிற கருத்து வற்புறுத்தப்பட்டதா? சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொண்டு தங்கள் பங்கைச் செலுத்த ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆம். அந்தப் பிரச்சனையும் விவாதிக்கப்பட்டது. அதில் உள்ள சிக்கல்களை எடுத்துச் சொல்லி அதற்கென்று தனியாக ஒரு குழுவைப் போட்டு அந்தக் குழு சர்க்காருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்த பின் சர்க்கார் அதை பரிசீலனை செய்யும் என்கிற யோசனையை நான் குறிப்பிட்டேன். அந்த ஆலோசனையின்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டு இப்போது எழுதியிருக்கிறேன்.

[6th March 1959]

SRI K. VINAYAKAM: Will the Government be pleased to send a note to this Conference of Principals of Colleges that they may discuss matters arising out of the fall in standards of discipline and the evils that are creeping into the colleges nowadays?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: All matters of importance are discussed in this conference. I do not think that we should give a wrong impression that indiscipline has crept into the student-ranks. My own impression is that there is considerable improvement in the standards of discipline. However, I do not say that there is no room or scope for further improvement.

SRI M. JAGANNATHAN: Arising out of the reply of the Hon. Minister that the Government have accepted the principle of increasing the salary of university teachers, may I know whether the Government will give the 25 per cent matching grant in respect of the assistance from the University Grants Commission?

MR. SPEAKER: The question is about the conference of Principals of Colleges. The hon. Member asks about the University Grants Commission. That does not arise from the main question.

SRI M. JAGANNATHAN: The Hon. Minister may be prepared to answer, Sir.

MR. SPEAKER: He may be prepared. But, I do not allow the question.

SRI A. VEDARATHNAM: கல்லூரி பிரின்சிபல்கள் மகாநாட்டில் தமிழ் மூலம் கல்லூரியில் போதனை நடத்துவது பற்றி ஆலோசனை நடந்ததா? அதைப்பற்றி அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? ஏதேனும் ஓர் முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த விஷயமும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அதிலே பலதரப்பட்ட கருத்துகள் சொல்லப்பட்டன. அந்த எல்லாக் கருத்துகளையும் ஆலோசனை செய்து ஓர் முடிவுக்கு வர வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு ஏற்படுகிறது.

SRI A. A. RASHEED: While discussing the various problems in that Conference, have any resolutions been moved and passed and if so, may I know what they are?

MR. SPEAKER: The Hon. Minister has already answered that 'no decision was taken in the conference.' If, however, the Hon. Minister wants to expand the answer, I have no objection.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Without a decision, there can be no resolution.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்த மகாநாட்டில் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் குறைவாக இருப்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றிதான் முக்கியமாக கவனிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு சர்க்கார் காலப்பங்கு கொடுப்பது என்பதைக் குறித்து தடை எதுவும் இருக்கக்கூடாது, என்பன போன்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டன. இதைப்பற்றியும் ஆராய்ந்து ஒரு

[6th March 1959]

அறிக்கை சர்க்காருக்கு சமர்ப்பிக்க ஒரு குழு அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்கிற தகவல் இல்லை.

9-30 a.m. SRI K. ANBAZHAGAN : கல்லூரி முதல்வர்கள் மகா நாட்டில் பயிற்சிக் கல்லூரி முதல்வர்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அவர்களும் அதில் இணைக்கப்படுவார்களானால், தாய் மொழியிலேயே போதனையைக் கொண்டுவருவதற்கான திட்டத்தை ஆலோசிக்க அது உதவுமல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆர்ட்ஸ் காலேஜுகள் பொறுத்த வரையில்தான் இந்த மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் தமிழ் மொழி போதனை மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி இப்போது தனியாக ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. பயிற்சிக் கல்லூரி முதல்வர்களை இந்த மகாநாட்டில் இணைக்க வேண்டியது அவசியமில்லை.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : மூன்று வருடப் பட்ட படிப்பு வந்த பிறகு பி. ஏ. படித்தவர்களின் தரம் பொதுவாகவும் குறிப்பாக ஆங்கிலத்திலும் குறைந்துவிட்டது என்பது அந்த மகாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டதா? அப்படியானால், இந்த விஷயத்தில் மகாநாட்டின் கருத்து என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அறிவிப்பாரா?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has answered the question of Sri K. Vinayakam. The hon. Member is putting the same question.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : It was about indiscipline.

MR. SPEAKER : I know enough Tamil. (Laughter.) Any way, if the Hon. Minister is going to answer, I shall have no objection.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : I wish to submit that 'indiscipline' is different. I said that the standard of English had gone down.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The three-year degree course has just been introduced and we are going through the second year of the course. I do not know whether we can assess at this stage whether the standard of English has gone down because of the introduction of the three-year degree course.

Rural dispensaries

* 616 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of rural dispensaries that remained closed in 1958 for want of qualified hands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sixty-five Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த டாக்டர்களுக்கு போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படாத காரணத்தாலும் கிராமங்களில் போதிய வசதிகள் இல்லாத காரணத்தாலும் அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்ல மறுக்கிறார்கள். பராமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் 100 ரூபாய் கொடுப்பது போல், இந்த டிஸ்பென்ஸரிகளில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கும் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க அரசாங்கம்

[6th March 1959]

முயற்சிக்குமா? அப்படி இல்லாவிட்டால் இவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் 50 ரூபாய் வீதமாவது பணம் ஒதுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த விஷயத்தை போகப் போகத்தான் கவனிக்க முடியும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த ஆண்டில் புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட இந்த டிஸ்பென்ஸரிகள் எத்தனை? அவைகளுக்காவது டாக்டர்கள் சென்றிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் தகவல் என்னிடம் இப்போது இல்லை. இப்போது 65 ஆஸ்பத்திரிகள் இந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்றுதான் தெரிகிறது.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கிராமப் புறங்களிலுள்ள வைத்திய சாலைகளிலும் பராமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களிலும் வேலை பார்க்கும் டாக்டர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக அரசாங்கத்தார் சமீபத்தில் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. எந்த எந்த வைத்தியசாலைகளின் டாக்டர்களின் சம்பளங்கள் எந்த எந்த அளவு உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் தெரிவிப்பாரா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பராமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களில் மாத்திரம், டாக்டர்களுக்கு 100 ரூபாய் அதிகப் படியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மூலக் கேள்வி ரூரல் டிஸ்பென்ஸரிகளைப் பொறுத்தது. இந்த டிஸ்பென்ஸரிகளை நடத்துவது ஜில்லா போர்டுகளின் பொறுப்பு. இவைகளில், சில டிஸ்பென்ஸரிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அரசாங்கத்தார் ஸப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள்.

Fertilizers and Chemicals, Travancore, Ltd.

* 617 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the details regarding the working of Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited;

(b) the amount which this Government have invested and the rate of profit this Government get from it;

(c) whether the rate of profit compares favourably with those of Sindhri and other Fertilizer factories;

(d) if not, why; and

(e) the nature of supervisory control the Government have over this concern?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The attention of the hon. Member is invited to this Government's review on the working of the Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye, for the year ended 31st December 1956, copies of which have been placed on the Table of the House on 5th February 1959.

(b) This Government hold 256,933 shares of Rs. 10 each fully paid amounting to Rs. 25,69,330 in the concern. No dividend has been declared by the Company for the past seven years as there is still a balance of accumulated loss of Rs. 7,08,211 pending.

(c) & (d) Do not arise.

[6th March 1959]

(e) There is no "supervisory control" as such. The Secretary to Government, Industries, Labour and Co-operation Department is a Director representing this Government on the Board of Directors of the Company.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தக் கம்பெனி நஷ்டத்தில் வேலை செய்துவருவதாக இதில் அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. நமது சர்க்காரிலிருந்து அங்கே போடப்பட்டிருக்கும் டைரக்டர், இந்தக் கம்பெனி அவ்வாறு நஷ்டத்தில் இயங்கிவருவதற்கு என்ன காரணங்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கம்பெனி 1953-ம் வருஷம் வரையிலும் நஷ்டத்தில் வேலை செய்தது. அதற்குப் பிறகு லாபத்தில் வேலை செய்து வருகிறது. அதற்கு (1953) முன்பு இந்த ஆல்வாய் கம்பெனியின் உற்பத்திச் செலவு (காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன்) அதிகமாக இருந்தது. 1953-க்குப் பிறகு, நமது நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் எல்லா உரங்களையும் சேர்த்து "பூல் ப்ரைஸ்" கொடுக்க ஆரம்பித்த பிறகு, இது லாபத்தில் வேலை செய்துவருகிறது.

Periyar Hydro-Electric Scheme

* 618 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the expenditure incurred for the Periyar Hydro-Electric Scheme in October 1958?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : An expenditure of Rs. 6.96 lakhs was incurred on the construction of the Project during October 1958.

SRI N. K. PALANISAMI : கொலம்போ திட்டத்தின் கீழ் நமக்கு கனடா சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கவேண்டிய கடன் தொகையில் இந்த வருஷம் நமக்கு எவ்வளவு தொகை கிடைத்தது? அந்தத் தொகையில் இந்த வருஷம் எவ்வளவு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது?

MR. SPEAKER : நீங்கள் போட்ட கேள்வி எனைக்குப் புரியவில்லை. அதைத் திரும்பவும் சொல்லுங்கள்.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தத் திட்டத்தில் நமக்கு இந்த வருஷம் கனடாவிலிருந்து எந்த அளவிற்கு உதவி கிடைத்தது? அந்த உதவிப் பணத்தில் எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்த திட்டத்திற்கு நமக்கு கனடாவிலிருந்து எந்த விதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை.

Extension of electricity supply

* 619 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of villages in Tiruchirappalli district where electricity was extended during

(i) the first year,

(ii) the second year of the Second Five-Year Plan period,

and

(iii) the current year so far;

for both agricultural and household purposes;

[6th March 1959]

(b) the number of villages that have made requests to be provided with electricity;

(c) whether extension is going on according to the programme of the Government;

(d) if not, the reasons therefor; and

(e) the steps taken by the Government to expedite the implementation of the programme?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a)—

(i) First year 30

(ii) Second year 27

(iii) Current year up to 31st December 1958 ... 18

(b) 181, in the State Electricity Board's area and 160, in the licensee's area, during the period March 1956 to December 1958.

(c) Yes, Sir. The target for rural electrification of villages has been fixed for the entire State and not for each district. The Second Plan target for rural electrification is 5,000 villages and 2,604 villages have been supplied with electricity during the first two years (1956-57—1,300 and 1957-58—1,304) as against the target of 2,000 villages.

(d) & (e) Do not arise.

SRI S. LAZAR : ஜில்லாக்களுக்கு என்று சராசரிக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கும்போது, திட்டம் மாநிலம் பூராவிற்கும் வகுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் குறைந்தது 75 அல்லது 80 கிராமங்களிலாவது மின்சாரம் கொண்டுவரப்படவேண்டும். இந்த ஜில்லாவில் அந்த அளவிற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாததற்கு காரணம், அங்கே லைசென்ஸீஸ் இருப்பதுதானா? அப்படியானால் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக அவர்கள் கேட்கும் தனிச் சலுகையை அவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நமது கிராம மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பிரகாரம் எந்த எந்த கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை உடனடியாக விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்றவாறு ரெம்யூனரேடிவ் ஸ்கீம்ஸ் அமைக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறோம். குறிப்பாக லைசென்ஸீஸ் இருக்கும் பகுதிகளில் திட்ட விஸ்தரிப்பில் வேகம் கம்மியாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

SRI V. SUBBIAH : விவசாயிகளுக்கு மின்சார விசை விநியோகிக்கும்போது "காரண்ட் lines", கொடுப்பது இப்போது நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இதற்குத் தனி கேள்வி போட வேண்டும்.

Kovilpatti Panchayat Board Elections

* 620 Q.—**SRI V. SUBBIAH :** கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோவில்பட்டி பஞ்சாயத்தை வார்கள் பிரிக்காமல் தேர்தல் நடத்துவதன் காரணம் என்ன?

(ஆ) பஞ்சாயத்து போர்டில் வார்க்கள் பிரித்து தேர்தல்கள் நடத்த வேண்டும் என ஏகமனதாக தீர்மானம் செய்தது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

[6th March 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The maximum number of seats for a panchayat under the revised scale is 15 on the basis of population. The Koilpatti panchayat had already the strength of 15 members for which it is eligible. There was therefore no need to refix the strength and to revise the ward division already in force, in the normal course.

(b) It has been brought to the notice of the Government that a resolution that the ward division might be revised before commencement of the elections was passed by the panchayat at a meeting attended by only seven members out of thirteen members then on the panchayat. The matter could not be considered as it was made after the commencement of the election proceedings.

SRI V. SUBBIAH : பஞ்சாயத்து போர்டு கூட்டத்தில், வார்டுகள் பிரித்து பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போடப்பட்டிருந்தாலும், அரசாங்கம் அத் தீர்மானத்திற்கு மதிப்புக்கொடுக்காமல், வார்டுகளைப் பிரிக்காமல், தேர்தலை நடத்தியதற்குக் காரணம் என்ன? ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டியது ஜனநாயகத்தில் மிகவும் அவசியமல்லவா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்தப் பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏதாவது விஷயங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால் அவைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு மார்ச் 25-ம் தேதி நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த நோட்டீஸ் பஞ்சாயத்துப் பரெசிடெண்டுக்குக் கிடைத்திருந்தபோதிலும், அதன் பிறகு பத்து நாட்களுக்கு அவரிடமிருந்து ஒரு பதிலும் வராததால் அங்கே அவ்வாறு தேர்தல் நடத்த வேண்டியிருந்தது. அங்கே தேர்தல் நடந்தாயிற்று, இப்போது அது சம்பந்தமாக ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வார்டுகள் பிரித்து தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று ஜில்லா பஞ்சாயத்து அதிகாரி சொல்லியிருந்தும் கூட பழைய முறையிலேயே தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் தலையிட்டது உண்மையா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அது உண்மை அல்ல.

Community Development Scheme in Gudiyatham taluk

* 621 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) குடியாத்தம் தாலுகாவில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை ஆரம்பித்தது முதல் இது வரையில் எவ்வளவு பணம் எதெதற்கு செலவழிக்கப்பட்டது?

(ஆ) அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) & (ஆ) A statement * is placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்த வட்டாரத்தில் சுகாதார வசதியோ அல்லது குடிதண்ணீர் வசதியோ இல்லாத காரணத்தினால் 25 பர்சன்ட்க்கு மேலாக யானைக்கால்களும், லெப்ரஸியும் இருப்பதாக இரண்டு வருடங்களாக எழுதப்பட்டும் அங்கு சுகாதார வசதியோ அல்லது குடிதண்ணீர் வசதியோ செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அவைகளை துரிதமாக செய்ய அரசாங்கம் உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு பகுதிக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதிலிருந்து இக் கேள்வி எழவில்லை.

[6th March 1959]

Second Pay Commission

* 622 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Memorandum was filed by the Government before the Second Pay Commission recently; and

(b) if so, whether a copy of the Memorandum will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) As the Central Pay Commission has not yet finished its work, this State's correspondence with them is being treated as confidential.

(b) Does not arise.

(Sri N. K. Palanisami rose.)

MR. SPEAKER : What question is the hon. Member going to ask, when they say that it is confidential?

SRI N. K. PALANISAMI : நமது சர்க்கார் பே கமிஷனுக்கு விண்ணப்பம் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்பு பாக்கி ஸ்டேட் மந்திரிகளுடன் விவாதித்து, பொதுவாக எவ்வளவு சம்பளம் கேட்பது என்றெல்லாம், விவாதித்து பே கமிஷனிடம் விண்ணப்பம் செய்தார்களா? அல்லது தனியாகவே நமது சர்க்கார் கொடுத்தார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு விண்ணப்பமும் சமர்ப்பிக்க வில்லை.

Handicapped children

* 623 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of children born handicapped in Government hospitals in 1958?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : One hundred and eighty-four, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கழிந்த ஆண்டு அங்க ஹீனமாக பிறந்த குழந்தைகளை விட இப்பொழுது கூடியிருக்கிறதா, குறைந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 58-ம் வருடத்தைப் பற்றிதான் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு மாத்திரம்தான் தகவல் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : ஆத்மீகத்துறைப்படி, புருஷன் மனைவி இவர்களின் விருப்பு, வெறுப்பை பொறுத்துத்தான் அங்கஹீனமான குழந்தைகள் பிறக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு, விஞ்ஞான முறைப்படி சொல்லும் காரணம் என்ன?

MR. SPEAKER : கேள்வியின் அர்த்தமே எனக்குப் புரியவில்லை. தனிக் கேள்வி போடுங்கள்.

Industrial Training Centres

* 624 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் **Finishing Leather and Service-cum-Training Centre**-ல் எத்தனை தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது?

[6th March 1959]

(ஆ) இவ்வித தொழிற் பயிற்சி சாலைகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் எந்தெந்த இடங்களிலே நிறுவப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Unit has not yet started functioning. The scheme provides for the training of 20 persons every year.

(b) It is not proposed to start any other similar Centre in this State, during the Second Five-Year Plan period.

SRI P. G. MANICKAM : இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களில் பெரும்பாலோரும் ஹரிஜனங்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு இத்தத் தொழிலில் அதிகம் பயிற்சி கொடுப்பது அத்தியாவசியம் ஆகையால் இத்தத் தொழிற்சாலைகளை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது ஆங்காங்கு ஏற்படுத்துவதுபற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நேற்றுதான் பொது விவாதத்தின்போது சொன்னேன். சிறுதொழில்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை பூராவும் செலவாகிவிட்டதென்று. ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் இனி விஸ்தரிக்க முடியாது. ஆகவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி பரிசீலனை செய்யும்போது இது கவனிக்கப்படும்.

Government General Hospital, Madras

* 625 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the sanctioned strength of staff of the Government General Hospital, Madras, in 1957-58; and

(b) the number of beds in that hospital in 1957-58?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) A statement is placed on the Table of the House.

(b) 1,125.

SRI M. JAGANNATHAN : From the Statement placed on the table of the House, I find that there were about 105 men nursing orderlies in the category of staff working in the wards. I do not know the real position now, whether the number of men orderlies have increased or whether it has decreased. Whatever it might be, I hear complaints of insufficient attendance for the poor patients who are admitted in the hospitals. In view of this fact, will the Government consider the desirability of employing more number of men nursing orderlies in the Government General Hospital?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member's version is somewhat misleading, because he speaks of 'insufficient attention'. But whatever the number, they are giving proper attention, I presume. Actually, Sir, the bed-strength of 1,100 odd is not enough and there are more patients, about 300 or so to cope with. But there is a proposal to increase the number of nurses.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, from the statement placed on the table of the House, under 'Pharmacists, Technicians, etc.', it is said that there are 10 social workers. May I know what is the type

a Printed as Appendix IV on pages 517-519 infra

[6th March 1959]

of work or function that is discharged by these persons to heal the ailments of patients when they are patients inside the hospital, Sir?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : They also give them some spiritual consolation. (Laughter.) In other respects also, they are useful to the patients in alleviating their suffering and distress.

Co-operative Development Scheme

* 626 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the details of the scheme proposed by the Government to bring under the Co-operative fold (i) all the villages in the State and (ii) agricultural community;

(b) whether the same has been experimented upon in any particular locality in the State;

(c) if so, the details and results of the experiment; and

(d) the nature of the impact of the scheme on food production?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government are considering the question and no final decision has been taken.

Government Headquarters Hospitals, Coimbatore District

* 627 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் மெயின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ல் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா கவர்ன்மெண்டு தலைமை ஆஸ்பத்திரியிலே ஒரு மாதத்தில் சராசரி எத்தனை (In-patients and out-patients) வியாதிஸ்தர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது?

(ஆ) அதில் எத்தனை படுக்கைகள் உள்ளன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) 873 in-patients and 1,965 out-patients.

(b) 402.

SRI P. G. MANICKAM : மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலுமுள்ள தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கிற படுக்கைகளைவிட கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் படுக்கைகள் குறைவாக இருக்கிறது என்று சென்ற சட்டசபை கூட்டத்தின்போது சர்க்காரால் தெரிவிக்கப்பட்டது. அங்குள்ள தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் தரையிலேயே அநேக நோயாளிகள் படுக்க வேண்டியிருப்பதால் அங்கு இன்னும் அதிகப்படியான படுக்கைகள் போடுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதர தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளில் பலதில் கோயம்புத்தூரில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள படுக்கைகளை விட குறைவாகவே இருக்கிறது. தரையில் பாய் போட்டு படுக்கக்கூடிய நிலைமை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் கூட இருக்கிறது என்று வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[6th March 1959]

Stanley Hospital, Madras

* 628 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the sanctioned strength of nurse-pupils in the Stanley Hospital, Madras; and

(b) the number of nurse-pupils who were given training in 1958 in that hospital?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) 184, of which 77 are permanent and 107 temporary.

(b) 184.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know whether all these 184 pupils who were given training in 1958 have been provided with employment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I cannot straight-away say that. I presume, they should have got employment. I cannot say definitely.

Straw Board Factory

* 629 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to start a Straw Board Factory in Ootacamund;

(b) whether the proposal has been finalised; and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The Government have no proposals to start Straw Board factories.

(b) & (c) Do not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: தனியார் துறையில் இதை ஏற்படுத்துவதற்கு யாராவது சர்க்காரை அணுகினார்களா? அப்படியானால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஒருவரும் வரவில்லை. இன்னும் 6,000 டன் உற்பத்தி செய்தால் நமக்கு மார்டெட் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் தேவைக்கு குறைவாகத்தான் இப்பொழுது உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் யாராவது முன் வந்தால் சர்க்கார் உதவி செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, if private initiative is forthcoming, what are the various kinds of aids which the Government would give, not only technical, but also economic?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think it may be left to the private industrialists to apply to Government.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: இந்த அட்டைகள் செய்வதற்குரிய வாழைச் சரகுகள், வைக்கோல், தண்ணீர் இம்மூன்றும் சாதாரணமாக கிடைக்கக்கூடிய இடமான ஆடுதுரையில் அல்லது இந்த மூன்று

[6th March 1959]

ஜில்லாக்கள் சந்திக்கும் லோயர் அணைக்கட்டில் இந்த அட்டைத் தொழிலை சர்க்கார் ஆரம்பிக்குமா அல்லது தனியார் முன்வந்தால் அவர்களுக்கு போதிய உதவி அளிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஒரு தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு மூலப் பொருள்கள் மாத்திரம் போதாது. (Entrepreneur ability) தொழில் அமைக்கக் கூடிய ஒரு திறமை வேண்டும். அது குறைவாக இருப்பதால் தான் பல இடங்களில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. தஞ்சையில் யாராவது முன்வந்து அப்படி இத்தொழில் நடத்த முன்வந்தால் சர்க்கார் உதவி செய்யும். அதுவும் தஞ்சையில் இதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: இந்தத் தொழில் விஷயமாக “பாரின் எக்ஸ்சேஞ் கொஸ்டின்” ஏதாவது ஈடுபட்டிருக்கிறதா? (Laughter)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Well, Sir. I thank the hon. Member for his question. Even if foreign exchange is required for the purpose, Government will be willing to do that.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு திறமை வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திறமையான தொழில் அமைச்சர் இருக்கும்பொழுது, ஏன் அரசாங்கம் இதை எடுத்து நடத்தக் கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: வேண்டுமானால் நான் இந்த வேலையை விட்டுவிட்டு ஆரம்பிக்கவேண்டும். (சிரிப்பு.)

SRI A. VEDARATHNAM: இப்பொழுது அட்டை செய்யும் தொழில் எங்கே நடைபெறுகின்றது? அதற்கு அரசாங்கம் அளித்து வருகின்ற உதவி என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: “ஹாண்ட் மேட் பேபர்”, அட்டைகள் செய்யும் தொழில் மதுரை, ராயபுரம், போன்ற இடங்களில் காடேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. நான் சொல்லுவது இதை ஸ்ட்ரால் ஸ்டீக்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற முறையில் இன்னும் விஸ்தாரமாகச் செய்யலாம் என்பது தான்.

SRI A. A. RASHEED: அட்டைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எந்த அட்டைகள் என்று புரியவில்லை. லீச்சலா? (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—cont.

MR. SPEAKER: இப்பொழுது பட்ஜெட்டின் மீது தொடர்ந்து விவாதம் நடக்கும். ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் கனம் சின்னதுரை அவர்கள் இன்று பேசுவார்கள். அவர்களுக்கு ½ மணி நேரம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற.

MR. SPEAKER: இன்று மந்திரி ஒருவரும் பேசமாட்டார். அங்கத்தினர்கள் தான் பேசுவார்கள். நிறைய அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்பினால், சபை இன்று மாலை 3 மணியிலிருந்து 5 மணி வரையில் உட்காரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[6th March 1959]

* **SRI P. S. CHINNADURAI :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தைக்குறித்து இந்தச் சபையிலே பல அங்கத்தினர்கள் இதுவரையில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பலர் பாராட்டியும், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பலர் இதிலே குறை கூறியும், குறை கூறுகின்றபொழுது கொஞ்சம் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கூட பேசியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு இந்த பட்ஜெட்டை தயாரித்திருப்பதாக அறிவித்தபோதிலும், உண்மையில் அவர் என்னிடத்திலிருந்து பாராட்டுதலை எதிர்பார்க்கவேண்டாம் என்று நான் நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு.) (குறுக்கீடு.) அதற்குக் காரணம் உண்டு. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஓரளவுக்கு திறமை வாய்ந்தவர் என்று பெயர் அடைந்திருக்கிறார்கள். மற்ற ராஜ்ய அமைச்சர்கள் மத்தியிலும் கூட அவருக்கு இந்தப் பெயர் உண்டு. ஆகையால், அவருக்குத் திறமை அதிகரிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அவரை நான் பாராட்ட விரும்பவில்லை என்று மறுபடியும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்ம ரிஷி என்று பெயர் வாங்குவது அவ்வளவு சாமான்யமானது அல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.) “வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்ம ரிஷி” என்று சொல்லுகிறபொழுது, அவரைவிட எனக்கு வயது அதிகமாக ஆகிவிட்டதா என்று கூட நினைக்கலாம். சோஷலிஸ்தத்துவம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உண்மையிலேயே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய முயற்சியிலே வெகு தூரம் முன்னேற வேண்டும்; இன்னும் கடும்தவம் புரிந்து இந்தத் தத்துவத்தை நன்கு அறிந்து அமுல் நடத்த முன்வரவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒருக்கால் நான் அம்மாதிரி வசிஷ்டர் என்று கூறிக் கொள்ளுவது கனம் அங்கத்தினர் யாருக்காவது, ராமாயணத்தை அதிகம் படித்த அங்கத்தினர் யாருக்காவது, கஷ்டமாக இருக்கும் என்று சொன்னால் ‘மருமகள் மெச்சிய மாமியார்’ ஆவது அவ்வளவு சலபமல்ல, என்ற முறையில் வேண்டுமானால் நான் சொன்ன உதாரணத்தை திருத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக, பட்ஜெட்டிலே தரப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள், கணக்குகள் இவைகளெல்லாம் மிகவும் நம்பத்தகுந்தவை, நிச்சயமானவை என்ற அபிப்பிராயம் மக்களுக்கும் உண்டு, இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் உண்டு. இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த ஆண்டிலும் சரி, முந்தின ஆண்டிலும் சரி, வரலிலும், செலவிலும் நாம் எதிர்பார்த்தவாறு எதுவும் கட்டுக்கு உட்பட்டு நிற்க வில்லை. உதாரணமாக, 1957-58-ல் ரூ. 5 லட்சம் தான் உபரி வரும் என்று இந்தச் சபையில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் உண்மையிலேயே ரூ. 341 லட்சம் உபரி என்று இப்பொழுது தெரிகிறது. 1958-59-ல் உபரி ரூ. 15 லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் ரூ. 265 லட்சம் உபரி என்று இப்பொழுது சொல்லப்படுகிறது. இதை நாம் வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது, இந்த ஆண்டிலே சுமார் ரூ. 139 லட்சம் உபரி என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் அடுத்த ஆண்டில், அல்லது அதற்கு அடுத்த ஆண்டில் 139 லட்சம் என்பது ஒருக்கால் 500 லட்சம் ஆகிவிட்டால், நான் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. இந்தச் சபையும் ஆச்சரியப்படக்கூடாது. இந்த அளவிலேதான் இப்பொழுது நமக்கு புள்ளிவிவரங்கள் தரப்படுகின்றன. ஏன் இந்த நிலைமை? நிதி இலாகா அதிகாரிகளோ, மற்ற இலாகாவின் அதிகாரிகளோ கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் தான் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதனை தயாரித்து நமக்கு முன்னால் சமர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொண்டு, மாறுதல் தேவைப்படுகின்றபொதெல்லாம் இந்தச் சபை முன்னால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கோர வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. ஏன் இந்தக் குறைபாடு? இந்த நிலைமை நிதி இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகளின் திறமையையும், பல்வேறு

[6th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

இலாகா தலைமை அதிகாரிகளுடைய திறமையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றதா, அல்லது அவர்களுடைய திறமைக் குறைவை எடுத்துக்காட்டுகின்றதா? ஏன் இந்தக் குறைபாடுகள் ஏற்படவேண்டுமென்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஏதாவது லீட்டுக் கணக்கு போடுவதாக இருந்தாலும்கூட, வரவு செலவு திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட சரியான புள்ளிவிவரம் கொடுக்க முடியும். அரசாங்கம் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கின்றபொழுது, திறமை வாய்ந்த, அனுபவம் உள்ள அதிகாரிகள் புள்ளிவிவரங்கள் தயாரித்துக் கொடுக்கின்றபொழுது ஏன் இந்தக் குறைபாடு ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். கொடுக்கப்படுகின்ற புள்ளிவிவரங்கள் நிச்சயமானவை, நம் பத்தகுந்தவை என்ற அடிப்படையிலே இந்தச் சபையில் அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும். மக்களிடையே எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஆகவே, புள்ளிவிவரங்கள் கொடுப்பதில் ஏன் இவ்வளவு குறைபாடுகள் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. இதில் அரசாங்கம் சரியான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இனி மேலாவது இம்மாதிரி புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கும்பொழுது அதிலே அதிக கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். கொடுக்கப்படக்கூடிய புள்ளிவிவரங்களில் பெரிய மாறுதல்கள் உண்டாவதை தவிர்க்கவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு செலவு அறிக்கையை சமர்ப்பணம் செய்து பேசுகிற பொழுது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில முக்கியமான விஷயங்களிலே பிரத்தியட்சமான உண்மையை, கஷ்டமான நிலைமைகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கதுதான். சோஷலிஸ்தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் முதலிலே பிரத்தியட்ச நிலைமையை உணரவேண்டும், நிலைமையை உணர்ந்தால் மட்டும் போதாது அதை மனதிற்குள்ளேயே வைத்துக் கொள்ளாமல் வெளியே எடுத்துச் சொல்ல துணிவு பெற வேண்டும். சொல்வதற்கு துணிவு வந்தால் மாத்ரிம போதாது. அதை அமுல் நடத்துவதிலே, அதற்குத் தக்க ஒரு செயல் திறனை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இவைகளெல்லாம் இருந்தால் தான் சோஷலிஸ்டு என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். அந்த வகையில் பார்க்கும்பொழுது, கொஞ்சம் உண்மையை உணர்வதிலே, உணர்ந்த உண்மை நிலையை வெளிப்படையாக கொஞ்சம் எடுத்துச் சொல்வதிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சற்று முன்னேறிப்போயிருக்கிறார்கள். இந்த முன்னேற்றத்தை வைத்துக்கொண்டு இதிலே நீங்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஏதோ கட்சிப் பிரச்சனையாகக் கருதாமல், தேசியப் பிரச்சனையாகக் கருதி ஒரு பெரிய கஷ்ட நிலையிலுள்ள நாட்டை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கடைசியிலே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த ஒத்துழைப்பு இப்பொழுது இல்லாமல் இருக்கிறதா? அல்லது வேறு விதமான ஒத்துழைப்பு ஏதாவது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கோறுகிறார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏற்கெனவே எல்லா எதிர்க் கட்சிகளும் ஒத்துழைப்பு கொடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் எந்த அளவு ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று கோறுகிறதோ அந்த அளவு இப்பொழுது எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கின்றன. இன்றைய தினம் எந்த மாதிரி ஒத்துழைப்பு கிடைக்கிறதோ அரசாங்கத்திற்கு, அந்த ஒத்துழைப்பைக் காட்டிலும் வேறுவகையான ஒத்துழைப்பை இந்த அரசாங்கம் நாடுகின்றதோ என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். வேறு வகையான ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் நாடுகிறது என்றால், அதனைக் குறித்து வேறு வகையாகப் பேச வேண்டும். அல்லது ஏற்கெனவே எந்த ஒத்துழைப்பு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களோ, மற்ற கட்சியினர், அதே ஒத்துழைப்பை மீண்டும் தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் விரும்புகிறது என்று சொன்னால் எனது கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இது வரையில் கொடுத்து வருகின்ற ஒத்துழைப்பு எத்தகையதோ, அது போல ஒத்துழைப்பு நிச்சயமாகத் தொடரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனை ஒத்துழைப்பையும் வைத்துக்கொண்டு, எனது கட்சி ஒத்துழைப்பு, பிற கட்சியினர் ஒத்துழைப்பு இவற்றை வைத்துக்கொண்டு, தேவைப்படும்

[Sri P. S. Chinnadurai] [6th March 1959]

அளவுக்கு நாம் முன்னேற முடியவில்லை. என் இந்த அளவுதான் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

10-00
a.m.

நாம் கண்டிருக்கிற முன்னேற்றத்தைக் குறித்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடைசியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பின் தங்கிய நாடுகளில் எல்லாம் படிப்படியாகத்தான் முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களைப் போன்று நாமும் படிப்படியாகத்தான் முன்னேற முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? இது வரையிலும் மற்ற கட்சிகளிடமிருந்து எந்த விதமான ஒத்துழைப்பை பெற்று வந்திருக்கிறீர்களோ அதைத்தான் இன்னும் தர வேண்டும் என்று கேட்பதாகத் தோன்றுகிறது. இந்த விதமான ஒத்துழைப்பை தருவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் தயாராக இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது இந்த விதமான ஒத்துழைப்பு மாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டால் போதாது என்பது தான். புதிய வகையான ஒத்துழைப்பு தேவை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். புதிய ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று அரசாங்கமும் கேட்கின்றது. ஆனால் கேட்கின்ற ஒத்துழைப்பு வெறும் ஆலோசனைகளைப் பெறுவதற்கும் வெறும் திட்டங்களை அமுல் நடத்தும்போது மேலெழுந்தவாரியாக ஆலோசனை சேர்ப்பதற்கும் மட்டும் இருந்தால் போதாது. கொள்கை அளவில் திட்டங்களை உருவாக்கும்போதும் அதை செயலில் கொண்டு வரும் போதும் மற்ற கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பை பெறவேண்டும். இது அரசாங்கத்தின் கொள்கை அடிப்படையில் உருவாகும் திட்டங்களுக்கும் அவற்றை அமுல் செய்வதற்கும் மற்ற கட்சிகளின் நிர்வாக ரீதியான ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒத்துழைப்பை விரும்புகிறீர்கள் என்றால் அதற்காக இதுவரையிலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அவ்விதமென்றால் அதற்கான முயற்சிகளை உங்களிடையில் காண முடியவில்லை. ஆனால் இப்போது நீங்கள் இந்த சபையில் விடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேண்டுகோள், வழக்கமாக நீங்கள் எந்த விதமான ஒத்துழைப்பை மற்ற கட்சிகளிடமிருந்து எதிர்பார்த்து பெற்று வந்திருக்கிறீர்களோ, அதே ஒத்துழைப்பைத்தான் இனியும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான ஒத்துழைப்பை பெறுவதன் மூலமாக இந்த அரசாங்கம் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு என்ன நன்மைகளை செய்திருக்கின்றது என்று பார்த்தால் உருப்படியாக எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடிப்படைப் பொருளாதாரக் கொள்கையில் மாற்றமேவேண்டும். கொள்கையில் மாற்றம் இருந்தால், அதற்கேற்றவாறு திட்டம் உருவாகும். அத்திட்டத்தை அமுல்படுத்த நிர்வாக மாறுதல் தவிர்க்க முடியாதது. அத்தகைய நிர்வாக அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டு அதன் மூலமாக நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை செய்துகொடுப்பதில் தான் மற்ற கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பை இந்த அரசாங்கம் நாடவேண்டும். அதல்லாமல் எந்த விதமான மாறுதலும் இல்லாமல், இந்த நாட்டை நாங்கள் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்போகிறோம், அதற்காக இந்த நாட்டிலுள்ள மற்ற கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு தேவை என்று கேட்பது நியாயமாகாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் சோஷலிஸ அமைப்பில் சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை. என்ன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டில் நிச்சயமாக நான் எதிர்பார்த்தேன், பலவிதமான தொழில்களை எல்லாம், இன்னின்ன தொழில்களை எல்லாம் சமூக உடமையாக்கியிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்திருப்பார்கள் என்று, நாட்டினுடைய வருமானத்தை பெருக்குவதற்காக இன்னின்ன காரியங்களை எல்லாம் செய்திருக்கிறோம், அதற்காக இன்னின்ன பாக்கடிகளை எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்போகிறோம், இன்னின்ன பாக்கடிகளை எல்லாம் சர்க்கார் தரப்பில் ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்று தெரிவித்திருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதே போன்றுதான் இன்னின்ன தொழில்களை எல்லாம் தேசிய உடமையாக்கியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் தெரிவிப்பார்கள்

[6th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அத்தகைய அறிவிப்புக்குப் பதிலாக தனியார் துறையில் தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு இன்னின்ன காரியங்கள் செய்திருக்கிறோம், என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறோம், இனி என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதைத்தான் பட்ஜெட் உரையின் ஒரு தனி அத்தியாயத்தில் காணமுடிகிறது. இதனால் எல்லாம் இந்த நாட்டில் தொழில் வளம் ஏற்படுவதும் என்று நாங்கள் நம்பவில்லை. நிச்சயமாக தொழில் துறையில், சோஷலிஸ சமுதாயத்தை நிர்மாணிக்கப்போகும் சர்க்காருடைய கொள்கை இதுவாக இருக்கமுடியாது என்பதைமட்டும் என்னால் சொல்ல முடியும். தொழில் துறையில் இந்த சர்க்காரின் கொள்கையில் மாறுதல் வேறு எந்த தொழிலை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தொழில் துறை வளமடையவேண்டுமானால் இந்த சர்க்காரின் கொள்கையில் மாறுதல்வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். தனியார் துறைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்காக எந்த அளவில் உதவி செய்திருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். சற்று நேரத்திற்கு முன்னால் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், தனியார்கள் தொழில்களை நடத்துவதற்கு முன்வந்தால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய தயாராக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்தார்கள். சமீபகாலத்தில் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்களுடைய மனப்பாங்கு தனியார்களிடம்தான் அதிகமாக ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிசிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முதலில் நம் நாட்டுக்கு அதிகமாக தொழில் வேண்டும். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகவேண்டும். அதுதான் சர்க்காருடைய அடிப்படையான கொள்கை.

* SRI P. S. CHINNADURAI : ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கைக்கு மற்ற அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்து அதிலும் குறிப்பாக சோஷலிஸ தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் ஒரு கட்சியிலிருந்து எப்படி ஒத்துழைப்பைப் பெறமுடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று சொன்னால் இப்போது கொடுக்கப்படும் வெறும் ஆலோசனைகளுக்கு மட்டும்தான் இந்த ஒத்துழைப்பு கிடைக்குமே தவிர, நிர்வாகத்தில் அல்லது நடை முறையில் இந்த ஒத்துழைப்பு எவ்வளவு தூரத்திற்குப் பண்படும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதுவோ கூட ஆலோசனைகளுக்காக மற்ற கட்சிகளிடமிருந்து பெறும் ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் வேளைகளில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய சில வேளைகளில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் விட்டுவிடவும் கூடும். உண்டையிலே நமது ராஜ்ய சர்க்கார் ஒரு சோஷலிஸ சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொள்வதாக இருந்தால் அதனுடைய தொழில் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளத்தான்வேண்டும். எப்படியாவது இப்போது தனியார்கள் தொழில்களை ஆரம்பிக்கட்டும். பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்கின்ற எண்ணத்தை கைவிட்டுவிட வேண்டும் என்பதை நான் உறுதியாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் தொழில்களை ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று நினைத்தால் இப்போதே ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்கு எத்தனையோ தொழில்கள் நாட்டில் இருக்கின்றன. பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம், லாரி போக்குவரத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு நமது நாட்டில் சுமார் 4,000 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோன்று 8,000 லாரிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் சமூக உடமையாக்கிக்கொண்டால் நிச்சயமாக நமது சர்க்காரின் வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்ளமுடியும். இதை செய்வதற்கு இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? எதோ புது வரிகள் ஒன்றும் போடப்படவில்லை என்பதைப் பார்த்து எல்லோரும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அவ்விதம் சந்தோஷப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. என்னென்றால் சிறித்காலத்திற்கு முன்புதான் போடவேண்டிய வரிகளை எல்லாம் இந்த சர்க்கார் போட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, வேண்டுமானால் இந்த ஆண்டுக்கு புது வரிகளை போடாமல் இருக்கலாம்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [6th March 1959]

அடுத்த ஆண்டுக்கு வேண்டுமானால் வரிகள் போடாமல் இருக்கலாம். அதன் பின் வரிகளை போட்டுத்தான் நிர்வாகம் நடத்த முடியும் என்ற நிலைதான் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஏதோ வரிகளை வசூல்செய்து நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற நிலையைத் தவிர இந்த பட்ஜெட்டில் தொழில் துறையில் என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த பட்ஜெட்டில் காணமுடியவில்லை. சாதாரணமாக பஞ்சாயத்துக்களில் வரிகளை வசூல்செய்து விளக்குகளை போடுவதும், மற்றுமுள்ள காரியங்களை செய்வது போலத்தான் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது. அதே வரிகளை முறையில் வசூல் செய்து ராஜ்ய நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில்தான் இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது. அதல்லாமல் ராஜ்ய சர்க்காரின் பொருளாதார கொள்கையின் மூலம் நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு இதில் என்ன திட்டம் இருக்கிறது? நாட்டிலுள்ள ஒரு குடும்பத்தினுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு என்ன வழி வகை செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த பட்ஜெட்டிலிருந்து அறிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ஆகவேதான் இது ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு பட்ஜெட்டாகவே அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மாறவேண்டுமானால் சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கை மாறவேண்டும். மாறுதல் ஏற்பட்டால்தான் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் காணமுடியும். அதற்கு அடிப்படையானது சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கை. அதுபோன்ற ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்தாத வரையிலும் என்போன்றவர்களின், அல்லது சோஷலிஸ்தத்துவத்தில் நம்பிக்கைகொண்டிருக்கும் எங்கள் கட்சியின் ஒத்துழைப்பை இந்த அரசாங்கம் கோருவதற்கு இடமில்லை என்பதை நான் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை விட்டுவிட்டு மற்ற துறைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் நாம் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். விவசாயத் துறையில் நாம் குறிப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேற்றத்தை கண்டிருக்கிறோமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் 28 சதமானம் அதிகமாக தான்யங்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று திட்ட புள்ளிவிவரங்கள் மூலம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதுவே குறைவு என்பது என் அபிப்பிராயம். அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இந்த அளவிலேயே உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற, இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வழிவகைகள் என்ன? நாம் எந்த அளவுக்கு விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம், கடந்த ஆண்டில் எந்த அளவுக்கு நாம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம், அடுத்த ஆண்டில் எவ்வளவு தூரத் திற்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி கெடக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் அது மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்பது என் அபிப்பிராயம். இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிவது உண்மையிலேயே இப்போது நெல் விளைச்சலில் மூன்று சதமானம்தான் அதிகரித்திருக்கிறது என்று தெரிவினச்சலில் மூன்று சதமானம்தான் அதிகப்படியாக கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரியாக அதிகப்படியாக கிடைத்திருக்கிறதா? இது போதுமானது என்று யாரும் உற்பத்தி மூன்று சதமானம்தான். இது போதுமானது என்று யாரும் சொல்வதற்கில்லை. இந்த உற்பத்தி அளவைக்கொண்டு எப்படி திட்ட அளவை ஏற்றப்போகிறோம்? என் இவ்வளவு குறைவாக உற்பத்தி செய்யமுடிகிறது? இதற்கு மேலாக உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? அதற்காக என்ன முயற்சி இப்போது இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து நிதி அமைச்சர் பேசுகையில், ஜப்பானிய நெல் சராசரி விளைச்சல் ஏக்கருக்கு 2,250 பவுண்டு என்று அறிவித்திருக்கிறார். ஏராளவுக்கு அது உண்மையானது. நான் சமீபத்தில் ஜப்பானுக்கு போயிருந்தபோது, இதைப்பற்றி விசாரித்து அறிந்துகொண்டேன். அது மட்டுமல்ல, கிட்டத்தட்ட ஏக்கருக்கு சராசரி 3,000 பவுண்டு வரை நெல் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றும் தெரிந்துகொண்டேன்.

[6th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்?—நம் நாட்டிலே என்ன குறைச்சல்—என்ன குறைபாடு இருக்கின்றது? நம்முடைய நிலத்திலே குறைபாடு இருக்கின்றதா? அல்லது நாம் விவசாயம் செய்கிற முறையிலே குறைபாடு இருக்கின்றதா? இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க என்ன செய்திருக்கிறோம்—இனி என்ன செய்யப்போகிறோம்? நெல் இப்போது இங்கே விளைவதில் நமக்குத் தண்ணீர் குறைபாடு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். கனம் அங்கத்தினர் முத்தையா செட்டியார்கூடச் சொன்னார்கள், தஞ்சையில் அதிகத் தண்ணீர் உபயோகித்து நெல் விளைவிக்கிறார்கள், அதைக் கூடக் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை ஆராய்ந்து பார்க்க விரும்பவில்லை. ஒரு உதாரணத்திற்காகமட்டும் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். நமக்குத் தண்ணீர் போதவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டதான் பேச விரும்புகிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் நமக்கு உரம் குறைவாக இருக்கிறது. ஜப்பானிலே எந்த அளவு பல்வேறு வகை உரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்களோ அந்த அளவு நானு விதமான உரங்களை இனி நாம் பயன்படுத்தவில்லை என்பது நான் தெரிந்துகொண்ட உண்மைகளில் ஒன்று. அதைப்பற்றி விஸ்தாரமாகப் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்க எனக்கு இப்போது நேரமில்லை. இங்கே யென்றால் அதைக் கொடுக்கமுடியும். அவர்கள் என்ன உரம் போடுகிறார்கள். அதனால் என்னென்ன உற்பத்தி இருக்கிறது என்றெல்லாம் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கமுடியும். நம்முடைய உரத் தேவையைப் பொறுத்த வரையில்—மற்ற உரங்கள் இருக்கட்டும்—ரசாயன உரங்களைப் பொறுத்த வரையில் நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம்? நம்முடைய தேவை என்ன? நமக்குக் கிடைத்து வருகிற அளவு என்ன? வருகிற ஆண்டில் ரசாயன உரம் அதிகமாகக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுகூட நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிற அளவு கிடைக்கப் போகிறதா? நமது தேவையில் எத்தனை சதமானம் கிடைக்கப்போகிறது இந்த ரசாயன உரம் என்று பார்த்தால் 40 அல்லது 45 சதமானம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். மொத்தத் தேவை என்று நாம் சொல்லக்கூடியதே ஜப்பானில் உபயோகிக்கப்படும் உரத்தில் 40 சதமானம் அல்லது 45 சதமானம்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதைக்கூட நாம் பெற முடியுமா என்று பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கம் அதிக முயற்சியெடுத்துக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்தோடு வாதாடினால் நாம் கேட்கிற அளவு பெற்றுவிடக்கூடும். அப்படிப் பார்த்தாலும்கூட ரசாயன உரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தவர்களாகமாட்டோம். உணவுப் பொருள்களை—முகியமாக அத்தியாவசியத் தேவையான நெல்லை—உற்பத்தி செய்ய ரசாயன உரங்களைப் பெறவில்லையானால் விளைச்சல் எப்படி அதிகரிக்கும். நமது விளைச்சலை சரி மடங்கு அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று நமது பாரதப் பிரதமர் கூறியிருக்கிறார். அதே அளவு அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால், இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 28 சதமானம் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்த அளவைக்கூட நம்முடைய ராஜ்யம் எத்துமா? எத்தாது. ஒருபோதும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட 28 சதமானம் விளைச்சல் அதிகரிப்பை நாம் அடைய முடியாது என்று நிதி அமைச்சர் அறிக்கையிலிருந்து நான் காண்கிறேன். அதற்கு நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? இது மிகவும் அவசரமாக கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். இதை கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமே தவிர நாம் கொஞ்சம் உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகரித்திருக்கிறோம் என்று பெருமைபட்டுக்கொள்ளக்கூடாது. இப்போது 3 சதமானம் அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதர தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகள் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. நிலக்கடலை, பருத்தி, கரும்பு இவைகளின் உற்பத்தி அதிகமானாலும்கூட, சராசரி விளைச்சல் அதிகரிக்கவில்லை என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலிருந்து காண்கிறேன். நிலக்கடலை, பருத்தி, கரும்பு, இவைகள் பயிரிடப்படுகிற நிலத்தின் பரப்பு அதிகரித்திருப்பதால் கொஞ்சம் விளைச்சல் அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆனால் சராசரி விளைச்சல் அதிகமாகவில்லை.

[Sri P. S. Chinnadurai] [6th March 1959]

அதே அளவுதான் இருக்கிறது. நிலக்கடலையோ, பருத்தியோ, கரும்போ சராசரி விளைச்சலில் அதிகரிக்கவில்லையென்றால், அதற்கு என்ன காரணம்? அதை அதிகரிக்க நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? இதற்காக, எந்த விதமான ஒத்துழைப்பை மற்ற கட்சிகளிடத்திலிருந்து எதிர் பார்க்கப் படுகிறது? இதைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியாக வேண்டும்.

உணவுப் பொருள்கள், விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி சொல்லப்படுகிற ஒரு அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், தொழிலாளிகளுக்கு சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டதால், விலைவாசி அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது சரியானதல்ல என்று இங்கே சொல்லக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விலைவாசி உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1953-54-ம் ஆண்டில் இருந்ததற்கும், இப்போது இருப்பதற்கும் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இப்போது சுமார் 50 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். 1956-ம் ஆண்டில் உணவுத் தானியங்களின் குறியீட்டு எண் 377 தான் இருந்தது. ஆனால் 1958-ம் ஆண்டில் 569-ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்று அறிகிறேன். 1953-54-ல் இன்னும் குறைவாக இருந்தது என்று அரசாங்கப் புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. 1953-54-ம் ஆண்டில் உணவுத் தானியங்களின் விலைவாசி குறியீட்டு எண்ணை வைத்துப் பார்க்கும்போது 1958-ம் ஆண்டின் இறுதியில் கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது? கணம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் பேச்சிலேயும், இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் பேச்சிலேயும் உணவுத் தானியங்களின் ஹொஸ்டெல் இன்டென்ஸிப்பற்றி.....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தொழிலாளர்களுக்கு காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டெக்ஸ் வைத்து தான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இந்த உணவு தானியங்களின் இன்டெக்ஸ் மட்டும் வைத்துக் கொண்டு ஒரு பகுதியை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு—நிர்ணயிப்பது கிடையாது. அது எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது? சம்பளம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது? இதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு என்ன காரணம் என்று பார்க்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER : நேற்று தொழில் அமைச்சர் இதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசினார். அப்போது கணம் அங்கத்தினர் சபையில் இல்லை யென்று நினைக்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய போது நான் இங்கே இல்லை. தொழிலமைச்சரோடு இதைப்பற்றி அவருடைய அறையிலே விவாதிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் மொத்தமாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ குற்றம் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கக்கூடாது. உண்மையில் நான் இதைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்க விரும்புகிறேன். உண்மை நிலையை கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதைப்பற்றி விவாதிக்க விரும்புகிறேன். 1953-54-ல் இருந்து தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை, 1953-54-ல் இருந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை, 1953-54-ல் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்த சம்பளத்தின் அளவு இதையெல்லாம் பற்றி நிதி அமைச்சர் பேச்சில் காணப்படுகிறது. நான் இதைப் பற்றிச் சரியாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் 1953-54-ம் ஆண்டை விட 23 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 20 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை உயர்வுக்காக 20 சதமானத்தைத் தள்ளி விட்டால் மொத்தத்தில் 6 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. அதோடு நான் தனியாக பஞ்சாலைகளுக்குக் கணக்கிட்டேன். பஞ்சாலைகளுக்குத் தனியாகக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, 1953-54-ல் இருந்ததை விட 1958-ல் 12 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. என் பஞ்சாலையை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டேன் என்றால் இந்தத் தொழிலில்தான் நல்லபடியாகச்

[Sri P. S. Chinnadurai] 6th March 1959]

சம்பளம் கொடுக்கும் ஸ்தாபனம் என்ற பெயர் பெற்றது. அங்கே 12 சதமானம்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. விலைவாசியை எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத் தட்ட 50 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. 12 சதமானம் தான் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதே நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட 50 சதமானம் விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சம்பளத்தினால் தான் விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. மொத்தத்தில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரையும் வைத்துக் கணக்கிட்டால் 6 சதமானம் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதே நேரத்தில் 50 சதமானம் விலைவாசிகள் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒன்று நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். சம்பளம் உயர்வு கொடுக்கக் கொடுக்க விலைவாசிகள் உயர்வு ஏற்படலாம் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதாவது “விஷஸ் ஸர்க்கிள்” என்று சொல்வார்களே, அது போல வந்து விடும் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். இதை நிறுத்த வேண்டுமானால்—நிறுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால்—விலைவாசிகளை சரியான முறையில் கட்டுப்படுத்த வழி செய்யவேண்டும். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தினால் மட்டும் இது முடிந்து விடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இன்னும் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும். நாட்டிலே உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும். நெல், மற்ற தானியங்கள். எல்லாம் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும். ரொம்ப அடிப்படையாக உள்ளது, ஒவ்வொரு தனி நபரும் உற்பத்தி பண்ணுகிற அளவு—பரீ காப்பிடாப் ரொடக்ஷன்—அதிகரிக்கவேண்டும். அது அதிகரித்தாலொழிய வேறு வழி இல்லை. இதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். தனி நபர் உற்பத்தி செய்யும் அளவு அதிகரிக்கவேண்டும். அப்பொழுது நாட்டில் பண்டங்களின் மொத்த உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். மொத்த உற்பத்தி அதிகரிக்கும் போதுதான் விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு முயற்சிகள் பலன் கொடுக்கும். அப்பொழுதுதான் விசைச்சுழலிலிருந்து நாட்டு மக்கள் காப்பாற்றப்படுவார்கள். அதற்குரிய சரியான திட்டத்தை ஆலோசனை செய்வதற்கும், அதைச் சரிவர அமுல் நடத்துவதற்கும் ஒத்துழைப்பைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் கொடுக்க எப்பொழுதும் தயார். ஆனால், அரசாங்கம் அதனைச் சரிவர அமுல் நடத்துவதற்கு சரியான நிர்வாகத் திறமையை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று மாத்திரம் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member is nearly finishing his time.

SRI P. S. CHINNADURAI : May I take some five or ten minutes more, Sir.

MR. SPEAKER : The time I have agreed to give the hon. Member I have given. He can take two or three minutes more and finish his speech. I cannot give the hon. Member more time. I would request the hon. Member to finish up his arguments in another two or three minutes. I know he can speak for the whole day.

SRI P. S. CHINNADURAI : I will finish within two minutes, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member will have many more opportunities to speak. He can speak on the Labour Demand, Industries Demand and so on.

SRI P. S. CHINNADURAI : இப்பொழுது நிதி நிலை அறிக்கையில் நாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனாகக் கொடுக்கிறதை விட அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் ஏற்கனவேயே கடன் வசதி இல்லாமல் மிகவும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவோ, கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம்

[Sri P. S. Chinnadurai] [6th March 1959]

மூலமாகவோ, நேரடியாகவோ கொடுக்கின்ற கடன் வசதி என்ன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தத் தொகை போதாது. கிட்டத்தட்ட மூன்றரை கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. மொத்தமாக எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால் இந்தத் தொகை போதாது. விவசாயிகள் உணவுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதிலே அதிக ஊக்கம் காட்டவேண்டுமானால் இதைக் காட்டிலும் அதிகப்படியான தொகையை சுலபமான முறையில் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொடுத்தால்தான் சாத்தியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே புதிய வரிகள் இல்லையே என்ற ஒரு அம்சம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அதற்காக மகிழ்ச்சி தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கோரப்பட்டாலும், இந்த ஆண்டு போடவேண்டிய வரிகளையும் சேர்த்து முந்திய ஆண்டுகளிலேயே வரி போட்டுவிட்டார்கள், புதிய வருமானங்களுக்கு வழிவகை காட்டுவதிலே சர்க்கார் அக்கறை காட்டாமல் தவறிப்போய்விட்டார்கள் என்பதினால் இதனைப் பாராட்ட இயலாமலிருக்கிறது. எங்கள் பாராட்டுதலைப் பெறுவதற்குத் தக்க முறையிலே—எங்கள் பாராட்டு மாதிரமல்ல, நாட்டிலே முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்று துடியாய் துடித்துக்கொண்டிருக்கிற கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய பாராட்டுதலைப் பெறவேண்டும் என்பதிலே—உண்மையான அக்கறை செலுத்தவேண்டும். அந்த உண்மையான அக்கறை, உணர்வு தங்களுக்கு ஏற்படவேண்டும் என்று அரசாங்க நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொண்டு, அதற்குரிய பிரார்த்தனையைத் தான் செய்கிறேன். இந்த அக்கறை அவர்களுக்கு அதிகரித்து, உணர்வு அதிகரித்து, பாராட்டுதலைப் பெறவேண்டுமென்ற உணர்வு அதிகரிப்பதன்மூலமாக நாட்டுமக்களுக்கு கேடிமம் கிடைக்கவேண்டுமென்ற பிரார்த்தனையோடு எனது வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. V. THOMAS: Mr. Speaker, Sir, I wholeheartedly welcome the Budget speech of the Hon. the Finance Minister. It is clear, concise and gives full details of what has been done, what is being done and what is hoped or proposed to be done. I wish, our hon. Members will read the speech over and over again. It is really worth reading more than once. By doing so, they can understand the implication and the information given therein. It is very necessary. But one fault I have to find with the Hon. the Finance Minister is that he has been very modest. He simply mentioned that he was presenting the 8th Budget. But he has been found fault for saying that. If he had said 'I am proud of presenting this the 8th Budget for the State' I would have been very much satisfied. He has merely said, he was presenting the Budget for the eighth time. All these Budgets have been of a progressive nature. He has succeeded in putting the finances of the State on a sound basis and this year will close with a surplus of Rs. 265 lakhs. That shows that the financial situation has eased a great deal and there is time for the Government to look back and find out whether there have been failures and if there had been any, to remedy them.

The Hon. Finance Minister in his speech has been very kind in giving thanks to the people who helped him in achieving this. We appreciate that. It is also very satisfactory to note that he has kept up his promise made last year that no additional taxes will be imposed, for the business community, especially, it is a great thing, because we make our Budgets in the beginning of the year but we always look forward to with apprehension to the

[Sri A. V. Thomas]

State and Central Budgets to see whether our budgets are likely to be upset. Sir, certain criticisms have been made about the Budget. After all the Budget is only an estimate. Estimates are bound to vary either one way or the other. We are happy that during the last year and this year things have not varied very much.

The one point on which I wish to touch upon to-day is the food problem.

(Sri R. Subramaniam in the Chair.)

There is no denying the fact that some difficulty now exists in the matter of food supply. As hon. Members are aware our country has been divided into a few zones. We come under the Southern Zone. The Southern Zone consists of four States. In this zone I understand, from the figures available, that two States are more or less self-sufficient while one is a surplus State and the fourth is a deficit State. Therefore some arrangements should be made about distribution of foodgrains among these four States. If our State could keep all the foodgrains produced within our State, I think it should be more or less enough for our requirements. The surplus from the surplus State should be sent to the State which is in deficit. I sincerely trust that the Government would arrange matters accordingly.

Apart from this what is to be done to increase food production. It is very very necessary that with the ever growing population, our food production also should be increased. There is no question about that. And everybody is agreed on that. Now there are two ways of achieving increased food production, (1) by intensive cultivation of the existing areas and (2) by raising food crops where they had not been raised before. Greater attention should be paid to these two matters by the Government. Of course I know Government are taking necessary steps in this matter, and I am sure increase in production can easily be achieved. I was reading a newspaper last evening—it is called an evening paper, but of course it is not circulated during the evenings, it is only a night paper as it is delivered after 8 p.m.—the 'Mail' of yesterday's date and I found a report there stating that a Tanjore ryot by name Palanivelu had been able to produce 51,000 lbs. from an area of eleven acres. I think it should be 51,000 lb. of paddy. This at 60 per cent would work out to about 30,000 lb. of rice. That means, about 3,000 lb. of rice per acre. If we look at the figures given, we will see that the average crop yield in our State is only 1,300 lb. It is not possible for everyone to produce this quantity of rice. I have also seen reports where presents or prizes have been given to certain farmers who keep 'exhibition' areas and who manage to produce much more than this quantity. There is room here, and there is also proof that our crop yield can be considerably increased, if not to the same extent as this, at least up to fifty per cent or even, say, 25 per cent of what we are getting now. That is, instead of 1,300 lb. I think our average yield should go with a little extra cultivation to 2,000 lb. of rice per acre. If that target could be attained, there is absolutely no difficulty and

10-30
a.m.

[Sri A. V. Thomas] [6th March 1959]

no worry for us. Not only can we feed ourselves, but we can also supply rice to deficit States. One hon. gentleman said the other day, 'If you do not give rice, they would not give water'. I must not use the word 'nonsense' here again, because I got into trouble with the Speaker the other day. I do not know how that argument is put forward. If it is meant as a threat, I know the Hon. Ministers will look after it. I do not know what we members have got to do in giving water or food. Anyway this is beside the point. To achieve our target in food production, it is very necessary that certain facilities should be given to the farmers. Our farmers have to contend with the vagaries of weather, climate, etc. In addition to these, they have also the difficulty of combating crop diseases like pests. So facilities should be offered to the farmers for getting improved seed, fertilisers, iron and steel, insecticides, and also, the most important of all—except in a few fortunate districts—water. There are several dry districts and there are also several parts in certain districts which are dry. Water facilities should be provided in these dry areas either from the existing rivers or from the water that is running to waste, or from the west flowing rivers, about which a lot is talked about. Every drop of available water should be fully utilised. I think advance notice has been given by a neighbouring State from where we expect a lot of water—that not a drop of water from the "Iddiki" project will be available to anybody outside the State. In this connection I would urge on the Government to get the Centre to intervene in these matters. In the matter of power and water supply, we should make an appeal to the Centre to take these subjects as Central subjects and allot the quantity of water, power, etc., needed by each State.

As regards the question of improved strain of paddy, I am glad that the Finance Minister in his budget speech has admitted certain difficulties and the necessity for closing down some of the seed farms. I think greater effort should be made not only to re-open those seed farms that had been closed, but also improve the existing seed farms. We should get help from rice growing countries such as China, Japan, America, and other places, and with the advance in science and seed selection, etc., they have made we should request them to give us the result of their experience and help us. It is very necessary that we should be in close touch with other countries and get help from them.

As regards the question of prices, I know that Government have taken a lot of trouble and fixed the prices somewhere at Rs. 35 per bag of rice. But there is difficulty in obtaining rice at the controlled price. A day or two ago, I was told that black-market in rice has already started, and rice controlled at Rs. 35 per bag was being sold at a very much higher price. I trust the Government will give their attention to this matter and stop this blackmarketing. Really they should take greater interest in the question of distribution of rice at controlled prices. It is stated in the budget speech that the State Trading Corporation is to be

6th March 1959] [Sri A. V. Thomas]

entrusted with the purchase and sale of rice. Although I am not a great believer in the State Trading Corporation, and do not want the interference in normal trade by the State Corporation, yet, when people misbehave, I feel a central organisation will have to come in. Whom else can we look to than the State Trading Corporation? Depots should be established in various centres. I would even go to the extent of saying that in each taluk there should be a centre. One village in the taluk should be the centre for holding stocks of rice and making it available to the public at controlled prices. Apart from this, certain definite arrangements must also be made for supplying seeds and also fertilisers. The price of fertilisers also must be fixed and distributed by the State Trading Corporation and ample stocks to meet the requirements of the farmers should be kept in various places. In the past, there has been difficulties over the supply of seeds. But I think to a great extent, they have been remedied.

One other matter which I would like to refer to, is this. I know, of course, a committee has been appointed to look into the question of the price payable to farmers, whether the price fixed is satisfactory, or it should be increased, etc. If the price is to be increased, it means an increase of price all round. I have no objection to give an increased price to producers provided that is justified.

(The temporary Chairman rang the bell.)

If price is increased, rice should be supplied only at the controlled rate and the consumer should not be asked to pay a higher price. In this case, I want the Government to consider a scheme of giving a subsidy and fixing the price. Even if they put the price at Rs. 35, I would like to know whether they will not be able to sell it at a lower price, taking the average income of the consumer into consideration. I have read that in some countries, in the case of food, during war time, this had been done, and it had been a success. If the price of rice is pegged down to a lower level, I am of the impression that to a great extent, the price of other articles also must go down.

The bell has already gone, and therefore I resume my seat.

*SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Sir, I rise to speak on the budget presented by the Hon. the Minister for Finance in this House. Let me first congratulate him on his having presented a surplus budget and also on his not having made any new proposals for taxation. This has been construed by some as though he has already taxed to the brim last year, and there is nothing to be taxed further. I will not accept this. When we are on 'Developing Economy', we have to be modest and very careful in our revenue account. So it is but right that the Finance Minister has estimated the revenue in a conservative manner. Our revenue is really more than what he has actually estimated.

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [6th March 1959]

Sir, it has been stated that there has been failure of monsoon in some districts and in some other districts pests were very active with the result that we were not getting as much yield as we ought to get. All the same, our production was slightly more than the previous year. This only justifies the expenditure incurred by the Government in undertaking minor irrigation projects, distribution of better seeds, chemical manure, etc. If only all these things had been undertaken and expenditure not incurred in that direction, I only leave it to the hon. Members to imagine for themselves what the position would have been. I am sure the position would have been much more critical, much more worse resulting in our importing more and more foodgrains from foreign countries and depleting our foreign currency reserves. I therefore welcome the expenditure incurred by the Government in this direction. I only trust that they will augment this with much more force and much more vigour so that we may increase our agricultural yield more and more.

Sir, a big case has been made about the rise in prices of foodgrains, I mean the rise in food values. The Government have said that it was revolving in a vicious circle. The wage chases the prices and the prices chase the wage. Therefore, I feel that it has been correctly stated by the Government that the two things are working in a vicious circle. If the demand for higher wages is to be met by the employers, or the factory people or the industrialists, naturally due to margin of profit being little in certain cases and no profit at all in many cases, the extra expenditure that they will have to incur by way of increased wages will have to be added on to the cost of production and ultimately the prices of consumer goods will be raised. When the prices of consumer goods are increased, naturally, there is a terrible hue and cry that the prices have gone up and therefore the employers concerned must increase the wages. Thus, the one chases the other. Unless a representative conference is held and steps are taken to find out where exactly the wrong was and how it could be checked, I am afraid this cannot be checked. My solution in this connection is this and I have referred to it in my previous speeches also. Unless we freeze the wages, we cannot arrest the present trends. It may be asked, 'why not freeze the profits?' I should like to submit before this House that there is no profit at all in many cases and even in cases where there are some profit, it is very very negligible. In the present context, in the present tax-structure, I am prepared to prove to the Members that whatever be the industry—Automobile industry, Textile industry or any other—so far as South India is concerned, none of them are getting huge profits. They are not getting any appreciable profits. They are having a struggle for existence even. That being the case, where is the question of their making profit? If a person gets at least 6 to 7 per cent, I think he is the happiest person today. That is the position under the present tax-structure imposed by the Government. I do not think there is any incentive for the people to engage themselves in productive activities. The few that are in the line, just carry on the business for mere survival. So, people

6th March 1959] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

are in no mood to help in the industrialisation of the country. I would therefore appeal to my labour friends to kindly co-operate with others and see that labour did not put up any unreasonable demands. Whenever they do put up the demands, let them see whether there was any substantial profit and then let them put vailing in the trade in which the concerned labourers are engaged. Let them analyse the whole position. It is no longer a secret thing. The balance sheets will not be kept as secret documents with the employers, or the factory-owners or the industrialists. Let my friends take these balance sheets, analyse them and see whether there was any substantial profit and then let them put up their demands. They must adopt some such attitude and co-operate with the Government in these matters. It is only by this method that we can arrest the present trends and also prevent further rise in prices, and bring down the prices to a reasonable level.

Sir, this rise in prices of certain articles has adversely affected our international market. I can give a number of instances to show that we have heavily lost in the international markets. We find that some of the international commodities which were previously moving out of this country in lakhs of tons were today moving only in thousands of tons. Take for instance the handloom products. Our handloom goods were moving to West Africa, Burma, Malaya, Ceylon. In all these places, there is severe competition with the result that the volume of goods that we are sending to these countries now have considerably decreased. If we are to find out the reasons for the present state of affairs, we will find that one of the primary factors—I do not say that it is the only factor—is that the cost of production is much more than what it was previously. Other countries are watching the situation very carefully. They are trying to bring down the prices. But here we find that somehow or other the steps that we take tend to raise the prices. If the present state of affairs were allowed to continue, I am afraid we will lose our international market completely, in respect of these commodities that we are now very eager to send outside and earn foreign exchange.

Coming to Industries, I am extremely thankful to the Hon. Minister for Industries for giving a very clear exposition of the industrial policy of the Government. He has stated that the industrial development mostly rests with the success of the Neiveli Project. Sir, we find that a number of side industries will be started in Neiveli. We also find that a Thermal Station will be established in a couple of months. We are also glad to know that in another 1½ years or so, our position will improve. It is really a good thing. Electricity is expected to be generated to the extent of 2 lakh kilowatts. Yesterday, the Hon. Minister for Industries has also invited the private sector to start a number of industries. I can tell the Hon. Minister that the industrialists will be anxiously awaiting the outcome of the report of Dr. Lokanathan to whom

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [6th March 1959]

the Government have entrusted the work of finding out the industrial potentialities of this State. It all depends upon the assistance that the Government give to the industrialists. I do not say that the Government are not giving assistance and are not co-operating with the industrialists. With greater co-operation and assistance from the Government, I can assure the Hon. Minister that the industrialists and entrepreneurs will play their part and play it well. If at all there is one community which is very much hit and which is very much battered and shattered by everybody, it is only the mercantile community. If at all there is one community which gets all the benefits, it is the labour community. We have to find out the reasons for the present position. Somehow, the mercantile community has been maintaining its present level with all the hammerings that they get from labour and others. With a little backing given by the Government and also labour, I am sure that the mercantile community will go up. Further the problem of unemployment is linked with the starting of a number of industries. It is only by starting a number of industries that we will be able to solve unemployment. It is not necessary that we should start only big-scale industries for this purpose. The more and more we start **medium and small-scale industries**, greater is the scope for increased employment and greater are our chances for solving this unemployment problem.

I must bring another important matter before this House. I for one, am very glad that electricity is being extended to the remotest villages. In this connection, may I bring to the notice of the Hon. Minister for Electricity that the industries which have already been started are not getting enough electric power. Sometimes it is being staggered with the result, the number of shifts in industries has to be cut down. Production suffers thereby. There is no point in extending electricity to each village like this making industries starve. These industries have been started at tremendously high costs and I would request the Hon. Minister to see that their power requirements are met first. The industries are now working at a very great risk and this is a serious matter which is agitating the minds of industrialists. This question should be resolved very satisfactorily as otherwise, I am afraid, things will go from bad to worse. Shifts will be cut down and we will be creating bad blood in labour.

Sir, I have found one significant omission in the Budget speech. I expected some mention would be made about development of minor ports. We do not have any major port between Madras and Cochin came into existence. I wish that the Tuticorin Port should be developed as a major port at least with a couple of berths. I saw some reports that the principle of creating it as a major port has been accepted. But the work must be taken up as quickly as possible. The principle may be accepted now but the question may be shelved for some years, and ultimately it may not see the light of day. This Tuticorin Port must have about four quarry

[6th March 1959] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

berths because it serves five or six districts which have potentialities of development. The work must, therefore, be taken up within the shortest time possible. There are other minor ports also which have to be developed. I would not request that they should also be developed into major ports. But if they are kept in an efficient condition, they may be a 'second line of defence' when there is congestion in major ports. There have been cases of congestion in major ports and consequent delay in shipping resulting in a very huge depletion of foreign exchange. Ninety-three per cent of overseas trade is still covered by foreign tonnages. When we are undertaking very big industrial projects . . .

At this stage, the temporary Chairman rang the bell and the hon. Member resumed his seat.

* **SRI A. GOVINDASAMY :** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, எட்டாவது முறையாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது எட்டாவது முறையாக என்னுடைய எதிர்ப்பை தெரிவித்து இதில் இருக்கிற குறைபாடுகளையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு ஒரு பெரிய முன்னேற்றத்தை காண்கிறேன். அந்த முன்னேற்றம் என்னவென்றால், அதிகமான புள்ளி விவரங்கள் இருப்பதைத் தவிர வேறு மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய முறையில் அல்லது பொது மக்கள் இதை பாராட்டக்கூடிய அளவில் இந்த வரவு செலவு திட்டம் அமையவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆளும் தரப்பில் பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும், எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் உள்பட இந்த அறிக்கையில் புதிய வரிகள் இல்லை என்றும், உபரி பட்ஜெட் வந்திருக்கிறது என்றும், அதனால் வரவேற்கிறோம் என்றும் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் புதிய வரிகள் இல்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் இனிமேல் வரி போட மாட்டோம் என்ற உத்தரவாதம் இதில் கொடுக்கப்படவில்லை. பட்ஜெட் நேரத்தில் வரி வந்தால் அதற்கு நாட்டில் அதிகமான எதிர்ப்பு இருக்கும் என்ற காரணத்தால் இப்பொழுது வரி போடுவதைக் கொண்டுவராமல் இருக்கிறதோ என்று கருதுவேண்டியதாக இருக்கிறது. சென்ற பட்ஜெட்டிற்குப் பிறகு விவசாய வருமான வரியைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். விற்பனை வரிச் சட்டத்தைத் திருத்தி அதனால் உபரி வருமானம் வருவதற்கு வழி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல், புதிதாக இப்பொழுது நயா பைசா முறையைக் கொண்டுவந்திருப்பதால் நம் சர்க்கார் நடத்துகிற பஸ் சர்வீஸில் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. வரி போடாவிட்டாலும் இந்த டெசிமல் காயினேஜ் முறையைக்கொண்டு வந்திருப்பதால் அதிகப்படியான வருமானம் பஸ் சர்வீஸுக்கு கிடைக்கிறது. இப்படி மறைமுகமாக சர்க்கார் பொது மக்களிடத்திலிருந்து அதிகப்படியான வரியல்லாத வருமானத்தை அடைந்து வருகிறார்கள். மக்களுக்கு வரிக் கொடுமை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நமது அரசாங்கம் மறுக்க முடியாது. இதைப்பற்றி அவர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புஸ்தகத்திலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இன்றையதினம் நமது ராஜ்ய சர்க்கார் போடக்கூடிய வரி போதாது என்று மத்திய சர்க்காரும் வரி போடுகிறார்கள். அவர்கள் தீப்பெட்டிக்கு வரி, தேயிலைக்கு வரி, காபிக்கு வரி, புகையிலைக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். புகையிலைக்கு வரி போட்டதன் காரணமாக நாட்டில் சிகரெட்டின் விலை உயர்ந்து விட்டது. அதனால் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு சிகரெட் பிடிக்கும் வழக்கம் இல்லாவிட்டாலும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குடிக்கிறாரோ என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் கனம் காமராஜ் அவர்கள்

[Sri A. Govindasamy] [6th March 1959]

குடிப்பது உண்டு. அதனால் அவருக்கும் இது பாதிக்கும். இன்றைய தினம் புகையிலைக்கு வரி போடுவதன் காரணமாக இவைகள் எல்லாம் பாதிக்கப் படுகின்றன. (யாரோ குறுக்கிட்டார்), “ஆடு நனைகிறதே என்று ஓயை அழுத்தாம்” என்பதைப் போல் இருக்கிறது. ஒருக்கால் அதை காமராஜ் சமாளிக்கலாம். ஆனால் நடுத்தர வகுப்பினர்கள் என்ன செய்வார்கள். அவர்களுக்கு இது ஒரு அத்தியாவசிய பொருளாக இருக்கிறது. இவை களுக்கு வரி போட்டால் அவர்களால் எப்படி சமாளிக்க முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். தீப்பெட்டியை நடுத்தர வகுப்பினர்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்படு வார்கள். இதைப் பற்றி யெல்லாம் சொன்னால் அது மத்திய அரசாங்கத்தால் போடப்படுகிறது, எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லலாம். நமது நிதி அமைச்சருக்கு வாதாடுவதற்கு திறமை இருப்பதால் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லி இப்படிப் போடக்கூடாது என்றும் அல்லது அப்படிப் போட்டாலும் அதன் மூலம் வசூலிக்கப்படுகிற தொகையில் ஒரு அளவாவது நமக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏன் அவர்களுடன் வாதாடக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படி திறமையாக வாதாடி கொஞ்சம் பணத்தைக் கொண்டு வந்து இங்கே ஈடு செய்து கொள்ளலாம் அல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உங்களுடைய தலைவர் பாராட்டு கிறார். ஆனால் நீங்கள் மறுக்கிறீர்களே, யார் சொல்வதை நம்புவது என்று தான் தெரியவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : டில்லியில் சென்று நீங்கள் சண்டை போட்டதாக கேள்விப்பட்டேன் என்று சொன்னேனே தவிர சண்டை போட்டதாக நான் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேள்விப்பட்டேன் என்பதை யாவது பக்கத்திலுள்ளவருக்கு தெரிவிக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : எங்களுடைய தலைவரிடத்தில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர் சொல்வதை நாங்கள் நம்புவோம். அதில் ஆட்சேபனை கிடையாது. அவர் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் கிடையாது. ஆகவேதான் நான் மறுபடியும் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறேன், அவருடைய உரையிலிருந்தே நன்றாகத் தெரிகிறது, மற்ற ராஜ்யங்களில் நிதி நிலை முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறது. நமது நிதி நிலைமையைப் பற்றி நிதி கமிஷனை கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளக்கூடாதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நிதி கமிஷனுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. ஹைக்கோர்ட்டுக்கும், சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம் உண்டோ அந்த சம்பந்தம் தான் நிதி கமிஷனுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது. இதை ஒப்புக்கொண்டால் உங்கள் தலைவர் சொல்வதை மறுக்கவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நிதி கமிஷன் சிபாரிசை மத்திய அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லையா என்ன?

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்ததற்கு நன்றி. நிதி கமிஷனிடம் அவர் வாதாடினால் அவருக்கு நிச்சயமாக கிடைக்கும். அதற்கு வேண்டிய திறமை அவருக்கு இல்லையா? அவர்களிடம் ஏன் அதிகமாகக் கேட்கக்கூடாது. மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தொகையை அவர்கள் செலவழிக்காமல் இருக்கும்போதும், நமக்குக் கொடுத்த தொகையை நாம் செலவு செய்திருக்கும்போதும் ஏன் இன்னும் அவர்களைக் கேட்டு அதிகமாக வாங்கி வரக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய திறமை நமது அரசாங்கத்திற்கு இல்லையா, நிறைவேற்றுவதற்கு வேறு திட்டங்கள் இல்லையா, அதிகமாகக் கேட்பதற்கு ஏன் தயங்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

[6th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வடக்குடன் வாதாடி என்னால் வெற்றிகாண முடியும், ஆனால் தெற்கே உங்களுடன் வாதாடி என்னால் வெற்றிகாண முடியவில்லை. உங்களுடனும், அண்ணாதுடனும் வாதாடி வெற்றிகாண முடிவதில்லை. உங்களுடன் வாதாடினால் அதிகப் படியான கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : வடக்குடன் திறமையாக வாதாடவில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். இடண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு 398 கோடி ரூபாய் கேட்டு 358 கோடி ரூபாய்தான் வாங்க முடிந்தது. (சில குறுக்கிடல்) என்னுடைய நேர்ம் செலவழிந்து போகிறது. வீணாகிறது.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் மழை இல்லாத காரணத்தால் திருநெல்வேலி மாவட்டம், ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் நிதி நிலை அறிக்கையில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை விட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அதையும் சேர்த்தால் ஒருக்கால் பஞ்சம் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்பட்டு விட்டது என்று கருதுவார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவ்விதம் விட்டு விட்டார்களோ என்று தெரியவில்லை. அநேகம் இடங்களில் டஞ்ச நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாக வரி வஜா செய்திருக்கிறார்கள். கன்யாகுமரி மாவட்டத்திலும் வரண்டுபோய் விட்டது, மணிமுத்தூர் பிரதேசத்திலும் வரண்டு போய்விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்கேயெல்லாம் வரி வஜா செய்திருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களுக்கும் வரி வஜா சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது என்று திரு தாமஸ் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். வருஷத்திற்கு வருஷம் படிப்படியாக உயர்ந்து 1957-58-ல் ஏக்கருக்கு 1300 பவுண்டாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று கணக்குக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு உற்பத்தி உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்று சொல்லும்போது விலை வாசியும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதைக் குறைக்க என்ன காரணம் என்று கேட்டால் எங்களுக்கு வழி தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். வழி அவர்களுக்குத் தெரியும் உணவு தானியத்தைப் பதுக்கல் காரர்கள் பதுக்கிவிடுகிறார்கள். (ஸ்ரீ ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: யார் பதுக்கல்காரர்கள்?) வியாபாரிகள்தான். பதுக்கல்காரர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பதுக்கல்காரர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறது. விவசாயிகள் கையில் இருந்து வாங்கும் நெல்லுக்கு அதிக விலை கிடையாது. விவசாயிகள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உபகரணங்களுக்குக்காக பிண்ணாக்கு முதலியவைகளுக்காகவும், மற்றக் காரியங்களுக்காகவும் செலவிடுகிற தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்று உணவு தானியங்களின் விலை உயர்வின் காரணமாக கிடைக்கக் கூடிய தொகை விவசாயி கைக்குப்போகிறதா என்றால் இல்லை. இடையில் இருக்கிற பதுக்கல் வியாபாரிகளுக்குப் போய்விடுகிறது. திரு கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் இதை ஒப்பு கொள்ளுவார்கள். அவர் ஒரு விவசாயி ஆனதால் இதை நன்றாக உணர்ந்திருப்பார். ஆகவே அதை உணர்ந்து “ஸ்டேட் டிரேடிங்” கொண்டு வந்தார்கள். அரசாங்கத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட வியாபாரிகள் அத்தனை பேரும் எதிர்ப்பார்கள். இப்பொழுதும் தகவல் வந்திருக்கிறது. எந்த வியாபாரியும் இதை மறுக்க முடியாது.

சர்க்கார் செய்யும் காரியங்களை நிறைவேற்றுவதில் அவர்கள் கையாள் கிற முறையின் காரணமாக திறமைக்குறைவின் காரணமாக எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்ல ஒரு எடுத்துக்காட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி மிகப் பெரும் அளவில் பொறுக்கு விதைகளை விசுவாயிகளுக்கு ஏராளமாகக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகப் பேசினார்கள். 360.

[Sri A. Govindasamy] [6th March 1959]

விதைப் பண்ணைகளை நடத்தப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். 360 விதைப்பண்ணைகள் திறக்கப்பட்டு நடத்தப்படுகிறதா? அதற்காக செலவு செய்ததில் திறமையாக நடத்தி லாபம் கிடைக்கச் செய்தார்களா? கிட்ட தட்ட 4 லட்சம் ரூபாய் இந்த இனத்தில் செலவு செய்தார்கள். இவர்களுடைய திறமையின்மையின் காரணமாக அதில் இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் ஒரு லட்சத்து இருபத்திநாலாயிரத்து நானூறு ரூபாய். இப்படி ஒவ்வொரு வகையிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் சால்சுப்பத்தில் ஏற்படுத்திய டின் “பார்ம்களில்” 15,000 ரூபாய் நஷ்டம். விவசாய அமைச்சருடைய ஊரில் நாசரத் பேட்டையில் 15,000 ரூபாய் நஷ்டம். இவற்றிற்காக இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டுமா? நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலும் வெளியிலும், எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன திட்டத்தைக் கிண்டல் செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டு “இறைச்சி கடை வைக்கச் சொல்லுகிறார்; கோழி முட்டை விற்கச் சொல்லுகிறார்” என்று பேசி வருகிறார்கள். ஆனால் உங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட சமையல் வேலையைக்கூடத் திறம்பட உங்களால் நடத்தமுடியவில்லையே? அதிலே எவ்வளவு நஷ்டம்? சுமார் 4,300 ரூபாய் சர்க்கார் கட்சிக் கொரடா நடத்தின—ஹாஸ்டலில் தங்கியுள்ள உறுப்பினர்களுக்காக நடத்திய உணவு விடுதியின் காரணமாக நஷ்டம் ஏற்பட்டது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினர்கள் அதிமாகச் சாப்பிட்டதுதான் நஷ்டத்திற்குக் காரணமா?

SRI A. GOVINDASAMY : அங்கத்தினர்கள் சாப்பிட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கிற அத்தனை பேரும் மிகவும் மோசமான சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டும் இவ்வளவு நஷ்டம் வந்தது. இந்தக் குற்றச்சாட்டைக் காங்கிரஸ் கட்சிக் கொரடா அவர்கள் மறுக்க முடியாது. அந்த ஹாஸ்டலில் இருக்கிற உணவு விடுதியில்தான் சாப்பிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டது. இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் அவ்வளவு பேரும் இதை ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். இதை மறுக்க முடியாது.

நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் பரம்பிசுளத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பாராட்டுகிறேன். கேரள அரசாங்கத்தாருக்கு பரம்பிசுளத் தண்ணீரை கொடுத்ததற்காக நிதியமைச்சர் அவர்கள் உரையில் நன்றி தெரிவிக்கப்படவில்லை என்று இங்கே பலமாக வாதிடப்பட்டது. அவர்கள் பரம்பிசுளத்திற்குப் பதிலாக சோலையாறு தண்ணீரில் ஒரு பகுதியைப் பெற்றுக் கொண்டுதான் அதைக் கொடுத்தார்கள். பரம்பிசுளத் திட்டம் உங்களுக்கு வேண்டுமென்றால் எங்களுக்குச் சோலையாறுத் திட்டம் வேண்டுமென்ற நிலையில்தான் அது ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே சோலையாறு திட்டத்தை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததற்கு அங்குள்ள காங்கிரஸ் காரர்களை நன்றி தெரிவிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அணைக்கட்டுகளைக் கட்டிவிட்டோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவைகளை நாங்கள் போய்ப் பார்த்தோம். மணி முதலாறு திட்டத்தால் எதிர்பார்த்த அளவு பயன் கிடைக்கவில்லை. சாத்தனூர் திட்டத்தால் எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். அணை கட்டிய அளவுக்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் களைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இன்னும் பெரும் அளவில் அணைகள் கட்டப்பட வேண்டி இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. எல்லா வற்றையும் பரிசீலனை செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் பனை மலை எரித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற 5, 6 லட்ச ரூபாய்தான் செலவாகும், என்று கணக்கிடப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் பூர்த்தியானதா? பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் வந்து அதைப் பார்வையிட்டார்கள். அவர்கள் மராமத்துவிட்டுப் போயும் அதைத் திட்டத்தில் சேர்க்கவில்லை. கோசி

[6th March 1959] [Sri A. Govindasamy]

நதித் திட்டம் கள்ளக்குறிச்சியின் வட்டத்தில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்தார்கள். 87 லட்சம் செலவாகும் என்று புள்ளிவிவரத்தைக் காட்டினார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair).

எங்களுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் சென்ற கூட்டத்தில் பேசும் போது கோழிப் பண்ணை வைத்து அரசாங்கம் நடத்த வேண்டுமென்று கூறியதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலும், வெளியிலும் கிண்டல் செய்யும் முறையில் பேசிவந்தார்கள். அப்படிப் பேசி வந்தவர்கள் இன்றைய தினம் கோழிப் பண்ணைக்காக 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டம் நீங்கள் நடத்துகிற சமுதாய நலத் திட்டத்தில்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது ஒன்றும் புதிய திட்டமல்ல. வருஷா வருஷம் நடந்து வருகிற திட்டந்தான்.

SRI A. GOVINDASAMY : He is taking my time, Sir.

MR. SPEAKER : Then the hon. Member need not yield.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த அரசாங்கமானது கதருக்கு காட்டுகின்ற அக்கரையின் அளவு கைத்தறிக்கு காட்டவில்லை என்பதை மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் கதரை வெறுப்பதாகக் கூறவில்லை. நான் கதர் கட்டியவன்தான். மாணவப் பருவத்தில் நான் கதர் கட்டியவன்தான். பின்பு நான் அதிலிருந்து மாறுபட்ட போது கதர் கட்டுவதை விட்டு விட்டேன். மேலும் பொருளாதார நிலைமையை ஒட்டிப்பார்த்தாலும் கதர் கட்டுவது ஏழைகளாலும், நடுத்தர வகுப்பினர்களாலும் முடியாது என்று கூறலாம். நீங்கள் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்கு symbol ஆக ஒரு சமயம் இந்தக் கதரைக் கட்டி வந்தீர்கள். இப்பொழுது அதற்கு அவசியம் இல்லை. கதருக்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கி இருப்பது அலுவலியமானது. அதற்குப் பணத்தை ஒதுக்கி பாழாக்குகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்குத் தான் அந்த இலாகா பயன் படுகிறது. தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. இன்னும் 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் அதிகமாக வேண்டுமானாலும் கொடுங்கள். ஆனால், சாதாரண மக்கள் இந்தக் கதரை வாங்கினால் கட்டுப்படியாகாத நிலை இருப்பதாலும், அது ஏழைகளின் பொருளாதார நிலைமைக்கு ஒவ்வாதது என்பதாலும் அதற்குப் பணத்தை ஒதுக்கிப் பாழாக்காதீர்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். மேலும் கதருக்கு 3 அணு ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கைத்தறிக்கு 1½ அணுதான் கொடுக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் துணியில் ஓரத்தைத் தைத்துவிட்டால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் கதர் ரெடிமேட் துணிகளுக்குக் கூட சேல்ஸ் டாக்ஸில் இருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் இந்தமாதிரி வித்தியாசம் பாராட்டுகிறீர்கள்? ஒரு கட்சியின் கைபோக உரிமையான கதருக்கு இந்த மாதிரிச் சலுகைகள் கொடுப்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. கைத்தறி வாரங்கள் நடத்துகிறார்கள். எதிர்கட்சிகள் எல்லாம் எங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கூறுவது பெருமூக்களை எமாற்றுவதற்காகக் கூறுவதே தவிர உண்மையில் கூறுவதில்லை. கைத்தறிவார விழாக்கொண்டாடப்பட்டது. அதில் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்தான் பெரும்பாலும் கலந்து கொண்டார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அழைக்கவில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள், விவசாய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் ஆகியவைகளை வகுக்கும்போது எங்களைக் கலந்தார்களா? கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரைக் கலந்தார்களா? எதிர்க்கட்சியினரைக் கலந்தார்களா? இவ்வாறு திட்டங்களை வகுக்கும் போதெல்லாம் எதிர்க்கட்சிகளைக் கலக்காமலேயே செய்து விட்டு எதிர்கட்சிகள் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே திட்டங்கள் நிறைவேற்ற ஒத்துழைக்க

[Sri A. Govindasamy] [6th March 1959]

வேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? இன்றைக்கு வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு எண்ணிக்கைபலம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்? மக்களிடம் சென்று எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்ற இடையூறுக இருக்கிறார்கள் என்று தவறான பிரசாரத்தைச் செய்து வருகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் விவசாய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் நான் ஏற்றிருக்கும் பணியை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டுமானால் தொகுதிக்குப் போகாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நான் அடிக்கடி தொகுதிக்குப் போய்வருகிறேன். அநேகம் நோட்டீஸ்கள் எல்லாம் அச்சிட்டுத் தொகுதிக்கு வந்தால் ஒத்துழைப்பைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : On a point of order, Sir. கனம் அங்கத்தினர் தம் தொகுதிக்குப் போகலாம். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் போவதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுவது மற்ற அங்கத்தினர்களுடைய கௌரவத்தைப் பாதிக்காதா என்பதை தாங்கள் கவனித்து ரூலிங் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : How is it unparliamentary to say that the hon. Members did not go to their 'Thokuthi'? The hon. Member cannot object to that.

The hon. Member is entitled to say it back to them. (The hon. Member Sri Bharathi stood up again). Please sit down. There is no point of order. If the hon. Member does not like that, that is a different matter. What the hon. Member said is in order.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Will the Chair allow us to pass similar remarks about the members of the opposition?

MR. SPEAKER : Yes, but not all sorts of remarks.

SRI S. LAZAR : இப்போது கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது இந்தச் சபையில் உள்ள ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்கள் தொகுதிக்குப் போகவில்லை என்ற முறையில் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதுபோல் சொல்வதானது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் நேரிடையில் குறிப்பிடுவதாக இருக்கிறது. இந்தச் சபை விதிகளின்படி ஒரு அங்கத்தினர் மற்ற ஒருவரைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

(The hon. Member Sri A. Govindasamy rose.)

SRI S. LAZAR : I may be permitted to pursue my point.

(The hon. Member Sri A. Govindasamy again rose.)

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Govindasamy cannot answer the point. It is the Chair that must decide that.

Will the hon. Member Sri Lazar kindly quote the relevant rule?

SRI S. LAZAR : Yes, Sir, I shall if the rules copy is passed on to me since I do not have a copy with me now.

MR. SPEAKER : When the hon. Member raises a point of order he must have provided himself with a copy of the rules. Let the hon. Member get one and quote the relevant rule.

6th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is all over now, Mr. Speaker Sir. We can take up the question later.

MR. SPEAKER : The hon. Member has raised a point of order and I must give my ruling on that. If the hon. Member is not pressing his point of order I have no objection.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We will take up this question later on.

SRI S. LAZAR : As the Hon. the Leader of the House wants that it could be taken up later

MR. SPEAKER : I am sorry, if the hon. Member is raising his point of order, let him do so now. If he is not doing so, he may resume his seat.

SRI S. LAZAR : I am raising the point now, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : My time is taken up by these interruptions, Sir.

MR. SPEAKER : I will give you extra time to compensate this.

SRI S. LAZAR : Rule 66 of the Assembly rules says :

'A member, while speaking, must not—

(i) give his opinion about or refer to any matter on which a judicial decision is pending;

(ii) make a personal charge against a member.'

Sir, the personal charge here is that the members belonging to the Government group are not visiting their constituencies. This is a personal charge and there cannot be a more personal charge than this against members of this Assembly. Therefore my submission is that this is a personal charge against the Members of this House, a charge which the hon. Member is not entitled to make. He may make allegations against the Government, allegations against the party as such, but to say individually, that the members belonging to the Government group are not visiting the constituency will amount to a personal charge against the member concerned. Therefore I raise this as a point of order under Rule 66 of the Assembly Rules and request the Chair to give a ruling on this.

MR. SPEAKER : My reading of the expression 'personal charge' is, if the hon. Member had said 'the Hon. Member Sri Lazar is not going to his constituency', then it would be a personal charge. What the hon. Member said was only a criticism and not a personal charge. I therefore rule that what the hon. Member said is perfectly in order. The hon. Member Sri Govindasamy may continue.

SRI A. GOVINDASAMY : தலைவர் அவர்களே, அரசியல் கட்சிகள் வேறுபாடுகளை விட்டு ஒன்றாகச் சேர்த்து இத்திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு இந்தச் சபையில் இருக்கும் கட்சிகள் எல்லாவற்றின்

[Sri A. Govindasamy] [6th March 1959]

ஒத்துழைப்பையும் சர்க்கார் நாடுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்கிற சமுதாய நலத் திட்டங்களில் எல்லாம் நான் கலந்துகொள்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கூட்டங்களில் கூட—நான் கலந்துகொள்கிற கூட்டங்களில் கூட அவர்கள் கலந்துகொள்வதில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள், திட்டம் நல்லதாக இருந்தாலும் எங்களுடைய கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பை நாடுவதாக மட்டும் சொல்லிக்கொண்டிருக்காமல் அவர்களுடைய கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும், எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறுகிற முறையில் நடைமுறையில் செயலாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பளாக் அட்வைசரி கமிட்டி போடும்போதுகூட ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஆதாரத்தோடு எடுத்துக்காட்ட முடியும் என்று சொல்கிறேன். அது மாதிரி அல்ல, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இந்தக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளும்போது மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் கலந்துகொள்கிறார், மாவட்ட காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் கலந்துகொள்கிறார் என்பதாகவெல்லாம் பெயரும் பதவியும் போட்டு நோட்டீஸ் அச்சிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நோட்டீஸ்களை எல்லாம் கொண்டு வந்து காட்ட முடியுமா ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களோ, கம்யூனிஸ்டுக்காரர்களோ, பிரஜா சோஷலிஸ்டுக்காரர்களோ கலந்துகொள்ளும்போது பெயரை மட்டும் போட்டுக்கொள்கிறார்களே தவிர அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது ஒன்றும் குறிப்பிடுவது கிடையாது. அவர்களுடைய கட்சியும், அந்தக் கட்சியில் அவர் வகிக்கும் பதவியும்கூட நோட்டீஸ் போடுவது என்றால் அச்சிடவேண்டும்.

என் தொகுதியில் ஒரு பத்து கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் கூட வந்து பார்த்தார்கள். சென்ற ஆண்டில் ப்ரையாரிட்டி லிஸ்டில் டாப்பாக இருந்த பணங்குப்பம் கிராமத்திற்குக்கூட இன்னும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. முன்பு அரசாங்கம் கம்பெனிமேல் பழியைப் போட்டுக்கொண்டிருந்தது. இப்போது கம்பெனிகூட இல்லை. அரசாங்கமே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதன் காரணமாக அந்த கிராமங்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்து கொடுத்தால் அவருக்கு நான் மிகவும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறோம். அது போலவே நான் தென்னாற்காடு எல்லாவகையிலும் மிக மிக புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். உடனடியாக இந்த கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக்....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Before the next hon. Member starts speaking, I would like to say a word.

கனம் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த எங்களில் யாருடைய ஒத்துழைப்பையும் கோருவதில்லை என்று குறிப்பிட்டதற்குத் தகுந்த பதிலாக—கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் 'என் தொகுதிக்கு வாருங்கள். இத்திட்டத்தில் நோட்டீஸ்கள் முதற்கொண்டு நானே அச்சடித்து மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கோரி நான் சேர்ந்து உழைப்பது தெரியும்' என்று குறிப்பிட்டவிடத்திற்கு கனம் கோவிந்தசாமிக்கு நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

(Sri A. Govindasamy rose.)

MR. SPEAKER: The hon. Member has already made his speech. I am not going to allow him to speak again.

[6th March 1959]

SRI M. P. SUBRAMANIAM: On a point of personal explanation, Sri.

MR. SPEAKER: No, the hon. Member Sri Chinniah Kovunder will now speak.

* SRI N. P. M. CHINNIAH KOVUNDER: தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முக்கியமான பல முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்குத் தகுந்தபடி நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதனால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவதோடு, இந்த ஆண்டு பருவமழை பல மாவட்டங்களில் பொய்த்துப் போய் இருக்கிற காரணத்தினால்—முக்கியமாக மருங்காபுரி ஜமீன் போன்ற இடங்களில் உள்ள விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதனால் வரிவஜா செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில் பலவிடங்களில் பயிர் சாவியாகப் போய்விட்டது. ஆகவே அவர்களுடைய நிலைமையை சர்க்கார் சரியான முறையில் கவனிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நீர்ப்பாசன திட்டத்தில் சர்க்கார் பல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தாலும் எங்கள் பகுதியிலும் சிறிசில் பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. துவரங்குறிச்சிக்கு அருகில் பாலாறு என்ற இடத்தில் அணை கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. அதோடு கண்ணனூற்று என்ற இடத்தில் மலைகள் இருக்கின்றன. அந்த மலைகளுக்கிடையே சொற்ப செலவில் அணைகட்டி நீர்த் தேக்கம் ஏற்படுத்தினால் ஏராளமான ஏக்கரா நிலம் சாகும்படிக்கு வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் மணப்பாறைக்கும் புதுக்கோட்டைக்கும் காவேரி ஆற்றிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் கொண்டு வரவேண்டிய பிரச்சனை இருக்கிறது. ஸ்ரீ முத்தையச் செட்டியார் அவர்கள்கூட பேசும் பொழுது இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே இந்த இடத்திற்கு காவேரியைத் தருவிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல ஆண்டு காலமாக அங்குள்ள மக்களுக்கு இது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மக்களிடமிருந்து சிறு சேமிப்பு மூலமாக வசூலித்தாலும்கூட அதைக் கொடுக்க ஏராளமான மக்கள் முன்னுக்கு வருவார்கள். சிறு சிறு திட்டங்களை விட பெரிய திட்டங்களை அமுல் நடத்தினால் தான் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஆகவே அங்குள்ள மக்கள் முன்னேற்றத்தைக் கருதி அரசாங்கம் இந்த திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் முன்பு ஒரு தடவை விவசாய மாநாடு நடந்தபோது கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் அந்த மாநாட்டிற்கு வந்திருந்தார். அங்கு ஒரு மிராசதார் கனம் முதல் மந்திரியை புதுக்கோட்டைக்கும் மணப்பாறைக்கும் ஊஞ்சலூரிலிருந்து ஒரு கால்வாயை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டதற்கு கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் யோசித்துதான் செய்யவேண்டும் கட்டாயம் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் தஞ்சை ஜில்லாவில் பயிர்கள் சாவியாக போய்விடும் என்று பதில் சொன்னார். நான் சொல்வது என்னவென்றால் அப்படி கொண்டுவரும் தண்ணீரை புதுக்கோட்டைக்கு ஒரு வருஷமும் தஞ்சையுக்கு ஒரு வருஷமும் கொடுக்கவேண்டும் அதனால் என்ன ஆட்சேபனை இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஆகவே இந்த வாய்க்காலை வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

போக்குவரத்து வசதிக்காக ராஜ்யம் பூராவிலும் ரஸ்தாக்கள் போடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ரஸ்தாக்கள் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் முக்கியமாக சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் போட்டு வருகிறார்கள். மக்கள் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் சர்க்கார் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து மொத்தம் இருபதாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ரஸ்தாக்கள் போடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ரோடுகள் ஆங்கு

[Sri N. P. M. Chinniah Kovunder] [6th March 1959]

போடப்பட்ட போதிலும் இவைகள் சரியாகப் போடப்படாததினால் மக்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் சரியாகச் செலவிடப்படுவதில்லை. இந்த ரோடுபோடும் வேலையை ஜில்லா என்ஜினீயர்கள் கையில் கொடுப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்க அறிக்கையின் பிரகாரம் உயர்தர வித்துக்களைத் தயாரிப்பதற்கான 360 விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதெனவும் இத்திட்டம் 1959-60-ம் ஆண்டுக்குள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் எனவும் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி நடப்பு ஆண்டில் 180 புதியப் பண்ணைகளை திறப்பதென்றும் திட்டம் இட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பண்ணைகளுக்கான நிலத்தைப் பெறுவதும் பண்ணைகளை நடத்துவதிலும் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஆகவே எதிர் பார்த்த அளவு பண்ணை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. பல பண்ணைகளில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பலனும் கிட்டவில்லை. இவ்வாண்டில் இதுவரையில் எட்டு புதிய பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல பண்ணைகளை நல்ல பலன் கிட்டாத காரணத்தாலும் சிலவற்றை நிலவளம் சரிவர இல்லாத காரணத்தாலும், இன்னும் சிலவற்றை போதுமான நீர்ப் பாசனம் இல்லாததாலும் கைவிட வேண்டியதாயிற்று. இதே காரணங்களால் இவ்வாண்டு இறுதியில் இன்னும் சில பண்ணைகள் மூடப்படலாம். ஆகவே இவ்வாண்டு இறுதியில் சுமார் 130 பண்ணைகள்தான் நடைபெற்றுவரும் என்று கூறப்பட்டது. விவசாயம் சாதாரணமான விஷயம் அல்ல. கோடிக்கணக்கான மக்கள் இதனால் வாழுகின்றார்கள். ஆகவே பொறுக்கு விதைக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் அளித்து விஞ்ஞான முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஒரு பழமொழி உண்டு. “அகல் உழுவதைவிட ஆழ உழு” என்று சொல்லப்படுகிறது. நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்தால்தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். சாதாரண விவசாய முறையிலும் விஞ்ஞான முறையிலும் சாகுபடி செய்வதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டால்தான் நல்ல பலன் அடைய முடியும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு மாடுவாங்கவும் மற்ற ஏர், உரம், போன்ற விவசாயக் கருவிகளைப் பெறுவதற்கும் சர்க்கார் தேவையான பணம் கொடுத்துத் தவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் நல்ல காரியம். ஆகவே நன்று செய்வதை இன்றே செய்யவேண்டும், என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உச்சவரம்பிற்கு மேற்பட்ட நிலங்களை ஏழைகளுக்கு நல்ல முறையில் நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுப்பது மிகவும் நல்லது. ஆகவே விவசாயப் பண்ணையைச் சர்க்கார் நடத்துவதற்கு தக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதனால் எம்.எல்.ஏ-க்களுக்குத்தான் லாபம் என்று மற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் எருத் தொழிற்சாலையை தேசிய மயமாக்க வேண்டும். பொதுமக்களிடமிருந்து லட்சக் கணக்கில் லோன் மூலமாக பணம் கிடைக்கும் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலை நல்ல முறையில் நடத்தினால் அது எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கும்.

கல்விச் சலுகை கொடுத்தது பற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் கணக்குப்பிள்ளைகள், முனிசிப்புகள் குழந்தைகளுக்கும் இச்சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. பொதுவாக இந்தக் கணக்குப்பிள்ளைகளும் பொறுப்புடன் வேலை செய்வதில்லை. இவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் 30 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. பொதுவாக இவர்கள் படிப்பிற்காகவோ அல்லது திறமைக்காகவோ இவர்களை வேலையில் அமர்த்துவதில்லை. பரம்பரை பாத்தியதையை கொண்டு சாதாரணமாக இவர்கள் வேலைக்கு வருகிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மிராசதாரர்களாக இருக்கிறார்கள், படிப்பு வாசனையே இல்லாதவர்கள். தலையாரியோ மற்றவரோ எழுதிக் காகிதத்தை நீட்டினால் கையெழுத்துப் போட்டுவிடுவார்கள். இவர்களால் மக்களுக்கு யாதொரு நன்மையும் கிடையாது. இவர்கள் தங்கள் இடத்தை விட்டுவிட்டு ஒரு வித பொறுப்பும் இல்லாமல் வெளியே சென்று விடுவார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட அக்கரை இல்லாதவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிப்பதை விட வேறு ஏழை குழந்தைகளுக்குக்

[Sri N. P. M. Chinniah Kovunder] [6th March 1959]

கொடுக்கலாம். சாதாரணமாகக் கிராமங்கள் விவசாயிகளுக்கு புறம் போக்கு நிலங்களை கொடுப்பதாக சொன்னார்கள். இந்தக் காரணங்களால் ஒரு பெரிய மிராசதார் 2 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை 2,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே கிராமக் கணக்குப்பிள்ளை, கிராம முன்சிபு முதலியவர்களை நியமிக்கும் முறையில் மாறுதலைக் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த உத்தியோகங்களுக்கு போதிய அளவு படித்தவர்கள் வருவதில்லை யென்றாலும், போதிய அளவு படிக்காதவர்களையே நியமித்து அவர்களை ஊரை விட்டு ஊர் மாற்ற வேண்டும். கிராம அதிகாரிகளை ஒரே ஊரில் வைத்திருப்பதால்தான் இந்த மாதிரியான அநியாயமான காரியங்கள் நடக்கின்றன. மேலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளமாகிய 30 ரூபாய் மிகவும் குறைவான சம்பளம். இவ்வாறு குறைவான சம்பளம் கொடுப்பதும் இந்த அநியாயங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு 70 ரூபாய் அல்லது 100 ரூபாயாவது சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். கிராம முன்சிபிற்கு வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவர் 30 ரூபாய் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு, ஆடு மாடுகள் பற்றிய கணக்கு, ஜனன மரணக் கணக்கு, விவசாய சம்பந்தமான கணக்குகள் முதலிய கணக்குகளை எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அடிக்கடி ஜமாபந்திகளுக்குப் போய்வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் “நாங்கள் ஜமாபந்திகளுக்குப் போய்வருவதற்கே எங்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் செலவாகிறது. உங்கள் சர்க்கார் எங்களுக்குக் கொடுக்கும் 30 ரூபாய் சம்பளம் போதவில்லை” என்று எங்களிடம் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் சம்பளம் போதாமலிருப்பதால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பணத்திற்கு ஏழைகள் தலையில் வைக்கிறார்கள். சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களையும், சர்க்காருக்குச் சொந்தமான மாங்களையும் தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இதையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு 100 அல்லது 125 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் தூண்கள். அவர்களை நியமிக்கும் முறையில் நல்ல மாறுதலைச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதைய நியமன முறையை மாற்ற வேண்டும். மக்கள் நலனுக்கான காரியங்களை யெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன், அதற்கு சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சிகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் சிற்றூரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI T. V. SANNASI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று இதை ஆதரிப்பவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக இந்த அசெம்பிளியில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை பாராட்டுவதோ அல்லது குறை கூறுவதோ அவ்வளவு சாமானியமான காரியம் அல்ல என்பதைத்தான் என்னுடைய 7-8 வருஷ அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறேன். பட்ஜெட்டைப் பாராட்டுவதோ குறைகூறுவதோ எல்லோராலும் முடியாது. இருந்தாலும், அவரவர்களுடைய ஆற்றலுக்கு ஏற்றபடி அதைப் பாராட்டிப் பேசுவதும் எதிர்த்துப் பேசுவதும் வழக்கமாகி விட்டது. இந்த பட்ஜெட்டில் குறை இல்லாமலும் இல்லை. ராஜ்யத்திலுள்ள குறைகளை நிவர்த்திக்கக்கூடியதாக இந்த வரவுசெலவுத் திட்டம் இல்லை. எல்லாக் குறைகளையும் உடனே நிவர்த்திக்கவும் முடியாது. “ஓம் நமச்சிவாய” என்று சொன்னவுடன் எல்லாக் காரியங்களும் நடந்துவிடக்கூடுமானால் அது சாத்தியமாக இருக்கும். நாம் நினைத்தவுடன் எதுவும் நடப்பதில்லை. பணத்தை பல இலாகாக்களுக்கும் பல திட்டங்களுக்காகப் பிரித்துக்கொடுத்து பல அலுவலகங்களின் மூலம் காரியங்களைச் செய்யும்போது எல்லாக் காரியங்களையும் உடனே செய்து விடுவது என்பதும் முடியாத காரியம். என்ன இருந்தாலும், நாட்டின் நலனைக் கருதி சர்க்காரின் தற்காலப் பொருளாதார நிலைமைக்கேற்றவகையில் ஒரு அறிஞரால் எவ்வளவு காரியங்கள் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு காரியங்கள் செய்யக்கூடிய வகையில்தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆற்றலும் நல்ல சிந்தனையும் அறிவும் வாய்ந்த

[Sri T. V. Sannasi] [6th March 1959]

ஒரு அறிவின் செல்வரிடம் இந்த ராஜ்யத்தின் பொருள் செல்வத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறோம் என்பதை நினைக்கும்போது நாம் மகிழ்சியடைகிறோம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். குறையற்ற செயலே எங்கேயும் காணமுடியாது. நல்லவரான காந்தியைக்கூட ஒருவன் சுட்டுக்கொன்றான் என்றால், நல்லதற்கும் எதிர்ப்பு இருக்கும் என்பது புலனாகிறது. அதைப்போன்று கெட்டதற்கும் எதிர்ப்பு இருக்கத்தான் செய்யும் என்பது, நமது உலக அனுபவங்களிலிருந்து நமக்குப் புலனாகிறது. நான் 1952-ம் ஆண்டிலிருந்து 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டம் விவாதிக்கப்படும் வரையிலும் இந்த அசெம்பிளியில் இருந்துவிட்டேன். இந்த அசெம்பிளியில் சென்ற காலத்தில் (பிரிஸ்யன்ட்) அறிவாற்றலும் உலக அனுபவமும் பொருளாதார நுணுக்கமும் வாய்ந்த பல அறிஞர்களைக் கொண்ட பலம்பொருந்திய எதிர்க் கட்சிகள் இருந்துகூட அப்போதும், வரவு செலவுத் திட்டங்கள் சுமுகமாகத்தான் “பாஸ்” ஆகியிருக்கின்றன. வரவு செலவுத் திட்டங்கள் “பாஸ்” ஆவது மாமூலாக இருப்பதால் இந்த விஷயத்தில் நாம் கவலைப்படுவதற்கில்லை. சில விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அரசாங்கத்தின் இன்றியமையாத கடமை ஆகும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: On a point of order, Sir. The hon. Member said that in the previous Assembly, there were brilliant Members possessing better economic knowledge. He indirectly said that the present Members of the Opposition did not come up to that level. Is he in order in saying so?

MR. SPEAKER: The hon. Member is reading too much between the lines. He said nothing about the present Assembly, and so why does the hon. Member bother about it?

SRI T. V. SANNASI: அரசாங்கத்தார் நல்ல நோக்கத்துடன் திட்டங்களுக்கு கோடிகோடியாக ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தாலும், திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது சம்பந்தமாக உள்ள அலுவலகங்களில் வேலைபார்க்கும் ஊழியர்கள் கட்சி மனப்பான்மை உடையவர்களாக இருப்பதை நான் பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்கிறது என்ற எண்ணத்தை மக்களிடையே பரப்பக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் சிலர் சில இடங்களில் விஷமம் செய்கிறார்கள். சிலர் தங்களுடைய வீடுகளில் கட்சிக் கொடியைக்கூட நிறுத்துகிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் இவ்வாறு இருப்பதானது, இந்த நாட்டில் எந்த கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் தீதாகத் தான் இருக்கும். இது, காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி நடத்தினாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சி ஆட்சி நடத்தினாலும் சரி, அரசாங்கத்திற்குக் கெடுதல்தான். காங்கிரஸ் கட்சியே நிலையாக என்றும் ஆட்சி நடத்தும் என்பது உறுதியல்ல. இந்த ராஜ்யத்தில் நாளைக்கு கம்யூனிஸ்டுகள் ஆட்சிக்கு வரலாம், அதற்கு அடுத்த நாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வரலாம். எந்தக் கட்சி ஆட்சி நடத்தினாலும், அரசாங்க ஊழியர்கள் கட்சி மனப்பான்மையுடன் பணியாற்றினால் திட்டங்கள் நன்றாக நடக்காது. அரசாங்க ஊழியர்கள் இவ்வாறு இருக்காதபடி அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியம்.

அடுத்தபடியாக, நடைபாதைகள், ரோடுகள் முதலியவைகளைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். மாநிலத்தில் பாதைகள் ரொம்ப மோசமாக இருக்கின்றன. அந்த அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. என் ஊரில் மருதாருக்கும் பணிக்கம்பட்டிக்கும் இடையில் உள்ள ரெயில்வே லைனாக “க்ராஸ்” பண்ணுவது மிகவும் கஷ்டம். அந்த ரெயில்வே லைனுக்குப் பக்கத்தில் 1½ ஆள் மட்ட ஆழமுள்ள ஒரு வாய்க் கால் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக, அங்கே ஸ்ரீ நல்லுசாமி கவுண்டர் ஜில்லா போர்டு ப்ரெஸிடெண்டாக இருந்தபோது எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அவசியமான ஆர்டரைப் போட்டார். ஆனால் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. அந்த வாய்க்காலில் போன மாதம் ஒரு கிழவி விழுந்து அவள் கால் ஒடிந்து போயிற்று. ஒரு பஸ் அங்கே விழுந்தது. காவேரி மில்லுக்கு வண்டி

[6th March 1959] [Sri T. V. Sannasi]

யிழுத்துக்கொண்டு போகும் காளைகள் சுமார் 1,500 ரூபாய்கள் பெறுமானமுள்ளவைகள் அங்கே விழுந்து அவைகளுக்குப் பிராணபத்தி ஏற்பட்டது. இப்போது எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எம்.எல்.சி.-க்கள் இவர்களுக்கு அதிகாரிகளால் மரியாதை காட்டப்படுவதில்லை. ஆனால், சில மெம்பர்களுக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறது. என் போன்ற ஏழைகளும் ஹரிஜனங்களும் அதிகாரிகளிடம் மக்கள் குறைகளை முறையிட்டால் அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. நாங்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தாலும், 1,000 அல்லது 1,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகள், “இவர்களுக்கு நாம் பயந்துதான் ஆகவேண்டுமோ!” என்று எண்ணுகிறார்கள். அந்த எண்ணம் அவர்களுடைய மனதில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துவருகிறது. அவர்களும் இந்த நாட்டில் பிறந்தவர்கள்தான். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு இன்றியமையாதவர்கள். அவர்கள் ஒழுங்காக இருந்தால்தான் அரசாங்க வேலைகளும் திட்டங்களும் நன்றாக நடக்கும். இதை சர்க்கார் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். மேலும், இப்போது ஜில்லா போர்டுகளை நீக்கிவிட்டு ஆலோசனை கவுன்சில்களைக் கொண்டுவருவதற்காக ஜில்லாபோர்டு வேலைகளை கலெக்டரிடம் ஒப்படைத்திருப்பதால், அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு சபை, ப்ரெஸிடெண்ட், மெம்பர்கள் இத்தனை பேரும் சேர்ந்து கவனிக்கவேண்டியவை ஜில்லா வேலைகள். அவைகளை கலெக்டர்களிடம் ஒப்படைத்தால், அவர்களால் ஒன்றையும் கவனிக்க முடியவில்லை.

காண்ட்ராக்ட் தொகை குறைவாக இருப்பதால், காண்ட்ராக்டர் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மக்களோ, யாரிடம் போய் சொல்வது என்று கேட்கிறார்கள். பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் அலாட் செய்து அவைகள் செலவு செய்யப்படாமல் திருப்பித் திருப்பி அனுப்பிக் கொண்டிருப்பது நல்லதொரு பயிற்சியாக இருக்கிறதே தவிர காண்ட்ராக்டர்களுக்கு கொஞ்சம் அதிகப் பணம் கொடுத்து காரியம் சாதிக்கப் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதுபற்றி கீழ் அதிகாரிகளுக்கு கடுமையான உத்தரவு போட்டு கண்காணிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாயிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, தண்ணீர் சங்கடங்களுக்கும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. கரும்பு போட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கிடமாக 30,000; 40,000; 50,000 ஏக்கர் நெல் வீளை நிலங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயம் விருத்தியாக வேண்டுமென்றால் அறுவடைக்குப் பின் நிலத்தில் நன்கு பிளவு உண்டாகும் முறையில் காய்ச்சல் போட வேண்டும். அப்படி பிளவு ஏற்பட்டால்தான் அந்த இடத்தில் உழுது பயிரிட்டால் நல்ல வெள்ளாமை கிடைக்கும். நிலத்திற்கு அடியில் ஈரம் இருந்தால் பயன்காண முடியாது. எங்கள் பகுதியில் கரும்பு சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், 25 சத வீதத்திற்கு குறைவாக இருக்கிறார்கள். அதோடு கூட, அங்கு நெல் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதத்திற்காவது தண்ணீர் இன்றி நிலம் காய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் நெல் விவசாயம் செய்பவர்கள். அதே நேரத்தில் கரும்பு முதலாளிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் 15 நாட்களுக்கு மேல் தண்ணீர் அடைத்தால் கரும்பு கெட்டுப் போய் விடுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த நிலை மிகவும் தர்மசங்கடமாக இருக்கிறது. தன் வயிற்றைக் கழுவிக்கொண்டு, தன் குடும்பத்தினரின் வயிற்றையும் கழுவிக்கொண்டு, பின்னர் நாட்டு மக்களுக்கும் உணவு அளிக்கப் பாடுபடும் விவசாயிகளின் பிரச்சனை முக்கியமா? அல்லது ஆயிரக்கணக்கில் ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு கரும்பு சாகுபடி, செய்து பணம் பணமாக குவித்து இரும்புப் பெட்டியில் சேமித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கும் கரும்பு முதலாளிகளின் பிரச்சனை முக்கியமா என்று சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். அப்படி சிந்தித்துப் பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் முக்கியமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது, இப்பொழுது சம்பந்தமில்லாது போனாலும் அதைப் பற்றி சொல்வதற்கு அங்கீகாரம் தரவேண்டுமென்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்வீஸ் கமிஷனில் ஹரிஜன மெம்பர் ஒருவர் கூட இல்லை. இது பற்றி எவ்வளவோ

[Sri T. V. Sannasi]

[6th March 1959]

தடவை சொல்லியுங்கூட அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்கமாட்டேன் என்கிறது. தகுந்த உத்தியோகங்கள் வரும்போதெல்லாம் சர்க்கார் சட்டப்படி ஹரிஜனங்களில் யோக்கியதாம்சம் உள்ளவர்களை வரவழைத்து பார்வையிட்டு பின்னர் அவர்கள் திட்டப்படி தகுதியில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இப்பொழுதுகூட ஜில்லா முன்சீப் நியமனத்திற்காக வேண்டி ஹரிஜன வக்கீல்கள்கூட, தகுதியுள்ளவர்கள் இரண்டு மூன்று பேர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பி அவர்கள் இங்கு வந்து பார்த்து விட்டுப் போனார்கள். இங்கு வந்துபோன செலவுதான் மிச்சம். உத்தியோகம் எல்லாம் கிடைத்திருப்பது மேல் இனத்தவர்களுக்குத்தான். தகுதியுடையவர்களுக்குத்தான் போயிருக்கிறது. ஆக, சர்க்காரின் உள்ளக் கிடைக்கக்கூகு மாறாக, சர்க்காரின் கொள்கைக்கு முற்றாக சர்வீஸ் கமிஷனில் பிரதி நிதித்வம் கிடைக்காத நிலை திறமாய் அமைந்திருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு மந்திரி பதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள். சபாநாயகர்ஸ்தானத்தில், ஒரு ஹரிஜனர் உலகப் புகழ் பெற்றமுறையில் அமர்ந்து வேலை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பாரபட்சம் இல்லாத முறையில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஒரு ஹரிஜனர் மெம்பரை நியமனம் செய்ய வேண்டும். அப்படி ஒரு ஹரிஜன மெம்பர் இருந்தால் தெருவில் போகிறவர்களுக்கும், வருகிறவர்களுக்கும் கலெக்டர் உத்தியோகம் அவர் இஷ்டப்படி கொடுத்து விடப்போவதில்லை. ஒருவரை மெம்பராக நியமித்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு திருப்தி ஏற்படும். ஆகவே, இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன இலாகாவின் கீழ் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் அவ்வளவு திருப்திகரமாகயில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் சாதாரணமாக ஹரிஜன் டிபார்ட்மெண்ட் என்றால் அதைக் கேவலமாக மற்றவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதுவும் சர்க்கார் சர்வீஸில் உட்பட்டதென்பதை ரொம்பப் பேர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். ஹரிஜன நலனுக்காக கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டம்கூட அது நல்ல வகையில் பயன்படவில்லை. ஆகவே செலவு செய்யப்படும் பணம் நல்ல வகையில் பயன்படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழித்தாலும்கூட அதை நான் வரவேற்பேன். அடுத்தபடியாக, மானிட ஜென்மத்தானா என்று ஐயுறும் வகையில் ஒரு சிலர், நம் நாட்டில் அமைச்சர்களையும், அரசாங்கத்தையும் நாணயக் குறைவான முறையில் திட்டி வருகிறார்கள். கீழ்தர முறையில் பலனும் பேசப்படுகிறது. ஆகவே, நாட்டில் ஒழுக்க நாணய கண்ணியம் பரவுவதற்கும், பொய்மை பரவாமலிருப்பதற்குமாக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாவது வேண்டிய அதிகாரிகளை நியமித்து தகுந்தபடி கண்காணிப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கும் வேண்டிய முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி எழுந்தார்)

SRI T. V. SANNASI : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பப் போகிறீர்களா ?

SRI A. GOVINDASAMY : On a point of order, Sir, எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் அரசாங்கம் நல்ல, காரியங்கள் செய்ததால் அதைப் பாராட்டியும், தவறுகள் இருந்தால் அதை எடுத்துக் கூறவும் செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, மானிட ஜன்மம் என்றும், பொய்மை பரவாமலிருக்க வேண்டும் என்றும் ஏதேதோ சொல்வது தவறு என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : உங்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தக் குல்லாய் யாருக்குப் பொருந்துமோ அவர்கள் போட்டுக்கொள்ளலாம்.

MR. SPEAKER : The hon. Member need not be so sensitive.

SRI T. V. SANNASI : ஆக, பாட்டாளி வர்க்கம் உழைத்து, பாடுபட்டு வரிப் பணமாக கொடுக்கும் பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். அடுத்த படியாக, கோவில்களில் எல்லாம்

[6th March 1959]

[Sri T. V. Sannasi]

அர்ச்சகர்களாக ஹரிஜனங்களைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டு வருகிறது. அதை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு என்ன தடை ஏற்பட்டுவிட்டதென்று தெரியவில்லை. ஆகவே, ஹரிஜனங்களை அர்ச்சகர்களாக அவசியம் போடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையிலே பரம்பொருள் எல்லோருக்கும் சமத்துவம் என்றால், பரம்பொருளை வணங்கும் பக்தர்கள் உண்மையாகவே பக்தர்களானால் இதை அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் பத்து வருடங்களோடு தீர்ந்துவிடப் போகிறது என்பதைக் கேட்டதும் ஹரிஜனப் பெண்களுக்குக்கூட வயிற்று உளைச்சல் ஏற்படுகிறது. மீண்டும் இச்சலுகைகள் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இந்த சமயத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காக யாரும் வருத்தப்படக்கூடாது. இந்த அலெம்பினியில்கூட, 50 வயதான ஒரு ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.யை ஹரிஜன் அல்லாத 25 வயதுள்ள எம்.எல்.ஏ. பெயரைச் சொல்லியே கூப்பிடுகிறார்கள். ஏதோ வேலைக்காரனை அழைப்பது போல், எங்கும் இந்தப் போக்குத்தான் இருக்கிறது. இது திடீரென்று மாறிவிடத்தான் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. காலப்போக்கில் இந்த வித்தியாச மனப் பாண்மை மாறுவதற்கு தொடர்ந்து வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி.

SRI K. GOPALA KOUNDER : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிது நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் சென்ற ஆண்டு மழை இல்லாதது விவசாயமும், விவசாயிகளும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது உங்களில் பெரும்பாலோருக்கு நன்கு தெரியும். குறிப்பாக செஞ்சி தாலுக்காவில் பருவ மழை இல்லாததால் ஆவணி மாதம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நஞ்சை சாகுபடி இந்த வருடம் கார்த்திகை, மார்ச்சு மாதத்தான் சாகுபடி செய்ய முடிந்தது. ஆகவே, காலம் கடந்து சாகுபடி செய்யப்பட்டதால் மகசூல் இந்த வருடம் கால் பாகம்கூட கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அங்கு வரி வஜா கொடுக்க வேண்டும். அதோடுகூட சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் லோன்களை வசூல் செய்வதையும் ஒத்திப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் மணிலா அழைப்பதுண்டு. இந்த வருடம் மழை இல்லாத காரணத்தால் போட்ட விதைகளைக்கூட காண முடியவில்லை. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் மணிலாதான் விவசாயிகளுக்கு செலவுக்கு உதவக்கூடியது. ஆகவே, இந்த வருடம் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல மணிலா பொறுக்கு விதைகள் அளிக்கப் பட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசன ஏரிகள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வெட்டப்பட்டது. அவைகள் மண்ணினால் தூர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அவைகளில் மழைத் தண்ணீர் வந்து தேங்குவதில்லை. ஆகையால் அம்மாதிரி தூர்ந்துபோயிருக்கும் ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவதின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யலாம். அந்த ஏரிகளுக்கு வரும் கால் வாய்கள் குடி மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையும் சர்க்காரே எடுத்து ரிப்பேர் செய்து கொடுத்தால், தண்ணீர் வீணாகாமல் ஏரிகளில் வந்து சேரும். அம்மாதிரி செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல அனு கூலமாக இருக்கும்.

செஞ்சி தாலுக்காவில் சுமார் 120 கிராமங்கள் மின்சார வசதி செய்வதற்காக சர்வே செய்யப்பட்டன. அப்படி சர்வே செய்யப்பட்ட கிராமங்களில் சுமார் 10 கிராமங்களில்தான் இப்பொழுது வேலை தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மீதி கிராமங்களிலும் உடனடியாக வேலை தொடங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு விவசாயிகள் ஒரு குதிரை ஓட்டத்திற்கு வரவேத்திற்கு 50 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று இருப்பதை

[Sri K. Gopala Kounder] [6th March 1959]

25 ரூபாயாகக் குறைத்து அதைப் பத்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக வசூல் செய்யலாம் என்று ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் எலக்ட்ரிக் பம்பு செட்டுகள் விவசாயிகளுக்குக் கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இதையும் முக்கியமாக அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமோனியம் சல்பேட் வெளியிலே 50, 55 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்களே தவிர, விவசாயிகளுக்கு சாதாரண விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதை சர்க்கார் நன்றாக ஆராய்ந்து விவசாயிகளுக்கு அமோனியம் சல்பேட் கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். கிராமங்களில் கம் போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. யார் அதிக கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஏதாவது ஸப்ஸிடி கொடுத்து உதவினால், அவர்கள் நல்ல முறையில் கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிப்பதற்கு ஹேதுவாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

செஞ்சி தாலுக்காவில் பெரும்பாலும் ஜில்லா போர்டு ரோடுகள் 35 ரோடுகள் செப்பனிடவது டெண்டருக்கு விடப்பட்டு 3 வருஷங்கள் ஆகி விட்டன. ஆனால் ஒரு ரோடுகூட வேலை செய்யப்படவில்லை. எங்கு பெரிய அதிகாரிகள் போகவர வசதி இருக்கிறதோ, எங்கே குறைந்த தூரத்திற்கு அதிக பணச் செலவு செய்யக்கூடிய வசதி இருக்கிறதோ, அதாவது சிதம்பரம் தாலுக்கா போன்ற இடங்களில் அதிகாரிகள் வேலை செய்துவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பிற்போக்கான இடத்தில் உடனே ரோடுகள் செப்பனிடப்பட வேண்டும் என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் அதிகாரிகளிடம் சொன்னாலும், அவர்கள் ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனித்துச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செஞ்சித் தாலுக்கா பிற்போக்கான தாலுக்கா என்று எல்லா மந்திரிகளுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அங்கு ஒரு கைத்தொழில் பாடசாலை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதோடு ஆசிரியர்கள் போதனை பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டும். இது பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஏற்கனவே விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வளத்தி, சத்தியமங்கலம் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு கிராமத்தார்கள் நிலம் நன்கொடையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுக்காவில் செஞ்சி, மேல்மலையனூர் ஆகிய இரண்டு பிளாக்குகள் ஏற்கனவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் வல்லம், மேல் உலககூர் ஆகிய இரண்டு பிர்க்காகளையும் சேர்த்து இந்த ஆண்டிலேயே ஒரு பிளாக் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுக்காவில் நந்தன் கால்வாய் புராண காலத்திலிருந்து இருந்து கொண்டு வருகிறது. சாத்தனூர் அணியிலிருந்து விழுப்புரம் தாலுக்கா பனைமலை ஏரிக்கு நந்தன் கால்வாய் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் எங்கள் தாலுக்காவிலுள்ள பெரும்பாலான நிலங்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைவார்கள்.

மேலும், என்.ஜி. ஓக்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்த்திக் கொடுத்ததுபோல் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதோடு என்னுடைய சிறு றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவு அறிக்கையை மனமுவந்து வரவேற்று, ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் தன்னை பற்றி

[6th March 1959] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். தான் தன்னுடைய தொகுதிக்குச் செல்லுவதாகவும், மற்ற காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளுக்குச் செல்லுவதில்லை என்றும் பெருமை பாராட்டிப் பேசினார்கள். தன்னைப் பற்றித் தானே பெருமை பாராட்டிக்கொள்வது அழகு அல்ல. ஒருவரைப் பற்றிப் பெருமை பேச வேண்டுமென்றால், அதை பொதுமக்கள் தான் பெருமையாகச் சொல்ல வேண்டும். அவர்களிடத்தில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தொகுதிகளுக்குச் செல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக சர்ட்டிபிகேட் கேட்பதற்குப் போகவில்லை. சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று அவரிடம் போகும்படி முது, அவர் இஷ்டப்படி சர்ட்டிபிகேட் வழங்கலாம். எங்களுடைய தொகுதிகளைப்பற்றி சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு எங்களுடைய தொகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களைப்பற்றி நல்ல சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் எங்களுக்கு சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டாம் என்பதை தங்கள் மூலம் அவர்களுக்கு இங்கு தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, கதர் துணியைப்பற்றி பேசும்பொழுது சர்க்கார் கதருக் காக இவ்வளவு பணம் கொட்டுகிறதே, கைத்தறிக்காக கொட்டவில்லையே என்பதுபற்றி மிகவும் பரிந்து பேசினார்கள். ஆனால் உடுத்துவது மில்வேஷ்டி, சட்டை போட்டுக்கொள்ளுவது மில் துணி. அப்படிப் போன்றவர்கள் கைத்தறியைப் பற்றி பேசுவதற்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: On a point of order, தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் “என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது” என்று கேட்கிறார்கள். அது “unparliamentary” வார்த்தை.

(Sri S. Nagaraja Monigar rose).

MR. SPEAKER: Why is the hon. Member Sri Nagaraja Monigar interfering? Why is he so excited? I shall give my ruling. I think, it is not unparliamentary.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM: இம்மாதிரி இவர்கள் பேசுவது வசை புராணம் பாடுவது நல்லது அல்ல என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கைத்தறிக்காக சர்க்கார் மிகுந்த பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். மேலும் கைத்தறிக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைச் சொல்லும் பொழுது, நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளிக்கும்பொழுது, கைத்தறி நெசவாளர் என்றவுடன் கூட்டுறவைச் சேர்ந்த நெசவாளர்கள் மட்டும் தான் என்று சர்க்கார் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் கைத்தறியில் நெசவு செய்யும் தெர்நிலாளர்கள் இன்னும் 40, 50 சதவிகிதம்தான் கூட்டுறவுத் துறையில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவில் சேர்ந்திருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கிடைக்கின்றதோ, அந்த சலுகைகளையெல்லாம் கூட்டுறவில் சேராத நெசவாளர்களுக்கும் சர்க்கார் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சபையில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம் இந்த கூட்டுறவு முறை ஒரு சிறந்த முறை என்பது நம் நாட்டில் ஒப்புக்கொண்டிருந்தாலும் இந்த கைத்தறி சம்பந்தமான விஷயங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ளும்போது மாஸ்டர் லீவர்களை நாம் மறந்து விடுகிறோம். மாஸ்டர் லீவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் லட்சக்கணக்கான அல்லது கோடிக்கணக்கான பணத்தை முதலீடு செய்து தொழில் நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள் அல்ல. அவர்கள் ஐந்து அல்லது பத்து

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [6th March 1959]

அல்லது இருபது தறிகளை வைத்துக்கொண்டு தொழில் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள். மாஸ்டர் வீவர்கள் இந்த தொழிலில் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்கள், மிகவும் அனுபவம் பெற்றவர்கள். ஆகவே மாஸ்டர் வீவர்களை புறக்கணித்துவிடாமல் அவர்களுடைய தொழில் மேலும் சிறப்பாக நடப்பதற்கும், அவர்களுடைய அறிவுத்திறனை இன்னும் அதிகமாக பயன்படுத்துவதற்கும் வேண்டி அவர்களை நிரந்தரமாக பாதுகாப்பதற்காக வேண்டிய முயற்சிகளை நமது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கைத்தறித் தொழிலை முன்னேற்றுவதற்காக எவ்வளவோ முயற்சிகளை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் மக்களுக்கு தேவைக்கு தகுந்த உருப்படிக்கை தயார் செய்வதற்கு வேண்டிய சக்தி படைத்தவர்கள் மாஸ்டர் வீவர்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. மில் முதலாளிகளை போன்று இவர்கள் அதிகப்படியாக அளவில் பணங்களை முதலீடு செய்ய இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதே தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருப்பதற்கு அவர்களுக்கு தங்களுடைய சக்திக்கு மேலாக முதலீடு செய்து குறைந்த வருமானத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே மாஸ்டர் வீவர்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தால்தான் இந்த கைத்தறித் தொழில் வளர முடியும், அப்போதுதான் இந்தத் தொழிலுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த கைத்தறி தொழிலுக்கு நூல் விநியோகம் செய்வதற்காக திருநெல்வேலியில் ஒரு தூற்பு ஆலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஆலையிலிருந்து, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்திருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு மாத்திரம் தான் நூல் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதை மாற்றி எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் நூல் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெசவாளர்கள் எல்லோரும் ஏழைகள் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். நெசவாளர்கள் மில் தொழிலாளிகளைக் காட்டிலும் குறைந்த வருமானத்தையே பெற்று வருகிறார்கள். 12 மணி நேரம் பாடுபட்டால்தான் மாதம் ஒன்றுக்கு 40 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக் கூடிய நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே நாம் மற்ற உத்யோகஸ்தர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்வி சலுகை அளிப்பது போன்று நெசவாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்வி சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்காவது, ஐந்தாவது பாரத்திற்கு படிப்பதற்கும் உபகார சம்பளம் கொடுத்து வந்தால் அவர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்கு மிக வசதியாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் முதல் வகுப்பில், இரண்டாம் வகுப்பில் படிப்பதற்கு கூட புஸ்தகங்கள், ஸ்லேட்டுகள் இவைகள் வாங்குவதற்கு கூட சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு புஸ்தகங்கள், ஸ்லேட்டுகள் இவைகள் எல்லாம் கொடுத்து அவர்களுக்கு படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் கைத்தொழில்களை அதிகமாக ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகின்றோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட தொழிலானது பரம்பரையாக ஒரு குடிசைத் தொழிலாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நெசவாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் என்று ஒரு வகுப்பினரை ஏற்படுத்தியதின் காரணமாக இதில் சேர்க்கப்படாமல் இருக்கும் மிகவும் பிற்ப்பட்ட இனத்தில் இருக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கு கல்லூரில் படிப்பதற்கு வசதியில்லாமல் போய் விடுகிறது. அதோடு அவர்களுக்கு இயற்கையாக கிடைக்கவேண்டிய சலுகையும் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் என்று ஒரு வகுப்பினரை ஏற்படுத்தியதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேயினை யில்லை. ஆனால் இதுவரையிலும் சலுகை கொடுத்து வந்த பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு முன்னால் கிடைத்து வந்தது போலவே எல்லா சலுகை

6th March 1959] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

களையும் கொடுத்து வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது என். ஜி. ஒக்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கிராம உத்யோகஸ்தர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்வி சலுகை அளித்திருக்கிறது அரசாங்கம். அந்த முறையில் நெசவாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்வி சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நாட்டில் ஜாதி பேதமின்றி ஏழைகள் எல்லோருக்கும் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட ஜாதி மத பேதமின்றி பொருளாதார வசதியின் அடிப்படையில் ஏழை குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் கல்வி சலுகை அளிக்கக்கூடிய ஒரு காலம் அதிசீக்கிரமாகவே வரவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இருந்தாலும் கூட இப்போது சர்க்காருடைய நிதி நிலைமை அதற்கு வசதியில்லை என்று சொன்னாலும் கூட உடனடியாக ஏழை பெண் குழந்தைகளுக்கு கல்வி சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போது தான் பெண்கள் புதிதாக படிப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். உயர்ந்த படிவங்களில் (பாரங்கள்) சென்று படிக்கும்போது நிதி நிலைமை வசதியில்லாமல் படிப்பை கைவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. ஆகவே பெண்களுக்காவது இந்த சலுகையை முதலாவதாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக உணவு தான் யங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக விவசாயிகளை தங்கள் நெல்லை விற்பதற்கு பேட்டைகளிலுள்ள வியாபாரிகளிடம் கொண்டு வருகிறார்கள். சில நாட்களில் வியாபாரம் ஆகவில்லையென்றால் அந்த நெல்லை கமிஷன் வியாபாரிகள் அவர்களுடைய கடைகளிலேயே வைத்திருப்பார்கள். இந்த வியாபாரிகளுக்கு மூன்று அணா, நான்கு அணா கமிஷன் என்ற முறையில் தான் வருமானம் வருகிறது. ஆனால் இப்போதுள்ள அரசாங்கத்தின் உத்தரவுப்படி இந்த வியாபாரிகளிடத்தில் எவ்வளவு நெல் தங்கள் இடத்தில் வைத்திருக்கிறார்களோ அதில் பாதியை கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் கமிஷனுக்கு தான் வியாபாரம் செய்கின்றார்கள். ஆகவே அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய நெல் எல்லாம் குடியானவர்களின் நெல் தான். ஆகவே இந்த வியாபாரிசுஷ்டமிருந்து நெல் எடுக்கக்கூடாது என்ற முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போது இருக்கிற விதிகளின் பிரகாரம் அந்த வியாபாரிகள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தின் பேரில் மதுரை போன்ற இடங்களில் எல்லாம் நெல் பேட்டைகளை அதிகமான அளவில் மூடிவிட்டார்கள். இந்த மாதிரியான விதி இருப்பதின் காரணமாக விவசாயிகளின் நெல்லிலிருந்து பாதியை எடுத்துக் கொள்வார்களோ என்ற பயத்தில் வியாபாரிகளும் பேட்டைகளை மூடிவிட்டார்கள். விவசாயிகளும் நெல் கொண்டு வருவதற்கு பயமடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வியாபாரிகளிடமிருந்து ஸ்டாக்கை எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்ற உத்தரவை போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக மதுரையிலுள்ள எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரிக்கு மதுரை மருத்துவ கல்லூரிக்கும் அடுத்த ஆண்டில் 41 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்காக என் நன்றியை இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு இப்பேர்ப்பட்ட பல நல்ல அம்சங்கள் அமைந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில சங்கதிகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் கருணையோடு பெரும் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதற்காகச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். அதோடு கூட இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஹரிஜனங்களுக்கு தொழில் பயிற்சி கொடுக்க விசேஷமான அக்கறை காட்டப்படும் என்று தெரிவித்ததற்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri P. G. Manickam] [6th March 1959]

ஹரிஜன முன்னேற்றம் நமது சென்னை ராஜ்யத்திலே மிக வேகமாக, மற்ற ராஜ்யங்களைப் பார்க்கிலும் வேகமாக நடந்து வருகிறது. இதனால் எத்தனையோ பேர்கள் கெஜெட் அதிகாரிகளாகவும், மற்றும் பெரிய உயர்தர பதவிகளை வகிக்கவும் உரிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனாலும், இன்று சேரிகளை நோக்கிப் போய்ப் பார்ப்போமானால் அங்கு ஒரு பெரிய குறைபாடு இருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு அங்கே என்ன காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்று சேரிகளில் உள்ளவர்கள் மிகவும் எழ்மை நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர கவர்ன்மெண்டார் அநேக காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. உலகத்திலே மனிதனுக்கு வேண்டியது உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இருப்பிடம்—இந்த மூன்றும் தான் மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமான விஷயங்கள். இவைகளெல்லாம் கிராமச் சேரிகளில் உள்ளவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதற்காக பட்ஜெட்டிலே 10-10 லட்சம் ரூபாய் 1959-60-ம் ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்திக்காக 3-70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்காக 6-40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் அங்குள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையாகும். ஹரிஜன நிதியிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலே இது 6-ல் ஒரு பங்கு. அரசாங்கம் தன்னுடைய காரியங்களைச் செய்தும் சேரிகளில் வறுமை நீங்கவில்லை. சேரிகளில் வாழக்கூடிய ஜனங்கள் முன்னேறுவதற்கு அரசாங்கம் இன்னும் சில காரியங்களைச் செய்து தான் ஆகவேண்டும். அவைகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சியெடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமாகிலும் சரி, அல்லது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரக்கூடிய காலத்திலாகிலும் சரி அரசாங்கம் செய்யவேண்டியது முக்கியமானது என்ன? அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர, கிராம வாசிகளுக்குத் தொழில் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். அதுதான் முக்கியமான விஷயமாகும். தொழில் துறையில் எத்தனையோ விதங்களிலே அரசாங்கத்தார் ஆங்காங்கு தொழில் பயிற்சி சாலைகள் ஏற்படுத்துகிறார்கள். இன்னும் எத்தனையோ முக்கியமான காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொழில் பயிற்சிகளில் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும். தொழில் பயிற்சி சாலைகளில் பயிற்சியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில், நூற்றுக்கு 50 இடங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

இன்னும் முக்கியமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்த ராஜ்யத்தில் 5,000 தொழிற்சாலைகள் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த 5,000 தொழிற்சாலைகளில் லட்சக் கணக்கான மக்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள். இதிலே என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதி—அதாவது நூற்றுக்கு 20 பேர்களோ, அல்லது நூற்றுக்கு 30 பேர்களோ—ஹரிஜனங்களாக இருக்கவேண்டும், ஹரிஜனங்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டால், லட்சக்கணக்கான ஹரிஜன மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். ஹரிஜனக் குடும்பங்கள் நல்ல நிலைமைக்கு வருவதற்கு இது ஒரு சிறந்த வழியாகும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இலாகாக்களில் கீழ்தர உத்தியோகங்கள் இருக்கின்றன. இதிலே ஹரிஜனங்கள் ஓரளவு போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எஸ்.ஸ்க்கு உட்பட்டுப் படித்தவர்கள்தான் ஹரிஜனங்களில் நூற்றுக்கு 98 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பர்ஸ்ட் பாரம், செகண்ட் பாரம், தேர்ட் பாரம் படித்தவர்களே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் அதிகமாக வேலையில்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் எக்ஸ் சேஞ்சுக்கு விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள், ஆனால் அவர்களுக்கு வேலை

[Sri P. G. Manickam] [6th March 1959]

கிடைப்பதில்லை. கவர்ன்மெண்டார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், கீழ்தர உத்தியோகங்களில் எத்தனை காலி இடங்கள் வருகிறதோ அவைகளில் நூற்றுக்கு ஐம்பது இடங்கள் வீதம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவ்வாறு செய்தால்தான் அவர்கள் முன்னேற முடியும்.

அடுத்தபடியாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இப்போது உருவாகக் கூடிய தருவாயில் இருக்கிறது. 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாகும் சமயத்தில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை நமது சென்னை சர்க்கார் மூலமாக இந்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இதற்குத் திட்டத்தை வகுக்கவேண்டியிருப்பதன் காரணமாகத் தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். திட்டம் என்பது பணத்தில் தான் இருக்கிறது. இந்திய சர்க்கார் பணம் கொடுத்தால் தான் ராஜ்ய சர்க்கார் செய்யமுடியும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கென்று அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறுவதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டாலொழிய ஹரிஜனங்கள் முன்னேற முடியாது. அதுவும் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்ன வாக்கியத்தை இங்கே ரூபகமூட்ட விரும்புகிறேன். சுயராஜ்யம் கிடைத்தாலும் உண்மையான சுதந்திரம் கிடைக்காது எனென்றால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேறி, அவர்கள் சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய தருணம் எப்போது ஏற்படுகிறதோ அப்போதுதான் இந்தியா விற்கு உண்மையான சுதந்திரம் கிடைக்கும்” என்று காலஞ்சென்ற மகாத்மா காந்தியடிகள் தெரிவித்திருக்கிறார். ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையான சுதந்திரம் கிடைக்க சர்க்காரும் பாடுபடவேண்டும். அதோடு கூட பொது மக்களும் பாடுபட வேண்டும். நான் முன்னமே சொன்ன மாதிரி இந்த 5,000 தொழிலாளிகளும் இணங்கவேண்டும். இந்த நிலையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வழி வகுக்கப்பட்டாலொழிய, சுயராஜ்யம் கிடைத்தாலும் சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது நமது நாட்டிலே 9,000 கிராமங்களில் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்பட்டு வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. 9,000 கிராமங்களிலும் 9,000 சேரிகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இந்த 9,000 கிராமங்களிலுள்ள சேரிகளுக்கும் அவசியம் மின்சார வசதி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் விரைந்தி செய்ய ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தேவையில்லை. இதற்கு இந்த வருஷத்தில் 2 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 5 வருஷத்திற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க மின்சார இலாகாக திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. இதற்கு ஒரு திட்டம் எதற்கு? 9,000 கிராமங்களிலும் உள்ள 9,000 சேரிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க மொத்தமாக 10 லட்ச ரூபாய் தேவையாக இருக்கும். இந்த 10 லட்ச ரூபாயை ஒரு பட்ஜெட்டிலேயே ஒதுக்கினால் எல்லா சேரிகளுக்கும் மின்சார வெளிச்சம் கிடைத்துவிடும். மின்சாரத்தின் மூலமாக மக்களுக்கு எத்தனையோ காரியங்கள் செய்ய முடிகிறது. நாங்கள் என்ன கேட்கிறோம், வெளிச்சம்தான் கேட்கிறோம். இதற்கு ஒரு திட்டம் தேவையில்லை. அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டிலேயே 10 லட்சம் ரூபாயைத் தனியாக ஒதுக்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சென்னை நகரத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களிலும் மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி, சேலம் போன்ற இடங்களிலும் சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டதற்கு சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த அறிக்கையிலே 16 சிறு பாலங்களும், 6 பெரிய பாலங்களும் அடுத்த ஆண்டில் கட்டப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் பெருந்தலையூர் என்ற இடத்தில் பவானி ஆற்றில் பாலம் கட்ட திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்

[Sri P. G. Manickam] [6th March 1959]

திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு எஸ்டிமேட்டெல்லாம் போடப் பட்டு விட்டது. அங்கு ஒரு பாலத்தைக் கட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு உதவி கொடுக்கும்போதுதான் உண்மையாகவே கிராம சிப்பந்திகளாக உள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி கிடைக்கும். ஏறத்தாழ 40,000 பேர்கள் கிராம சிப்பந்திகளாக ஹரிஜன இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு கிடைக்கும் சம்பளம் சர்க்காரில் பிழனுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தைக் காட்டிலும் குறைவான சம்பளமாக இருக்கிறது. பார்ட் டைம் வொர்க்கர் என்று கருதாமல், அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாகக் கருதி, அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டு கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்கமும் அதைத்தான் கேட்கிறது. அவர்களும், பார்ட் டைம் என்று வேண்டாம், எங்களை புல் டைம் வொர்க்கர்ஸ் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கார்டி னெட் சப் கமிட்டி ஆராயும்போது அந்த ஹரிஜனங்களுக்கும், வெட்டியான னெட் சப் கமிட்டி ஆராயும்போது அந்த ஹரிஜனங்களுக்கும், அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து அவர் போன்ற சிப்பந்திகளுக்கும், அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து அவர் களையும் புல் டைம் வொர்க்கர்ஸ் என்று ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதைப் பற்றிச் சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்ற டிமாண்ட் டிபீஸ் பெரும் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் வீட்டு மனைகளை ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே பல பெரும் தடைகள் இருக்கின்றன. இடம் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், பிறகு ஹெல்த் ஆபீஸருடைய அத்தாரிட்டி வாங்க வேண்டும், இப்படியே வரிசையாக எடுத்துக்கொண்டு போனால் எத்தனையோ குறைகள் வருகின்றன. அதிலே எத்தனையோ தாறுமாறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் கவர்ன்மென்டாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்ட இடம் செலக்ட் செய்யப்பட்டால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு வீடு கட்ட இடம் செலக்ட் செய்யப்பட்டால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு வீடு கட்ட இடம் செய்து கொடுக்கவேண்டும், அதற்கான ஆக்கட வுடனேயே ஆர்ஜிதம் செய்து கொண்டு வர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னாலே கெஜட் பப்பிகேஷன் செய்துகொள்ள வேண்டும். இதுதான் இரண்டு முக்கியமான விஷயம். இதற்கு முழுப் பவரையும் கலெக்டருக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கவர்ன்மென்டானால், ஹெல்த் ஹெல்த் ஆபீசர் அதைப் பார்க்கவேண்டியது அவசியந்தான். ஹெல்த் ஆபீசர் கூட்டிக்கொண்டுபோய் பார்த்து இடம் சரியாக இருக்கிறதென்று சொன்னவுடனே நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது. சீக்கிரம் பூமி அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும், இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்படியாக கவர்ன்மென்டாரை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு சிவாஜிமா செலுத்திக் கொண்டு ஏராளமான ஹரிஜனங்கள் உழுதுகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் பட்டா கிடைக்கவில்லை. கோயமுத்தூர் ஜில்லா விலே ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன மக்கள் சிவாஜிமா செலுத்திக் கொண்டு தர்க்கால்து புறம்போக்கு நிலங்களை உழுதுகொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் கணக்கு கவர்ன்மென்டாரிடம் இருக்கிறது. கவர்ன்மென்டார் அந்தக் கணக்கை எடுத்து, சிவாஜிமா செலுத்தி உழுதுகொண்டு வருகிற நிலங்களையெல்லாம் அவரவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேவஸ்தான போர்டு சம்பந்தமான சில சங்கதிகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேவஸ்தான போர்டு மூலமாக அனேக நிலங்கள் குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன. குத்தகைக்கு விடப்படுவதோடுகூட, எலத்திலும் அனேக நிலங்கள் விடப்படுகின்றன. இதைப்பற்றி கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்வியில் கூடநான் தெரியப்படுத்தி யிருக்கிறேன். அப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் கொடுத்தார்கள் என்றால்

[6th March 1959] [Sri P. G. Manickam]

“குத்தகைதாரர்களை பாதிக்கும்படியாக நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது” என்று பதில் தெரிவித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலத்தை நான் கேட்க வில்லை. எல்லாம் போட்டு குத்தகைக்கு விரும்பு வழுக்கங்கள் அனேக இடங்களில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை ஹரிஜனங்கள் குத்தகைக்கு எடுத்து உழுவதற்கு, அந்த நிலத்திற்கு குத்தகைத் தொகை எவ்வளவு கொடுத்தால், நியாயமாக இருக்குமோ, அதை தேவஸ்தான போர்டே நிர்ணயித்து அவர்களுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்தால்தான் உண்மையாக ஹரிஜனங்கள் முன்னேற முடியும்.

கல்லியைப்பற்றி சில சங்கதிகள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக, ஹரிஜனங்களுக்கு கல்வி வசதி அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இன்று படிக்காத மக்களுடைய கணக்கை நாம் எடுத்துப் பார்த்தால், படிக்காத மக்களில் 80 சத விதத்தினர் ஹரிஜனங்களாவார்கள். அவர்களுடைய படிப்புக்கு சர்க்கார் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே எத்தனை ஹரிஜனங்கள் எந்த எந்த பள்ளிக்கூடங்களிலே படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து, அவர்களுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுப்பதற்குரிய வசதியை ஹரிஜன நல இலாகா மூலமாகச் செய்தால் மிகவும் நல்லது. மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு என்று சர்க்கார் அறுபது லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அறுபது லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதோடுகூட, ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகவும் இதற்குத் தனியாக தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அறுபது லட்ச ரூபாயிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதியையாவது எடுத்து ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகாவுக்குக் கொடுத்தால், அவர்கள் தங்களிடம் மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையையும் சேர்த்து, ஒவ்வொரு கிராமத்தில் இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களிலேயும் படிக்கிற ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இவ்வாறு ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன என்ன நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமோ, அந்தக் காரியங்களை யெல்லாம் நாங்கள் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சர்க்காருக்கே தெரியும். அதுவும் நமது சென்னை சர்க்கார்—குறிப்பாக நான் தெரிவிப்பது நமது மந்திரிசபையானது, அதுவும் ஒப்பற்ற தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் மந்திரி சபையிலே எல்லா நல்ல காரியங்களும் நடைபெற்று வந்துகொண்டிருக்கின்றன; மீண்டும் நூற்றுக் கணக்கான நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வழிவகை அவர்கள் செய்வார்கள், உண்மையிலேயே ஹரிஜன முன்னேற்றம் சென்னை ராஜ்யத்திலே மேலோங்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ளலாம் என்று எழுகின்றேன். நிதி நிலையைப்பற்றி உரையாற்றிய நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியமான முறையிலே நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்தது மாதிரும் அல்லாமல், அவருடைய உரையையும் நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய கட்சியினுடைய நல்ல பிரசாரமாக இருக்கிறதென்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், அதிலேயுள்ள குறைகள், மக்களிடம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலுள்ள விஷயங்கள் நடைமுறையில் வரும்போது, என்ன என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பொறுத்த மட்டிலும் ஒரு சில வார்த்தைகளை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

முதன் முதலில் அவர்கள் மழையைப்பற்றி கூறுகிறார்கள். அதன் பின்னால், உணவு உற்பத்தியைப்பற்றியும், உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றியும் கூறுகிறார்கள். அதன் பின்னால் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [6th March 1959]

சுறுகிறார்கள். இப்படியாகக் கூறிக்கொண்டே போகிறார்கள். உணவுப் பிரச்சனை யைப்பற்றிய அளவிலே அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, “... விலை வாசிகளின் ஏறுமுகம், அன்னியச் செலாவணிக் குறைவு இவை இரண்டுமே நாட்டின் பொருளாதார நிலையை பாதிக்கும் பெரும் சிக்கல்கள்” என்று சொல்கிறார். ஆனால், அதே நேரத்தில் பொருளாதாரத் துறையில் சிக்கல்கள் ஆக இருக்கும் இந்தப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி அடுத்த அமைச்சர், தொழில் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, அவர்கள் கூறுகிறார்கள், “இல்லை, அந்த விலைவாசி ஏற்றம் ‘tempo of development’ ஆல் ஏறியது” என்று கூறுகிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் “அது விரும்பத் தக்க ஒரு செய்கை” என்று கூறுகிறார்கள் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இது வியப்பாக இருக்கிறது. Wages lag behind prices என்பது பொருளாதாரத் துறையில் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு உண்மை. எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை. ஆனால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “விலைவாசிகள் கூடியதால் மட்டுமல்ல, சம்பளம் அதிகரிப்பதால் விலைவாசி உயருகிறது” என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், அதற்கடுத்த அமைச்சர் கூறுகிறார்—“அது பிரச்சனை அல்ல, இது பிரச்சனை” என்று. நாட்டின் முன்னேற்றப் பாதைக்கு அது வழிகாட்டியாகும் என்று தொழிலமைச்சர் சொல்கிறார். அது எங்களைப் போன்றவருக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி விளக்குமாறும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இன்னொரு விஷயத்தையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கோரு கிறேன்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : On a point of information, Sir, கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராமசாமி பிள்ளை அவர்கள், இந்திய தேசிய ஜனநாயக காங்கிரஸ் கட்சியின் உப தலைவர், முதல் வரிசையில் உட்கார்ந்திருப்பவர், இப்பொழுது இடம் மாறி உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுகிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is not yielding.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அடுத்தபடியாக, நிதி நிலை அறிக்கையிலே

DEPUTY SPEAKER : Is it a point of order or point of personal explanation that Sri N. R. Thiagarajan wants to raise ?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : It is a point of information, Sir.

SRI N. R. THIAGARAJAN : It is point of order, Sir, இந்திய தேசிய ஜனநாயக காங்கிரஸ் கட்சியின் உபதலைவர் வழக்கமாக முன் வரிசையில் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசுகிறவர் இன்று திடீரென்று பின் வரிசைக்கு வந்ததன் காரணம், அவர் அந்தக் கட்சியைக் கைகழுவி விட்டாரா? அல்லது, அதே கட்சியில் அவர் இருப்பாரானால், இடம் மாறிப் பேசலாமா?

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is entitled to sit anywhere he likes, if the Speaker permits. I was told that he had resigned from the party. Now he is an independent member. So a seat has been allotted to him in the Independent Block.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அதற்கடுத்தபடியாக, நிதி நிலை அறிக்கையிலே எதிர்பார்த்த மதிப்பீடுகளைப் பொறுத்த அளவில் நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறவேண்டும். விற்பனை வரியைப் பொறுத்த அளவில், 1954-55-ல் 8 கோடி சொச்சம் ரூபாயும், 1957-58-ல் 11 கோடி சொச்சம் ரூபாயும், 1958-59-ல் மதிப்பீடு 8 கோடி சொச்சம் ரூபாயாக ஏன் குறைந்தது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். வரி விதிப்பைப்

[6th March 1959] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

பொறுத்த அளவில், இதற்கு முன்னால் உள்ள ஆண்டுகளில் இருந்ததை விட எந்த அளவிலும் விகிதாசாரம் குறையவில்லை. அதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் வரி ஏறுமுகமாக இருக்கிறது, விலைவாசி ஏறுமுகமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு இருக்கும்போது, 1957-58-ல் 11 கோடி சொச்சம் ரூபாய் ஆக இருந்த விற்பனை வரி மதிப்பீடு, 1958-59-ல் ஏன் எட்டு கோடியாக குறைந்தது என்பதைப்பற்றி உண்மையாக எனக்குத் தெரியவில்லை. காரியதரிசி அவர்களிடம் கேட்டு அங்கத்தினர்களுக்குக் கூறினால் நன்றாக இருக்கும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இல்லை. அது மட்டுமல்ல. நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது இங்கே விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, அனேக அமைச்சர்கள் இங்கே காணோம். எங்களுடைய கன்யாகுமரி மாவட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மட்டுந்தான் இப்பொழுது இங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி எங்களுக்குச் சமாதானம் இருக்கிறது. ஆனால், வேறு அமைச்சர்கள் ஒருவரையும் காணோம். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இன்றையதினம் கன்யாகுமரிக்குப் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள். எதற்காகப் போயிருக்கிறார்கள்? அங்கு ஐந்தாவா சேவா சங்கம், அதுபோல் இன்னும் மடாதிபதிகள் சங்கம் முதலியவற்றில் கலந்துகொள்வதற்காக. அதெல்லாம் சட்டசபைக் கூட்டத்தைவிட அவருக்கு மிகவும் முக்கியமாகப் போய்விட்டது. நிதி நிலை அறிக்கை விளக்கத்தைப்பற்றியோ, நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றியோ மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சட்டசபையில் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்பது அவருக்கு முக்கியமானது அல்ல. ஆனால், எங்கோ ஏதோ சேவா சங்கத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஏனென்றால் நாட்டு மக்களையும், நாட்டு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் அவர் எந்த முறையில் மதிக்கிறார் என்பது இதிலிருந்து நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. மக்களுடைய காரியங்களில் அவர் எவ்வளவு தூரம் மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள் என்பது இதிலிருந்து நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. இதைக் கண்டு நான் அனுதாபப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அதைப் போலவே நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்ததில் நாம் ஒரு விஷயத்தை நன்றாக கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்ன முறையில் என்றால், 1947-48-ல் ஆந்திரா, மலபார் கூட இருந்தபோது இந்த ராஜ்யத்தின் மொத்த வருமானம் 50 கோடியாக இருந்தது. பின்னால் எட்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு எட்டாவது முறையாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை பெருமையாக சமர்ப்பிப்பதாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார், அப்படி எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிதி நிலை உயர்ந்திருக்கிறது. மலபார் இருக்கும்போது அதாவது 1951-52-ல் மொத்த வருமானம் 59 கோடியாக இருந்தது என்றும் மலபார் பிரிந்து போன பிறகு வருஷ வருமானம் 1954-55-ல் 43 கோடியாக இருந்தது என்றும் இப்பொழுது வருஷ வருமானம், அதாவது 1959-60ல் வருஷ வருமானம் 73 கோடியாக உயர்ந்து, அதாவது 30 கோடி ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இந்த முப்பது கோடி ரூபாய் சூமையை யாரிடமிருந்து வசூலித்து வருகிறார்கள். தமிழர்களின் தலையிலிருந்து வசூலித்து வருகிறார்கள். மூன்று கோடி தமிழர்களிடமிருந்து தலைக்கு ஏகதேசமாக பத்து பத்து ரூபாயாக வசூலித்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட்டதான் வேண்டும். இதை வசூலிப்பதற்கு எவ்வளவு கடை அடைப்புகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டு திணங்களுக்கு முன்னதாகக் கூட சென்னை ராஜ்யத்தில் கடை அடைப்பு நடந்திருக்கிறது. அரிசிக்கும், கீரைக்கும், மற்ற எல்லா அத்தியாவசிய பொருள்களுக்கு வரி போட்டதால் அப்படி கடை அடைப்பு நடந்தது. இப்படி எவ்வளவு எதிர்ப்புகள் இருந்தாலும் அதை சமாளித்துக் கொண்டு, நங்களுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு தமிழர்களின் தலையில் கை வைத்து தலைக்கு பத்து பத்து ரூபாயாக முப்பது கோடி ரூபாய் வசூலித்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [6th March 1959]

கடையடைப்பு இருந்தாலும் அதை சமாளித்துக் கொண்டு வரி விதித்து வசூலித்து வருகிறார்கள். இது விஷயமாக சர்க்காருடைய திறமையை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இது ஆளும் கட்சியைப் பொறுத்த விஷயம் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். வரி போடுங்கள் அதைப் பற்றியும் நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் வரி போடுங்கள் அதைப் பற்றியும் நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இப்படி வசூலிக்கப்பட்ட முப்பது கோடி ரூபாயையும் நல்ல முறையில் செலவழிக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. இந்த முப்பது கோடி ரூபாயையும் நல்ல முறையில் செலவு செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால் வருத்தப்பட வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது.

இப்பொழுது வெல்பேர் ஸ்டேட் நடக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். வெல்பேர் ஸ்டேட் என்றால் நல்ல வளமான அரசாங்கம் என்று அவர்கள் அர்த்தம் கொள்ளுகிறார்கள். அதன் உண்மையான அர்த்தம் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நல்ல வருமானம் வந்து விட்டால் அது வெல்பேர் ஸ்டேட்டாக ஆகிவிடாது. வெல்பேர் ஸ்டேட் என்றால் மக்கள் நல்ல முறையில் சுபிட்சமாக வாழ்ந்து வந்தால்தான் அதற்கு வெல்பேர் ஸ்டேட் என்ற பெயர். அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய பொருள் சரியல்ல என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகப்படியான வரியைப் போட்டு வசூலித்து அதிகப்படியான வருமானத்தைக் காட்டிவிட்டால் அது வெல்பேர் ஸ்டேட்டாக ஆகி விடாது. மக்களுடைய நன்மையையும், அவர்களுடைய சுபிட்சத்தையும் எந்த அரசாங்கம் கவனிக்கிறதோ அதுதான் வெல்பேர் ஸ்டேட் என்று சொல்லாம்.

உணவு உற்பத்தியைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த அளவில் செய்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். விதைப்பண்ணை களை வைத்து விட்டோம் என்றும் அப்படி 360 விதைப் பண்ணைகளை அமைத்திருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் எந்த விதத்தில் செயல்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றும், எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய இடங்களில் நிலத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதி இல்லை என்றும், நல்ல நிலங்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்றும் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் யார் எடுத்துக் கொண்டார்கள்? அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு நிலம் நல்லது இல்லை என்று ஞானோதயம் வருகிறது. சில இடங்களில் வெற்றிகரமாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் வெற்றிகரமாக இல்லை என்று கேட்கிறேன். அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக்கூடிய தொழில்களில் பல துறைகளில் இப்படித்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் எடுத்து நடத்தும் ஒவ்வொரு துறையிலும் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் மந்திரிகளும் நாட்டு மக்களும் நிச்சயமாக கவனிக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தில் பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் எவ்வளவோ ஊழல்கள். இப்படி பல துறைகளில் பல ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் முதன் முதலாக பப்ளிகேஷனை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் எவ்வளவோ ஊழல்கள். பக்கத்து ராஜ்யங்களில் பள்ளி பப்ளிகேஷனை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் வருகிறது. அது ஸோர்ஸ் அப் இன்கம்மாக இருக்கிறது. அதன் மூலமாக சுமார் அரை கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. கேரளாவைப் பற்றிச் சொன்னால் ராமசாமி கேரளாவைப்பற்றி சொல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லலாம். அங்கே எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறார்கள் எவ்வளவோ திறமையாக நடத்தி வருகிறார்கள். கல்வி விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கே நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் சட்டசபையின் பொறுக்குக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திருவாங்கூரில் எவ்வளவோ நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு

[6th March 1957] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

வருகிறது. நமது ராஜ்யத்திலும் ஏன் அப்படி நடத்தக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அங்குள்ள கல்வி முறை எவ்வளவோ உயர்ந்ததாக இருக்கிறது.

ஆரம்பப் பாடசாலைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கே ஆரம்பப் பாடசாலையில் தலை ஒருவருக்கு எட்டு ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் இங்கே 24 ரூபாய் செலவாகிறது. ஏன் இங்கே அவ்வளவு செலவாகிறது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் 14 வருஷங்களாக கட்டாயக் கல்வி முறை நடந்து வருகிறது. இங்கே ஏன் இல்லை. அங்கே ஏன் செலவு குறைவாக ஆகிறது. தனி மாணவன் ஒருவருக்கு வருஷா வருஷம் செலவு குறைவாகக் கொண்டு வருகிறது. இதை கவனிக்க வேண்டாமா? அந்த முறையையே ஏன் இங்கேயும் கடைபிடிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

இதைப்போலவே ஒவ்வொரு துறையிலும் இங்கே ஊழல் நடைபெற்று வருகின்றன. கூட்டுறவு முறையை எடுத்துக்கொள்வோம். அதிலும் எவ்வளவோ ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பல முறை எடுத்துச் சொல்லி விட்டார்கள். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் உள்பட சொல்லி விட்டார்கள். கனம் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் இதைச் சொன்னால் கோபித்துக்கொள்ள மாட்டார் என்றே நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஊழல்களைப்பற்றி காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களே என்னிடம் வந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் துயிலி கிராமத்தில் கைத்தறி நெவசாளர்களுடைய கூட்டுறவு இயக்கத்திலும் எவ்வளவோ ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி ரிஜிஸ்தராரிடம் சொன்னால் அவர் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் வேறு ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை அனுப்புகிறார். அதன் பிறகு டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்தரார் அதை லிக்விடேஷன் செய்து விடுகிறார். எவ்வளவோ மனுக் கொடுத்தாலும் ஒன்றுமே நடப்பதாக இல்லை. கன்யாகுமரி ஜில்லா கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி கேள்வி கேட்டபோது அதற்கு மந்திரி பதில் சொல்லுகிறார், அங்குள்ள சொசைட்டியில் இன்னும் 45-ல் ஆடிட் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார். எனக்குத் தெரியும் இருபது ஆயிரம், பத்தாயிரம், ஆறாயிரம், ஐயாயிரம் என்று கையாடல் செய்திருப்பவர்களை. இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாக தெரியவில்லை. சில இடங்களில் யாராவது கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் தகவல் கொடுத்தால் அவரை அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றி விடுகிறார்கள். வேறு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்வதாக இல்லை. ஆனால் அரசாங்கம் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் சோஷலிஸ சமுதாய அடிப்படையில் அரசாங்கத்தை நடத்துவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும் அரசாங்கம் தலையிட்டு நடத்தக்கூடிய தொழில்களிலெல்லாம் இப்படி நடக்கலாமா? நான் எஸ்டிமேட் கமிட்டி அங்கத்தினர் என்ற முறையில் பல இடங்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டேன். போக்குவரத்து இலாகாவிலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் அனாவசியமாக வாங்கி வேஸ்டாகக் கிடக்கின்றன. பெட்ரோல் கணக்கு இல்லாமல் வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் கேட்டால் ஆபீசர்களுக்கு என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு கணக்கு எங்கே என்பது தெரியவில்லை. இப்படி அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக்கூடிய எல்லா துறையிலும் ஊழல்களைத் தான் காணலாம். இப்பொழுது Text books பப்ளிகேஷனை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாணவன் நல்ல முறையில் படிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் பப்ளிக்கேஷன் இருக்க வேண்டாமா? ஸ்கூல்புஸஸ் மாணவனுக்கு எந்த அளவில் புத்தகம் இருக்க வேண்டும் என்பது நிர்ணயிக்க வேண்டாமா? பப்ளிக்கேஷன் சரியில்லை என்று ஹைகோர்ட்டில் என்ன தீர்ப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். “மாணவர் படிக்காமல் இருப்பதற்கு தவறான புத்தகத்திற்கு உதாரணம் வேண்டுமென்றால் அது இது” என்று தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய சர்ட்டிபிகேட்டை முதல் முதலில் பப்ளிஷ் செய்த போது வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது அரசாங்கத்துறையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய தொழில்கள் எல்லாம். அரசாங்கத்தில் எந்தக்

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [6th March 1959]

தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் அது நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால் ஊழல் மயமாகத் தான் இருக்கும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி; இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி. நம்முடைய நிலைமை என்ன? நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் நிலைமை என்ன? ட்ரான்ஸ் போர்ட் மந்திரி ஒரு ஆர்டர் போடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மேல் நாங்கள் என்ற முறையில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் தாங்கள் தான் ஆளுவதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் இங்கு இருக்கும் நிலைமை என்ன? இவர்கள் ஒரு ஜி.ஓ. போட்டாலும் அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டப்படி தங்கள் போக்கிலேயே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ட்ரான்ஸ்போர்ட்டில் ரெக்ரூட்மெண்ட் தவறான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதைச் சாங்கோபாங்கமாகச் சொன்னதன் பின், மறு நாளைக்கே அதைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிட்டியைப் போட்டார்கள். பின்னர் உடனே அது பற்றி ஒரு ஜி.ஓ. போட்டார்கள். ஆனால் நிலைமை என்ன? ஜி.ஓ. ஜி.ஓ. ஆகவே இருக்கிறது. ட்ரான்ஸ் போர்ட் டைரக்டர் அவருக்கு வேண்டியவர்களையே வேலையில் அமர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்: அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் அது பற்றித் தனியாகப் பேசியதைச் சொல்லக்கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஆனால் அங்கு எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கையோ அதிகாரிகளின் இஷ்டம் போல்தான் நடக்கிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் 20 வருஷம், 25 வருஷம் செர்வீஸ் உள்ளவர்களுக்கு நியாயமாகப் “ப்ரொமோஷன்” கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஆர்டர் இருக்கிறது. ஆனால் அதை நடத்த வேண்டிய அதிகாரிகள் மதிக்க மறுக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்களே தவிர அது சரிவர நடைபெறுகிறதா என்பதைக் கவனிப்பதில்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? அமைச்சர்கள் ஜனநாயகம் என்று கூறிக்கொண்டு ஆளுகிறார்களே தவிர இவர்களுக்கு “ஸூல்கள்” எல்லாம் சரிவரத் தெரிவதில்லை. அமைச்சர்கள் நிர்வாகத்தில் அக்கரை செலுத்தாமல், அதிகாரிகள் எப்படி அரசாங்க உத்தரவை அமுல் நடத்துகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் மேற்பார்சுக்காமல், ஐந்தவா சேவா சங்கத்திற்கும், திறப்பு விழாக்களுக்கும், மூடு விழாக்களுக்கும் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகளைக் கண்டு பிடித்து அதைப் போக்கத் தெரிவதில்லை. விதைப் பண்ணைகளானாலும் சரி, கூட்டுறவு இயக்கமானாலும் சரி; மீன் இலாகா கூட்டுறவு இயக்கமானாலும் சரி; ஊழல் மலிந்திருப்பதற்குக் காரணம் இது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எந்தக் கட்சியில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய மகத்தான குறிக்கோளான சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு எல்லோரும் ஒன்று பட்டு உழைக்க வேண்டும். அதில் யாரும் தவறக் கூடாது. அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானமான 30 கோடி ரூபாய் எங்கிருந்தோ வரவில்லை. மந்திரிகள் வீட்டிலிருந்து கொண்டு வரவில்லை. எல்லாம் நாட்டில் உள்ள தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், ஏழை ஜனங்கள் தங்களுடைய நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழப்பாடுபட்டு மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் இருந்தும் கூட நீங்கள் போடும் வரியைச் செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் ரத்தத்தைக் கொட்டிச் செலுத்துகிற வரிப்பணம் இங்கே இப்படி ஊழல் மயமான முறையில் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இந்தப் பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்பட சமதர்ம சமுதாயத்தை நாம் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். அவ்வ வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு யார் உத்தரவாதம் என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும். மந்திரிகள் இன்று வருவார்கள், நேற்று தெருவில் நின்றவர்கள், நாளை தெருவில் நிற்கப் போகிறவர்கள்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : On a point of information, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is not yielding.

[6th March 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கடைசியாக ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Yes, Sir. I am finishing my speech. எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பொதுப் பணத்தை—மக்கள் உழைப்பால் வந்த பணம் என்பதை மனதில் வைத்து நல்ல முறையில் செலவுசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீமான் உலகம் துறந்த ஞானி டி. எஸ். ராமசாமி பிள்ளை அவர்கள் பேசிய பிறகு எனக்குப் பேச்சு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I inform the hon. Member that I am a married man and I have got children. I am not a 'உலகம் துறந்த ஞானி'.

* SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : உலகம் துறந்த ஞானி என்று அவருடைய பேச்சில் இருந்து தெரிகிறது. அதனால்தான் சொன்னேன்.

சாதாரணமாக எந்த ஒரு நபருக்கும் ஒரு அடிப்படைத்தத்துவம் வேண்டும். ஒரு கட்சி என்று சொன்னாலும் கட்சிக் கட்டுப்பாடு வேண்டும். ஆனால் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் டி. எஸ். ராமசாமி பிள்ளையவர்கள் நாங்கள் படித்த காலத்தில், மாணவராக இருந்த நேரத்தில் காங்கிரசில் இருந்து, அடுத்தபடியாக பி.எஸ்.பி-க்கும் சென்று, அடுத்தபடியாக கே.எஸ்.பி-க்குச் சென்று, பழையபடி பி.எஸ்.பி-க்கு வந்து—இப்பொழுது நம்முடைய தாயகத்திற்கு வந்தவுடன் ஜனநாயகக் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்து இன்று கடைசியாக “இன்டிபென்டென்ட்” ஆகி இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் வருந்துகிறேன். அது தவிர எனக்கு வேறு ஒன்றும் இல்லை.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of personal explanation, Sir.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : I am not yielding, Sir.

DEPUTY SPEAKER : I will allow the hon. Member to speak afterwards.

* SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : சார், சாதாரணமாக ஒரு பழமொழி சொல்வதுண்டு. “உருட்டும் பிறட்டும் எட்டே நான்” என்று சொல்வதுண்டு கொஞ்ச காலம் கழித்தாகி விட்டது. இனிமேல் கன்னியாகுமரி மக்களை இந்த மாதிரி உருட்டுப் பிரட்டால் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. அது தமிழாக இருந்தாலும் சரி, மலையாளமாக இருந்தாலும் சரி. திராவிடக் கழகப் பாணியில் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி. அன்பர் அந்தக் கட்டுப்பாட்டை மனதில் நிறுத்தி, இனிமேலாவது நாட்டுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்ய முன் வரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I rise on a point of order, Sir.

[6th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member need not advise the hon. Member Sri T. S. Ramaswamy Pillai. He should withdraw that word. It is an insinuation against another member. The hon. Member should not use the words 'advise the hon. Member'.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : If it is unparliamentary, and if the Deputy Speaker asks me to withdraw, I am prepared to withdraw it.

DEPUTY SPEAKER : It is an insinuation. It is a personal charge also. The hon. Member should not make personal charges.

*SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை யாரும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், சாதாரணமாக ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையை நல்ல முறையில் கொண்டுவர வேண்டுமானால், அதற்கு வரிகளைப் போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். அதுதான் சரியான முறை. ஆகவே இன்றைய தினம் நமது காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஒரு விதி வரியும் இல்லாமல் வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்ததைப் பாராட்டுகிறேன். கடந்த பல மாதங்களாக நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் விலை வாசிகள்—ஆகார சாதனங்களின் விலைவாசிகள்—அதிகமாகிக் கொண்டே போகின்றன. அதற்குக் காரணங்கள் பல உள்ளன. முக்கியமான காரணம், இங்கிருந்து உணவு தானியங்கள் அந்நிய நாட்டுக்கு அனுப்பப்படுவதுதான், அதைத் தடுப்பதற்குச் சரியான சமயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்ததற்காகச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஒரு நாடு முன்னேற நீர்ப்பாசன வசதி வேண்டும். நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், எவ்வளவோ திட்டங்கள் போடப்பட்டு முடிந்தும், எவ்வளவோ திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றுவதற்காகவும் இருக்கின்றன. அதை நாம் எல்லோரும் ஒருமுகமாக வரவேற்கவேண்டும். நானும் அதை ஒரு முகமாக வரவேற்கிறேன். கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்த மட்டில் எத்தனையோ திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. நெய்யாறுத் திட்டம் நடைமுறையில் இருப்பதை அறிந்து சந்தோஷம் அடைகிறேன். “லிப்ட் இரிகேஷன்” திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. மழை காலத்தில் பழைய ஆற்றில் கிடைக்கின்ற தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் சென்று பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே அதற்கு ஓர் திட்டம் போட்டால் அதிலும் விசேஷமாக திருநெல்வேலி ஜில்லா நான்குனேரி தாலுகா மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதனால் அந்த இடங்களில் உள்ள மக்கள் சுபீட்சமாக வாழமுடியும் என்பது என் கருத்து.

மேலும் எங்கள் மந்திரியாக இருக்கும் ஸ்ரீமதி லார்தம்மாள் சைமன் அவர்களுடைய தொகுதியில் ஒரு திட்டமும், ஸ்ரீமான் ராமசாமி பிள்ளை அவர்களுடைய தொகுதியில் ஒரு திட்டமும் இருக்கிறது. ஒன்று பொய்கை அணைத்திட்டம். இரண்டாவது மாம்பழத்துறையாறு திட்டம். இந்த இரண்டு திட்டத்தையும் வெற்றிகரமாகச் செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் சுபீட்சமாக வாழ்வார்கள் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் இந்தச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. மேலும் என் தொகுதியில், அத்திக்கடை சாலையையும், தெங்கம்புதூர் சாலையும் நீட்டி, பன்றி வாய்க்கால் லிப்டையும், அமுலுக்கு கொண்டுவந்தால் என் தொகுதி மக்களும் சுபீட்சமாக வாழ்வார்கள். மேலும் சில வாரங்களுக்கு முன்னால் ஸ்ரீமான் கக்கன் அவர்களும், நமது அம்மையார் அவர்களும் எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள கண்மாய்க்குள மராமத்து செய்யும் வேலையைத் துவக்கி வைக்க வந்தார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் பல குளங்கள் உள்ளன. ஒன்றிரண்டு குளங்களை மராமத்து செய்துவிட்டு பாக்கி தூர்ந்து

[6th March 1959] [Sri A. Chidambaranatha Nadar]

போன குளங்களை அப்படியே விட்டுவிடாமல் எல்லாக் குளங்களும் செப்பனிடப்படவேண்டும் என்கிற ஆர்வத்துடன் நாங்கள் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். இதில் முக்கியமான குளம் சம்பக் குளமாகும்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் கோதையாறு டாமின் கீழ் நான்கு வாய்க்கால்கள் உள்ளன. அனந்தன் ஆறு, பத்தனாபுரம் புத்தனாறு, தோவாளை சானல், நாஞ்சி நாடு புத்தனாறு என்கிற இந்தக் வாய்க்கால்கள் மலையடிவாரத்தில் ஒருகிற காரணத்தினால், அங்கே காடுகள் வெட்டப்பட்டு மணசரிந்து கால் தூர்ந்து தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாத நிலைமையில் அங்குள்ள விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுகிறார்கள். அந்த நிலைமை மாறுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனி கைத்தொழில். எங்கள் மாவட்டத்தில் எவ்வித கைத்தொழிலும் கிடையாது. விஸ்தீர்ணம் சிறியதாக இருந்தாலும் ஜனத்தொகை ஜாஸ்தி. சென்னைக்கு அடுத்தபடி விட்டத்தட்ட அதிகமாகப் படித்தவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். படித்துவிட்டு உத்தியோகம் இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்ய அந்த மாவட்டத்திலே ஒன்றிரண்டு தொழிற்சாலைகளைத் துவக்கினால் வெற்றிகரமாக நடக்கும். படித்து, வேலையில்லாத வாலிபர்கள் அந்த முயற்சிக்கு முழு வெற்றிகரமாக எல்லாவிதமான ஒத்துழைப்பையும் அளிப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கை யுண்டு. சர்க்கார் அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இனி நெடுஞ்சாலைகள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நெடுஞ்சாலைகள் உண்டு. இருந்தாலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேருவதற்கு முன்னால் சில சாலைகளைப் போடாமல் இருந்தார்கள். 150 மைல் நீளம் என்று நினைக்கிறேன். அந்தச் சாலை இன்றுவரை செப்பனிடப்படவில்லை. அதை உடனடியாகச் செய்து தந்தால் மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். மேலும் சில கிராமங்களுக்கு ரோடுகளே கிடையாது. இப்படி இருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு உடனடியாக ரோடு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் உள்ள ஒரு மாதுக்கு கர்ப்ப வேதனை ஆரம்பித்தால் டாக்டர்களை அழைத்துச் செல்லவேண்டும் என்றால் தொட்டில் கொண்டு வரவேண்டும். அல்லது மங்கையர்க்கரசியை அங்கே அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

எல்லோரும் ஹரிஜனங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அது முக்கியமான விஷயம். ஹரிஜனங்களை ஆதரிக்க வேண்டிய கடமை நமது சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும், பொதுமக்கள் அத்தனைபேருக்கும் உண்டு. எனக்கு அதில் ஒரு கருத்து உண்டு. ஹரிஜனங்களை ஆதரிக்கின்றது மாதிரி எந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிற எல்லோரையும் ஆதரிக்க வேண்டிய கடமை சர்க்காருக்கு உண்டு. ஹரிஜனங்கள் அல்லாதவர்களில் எஸ். எஸ். எல். வி. வரை படித்துவிட்டு படிக்க முடியாத நிலைமையில் எத்தனையோ மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏழைகள் எல்லோரையும் ஆதரிப்பது என்கிற திட்டத்தையும் வகுத்துக்கொண்டு அதைச் சர்க்கார் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பது என் கருத்து. அதைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்கு ரோடு கிடையாது. ஸ்ரீமான் ராமசாமி அவர்களுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த உதிரப்பட்டி என்று ஒரு காலனி இருக்கிறது. அங்கே பழையாறு நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மழை காலத்தில் கடையிலிருந்து சாமான்

[Sri A. Chidambaranatha Nadar] [6th March 1959]

வாங்கி வந்தால் அந்தக் காலணிக்கு இந்த ஆற்றைத் தாண்டிப் போக முடியாது. 2, 3 நாள் தண்ணீர் வடிகிற மட்டும் கரையிலேயே காத்து இருக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி மராமத்து மந்திரி அவர்களிடத்திலும், எங்கள் மாவட்ட மந்திரி அம்மையார் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த நிலை மாறவேண்டும்.

நமது ராஜ்யத்திலே கிராமங்கள்தோறும் மின்சார விஸ்தரிப்புப்பைச் செய்து கொண்டே போகிறோம். இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் இருக்குமிடத்திற்கு இந்த விஸ்தரிப்பைக்கொண்டுபோவது கிடையாது. முன்பும் இதைப்பற்றி அசெம்பளியில் சொன்னது உண்டு. அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை இதுபற்றி மாறவேண்டும். மாறாமல் இருந்தாலும் நன்றாக இருக்காது. அதையும் மின்சார அமைச்சருக்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இனி கல்வி, நான் முன்பு சொன்னது மாதிரி எங்கள் மாவட்டத்தில் நிறைய படித்த ஆட்கள் உண்டு. இருந்தாலும் நிறைய பள்ளிக்கூடம் வேண்டும். இன்றைக்கு மத்தியதர பாடசாலைகளாக இருக்கக்கூடியவற்றை யெல்லாம் உயர்தரப்பாடசாலைகளாக மாற்றவேண்டும் என்ற வேண்டு கோள் எங்கள் மாவட்ட மக்களைப் பொறுத்த வரையில் உண்டு. மேலும் நாங்கள் தாயகம் சேர்ந்த பின்னால் நாட்டில் படிக்கிற மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கார் வசதி இல்லாத காரணத்தினால்தான் இந்தக் கஷ்டம். பள்ளிக்கூடத்திற்கு சமயாசமயங்களில் அவர்கள் போகவேண்டுமென்றால் உடனடியாக அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுத்தாகவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுடைய மனப்பான்மை நல்லபடியாக அமையும். இல்லாவிட்டால் தெருவில் நின்று கொண்டு சர்க்காரை வாயில்வராதபடி திட்டக் கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்கிற கருத்தை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் மாவட்டத்தில் 45 மைல் நீளமுள்ள கடற்கரை இருக்கிறது. மூன்று கடல்கள் சேருகின்ற இடம். உலகத்தில் உள்ள மிக விசேஷமான மீன்கள் அங்கே கிடைக்கின்றன. மீன் பிடிக்கும் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அதிகமான ஆதரவும், சலுகையும் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக சர்வீஸ் இணைப்பைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டமானது தாயகத்துடன் சேருவதற்கு முன்னால் மருத்துவ கல்லூரியில் அப்ளிகேஷன் போட்டால், கிடையாது, தொழில் கல்லூரியில் அப்ளிகேஷன் போட்டால் கிடையாது. உத்தியோக விஷயத்திலும் கிடையாது. ஆனால் தாயகத்தோடு சேர்ந்த பின்னால் இன்றைக்கு எங்கள் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவ கல்லூரியிலும், தொழில் கல்லூரியிலும் இடம் கிடைத்திருக்கிறது. எத்தனையோ இடங்களிலும் உத்தியோகமும், கிடைக்கிறது. அதற்காக மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சர்வீஸ் இணைப்பிலும் காலதாமதமின்றி காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும். காலதாமதம் ஆகும் காரணத்தினால் கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மனம் பரபரப்பும், சங்கடமும் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும். கடைசியாக கழிந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கெஜட் பதிவு உத்தியோகம் எதேனும் ஒருவேளை திருப்பிக் கிடைக்காமல் இருந்தால் அதை கிடைக்கும் படி செய்வதாக உறுதி அளித்தார்கள். அதை அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள். சர்க்காரும் மறக்காது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதையும் செய்து தந்தால் நாங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாகவும், சுபீட்சமாகவும் வாழ்வோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மீண்டும் கடைசியாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[6th March 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, on a point of personal explanation, என்னுடைய நண்பர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் நான் பல கட்சிகள் மாறியதாகக் கூறுகிறார்கள். 1941-முதல் நான் ஆரம்ப காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினராகவும் காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்டுக் கட்சி அங்கத்தினராகவும் இருந்தேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should be brief. Let him not make allegations against another hon. Member.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : 1948-ம் ஆண்டு வரையில் அதாவது நாட்டு சுதந்திரம் வரும்வரையில் காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சியில் இருந்தேன். அது வெளியேறும்போது நானும் அத்துடன் காங்கிரஸை விட்டு விலகினேன். 1954-ல் நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் புரூஷ் னோடு கனம் அங்கத்தினரையும் சிறையில் தள்ளி பட்டம் தாணுப்பிள்ளை ஆட்சியிலே கொடுமை நடந்தபோது அந்தக் கொடுமை தாங்காது பிரஜா சோஷலிஸ்ட் பார்டியிலிருந்து வெளியேறினேன். அன்றைக்கும் நான் சோஷலிஸ்டாகத்தான் இருந்தேன். இதுவரை சோஷலிஸ்டாகவே இருக்கிறேன். இப்பொழுது இந்திய ஜனநாயக காங்கிரசில் இருந்து நான் வெளியேறி வருவதற்குக்காரணம் சோஷலிஸ்தத்தை அவர்கள் கடைப்பிடிப்பதில்லை என்பதற்காகத்தான்.

(Sri A. Chidambaranatha Nadar rose.)

DEPUTY SPEAKER : I shall give the hon. Member a chance to speak after Sri Ramaswamy Pillai has finished. So, let him resume his seat.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : திரு சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் சுதந்திரகாலத்தில் காங்கிரஸ்காரராக இல்லை. புதிதாக காங்கிரஸ்காரராக மாறி இருப்பவர் நான் வெளியேறியபோது அவருடைய திருவாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் எனக்கு நன்றி அறிதல் தீர்மானம் போட்டார்கள். அவர்கள் அன்றைய தினம் எதற்காக செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை.

DEPUTY SPEAKER : Very good. If the hon. Member Sri Chidambaranatha Nadar wants to say a few words, let him do so. But, let him be brief. Let it not lead to a discussion.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : ஸ்ரீ. டி. எஸ். ராமசாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னதை ஒன்றுமே நான் வரவேற்கவில்லை. அவர்கள் சொன்னதில் உண்மையும் இல்லை.

SRI K. PERIANNAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மிகவும் நல்லமுறையிலே கொண்டு வந்ததற்கு அவருக்கு என் நன்றி அறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு நமது போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைச் செலுத்துகிறேன். காரணம் 1957-ம் வருஷத்தில் பட்ஜெட்டில் நான் பேசியபோது பஸ் போக்குவரத்தில் நேரக் கூடிய ஆக்சிடனடுகள் அதிகமாக இருக்கிறது. அதை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் வழிவகையேயவேண்டுமென்று பேசினேன். இதனால் ஜனங்கள் கார வழிவகையேயவேண்டுமென்று பேசினேன். இதனால் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இரவு 12 மணியிலிருந்து 4 மணி வரையிலும் பஸ் லாரி போக்குவரத்து குறைத்திருக்கிறார்கள்.

அதோடு உணவுப்பிரச்சனை இந்த நாட்டிலே அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் மாகாணத்திற்கு ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி சரியாக வருவதில்லை. ஆனால் நமது மாகாணத்திலிருந்து கேரளாவிற்கு உணவு விநியோகத்திற்கு போய்க்கொண்டிருப்பதால் பெரும்பாலான உணவுப்பிரச்சனை வந்திருக்கிறது. நமது மாகாணத்திற்கு ஆந்திராவிலிருந்து வரக்கூடிய அரிசி வருவதற்கு சர்க்கார் துரித ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது பருவ மழை இன்மையால் தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[Sri K. Perianann]

[6th March 1959]

ஆனால் திருச்சி ஜில்லாவிற்கு அருகாமையிலே காவேரி பாய்ந்துக் கூட ஹரிஜனங்கள் அதிகமான தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் காலாகாலத்திலே துறை கொடுக்கப்படாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட மான்யத்தொகை அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. அதோடு கிராம அதிகாரிகள், கர்ணம் முதலியவர்கள் குழந்தைகளுக்கும் என். ஜி. ஓ. குழந்தைகளுக்கு அளிக்கும் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது. அதோடு என். ஜி. ஓ. க்களுக்கு வருமானம் 1,500 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானமுள்ள என். ஜி. ஓ. குழந்தைகளுக்கு கல்வி கட்டலாம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதை 3,000 வரை உயர்த்தினால் நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதை உயர்த்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என் எரியா மிகவும் பிற்பட்ட எரியாவாக இருக்கிறது. பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழிலாளிகள் வசிக்கக்கூடிய எரியா. பெரும்புலார் வட்டாரத்தில் தண்ணீர் இன்மையால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். காவேரியிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டினால் இந்த பெரம்புலார் வட்டாரம் இதனால் பயன் அடையும்.

எங்கள் வட்டாரத்தில் ஒரு நெருப்பு அணைக்கும் படை ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டும். சில நாளைக்கு முன் ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டு, இதனால் உயிர்ச்சேதமும் பணச்சேதமும் ஏற்பட்டது. 200 குடிகள் கொண்ட ஒரு கிராமம் சென்ற வருஷம் தீக்கிரையானது. எப்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். எங்கள் வட்டாரத்திற்கு ஒரு நெருப்பு அணைக்கும் படை ஆரம்பிக்கவேண்டும். திருச்சி ஜில்லா பிளானிங் கமிஷன் சிபார்சு செய்தும்கூட இது பொதுவாக இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் இதை கவனித்து உடனடியாக ஒரு நெருப்பு அணைக்கும் படை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு ஹரிஜனச் சேரி இன்னும் அபிவிருத்தி அடையாமல் இருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லா தலைநகரமாக இருந்தும் கூட இது மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. சிந்தாமணி என்ற சேரிக்கு அருகாமையில் நமது இந்திய நாட்டு மந்திரிகளும், கவர்னர் அவர்களும், நேரு அவர்களும் வந்திருந்தபோது சேரிகள் கவர்னர் அவர்களின் கண்களில்படாமல் தட்டியைக்கட்டி மறைத்தார்கள். இங்கே எப்பொழுதும் சாக்கடைத்தண்ணீர் தேங்கி கிடக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதை கவனித்து நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடுகூட என் எரியாவில் லோக்கல் டெவலப்மெண்டு ரோடுகள் ஆரம்பித்தும் இன்னும் முடிவடையாமல் இருக்கிறது. 1955-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பித்து இன்னும் வேலைகள் முடிவடையாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் ஜில்லாபோர்ட்டு மான்யம் நாளதுவரை கொடுக்காததினால் ரோடுகள் இன்னும் பூர்த்தி அடையாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே உடனடியாக மான்யம் கொடுத்து வேலைகளை பூர்த்தி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீமில் பல ரோடுகள் போடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இந்த திட்டத்திற்கு மக்களால் பாதி மான்யம் கொடுக்கப்படுகிறது. பாதி மான்யம் சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் பணம் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருப்பதனால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு முழுத்தொகையையும் கொடுத்து அபிவிருத்திவேலையை முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[6th March 1959]

SRI A. PERUMAL : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இவ்வாண்டில் பருவ மழை குறைவாக இருந்ததால் ராஜ்யத்தில் உணவு தானிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது ஓரளவு உண்மைதான். அதிலும் ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்கள் பருவ மழைக் குறைவினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதுவும் உண்மை. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில், என் தொகுதியாகிய முதுகுளத்தூர் தொகுதி ஏற்கனவே பிற்பட்ட இடம். பிற்பட்ட இடங்களில் நல்ல திட்டங்களை சீக்கிரம் நிறைவேற்ற வேண்டும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் திருச்சுழியிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கும் குண்டாறு என்ற ஆற்றிலிருந்து—நேற்றுப் பேசிய ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் கூட குறிப்பிட்டார்—தெற்கே 25 மைல் தூரம் கடற்கரை வரையிலும், ஒரு கால்வாய் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு நாராயணக்கால்வாய் என்று பெயர். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருணைகூர்ந்து அதை 1959-60-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டின் கீழ் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். அந்தக் கால்வாயை மராமத்து செய்துகொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் அடுத்த வருஷமாவது அங்கே நன்றாக விவசாயம் செய்யலாம். அங்குள்ள மக்கள் பலர் விவசாயக் கூலி வேலை செய்து தங்கள் அன்றாட ஜீவனத்தே நடத்தலாம்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நமது நாடு சுதந்திரமடைந்து 10-12 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டபோதிலும் என் தொகுதியாகிய முதுகுளத்தூர் தாலுகாவிற்கு மின்சாரத் துறையால் எந்த விதமான நன்மையும் செய்யப்படவில்லை. அதையும் நேற்று ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் எடுத்துச்சொன்னார். அங்கே மின்சாரத் திட்டத்தை 5 கிராமங்களுக்காவது கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் சொன்னார். அவர் கோரியது ரொம்பக் குறைவு.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஐந்து கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் போதும் என்று ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் சொன்னார்.

SRI A. PERUMAL : அவர் கோரியது ரொம்பக் குறைவு. 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான மின்சாரத் திட்டத்தில் குறைந்தபட்சம் 25-30 கிராமங்களைவது சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதையும் செய்தால், உங்களுக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களால் தோந் தெடுக்கப்பட்ட எம். எல். ஏ.-க்கள் என்ற ஹோதாவில் எங்களுக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். எனவே இந்த கோரிக்கையை உங்களிடம் வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் சில இடங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அங்கே ஹரிஜனங்கள் குடியேறுவதற்கு வழியே இல்லை. இதை நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கமுதியில் 109 வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான செலவு சுமார் 1 லட்ச ரூபாய் எல்லா வீடுகளையும் கட்டும் வேலைகள் மொத்தமாக முடிவதற்கு முன், அது வரை கட்டிய வீடுகள் இடிந்து போயின. நான் சொல்வது உண்மையா இல்லையா என்பது கனம் மராமத்து மந்திரிக்குத் தெரியும். பிப்ரவரி 27-ம் தேதி கனம் மராமத்து மந்திரி அங்கே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். அவர் அந்த வீடுகளைப் பார்வையிட்டார். இடிந்து விழுந்திருந்த வீடுகளைப் பார்த்த அவர் “இதற்குப் பளான்கள் போட்டுக் கொடுத்தவர்கள் யார்? இதற்கு கான்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் யார்?” என்று கேட்டார். நான் சொல்வது பொய்யா என்று அவரிடம் நீங்கள் கேட்கலாம். ஆகவே, அந்த வீடுகள் குடியிருக்க லாயக்கற்றவையாக இப்போது இருக்கின்றன. ஓடுகள் எல்லாம் நொறுங்கிக் கீழே விழுந்து கிடக்கின்றன. 1959-60-ம்

[Sri A. Perumal]

[6th March 1959]

ஆண்டிற்குள்ளாவது அங்கே நல்ல வீடுகளை—கட்டிடக் கட்டிடமாக—கட்டிக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். நல்ல முறையில் இல்லாமல் பல வீடுகளை கட்டுவதற்கு, குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள வீடுகளையே நன்றாகக் கட்டிக் கொடுப்பது நன்மை. பலமற்ற 20 வீடுகளைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக 5 வீடுகளைக் குறைத்துக்கொண்டு 15 வீடுகளை நல்ல முறையில் கட்டலாம். அங்கே நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI P. JAYARAJ: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ள 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு பருவ மழை சற்று பாதுகாமாக இருந்த போதிலும் உணவு தானிய உற்பத்தி சற்று அதிகரித்திருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்த பிறகு இந்த 12 ஆண்டுகளில் சர்க்கார் உணவு உற்பத்தியில் எவ்வளவு துரிதமாக முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பு மக்களுக்கு 6 அவுன்ஸ் அரிசி ரேஷனில் கொடுக்கப்பட்டது. மக்கள் ரேஷன் கடைகள் முன் க்யூவில் நின்று அரிசி வாங்கினார்கள். இன்று அந்த நிலை மாறியிருக்கிறது. உணவுப் பொருள் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. அப்படி இருக்க, உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்றும், சர்க்கார் அனாவசியமாகச் செலவு செய்கிறார்கள் என்றும், கூட்டுறவு சாகுபடி முறையும் விதைப் பண்ணைகளும் பலன் தரவில்லை என்றும் சிலர் சொல்வது சரியல்ல. மக்கள் நிலையை நன்றாகப் பார்த்து அதை உணர் வேண்டும் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாக இருப்பதாக கனம் நிதி அமைச்சரின் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசிகள் ஏறுமுகத்தில் இருப்பதால் தொழிலாளர்களும் ஏழை மக்களும் ஹரிஜன மக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விலையேற்றத்தைத் தடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்க விரும்புகிறோம். உணவு தானிய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு கால்நடைகள் உறுதுணையாக இருக்கின்றன. கால் நடைகளுக்கு பருத்திக்கொட்டை, பிண்ணாக்கு முதலியவை மிகவும் அவசியம். கால்நடைகளுக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. பிண்ணாக்கு மூட்டை விலை 15 ரூபாயாக விற்பது. இப்போது 25 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த பட்டேட்டில் கால்நடை வளர்ப்பிற்காக 8 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கால்நடைகளுக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்கள் சரசமாகக் கிடைக்கவில்லை. கால்நடைகளுக்கு அத்தியாவசியமான பிண்ணாக்கு, பருத்திக்கொட்டை இவைகளின் விலைகளைத் தளர்த்த வேண்டும் அவ்வாறு செய்வது கால்நடை வளர்ப்பிற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாண்டு 137 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்படும் என்று கனம் நிதி அமைச்சரின் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு 215 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய உரங்கள் விவசாயிகளுக்கு காலா காலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் ஆடி-ஆவணி மாதத்தில் தண்ணீர் வருகிறது. அங்கே ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்களில் விவசாயம் நடக்கிறது. உரத்திற்கு சர்க்காரிடம் மனுச் செய்துக்கொண்டால் விவசாயம் முடிந்தவுடன் தான் அது கிடைக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். எந்தக் காலத்தில் உரம் வழங்கப்பட வேண்டுமோ அந்தக் காலத்தில் அதை வழங்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உரத்தில், அம்மோனியம் சல்பேட் அதிகமாகக் கொடுப்பதை விட ரூப்பர் ஸோடியம் பாஸ்பேட்டான் அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. நடவு நடுவதற்கு முன்னால் உரம் போட்டு பின்னால்தான் நடவு நட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ரூப்பர் ஸோடியம் பாஸ்பேட் அதிகமாகக் கொடுக்கப்

[6th March 1959]

[Sri P. Jayaraj]

படவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கப்படும் உரங்கள் ஹரிஜன மக்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். சென்ற ஆண்டு பட்டேட்டை உரையின் மீது பேசிய போது நான் கூறியிருந்தேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு உர வகைகள் நல்ல முறையில் கிடைப்பதில்லை என்று. முன்பு, ஏழை வாரந்தார்களுக்கு உரம் வழங்கப்படும்போது மிராசுதார்களின் கையொப்பம் அது இது என்றெல்லாம் வாங்க வேண்டியிருந்தது. இப்பொழுது அந்த முறை மாற்றப்பட்டிருந்த போதிலும்கூட ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உரங்கள் கிடைப்பதில்லை. அப்படி உரம் கிடைக்காததால் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர் வேண்டும். பெரிய நிலம் படைத்த பணக்காரர்களுக்கும், பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் தான் வேண்டிய உர வகைகள் கிடைக்கின்றன. சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு உர வகைகள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு வேண்டிய வகையில் உர வகைகள் கிடைப்பதற்கு வழி வகைகள் வகுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, கூட்டுறவு முறையைக் கையாள வேண்டுமென்று, அதை துரிதமாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை கையாண்டிருக்கிறார்கள். அது எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும், எந்த விதத்தில் அதை செயல் முறைக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் பலதரப்பட்ட வாதங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதை எதிர்க்கிறவர்கள் சிலரும், அதை ஆதரிப்பவர்கள் கோடிக்கணக்கிலும் இருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் மடாதிபதிகளும், தர்ம வதாபனங்கள் பலவும் இருக்கின்றன. தர்மபுரம் பண்டார சந்ததியிடம் இருக்கும் 12,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்களை கூட்டுறவு முறைக்குக் கொண்டு வர சர்க்கார் வழிவகைகள் செய்தால் சிறு நிலச்சுவான்தார்களும், மற்ற ஏனையோரும் அதனால் பயன் பெற முடியுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, தேவஸ்தான நிலங்கள், மடாலய நிலங்கள் இவைகளை கூட்டுறவு முறையில் கொண்டு வர அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தர்மபுர ஆதினத்தார் 19-2-59-ல் மடாலய அமைச்சர் அவர்கள் முன்னிலையில் சுமார் 200 ஏக்கர் நிலத்தை கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்வதற்காக கொடுக்க முன் வந்தது குறித்து இந்த சபையின் சார்பாக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இப்படி இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கூட்டுறவு முறைக்கு கொண்டுவரப்படுமென்று நான் நம்புகிறேன். அப்படி, பெருநிலக்காரர்களிடம் இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தால் நாட்டின் வளம் பெருகுவதோடு, நாட்டு மக்களின் வாழ்வும் நன்கு செழிப்பதைய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு அதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பலன் ஏற்பட முடிந்தது. அந்தச் சட்டத்தான் இன்று நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு அச்சாணியாகத் தோன்றியிருக்கிறது. அது போன்ற வழிகளைப் பின்பற்றி பண்ணையாட்களுக்கும், சாகுபடியாளர்களுக்கும் மேலும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, அங்குள்ள அன்றாடப் கூலிகளுக்கு, அதாவது அன்றாடம் கூலி வேலைசெய்யும் விவசாயக் கூலிகளுக்கு அந்தச் சட்டத்தில் யாதொரு பாதுகாப்பும் அளிக்கப்படவில்லை. அறுவடைகாலத்தில் அந்த அன்றாடக் கூலிகளுக்கும், மிராசுதாரர்களுக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் கூலி உயர்வு கேட்பதும், அதை மிராசுதார்கள் மறுப்பதுமாக இருக்கிறது. கூலி நிர்ணய போர்ட் ஒன்று ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அன்றாடக் கூலிகளுக்கும், கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான அன்றாடக் கூலிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதாக இருக்கும். எப்படி விவசாயிகளுக்கு 60-40 என்று நிச்சயித்திருக்கிறோமோ அதே போல் அன்றாடக் கூலிகளுக்கும் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[6th March 1959]

*SRI M. ANANDAN: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிதி நிலை அறிக்கை மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் கள்ளக்குறிச்சித் தொகுதியில் மிகவும் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், 57-58-ல் மழை இல்லாத காரணத்தினால் நீர்ப்பாசனக் குறைவு ஏற்பட்டு அதன் பலனாக உற்பத்திக் குறைவும் ஏற்பட்டு பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எங்கள் தாலுகாவிலுள்ள ஏழு பிரக்காக்களிலும், சங்கராபுரம், பாக்கம், ரிஷி வெந்தியம், துருகம், சின்னசேலம், வடக்க நந்தல், கல்மா, கள்ளக்குறிச்சி இங்கெல்லாம் இரண்டு வருடங்களாக தென் மேற்கு பருவ மழை இல்லாமல் பயிர் சாவியாகி சில இடங்களில் கதிர் சாவியும், பயிர் சாவியும், புஞ்சை நஞ்சை எல்லாம் சாவியாகி விட்டது. அங்குள்ள நிலைமையைப் பற்றி அங்குள்ள பொது மக்களும், பெரியார்களும் பல மகஜர்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியுங் கூட அவைகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், பருவ மழை தவறியதாலும், பயிர் பூச்சிகளாலும், விலை வாசிகள் உயர்ந்து விட்டதென்று. ஊழியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப் பட்டிருப்பதாலும் விலை வாசிகள் உயர்ந்துள்ளன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்தப்பட்டிருப்பது போன்று கிராம ஊழியர்களுக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்து, மைனர் பஞ்சாயத் போன்றவைகளில் வேலை செய்யும் ஹரிஜனத் தோட்டிகளுக்கும், கிராமங்களில் இருக்கும் கர்ணம், மணியம் போன்றவர்களுக்கும் ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி அவர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுப்பதுடன், கிராமங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு, அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து பிழைப்பவர்களுக்கும் சரியான கூலி நிர்ணயம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது அவர்களுக்கு காலை ஆறு மணியிலிருந்து மாலை 6 மணி நேரம் வரை வேலை செய்தால் நாலு அணை தான் கிடைக்கிறது. அந்தக் கூலி போதாது. ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒவ்வொரு கமிட்டி வீதம் போட்டு ஏழை மக்களுக்கு கிராமங்களில் சென்று நியாயமான கூலி கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியிலுள்ள நீர்ப்பாசன வசதியை குறித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் தொகுதியில் பல ஆறுகள் இருந்த போதிலும் கூட அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி எதுவும் இல்லை. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் மணிமுத்தாறு, கோமுகா நதித் திட்டத்தையும் சேர்த்து, பெரிய அணை கட்டி நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள சாத்தனூர் அணைகீழ் அணையிலிருந்து தென்புறம் குழிவம் நாவகொல்லை வழியாகவும் லக்கிறாய்க்கன்பட்டி ரங்கப்பனூர் பாவளம், மல்லாபுரம், அரசம்பட்டு, கொசப்பாட, செல்லம்பட்டு, கரடி சித்தூர், கள்ளக்குறிச்சி வரைக்கும் ஒரு வாய்க்கால் கட்டிக் கொடுத்தால் அங்குள்ள பஞ்சம் நீங்கும். அடுத்தபடியாக, கிணறுகளை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் பக்கத்தில் 20 அடி ஆழம் ழேழம் கல் பாறையாக இருப்பதால் அரசாங்கம் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக கொடுக்கும் கடன் 500 ரூபாய் போதாது, ஆகவே குறைந்தது 1500 ரூபாயாவது கடன் கொடுத்தால் தான் பாறையை சம்பர் வைத்து உடைத்து தண்ணீர் எடுக்க முடியும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் வசதியே இல்லை. குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க ப்ளாக்கிலிருந்து பணம் கொடுப்பதை விட, ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீஸரிடம் நிதி ஒதுக்கிக் கொடுத்தால் அவர்களே வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொடுக்க முடியும். அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கடனாக 2,500 ரூபாய் கொடுப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை 3,000 ஆக உயர்த்த வேண்டும். அப்படி உயர்த்துவதோடு அந்த ரூபாய் விவசாயிகளுக்கே போய்ச் சேரும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாது இப்பொழுது அந்தப் பணத்தை இடையில் இருப்பவர்கள் கொண்டுவர விரும்புகிறார்கள் என்ற புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

[6th March 1959]

[Sri M. Anandan]

ஆகவே அதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால் (பெல்) எங்கள் தொகுதி கல்வியில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில்தான் இருக்கிறது. எங்கள் தாலுக்காவில் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுடைய வேறு பெரிய உத்தியோகங்களில் இருப்பவர்களோ கிடையாது. காரணம் படிப்பு வாசனையே எங்கள் தொகுதியில் அதிகம் இல்லை. ஆகவே எங்கள் தொகுதியில் 300 ஜனத்தொகையுள்ள ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்திக் கட்டாய கல்வி முறையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (பெல்) கனம் எங்கள் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் கோமுகா நதித் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வருஷம் அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டு வர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் அங்குள்ள மக்கள் பலர் பிழைப்பதற்கு வழி ஏற்படுவதோடு கூட அங்கு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியும் ஏற்பட முடியும். பஞ்சமும் நீங்கும்.

DEPUTY SPEAKER: டைம் ஆகி விட்டது.

SRI M. ANANDAN: பெரிய சேலத்திலிருந்து சின்ன சேலத் திற்கு ரயில் இரவு 11 மணிக்குத்தான் வருகிறது. அதில் சென்னை வரும் ரெயில் பெட்டி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அதில் பிரயாணம் செய்ய இடம் கிடைக்காமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இன்னும் ஒரு பெட்டி சேர்த்து இரண்டு பெட்டிகளாகப் போட்டு பிரயாண வசதியும் பிளாட்பாரம் செய்துகொடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now rise for lunch 1-30
and meet again at 3 p.m. p.m.

The House then rose.

(After lunch—3 p.m.)

SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்த்தால், இதிலே ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் மின்சாரம், விவசாயம், கல்வி, இப்படியாக ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும்—மக்களுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்வதாகப் பொருத்தமாகச் சொல்லி அதற்கு செலவிடப்பட வேண்டிய தொகையெல்லாம் கோடிக்கணக்கில், லட்சக் கணக்கில் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், செலவழிக்கிற தொகைக்கு ஏற்றபடி காரியத்தில் ஒன்றும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே காரியாபட்டி ப்ளாக் ஏற்படுத்தி மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. அந்த மூன்று வருஷங்களிலேயும் பார்த்தால், அங்கே சமார் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த ஏரியாவில் இந்த மூன்று வருஷ காலத்திலே இருபதாயிரம் ரூபாய் பெறுமான வேலை கூட நடக்கவில்லை. ஏனென்றால் அங்கே கொஞ்சப் பணம் திட்டத்திலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். மீதிப் பணத்தை கிராம ஜனங்களே கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதி இருப்பதால், கிராம ஜனங்கள் கொடுப்பதற்கு முடியாத நிலைமையிலே அங்கு ஒரு வேலையும் நடக்கவில்லை. எல்லா ஆபீசர்களும், பத்து, இருபது ஆபீசர்கள் காரியாபட்டியிலே இருந்து கொண்டு, ஒரு விதமான பிரயோஜனமும் இல்லாமல் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

காரியாபட்டி ப்ளாக்கைச் சேர்ந்த கடம்பங்குளம் கிராமத்திலே இருபது ஹரிஜன வீடுகள் நெருப்புப் பிடித்து வெந்து போயின. அதற்காக ப்ளாக் டெவலப்மெண்டிலிருந்து பணம் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லி, அதற்கு மனு எழுதித் தருவதாகச் சொல்லி, ஹரிஜனங்கள் ஒவ்வொரு

[Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi] [6th March 1959]

ஆளிடமிருந்தும் மூன்று ரூபாய் வீதம் வசூல் செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல் தாசில்தாரைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து காண்பிக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஒவ்வொரு ஆளிடமிருந்தும் கிட்டத் தட்ட ஐந்து ரூபாய் வசூல் செய்தார்கள். இம்மாதிரி அந்த ஏரியாவில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதுவும் தவிர, கல்குரிச்சி கிராமத்தில் பார்த்தால், ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே மூன்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர்கள் ஆக இந்த மூன்று பிரிவினரும் சேர்ந்து அந்தக் கிராமத்தில் முப்பது குடும்பங்கள் இருக்கும். அந்தக் கிராமத்தில் மூன்று கிணறுகள் தோண்டியிருக்கிறார்கள். கிணறு தோண்ட வேண்டியது; “பைனல்” பில்லுக்குப் பணம் செலுத்தியவுடனே, ரிப்பேர் பில் ரூ. 500 என்று போட்டு இம்மாதிரி அங்கே அச்யாயமாக அரசாங்கப் பணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஒரு விதமான வேலையும் நடக்கவில்லை.

என்னுடைய ஏரியாவில், பேரையூர் ஓரத்தில் நாகையாபுரம் என்னும் இடத்தில் ஹரிஜன காலனி கட்டுவதாக ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் திட்டமிட்டு, இறுபது வீடுகள் கட்டுவதற்கு சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, ஒரு வருஷத்திலே பதினாறு ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அந்த ரூபாய்க்கு ஐந்து வருஷங்களாகியும் சரியானபடி வீடுகள் கட்டி முடியவில்லை. அதைக் கேட்பாரும் இல்லை. வீடுகள் கட்டி முடிந்தாய்விட்டதா? அங்கே குடியிருக்கிறார்களா? இல்லையா? என்று பார்ப்பதற்கு நாதி கிடையாது. அந்த நிலை இருக்கிறது. “என் ஐயா கட்டவில்லை?” என்றாலோ, அங்கிருப்பவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் மெம்பராக இருப்பதால், அவரைக் கேட்பாரே அங்கு ஒருவரும் நாதி இல்லை. இம்மாதிரியான நிலைமையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் எப்படிப் பணம் இதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்றால், ஹரிஜனங்களைக் கூப்பிட்டு, முதலிலே மனு கொடுக்கச் சொல்லி, பின்னால் “சாங்ஷன் ஆய்விட்டது, பணம் வாங்கிக்கொண்டு போங்கள்” என்று கூட்டிக்கொண்டு போய், அந்தப் பணத்தை அவர்கள் கையில் கொடுக்காமல், கையெழுத்து மட்டும் வாங்கிக் கொண்டு, பளாக் ஆபீசரும் தலைமை தாங்குகிற ஆளும் சேர்ந்து தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர் வேறு—அங்கு போய், “இந்தப் பணத்தை நீங்கள் கொண்டு போய் வைத்தால், யாராவது தூக்கிக்கொண்டு போய் விடுவார்கள்; எங்களிடம் கொடுத்து வையுங்கள், உடனே கட்டித் தருகிறோம்” என்று சொல்லி, அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றாலுங்கூட ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

அதே மாதிரி கல்லுப்பட்டி பக்கத்தில், பேராவூர் கிராமத்தில் இருக்கிறது. பக்கத்தில் காந்திக் கிராமம் இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே இம்மாதிரி காங்கிரஸ் மெம்பராக இருப்பவர் எல்லோரும் சேர்ந்து இம்மாதிரி பணம் எல்லாம் விரயம் செய்து, ஒருவரே அடித்துக்கொண்டு போகிறார்.

பாப்பாநாயக்கன்பட்டியில் 15 வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஸாங்ஷன் ஆகி அரைகுறையாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்யப்படும் காரியம் இருக்கிறது. வீடு கட்டி முடிந்தாய்விட்டதா, குடியிருக்கிறார்களா? குடியிருக்க லாயக்காக வீடு இருக்கிறதா? என்று பார்ப்போரும் இல்லை. கேட்போரும் இல்லை. யாராவது, “இம்மாதிரி அரை குறையாக இருக்கிறது, குடியேறவில்லை,” என்று மனுக் கொடுத்தால் அந்த மனு பளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரியிடத்தில் “கயா” ஆய்விடுகிறது. எந்த நிலைமையிலும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அதற்கு மேல் அவனால் என்ன செய்யமுடியும்? ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் அனேக இடங்களில் நிலைமை இருக்கிறது. திருமாலிருஞ்சோலையில், கீற்றெல்லாம் விழுந்தது மேலே பணங்குச்சி தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. காரியாபட்டி ஏரியாவிலே ஹரிஜன காலனி கட்டுகிறேன் என்று சொல்லி, சீயாகராஜர் என்பவர் கண்டிராக்ட் எடுத்து, பக்கத்திலே கவர்ன்மென்டைச் சேர்ந்த கண்மாயிலுள்ள கருவேலமரத்தை வெட்டியிருக்கிறார். செங்கல் கொளுத்துவதற்காக வெட்டுகிறேன் என்று சொல்லி, பத்தாயிரக் கணக்கான கருவேலமரங்களை வெட்டி எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்.

[6th March 1959] [Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi]

நான் சொல்லிக் கொண்டுவருவதை தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் எழுதிவைத்துக் கொண்டிருந்து, “என்கவையர்” பண்ணி நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் பிரயோஜனம் ஆகுமே தவிர, மற்றப்படி பிரயோஜனம் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எழுதுகிறார்கள்.

SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI : ஹரிஜனங்களுக்குக் காலனி கட்டுகிறேன், கட்டுகிறேன் என்று சொல்லி, மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர்களும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர்களும் சேர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். கட்சிக்காக சொல்கிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். விசாரித்தால் உண்மை விளங்கும்.

விவசாயத்திற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று புஸ்தகத்தில் அழகாக இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகள் யாதொரு விதமான நன்மையும் அடைவதாகத் தெரிவதில்லை. புஸ்தகத்தில் இருக்கிறது. ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள் செய்கையிலே பார்த்தால் ஒன்றும் காணோம். அந்த நிலைமையிலேதான் இருக்கிறோமென்பதையே வேறொன்று மில்லை. உரம் ஏராளமாக இருக்கிறது, அதை வாங்குவதற்கு ஏராளமான பணம் ஸாங்ஷன் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களேயொழிய அந்தத் தொகையில் பாதிதான் விவசாயிக்குப் போகிறது. இதுமாதிரி நிலைமையில், விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய கருவிகள். முதலியவைகளின் விலைவாசி ரொம்ப அதிகமாயிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். உணவுத் தானியங்களின் விலைவாசி அதிகமாயிருக்கிறது என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதனால் விவசாயிகளுக்கு என்ன நன்மை இருக்கிறது? மின்சார கரண்டுக்கு 20 சத வீதிதம் மினிமம், சார்ஜ் கேட்கிறார்கள் என்றால் அதில் என்ன அர்த்தம் என்று தெரியவில்லை. ஷிப்ட் முறை என்று வைத்துக்கொண்டு, ஒழுங்கான முறையில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில்லை. அதோடு மின்சார “வெட்டு” வேறு பண்ணுகிறார்கள். அனைக்கட்டில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லி, மின்சார வெட்டு செய்கிறார்கள். அவர்களை ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. அப்படித்தான் மின்சார வெட்டு செய்கிறார்களேயென்றால், மினிமம் சார்ஜ் ஐம் போட்டு வாங்குகிறார்கள். எதை எடுத்தாலும் விவசாயிக்கு நன்மை இல்லை. எதற்கெடுத்தாலும் விவசாயிகளுக்கு வரி போடுகிறார்களே தவிர, யாதொருவிதமான சலுகையும் கிடையாது. விவசாயக் கருவிகளைப் பார்த்தால், அவை கிடைப்பதில்லை. ஒன்றுக்கு நாலு பங்கு வீலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. பின்னுக்கு மாட்டுக்கும் விவசாயத்திற்கும் வேண்டியிருக்கிறது. பன்னிரண்டு ரூபாய்க்கு விற்குது இப்பொழுது 25 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதுவும் தவிர, மண்வெட்டி, வண்டிப்படை, இன்னும் விவசாயப் பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கம் வாங்கியாவது அக்கிரகஸ்ரல் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு, அரசாங்கம் சென்ற வருஷமே செவிசாய்க்கவில்லை. பார்த்தால் அந்த அநியாயத்தைச் சொல்லமுடியாது. அதுமாதிரி, மின்சார மோட்டார் பம்புசெட்டுக்கு வேண்டிய ஸ்விட்ச் ஸ்டாப்டர் வீலை முன்னூறாக இருந்தது, இப்பொழுது ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாயாக உயர்ந்து போயிருக்கிறது. இம்மாதிரி சாமான்கள் முப்பது ரூபாய் என்று இருந்தது, முன்னூற்று ஐம்பது ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு யாதொரு விதமான கண்ட்ரோலும் இல்லை. ஒன்றும் இல்லை. விவசாயத்திற்கு மின்சார வெட்டு செய்கிறவர்கள் சர்ச்சார்ஜ் வாங்குகிறவர்கள், சினிமாக்களுக்கு கரண்ட் கொடுக்காமலிருக்கிறார்களா என்றால், அதுதான் இல்லை. சினிமாவுக்கு ஏராளமாக கரண்ட் கொடுக்கிறார்கள். எல்லாம் செய்கிறார்கள். அரசாங்கத்தான் இப்படிச் செய்கிறார்களே என்று பார்த்தால் விவசாயிகளிடத்திலும் கட்டுப்பாடு இல்லாமல், நெல்லிக்காய் மூட்டையாக இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் வீலைவித்த நெல் தானிய மூட்டைகளைப் பார்சல் பண்ணி சாவடியிலே கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு போகவேண்டிய இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri A. V. P. Perivalaguruva Reddi] [6th March 1959]

அடுத்தபடியாக ரோடுகளைப் பார்த்தால் ஜில்லா போர்டு இருந்தும், பிளாக் டெவலப்மென்ட் இருந்தும் ரோடுகள் போட்டு அவைகள் செப்பனிடப் படாமல் இருக்கின்றன. அவர்களைக் கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் ரோடுகள் ரொம்பவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக காட்டுப்பாதையாக இருந்தபோது ரொம்பவும் செளகரியமாக இருந்தது. இப்பொழுது ஜீப்புகள் அங்கே வந்து இங்கேயும் அங்கேயும் போய்க்கொண்டிருப்பதால் ரோடுகள் கெட்டுப் போய் விட்டன. மழை காலங்களில் இன்னும் கேட்கவே வேண்டாம், ரொம்பவும் மோசமாகிவிடுகின்றன. ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், முக்கியமாக திருமங்கலத்தில் பார்த்தால் ரோடுகளின் நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே தயவு செய்து அரசாங்கமே இந்த ரோடுகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பிளாக் டெவலப்மென்ட்டுக்கும் ஜில்லா போர்டுக்கும் சொந்தம் என்று சொல்லி தட்டிக்கழிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அந்த ரோடுகளை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு செப்பனிடக் கொடுத்தால் கிராமங்களுக்கு ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும்.

நீர்பாசனம் சம்பந்தமாக சொல்லும்போது இப்பொழுது எவ்வளவோ பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் மூலமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாயையும் செலவு செய்து கொண்டதான் வருகிறார்கள். இப்படி கட்டியிருந்தும் கூட நெல் விலை குறையவே இல்லை. அதனால் கூடி விட்டது இதனால் கூடி விட்டது என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே சிறு நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலுள்ள கண்மாய்களை ஆழப்படுத்த வேண்டும். அந்தக்காலத்திலிருந்து கண்மாய்கள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அவைகள் எல்லாம் மேட்டிட்டு தண்ணீர் தேங்க முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆயிரம், ஐந்து இருந்தாறு இரண்டாறு ஐம்பது ஏக்கருக்குக் குறையாமல் பாசன வசதி கொடுக்கக் கூடிய கண்மாய்கள் அநேகம் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப்படாமல் மேட்டிட்டுக் கிடக்கின்றன. அவைகளை ஆழப்படுத்தினால் எவ்வளவோ ஏக்கர் நிலம் விளையக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அப்படி பட்ட கண்மாய்களை புல்டோஸர்களைக் கொண்டுவந்து ஆழப்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஆழப்படுத்தினால் இன்னும் நிறைய விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக ட்ராக்டர்களை ஒவ்வொரு டவுனிலும் தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் அங்கே தூங்கிக்கொண்டு தானிருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் ஒருவர் அல்லது இரண்டு பேர்கள்தான் உபயோகப்படுத்தி கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு வருஷக் கடைசியில் பார்த்தால் 500 ஏக்கர் ஆயிரம் ஏக்கர் உழுது இருக்கிறது என்று கணக்குக் காட்டியிருப்பார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அது எங்கே இருக்கிறது என்றும், அதை வாங்கிக் கொள்வதற்கு யாருக்கு மனுச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதும் தெரியாமல் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு ரெவின்யூ பிரி்காவிலும் அவைகளை வைத்து யாராவது ஒருவருடைய பொறுப்பில் வைத்து விவசாயிகளுக்கு கேட்டவுடனேயே தாராளமாகக் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாடுகளை வளர்ப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பாலுக்கு மட்டும் அப்படி வளர்ப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பாலுக்கு மட்டும் என்று இவ்வளவு பணம் செலவுழிக்க வேண்டுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உழுவதற்கு மாடுகள் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் ஒரு வித ரகமாக மாடுகளை மட்டும் வளர்க்காமல் உழுவதற்கு வாய்க்குள்ள மாடுகளாக வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி வளர்க்கும்போது நம் நாட்டு மாடுகளாக இருந்து அவைகள் கன்று போட்டால் அவைகள் உழுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும். அரசாங்கம் செலவு செய்யும் பணம்

[Sri A. V. P. Perivalaguruva Reddi] [6th March 1959]

பாலுக்கு மட்டும் என்று பார்த்தால் அதில் பிரயோசனம் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கக் கூடிய மாடுகளை வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோழிப்பண்ணையைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்கு அநாவசியமாக செலவு செய்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதற்கு என்று ஏராளமாக பணம் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பண்ணைகள் வைத்திருக்கக்கூடிய இடங்களைப் பார்த்தால் அங்கேயெல்லாம் 50 அல்லது 100 கோழிகள் தான் இருக்கின்றன. அவைகள் முட்டை இடுவதைப்பார்த்தால் 15 முட்டைகள்தான் போடுகிறது. அதனால் என்ன பிரயோசனம். பண்ணைகள் வைத்திருப்பதால் முட்டைகள் அதிகமாகக் கிடைப்பதாகவே இல்லை. சாதாரணமாக மக்கள் கோழிகளை வளர்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கேயெல்லாம் நிறைய முட்டை கிடைக்கின்றன. ஆனால் பண்ணைகள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் அவ்வளவாக கிடைக்கவில்லை. சாதாரண மக்கள் கோழிகளை வளர்க்கும் இடங்களில் முட்டை ஒன்று 1½ அணவுக்கு கிடைக்கிறது. ஆனால் பண்ணைகள் இருக்கும் இடங்களில் இரண்டு அணவுக்கு கூட முட்டைகள் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே கோழிப்பண்ணை வளர்ப்பதில் அதிகப்படியாக பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே விவசாயிகள் யாராவது கோழி வளர்த்து வந்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய முன் வரலாம் என்று தோன்றுகிறது. அரசாங்கம் கோழி பண்ணை வைத்து நடத்தினால் ஐந்து முட்டைகள்தான் கிடைக்கும். ஆகவே இந்த முறை சரியல்ல.

குடும்பக் கட்டுப்பாடைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகாரத்தைக் குறைத்து சாப்பிட்டால் இது ஒழுங்காகி விடும். 36 அல்லது 40 கோடி மக்களுக்கு ஆபரேஷன் செய்வது என்று சொன்னால் அவர்கள் ஒழுங்காக வந்து செய்து கொள்ளுவார்களா? ஒருவரும் ஒழுங்காக செய்து கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே ஆகாரத்தைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கு முன் இதைப்பற்றி பேசும்போது எலுமிச்சம்பழ சாரை அதிகமாக சேர்த்துக்கொண்டு வந்தால் குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறையை கடைப்பிடிப்பதாக ஆகிவிடும் என்று சொன்னதற்கு எல்லோரும் சிரித்தார்கள். வேண்டுமானால் பரீட்சை செய்து பார்க்கவேண்டும். கருப் பூச்சிகளை கொண்ட ஒரு சொட்டு பிந்தை எடுத்து வைத்து அதன்மேல் ஒரு சொட்டு எலுமிச்சம்பழச் சாற்றை ஊற்றிப்பாருங்கள் அவ்வளவு பூச்சிகளும் செத்துபோய்விடும். அதிலிருந்தே எலுமிச்சம்பழத்திற்கு இந்த சக்தி இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். எலுமிச்சம்பழத்திற்கு அப்பேர்ப்பட்ட சக்தி இருக்கிறது. இதன் மூலம் பர்த் கண்ட் ரோலை அமுலுக்குக் கொண்டுவரலாம்.

அடுத்தபடியாக சினிமாவைப் பார்த்தால் அங்கத்தினர் பேச (பேச்சு முடிவதற்குள் மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த அங்கத்தினர் பேச ஆரம்பித்தார்.)

*SRI R. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே; கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த பட்ஜெட்டை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனக்கு எட்டு வருஷ அனுபவம் வாய்ந்த முறையில் இந்த பட்ஜெட்டை தெளிவாக எந்த விதமான வரியும் இல்லாது உபரி பட்ஜெட்டாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோரும் போற்றக் கூடிய விஷயம். ஆனால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அது எப்படி இருந்தாலும் கூட வரி போடப்படாமலில்லை போன வருஷமே போட்டாய்விட்டது என்கின்ற ஒரு வாதத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அதாவது விவசாய வருமான வரி, ஹைபை வரி இவைகள் எல்லாம் போன வருஷமே கொண்டு வந்தது. ஆனால் கனம் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் வெளி நாடு சென்றிருந்ததால் அவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதுதான்

[Sri R. Subramaniam] [6th March 1959]

அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் புதியதாகக் கொண்டு வரப்பட்ட வரிகள் அல்ல. அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வாதம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஓநாய் ஆட்டைப் பார்த்துச் சொன்னதுபோல் இருக்கிறது. “ஆறு மாதங்களுக்கு முன் நீ பிறக்காமல் இருந்திருந்தாலும் உன்னுடைய தாயார் என்னைப்பற்றி சொன்ன தற்காக உன்னைச் சாப்பிடுகிறேன்” என்று சொன்னது போல் இருக்கிறது இவர்களுடைய வாதம். போன வருஷம் போடா விட்டாலும்கூட இந்த வருஷம் தானே அவைகள் அமுலுக்கு வருகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இது சரியான வாதம் இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சாகுபடி நிலப்பரப்பில் உற்பத்தியைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். அதில் சில புள்ளி விவரங்க ளையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். 1958-59-ல் 57.2 லட்சம் ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய விளைவு 32.98 லட்சம் டன் அரிசி என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். சென்ற வருஷத்தை விட இந்த வருஷம் 1.2 லட்சம் ஏக்கரில் 64 ஆயிரம் டன் அரிசி அதிகமாக விளைந்திருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்தில் இந்த வருஷம் தென் மேற்குப் பருவ மழையும் வட கிழக்குப் பருவ மழையும் தவறி விட்டதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். மாகாணம் பூராவும் எடுத்துக்கொண்டு சொல்வதற்கு அவ்வளவு தூரம் என்னிடம் புள்ளி விவரம் இல்லையென்றாலும் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வளவு கண்டிப்பாக சொல்ல முடியும்.

இந்த வருஷத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் மழைக் குறைவின் காரணமாக வும் செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் பூச்சியின் தொந்தரவு ஏற்பட்ட தன் காரணமாகவும், ஜில்லா கலெக்டரே ஜில்லா பூராவும் பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல விளைவு இருந்தாலும் கண்டிப்பாக குறைவாகத் தான் கண்டிருக்கும். இதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் கிடையாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கருக்கு மூன்று மூட்டையிலிருந்து ஐந்து மூட்டைகள் வரையில் கண்டிப்பாக குறைவாகவே விளைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நமக்கு இப்பொழுது 32.98 லட்சம் டன் அரிசி வரும் என்று மதிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். இது மதிப்பீடுதானே தவிர சரியான கண்டு முதல் கணக்கு அல்ல. இந்த மதிப்பீடு குறைந்தாலும் குறையலாம். அதிக மானாலும் அதிகமாகலாம். ஆனால் 1956-57 ஐப் பார்த்தால் அதே ஏக்க ரில் 31.96 லட்சம் டன் அரிசி விளைந்திருக்கிறது. 1956-57-ல் 57.2 லட்சம் ஏக்கரில் விளைந்திருக்கிறது. எனவே இந்த ஒரு லட்ச டன் அரிசியை குறைத்து கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் உணவு நெருக்கடியை நாம் சமாளித்துக் கொள்ள நாம் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யும்படி கணம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக உணவு விலைக் கட்டுப்பாட்டைக்கொண்டு வந்தார்கள். இந்த உணவு விலைக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்ததிலிருந்து விவசாயிகள் மனதில் ஒரு குழப்பமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெல்லில் முதல் ரகம், இரண்டாவது ரகம் மூன்றாவது ரகம் என்று மூன்று ரகங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அதிகமாக இரண்டாவது ரக நெல்லைத்தான் பொதுவாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். விலைக் கட்டுப் பாடு வந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு ரக நெல்லின் விலையும் இவ்வளவுதான் என்று நிரணயித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டும். உணவுக் கட்டுப்பாடு வந்து கொஞ்ச நாள் வரை இன்ன ரக நெல், இன்ன விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்று தெரியாத நிலைமையில் விவசாயிகள் மனதில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருந்தது. ரொம்ப நாள் சென்ற பிறகு மணங்கு ஒன்றிற்கு 10 ரூபாய் 77 நயா. பைசா கொடுக்கலாம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுதிருந்தே விவசாயிகளும் உணவு தானியம் கொள்முதல் செய்யக் கூடியவர்களும் எந்தவித அக்கறையும் இல்லாமல் நம்முடைய தானியத்தைக்

[6th March 1959] [Sri R. Subramaniam]

கடத்திச் சென்று வந்தனர். இதைப்பற்றி உணவு அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்தோம். தஞ்சாவூரை விட்டு நெல்லும் அரிசியும் வெளியில் போகாத படி செய்தால்தான் நாம் எதிர்பார்த்தபடி 2 லட்சம் டன் நெல்லை அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்ய முடியும். இம்மாதிரி வெளியில் கடத்திக் கொண்டு போவதற்கு விட்டுக் கொண்டிருந்தால் நமக்கே உணவு தானியம்கிடைக் காத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். இப்பொழுது அரசாங்கம் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது ஏமாற்றமாகத் தான் இருக்கிறது. கவுன்சிலில் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் போது “ஆறுயிரம் டன் அரிசிதான் இதுவரை கொள்முதல் செய்திருப்ப தாக” மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். தஞ்சையில் உற்பத்தியான நெல்லில் பாதிக்கு மேல் வெளியே போய்விட்டது. இதைவிட வருந்தத் தக்க நிலை எதுவும் இல்லை. இப்பொழுது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற கட்டுப்பாட்டை வெளியே நெல்லைக் கடத்திச் செல்லக்கூடாது என்பதற் காகக் கொண்டு வரப்பட்ட கட்டுப்பாட்டை—விலைக் கட்டுப்பாட்டைக்—கொண்டு வந்த காலத்திலேயே கொண்டு வந்திருந்தால் நமக்கு எவ்வளவுவோ நன்மையாக இருந்திருக்கும். பலனின் அளவும் அதிகமாக இருந்தி ருக்கும். இன்னும் ஒரு கூடுதலாக இருக்கிறது. 10 மணங்குக்கு உள்ளாக இருந்தால் தலைச் சமையாக வெளியில் கொண்டு செல்லலாம் என்றி ருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்தில் இந்தத் தலைச் சமையின் மூலமாகத்தான் ஏராளமாக நெல் வெளியில் சென்று இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த லட்சுண எதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தலைச் சமையாக வெளியில் நெல்லைக் கொண்டு போவதையும் தடை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்து கேரளாவிற்கு நெல் செல்வதைக் கண்டிப்பாகத் தடை செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு நெல் வேண்டு மானால் ஆந்திராவிலிருந்து நேரடியாக வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் கூட இப்பொழு துள்ள விவசாயச் செலவில் தாங்கள் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையானது போதாக்க குறையாக இருக்கிறது என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். முதலில் விலைக் கட்டுப்பாடு வந்த காலத்தில் மணங்கு ஒன்றுக்கு 10.77 நயா பைசா என்று நிர்ணயித்தார்கள். இரண்டாவது ரக நெல்லை விற்கிற காலத்தில் இது அதிகமான விலையா, குறைந்த விலையா, என்ற குழப்பம் விவசாயிகளுடைய மனதில் இருந்து வந்தது. இதுதான் குறை ந்த விலை, இனிமேல் கூடும் என்ற நோக்கத்தோடு நெல்லை வைத்தி ருந்தனர். குறைந்த விலையையும், கூடுதல் விலையையும் நிர்ணயிக்க வேண்டும். மணங்கு ஒன்றுக்கு 12 ரூபாய்க்கு மேல் போகக் கூடாது என்று நிர்ணயம் செய்தால் நல்லது. அத்துடன் இன்னொரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்தில் செவி சிண்டம் வைத்திருந்தோம். அதன் பிரகாரம் 5 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் வைத்திருப்பவர்கள் இவ்வளவு நெல்லைக் கண்டிப்பாகக் கொடுத்து விடவேண்டுமென்ற ஒரு முறை இருந்தது. இப்பொழுது நமக்கு 2 லட்சம் டன் நெல் தேவையாக இருக்கிறது. 3 ஏக்கருக்குமேல் இருப்பவர்கள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இத்தனை மூட்டை லெவியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வைத்தால் நல்லது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சில மெம்பர்கள் குறிப்பாக ராஜா சர் முத்தையாச் செட்டியார் அவர்கள் முன்பு கவர்னர் உரையில் பேசும்போதும். இப்பொழுது பட்ஜெட் உரையில் பேசும்போதும் தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகமாகத் தண்ணீர் இருப்பதால் அதை வேறு பகுதிக்குத் திருப்பி விடவேண்டும்” என்று கூறியதற்கு நான் பதில் சொல்லவில்லை என்றால், நான் என் னுடைய கடமையில் இருந்து தவறியவன் ஆவேன். 1924-ல் நமக்கும் மைசூர் சர்க்காருக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பழைய டெல்டாவி லுள்ள 12½ லட்சம் ஏக்கர் போக 3 லட்சத்து ஒரு ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி தற்பொழுது சி. எம். பி. எரியாவில் 2 லட்சம் 56 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் போகிறது. மேட்டூர் களாவில் 45 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் போகி ரது. இதற்கு மேல் இன்னும் இங்கிருக்கக்கூடிய தண்ணீரை வேறு

[Sri R. Subramaniam] [6th March 1959]

ஒரு இடத்திற்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று சொன்னால் பொன் முட்டை இடம் வாத்தின் கழுத்திற்குக் கத்தி வைத்ததாகத்தான் முடியும். தஞ்சை ஜில்லாவில் 10 அங்குலம் தண்ணீர் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சை மண் வளத்தையும் கோயம்புத்தூர், ராமநாதபுரம் மண்வளத்தையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இங்கே உள்ளது களிமண். அங்கே உள்ளது செம்மண. தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டு காய்ந்துபோனாலும் பிறகு தண்ணீர் விட்டால் காயாவிட்டாலும் கூட அங்கு பொல பொலப்பு ஏற்பட்டு விடும். ஆனால் இங்கு களிமண்ணை இருப்பதால் காய்ந்து போனால் இறுகப்பிடித்துக் கொள்ளும், பொல பொலப்பு ஏற்படாது. ஆகவே தஞ்சையில் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை வேறு இடத்திற்குத் திருப்பி விடவேண்டுமென்று வாதம் செய்வதில் எந்த வித பிரயோஜனமும் இல்லையென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குத்தகையாளர் வாரச் சட்டத்தைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறப் பிரியப்படுகிறேன். ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் ஹைகோர்ட்டில் இருக்கிறது. இதனால் குத்தகையாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைத் திருத்தி செஷன்ஸ் கோர்ட்டு அல்லது சப் கோர்ட்டு என்று வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாய வருமானச் சட்டத்தின்படி 3 “பாங்குகள்” இருக்கின்றன. நான் சமீபத்தில் கிராமங்களுக்குச் சென்றபோது அதைப் பார்த்தேன். அந்த பாங்குகளெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் தமிழைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நாம் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, 100-க்கு ஒருவர் கூட படித்தவர்கள் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கும் கிராமவாசிகள் பயன்படுத்தக்கூடிய கம் பவுண்டிங் பாங்குகளைத் தமிழின் அச்சடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “ரிட்டர்ன்” அனுப்புவதற்கு மார்ச் 15-ந் தேதி வரை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அநேகருக்கு இது தெரியாத நிலையில் இருக்கிறது. மார்ச் மாதம் கடைசி வரையில் கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆஸ்பத்திரி எந்த இடத்தில் இருக்கிறதோ அதே இடத்தில் தான் மருத்துவக் கல்லூரியைக் கட்டவேண்டுமென்ற முடிவென்பதான் நம்முடைய ஜனாதிபதி கூட வந்து கல் நாட்டுவிழா செய்து விட்டு போனார். வல்லம் ரோட்டில் இருந்து 2 மைல் தள்ளி அதைக் கட்டப் போவதாக இப்பொழுது கூறப்படுகிறது. என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று தஞ்சை மக்கள் நினைக்கிறார்கள். இதுபற்றித் தஞ்சை மக்களிடம் ஒருவித குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டு செல்லுகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களுக்கு இக்கிருப்பதுதான் சொளகரியம் என்று தெரிகிறது. அதற்கான காரணத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

8-30
p.m.

* SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் வருஷத்திய நிதி நிலை அறிக்கையை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் சமர்ப்பிக்கிறதைவிட இந்த வருஷத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. மக்களுடைய நிலையை நன்கு புரிந்துகொண்டு மக்களுக்கு எவ்விதமான வரி பளுவும் இல்லாத முறையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பல திட்டங்களும் உடையதாக, அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஓரளவு உதவியும் அளிக்கிற வகையில் நல்ல முறையில் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களை

[6th March 1959] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தில் இரண்டு ஜில்லாக்கள் பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட்டு அந்தப் பிரதேசத்தில் கிஸ்தி, கடன் வசூலை ஒத்திவைப்பது ஆகிய உதவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதே போல கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் தாராபுரம் தாலுகாவின் நிலை நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல—தாராபுரம் தாலுகாவில் கடந்த 12 வருஷங்களாக இருந்த நிலைமையைக் காட்டிலும் இந்த வருஷம் மழை இல்லாமையினால் இந்த வருஷத்தின் நிலை மிகவும் மோசமாய் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ மழை பெய்தது. உடனே வெள்ளாமைக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். விதைகள் பின் மழை இல்லாமல் விதை வெள்ளாண்மை காய்ந்துபோய்விடுகிறது. பன்னிரண்டு (12) வருஷங்களாக என்ஸ்டைய காங்கேயம் தொகுதி இந்தமாதிரியாகவே பாதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கடந்த ஆண்டுகளில் கடன் வசூலிப்பது ஒத்திவைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. போன வருஷம் அந்தக் கடனை எல்லாம் வசூல் செய்ய ஆரம்பித்து நான்கைந்து தவணைகளையும் ஏககாலத்தில் வசூல் செய்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக விவசாயிகள் படும்பொல்லாகப் பல. இந்த வருஷமும் அதை கவனிக்காமல் கிஸ்தி லோன் முதலியவைகளை வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போன மாதத்தில் எஸ்டிமேட்ஸ் எமிட்டி அங்கத்தினர்களும், தலைவர் சப்பிரமணியமும் அங்கே வந்திருந்தார்கள். அங்குள்ள கிஸ்துகளைக் காட்டினோம். எழுபது அடி, எண்பது அடி, நூறு அடி என்று ஆழமுள்ள கிணறுகளில் கூடத் தண்ணீர் இல்லாது வறண்டு கிடந்ததைப் பார்த்தார்கள். குடிதண்ணீருக்கு அந்த கிராமங்களில் உள்ள குடி மக்கள் படாத பாடு படுகிறார்கள். வெள்ளாமை அடியோடு தீய்ந்துபோய் கிடக்கிறது. மாட்டுத் தீவனத்திற்கும் வழியின்றி இருக்கிறது.

பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை இவ்வருஷமே எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பும் லோயர் பவானி திட்டம் அமுலுக்கு வந்தபோது என் தொகுதி மக்களுக்குப் பலவித கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு அதனால் பல கிளர்ச்சிக்கு இடமளித்தது. நிதி அமைச்சர் அவர்களும், மராமத்து அமைச்சர் அவர்களும் எங்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அங்கே வந்து பார்த்தவுடன் அந்தக் கஷ்டங்களை உணர்ந்து உடனடியாக செய்யவேண்டிய காரியங்களை அந்தப் பகுதி பொதுமக்களுடைய நன்மைக்காகச் செய்துகொடுத்தார்கள். அப்படி பொறுப்புள்ளவர்கள் எந்தக் காரியத்தையும் நேரில் சென்று பார்த்து ஆராய்ந்து செய்தால்தான் எவ்வித குறையும் இன்றி அந்தக் காரியம் நடக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்படி இன்றைக்கும் நேரில் அந்தப் பகுதியில் உள்ள பஞ்ச நிலைமையைத் தண்டு வந்தார்கள் என்றால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். பஞ்சத்தினால் உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொண்டு தொல்லைகளை நினைக்கும்போது எந்தக் காரியத்தையும் நீங்கலாகச் செய்யும்தாலும் அதை நன்மையாகக் கருத முடியவில்லை. பரம்பிக்குளம் திட்டம் ஒன்றுதான் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக என் தொகுதி மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தை எப்போதும் மறக்கவே மாட்டார்கள் என்பதை மக்கள் சார்பில் உறுதியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிலையில் இப்போது விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால் நாற்பது ஏக்கர், நாற்பத்தைந்து, ஐம்பது ஏக்கர் நிலம் உள்ள சாதாரண விவசாயிகள் கூட பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு ஏக்கர் தோட்ட பூமி வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயி கூட நான்கு ஏக்கர் மேய்ச்சல் தரை வைத்து இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. சில பகுதிகளில் இருக்கக் கூடிய கர்ணங்கள் மேய்ச்சல் தரைகளை எல்லாம் கூட மாகூல் பூமியாகக் கணக்கில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதனால் சாதாரண விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மேய்ச்சல் தரைதான் இவைகள் என்பதை அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வழி தெரியாமல் தவிக்கிறார்கள். அதோடு விவசாய

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder] [6th March 1959]

வருமான வரி சம்பந்தமான பாரங்கள் ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கணக்கு என்பதே இதுவரையில் எப்படி வைத்துக் கொள்வது என்பது தெரியாத மக்கள் இன்றைக்கு—தமிழில் அந்த பாரங்கள் இருந்தாலும் ஒருகால் அதைப் படித்துப் பார்த்து அதற்குத் தக்கபடி எழுத முடியும். ஆனால் அதுவும் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் எங்கே யாரை அணுகி அதைப்பற்றிக் கேட்பது என்று தெரியாமல் கிராம அதிகாரிகளையும், அரசாங்கத்தையும் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அரசாங்கம் இந்த சமயத்தில் கர்ணங்கள் மேய்ச்சல் தரை சாகுபடிக்க கணக்கில் இல்லாமலிருந்தாலும் கூட எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் பரிசீலனை செய்து மேய்ச்சல் காடுகள் இல்லாத விவசாயம் இல்லை என்பதையறிந்து அதற்கு உடனடியாக வரி வசூல் செய்யும் ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் கொடுத்து மேய்ச்சல் தரையை அவர்கள் நேரில் பார்த்து வரி வசூலிப்பதை வசூலிக்காமல் இருக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேசல் எண்ணைக்கு விவசாயிகளுக்குப் பொறுத்த வரையில் வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதாக முன்பே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்று அதன் வரி பல மடங்கு உயர்ந்து விட்டது. இதனால் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையிலாவது விவசாயத்திற்காக மட்டும் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் எத்தனை என்னுடைய வேலை செய்கின்றன என்கிற கணக்கை எடுத்து, யார் யார் அப்படி உபயோகித்து வருகிறார்கள் என்கிற கணக்கையும் எடுத்து ஒரு என்னுடைய இவ்வளவு ஆயில் என்று நிர்ணயித்து இதற்கு வரி இல்லாமல் சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிக்கணக்கு எடுக்காவிட்டால் லாரி பஸ் முதலியவைகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கூட விவசாயத்திற்கு என்று சொல்லி தப்பாக இதை துஷ்பிரயோகம் செய்ய வசதி கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாத வகையில் இந்தக் கணக்கை எடுத்து விவசாயிகளுக்கு சலுகை அளிக்கமாறு நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் வட்டாரத்தில் கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் போரிங் செட் போட வசதி செய்யவேண்டும். விவசாயம் செய்வதற்கு வழி இல்லாததால் அங்குள்ள விவசாய மக்கள் வெளி ஜில்லாக்களுக்கும் வெளித் தாலுகாக்களுக்கும் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இப்போது அரசாங்கத்தார் செயற்கை மழைப் பரிசோதனைகள் நடத்துகிறார்கள். அந்தப் பரிசோதனைகளை அங்கே செய்யலாம். அங்கே செயற்கை மழைப் பரிசோதனைகளை நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதையெல்லாம் செய்தால்தான் அங்குள்ள விவசாயப் பெருங் குடிமக்கள் வாழ முடியும்.

என் தொழில்துறை இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக சில கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதற்காக கனம் மின்சார அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். பத்து சத விசை வருமானம் வரக்கூடிய இடங்களில் திட்டத்தை விஸ்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக பல இடங்களில் மின்சாரம் வராததால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயிகள் நிலை மிக மோசமாக இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். எங்கள் தாலுகா ரொம்பவும் பிற்பட்ட பிரதேசமாதலால். மெயின்லேன்கள் போட ஸப்ஸிடி கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் தாராபுரம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கத்தார் கொஞ்சம் ஸப்ஸிடி கொடுத்தால்தான் அங்குள்ள கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியும் என்பதை கனம் மின்சார அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் பிரதேசம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசத்தில் இருந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் இன்று விவசாயத்தை விட்டுவிட்டு பல வெளி ஜில்லாக்களுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். அங்கே இன்று விவசாயத்திற்கு ஆள் இல்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய ஒரு சில விவசாயத் தொழிலாளர்களும், விவசாயத்தில் போதிய வருமானம் வராததால்

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder] [6th March 1959]

ராட்டைகளை வைத்துக்கொண்டு நூல் நூற்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு கதர் திட்டத்தின்கீழ் நிறைய ராட்டைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் நூல் நூற்று நல்ல வருவாய் பெற்று வருகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு முக்கால் ரூபாய் கிடைக்கிறது, அது நல்ல வருமானம் என்று நினைப்பவர்கள் எங்கள் ஊர் தொழிலாளர்கள். விவசாயத்தில் தினம் 8 அணுக் கிடைப்பதுகூட கஷ்டமாக இருக்கும்போது, தினம் முக்கால் ரூபாயிலிருந்து ரூபாய் 1½ ரூபாய் வரை வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய நூற்புத் தொழிலில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சப் பிரதேசமாகிய எங்கள் ஊரில் மக்களிடம் நிறைய அம்பர் சர்க்காக்களை விநியோகிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இவர்களுக்கு அந்த ராட்டைகளைக் கொடுத்து இவ்வாறு பிழைப்பிற்கு வழி செய்திராவிட்டால் கிராம மக்கள் எல்லோருமே ஊரை விட்டுப் போயிருப்பார்கள். இந்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய எங்களுக்கு பரம்பிக்குளத் திட்டம் மிக மிக அவசியம். பரம்பிக்குளத் திட்டத்தால் எங்கள் எரியா பயனடையும் வகையில் அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கக்கூடிய கொழுமங்குழி, காங்கேயம், வெள்கோவில் ஆகிய பிரிக்காவாகிய இடங்களுக்கு பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை அவசியம் கொண்டுவரவேண்டும். அங்கேயுள்ள மக்கள் இத்திட்டத்தைப் பெரிதும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு உலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தில், சில கிராமங்களுக்கு 550 ரூபாய் ஸப்ஸிடி கொடுக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் அந்த கிராமங்களுக்குப் பக்கத்து ஊரிலிருந்து வரும் களுக்கு 350 ரூபாய் லோனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஹரிஜனங்களிடமிருந்து அந்தத் தொகையை வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் 550 ரூபாய் பெற்ற ஹரிஜனங்கள் அந்தத் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. இந்த நிலையில் 350 ரூபாய் பெற்ற ஹரிஜனங்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே இந்த வசூல் செய்யும் ரூபாய் 350 லோனை எப்படியாவது வஜா செய்யவேண்டும்; இந்த வசூலை ஒத்திவைக்க கலெக்டருக்கு உத்திரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்துள்ள கனம் நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு என் வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த அறிக்கையின்பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல வருஷங்களுக்கு முன் நமது அரசாங்கத்தின் நிதிநிலை ரூபாய் 16 கோடியாக இருந்தது. 1954-55-ல் ரூபாய் 43 கோடியாக அதிகரித்தது. இப்போது 1959-60-ல் 70 கோடி ரூபாய் அதிகரித்து வருகிறது என்றால், மாகாணம் சுபிட்சப் பாதையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். பல முன்னேற்றத் திட்டங்களை அதிகரிப்பதால்தான் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருவாய் கிடைக்கிறது. திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு பொருளாதாரம் பெருகப் பெருக, அதிக வரி போடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிறது.

நமது மாகாணத்தின் பருவ மழை வருடா வருடம் மிகவும் மோசமாகி வருகிறது என்பது, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பருவமழைக் கோளாறுகளைச் சமாளிப்பதற்கான பரிகாரங்கள் காணப்படவேண்டும். அதற்கான, பரிகாரங்கள் என்ன என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலும் சொல்லப் பட்டவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சரின் உரையிலும் சொல்லப்படவில்லை. பஞ்சப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் கஷ்டங்களுக்கு எவ்வாறு பரிகாரம்செய்ய வேண்டும் என்பதுபற்றி தெளிவான முடிவு இல்லாதது, என் போன்றவர்களுக்கு எமாற்றத்தையும் மன வருத்தத்தையும் அளிக்கிறது.

[6th March 1959]

THE. HON. SRI V. RAMAIAH : ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் எப்படி டோக்கன் கிரூண்ட் ஒதுக்க முடியும்? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப் பற்றி பேச்சேயில்லாமல் இருந்தது. அதற்குப் போன வருஷம் பணம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மராமத்து இலாகா அமைச்சராக இருந்தபோது வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார்கள். ஏதாவது ஒரு டோக்கன் கிரூண்டாவது ஒதுக்கியிருப்பார்களேயானால், இந்தத் திட்டம் கூடிய சீக்கிரத்திலாவது நடத்தப்படலாம் என்ற நம்பிக்கை அங்குள்ள மக்களுக்கு ஏற்பட முடியும்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசன திற்காக 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை போதாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். நம் மாகாணத்தில் மேற்கொண்டு ஆறுகள் இல்லை. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது 84 லட்சம் ரூபாய் போதவே போதாது. அதற்கு அடுத்தபடியாக குடியானவர்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக, கிணறு ஒன்றுக்கு 2,500 ரூபாய் கொடுக்க திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதற்காக 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் வேண்டுமென்று எனது தொகுதியில் அமைச்சர்கள் வரும்போது சொல்லப்பட்டது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. He should adjust his speech to the time-limit set.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : சமுதாய நலத்திட்டத்திற்காக L. D. Scheme கீழ் 38 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்கதே.

4-00 p.m.

சாலையைப் பற்றிக் கவனிக்கும்போது, சாலைகள் பராமரிப்புக்காக 2.25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பன்னிரண்டு ரடாயிரத்து எழு நூற்றி ஐம்பத்தி ஐந்து மைல் நீளமுள்ள கிராம ரோடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். பிளாக் எரியாவில் உள்ள ரோடுகள், லோகல் டெவலப்மெண்டில் போடப்பட்ட ரோடுகள் இவைகளெல்லாம் மெயின்டினென்ஸ் கூட நடக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதை எல்லாம் எப்படித்தான் கவனிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. கிராமங்களில் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய உணவுத் தானியங்களை நகரத்துக்குக் கொண்டுவருவதற்காக கிராம ரோடுகள் செம்மையாக இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. அவைகளெல்லாம் சரியாக இல்லாவிட்டால், எப்படி விவசாய முன்னேற்றம் காண முடியும்? கிராம ரோடுகளை மேன்மைப்படுத்துவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில், ஒருவிதமான வழியும் செய்யப்படவில்லை.

அதற்கடுத்தபடியாக, மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் நிலைமையைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். சென்ற வருஷத்திலும் அதற்கு முந்திய வருஷத்தியடியர்ன்ஸ் அலவுன்சுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகையை Matching grant ஆக சர்க்கார் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருந்தும், இன்றுவரை மாட்சிங் கிரான்ட் கொடுக்காமல் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் மெயின்டினென்ஸ் மட்டும் நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஒருவிதமான காப்பிடல் ஓர்க்கும் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், 3.5 கோடி ரூபாய் குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இதுவரை 1.37 கோடி ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி இரண்டு வருஷங்களில் கூடார் 1½ கோடி ரூபாய் வரையில் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அநேக இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படும் போது, பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வசதி வேண்டுமென்று பல இடங்களில் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, கொடுத்த தொகையைக்கூட நாம் செலவழிக்க முடியவில்லையென்றால், அது உண்மையிலேயே என்

[6th March 1959] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

லோருக்கும் திகைப்பைத்தான் உண்டாக்குகிறது. நாம் செய்யவேண்டிய அனேக திட்டங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. சில விதிகளைத் தளர்த்திவிட்டால் அனேக இடங்களில் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மணியை அடித்துவிடுவதற்குள்ளாக என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வந்தனம்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகளைத் தெரிவிக்க நான் நிற்கிறேன். இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்குக் கூட என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று சிலர் கேட்கக் கூடும். கேட்கக்கூடியவர்களின் யோக்கியதையைப் பற்றி நான் விளக்குவதற்கு வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தாலும், அது இங்கு அவசியம் இல்லை என்ற எண்ணத்தால், அவரவர் யோக்கியதைகளை விட, அவரவர்களுடைய தனிப்பட்ட தகுதிகளை விட, நாடு பெரியது, நாட்டிலே வாழும் மக்கள் வாழ்வு பெரியது; அவர்கள் வாழ்க்கையை நன்கு நடத்துவதற்கு வழி வகைகளைச் செய்வதற்காகவே நாம் கூடியிருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சியோடு என்னுடைய கருத்துரைகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைக் குறித்துப் பேசும்போது இடையிலே குறிக்கிட முயற்சிப்பவர்கள் சட்ட மன்ற ஒழுங்கினை நிறைவேற்றுவதற்கு துணை செய்யவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவிப்பேன். இப்பொழுது நான் பேசுவதிலே உண்மையாகவே எவையேனும் சட்ட மன்ற ஒழுங்குக்குத் தவறாக இருந்தால், அதனை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு குறுக்கிட்டால் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாவேன்.

இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை, நிதி அமைச்சரவர்கள் தந்திருப்பது உயரி பட்ஜெட், நிதி மிச்சம் இருக்கிறது என்பதைச் சட்டி, எனவே இது செம்மையான நிதி நிலை அறிக்கை என்ற கருத்தை தெரிவிக்க ஆளும் கட்சியினர் முன்வந்திருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன்—கருமிகள் பணத்தை மிச்சம் பிடித்துவிட்டு, அதற்குப் பின்னர் (நான் சேர்த்து வைத்துவிட்டேன்) என்று பெருமை பேசுவது போலத் தான் இது உள்ளது என்று. இந்த அரசாங்கம் தான் செய்ய வேண்டிய பல கடமைகளைச் செய்யத் தவறிய பிறகுதான் மிச்சம் காட்டிப் பெருமை பேசுகிறது என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

அப்படி என்ன கருமித்தனத்தைக் கண்டுவிட்டீர்கள் என்று கேட்கக் கூடும். ஏறத்தாழ, எட்டு ஆண்டுகளாக நிதி அமைச்சராக இருப்பவர், இந்த எட்டு ஆண்டுக் காலத்தில், என்.ஜி.ஒ.க்களாக இருப்பவர்கள் எத்தனையோ முறையிலே குமுறலைக் கொட்டிக்கொண்டார்கள்; வேதனையை எடுத்துக் காட்டினார்கள். என்றாலும் எந்த விதமான நிவாரணமும் இன்றளவும் அவர்களுக்கு அளிக்கவில்லை. மாறாக, கமிஷனமட்டும் இன்று நியமித்திருக்கிறார்கள். அது என்றைய தினம் முடிவு கூறப்போகிறதோ என்று காத்துத்தான் இருக்கவேண்டும்.

என்.ஜி.ஒ.க்கள் மட்டுமல்ல, ஆரம்ப ஆசிரியர்களிலே பலர், சம்பளக் குறைவு என்பதற்காகக் குமுறியது மட்டுமல்ல, பல இடங்களில் இன்றைய தினம் கூடச் சில மாதச் சம்பளம் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்ததற்குப் பின் அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால், எந்த ஒரு ஜில்லா போர்டிலே நிதி இல்லாவிட்டாலும், அரசாங்கமே அந்த ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் முதலியவைகளை முறையான வழியில் கொடுக்க முன்வரும் என்று அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களே சொல்லியிருந்தாலும், திருச்சி மாவட்டத்திலே மூன்று மாத காலமாக வேலை செய்கிற ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. வேண்டுமானால், அரசாங்கத்திலே இருப்பவர்கள் உத்தரவு இட்டு விட்டோம் என்று பெருமையாகப் பேசலாம், இந்த உத்தரவு கவைக்கு உதவவில்லை; ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கைத் தொல்லைகளைத் தடுத்துக் காப்பாற்றவில்லை; அவர்கள் பட்டினியைப் போக்கவில்லை.

[Sri K. Anbazhagan] [6th March 1959]

அதுபோல்தான் இந்த நாட்டினுடைய ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு அதிவது நில வரி வருமானத்திற்கே அடிப்படையாக இருக்கும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கடந்த பத்து ஆண்டுக் காலமாக, ஏறத்தாழ மூப்பது ரூபாய் ஊதியத்தில் உழைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கருணைக்களாக இருப்பவர்கள்தான் இன்றையதினம் இந்த அரசாங்கம் இவ்வளவு பெருமையாக நிதி நிலை அறிக்கையை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே தருவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே கணக்கு இல்லையானால், அமைச்சர்களுக்கு வேறு வக்கு வழி கிடையாது. ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையைத் தருவதற்கு வேண்டிய வருமானக் கணக்குகளை அளிக்கும் கருணைக்கள் வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்டபோதுகூட இருப்பது மூன்று ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். சுயராஜ்யம் அவர்களுக்கு மாதம் எழு ரூபாயைத்தான் அதிகமாகத் தேடித் தந்ததே தவிர, அதற்குமேல் வருமானத்தைத் தரவில்லையே என்று கேட்டால், அவர்கள் கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று பதில் சொல்வார்கள். கௌரவ பிச்சை என்றொரு வழக்கமுண்டு. அதுபோல், இந்த ஆண்டிலும் பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்கு அவர்களை மேன்மேலும் விரட்டிவிட்டு, அவர்களைத் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு, நீங்கள் கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்களாகவே இந்த வேலையில் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்களைப் பார்த்து உபதேசம் செய்வது நல்ல அரசாங்கத்துக்கு அடையாளமாக இருக்க முடியாது. அவர்களைக் கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று சொல்வதானால் அவர்களுக்கு என்ன கௌரவத்தை இந்த அரசாங்கம் அளித்திருக்கிறது? பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தலுக்குக்கூட அவர்கள் நிற்கக்கூடாது; பஞ்சாயத்து போர்டு கேட்டுக் கணக்களை தரவிடாதுகூட அவர்களுக்கு நூறு ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று விதி முறைகளை அரசாங்கம் செய்து நாளிலே, அந்த விதி முறைகளை நீக்க வேண்டுமென்று பலர் சொல்லியும் அந்த விதியை வைத்துக்கொள்வதற்குச் சரியானதொரு பதிலை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அவர்களால் குறிப்பிட முடியவில்லை. இங்கே அவர்கள் குறிப்பிட்ட விட்டாலும், மக்களுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும். கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற கருணைக்கள் எத்தனை கணக்குகளைத் தருகிறார்கள் என்று அமைச்சர்களுக்குக்கூடத் தெரியாது. எத்தனை வகையான பட்டியலை அவர்கள் தயார் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கோழிக் கணக்கு வேண்டுமென்றாலும், நெல் விளைந்தாலும், சாலியாக மாறினாலும், அனைத்துக்கும் அவர்கள்தான் கணக்குத் தரவேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கிற கணக்கில் குறைபாடு இருக்கிறதென்று அமைச்சர்கள் பிரமாதமாகப் பேசலாம். அந்த வேலையை யார் செய்தாலும், அதை விடக் குறைபாடு இல்லாமல் செய்ய முடியாது. அந்த அளவு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் முப்பது ரூபாய்தான். அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சம்பளம் இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறதே என்று கேட்டால், வில்லேஜ் ஆபீஸர்கள் எல்லோரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, பட்டமணியத்துக்கு என்ன அதிக வேலையா, தலையார்க்கு அதிக சம்பளமா என்று மதிப்பிட்டு, அவர்களோடு கர்ணத்தையும் இடையிலே சேர்த்து, எல்லோருக்கும் சேர்ந்து ஒரே திருநாமம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் குறையைப் போக்க முன் வரவில்லை.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குழந்தைகளையும், என்.ஜி.ஓ.க்களின் குழந்தைகளைப் படிக்க வைப்பதுபோல், படிக்க வைப்பதற்கு உதவி செய்கிறோம் என்று அமைச்சர் சொல்கிறார்கள். அதன்படி எத்தனை குழந்தைகள் படிக்க வந்துவிடப் போகின்றன? மேலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களுக்குச் சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது; என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதுபோல், அந்த ஆந்து ரூபாயையாவது இடைக்கால நிவாரணமாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்டும் அதையும் அவர்களுக்குத் தரவில்லை இந்த அரசாங்கம். தந்தால், என்ன கெட்டுவிடும்? உபரி, மிச்சம் என்று பெருமை பேசுகிறார்கள் இங்கே. ஆனால், ஐந்து ரூபாய் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தருகிறோம் என்று சொல்லத் தோன்றவில்லை. இதேபோல், என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குத் தந்திருக்கும் ஐந்து ரூபாயை லோகல் போர்டிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் இன்றையதினம்

[6th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

வரையில் தரவில்லை என்று பொள்ளாச்சி போன்ற பகுதியிலிருந்து சிலர் கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு குறைகளை வைத்துக் கொண்டு, “சோற்றுக்குத் தொட்டுக்கொள்ள கறி இல்லை, ஆனாலும், மிச்சம் பிடித்து வைத்திருக்கிறேன்” என்று சொல்கிற மனவியைப் போல், இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்யாமல், தர வேண்டிய கூலியைத் தராமல், பரிதவிக்கிற மக்களுக்குப் பரிகாரம் தேடாமல், மிச்சம், மிச்சம் என்று சொல்வது ஒரு வேளை டில்லி சர்க்காரைத் திருப்தி படுத்துவதற்காக இருக்கலாமே தவிர, இந்த நாட்டு மக்களை ஒரு நாளும் திருப்திப்படுத்தாது.

இன்றையதினம் நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால், ‘இன்ப்ளேஷன்’ வந்துவிடவில்லை என்று அமைச்சர்கள் பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள். ‘இன்ப்ளேஷன்’ வந்தால்தான் இவர்கள் அந்நிலையை உணருவார்களோ என்று நான் ஐயுறுகிறேன். ‘இன்ப்ளேஷன்’ என்னும் நோய் நாட்டுக்கு வந்த பிறகுதான் அதை இவர்கள் உணரப்போகிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்தச் சட்ட மன்றம் எதற்காக? அமைச்சர்கள் எதற்காக? நோய் வர இருக்கிறது என்பதை அவர்களாகக் கண்டு, அது வருவதற்கு முன்னால், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஆற்றல் இருந்தால்தான் அமைச்சர்களுக்குப் பெருமை அளிப்பதாக இருக்கும்.

கூடையிலே நோட்டுகளைக் கொண்டுபோய், பையிலே (பர்சிலே) சாமான் வாங்கும் நிலைமை வந்தால்தான் ‘இன்ப்ளேஷன்’ என்று தொழில்துறை அமைச்சர் சொன்னார்கள். எந்தக் காலத்தில் எந்த நாட்டிலே அந்த நிலை ஏற்பட்டது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? ஜெர்மன் நாட்டில் போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், அந்த நாட்டில் பல்வேறு விதமான அலங்கோலங்கள் தாண்டவமாடின. அதனால், நாணயத்திற்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. நாணயத்தின் மதிப்புப் பூஜ்யமாகி விட்டது. அப்படி நாணயத்தின் மதிப்புப் பூஜ்யமாகிவிட்டதால், அங்கே இன்ப்ளேஷன் அந்தக் கொடுமையை விளைத்தது. ஆனால், இங்கே அந்த நிலை ஏற்பட்டுவிடவில்லை; ரூபாய் மதிப்பு அடியோடு குறைந்துபோய்விடவில்லை. நேற்றைய தினம் இருந்த மதிப்பு என்ன? இன்றையதினம் இருக்கும் மதிப்பு என்ன? பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த மதிப்பு என்ன? இன்றையதினம் இருக்கும் மதிப்பு என்ன? “அமைச்சர்களின் சம்பளம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது, அதைச் சற்றுக் குறைத்துக்கொள்ளலாம்” என்று காங்கிரசிலேயுள்ள சில பெரியவர்கள் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் தலைவர் பண்டித நேரு அவர்களே, ரூபாய் 500 தான் அமைச்சருடைய சம்பளமாக இருக்கவேண்டும் என்று அந்தக் காலத்தில் தீர்மானித்தோம்; ஆனால், இன்றையதினம் விலைவாசிகளெல்லாம் உயர்ந்துவிட்ட காரணத்தால், ரூபாய் மதிப்பு குறைந்துவிட்ட காரணத்தால், உயர்ந்த சம்பளம் ரூபாய் 500 ஆக இருக்க வேண்டியதை ரூபாய் 2,500 ஆக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது; எனக்கு இந்தச் சம்பளமே கூடப் போதவில்லை” என்று பதில் சொன்னார்கள். இதற்கு என்ன பொருள்? நாடு வளம் பெற்றுவிட்டது, சுபிச்ச நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது, என்பதா? ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்துகொண்டு வருகிறது என்பதுதானே? இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ரூபாயின் மதிப்பு எந்த நிலையில் இருந்ததோ அதில் நாலில் ஒரு பங்காக இப்போழுது குறைந்திருக்கிறது. பத்து ரூபாய் வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்திய மக்கள் இப்பொழுது ஐம்பது ரூபாயை வைத்துக்கொண்டுதான் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். குழந்தை குட்டி பெருகிவிட்டது என்ற காரணத்தை அமைச்சர்கள் சொல்வார்களானால் அந்த வாதத்திற்குப் பதில் உரைக்கக் கூடத் தேவையில்லை. ஆனால் அந்நாட்களில் பத்து ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு குடும்பம் நடத்தியவர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள்.

அன்று குழந்தை குட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு பத்துப் பதினைந்து ரூபாயில் குடும்பத்தை நடத்தியவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு ஐம்பது ரூபாய் இருந்தும் தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்த முடிய

[Sri K. Anbazhagan] [6th March 1959]

வில்லை. இது எதைக் காட்டுகிறது? 'இன்ப்ளேஷன்' நம்முடைய கழுத்தை நெரிக்கவில்லை என்று அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது இப்பொழுதுதான் கழுத்தைத் திருக ஆரம்பித்திருக்கிறது. இதற்கு எது காரணம்? இந்த நிலைமை நாட்டில் பரவி வருவதற்கு நான் நம்முடைய மாநில சர்க்காரை மட்டும் குறை கூறவில்லை. நமது சர்க்கார் கையில் போதுமான அதிகாரம் இல்லை. நம் நாட்டிலுள்ள இன்ப்ளேஷனுக்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார்தான், டில்லி சர்க்கார்தான். அவர்கள் நாணயத்தை அடித்து வினியோகப்படுத்துவதும், பல்வேறு விதமான கடன்களை வாங்குவதும், அச்சடித்த நோட்டுகளை வினியோகம் செய்வதும் தான் இதற்குக் காரணம். அதனால்தான் இன்றையதினம் நம் நாட்டில் இன்ப்ளேஷனுக்கு முன்னறிவிப்பான இந்த நிலைமை தோன்றியிருக்கிறது. அதனால்தான் இன்றையதினம் விலைவாசிகள் உயருகிறது. விலைவாசிகள் உயருவதால் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால், அதைத் தொடர்ந்து பொருள்களின் விலை மேலும் உயருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பொருள்களின் விலை உயர்வதால் சம்பளத்தை பின்னரும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

வாழ்க்கைச் செலவு உயரும்போது தொழிலாளர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஊதியம் உயர்ந்த காரணத்தினாலேயே உணவுப் பொருள்கள் போன்ற அன்றாடத் தேவைப் பொருள்களின் விலையும் உயருகின்றது. இவ்வாறு ஊதியத்திற்கும் விலைவாசிக்கும் போட்டி ஏற்படுகிறது என்று நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திறமையாக எடுத்துச் சொல்லியுள்ளார். அவருடைய திறமையைக் கண்டு பாராட்ட வேண்டியதுதான். இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் நாட்டில் எந்தப் பட்டியலில் வருகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் சென்னை மாகாணத்தில் மட்டும் என்று சொன்னால்தான் கனம் அமைச்சர்களுக்கு திருப்தியாக இருக்கும். சென்னை மாகாணத்தில் மட்டும் ஏறத்தாழ 300 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்த 300 லட்சம் மக்களில் பத்து லட்சம் பேர் கூடக் குறிப்பிட்ட நாள் கூலி பெறும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினராக இருக்க மாட்டார்கள். இப்படிப் பட்டவர்களைத் தவிர்த்து, விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள், கைத்தறிநெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள், கொல்லு, தச்சு தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள், மற்றும் வாணிபத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள், இந்த பத்து லட்சம் பேர்களை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் அவர்கள் குடும்பத்தினரான 30 லட்சம் பேர்கள்தான். இந்தப் பத்து லட்சம் பேர்களுக்கும் கூலி உயர்வைக் கொடுப்பதால், இவர்களுடைய கூலியை கணிசமான அளவில் உயர்த்திக் கொடுப்பதால், இந்த 300 லட்சம் பேர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்று சொல்வதும், அதனால் விலைவாசி ஏற்றம் பெற்று அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வதும் அவ்வளவு சரியல்ல. சம்பள உயர்வினால் மட்டும் இந்த நிலைமை ஏற்படுவதில்லை. விலைவாசிகளின் உயர்வு இந்தக் கூலி உயர்வினால் மட்டும் ஏற்பட்டது அல்ல. 'இன்ப்ளேஷன்' அல்லது பண வீக்கந்தான் ஓரளவு இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இந்தப் பண வீக்கத்திற்கு மத்திய சர்க்கார்தான் காரணமாக இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஏராளமாக நோட்டுகளை அச்சடித்து தங்களுடைய பட்ஜெட்டை சரி செய்துகொள்கிறார்கள். அவர்களால் வெளியிடப்படும் நாணயம்தான் இந்தப் பண வீக்கத்துக்கு காரணமாக இருக்கிறது. இதைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமானால், ஒரு நாட்டை வளப்படுத்தினால் ஒழிய வேறு வழியில் இதைச் சரிக்கட்ட முடியாது. இந்நாட்டின் வளத்தைப் பார்த்தால், மற்ற மாகாணங்கள் எந்த அளவு முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவு சென்னை மாகாணம் முன்னேற்றமடையவில்லை. இதைப் பற்றிக் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையே கேட்பேன். ஆனால் அவர் இங்கு இப்பொழுது இல்லை. அவர் இப்பொழுது இங்கு இல்லாத காரணத்தால், என்னுடைய குரல் அவருக்கு நேராகக் கேட்காமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும் அவர்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார் என்பதுடன் அவர் இங்கு இல்லாவிட்டாலும் என்ருத்து அவருக்கு எட்டும் என்பதால், "இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய

[6th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

சராசரி வருமானம் இந்த ஆண்டு எந்த அளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். அதைப்பற்றி அல்லவா கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்புத் தர வேண்டும். ஆனால், வருகின்ற 70 கோடி ரூபாயை எந்த எந்த வகையில் பங்கிடுகிறேன் என்று சொல்வது அவருடைய திறமையை எடுத்துக் காட்டாது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏறத்தாழ 1½ ஆண்டுக்கு முன்னதாக இங்கு பேசிய போது நமது மாகாணத்தைப் பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார். தமிழ் நாட்டில் மக்களுடைய சராசரி வருமானம் மிகமிகப் பின் தங்கியிருக்கிறது என்றும், இதர மாகாணங்களை விடத் தமிழகம் தேய்ந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிச் சொன்னவர் நமது நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள்தான். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் தமிழ் மக்களுடைய சராசரி வருமானம் எந்த அளவில் பின்தங்கி இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட்டுவிட்டு அதை எந்த அளவில் உயர்த்தியிருக்கிறோம், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எந்த அளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் உண்மையிலேயே அவருடைய நிதி நிலை அறிக்கையை பாராட்ட முடியும். வாழ்க்கைத் தரம் எங்கே உயர்ந்து இருக்கிறது, எந்த அளவுக்குச் சராசரி வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது? தொழிலாளர்களுடைய கூலி உயர்ந்திருக்கிறது என்று மட்டும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கூலி மட்டும் உயர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் அன்றாடம் வாங்கக் கூடிய உப்பு, புளி, மிளகாய் போன்றவற்றின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. கூலி உயர்வால் அவன் வாழ்வில் வளம் பெற்றுன் என்று பொருள் அல்ல. அவனுடைய சராசரி வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறதா? அப்படி உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது எந்த அளவுக்குப் பயன் தருகிறது, எந்த விதத்தில் இருக்கிறது என்பதை விளக்கிக் காட்ட வேண்டும். இந்த ஆண்டு ஒரு முன்னேற்றத்தையும் காட்ட முடியவில்லை. சராசரி வருமானம் உயர்வில்லை என்று சொன்னால், சென்ற ஆண்டில் விலைவாசியை எந்த அளவில் குறைத்தோம், இந்த ஆண்டில் எந்த அளவில் குறைத்தோம் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டியிருந்தால்கூட எதிர்க் கட்சியினர் அங்கத்தினர்கள் அவர்களுக்கு தலைவணங்கி பாராட்டுதலைத் தெரிவித்திருப்பார்கள்.

ஆனால், இப்பொழுது இருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது எவ்வளவு அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று மட்டும் காட்டுவதன்மீது பொருள் ஈட்டும் கணவன் பட்ஜெட் போல் இல்லாமல் கனம் நிதி அமைச்சர் மனைவியின் பட்ஜெட் போல் இருக்கிறது என்பதைத் தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாட்டின் நிலைமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துப் பேச வேண்டும். அப்படிச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பை நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமக்குத் தரவில்லை. நாட்டின் நிலைமையை உயர்த்திவிட்டோம் என்று கூறி இரண்டொரு தொழிலை மட்டும் தோற்றுவித்தவிட்டால் போதாது. இந்த நாடு எவ்வளவோ பின் தங்கி இருக்கிறது. சராசரி வருமானம் தாழ்ந்து இருக்கிறது. இதை உயர்த்துவதற்காக என்ன செய்வது, என்ன புதிய திட்டங்களைப் போடுவது, புதிய தொழில்களைத் துவக்குவது என்று ஆராய வேண்டும். சேலத்தில் ஒரு ஆராய்ச்சியை நடத்துகிறோம், தூத்துக்குடியில் ஒரு உப்புத் தொழிலை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. இந்த நாடு முழுவதும் வரண்டு போயிருக்கிறது. பால் வனமாக மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. எவ்வளவு அணைகள் கட்டினாலும் போதுமான வாழ்க்கை வளத்தை உண்டாக்க முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம் தொழில் துறையில் நாம் எவ்வளவோ தூரம் பின்தங்கி இருப்பதுதான். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நம் மாகாண சர்க்கார் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய முதலீட்டுப் பங்கைப் பெற முடியாததும், அதற்கு ஒரு காரணமாகும். இன்ப்ளேஷனைத் தடுக்க முடியாவிட்டாலும் தங்க எரித்தில் இருக்கிற அதிகாரத்தின் காரணமாக ஏராளமான அளவுக்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தீட்ட வாய்ப்புப் பெற்று இருக்கிறது டில்லிப் பேரரசு. அதில் ஒரு பங்கு நம் மாகாணத்திற்கு நேரடியாகக் கிடைக்க

[Sri K. Anbazhagan] [6th March 1959]

வேண்டும். நாம் 70 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டம் தீட்டுகிறோம் என்றால், அவர்கள் 800 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தீட்டுகிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்தின் பங்கு அதில் ஏறத்தாழ 60-70 கோடி அளவு ஆகிறது. அவர்களுக்கு நம் மாகாணத்திலிருந்து 60-70 கோடி போவதில் ஐம்பது அல்லது அறுபது கோடியாவது நம் மாகாணத்திற்குத் திரும்பக் கிடைக்கவேண்டும். இந்நாட்டைத் தொழில் துறையில் ஈடுபடுத்துவதற்கான வாய்ப்பு நமக்கு அளிக்கப்படவில்லை. எங்கே அந்த வாய்ப்பு? இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் அதைச் செய்யாவிட்டாலும் இங்கேயுள்ள கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களிடத்தில் ஒரு வேண்டுகோள் விடலாம். தெளிவுடன் கேட்கலாம். வலியுறுத்திப் பேசலாம். தங்களுடைய பட்ஜெட் பேச்சில், ஒரு இடத்தில் “மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கிடைத்த நிதி வசதி நமக்குக் கிடைக்கவில்லை” என்ற உண்மையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த நிதி வசதி பெற என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது? இதற்கு சர்வ கட்சியின் ஆதரவைத் தேடக் கூடாதா? டில்லி சர்க்கார் சென்னை மாகாணத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய நியாயமான நிதிப் பங்கை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க டில்லி அரசிற்கு ஒரு சர்வ கட்சித் தூதுக்குழு ஒன்றை அனுப்ப முன்வர வேண்டும். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் உள்ள எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒருமுகமாக இந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லி அந்த முறையில் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நிதியினை அடைய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் இன்றே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடைசியாகச் சொல்லுவேன்; இந்தியா முழுவதற்கும் உள்ள லேப் இன் ஷூரென்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் ஏறத்தாழ 500 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடன் கொடுக்கக் கூடிய சேமிப்பு நிதி இருக்கிறது. இந்த 500 கோடி ரூபாயில் பெரிய ஒரு பங்கு, சர்க்கார் திட்டப்படி 70 சத விதிக் கோடு போக மீதி இருக்கிற 30 சத விதிக் சில மாகாண அரசுகளுக்கும் தனிப்பட்ட தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள வெளியார்களுக்கும் கடன் கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பணம் எங்கே போயிருக்கிறது? அந்த 500 கோடியில் நம்முடைய சென்னை மாகாண மக்கள் ஒரு பெரும் பங்கு பெறும் உரிமை உடையவர்கள். இந்த வருஷம் மட்டும் ஏறத்தாழ 325 கோடி ரூபாய்க்கு அத்துறையில் தொழில் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதில் 85 கோடி தென் ஞாட்டைச் சேர்ந்த மக்களின் பணமாகும். தென்னாட்டுப் பணம் என்றால், ஆந்திரப் பகுதிப் பணம், கேரளப் பகுதிப் பணம், தமிழ் நாட்டுப் பகுதிப் பணம், கன்னடப் பகுதியிலுள்ளவர்களுடைய பணம், இவை எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் அந்தப் பணம். அகில இந்தியாவில் 325 கோடி ரூபாய், அதில் 85 கோடி ரூபாய் தென்னாட்டுப் பணம். ஆகவே அதில் கடனளிக் கப்படும் தொகையில் கணிசமான பங்கு தென்னாட்டுக்குக் கிடைக்க வேண்டாமா?

DEPUTY SPEAKER. The hon. Member's time is up.

* Sri K. ANBAZHAGAN : தென்னாடு என்று நான் குறிப்பிடுவதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூடச் சென்னை மாகாணத்திற்கு உரிய பங்காவது நமக்குக் கிடைக்க வேண்டாமா? இதைத் தனியார் துறையில் திருப்ப விரும்பாவிட்டாலும் பொதுத் துறையிலாவது திருப்பலாமே. இந்நாட்டுத் தொழிலை வளப்படுத்த லேப் இன் ஷூரென்ஸ் கார்ப்பரேஷனிலுள்ள சேமிப்பு நிதியில் நமக்கு உரிய பங்கைக் கேட்டுப் பெறவேண்டும். நம் மாகாணம் எந்த அளவு ஆயுள் காப்பு நிதி செலுத்துகிறதோ அந்த அளவுக்குள்ள பங்கைத் தனியார் துறையில் புதிய தொழில் துவங்குவதற்கு அவர்களுக்குக் கட்டைக் அளிக்காவிட்டாலும், நமது சென்னை அரசாங்கமாவது பல தொழிலைத் துவங்குவதற்கு

[Sri K. Anbazhagan] [6th March 1959]

முன்வந்து அந்தப் பணத்திலிருந்து நமக்கு உரிய பங்கைப் பெற்றாக வேண்டும். அப்படிப் பெற்றுப் பல பல தொழில்களையும் நம் நாட்டில் துவங்குவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை நாம் வகுக்காவிட்டால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ஒரு கட்டுப்பட்ட மனைவியின் பட்ஜெட்டைப்போல்தான் இருக்குமே தவிர, கணவனுடைய பட்ஜெட்டாக இருக்காது. மனைவி என்று சொல்லும்போது அடக்கமான மனைவியைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். அடக்கம் இல்லாத மனைவியின் பட்ஜெட்டை நான் குறிப்பிடவில்லை. அது வேறு விதமானது. அதனால்தான் டில்லி சர்க்கார் பட்ஜெட் ஒரு கணவன் பட்ஜெட்டாகவும், நமது சர்க்கார் பட்ஜெட் ஒரு மனைவி பட்ஜெட்டாகவும் இருக்கிறது, என்று முதலிலேயே சொன்னேன். இப்படியே இருந்துகொண்டிருந்தால் இந்த ஏற்றத்தாழ்வான அரசியல் குடும்பம் தொடர்ந்து நடக்காது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri V. VEDAYYAN : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவு அறிக்கையைப் பற்றி அதாவது 1959-60-ம் ஆண்டின் பட்ஜெட்டைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் மிகவும் திறமையாகத் தயாரிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. இது எவ்வளவு நல்ல முறையில் அமைந்திருந்த போதிலும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அதிலும் இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த கனம் கே. ராமச்சந்திரன் அவர்களும், எதிர்மாத்ரேன், எமாந்தேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்தது, இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதாவது வரி போடுவார்கள் அல்லது ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கும் அதை வைத்துக் கொண்டு ஏழை மக்களிடத்திலும் மக்களிடத்திலும் சென்று இப்படி யெல்லாம் வரி போட்டு விட்டார்கள் என்று பேசலாம் என்று எதிர் பார்த்திருந்து அவை இல்லாமல் போகவே, அதிலும் ஒரு சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட்டாக வந்ததால் அதிலும் எந்த விதமான வரியும் இல்லாமல் வந்ததால் அவர்கள் எமாந்து விட்டார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இப்படிப் பட்ட நிலைமையில் அவர்கள் எல்லோரும் இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் ரொம்பவும் கார சாரமாகவும் அதிருப்தியுடனும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் எதிர் பார்த்த அளவு அதில் இல்லாமல் இருப்பதுதான். அதனால்தான் பாராட்டுதற்குரிய அம்சம் அதில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலும் திரு. எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களும் இந்த பட்ஜெட்டில் பாராட்டுதற்குரிய அம்சமே இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார். அடுத்த வாக்கியத்திலேயே ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரல்களில் பாட்களுக்கு 100 ரூபாய் கொடுத்திருப்பதைக் கண்டு பாராட்டுகிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொன்ன போதிலும் இந்த பட்ஜெட்டில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளை யெல்லாம் கண்டு அவர்கள் பாராட்டுவதாகவே இல்லை.

எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சசிவர்ணதேவர், மூக்கையா தேவர் முதலியவர்கள் பேசும்போது பல பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க சர்க்கார் தவறிவிட்டது. அதனால், எங்களிடம் ஆட்சியைக் கொடுத்துப் பாருங்கள். சரியாக நடத்திக் காண்பிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ்ப் பெரியார் ஒருவர் “சுக்கா மிளகா சுதந்திரம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். கொடுக்க, வாங்கிக் கொள்ள அரசாங்கம் கடைச் சரக்கல்ல. மக்களுடைய அன்பையும் ஆதரவையும் பூரணமாகப் பெற்றால்தான் கட்டும். ஏதோ எங்களிடம் கேட்டு நாங்கள் கொடுத்துவிடக் கூடிய கடைச் சரக்கல்ல. இது, “எட்டாத பொருளை நம்பிக் கொட்டாவி விடுவது” போல இருக்கிறது.

நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் முன்பெல்லாம் திருக்குறளிலிருந்தும், சிலப்பதிகாரத்திலிருந்தும் மேற்கோள்கள் எடுத்துக் காட்டுவார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் அவர்கள் “நந்தவனத்திலோர் ஆண்டி”, “முள்ள முனையிலே மூன்று குளம் வெட்டினேன். . .” என்பது போன்ற விகடமான மேற்கோள்கள் காட்ட முனைந்திருக்கிறார்கள்.

[6th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : தயவு செய்து பட்ஜெட் பற்றிப் பேசினால் நன்றாக இருக்கும்.

* SRI V. VEDAYYAN : பிறகு கைத்தறியைப் பற்றிப் பேசிய அநேக அங்கத்தினர்கள் கைத்தறிக்கும் கதருக்கும் பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் கூட இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். கைத்தறிக்கு 1½ அணு ரிபேட் கொடுக்கும் போது கதருக்கு மட்டும் ஏன் 3 அணு ரிபேட் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். கைத்தறியை நாம் ஆதரிப்பதன் நோக்கம் நெய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். கைத்தறித் துணி நெய்ய 100 பேர் செய்யக் கூடிய வேலையை கதரில் 200, 250 பேர் வேலை செய்தால்தான் செய்ய முடியும். ஆகவே, கைத்தறிக்கு 1½ அணு என்றால் கதருக்கு 3 அணு கொடுப்பது நியாயந்தான். இதை அவர்கள் மறந்து, தாங்கள் அணிந்திருக்கும் துணியையும் மறந்து பேசுகிறார்கள். உண்மையில் கைத்தறியை ஆதரிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களும் அவர்களை பின்பற்றுகிறவர்களும் கைத்தறித் துணியைக் கட்டி வழக்கம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி அல்லாமல் வெறும் வாதத்திற்காகப் பேசுகிறார்கள்.

சற்று முன்பு பேசிய நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் உண்மையிலேயே இந்த நாட்டின் வளத்தைப்பற்றியும் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றியும் நன்றாகப் பேசினார்கள். அடுத்த அடியிலேயே கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ஏன். ஜி. ஓ.க்களுக்கும் ஏன் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் வளம் தொழில் வளர்ச்சி இவைகள் நாம் எந்த அளவுக்கு மூலதனச் செலவுக்கு ஒதுக்குகிறோமோ அதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. நிர்வாகச் செலவில் அதிகம் செலவானால் மூலதனச் செலவுக்கு என்ன செய்வது? மூலதனச் செலவு குறைந்துவிடும். மூலதனச் செலவு குறைந்து விடுமானால் நம் நாட்டின் வளம் தொழில் வளர்ச்சி குறைந்துதான் தீரும். அவர்கள் சற்றும் யோசிக்காமல் நிர்வாகச் செலவுக்கு அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று வாதிடுகிறார்கள். இது முன்னுக்கு பின்முறணை வாதம்.

திரு கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் ஏராளமாகக் கட்டிவிட்டார்கள், அவைகளால் பயனிலலை யென்று குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆனால் அடுத்த அடியிலேயே இன்னும் பல அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். நன்றாக வேலை செய்பவர்களை இன்னும் நன்றாக வேலை செய்ய ஊக்குவிக்க வேண்டும். முயற்சிக்கும் ஊக்கத்திற்கும் தடைபோடும் விதத்தில் பேசுவது சரியல்ல.

விவசாய வளர்ச்சிக்காக நம்முடைய சர்க்கார் ஏராளமான வசதிகளைச் செய்து தருகிறது. ஆனால் சில அதிகாரிகளின் குறைகளால் அவை சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் விவசாய மேஸ்திரிகள், “டெமாண்ட் டிரேட்டர்கள்,” “எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்கள்” பீஸ்ட்மேன்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் அடிக் கடி சுற்றிப்பார்த்து மக்களின் குறைகளைக் கேட்கிறீர்கள், உரம், விதை, பூச்சி மருந்து முதலியவை எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது என்பதைக் கேட்கிறீர்கள் ஒரு “ரப் எஸ்டிமேட்” தயார் செய்ய வேண்டும். அதன்படி விவசாயிகளுக்கு தேவையான விதை, உரம், பூச்சி மருந்து முதலிலேயே தருவித்து தாலாகா தலை நகரங்களில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சாகுபடி காலங்களில் சப்ளை செய்ய வேண்டும். அப்படிக்கல்லாமல் சாகுபடி காலங்களில் அவைகள் இல்லையென்று விவசாயிகளிடம் கூறுவது சரியல்ல. மேழிச் செல்வம், விவசாய ஆண்டுப் பஞ்சாங்கம் ஆகியவைகள் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பயன்படக்கூடிய விஷயங்களை தருகின்றன. ஆனால் அவைகள் காலதாமதமாகி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்துக் கிடைக்கின்றன. அவைகள் சீக்கிரமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்க நாம் பல திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இன்னும் பல திட்டங்களைப் நிறைவேற்றப் போகிறோம். அத்துடன் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை

[6th March 1959]

[Sri V. Vedayyan]

பழுது பார்த்து நல்ல நிலைமையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையானால் எல்லாவற்றையும் புதுப்பிக்கும்படியான சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஏ. கிளாஸ், பி. கிளாஸ், “சானல்களை” சர்க்கார் எடுத்து பழுது பார்க்க முன் வரவேண்டும். குடிமராமத்துச் சட்டம் இறந்துவிட்டது என்று கூட சொல்லலாம். மிராசு தாரர்கள் நில சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப் போவதின் காரணமாக அவர்கள் எதையும் கவனிப்பதில்லை. சாகுபடிக்காரர்களும் அந்த காலவாய்களை கவனிப்பதில்லை. ஆகையால் பழுதடையும் நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை சர்க்காரே ரிப்பேர் செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று மராமத்து அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவிற்குகிடைக்கும் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிய திரு முத்தையர் டெட்டியார் அவர்களுக்கு திரு. சுப்பிரமணியம் பதிலாகச் சொன்ன கருத்து அவ்வளவையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். மேலும் எங்கள் ஜில்லாவின் பல பாகங்களில் நிலம் களர், உப்பு தன்மை வாய்ந்தது. பயிர்களுக்கு அடியில் நீர் நிறைய தேங்கியிராவிட்டால் நடவு நடடுக் கொண்டு வரும்போதே பழுத்துவிடும், கெட்டுப்போய்விடும். ஆனால் அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் கடலில் கலப்பதற்கு முன் கடலோரப் பகுதிகளில் பலமேடான பிரதேசங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படலாம். எங்கள் தொகுதியாகிய திருத்தாரைப்பூண்டி தாலுக்காவில் வேதாரணியம் எழுத்துப் பேட்டை பகுதிகளில் சுமார் 40,000 ஏக்கருக்கு மேல் மேடான நிலம் இருக்கிறது. அவைகளுக்கு அந்த வடியும் தண்ணீரை Lift Irrigation மூலமாக கொடுத்தால் அந்தப் பகுதிகளில் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். மக்களுடைய வறுமையும் போகும். Lift Irrigation கொடுப்பதற்கு மிகவும் குறைவாகத்தான் செலவாகும். 2,000 ஏக்கர் பாசனத்திற்கு ஒரு பம்பிங் ஏற்படுத்த ரூபாய் 2 லட்சம்தான் செலவாகும். அதாவது ஏக்கருக்கு ரூபாய் ரூபாய் வீதம்தான் செலவாகும். அந்தத் தொகையையும் மக்களிடமிருந்தே Betterment tax மூலமாக வசூலித்து விடலாம். மக்களும் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் வடிகால் பிரச்சனை ஒரு தலைவலியான விஷயம். நன்றாக வளர்ந்திருக்கும் நெற் பயிர் மான்கூன் காலங்களில் வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கெட்டு விடும். ஆகவே பயிர்கள் மான்கூன் காலங்களில் வெள்ளத்தில் மூழ்கி விடுவதை தடுக்க அநேக வடிகால் திட்டங்கள் தேவை. அவைகளை நிறைவேற்ற ஒரு ஸ்பெஷல் Investigation Staff-ஐ் போட்டு வேண்டியவற்றை செய்ய கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பல மெம்பர்கள் இந்த வருட அறுவடையில் விதைக்கக்கூட நெல் கிடைக்கவில்லை யென்று சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் வேதாரணியம் அறந்தாங்கி பகுதிகளிலும் விதைக்கக்கூட நெல் கிடைக்கவில்லை. அதே போல் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலும் விதைக்கு கூட நெல் கிடைக்காது என்று பேசினார்கள். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு விதைகளையே இப்பொழுது சேகரித்து வைத்து சாகுபடி காலத்தில் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். எங்கள் தொகுதியில் கோட்டூர் பாலையூர் பகுதியை தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு கனம் நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் பாராட்டிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். இந்த வருஷத்தில் மழையின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்று திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் முதலியவற்றை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் திருச்சிராப்பள்ளி பகுதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடாததுபற்றி நான் வருந்துகிறேன். திருச்சியில் காவேரி ஆறு போகிறது. ஆனால் அது சில பாகங்களுக்குத்தான் பாய்கிறது. அந்த ஜில்லாவிலேயே மணப்பாறை, உடையார்பாளையம், புதுக்கோட்டை போன்ற பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதில்லை. அப்பகுதி கடுமையான பஞ்சத்தில்

[Sri V. Arunachala Thevar] [6th March 1959]

மூலக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியம் கொடுக்கப் போவதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய விஷயம். ஆனால் புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலோ இன்றையதினம் சிறிய கண்மாய்கள், Minor, Major பெரிய கண்மாய்கள், வரத்துவாரிகள் (Supply Channel) எல்லாம் மண்மேடிட்டு தண்ணீர் வர லாயக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக மராமத்து செய்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிர நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக நமது அரசாங்கம் 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியம் கொடுக்கப் போவதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய விஷயம். ஆனால் புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலோ இன்றையதினம் சிறிய கண்மாய்கள், Minor, Major பெரிய கண்மாய்கள், வரத்துவாரிகள் (Supply Channel) எல்லாம் மண்மேடிட்டு தண்ணீர் வர லாயக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக மராமத்து செய்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிர நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக நமது அரசாங்கம் 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியம் கொடுக்கப் போவதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய விஷயம். ஆனால் புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலோ இன்றையதினம் சிறிய கண்மாய்கள், Minor, Major பெரிய கண்மாய்கள், வரத்துவாரிகள் (Supply Channel) எல்லாம் மண்மேடிட்டு தண்ணீர் வர லாயக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக மராமத்து செய்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் நமது அரசாங்கம் இப்போது மணிமுத்தாறு, ஆரணியாறு, மேட்டூர், அமராவதி, சாத்தனூர், வைகை, கிருஷ்ணகிரி முதலிய திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிவிட்டு, கட்டளைக்கால்வாய் திட்டத்திற்காக

[Sri V. Arunachala Thevar] [6th March 1959]

வும், புள்ளம்பாடி திட்டத்திற்காகவும், பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்காகவும் நிதி ஒதுக்கி வேலை துவக்க இருக்கிறார்கள். வீரே, நெய்யார் அணைக்கட்டுக்கும் கோடிக் கணக்கில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதுக்கோட்டைப் பகுதியை வளப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட திட்டம்பற்றிக் கொஞ்சங்கூட கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது கட்டளைக் கால்வாய், தஞ்சை ஜில்லா, செங்கி பட்டி, ஒருத்தனாட்டுப் பகுதி வரை போகுமாதலால் அந்தப் பகுதி வளப்படும் பெறும் என்று சொல்லப்படுகிறதில் சந்தேகம் இல்லை. அதன் பின்பு அடுத்த திட்டத்தில் ஆலங்குடித் தாலுக்காவுக்கு லெவல் உள்ள சில கிராமத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதனால் பயன்படக்கூடிய ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ஏக்கர்களினால் எவ்விதப் பிரயோசனமும் இல்லை. நாங்கள் சொன்ன திட்டம்பற்றி மராமத்து அமைச்சர் அவர்களும் நல்லமுறையில் கவனித்து வருகிறார்கள். இன்னமும் கவனித்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஜேடர் பாளையத்திலிருந்து மணப்பாறை வழியாக ஓர் கால்வாய் வெட்டி அதன் வழியாக இந்தத் தண்ணீரை புதுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி, திருமையம், குளத்தூர் போன்ற பகுதிகளின் வழியாகத் தண்ணீர் கொண்டு போனால் அப்பகுதி மக்களின் வளர்ச்சிக்கும் விவசாயத்திற்கும் உதவியாய் இருக்குமே தவிர வேறு வழி இல்லை. எஞ்சினியர்களும் ஜேடர்பாளையத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு இடம் இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஜேடர் பாளையம், மணப்பாறை, விரலிமலையைக் காட்டிலும் 52 அடி உயரமிருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் மிகவும் வறண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கிற மணப்பாறை, புதுக்கோட்டை, மூன்று தாலுக்காக்களும் அரந்தாங்கி, முதலியவைகள் நல்ல முறையில் வளம் அடைந்து அப்பகுதி மக்கள் எல்லோரும் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களில் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். இதையும் சர்க்கார் கண்டிப்பாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அப்பகுதிகளுக்கு எவ்வித செலாகரியமும் ஏற்படாது என்பது திண்ணம்! இது நிற்க, தஞ்சை ஜில்லாவில் காவேரி ஆறு பாய்ந்துகொண்டிருக்கும் விதத்தைப்பற்றி எடுத்துக் கூறிய அங்கத்தினர் செட்டி நாட்டு ராஜா ஸ்ரீ முத்தையா செட்டியாருக்கு மறுப்புச் சொல்லி எனக்கு முன் ஒரு அங்கத்தினர் பேசினாராம். ஆனால் நான் அப்போது இல்லை. அவர் மறுப்புச் சொல்லலாம்—ஏனென்றால் அவர் பகுதியில் நெல் பயிர் விவசாயம் செய்திருக்கும்போது இரண்டரை அடித் தண்ணீர் தேக்குகிறார்கள். அப்படி இரண்டரை அடித் தண்ணீர் தேக்கினால் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி யிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். நானும் ஓர் விவசாயி. தஞ்சைப் பகுதி மக்கள் சாகுபடி செய்வது போலவே தான் நாங்களும் எங்கள் பகுதியில் சாகுபடி செய்கிறோம். எனக்குக் கொஞ்சம் தேயிலை சாகுபடியும் தெரியும். எங்கள் பகுதியில் நாங்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு 36 மூட்டை விளைவிக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் பகுதியில் அப்படி விளைவிக்க முடிகிறதா என்று சிந்திக்கவேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அவர்கள் சிந்திப்பது கிடையாது. நான் சொல்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலேயே கூட அதிக மழை இருக்கக்கூடிய காலங்களில்—தண்ணீர் அதிகம் கட்டிவிட்டால் விளைச்சல் மிகவும் குறைந்து போகும். ரேகை குறைவாகத்தான் இருக்கும். நீர்ப்பதர் ஆகப் போய்விடும். தஞ்சைப் பிரதேசம் பூராவும் நீர்ப்பதராகத்தான் போகிறது. தண்ணீர் கட்டத்தான் வேண்டும். ஆனால் உடனே வடியவிட்டு மெழுகு பதமாக—மண் வெடிக்கிற அளவு காயப்போடக்கூடாது—காயவிட வேண்டும். அப்படி அல்லாமல் ஒரேயடியாகத் தண்ணீர் கட்டுவதினால்தான் ரேகை குறைவாகப் போவதற்குக் காரணம். இந்தத் திட்டப்படி தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தண்ணீர் பாய்ச்சும் பட்சத்தில் தஞ்சாவூர் போன்ற எத்தனையோ இடங்களுக்குத் தண்ணீர் அரசாங்கம் கொடுத்துப் பாய்ச்ச முடியும். ஆனால், எஞ்சினியர்கள், 6-7 வருஷங்களுக்கு முன்பு, காவேரியில் தண்ணீர் இல்லை என்று தான் சொன்னார்கள். இப்போது பார்த்தால், எத்தனையோ எத்தனையோ கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டு, திட்டங்கள் வகுத்து அங்கே தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. நெற்பயிருக்கு தண்ணீர் ஜாஸ்தி வேண்டிய

[Sri V. Arunachala Thevar] [6th March 1959]

தில்லை என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருந்ததைப் பேப்பரில் பார்த்தேன். அது வாஸ்தவம் தான். இந்த அரங்கில் என்னைவிட நன்றாக விவசாயம் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். நெற் பயிர்களுக்கு தண்ணீர் வேண்டும்போது கவலை யடித்தோ வேறுவிதமாகவோ அவைகளுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி இரவைத் தண்ணீர் பாய்ச்சும் போது எப்படி 2.12 அடிதண்ணீர் கட்ட முடியும், கவலையிரைத்து நெல்பயிர் விளையவில்லையா? ஆனதால் கட்டாயம் ஜேடர் பாளையத்திலிருந்து எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்தால்தான் மணப்பாறை, அரந்தாங்கி, புதுக்கோட்டை முதலிய பகுதிகள் கோடிமாக வாழ முடியும். எனவே இந்த யோசனையை வற்புறுத்தவேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டி சிலரிடம் அதிகமாக இருக்கும் நிலங்களை பிரிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் இப்போது விரும்புகிறது. நில உடைமைக்கு 'சீலிங்' கொண்டு வரும்போது, தண்ணீருக்கும் 'சீலிங்' கொண்டு வந்தால் என்ன? தண்ணீர் இல்லாத பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்தால் என்ன? முடியாட்சிகள் எல்லாம் போய் குடியாட்சி வந்திருக்கும்போது யாரும் எதற்கும் ஏகபோக உரிமை கொண்டாடுவது சரியல்ல. பலர் தங்கள் பாட்டன் பூட்டன் காலத்தில் அனுபவித்து வந்த நிலங்களை யெல்லாம் இப்போது எடுத்து மற்றவர்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்பும்போது தஞ்சைப் பகுதியில் பாயும் காவேரி தண்ணீரையும் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடாதா? தண்ணீர் இல்லாத பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு மற்ற பகுதிகளிலுள்ள தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கக்கூடாதா? சமுத்திரத்தில் போகும் தண்ணீரை எல்லோருக்குமாகப் பிரித்துக் கொடுத்தால் என்ன? இந்தக் கொள்கையின் சமுதாயத்தில் பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது. சுமார் 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு எங்கள் ஊர் இந்திய யூனியனில் இணைந்த தினத்திற்கு ஹநான் காலே திருச்சியில் கலெக்டராக இருந்த ஸ்ரீ சுப்ரமணிய ஐயர் டவுன் ஹாலில் பேசியபோது, "உங்கள் ஊர் இந்திய யூனியனுடன் இணைந்துவிட்டது. கூடிய சீக்கிரம் காவேரி ஆறு புதுக்கோட்டையில் கரைபுரண்டு ஓடும் போகிறது" என்று கூறினார். அவர் அவ்வாறு கூறி 10 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் அங்கே சரியான நீர்ப்பாசனத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் திட்டத்தை அங்கே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கனம் மராமத்து அமைச்சரிடம் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தவிர, புதுக்கோட்டையில் அருமையான ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அதை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் பார்வையிட்டார். அவர் பார்வையிட்டபோது அங்கே 96 படுக்கைகள்தான் இருந்தன. அங்கே நூற்றுக் கணக்கான நோயாளிகள் படுக்கையில்லாமல் பாயில் வெராந்தாவில் படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நேரில் பார்த்தார்கள். ஆனதினால் இன்னும் வார்டுகளைக் கட்டி அதிகப் படுக்கைகளுக்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்றும், இன்னும் 100 நோயாளிகளுக்காவது வசதிகள் செய்ய வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி ஜில்லா போர்டின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. காண்டிராக்டர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம் சர்க்காரால் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் பணம் 4-5 வருஷ பாக்கிகள் இருக்கின்றன. 4-5 வருஷங்கள் காண்டிராக்ட் வேலை செய்தவர்களுக்கு இன்னும் சர்க்காரால் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக அங்கே வேலைகள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன. ரோடுகள் எல்லாம் பாழான நிலையில் இருக்கின்றன. எஞ்சினியர்களிடம் கேட்டால், "நாங்கள் என்ன செய்யலாம், சர்க்காரிடமிருந்து பணம் வாங்கி காண்டிராக்டர்களுக்குக் கொடுங்கள்" என்று சொல்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு ரோடுகளுக்கு வேண்டிய பணத்தை சர்க்கார் உடனடியாகக் கொடுத்து உதவவேண்டும். அப்போது தான் ரோடுகளை நல்ல முறையில் வைப்பதற்கு வேலை செய்ய முடியும்.

[6th March 1959] [Sri V. Arunachala Thevar]

ஜில்லா போர்டு ஸ்கூல்களை கவனிப்பதற்கு இப்போது போதிய இன்ஸ்பெக்டர்கள் இல்லை. உ எஸ்டேட்டுகளின் சொந்தக்காரர்கள் நிறையப் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கப்படுவதுபோல இப்போது நமது மாநிலத்தில் அரசாங்கத்தாரால் ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எனவே இம் மாநிலத்தில் இப்போது பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. முன்பு, 500 ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் வீதம் அவை அமைக்கப்பட்டன. இப்பொழுதோ 300 ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களிலெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். எனவே 300 ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களிலெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகரித்திருந்தாலும் இன்ஸ்பெக்டர்களும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களும் அதிகரிக்கவில்லை. அப்போது எத்தனை டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தார்களோ அத்தனை டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் தான் இப்போதும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பள்ளிக்கூடங்களில் போதிய மேற்பார்வை இல்லை. அனேக இடங்களில் உபாத்தியாயர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்லாமலே சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிந்தேன். சில ஆசிரியர்கள் மூன்று மாதங்கள் வரை கூட பள்ளிக்கூடம் செல்லாமலே சம்பளம் வாங்கியிருப்பதை நான் தெரிந்து ஜில்லா போர்டுக்கு தெரிவித்து அதன்பின் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்காக அதிக இன்ஸ்பெக்டர்களையும் அதிகமான டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் இலுப்பூர் பிரக்கா புதுக்கோட்டை டிவிஷன் கீரனூர் தாலுக்காவுடன் இணைந்து விட்ட போதிலும், ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் கிரிமினல் கோர்ட்டுகள் புதுக்கோட்டைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தாலும் சிலில் கோர்ட்டு இன்னும் புதுக்கோட்டைக்கு மாற்றப்படவில்லை. அதனால் மக்கள் மிகவும் சிரமப் படுகிறார்கள். அதை சீக்கிரம் புதுக்கோட்டைக்கு மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை, கடலில் பெருங்காயம் கரைத்த மாதிரி நிறைவேற்றக்கூடாது. ஒரு ஜில்லாவையோ பிரக்காவையோ தாலுகாவையோ அல்லது சிட்டா கிராமத்தையோ எடுத்துக் கொண்டு, அங்கே போதிய வீடுகளைக் கட்டி அங்குள்ள ஹரிஜனங்களின் வீட்டில் பிரச்சனைமாகத் தீர்ப்பது நல்லது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு இடமாக, கட்டி முடித்து வந்தால் படிப்படியாக, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். மேலும், வீடுகள் கட்டப்படாத இடங்களில் கக்கூசுகள் கட்டுவதில் பிரயோஜனமில்லை. அந்தக் கக்கூசுகளை ஜனங்கள் யாரும் உபயோகிப்பதில்லை. அவைகளில் ஆடுமாடுகள் தான் இரவில் அடைகின்றன. நம் நாட்டில் பெரும்பகுதி நகரங்களில் கூட மக்கள் கக்கூசுகளில் மலஜலம் கழிப்பதில்லை. எனவே மற்ற இடங்களில் கக்கூசுகளைக் கட்டுவதைக் காட்டிலும் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பக்கத்தில் கக்கூசுகளைக் கட்டுவது தான் சிறந்தது. அவ்வாறு செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால், பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும்போதே பிள்ளைகள் கக்கூசை உபயோகிப்பதற்குப் பழக்கப்படுத்தப்படுவார்கள். பிறகு பெரியவர்களான பிற்பாடும் கக்கூசுகளை உபயோகிப்பார்கள். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI T. KARIA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ள 1959-60-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறேன். என்னுடைய பேச்சை, தாங்கள் எனக்குக் கொடுத்துள்ள 15 நிமிஷ நேரத்திற்குள்ளேயே முடிக்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் 80 சதவிகிதத்தினர், விவசாயிகளாகிய நாங்கள் தான். எதிர்க் கட்சி நண்பர்களும் சரி, சர்க்கார் கட்சி நண்பர்களும் சரி, யாரும் எங்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட இங்கே பேசாதது குறித்து நாங்கள் வருந்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். விலைவாசிகள்

[Sri T. Karia Gounder] [6th March 1959]

எல்லாம் உயர்ந்துவிட்டன. இப்போது நாங்களும் நீங்கள் செல்லும் படகில்தான் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம். we are also sailing in the same boat—என்பதை மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுகிறேன். பருவமழை தவறிவிட்டது என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருந்தது. துரதிர்ஷ்டவசமாக அது கனம் நிதி அமைச்சரின் உரையில் சொல்லப்படவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சி நடத்துவதால்தான் பருவ மழை பெய்யவில்லை என்று பலர் சொல்கிறார்கள். இந்த நாட்டை எதிர்க்கட்சிகளிடம் விட்டுவிட நாங்கள் எப்போதும் தயாராயிருக்கிறோம். ஆனால் அதைச் செய்வது எங்கள் கையில் இல்லை. அதற்கான சக்தி இந்த நாட்டில் வாக்காளர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, on a point of order கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சபையில் “கோரம்” இல்லை.

DEPUTY SPEAKER: There is quorum. Let the hon. Member continue his speech.

***SRI T. KARIA GOUNDER:** (எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைப் பார்த்து) நீங்கள் வேண்டுமானால் எழுந்து போங்கள், நாங்கள் பேசுகிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. “கோரம்” இல்லை என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் எழுந்து சொல்லும்போது, பேசிக்கொண்டிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் “நீங்கள் வேண்டுமானால் எழுந்து போங்கள்” என்று சொல்வது சரியா?

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member cannot say so. Sometimes, hon. members do not observe parliamentary procedure. They think they can talk anything they like. What can I do?

SRI T. KARIA GOUNDER: நான் பேசுவதை நீங்கள் குறை கூறுகிறீர்கள். நான் ஏதாவது சொன்னால் சண்டை போடுகிறீர்கள்.

DEPUTY SPEAKER: அதற்கெல்லாம் கவலைப்படாதீர்கள். நீங்கள் பேசுங்கள்.

***SRI T. KARIA GOUNDER:** நாட்டின் முதுகெலும்பாகிய எங்களைப் பற்றி ஒருவரும் பேசவில்லையே என்று நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம். பருவமழை பத்து நாட்கள் பிந்திப் பெய்தால் நட்ட விதைகள் முளைப்பதில்லை.

பத்து நாட்களுக்கு முன்னும் பெய்தாலும் கெட்டு விடுகிறது, பத்து நாட்களுக்கு பின்னால் பெய்தாலும் கெட்டு விடுகிறது. விவசாயத்தைப் பற்றி தெரியாதவர்கள் என்னென்னவெல்லாமோ பேசுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய அன்புமகன் அவர்கள் ஏதோ புருஷனைப் பற்றியும், மனைவியைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். நாட்டு மக்கள் நலனடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் எங்கள் கட்சி பாடுபட்டு ஆட்சி நடத்திக் கொண்டு வருகிறது. நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வில் அவர்களுக்கும் பங்கு இருக்கிறது, அதாவது எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் பங்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டெல்லி சர்க்காரை புருஷன் போலவும் நமது சர்க்காரை மனைவியைப் போன்றும் ஒப்பிட்டு அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டு நான் வருந்துகிறேன். விலைவாசி உயர்ந்து போய்விட்டதென்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. ஆனால் உற்பத்தி செலவு எங்களுக்கு எவ்வளவாகிறது என்பதைப்பற்றி யாரும் கவலைகொள்வதில்லை. இப்பொழுது முன்பை விட உற்பத்திச் செலவு 15 மடங்கு பெருகியிருக்கிறது. சர்க்கார் கணக்குப்படி வாழ்க்கைத்தரம் எட்டு, பத்து மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். யுத்த காலத்திற்கு முன்பு இருந்ததைவிட உற்பத்திச் செலவு 15 மடங்கு பெருகியிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையின் முன்னால் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு எல்லா அமைச்சர்களும் இல்லை, கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவராவது எங்களுக்கு குறைகளைப்பற்றி மற்ற அமைச்சர்களிடம் சொல்வார்கள், சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வாரத்திற்கு முன் உரம் வாங்கினேன். ஒரு மூட்டை 50 படி இருக்கவேண்டியதற்கு 39 படிதான் இருந்தது என்று சொன்னால் இதை யாரிடம் போய் சொல்வது. உரம் கொடுப்பதற்கு லைசென்ஸ் அளிக்கும் அதிகாரி ஒருவர், அதை விநியோகம் செய்யச் சொல்லி உத்தரவு போடும் அதிகாரி இன்னொருவர். இதனால்தான் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கோடவன்களில், ஊசியைப் போட்டு குத்தி எடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆக, இப்படி நாங்கள் அவதிப்படுவதைப்பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

[Sri T. Karia Gounder] [6th March 1959]

சர்க்காரும் இல்லை, கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவராவது எங்களுக்கு குறைகளைப்பற்றி மற்ற அமைச்சர்களிடம் சொல்வார்கள், சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வாரத்திற்கு முன் உரம் வாங்கினேன். ஒரு மூட்டை 50 படி இருக்கவேண்டியதற்கு 39 படிதான் இருந்தது என்று சொன்னால் இதை யாரிடம் போய் சொல்வது. உரம் கொடுப்பதற்கு லைசென்ஸ் அளிக்கும் அதிகாரி ஒருவர், அதை விநியோகம் செய்யச் சொல்லி உத்தரவு போடும் அதிகாரி இன்னொருவர். இதனால்தான் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கோடவன்களில், ஊசியைப் போட்டு குத்தி எடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆக, இப்படி நாங்கள் அவதிப்படுவதைப்பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, வரி போடுகிறார்களே, வரி போடுகிறார்களே என்று சொல்கிறார்கள். வரி போடாமல் இருக்க முடியுமா, முடியாது. நிர்வாகத்தில் பல குறைபாடுகள் இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு ஒரு பைல் போனால் திரும்பி வருவதற்கு காலதாமதமாகிறது என்று சொல்கிறார்கள். சம்பள உயர்வு உங்களுக்கு கொடுக்கவில்லை, ஆகவே என் வேலை செய்கிறீர்கள், வேலை செய்யாதீர்கள் என்று சில கட்சிக்காரர்கள் என்.ஜி.ஓ.-க்களை தூண்டுகிறார்கள். கவர்னர் அவர்களது உரையின் மீது பேசும்போது நான் சொன்னது உங்களில் பலருக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். கூடுதல் வரி போட்டு, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகள் பூராவையும் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் நான் வேண்டிக் கொண்டது உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். காலதாமதத்திற்குக் காரணம் நிர்வாக மெஷினரி நன்கு வேலை செய்யாததுதான். அதற்கு அமைச்சர்கள் பொறுப்பாக முடியுமா, அல்லது எம். எல்.ஏ.-க்கள் பொறுப்பேற்க முடியுமா அல்லது ஜில்லா தலைமை அதிகாரியாகிய கலெக்டர்தான் பொறுப்பேற்க முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேலை செய்யாதீர்கள் என்று கூட்டங்கள் போட்டு சொல்வதும், சொக்காய் போட்டுக் கொண்டு ஆபீஸிற்குப் போகாதே என்று சில கட்சிக்காரர்கள் சொன்னதாகவும் நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஆக, இப்படிப்பட்ட கூட்டம் இந்த நாட்டில் பெருகப் பெருக தொந்தரவுகள் அதிகமாகத்தான் போய் கொண்டிருக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சபையின் முன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாலாறு பிரச்சனை, பெரிய பிரச்சனை. நிதியமைச்சர் அவர்கள் பரம்பிக்குளத்திட்டத்தைப் பற்றி இரவு பகல் கனவு கண்டு கொண்டிருந்தார்கள். அது நடக்குமா, நடக்காது என்று கூட நான் சந்தேகப்பட்டேன். அது விஷயமாக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு புறமிருக்க, பாலாற்றை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். எங்களுக்கு அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மை கிடைக்காவிட்டாலும் சரி, இனி வரும் சந்ததிகளுக்காவது அதனால் நன்மை ஏற்பட்டும், கோதாவரி தண்ணீரை இங்கு திருப்பினால் வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கல் பட்டு, சென்னை நகரம் போன்றவை அதனால் பயன் பெற முடியும். ஆந்திர முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாக பத்திரிகையில் படித்தேன். ஆகவே, இதில் இன்னும் அதிகம் ஊக்கம் செலுத்துமாறு நமது அமைச்சரவையை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாலேசனைப் பற்றியும் இந்த உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டின் கீழ் இருக்கும் சாலேசனை சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து நடத்தப் போகிறதென்று எல்லா ரோடுகளையும் பராமரிப்பதற்கு சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடன் வாங்கியும் டெப்பாலிட் பணத்தைக் கொண்டும் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அவர்களது அதிகாரம் எடுக்கப்பட்டுவிட்டதால், இப்பொழுது பணம் இல்லாததால் அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சில வருடங்களாக அங்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையைவிட இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதல் தொகை ஒதுக்கி ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருந்து வரும் கிராம ரஸ்தாக்களை நன்கு செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri T. Karia Gounder] [6th March 1959]

பெரிய சாலைகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. சென்னையிலிருந்து பெங்களூர் வரை ஒரு சாலை போகிறது. ரோட்டில் தினசரி போனால் தெரியும், லாரிகளை நடு ரோட்டில் ஓட்டிக் கொண்டு போவது. 12 அடி அகலமுள்ள ரோட்டின் நடுவில் தான் லாரிகளை ஓட்டிச் செல்கிறார்கள். ரோட்டின் ஓரங்களின் வழி ஓட்டிச் சென்றால் லாரிகள் கெட்டுப்போய்விடுமென்று ரோடு நடுவில்தான் ஓட்டுகிறார்கள். ஆக, ரோட்டின் மத்தியில் செல்வதால் லாரிகளும் கார்களும் மோதி பல உயிர் சேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. தினந்தோறும் இதைப் பார்க்கலாம். ஆகவே 12 அடி அகலமுள்ள ரஸ்தாக்களை, 18 அடியாக ஆக்குவதற்கு இந்த ஆண்டில் லாவது அதற்கு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் மலை ஜாதியினர் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ஏப்ரல் மாதம் அங்கு சென்று பார்ப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு ஒருவிதமான வசதியும் கிடையாது. அவர்களுக்கு சொந்தமாக ஒரு நிலமும் இல்லை. காண்ட்ராக்ட் வேலை நடக்கும் போது கூலி வேலை செய்துதான் அவர்கள் பிழைக்கிறார்கள். ஜவ்வாது, எலகிரி போன்ற மலைகளில் வாழும் மக்களின் துன்பத்தை வர்ணிக்கவே முடியாது. அவ்வளவு தூரம் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த மக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எலகிரி மலைக்கு ஒரு நல்ல ரோடு போட்டு அதை நீலகிரிக்கு பதில் அதை ஒரு கோடை கால உல்லாச ஸ்தலமாக அமைப்பதற்கு ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு திட்டம் தயார் செய்யப்பட்டது. 13 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு பாதை அமைக்க சீப் என்ஜினியரும் அங்கு வந்து பார்த்துவிட்டுப் போய் இரண்டு வருடங்களாகியும் இதுவரையிலும் ஒரு வேலையும் துவங்காமல் இருக்கிறார்கள். இதையும் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிருப்புகிறேன்.

5.00
p.m.

அடுத்தபடியாக, கைத்தொழில். கைத்தொழில் விஷயத்தில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சிறு கைத்தொழில்களுக்காக அதிகப் பணம் கடன் கொடுத்திருப்பதாக நேற்று கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடனைத் திருப்பி கொடுப்பார்களா இல்லையோ தெரியாது என்று சொல்லிச் சிரித்தார்கள். இந்த சமயத்தில் நான் வேறு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு பேசும் பலரும் எங்கள் தொகுதி பிற்போக்கான தொகுதி, ஆகவே இதைச் செய்யவேண்டும், அதைச் செய்யவேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். எனது தொகுதியைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பாலாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்தால் போதும். அதை வைத்துக்கொண்டு மின்சாரமும் உற்பத்தி செய்யலாம். எங்கள் தொகுதி பிற்போக்கான இடம், ஆகவே இதைச் செய்து தாருங்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

மின்சாரத்தைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லவேண்டுமெனில்லை. மின்சாரம் தேவையான அளவுக்கு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷக் கணக்கிலேசுட எங்கள் ஜில்லாவிலே மின்சார வசதிக்கு தொகை அதிகப்படுத்தி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதை நான் மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

இந்த உபரி பட்ஜெட்டை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்து, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்குகிறார்கள். அந்தத் தொகை போதாது. இரண்டு கோடி ரூபாயிலே இந்த 35 லட்ச ரூபாய் போதாது. மேலும், 50 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதிக்கு சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டமோ, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமோ வரவில்லை. அதிலும் கூட நாங்கள் பின் தங்கியிருக்கிறோம். 1962-க்குள்ளேயாவது வருமோ என்ற சந்தேகத்திலே இருக்கிறோம். இன்னும் ஐம்பது லட்சம் ரூபாயாவது ஒதுக்கி, மக்களுக்கு ஒரு உணர்ச்சி உண்டாக்கி, ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டமே மக்கள் பகுதியையும் அரசாங்க

[6th March 1959] [Sri T. Karia Gounder]

கப் பகுதியிலேயே கொடுத்து வேலையைச் செய்வார்களானால் பெரிய காரியத்தைச் சாதித்தவர்களாவார்கள் என்பதைச் சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் 'கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்' திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதுபற்றி அவர் அடிக்கடி வற்புறுத்திப் பேசிவருகிறார்கள். (கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்) திட்டம் அவசியம் கொண்டுவரவேண்டும். அதைக் கொண்டுவரவில்லையென்றால், விவசாயிகள் முன்னுக்குப் போகவே முடியாது. எல்லோருமே தொழிலாளிகளைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். ஆனால் எங்களைப்பற்றி—விவசாயிகளைப்பற்றி பேசுவதில்லை. கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலேயே கொண்டுவராவட்டாலுங்கூட, அடுத்த ஆண்டிற்குள்ளாவது அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டுவர முயற்சி செய்யுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெபுடி ஸ்பீக்கர் அவர்கள் எனக்கு இந்நேரம் வரைக்கும் அவகாசம் தந்ததற்கு நன்றி செலுத்தி, மேலும் பேசவேண்டியதை மான்யங்களின் மீது பேசிக்கொள்ளலாம் என்று உத்தேசித்து, எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள மதிப்புக்குரிய நண்பர்கள் என்னைக் குறுக்கிடாமல் இருந்ததற்காக அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைச் சொல்லி, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 9th March 1959.

The House then adjourned.

[6th March 1959]

APPENDIX I

[Vide answer to starred question No. 604, asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th March 1959, page 410 supra.]

[SUBJECT.—Statement showing the district-wise allotment for award of rewards to village headmen and other social workers.]

Serial number and name of the district. (1)	Amount allotted.		
	1956-57. (2) RS.	1957-58. (3) RS.	1958-59. (4) RS.
1 Tanjore	390	500	500
2 Salem	450	500	500
3 Chingleput	350	500	500
4 Coimbatore	500	500	500
5 Madurai	400	500	500
6 Tiruchirappalli	150	500	500
7 Tirunelveli	400	500	500
8 Ramanathapuram	300	500	500
9 The Nilgiris	150	500	500
10 North Arcot	200	500	500
11 South Arcot	350	500	500
12 Madras	400	500	500
13 Kanyakumari	Nil.	500	500
Total	6,950	6,500	6,500

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 607 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th March 1959, page 413 supra.]

[SUBJECT.—Particulars about the chank and Pearl Fisheries in Madras State.]

Chank Fisheries.—(a) *Places of occurrence.*—The place where the chanks are found are known as chank beds. The chank beds occur almost throughout the coast of Madras State starting from the northern most of Chingleput district and ending with the northernmost point of Kanyakumari district, but chank are found in large quantities only in a few places. The chank fishery off the coast of Tirunelveli district known as Tuticorin chank fishery, stands foremost in the chank fisheries of this State.

(b) *Operation.*—The chank fisheries off the coast of Ramanathapuram, Sivaganga, Chingleput, South Arcot and a portion lying between Puthukuda and Kodaiampalayam in Tanjore are

[6th March 1959]

leased out to private parties and the chank fisheries off the coast of Tuticorin and a portion lying between Point Calimere and Puthukuda in Tanjore are operated departmentally. In departmental operations the chanks are collected by engaging professional divers.

(c) *Extending the fishery.*—The chank beds in the seas of this State have already been surveyed, charted and named. It is not possible to extend them any further. However arrangements are being made for experimental operations by introducing mechanised diving devices like the "Aqua lung" so as to extend the possibility of exploring the deeper beds lying below 13 fathoms in depth.

(d) *Revenue realised—*

Financial year.							RS.
(1)							(2)
1950-51	..	..	..	..	..	..	1,64,496
1951-52	..	..	..	..	..	..	8,38,829
1952-53	..	..	..	..	..	..	13,77,084
1953-54	..	..	..	..	..	..	2,58,781
1954-55	..	..	..	..	..	..	10,15,455
1955-56	..	..	..	..	..	..	12,72,320
1956-57	..	..	..	..	..	..	7,67,384

Pearl Fisheries :

(a) *Place of occurrence.*—The places where the Pearls are found are known as pearl banks. In this State, Pearl oysters are found off the coast of Tuticorin only. The Pearl fisheries take place only sporadically according to the availability of oysters in the beds for exploitation. The one conducted in 1957 from March to May of that year was the third in the series started in the year 1955 after a lapse of about 28 years, the previous one being in 1927-28.

(b) *Operation.*—The Pearl fishery operations off the coast of Tuticorin are conducted departmentally. The oysters are collected by the professional divers by naked diving. The divers are remunerated for the work by giving them one-third share of the number of oysters collected by them which they are at liberty to sell to the public and appropriate for themselves the money realised. The remaining two-third share of the oysters collected by the divers is taken over by the Government and sold in open auction in lots to merchants and the public.

(c) *Extending the fishery.*—Tuticorin is the only place in the whole of India where Pearl fishery operation is conducted so far. The Fisheries Department has recently undertaken to find out the availability of pearl oysters in other coastal areas of this State in

[6th March 1959]

the South and the investigations do not reveal the presence of pearl oysters. Arrangements are also being made for experimental operation by using mechanical devices like "Aqua lung" in order to examine the possibility of exploring the pearl banks lying below 13 fathoms in depth.

(d) Net revenue realised—

Years.						
(1)						(2)
						RS.
1954	..	..	..	..	..	No pearl fishery.
1955	..	..	..	..	..	1,07,462
1956	..	..	..	..	..	41,111
1957	..	..	..	..	..	1,47,155

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 621 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th March 1959, page 424 supra.]

Community Development Programme—Expenditure so far incurred in the Kilvaithinankuppam Block, Gudiyattam Taluk, North Arcot District—Details.

Head.	Amount allotted.	Amount spent.
(1)	(2)	(3)
	RS.	RS.
I Block Headquarters	2,60,000-00	1,68,446-00
<i>Personnel—</i>		
(b) Transport (non-recurring)	15,000-00	
(c) Office equipment	15,000-00	5,500-00
(d) Project Office Agricultural Depot ..	25,000-00	
II Agriculture	50,000-00	10,473-00
III Irrigation	3,00,000-00	68,350-00
IV Reclamation	40,000-00	3,300-00
<i>V Health and Rural Sanitation—</i>		
1. (a) Dispensary (recurring)	20,000-00	6,318-00
(b) Dispensary (Building)	10,000-00	
(c) Dispensary equipment	10,000-00	
2. Drinking water-supply	50,000-00	} 34,574-00
3. Drainage and sanitation	25,000-00	
VI Education	60,000-00	35,078-00
VII Social Education	70,000-00	24,687-00
VIII Communication	85,000-00	31,055-00
IX Rural Arts and Crafts, Industries ..	65,000-00	675-00
X Housing for project staff and rural housing.	1,00,000-00	25,467-00
Total	12,00,000-00	4,13,923-00

[6th March 1959]

APPENDIX IV

[Vide answer to starred question No. 625 asked by Sri M. Jagannathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th March 1959, page 426 supra.]

Strength of the staff employed in the Government General Hospital, Madras, during 1957-58.

GAZETTED (PAID).

Medical.

Civil Surgeon (Distinct Category)	1 *
Civil Surgeons	4 †
Assistant Surgeons	18

Nursing.

Nursing Superintendent, Grade I	1
Do. III	3
Nursing Tutor, Grade I	2
Do. II	4

Miscellaneous.

Lay Secretary and Treasurer, Grade I ..	1
Do. II	1
Physicist	1
Assistant Engineer (Electrical)	1
Dietician	1

GAZETTED (UNPAID).

Medical.

Civil Surgeons	9
Civil Assistant Surgeons	43

HOUSE SURGEONS.

Paid	56
Unpaid	75

MINISTERIAL STAFF AND OFFICE STAFF.

Head Steward	1
Assistant Secretary	1
Accountants	2
Upper Division Clerks, Grade I	2
Do. II	12
Lower Division Clerks	39
Typists and Steno-typists	17
Telephone Operators	3
Assistant cash keeper	1
Anti Rabic Clerk	1
Peons and Attendants	30
Office Attenders	10

* (Dean).

† (including the Resident Medical Officer.)

[6th March 1959]

NURSING STAFF.

Head Nurses	19
Staff Nurses	124
Pupil Nurses	214

STAFF WORKING IN THE WARDS.

Men Nursing Orderlies	105
Women Nursing Orderlies	62
Men Toties	74
Lascars	65
Sweepers	24

PHARMACISTS, TECHNICIANS, ETC.

Chief Pharmacist	1
Pharmacists	39
Theatre Assistants	6
Technicians	13
Ambulance Attendants	10
Mortuary Van Attendants	7
Social Workers	10
Montisory teacher	1
Play teacher	1
Injector	1

MISCELLANEOUS POSTS.

Hospital Sergeant	1
Investigation Officers	2
Artist Photographer	1
Artist Draftsman	1
Despatch Riders	3
Brick layer	1
Chauffers	5
Letter printer	1

Dental Van Driver-cum-Mechanic	1
Barbers	4
Weighman	1
Garden Maistry	1
Garden Sweepers	4
Gardeners	2
Bearer	1
Carpenters	4
Rattan Weaver	1
Painters	4
Carpenter Boys	3
Night Watchmen	3
Gurkha Watchmen	8

6th March 1959]

MECHANICAL SECTION AND LAUNDRY.

Superintendent of Workshops	1
Laundry Mechanic Chargeman	1
Electrical Maistry	1
Gas House Superintendent	1
Drivers	11
Assistant Drivers	4
Electrician	1
Wiremen	14
Plumber	1
Gas Mechanic	1
Assistant Gas Mechanic	1
Assistant Gas Maker	1
Turner	1
Welder	1
Refrigerator Mechanic	1
Blacksmith	6
Fitters	1
Instrument Mechanic	9
Fitter coolies	14
Cleaners	1
Semi skilled labourer	7
Lift Attendants	1
Bill Attendant	10
Gas Stockers	1
Iceman	1
Disinfecting cooly	36
Dhobies	6
Tailors	1
Linen checker	1

X-RAY DEPARTMENT.

Chief Radiographer	1
Assistant to the Chief Radiographer	1
Radiographers	11
Mould technician	1
Dark Room Assistants	2
X-ray Attendants	2

KITCHEN, ETC.

Head Cooks	2
Cooks	24
Assistant Cook	1
Servants	2
Masalchi	1
Kitchen Woman	1

NOTE.—The strength of the Medical Officers having collateral duties has not been included in the statement, as they are borne on the establishment of the Madras Medical College, Madras.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY 1959

Monday, the 9th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : இன்றைய தினம் கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களும் தெ. முல் அமைச்சர் அவர்களும் ஊரில் இல்லை. ஆகையினால், அவர்கள் கேள்விகள் இன்று எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது. இருக்கின்ற மந்திரிகளை வைத்துத்தான் இன்று கேள்விகளைக் கேட்கவேண்டும். சாதாரணமாக பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது மந்திரிகள் ஊரில் இல்லாமல் போய்விட்டால் கேள்விகளை “அரேஸ்ட்” செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. மந்திரிகள் திடீர் என்று ஊரில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் நான் சொல்லிகொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் மந்திரிகள் ஊரில் இல்லை என்றால் சபாநாயகருக்கு போதிய நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும். திடீரென்று மந்திரிகள் ஊரில் இல்லை என்று சொன்னால் கேள்விகளை அச்சடித்துவிட்டுத் தள்ளிப் போடுவது ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

Local Development Works

* 630 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN** (on behalf of Sri V. K. Kothandaraman) : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் Local Development Works-களுக்காக ஒதுக்கிவந்த பணத்தை நிறுத்திவிட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளதா?

(ஆ) அதற்குக் காரணமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Planning Commission, in charge of the Local Development Works Programme, originally intimated that the programme would be discontinued at the end of the current year, i.e., 1958-59. Accordingly, instructions were issued that all the works taken up should be completed before 31st March 1959. The Commission have since informed that, on reconsideration, they have decided to continue the programme in 1959-60 also, limiting however its scope only to schemes of Rural Water-supply.

MR. SPEAKER : Why should we not take up the next question also? It is also on the same subject, I think.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is a separate one, Sir.

MR. SPEAKER : All right.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, may I know the reasons why the Planning Commission thought it best to advise this Government to step up these Local Development Works?

MR. SPEAKER : How can he answer?

[9th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, more and more areas are covered by the National Extension Services and Community Development programmes and therefore, Local Development works did not apply to these areas and in view of that fact they have considered the whole thing; after reconsideration, they have said that Rural Water-supply should get the high priority and therefore they have said like that.

SRI S. LAZAR : பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டம் இல்லாத பகுதி களிலே, புதியதாக “அப்ரோச் ரோடு” அல்லது மற்ற வசதிகள் செய்வதற்காக வேறு ஏதாவது திட்டம் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் இந்தத் திட்டத்தில் அதற்கு இடம் இருக்கிற காரணத்தினால் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பில் இதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. K. SUBBIAH : இந்த அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளுக்கு உத்தரவு, வரலாறு முதலியவை எடுத்துக்கொண்டு எச்சரிமையுடன் செய்த வேலைகளுக்கும் அரசாங்கத்தார் பணம் தர இப்பொழுது தடை செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து ஏற்கனவே எக்ரிமெண்டு செய்த வேலைகளுக்கு பணம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தொடங்கியிருக்கிற எல்லா வேலைகளையும் முடித்துவிடவேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. வேலை தொடங்காமல் இருந்தால், அதுபற்றி மறு பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு செய்யப்படும்.

SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. Minister be pleased to state whether discretionary powers would be given to the concerned Collectors to execute the works which have already been sanctioned but in respect of which the panchayats have remitted moneys, if the Collectors considers that it is a work of public importance and necessity?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In the Local Development Works Programme, we have permitted to continue works already started, if they have not been started. But I do not think we could give the power to the Collector.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்த லோகல் டெவலப்மெண்டு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அநேக கிராமத்தார்கள் பணம் கொடுத்திருந்தும், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டில் பணம் இல்லாத காரணத்தினால், அவர்கள் கன்ட்ரி பியூஷன் கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால் 3, 4 வருஷங்கள் ஆகியும் பல வேலைகள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுக்கு பணம் கிடைக்காமல் இருப்பதால் அவர்கள் கன்ட்ரி பியூஷன் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, அதைக் கொடுத்து வேலை செய்ய அரசாங்கம் உத்தரவு இடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜில்லா போர்டுகளுக்கு போதிய வருவாய் கிடையாது. ஜில்லா போர்டுகள் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தையும் சர்க்கார் தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே 100-க்கு 75 பங்கு சர்க்காரிலே கொடுக்க வேண்டி ஏற்படுகிறது. நூற்றுக்கு 50 பங்கு மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு வேலை செய்வதற்கு தயாராக இருந்தால் அதெல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

[9th March 1959]

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : லோகல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம்களில் பல பகுதிகளிலே வாட்டர் சப்ளை, நீர்ப்பாசனம் போன்ற பல வேலைகளுக்கு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ரோடு போன்ற சில வேலைகள் மிகவும் அவசியமாக இருக்கின்றன. இம்மாதிரி வேலைகளுக்கு அதிகமாக பணம் வேண்டியிருக்கிறது. சில தேவை இல்லாத வேலைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் மிகுதி இருந்தால், திருப்பி வாங்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி திருப்பி வாங்கப்படாமல் அதை தேவைப்படும் இலாகாவுக்கு ஒதுக்கி அந்த பிளாக்கில் வேலை செய்ய உத்தரவு இடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி லோகல் டெவலப்மெண்டு வொர்க்ஸைப் பற்றியது. அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்பது கம்ப்யூனிடி டெவலப்மெண்டு பற்றிய கேள்வி.

SRI K. R. VISWANATHAN : திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் பல வேலைகளுக்கு அந்த மாவட்ட கலெக்டர் அவைகள் அவசியம் என்று “எசென்ஷியாலிடி” சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருந்தும், மாவட்ட மன்றமானியத்தை எதிர்பார்த்து பல வேலைகள் தொடங்கி முடித்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய வேலைகளுக்கு ஜில்லா போர்டு கொடுக்கவேண்டிய கால் பங்குத் தொகை இதுவரையில் கொடுக்கப்படாததால் பலபேர்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : The hon. member is giving information. He is not asking a question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Audit is not related to the main question.

SRI K. R. VISWANATHAN : இந்த லோகல் டெவலப்மெண்டு வேலைகளுக்காக சர்க்கார் வாக்களித்த தொகையை திருச்சி மாவட்ட ஜில்லா போர்டுக்கு கொடுக்க முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி இதுவிரிந்து எழவில்லை.

* 631 Q.—**SRI M. SELVARAJ :** கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) விருத்தாசலம் பஞ்சாயத்திலிருந்து சைட் டிரெயின்ஸ் (Side drains) லோக்கல் டெவலப்மென்ட் திட்டத்தின் கீழ் கட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வந்ததா?

(ஆ) அப்படியானால், எந்த ஆண்டில் நிறைவேற்ற சாங்க்ஷன் செய்யப்பட்டது?

(இ) இதற்காகப் பஞ்சாயத்து போர்டாரும், மக்கள் கட்ட வேண்டிய பங்குத் தொகையும் கட்டியாகிவிட்டதா?

(ஈ) இதற்காக சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய பணம் எவ்வளவு?

(உ) இந்தத் திட்டம் எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Sanctioned for execution during 1958-59.

(c) Yes.

(d) About Rs. 10,000 or 50 per cent of the cost of the work which ever is less.

(e) The work is in progress now.

SRI M. SELVARAJ : சமீபத்தில்தான் இந்த வேலைக்காக கண்டி டிராக்டர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இதனால் அவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இந்த வேலையை முடிக்க முடியாது என்று தெரிவித்தார்கள்.

[9th March 1959]

கலைக்டர் அவர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு தான் அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். இம்மாத இறுதிக்குள் அந்த வேலை செய்ய முடியாது. அடுத்த ஆண்டிலாவது இந்த வேலையைத் தொடர்ந்து நடத்தி முடிப்பதற்கு அந்த பஞ்சாயத்திற்கு வேண்டிய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுபற்றி நான் உடனடியாக பதில் அளிக்க முடியாது. இதுபற்றி சர்க்காருக்கு தகவல் வரும்பொழுது, அதற்கு வேண்டிய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும்.

Madras State Education Advisory Committee

* 632 Q. — **SRI P. G. MANICKAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 15-ம் தேதி நடைபெற்ற சென்னை ராஜ்ய கல்வி ஆலோசனைக் கமிட்டிக் கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகள் யாவை?

(ஆ) இந்த நடவடிக்கைகளின் மீது கவர்ன்மென்ட் டாரால் எடுக்கப்பட்ட பரிசீலனையின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The State Education Advisory Committee considered the following subjects at its fourth meeting held on 15th November 1958 :—

(1) Political parties and their relationship with students.

(2) Constitution of a Tamil Development and Research Council.

(3) Review of the Progress Report submitted by the Director of Public Instruction for the half-year ended 31st October 1958.

(4) Medium of Instruction in Secondary Schools in the State.

(b) The Government have constituted a Tamil Development and Research Council as recommended by the State Education Advisory Committee. This was inaugurated on the 26th January 1959. Item (1) was postponed, after discussion, for further consideration by the Committee at its next meeting. Item (4) was postponed, after discussion, for further consideration, after the discussion of this subject at the next meeting of the Committee of the Southern Zonal Council.

SRI P. G. MANICKAM : குடியரசு தினத்தன்று நிறுவப்பட்ட தமிழ் வளர்ச்சி ஆய்ச்சிக் குழுவில் மொத்தம் எத்தனை மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள்? இவர்களில் சங்கங்கள் மூலமாகவும் மற்ற குழுக்கள் மூலமாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? தகுதியின் பேரில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதலில் 39 அங்கத்தினர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அதற்கு மேலும் 4 பேர்களை அங்கத்தினர்களாக சேர்த்துக்கொள்ளுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இனவாரியான புள்ளி விவரங்கள் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, regarding the subjects discussed at the meeting, namely, political parties and students' participation, what was the decision arrived at and does this decision have any salutary effect upon the existing circumstances? Is the Minister aware of the fact that some political parties not in the guise of politics, but in the guise of art

[9th March 1959]

MR. SPEAKER : The hon. Member will please put one question at a time and not all questions together.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Minister aware of the fact that some political parties under the guise of promoting culture, education and social development, drop in their propaganda pills among the students . . .

MR. SPEAKER : Insinuations are not allowed in questions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the decision taken in the Education Advisory Committee was that political parties should keep away from students and that was only a provisional decision, subject to ratification by the respective political parties. We have received replies from almost all the political parties except form the Communist Party and that is why a final consideration of the subject has to be postponed. I am hoping that I would be receiving a reply from the Communist Party also at a very early date and as soon as it is received, we will have to consider that and take a final decision. I hope after the final decision is taken, that decision would be strictly observed by all the political parties.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know, Sir, when the meeting of the Southern Zonal Council is likely to take place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not the Southern Zonal Council that was referred to, but it is a committee of the Southern Zonal Council. It is scheduled to meet on the 1st and 2nd of May 1959 at Ootacamund.

SRI A. A. RASHEED : Sir, among the members of the Advisory Committee, how many are members of the Legislature?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All are members of the Legislature.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், அம்மாதிரியான முடிவை இறுதியாக எடுத்த பின்னால், அமைச்சர் முதலானவர்கள் மாணவர்களிடையே, அவர்களின் விழாக்களில் கலந்துகொண்டு சொற்பொழிவாற்றுவதையும் தடுக்குமா என்பதை அறிய வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த விவரங்கள் எல்லாம் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் தான் முடிவு செய்யப்படும். அதில் எந்த விதமான முடிவு எடுக்கப்படுகிறதோ அதற்கு அமைச்சர்களும் கட்டுப்படுவார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஸார், இதில் எந்த மொழியில் செகண்டரி கல்வியை போதிப்பது என்பதைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதைப்பற்றி என்ன பேசினார்கள் என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மைனாரிட்டி மொழியினராக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு எந்த மொழியில் கல்வியை போதிப்பது என்கின்ற பிரச்சனை எழுந்தது. மலையாளம் பேசுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே போல் கன்னடம், செலுங்கு பேசுகின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எங்க மொழியில் கல்வி போதிப்பது என்கின்ற பிரச்சனை எழுகிறது. அதே மாதிரியான சமூகங்கள் தமிழ் மொழி பேசுகின்ற பிள்ளைகளுக்கும்

[9th March 1959]

மற்ற ராஜ்யங்களில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே கேரளம், மைசூர், ஆந்திரா, சென்னை இந்நாளுக்கு நாடுகளும் சேர்ந்து முடிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று இந்த கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது.

Foot-bridge across Vadavar river

*637 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there was a proposal to construct a (wooden) foot-bridge across Vadavar river near Eachanpundi village in Chidambaram taluk, South Arcot district, in continuation of the mud road from Kollapuram village, Udayarpalayam taluk; and

(b) if so, why it has not been given effect to?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. R. VISWANATHAN: இந்த ஈச்சம் பூண்டியிலிருந்து அணைக் கரைக்கு ஆறு மைல் தூரமிருக்கிறது, அதே போல் காட்டுமன்னூரிலிருந்து ஆறு மைல் தூரமிருக்கிறது. ஆகவே, உடையார்பாளையம் தாலுகா கொல்லாவரத்திலிருந்து வரும் ரோடை இணைப்பதற்காக வடவாற்றில் ஒரு பக்கா பாலம் போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அரசாங்கம் சீப்-இன்ஜினியரிடம் கலந்து பேசி இதற்கு எவ்வளவு செலவு ஆகும் என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. சீக்கிரமாக இதன் பேரில் முடிவு செய்யப்படும்.

Bridge across Pamaniar river

* 638 Q.—SRI R. SRINIVASA IYER: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the total estimate for construction of the bridge across Pamaniar River on Muthupet-Pattukottai Road; and

(b) the present stage of the construction?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Rs. 4,50,000.

(b) Work on foundation is in progress.

SRI R. SRINIVASA IYER: ஸார், இந்த காண்ட்ராக்ட் எப்போது கொடுக்கப்பட்டது? எப்போது இந்த வேலை செய்யவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது? இந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு சுமார் ஆந்து வருடங்களாகின்றன. இதுவரையிலும் சரியாக வேலை நடந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியை நிர்ணயித்து அதற்குள் வேலையை முடித்தாக வேண்டும் என்று காண்ட்ராக்டர்களுக்கு உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்த வேலைக்கு நான் முன்னால் சொன்னபடி 4,50,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சுமார் 2 லட்சம் ரூபாய் வரை ஏற்கனவே செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலையை 30-11-58 க்குள் முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லித்தான் முதலில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அதை துரிதமாக முடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணி இதற்காக விசேஷமாக ஒரு அலிஸ்டன்ட் இன்ஜினியர், இரண்டு செக்ஷன் ஆபீஸர்கள், ஒரு அப்பர் டிவிஷன் கிளர்க், இரண்டு பியூன்கள் இவர்கள் எல்லாம் நியமிக்கப்பட்டு வேலை நடந்துவருகிறது.

[9th March 1959]

இதிலிருந்து அரசாங்கம் இதை துரிதமாக முடிப்பதற்கு எவ்வளவு கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER: ஸார், நான் இந்த இடங்களில் போய் பார்த்தேன். அங்கு பத்து அல்லது பதினைந்து பேர்கள்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இதை காண்ட்ராக்ட் எடுத்துருப்பவர் வெளி ராஜ்யத்திலுள்ளவர் என்றும் தெரிகிறது. ஆதலால் இதில் சரியானபடி அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள் என்று பொதுமக்கள் குறை கூறுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இதில் உடனடியாக.

MR. SPEAKER: The hon. Member is giving a lot of information, which is not relevant.

SRI R. SRINIVASA IYER: ஆகவே இனிமேலாவது அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியை நிர்ணயித்து அதற்குள் வேலையை முடிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட முடியுமா அல்லது இந்த காண்ட்ராக்டை கான்ஸல் செய்துவிட்டு வேறு காண்ட்ராக்ட் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The work was commenced on 23rd May 1958, and it is expected to be completed by 23rd May 1960.

இப்போது 1960-ல் தான் முடிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதற்குமுன் அவசரப்படுவதில் பிரயோசனமில்லை.

Bridge over Vaigai river near Madurai Town

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வீ. சங்கரன் அவர்கள் இடத்தில் இல்லாததால் 639 எண்ணுள்ள கேள்வியும் பதிலும் சட்டசபை விவாத வெளியீட்டில் அச்சிடப்படும்.

* 639 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the new overbridge under construction over the river Vaigai, near Madurai town, is expected to be completed;

(b) the estimated cost of the work;

(c) whether there is a plan to lay out a trunk road through the said bridge as part of the National Highway;

(d) if so, the route of the said new road; and

(e) the advantages accruing from the said new road?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) September 1959.

(b) Rs. 7-383 lakhs.

(c) Yes, Sir.

(d) The by-pass takes off at mile 295/2 of the existing National Highway, runs through Vilangudi, North and West Madurai, Arappalayam, Kochady, Ponnery, Somasundarapuram Colony, Nadakulam and joins at mile 301/1.

(e) The congestion in the town portion is avoided. Through traffic can use this road with considerable saving, avoiding tortuous course within town limits and three level crossings. Heavy vehicles over 5 tons, which are not allowed over the bridge in Madurai town, can also use this road.

[9th March 1959]

Railway Cess Fund

* 640 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM** : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா போர்டுக்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைத்த ரெயில்வே செஸ் தொகையில் இப்போது எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது?

(ஆ) அந்தத் தொகையை எந்தெந்த இனத்திற்காகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

(இ) அந்தத் தொகை கிடைத்ததில் இப்போது கையிருப்பில் இருப்பது எவ்வளவு?

(ஈ) மீதியிருக்கும் பணம் எந்த இனத்தில் செலவிட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Presumably the Member refers to the sale proceeds of the financial interests of the Tanjore District Board in the Railways. No amount has been spent from the said proceeds.

(b) Does not arise.

(c) Rupees one crore sixty three lakhs forty-two thousand and fifty-four only.

(d) So far, the District Board has been permitted to divert temporarily a sum of Rs. 10 lakhs from the sale proceeds deposited in Government account for payment of liabilities in respect of capital works.

SRI A. VEDARATHNAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதியிலிருந்து மருத்துவ கல்லூரிக்கு 30 லட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? மேலும் இம்மாதிரியான காபிடல் வொர்க்களுக்கு இந்த நிதியிலிருந்து பணம் அனுமதிக்கப்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்த நிதியை பலவிதமாகவும் உபயோகப்படுத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இதுவரையிலும் எதற்காக எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற விபரம் இப்போது என்னிடமில்லை. ஆனால் இப்போது பத்து லட்சம் ரூபாய் தற்காலிக கடன் தொகையாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. SUBBIAH : திருச்செந்தூர் ரயில்வேயை எடுத்துக்கொண்டதில் எவ்வளவு செஸ் நிதி இருக்கிறது? இதில் எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இது ரெயில்வேயைப்பற்றியுள்ள கேள்வி. இதற்கு தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI R. SRINIVASA IYER : ஸார், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ரோடு ரிப்பேர் செய்வதற்காக இந்த நிதியிலிருந்து கடனாக கொடுக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்களிடமிருந்து ஏதாவது மனுக்கள் வந்திருக்கிறதா? அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : பத்து லட்சம் ரூபாய் கடனாக கொடுப்பதற்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த ரயில்வே செஸ் நிதியிலிருந்து இன்னின்ன காரியங்களுக்குத்தான் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று ஏதாவது விதிகள் இருக்கின்றதா? இல்லையென்றால் ஜில்லா போர்டுகள் விரும்பினால் அவர்களுக்கு இந்த தொகையை கொடுத்து வேலைகளை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

9th March 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதற்கு தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI C. MUTHIAH : இப்போது பத்து லட்சம் ரூபாய் கடன்கொடுத்த தற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த தொகை ஸாங்ஷன் செய்வதற்கு அங்கு Personal Assistant இல்லாத காரணத்தினால் இந்த தொகை கிடைப்பதற்கு தாமதம் ஆகிறது. ஆகவே உடனடியாக அங்கு Personal Assistant-ஐ நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

MR. SPEAKER : கேள்வி நேரத்தின்போது நன்றி தெரிவிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தப்படும்.

SRI K. B. S. MANI : இப்போது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கிராமாந்திரங்களிலுள்ள ரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் சீர்கேடு அடைந்து கிடக்கின்றன. ஆகவே இதுவரை பாக்கித்தொகையையும் கொடுத்து இந்த ரோடுகளை சர்படுத்துவதற்கு இந்த இரண்டாவது ஆந்தாண்டு திட்டத்திலே சேர்த்து வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதைப்பற்றிய தகவல் இப்பொழுது இல்லை. இதற்கு தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

Small Savings Scheme

* 641 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a mahazar, dated 25th November 1958, from the people of Palakurichi and other village in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district requesting exemption from collection made under Small Savings Scheme; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Since the investments under the Small Savings Scheme are entirely voluntary and as there is no element of compulsion whatsoever to subscribe to the Scheme, the Government consider that no question of granting any exemption arises.

Construction of anicuts across Karunai and Ramanadhi

* 644 Q.—**SRI M. K. SOMASUNDARAM** (on behalf of Sri D. S. Authimoolam) : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி ஜில்லா, அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவிலுள்ள கருணையாறு, ராமநதி இவைகளில் அணைக்கட்டு கட்டும் திட்டம் என்ன முறையில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது?

(ஆ) அவைகளுக்கு முறையே ஆகும் செலவு எவ்வளவு?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The Chief Engineer (Irrigation) has submitted an estimate for the construction of a reservoir across the Gadana river (also known as Karunai Ar). A report on the financial and revenue aspects of the scheme is awaited from the Board of Revenue. The plans and estimates relating to the proposal to construct a reservoir or tank across Ramanadhi is under scrutiny by the Chief Engineer (Irrigation).

[9th March 1959]

(b) The estimated cost of construction of the reservoir across the Gadana river is Rs. 89 lakhs. The approximate cost of the Ramanadhi scheme will be Rs. 18 lakhs.

Overbridge at Vaniyambadi

* 645 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the Government regarding the construction of an overbridge at Vaniyambadi to connect Periapet and Fort areas; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) The work has been ordered to be deferred.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the work has already been started?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: I have already stated that the work has been deferred.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware of the fact that during the monsoon, the river is unfordable and it causes a lot of inconvenience to the residents of that area and if so, will the Government expedite the proposal?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: That may be a fact, but I have already answered that the work has been deferred for the present.

Water-supply to Kanjamanickampatti

MR. SPEAKER: As the hon. Member Sri P. S. K. Lakshmi-pathi Raj is absent, question No. 649 and answer will be printed in the Official Proceedings.

* 649 Q.—SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆயக்குடி ஜமீன் கஞ்சமாணிக்கம்பட்டி குளம் தண்ணீர் விஷயமாக அந்த கிராம மக்களிடமிருந்து மகஜர் ஏதேனும் வந்திருக்கிறதா?

(ஆ) வந்திருந்தால், அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) The Executive Engineer, Periyar Division has taken up the matter with the Settlement Officer and Collector of Madurai. Suitable action will be taken by the Government on receipt of the Executive Engineer's report.

[9th March 1959]

Project Implementation Committees

* 654 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether Project Implementation Committees have been constituted throughout the State;

(b) the names of the members of the Committees; and

(c) the funds allotted for these Committees for this year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes. Wherever Welfare Extension Projects have been established.

(b) A statement^a showing the names of the members of the Project Implementing Committees is laid on the table of the House.

(c) The funds allotted by the State Government to these Project Implementing Committees for 1958-59 are Rs. 3,16,887.

SRI T. T. DANIEL: May I know the important functions of these Committees and whether these Committees are submitting annual reports to the Government on what they are doing?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A separate question may be put, Sir.

SRI S. LAZAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் குழுக் களிலே அநேகமாக எல்லோருமே பெண் அங்கத்தினர்களாக இருப்பதன் விசேஷமென்ன? இந்தத் திட்டத்தை பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத் தோடு இணைக்கும் நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அநேகமாக பெண்கள் நலத் திற்காக நடைபெறுகிற திட்டமாக இருப்பதால் முக்கியமாக தலைவர் களாகவும் கூடிய வரையில் அங்கத்தினர்களாகவும் பெண்களைப் போடுவதற்கு முயற்சியெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை இப்போது பிளாக் டெவலப்மென்ட் திட்டத்தோடு இணைக்கும் உத்தேசம் இல்லை.

Government Museum, Madras

* 655 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the steps taken so far to popularize the Government Museum at Madras; and

(b) (i) the total number of visitors in the year 1958; and

(ii) the daily average of visitors during that year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) A statement^b is laid on the table of the House.

(b) (i) 3,81,294.

(ii) 1,263.

SRI M. JAGANNATHAN: If the information is available with the Hon. Minister, may I know the number of Curators working in the Government Museum, Madras?

(a) Printed as Appendix I on pages 597-600 infra.

(b) Printed as Appendix II on pages 601-602 infra.

[9th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not think I have the information on hand just now.

SRI A. A. RASHEED: Is there any proposal to shift the Historical Museum at Fort to the National Museum at Pantheon Road, Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Fort Museum relates to the British period and I do not think we are in any way shifting these exhibits to the other Museum.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, இப்போது சென்னை நகரத்திலுள்ள மியூசியம் கண்காட்சிசாலைக்கு போதிய இடவசதியில்லை என்பது உண்மையா? இட வசதியைப் பெருக்க அரசாங்கத்திடம் திட்டம் ஏதேனும் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அவ்வப்போது இட வசதி வேண்டுமோது—இட நெருக்கடி ஏற்படுமோது—விரிவாக்கிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM: Whereas there has recently been a proposal to co-opt. Members of this House as Honorary Correspondents of this Museum, may I know what exactly are the functions which they are expected to perform?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member may put a separate question.

SRI M. JAGANNATHAN: If I remember aright, the statue of Col. Neil was placed in the Government Museum. That statue being a very undesirable and obnoxious . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot give his opinion during question-hour. If he wants to give his opinion, he may do so when speaking on the Demands for Grants.

SRI M. JAGANNATHAN: Let me put it in the form of a question. Will the Government consider the desirability of removing from the Government Museum the obnoxious and undesirable statue of Col. Neill?

MR. SPEAKER: I rule the question out of order.

Chief Engineers' Conference

* 656 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether this Government was represented at the recent Chief Engineers' Conference held in Bombay;

(b) whether this Government have taken note of the recommendation to increase the road mileage over the planned targets for 1961; and

(c) if so, what the possibilities of implementing them are?

[9th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) to (c) The Chief Engineer (Highways), Madras, attended the Chief Engineers' Conference held in Bombay on 6th August 1958. The conference considered the draft Second All-India Road Development Plan (1961-61) contemplated by the Government of India. The Chief Engineer has taken note of all recommendations made by other representatives for increasing the road mileage over the planned targets for 1961. The draft Plan with the modifications suggested by some of the delegates was finalised and the Consulting Engineer (Road Development), Government of India has submitted the plan to the Government of India for their consideration. The Government of India have since sent two copies of the draft Plan to the State Government for reference and remarks and it is being examined in consultation with the Chief Engineer (Highways). It is too soon to make any definite report about the possibilities of implementing the recommendations of the conference held at Bombay.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ஸார், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே போடவேண்டிய சாலைகளின் நீளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு முடிவு எடுக்கப்படவேண்டுமானால், அதை சீக்கிரம் எடுக்கவேண்டும். குறைந்த காலத்தில் நிறைவேற்றவேண்டியிருப்பதால் எப்போது இந்த முடிவு எடுக்கப்படும்? அப்படி முடிவு எடுப்பதில் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டில் எடுத்திருக்கக்கூடிய மேஜர் ரோடுகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இதற்குத் தனியாக ஒரு கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஸார், இந்த என்ஜினியர்கள் கான்பரன்ஸில் எடுத்த முடிவுகளை இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியப்படுத்த முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்த முடிவுகளையெல்லாம் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமானால், இதற்கு எவ்வளவு செலவாகும், எந்த மாதிரி தயாரிக்க முடியும் என்று பார்த்து, அங்கத்தினர்களுக்குப் பயன்படுமானால் அதைக் கொடுக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்கும்.

Tram lines in the City

* 657 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the tram lines in Madras City are causing obstruction to the traffic; and

(b) if so, the steps taken by the Government to have them removed?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b) On 11th November 1958 the Madras High Court has ordered the purchasers of the tramway to remove the tramway materials subject to certain conditions. Action is being taken by the Commissioner, Corporation of Madras to implement the High Court's order.

[9th March 1959]

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that these tram lines and electric posts have been allowed to remain on the road for the last six years and they are causing lot of accidents to motorists and road-users?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : That is very clear.

SRI K. VINAYAKAM : On the other hand, is the Hon. Minister aware of the fact that most of these lines have gone underground and they do not cause any inconvenience to the motorists or anybody else . . .

MR. SPEAKER : I think the hon. Member is replying to Sri Rasheed.

SRI K. VINAYAKAM : No, Sir. I am interested in putting my supplementary. That is all. Is it not a fact that the cost of removing these lines will be more than the cost involved in covering the gap that would be created after removing the lines?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : This will be taken as a suggestion and will be considered.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் மீண்டும் இந்த டிராமை ஒட்ட உரிய ஏற்பாட்டை சர்க்காரே மேற்கொண்டு செய்தால் பொது ஜனங்களுக்கு பயனுள்ளதாயும் அநேகம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவும் வசதி இருக்குமாதலால், அதை நடத்த அரசாங்கம் முன் வருவார்களா?

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி லைனைப்பற்றித்தானே, டிராமைப் பற்றி அல்லவே இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆகையால் இந்தக் கேள்வி அவுட் ஆப் ஆர்டர்.

SRI A. A. RASHEED : May I know when these lines will be removed.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : It is expected to be completed within twenty-four months.

Backward Classes in Kanyakumari district

* 658 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Kerala Mudalis, S.I.U.C. Christians, Latin Catholics and Hindu Nadars of Kanyakumari district were before integration, considered backward for purposes of appointment by the Public Service Commission;

(b) the age limit prescribed for these communities before integration for appointment in Government Service;

(c) whether the principle of reservation of appointments in the public services was applied to the members of these communities; and

(d) if so, whether these privileges are continued after integration?

[9th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (c) Yes, Sir.

(b) Precise information is not available with this Government.

(d) It has been decided to treat the communities referred to in clause (a) as Backward Classes in this State also, and as such they will be eligible for all concessions in the matter of appointment to public services applicable to Backward Classes.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether the applications of these candidates have been rejected by the Public Service Commission, because they considered that these candidates do not belong to the backward communities? If so, will the Government at once intimate to the Public Service Commission the decision of the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. The Government's decision has already been intimated to the Public Service Commission.

Central College of Carnatic Music, Adayar

* 659 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount of grants given to the Central College of Carnatic Music, Adyar, by the State Government during 1957-58; and

(b) the number of men and women who were trained for the Sangeetha Vidwan Title Course during 1957-58?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI M. JAGANNATHAN : What are the employment prospects offered to these trainees?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They are employed as Music Instructors in various educational institutions and they become professional musicians. Apart from that, this art by itself is necessary for the purpose of improving the standards of life.

SRI M. JAGANNATHAN : Do the Government give these trainees any guarantee of employment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. We do not give any guarantee.

Dhoby Colony for Tiruchendur

* 659-A Q.—SRI M. S. SELVARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed by the Tirunelveli District Welfare Board for opening a Dhoby Colony at Tiruchendur; and

[9th March 1959]

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. S. SELVARAJAN : மத்திய, ராஜ்ய மானியத்தோடு டோமி காலனிகள் அமைக்கும் திட்டம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா? குறைந்த பட்சம் தாலுகா தலைநகரத்திலாவது டோமி காலனிகள் அமைக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : வீடு கட்டும் திட்டம், மத்திய மாகாண அரசாங்கங்கள் சார்பாக எடுத்துக்கொண்ட திட்டங்கள் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்லினர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. இதர பாக்வார்ட் வகுப்பினர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் விஷயம் கூட்டுறவு முறையில் செய்து கொள்ளலாம்.

Karumariamman Devasthanam

* 659-B Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether a petition was given to the Hon. the Minister for Public Works by the villagers of Perumalagaram, Koladi, etc., of Saidapet taluk, Chingleput district on 28th September 1958 regarding the construction of a causeway and road leading to Karumari Amman Devasthanam; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (b) The petition referred to by the hon. Member has not been received. The work has been already included in the Village Road Programme of the Chingleput District Board. The estimated cost of the work is Rs. 75,000.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that I was one of those who accompanied the Hon. Minister for Public Works when he visited this place on the day under reference? This fact may be verified from the Hon. Minister himself who is physically present—in flesh and blood—here. When is this bridge likely to be constructed?

MR. SPEAKER : To whom is he addressing the question, the Minister for Local Administration or the Minister for Works? The reference he has made in his question is to the Minister for Works and the question is addressed to the Minister for Local Administration.

SRI K. VINAYAKAM : She will answer.

MR. SPEAKER : The hon. Member can put a question only to the Hon. Minister for Local Administration. In her main answer she said that no petition was presented and the hon. Member says : "I was the person who presented the petition".

SRI K. VINAYAKAM : Yes, Sir, I presented the petition.

[9th March 1959]

MR. SPEAKER : Sorry. The hon. Member asked a question whether a petition was presented and she said "No". Now he says that he presented a petition to the Hon. Minister for Works. Then he must ask him about that.

SRI K. VINAYAKAM : The Government is composite and all Ministers are jointly responsible.

MR. SPEAKER : I have no objection if the Hon. Minister for Local Administration is willing to answer.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : From the information I received, I find no petition has been given. That is exactly the information given to me.

Import of books

* 659-C Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal by the Government to persuade the Union Government to—

(i) remove all restrictions on the import of books; and

(ii) reduce to the minimum the postal rates for sending books?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (i) No, Sir.

(ii) No, Sir.

SRI S. LAZAR : பொதுவாக, வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி யாகக்கூடிய புத்தகங்களுக்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணி அடிப்படையிலே தடங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அது போன்ற புத்தகங்களுக்கு தபால் கட்டணத்தை நீக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அது சம்பந்தமாக நமது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உரியவை. நமது பிரதிநிதிகள் அங்கும் இருக்கிறார்கள். தங்கள் கவனம் ஆற்றக்கூடிய தகுதி அவர்களுக்கு இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : வெளிநாடுகளிலிருந்து புத்தகங்கள் இறக்குமதியாவதிலிருந்து சில அரசியல் கட்சிகளுக்கு மறைமுகமாக நிதி உதவி வருவது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? அப்படியானால் அதைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதிலேயும் இந்த அரசாங்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கமுடியாது. இதைப்பற்றி மக்கள் சபையிலே கேட்கவேண்டியது.

Bridge to connect Pamban and Rameswaram

* 659-D Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR AND SRI K. RAMACHANDRAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a bridge across Pamban to connect Rameswaram; and

(b) if so, what the estimated cost is?

[9th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) The work of constructing a bridge over the Pamban to connect Rameswaram at a cost of Rs. 1 crore is included in the list of works proposed in the Second Five-Year Plan for developing National Highways in this State sent by the Government of India. Preliminary site survey for the bridge work is over. The Government of India have since stated that they have at present no intention to take up this work during the Second Five-Year Plan period. The question of pressing the Government of India to take up this work now itself is under consideration of this Government.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : மத்திய சர்க்காரை, இந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது கூட சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருக்கிறதா? இது விஷயத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யக்கூடிய கட்டத்திலிருந்து முடிவு செய்ய கூடிய கட்டத்திற்கு வந்து மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கூறுவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : வற்புறுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். நிச்சயமாக வற்புறுத்துவோம் என்று சொல்கிறேன்.

Pearl fishery

* 659-E Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a request from the Tuticorin Municipal Council not to conduct the pearl fishery operations during the coming season;

(b) if so, what the reasons are; and

(c) what action has been taken on the request?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The Government received a request from the Tuticorin Municipal Council not to conduct the Winter Pearl Fishery operations during 1958.

(b) The Council felt that if the Pearl Fishery operation was conducted during the rainy season, contagious diseases would spread out causing heavy loss of lives.

(c) The Government decided not to conduct the Winter Pearl Fishery operation during 1958. The Pearl Fishery operation was taken up in February 1959.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சாதாரணமாக முத்துக் குளிக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இம்மாதிரி தொத்து வியாதிகள் பரவுவது உண்டா? அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : முத்துக் குளிக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் தொத்து வியாதி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், மழை காலத்தில் முத்துக் குளிக்கும்போது தொத்து வியாதிகள் பரவுவதற்கு ஏதுவாகிறது. அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Development of fisheries in Madurai district

* 659-F Q.—SRI M. SELVARAJ (on behalf of Sri V. Sankaran) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the steps taken and proposed to be taken for the

[9th March 1959]

development and exploitation of fisheries in the Major Reservoirs in Madurai district during the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A statement* is placed on the table of the House.

"Katta Bomman"

* 659-G Q.—SRI M. SELVARAJ (on behalf of Sri M. Kal-yanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any proposal is under consideration by the Government for putting up a suitable memorial for "Katta Bomman" and to publish an authorized version of his life-history; and

(b) what the details of the proposal are and when a final decision would be taken?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. VINAYAKAM : Do the Government possess any relevant records regarding the activities of Raja Katta Bomman? If so, will they be placed at the disposal of those Members of this House who are interested in those records?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think some records are available and if the hon. Member takes the trouble of either going to the Record Officer or to some of the Libraries, he may be able to get the materials.

SRI K. B. S. MANI : “கட்டபொம்மன் தமிழர்களுடைய துரோகி” என்ற ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பவை யாவும் சரியான என்று அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே விரோதி, நண்பர் என்பது எந்தெந்த மனப்பான்மையுடன் நாம் அதைப் பார்க்கிறோமோ அதைப் பொருத்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே வேறு மொழி பேசுகிறவர்கள் இருந்தாலும், அவர்கள் தமிழர்களுடைய விரோதிகள் என்று ஒருசிலர் பார்க்கிறார்கள். அந்த மனப்பான்மையுடன் பார்த்து லெர் இம்மாதிரி யெல்லாம் எழுதுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதிலே சர்க்கார் எந்த விதத்திலும் தலையிட்டு இந்தப் புத்தகங்கள் வெளியிடுவதிலோ வெளியிடாமலிருப்பதிலோ ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

SRI M. JAGANNATHAN : What harm or difficulty is there in the Government publishing an authorised version of the life history of Katta Bomman?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think it is necessary because there are varied versions of the activities of Katta Bomman. I do not think the Government should enter into the controversy.

[9th March 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : “கட்டபொம்மன்” என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் ஒருவர் மட்டுமல்ல, இன்னொரு மூன்று பேர்கள் இரந்திருக்கிறார்கள் என்பது அசங்கதிற்குத் தெரியுமா? அதைப் பொதுமக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆம். கட்டபொம்மன் வம்சத்திலே இன்னொரு மூன்று பேர்கள் ஆண்டிருக்கிறார்கள். அது சரித்திர வரலாற்றிலே கண்டிருக்கக்கூடியது.

SRI K. VINAYAKAM : Do the Government at least accept this theory that he was one of the earliest chieftains—the first to revolt against foreign rule?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think a Government certificate is necessary in this respect. It is a record of history and it is for hon. Members to draw their own conclusions.

Drinking water well for Royavayal village

* 659-H Q.—**SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the construction of a drinking water well was sanctioned for the Harijans of Royavayal, hamlet in Puthambur vattam, Alangudi taluk, Pudukottai division; and

(b) why the well has not yet been completed?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) In July 1956, Sir.

(b) The construction work was let on contract and the contractor has done earth work alone to a depth of 12 feet. As there was no further progress, arrangements are being made to select a new contractor for completing the work.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : ராயவயல் கிராமம் ப்ளாக் ஏரியாவில் இருந்தும், அங்கே கிணறு ஒன்று வெட்டுவதற்கு 1956-ம் வருஷம் ஏற்பாடு செய்தும், சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அருகாமையிலேயே இருந்தும் கூட இந்த வேலை முடிவு பெறாமல் காலதாமதம் ஆவதற்கு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மோசமான கான்ட்ராக்ட் என்று தெரிகிறது. அதற்காகத்தான் அந்த கான்ட்ராக்டை ரத்து செய்து வேறொரு கான்ட்ராக்டுக்கு விட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Panchayat for Ayyappanaickenpettai

* 659-I Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased state—

(a) whether the Government have received any mahazar, dated 24th September 1958, from the villagers of Ayyappanaickenpettai, Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, requesting for the formation of a separate panchayat for the village different from the existing Vangudi Panchayat and

(b) if so, the action taken thereon?

[9th March 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Two petitions, dated 16th August and 8th September 1958 respectively were received.

(b) A report has been called for from the Inspector of Municipal Councils and Local Boards.

Deputy Sevaks

* 659-J Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 22-உ-நடைபெற்ற Madras State Harijan Welfare Committee-யில் நிறைவேற்றப்பட்ட 1-வது தீர்மானத்தின்படி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எந்தெந்த தாலுகாக்களிலே Deputy Sevaks நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

(ஆ) இவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து நியமனம் செய்ய யார்யாருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

(இ) Deputy Sevaks செலக்ஷனிலே என்னென்ன யோக்கியதாம் சங்கள் கவனிக்கப்படும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Deputy Sevaks have been appointed at the rate of one for each taluk except in Madras district.

(b) The appointing authority is the Director of Harijan Welfare. The Director prepares and submits to Government a list of candidates suitable for appointment for final selection and appoints the persons so selected by the Government.

(c) The qualifications prescribed for selection of Deputy Sevaks are that the applicants should have completed S.S.L.C. or any other examination equivalent thereto and should be good speakers in Tamil. Preference is given to those who have done service to the cause of the removal of untouchability. The age should be between 25 and 30 years and in the case of candidates belonging to Scheduled Castes or Scheduled Tribes, the upper age-limit is 35 years. In special cases, the age-rule is relaxed.

SRI P. G. MANICKAM : இவ்வாறு நியமிக்கப்படும் டெபுடி சேவக்குகள் மூலம் தீண்டாமை ஒழிப்பதுடன் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்குரிய விஷயங்களையும் அடங்கிய ஒரு ஜாப்தாவானது தயாரிக்கப்பட்டு அங்கங்கே நடைபெறும் பல ஹரிஜன இலாகா கமிட்டியின் முன் சமர்ப்பிப்பதைப் பற்றி இந்த சர்க்கார் கவனிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : டெபுடி சேவக்குகள் எவ்வாறு வேலை செய்வது என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு பயிற்சி முகாம் அமைத்து நல்ல முறையில் மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதற்குத் தக்கபடியும் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMI : இந்த உத்தியோகங்களுக்கு தொண்டர்களை எடுக்கும் பொறுப்பை ஏன் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விடக்கூடாது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது தனியானது, தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு என்று தனியாக பயிற்சி கொடுக்கப்படும். அப்படிப்பட்ட பயிற்சியை மேற்கொண்டு மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் மூலம் தீண்டாமையை போக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் தான் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விடவில்லை.

[9th March 1959]

SRI M. K. SOMASUNDARAM : இப்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற டெபுடி சேவக்குகள் பத்தாவது படிக்கவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் பத்தாவது படித்திருக்கிறவர்களை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நான் முதலில் படித்த பதிலை கனம் அங்கத்தினர் நன்றாக கவனிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். பத்தாவது படித்திருக்க வேண்டும், ஹரிஜன சேவையில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். அல்லாவிட்டால் அவர்கள் தியாகிகளாக இருக்கவேண்டும். இப்படி இருந்தால்தான் அப்படி நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அதனால் பத்தாவது மட்டும் படித்திருக்க வேண்டுமென்பது இல்லை. ஒவ்வொரு க்வாலிபிகேஷனையும் வைத்துத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : இந்த டெபுடி சேவக்குகள் அதிகமாக பிரசாரம் செய்கிறார்களே தவிர தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு வேலை செய்வதாக இல்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த டெபுடி சேவக்குகள் அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய வேலையாகிய தீண்டாமை ஒழிப்பைப்பற்றி பிரசாரம் செய்தால் அது அரசாங்கத்திற்காக பிரசாரம் செய்வதாகக் கருதப்படுகிறது போல் தோன்றுகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : தேச விடுதலை போராட்டத்தில் பங்குகொண்ட அரசியல் தியாகிகள் இதற்கு லாயக்குள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் அபிவிருத்திப் போட்டால் அவர்களை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் கவனிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அப்படிப்பட்ட அநேகம்பேர்களையும் நாங்கள் எடுத்திருக்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM : தீண்டாமையை ஒழிக்க ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் அக்கரை கொள்ள வேண்டும். அப்படி அவர்களை நியமிக்கும்போது டெபுடி சேவக்குகள் ஹரிஜனங்கள் வாழ்கிற இடங்களில் வேலை செய்ய வேண்டும். அதனால் ஹரிஜனங்களை மட்டும் நியமிக்காமல் மற்றவர்களையும், ஜாதி ஹிந்துக்களையும் நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹரிஜனங்களுக்கு கொஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும், மற்ற ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் கொஞ்சம் இடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே இவைகளுக்கு நியமிக்கும்போது எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியாகத்தான் நியமிக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களை மட்டும் நியமிப்பது என்பது சரியல்ல.

Executive Officer of Tambaram Panchayat

* 659-K Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Inspector of Municipal Councils and Local Boards has received a complaint, dated 1st September 1958, against the Executive Officer of Tambaram Panchayat; and

(b) if so, what is the nature of the complaint and the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) It was alleged that the Executive Officer was not co-operating with the Vice-President of the Panchayat. On enquiry, the allegation was found to be baseless.

[9th March 1959]

Pension applications of Elementary School Teachers

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ M. C. முத்துகுமார சாமி இடத்தில் இல்லாததால், 659-L என்னுள்ள கேள்வியும், பதிலும் சட்டசபை விவாத வெளியீட்டில் அச்சிடப்படும்.

* 659-L Q.—**SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பென்ஷன் மனுக்களை துரிதமாகப் பைசல் செய்யவேண்டுமென ஜில்லா போர்டு விசேஷ அதிகாரிகளுக்கும், முனிசிபல் கமிஷனர்களுக்கும் 1957-ம் வருடம் பிப்ரவரி மாதத்தில் அரசாங்கம் பிறப்பித்துள்ள உத்தரவு ஹரிஜன நல ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பின்பொக்கப்படுமா?

(ஆ) இல்லையானால், அதற்கான காரணங்கள் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) The instructions referred to in clause (a) of the question are in respect of sanction of pension to teachers in aided and local body schools. As teachers under Harijan Welfare Department are Government servants, they are covered by different rules and instructions.

Basic Training School, Pudukkottai

* 659-M Q.—**SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any requests from the Pudukkottai Municipal Council to shift the Basic Training School to any place outside the Municipal limits?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : புதுக்கோட்டையிலுள்ள பேசிக் ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் அங்குள்ள ராணி ஆஸ்பத்திரிக்கு அடுத்ததார்போல் உள்ள கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு வேறு வகையான கட்டிடம் கட்டுவதற்கு இடம் இல்லாததால் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி அமைக்க அரசாங்கம் கருதுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது கேள்வி கேட்டிருப்பது முனிசிபாலிட்டியில் அம்மாதிரியான சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இல்லை என்று பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கேட்கிற கேள்வியைப்பற்றிய தகவல் கிடையாது. அதனால் தனியாகக் கேள்வி கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—cont.

MR. SPEAKER : To-day the hon. Member Sri S. Pakkirisami Pillai, leader of the Socialist Party, will speak first. He is given half-an-hour. The Hon. Minister Sri M. Bhaktavatsalam also will participate in the general discussion to-day. The Minister can intervene at any time he wants and speak. The hon. Member Sri S. Pakkirisami Pillai will now speak.

[9th March 1959]

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60ம் வருஷத்திற் பட்ஜெட் மதிப்பீட்டை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இக்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதன் மீது என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மதிப்பீடு வெளியிடும் மொழி, அதனுடைய தமிழ் ஆக்கம் வெகு அழகாக இருக்கிறது. சிறந்த முறையில் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எத்தனையோ மெம்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான தமிழ் ஆக்கம் மற்ற துறைகளிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஆபீசுகளிலும், இன்னும் பல வெவ்வேறு இடங்களிலும் ஆக்குவதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பார்க்கிறோம், ஆங்கிலம் நம் நாட்டில் இன்னும் வழங்கப்பட்டு வருவதைப்பார்த்தால் ஆங்கிலம் ஆணுவேர் ஊன்றி விடுமோ என்று சந்தேகிக்கிறோம். அப்படி ஆணுவேர் இருக்கும்படியான நிலையில் அரசாங்கத்தின் ஏற்பாடுகள் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதை நீக்குவதற்கு எந்த வழியையும் காணோம். ஆங்கிலம் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் தமிழ் மொழியை எங்கெங்கே சாதாரணமாக புகுத்த முடியுமோ அங்கங்கே புகுத்துவதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி இக்கே ஒரு குறிப்பும் காணோம். ஒருவேளை ஆங்கில மொழி இன்னும் 100 வருஷங்கள் இருக்கும் என்ற போக்கைத்தான் நாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப் பட்ட நிலைதான் இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள், கனம் நிதி அமைச்சர். அரிசி விலை ஏறி இருக்கிறது, அதனால் தொழிலாளர்கள் சம்பளம் பஞ்சப்படி அதிகமாக ஏறிவிட்டது, பஞ்சப்படி உயர்ந்ததன் விளைவாக சாதாரணமாக மற்ற பொருள்களின், அதாவது உணவு பொருள்களின் விலைகளும் ஏறி இருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான ஒரு நிலையில் பொருளாதார தடுமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை, இதைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்தின் கவனம் அதிகமாக இந்த விஷயத்தில் திருப்பப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதே சமயத்தில் முதலாளிகளிடமிருந்து ஒரு பக்கத்தில் கூக்குரல் வந்து கொண்டிருப்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். ரூபாய் 55-60க்கு மேல் இப்பொழுது 60 ரூபாய் பஞ்சப்படி கொடுக்கும்படியாக நிலைமை ஏறியிருக்கிறது. அது மாதிரி எங்களால் கொடுக்க முடியாது என்று திட்டவாட்டமாக பயமுறுத்தும் தோரணையில் முதலாளிகள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு பயந்தோ என்னமோ தொழிலாளர்களுடைய சந்தேகத்தின்படி ஒரு யோசனை அரசாங்கத்திற்கு பிறந்திருக்கிறது. விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு என்று இப்பொழுது அரிசி விலைக்கு உச்ச வரம்பு என்று வைத்து ஒரு விலையைக் கட்டுப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் இந்த கட்டுப்படுத்திய விலைக்கு அரிசி கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அந்த விலையின் அடிப்படையில்தான் வாழ்க்கைப் புள்ளியை கணக்கிட்டு அதன்படி பஞ்சப்படியை குறைத்திருக்கிறார்கள்.

உண்மை என்னவென்றால் அந்த விலைக்கு ரிக்கார்டு பதிவு வைத்துக் கொண்டு, வேண்டுமென்று முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இந்தப் பஞ்சப்படி தொகை அளவு குறைத்தது மிகவும் அக்கிரமமானது, அநியாயமானது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அந்த வழி தொழிலாளர்களைக் கேவலமாக்கும்படியான வழி. முதலாளிகளுக்குச் சாதகமான வழி. அந்த நிலைமை உடனடியாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியதாகும். ஒன்று அரிசி எல்லா இடங்களிலும் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அல்லது எப்பொழுதும் கணக்கெடுப்பது போல் பஞ்சப்படி கணக்கெடுத்து அதற்கேற்றவாறு தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

புதிய வரி ஒன்றும் இல்லையென்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளும் வகையில் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வரினை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு ஏழைகள் மீது திணிக்க முடியுமோ அவ்வளவும் திணித்ததாகி விட்டது. மேலும் ஏழை மக்கள் மீது வரி போட வழி கிடையாது.

[9th March 1959] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

ஆனால் பணக்காரர்கள் மீது ஏன் உங்களால் வரி போட முடியவில்லை? அவர்கள் மீது வரி போட வழி இல்லையா? அவர்கள் மீது ஏன் வரி போடக்கூடாது? அவர்கள் மீது வரி போட்டு ஏன் உங்கள் வருமானத்தை மேலும் பெருக்கிக்கொள்ளக் கூடாது? பணக்காரர்கள் ஒவ்வொருவரும் வரிபோட்டால் கொடுக்கும்படியான நிலைமையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் படித்தேன். ரஷ்ய நாட்டில் “உடரக்ட் டாக்ஸேஷனை” நேர்முக வரியை எடுத்துவிடப் போவதாக குருஷ்சேவ் அறிவித்துள்ளதாக நான் படித்தேன். இந்த விசேஷ செய்தியை மற்ற நாடுகள் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி ஒரு பொருளாதார நிபுணர் சொல்லும்போது “அங்கே 8 சதவிகிதத்தான் நேர்முக வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அதை எடுத்து விடுவதால் பொருளாதார நிலைமை ஒன்றும் பாதிக்கப்பட்டுவிடாது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால், “டர்ண் ஓவர்” வரி நிறையப் போட்டு அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்குமேல் வசூல் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அந்தப் பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றி நாம் சர்ச்சை பண்ணுவதில் பிரயோஜனம் கிடையாது. ஆனால் அந்த மாதிரி நிலையில் நேராக ஒருவரும் பாதிக்கப்படாமல் வெவ்வேறு புதிய நிலைமையில் வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள அரசாங்கம் என்ன யோசனை செய்திருக்கிறது? அது தவிர, நம் நாட்டில் பெரும் பணக்காரர்கள் ஒரு மணி நேரத்திற்கு 3,000, 4,000 சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை மக்கள் தங்கள் உடலில் ரத்தம் இருக்கிறது. உணழப்பதற்குத் தயார் என்று சொன்னாலும் வேலைவாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. இப்படி ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் நமது தேசத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு என்ன வழி செய்திருக்கிறீர்கள்? ஏதோ சில தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறீர்கள். அதே சமயத்தில் அதற்கேற்ற ஊன நெருக்கமும் அதிக வளர்ச்சியுடன் ஏற்பட்டு வருகிறது. வேலை இல்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை வருஷத்திற்கு வருஷம் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறதே ஒழிய, எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்கும்படியான திட்டத்தை இதுவரை இந்த அரசாங்கம் தீட்டினதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அந்த மாதிரியான ஒரு வித்தியாசத்தை ஒருவர் ஒரு மணி நேரத்தில் 3,000 சம்பாதிக்க வழிவிடுவது; இன்னொருவன் ஒரு நயாபைசாகூட சம்பாதிக்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பது—போக்க என்ன வழி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். வாழ்க்கை வருமான வித்தியாசத்தை குறுக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

நில உடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டப்போவதாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையில் விளக்கிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் திட்டவாட்டமான முறையில் இதைப் பற்றி விளக்கிச் சொல்லவில்லை. உச்ச வரம்பு கட்டுப்போது எவ்வாறு கணக்கிடுவது? சாதாரணமாக, தொழிலாளர்களுக்கு வருமானம் இவ்வளவு இருந்தால் அவருடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று நிர்ணயம் செய்கிறோம். ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்கு எவ்வளவு உணவுப் பொருள் ஆகுமென்று கணக்கிடவேண்டும். ஒரு குடும்பத்திற்கு உணவுப்பொருள் எவ்வளவு வேண்டுமென்று கணக்கெடுத்த பிற்பாடு துணி, பள்ளிக்கூடச் செலவு, வீட்டு வாடகை ஆகியனவகளுக்கெல்லாம் மொத்தம் எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த மாதிரி கணக்குப் போட்டால் கூட இந்த மாதிரி ஆட்களுக்கு மாதத்திற்கு 200 ரூபாய் வீதம் வருஷத்திற்கு 2,400 ரூபாய் தேவைப்படும். நிலத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் எல்லோருக்கும் தலா வருஷத்திற்கு 2,400 ரூபாய் கிடைப்பதற்கு வழி செய்து உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அப்படி நிர்ணயித்தால்தான் கிராமத்திற்கும், பட்டினத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்காது. அந்த நிலைமையை உத்தேசித்துச் செய்வார்களா? நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்காக என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடவில்லை. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்; பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்; ஆனால் அதைப்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [9th March 1959]

பற்றிப் பல கொள்கைத் திட்டங்கள் உருவாகி இருக்கின்றன. அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர என்ன வழி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி இதுவரை ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

தவிரவும், இந்த மகத்தான பட்ஜெட்டில் விவசாய மக்களுக்காக நம்முடைய ராஜ்யத்தின் பல பகுதிகளிலும் இருக்கும்படியான அபிவிருத்தியைப்பற்றிப் பரவலாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைக்காண மிசவும் மகிழ்ச்சி. இப்பொழுது நடக்கும்படியான நிலைமையில் விவசாயம் தொடர்ந்து நடைபெறுமானால் நம்முடைய பொருளாதார நிலைமை உயருமா? விவசாயத்திற்கு இந்த வருஷம் எத்தனை டிராக்டர்கள் உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது? இயந்திர சாதனங்களை உபயோகப்படுத்தி விவசாயம் செய்தால் உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும். அதற்கு என்ன வழி செய்திருக்கிறோம் என்று ஒன்றும் சொல்லவில்லை. குறைந்த எண்ணிக்கையில் விவசாயத் தொழிலில் இயந்திர உதவியால் ஈடுபடவேண்டுமென்ற ரீதியில் வசதிகள் செய்து அதிகத்தொகை சம்பாதிக்கும் நிலைமை ஏற்பாடு செய்து விட்டு இதர மக்களுக்கு வேலை செய்யும் வாய்ப்பு கிடைக்க பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவினால்தான் பொருளாதார நிலைமைக்கு நல்ல வழி வகுத்தவர்களாவோம். இந்த வருஷம் அந்த முறையில் என்ன பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறீர்கள்? ஏதோ மூன்று வருஷத்திற்கு முன்னால், 5 வருஷத்திற்கு முன்னால் நடந்த விஷயங்களைப் பற்றி இந்த பட்ஜெட்டில் பார்க்கிறோம். “இன்டிக்ஸ் கோச் பாக்கரி”, “அம்பத்தூர் சைக்கிள் பாக்கரி” ஆகியவைகள் எல்லாம் முன்பே ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த வருஷம் என்ன பெரிய தொழிற்சாலை நிறுவப்பட இருக்கிறது? அலுமினிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவது பூர்வாங்க விசாரணையில் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவ நம்மிடம் என்ன திட்டம் இருக்கிறது? அதே சமயத்தில் விவசாயத்திற்கு “மெஷின்களை” இயந்திர சாதனங்களை உபயோகித்தால் தான் நம் நாடு மற்ற நாடுகளைப் போல் விவசாயத் துறையில் முன்னேற முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

- 10 மின்சார அபிவிருத்தி திட்டத்தைப்பற்றிப் பெருமைப்பட வேண்டிய நிலையில் பேசியிருக்கிறார். மின்சாரம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் வந்திருக்கிறது. ஆனால், இப்போது எத்தனை பேர் மின்சாரம் உபயோகிக்கிறார்கள்? மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய சக்தியுள்ள மக்கள் எத்தனை பேர்? அவர்கள் அதிகமாக இல்லை. ஏதோ, மிராசுதாரர்களும், கொஞ்சம் பணக் காரர்களாக இருப்பவர்களும் மின்சாரம் லாபகரமாக இருக்கிறதென்று எண்ணி கடன்வாங்கி, மின்சாரத்தை உபயோகிக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டு இருக்கக் கூடும். நெரும்பாலான மக்கள் மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதற்கு சாதகமான நிலைமை இங்கே இல்லை. காரணம் மின்சார இலாகா வின்னர், மின்சார போர்டார் மின்சாரத்திற்கு அதிகமாக கட்டணத்தை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில் கூட, மாதத்தில் 200 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் தான் மின்சாரத்தை உபயோகிக்க சக்தியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்குக் குறைவாக மாத வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள் மின்சாரத்தை உபயோகிக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை அதற்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. அவ்வளவு உயர்ந்த கட்டணத்தை மின்சார போர்டார் வசூலிக்கிறார்கள். பெரும்பாலான மக்களுக்கு உதவிசெய்யும் வகையில் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பற்றியும் இந்த அறிக்கையில் வெகு விரிவாகக் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பலவகைப் பட்டதாக இருக்கிறது. ரூபாய் 6,000-க்கு மேல் வருட வருமானமுள்ளவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம், ரூபாய் 6,000-க்கு குறைவாக வருட வருமானமுள்ளவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம், குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம், மத்தியதர வருமானக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம், ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம், குடிசை வாழ் மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம் என்று வெவ்வேறு வீடு கட்டும் திட்டங்களை அரசாங்கத்தார் வகுத்திருக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டும் திட்டங்கள், மற்ற ராஜ்யங்களில்

[9th March 1959] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

எவ்வளவு விரிவாக நடத்தப்படுகின்றனவோ அவ்வளவு விரிவாக நம் ராஜ்யத்திலும் நடத்தப் படுகின்றனவோ என்று பார்க்கவேண்டும். நமது ராஜ்யத்தில் அவ்வாறு நடத்தப்படவில்லை. நமது அரசாங்கத்தார் இதில் ஏன் தவறியிருக்கிறார்கள்? முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொஞ்சம் மெதுவாக நடத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தை துரிதப்படுத்த வேண்டும். திட்டங்களை விரிவாக்கினால், அதிகமாக வீடுகளைக் கட்ட முற்பட்டால், அந்த அந்தப்பகுதியில் இருக்கும் ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான வருமானம் வரும்; மக்களுக்கும் வீட்டு வசதிகள் ஏற்படும். தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது அரசாங்கத்தார் ஏன் முதலாளிகளை வற்புறுத்தவில்லை? பி. அன்ட் லி. மில் முதலாளிகள் இத்திட்டத்திற்காக 1947-ல் 15 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்தார்கள். அந்தப் பணம் இன்னும் உபயோகப்படுத்தவில்லை; அத்திட்டத்தை கண்டிப்பாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அக்கம்பெனிக் காரர்களை அரசாங்கத்தார் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த வருஷம் “ஸ்ப்லிடைஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்” என்ற திட்டத்தை அரசாங்கத்தார் சில திருத்தங்களுடன் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் வீடுகள் கட்ட முனைந்தால் அவர்களுக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் அதற்காக செலவில் 25 சத விதிகத்தை மானியமாகவும், 65 சத விதிகம் கடனாகவும் மத்திய அரசாங்கத்தார் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். பாக்கி 10 சத விதிகத்தை தொழிலாளியே போட வேண்டும். ஒரு ரூமுள்ள வீடு என்றால் 3,300 ரூபாய் செலவு ஆகும், அதைக் கட்ட; இரண்டு ரூமுள்ள வீட்டைக் கட்ட 3,800 ரூபாய் செலவு ஆகும்; இவ்வாறு மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தொழிலாளி 3,800 ரூபாய் செலவில் வீட்டைக் கட்ட முற்பட்டால், அச்செலவில் 380 ரூபாயை அவனே கட்டவேண்டும். ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் 380 ரூபாய் கட்ட முடியாது. எனவே, இதற்குப் பராவிடண்ட் பண்டு திட்டத்திலிருந்து அவர்களுக்கு பணம் கொடுப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டும். மேலும், அந்த யோசனையை இந்த அரசாங்கம் கிபாரிசு செய்திருந்தாலும், மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து ஒரு பதிலும் வரவில்லை. இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் திட்டத்தில் இன்னொரு விஷயத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற இடங்களில் மத்திய அரசாங்கத்தார் இத் திட்டத்திற்கு அதிகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு ரூமுள்ள வீட்டை 4,800 ரூபாய் செலவிலும், இரண்டு ரூமுள்ள வீட்டை 5,600 ரூபாய் செலவிலும் கட்டலாம் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஏன் அதிகத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது, இங்கே ஏன் குறைவான தொகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இங்கேயும் நிலங்களின் விலை அதிகமாகத் தான் இருக்கிறது. இங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களும் கல்கத்தா, பம்பாய் தொழிலாளர்களைப் போலவே அதிக விலை கொடுத்துத் தான் நிலங்களை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்க வேண்டும். அங்கே போட்டுள்ள மதிப்பையே இந்த ராஜ்யம் சம்பந்தமாகவும் போட வேண்டும். அதற்காக நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சரீர்த்தில் டெல்லியில் நமது நாட்டிலுள்ள ராஜ்ய தொழில் அமைச்சர்களின் மகாநாடு கூடியது. அவர்களுடைய தீர்மானத்திற்கிணங்க நைந்தாவில் ஒரு முக்கூட்டு மகாநாடு கூடியது, அந்த முக்கூட்டு மகாநாட்டில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் “கோட் ஆப் காண்டக்ட்”, முதலாளி-தொழிலாளி உறவு முதலிய பல விஷயங்கள் சம்பந்தமாக அங்கே தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இப்போதைய விலைவாசிகளின்படி தொழிலாளிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவை மதிப்பிட்டு அதற்கேற்பத் தான் அவர்களுக்கான பஞ்சப்படியும் சம்பளமும் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கிபாரிசை அரசாங்கத்தகார் தரப்பாரும், முதலாளிகள் தரப்பாரும், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் பப்ளிக் செக்டாரிலுள்ள சிப்பந்திகளையும், அதாவது அரசாங்க சிப்பந்திகளையும்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [9th March 1959]

சேர்த்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க, என்.ஜி.ஓ.-க்களின் சம்பள விதிதங்கள் சம்பந்தமாக பரிசீலனைகள் செய்ய நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ராஜ்ய சம்பளக் கமிஷன் அந்த முறையில் ஆராய்ந்து மதிப்பீடுகளை அந்த முறையில் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். தொழிலாளர்களில் சம்பள விதிதங்கள் நிர்ணயிக்கப்படும்போது, அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசிகளும், சாதாரண தொழிலாளர் குடும்பத்தில் வாழ்க்கைக் செலவும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அவை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக ஒரு சிப்பந்திக்கான சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும் போது இந்த முறையில் நிர்ணயிப்பதுதான் நியாயம். ஆகவே இப்போது இருக்கும்படியான சங்கடங்களை நீக்கி ஒவ்வொரு குடும்பமும் பட்டினி இல்லாத வகையில் செய்வதற்கு பல திட்டங்களை ஒவ்வொருவரும் நேர்மையாக குற்றங்குறை கொள்வதற்கு வகையில் செயல்படுவோம் என்ற கொள்கை நம் மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. அதற்கு ஏற்றபடி நாம் நாக்கேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. நமது அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் சரி, இதர கம்பெனி அலுவலகங்களிலும் சரி சில குமாஸ்தாக்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்துவிட்டு, அல்லது இன்டர்மீடியட் வரை படித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மேலும் படித்துப் பட்டம் பெறவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருந்தாலும் அதற்குத் தகுந்தபடி தனியாகப் படித்து பரீட்சைக்குப் போக வசதி செய்து கொடுக்க யுனிவர்சிட்டி அதிகாரிகள் தாம் விதித்திருக்கும் விதி மூலம் மறுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் இன்டர்மீடியட் போவதற்கோ, இன்டர்மீடியட் படித்தவர்கள் பி.ஏ. போவதற்கோ நமது யுனிவர்சிட்டியில் வசதி கிடையாது. அந்தப் பரீட்சை எழுதி பட்டம் பெறுவதற்கு முடியாதபடி யுனிவர்சிட்டி விதிகள் குறுக்கிடுகின்றன. நம் நாட்டின் மற்ற ராஜ்யங்களில் இப்படி தனியாகப் படித்துப் பட்டம் பெறுவதற்கு யுனிவர்சிட்டி அதிகாரிகள் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் மிகவும் கன்சர்வேடிவ் மனப்பான்மையுடன் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்க மறுத்து வருகிறார்கள். எத்தனையோ இளைஞர்கள் அதிக ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு, பட்டம் பெறுவதற்கு உழைத்துப் படிக்கும் ஆர்வத்தைக் கொண்டவர்களாக நம் ராஜ்யத்தில் இருந்தும் அதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக நம் அரசாங்கம், நம் ராஜ்ய இளைஞர்களும் அப்படிப் பட்டம் பெறுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதில் முனையவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. SUARES: Mr. Speaker, Sir, when the Hon. the Minister for Finance presented the budget for 1959-60 a few days ago, there was a sigh of relief as soon as it was known that there was no new taxation for the coming year and, what is more, it was a surplus budget. I congratulate the Hon. Minister for Finance on his careful budgeting.

The budget for the year 1959-60 is of special significance to three communities in the Indian Union, viz., the Scheduled Castes, the Scheduled Tribes and the Anglo-Indians, for it is the last year for them, of the ten-year protection period which started in 1950. The period is ending all too soon, for the problems of these three groups have not yet been solved and these communities require still further aid and consideration from the Government.

Special privileges were granted to the Anglo-Indian community in the following Articles of the New Constitution :—

In Article 331 the President may nominate not more than two members of the community to the Lok Sabha.

[9th March 1959] [Srimathi A. Soares]

In Article 333 the Governor of a State may nominate one or more members to the State Assembly.

In Article 336 there was reservation of posts in the Railways, Customs and Posts and Telegraphs, which could be reduced by 10 per cent every two years. And in Article 337 there was special provision with respect to educational grants for the benefit of the Anglo-Indian community which could be reduced by 10 per cent every triennium, and at the end of the ten-year period, such grants to the extent to which they are a special concession to the Anglo-Indian community, shall cease.

With regard to the nomination of two seats in the Lok Sabha and one seat in the State Assembly, I feel that to continue this privilege even after 1960 will not be a loss to any political party because it is only a single seat in each State Assembly except West Bengal which has a larger representation on account of the high population of Anglo-Indians in that State. It will not be possible for the Anglo-Indians to stand for election in the normal course and if nomination is removed, this community will not be represented in the Lok Sabha and in the State Assembly.

With regard to posts reserved in the Railways, Customs and Posts and Telegraphs, I may remind the House that my community has done yeoman service in all these departments and have served them for the past one hundred years or more. In fact they monopolized these services in the early years. During the last two world wars Anglo-Indians volunteered for service overseas in large numbers. In the Middle East, they faced great dangers and hardships but they stood all these bravely till the end of each war. In consideration of their service, the quota given to them may be extended for a further period. This is essential because the Anglo-Indians do not study up to the Degree course in large numbers mainly because they cannot afford to do so. When vacancies are thrown open to all communities, hundreds or even thousands of graduates apply for these posts. The few Anglo-Indians who apply may be mostly High School candidates and they stand no chance whatsoever of selection. It is for this reason, I plead for the continuance of the quota system for a further period.

Last year the Collector of Customs informed me that the posts reserved for Anglo-Indians in the Preventive Officers grade were not filled because suitable candidates were not forthcoming. The minimum qualification prescribed for these posts for the Anglo-Indians is a pass in the Senior Cambridge. I contacted the boys who had passed the Senior Cambridge and they applied through the Employment Exchange. They were interviewed but not selected, perhaps because graduates had also applied for the same posts and were given preference. If this has happened during the ten-year protection period, when protection is removed our boys will stand very little chance of being selected if they are not graduates.

In the Railways the quota system does not exist for category IV employees, with the result that very few Anglo-Indians are selected for this category. If reservation is removed in the other categories,

[Srimathi A. Soares] [9th March 1959]

cur boys will be affected adversely. Their parents have served the Railways almost all their lifetime but their sons do not get a chance of entering the Railways easily.

The same remarks apply to the Posts and Telegraphs Department, particularly Telegraphs, for the Anglo-Indian community has served this department for generations. They were liable for transfer to any part of the erstwhile Indian Empire, from Quetta in the extreme north-west to Burma in the extreme east. A hundred years ago, conditions of living in these places must have been extremely difficult and yet the Anglo-Indians opted for general service and accepted transfers to any part of India and Burma.

Lastly I refer to Article 337 which deals with Education grants. I have collected statistics for thirty-six Anglo-Indian schools, excluding the railway schools, for the years 1947-48 and 1957-58. On the 1st April 1957 there were 13,435 pupils on rolls, of which 7,277 were Anglo-Indians and 6,158 non-Anglo-Indians. In 1947, the total number of pupils was only 8,744, out of which 6,586 were Anglo-Indians and 2,158 non-Anglo-Indians. During the ten years the Anglo-Indian pupils increased by 691 only, but the non-Anglo-Indian pupils increased by 4,000. These figures are significant. They show that the demand for admission in Anglo-Indian schools has surpassed all previous records and the 40 per cent fixed in the Constitution has now reached 75 per cent in special cases and even this high figure is insufficient to meet the demand.

Those who seek admission in Anglo-Indian schools are mostly children of those in Central Government service, the Armed Forces, and those belonging to linguistic minority communities as also migratory Tamils and others. It is not only because such groups want to have education for their children through the medium of English that they seek admission in Anglo-Indian schools, but what is more, they want the high standard of education, the high standard of discipline and character formation that the Anglo-Indian schools provide.

Government has a responsibility to provide for the education of the 6,158 non-Anglo-Indian children studying in Anglo-Indian schools. If separate schools were established for this large number, at least fifteen schools would be necessary and the teaching grant for the fifteen schools would not be less than Rs. 3 lakhs. In 1957 to 1958, the total budget allotment for Anglo-Indian education was Rs. 8.45,300 and if the sum of Rs. 3 lakhs intended for the education of non-Anglo-Indian children is also debited to this head, then there will be only Rs. 5 lakhs odd for the Anglo-Indian children which is a very small figure indeed. The average works out to Rs. 10,000 for each school. In consideration of this fact, I appeal to the Government once again not to reduce the grants for Anglo-Indian education even after 1960.

Though the strength of our schools has increased by 4,691 during the ten-year period, the grants paid in 1957-58 were less than those paid in 1947-48 by Rs. 31,224, though the actual expenditure

[9th March 1959] [Srimathi A. Soares]

incurred by the schools increased by 672,886. One reason why grants were less in 1957 to 1958 is on account of the high number of admissions of non-Anglo-Indians in Anglo-Indian schools. The fee income of each school has increased considerably on account of the admission of non-Anglo-Indians. In fact a few schools in which the fee income exceeded the approved expenditure, did not receive teaching grant at all. These schools were not making a profit really because they spent money on items which were not approved for purposes of assessing grant.

If we compare the rates of fees in Anglo-Indian schools and in S.S.L.C. schools, we find a great difference. In Anglo-Indian schools, the rates are between Rs. 5 and Rs. 12 while in S.S.L.C. schools, they are between 62 nP. and Rs. 5.25 at standard rates. Naturally, the fee income in Anglo-Indian schools is very much higher than in S.S.L.C. schools and consequently teaching grant is lower. This may be balanced by the higher scales of pay of teachers in Anglo-Indian schools, but the differences are really negligible. For, the headmasters in both types of schools receive salaries up to a maximum of Rs. 500. There is some difference in the scales of pay of secondary grade teachers and school assistants.

S.S.L.C. schools receive teaching grants amounting to two-thirds of the net cost, i.e., 66-2/3 per cent. Anglo-Indian schools may get between 50 and 80 per cent of the net cost. But as I said before, the net cost is greatly reduced by the high fee income. In S.S.L.C. schools, the management may levy fees for more than 8 instalments and the excess over 8 instalments is used by the management. But in Anglo-Indian schools, this does not apply as the whole fee income is taken into account as income, for the purpose of assessing grant.

The Budget for Anglo-Indian schools for 1959-60 is Rs. 8,91,100 which is Rs. 8,500 less than the amount spent last year. This is due mainly to a big decrease in building and equipment grants. Four upgraded High Schools became complete High Schools this year without any increase in the allotment under teaching grant.

Considering all the facts that I have placed before the House to show that Government is not spending high additional amounts on Anglo-Indian education, I urge that the Madras Government will make no change in the system of grants awarded to Anglo-Indian schools from 1960. During the protection period of 10 years, there was only one cut in the Budget of 1954-55. Government could have imposed three cuts, for this was permissible according to the Constitution. But the Madras Government did not do this, because it is kindly disposed towards Anglo-Indian Education and it treats the minority communities with the same generosity that it metes out to the major communities. I feel confident that even if other States in the Indian Union choose to enforce the withdrawal of special privileges to Anglo-Indians from 1960, our Government will not do so in view of the fact that we are educating 6,158 children of the major communities in a handful of schools and giving them the best education in the State. Besides, those Anglo-Indians as are

[Srimathi A. Suares] [9th March 1959]

employed in the Railways, Customs, Post and Telegraphs are serving the State and the Union as well or even better, if I may say so, than those employees belonging to other communities.

In the Kerala State, Anglo-Indians are classified as a backward class and they receive all the concessions that other backward classes receive including free education at all stages up to the professional colleges. We in the rest of India do not claim to be a backward class because it would not be correct to do so. We have our special problems and needs and these were considered when the Constitution was framed. The late Sardar Patel was instrumental in including four Articles in the Constitution granting us special privileges.

In conclusion, may I request the Madras Government to consider the problems of the Anglo-Indians sympathetically when they review the position at the end of the ten-year period. If an All-India policy is to be decided upon, I request the Government of Madras to recommend to the Union Government that the education grants given to Anglo-Indian schools, the special quota for employment and the nomination of members to the Legislatures; may all continue even after 1960 as during these ten years.

10.30 a.m. *SRI M. G. SANKAR: சபை தலைவர் அவர்களே, 1959-60 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில், உபரி பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருப்பதற்காக நான் நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். பருவ மழை தவறியதைப் பற்றி நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் கவர்னர் பெருமான் அவர்களும், ரர்மனாபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற ஜில்லாக்களில் மழைக்குறைவால் ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அவர்களை உரையில். கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில், அங்கு நிவாரணம் அளிப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் நிவாரணம் ஒன்றும் அளிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அங்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான், நாங்குனேரி தாலுகாவிலிருந்து வரக்கூடிய மெம்பர். அந்தத் தாலுகாவில் கடந்த பத்து வருடங்களாக மழையில்லாமல் வருடாவருடம் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் நடந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இந்த பகுதியில் உடனடியாக வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதோடு கூட அரசாங்கத்தால் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கடன்களை வசூலிக்காமல் நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குடித்தண்ணீர் கிணறுகள், விவசாயக் கிணறுகள் இவைகளை ஆழப்படுத்துக் கொடுக்கவேண்டும். குளங்கள், கால்வாய்கள், இவைகள் மராமத்து செய்யப்படவேண்டும். புது ரோடுகள் அமைக்கவேண்டும். ஆக, இந்த பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தாலுகாவில் அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்படுவதால் அங்கு நிரந்தரமாக பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை, கலெக்டரிடம் சொல்லி செய்யும்படியாக ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடந்த வருடம் மழை மிகவும் குறைவதால் என்று அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக, செயற்கை மழை ஆராய்ச்சி கோயம் புத்தூரில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு கிட்டத்தட்ட போன வருடம் 5,000 ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டதென்று எனக்குத் தெரிந்தது. அதற்கு சரியான ஆட்களும் நியமிக்கப்படவில்லை என்றும் எனக்குத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே அதற்கு அரசாங்கம் ஏராளமான பணம் செலவழித்து இந்த செயற்கை மழையை நல்ல முறையில் எப்படியாவது நம் மாகணத்

[9th March 1959] [Sri M. G. Sankar]

தில் உண்டு பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, ரசாயன உரம் இப்பொழுது நமக்கு தேவையாகியிருப்பதில் 60, 65 சத விதிகள்தான் கிடைக்கிறது. அதனால் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அன்னிய நாடுகளில் இருந்தாவது ஏராளமாக இந்த உரங்களை வரவழைத்து சம்சாரிகளுக்குக் கொடுத்தால் திட்டமாக நாம் நமது உணவு உற்பத்தியைக் கட்டாயம் பெருக்க முடியும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, மின்சாரம். பல அங்கத்தினர்கள் கூறியபடி மின்னல் வேகத்தில்தான் வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதே சமயத்தில் விவசாயம் செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஷிப்ட் முறை வைத்து, ஒரு நாளைக்கு ஆறு மணி நேரம் பகலிலும், இரண்டு ஷிப்ட் இன்னொரு ஆறு மணி நேரம் கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் திட்டமிட்டு வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். லைன்மென் டிரான்ஸ்மார்மரிலிருந்து “ப்யூஸ்”லை திடீரென்று உருவி விடுகிறார்கள். அதனால் பல மோட்டார் படப் ஸெட்டுகள் எரிந்து போய் விடுகிறது. இதை மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டு, கவனமாக “ப்யூஸ்லை” உருவ வேண்டுமென்று சொல்லி உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மணிமுத்தூர், நான்குனேரி கால்வாய்களின் அருகிலுள்ள கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படாது என்று பி.பி.யு.டி. எ. லைனிங் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக பி. பி.யு. டி. எ. லைனிங்ரிடமும், அமைச்சர் அவர்களிடமும் நேரில் போயும், லெட்டர்கள் எழுதியும் கூட அவர்களின் பதில், இன்னும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறது. ஆகவே, கூடிய சீக்கிரத்தில் மணிமுத்தூர் கால்வாயில் உள்ள பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்குனேரி தாலுகாவிற்கு மணிமுத்தூர் தண்ணீர் ரொட்ப பிரயோஜனப்படும் என்று அங்குள்ள மக்கள் பல வருடங்களாக நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதில் அவர்களுக்கு இப்பொழுது ஏமாற்றம்தான் ஏற்பட்டுவிட்டது. போன வருடம் 89 அடி தண்ணீர்தான் இருந்தது. அதை நான்குனேரி தொகுதிக்கு நான்குனேரி கால்வாயில் திறந்து விட்டார்கள். 83 அடி வந்ததும் திடீரென்று அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவிட்டு அந்த தண்ணீரை தாமரபர்ணி ஆற்றிக்கு திரும்பி விட்டார்கள். உண்மையிலேயே, நான்குனேரி கால்வாயில் 80 அடிக்கு மேல் தான் தண்ணீர் வரும். 83 அடி இருக்கும்போதே திறந்ததால் மூன்று அடி தண்ணீர் தாமரபர்ணிக்கு வந்து விட்டது. அத மூன்று அடி தண்ணீர் மட்டும் நான்குனேரி கால்வாய்க்கு வந்திருந்தால் கூடுதல் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் சாகுபடியாயிருக்கும். அடுத்தபடியாக, எலி ப.ஷாணத்தைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பூச்சிகளால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் பயிர்களும், எலிகளால் நஷ்டமடைந்திருக்கும் பயிர்களும், கிட்டத்தட்ட 20 சத விதிகள்தான் இருந்து 25 சத விதிகள்தான் வருகிறது. இதில் ஜனங்களுக்கு முன்பு நம் பிச்சையில்லாமல் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது “பெஸ்டிசைட்ஸ்” யை எங்கும் வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள். இவை, ப்ளாக் எரியாக்களில் அரை விலைக்கும், ப்ளாக் இல்லாத எரியாக்களில் முழு விலைக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படியிருந்தும் “பெஸ்டிசைட்ஸ்” அதிகம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் ஒவ்வொரு விவசாய இப்போக்கிலும் ஏராளமாக இந்த “பெஸ்டிசைட்ஸ்” லையும் எலி மருந்தையும் வாங்கிவைத்து மக்களுக்கு அரை விலைக்கு கொடுத்தால் நமது உணவுப் பிரச்சனை ஓரளவு முன்னேறும் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கத்தால், இப்பொழுது டிஸல் ஆர்.லுக்கு விலை அதிகமாகிவிட்டது. ஆகவே விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யக் கூடிய ஒரு நிலையிலில்லை. ஆகவே, இதற்கு ஒரு ரிபேட் கொடுக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர், இப்பொழுது நாம் விவசாய ரெகுமன் வரியை வீதிக்க ஆரம்பித்து விட்டோம். இந்த பாரங்களைப் பற்றி இதற்கு முன்னதாகவே என்ன நண்பர்கள் பலர் சொல்லிவிட்டபோதிலும் கூட நான் அதைப்பற்றி மீண்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவைகள் இங்கிலீஷில் அடித்துக் கொடுக்கப்படுவதால்

[Sri M. G. Sankar]

[9th March 1959]

விஷயம் புரியாத கிராம மக்கள் அந்த பாரங்களை வக்லேக்களிடமும், ஆடிட்டர் களிடமும் கொண்டு போய்க் கொடுத்து சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அந்த பாரங்களை தமிழில் அடித்து கொடுப்பதோடு கூட, மார்ச் 30-ம் தேதிக்குள் அந்தக் கணக்குகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று போடப்பட்டிருக்கும் உத்தரவை கூட இரண்டு மாதங்கள் ஒத்திப் போட வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூதானத் திற்காக அநேக நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த நிலங்களுக்கும் சேர்த்து வரி விதிக்க ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. பூதானத் திற்கு நிலம் கொடுத்தவர்கள் பேரிலேயே இப்பொழுதும் பட்டா இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆக, பூதானத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களை நீக்கி மற்றவர்களுக்கு வரி விதிக்கும்படியாக அரசாங்கம் உத்தரவு இடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Sri M. D. RAMASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள எனக்கு அனுமதி அளித்ததற்காக தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நான் ராமனாதபுரம் ஜில்லா வாசி. அருப்புக்கோட்டைத் தாலுகாவின் பிரதிநிதி. பொதுவாக ராமனாதபுரம் ஜில்லா எல்லா ஜில்லாக்களையும் விட மிகவும் பிற்பட்ட ஒரு ஜில்லா என்பது சர்க்காருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அதிலும் ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஜமீன் பகுதி மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்பதை ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பாகவே அறிந்து, ஒரு விதத்திலும் முன்னேற்றம் இல்லாத அந்தப் பகுதிக்கு என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய ஜமீன் ஒழிப்புக் காலத்திலேயே ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸ் நியமிக்கப்பட்டார். அந்தப் பகுதியில் என்னென்ன வேலைகள் செய்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதைப் பற்றி அவர் ரிபோர்ட் செய்திருக்கிறார். இதற்கு முன்னால் கலெக்டராக இருந்த அருள்தாஸ் அவர்களை ரிபோர்ட் செய்வதற்காக நியமித்திருந்தார்கள். அவரும் பல நாட்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து இந்தப் பகுதியின் தேவைகளை நன்றாக அறிந்து ஒரு ரிபோர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த ரிபோர்ட், 1948-லே சர்க்காருக்கு கிடைத்துவிட்டது. அந்த ரிபோர்ட்டில் அந்தப் பகுதியிலே விவசாயம், நீர்ப்பாசனம், கல்வி முதலிய பல்வேறு துறைகளில் என்னென்ன அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றியும், தொழிலாளர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே போக்குவரத்து சாதனங்கள் மிகவும் குறைவு, நீர்ப்பாசன வசதிகள் மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன, தொழிலாளர்களுக்குத் தொழில் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லை என்பதுபற்றி மிகவும் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள் அந்த ரிபோர்ட்டில். அந்தப் பகுதியில் இன்னென்ன காரியங்கள் உடனடியாகச் செய்யப்படவேண்டுமென்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. முதுகைத்தூர், கழுதி, அருப்புக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும், நூல் மில்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு தொழில் கிடைக்க. ஹேதுவாக இருக்கும் என்று மிகவும் அழுத்தமாக வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ரிபோர்ட் சர்க்கார் பெட்டிக்குள்ளேயே அடங்கிக் கிடக்கிறது. அதுபற்றி இதுவரையில் சர்க்கார் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏன் அந்த ரிபோர்ட்டை புறக்கணித்து விட்டார்கள் என்பதற்கு எந்த விதமான காரணமும் சொல்லப்படவில்லை.

சமீபத்தில் கூட ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு நூல் மில் அமைக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஏற்பாடு ஆகியிருந்தது. சர்க்கார் ராமனாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்யவேண்டுமென்று யோசிக்கிற காலத்தில் அந்த நன்மைகளெல்லாம் சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாக்களுக்குப் போவது வழக்கம். அதற்கு மாறாக அருப்புக்கோட்டையில் 10,000 நெசவாளர் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அந்தப் பகுதியிலே நூல் மில் ஏற்படுத்த

9th March 1959]

[Sri M. D. Ramasami]

வேண்டுமென்று கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் முதற்கொண்டு சொல்லிவந்தார்கள். அவர்கள் அருப்புக்கோட்டையில் கணடிப்பாக இந்த நூல் மில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காருடைய நோக்கம் என்று வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். ஆனால், ராமனாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு சர்க்கார் ஏதாவது நன்மை செய்வதாயிருந்தால் சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாக்களுக்குத்தான் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில் அந்த மில்லை நகர்த்தி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

(Sri R. Subramaniam in the Chair.)

அங்கு ஓரளவு நெசவாளர் மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்றாலும்கூட, 6 மைல்களுக்குப் பக்கத்தில் ராஜபாளையத்தில் ஒரு மில் இருக்கிறது. அதற்கு சமீபத்தில் விருதுநகரில் ஒரு மில் இருக்கிறது. பக்கத்தில் மதுரையில் ஒரு மில் இருக்கிறது. இந்த மில்லை அருப்புக்கோட்டையில் நிறுவ விடக்கூடாது என்பதற்காக சில பேர்கள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு வேலை செய்தார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இந்த நூல் மில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குப் போய்விட்டது. அருப்புக்கோட்டை நகர மக்கள் தங்களுக்கு இந்த மில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அருப்புக்கோட்டை சர்க்காருக்கு விரோதமான தொகுதி, அதனால் இங்கே கிடைக்காது என்று அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள். “இந்த மில் இங்கே வராது, நீங்கள் வேண்டுமானால் பாருங்கள்” என்று அவர்கள் சொன்னது உண்மையாகிவிட்டது. அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதிக்கு கிழக்குப் பகுதிக்கு ஒரு நன்மையும் ஏற்படுவதில்லை. அது ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும்கூட, அது தேர்தலில் சர்க்கார் கட்சிக்கு விரோதமானதாக இருப்பதினால் அந்தத் தொகுதிக்கு எந்த நன்மையும் செய்யமுடியாது என்ற கொள்கையை சர்க்கார் விடாப்பிடியாக கடைப்பிடிக்கிறார்கள். இல்லை என்றால் இதுவரையில் அந்தப் பகுதிக்கு ஏதாவது நன்மை செய்திருக்கவேண்டும். ஆனால் ஒரு விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டாக காட்ட விரும்புகிறேன். 10,000-க்கு அதிகமான நெசவாளர் குடும்பங்கள் உள்ள இந்த நகரத்திற்கு இதுவரையில் உருப்படியான ஒரு நன்மையும் செய்யப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே கூட்டுறவு நூல் மில் இன்னொன்று ஏற்படுத்தப் போவதாகத் தெரிகிறது. அதையாவது அருப்புக்கோட்டையில் ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வந்து இந்தக் குற்றச் சாட்டை பொய்ப்பிக்கவேண்டுமென்று அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது ஒரு முக்கியமான இடம். இந்த இடத்தில் ஏறக்குறைய 40,000 ஜனத்தொகை கைத்தறி நெசவை நம்பியிருக்கிறது. அது பருத்தி, ஏராளமாக விளையக்கூடிய ஒரு பிராந்தியம். அந்த இடத்திலே நூல் மில் இருந்தால், ஏறக்குறைய 1,000, 2,000 நெசவாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும், வருஷத்திலே 6 மாதம் பட்டினி கிடக்கும் நெசவாளிகளுக்கு இம்மாதிரி ஒரு வேலை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தால் அவர்கள் தொழிலிலே ஓரளவுக்கு நன்மையை காணமுடியும் என்ற காரணத்தினாலே, உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நூல் மில்லை அருப்புக்கோட்டையில் ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும் என்று நான் மறுபடியும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அருப்புக்கோட்டை பகுதியைப்பற்றி சர்க்காருக்குத் தெரியும். ராமனாதபுரம் இந்த வருஷம் மழையின்மையால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பஞ்சப் பிரதேசமாகிவிட்டது. அருப்புக்கோட்டை தொகுதியில் பயிர்களெல்லாம் கருகி விட்டன என்று நான் மந்திரி அவர்களுக்கும் ரெவின்யூ போர்டார் அவர்களுக்கும் தந்தி கொடுத்திருந்தேன். அது என்னவாயிற்று, அதன்மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசமா? விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது நன்மை கிடைக்குமா என்று நான் அறியவிரும்புகிறேன்.

நெசவாளர்கள் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக நெசவாளர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலான மக்களை இன்னும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குள் கொண்டுவரமுடியவில்லை.

[Sri M. D. Ramasami] [9th March 1959]

காரணம், கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு நெசவு வாய்ப்பு போதாது. கைத்தறித்துணி வியாபாரத்தை முன்னிட்டு, அதிலே கிடைக்கக்கூடிய லாபத்தை முன்னிட்டு, அதிலே இருக்கக்கூடிய வசதியை முன்னிட்டு, அவர்களுக்கு தொழில் கிடைக்கிறது. வருஷத்தில் பல மாதங்கள் அவர்களுக்கு தொழில் இல்லாமலே இருக்கிறது. ஏனென்றால், அந்த சங்கங்களுக்கு போதுமான பண வசதி இல்லை. அதிகமாக உதவி செய்யக்கூடிய அளவிலே மத்திய பாங்கு இல்லை. அதுமட்டுமல்ல, கைத்தறி நெசவாளி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தாங்களை விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சியை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏராளமான துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. துணிகள் விற்பனை ஆனால் தான் அதைக் கொண்டு தான் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய கடன் வசதியும் போதுமானதாக இல்லை. அவர்களுக்குப் போதுமான வசதி இல்லை என்ற காரணத்தினாலே, வருஷம் முழுவதும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருந்தாலும் ஒன்றுதான், வெளியிலே இருந்தாலும் ஒன்று தான் என்று நினைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் குறையை நிவர்த்தித்து கூட்டுறவு சங்கங்களில் மக்கள் போய் சேர்ந்தால், அவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதி நிரந்தரமாகக் கிடைக்கும் என்ற நிலைமையை சர்க்கார் ஏற்படுத்தினால் தான் கூட்டுறவு சங்கங்களில் நெசவாளர்கள் போய்ச் சேர் முடியும். குறிப்பாக, இன்று 7, 8 மாதங்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய “ரிபேட்” தொகை இன்னும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு பண வசதி இல்லை. அதற்கு மேலாக ஏராளமான துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. தேங்கிக் கிடக்கிற துணிகளை மாகாண சங்கம் வாங்கிக் கொண்டு அவைகளை விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யும் என்ற நம்பிக்கை சமீபத்திலே போய்விட்டது. தைப் பொங்கல் காலத்திலே இந்தத் துணிகள் நிறைய விற்பனைக்கு வரும், மாகாண சங்கம் வாங்கி விற்பனை செய்யும் என்று நினைத்திருந்தார்கள். ஆனால் ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் மட்டும் தான் துணியை வாங்கினாரே தவிர மாகாண சங்கம் துணியை வாங்கவில்லை தைப் பொங்கல் சமயத்திலே.

ஆகவே எவ்வளவோ துணிகள் தேங்கி கிடக்கின்றன. அதோடு பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பும் குறைந்து கொண்டேயுள்ளது வருகிறது. அது மட்டும் அல்ல. இப்போது சில புதிய உத்தரவுகளும் வந்திருக்கின்றன. அதாவது அக்டோபர் முதல் தேதியிலிருந்து ஸொஸைட்டிகள் மூலம் அல்லது ஸொஸைட்டி ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற நூல் வியாபாரிகளிடமிருந்து அல்லது நூல் வியாபார ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து நூல் வாங்கினால்தான் ரிபேட் உண்டு என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல நெசவாளர்கள் தங்களுக்கு பண வசதியில்லாத காரணத்தினால் சாயம் போடக்கூடியவர்களிடமிருந்து நூல்களை கடனாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கடன் பட்டு அவர்கள் நூல் வாங்கவில்லையென்றால் அவர்களால் வாழ முடியாத நிலை இருந்து வந்தது. அதோடு ஸெண்டரல் ஸொஸைட்டியிலிருந்து கொடுத்து வந்த உதவியும் அவர்களுக்குப் போதாத காரணத்தினால் அவர்கள் வெளியில் நூல் வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதோடு இவ்விதம் வெளியிலிருந்து நூல் கடனாக கொடுப்பவர்கள் இவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற துணிகளையும் வாங்கிக் கொள்ளுகின்றார்கள். இதன் மூலம் அவர்களுக்கு தாங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணிகளை விற்பதற்கும் வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இவர்கள் கடன்காரர்களாகவே இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக இவர்கள் இந்த கடன்களிலிருந்து மீண்டு வாழமுடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதைப்பற்றி ஹாண்ட் லாம் டோக்டர் அவர்களிடத்தில் பேசினேன். இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒன்றிரண்டு ஸொஸைட்டிகளைப் பற்றி சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் “பொதுவாக இருக்கின்ற விதிகளை தளர்த்த முடியாது, இம்மாதிரி

9th March 1959] [Sri M. D. Ramasami]

ஏற்பட்டிருக்கும் ஸொஸைட்டிகளின் விவரங்களைப் பற்றி டெப்யூடி ரெஜிஸ்ட்ரார் மூலம் எழுதுங்கள், அப்போது அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம்” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்காரினுடைய திட்டம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, இதில் கண்டிப்பு இல்லாமல் இதனால் பாதிக்கப்படுகின்ற ஸொஸைட்டிகளுக்கு விதிகளை தளர்த்தியாவது அவர்களுக்கு ரிபேட் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன் மூலம் தான் அதை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு நம்பிக்கை கிடைக்கும், இல்லையென்றால் ஸொஸைட்டிகள் மீது அவர்களுக்கு இருக்கும் நம்பிக்கை போய்விடும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வி சம்பந்தமாக சில இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட்டிருப்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் கல்வி சலுகை தொகை, அல்லது உபகாரத் தொகை மிகவும் குறைந்து இருக்கிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : எப்போதும் கொடுப்பதைவிட இந்த வருடத்தில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அதிகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. D. RAMASAMI : நான் இதைப்பற்றி கல்வி இலாகா டைரக்டர் அவர்களிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அவர்கள் தெரிவித்தார்கள், “நாங்கள் 30 லட்சம் ரூபாய் வேண்டும் என்று கோரியிருந்தோம், அதற்கு 7 லட்சம் ரூபாய் தான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று தெரிவித்தார்கள். இதனால் கேட்டிருந்ததில் 25 சதமானம் தான் கிடைத்திருக்கிறது. இந்நிலையில் பல மாணவர்கள் இந்த உபகாரத் தொகையை நம்பி உயர்நிலை பள்ளிகளில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த தொகை பூராவும் அவர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் தங்கள் படிப்பை விட்டுவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம். ஆகவே இதில் எவ்வளவு கூடுதல் தொகையை ஒதுக்கிக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் காலேஜ் உபாத்தியாயர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதைப்பற்றி யூனிவர்ஸிட்டி கமிஷன் ஆலோசனை செய்ததில் 100-க்கு 50 சதமானம் சம்பளம் கொடுப்பதை அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் 25 சதமானம் மாகாண சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதி 25 சதமானத்தை மாணேஜ்மெண்டார் கொடுப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் 25 சதமானத்தை கொடுப்பதற்கு மாகாண சர்க்கார் மறுத்து வருவதில் சரியான முறையில் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வரவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே மாகாண சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய 25 சதமானத்தை கொடுப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டால் மாணேஜ்மெண்டாரும் கொடுப்பதற்கு விருப்பத்தோடு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் மாகாண சர்க்கார் தாராளமாக ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பெச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த விவாதத்தில் குறுக்கிட்டு பேச விரும்புவது உணவு நிலைமையைப் பற்றியும் விலைவாசிகளைப் பற்றியும் விளக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். உணவு நிலைமையைப் பற்றியும் விலைவாசி அதிகமாக ஏறியிருப்பதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் இதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்தார்கள். ஆனால் விவசாய இலாகாவில் திட்டங்களைப்பற்றியும், அபிவிருத்தி திட்டங்களைப்பற்றியும், காட்டு இலாகாவின் வேலைகளைப்பற்றியும் கூட்டுறவு இலாகாவின் வேலைகளைப்பற்றியும் கூட்டுறவு பண்ணைகளைப்பற்றியும் பல அங்கத்தினர்களும் பல விதமான குறைபாடுகளை தெரிவித்தார்கள். அவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் நான் இப்போது பேசி தங்களுடைய அரிய நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் மான்ய கோரிக்கையின் போது விளக்கமாக கூறலாம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டில் இன்றைக்கு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1959]

இருக்கின்ற பிரச்சினை என்னவென்றால் விலைவாசி அதிகமாகியிருக்கிறது என்பது தான். பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது என்பது பிரச்சினை அல்ல. நான் இதைப்பற்றி நேற்று விசாரித்தேன். ராமனாதபுரம் கலக்டர் அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி விசாரித்தேன். இங்கு பல அங்கத்தினர்களும் அந்த இடங்களில் எல்லாம் பஞ்ச நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். மழை இல்லாத காரணத்தால் பலர் வேலையின்றி தஞ்சைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் கேள்விப்பட்டேன். இதைப்பற்றி நான் ராமனாதபுரம் கலக்டர் அவர்களிடத்தில் விசாரித்தபோது கேட்டேன், அரிசி இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டேன், விலை அதிகமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அரிசி எல்லா இடத்திலும் கிடைக்கின்றது என்பதை தெரிவித்தார்கள். விலை வாசி அதிகமாகியிருப்பதற்கு பல காரணங்கள் சொல்லுவார்கள். உற்பத்தி போதிய அளவு பெருகவில்லை. இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி பெருக வேண்டும். இன்னும் இதற்காக தீவிரமாக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு தகுந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு போதுமான அளவில் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டும், அவ்விதம் கொடுக்கும்போது விவசாயிகளும் நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்வார்கள் என்றெல்லாம் நாம் சொல்லுகிறோம். உண்மையில் இன்றைக்கு பற்றுக்கு குறை என்பது இல்லை. ஆனால் இன்னும் உற்பத்தியை அதிகரித்தால் அதன் மூலம் விலைவாசி குறையலாம் என்று நினைக்கலாம். உண்மையில் உற்பத்தி அதிகமானால் விலை குறையத்தான் செய்யும். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆந்திரா நாட்டில் தான்யங்கள் அதிக உபரியாக இருக்கின்றன. அவர்களுடைய தேவைக்கு போக குறைந்த பட்சம் ஐந்து லட்சம் டன் அரிசி மிச்சப்படுகிறது. இவ்விதம் உபரியாக இருக்கின்ற ஆந்திரா நாட்டில் கூட அரிசியின் விலை ஏறக்குறைய இதே விலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கேரள நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு பற்றுக்குறை இருக்கிறது. அங்கும் ஏறக்குறைய இதே விலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக தென் மண்டலத்தில் எந்த ராஜ்யத்தைக் எடுத்துக்கொண்டாலும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியான விலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் கண்ட்ரோல் செய்தால் விலை குறைகிறது. கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்றால் விலை அதிகமாக உயர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. ஆனால் ஆந்திரா நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் விலை நம் நாட்டில் இருப்பது போன்று இருந்தாலும், இன்றுள்ள நிலையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கொஞ்சம் விலை அதிகமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆந்திர தேசத்தில் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்று இருந்தாலும் கூட விலை குறையவில்லை என்று குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். உற்பத்தி அதிகமாக இருந்தால் தேவை (அதாவது டிமாண்ட்) அதிகமாக இருக்கும். அதன் காரணமாகத்தான் விலை உயர்ந்திருக்கும். இல்லையென்றால் குறையத்தானே செய்யும்?

1-00
a.m.

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** இப்போது தென் மண்டலம் என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மண்டலத்திற்குள், ஆந்திராவிலிருந்து சென்னைக்கு அரிசி வர முடியும், இங்கிருந்து அரிசி ஏற்றுமதி செய்ய முடியும். ஆந்திர நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுக்கு வேண்டியது போக இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி இருக்கிறது. அங்கே 5 லட்சம் டன்னுக்கு மேல் உபரி இருந்தும் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற விலையை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்று தான் சொன்னேன். அதற்கு மேல் என்னால் விளக்க முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்வது புரியவில்லை யென்றால், இதற்கு மேல் புரியும்படி என்னால் விளக்க முடியாது.

ஆந்திர நாட்டிலேயிருந்து நெல்லார் அரிசி சென்னை நகரத்திற்கு வரவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்திலே இப்போது கண்ட்ரோல் செய்து விட்டோம். அதிக பட்ச விலை என்று பவ. ரக அரிசிக்கும், நெல்லுக்கும்

[9th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

விலையை கண்ட்ரோல் செய்திருக்கிறோம். இந்த கண்ட்ரோல் விலைக்கு விற்க அவர்கள் தயாராயில்லை. அதுதான் இப்போது புலப்படுகிறது. ஆந்திர அரிசி சென்னைக்கு தானாக வரவேண்டியது, தென் மண்டலத்திலே கணக்குப் பார்த்து, ஒரு இடத்திலே உபரி இருக்கிறது, ஒரு இடத்திலே பற்றுக்கு குறை இருக்கிறது, ஒரு இடத்திலே சமமாக இருக்கிறது ஆக மொத்தத்தில் வேண்டிய அளவு தென் மண்டலத்தில் கிடைக்கக்கூடும் என்று உணவுத் தென் மண்டலம் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி எதிர் பார்த்தபடி வரவில்லை. அங்கேயும் கண்ட்ரோல் இருக்கிறது. அதிக பட்ச விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் அதிக விலைக்கு விற்கலாம் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விலைக்கு சென்னைக்கு விற்கத் தயாராக இல்லை என்று தான் புலப்படுகிறது. நான் முதலில் சொல்ல வந்தது உபரியாக இருந்தும் கூட விலை அதிகமாகத் தான் இருக்கிறது, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உபரியாக இல்லை, குறைவாக இருக்கிறது தான் ஒரே காரணம் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு என்று சொல்வதற்கில்லை என்பது தான். அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால் தானாகக் குறையலாம்.

இப்போது விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மற்றொரு வாதம் சொல்லப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து மலையாளத்திற்கு அரிசி போய்க் கொண்டே இருக்கிறது ஆகையால் தான் விலை குறையவில்லை, விலை அப்படியே இருக்கிறது என்று ஒரு வாதம் சொல்லப்படுகிறது. நான் இதைப் பற்றி எத்தனையோ முறை விளக்கி யிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டுக்குப் போக, மிகுதியாக இருப்பதாக மதிப்பிடப்படுவது தான் மலையாளத்திற்கு விற்கப் படுகிறது. விவசாயிகள்—தனி விவசாயிகள்—தாங்கள் உற்பத்தி செய்வதில் தங்களையே தேவைக்கு வைத்துக் கொண்டு பாக்கியை விற்குதான் அவர்கள் சீராக வாழ்க்கை நடத்த முடியும்—விவசாயம் நடத்த முடியும். அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதிலும் கவனம் செலுத்துகிறோம். உற்பத்தி செய்து மற்ற நாடுகளுக்கு விற்க வேண்டும். அப்படி விற்க வில்லையென்றால் விலை ரொம்பவும் குறைந்து போய்விடும். ஒரு சமயத்தில் விற்க முடியாமலேயே போய்விடும். சில ரகங்கள்—குறுவை போன்ற நெல் வகைகள்—மலையாளத்தில் தான் சுலபமாக விற்கக்கூடும். மலையாளத்திற்குப் போகக் கூடாது என்று வைத்து விட்டால் தஞ்சையிலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதனால் அவர்களுக்குக் கவலை ஏற்படும்—தொல்லைகள் ஏற்படும். சிறிசில தானியங்களை வற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். விற்கக் கூடிய உபரி தானியம் இருக்கிறதா என்றால் இந்த ஆண்டிலேயே இருக்கிறது என்று தான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி ஏறுவதற்கு வேறு சில குறைகள் இருக்கின்றன. அதை நாம் ஆராயத்தான் வேண்டும். விஞ்ஞானிகள் ஆராயத்தான் வேண்டும். அதை ஆராய்ந்து கட்டுப்படுத்தி கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவ்வாறு செய்வதில் தான் கட்டுப்பாடு—விலை கட்டுப்பாடு—செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. தவிர்க்கக் கூடுமானால், கட்டுப்பாடு வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம், இதிலே தலையிட வேண்டாம்—வியாபாரத்திலே தலையிட வேண்டாம்—உற்பத்தியாளர்கள் விற்பதிலே தலையிட வேண்டாம்—என்றுதான் தயங்கிக் கொண்டிருந்தோம். இதிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் எல்லோரும், விவசாயிகளும், வியாபாரிகளும் மற்ற எல்லோரும் இதை வரவேற்கமாட்டார்கள், கட்டுப் பாட்டை யாரும் விரும்ப மாட்டார்கள்—இல்லாமல் இருக்கப் பார்ப்போம் என்று பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தோம். தானாகவே குறுவை அறுவடையில் சரியாகி விடும் என்று பார்த்தோம். அடுத்த அறுவடை வரும்போது குறையலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறோம், இதை கவனித்து வருகிறோம் என்று நான் சொல்லிக் கொண்டு வந்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவு இருக்கலாம். குறுவை அறுவடை ஆயிற்று. அதற்கப்புறம் நடைபெறுகிற அறுவடைக்குப் பிறகு கூட விலை குறையவில்லை. சில இடங்களில் விலை குறையும்—பிறகு ஏறி விடும். நிரந்தரமான குறைவு இல்லை. நிரந்தரமாக கட்டுப்பாட்டாக இல்லை. ஆகையால் தான் கண்ட்ரோல் என்று ஓரளவுக்கு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1959]

விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த—அதிக பட்ச விலை நிர்ணயித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதாக இருந்தது. இதைப் பற்றி நாங்கள் மத்திய சர்க்கார் ரிடத்திலே வற்புறுத்தினோம். ஒரு ராஜ்யத்தில் மட்டும் ஏற்படுத்தினால் போதாது, ஒரு ராஜ்யத்திற்கும் இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கும் புழக்கம் இருக்கும்போது ஒரு ராஜ்யத்தில் மட்டும் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தினால் பலன் இருக்காது, அதிக பட்ச விலை நிர்ணயம் செய்வதிலே தென் மண்டலத்தில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் பொறுத்தமாக இருக்க வேண்டும்; வண்டிச் சத்தம் போன்றதற்கு மாஜின் வைக்கலாம், ஒவ்வொரு ரகத்திற்கும் ஏற்ற மற்ற ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகிற ரகத்திற்கும் ஒரே விலை இருக்க வேண்டும், வண்டிச் சத்தத்திற்கு மாஜின் கொடுக்கலாம்—இந்த ராஜ்யத்திலே கூட ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் தஞ்சையிலிருந்து அரிசி ராமநாத புரம் ஜில்லாவிற்கும் சேலம் ஜில்லாவிற்கும், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிற்கும் போக வேண்டுமானால், சென்னைக்கு வரவேண்டுமானால் மாஜின் வைத்திருக்கிறோம்; விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பதிலே அடிப்படை விலையோடு கூடக் கொடுப்பதற்காக மாஜின் வைத்திருப்பதை கணம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள்—இந்த மாதிரி மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தினோம். பிரைஸ் கண்ட்ரோல் வைப்பது அவசியம் என்று எல்லோரும் உணர்ந்தார்கள். எல்லா ராஜ்யங்களும் உணர்ந்தன. எல்லா ராஜ்யங்களும் ஒப்புக் கொண்டன. டில்லியில் இதைப் பற்றிப் பேசிய போது எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் சேர்த்து, அந்தந்த ராஜ்யங்களுக்குத் தனித்தனியாக நோட்டிபிகேஷன் வரவேண்டும். எந்தெந்த ரக நெல்லுக்கு, அரிசிக்கு, மற்ற தானியங்களுக்கு எப்படி விலை நிர்ணயிப்பது என்று ராஜ்யங்களைக் கலந்து ராஜ்யங்களின் யோசனைப்படி மத்திய சர்க்கார் இந்த நோட்டிபிகேஷனைப் பிரசுரிக்க வேண்டும், எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்தி வந்தோம். அதையும் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது. எல்லா ராஜ்யங்களும் ஏற்றுக் கொண்டன. அதன்படி சென்னை யிலே பிப்ரவரி 2-ம் தேதி அதிக பட்ச விலை நிர்ணயம்—விலை கட்டுப்பாடு—அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. அது பிரயோகத்திற்கு வந்தது என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். அதோடு அதிக பட்ச விலை நிர்ணயிப்பதில், விலை நிர்ணயத்தை நாம் நடவடிக்கைக்குக் கொண்டு வந்து சீராகப் பிரயோகிக்க வேண்டியதற்காக ஓரளவு தானியங்களை வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் மற்ற ராஜ்யங்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. ஓரளவு வாங்குவது முக்கியமாக இந்த ஏற்பாடு எவ்வளவு அமுல் நடக்கிறது என்பதை அறிவதற்கு ஒரு சாதனம். விலை கட்டுப்பாடு நடைபெறுகிறதா இல்லையா என்று இதை அமுல் நடத்த வேறு வழியில்லை. இது தான் ஒரு முக்கிய சாதனம். அந்த மாதிரி வாங்குவது இதற்காக மட்டுமல்ல. அவசியமானால் நியாய விலை கடைகளுக்கு இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அது மட்டுமல்ல. வேண்டுமானால் மழை குறைந்து விளைச்சல் குறைந்து போனால் இது பப்பர் ஸ்டாக்காகப் பயன்படும். இந்தக் கொள்முதல் பற்றி முன்னமேயே விளக்கியிருக்கிறேன். நாம் வாங்குவதற்கு மட்டுமல்ல இந்த அதிகபட்ச விலை. அதிகபட்ச விலையை நிர்ணயித்திருப்பதற்கு ஏற்றவாறு சில்லரை வியாபாரம் நடைபெறவேண்டும். அதற்கு மேல் போகக் கூடாது. அம்மாதிரி சீராக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அப்படி நிறைவேற்றப்பட்டால் நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அவசியம் இருக்காது. எல்லாக் கடைகளும் நியாய விலைக் கடைகளாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். ஆக இருக்க வேண்டுமென்று இந்த விலை கட்டுப்பாடு உத்தரவு வந்தது. பிப்ரவரி மாதம் 2-ம் தேதி இந்த விலை கட்டுப்பாடு உத்தரவு வந்தது. இந்த விலைகளை அவ்வப்போது நிர்ணயித்து வருகிறோம். ஆனால் இப்போது இருக்கிற நிலையிலே அது இன்னும் சீராக அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. அதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக, முதலிலிருந்து கட்டுப்பாடு என்றால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பாதிக்கப்படவதற்காக நினைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குத் திருப்தி இருப்பதில்லை—இதிலே வருத்தம் தான் ஏற்படுகிறது—அவர்கள் தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டுகிறார்கள். வியாபாரிகள்தான் முக்கியம் என்று பொதுவாகக் கூறவில்லை. முன்பு ஓரளவு விலை ஏற்றத்திற்கு ஸ்பெசுலேஷன் தான் காரணம் என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். விலை அதிகமாக இருக்க

[9th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இருந்தாலும் குறைத்து விற்க முடியும். நான் பார்த்திருக்கிறேன் பல மாவட்டங்களில். எதற்காக அரசாங்கம் தலையிடுகிறது, எதற்காகக் கட்டுப்படுத்துகிறது, இந்த விலைக்கு வாங்குகிறவர்கள் இருந்தால் நாங்கள் விற்பனை கொள்கிறோம் என்ற எண்ணம் வியாபாரிகளிடத்தில் காணப்படுகிறது. அதுதான் அடிப்படையாக இருக்கிறது. அந்த எதிர்ப்பினால்—இல்லாத கஷ்டங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். இருக்கிற கஷ்டங்களும் உண்டு. ஆனால், இல்லாத கஷ்டங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள், 'கண்ட்ரோல் வைத்து விட்டீர்களே, அது இல்லை, இது இல்லை' என்று.

உணவுப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கவேண்டுமென்றால், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், இதை ஸ்டேட் ட்ரேடிங் முறையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதை எல்லா ராஜ்யங்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றன. எவ்வாறு இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கலாம் என்று ராஜ்யங்களின் அபிப்பிராயங்கள் கோரப்பட்டன. அதன்படி, இந்த ராஜ்யமும் தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை, திட்டமாக உருவாக்கி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி இருக்கிறது. இதை நாம் மட்டும் பிரசுரிப்பதில் பயன் இல்லை. ஏனென்றால், இது எல்லோரும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டியது. நேற்று முன்தினம் கூட நான் கேரள முதலமைச்சரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவரும் இதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். நாங்கள் உருவாக்கிய திட்டத்தைப் பார்த்து கேரள அரசாங்க முதலமைச்சர் அவர்கள், 'அது சரியான திட்டம்' என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். "திட்டத்தை நான் பார்த்தேன்; அது நல்ல திட்டம்" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

ஆனால், இப்பொழுதிருக்கும் ஒரு நிலையிலே, அரிசி விலையை நிர்ணயித்துக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு, ஓரளவு நாம் அரிசியை வாங்குவோம் என்று உத்தேசித்து இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி வாங்குவது என்பது இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் திட்டமாகும். இதைப்பற்றி கணம் அங்கத்தினர்கள் பேசுகையில், "என் இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி மட்டும் வாங்குகிறீர்கள்? ஏன் இன்னும் அதிகமாக வாங்கக் கூடாது?" என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது நாம் வாங்குவது வியாபாரிகளிடத்திலிருந்து; மில்லிலே குத்திகிறார்களே, அந்த இடத்திலிருந்து. 'என் உற்பத்தியாளர்களிடத்திலிருந்து நேரடியாக 'ஸெலி' வைத்து வாங்கக் கூடாது?' என்று ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். மறுபடியும் பழைய நினைவு வரவேண்டாம். இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும், அவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டாம் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணம். 'விவசாயிகளிடம் ஒன்றையும் மிச்சம் வைக்காமல் சாப்பாட்டுக்குக் கூட மிச்சம் வைக்காமல் எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்களே' என்று சொல்லக்கூடும். ஆகவே, நாம் விவசாயிகளிடம் போகவேண்டாம், விவசாயிகள் தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டது போக, மிச்சம் என்று எதை விற்கப் போகின்றார்களோ, அந்த marketable surplus-ஐத்தான் நாம் ஓரளவு வாங்குவது என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அவர்களிடம் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அதில் பாதியை நாம் வாங்கி வைத்துக்கொள்வோம் என்பது திட்டம். தமிழ் நாட்டில் மொத்த மார்க்கட்டின் ஸர்ப்ளஸ் பத்து லட்சம் டன் அரிசி என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், அந்தப் பத்து லட்சத்தில் ஐந்திலொரு பாகத்தை, அதாவது இரண்டு லட்சம் டன் அரிசியை வாங்குவது போதும் என்பது இப்போதைய ஏற்பாடு. இதையும் வியாபாரிகளிடமிருந்து தான் வாங்குகிறோம். குறைந்த விலைக்கு வாங்குகிறோம். இந்த இரண்டு லட்சம் போக பாக்கி எட்டு லட்சம் டன் அரிசியை விற்கிறவர்கள், இந்த விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்துகிறோம். இது வியாபாரிகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. 'ஸ்டேட் ட்ரேடிங்' வருவதால் எங்களுடைய தொழில் போய்விடுமே என்று. வியாபாரிகள் சொல்கிறார்கள், ஸ்டேட் ட்ரேடிங் வருவதால் யாருடைய தொழிலும் எங்கும் போகவேண்டிய தில்லை. இதை யாராவது செய்து தான் ஆக வேண்டும். பொது நன்மை மையை ஒட்டிச் செய்கிறோம். பிறருக்குக் கஷ்டம் விளைவிக்க வேண்டும் என்று செய்ய வில்லை. அப்படியிருக்க, வியாபாரிகள், கூட்டங்கள்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1959]

கூட்டி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வந்துவிடும் என்றெல்லாம் தீர்மானம் போடுகிறார்கள். மனிதர்கள் இல்லாமல் ஸ்டேட் டிரேடிங் நடக்காது. ஸ்டேட் டிரேடிங்கையும் மனிதர்களையும் வைத்துத்தான் செய்ய வேண்டும். இதனால் ஒருக்காலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வர முடியாது. 28-ந் தேதியன்று ஸ்டேட் டிரேடிங் பற்றி இங்கே விவாதம் வரப்போகிறது. அப்பொழுது இதுபற்றி இன்னும் சில தகவல்கள் கிட்டு மானால், அவைகளையும் இங்கே சொல்லி விளக்கம் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். வியாபாரிகளிடத்தில் ஒருவிதமான அச்சம் இருக்கிறது, இம்மாதிரியெல்லாம் தம்முடைய தலையிலே கை வைக்கிறார்கள் என்று. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் அவர்களிடம் ஏன் ஏற்படவேண்டும் என்பது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. அந்த அச்சம் ஏற்படுவதினாலே இதற்கு ஒரு எதிர்ப்பு காட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள்—பொதுவாக வியாபாரிகள்.

உண்மையிலேயே வியாபாரிகளுக்குக் கஷ்டம் இருந்தால், அதை அவ் வப்போது பரிசீலனை செய்து, அதற்கு வேண்டிய நிவாரணங்களை அளித்துக் கொண்டோன் வருகிறோம். முதலில் விலைக் கட்டுப்பாடு போட்டோம், ஒரே மாதிரி விலை என்று. தஞ்சாவூரிலிருந்து வேறு மாவட்டங்களுக்கு நெல் கொண்டுபோவதென்றால் விலை அதிகமாகிறதே, விலை மார்க்ஜின் வேண்டும் வண்டி சத்தத்திற்காக என்றார்கள். அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டோம். அடுத்தபடியாக, ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி வருகிறது; அவர்கள் மார்க்ஜின் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்; அதனால் இப்பொழுது எங்களுக்கு அரிசி கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கிடைப்பதில்லை என்று அவர்கள் புகார் சொல்வது—உற்பத்தியாளர்கள் கொடுப்பதில்லை, இன்னும் அதிக விலைக்கு விற்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் “கொடுப்பதில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதை நான் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன். அப்படி உற்பத்தியாளர்களிடத்திலே இருந்தால், உற்பத்தியாளர்கள் கொடுக்காமல் இருந்தாலும், ஏதோ எப்படியும் வரும் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். இம்மாதிரி ஒரு எதிர்ப்பு எப்படி ஏற்பட்டது என்றால், அதையும் நான் விளக்க வேண்டும். என்னென்றால், எல்லா ராஜ்யங்களிலும் இந்தக் கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது; மத்திய அரசாங்கமும் ஒப்புக் கொண்டது. பிப்ரவரி மாதம் 2-ந் தேதி நாம் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்தோம். அதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாகக் கூட நாம் கொண்டுவந்திருக்க முடியும். ஆனால், மற்ற ராஜ்ய அரசாங்கங்களோடு கலந்து, எல்லாவற்றையும் பேச வேண்டியிருந்ததால் பிப்ரவரி 2-ந் தேதிக்கு முன்னே இந்தக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவர முடியவில்லை. எனக்கு அவசரம்—நம் ராஜ்யத்தில் அறுவடை ஆவதற்கு முன்பே இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்பதிலே. அறுவடைக்குப் பிறகு வந்தால் என்ன பயன்? அதனால்தான் அவசரமாக இருந்தோம். இருந்தாலும் பிப்ரவரி மாதம் 2-ந் தேதியன்று இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் நோடிபிகேஷன் வந்தது. அதே போன்று அண்டை ராஜ்யங்களிலும் வர வேண்டும் என்று நினைத்தோம். அதன்படி உடனே ஆந்திராவிலே வந்தது; மைசூரிலும் வந்தது. ஆனால், கேரள ராஜ்யத்திலே இன்னும் வரவில்லை. நான் 6-ந் தேதி கேரள முதலமைச்சரைக்கேட்டேன். “வந்துவிடும்” என்று சொன்னார்கள். 6-ந் தேதி கேரள சட்ட மன்றத்திலே உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட, “வந்துவிடும்” என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம், “வரவில்லை, இன்னும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறது, வரும்” என்று சொல்கிறார்கள். அதை எதிர்பார்த்து, இந்த மன்றத்திலே சொன்னேன். கேரள அரசாங்கத்திடமிருந்து எங்களுக்கு வந்த தகவலை வைத்துக்கொண்டு, டெல்லிக்கு எழுதி அனுப்பி விட்டோம் என்று சொல்கிறார்களே, நமக்கு எப்படி வந்ததோ அம்மாதிரி அவர்களுக்கும் ஒரு நாள் இரண்டு நாளிலே வந்துவிடும் என்ற எண்ணத்தில், “இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்களிலே கேரள நோட்டிபிகேஷன் வந்து விடும்” என்று இந்த மன்றத்திலே அன்று சொன்னேன். ஆனால், இதுவரையில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்று காலைப் பத்திரிகையை நான் சரியாகப் பார்க்கவில்லை. என்னென்றால், இன்றுதான் நான் வந்தேன்.

9th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்று காலைநிலும் வரவில்லை.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒரு மாதத்திற்குமேல் ஆகிறது . . .

SRI N. K. PALANISAMI : கேரள அரசாங்கம் பொய்யா சொல்கிறார்கள்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்வியை அவர்களிடம் கேட்கவேண்டும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள். இதுவரையில் வரவில்லை. நம் அரசாங்கக் காரியதரிசி அடிக்கடி விசாரித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள்.

SRI S. B. ADITYAN : ட்ரங்க் டெலிபோன் பண்ணிப் பார்க்கலாமே.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லாம் செய்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டபோது, “இன்னும் கேரளாவிலிருந்து ப்ரோபோசல் வரவில்லை” என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, கேரள உணவுக் காரியதரிசியைக் கேட்டார்கள் நம்முடைய அரசாங்கக் காரியதரிசி. இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, “நாங்கள் அனுப்பி வைத்தோம்” என்று சொன்னார்கள். யார் பேரிலும் குற்றம் சொல்லவில்லை. கனம் பழனிசாமி அவர்கள் இதற்கு ஆத்திரப்பட வேண்டாம். நான் யார் பேரிலும் குறை சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. கேரள அரசாங்கத்திடம் தகவல் வந்தது நம்முடைய அரசாங்கக் காரியதரிசிக்கு. “ப்ரோபோசல் அனுப்பி விட்டோம்” என்று. அதை நம்பித்தான் நான் மன்றத்திலே சொன்னேன். “இரண்டு நாளிலே வரவில்லை” என்று, திரும்ப மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ட்ரங்க் டெலிபோன் செய்து பேசினோம். “இன்னும் வரவில்லை” என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்க உணவு அமைச்சர் பதிலளிக்கையில்—பத்திரிகையிலே வந்ததை நான் சொல்கிறேன் “அனுப்பி விட்டார்கள், வந்துகொண்டிருக்கிறது” என்று கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுதான் நிலைமை. இன்று வரையில் கேரளாவில் வரவில்லை. அதனால், அங்கு விலை அதிகமாக விற்கிறார்கள். விலைக் கட்டுப்பாடு இல்லை. விலைக் கட்டுப்பாடு இல்லாததால் சிக்ரல் ஏற்படுகிறது. இப்படி விலைக் கட்டுப்பாடு இல்லாத காரணத்தால்தான் அரிசியோடு நிலலாமல் இங்கிருந்து அதிகமாக, கணக்கில்லாமல் நெல்லும் அங்கே போகத் தொடங்கியது. அரிசி போனால் கணக்குத் தெரியும். நம்முடைய மில்லிலே குத்துகிறார்கள். எவ்வளவு போயிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட முடியும். நாங்கள் கேரள அரசாங்கத்தாரிடம் சொன்னோம்—“ஒளவு நாங்கள் கேமித்து அனுப்பிவைக்கிறோம்; மொத்தமாகக்கூட கொடுக்கிறோம்” என்று. சென்ற மகா நாட்டிலே கூட சொன்னோம். ஒன்றரை லட்சம் டன் அரிசி நாம் அவர்களுக்கு அனுப்ப முடியும் என்று சொன்னோம். நாம் உற்பத்தி செய்வதிலேயிருந்து அவர்களுக்கு இதைக் கொடுக்க முடியும் என்ற தைரியம் எனக்கு இருக்கிறது. வியாபாரிகள் வாங்குவது இல்லை. யென்றால் ஒன்றரை லட்சம் டன் கேரளாவுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று கேரள உணவு அமைச்சரிடம் நான் சொன்னேன். 6-ந் தேதியன்று கேரள முதலமைச்சரிடம் நான் சொன்னேன். அதற்கு முன்னாலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் சொல்வது—“ஸ்டேட் டிரேடிங் பூராவாக வந்தால் தான் முடியும்” என்பது. அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுதிருக்கும் நிலையில் ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் ஸ்டேட் டிரேடிங் வைத்துக் கொண்டால் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்பாடு செய்து, மிச்சம் இருப்பதை வாங்கி தேவையானவர்களுக்கு அனுப்ப முடியும்.

கேரளத்தில் கட்டுப்பாடு இல்லை. இன்னும் நோட்டிபிகேஷன் வரவில்லை. நெல் கணக்கில்லாமல் போய்க்கொண்டிருந்தது. ஆகையால்தான் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வந்துறுத்தினோம். நெல் போவதென்றால் அங்கேயாததுடன் போகட்டும், தெரிந்து போகட்டும் என்பது நம்முடைய கருத்து. தஞ்சாவூரிலிருந்து வேறு ஜில்லாக்களுக்கு போக்கூட பர்மிட் இருக்கட்டும்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1959]

நெல் இம்மாதிரி தாராளமாகப் போவதை நிறுத்தவேண்டுமென்று சொன்னோம். அதை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டது. அதைப்பார்த்து, கேரள அரசாங்கம் கூட—என்னிடத்தில் பேசியபோது கூட—குறை கூறவில்லை. இங்கே இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டாம். நெல் போகவில்லை யென்றாலும், கன்யாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் தலைச்சுமையிலே போகலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம்; பர்மிட் மூலமாகப் போகலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம்.

மற்றொன்று; ஆந்திராவிலே விலைக் கண்ட்ரோல் நோடிபிகேஷன் இருக்கிறது. ஆனால், எங்களுக்குத் தெரிந்தவரையில், இந்தக் கட்டுப்பாடு சீராக அமுல் நடத்தப்படுகிறதாகத் தெரியவில்லை. யாரையும் குறை சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நெல்லூர் அரிசி எந்த விலைக்கு வரவேண்டுமோ அந்த விலைக்கு வரவில்லை. நெல்லூர் அரிசியை சென்னை மக்கள் விரும்புகிறார்கள்; எதிர்பார்க்கிறார்கள். நெல்லூர் அரிசி ஓரளவு வந்துகொண்டிருந்தது. அது சீராக வருவதாக இல்லை. அவர்கள் அதிகப்படியானவிலை கேட்கிறார்கள். கட்டுப்படியாகும் விலைக்குக் கொடுக்க அவர்கள் தயாராக இல்லை. என் அந்த நிலை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் தெரியவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் இதை ஓரளவு ப்ரொக்யூர் செய்கிறார்கள். எங்களுக்கு நெல்லூர் அரிசி கிடைக்கவில்லை. நல்ல நெல்லூர் அரிசி கிடைக்காவிட்டாலும் தஞ்சையிலிருந்து கெட்ட அரிசியை வாங்கிக்கொள்வதற்கும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் இணங்குவார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஓரளவு ப்ரொக்யூர் மென்ட் செய்ய வேண்டுமென்றால், கட்டுப்படுத்தின விலைக்கு வாங்க வேண்டுமென்றால் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் கொஞ்சம் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கும் கொஞ்சம் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் பொதுமக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆந்திராவில் விலையைக் கட்டுப்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்றும் தெரியவில்லை.

மற்றும் ஒவ்வொரு தானியங்களின் விலையையும் அந்தந்த ரகத்திற்குத் தக்கபடி விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஒவ்வொரு இடத்திலும் சொன்னார்கள். இன்று இரண்டு மூன்று அங்கத்தினர்களும் அதைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் கன்யாகுமரி ஜில்லாவிற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே விலைவாசிகளைப் பற்றி கேள்வியும் பட்டேன். அங்கும் விலைவாசிகள் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கும் கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டியதுதான்; எந்த நிலையில் குறைக்க வேண்டும் என்பதையும் அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டதான் இருக்கிறது. கட்டுப்பாடு செய்த பிறகு எந்த அளவில் விலைகள் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர்கள் பிரமாதமாகக் கவலை தெரிவித்தார்கள். மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்னதாக நாம் ஏற்று மதி செய்யக் கூடிய நிலையில் இருந்தோம். அப்பொழுது விலை குறைந்து விட்டது. விலை குறைந்துவிட்டதே என்று அப்பொழுது கூக்குரல் இட்டார்கள். இப்பொழுது விலைவாசிகள் கொஞ்ச அளவில் குறைந்துதானிருக்கிறது. ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள், விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகவில்லை, விவசாயக் கருவிகளின் விலை குறையவில்லை, அதிகப் படியாக விற்கப்படுகிறது அதனால் விலையை கட்டுப்பாடு செய்யக் கூடாது என்று ஸ்ரீ கருத்திருமன் போன்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை. அவர் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்கு வருத்தப்படுகிறேன். அவர் சொல்வதிலும் நியாயம் இருக்கிறது. சில இடங்களில் கருவிகளின் விலை உயர்ந்துதான் இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு வந்து இதில் சம்பந்தப்படுத்தக் கூடாது. நான் கன்யாகுமரிக்குச் சென்றிருந்தபோது வியாபாரிகளைச் சந்தித்தேன். கலெக்டரையும் கண்டு பேசினேன்: திருநெல்வேலிக்கும் சென்றிருந்தேன். அங்கும் கலெக்டரைக் கண்டு பேசினேன். உற்பத்தியாளர்களையும்; வியாபாரிகளையும் கண்டு பேசி

அவரவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் பற்றியும் விலைவாசிகளைப் பற்றியும்

[9th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அங்கு விலையைப் பற்றிப் பேசியபோது சிற்சில இடங்களில் விலை குறைந்திருப்பதாகத்தான் சொன்னார்கள். கலெக்டர் கொடுத்த தகவலும் அதுதான். விலைவாசிகள் முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது இரண்டு அணு குறைந்து இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதிகம் குறையவில்லை. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். இதைப் பற்றிய தகவல் கலெக்டரிடமும் வந்திருக்கிறது என்று அவர் சொல்லுகிறார். ஆனால் வியாபாரிகள் ஒரு புகாரைச் சொல்லுகிறார்கள். பொதுவாக உற்பத்தியாளர்கள் தானியங்களைக் கொடுக்க முன் வரமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று புகார் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதிகப்படியான விலை வரும் என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும், கேரளாவிலிருந்து ஆட்கள் வந்து அதிகமான விலையைக் கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு போகலாம் என்றும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி உற்பத்தியாளர்கள் கொடுக்க மறுத்தால் அதை அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்கனவே நமக்கு அதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் இருக்கிறது. அதன்படி எடுத்துக்கொள்ளலாம். அப்படியே சில இடங்களிலும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பிரயோகிக்கத் தயங்க மாட்டார்கள். அவசியம் இருந்தால் எந்த இடங்களில் அதைப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டுமோ அந்த இடங்களில் அதைப் பிரயோகிக்க முற்படுவார்கள். அதற்கு வேண்டிய உத்தரவையும் இப்பொழுது அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறார்கள். தங்களிடம் இருக்கக் கூடிய தானியங்களை விற்க யார் மறுக்கிறார்களோ அவர்களிடமிருந்து எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள முற்படுவார்கள். கணக்குப் பார்த்து அவர்களிடமுள்ள தானியங்களை விற்க எடுத்துக்கொள்வார்கள். இப்படிப்பட்ட புகாரை கன்யாகுமரியில் சொன்னார்கள்.

ஆனால் திருநெல்வேலியில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், இங்கே உற்பத்தியாளர்கள் புகார் செய்கிறார்கள். கன்யாகுமரியில் வியாபாரிகள் புகார் செய்தார்கள். திருநெல்வேலியில் உற்பத்தியாளர்கள் புகார் செய்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், வியாபாரிகள் ரொம்பவும் குறைவான விலைக்குத் தானியங்களைக் கேட்கிறார்கள் என்றும், அந்த விலைக்குக் கொடுத்தால் தங்களுக்குக் கட்டுப்பாடி ஆகாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். மணங்குக்கு மூன்று ரூபாய் வரையில் குறைத்துக் கொண்டு கேட்கிறார்கள் என்றும் புகார் சொல்லுகிறார்கள். சில ரகங்களின் விலை உயர்வாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். விவசாயிகள் கேட்கிற விலைக்கு விற்க முடியவில்லை என்றால், அதை நம்முடைய க்ரெயின் பர்சேசிங் ஆபீஸர் மூலமாக நம்முடைய ஏஜென்ஸிக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்றும், அவர்களை அதை வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய விலையையும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதால் கவலைப்படுவதற்கு வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இடமும் இல்லை. கோளத்திற்கு நெல்லாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். கொஞ்சம் அரிசியாகவும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. கனம் அங்கத்தினர்களும் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இன்றைய நிலையில் தமிழ் நாட்டில் ஏராளமாக தானியம் இருக்கிறது. பற்றாக்குறை என்பதே இல்லை. விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்திருப்பதால் பற்றாக்குறை இல்லாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எல்லா விதத்திலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டதான் வருகிறது. இது பொதுப்படையான விஷயமாதலால் வியாபாரிகளும் இதில் ஒத்துழைக்க வேண்டும். விவசாயிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். பொது ஜனங்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, அவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்கிறோம் என்று உணர்ந்து அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1959]

இப்பொழுது ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகிவிட்டது தென் மண்டல ஜோன் ஏற்படுத்தி. தமிழ் நாடு, ஆந்திரா, மைசூர் கோளா, ஆக இந்த நான்கு ராஜ்யங்களும் சேர்ந்து தென் மண்டலம் என்று ஒரு உணவு மண்டலத்தை அமைத்து ஒரு கட்டுப்பாடு செய்தது. இந்த மண்டலத்தினால் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை என்று நான் சொல்லுவதற்கு தயாராக இல்லை. அதிகப் படியான நன்மை ஒன்று உண்டு. இந்த மண்டலத்தை அமைத்த பிறகு மற்ற ராஜ்யங்களுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தது இப்பொழுது நின்று விட்டது. எங்கே டிமான்ட் இருந்ததோ அங்கு எல்லாம் போய்க்கொண்டிருந்தது. அது இப்பொழுது நின்றுபோய்விட்டது. அதனால் இங்கேயே தான் இப்பொழுது போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வடக்கே கோதுமையின் விளைச்சல் குறைவு. அரிசிக்கு டிமான்ட் இருக்கிறது. அங்கே கோதுமை விளைச்சல் குறைவாக இருப்பதால் கோதுமை சாப்பிட்டவர்கள் எல்லோரும் இப்பொழுது அரிசி சாப்பிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அதனால் அங்கே அரிசி வாங்குவதற்கு முற்படுவார்கள். இந்த மண்டலம் இல்லா விட்டால் அரிசி அங்கு தாராளமாகப் போவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இப்பொழுது போக முடியாது. அப்படிப் போனால் இங்கு அதிகப்படியான பற்றுக்குறை ஏற்படும். பற்றுக்குறை ஏற்பட்டால் அதை சமாளிக்க சர்ப் எஸ் இடத்திலிருந்து போவதற்கு இடமுண்டு. இப்பொழுது ஆந்திராவில் அரிசியைப் பதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை எவ்வளவு நாட்கள்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியும். வெளியில் விட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். கொஞ்சம் நாளைக்குத்தான் அப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியும். அதன் பிறகு நமக்குக் கொடுத்துத் தான் ஆக வேண்டும். வெளியில் விற்க முடியாது. மண்டல அமைப்பு இல்லாமல் இருந்தால் அவைகள் வெளியே தாராளமாகப் போய்விடும். இப்பொழுது மண்டல அமைப்பு இருப்பதால் அவை வெளியே போகவே முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய நன்மை இந்த மண்டல அமைப்பால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தியரி பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. நாம் கணக்குப் போடுகிறோம் ஒரு இடத்தில் உபரியாக இருக்கிறது, ஒரு இடத்தில் பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது, ஆகவே ஒன்றுக்கு ஒன்று சரியாகிவிடும் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது நெல்லூர் அரிசி இங்கே வரவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று நான் ஏற்கனவே விளக்கி விட்டேன். பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்தி இருக்கிறேன். தென் மண்டலத்தை அமைத்துவிட்டால் எல்லாம் தானே நடக்கும் என்பதற்கு இல்லை. இந்த மண்டல அமைப்பு சரி என்று சொல்வதற்கு இல்லை. இது விஷயமாக, மற்ற ராஜ்யங்களும் இப்படியேதான் நினைக்கின்றன. கோளா முதல் மந்திரியுடன் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாக பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவரும் அப்படியேதான் நினைக்கிறார். ஆந்திர ராஜ்ய முதல் மந்திரியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன், அவரும் அப்படியேதான் நினைக்கிறார், மைசூர் உணவு மந்திரியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன் அவரும் அப்படியே தான் நினைக்கிறார். ஆகவேதான் இதில் நாம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்ன செய்யுது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால்தான் ஸ்டேட் ட்ரேடிங் இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். எல்லோரும் அந்த அபிப்பிராயத்தைத்தான் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது இந்த மண்டல அமைப்பு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி இருக்க வேண்டியதில்லை என்பது தான் என்னுடைய முடிவான அபிப்பிராயம்.

11-30
a.m.

ஸ்டேட் ட்ரேடிங் என்றால், ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் 'ட்ரேடிங்' செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு 'ஸ்டேட்டும்' எவ்வளவு உணவு தானியங்கள் கொடுக்கிறோம் என்பதற்கு 'ட்ரேடிங்' செய்துதான் ஆகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சீராகக் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியும். பல பேர் முடியாது என்று சொல்லலாம். சிலர் அவசியமா என்று கேட்கலாம். எந்தக் காரணத்தைச் சொன்னாலும் இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையில் இந்த "ஸ்டேட் ட்ரேடிங்" தான் தகுந்த பரிசுரம் என்பதை நான்கு நாள்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம். மற்ற அரசாங்கங்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றன "ஸ்டேட் ட்ரேடிங்" செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான்கள் வற்புறுத்து

9th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

வோம். இதற்கு மத்தியில் என்ன வகையில் இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க வேண்டுமோ அந்த வகையில் சமாளித்துக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த நாட்டில் உணவு நிலைமையைப் பொறுத்த மட்டில் கவலைப்படுவதற்கொன்றும் இல்லை. இது பற்றி அப்போதைக்கப்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசனைகளையும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். பொதுமக்கள், விவசாயிகள், வியாபாரிகள், சொல்லுகிற யோசனைகளையும் கேட்டு அதற்கேற்றவாறு அப்போதைக்கப்போது நிலைமையில் திருத்தம் செய்து நாங்கள் உணவு நிலைமையைச் சமாளித்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் ஆந்திராவில் "ப்ரொக்யூர்மென்ட்" செய்கிறார்கள். இந்த ஸ்டேட் ட்ரேடிங் முறை அமுலுக்கு வந்தால் இது அனுமதிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஸ்டேட் ட்ரேடிங் எப்படி உருவாக்கப்படுகிறதோ அதைப் பொறுத்த விஷயம் இது. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரை இந்த ராஜ்யத்தின் அபிப்பிராயம் வற்புறுத்திச் சொல்லப்படும்.

SRI M. JAGANNATHAN: "ஸ்டேட் ட்ரேடிங்" வந்த பிற்பாடு "பயர் ஸ்டாக்" ஏற்படுத்திய பின் விற்கும் ஸ்தலத்திலேயே வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். மார்க்கட் சர்ப்பளஸ் 10 லட்சம் டன் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மதிப்பீடு "நோடிபிகேஷன்" வந்த பிற்பாடு செய்யப்பட்டதா? இல்லையா? என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஸ்டேட் ட்ரேடிங் வந்த பிற்பாடு உற்பத்தியாளர்கள் பதுக்கல் முறையில் (ஹோர்டிங்) ஈடுபடுவார்களேயானால் அதைத் தடுப்பது எவ்வாறு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மதிப்பீடு முன்பே கணக்கிடப்பட்டது. இந்த வருஷத்தில் எவ்வளவு விளையும்? எவ்வளவு கிடைக்கும்? என்பதை வைத்துக்கொண்டு மதிப்பிடப்பட்டது. "ஹோர்டிங்" செய்பவர்கள் யாராயினும் அவர்களைக் கண்டுபிடித்து உணவு தானியங்களை எடுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றல் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI: கோவாப்ரேடிங் அர்ப்பன் பாங்குகளுக்கு 10 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எதற்காக?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கோவாப்ரேடிங் பாங்குகள் அரசாங்கத்தின் சார்பாக அரிசியை வாங்கி வைக்கின்றன. அரிசியை முன்னதாகவே வாங்கி வைப்பதற்காக அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கிறது.

* **SRI P. U. SHANMUGAM:** சட்ட மன்றத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கும் 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இதுகாறும் பேசிக்கொண்டுவந்த உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நாட்டில் பற்றுக்குறை இல்லையென்றும், விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறதென்றும், 10 லட்சம் டன் அதிகமாக இருக்கிறதென்றும் சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 10 லட்சம் டன் அதிகமாக இருக்கிறதென்று சொல்லவில்லை. 10 லட்சம் டன் "மார்க்கெடபின் சர்ப்ளஸ்" என்றுதான் சொன்னேன். ஒரு வியாபாரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், தாலுகாவிலும் விற்கக் கூடிய அளவு என்றுதான் குறிப்பிட்டேன்.

[9th March 1959]

* SRI P. U. SHANMUGAM : உபரி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் புள்ளி விவரத்தை நிதி நிலை அறிக்கையில் நிரப்பி இருப்பதைப் பற்றி எனது கட்சியைச் சார்ந்த பலரும் பேசும்போது எடுத்துக் கூறினார்கள். நானும் அதில் குறிப்பிட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் சிலவற்றைப் பற்றி எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1957-58-ல் உணவு உற்பத்தி எவ்வளவு என்ற குறிப்பை அவருடைய அறிக்கையிலே தந்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சர்க்கார் சார்பில் உணவு உற்பத்தியைப் பற்றி வெளியான ஒரு சிறு புஸ்தகத்தில் கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரத்தோடு அமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையில் கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இது வழக்கம்போல் ஏற்படும் அச்சுப் பிழையா? அல்லது புள்ளி விவரம் தவறான முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டதா? இரண்டு புஸ்தகங்களையும் அமைச்சர் அவர்களிடம் தருகிறேன். அவர் இதற்கு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையில், 1957-58-ம் ஆண்டில் நெல்லும், புன்செய் தானியமும் சேர்த்து 49.20 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு புஸ்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் 1957-58-ல் 46.58 லட்சம் டன் உற்பத்தி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய புள்ளி விவரத்தில் 3 லட்சம் டன் வித்தியாசம் வருகிறது. சர்க்கார் சரியான முறையில் கணக்கிடத் தவறி இருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த மாதிரித் தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலரும் இந்த பட்ஜெட் ஒரு உபரி பட்ஜெட் என்றும், அதை வரவேற்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நிதி நிலை அறிக்கையிலுள்ள நிதி அமைச்சர் அவர்களின் வாதத்தைப் பார்த்தால் இது ஒரு உபரி பட்ஜெட் அல்ல என்றுதான் கூறவேண்டி இருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் கொடுத்திருப்பதின் காரணமாக இந்த உபரி நிலைமை குறைந்துவிடும் என்று கூறி இருக்கிறார். ஆகவே இதை ஒரு உபரி பட்ஜெட் என்று எப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சென்ற ஆண்டு இந்த மாமன்றத்திலே இதே நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எதிர்பார்த்தது எத்தனை கோடி என்று பார்த்தால் உள்படியே ஆசனியப்பட்டதக்கதாக இருக்கிறது. அவர் சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தபோது வருவாய் 63 கோடியாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் வரவு 73 கோடியாக இருக்கிறது. ஓராண்டு காலத்தில் நமது மாநில சர்க்காருக்கு எதிர்பார்த்ததை விட 10 கோடி ரூபாய் அதிக வருவாய் கிடைத்திருக்கிறது. 10 கோடி ரூபாய் அதிக வருவாய் கிடைத்திருந்தும் என்ன புதிய திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து சாதித்திருக்கிறார்கள்? புதிய திட்டங்களுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இடமே இல்லையென்று பிரகடனமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நாட்டில் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் “கட்டுப்பாட்டற்ற விலை இருப்பதுதான் காரணம்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். நேற்று முன்தினம் பேசிய தொழில்மைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே பேசும் போது இந்த விலையேற்றத்திற்குப் புதிய ஒரு காரணத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். “உற்பத்திப் பெருகி தேவை பூர்த்தியாகும் வரை பண வீக்கம் இருக்கும்” என்று தொழில்மைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மீண்டும் அந்த வாசகத்தைக் கூறுகிறேன். “உற்பத்தி பெருகி தேவை பூர்த்தியாகும் வரை பண வீக்கம் இருக்கும்” என்று குறிப்பிட்டார். நான் சர்க்காரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்—உற்பத்தி எந்த அளவுக்குப் பெருக வேண்டுமென்று நீங்கள் திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்கள்? அப்படிப் பெருகும் வரை பண வீக்கம் இருக்குமென்றால் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிற விலைவாசி நிமை என்ன ஆகும்? மிகப் பயங்கரமான நிலைமை உருவாவதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறீர்கள்? மேலும்,

9th March 1959] [Sri P. U. Shanmugam]

தொழில்மைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, “விலைவாசி உயர்வுக்குச் சென்னை சர்க்கார் காரணம் அல்ல” என்று குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை சர்க்கார் அதற்குக் காரணம் அல்ல என்றால் யார் அதற்குக் காரணம்? மாநில சர்க்கார் காரணமில்லையென்றால் மத்திய சர்க்கார்தான் காரணமாக இருக்க முடியும். அவ்வாறு மத்திய அரசாங்கம் அதற்குக் காரணம் என்றால், எதற்காக நாம் அவர்களுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்? இந்த விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் “நாம் அவர்களோடு ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதுதான்” என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படியானால் நாங்கள் கேட்கிற “திராவிட நாடு” தான் இதற்குப் பரிசாரம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாகத்தான் பொருளாதார வேற்றுமை இருக்கிறது. இது பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு விளக்கம் தரவேண்டும். கேலியை விட்டுவிட்டு விளக்கம் தரவேண்டும். நாம் திறமையுள்ள நிதி அமைச்சரைப் பெற்றிருக்கிறோம். எட்டு ஆண்டு காலமாக தொடர்ந்து ஒரே நிதி அமைச்சரே இத்துணைக் கடைத்தில் உள்ள வேறு ஏதாவது மாநிலங்களில் இருந்திருக்கிறார்களா என்பது ஐயப்பாடுதான். அந்தப் பெருமை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இவ்வளவு திறம்படைத்த நிதியமைச்சர் இதற்கு விளக்கம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பண வீக்கம் எத்தனை ஆண்டு காலம் இருக்கும்? விலைவாசியை எந்த நிலைமையில் கட்டுப்படுத்தப் போகிறார்கள்? அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரங்களை ஏராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்கள் புள்ளி விவரங்களைக் கேட்கவில்லை. விலைவாசி குறைந்தாக வேண்டும். தேவைக்கேற்ற அளவு வாங்கக் கூடிய அளவுக்குப் பொருளாதார வசதி பெருக வேண்டும். உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் சொல்கிறார்கள். நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக பல லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அதை வரவேற்கிறேன். உணவு உற்பத்தியை ஜப்பான் சாகுபடி முறையைக் கையாள்வதன்மூலம் அதிகமாக்க முடியும் என்று சென்ற தடவை சொன்னார்கள். இப்போதும் குறிப்பிட்டார்கள். சீன முறைதான் சிறந்தது என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்வதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். ஜப்பான் முறை சிறந்தது என்று இந்தச் சர்க்கார் கருதுவார்களானால் அந்த அடிப்படையில் எத்தனை லட்சம் ஏக்கராக்ளன் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இன்னும் எத்தனை ஏக்கராக்ளன் அந்தச் சாகுபடியின்கீழ் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? எடுத்துக்கொண்ட நிலங்களின் விளைவு எவ்வளவு பெற்றிருக்கிறது என்கிற குறிப்புகளை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. நானாகத் தேடிப் பார்த்ததில் இந்தச் சிறு பயிர் விளக்கம் என்ற நூலில்—ஒரு துண்டு விளம்பரத்தில்—ஜப்பான் முறையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட நிலப்பரப்பு 1956-57-ல் 6:39 லட்சம் ஏக்கராதான் இந்த மாநிலத்திலேயே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று காண்கிறேன். நம் மாநிலத்தில் நெல் பயிரிடக்கூடிய நிலம் ஏறக்குறைய 56 லட்சம் ஏக்கராக்ளன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஆறு லட்சம் ஏக்கரா, ஏழு லட்சம் ஏக்கராதான் இந்தச் சாகுபடி முறையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஏன் மற்றவற்றையும் கொண்டு வர முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. இந்தச் சிறிய முயற்சியில் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது வெற்றியா, தோல்வியா? நினைத்தபடி உற்பத்தி இந்த ஆறு லட்சம் ஏக்கராக்ளனிலாவது பெருக்க முடிந்ததா என்கிற குறிப்பு ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை.

சென்ற ஆண்டு இதே மன்றத்தில் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும்போது மனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தப் போகிறோம், அதிகமான பொறுக்கு விதைகளை எல்லாம் உண்டாக்கி விவசாய மக்களுக்கு விநியோகிக்கப் போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, இந்த ஆண்டு சொல்கிறார்கள். விதைப் பண்ணை முறையில் தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பிக்கப்பட்ட பண்ணைகளிலேயே பலவற்றைக் கைவிடவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதாகக் குறிப்பிட்டு

[Sri P. U. Shanmugam] [9th March 1959]

பிடுகிறார்கள். இந்தத் தோல்விக்குக் காரணம் என்ன? இவர்கள் தோல்வி ஏற்பட்டுவிட்டது என்கிற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு விதைப் பண்ணை நடத்துவதே தவறு என்கிற முடிவுக்கு நாம் வந்துவிட முடியாது. ஆனால் ஏற்படுத்திய பண்ணைகளில் தோல்வி ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால் சர்க்கார் அவற்றை எடுத்து நடத்திய முறையில் கோளாறு இருக்க வேண்டும். அதைத்தான் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நீர்ப்பாசன வசதிக் குறைவினாலும், மண் வளக் குறைவினாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட பண்ணைகளை கைவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நிலவளமும், நீர்வளமும் இல்லாத இந்த இடத்தில் விதைப் பண்ணையை ஏற்படுத்தினால் தக்கதாக இருக்குமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்யாமல் சர்க்கார் அதிகாரிகள் அந்த நிலங்களை விதைப் பண்ணைக்காக எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது யார் குற்றம்? விவசாயத்திற்கென்றே இருக்கிற தனி இலாகா, அதற்கென்றே படித்து வந்திருக்கிற அதிகாரிகள் இந்த மாபெரும் குற்றத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் இதை எப்படி நிவர்த்திப்பது? இப்படியெல்லாம் பல மோசடியும், நஷ்டமும் ஏற்படும் என்பதை அறிவுறுத்தித்தான் எங்கள் அண்ணா அவர்கள் அப்போதே குறிப்பிட்டார்கள். விதைப்பண்ணைகளை சர்க்கார் நடத்துவதைவிட தங்கள் தங்கள் நிலங்களில் நல்ல விதைகளை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் அளவில் பரிசு கொடுக்கிற நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்குங்கள் என்று அவர் அன்றைக்குக் குறிப்பிட்டது கேலிப் பொருளாக இருந்துவிட்டது. அடுத்து என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை.

விலைவாசி குறைய வேண்டுமென்று சொல்கிற அதே நேரத்தில் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த முன் வராது—விளைபொருள்களின் விலையை சர்க்கார் நிர்ணயிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொருள்களை கட்டுப்படுத்தி விவசாயிகளுக்குக் கட்டுமான விலைக்குக் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை மிகமிகக் குறைவாகத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். ரசாயன உரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இதுவரையில் கொடுத்திருக்கிற அளவில் கண்டிரோல் விலைக்கு விவசாயிகளிடத்தில் போய்ச் சேர்ந்திருப்பது ஒரு லட்சம் டன்னுக்கு மேல் இருக்காது என்று பகிரங்கமாகக் குற்றம்சாட்ட முடியும். பாக்கியெல்லாம் கோவாப்பரேடில் சொண்டியிலிருந்து கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம் கண்டிரோல் விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யாது—அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாது அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற தானியத்தை மட்டும் குறைந்த விலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முன்வருவது என்றால் நியாயமாகாது. விலை நிர்ணயிப்பது தவறு அல்ல. அதே நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையான விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உபகரணங்களையும், ரசாயன உரத்தையும் சர்க்கார் டெமாண்ட்ரேட்டர்கள் ஆபீஸ் மூலமாகவே விறியோக்கிக் கூடிய திட்டத்தை ஏன் உருவாக்கக் கூடாது? ஏன் அதைவிட்டு முதலாளிகையில் கொண்டு போய்க் கொடுத்து கள்ளச் சந்தையில் பேரம் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். மின்சார சக்தியை ஏராளமான கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்ளும் இந்தச் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற அக்கறை இருந்தால் 50 குதிரை சக்தியை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டாலும், கொள்ளாவிட்டால் ஸ்பெஷல் கரண்டு மினிம்ம் சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளாதவர்கள் கொண்டு வேண்டாம் என்று செய்யக் கூடாதா? சொற்ற ஆண்டுக்கு டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி விதிப்புக் கொண்டு வந்தபோது விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிற எண்ணெய்க்கு இதிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டோம். அதைச் செய்தார்களா? செய்யவில்லை. நாங்கள் எதைச் சொன்னாலும் நீங்கள்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கும் திட்டங்கள் சிலவற்றைச் சொல்லுங்கள் என்றே எங்களிடத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கேட்கலாம். நாங்கள் இன்றைக்குச் சில திட்டங்களைச் சொல்கிறோம். எங்கே அவற்றைக் கொஞ்சம் நிறைவேற்றட்டும் பார்க்கலாம்.

[Sri P. U. Shanmugam] [9th March 1959]

ஒன்று, இரசாயன உரத்தையும், மற்ற விவசாய உபகரணங்களையும் விவசாய டெமாண்ட்ரேட்டர்கள் மூலமாகவே கொடுக்கவேண்டும் என்கிற திட்டத்தைத் தீட்டட்டும். அடுத்து மின்சார சக்திக்கு ஸ்பெஷல் சார்ஜ் வாங்குவதை ரத்து செய்யட்டும். அடுத்து நில அடமான பாங்குகளை உபயோககரமானதாக ஆக்கட்டும். தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற நில அடமான பாங்குகளை விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய மாற்றி அமைக்கட்டும். பொறுக்கு விதை தயாரிப்பவர்களிடையே ஒரு போட்டியை ஏற்படுத்தி உயர்ந்த விதை தயாரிப்பவர்களுக்குப் பரிசு அளிக்கும் திட்டத்தை உருவாக்கட்டும். விவசாயிகள் ஆயில் என்ஜின்களுக்கு உபயோகிக்கக் கூடிய டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி விலக்குக் கொடுக்கட்டும். அந்தச் செலவில் சர்க்காரே ஒரு பங்கை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வரட்டும். இப்படியெல்லாம் நான் சொல்லும்போது விலைவாசி குறைந்துவிடுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கலாம். நல்ல திறமை உள்ளவர்கள். திறமை வாய்ந்த இலாகாவை வைத்திருப்பவர்கள். விலைவாசியைக் குறைக்க அவரால் நல்ல உருவான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது கிராமமாக இராது. ஏன் அதை அவர்களே உருவாக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இலாகா எதுவும் அற்ற எங்களை அவர் எதிர்பார்ப்பதைவிட அவரே அதைச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்ய முடியாமல் அவரைத் தடுப்பது எது என்று கேட்கிறேன். நாட்டு மக்கள் எதிர் பார்ப்பது எல்லாம் புள்ளிவிவரக் கணக்கு அல்ல. நாட்டு மக்கள் விலைவாசி குறையவேண்டும் என்பது ஒன்றைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். தன் கையில் இருக்கிற பெருநுளின் சக்திக்கு ஏற்றபடி குறையவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், “நாட்டில் அரிசி இருக்கிறது. அரிசி இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அந்த அரிசியை வாங்குகிற திறன் மக்களிடத்தில் இல்லை,” என்று. அதற்குக் காரணம் என்ன பொருளாதாரக் கோளாறுதான். பொருளாதாரக் கோளாறுக்குக் காரணம் நாங்களாக இருக்க முடியாது. இந்தப் பொருளாதாரக் கோளாறு எந்த எதிர்க்கட்சியினாலும் உருவாக்க முடியாது. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்—அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் தான் இந்தப் பொருளாதார சிக்கேட்டை—கோளாறுச் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஆண்டுக்கு ஆண்டு விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகிறது. இந்தச் சர்க்காரின் வருவாய் ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஏறிக்கொண்டு போவது போலவே நாட்டு மக்களுடைய அத்தியாவசியத் தேவையான பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. திறமைசாலியான அவர் விலை வாசியின் அளவைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எட்டு ஆண்டு காலமாக நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து வருவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் ஏற்பட்டு 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கேட்கிறேன். முதல் ஐந்தா தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள். இந்தக் கட்டத்திலாவது நீங்கள் வரியில் ஒரு செல்சாக்காசு குறைக்க முன்வந்திருக்கிறீர்களா? இந்தச் சர்க்கார் வரியைக் குறைத்திருக்கிறதா? இல்லை. இது என்னுடைய பகிரங்கக் குற்றச்சாட்டு. ஆண்டு தோறும் மறக்காமல் வரி போட்டு வந்திருக்கிறீர்களே தவிர, ஒரு சல்லி வரியைக் கூடக் குறைக்க முன்வரவில்லை என்று நான் சொல்கிறேன். இந்த ஆண்டு வரி இல்லை, உபரி பட்ஜெட்டாகப் போட்டிருக்கிறோம் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளலாம். முதல் தடவையாக நம் மாநிலத்திலேயே இந்த வரியைக் குறைக்க நாம் தான் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் நான் மிகவும் பெருமைப்படுவேன். விற்பனை வரியையாவது ஓரளவு தள்ளி யிருக்கிறீர்களா? இல்லை. சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட விற்பனை வரி மசோதாவில் “பெரிஷ்யில் ஆர்டிகிள்விற்கு” வரியினின்றும் விலக்கு அளித்திருக்கிறீர்களா? இல்லை. அவைகளுக்குப் போடப்பட்ட வரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. ஏன் உரையை முடிக்கு முன் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த எட்டு ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து இந்த சபையில் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து வந்த பெருமை கனம் நிதி அமைச்சரைச் சாருகிறது.

[Sri P. U. Shanmugam] [9th March 1959]

அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அத்துடன் முதன் முதலாக சென்னை மாநிலத்தில் வரியை நீக்கிய பெருமையும் அவரைச் சார வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அந்தப் பெருமையை மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தேடிக் கொள்ளவேண்டும். கனம் நிதி அமைச்சரை, ஒரு வரியையாவது தள்ளி அந்த பெருமையை அவர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். பல கனம் அங்கத்தினர்கள், இந்த பட்ஜெட் உபரி பட்ஜெட்டா, உபரி இருந்தாலும் அது கரைந்துவிடும் என்று சொல்கிறார்களே, அப்படி இருக்க இது எப்படி உபரி பட்ஜெட் என்று சர்க்கார் பெருமைப்படலாம் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். உபரி பட்ஜெட்டைக் காட்டி தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. வீட்டிலே தான் உபரி பட்ஜெட்டைக் காட்டி பெருமைப்படலாமே தவிர நாட்டு அரசாங்கத்தில் உபரி பட்ஜெட்டைக் காட்டி பெருமைப்பட முடியாது. அரசாங்கத்தார் உபரி பட்ஜெட் போட்டால் நல் ஆக்கத் திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்று நிதி நிபுணர்களை சொல்வார்கள். ஆக்கத் திட்டங்களை பாதிக்கக் கூடிய சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க இந்த அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. ஆனால், பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்து மக்கள் மீது வரியைச் சமத்தவும் இந்த அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. இந்த வருஷம் ரூ. 139 லட்சம் உபரி ஏற்படக்கூடும் என்றாலும், அதற்கும் ஒரு திட்டத்தை வைத்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையையும் இவர்கள் குறை கூறுகிறார்கள் என்றால், இவர்கள் எதைத்தான் குறை கூற மாட்டார்கள் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

அடுத்தபடியாக, 1956-57-ல் எதிர் பார்த்ததற்கு மேல் 2 கோடி ரூபாய் டீரவு கண்டிருக்கிறோம். 1957-58-ல் திருத்திய மதிப்பீடுகளின் படி, எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் 6 கோடி ரூபாய் வரவு கண்டிருக்கிறோம். இதைப் பார்க்கும்போது வருடா வருடம் நாம் எதிர் பார்த்ததற்கு மேலாகவே வருவாய் வருவது தெரிகிறது. இவ்வாறு நாம் எதிர்பார்த்த தற்கு மேலாகவே வருவாய் வருகிறதென்றால், அதற்கு உதவியாக இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பாராட்டவேண்டும். வரி வசூலிக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒழுங்காக வரி வசூலித்தால்தான் சர்க்காருக்கு வருவாய் வரும். ஆகவே நன்றாக வரி வசூலித்திருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை நாம் பாராட்ட வேண்டும். “எதற்காக வரி போடுகிறீர்கள்? செலவைச் சரிக்கட்டுங்கள்” என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சர்க்காரைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்கள். நாடு நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்றால், நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற பணம் வேண்டும். சர்க்காருக்கு பணம் வேண்டுமானாலும், சர்க்கார் வரி போடத்தான் வேண்டும். ஆனால் வரி போடும் சர்க்கார், மக்கள் எவ்வளவு தூரம் வரியைப் பளுவைத் தாங்குவார்களோ, அவ்வளவு தூரம்தான் வரி போடுகிறார்கள். இந்த சர்க்கார் மக்களின் சக்திக்கேற்பத்தான் வரி போடுகிறார்கள். வரி செலுத்தும் சக்தி மக்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்த பிறகுதான் இந்த சர்க்கார் வரி போடுவதற்கு என்று ஆராய்ந்த பிறகுதான் இந்த சர்க்கார் வரி போடுவதற்கு வந்துவிட்டுப் போகிறோம்” என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சர்க்காரிடம் சொன்னால், மக்கள் அதை விரும்ப மாட்டார்கள். மக்களிடமிருந்து எவ்வளவு வசூலாகக்கலாமோ அவ்வளவு வரி வசூலிப்பதில், அந்த அளவிற்கு வரி போடுவதில், தவறில்லை. இனிமேல் வரி போட்டால் மக்கள் தாங்க மாட்டார்கள் என்பதை அறிந்துதான் இந்த சர்க்கார் இவ்வாண்டு புதிய வரிகள் பேரடாமல் உபரி பட்ஜெட் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. “உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது” என்று ஒரு புறத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் கனம் அமைச்சர்

9th March 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

மற்றொரு புறத்தில், விலைவாசிகள் ஏறுமுளமாகவே இருக்கின்றன என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்” என்று பல கணம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுடன், “இதற்குக் காரணம் என்ன என்று எங்களால் சொல்ல முடியாது, நீங்கள் தான் சொல்ல வேண்டும்” என்றும் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்காக காரணங்கள் பலவற்றை, பல கணம் அமைச்சர்கள் பலவாறாகக் கூறினார்கள். விலைவாசி உயர்விற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் பற்றுக்குறை நிதியும் (டெபி லிட் பைனான்சிங்) ஒன்று என்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. இந்த நாட்டை முன்னேற்றமுற் செய்வ வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மத் திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கங்களும் பல திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றுகின்றன. திட்டங்களுக்கு நிறையப் பணம் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது 25 சத விதிகம் பற்றுக்குறை நிதி ஏற்படுத்தினார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், சுமாராக அதைப்போல இரண்டு பங்கு, அதாவது 42 சத விதிகம் பற்றுக்குறை நிதியாக இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. பற்றுக் குறை நிதியில்தான் நம் நாட்டில் பண வீக்கம் ஓரளவு உருவாகிவருகிறது என்பதை மறுக்கமுடியாது. நம் நாட்டில் பணம் இந்த அளவிற்கு வீங்கியது தவறு இல்லை என்பதற்கு கணம் தொழில் அமைச்சரின் உரையில் பதில் இருக்கிறது. பணம் எந்த அளவிற்கு வீங்குவது தவறு என்று அவர் குறிப்பிட்டார். ஜெர்மனியில், பற்றுக்குறை நிதியின் விளைவு என்று அவர் குறிப்பிட்டார். பொருள்களை வாங்க வேண்டியவர்கள் கடைக் வாக ஓர் பண்பை அளவு பொருள்களை வாங்க வேண்டியவர்கள் கடைக் குச் செல்லும்போது கோணிகளில் ரூபாய் நோட்டுகளை எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அந்த அளவிற்கு பற்றுக்குறை நிதி ஏற்படுவது தவறு. நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக ஓரளவு பற்றுக்குறை நிதி முறையைக் கையாள்வது தவறல்ல. மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தின் பிடியில் இருப்பதால்தான் ஏதோ பற்றுக்குறை நிதிக் கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டது, நாம் தனித் திராவிடமாகப் பிரிந்தால் இந்தக் கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டது, நாம் தனித் திராவிடமாகப் பிரிந்தால் இந்தக் கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லாமல் பேசுவதானது, நிதி சாஸ்திரத்தை சரியாகத் தெரிந்துகொள்ளாததன் விளைவு ஆகும். வியாபாரிகளுக்குக்கூட, பாங்குகளில் ஓவர்ட்ராப்ட்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. நன்றாக வியாபாரம் நடத்துவதற்கு வியாபாரிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக பாங்குகள் அவர்களுக்கு ஓவர்ட்ராப்ட்கள் கொடுக்கின்றன. அது அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகை. அதேபோல நாட்டில் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கோ மக்களுக்கோ மத்திய அரசாங்கத்தால் அளிக்கப்படும் சலுகை பற்றுக்குறை நிதி. பற்றுக் குறை நிதி முறையை ஓரளவு கையாளலாம். பற்றுக்குறை நிதியைப் பார்த்து விட்டு, மத்திய அரசாங்கத்தார் நம்மைச் சுரண்டுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அது மக்களிடையே வீண் பீதியை உண்டுபண்ணும். முன்னேற்றகரமான ஆக்கத் திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமானால் பற்றுக்குறை நிதி மான ஆக்கத் திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமானால் பற்றுக்குறை நிதி முறையைக் கையாள் வேண்டியதுதான் என்று நிதி நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பற்றுக்குறை நிதி முறையைக் கையாளும் அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாகத்தான் அம் முறையைக் கையாண்டு வருகிறது. நிலைமை தன்னை மீறிவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ளலாம் அரசாங்கம் விரும்புகிறது. இக்காரணத்தால் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் விரும்புகிறது. மத்திய அரசாங்கம் பற்றுக்குறை நிதி முறையை, மாநிலங்களைச் சுரண்டி வதற்காகக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. இப்போது தமிழ் நாட்டில் பற்றுக்குறை நிதி 140 கோடி ரூபாயாக இருப்பதாக ஒரு கணம் அங்கத்தினர் சொன்னார். அவர் அதை ஆணித்தாமாகச் சொன்னார். எங்கேயிருந்து அந்த விவரத்தை அவர் அறிந்தார், அதை எவ்வாறு அவர் அப்படிக் கணக்கிட்டார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை தந்தியில் வந்த செய்தியைச் சொல்லியிருப்பாரோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது. மாநிலங்களைச் சுரண்டுவதற்காகக் கையாளப்படுவதில்லை. பற்றுக்குறை நிதி முறை பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகவே அது கையாளப்படுகிறது. குடியரசு இந்தியா, முன்னேற்றப் பாதையில் செல்ல முற்படும் போது இம்முறையைக் கையாண்டுதான் ஆகவேண்டும். அந்தக் கட்டத் தில்தான் நம் நாட்டில் அரசாங்கம் இப்போது இருக்கிறது. பற்றுக்குறை

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [9th March 1959]

நிதியினால் நாட்டுக்கு ஏதோ பெரிய ஆபத்து வந்துவிட்டதாவோ வரப் போவதாகவோ சொல்வதானது நாட்டு மக்களைத் தவறான பாதையில் இழுத்துச் செல்வதாகும். பற்றாக்குறை நிதியைச் சமாளிப்பதற்கு பல முறைகளைக் கையாளலாம். பணப் புழக்கத்தை மக்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டுவிட்டால் இப்பிரச்சனையை ஓரளவு சமாளிக்கலாம் என்று கூறப் படுகிறது. இந்த நோக்கத்துடன் தான், நமது மாநில அரசாங்கம் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை நடத்துகிறது. இத்திட்டத்தின் மூலம், மக்களிடம் புழங்கும் பணத்தை உறிஞ்சிவிடலாம். மேலும், இதே நோக்கத்துடன் தான் மாநில அரசாங்கம் கடன்களை எழுப்புகிறது. கடன்களை எழுப்புவதன் மூலம், மக்களிடமுள்ள பணத்தை ஓரளவு உரிஞ்சிவிடலாம். இவைகளை யெல்லாம் செய்தால் பலாவிக்கத்தை ஓரளவு தடுக்கலாம். இந்த இரண்டு முறைகளை நமது மாநில அரசாங்கம் கடைப்பிடித்திருப்பதை நாம் போற்ற வேண்டும். மாநில அரசாங்கம் 6 கோடி ரூபாய் கடன் எழுப்ப விருக்கிறது. அத்துடன், சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திலும் நாம் நல்ல வெற்றி கண்டுவிட்டோம். இவை குறித்து நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். இந்த நடவடிக்கைகள் மூலம் மக்களுக்குள்ள வாங்கும் திறனை (பர்சென்சிங் பவரை) குறைக்கலாம். அவர்களுக்குள்ள வாங்கும் திறனைக் குறைப்பதன் மூலம் நாட்டில் பண விக்ஷத்தை ஓரளவுத் தடுக்கலாம்.

இவைகளைச் செய்வதுடன் மட்டுமின்றி, விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் விஷயத்தில் எவ்வளவு விறுவிறுப்புடன வேலை செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு விறுவிறுப்புடன் வேலை செய்து வருகிறார் நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள். விறுவிறுப்போடு பேசுபவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், விறுவிறுப்போடு வேலை செய்பவர்களில் ஒருவர் நமது விவசாய அமைச்சர். விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, சர்க்கார் ஒரு மானாநாட்டைக் கூட்டி ஹோஸ்டெல் ப்ரைஸை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். பொருள்களை ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கே மொத்த வியாபாரிகள் விற்கக்கூடும். எனவே இந்தக் கட்டுப்பாட்டை ரீடெய்லர்ஸுக்கும் கொண்டு வர வேண்டும். முக்கியமாக உடலையும் உயிரையும் பிரியாமல் சேர்த்துவைத்திருப்பதற்கு அவசியமான என்னைவியல் ஆர்டிகில்ஸ்ஸுக்கும் இந்தக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வர வேண்டும். அரிசி, பருப்பு முதலிய அத்தியாவசியப் பண்டங்களுக்கு இந்தக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வர வேண்டும். ஹோஸ்டெல்ஸ் ப்ரைஸ், ரீடெய்ல் ப்ரைஸ், மாக்ஷிமம் ப்ரைஸ், மினிமம் ப்ரைஸ் இவைகளை நிர்ணயித்துவிட்டால் பலாவிக்கத்தை எவ்வளவோ சமாளிக்கலாம். லா ஆப் சப்ளை அண்ட் டிமண்ட் பாடி, உற்பத்தி அதிகரித்திருந்தால் விலை குறைய வேண்டுமென்று சொல்வது ஸிம்பிள் எக்னாமிக்ஸ். அடிப்படையான பொருளாதாரத்தைப் படிக்கும்போது இதைத்தான் படிப்போம். இன்றுள்ள சிக்கல்களைப் பார்த்தால் அவைகளை எப்படி எப்படி தவிர்ப்பது என்று புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். பெருக்கியிருந்தாலும் பணம் வீங்காது பார்த்து கொள்ள இன்னும் பெருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் சிக்கல்களைப் போக்க வேண்டுமென்று தான், நமது அரசாங்கம் இந்தளவு முன்னேறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

12
noon.

குறிப்பாக விவசாயத்துறையில் 54 லட்சம் ஏக்கரை 57 லட்சமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். 29 லட்சம்டன் அரிசி உற்பத்தியை 32 லட்சம்டன்னாக பெருக்கியிருக்கிறோம். 1,200 பவுண்டு எக்கர் ஒன்றுக்கு சயாசி உற்பத்தி செய்கிறோம். ஜப்பானில் 2,500 பவுண்டு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். சீனாவை எடுத்துக்கொண்டால் எட்டு லட்சம், எண்பது லட்சம் என்றெல்லாம் பேப்பரில் வந்திருந்த செய்தியைப் பார்த்தேன். இது என்ன மந்திரத்தால் உற்பத்தி செய்கிறார்களா என்று பயந்திருந்தேன். மறு நாளை ஒரு திருத்தம் வந்தது, 3000 பவுண்ட்தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்று. சீனாவில் உள்ளதை வைத்துக்கொண்டு நம் நாட்டை ஒப்பிட்டு பார்க்க முடியாது. அவர்களின் போக்கு வேறு, அவர்களின் போர்வை வேறு,

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [9th March 1959]

அங்குள்ள நிலைமை வேறு. ஆகவே சீனாவோடு நம்மை ஒப்பிட்டு நோக்கக் கூடாது. நல்ல முறையில் முன்னேறியிருக்கும் ஜப்பான் நாட்டினுடன் நம்மை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது கிட்டத்தட்ட நாம் அவர்களை எட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் நாம் உற்பத்தியில் மேலும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றால் நமக்கு அகல உழ அதிகம் வாய்ப்பு இல்லை. ஆழ உழவு பயிரிட முற்பட வேண்டும். நாம் இப்பொழுது ரசாயன உரத்தை மட்டும் நம்பியிருந்தால் போதாது. அதை மட்டும் நம்ப நம்ப அதன் விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறது. அதோடு அதைப் பெருவதற்கான வேதனையும் அதிகரிக்கிறது. ரசாயன உரம் மூலம் உற்பத்தி செய்வதால் அரிசியின் ரூசியே கெட்டுப்போய் விடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது எவ்வளவுதூரம் உண்மை என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆக, ரசாயன உரத்திற்காக மட்டும் காத்திராமல் கழிவு, உரம், குப்பை உரம் இவைகளைப் போட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். குப்பை உரத்தை நன்கு உற்பத்தி செய்யலாம். ஆனால் பல முனிசிப் பாலிட்டிகளும் நகராண்மைக் கழகங்களும் குப்பை உரத்தை எடுத்துப் போய் ஒரு இடத்தில் கொட்டி அதன் மேல் சூரிய வெளிச்சம் பட்டு அவைகள் காய்ந்து சரகாகிவிடுகிறது. அதை எருவாக்குவது கிடையாது. ஆகவே இனிமேலாவது நமது அரசாங்கம் குப்பையைக் கொண்டு ஒரு குழியில் கொட்டி அதன் மேல் தண்ணீரைக் கொட்டி அதன் மேல் சாணம் போட்டு அதை நல்ல எருவாக்க முடியும், இதில் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் ரசாயன உரத்தின் விலையும் குறையும். அதோடு கூட நாம் கூடுதல் எருவை உபயோகித்து நமது உற்பத்தியையும் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும் என்றும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால் விவசாய உற்பத்தியை இன்னும் சற்று அதிகரிக்கலாம்.

ஆனால் விவசாய உற்பத்தியின் மேல் இவ்வளவு கவனம் செலுத்துபவர்கள் விதைப் பண்ணைகள் நிறுவுவதில் மாத்திரம் ஏன் ஏமாந்து போய் விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஈரமேயில்லாத இடங்களிலும், பாறைகளாக உள்ள இடங்களிலும் விதைப் பண்ணைகள் ஆரம்பித்தோம் என்பதை நினைக்கும் போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. பாறை நிலங்களிலா விதைப் பண்ணைகள் வைக்க முடியும். விதைப் பண்ணைக்கு, நல்ல தண்ணீர் வேண்டாமா? மண் நன்றாக இருக்க வேண்டாமா? ஆக, தண்ணீர் இல்லாததிலுட்களிலும், மண் கெட்டுப் போயிருக்கிற இடங்களிலும் விதைப் பண்ணைகளை அமைத்து விட்டு எல்லாம் போய் விட்டது, கெட்டுப்போய் விட்டது எல்லாம் என்று சொல்வதை இந்த சபை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இந்த விதைப் பண்ணைகள் பாழாய் போனதற்கு காரணம், ஒன்றில் விவசாயம் தெரியாத அதிகாரிகளின் கையில் அது கொடுக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கவனக்குறைவால் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே, இனிமேலாவது விதைப் பண்ணைகள் நிறுவும்போது, சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகம் மிகக் கவனமாக இருக்கவேண்டும்.

(Mr. Speaker rang the bell.)

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : 15 நிமிடங்கள் ஆகி விட்டதா ?

MR. SPEAKER : பேசுகிறவர்களுக்கு நேரம் போவதே தெரியாது.

*SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : அதிகம் பேச வேண்டுமென்று ருந்தபோதிலும் நேரம் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே கதர் திட்டத்தைப்பற்றி மட்டும் ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். கதர் திட்டத்தை நன்கு விஸ்தரித்திருக்கிறோம். கைத்தறிக்கு கொடுக்கிற சலுகை குறைந்து விட்டது, கதருக்கு சலுகை கொடுப்பதால் என்று சொல்லப்படுகிறது. கதருக்கும் கைத்தறிக்கும் பெரிய வேறுபாடு ஒன்றும் கிடையாது. கைத்தறி நூல் ஆலையில் செய்யப்பட்டு பின்னர் தறியில் போடப்படுகிறது. ஆனால் கதர் விஷயத்தில் நூலையும் கையால் செய்து துணியையும் கையால் நெய்கிறோம். கைத்தறியில், ஒருமிடத்தில் தான் கை பயன்படுகிறது. ஆனால் கதரில் இரண்டிடத்திலும் கை பயன்படுகிறது. ஆகவே, இதை எண்ணிப்பார்த்தால் அதற்கு இவ்வளவு

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [9th March 1959]

ரிபேட்டா, இதற்கு மட்டும் இவ்வளவா என்றெல்லாம் கேட்க மாட்டார்கள். ஆகவே கதருக்கு நாம் அதிகம் ரிபேட் கொடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கதர் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்யும்போது அம்பர் சர்க்காவைக் கொண்டு அதிகம் நூற்பதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். குறிப்பாக பெண்களுக்காக பல அம்பர் சர்க்கா நிலையங்களைத் திறந்து வைத்திருக்கிறோம். இதில் பட்டை போடுவதுதான் பெரிய காரியமாக இருக்கிறது. பட்டை போட உட்கார்ந்தால் அது, பெண்களின் சக்திக்கு முடியாமல் இருக்கிறது. அது அவ்வளவு சலபமாக இல்லை. சுற்றிச் சுற்றி பட்டை போடும் போது பெண்களுக்கு எக் விட்டுப்பெய்விடுகிறது. அதோடு நெஞ்சு வலியும் ஏற்படுகிறது. ஆக, இந்த பட்டை போடுவது மிகவும் கஷ்டமானதொரு வேலையாக இருப்பதால், அதற்கு ஒரு புதிய சர்க்கா தயாராகக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் பட்டை போடுவது எளிதாயிருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது வருவதற்கு முன்னால் பெண்கள் இதை விட்டு விட்டுப் போய் விடுவார்களோ என்று இருக்கிறது. (பெல்) ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், ஆண்களை பட்டை போடுவதற்கும், நூற்பதற்கு பெண்களையும் போட்டு விட்டால் அதாவது கட்டை போடுவதற்கு ஆண்கள் என்றும் நூற்பதற்கு பெண்கள் என்றும் பிரித்து விட்டால் சலபமாக இருக்கும். கஷ்டமான வேலைகளை, ஆண்கள் செய்யலாம். பட்டை போடுவதற்குள்ள ஊதியத்தையும் அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டு போகலாம். ஆக, இப்படி பிரித்துக் கொடுத்தால் நல்லதாயிருக்கும், அப்படிச் செய்தால் இன்று நூற்பதை விட அதிகம் நூற்க முடியும். அடுத்தபடியாக, கடன் வகையில்.

MR. SPEAKER : ஸ்ரீ மீனிவாஸ ஜயர் இப்பொழுது பேசுவார். கணம் அனந்த நாயகி ஒரு விஷயத்தை சொல்லிவிட்டு முடிப்பார்கள் என்று பார்த்தேன். புது விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் என்ன செய்யு ?

SRI R. SRINIVASA IYER : கணம் சபா நாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதிக்கப்படும் இந்த நிதியிலே அறிக்கையை ஆதரித்து நான் யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுமக்களுக்கு திருப்தி அளிக்கக் கூடிய முறையில் நான் இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும், ஏற்கனவே உள்ளதைவிட கூடுதலாகத் தான் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. எந்த அறிக்கையையும் அல்லது எந்தத் திட்டத்தையும் குறை கூறுவது என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்ப்போமே யானால் குறைகளுக்கு வழி இருக்கத்தான் இருக்கும். ஆனால் அதே நேரத்தில் இதற்கு மாற்றுத்திட்டங்கள் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் சர்க்காரை எங்கள் கையில் ஒப்படைத்து விடுங்கள், சர்க்கார் அதிகாரிகளை எங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள், நாங்கள் மாற்றுத் திட்டங்களைத் தருகிறோம் என்று எதிர்க்கட்சியினர் கூறலாம். ஆனால் அது பற்றி பொதுமக்கள் தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறார்கள். திட்டங்களானாலும் சரி அல்லது சர்க்கார் அதிகாரிகளானாலும் சரி அவைகளை யாரிடம் ஒப்படைப்பது என்பது பற்றி மக்கள் தீர்ப்புக் கூறித்தான் இன்று இந்த சட்டசபை நடக்கிறது. இதைப்பற்றிக் கூடுதலாக நான் வேறு ஒன்றும் சொல்லத் தேவையில்லை.

விவசாயம், சிறிய நீர்ப்பாசனங்கள், மின் வளர்ப்பு, கைத்தறி, ரஸ்தாக்கள், கல்வி, ஹரிஜன இலாகா போன்றவைகளுக்கு ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டதை விட இப்பொழுது கூடுதல் தொகைதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நாம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். இருந்தபோதிலும் விலைவாசி குறையவில்லை. இதற்கு காரணம் என்னவென்று பலர் கேட்கிறார்களே தவிர அதற்குள்ள காரணங்களை விளக்கிக் கூறவில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம், எந்த தேசத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் “பார்மர்ஸ் பார்டி” (Farmers Party) என்ற ஒன்றுண்டு. இங்கு, விவசாயத்தில் 80 சதவிகிதம் பெர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நம் காங்கிரஸ் சர்க்காரிலிருந்து 60—40 வாரம் கொண்டு வந்த பிற்பாடு மிராசுதார்களிடம்தான் நாயம் இருக்கிறது என்று கூறுவது தவறு. விவசாயிகளிடமும் இருக்கிறது. அப்படியிருக்க, இப்பொழுது யார்

[9th March 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

கூடுதல் விலை கொடுத்து அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள் என்றால், பாக்கியுள்ள 20 சதவிகிதம் பேர்கள்தான், அதாவது சென்னை போன்ற நகரங்களில் இருப்பவர்களும், இண்டஸ்ட்ரீஸ்களில் வேலை பார்ப்பவர்களும் தான் கூடுதல் விலை கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். கட்சிசேர்த்துக் கட்டுப்பாடாகயிருந்து கூடுதல் ஊதியம் பெரும் சாமர்த்தியம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தி கூடுதலாக இருப்பதுதான் ஒரு காரணம். இரண்டாவதாக, அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் “டெபிவிட்பைனான்சிங்”. அதனால் ஜாஸ்தி பணப்புழக்கம் இருக்கிறது. அதனால்தான் விலைவாசியும் உயர்ந்திருக்கிறது, வாங்கக் கூடியவர்களும் வாங்குகிறார்கள். விலையுயர்ந்துபோய் விட்டது, அரிசியின்விலை உயர்ந்து போய் விட்டது என்று சப்தம் போடக்கூடியவர்கள் விவசாய உற்பத்திக்கு தேவையான உபகரணங்களின் விலைகள் உயர்ந்து போய் விட்டது, உற்பத்தி செலவு அதிகமாகி விட்டதே என்று உற்பத்தி செய்பவர்களுக்காக வாதாடுவதற்கு நாதன் இல்லை. அதற்கு “பார்ட்டி” இல்லை. இந்த முறையிலே விவசாய உற்பத்தியை கவனிக்காமல், அதனுடைய செலவை கவனிக்காமல் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த நிலைமை விரிவாக விளக்கிக் கூறப்பட்டிருந்தால், இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் விலை போடப்பட்டிருக்காது. கொஞ்சம் ஆதாயமாக இல்லாவிட்டாலும், கட்டுப்படியாகக்கூடிய ஒரு நிலையிலே இந்த விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும். நேற்று தஞ்சையிலே ஸ்ரீமான் வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களும், ஸ்ரீமான் டி. கே. சங்கரவடிகேலு அவர்களும் தென் ஆற்காடு, தஞ்சை, திருச்சி ஆகிய ஜில்லாக்களிலுள்ள மொத்தமாக வழங்குகிறவர்கள், விற்பவர்கள், மில் வியாபாரிகள் ஆகியோர்களைக் கூட்டி ஒரு பெரிய கூட்டம் நடத்தினார்கள். அங்கே இதுபற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. எல்லோரும் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய உற்பத்திச் செலவைப் பார்த்து கொஞ்சம் விலையை கூட்டிக்கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் அதற்கு “எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை, மத்திய சர்க்கார் இதைப் பார்க்கவேண்டும்” என்று பதில் சொன்னார்கள். நான் ஒன்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்திச் செலவை உணர்ந்து, விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய சாதனங்களின் விலை உயர்வை உணர்ந்து, அதற்குள்ள விலையை ஏதோ மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போட்டாவது நிர்ணயம் செய்யுங்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விலை அதிகமாக எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு முன்பு, சில்லரை விலையில் சென்னைப் படிக்கு எவ்வளவு விலை குறைவாக இருந்தால் நியாயம் என்பதையும் கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது 12 அணுவாக இருந்தால் நல்லது என்று சொல்லுகிறார்கள். 14 அணுவாக இருக்கலாம் என்று சொன்னால், அதை வைத்துக் கொண்டு விலையை ஏற்றவேண்டியதாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் தலையிட வேண்டுமென்பது இல்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER : நான் ஜாஸ்தியாக விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நியாயமான விலைக்கு விற்கவேண்டும். எந்தத் தொழிலிலும், உற்பத்தியாகக்கூடிய எந்தப்பொருளுக்கும் அதற்குத்தகுந்தபடி ஊதியம் கொடுத்தால்தான் உற்பத்தி பெருகும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் அதிக அக்கரை கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்று முதலாவதாக பேசிய சோஷியலிஸ்டு லீடர் அவர்கள் “அரிசி விலை குறைந்திருக்கிறது” என்று சொல்லுகிறார்கள், அரிசி அகப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். எந்த இடத்தில் அரிசி அகப்படவில்லை? பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், கும்பகோணம் முதலிய இடங்களிலே படி 12½ அணுவைக் விற்கிறது. இந்த முறையிலே அரிசி விலை கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி இன்னும் ஜாஸ்தியாகப் பேசினால் மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு அவகாசம் இல்லாத நிலைமை இருப்பதினால், இதைப்பற்றி நான் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. மூட்டை 1-க்கு பருத்திக்கொட்டை ரூ. 28—8—0 விற்கிறது. கடலைப்பூண்டுக்கு 24 ரூபாய் விற்கிறது. இது இரண்டுமில்லாமல் எப்படி

578

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1959-60

[Sri R. Srinivasa Iyer] [9th March 1959]

விவசாயம் செய்ய முடியும்? கூலி 12 அணுவாக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ. 1-8-0 ஆக இருக்கிறது. 1-8-0 ரூபாயாக இருந்த ஏர்க்கூலி இப்பொழுது 2 ரூபாயாக இருக்கிறது. நான் இவைகளை யெல்லாம் பற்றி விரிவாகப் பேசத்தேவையில்லை. வரங்குகிறவர்களுக்கும் விற்பவர்களுக்கும் நியாயமான ஒரு விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று நான் வணக்கத் துடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே, **Retail Price fix** செய்ய வேண்டும். அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் “ப்ளோர் ப்ரைஸ்” **floor Price** வில்லேஜ் ப்ரைஸ் (**Village Price**) **fix** செய்யுங்கள். எந்த விலைக்கு கிராமத்தில் **Millers** வாங்கக்கூடும், அதற்கு மேல் எவ்வளவு கட்டுப்படியாகும் என்பதைப் பார்த்து **Retail Price fix** செய்யுங்கள். மத்திய சர்க்கார் விலையை நிர்ணயித்தார்கள். அந்த விலைக்கு ஆந்திர சர்க்கார் கொள்முதல் செய்கிறார்களா? அது பற்றி யாரும் கேட்பது இல்லை. நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்கார் சொன்னபடி கொள்முதல் செய்வதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த உத்திரவு டிசம்பர் 12-ம் தேதியே போடப்பட்டிருந்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து 57 சத விதம் அரிசி வெளியே போயிருக்காது. அப்பொழுது விற்பவர்கள் நல்ல லாபத்திற்கு விற்பவர்கள். இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்தவர்கள் இப்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த விலை கட்டவில்லை என்று கட்சி பேசுகிறார்கள். அதற்காக சர்க்கார் ஏராளமாக ஜாஸ்தி விலை கொடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. இப்பொழுது தீர்வை வசூலிக்கக்கூடிய நேரத்திலே நெல் வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. சுட்டுறவுச் சங்கங்களை வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டால், “கோடவுன் இல்லை” 2½ லட்சம் டன் அரிசி நெல்லை கொள்முதல் செய்து வைத்துக்கொள்வதற்கு “கோடவுன்” வசதி எங்கு இருக்கிறது? எத்தனை மாதங்கள் அதை வைத்துக் கொள்வீர்கள்? தஞ்சாவூரில் நடந்த கூட்டத்தில் கூட, விவசாயிகள் கிஸ்தி செலுத்த போதிய பணம் இல்லை, தாலுகா கச்சேரி வாசலில் நெல்லைக்கொண்டு வந்து கொட்டிவிடுகிறோம். ஏதாவது கொஞ்சம் ஒட்டிக்கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். ஏதாவது “ஸ்பலிடியோ” போனஸோ கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். நேரடியாக சர்க்காருக்குக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிற விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் ஏதோ கொஞ்சம் போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு செய்து, அந்தத் தொகையை பின்னால் விலையில் கூட வைத்து விற்பதில் கூட 13 அணுவைக் மேல் அரிசி போய்விடாது.

அடுத்தபடியாக, விவசாய உற்பத்தியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஸ்பெயினில் 3,234 பவுண்டும், இத்தாலியில் 3,105 பவுண்டும், ஜப்பானில் 2,250 பவுண்டும், சைனாவில் 3,000 பவுண்டும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. நாம் 900 பவுண்டிலிருந்து இன்றைக்கு 1,300 பவுண்டுக்கு வந்திருக்கிறோம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நல்லபடி விவசாயம் செய்தால் 2,500 பவுண்டு கிடைக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல உரம் சரியான காலத்தில் சரியான விலைக்கு சப்ளை செய்தால் தஞ்சாவூர், திருச்சி ஜில்லாக்களில் 2,000 பவுண்டு உற்பத்தி கிடைக்கும், ஜாஸ்தியாக விளையக்கூடிய ஜப்பானிய முறையை மேலும் கையாண்டால், நாம் ஜாஸ்தியாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஜாஸ்தியாக உற்பத்தி செய்தாலும் கேரளா தலைவலி எப்பொழுதும் இருக்கிறது. எப்பொழுதும் அது பற்றாக்குறை தேசம். ஆந்திரா, மைசூர், மதராஸ், கேரளா ஆகிய நாளுக்கு ராஜ்யங்களையும் சேர்த்து ஸோனல் கவுன்சில் ஏற்படுத்தியிருப்பதில் சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் கஷ்டப்படுகிறோம். மைசூர் பற்றாக்குறை அல்ல, சரிக்கட்டி விட்டார்கள். ஆந்திரா ராஜ்யத்தில் உபரியாக இருக்கிறது. ஆனால் ஆந்திராவுக்கும், கேரளாவுக்கும் தூரம் அதிகமாக இருப்பதினால் ஆந்திரா அரிசி கேரளத்திற்குப் போகவில்லை என்று காரணம் காட்டப்படுகிறது. ஆகையினால் ஆந்திராவிலிருந்து வரும் அரிசியும் தடைப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்துக்குத் தேவையான உணவு எவ்வளவு என்பதை வரையறுத்து, அந்த அளவு வரையில் வேறு இடத்திற்கு வெளியே கொடுக்கக்கூடாது என்று முடிவு செய்தால் ஒழிய, இந்த ஸோனல் கவுன்சில் சரியாக வேலை செய்யாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

9th March 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு “சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வது மிகவும் அவசியம். நிதி நிலை அறிக்கையில் கூட சிறிய நீர்ப்பாசனத் துறையில் விரிவான திட்டங்களை ஏற்று நடத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. அவைகளை நல்ல முறையில் பயன் படுத்திக் கொள்வது நமது கடமை” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 172 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டளைக் கால்வாய்த் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 20,000 ஏக்கர் ஜலம் பாயும். 18½ லட்ச ரூபாய் செலவில் **Mettur Canal Scheme** (**Salem and Coimbatore districts**) என்ற மற்றொரு திட்டத்தில் 45,000 ஏக்கர் ஜலம் பாயும். எங்களுக்கு ட்டுக்கோட்டை. தாலுகாவில் 9 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 8 திட்டங்கள் நிறைவேறினால் 9,000 ஏக்கர் ஜலம் பாயும், அறந்தாங்கி தாலுகாவில் 8 லட்ச ரூபாய் செலவில் 9 திட்டங்கள் நிறைவேறினால் 7,500 ஏக்கர் ஜலம் பாயும். சிறிய அணைகள் 1 லட்சம், 1½ லட்சம் ரூபாய் செலவில், 2 லட்சத்திற்கு மேல் இல்லை, பல கட்டலாம். இப்பொழுது ஒரு அணைக்கட்டு கட்டி 9 ஏரிகள் பாயக்கூடிய திட்டம் ஒன்றை மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் வெகு சீக்கிரமாக அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மற்றொரு அணைக்கு இப்பொழுது அஸ்திவாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி மிகவும் சந்தோஷம் அடைகிறேன். அதனால் அறந்தாங்கி தாலுகாவில் 48 குளங்கள் பாயும்.

எஸ்டேட் அபாலிஷனில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஜமீன் இனாம்கள், குளங்கள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்மீது அவைகள் மராமத்து செய்யப்படவேண்டும். பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி தாலுகாக்களில் லி. எம். ப்ராஜக்ட் இல்லாத பகுதியிலே நல்ல முறையில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அங்கே நல்ல பூமி, நல்ல பிரயாசைப்படக்கூடிய குடிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுத்தால் டெல்டா பிரதேசத்தில் செய்யக்கூடிய அளவிலே அங்கே வெள்ளாண்மை செய்துவிடுவார்கள். அறந்தாங்கி தாலுகாவில் 9 திட்டங்களும், பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் 8 திட்டங்களும் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கும்” **Public Works Department** “புட் ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மெண்டுக்கும்” **Food Production Department** ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி செய்வதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்துவது அவசியமாக இருப்பதால் “புட் டிபார்ட்மெண்டு” தீவிரமாக வேலையை உடனே கவனித்து செய்துவிடுவார்கள். ஆகவே, இந்தச் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையெல்லாம் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு கீழ்ப் பட்டுள்ள **Food Production** டிபார்ட்மெண்டில் ஒப்படைத்து அவைகளை வெகு சீக்கிரமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் வணக்கமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவுமல்லாமல் ஏரிகள் ரிப்பேர் செய்வதை, ரொம்பவும் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். கட்டவேண்டிய மதரகுகள் கட்டப்படவில்லை. கட்டவேண்டிய வடிகால்கள் கட்டப்படவில்லை.

தென்னை மரங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏராளமான வசதிகள் இருக்கின்றன. அந்த வசதிகளை எல்லாம் நாம் இன்னும் சரியாக பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 3,200 காய்கள் விளையக்கூடிய பலனை நாம் நமது மாகாணத்தில் கண்டிருக்கிறோம். இந்தியாவிலே மிகவும் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி சரியான கணக்கெடுத்து இதற்கென்று சரியான உத்யோகஸ்தர்களை நியமித்து தென்னை மரங்களின் வளர்ச்சிக்காக வேலை செய்யவேண்டும். ஏதோ ஆயில் ஸீட் ஸ்பெஷியலிஸ்ட் நியமித்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இருந்த போதிலும் இந்தியன் சென்ட்ரல் கொக்கனட் கமிட்டியில் நான் மெம்பர் என்ற முறையில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், நமது ராஜ்யம் மூன்றாந் தரமாக வைத்துத்தான் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் சுமார் 1½ லட்சம் ஏக்கர் வரையிலும்

[Sri R. Srinivasa Iyer] [9th March 1959]

தென்னை மரங்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. கடலோரமாக 130 மைல் தூரத் திற்கு 10 மைல் அகலத்திற்கு தென்னை மரங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதியான “கோக்கனட் பெல்ட்” இருக்கிறது. இந்த இடங்களில், எல்லாம் தென்னை மரங்களை நல்ல முறையில் வளர்த்தால் நமக்கு நல்ல விதமான பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படும். அதன் காரணமாக இப்போது அந்நிய நாட்டு கொப்புரா வாங்குவதில் 25 கோடி ரூபாய்க்கு “அந்நிய செலாவணி” (Foreign exchange) நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை நம்மால் நிறுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் நன்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI B. DORAISWAMI REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஐந்து தினங்களாக நடைபெற்று வரும் இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் பல அங்கத்தினர்களும் மிக அழகாகவும், திறமையாகவும், புள்ளிவிவரங்களுடனும் பேசினார்கள். ஆனால் அம்மாதிரியான புள்ளி விவரங்களை தயார் செய்வதிலும் அதை வைத்துக்கொண்டு பேசுவதிலும் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நாம் எந்த புள்ளி விவரங்களோடு பேசினாலும் அரசாங்கத்தார் அவர்கள் முன்னாலேயே போட்டிருக்கும் திட்டப் பிரகாரம்தான் வேலை செய்து வருவார்கள். அதிலும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. அவர்கள் மிகவும் திறமைசாலி, அதிலும் புள்ளிவிவரங்கள் தயாரிப்பதில், எந்தெந்த குறைகளை எல்லாம் சரிசெய்ததற்கு எந்தெந்த புள்ளிவிவரங்கள் காட்ட வேண்டும் என்பதை நன்கு தயாரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். யார் எந்த குறையைச் சொன்னாலும் அவைகளை எல்லாம் சமாளிப்பதற்கு தகுந்த வழியில் புள்ளி விவரங்களை சேர்த்து தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே புள்ளிவிவரங்களோடு பேசாமல் ஜெனாலாக, பொதுவாகப் பேசுவதுதான் நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலாவதாக இந்த பட்ஜெட்டில் எந்த வரியும் போடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒட்டகத்தின் மேல் சுமையை நன்கு ஏற்றிவிட்டு, எவ்வளவு தூரத்திற்கு அது சுமையை பொறுக்குமோ அதற்கு மேல் சுமையை ஏற்றிவிட்டு கடைசியில் ஒரு சிறிய கல்லை மாத்திரம் மேல் இருந்து கீழே தள்ளிவிட்டால் சுமை எல்லாம் கீழே இறங்கிவிட்டது என்று நினைத்துவிட்டு ஒட்டகம் விரைவாக நடக்கும் என்று சொல்லுவார்கள். அதே போன்று போட வேண்டிய வரியை எல்லாம் முன்பே போட்டாய் விட்டது. இனிமேல் போட வேண்டியதற்கு இடமேயில்லை. இந்த நிலைமையில் புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை என்று அறிவித்ததும் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்து பட்ஜெட்டை வரவேற்றதாக பத்திரிகைகளில் எல்லாம் கொட்டை எழுத்தில் வந்து விட்டது. வரி போடாமல் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாது என்பது தெரிந்த விஷயம். வரி போடுவதால் குற்றமில்லை, ஆனால் வரி போட்டு வசூல் செய்கின்ற பணம் எல்லாம் வீணாகப் போகக்கூடாது என்பது தான் என் கருத்து. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால் திடீரென்று பணம் சம்பாதித்தால் பிளாக் மார்க்கெட்டில் சம்பாதித்ததாக சொல்வதுண்டு. அதே போன்று இப்போது பிளாக் டெவலப்மெண்ட் என்று ஒரு திட்டம் வந்திருக்கிறது. இதன் கீழ் பல நியமனங்கள் இருக்கின்றன. இதில் பல உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தின் மூலம் பல ஆட்களும் நல்லா சம்பாதித்து வருவதாகவும் தெரிகிறது. ஏதோ லோன் கேட்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால் சொல்லுவார்கள். பிளாக் டெவலப்மெண்டிலிருந்து பணம் லோன் ஆக வாங்கினேன், அதற்கு முதலாவது இரண்டு கோழி கொடுத்தேன், அதற்கு பின்னால் நான்கு கோழிகள் கொடுத்தேன், அதன் பின்னால் பத்து கோழிகள் கொடுத்தேன் என்றெல்லாம் சொல்லுவார்கள். இவ்விதம் கோழிகள் கொண்டு கொடுத்தால் தான் லோன் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே போன்று தான் நிலங்கள் உள்ளவர்களுக்கு அதன் பேரில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு நிலமில்லாத காரணத்தால் கடன் கொடுக்க முடியாது

[Sri B. Doraiswami Reddiar] 9th March 1959]

என்று பதிலும் வந்தது. பணக்காரர்கள் லோன் கேட்டால் அதற்கும் ஏதோ 100-க்கு இவ்வளவு பெர்சென்டேஜ் என்ற முறையில் கொடுத்து வருவதாகவும் கிராமஸ்தர்களிடத்திலிருந்து புகார்கள் வருகின்றன. இம்மாதிரிப்பட்ட பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின் கீழ் பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெயர் எல்லாம் எனக்கு சரியாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ ஈ.ஓ. என்கிறார்கள், எஸ்.ஈ.ஓ. என்கிறார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாம் என்ன வேலை என்றே தெரியவில்லை. காலையில் எழுந்ததும் ஜோராக டாஸ் பண்ணிவிட்டு ஜீப்பை எடுத்துக்கொண்டு வெளியில் சுற்றி தினம்பி விடுகிறார்கள். மறுபடியும் வருகிறார்கள். சினிமாவுக்குப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு எங்கெல்லாம் போகவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் (சிரிப்பு). தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுப்பார்களானால் கண்டிப்பாக நாம் லட்சக்கணக்கான ரூபாயை மிச்சப்படுத்த முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பல காலனிகளை கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். சமீபத்தில் எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு ஹரிஜன காலனி கட்டினார்கள். ஒரு அடி ஆழம் கடைக்கால் போட்டு அதன் மேல் முக்கால் அடி கனத்தில் சுவர் கட்டுகிறார்கள். அதன் பின்னால் ஏதோ மூங்கில்களை போட்டு (இவைகளை மூங்கில் என்று கூட சொல்லுவதற்கில்லை, முத்துதட்டு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்). அதன் மீது ஒரேகையாய் போட்டு வீடுகளை கட்டிவிடுகிறார்கள். இதற்கு சர்க்காரிடத்திலிருந்து 500 ரூபாயும் அரிஜனங்கள் 250 ரூபாயும் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரி வீடுகளை இன்ஜினியர்கள் வந்து பார்த்து விட்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள், வீடு எல்லாம் இப்போது கட்டியாய் விட்டது, இனிமேல் என்ன செய்வது, ஸாங்ஷன் செய்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன் பேரில் ஸாங்ஷனும் செய்யப்பட்டு விட்டதாக தெரிகிறது. இந்த வீடுகள் எல்லாம் சாதாரணமாக இவைகளுக்கு திறப்பு விழா நடத்துவதற்கு முன்னாலே கீழே விழுந்துவிடுவதாக புகார்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்காகவே எங்களுக்கு சேரியில் தற்போது வீடுகட்டும் திட்டத்தை தாங்களாகவே இருபது அடி அல்லது முப்பது வெட்ட நான் நேரில் சொல்லி அவர்கள் இப்போது வேலை செய்து வருகிறார்கள். இதற்காக ஒரு கமிட்டி போல் நியமிக்கப் பட்டு தாங்களாகவே வேலை செய்ய வேண்டுமென்று நான் அவர்களிடம் சொல்லி பலர் அவ்விதம் வேலை செய்து வருகிறார்கள். வரி போடுவதைப் பற்றி நமக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. ஆனால் இவ்விதம் வீணாகப் போகக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்னும் பல இடங்களில் வீட்டைப் பாரம் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை நான் எல்ட் பாரம் என்றே நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இந்தப் பாரங்கள் எல்லாம் கசப்பாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பாரங்கள் எல்லாம் மிக மோசமாகத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ பயிரிடுகிறார்கள். விதைகளை தயாரிக்கிறார்கள், எல்லாம் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. இவையெல்லாம் மந்திரிகளுக்கு தெரியும். அவர்களுக்கு தெரியாது, விஷயங்களால், அவர்கள் எல்லாம் எங்கோயிருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. நம்மோடு பிறந்தவர்கள் தான். அதிலும் எங்கள் பக்கத்திலுள்ள மந்திரிகளும் இருக்கிறார்கள். முதல் மந்திரி அவர்கள் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கும் விதைப்பணிகளை வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் பார்த்து சரியாக வேலை நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதே போன்று பிளாக் அபிவிருத்தி கமிட்டியிருக்கிறது. இதன் கீழ் வேலைகளை செய்ய வேண்டுமென்றால், 25 பாகம் நாம் கொடுக்கவேண்டும், 75 பாகம் அரசாங்கம் கொடுக்கும். இந்த முறையில் வேலைகளை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் எல்லா வேலைகளுக்கும் நாமும் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் பலர் எங்கள் ஊரில் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டம் வரவில்லையே என்று கவலைப்பட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். நான் அவர்களைப் பார்த்து, “நல்ல காலம், நீங்கள் எல்லாம் பாவம் செய்யாத ஆட்கள், நாங்கள் எல்லாம் பாவம் செய்த ஆட்கள், நீங்கள் வேண்டுமென்றால் எங்களுக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுங்கள்” என்றுதான் அவர்களிடம் சொல்லுகிறேன். பணக்காரர்களிடமிருந்து வரியை வசூல் செய்தாலும்

[Sri B. Doraiswami Reddiar] [9th March 1959]

சரி, எழைக்கிடமிருந்து வரியை வசூல் செய்தாலும் சரி, வசூல் செய்யப் படுகின்ற பணம் ஒழுங்கான முறையில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். நமக்கு வரிகள் போட்டுத்தான் அரசாங்கத்தை நடத்தமுடியும். அதல் லாமல் வருமானம் கிடைப்பதற்கு வேறு வழி ஒன்றுமில்லை என்பது தெரிந்த விஷயம்தான். ஆனால் வரி போட்டு பணத்தை வசூல் செய்து அதை தண்டச் செலவு செய்யக்கூடாது என்பதுதான் என் கருத்து. இதல்லாமல் புள்ளி விவரங்களோடு பேசினாலும் சரி, அல்லது அழகாக அடுக்கு மொழிகள் பேசினாலும் சரி அதைப்பற்றி நமக்கு கவலையில்லை. குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் ஜாகீர் நிலங்கள், ஜமீன் நிலங்கள் ஏராள மாக இருக்கின்றன. இதைப் பற்றியெல்லாம் நமது ரெவினியூ மந்திரியாக இருக்கும் மாணிக்க வேலர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். “வேலர்” என்றாலே ரட்சிக்கக்கூடியவர் என்று சொல்லுவார்கள். அதிலும் நம் மந்திரி அவர்கள் “மாணிக்கவேல”ராக இருக்கிறார்கள். இப்போது வரி எதிர்வாய் நிலங்களை எல்லாம் அதிலும் குறிப்பாக வண்டல் பாய்கிற ஏரி எதிர்வாய் நிலங்களை எல்லாம் எக்கர் ஒன்றுக்கு 4,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் 100 ஏரடும் 50 ஏரடும் என்று பட்டா வைத்திருந்தாலும் கூட இவைகளுக்கு எல்லாம் பயிரிட்டதும் இது வரை பலன் எடுத்ததும் சரியாக போய்விட்டது என்று சர்க்கார் சொல்லுவது சரியாகாது. இதில் பல ஏழைகள் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலங்கள் எல்லாம் வடிகால் நிலங்கள். ஆகவே இவ்விதம் பட்டா நிலங்களை வைத்திருக்கின்ற இந்த ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு உதவி செய் தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வருஷம் பிறந்து விவசாயிகளுக்குக் கெடுதலாக இருக்கிறது. உச்ச வரம்பு விலைக் கட்டுப்பாடு இதெல்லாம் விவசாயிகள் மேலேயே வந்திருக்கின்றன. இதெல்லாம் வருஷத்தின் கோளாறு என்று நினைக்கிறேன். இந்த மாதிரியான கஷ்டங்கள் வியாபாரிகளுக்கும் உண்டு. விவசாயி ஒருவனைத் தான் இதெல்லாம் பாதிக்கின்றன. விவசாய வருமான வரி போடுகிறார்கள் இந்த விவசாயி வருமான வரி போட்டவர்கள் உப்பளத்திற்குப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வந்து இந்த வரியைப் போட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக் கிறேன். நிலத்தை உழுது, கஷ்டப்பட்டு பூச்சிகளால் தொல்லை ஏற்படுகிறது, மழை இல்லாவிட்டால் மகசூல் குறைகிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் புள்ளி விவரம் தெரிந்திருந்தால் விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியைப் போட் டிருக்கமாட்டார்கள். உப்பளத்திலே உழுது விட்டு தண்ணீர் பாய்ச்சினால் 15 நாட்களில் உப்பு பூத்து விடுகிறது. உடனே எடுத்து விற்பதற்கு செளகர்யமாக இருக்கிறது என்று அந்த மாதிரியான நிலையிலேயே விவசாயம் இருக்கிறது என்று விவசாயிக்கு இவ்வளவு தொல்லைகளும், உச்ச வரம்பு, விலைக் கட்டுப்பாடு எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொல்லை எங்களுக்கு மட்டுமல்ல. அநேகம் பேர்கள் ஆளும் கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் சொல்லிக்கொள்ள முடியவில்லை. சொன்னால் ஏதோ கட்டுப்பாடு ஒன்று வைத்திருக்கிறார்கள், அதன்படி வெளியேற்றி விடுவார்கள். நானும் அங்கே இருந்திருக் கிறேன். நான் இந்தக் கட்டுப்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவன். அவர்களெல்லாம் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் யாரோ சொல்லு கிறார்கள் என்று போட்டாகி விட்டது, என்ன பண்ணுவது என்று ஏதோ சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். இதை கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். சீட் பாரம் கூடாது.

1914-ம் வருஷம் சண்டையிலே ஒன்று சொல்லுவார்கள். மிலிட்டரியில் ஒருவன் எத்தனை காலன் பெட்ரோல் செலவு செய்கிறான் என்று பார்த்துத் தான் அவனுடைய வேலையைப் பற்றி மதிப்பு போடுவார்களாம். அதற்காக என்ன செய்வார்களென்றால், டாங்க் நிறைய பெட்ரோலைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து நல்ல மணலாக இருக்குமிடத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு கார்க்கை எடுத்து விடுவார்களாம். அதே மாதிரி இந்த பிளாக் டைலப் மெண்டு ஆபீசர்களெல்லாம் நிறைய பெட்ரோல் செலவு செய்தால்தான் எக்ஸ்பெர்ட் என்று கோழி சுடுவதற்கும், வாத்து சுடுவதற்கும், சினிமா விற்குப் போவதற்கும் பெட்ரோல் செலவு செய்கிறார்கள். ஒரு பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர் உண்மையில் 40 காலன் பெட்ரோல் செலவு

[Sri B. Doraiswami Reddiar] [9th March 1959]

செய்தால் ஒரு பிளாக் மார்க்கெட் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர் 120 காலன் பெட்ரோல் செலவு செய்கிறார்கள். மேலதிகாரிகள் “ஆலா.... இவரல் லவோ திறமைசாலி, 120 காலன் பெட்ரோல் செலவு செய்திருக்கிறார், எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று வந்திருக்கிறார்” என்று அவர்களைப் பாராட்டுகிறார் கள். உண்மையாகவே 40 காலன் பெட்ரோல் செலவு செய்து நல்ல முறை யில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களை “இவர்கள் ஒன்றும் பிரயோசனமில்லை, ஆகவே,, இவர்களை ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களாக மாற்ற வேண்டும்” என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். மந்திரிகளுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. இதெல்லாம் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் சொல்வது அத்தனை யும் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் ஆளுக்கு தகுந்தாற் போல் சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் பதில் சொல்வார்கள். இது தான் ராஜதந்திரம். இல்லையென்றால் ராஜ்யத்தை ஏற்று நடத்த முடியாது. சாமர்த்தியமாகச் சொல்வதுதான் ராஜதந்திரம். நான் ஒருவரோடு பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது ராவர 1957 மாதல் 1959 மாதல் எல்லாம் காங்கிரஸில் சேர்ந்து விட்டது. 1914-ம் வருஷ வாருக்கு நாண்டுகளையெல்லாம் கூடச் சேர்த்து அனுப்பினார்கள். இந்த மாதிரி வார் கோஷ்டிகளெல்லாம் காங்கிரஸில் சேர்ந்து விட்டது என்று நான் சொல்லுகிறேன். டைம் ஆகிவிட்டது என்று சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. URKAVALAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

நம் மாகாணம் பல துறைகளிலும் முன்னேறுவதற்காகப் பல திட்டங்களை வகுத்து அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய உரையில் கூறும் போது திரு நெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலே மழையில்லாமல் பஞ்சப் பிர தேசமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசி அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது என்று பலரும் பேசி னார்கள். விலைவாசி அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறது வாஸ்தவம்தான். உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கினாலொழிய எந்த விதத்திலும் விலை வாசி உயர்வைத் தடுக்க முடியாது. நாம் ஒரு விலையை நிர்ணயம் செய்ய முயற்சித்தால் விலைவாசி அதிகப்படுத்தான் செய்யும் ஆனால் பெரும்பாலும் விவசாயிகளுக்கு நாம் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். இன்று உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்று பலரும் கூறுகிறார்கள். இன்றைய நிலையில் மூன்று சதவீதம் உள்ள நிலப்பரப்புக்கிடத்தில் 37 சத வீதம் நிலங்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. உழவன் கையில் நிலமில்லை யென்றால் எந்த விதத்தில் உணவு உற்பத்தி பெருக முடியும். ஒரு சென்ட் நிலம் கூட உரிமையாக உடமையாக இல்லாத மக்கள் 22 சத வீதம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தக்க பாதுகாப்பு அளித்து அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் நிலத்தை விநியோகம் செய்து, ஆதீமை போன்ற இடங்களிலிருந்தும், பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்தும் நிலத்தை கூட்டுறவு மூலமாகவது விவசாய சங்கம் அமைத்து நல்ல முறையில் சர்க்காருடைய பணத்தைச் செலவு செய்து அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ‘எழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வானினுக்கு ஸ்பாகும்’ என்று சொல்வதற்கொப்ப, ஏழைகளுக்கும் பிச்சைக்காரர்கள் போன்றவர்களுக்கும் நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்காவிட்டால் மேலும் மேலும் உபத்திரவம் வரும் என்று அறிந்து, சிந்தித்து, ஆவன செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சங்கரன்கோவில் பகுதியில் பெரும்பாலும் 10 வருஷ காலமாக மழை பெய்யாது விவசாய மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கு பல வருஷ காலமாக கிரியாறு, பம்பையாறு போன்ற திட்டங்களைக் கொண்டு

[Sri P. Urkavalan]

[9th March 1959]

வரவேண்டுமென்று இந்தச் சட்டசபையிலும், மற்றும் அமைச்சர்கள் வெளியிடங்களில் வரும்போது அவர்களுடைய நேரில் சொல்லி வருகிறோம். அதைக் கூடிய சீக்கிரம் கொண்டு வந்து பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். இந்த இரண்டாவது திட்டத்திலே இதைச் சேர்க்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சேர்க்கப்படும் என்று உறுதியாக என்னுடைய கிறேன்.

நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதைப் பற்றி இங்கே கூறப்பட்டது. கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் அவர்களுடைய உரையிலே கூடக் கூறியிருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இதைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்த நிலையில் நாம் நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிறோம் என்று நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டியது அவசியம் தான். மீதியுள்ள நிலத்தை எந்த முறையில் விவசாயம் செய்வது? ஸ்ரீலிங்க வைத்து விட்டு எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பதா? அல்லது கூட்டுறவு விவசாய சங்கம் அமைத்து அதன் மூலமாக கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்து அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் யோசித்து, கூட்டுறவு முறையில் சங்கம் அமைக்க வேண்டுமானாலும் கூட அதைச் செய்ய வேண்டும். அதிலே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் மினிமம் 50 ஏக்கராவது இருக்க வேண்டுமென்று. 50 ஏக்கர் மினிமம் என்று வைத்தால் ஆங்காங்கு கிராமத்திலே கிராம சங்கங்கள் அமைத்து வேலை செய்ய முடியாது. குறைந்தது 25 ஏக்கராவது இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் விவசாயிகள் இந்தச் சங்கத்தில் சேர்ந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, அளிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது ரொம்பவும் முக்கியம். விவசாயத் துறையானாலும் சரி, தொழிற்சாலைகளானாலும் சரி, மின்சாரம் நமக்கு ரொம்ப அவசியம். ஆனால், மின்சாரம் மற்ற ராஜ்யத்தை விட நம் ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் மின்சார வேகத்தில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 1960-61 வருகிறதற்குள்ளாக நம் மாகாணத்தில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். தொழிலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்—எல்லா இடங்களிலும் கிராமக் கைத்தொழில் ஆரம்பித்து, அங்கு வாழும் கிராம மக்களுக்கும், வேலையில்லாத தினாடட்டத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கும், ஆவன செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று. கிராமக் கூட்டுறவுக் கைத் தொழிற் சங்கங்களை அமைத்து, ஒவ்வொரு பளாக் ஏரியாலாவது செய்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள், சமுதாய நலத் திட்டம் சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்று. ஏதோ அவர்கள் தொகுதியில் உள்ள பளாக் ஏரியாவிலே, நல்ல முறையில் வேலை நடைபெறவில்லையோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. கிராம ரோடுகள், கிராமாந்திர விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் போன்ற நல்ல திட்டங்களைச் செய்துதான் வருகிறது அரசாங்கம்.

விதைப் பண்ணை ஆரம்பித்தது நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை என்று சிலர் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம் தான். முதலிலே நிலத்தைப் பண்பட்ட இடமாகப் பார்த்து, அதைச் செலக்ஷன் செய்து, அந்த இடத்தில் விதையை உற்பத்தி பண்ணுவதற்கு வழி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் எந்த இடத்தையாவது எடுத்து அங்கே கூட்டுறவு விதைப் பண்ணை ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். ஆனால், அது நல்ல முறையில் இயங்காத முறையில் மாறிப் போகிறது. ஆகவே, கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையானது பெரும்பாலும் கிராம மக்களிடத்திலே கூட்டுறவு மனப்பான்மையையும், கூட்டுறவு எண்ணத்தையும் வளர்ப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. சர்க்கார் நல்ல முறையிலே கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வர்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

9th March 1959]

SRI T. K. SUBBIAH: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது எல்லா நண்பர்களும் “விலை வாசி ஏற்றம்” என்ற ஒரே குரலே எங்கு பார்த்தாலும் எழுப்புவதோடும் பத்திரிகைகளிலும் அது ஒங்கியிருக்கிறது. எந்தப் பகுதியிலே விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தான் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் சிந்திக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கிராமப் பகுதியிலேயும், கிராம வாசிகள் வாழ்கின்ற கிறேன். ஒரு கிராமப் பகுதியிலேயும், கிராம வாசிகள் வாழ்கின்ற இடத்திலே, விலைவாசி ஏற்றம் என்ற பெயரே ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. விலைவாசி ஏற்றம் என்று சொன்னால், அதனால், வறுமை ஏற்பட்டு, எங்கு எத்தனைப் பகுதியிலே கஞ்சித் தொட்டி வைத்து, இன்று கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை யாராவது சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. தென்பதை யாராவது சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. எதோ பட்டணங்களில் சுக போகங்களுடன் வசித்து, உல்லாசமாக இருக்கக் கிராம மக்கள் விலை ஏற்றம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லோரும் விலை கூடியவர்கள் விலை ஏற்றம் என்று சொல்லி ஒன்றை மட்டும் மனதில் ஏற்றம் என்னும்போது இந்த உணவுப் பொருள் ஒன்றை மட்டும் மனதில் வைத்துச் சொல்கிறார்களே தவிர, ஏனைய பொருள்களின் விலைவாசியும் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் சிந்தித்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் கவலைப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. முப்பது ரூபாய் சம்பளம் வாங்கி நாலாறு கொடுத்து ஓட்டலில் சாப்பிட்டவர்களுக்கும், பத்து ரூபாய் சம்பளம் வாங்கி ஒரு அணுவிலே ஓட்டலில் சென்று டிபன் சாப்பிட்டவர்களுக்கும் விலை ஏற்றம் இல்லை. அவர்களுடைய வயிறு நிறைய உண்டு, உடுக்க வித்தியாசம் இல்லை. அவர்களுடைய இருக்குமானால் விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி வேண்டிய பொருள்கள் இருக்குமானால் விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி அவர்கள் கஷ்டப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

குறிப்பாக நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்—இன்று கிராமத்தில் எந்த விதமான துமாற்றமும் இல்லை. காரணம் என்ன? அங்கே ரூபாய், அணு, பைசாவை வைத்து விவசாயத் தொழில் நடைபெறுவது இல்லை. அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்—கிராமத் தொழிலாளிகள் கஷ்டப்படுகிறார்களா? அங்குள்ள பரியாரிகள் கஷ்டப்படுகிறார்களா? சலவைத் தொழிலாளிகள் கஷ்டப்படுகிறார்களா? கஷ்டப்படுகிறார்களா? அவர்களுடைய கஷ்டப்படுகிறார்களா? கொல்லு வேலை தச்சு வேலை செய்கின்றவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களா? அங்கெல்லாம் விலைவாசி ஏற்றம் செய்கிறவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களா? அங்கே பண்டமாற்று முறை என்னும் குரல் இல்லை. ஏனென்றால், அங்கே பண்டமாற்று முறை இருக்கிறது. அங்குதான் நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். எந்தத் தொழிலைச் செய்பவராக இருந்தாலும், ஒரு குடும்பத்திற்கு இத்தனை கலம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விகிதம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அது போல் தொழிலாளிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த நிலைமை இருக்கும் பட்சம் தொழிலாளிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயத்திலே கோளாறு ஏற்பட்டு, விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்ட காலத்தில், 60 : 40 என்ற விகிதத்தை வைத்துத்தான் சட்டம் செய்தோமெனியோ, அப்பொழுதும் ரூபாய், அணு, பைசா அடிப்படையில் சட்டம் இயற்றியிருந்தால், இந்தப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆகையால், பண்ட மாற்று முறையைக் கையாளும் தன்மை இந்த நாட்டில் ஏற்படும் வகையில் நிச்சயமாக விலைவாசி ஏற்றம் என்ற குரல் எப்போதும் ஒங்கிக் கொண்டதான் இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள்—விதைப்பண்ணையை எடுப்பது பற்றி. அவர்களுக்குச் சவால் விடுகிறேன்—தேரியமாக நீங்கள் முடிவுக்கு வாருங்கள். 60 : 40 பிரச்சனை ஏற்பட்டதே, அதைப்போல் தான் விதைப் பண்ணை ஏற்படுத்தியதில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்று கேட்டால், விதைப் பண்ணை ஏற்படுத்தக் கூடிய காலங்களில் ஐம்பது ஏக்கருக்குக் குறைவில்லாமல் ஏற்பட்டால்தான் ஒரு விதைப் பண்ணை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்த முடியும் என்றால் அங்கேயெல்லாம் தொழிலாளர் பிரச்சனை, 60 : 40 பிரச்சனை, தொழிலாளர் களை வெளியேற்றி, அவைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் உடனே அங்கு புரட்சி. விதைப் பண்ணை ஏற்பட வேண்டுமென்று இங்கு சொல்லக்கூடிய தோழர்கள், அந்த விவசாயிகளிடத்தில் சொல்லி, நீங்கள்

[Sri T. K. Subbiah] [9th March 1959]

விட்டுக் கொடுங்கள், இந்த விதைப் பண்ணையை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தட்டும் என்று வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடிய ஆற்றல் அவர்களுக்கு வந்திருக்குமானால் நிச்சயமாக விதைப் பண்ணையை நல்ல முறையிலே ஏற்படுத்தமுடியும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு எங்கு குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தான் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், பல புரட்சிகரமான மாறுதல்—கிராமத்தில் நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள், கால்வாய் வெட்டுகள்; மற்ற திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறிக் கொண்டு போகிற காரணத்தால், பட்டணத்திலே வாழும் தொழிலாளிகள் முன்னேற முடியாத நிலைமை வந்து விடுகிறது. காரண மென்ன? பாமர விவசாய மக்கள் இருக்கும் பக்கத்திலே அவர்கள் நிச்சயமாக உழைப்பு மூலமாக நிலைமையை உணர்ந்து, அவர்கள் உழைப்புக்காக அவர்கள் கஷ்டப்படும் காரணத்தால், சர்க்கார் திட்டங்கள், கால்வாய் நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் வெற்றிகரமாக முடி கின்றன, என்று உதாரணமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தில் 1960-லே முடியக்கூடிய திட்டத்தை 1959-லேயே முடித்து விட்டார்கள் என்றால், அதற்கு அங்குள்ள பாட்டாளி மக்களுடைய வேலைதான் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. அதனால்தான் அந்தத் திட்டம் முன்னேறியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே மற்றவர்கள் போய், ஏதோ புரட்சி செய்து, யூனியன், சங்கம் இப்படியாக அமைத்து, தொழிற்சங்கங்கள் அமைத்திருந்தால், நிச்சயமாக அந்த வேலை இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நடைபெற்றிருக்க முடியாது. எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே தன் பகுதியிலே தண்ணீர் வந்தால், சீக்கிரமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று கருதுகிறான். அதன் காரணமாகத்தான் அங்கு வெட்டப் பட்டிருக்கிற இடத்தில் தைரியம் இருக்குமானால் அரசாங்கம் சித்திக்குமானால், தொழிற்சாலைகளிலே அவர்களுக்கு ரூபாய், அணு, பைசாவை சம்பளமாக மதிப்பிட்டு அவர்களுடைய உற்பத்திப் பொருளை தொழிலாளிகளுக்கு ஊதியமாகக் கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக தொழிற்சங்கங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு புரட்சி செய்வதெல்லாம் மாறும். பத்து துணி நெய்யக்கூடிய தொழிலாளிக்கு ஒரு துணி கூலி என்று சொன்னால், அந்த ஒரு துணியைக் கொண்டு ஆறு மரக்கால் நெல் வாங்குகிற நிலைமை ஏற்பட்டால் விலைவாசி ஏற்றம் இருக்காது. ஆகையால், எப்பொழுது இந்த நாட்டில் பண்டமாற்று நிலைமை ஏற்பட்டு அதற்கு அறிவாளிகள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி எல்லாக் கட்சிகளும் ஒருமித்து ஒரு கமிட்டி அமைத்து நல்லதொரு முடிவு செய்கிறார்களோ அப்பொழுது நிச்சயமாக இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் செய்துகொண்டுவரும் நிலைமையில் இப்பொழுது எங்கள் பகுதியில் குமரி கல்டிவேஷன் செய்ய புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகக் கொடுத்து ஐந்து வருஷ காலத் திலே நீங்கள் முந்திரி செடி உற்பத்தி பண்ணி, அதற்கு மத்தியில் வரகு தானியம் உற்பத்தி பண்ணி, மூன்று பலன் வரும்போது சர்க்காருக்கு விட்டுக்கொடுத்து, வரகு போன்ற தானியத்தின் நன்மையை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கம் உத்திரவு இட்டவுடனே 250 ஏக்கர் வரையில் சர்க்கார் தனி இலாகாவாக வைத்து, அதிகாரிகளை நியமித்துக்கொண்டிருப்பதைவிட திறமையாகச் செய்து நல்ல பலனைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்தப் பொருளை வைப்பதால் அவனுக்குப் பலன் இருக்கிறதென்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். சில திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வரும்போது விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் சோர்ந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக புள்ளம்பாடி திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகியும் இன்னும் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவில்லை. இருபது அல்லது முப்பது ஏக்கர் நிலங்களை விட்டவர்களுக்கு இன்னும் எந்த விதமான மாற்றுத் திட்டமும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு இன்னும் நிலம் கொடுக்காத காரணத்தால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை

[Sri T. K. Subbiah] [9th March 1959]

ஒரு சந்தர்ப்பமாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு சிலர் “சர்க்கார் எவ்வளவு தீமை செய்கிறார்கள் பாருங்கள்,” என்று சொல்லி மக்களுடைய மனதை தவறான வழியில் செலுத்துகிறார்கள். இதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாதவாறு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களுக்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடிய திருமானூர் என்ற இடத்தில் கொள்ளடத்தில் ஒரு பாலம் அமைக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போடப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் பல காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் பின்னால் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. அதைப்போலவே ஆணைக்காரன் சத்தரத்திற்கு பக்கத்தில் கொள்ளடத்தில் ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் இருந்தது. அதுவும் பின்னால் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. பிறகு நடைபாலமாகவது கட்டலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதாவது காலிலே பாலமாகக் கட்டுவது என்று எண்ணியிருந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த இடத்தில் ஷட்டர்கள் கட்டி 30 ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாயக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டு திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் எப்பொழுது நிறைவேற்றப்படும் என்பது தெரியவில்லை. அதை நிறைவேற்றுவதில் சில கஷ்டங்கள் இருப்பினும் அதை கவனிக்காமல் அந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் முப்பது ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி ஏற்படும். சுமார் 15 ஆயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட 6 அல்லது 7 கிராமங்களிலுள்ள கிராமவாசிகள் வெளியேறக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி அவர்களை வெளியேற்றாமல் இருக்க மாற்று யோசனையைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ளவர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். இப்படி நான் சொல்வதால் அந்தத் திட்டம் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லுவதாகக் கருதக்கூடாது. மாற்று யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புள்ளம்பாடி திட்டத்தை நிறைவேற்றிய போது அங்குள்ளவர்களை வெளியேற்றாமல் செய்தது போன்று இங்குள்ளவர்களையும் வெளியேற்றாமல் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பத்து மைல் சுற்றளவுக்கு காடுகள் இருக்கின்றன. அங்கு குளங்களை வெட்டி தண்ணீரைக் கொண்டுவரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. கிராமங்களுக்குள் வராமலேயே கொண்டுவருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள கிராம வாசிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் கிராமவாசிகளுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாது, அரசாங்கமும் நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படாது. ஆகவே அங்குள்ள கிராமங்கள் பாதிக்காத அளவில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உடையார்பாளையம் திட்டத்துடன் இதையும் உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் ஆர்டிஃபீஷியல் கிணறுகள் தற்செயலாகக் கிடைத்திருக்கின்றன. அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு விவசாயிகள் அங்கே விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நன்மை அங்குள்ளவர்களுக்கு திடீரென்று கிடைத்தது. அப்படி விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 75 ரூபாய் வரையில் வாய்தா போட்டார்கள். இது அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படி கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி நீர்ப்பாசன கமிட்டியில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு பாஸ் செய்து அதையும் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஏக்கருக்கு 25 ரூபாய் போட்டால் போதும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதன் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இதன் காரணமாக அங்குள்ள சில விவசாயிகள் வெள்ளாமை செய்யாமல் நின்று விட்டார்கள். விவசாயத்திற்கு தண்ணீர்

[Sri T. K. Subbiah]

[9th March 1959]

வந்துகூட அங்கே விவசாயம் செய்ய முன் வரவில்லை. நாங்கள் அவர்களிடம் சென்று பின்னால் நஷ்டாடு வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி உற்பத்தி பாதிக்காமல் இருக்கக்கூடிய அளவில் அவர்களை விவசாயம் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதன் பிறகு இந்த வருஷம் அவர்கள் விவசாயம் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் விரைவில் அரசாங்கம் அதற்கு நல்லதோர் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடி தண்ணீர் பிரச்சனை இப்போது உடையார்பாளையம் பகுதியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒவ்வொரு தடவையும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அடிக்கடி காலரா வருகிற பகுதியிலும் நரம்புச்சிலந்தி இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலும் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு என்று நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்கீமைக் கொண்டுவந்து அந்தப் பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் இதை நிச்சயமாகச் செய்வதாகவும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் நடைமுறையில் பார்த்தால் இது எந்த சந்தர்ப்பத்தில் வரும் என்பது தெரியவில்லை. கால தாமதம் ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அதில் மக்களுடைய பங்கு இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அவர்களிடமிருந்து பாதிப் பங்கை வாங்கி வருவதாக இருக்கிறது. மக்கள் ஓரளவு பணத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பழக்கத்தை அதன்மூலம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலாவது இந்த குடி தண்ணீர் திட்டத்தை அந்தப் பகுதிகளில் அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே கூடிய சீக்கிரத்தில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அமுலுக்கு கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவைகளுக்கு எல்லாம் ஒரு முடிவு ஏற்படுத்தி மக்களுடன் ஒத்துழைத்து அவர்களுக்கு பூர்ண வெற்றி அளிக்கும்படியாய் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri A. V. P. ASAITHAMBI : சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிற பட்ஜெட்டைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துரைகளைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், அதற்காக நன்றி செலுத்திக்கொள்ளவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய நிதி உரையின்படி அவர் நிதி அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்று எட்டாவது தடவையாக இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்ததாக மிகவும் பெருமையுடன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையிலேயே சென்னை ராஜ்யத்தினுடைய முன் நாள் வரலாற்றை எடுத்துப் பார்த்தாலும் அன்று ஆங்கில ஆதிபத்தியம் இந்நாட்டில் இருந்தபோது அந்த ஆதிபத்தியத்திற்கு அடங்கி இந்த நாட்டை அரசாட்சி செய்து வந்த டாக்டர் சுப்பராயன் காலத்தில் இந்த மாதிரி பட்ஜெட்டுகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொப்பிலி ராஜா, அரசாட்சி செய்த காலத்தில் இப்படிப்பட்ட பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பின்னர் தொடர்ந்து இந்த ஆதிபத்தியத்தின்கீழ் நடைபெறுகிற அரசாட்சியிலும் அதே முறையில் இந்த பட்ஜெட்டை இந்த அமைச்சர் அவை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இதை கனம் நிதி அமைச்சர் சுப்ரமணியம் அவர்களுடைய பாஷையிலேயே சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஒரு ஆதிபத்தியத்திற்கு அடங்கி ஒடுங்கி பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்த அவர்கள் செய்ததைப் போல் இவர் பொம்மைக் கலியாணத்தைப் போன்று எட்டாவது முறையாக இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இப்படிச் சொல்லும்போது அவருடைய பாஷையிலேயே ஒன்றையும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

[9th March 1959] [Sri A. V. P. Asaithambi]

கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது அது பேஷ்வா காலத்து பட்ஜெட் என்று குறிப்பிட்டேன். இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, கனம் நிதி அமைச்சரும், மற்ற அங்கத்தினர்களும் அடிக்கடி சினிமாவைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்த பாஷையில் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், அவர்கள் குறிப்பிடும்போது அவர்கள் எங்களை சினிமா கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிற காரணத்தால், அந்த சினிமாவைப்பற்றி இரண்டொரு காரணத்தை எடுத்துச்சொல்லி இந்த பட்ஜெட்டின் தன்மையைப்பற்றி எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். சந்திரலேகா என்று படம் ஒன்று பிடித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் படத்தில் சர்க்கஸ் கம்பெனியின் வரவு செலவைப்பற்றி பேசப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே பட்ஜெட் எந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் மீனுக்கு சர்பத் வாங்கிய வகையில் இவ்வளவு செலவு என்றும், யானைக்கு அல்வா வாங்கிய வகையில் இவ்வளவு செலவு என்றும், புலிக்கு புல் வாங்கிய வகையில் இவ்வளவு செலவு என்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. சந்திரலேகா படத்தில் சர்க்கஸுக்கு எந்த முறையில் வரவு செலவு கணக்கு இருக்கிறதோ அந்த முறையில்தான் இந்த பட்ஜெட்டும் இருக்கிறது, என்பதைமட்டும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ பி. கக்கன் எழுந்து நின்றார்.) எட்டு வருஷ காலமாக ஒரே அமைச்சர் நிதி இலாகாவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். எட்டு வருஷ காலமாக அவர் நிதி பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த இலாகாவை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார். அந்த நிலைமையில் இருந்தம்கூட இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. இந்நாட்டின் மக்களுடைய வேலை இல்லா திண்டாட்டம் நீங்கி இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நாட்டின் மக்களுடைய லீடில்லா பிரச்சனை தீர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. சுதந்திரம் அடைந்த மற்ற நாடுகளைப் பார்த்தால் எவ்வளவோ பெருமைப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது அவர்களுடைய பட்ஜெட். பற்றுக்குறை இல்லாத பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய நாடு எப்படி இருக்கிறது? அந்த மாதிரியான நிலைமை நம் நாட்டிற்கு ஏற்படாததற்குக் காரணம் என்ன? அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் இங்கே இருக்கிற வரவு செலவு திட்டம் எந்த மாதிரியான முறையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கே தயாரிக்கப்படுகிற பட்ஜெட் அவைகளுக்கு மாறாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இது உண்மையான சுதந்திர நாட்டினுடைய பட்ஜெட் அல்ல. இது ஒரு சுதந்திர பட்ஜெட்டாக இருக்குமானால் இந்த நாட்டிலிருந்து வசூலிக்கக்கூடிய வருமான வரி எங்கே? அந்தப் பணத்தினுடைய வரவு செலவு எங்கே இருக்கிறது. இந்நாட்டு ரயில் வரவு செலவு பணம் எங்கே இருக்கிறது, அந்தப் பணம் எங்கே. தபால் இலாகாவின் பணம் எங்கே இருக்கிறது. எக்ஸஸ் மூலமாக வரக்கூடிய பணம் எங்கே? இவைகள் இல்லாமல் இருக்கும்போது வரவு செலவை சமர்ப்பித்துவிட்டு துண்டு விழுகிறது அல்லது உபரி இருக்கிறது என்று மாத்திரம் காட்டியிருக்கிறதை சுதந்திர நாட்டினுடைய பட்ஜெட் என்று இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அந்தப் பணம் எல்லாம் இல்லாமல் இது பட்ஜெட் அல்ல, அதுவும் சுதந்திர நாட்டினுடைய பட்ஜெட் என்று ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : On a point of order, Sir, இந்தச் சபையிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அரசியல் நிர்ணய 1 p.m. சட்டத்தையொட்டி உறுதிமொழி கூறிக்கொண்டு . . .

DEPUTY SPEAKER : What is the point of order?

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : Sir, Members have taken the Oath of Allegiance to the Constitution. Today, the hon. Member speaks as though they are away from the Constitution. They are also creating division, hatred . . .

[9th March 1959]

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is not speaking against the Constitution. He is only criticizing the Budget, and has got the right to criticize it.

* SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இந்த பட்ஜெட்டானது இன்றைய தினம் 265 லட்சம் உபரியாக இருப்பதாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற அதே சமயத்தில் அந்த உபரித் தொகையானது சரிக்கட்டிப் போகலாம் என்கிற முறையிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பொதுவாக உபரி பட்ஜெட்டை யாரும் வரவேற்காமல் இருக்கமுடியாது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். உபரி பட்ஜெட் என்பது மிக மிக முற்போக்கடைந்த நாட்டில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது உண்மையாக இருக்கலாம். எனது நினைவு சரியாக இருக்குமானால்—1949 என நினைக்கிறேன்—கனடா நாட்டு நிதி மந்திரி டாக்ளஸ் அபாட் என்பவர் எல்லா வற்றிலும் செலவைக் குறைத்து உபரி பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். இது முற்போக்கு அடைந்த நாட்டிற்கு பொருத்தமே தவிர, நம்முடைய நாட்டுக்குப் பொருத்ததாது. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரை முற்போக்கு அடைந்து விட்டோம் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. முற்போக்கு இல்லாத நாட்டில் 265 லட்சம் ரூபாய் உபரி என்று கூறுகிறார் என்றால்—ஒன்று இந்த நாட்டுக்கு தேவையான திட்டங்கள் எல்லாம் அதில் சேர்க்கப்படாமல் விட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது இந்த நாட்டு மக்களை ஏமாற்றி உபரி பட்ஜெட்டாக காட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். எனவே இந்த 265 லட்ச ரூபாய் உபரியாகக் காட்டுவதால் மக்கள் திருப்தி அடைந்து விட மாட்டார்கள். இதிலிருந்து இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான பல திட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் செய்யத் தவறி இருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. செலவினங்கள் மிகச் சுருக்கமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன, என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு உதாரணமாக இந்த நாட்டில் பெரிய ஜீவ நதிகள் இல்லையென்று பொதுவாக அமைச்சர்கள் பேசுகிறார்கள். அப்படியானால் அமைச்சர் அவர்கள் கடமையென்ன? சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருவாரியாக அமுல் நடத்த இந்தச் சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக இந்தச் சர்க்கார் ஒதுக்கி இருக்கக்கூடிய பணம் 84 லட்சத்தான். 1,200 வேலைகளை மேற்கொள்ளப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த 1,200-ல் 595 பழையவை, 605 புதியவை என்பது சர்க்கார் புள்ளி விவரம். இந்த விசேஷாரப்படி எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒரு ஏரிக்கு இவர்கள் செப்பனிட ஒதுக்கியிருப்பது 7,000 ரூபாய். அதே சமயத்தில் இந்தச் சர்க்கார் ஒரு கிணறு வெட்ட மதிப்பிட்டிருக்கும் தொகை 2,500 ரூபாய். ஒரு சிறிய கிணற்றுக்கு 2,500 ரூபாய் ஒதுக்குகிற இந்தச் சர்க்கார், ஒரு ஏரிக்கு 7,000 ரூபாய் போதுமானது என்று எந்த முறையில் கணக்கிட்டார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த வகையில் செலவினங்களை எல்லாம் சுருக்கிவிட்டு நாங்கள் வரி போடவில்லை என்று மக்களிடம் சொல்லுவதற்குத்தான் பயன்படும். இது மக்களை ஏமாற்றத்தான் பயன்படும். வரி போடவில்லை என்பது ஒன்றும் பெரிய காரியமல்ல. உபரியாக இருப்பதும் பெரிய காரியமல்ல. இருக்கிற வரி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? வருமானம் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் பல திட்டங்கள் போடப்படவில்லை. வரி போட்டால் இந்த நாட்டு மக்களிடம் கெட்ட பெயர் வரும் என்று வரி போடவில்லை. ஸ்தலங்களுக்கு மேலும் வரியைப் போட்டால் என் இந்தமாதிரி வரியைப் போட்டு எங்களைக் கொல்லுகிறீர்கள், என்று கேட்பார்களே என்று பயந்துகொண்டு வரியைப் போடாமல் இருக்கிறார்கள். “இந்த நாட்டுப் பணம் ஆண்டுக்கு 140 கோடி வெளியே போகிறது என்று யாரோ சொன்னதாகப் பேசுகிறார்கள்” என்று ஒருவர் பேசினார். எந்த ஆதாரத்தை வைத்து பேசுகிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களிடம் புள்ளி விவரம் இருக்கிறது. நான் சொல்லுகிறேன்—இந்த சென்னை ராஜ்யத்தில் இருந்து 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் போகிறது என்று. அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் 98 கோடிதான் செல்லுகிறது என்று புள்ளி விவரம் தரட்டுமே. வருமான வரி, எக்ஸைஸ் வரி ஆகிய வரிகள் மூலமாக இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது

[9th March 1959] [Sri A. V. P. Asaithambi]

என்பதை நம்முடைய அமைச்சர்கள் கணக்கிட்டுப் பார்ப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக எங்கள் பாதைக்கு அவர்கள் வந்துதான் தீர்வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து நாம் கடனாகப் பெற்ற தொகைக்கு வட்டியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நிதித் துறையில் சிபாரிசு செய்தது. மத்திய சர்க்கார் மறுத்துவிட்டது. பிறகு சில மாதங்களுக்கு ஒரு முடிவுக்கு வந்ததால் வருஷத்திற்கு 50 லட்ச ரூபாய் லாபம். இவ்வாறு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் இருந்து வடக்கே அதிகமாகப் பணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து கடன் வாங்கி வட்டியும் கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. நிதியமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றிக் கூறி இருப்பதை நாம் அனைவரும் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் 30-ம் பக்கத்தில் “நாட்டின் பொருளாதாரம் ஓரளவு உயரும் பொழுதுதான் மேலும் அபிவிருத்திக்கு அவசியமான வசதிகளைத் திரட்ட முடியும். இப்பொழுதிருப்பதைப் போலவே என்றும் வருமை நிலையிலேயே இருப்போமானால் இந்த வசதி நெருக்கடி இருந்து கொண்டேதானிருக்கும். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்றால் எவ்வளவு வேகமாக பொருளாதாரத்தை உயர்த்த முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாக உயர்த்த எல்லா முயற்சிகளையும் செய்வது நம் கடமை. அதற்கான எல்லாத் தியாகங்களையும் செய்வதற்கு மக்கள் தயாராக இருக்கவேண்டும்” என்று கூறியுள்ளார். பொருளாதாரத்தை எப்படி உயர்த்துவது? இன்னும் அதிகப்படியாக வரி போடுவதா? புதிதாகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால் பணம் எங்கே இருக்கிறது? சர்க்கார் ஆரம்பிக்கவில்லை என்று சொன்னால் தனியார் முன் வாட்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பெரும் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டிய அளவுக்கு பெரும் முதலீடு போடக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய நாட்டில் தனியார்கள் இல்லை. ஏற்கெனவே நாம் பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்திருக்கிறோம். நம்முடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வழி என்ன என்று பார்த்தால் நம்முடைய பணம் எங்கும் போகாதபடி நமக்கு நாமே தற்காப்பு செய்துகொள்ளவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் 31-ம் பக்கத்தில் 51-வது பாராவில் “இந்த மகத்தான காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு மக்களின் சக்தி திரட்டப்பட வேண்டும். அரசியல் கட்சி அடிப்படையில் அதைச் சாதிப்பது முடியாத காரியம். தேசிய அடிப்படையில் எல்லாப் பகுதியினரும் ஒன்று சேர்ந்து இப்பணியில் ஈடுபட்டால்தான் நாம் வெற்றி காணமுடியும்” என்று கூறி இருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்கள் சக்தியைத் திரட்டும் காரியத்தில்தான் ஈடுபட்டு வருகிறது. தேசிய விரோதமான காரியத்தில் ஈடுபடவில்லை. அரசியல் கட்சி என்ற அடிப்படையில் சாதிப்பது என்பது முடியாத காரியம். திராவிட தேசிய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான் நாங்கள் இந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற வேறுபாடுகளை விட்டு திராவிட தேசிய உணர்ச்சியுடன் காரியங்களைச் சாதிக்க வேண்டுமென்று கூறி இருப்பதைக் காண ரொம்ப மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்கத் தயார். அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்களை தேசிய விடுதலைக்குப் பாடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த பட்ஜெட்டானது நம்முடைய அடிமை நிலைமையை நன்றாக விளக்கிக் காட்டுகிறது; மக்களுக்கு எந்த விதமான முற்போக்குமே ஏற்படுத்த இயலாத பட்ஜெட்; 8 ஆண்டு காலமாக இந்த மாதிரி பட்ஜெட் தயாரிப்பதை பெருமை என்று சொல்ல முடியாது; 8 ஆண்டு காலமாக இந்த நிலைமையில் இருப்பதை விட்டு விட்டு சுதந்திர திராவிடத்தில் அவர் நிதியமைச்சராக இருக்க வேண்டுமென்பதை எதிர் நோக்கி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. L. RAMASWAMI : மதிப்பிற்குரிய துணைத்தலைவர் அவர்களே,

வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க விலை

[Sri K. L. Ramaswami] [9th March 1959]

என்பது சிறியப் பாட்டு. பொருள் காண்பது மிகவும் கடுமையாக இருக்கும். அதாவது விவசாயி வரகு விளைவிக்கிறான். அதை அடிக்க எடுத்து உபயோகிப்பது இல்லை. அவனே மிக்க வலிமை பொருந்திய காளையாதலால் கதிரிலிருந்து தானியத்தைப் பிரிக்க அவனே காலால் மிதித்து தானியத்தை பிரிக்கிறான். கடன்காரர்கள் ஒரு பக்கம் களத்திற்கு வந்து சூழ்ந்து விட்டார்கள். பழைய பாக்கியை வசூல் செய்ய விவசாயிகள் ஈகைக் குணம் மிக்கவர்கள். ஆதலால் ஒரு பக்கம் பாணர்கள், இரவலர்கள் வந்துநிற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு எச்சம் ஒன்றும் இல்லாமல் திரும்பவும் கடன் கொடுப்பாரை நாடி அவர்களிடம் போகிறான். இது பழைய காலத்து பாட்டு.

“வரகும் தினையும் உள்ளவை யெல்லாம்
இரவல் மாக்களுக்கு ஈயது தொலைந்தன”

ஆதலால்தான், வாழவும், தன் சுற்றத்தாரைப்பேணவும் மீண்டும் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இது பழையப் பாட்டு. இந்த காலத்திலும் இந்த நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர இதில் கொஞ்சம்கூட மாறுதல் இல்லையென்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவுப்பொருள்களை விளைவிப்பதில் ஆக்டும், வியாபாரப் பொருள்களை விளைவிப்பதில் ஆக்டும் விவசாயிகள் மிகவும் கடுமையாக உழைக்கிறார்கள். உழைப்புக்கேற்றபடி சம்பாதிக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இந்த நிலைமையில் பலவகையான சட்டங்களைப் போட்டு, வரிச்சுமையையும் அதிகமாகப் போட்டு விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தொந்தரவு அளிக்கிறார்கள் என்பதை மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிலையைப் போக்கவேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வரிப்பளுவைக் குறைத்து நல்லமுறையில் ஆட்சி செய்ய வேண்டும். விவசாயிகள் வாழ்ந்தால்தான் உலகம் எல்லாம் வாழமுடியும் என்று அறிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI P. VEDAMANICKAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு பருவ மழை தென் மாவட்டங்களில் திருநெல் வேலியிலும் ராமநாதபுரத்திலும் தவறியிருக்கிறது என்று கனம் நிதி அமைச்சருடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் இரு பருவ மழைகளும் பொய்த்துவிட்டன. எங்கள் மாவட்டம் பஞ்சப் பிரதேசமாக ஆகிவிட்டது. குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சியிலும் விருத்தாசலத்திலும் விவசாயத்திற்கு வழியில்லாமல் அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் பிழைப் பிற்காக அன்னிய மாவட்டங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அரசாங்கத்தார் விருத்தாசலம் தாலுகாவிற்கும் கள்ளக்குறிச்சித் தாலுகாவிற்கும் வரி வஜா செய்து அறிக்கை வெளியிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் நல்ல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இல்லை. அங்கே பெரிய பாசனத் திட்டங்களும் இல்லை. சிறு பாசனத் திட்டங்களும் இல்லை. எங்கள் தாலுகாவில் வெல்லிங்டன் ரிஸர்வாயர் என்ற ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ரிஸர்வாயரானது வெள்ளையர்கள் காலத்தில், ஏறக்குறைய எண்கிண்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டது. முன்பெல்லாம் அந்த ஏரிக்கு எருவிளாளற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரப்பட்டு அங்கே ஓரளவு கன்றுகாயம் செய்யப்பட்டு வந்தது. ஆனால், ஏறக்குறைய 10 வருஷங்களாக அப்படி தண்ணீர் இல்லாததால் அந்த ஏரி வறண்டு அங்கே எல்லா நிலங்குகிறார்களே தரிசாகக் காணப்படுகின்றன. கனம் அமைச்சர் சென்ற திருக்கிறார்களே அங்கே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது அந்த ஏரியைப் பலவிதத்திலும், சேலம் மாவட்டத்தில் நாமக்கல்லுக்கு அருகாமை பலவிதத்திலும் என்ற இடத்தில் ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் நிறைவேற்றியுள்ளது. அதுமட்டும்தான் தெரிகிறது. அந்த இடத்திலிருந்து 7 மைல் பூச்சி மருநான் வெள்ளாறு இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் இருக்கத்தக்கிறதும் தண்ணீர் கொண்டுவந்தால், உண்மையிலேயே

[9th March 1959] [Sri P. Vedamanickam]

ஆத்தூர், கள்ளக்குறிச்சி, விருத்தாசலம் வட்டங்களில் விவசாயம் நன்றாக நடப்பதற்கு அது உதவும். ஆகையால், வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் திட்டத்தை சீக்கிரம் நிறைவேற்றவும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எங்கள் தாலுகாவில் நல்ல மழை இல்லாததால் அங்கே விலவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டன. அங்கே இப்போது ஒரு படி அரிசி ரூபாய் 1-2-0 ஆக விற்கிறது. இந்த நிலையில் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அங்கே எல்லாப் பகுதிகளிலும் நியாயவிலைக் கடைகளை அமைத்து அரிசியை நியாய விலையில் விற்கச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவில் கம்மாபுரம் பகுதியில் ஆர்மலியன் கிணறுகளை எளிதில் அமைக்கலாம். அங்கே இப்போது சில இடங்களில் அவை இருக்கின்றன. அங்கே அதிகமாக ஆர்மலியன் கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு பாசன வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் தாலுகாவில் குறிப்பாக ஒரு திட்டம்தான் இருக்கிறது. அங்கே நல்லூர் என்ற ஒரு இடம்தான் இத் திட்டத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகளாக விருத்தாசலம் தாலுகா புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. விருத்தாசலம் தாலுகா மிகவும் பிற்பட்ட பிரதேசம். எங்கள் ஜில்லாவில் விருத்தாசலத்தைவிடச் செழிப்பான பகுதிகளில் சிலவற்றில் இரண்டு-மூன்று பள்ளாக்குகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும்போது விருத்தாசலத்தில் மட்டும் ஒரே ஒரு பள்ளாக்கே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. எங்கள் தாலுகாவில் வரும் எப்ரலிலாவது பெண்ணாடம், நல்லூர் பள்ளாக்குகளை எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, எங்கள் தாலுகாவில் மின்சாரம் அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்திற்கு இந்த இடத்தில் 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சர் சொன்னார். எங்கள் தாலுகாவில் ரிசர்வாயரைச் சாக்காகக் காட்டி, அங்கே திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு பி.டபிள்யூ.டி. இலாகா தடை போடுகிறார்கள். அதையும் கவனித்து அந்தப் பகுதிக்கு ரிசர்வாயர் திட்டத்திற்கு விதி விலக்குக் கொடுத்து அங்கே மின்சாரத்தை சரிவர விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தார் கல்விக்காக 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அனேக இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் ஆரம்பப் பள்ளிகளையும் அதிகரித்து வருகிறார்கள். பள்ளிகள் அதிகமாக அமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அவைகளை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரிகள் போதிய அளவில் இல்லை. குறைந்தபட்சம் 50 பள்ளிகளுக்கு ஒரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் வீதமாவது அவர்கள் தொகை இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருந்தால் தான் ஒவ்வொரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டரும் ஒவ்வொரு பள்ளியையும் வருடத்தில் இரண்டு முறைகளாவது “விஸிட்” பண்ண முடியும். இப்போது ஒவ்வொரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டருக்கும் குறைந்தது 100 பள்ளிக்கூடங்களாவது இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக இப்போது அனேக பள்ளிகள் மேற்பார்வை செய்யப்படுவதில்லை. அரசாங்கத்தார் கல்விக்காக அதிகமாகச் செலவு செய்தாலும், போதிய ஸூபர்விஷன் இல்லாவிட்டால் ஆசிரியர்களின் உழைப்பும் மாணவர்களின் தரமும் குறைந்துவிடும். எனவே இதற்கேற்ற அதிகாரிகளை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஜில்லா போர்டுகளின் நிர்வாகம் கலெக்டர்கள் கையிலும் அவர்களுடைய பி.ஏ.-க்கள் கையிலும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் நிர்வகிக்க பி.ஏ.-க்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பி.ஏ.-க்

[Sri P. Vedamanickam] [9th March 1959]

களின் ஆட்சி சர்வாதிகார ஆட்சியாக இருக்கிறது. எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அட்வைசரி கமிட்டியில் மெம்பர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும், எம்.எல்.ஏ.-க்களின் வார்த்தை அங்கே செல்லாக்காசாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் பலருக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்தில் ஜில்லா போர்டு பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். கள்ளக்குரிச்சி, தாலுகாவில் மலையில் பள்ளிகள் நிறைய இருக்கின்றன. பல ஆசிரியர்களை அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக மலையிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு மாற்றுகிறார்கள். அவ்வாறு மாற்றப்படும் ஆசிரியர்கள் அங்கே செல்வதில்லை, அவர்கள் லீவ் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லா போர்டு விவகாரங்களை நன்றாகப் பரிசீலித்து, அங்கே எல்லா வேலைகளும் நன்றாக நடக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு நிதி சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட அளவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு வெறுமனே நிதி ஒதுக்குவதில் பிரயோஜனமில்லை. குடியரசு இந்தியாவில் ஹரிஜன நலக் காரியங்களைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கும் திட்டம் நன்றாக நடக்கவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தில் எத்தனையோ ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பு மனைகளுக்காக விண்ணப்பம் போட்டு எவ்வளவோ காலம் ஆகியும் அவர்களுக்கு இன்னும் அவை வழங்கப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக தாசில்தாரிடமும் ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரியிடமும் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு கிராமவாசி விண்ணப்பம் கொடுத்தால் அவனுக்கு குடியிருப்பு மனை வழங்க 10 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்படுவதற்கு முன்பு மக்கள் மாய்ந்து மடிந்துவிடுகிறார்கள்.

நிலப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட இந்த சர்க்கார் விரும்புகிறது. இதைச் செய்வதைக் காட்டிலும், ராஜ்யத்தில் இருக்கும் ஏராளமான தரிசு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம். எங்கள் தாலுகாவில் தரிசு நிலங்கள் 23,000 ஏக்கர் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கோரி அங்கே பல ஏழைகள் மனுச் செய்துகொண்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு பட்டா வழங்கி அவைகளைக் கொடுப்பதில் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக தாசில் தார் அவர்களிடமும் கலெக்டர் அவர்களிடமும் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்த போதிலும், அங்கே இவ்விஷயத்தில் இன்னும் காலதாமதம் நீடிக்கிறது. நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை விட ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு கல்லூரிகளில் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், எங்கள் மாவட்டத்திலும் இதர இடங்களிலும் பிற்பட்ட மாணவர்கள் போதிய நிதி உதவி இல்லாததால் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். இந்த வாரத்தில் குறைந்தது 25 பிற்பட்ட மாணவர்களாவது என்னிடம் வந்து தங்கள் குறைகளை சொல்லியிருப்பார்கள். “இப்போது 9 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. விடுதியிலும் பணம் கட்ட முடியவில்லை. பள்ளியிலும் பணம் கட்ட முடியவில்லை” என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் நிதி உதவி செய்வதற்காக பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

1-30 DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet
a.m. again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

9th March 1959]

APPENDIX I

Vide answer to clause (b) of starred question No. 654 asked by Sri T. T. Daniel at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th March 1959, page 531 supra.]

WELFARE EXTENSION PROJECTS (ORDINARY PATTERN).

Serial number and name of the Welfare Extension Projects.	Names of the Project Implementing Committee Members.	Designation.
(1)	(2)	(3)
1 Chingleput	Mrs. Ramakrishna Iyer Sri Dr. P. S. Srinivasan Sri Arumutha Nadar Srimathi Vijayalakshmi Kannabiran Srimathi Kamalambujammal Srimathi R. Pattammal Messrs. Ramakrishna Naidu Srimathi Sivakami Sabesan Srimathi Sornambal Mrs. Krishnamurthy Collector, Chingleput at Saidapet Personal Assistant to Collector, Chingleput at Saidapet. Assistant Women's Welfare Officer, Chingleput at Tiruvallur.	Chairman. Member. Do. Do. Do. Do. Do. Do. Do. Do. Ex-Officio. Do. Do.
2 North Arcot	Srimathi Pankajam Venkatachari Mrs. G. Ramachandar Mrs. Carman Srimathi A. Nagarathinam Miss Pauline E. King Srimathi Pushpa Selvamoorthy Srimathi Janaki Hariharan The Collector Assistant Women's Welfare Officer	Chairman. Member. Do. Do. Do. Do. Do. Ex-Officio. Do.
3 South Arcot	Srimathi Sarojini Sundaram Srimathi Adinarayana Mrs. Kalyana Sundaram Mrs. Vadivashagai Mrs. Bashyam Naidu Mrs. Pattammal Mrs. Muthukrishnan Mrs. Chellammal Mrs. Palamswaminathan Mrs. Ganesan The Collector Assistant Women's Welfare Officer	Chairman. Member. Do. Do. Do. Do. Do. Do. Do. Do. Ex-Officio. Do.
4 Tanjore	Srimathi V. Chellammal Mrs. Dr. Rajamanickam Mrs. Srinivasan Srimathi K. Arumanayagam Mrs. T. S. Venkatraman Miss N. Sharadha Srimathi F. Koilpillai Srimathi S. Janaki Mrs. Hep Siba The Collector Assistant Women's Welfare Officer	Chairman. Member. Do. Do. Do. Do. Do. Do. Do. Ex-Officio. Do.

[9th March 1959]

Serial number and name of the Welfare Extension Projects.	Names of the Project Implementing Committee Members.	Designation.
(1)	(2)	(3)
WELFARE EXTENSION PROJECTS (ORDINARY PATTERN)—cont.		
5 Tiruchirappalli ..	Srimathi Kamala R. Chari ..	Chairman.
	Srimathi Komalavalli Vasudevan ..	Member.
	Srimathi Muthulakshimimuthuraja ..	Do.
	Srimathi Flora Lebon ..	Do.
	Dr. Kumari Shakunthala ..	Do.
	Srimathi Sundara Bai ..	Do.
	Srimathi Bhooma Padmanabhan ..	Do.
	Srimathi Joseph ..	Do.
	The Collector ..	Ex-Officio.
	Assistant Women's Welfare Officer ..	Do.
6 Madurai ..	Srimathi Puspam Natarajan ..	Chairman.
	Srimathi Mary Daniel ..	Member.
	Srimathi Jaya Sreenivasan ..	Do.
	Srimathi Vetchala Natesan ..	Do.
	Srimathi Mohana Ramanujam ..	Do.
	Srimathi Nagarathnam ..	Do.
	Srimathi Krishnammal Jaganathan ..	Do.
	Srimathi Poonammal ..	Do.
	Srimathi Valmail Servai ..	Do.
	Collector ..	Ex-Officio.
	Health Officer ..	Do.
	Assistant Women's Welfare Officer ..	Do.
7 Ramanathapuram ..	Srimathi Kamala Sivasubramanyam ..	Chairman.
	Srimathi Algammai Achi ..	Member.
	Srimathi Mangai Achi ..	Do.
	Srimathi Rangammal Vaidyanathan ..	Do.
	Mr. M. Murugappan ..	Do.
	Srimathi Leela Paul ..	Do.
	Dr. Kumari R. Lalitha ..	Do.
	Sri Somanarayan Chettiar ..	Do.
	Revenue Divisional Officer ..	Ex-Officio.
	Assistant Women's Welfare Officer ..	Do.
	Block Development Officer, Devakottai ..	Do.
8 Tirunelveli ..	Srimathi Shanmugasundari Subramaniam ..	Chairman.
	Srimathi Visalakshmi Venkatachalam ..	Member.
	Srimathi Ramalakshmi Somasundaram ..	Do.
	Srimathi Pushpam Kanthimathinathan ..	Do.
	Srimathi Gomathi Balasubramanyam ..	Do.
	Srimathi G. Annapoornamma ..	Do.
	Srimathi Krishnaveni Ammal ..	Do.
	Srimathi Rajam Ramasubramaniam ..	Do.
	Srimathi Hameeda Gori ..	Do.
	Srimathi Damayanthi Subramaniam ..	Do.
	Srimathi Muthia Devadoss ..	Do.
	Srimathi Ammani Subramanyam ..	Do.
	Collector ..	Ex-Officio.
	Assistant Women's Welfare Officer ..	Do.
9 Kanyakumari ..	Srimathi L. Kanthimathi ..	Chairman.
	Srimathi Velammal Ramasubbu ..	Member.
	Mrs. Fenn George ..	Do.
	Mrs. Sivanpillai ..	Do.
	Mrs. Lily Dennis ..	Do.
	Mrs. Chinnakannu Nadar ..	Do.
	Mrs. Krishnamma Tanupillai ..	Do.
	Miss Vasanthekumari ..	Do.
	Collector ..	Ex-Officio.
	Assistant Women's Welfare Officer ..	Do.

9th March 1959]

Serial number and
name of the Welfare
Extension Projects.Names of the Project Implementing
Committee Members.

Designation.

(1)	(2)	(3)
WELFARE EXTENSION PROJECTS (ORDINARY PATTERN)—cont.		
10 Salem ..	Srimathi Seethalakshmi Ramaswami ..	Chairman.
	Srimathi Ranganayaki Ramaswami ..	Member.
	Srimathi Rukmani Kuppamma ..	Do.
	Srimathi Deivyanammal ..	Do.
	Srimathi K. Ponnammal ..	Do.
	Srimathi Giri Ammal ..	Do.
	Srimathi Chinnammal Udayar ..	Do.
	Dr. Sirjer ..	Ex-Officio.
	Srimathi Saraswathi Bomma Chettiar ..	Do.
	Collector ..	Do.
	Assistant Women's Welfare Officer ..	Do.
11 Coimbatore ..	Srimathi Chandrakanthi Govindarajulu ..	Chairman.
	Srimathi Seethalakshmi Varadarajulu ..	Member.
	Srimathi Savithri Shanmugham ..	Do.
	Srimathi C. Kolandaimmal ..	Do.
	Srimathi Rukmani Govindarajulu ..	Do.
	Srimathi B. R. Krishnamurthi ..	Do.
	Sri Sivanandam ..	Do.
	Dr. (Mrs). G. V. Rajammal ..	Do.
	Agent, K. G. N. M. T. Erode ..	Ex-Officio.
	Sri S. M. P. Shanmugasundaram ..	Do.
	Collector ..	Do.
	Assistant Women's Welfare Officer ..	Do.
12 Nilgiris ..	Mrs. K. K. Dasthur ..	Chairman.
	Dr. Mrs. Mathew ..	Member.
	Mrs. Sanjeevarao ..	Do.
	Mrs. Machin Clerk ..	Do.
	Sri Govindaraju ..	Do.
	Sri Matha Gounder ..	Do.
	Sri Karuppanna Gounder ..	Ex-Officio.
	Dr. Narasimhar ..	Do.
	Collector ..	Do.
	Block Development Officer ..	Do.
	Assistant Women's Welfare Officer ..	Do.
WELFARE EXTENSION PROJECTS (COMMUNITY DEVELOPMENT BLOCKS).		
Serial number and name of Welfare Extension Projects (Community Development).	Names of Project Implementing Committee Members.	Designation.
(1)	(2)	(3)
1 Uthukottai ..	Srimathi L. Sundarammal ..	Chairman.
	Srimathi M. Lakshmi Ammal ..	Member.
	Srimathi Kamalam ..	Do.
	Srimathi Amavasai ..	Do.
	Kumari Kannammal ..	Do.
	Srimathi Vadivambal ..	Do.
	Srimathi Veerabahu ..	Do.
	Srimathi Saroja Sundaram ..	Do.
	Srimathi Indira Lakshmiipathi ..	Treasurer.
	Srimathi Per Inbammal ..	Ex-officio.
	Block Development Officer ..	Do.
	Revenue Divisional Officer ..	Do.
	Assistant Women's Welfare Officer ..	Do.

[9th March 1959]

Serial number and name of Welfare Extension Projects (Community Development).	Names of Project Implementing Committee Members.	Designation.
(1)	(2)	(3)
WELFARE EXTENSION PROJECTS (COMMUNITY DEVELOPMENT BLOCKS)— <i>cont.</i>		
2 Polur	Srimathi Swarnambal	Chairman.
	Srimathi Meenakshi Narayansami	Member.
	Srimathi Shanthi Krishnakanthan	Do.
	Srimathi Annamalai Ammal	Do.
	Srimathi Godavari Ammal	Do.
	Srimathi Mannammal	Do.
	Srimathi Ammani Ammal	Do.
	Srimathi Indani Sundaram	Do.
	Srimathi Dhanalakshmi Ammal	Do.
	Srimathi Ruku Ammal	Do.
	Block Development Officer	Do.
	Revenue Divisional Officer	Treasurer.
	Assistant Women's Welfare Officer	Ex-officio.
3 Pudukkottai (Alangudi).	Dr. Mrs. N. G. Kamallamma	Do.
	Srimathi Saroja Vasudevan	Chairman.
	Kumari Ignatius	Member.
	Srimathi Gnanamani Ammal	Do.
	Srimathi Rajalakshmi Balakrishnan	Do.
	Srimathi Chellamani Dharmarajan	Do.
	Srimathi Arunachalam Balagaran	Do.
	Srimathi Damayanthi Balakrishnan	Do.
	Srimathi Josephine Sebastian	Do.
	Kumari Brinda Devi	Do.
	Block Development Officer	Do.
	Revenue Divisional Officer	Treasurer.
	Assistant Women's Welfare Officer	Ex-officio.
4 Kovilpatti	Srimathi Meenakshiramaswamidoss	Do.
	Dr. Leelavathi Edward	Chairman.
	Srimathi Gomathi Ammal	Member.
	Srimathi Janaki	Do.
	Srimathi Navamani Sundaram	Do.
	Srimathi Valavathi Ammal	Do.
	Srimathi Rajaram Bharathi	Do.
	Srimathi Janaki	Do.
	Srimathi Sushela Ramaswami Reddy	Do.
	Srimathi Daniel	Do.
	Block Development Officer	Do.
	Revenue Divisional Officer	Treasurer.
	Assistant Women's Welfare Officer	Ex-officio.
5 Papanasam	Srimathi Sarada Vanchinathan	Do.
	Srimathi Sushila Samasivan	Chairman.
	Srimathi Seethalakshmi Ammal	Member.
	Srimathi Janaki Ammal	Do.
	Srimathi Rajagopalan	Do.
	Srimathi Sivakami Ammal	Do.
	Srimathi Arsavalli Ammal	Do.
	Srimathi Gowri Ammal	Do.
	Srimathi Dorokannu Ammal	Do.
	Dr. Miss Ubriel	Do.
	Block Development Officer	Do.
	Revenue Divisional Officer	Treasurer.
	Assistant Women's Welfare Officer	Ex-officio.
6 Thiruppanandal (Kumbakonam).	Rev. Mother Raphael	Do.
	Srimathi Kasturi Bai	Chairman.
	Srimathi Rajalakshmi	Member.
	Srimathi Gowri	Do.
	Srimathi Lakshmi Sarangan	Do.
	Srimathi Rajalakshmi Veeraraghavan	Do.
	Srimathi W. Carlson	Do.
	Srimathi Lakshmi Rajagopalan	Do.
	Srimathi Meenambal Narayanasami	Do.
	Srimathi K. G. M. ngalam	Do.
	Block Development Officer	Treasurer.
	Assistant Women's Welfare Officer	Ex-officio.
	Revenue Divisional Officer	Do.

9th March 1959]

APPENDIX II

[Vide answer to starred question No. 655 asked by Sri M. Jagan-nathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th March 1959, page 531 supra.]

The Government Museum, Madras, is being popularised by the following methods:—

1. Special exhibitions marking special occasions such as the International Museum Week, Buddha Jayanthi Celebrations, Darwin Centenary, Shankar's Weekly International Child Art Exhibition, etc., are arranged.

2. Original paintings, about two hundred in number representing the Tanjore, Mughal, Rajasthan, Kangra and Delhi Schools of paintings are being circulated for exhibition in select schools at important centres of the State.

3. Gifts of duplicate specimens that are available are given to deserving institutions.

4. Small periodical exhibitions are arranged for each section where the cream of the collections, including new additions, are kept on show and the fact advertised in the local dailies, as news items.

5. A special essay competition among the pupils of the schools of the State is being held once in two years, on a subject connected with the Museum and a suitable prize is awarded for the best essay.

6. Sets of metal casts of coins of India which will be most useful for the teaching of History in educational institutions as an Audio-Visual aid, are made available for sale.

7. Two batches of teachers of about 40 each, selected from the different schools in the State are given intensive training in Museum Technique and preparation and preservation of exhibits for Museums that may be started by the teachers in their own schools after their training.

8. Special annual demonstrations to school teachers at Madras are being conducted, with a view to enable them to understand the details of the exhibits and enable them to bring their own students later and explain to them the meaning of the exhibits.

9. Special lectures are also being delivered by the Curators to the students of the City Colleges, on Museum subjects.

10. Special lectures are also arranged for the University Students in Museology and Anthropology.

11. Attractive picture post cards (coloured) and selected photographs of important exhibits in the Museum are made readily available for sale at the entrance to the Museum.

LIBRARY, SECRETARIAT LIBRARY
- 4 AUG 1959
GOVERNMENT OF MADRAS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, the 10th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Movement of paddy from Tanjore to Kerala State

* 7 S.N.Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a fairly large quantity of paddy from Tanjore is being moved to Kerala by road; and

(b) if so, the steps taken by the Government to check this movement?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Government of India have since banned the export of paddy from any part of this State to any part outside the State except under and in accordance with permits issued by this Government.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know the total quantity of paddy that has been transported from Tanjore to Kerala in February 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am sorry it is not possible to estimate the exact quantity of paddy or rice that has been transported during this period, and I do not have any figures with me.

SRI J. MATHA GOWDER: ஸார், நெல் போகக்கூடாது என்று தடை விதித்த பின்னால் அரிசி ஏராளமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதையும் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அரிசி எப்போதும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பது அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். உபரியாக இருக்கின்ற அரிசிதான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அரிசி வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றால், அது எவ்வளவு போகிறது என்று கணக்கெடுத்துக்கொள்ள முடியும். நெல் போவது என்றால் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவேதான் அரசாங்கம் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

SRI N. R. THIAGARAJAN: ஸார், கேரளாவிற்குப் போகின்ற அரிசியை, அவர்கள் விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்களா அல்லது சுமாதான் கொண்டு போகிறார்களா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதிக விலை கொடுத்துத்தான் வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள்.

[9th March 1959]

12. Wall posters are on show at important railway junctions and stations in India, through the help of the Railway Administration.

13. Popular guides and bulletins dealing with the Museum exhibits are being published by the Curators from time to time. These publications are distributed to important museums and other institutions throughout the world in exchange for their publications.

14. There is a special guide service for the Government Museum and National Art Gallery to take the visitors (particularly the illiterate visitors) round the galleries and explain to them the exhibits in the different galleries.

15. Three very influential persons from each of the districts of the State are appointed as Honorary Correspondents for the Museum, to help in popularising the Museum and to secure very rare art and other objects that might be available for sale or as gifts.

16. Very important persons are received by the Superintendent and the Curators and taken round the galleries.

17. The Museum also participates in other large National and International exhibitions such as the "India 1958" Exhibition in New Delhi and the Ville Hugel Exhibition in Essen, West Germany.

18. Facilities are being offered by the Museum to specialists and research workers for identifying and examining the museum material.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 659 asked by Sri M. Jagannathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th March 1959, page 535 supra.]

(a) The college is maintained by the Government and hence the question of giving grants to this institution does not arise.

(b) The information is given below :—

Main subject.	First year of the course.			Final year.		
	Men.	Women.	Total.	Men.	Women.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Vocal	3	18	21	2	19	21
Violin	..	2	2	2	2	4
Veena	..	3	3	..	2	2
Total	3	23	26	4	27	31

9th March 1959]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 659-F asked by Sri M. Selvaraj (on behalf of Sri V. Sankaran) at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th March 1959, page 539 supra.]

Under the scheme for the development of Major reservoir fisheries, the development of fisheries in the reservoirs is taken up by the Fisheries Department as soon as the constructions of Dams by the Public Works Department are over.

2. Accordingly, during the first year of the Second Five-Year Plan period, the development of the Amaravathi and Bhavanisagar reservoirs was taken up and during 1958-59 the reservoirs at Sathanur and Manimuthar have been taken up for development.

3. The Vaigai Reservoir Dam in Madurai district is expected to be completed by December 1959. The water spread after the completion of the dam will be about 9.34 square miles and maximum depth, about 110 feet. The Director of Fisheries has proposed the establishment of a fish farm by the side of the reservoir including 4 or 5 fish ponds and nursery ponds. The fish farm to be constructed is for stocking the fingerlings of quick-growing carps and after they attain sufficient growth they will be let into the reservoir. The stocking of the reservoir has already been commenced. During 1958-59 a quantity of 41,892 fingerlings have been stocked up to the end of December 1958. The fingerlings have been transported from the collection centres.

4. The Vaigai Reservoir and Vaigai-Periar Main Channel and the new supply channel (now under construction) in Tirumangalam taluk and their branches and all important tanks fed by the Vaigai Irrigation system, is proposed to be provincialised and then stocked judiciously. The reservoir after intensive development, would be able to supply fish to the surrounding areas and the City of Madurai. The fingerlings will in course of time migrate to the regions above and below the reservoir and spread out to all water sources connected with the river system. The stocking has to be done at least for a period of four years by which time it is expected that the species stocked in the reservoirs will breed to establish themselves. When once they are established, the exploitation of the reservoir will be done continuously followed up by periodical stocking.

[10th March 1959]

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know the price of paddy that was ruling before and after the ban was imposed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The price is the controlled price which is effective from the 2nd February 1959.

SRI K. B. S. MANI : ஸார், நெல் கொண்டு போகக்கூடாது என்று தடை செய்த பின்னாலும் வேறு விதமாகக் கொண்டுபோவதாக இருப்பதால் ரயில்வே வாகனங்களுக்குப் பர்மிட் அளிக்காத முறையில் ஒரு ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் கொண்டுவருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த உத்தரவின் பிரகாரம் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்க வேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் எடுத்து வருகிறோம்.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, after the Union Government imposed the ban on the movement of rice outside our State, may I know what steps this Government have taken so far to see that no movement of paddy takes place outside this State particularly to Kerala?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have republished that order in our Gazette and chowkis have been established and movement of rice is being effectively checked.

SRI V. SANKARAN : முன் வருடங்களில் எல்லாம் சாதாரணமாக நெல்லும் அரிசியும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக விலை வாசியும் அதிகமானது. அதைத் தடுப்பதற்காக இப்போது நெல் கொண்டுபோவதை மாத்திரம் தடை செய்திருக்கிறோம். அதே போன்று அரிசி கொண்டுபோவதையும் தடை செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் இதைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அரிசி போவதை அவ்வப்போது கணக்கெடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே இதை இப்போது தடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI S. LAZAR : ஸார், அரசாங்கம் எந்த நோக்கத்தோடு நெல் கொண்டு போவதைத் தடை செய்திருக்கிறது? அந்த நோக்கம் எவ்வளவு தூரத்திற்கு நிறைவேறி இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கட்டுப்பாடு இல்லாமல் நெல் விலை மலையாளத்தில் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருந்தது. அதோடு இன்னும் அங்கு விலை கண்ட்ரோல் செய்யவில்லை. அதன் காரணமாக இங்கிருந்து பெருவாரியாக நெல் அங்கே சென்றுகொண்டிருந்தது. அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. அதன்படி எல்லா வேலைகளும் நடந்துகொண்டே வருகின்றன.

SRI N. K. PALANISAMI : தஞ்சாவூரிலிருந்து நெல் போகக்கூடாது என்று தடை விதித்ததின் காரணமாக (கோர்ஸ் ரெயின்) மட்ட ரக அரிசியைக் கொண்டுபோவதற்கும் தடை ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்விதம் ஒன்றும் தடை ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை; உயர்ந்த ரக அரிசியும் மட்ட ரக அரிசியும் போய்க்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

10th March 1959]

SRI A. A. RASHEED : May I know Sir, whether the Government have received any protest from the Kerala Government against this ban on the movement of paddy?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This Government have not yet received any protest from the Kerala Government. And that it is not the way the State Governments function. Of course, I have seen press reports that certain mill-owners in Palghat have protested.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, are the Government aware of the fact that due to the flow out of this rice as well as paddy, which has been since banned, a scarcity has been created in our State with the consequent rise in prices? Will the Government advise the Central Government to fix the price of paddy as well as rice in the Kerala State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : So far as this State is concerned, rice control is enforced, and there cannot be legally any rise in price. Now price control is sought to be effectively enforced in this State.

Running of lorries during nights

* 8 S.N.Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the running of lorries during nights has been banned by the Government; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir. Between the hours 12 midnight and 4 a.m.

(b) The ban is imposed in the interest of public safety.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that the ban has been imposed to curtail competition against the railways?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I really thank the hon. Member for putting this question. There are interested parties who have started to give their own interpretation to the ban that has been imposed. But this Hon. House knows that there has been a huge agitation against the lorry menace, particularly during the nights. This subject was discussed in this House, in the other House, and in the various institutions. Even the workers said that the lorry traffic should be banned during the hours between midnight and the early hours of the morning. So, it is purely in the interests of public safety that we have taken this drastic measure.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that perishables like vegetables and fruits can safely be transported only during the night? Will the Government relax the rules for the conveyance of perishables during nights?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Perishables can also be safely transported during day time.

[10th March 1959]

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, may I know what action is being taken to detect persons who contravene this ban, and how they are dealt with?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The police are on the lookout.

SRI S. M. ANNAMALAI: ராத்திரியில் லாரி போக்கு வரத்தைத் தடுத்திருப்பதினால் பகலில் பஸ் போக்கு வரத்துக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: ஒரு குறுகிய நேரத்திற்குதான் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பகல் நேரங்களில் பஸ் போக்கு வரத்துக்கு எந்த விதமான இடைஞ்சலும் இருக்காது என்று நம்புகிறேன்.

Gramasevaks

* 660 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the reasons for excluding the recruitment of Gramasevaks from the purview of the Madras Public Service Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The posts of Gramasevaks are still within the purview of the Madras Public Service Commission.

Fair price shops

* 661 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of fair price shops for the sale of wheat at present district-war; and

(b) the quantity of wheat sold in the respective districts through these shops in 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The number of fair price shops for sale of wheat that were functioning in this State as on the 31st December 1958 was 469. The districtwar details of the shops are given in the statement^a placed on the table of the House.

(b) Till the 1st March 1958, both rice and wheat were sold through fair price shops. After that date, wheat alone is being sold from these shops. Details of the monthwar off-take of wheat from the fair price shops during the period from March to December 1958 are furnished in the statement placed on the table of the House.

* 662 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the manner and the rate at which rice was obtained for fair price shops in 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The rice required for distribution through fair price shops was being supplied by the Government of India up to 28th February 1958. The rice

[10th March 1959]

was issued by the Regional Director (Food), Madras, on payment of cost at Rs. 16 per maund ex-important railway stations from the Central Government godowns in the State. From 1st March 1958 rice is not being sold in fair price shops.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ஸார், தேவைப்படுகிற அளவு நமக்கு கோதுமை கிடைக்கின்றதா? இவ்விதம் கிடைக்கின்றது என்றால், அவை என்ன விலைக்கு கிடைக்கின்றது? நமக்கு தேவைப்படுகின்ற அளவுக்குக் குறைவான விலைக்குக் கிடைக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் விநியோகிப்பதற்கு தகுந்த அளவு நமக்குக் கிடைக்கின்றது. அதிலும் குறைந்த விலைக்கு (ஸப்ஸிடைஸ்ட் ரேட்டில்) நமக்குக் கிடைக்கிறது.

SRI J. MATHA GOWDER: இந்த மாகாணத்திலேயே நீலகிரி ஜில்லாவில்தான் அரிசி விலை அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதோடு அங்கு நியாய விலைக் கடைகள் அதிகமாக ஏற்படுத்தவில்லை. ஆகவே நியாய விலைக் கடைகளை அதிகமாகத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நீலகிரி ஜில்லாவில்தான் அதிகமான விலை இருக்கிறது என்கிற தகவல் என்னிடம் இல்லை. இப்போது அங்கு நியாய விலைக் கடைகள் திறக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: அரிசி, மலிவு தானியக் கடைகள் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததே, எவ்வளவு மாதா மாதம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: முன்பு கொடுக்கப்பட்ட விவரங்கள் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை.

SRI S. LAZAR: நமது மாநிலத்திற்குத் தேவைப்படுகிற கோதுமை எவ்வளவு? அதை நமது மாகாணத்திலேயே உற்பத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கை ஏதாவது அரசாங்கம் எடுத்துள்ளதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கோதுமை விளைகிற பிராந்தியமாகிய வட நாட்டில் கூட, போதிய அளவு கோதுமை உற்பத்தியாகவில்லை. நாம் கோதுமை இறக்குமதி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இந்த ராஜ்யத்திலே அதிகமாக கோதுமை உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதி இல்லை. எவ்வளவு கோதுமை வேண்டும் என்று கேட்டால், அது அப்போதைக்கப் போது தேவை அதிகப்படுகிறது, குறைகிறது. அதைப்பற்றி தகவல் என்னிடம் இல்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த நியாய விலைக் கடைகளை மேலும் திறப்பதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா? பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு சில மாவட்டங்களிலே பஞ்ச நிவாரணக் கடைகளைத் திறக்க சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பஞ்ச நிவாரணக் கடை என்றால், என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால், கோதுமை வாங்குவதற்குத்தான் இப்பொழுது நியாய விலைக் கடைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட வேறு சில இடங்களில் கூட கோதுமை வாங்குவதற்கு வசதி இருக்கிறதென்று ஏற்பட்டால், மேலும் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படும்.

[10th March 1959]

SRI M. JAGANNATHAN: From the statement placed on the table of the House, I find that there are two fair price shops in the district of Tanjore and about 79 fair price shops in the district of Tiruchirappalli. May I know why there should be such a variation and on what basis the opening of fair price shops takes place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Obviously, Tanjore is a surplus district so far as rice is concerned. Therefore, there is no need for more fair price shops in that district.

MR. SPEAKER: Next question.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, please permit me to rise on a point of order. Yesterday, some questions were postponed for want of the presence of the concerned Ministers, and we were assured that those question would be taken up to-day. May I know whether those questions do not get priority to-day?

MR. SPEAKER: The hon. Member is wrong on two points. He cannot raise this point in the course of the question-hour. Secondly, yesterday, I had only said that those questions would be taken up on some other day.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, the Ministers are here now.

MR. SPEAKER: But, I have not included those questions in to-day's list of questions.

Orphan girls

* 663 Q.—**SRI P. G. MANICKAM:** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆ செப்டம்பர் மீ 30-ந் தேதி சட்ட சபையிலே 639-ம் கேள்விக்குப்பதிலளிக்கப்பட்டதிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் அனாதை இளம் பெண்களை ஆதரித்துக் காப்பாற்றக் கூடிய நிலையங்களுக்கு 1958-ம் வருஷத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் சர்க்கார் மான்யத் தொகையிலிருந்து ஒவ்வொரு நிலையத்திற்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டத் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) எந்தெந்த நிலையங்களிலே என்னென்ன தொழில்கள் அனாதை இளம் பெண்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM: இதற்கான ஸ்டேட்மென்ட் மேஜைமேல் வைக்கப்படாமல் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: இருக்கிறதே.

SRI P. G. MANICKAM: இல்லையே.

MR. SPEAKER: எல்லோர் மேஜை மேலும் இருக்கிறது. உங்கள் மேஜை மேலும் இருந்திருக்கும். நீங்கள் எங்கேயாவது போட்டு விட்டீர்களோ, என்னவோ.

^a Printed as Appendix II on pages 692-693 infra.

[10th March 1959]

SRI P. G. MANICKAM: இவ்வாறு கைத்தொழில் பயிற்சியிலே தேர்ச்சி பெற்ற அனாதை இளம் பெண்களின் எதிர்கால வாழ்வுக்கு அந்த அனாதை இல்லங்கள் மூலமாகவும் அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும் வேறு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்க உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் எதைக் குறிக்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏழைப் பெண்களுக்கு விவாகம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்பதிலே கூட கவனம் செலுத்தி, அதுவும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எந்த எந்த வேலைகளுக்கு அவர்கள் பொருத்தமாக இருக்கிறார்களோ, அந்த அந்த வேலைகளில் அவர்கள் அமர்த்தப்படுகிறார்கள்.

City hotels

* 664 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that calcium in some form is added to the rice during the process of cooking in some of the City hotels;

(b) if so, how it reacts on the human system; and

(c) what steps are taken to detect it and prevent it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No such case has come to the notice of the Health staff.

(b) Does not arise.

(c) Health staff of the Madras Corporation have been instructed to inspect the City hotels more often and take random samples of cooked rice for tests.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: பொதுவாகச் சுண்ணாம்பு அல்லது பாக்கு இவைகளைச் சாதத்தில் சேர்த்து சமைப்பதால் சாதம் அதிகம் சாப்பிட விரும்புகிறவர்கள் கூட சாப்பிடுவது இல்லை என்று பரவலாக மக்கள் மத்தியில் ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. இது அகில இந்திய பத்திரிகைகளிலும் சென்னை ஹோட்டல்களிலே இப்படி இருப்பதாக விளம்பரமாக மிகவும் பிரசாரப்படுத்தியிருந்ததே, அது சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்ததா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தப் பிரசாரத்தைப் பார்க்கவில்லை. அம்மாதிரி பெரிய அளவுக்கு பிரசாரம் நடந்திருந்தால் புகார் ஏற்பட்டிருக்கும். கம்பளெயிண்ட் வந்திருக்கும். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. ஓரளவு சிறிய அளவிலே, ஆப்பம் சுவைதற்கு 'ஸோடா பை-கார்ப்' போடுகிறார்களே அது மாதிரி ஏதாவது போடுகிறார்களோ என்னமோ.

SRI S. SADASIVAM: இது போன்று அரிசி உணவிலே சுண்ணாம்பு நீர் கலப்பது சென்னையில் மட்டுமல்ல, திருச்சி போன்ற பெரிய நகரங்களிலும் நடைபெற்று வருவதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, அதையும் தடுக்க முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதுதான் தெரியவில்லை என்று சொன்னேனே. அது உணர்ந்திருந்தால் உடனே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கப்படும்.

[10th March 1959]

Dye factories

* 665 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

- (a) the number of dye factories in the State;
- (b) the number of dye factories run by co-operative societies;
- (c) the places where handloom co-operative societies dye their yarn from individual dyers and where there are co-operative dye factories in the same place; and
- (d) the reasons for the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) There are about four hundred and twenty-eight (428) dye factories in the State, of which eighty-six (86) only are run by weavers' co-operative societies, as adjuncts to their other activities.

(c) & (d) Though there are co-operative dye factories in Sankarankoil, Tanjore, Kumbakonam, Kancheepuram, Madras, Salem, Tiruppur and Coimbatore, the weavers' co-operative societies have sometimes to get their yarn dyed by individual dyers. The following are the main reasons for co-operative societies having to seek the services of the private dyers:—

(1) The local co-operative dye factories are unable to meet the demand from all the Co-operative societies due to limited capacity, and there are delays. Hence the societies prefer to get the yarn dyed in the private dye factories approved by the State Society.

(2) The quantity of dyes and chemicals allotted to the weavers' societies having dye factories will not be sufficient for dyeing the yarn of the other societies also.

(3) Credit is not allowed by the co-operative dye factories, as the private dyers are merchants procuring goods from the co-operative societies and hence the societies are obliged to go to them for getting their yarn dyed.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இப்பொழுது சொல்லிய காரணங்களிலே ஒன்று—கூட்டுறவு சொஸைட்டியிலே கடன் முன் பணம் கொடுக்க முடியாத காரணம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகையால், அம்மாதிரி யான பாக்டரி வைத்திருக்கும் சில தனிப்பட்ட முதலாளிகள் முன் பணம் கொடுத்து, பல கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை தங்களுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வந்திருப்பது சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அதைத் தனியாக அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அவர்களுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ்க் கொண்டுவர எப்படி முடியும் என்று தெரியவில்லை. இங்கு கூட்டுறவு சொஸைட்டியிலே இருக்கின்றவர்கள் கடனுக்கு நூல் சாயம் ஏற்றுவது இல்லை. தனியார் கடனுக்கு சாயம் ஏற்றுவதினால் சில சொஸைட்டிகள் அவர்களிடத்தில் செல்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதனால் கூட்டுறவு சொஸைட்டி தனி உடமையாளர்களிடத்திலே அடிமையாகவோ கீழ்ப்படிந்தோ போக முடியாது.

[10th March 1959]

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த சாயச் சாலைகளுக்கெல்லாம் டை கெமிகல்ஸ்—சாயச் சரக்குகள்—எங்கிருந்து வருகின்றன? இந்தியச் சாயத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சாயத்திலே இன்றைக்குப் பற்றுக் குறை இருக்கிறது. சாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு யாராவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யும். அதற்காக ரிசர்ச் செய்ய வேண்டுமென்று கூட பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: தனி சாயப் பட்டறை வைத்திருப்பவர்கள் சாயப் பட்டறை மாத்திரம் வைப்பதற்கு லைசன்ஸ் கேட்டுப் பெற்றிருந்தாலும் கூட, அதோடு ஜவுளி வியாபாரமும் வைத்திருப்பதால் தான் அவர்கள் இம்மாதிரி கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை அவர்கள் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதற்குள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கு அந்த லைசன்ஸ் வழங்கப்படாமல் இருக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அம்மாதிரி தகவல் சர்க்காரிடத்தில் இல்லை. இது சம்பந்தமாக எழுதி அனுப்பினால் அது பரிசீலனை செய்யப்படும்.

SRI K. RAMACHANDRAN: கூட்டுறவு முறையில் நெசவாளர்களை அதிகமாகச் சேர்க்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை இன்றைக்கு இருப்பதால் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளுக்கு இம்மாதிரி டை பாக்டரிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் சாய பாக்டரி வைக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்கின்றார்கள்.

SRI G. G. GURUMURTHI: சில கூட்டுறவு சாயத் தொழிற்சாலைகளில் தேவையான எல்லாக் கலரும் போட்டுக் கொடுக்க முடியாது என்று வெளியிலே பேசுகிறார்கள். அது உண்மையா? அப்படியானால், எல்லாவிதமான சாயங்களும் இந்தத் தொழிற்சாலையில் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அம்மாதிரி சாயம் கிடைக்கவில்லை என்று சர்க்காரிடத்திலே இதுவரையிலும் கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து புகார் வரவில்லை. ஒருவேளை தனியார் வைத்திருக்கும் பட்டறையிலே அதிகமாக சாயம் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தாலோ அல்லது சிறந்த ரக சாயம் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தாலோ சிலர் அந்த இடத்தில் சாயம் தோய்த்தால், அதனால் நாட்டுக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாது.

SRI M. D. RAMASAMI: பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டை திருத்தம் செய்து சிறிய சாயத் தொழிற்சாலைகள் முனிசிபல் லிமிட்டிடுலே ஏற்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: என்னுடைய சகா அமைச்சரவர்களிடத்தில் இந்தக் கேள்வியைப் போட வேண்டும்.

Linking up of Electricity Schemes of the States of Southern Region

* 666 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to have an inter-State Grid connecting the power stations in Andhra, Mysore, Kerala and Madras States; and

[10th March 1959]

(b) if so, the advantages of such a system?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir. The question of formation of a Super Grid, linking up the Electricity Systems of the States in the Southern Region comprising Madras, Kerala, Andhra and Mysore States is under the active consideration of the Committee constituted by the Southern Zonal Council for Co-ordinated development of power resources in the Southern Zone and Mysore.

(b) Co-ordination between the States in the matter of distribution of powers will result in overall economy and ensure speedy loading-up of stations and thus enable mutual interchange of power between the State Grids wherever needed. By this method, surplus in one region may be utilized in other regions where there is deficit. A common grid will also stand the State systems in good stead in times of emergency.

* 667 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any scheme under the consideration of the Government to link up the Electricity Schemes of Madras with those of Kerala, Andhra and Mysore; and

(b) if so, at what stage this proposal stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to Question No. 666.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Inter-State Grid will affect our industries in any way adversely?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Positively not.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இப்பொழுது அமையக் கூடிய இண்டர் ஸ்டேட் க்ரிட் மின்சார உற்பத்திக்கு இரண்டு ஸ்டேட்டுகளும் ஒத்துழைக்கக் கூடியது. அண்மையில் இந்த நாலு மாகாணங்களும் ஒத்துழைக்கும் அடிப்படையில் இதை எடுக்கலாமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்த ஏற்பாடு வேண்டும் என்று தான் இந்த க்ரிட் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த மாகாணங்களில் எவ்வளவு உற்பத்தியானாலும் மற்ற மாகாணங்களுக்கு அதைக் கொண்டு உதவி செய்யக் கூடிய முறையில் அந்த க்ரிட் அமையும்.

SRI A. A. RASHEED : By having an Inter-State Grid, is there any possibility of reducing the tariff rates on electricity?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This question does not arise out of the main question.

SRI K. VINAYAKAM : Whereas we have advanced considerably in the matter of production and distribution of electricity especially to villages in our State, will this common Grid be advantageous or disadvantageous to our State?

10th March 1959]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : My main answer is that this will help our State. It is only a question of surplus power where ever available being made available to other States. So, there is no question of its adversely affecting this State.

SRI S. LAZAR : இணைத்ததற்குப் பிறகு விநியோகிக்கும் முறையில் மாகாணங்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் என்ன விநியோகத்தில் அது விநியோகிக்கப்படும்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER : May I know who represents the Madras State in the Special Committee?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The Chief Engineer is a member.

Manufacture of dolls

* 668 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ம் வருஷத்திலே துணி பொம்மைகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) எந்தெந்த இடங்களிலே இத்தொழில்கள் நடைபெற்று வருகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Rs. 10,900.

(b) Palayamkottai, Tirunelveli district.

* 669 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

மரப் பொம்மைகள் தயாரிப்பதற்கான பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் இத்தொழிலிலே ஈடுபடுவதற்காக என்னென்ன உதவிகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : After their training in the Departmental Training Centre, the trainees are organized into industrial co-operative societies so that they may continue the industry and take up production on a large scale on commercial basis.

SRI P. G. MANICKAM : இவ்வித சாமான்கள் வெளி நாடுகளிலிருந்து நம் நாட்டுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டு, இங்கே நல்ல விற்பனையாகி வருகிறது. அதே மாதிரி நாம் செய்யக் கூடிய சாமான்களை வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்து அங்குள்ள கண்காட்சிகளில் வைப்பதற்கு நமது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நல்ல முறையில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு அதிகப்படியான பொம்மைகளை உற்பத்தி செய்ய முற்பட்டால் அதற்குப் பிறகு அவைகளை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு கவனம் செலுத்தப்படும். அதன் பிறகு அதைப் பற்றி பிரசாரம் செய்வதற்குக் கவனம் செலுத்தப்படும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : பொம்மைகளெல்லாம் செய்த பிறகு அந்தப் பொம்மைகளுக்கு கல்யாணம் செய்து வைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is out of order.

[10th March 1959]

SRI V. SUBBIAH : கிராமப் பகுதிகளில் மண் பாத்திரங்கள், மண் பொம்மைகள் செய்வதற்கு நல்ல பயிற்சி பெறாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் மண் பொம்மைகளைச் செய்யக்கூடியதும் அவைகளைச் செய்வதற்குப் பயிற்சி அளிக்கக் கூடியதுமான ஏதாவது ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்பற்றிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

Backward class concessions

* 670 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to Short Notice Question No. 7, answered on 18th September 1958—

(a) the decision of the Government on the question of giving backward class concessions on the ground of economic considerations alone;

(b) whether social conditions have also been considered; and

(c) if so, how the social conditions of a community have been decided?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (c) The matter is still under consideration.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இது விஷயத்தில் சர்க்கார் இங்கே குறிப்பிட்ட கருத்துக்கு ஸ்டேட் பாக்வேர்ட் க்ளாஸ் அட்வைசரி கமிட்டி மாறான கருத்து தெரிவித்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைப் பற்றிய தகவல் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

Food poisoning

* 671 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government of India had sent any communication to this Government in regard to findings and general recommendations of the Commission, which enquired into recent food poisoning cases in Madras and Kerala States; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) They have communicated the recommendations of the Commission to the State Governments to enable them to initiate necessary action on such of the recommendations as concern them and to take preliminary steps so that when final decisions are taken by the Government of India they could be implemented immediately.

[10th March 1959]

SRI N. K. PALANISAMI : கமிஷனுடைய சிபாரிசு என்ன என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதில் 10, 12 சிபார்சுகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக ஒன்று அல்லது இரண்டைக் குறிப்பிடலாம். Insecticides which are highly toxic to men should be notified as poisons. Imports of such insecticides should be regulated by licences under the Poison Act. அந்த மாதிரி சிபார்சுகள் இருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அந்தந்த டிபார்ட்மெண்டுகள் அதாவது உள் விவகார இலாகா, உணவு இலாகா, தொழில் இலாகா முதலிய இலாகாக்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

Trained teachers

* 672 Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of trained teachers who have registered themselves, district-war, with the Employment Exchange from 1st January to 30th September 1958;

(b) the number of teachers appointed during the period; and

(c) the number of teachers who stand unemployed for more than a year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A paper^a furnishing the particulars is placed on the table of the House.

Agricultural Subordinate Association

* 673 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed by the General Body Meeting of the Agricultural Subordinate Association at Tiruchirappalli on 20th July 1958; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) A statement^b is placed on the table of the House.

SRI S. LAZAR : முதல் தீர்மானத்தில் காட்டியிருப்பது இந்த ஏழு ஆண்டு உத்தியோகங்களில் இருக்கிற பழைய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வில் பலன் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக ஏற்கனவே இருந்தவர்களுக்கு பத்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை அமுல் நடத்த முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காகிதத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதைத் தவிர அரசாங்கத்திற்கு வேறு செய்வதற்கு இப்பொழுது உத்தேசம் இல்லை.

^a Printed as Appendix III on page 694 infra.

^b Printed as Appendix IV on pages 695—702 infra.

[10th March 1959]

Collection of taxes under certain Acts

* 674 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount of tax demanded and collected under the following Acts, district-war, for 1956-57, 1957-58 and 1958-59 so far—

- (i) the Madras Entertainments Act, 1939;
- (ii) the Madras General Sales Tax Act, 1939;
- (iii) the Madras Betting Tax Act, 1935; and
- (iv) the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939.

(b) whether there is any difference in the anticipated income; and

(c) if so, what the difference is and why?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) to (c) Statements^a furnishing the information are placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்த ஏண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ் விகிதத்தில் கன்யாகுமரி ஜில்லாவிலும், நெல்லையிலும் சுமார் 200 அல்லது 400 ரூபாய்தான் பாலன்சு என்று காட்டப்பட்டு அப்படியே கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால், வட சென்னை, தென் சென்னை, யில் சுமார் லட்சத்திற்கு அதிகமாக பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: வட சென்னை, தென் சென்னை யில் காட்டப்பட்டிருப்பது இந்த வருஷத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியதாக காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 1956-57-ல் 8 ஆயிரம் ரூபாய்தான் பாக்கி. 1957-58-ல் 13 ஆயிரம் ரூபாய்தான் பாக்கி. 1958-59 ஒரு குறைவான வருஷம். அதில் 24 ஆயிரம் ரூபாய்தான் பாக்கி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. வருஷம் பூர்த்தியான பிறகுதான் கணக்கு சரியாகக் கொடுக்க முடியும்.

Fire Service Stations

* 675 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the places where Fire Service Stations exist in the South Arcot district;

(b) the number of Fire Service Stations in that district to which ambulances are attached; and

(c) in respect of how many fire accidents in this districts the Fire Service Personnel rendered help in 1957-58?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) There are three Fire Stations in the South Arcot district at Cuddalore, Villupuram and Chidambaram.

^a Printed as Appendix V on pages 703-707 infra.

10th March 1959]

(b) All the three Fire Stations have been provided with ambulances.

(c) 1957-205.

1958-221.

SRI M. JAGANNATHAN: There was a proposal to open a fire service station at Tindivanam. May I know at what stage that proposal is now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member would have noticed the budget proposals. I do not think this finds a place in the budget proposals. Perhaps it will have to be taken up later on.

Traffic priority for fire engines

* 676 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that traffic priority for fire engines are not given by other vehicular traffic; and

(b) if so, what steps are taken to accord priority to the fire engine?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes Sir. In Chingleput, South Arcot, Tanjore, Salem and Coimbatore Districts drivers of motor vehicles have not been observing strictly rule 14 of the Madras Traffic Rules regarding allowing free passage to fire service vehicles.

(b) Necessary instructions have been issued by the Inspector-General of Police to all Superintendents of Police to strictly enforce this rule in future by prosecuting the defaulters.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: சென்னையிலே கூட சுமார் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு தீ பிடித்த போது அதை அணைப்பதற்குச் சென்ற யந்திரங்கள் ட்ராபிக் ஜாமால் சுமார் 20 நிமிஷங்கள் கால தாமதமாகிதான் போக வேண்டியதாயிற்று என்று புகார் வந்தது. அதனால் சென்னையிலேயே ட்ரைவர்கள் அந்தச் சட்டத்தை சரிவர அனுஷ்டிப்பது இல்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் ட்ராபிக் ஜாமினால் காலதாமதம் ஏற்பட்டது என்று சொல்லுகிறார். அதனால் வாகன ஓட்டிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். அங்கே இடம் விடாமல் இருந்திருந்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஜாம் இருந்தால் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும்.

Places of Public Resort Act, 1888

* 677 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of persons prosecuted for the infringement of section 12-A of the Places of Public Resort Act, 1888, in cinema theatres in the State during 1957?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: "Nil", Sir.

[10th March 1959]

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தச் சட்டப்படி சினிமா கொட்டகையில் பீடி சிகரெட் குடிப்பதை தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று இந்தச் சட்ட பிரகாரம் நடத்தப்படும் நாடகம், டான்சு, பாட்டுக் கச்சேரி போன்றவைகள் நடத்தக்கூடும் இடங்களில் பீடி சிகரெட் குடிக்கக்கூடாது என்ற தடை ஏன் இல்லை. ஆகவே நாடகம், டான்சு போன்றவைகள் நடக்கக்கூடிய இடங்களில் பீடி சிகரெட் முதலியவைகள் குடிக்கக்கூடாது என்று தடை செய்ய சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சினிமாவில் கதவெல்லாம் அடைக்கப்பட்டு விடுகிறது. அதனால் காற்று போக்குவரத்து இல்லை. நாடகம் டான்சு அவைகளில் அப்படி இல்லை. மேலும் சினிமாவுக்கு பீடி குடிக்கிறவர்கள் அதிகமாக வருகிறார்கள். அதனால் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது.

Vandalur Standard Motor Factory

9-30 a.m.

* 678 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** } Will the
SRI M. KALYANASUNDARAM : }
 Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the nature of the labour dispute that arose in the Vandalur Standard Motor Factory in November 1958; and

(b) the steps taken by the Labour Department to settle it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) During November 1958, a dispute was raised by the Auto-Engineering and Allied Industries Workers' Union on behalf of the employees of the Standard Motor Products of India, Limited, Vandalur, on the following two demands :

(i) Reinstatement of six discharged workmen.

(ii) Termination of services of 245 workmen.

(b) The Labour Officer, Madras-II, held conciliation but could not bring about a settlement. On receipt of the reports of the Labour Officer and the Commissioner of Labour, the Government invited the parties for a discussion and tried to bring about a settlement; but a settlement could not be arrived at even then. On examination of the case on merits, the Government found that there was no case for intervention.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், 250 பேருக்கு மேல் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறபோது ஏன் அரசாங்கம் தலையிட்டு “அட்ஜூடிகேஷனுக்கு” கொண்டுவரக் கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது ஹை கோர்ட் தீர்ப்புப் பிரகாரம் “ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸ்” படி வேலையில் இருந்து வருகிறவர்களை நீக்கினால் “அட்ஜூடிகேஷனுக்கு” விடமுடியாது. அது செல்லுபடியாகும் என்று தீர்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால் “அட்ஜூடிகேஷனுக்கு” விட முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அப்படியானால் சட்டத்தைத் திருத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? 800 பேர் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையில் 250 பேர்களைப் பழி வாங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் சட்டத்தைத் திருத்த முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது மத்திய சர்க்காரின் “கன்கரண்ட்” லிஸ்டில் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி நாம் கடிதம்கூட எழுதி இருக்கிறோம்.

[10th March 1959]

Surplus funds of temples

* 679 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) Hindu Religious and Charitable Endowments Administration சம்பந்தப்பட்ட பெரிய ஹிந்து ஆலயங்களின் உபரி வருமானத்திலிருந்து ஹரிஜனச் சேரிகளிலிருக்கும் சிறு கோவில்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் ஹிந்து மத அற நிலையப் பாதுகாப்பு இலாகா சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று மதுரை ஆதீனம் ஸ்ரீஸ்ரீ சோம சுந்தர தேசிகப் பரமாச்சாரிய ஸ்வாமிகள் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் நடைபெற்ற ஹிந்து தர்ம பிரச்சார சங்கத்தின் பொதுக்கூட்ட மொன்றில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அரசாங்கத்தின் பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா?

(ஆ) அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டிருப்பின் அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) No, Sir.

(ஆ) Does not arise.

SRI P. G. MANICKAM : கடந்த ஜூலை மாதத்தில் மதுரையில் இவ்வாறு ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்தக் கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, ஹரிஜனங்கள் வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதைப்போல் ஹரிஜன தெய்வங்களும் வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற காரணத்தினால் ஹரிஜன தெய்வங்களுக்கு வீடு அமைத்துக் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு மட்டும் தெரிய வந்தால் போதாது. இந்த அரசாங்கத்திற்கு அது வரவில்லை என்று சொன்னேன்.

Drinking water-supply to Poraiyar

* 680 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பொறையார் பஞ்சாயத்து தலைவரிடமிருந்து குடி தண்ணீர் வசதியைப் பற்றிய தீர்மானம் வந்ததா?

(ஆ) அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) A resolution was received from the President of the Tranquebar Panchayat in which the Porayar village is situated.

(b) The President, Tranquebar Panchayat, was informed that as the Tranquebar water-supply scheme is not included in the State Second Five-Year Plan, the scheme can be taken up only if the Panchayat is in a position to meet the entire capital, maintenance and investigation charges from its own funds without the aid of a loan or grant from the Government.

SRI C. MUTHIAH : பொறையாறு பஞ்சாயத்து 7½ சதுர மைல் விஸ்தீரணம் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து வருமானம் 48,000 ரூபாய். ஜனத் தொகை 8,000 பேர். இங்குள்ள மக்களின் வசதிக்காக தானாக இயங்கும் தண்ணீர் குழாய்களை வைக்க 75,000 ரூபாய் செலவு செய்தால் போதும்.

[10th March 1959]

தண்ணீர் வசதி இல்லாத காரணத்தால் காலரா, அம்மை ஆகிய நோய்களால் மக்கள் அடிக்கடி பீடிக்கப்படுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இதற்காக மானியம் அதிகமாக ஒதுக்கி இருப்பதால் எங்கள் பஞ்சாயத்தில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது “சாங்ஷன்” செய்யப் பட்ட திட்டங்களுக்கே மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து போதுமான பணம் வரவில்லை. இதை நேஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமிலும் எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. அதில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் ஜனத்தொகை 5,000-க்குள் இருக்கவேண்டும். ‘காம்பிரிஹென்ஸிவ் ரூரல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமில்’ எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் ஜனத்தொகை பத்தாயிரத்திற்கு மேற்படாமல் இருக்க வேண்டும். இது இரண்டுக்கும் நடுவில் இருப்பதால் சங்கடம் இருக்கிறது.

Lac factory

* 681 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state how far the proposal to establish a lac factory at Cumbum has been implemented?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The equipment available at the lac factory previously at Denkanikota has been shifted to Cumbum on 1st February 1957. At present, the Factory is housed in two buildings which were existing already, one of which has an open dyeing yard and cement was required for washing lac. Proposals to put up new building are under consideration. Estimates have already been sanctioned for purchase of additional new equipment for the factory and the purchase will be completed before the end of this financial year.

SRI V. SANKARAN : அங்கே உள்ள விவசாயிகளுக்கு 100 மரங்கள் வளர்க்க 25 ரூபாய் வீதம் மானியம் அளிக்க திட்டம் இருக்கிறதா? எவ்வளவு தூரம் சப்ளிடி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கம்பத்தில் இந்த அரக்கு உற்பத்தி செய்ய டெங்கனிக்கோட்டையில் இருந்து சாதனங்கள் எடுக்கப்பட்டதா? திரும்ப டெங்கனிக் கோட்டையிலேயே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அது டெங்கனிக் கோட்டையிலேயே ஆரம்பிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உனிக்கேள்வி வேண்டும்.

SRI M. JAGANNATHAN : What is the quantity of lac expected to be produced when the factory goes into production?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Now articles worth Rs. 15,000 are manufactured and sold; in addition to that, lac worth Rs. 12,200 is sold in auction for use in the various industries in the State. That is the capacity so far.

SRI V. SANKARAN : இந்தியாவில் இருந்து எவ்வளவு “லாக்” வெளி இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது? இவைகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

10th March 1959]

Motor Vehicles Tax

* 682 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether there is any proposal to revise the present Motor Vehicles tax in view of the recommendations of the All-India Road Transport Advisory Committee?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir. I presume the member has in mind the recommendation made by the Transport Commissioner's Conference held at Mussorrie in October 1957. It recommended that a ceiling of 75 per cent of the total existing rates of tax in this State should be fixed for motor vehicles taxation. This Government did not agree to this.

* 683 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Union Government have suggested to the State Government the reduction of taxes on motor vehicles; and

(b) if so, the steps taken in the matter?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No, Sir. I presume the member has in mind the recommendation made by the Transport Commissioners' Conference held at Mussoorie in October 1957. It recommended that a ceiling of 75 per cent of the total existing rates of tax in this State should be fixed for motor vehicles taxation. This Government did not accept this.

(b) Does not arise.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அப்படியானால் இந்த 75 சதமானம் வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற சிபாரிசை எடுத்துக் கொள்ளவில்லையா? இன்னும் இந்தச் சிபாரிசு சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : “It is not accepted” என்று பதில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதே.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : When the recommendations of the conference came to Government, they were examined and found unacceptable and we did say so. But the recommendations of the Transport Commissioners' conference went to another body, the Transport Advisory Committee and they have again forwarded the recommendations of that particular committee to our committee and we have received a report on that only recently. It is under examination by the Transport Commissioner.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether the Hon. Minister is aware that the motor vehicles tax in our State is standing in the way of expansion of road transport in our State and also whether the Hon. Minister is aware that the tax in our State is the highest in the whole world?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I can positively say that it does not stand in the way of expansion of road transport in our State.

[10th March 1959]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், மோட்டார் வாகன வரியைச் சம்பந்தத்தில் சர்க்கார் உயர்த்தாமல் இருக்கிறபோது, சேலம் ஜில்லாவில் இந்த மாத ஆரம்பத்தில் இருந்து பிரயாணிகளின் டிக்கட் கட்டணத்தை அதிகமாக்கி விட்டார்கள் என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா?

MR. SPEAKER : இது மோட்டார் டாக்கைஸ் பற்றியது. நீங்கள் டிக்கட் கட்டணத்தைப் பற்றி கேட்கிறீர்கள்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய பஸ் போக்கு வரத்தை நடத்தக்கூடியவர்கள் எல்லாம் அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கக்கூடிய உயர்ந்த கட்டணத்திற்கு உயர்த்தி விட்டார்கள். அதை ஒன்றும் தடை செய்ய முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தச் சிபாரிசுகள் நம்முடைய ராஜ்ய போக்குவரத்து ஆலோசனைக் குழுவின் முன் வைக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்தச் சிபாரிசுகள் இப்பொழுது தான் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the taxation levied on motor vehicles in our State is the highest in India when compared with other States and if so, have the Government any proposal to reduce it reasonably?

MR. SPEAKER : The hon. Member has repeated Mr. Rasheed's question. Repetition does not get an answer. I think the Hon. Minister has no answer (Laughter).

Auctioning of bus routes

***684 Q SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

பஸ். பாதைகளை எலம் மூலம் குத்தகைக்கு விட விதிகளை மாற்ற அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir.

SRI N. R. THIAGARAJAN : நாம் போடும் சட்டத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு பஸ் சர்வீஸ் ஆக்ஷன் விட்டால் அரசாங்கத்திற்குப் 10 கோடி ரூபாய் அதிக வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : மற்றவர்கள் அதிக வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்களோ என்னமோ தெரியாது. கனம் அங்கத்தினர் லாபம் வரும் என்று சொல்கிறார். பஸ் போக்கு வரத்தை அதிகமான லாபம் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சர்க்கார் நடத்தவில்லை. ஜனங்களுக்குப் போக்கு வரத்து வசதி அதிகப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு வசதி ஏற்படவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு தான் இப்போது நடத்தி வருகிறது. இந்தக் கொள்கை அமைப்பிலும் வருமானம் வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Instead of asking these bus operators to stick to the rates that are to be levied as per the Act, will it not be possible to auction these routes to get more income?

MR. SPEAKER : The hon. Member is repeating the question. I think the Hon. Minister has no answer for it.

10th March 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : பஸ் சர்வீஸ் பர்மிட் வாங்கினவுடன் அதை உடனே ஒரு லட்சம், ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பனைப்பட்டவர்கள் லாபம் அடிக்கிறார்களே, அப்படியிருக்க சர்க்காரே ஏன் இதை ஏலத்திற்கு விடக்கூடாது? அப்படி விடுவது நல்லது இல்லையா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறபடி உயர்ந்த ரேட்டுக்கு விற்பனைகின்ற தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. ஆனால் இதை ஏலம் விடுகிற யோசனையை அரசாங்கம் ஏற்கத் தயாராய் இல்லை.

Road Accidents

***685 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of Sri M. P. Sarathi) :** கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் வருஷம் சென்னை நகரில் நடந்த சாலை விபத்துக்கள் (Road Accident) எத்தனை?

(ஆ) பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) போலீஸ் இலாகா ஊழியர்கள் எத்தனை பேர் பாதிக்கப்பட்டார்கள்?

(ஈ) அவர்களுக்கு அரசாங்கம் நஷ்டஈடு வழங்கினார்களா, அப்படியானால் எவ்வளவு?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) 4,272.

(b) Injured	...	...	...	...	...	...	2,244
Killed	...	...	...	...	...	...	57
Total	...	...	...	...	...	...	2,301

(c) 82, including 5 belonging to the Fire Service Branch of the Police Department.

(d) Nil.

SRI A. A. RASHEED : May I know the number of Government Transport buses involved in these accidents?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have no information.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த விபத்துகளைத் தடுப்பதற்கு ரோடுகளை அகலம் ஆக்குகிற திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ரோடுகளை நல்லவிதமாக வைத்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்திருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : போலீஸ் இலாகா ஊழியர்களில் 82 பேர்கள் இறந்திருப்பதாகவும், அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு சர்க்கார் எவ்வித நஷ்டஈடும் கொடுக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். நஷ்டஈடு கொடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அரசாங்கத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில்லை. Third Party Insurance இருக்கிறது; மற்றவர்களும் கொடுக்க முடியும்.

[10th March 1959]

Supply of electricity to factories

* 686 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether there is any possibility of the removal of restriction in the supply of electricity to factories like B & C Mills in the City of Madras?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: It is not possible for the present to remove the existing restrictions in supply of electricity to B & C Mills and other factories receiving H.T. Supply in Madras City area.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: பி. அண்டு வலி. தொழிலாளர்கள் சொல்வது போலவே மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ள சில விவசாயிகளுக்கு இந்த தொழிலாளர்களைக் கஷ்டப்படும்படி செய்து விட்டு மின்சாரக் கட்டுப்பாட்டை வைத்துவிட்டு கிராமப்புறங்களில் விஸ்தரிப்பதாகச் சொல்வது அநியாயமானது. இதை நீக்கி எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கட்டுப்பாடற்ற வேலை நேரம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பது அநியாயமானது என்று கனம் அங்கத்தினரைப் போல எல்லா அங்கத்தினர்களும் கருதிவிட்டால் எனக்குக் கஷ்டமே இருக்காது. கிராமத்திற்குக் கொடுப்பதனால் நகரங்களில் பாதிக்கப்படவில்லை. நகரங்களிலேயே அதிகமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தொழில்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒரளவு இந்தக் கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறோம்.

SRI P. S. CHINNADURAI: இந்த மாதிரியாக தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரக் கட்டுப்பாட்டை வைத்திருப்பதனால் தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. அதன் காரணமாக அவர்கள் குடும்ப வாழ்க்கையே பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை கோவைமாவட்டத்தில் பல தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்களில் பார்க்கலாம். தொழிலாளர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்தாவது, தொழில் வளரவேண்டும் என்கிற எண்ணத்திலாவது தொழிற்சாலைக்கு விதிக்கப்படுகிற கட்டுப்பாட்டை ரத்து செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: நமது ராஜ்யத்தில் மின்சார உற்பத்தி அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதே நேரத்தில் தொழில்களும், தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையும் பெருகியிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது போல தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்கள் கஷ்டப்படவில்லை. உற்பத்தியாகிய மின்சாரம் நல்ல முறையில் எல்லோருக்கும் விநியோகமாக வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் தொழிலாளர்களும் சம்மதித்திருப்பதன் காரணமாகத்தான் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோம்.

Sugar Mills

* 687 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the terms and conditions under which the loan of rupees five lakhs was granted to Arooran Sugar Limited during 1958;

(b) when the loan amount was disbursed; and

[10th March 1959]

(c) the purpose for which the loan was granted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The terms and conditions under which the loan to Thiru Arooran Sugars Limited was granted are:—

(i) The loan shall be repaid in full before the 31st March 1959 with interest at $5\frac{1}{2}$ per cent per annum.

(ii) In case of default the debt shall be collected as an arrear of land revenue with penal interest at $7\frac{1}{2}$ per cent per annum.

(iii) A promissory note shall be executed jointly by the Company as well as by Sri V. S. Tyagaraja Mudaliar and another guarantee agreement shall be executed by Sri V. S. Tyagaraja Mudaliar.

(b) The amount was disbursed on 12th August 1958.

(c) The loan was granted to the Company for an agricultural purpose, viz., to finance the purchase of chemical fertilizers for manuring sugarcane crop.

Paper toys

* 688 Q.—MR. SPEAKER: The Hon. Minister wants this question to be taken up next week. So, it will be taken up next week.

MR. SPEAKER: As the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman is absent, question No. 689 and the answer will be printed in the official proceedings.

* 689 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) காகித பொம்மைத் தொழில் வடாற்காடு ஜில்லா வேலூரில் ஆரம்பிக்கும் விஷயமாக பரிசீலனை முடிந்து விட்டதா?

(ஆ) எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government have decided not to pursue the proposal to establish a Training Centre for manufacture of paper toys, etc., at Vellore, due to the reduction in the provision for handicrafts in the Plan.

Lorries

* 690 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வாடகைக்கு சாமான்களை ஏற்றிக்கொண்டு செல்லக்கூடிய லாரிகள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை இருக்கின்றன?

[10th March 1959]

(ஆ) ஒவ்வொரு நாளும் எத்தனை மைல்கள் தூரம்வரை லாரிகளை ஓட்டிச் செல்லலாம் என்று சர்க்காரால் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The number of lorries plying for hire in each district is as follows:—

District.	Number of lorries.
Chingleput	225
Coimbatore	1,142
Kanyakumari	140
Madras	804
Madurai	517
The Nilgiris	426
North Arcot	443
Ramanathapuram	264
Salem	571
South Arcot	397
Tanjore	199
Tiruchirappalli	718
Tirunelveli	440
Total	6,286

(b) No, Sir.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE EXODUS OF PEOPLE FROM PARAMAKUDI AND MUDUKULATHUR TALUKS DUE TO FAMINE CONDITIONS.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri K. Ramachandran, has given notice of a motion under rule 40 of the Assembly Rules, calling the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance. Now he will explain it.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ராம நாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள முதுகுளத்தூர், பரமக்குடி போன்ற தாலுக்காக்களில் இருந்து அறுவடை மாதங்களான ஜனவரி பிப்ரவரி முதல் அதிகமான மக்கள் தஞ்சை ஜில்லாவுக்குப் போக ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் சரியானபடி மழை இல்லாததன் காரணமாகவும், அதனால் விளைவு பொய்த்துப் போய் அறுவடை சொந்த ஊரில் செய்வதற்கு வழியில்லாது போய்விட்டதன் காரணமாகவும் இந்த மக்கள் வெளிதற்கு வழியில்லாது போகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட விவசாயத்தையே அந்தப் பகுதியில் நம்பிக்கொண்டு வாழ்ந்த மக்கள் 75 பேர்கள் இன்றைக்கு வயிற்றுப் பிழைப்பை நாடி இதர ஜில்லாக்களுக்கு—குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு வெளியேறி வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி ஆரம்பத்திலேயே பத்

CALLING ATTENTION TO THE EXODUS OF PEOPLE FROM PARAMAKUDI AND MUDUKULATHUR TALUKS DUE TO FAMINE CONDITIONS

629

[10th March 1959] [Sri K. Ramachandran]

திரிகையில் வந்த ஒரு செய்தியில் முதன் மந்திரி அவர்கள் வழக்கம் போலத்தான் அவர்கள் போகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சரியான மழை இருந்து உள் ளூர் சாகுபடி நன்றாக இருந்தால் அவர்கள் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. போவதும் இல்லை. ஊரில் பிழைக்க வழி இல்லாததன் காரணமாகத்தான் அவர்கள் வெளியேறி வருகிறார்கள். விவசாயத்தையே நம்பிக்கொண்டிருந்து இப்படி ஏமாற்றம் அடைந்து போகிற மக்களுக்கு ஆறுதல் உண்டாக்க உடனடியாக மாற்றுவேலை அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு அந்த ஜில்லாவில் ஏதாவது தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன். அறுவடை காலம் முடிந்து ஊருக்கு அவர்கள் திரும்பி வந்தாலும்—அடுத்த அறுவடை காலம் வரையில் அவர்களால் தங்களுக்கு வேண்டிய செல்வத்தை அங்கிருந்து ஈட்டிவர முடியாது. சிலபல மாதங்களுக்குள்ளேயே மீண்டும் அவர்கள் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமையான உண்டாகும். ஆகவே அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நிரந்தரமாக நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் உடனே அந்தப் பகுதியில் வேறு ஒரு தொழிலை அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக இத்தகைய ஜமீந்தாரிப் பிரதேசங்களில் பல கண்மாய்கள் செப்பனிடப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அங்கே 10,000 ஏக்கர்கள் வரை பாயக்கூடிய பல கண்மாய்களுக்குச் செல்லும் கால்வாய்கள் பல நிரந்தரமாகத் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. மேலும் அங்கெல்லாம் ரோடு வசதிகள் மிகவும் குறைவு. இக் குறைகளை நீக்கும் காரியங்களை அங்கே செய்தால், வசதியற்ற மக்களுக்கு வசதிகள் கிடைப்பதுடன் பிற்பட்ட பகுதிகள் முன்னேறவும் முடியும். ஆகவே இந்தப் பகுதிகளில் இத்தகைய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டிய அவசியத்திற்கு அரசாங்கத்தின் கவனத்தை இழுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் இந்தப் பிரேரேபணையை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, there is no regular irrigation by perennial rivers or streams in the Ramanathapuram district and agricultural operations depend mainly on rainfall in September or October every year. It is an annual features in this district for agricultural labouring classes to go to the neighbouring districts during the harvest period for employment and then return to their villages as soon as the rains set in in the district. Owing to inadequate rainfall in 1958, in this district, during south-west or north-east monsoon periods, there was little or no prospect of getting a fair yield of crops with the result that agricultural labourers moved from the district to neighbouring districts in groups seeking livelihood there. This, as indicated above, is nothing new.

In the past, most of the people in this district had also openings for employment in Burma, Malaya and Ceylon with scope for better earnings. These avenues are now closed to them as no Indian emigration is allowed. Also, remittances from Malaya and Singapore to many of the labouring classes of this district have stopped. These things have aggravated the position, and the exodus of people to other districts has therefore been significant this year.

Proposals for the grant of special remissions of land revenue in the affected areas and the question of taking up relief measures for providing employment to the agricultural labourers are under the consideration of the Government.

[10th March 1959]

III.—GOVERNMENT BILL.

THE PAYMENT OF WAGES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I beg leave to introduce the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959.

MR. SPEAKER: The question is—

That leave be granted for the introduction of the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—cont.

MR. SPEAKER: இன்றையதினம் கடைசி நாளாக பட்ஜெட்டின் மீது பொது விவாதம் நடைபெறும். இன்று, முதலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை 45 நிமிஷங்கள் பேசுவார். இப்போது அவர் பேசலாம்.

SRI S. B. ADITYAN: கனம் நிதி மந்திரி எப்போது பேசுவார்?

MR. SPEAKER: அவர் 12 மணிக்குப் பேசுவார்.

SRI C. N. ANNADURAI: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்பேரில் கடைசி நாளாக இன்று பொது விவாதம் நடத்தப்படுகிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் எங்கள் கருத்துக்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் ஏற்கெனவே இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையொப்பி நானும் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல இங்கு நிற்கிறேன். ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள், தாங்கள் மேற்கொள்ளும் சீரிய முயற்சிகளிலெல்லாம் எல்லா அரசியல் கட்சிகளிலுள்ளவர்களும்—எல்லா எதிர்கட்சிகளிலுள்ளவர்களும்—தங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த வேண்டுகோளை நல்லெண்ணத்தானேயே விடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் என் கருத்துக்களை இங்கே வைக்க முற்படுகிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் முக்கியமான பிரச்சனைகளில் தங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளும் ஆளும் கட்சியினர் ஒன்றை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அவர்கள், போடப்பட்ட திட்டங்களுக்கு எதிர்க்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைக் கோருகிறார்களே தவிர, திட்டங்கள் போடப்படும் நேரத்தில் மற்றெந்தக் கட்சியுடனும் கலந்தாலோசிப்பதில்லை; அப்போது மற்றக் கட்சிகளுடன் கலந்தாலோசிக்கும் பண்பை, இன்றுவரை, தேவையில்லை என்று ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும், இதுவரையில், ஒத்துழைப்பு என்பதற்கு தகுந்த விளக்கங்களையும் தரவில்லை. நான் அறிந்த வரையில், ஒரு ஆட்சியிடம் அரசியல் கட்சிகள் ஒத்துழைப்பைத் தருவது என்பது, அவைகள் அந்த ஆட்சிக்கு எதிரிடையாக அதன்

10th March 1959] [Sri C. N. Annadurai]

சட்டங்களை மீறும் கிளர்ச்சிகளை நடத்தாமலிருப்பதும், அந்த ஆட்சி வரி விதிக்கும்போது வரி தரக்கூடாது என்று மக்களைத் தூண்டிவிடாமல் வரி கொடுக்கும் அளவிற்கு நல்ல மனப்பான்மையை மக்களிடம் வளர்ப்பதும் ஆகும். இவைதான் ஒரு ஆட்சியிடம் அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருவதற்கு முக்கியமான அறிகுறிகள் என்று நான் கருதுகிறேன். இவை மட்டுமன்றி, வகுக்கப்படும் திட்டங்களும் செய்யப்படும் காரியங்களும் எத்தனை குறைகள் உள்ளனவாக இருந்த போதிலும் அவைகளைப் பற்றி குற்றம் குறைகள் சொல்லாமலும் இருக்க வேண்டும்—அவைகளைப் பற்றிக் குற்றம் குறைகள் சொல்வது கூடாது, அது தான் ஒத்துழைப்பு என்று ஆளும் கட்சியினர் கருதுவார்களானால், அத்தகைய ஒத்துழைப்பு என்று ஆளும் கட்சியினர் நாட்டில் ஜனநாயக நாட்களில் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை என்பதை அவர்களுக்கு பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகளைப் பற்றி ஆளும் கட்சியினர் எப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை, இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் பல கருத்துக்களை அறிவதிலிருந்தும் இம்மன்றத்திற்கு வெளியில் அவர்கள் பேசுகிற பேச்சுக்களை பத்திரிகைகளின் மூலம் அறிவதிலிருந்தும், எங்களால் ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. நாங்கள் ஆளும் கட்சியைப் பற்றி, அதிகமாகத் தாக்கீப் பேசாமல் இருக்கிறோம் என்று நான் சொல்லவில்லை. நாங்களும் ஆளும் கட்சியை எவ்வளவு தாக்கீப் பேசுகிறோமோ அதைவிட அதிகமாக ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க்கட்சிகளைத் தாக்கீப் பேசுகிறார்கள். இப்போது இந்த மாநிலத்திலுள்ள எதிர்க்கட்சிகள் எதிர்க்கட்சிகளாகப் பணியாற்றுவதற்கு வேண்டிய நல்ல திறமையோடு இல்லை என்று, அண்மையில் கூட கனம் உள்நாட்டு அமைச்சர் ஓரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். ராஜ்யத்தில் நல்ல எதிர்க்கட்சி வேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லும் கனம் உள்நாட்டு அமைச்சரின் ஜனநாயகப் பண்பு எந்த வழியில் செல்கிறது என்று நான் பார்க்கிறேன். அவர், ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி வேண்டும், ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி வேண்டும் என்று சொல்ல தன் மூலம் இப்போது நல்ல எதிர்க்கட்சி இல்லை; நல்ல எதிர்க்கட்சி இல்லை என்று இப்போதுள்ள எதிர்க்கட்சிகளை மட்டந்தட்ட எண்ணுகிறார் என்றே நான் கருதுகிறேன். அவர்தான் அவ்வாறு பேசுகிறார் என்று நான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, நான் இங்கே வந்தவுடன் என்னுடைய கனம் நண்பர்கள், கனம் முதல் அமைச்சர் கூறிய ஒரு விஷயத்தையும் எனக்குத் தெரிவித்தனர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டில் செய்து வரும் பிரசாரமானது பிச்சைக்காரர்கள் ஆங்காங்கே இன்று பிச்சை கேட்பதைப் போலத்தான் இருக்கிறது என்று நமது முதல் அமைச்சர் ஓரிடத்தில் சொல்லியிருப்பதாக என்னுடைய கனம் நண்பர்கள் என்னிடம் தெரிவித்தனர். நாட்டில் பிச்சைக்காரர்களுக்குப் பிச்சை போடாதவர்கள் பண்ணியவர்கள் என்று கருதப்படுவதில்லை. அப்படி இருக்க, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பிச்சை கேட்கிறார்கள் என்று ஆட்சி யாளர்கள் சொல்லும்போது, எச்சில்கையால் கூடக் காக்கையை ஓட்டத் தயங்கக் கூடிய இவர்கள் எங்கள் ஒத்துழைப்பைக் கோரி விடுத்த வேண்டுகோளை உண்மையான மனப்பூர்வமான, வேண்டுகோள் என்று என்னால் கருத முடியவில்லை; தங்கள் திட்டங்களுக்கு எங்கள் ஒத்துழைப்பை உள்ளன்போடு இவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இருந்தாலும்கூட இந்த ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொள்ளுள்ள சீரிய முயற்சிகளுக்கு நாங்கள் எங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறோம். அதனை கனம் உள்நாட்டு அமைச்சர் நன்றாக அறிவார். மது விலக்குத் திட்டம் நிச்சயமாக வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இம்மன்றத்திலும் இம்மன்றத்திற்கு வெளியிலும் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் மீது ஆளும் கட்சியினர் ஏதாவது குற்றம் சுமத்த விரும்பினால், நாங்கள் எங்கள் ஒத்துழைப்பை தகுந்த முறையில் தரவில்லை என்று அவர்கள் சொல்ல முடியுமே தவிர கேட்ட நேரத்தில் ஒத்துழைப்பைத் தரவில்லை என்று அவர்கள் சொல்ல முடியாது. ஆளும் கட்சியினர் எங்களைப் பற்றி மிகவும் தாக்கீப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு இருக்கும் எண்ணிக்கை பலம்தான் என்று சொல்லவேண்டுமே தவிர, அது அவர்களுடைய வாதத் திறமையைக் காட்டுகிறது என்று கூடச்

[Sri C. N. Annadurai] [10th March 1959]

சொல்ல முடியாது. நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் நான் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் புறக்கணிக்கப்படும் என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்திருந்தாலும், அவைகளைப் பற்றி கேலிமொழி பேசி அவைகளை அடக்கி விடலாம் என்ற மனப்பான்மை கொண்டவராக கணம் நிதி அமைச்சர் இருக்கிறார் என்பதும் எனக்குத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்திருந்தாலும், இந்த மன்றத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்லும் கருத்துக்கள் நாட்டு மக்களிடமும் போய்ச் சேரும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் பேச முற்படுகிறேன். நான் இங்கே பேசுவது, என் வாத்திற்கு கணம் நிதி அமைச்சரிடம் நியாயம் கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் அல்ல.

இந்த ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் பேசியவர்களில் இதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாகிய ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இதில் மூன்று முக்கியமான அம்சங்களைப் பாராட்டினார்கள். அவைகளில் ஒன்று, இந்த வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புதிய வரி எதுவும் போடப்படவில்லை என்பது; மற்றொன்று, இந்த வருஷம் உபரி பட்டு ஜெட்சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது; மற்றுமொன்று, ஒவ்வொரு துறையிலும் செலவிற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை முந்தைய வருஷங்களில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதைவிட அதிகமாக இருக்கிறது, எனவே எல்லாத் துறைகளிலும் மேலும் மேலும் முன்னேற்றம் காணுவதற்கேற்ற வகையில் அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது. இந்த மூன்று விஷயங்களையும் 'இல்லை' என்று யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு ஆண்டும், கல்வித் துறையானாலும் சரி, ஹரிஜன நலத் துறையானாலும் சரி, சமுதாய நலத் திட்டத் துறையானாலும் சரி, ஒவ்வொரு துறையிலும், செலவிற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை ஏறிக்கொண்டே போகிறது; முந்தைய ஆண்டு செலவழித்ததை விட அதிகத் தொகையே ஒதுக்கப்படுகிறது. இதை, ஏதோ, உலகத்தில் வேறு எங்குமே நடக்காத அதிசயம் போலவும், வேறு எந்த மாநிலத்திலும் நடக்காதது போலவும், மற்ற மாநிலங்களில் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு முந்தைய வருடம் 50 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்க இந்த ஆண்டு 25 லட்ச ரூபாயாக அதைக் குறைத்திருக்கும்போது இந்த மாநிலத்தில் இவ்வாறு நடப்பது போலவும் கருதும் மனப்பான்மை யாருக்கும் இருக்கக்கூடாது என்று நான் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

10-00
a.m.

மேலும், சென்ற ஆண்டில் ஒரு காரியத்திற்காக பத்து ரூபாய் செலவழித்திருந்தால், இந்த ஆண்டு பண வீக்கம் காரணமாக அதே காரியத்தை, அதே தரத்தோடு, அதே அளவோடு நாம் செய்யவேண்டுமென்றால், இயற்கையாகவே பதினைந்து ரூபாய் செலவு செய்தாக வேண்டும். நான் இப்பொழுது இருக்கும் பண வீக்கத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அதற்கான பரிசாரங்களை இந்த நேரத்தில் பேசவில்லை. நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புவதெல்லாம், சென்ற ஆண்டு ஒரு காரியத்திற்காக பத்து ரூபாய் போதுமானதாக இருந்தால், அதே காரியத்தை, அதே தரத்தில், அதே அளவில் இந்த ஆண்டு செய்ய வேண்டுமென்றால் இயற்கையாகவே அது பதினைந்து ரூபாயாகத்தான் கூடி இருக்க வேண்டும். அந்நிலை இன்றையதினம் ஏற்பட்டுள்ள பண வீக்கத்தால் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே திட்டங்களுக்காக செலவிடப்படும் தொகை ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஏறிக்கொண்டு வருகிறதென்றால், அது தாராளத்தின் விளைவு என்று நான் நம்பவில்லை. பண வீக்கம் காரணமாகத்தான் அப்படி ஏறிக்கொண்டு போக வேண்டி வருகிறது என்பதைத்தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும், இன்றையதினம் அதிகப்படியான தொகைகளை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்றால், அப்படி அதிகப்படுத்தியிருக்கும் நிலையில், அதை எப்படி ஈடுகட்டுகிறார்கள் என்பதிலிருந்துதான் ஒரு சர்க்காரின் நல்லெண்ணம், ஒரு சர்க்காரின் கொள்கை விளக்கம், ஒரு சர்க்கார் எந்த வழியில் செல்கிறது என்பதை நிர்ணயிக்க முடியும். அப்படியும்தான் பார்க்கும்போது, நமது ஆட்சியாளர்கள், வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு அதிகப் பணம் தேவை, தேவை என்று சொல்லும்போது, வரிகளைக் கூட்டினால்தான் அதற்கான பணத்தைப் பெற முடியும் என்பதனை எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அது பற்றி நான் இந்த மன்றத்

[10th March 1959] [Sri C. N. Annadurai]

தில் பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். வருவாயைத் தேடிக்கொள்ள ஆட்சியாளர்கள் வழிவகைகள் கண்டு பிடித்தால் ஒழிய, மேலும் மேலும் வரிகளைமட்டும் போட்டுப் பணத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதைவிட வேறு விதங்களில் நமது வருவாயை அதிகரித்துக்கொள்ள திட்டங்கள் தீட்டி, வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று பல தடவை பல காலங்கள் இங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் நான் சொன்ன அத்தனை யோசனைகளும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களிடையே கேலிக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டதே தவிர, இவைகள் எல்லாம் நடைபெறாது என்று சொல்லப்பட்டதே தவிர, இவைகள் நடைபெறாது நாங்கள் வேறு நல்ல திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று எடுத்துக்காட்டப் பயன்பட்டதா என்றால் இல்லை. கேள்வி நேரத்தில் பதிலளிக்கப்பட்டபோது மோட்டார் பஸ்களை எலத்தில் விடலாமே, அதனால் லாபம் தேடலாமே அதனால் நமது வருவாயை அதிகரிக்கலாமே என்பதற்கு அளிக்கப்பட்ட பதிலை நான் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தேன் இன்றைய தினம் மோட்டார் பஸ் முதலாளிகள், தமிழ் நாட்டில் ஒரு புதிய முதலாளி வர்க்கமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதனை அறிதயாவர்கள் இல்லை. அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்கு வேண்டியவர்கள் என்பவல்ல பிரச்சனை. அதனால் அவர்களுக்கு லாபமா அல்லது அவர்கள் ஆதரிக்கக் கூடிய கட்சிக்கு லாபமா என்பதல்ல பிரச்சனை. ஆனால் நாடறிந்த உண்மை இன்றைய தினம் கள்ளுக்கடைகள் மூடப்பட்ட பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் பணத்தைக் குவித்து, லாபத்தை அதிகரித்துக்கொண்டு போகும் புதிய தொரு முதலாளி வர்க்கமாகத்தான் இன்று மோட்டார் பஸ் தொழில் அமைந்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் பல ராஜ்யங்களிலுமுள்ள அமைச்சர்கள் இந்த மோட்டார் பஸ் தொழிலை தேசிய உடமையாக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பக்கத்திலுள்ள ஆந்திர ராஜ்யத்திலும் இதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு இருப்பதை நான் அறியாமல் இல்லை. ஆக, அவர்கள் இன்றையதினம் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, இன்றைய தினம் கேள்வி நேரத்தின்போது பதிலளிக்கப்பட்டபோது அப்படிப்பட்ட தொரு உத்தேசம் நமது சர்க்காருக்கு உண்டு என்று சொல்வதற்குக் கூட மனமில்லாத அளவிற்கு இன்றையதினம் ஆட்சியாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கும் மோட்டார் பஸ் முதலாளிகளுக்கும் இடையே உள்ள உறவுதான் அதற்குக் காரணமா என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மோட்டார் பஸ்களை சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்துவதின் மூலம் நமது வருவாயை நாம் அதிகரித்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இன்றையதினம் பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் முதலாளிகளை நாம் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அந்த முதலாளிகளுக்கு சுமார் 20 அல்லது 25 வருடங்களுக்கு முன்னால் என்ன சொத்து இருந்தது, அவர்கள் எவ்வளவு சொத்துக்கு உரியவர்களாக இருந்தார்கள், இன்றைய தினம் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் அந்தத் தொழிலில் எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கிறது என்பதை நாம் கணக்கிட்டுக் கொள்ள முடியும். அவர்கள் வெளிக்கு கணக்கு எழுதும் முறைப்படி, காஸ்ட் ஆப் மெயின்டினென்ஸ், சர்க்காருக்கு வரி கொடுப்பது, புதிய பஸ்கள் வாங்குவது இவைகளுக்காக இவ்வளவு ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்று சொல்லி கொஞ்சம்தான் மிச்சம் இருக்கிறது என்றுதான் அவர்கள் வாதாடுவார்கள். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் திருவல்லிக்கேணி தொகுதி அங்கத்தினர் ஹாஜா ஷேரிப் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்கள் மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார், தொழில்கள் நடத்தும் முதலாளிகள் லாபமே இல்லாமல், "மாஜிஜ் ஆப் பிராபிட்" இல் லாபத்தின் ஒரு அருகில்தான் இருக்கிறார்கள், லாபம் மிகச் சிறிதுதான் கிடைக்கிறது என்றும், முதலாளிகள் மிகவும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டும், தவித்துக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள், ஆகவே, தொழில் இந்நாட்டில் வளர வேண்டுமென்றால், விலைவாசிகள் குறைய வேண்டுமென்றால், தொழிலாளிகள் கூலி உயர்வு கேட்கக் கூடாதென்றும், தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையே இருக்கக் கூடாதென்றும், அப்படியானால் தான் விலைவாசிகள் விழும் என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். கூலித் திட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தினால்தான் விலைவாசி குறையும் என்றும் கூறி

[Sri C. N. Annadurai] [10th March 1959]

னார்கள். அப்பொழுதுதான் தொழில் வளரும் என்றும் ஹாஜா ஷெரிப் அவர்கள் கூறினார்கள். முதலாளிமார்கள் தொழிலை நடத்துகிறவர்கள் இந்த வகையில்தான் வாதாடுவார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள இந்த மன்றம் ஒரு சிறந்த வாய்ப்பினை அளிக்கிறது என்றுதான் எனக்குப் பட்டது. அந்த வாதங்களை மட்டும் நமது ஆட்சியாளர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதால் பொருள்படும். போக்கு வரத்து அமைச்சர் ஸ்ரீ ராமையா அவர்கள் சொன்னார்கள், லாப நோக்கத்தோடு இந்தத் தொழிலை நடத்த வில்லை என்றும், மக்களுக்கு வசதி செய்து தருவதற்காகத்தான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதோடு சர்க்காருக்கும் லாபம் கிடைக்கக் கூடுமானால் ஏன் அந்தத் தொழிலை ஏற்றெடுத்து நடத்தக் கூடாதென்று நான் கேட்டேன்? தமிழ் நாடு பூராவும் உள்ள மோட்டார் பஸ் தொழிலை ஏற்றெடுத்து நடத்தினால் எத்தனை கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் என்பது யாருக்குத் தெரியாத விந்தை? இன்றையதினம் ஒவ்வொரு ரூட்டும் அதிக விலைக்கு எடுக்கப்படவில்லையா என்று ஒரு அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்கு, என்னிடம் தகவல் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அவர்களிடம் தகவல் இருந்திருக்க முடியாது. அப்படி தகவல் இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டி வந்திருக்கும். ஆனால் நாட்டில் என்னென்ன நடக்கின்றன என்று அங்காடிகளில் பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மூலே முடுக்கிலும் பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தொழில்துறையில் உள்ளவர்களும் அதைப்பற்றி பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். காஞ்சி புரத்திற்கும் வேலூருக்கும் இடையில் இருக்கிற ஒரு மோட்டார் பஸ் ரூட், போன் மாதமோ அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னரோ ஒரு முதலாளி கையில் இருந்து இன்னொரு முதலாளி கைக்கு மாற வேண்டி வந்தது. அதற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கேட்டார்கள் என்று அங்காடியில் பேசப்பட்டது. அங்காடிப் பேச்சு சட்டமன்றத்தில் பேசுவதற்கு லாயக்குள் எதா என்று வாதாடலாம். ஆனால் அங்காடிகளில் பேசப்படுவதை நாம் அடியோடு புறக்கணிப்பதற்கில்லை. அப்படிப் புறக்கணித்தால் ஆட்சியாளர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியாது. இந்த மோட்டார் பஸ் தொழிலை சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்துகிற நேரத்தில் அதை நன்கு திறம்பட நடத்த முடியும், மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்து அவைகளை நடத்த முடியும், அதே நேரத்தில் நல்ல லாபமும் சம்பாதிக்க முடியும் என்பதை சென்னை நகரில் நாம் பஸ்களை ஏற்றெடுத்து நடத்துவது லிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியும். சர்க்கார் மோட்டார் பஸ்களை ஏற்றெடுத்து நடத்துகிறபோது வருவாய் குறைவாக இருந்தாலும், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும்போது கிடைக்கக் கூடிய லாபத்தை விட குறைவாக இருந்தாலும், அந்த லாபம் சர்க்காருக்குக் கிடைத்து இது மக்களுடைய உடமையாகிறது. ஆகவே, அப்படி நம் வருவாயை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் நான் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கும் ஒரு யோசனையாகும். திட்டங்களை கொடுங்கள், திட்டங்களைக் கொடுங்கள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கேட்பதின் நோக்கம் என்னவென்றால், அவர்கள் நாம் சொல்லக் கூடிய யோசனைகளைக் கேட்டுவிட்டு வெளியில் சொல்வதைக் கேட்கும்போது எனக்கு புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. திட்டங்களைக் கொடுங்கள் என்று கேட்போது இந்த திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இது எப்படி முடியும், திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்ல லாயக்கற்றவர்கள் சட்ட மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று வெளியில் சொல்லி மகிழ்ச்சி அடைய, திருப்தி அடைய அவைகளை ஒரு வாய்ப்பாகக் கொள்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படுமானால், அதற்கு குறுக்கே நிற்க நான் தயாரில்லை. அப்படி ஆயிரக்கணக்கான திருப்திகளைப் பொது வாழ்க்கையில் 20 ஆண்டு காலமாக பல தடவைகள் நான் கொடுத்து இருக்கிறேன். ஆகவே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்நேரத்தில் அந்தத் திருப்தியை அடைந்து கொள்வதில் எனக்கு கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் எப்பொழுது வெட்கம் ஏற்படும் என்றால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல திட்டங்களை திறமையாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்படும்போது, அண்ணாதுரை, நீ சொன்ன

[10th March 1959] [Sri C. N. Annadurai]

திட்டம் அபத்தமானது, இதோ பார், ஒரு புதிய திட்டத்தை வைத்திருக்கிறேன், இதனால் இவ்வளவு வருவாய் வரப்போகிறது, இதை இப்பொழுதே துவங்க இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுவார்களேயானால் ஆஹா, ஆஹா இவ்வளவு அழகான ஒரு திட்டத்தை நிதி அமைச்சர், கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, நமக்கு திட்டம் தீட்டத் தெரியாமல் போய் விட்டதே என்று ஒரு பக்கம் எனக்கு வெட்கம் ஏற்பட்டாலும் இப்படிப்பட்ட தொரு அழகான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்ற வியப்பும் எனக்கு ஏற்படும். அதோடு இப்படிப்பட்டவர் அல்லவா நமது நிதி அமைச்சராக இருக்க வேண்டும், எட்டு தடவை அல்லது என்பது தடவை யானாலும் இவரல்லவா நிதி நிலை அறிக்கையை தயாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எட்டு தடவை நிதி நிலை அறிக்கையை படித்திருக்கிறார்கள் என்று சில நாட்கள் சொன்னார்கள். அதை அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்கு இருக்கிற வருத்தம், எட்டு தடவையாக நிதி நிலை அறிக்கையை படித்து வருகிறார்களே அதனால் உயிரூட்டும் வகையில் ஒரு நல்ல அறிக்கையை படிப்பதற்கு அவருக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லையே என்றுதான் நான் வருத்தப்படுகிறேன். எட்டு தடவை நிதி நிலை அறிக்கையைப் படிப்பதில் லாபமும் இருக்கிறது, வலிவும் இருக்கிறது, அதே நேரத்தில், அதில் பலஹீனமும் இருக்கிறது. வலிவு எதில் இருக்கிறது என்றால், அனுபவம் ஏறி இருக்கிற காரணத்தினால் எதை மறைக்கலாம், எதைக் காட்டலாம், எந்தக் கணக்கை எந்தப் பக்கத்தில் தள்ளலாம் எதெதை எந்தெந்த வரிசையில் வைக்கலாம், எப்படி அதைப் படிக்கிறவர்களைத் திணறடிக்கலாம் என்பது அனுபவத்திலிருந்து பெறும் லாபம். சாதாரண ஒரு அலுவலகத்தில் வேலை பார்க்கும் ஒரு குமாஸ்தா கூட பத்து வருடத்தில் வேண்டிய அனுபவம் பெற்றுவிடுகிறார், எதை எதை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று. ஒரு ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைக்கும் மறு ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைக்கும் ஒப்பிட்டு பார்ப்பதற்கு முடியாத நிலைமையில் ஒவ்வொரு ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் கோணங்கள் (ஆங்கிள்ஸ்) ஒவ்வொரு பக்கத்தில் திருப்பப்படுகின்றன. இப்படி திருப்பப்படுவதின் முக்கிய நோக்கம்—நான் கருதுகிறேன்—தொடர்ந்து மதிப்பீடு போடுவதற்கு வழி வகை செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அந்த விதத்தில் நிதி நிலை அறிக்கை ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதனுடைய வகை மாற்றப்படுகிறது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். எந்த வகையில் இருந்தாலும் 8-வது தடவையாக அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கிற காரணத்தினால் அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அது வலிவு என்று நான் சொன்னேன். மற்றொன்று பலஹீனம். பலஹீனம் எதிலே இருக்கிறது என்று சொன்னால், 7 தடவை நிதி நிலை அறிக்கை கொடுத்த நமக்கு என்ன நடக்கப் போகிறது என்ற அலட்சிய சுபாவம் இயற்கையாகவே ஏற்பட்டுவிடும். ஏழு தடவை நிதி நிலை அறிக்கை கொடுத்து, யார் எதிர்த்தாலும் எதிர்ப்புக்களை கண்ட துண்டமாக்கி, சண்டமாருதப் பிரசாரம் செய்து, புள்ளி விவரங்களை அள்ளி வீசி, எதிர்ப்பவர்களின் வாய்களை அடக்கிவிட்ட நாம் ஆயிரதே, இப்பொழுது மட்டும் என்ன என்ற எண்ணம், அலட்சிய சுபாவம் நிச்சயம் ஏற்படும். அதனால்தான் 8 தடவைகள் ஒரு காரியத்திலே ஈடுபடுகின்ற அவர்களுக்கு வலிவும் இருக்கிறது, அதே நேரத்தில் பலஹீனமும் இருக்கிறது. அந்த இரண்டும் நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல இடங்களிலே நன்றாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலே:

“.....நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய பல்வேறு தொழில் வாய்ப்புகளையும் ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பணியை டெல்லியில் இருக்கும் ஒரு ஸ்தாபனம்—தேசிய பொருளாதார ஆராய்ச்சிக் குழு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பல அன்னிய நாட்டு நிபுணர்களும் இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். எப்ரல் மாத இறுதியில் இந்த அறிக்கை நமக்குக் கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்” என்று தொழில் வளத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியை ஒரு இடத்திலே ஒப்படைத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இதைப் படிக்கின்ற

[Sri C. N. Annadurai] [10th March 1959]

நேரத்தில், டெல்லியில் உள்ள ஸ்தாபனம் என்று படித்தேன். அதன் காணமாக ஏன் டெல்லியில் ஒப்படைத்தீர்கள் என்று நான் கேட்கப்போகிறேன் என்று நீங்கள் யாரும் கருதத் தேவையில்லை, நீங்கள் உங்களுடைய டெல்லியில் ஒப்படைத்திருக்கும்பொழுது இந்தத் திட்டத்தை அங்கு இருக்கும் ஸ்தாபனத்தினிடம் ஒப்படைத்திருப்பது பற்றி நான் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நான் சொல்லுவது உங்களுக்கு இப்பொழுது புதியதாக பொருளாதார ஆராய்ச்சி தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற தாதுப் பொருள்கள் உங்களுக்குத் தெரியாதா? இந்த மாநிலத்தில் எந்தத் தொழில் வளர்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பது நீங்கள் அறியாத விந்தையா? அது பற்றி தகவல்கள் இந்த சர்க்காரிடத்திலே இல்லையா? அல்லது அது பற்றி தகவல்களைச் சேகரிப்பதற்கு நீங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லையா? இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி நம்முடைய சர்க்கார் தயாரித்திருக்கின்ற மகத்தான அறிக்கையில்—மகத்தான அறிக்கையென்று நான் சொல்லுகின்றபோது தயாரிப்பிலேதான் மகத்தான அறிக்கை, ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதிலே அல்ல. என்னென்றால், பல மத்திய சர்க்காராலே தள்ளப்பட்டு விட்டன—தொழில் வளம் பற்றி கொடுத்திருக்கிற தகவல்களைவிட இனி எந்த ஆராய்ச்சியாளர்களும் புதியதாக தகவல்களைச் சேகரித்துத் தர முடியாது. ஆனால் ஏன் இப்பொழுது எப்ரல் மாதம் வரையில் பொறுக்கச் சொல்கிறார்கள் என்றால், ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ஏதாவது நப்பாசை காட்ட வேண்டும், பொதுமக்களிடையே பேசுகின்ற நேரத்தில், இந்த ஆண்டுக்கு நாங்கள் இவ்வளவு திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறோம், தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு ஆய்வுக் குழு பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது, என்று சொல்ல வேண்டும். இப்படி அடிக்கடி பொருளாதார ஆய்வு தேவை என்றிருந்தால், இந்த மாநிலத்தில் இருந்த 'எகனமிக் அட்வைஸர்' என்ற ஸ்தாபனத்தை ஏன் கலைக்க நின்றது? தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து, நாட்டில் அத்துல தொழில் வளத்தைப் பெருக்க முடியும் என்பது உண்மையானால், 'எகனமிக் அட்வைஸர்', என்ற பதலியை காரணம் இல்லாமல் நீங்கள் நீக்கி இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையா? ஆனால், எனக்குப் படுகின்ற வரையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்கு என்னென்ன தேவை, நம்முடைய மாநிலத்தில் எதெதற்கு வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்று தரப்பட்டிருக்கிற ஒன்றைக் கூட, அவர்கள் இதுவரையில் நிறைவேற்றவும் இல்லை, நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்புக்களை இன்னும் பெறவில்லை. இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்: 'At present there is no paper mills in the State. The annual consumption of paper of the Madras Government alone amounts to four to five thousand tons.' என்று போட்டு இதை நீலகிரியில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காகத் தீட்டப்பட்ட இந்த அறிக்கையில் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்போது, இப்பொழுது புதியதாக இந்தத் துறையிலே நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது என்ன? என்ன புதை பொருள் ஆராய்ச்சி நடத்தியிருக்கிறீர்கள்? இன்னமும் பார்க்கப் போனால், இந்த சர்க்காரிடத்திலே இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். மத்திய சர்க்காரிடத்திலும் இருக்கவேண்டும்: 'போஸ்டு-வார் ரிகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பிளான்' என்று வெள்ளையர் ஆட்சியாளராக இருந்த காலத்திலேயே யுத்தத்திற்குப் பிறகு நாட்டில் என்னென்ன செய்யலாம் என்று அவர்கள் போட்டு வைத்திருக்கிற திட்ட அளவுக்குக் கூட—நாம் புதியதாக ஆராய்ச்சி ஒன்றும் இன்றையதினம் செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை—நாம் அதை நிறைவேற்றி இருந்தால், நம்முடைய வாழ்க்கைத் தரம் அந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்க முடியும். ஆனால், அவைகளை எல்லாம் செய்யாமல், ஆண்டுக்கு ஒரு புதிய திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம் என்று கூறும் முறையில் இப்பொழுது இப்பணியை டெல்லியில் இருக்கும் ஒரு ஸ்தாபனம்—தேசிய பொருளாதார ஆராய்ச்சிக் குழு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பல அன்னிய நாட்டு நிபுணர்களும் இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல அன்னிய நாடுகளில்.....

10th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: டெல்லியில் அந்த ஸ்தாபனம் இருந்தால் கூட அவர்கள் நம்முடைய ஆட்கள்தான். இது மாதிரி இருப்பதெல்லாம் டெல்லி என்று நினைக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கின்ற ஆட்களும் நம்முடைய ஆட்கள்தான்.

SRI C. N. ANNADURAI: நமது நிதி அமைச்சருக்கு டெல்லி பேரிலுள்ள பற்றையும், பாசத்தையும் நானே எடுத்துச் சொல்லிவிட்டேன். நான் சொல்லுவது டெல்லியைப் பற்றி அல்ல. அங்குள்ள அந்த ஸ்தாபனத்தின் மூலம் புதிய உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் உங்களுக்கு என்ன இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏற்கனவே நான் தெரிவித்தபடி, இந்தத் தொழில் நுட்பங்கள், தொழில் நுணுக்கங்கள், இவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு உங்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்காத காரணத்தினால், திட்டங்களைப் பற்றி எடுகளில் இருக்கின்றனவே தவிர, மேலும் திட்டங்கள் எட்டிலே எழுதப்படுகின்றனவே தவிர, நாட்டு மக்களுக்கு எட்டிலே 'சர்க்கரை' என்று எழுதிக் காட்டுகின்றீர்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. இன்னும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பாஷையில் பேசப் போனால் பசியோடு பிச்சை கேட்க வந்த வீணைப் பார்த்து, 'அடுத்த வீட்டைப் பார்' என்று சொல்லக் கூடிய புண்ப வாசனாக இருக்கிறீர்களே தவிர, ஒரு கவனம் கொடுப்பவர்களாக இல்லை. உங்களுக்கே இல்லையோ என்னவோ, அதுவும் எனக்குத் தெரியாது. (சிரிப்பு).

புதியதாக ஆராய்ச்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுவது மக்களை தவறான நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்வதற்குத்தான் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் தவறான நம்பிக்கை என்ற தன்மையிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் புள்ளி விவரங்கள் பேசுகின்றன. இந்தத் தடவை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் எப்படியெல்லாம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு குறிப்புக்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். தந்திருக்கின்ற அந்தக் குறிப்புக்களிலே என்னுடைய நண்பர் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இதிலே முதலானிகள் பெற்ற லாபம் என்னவென்று கேட்டார்கள். "அது பற்றி இப்பொழுது ஒன்றும் அவசியமில்லை. நான் சொல்லுவது, தொழில் வளர்கிறது. அதிக ஆட்கள் இப்போது வேலைக்குப் போகிறார்கள். நேற்று இருந்ததை விட இன்று அதிகம் பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். நேற்று கிடைத்ததைவிட, இன்று அதிக ஊதியம் கிடைக்கிறது. ஆகவே, முன்னேற்றம் இருக்கிறதா, இல்லையா" என்று அந்த வாதத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த வாதத்தைத் தொடர்ந்து நான் ஊகித்துக் கொண்டேன். கனம் ஹாஜா ஷெரிப் அவர்கள் 'தொழில் வளர வேண்டுமானால், கூலியையும் நாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். தொழில் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றால், கூலிப் பிரச்சனை எழலாகாது, என்று சொன்னார்கள். இப்படி 'கான்விக்ட் லேபர்', அதாவது, சிறைச் சாலைக் கைதிகளை வேலை வாங்குவது போல் தொழிலாளர்களை பாதி பட்டினி போட்டு தொழிலை வளர்ப்பதினாலே யாருக்கு லாபம்? அப்படி வளர்க்கப்படுகின்ற தொழில் எந்த வகையிலே நாட்டுச் செல்வத்தை உயர்த்தும் என்று கருதுகிறார்கள்?

நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாசகத்தை, டெல்லி பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது அவர் சொல்லிய வாசகத்தை நான் படித்துப் படித்து இன்புற்றேன். அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள் தொழில் வளர்ந்தால் மட்டும் போதாது. தொழில் வளர்கின்ற அளவுக்கு தொழிலாளர்களிடையே வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும். "I am recommending a profit-sharing scheme knowing the full consequences" என்ற வாசகத்தை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். தொழிலில் லாபம் கிடைக்க கிடைக்க, தொழிலாளர்களுக்கு அதிலே பங்கு, கிடைக்க வேண்டும், அப்பொழுதுதான் நிம்மதி ஏற்படும் என்று அவர்கள் எடுத்துச்

[Sri C. N. Annadurai] [10th March 1959]

சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனி உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் அப்படி எடுத்து சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுது ஏதாவது சொல்லிவிட்டால், செய்து தீர வேண்டிய கடமை அவர்களைக் கட்டுப் படுத்துகிறது. ஆகவே, மிக மிக ஜாக்கிரதையாக பழைய நினைவை மறந்து விட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். என்னைப் பற்றிய பூர்வோத் திரத்தை குறித்து பேசக் கூடிய பண்பு நிறைந்த அவருடைய பூர்வோத் திரத்தைப் பற்றி அவர் மிகவும் நல்லவர் என்பதற்காக நான் பேசுகிறேன். அவர் கெட்டவர் என்பதற்காக அல்ல. அதற்காக அவருடைய பூர்வோத் திரத்தை ஆராய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆராய்ந்தால், கிடைக்காம லும் போகாது. (சிரிப்பு). நான் எடுத்துச் சொல்வதெல்லாம் டெல்லி பாசாளுமன்றத்திலே அவர் கூறிய நல்ல வாசகங்களைத்தான். இன்றைய தினம் தொழில் வளர்ச்சிக்குத் திட்டங்கள் தேவை என்றால், இந்தத் தொழில் இந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்று காட்டுவதோடு கூட, தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு பங்கு கிடைத்திருக்கிறது, தொழி லாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுவேண்டும். தொழில் வளர்ந்திருக்கிறது என்று காட்டுகின்ற அந்த நேரத்தில், தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்திருக் கக் கூடிய பங்களையும் அவர்கள் காட்ட வேண்டும். தொழில் நம்முடைய மாநிலத்தில் வளர்ந்திருப்பதை விட பிற மாநிலத்தில் வளர்ந்திருப்பதற்கு அவர்கள் என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள். என்ன சொல்ல இருக்கிறா ர்கள் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். அப்படிச் சொல்லுகின்ற நேரத் தில்—சட்ட மன்றத்தில் அல்ல—வெளியிலே—நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பம்பாயை நீக்கிவிடுங்கள், மேற்கு வங்காளத்தை நீக்கிவிடுங்கள் மற்ற மாநிலங்களையும் இந்த மாநிலத்தையும் ஒப்பிடுங்கள் என்று அவர் வெளியிலே பேசியதாகப் பத்திரிகையிலே படித்தேன். ஒருவர் பணக்காரர் என்று குறிப்பிடுகிறபொழுது, அவர் விரலிலே போட்டிருக்கிற வைர மோதி ரத்தையும், காதிலே அணிந்திருக்கிற வைரக் கண்களையும் காட்டி, இதோ பாருங்கள் பணக்காரர் என்று சொன்னால், காலை மறந்து, விரலை மறந்து, ஆலை மட்டும் பாருங்கள் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கும் எனக் கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று கேட்பது போல, நிதி அமைச் சர் அவர்கள் பம்பாயை மறந்து, மேற்கு வங்காளத்தை மறந்து, வேண்டு மானால் உத்திரப் பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் நாம் தான் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோமே தவிர, அவர்கள் அல்ல என்று வாதாடு கிறார்கள். ஆனால், நெசவுத் தொழிலை (டெக்ஸ்டைல்ஸ்) பொறுத்தவரை யிலே பம்பாய் மாநிலம் அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியையும், சென்னை மாநிலம் அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியையும் தாரதமயிப்படுத்திப் பார்த் தால், இந்த சர்க்கார் திருப்தி அடைகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். இந்த நெசவுத் தொழில் (டெக்ஸ்டைல்ஸ்) எந்த வகையிலே வளர்க்கப் பட்டது என்பது நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். வெளி நாட்டு ஜவுளி, வெளி நாட்டு ஆடைகள் இந்த நாட்டில் இறக்குமதி ஆவதை சில வகையிலே தடை செய்திருக்கிறோம். சில நேரத்தில் அவைகளுக்கெல்லாம் அதிகமாக வரி போட்டு, உள்நாட்டு ஜவுளிக்குப் பாதுகாப்பு அளித்து, 'டாரிப் வால்' கட்டி, அதற்குப் பிறகு நெசவுத் தொழிலை நாம் வளர்த்தி திருக்கிறோம்.

இவ்விதமான பாதுகாப்புச் சுவர்கள் எழுப்புகின்ற நேரத்தில் அதன் மூல மாக முதலாளிகளுக்கு லாபத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்களா அல்லது தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்களா என் பதைத்தான் இப்போது நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, உள்நாட்டுத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கின்ற காரியத் தில் பம்பாயில் ஆலைகளுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கின்ற காரியத் தில் நமது மாநிலத்தில் கைத்தறித் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகின் றதா என்பதைப் பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் நினைக்க வேண்டி இருக் கிறது. அதுதான் இல்லாவிட்டால் போகிறது, பம்பாய் ஆலைத் தொழில் முன்னேறி இருப்பது போன்று நாம் கைத்தறித் தொழிலிலாவது முன் னேறி இருக்கிறோமா என்று பார்த்தால்—நமது முதலமைச்சர் அவர் களுடைய பாஷையில் கூறுவதாக இருந்தால்—ஏதோ பிச்சை போடுகிற

10th March 1959] [Sri C. N. Annadurai]

இடத்தில் கொடுப்பதை வாங்கிக் கொடுக்கின்ற நிலைதான் இருந்துகொண் டிருக்கிறது. பிச்சை எடுத்து நமக்குத் தரக் கூடிய பழக்கம்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, மில்லினிடத்திலிருந்து வாங்கி கைத்தறிக்குக் கொடுப் பது என்னை முறைதான் இருந்துவருகின்றதை நாம் பார்க்கிறோம். சமீபத்தில் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகப் பார்த்தேன்— கைத்தறித் துணிகளுக்கு வெளிநாடுகளில் மார்க்கட் கண்டுபிடித்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு, அந்தப் பொறுப்பு சர்க்காரைச் சேர்ந்தது அல்ல, அந்தப் பொறுப்பை நாட்டு மக்கள்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற அளவில் கூறியிருப்பதாக அறிந்தேன். எல்லாக் காரியங்களிலும், நூல் வேண்டும் என்று கேட்டால்—ஆலையிலிருந்து கிடை தால்—நூல் தருகிறோம், கூலி உயர்வு வேண்டும் என்று கேட்டால் முத லாளிகள் தந்தால் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள், அதிலும் திரு. ஹாஜா ஷெரிப் அவர்கள் சொல்வதைப் போன்று தொழில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டு மானால் இன்னும் பத்து வருடங்களுக்குக் கூலி உயர்வு கேட்கக் கூடாது, வெளிநாடுகளில் கைத்தறித் துணிக்கு மார்க்கட் தேடித் தாருங்கள் என்று கேட்டால் அதற்கு நீங்களே வழி வகை செய்துகொள்ளுங்கள் என்றெ லாம் பதில்கள் தரப்படுகின்றன. அந்த முறையில் பம்பாயில் தொழில் கள் வளருவது போன்று இந்த நாட்டில் தொழில்கள் வளருகின்றதா என்பதைப் பார்த்து செல்வங்கள் எல்லாம் எங்கே குவிக்கின்றது என் பதை நாம் பார்க்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லு கின்றோம். அவ்விதம் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துப் பார்க்கும்போது தான் வடக்கே செல்வம் குவிக்கின்றது என்பதைப் பார்த்துத்தான்—வடக்கு வாழ்கின்றது, தெற்கு தேய்கின்றது—என்று நாங்கள் சொல்லுகிற நேரத் தில் எல்லாம் அதைக் கேட்டு ஆத்திரப்பட்ட அன்பர்கள்—ஆத்திரப்பட்ட காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள்—இந்த ஆலை நெசவுத் தொழிலைப் பொறுத்த மட்டில் எங்கே இந்தத் தொழில் வாழ்கின்றது? எங்கே இந்தத்தொழில் மேம்பாடு அடைகின்றது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்ப்பார்களானால், இங்கே தொழில் வளர்ச்சி என்பது கண் துடைப்பு என் னின்ற அளவில்தான் வளர்ந்திருக்கிறதே தவிர, உண்மையான அளவில் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். அதே நேரத்தில் தொழில் வாய்ப்புகளை அதிகமாகக் கண்டறிவதற்காக ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நமக்கு இருந்துகொண்டிருக்கின்ற குழப்பத்தை நான் நீக்க விரும்புகிறேன். பல தடவை நான் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைத் திறமை சாலி திறமைசாலி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் எனது கழகத்தைச் சேர்ந்த பல அங்கத்தினர்கள் இங்கு பேசுகின்ற நேரத்தில்— தங்களுடைய எண்ணத்தை தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில்—நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு திறமையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எனது கழக அங்கத்தினர்களைப் பார்த்து, “உங்கள் தலைவர் என்னைத் திறமைசாலி என்று சொல்லு கின்றார், ஆனால் நீங்கள் எனக்குத் திறமையில்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள், நீங்கள் உங்கள் தலைவர் கருத்துப்படி நடப்பவர்கள் இல்லையோ” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நான் சொல்லுகிறேன், நமது நிதி அமைச் சர் அவர்களுக்குத் திறமையும் இருக்கிறது, திறமையும் இல்லை, அவர் களுக்கு எதில் திறமை இருக்கிறது என்றால்—நமது முதல் அமைச்சர் அவர் களுடைய பாஷையில் சொன்னால், கொடுக்கக் கூடிய பிச்சை டெல்லிக் குச் சென்று கொடுக்கின்ற காசு போதாது, கூடுதல் வேண்டும் என்று கேட்பதில் அவர்களுக்குத் திறமை இருக்கிறது, ஆனால், எதில் திறமையில்லை என்றால், நம்முடைய வாதத்தை எடுத்துக் கூறி—நம்முடைய உரிமையை எடுத்துக் கூறி—நம் தொழில் வளர்ச்சி முன்னேற்றம் அடையாமல் இருப்பதை அவர்கள் உணரும்படியாக எடுத்துக் கூறி—அவர்களிடமிருந்து உதவி பெறுவதிலும், அவர்கள் அதற்கு மறுத்தால், அவ்விதம் மறுக் கின்ற டெல்லி அரசாங்கம் உணருகின்ற வகையில் இங்கிருக்கின்ற அரசியல் சக்திகளை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து இழுத்து வைத்துக்கொண்டு— இந்த மாநிலத்திற்கு தொழில் வளர்ச்சிக்கு உடனடியாக வழி வகை செய்யாவிட்டால் இந்த மாநிலம் பிரிந்து போகும் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவதில்—நமது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் திறமையில்லை—இந்தத்

[Sri C. N. Annadurai] [10th March 1959]

திறமை கேரள நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு—பாரதம் எல்லாம் ஒன்று, பாரத நாட்டு மக்கள் எல்லாம் ஒன்று என்று சொல்லுகின்ற கேரள முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களில் கோளம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்வதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கிற கேரள முதலமைச்சர். கொச்சித் துறைமுகத்தை மத்திய சர்க்கார் எந்த விதத்தில் பெரிய தொழில் வளர்ச்சிக்காக பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப்பார்த்துத்தான், கேரளத்தின் மீது, மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கின்ற நல்லெண்ணத்தை முடிவு செய்ய முடியும். “The cochin Harbour is a touch stone” என்று சொல்லியிருக்கின்றார். அதைப்போலவே ஆந்திர முதலமைச்சர் சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் தங்களுடைய மாநிலத்திற்கு தொழில் வளர்ச்சிக்கு போதிய அளவு மத்திய அரசாங்கம் ஆதரவு தரவில்லை என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நாங்கள் இன்பக்கனவு காண்கின்ற இன்பத்திராவிடத்தின் பகுதிகளாக இருக்கின்ற கேரளம், கன்னடம், ஆந்திரம் இந்த மாநிலங்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் போதிய ஆதரவு தரப்படவில்லை என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நம் நாட்டுக்கு மட்டும் போதிய ஆதரவை தந்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டு வருவதை நான் பார்க்கின்றேன். இந்த அறிக்கையைப் படித்த உடனேயே எனக்கு ஏற்பட்ட திகைப்பு, ஏற்பட்ட வருத்தம், இது வரையிலும் பேசாமல் இருந்த மற்ற மாநிலத்திலுள்ள முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் டெல்லியைப்பார்த்து பேச ஆரம்பித்து அவர்களைப் பார்த்து தங்கள் நாட்டுக்கு போதுமான அளவு ஆதரவு என் தரவில்லை என்று தட்டிக்கேட்கின்ற இந்த நேரத்தில் எங்கள் நாட்டில் தொழில்கள் எல்லாம் திருப்தியாக நடந்தேறியிருக்கிறது என்று கூறுவது மற்ற மாநிலத்தவர்கள் எல்லாம் தங்கள் மாநிலத்திற்கு போதுமான ஆதரவு தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்கின்ற ஒருமித்த குரலுக்கு நீங்கள் (இந்த அரசாங்கம்) துரோகம் செய்வதாகும் என்று நான் நம்புகிறேன். கேரள முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய மாநிலத்திற்கு திட்டத்தில் சரியான பங்கு தரவேண்டும் என்று கேட்கின்ற நேரத்தில் (ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50 கோடி ரூபாய்க்கு அந்நிய செலாவணிக்கு வழி செய்கின்ற) மாநிலத்திற்கு தொழில் வளர்ச்சிக்கு போதிய ஆதரவு, தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்கின்ற நேரத்தில், நாமும் நம்முடைய தேவையை கேட்கவேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அந்த முறையில் நாமும் கேட்கின்ற நேரத்தில்—அந்த கோரிக்கைகளை எல்லாம் பள்ளிக்கூடத்தில் சட்டாம்பிள்ளை வகுப்பிலுள்ள மாணவர்களை எந்த விதமாக அடக்கி ஒழுங்காக வைத்திருப்பாரோ—அதே போன்று இங்குள்ளவர்களை இந்த அரசாங்கம் அடக்கி வைத்திருக்கின்றது என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். பிற மாகாணங்களில் கூட அமைச்சர்களிடத்தில் ஒற்றுமை கிடையாது. இரண்டு பேர்கள் சேர்ந்து படுத்தால் ஒருவர் தான் எழுந்து வருவார், மற்றொருவர் மறைந்து விடுவார் என்ற அளவுக்கு பிற இடங்களில் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் இங்கு நீங்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாக இருக்கின்றீர்கள்.—இவ்விதம் உங்களுக்குள் இருக்கும் ஒற்றுமை—அதோடு உங்கள் மீது எங்களுக்கு இருக்கும் ஆசை—இந்த இரண்டையும் பயன்படுத்தி மத்திய சர்க்காரிடத்தில் உங்கள் உரிமையைப்பற்றி கேட்பதற்கு ஏதாவது திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறீர்களா என்று பார்த்தால் அவ்விதம் ஒன்றும் இருப்பதாக என்னால் இதில் காண முடியவில்லை. அதே நேரத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 8-வது பக்கத்தைப் பாருங்கள், அதில் நம்முடைய தொழில் முன்னேற்றம் தெரிகிறது, 12-வது பக்கத்தைப்பாருங்கள் அதிலுள்ள குறிப்பு நமக்கு திருப்தியை கொடுக்கின்றது, 16-வது பக்கத்தைப்பாருங்கள், அதிலுள்ள குறிப்பு நமக்கு மகிழ்ச்சியை கொடுக்கின்றது என்று எல்லாம் குறிப்பிடுகிறார்கள். இவையெல்லாம் தான் இந்த மாநிலம் வளர்ச்சி அடைவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கின்றன என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அதிலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நீங்கள் கேட்ட தொகைக்கும், டெல்லி அரசாங்கம் கொடுத்த தொகைக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. கேட்கின்ற தொகை நமக்கு கிடைக்காத காரணத்தால்தான் நமக்கு முன்னேறுவதற்குள்ள வழிவகையை கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை

10th March 1959] [Sri C. N. Annadurai]

என்பதை பார்த்தோம். இவ்விதம் கேட்ட தொகைக்கும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் தொகைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தே—நான் தொைப் பார்த்திருக்க மாட்டேன், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தொைப் படியுங்கள், இந்த புதிய புத்தகத்தைப் படியுங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள், அடிக்கடி சொல்லியும் வருகிறார்கள், ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைப் பார்த்து இந்த புத்தகத்தைப் படியுங்கள், அந்த புத்தகத்தைப் படியுங்கள் என்று சொல்வது போல சொன்னார்கள். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரி பேராசிரியராக இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த வேலை போனாலும் வேறு ஒரு வேலைக்கு வழி காண்பித்து தந்ததற்காக மிகவும் நன்றி.

SRI C. N. ANNADURAI: நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு பேராசிரியர் வேலைத் தேவையில்லை, அவர்கள் சிறந்த வழக்கறிஞர், கொலை செய்தவரை தப்புவிக்க வைப்பார், கொலை செய்யாதவரை குற்றவாளியாக்குவார், அவ்வளவு சிறந்த வழக்கறிஞர். அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. நான் இங்கு குறிப்பிட்ட விரும்புவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நமக்கு தரப்பட்டிருக்கின்ற அளவு போதாது என்பதை தான். இவ்வளவு குறைவாக நமக்கு கிடைத்திருந்தும் இந்த அறிக்கையை நாம் அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற நிலைப்பில் திட்டங்கள் எல்லாம் போதிய அளவு திருப்திகரமாக அறிக்கையில் பல விபரங்களையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றிய விவரங்களை குறிப்பிட்டிருக்கிற இந்த புத்தகத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நமக்கு எந்த அளவுக்கு பங்கு கிடைத்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்தால்—அக்கிரகல் சரல் அண்ட் கம்ப்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் என்கிற இனத்தில் மொத்தம் ஒதுக்கியிருப்பது 568 கோடி ரூபாய், அதில் நமக்கு கிடைத்திருப்பது 29 கோடி ரூபாய், இது 5 சதமானம்—அதே போன்று இரிகேஷன் அண்ட் பவர் என்கிற இனத்தில் மொத்தம் ஒதுக்கியிருப்பது 913 கோடி ரூபாய், அதில் நமக்கு கிடைத்திருப்பது 65 கோடி ரூபாய், இது 7 சதமானம் ஆகிறது—அதே போன்று தான் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இனத்தில் மொத்தம் ஒதுக்கியிருப்பது 890 கோடி ரூபாய், அதில் நமக்குக் கிடைத்திருப்பது—இதில் நமக்கு திறமைமிக் அமைச்சர் அவர்கள் இருந்தும் கூட—நமக்கு கிடைத்திருப்பது 10 கோடி ரூபாய், இது சுமார் ஒரு சதமானம் ஆகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தத் தொகையை இரண்டு பாகங்களாக பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று, ராஜ்யங்களுக்கு எல்லாம் சேர்ந்து எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பார்க்கவேண்டும், அதே போன்று ஸெண்டரிலிருந்து நேரடியாக செலவு செய்வது எவ்வளவு என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இரண்டும் சேர்த்துத் தான் இதில் 890 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ராஜ்யங்களுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதில் நமக்கு கிடைத்திருப்பது ராஜ்யவாரியாக எத்தனை சதமானம் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதல்லாமல் வேறு விதமாக தப்புக்கணக்கு போடுவதில் பிரயோசனமில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: தப்புக்கணக்கு அல்ல, மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்து வருகிறது என்பதைப் பற்றி நாம் பல தடவை இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறோம். நெய்வேலி திட்டத்தையும் பெரம்பூர் கோச் பாக்கரி திட்டத்தையும் மத்திய சர்க்கார் நடத்துவதினால் நமது மாநிலத்திலுள்ள சில ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறதே தவிர அதிலேயிருந்து வரும் லாபத்தை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. பாதைகளுக்கு 263 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதிலே நமக்குக் கிடைத்திருப்பது 7 கோடி ரூபாய்; கல்விக்கு 307 கோடி ரூபாய் போட்டிருப்பதிலே நமக்குக் கிடைத்திருப்பது 11 கோடி ரூபாய்; சுகாதாரத்திற்கு 274 கோடி ரூபாய், அதிலே நமக்குக் கிடைத்

[Sri C. N. Annadurai] [10th March 1959]

திருப்பது 14 கோடி ரூபாய்; வீட்டு வசதிக்கு 120 கோடி ரூபாய் செலவிடத் திட்டமிட்டிருப்பதிலே நமக்குத் தரப்படுவது 3 கோடி ரூபாய்; பிற பட்ட சமூகத்தினருடைய நலனுக்காக 91 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியதிலே நமக்குக் கிடைத்திருப்பது 5 கோடி ரூபாய். இப்படித்தான் ஒவ்வொரு துறையிலே பார்த்தால், நமது நாட்டுக்கு—ஜனத்தொகை அளவில் கணக்குப் பார்த்தாலும்—நிலப் பரப்பு அளவில் கணக்குப் பார்த்தாலும்—ஒரு நாகரிக சர்க்கார்—ஜனத்தொகை அளவு, நிலப்பரப்பு அளவு என்பது மட்டுமல்லாமல்—எந்த மாநிலங்கள் எந்த அளவு பின் தங்கி இருக்கின்றன என்று பார்த்துத்தான் தொகை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். வடக்கே பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள், பெரிய பெரிய மின்சாரத் திட்டங்கள், பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு, உலகத்திலே இருக்கின்ற தலைவர்கள் வரும்போதெல்லாம் பார்த்து மூக்கின் மேல் விரல் வைத்து ஆச்சரியப்படத் தக்க அளவுக்குக் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற பக்ரா—நங்கல் திட்டங்களைல்லாம் இருக்கின்ற பகுதிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை விட, பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு—தொழில் வளத்தைப் பெருக்க—மற்ற வளத்தைப் பெருக்க—அதிகப் பணத்தைக் கேட்டுப் பெற்றிருக்க வேண்டிய நிலைமை நிதி அமைச்சருக்கு இருந்தது—அதிலே அவருக்குத் திறமை இல்லை. எதிலே திறமை இருக்கிறது என்று சொன்னால்—சில மாநிலங்களிலே 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டும், அதிலே 8 கோடி ரூபாயைத் தான் செலவழித்திருக்கிறார்கள்—அதைப்போலல்லாமல், ஒட்டப் பால் கற்பனைப் போல்—ஒரு சொட்டுக் கூட விடாமல்—வாங்கி வருகிறார் என்று, அந்த வகையிலே அவருடைய திறமையைப் பாராட்டுகிறேன். இன்னொன்று நான் சொல்வேன்—எதிர்க் கட்சியிலிருந்தாலும், பிற மாநிலங்களில் செலவழிக்கப் படுகின்ற பணம் எந்த அளவு பலன் தருகிறதோ அதை விட அதிகப் பணமான பலன் வரத்தக்க அளவு செலவழித்து ஆட்சி நடத்திக் கொண்டு போகிறார்கள். எதையும் நான் ஒளிக்க விரும்பவில்லை—எதையும் மிகைப்படுத்திப் பேசவும் விரும்பவில்லை. அதிகமாகக் கேட்டுப் பெற்று அதிக அளவு வளத்தைப் பெருக்க அவர்களுக்குத் திறமை இல்லாமல் போய் விட்டது. திறமை யில்லாததற்குக் காரணம் மனம் முதலிலே போய் விட்டது. திறமை யில்லாததற்குக் காரணம் நான் சொல்வது, இல்லை. மனம் அவர்களுக்கு இல்லாததற்குக் காரணம் நான் சொல்வது, நாங்கள் சொல்வது என்ற காரணத்தினால் அதையெல்லாம் எடுக்கக் கூடாது என்று கருதித்தான்—முன்னாலே இங்கே புதிதாக ஏதாவது தொழில் ஆரம்பிக்கலாமே என்று கேட்டதற்கு ஆட்டினைச்சித் தொழில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று நான் சொன்னேன், அதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்—எங்கள் ஊரில் வந்து பேசினார் என்று எங்கள் நண்பர்கள் கேட்டு வந்து சொன்னார்கள் அது வேடிக்கையாக இருந்தது—என்று சந்தோஷப்பட்டார்கள்—அண்ணாதுரை கசாப்புக் கடை வைக்கச் சொல்லுகிறாரே, இது நியாயமா என்று கேட்டார். நான் கசாப்புக் கடை வைக்கச் சொல்ல வில்லை. ஆடு வெட்டுகின்ற அளவுக்கு வலிவு நிதி அமைச்சருக்குக் கிடையாது. முதல் அமைச்சருக்கு வேண்டுமானால் சொல்வேன்—அவர் வெட்டலாம். உங்களை அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடச் சொல்ல முடியாது. நான் சொல்வது—ஒரு கடை வைத்தால் அது கசாப்புத் தொழில்—ஆயிரம் கடைகளை வைத்து சர்க்கார் நடத்தினால் அதற்குப் பெயர் மீட் இண்டஸ்ட்ரி. ஒரு தொழில் பெரிதா, அல்லது ஒரு தொழில் சிறிதா என்பதைப் பொறுத்து அந்தத் தொழிலின் தரம் உயராது—என்று. எத்தனையோ ஏடுகளை எடுத்துக் காட்டி எங்களைப் படிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் நிதி அமைச்சர் அவர்கள். நான் சொல்லுகிற ஒரு எட்டிலே—“நான் நிதி அமைச்சர், கல்விக் கும் அமைச்சர் நீதிக்கும் அமைச்சர், ஆகையால் படிக்கக் காலம் ஏது” என்று அவர்கள் சொல்லலாம்—அமெரிக்க நாட்டிலேயுள்ள எழுத்தாளர் ஒருவர் எழுதியுள்ள ஒரு புத்தகத்தைப் பார்த்தால்—மீட் இண்டஸ்ட்ரி எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். நான் இறைச்சித் தொழில் செய்யலாம் என்று சொன்னதை கசாப்புக் கடை என்று கேலிக்குரிய முறையில் அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களின் மானை நேரப் பொழுது போக்கு அளவிலே சொன்னார்களே தவிர, எந்த வகையிலே லாபகரமில்லை என்று அவர் பதிலளிக்கவில்லை. கசாப்புத் தொழில் தேவையிலே என்று அவர் கருதுவார்களானால் நான் அதைப்

10th March 1959] [Sri C. N. Annadurai]

பற்றி இருக்கிற புள்ளி விவரங்களை இன்றைய தினம் சொல்லுகிறேன். கசாப்புத் தொழில் நடத்துவதன் மூலமாக இன்றைய தினம் டென்மார்க் நாட்டிலே ஆண்டொன்றுக்கு அவர்களுடைய தேவைக்குப் போக 300 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதில் வருமானம் கிடைக்கிறது. அதே போல் ஆஸ்டிரேலியா கண்டத்திலே இதைவிட அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிலே கேலியாகப் பேசுவதைப் போல் என்ன பலன் இருக்கிறது என்று இங்கே சுருதியை ஊற்றி ஒரு தடவை சொன்னார்கள். “இது ஒரு கேவலமான தொழில் அல்ல, ஆனால் மேய்ச்சல் நிலம் எங்கே இருக்கிறது” என்று கேட்டார்கள். மேய்ச்சல் நிலம் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டதற்கு நான் இரண்டு பதில்கள் சொல்வேன். ஒன்று, இப்போதே கூட நம் மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆடு மாடுகளின் அளவு இங்கே இருக்கக்கூடிய மேய்ச்சல் நிலத்தைப் பொறுத்து இல்லை—ஏராளமான ஆடு, மாடுகள் இருக்கின்றன. மற்றொன்று நீங்கள் மேய்ச்சல் நிலத்தை அதிகம் அளவு வைத்துக் கொண்டிருந்தால்தான் ஆடு, மாடுகளை வளர்க்க முடியும் என்று எண்ணுவது பொருளாதாரத் துறையிலே இருக்கும் வலதீக்க கருத்தாகும். டென்மார்க் நாட்டின் அளவை சென்னை மாநிலத்தின் அளவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எது பெரிது, எது சிறிது என்று யாரும் விளக்கத் தேவையில்லை. டென்மார்க் நாட்டிலே இருக்கின்ற விளை நிலம் எவ்வளவு, டென்மார்க் நாட்டிலே இருக்கின்ற மேய்ச்சல் நிலம் எவ்வளவு, அதே நேரத்தில் சென்னை மாநிலத்தில் இருக்கின்ற விளை நிலம் எவ்வளவு, சென்னை மாநிலத்தில் இருக்கின்ற மேய்ச்சல் நிலம் எவ்வளவு என்று கணக்குப் பார்த்தால், டென்மார்க் நாட்டில் உள்ளதை விட நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தில் நிலைமை நன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆஸ்டிரேலியா நாட்டிலே 425 கோடி ரூபாயும், டென்மார்க் நாட்டிலே 300 கோடி ரூபாயும், நியூஸிலாந்து நாட்டிலே 200 கோடி ரூபாயும், ஆர்ஜென்டைனாவிலே 150 கோடி ரூபாயும், நெதர்லாந்து நாட்டிலே 135 கோடி ரூபாயும் ஆண்டுதோறும் இந்தத் தொழிலிலே கிடைக்கிறது. டென்மார்க் நாட்டின் நிலப் பரப்பு 16,577 சதுர மைல்கள். சென்னை மாநிலத்தின் நிலப் பரப்பு 50,174 சதுர மைல்கள் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏறத்தாழ சென்னை மாநிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் டென்மார்க் நாட்டின் அளவு இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜனத்தொகை . . .

• SRI C. N. ANNADURAI : ஜனத்தொகையைப் பொறுத்த வரையில் நான் அந்தக் கணக்கை எடுக்கவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுதான் தப்பு.

SRI C. N. ANNADURAI : நிதி அமைச்சருடைய வாதம் எனக்குத் தெரியும். எது இல்லையோ அது தப்பு என்று சொல்லுவார். (சிரிப்பு) அது கூட ஆசிரியர்களுடைய பழக்கம் தான்—ஆசிரியர்களுடைய பண்பு தான். ஒரு பையன் எல்லாவற்றையும் சரியாகச் செய்திருப்பான்—எல்லாவற்றையும் செய்திருந்தாலும் கூட, காப்பி நோட்டு எங்கே என்று கேட்பார். அதற்கு அந்தப் பையன் இல்லை என்றால், பெஞ்சியின் மேல் ஏறு என்று சொல்வார். இதைப் போலத் தான் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : அன்புமகன் அவர்கள் ஏன் அந்தத் தொழிலை விட்டு விட்டு வந்து விட்டார்?

SRI C. N. ANNADURAI : நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கணம் அன்புமகனைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் தொழில் வேண்டாமென்றுதான் இங்கே வந்து விட்டார்கள். டென்மார்க் நாட்டிலே இருக்கிற

[Sri C. N. Annadurai] [10th March 1959]

மேய்ச்சல். நிலத்தைப்பற்றி நான் கணக்குச் சொல்வதிலே இந்த மன்றத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"In Denmark, there is no room for extensive pastures and the pastures are not of the best. Nor is the winter mild enough for cattle to graze out of doors all through the year, as they do in England."

கடுமையான குளிர் இருக்கிற காரணத்தினால் ஆடு, மாடுகள் வெளியே போய் மேய முடியாது.

"They must live under cover and be fed by hand. Cows spend most of their time in the stable, going out for air and exercise rather than for food."

மேய்ச்சலுக்கு அவைகளை வெளியே அனுப்ப முடியவில்லை. ஒரே இடத்தில் அந்த ஆடு, மாடுகளை வைத்திருப்பதால் அவைகளை காலாறுவதற்காகவும், காற்று வாங்குவதற்காகவும் மட்டும் வெளியிலே அழைத்துவருகிறார்கள். அந்த முறையில் டென்மார்க் நாட்டிலே 300 கோடி ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். டென்மார்க் நாட்டு அமைச்சர்களை விட நமது அமைச்சர்கள் திறமைசாலிகள் என்று எண்ணுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இல்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : இல்லையா? இல்லை என்று சொன்னால் நான் வருந்துகிறேன். டென்மார்க் நாட்டிலே 300 கோடி ரூபாய் சம்பாதிக்கிற இந்தத் தொழிலை இங்கே நடத்தினால் என் லாபம் வராது என்று கேட்கிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் தந்திருக்கிற கணக்குப்படி பார்த்தாலும், இப்போதே கூட இந்தியா பூராவும் எடுத்துக் கொண்டால் நம் மாநிலத்திலே தான் அதிக அளவு கறி சாப்பிடுகிறார்கள் என்று இருக்கிறது.

"The average annual per capita consumption is 5.6 pounds the highest compared to other States in India."

இங்கேதான் அதிகம் கறி சாப்பிடுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். சராசரி ஆண் டென்னுக்கு ஒருவர் சாப்பிடுகிற அளவு 5.6 பவுண்டுகள். ஆர்ஜென் டைனாவில் 266 பவுண்டு சாப்பிடுகிறார்கள், உருகுவே நாட்டில் 282 பவுண்டு சாப்பிடுகிறார்கள், ஆஸ்டிரேலியாவில் 244 பவுண்டு சாப்பிடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நாம் போக வேண்டாம். ஏனென்றால் இந்த நாட்டிலே நாம் இரண்டு கட்சிகளாகப் பிரிந்திருக்கிறோம். ஒன்று எங்களைப் போன்ற பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், இன்னொன்று காமராஜர் போன்ற பிரபுக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்போது நாம் அதிகம் சாப்பிட முடியாது. நான் சொல்வது, இந்திய துணை கண்டத்திலே, சென்னையிலே தான் அதிக அளவு நாம் சாப்பிடுகிறோம். அது மட்டுமல்ல, இங்கே இருக்கிற மதிப்பு

"The meat produced is estimated at Rs. 27 crores per annum",

என்று இருக்கிறது. ஆனால், அது அப்படியேதான் வளருகிறதே, வள ரட்டும் என்று சொல்லலாம். இந்த கசாப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற வர்கள் சாதாரணமாக ஏழ்மை நிலையில் உள்ளவர்களும், அதிகக் கல்வி அறிவு இல்லாதவர்களும், சுகாதார முறைப்படி காரியத்தைச் செய்ய முடியாதவர்களும் தான். நான் குறிப்பிட்ட அந்த நாடுகளிலே என் அந்த அளவு லாபம் வருகிறது என்று சொன்னால்

"The Central Slaughter House, cold storage facilities, marketing facilities, transport facilities."

[Sri C. N. Annadurai] [10th March 1959]

இது அத்தனையும் சர்க்கார் தந்திருக்கிறார்கள். நம் சர்க்கார் அதைத் தருவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தந்தாலும்கூட, கோல்ட் ஸ்டோரேஜ் வசதி பெற்றுக் கொண்டு இந்தத் தொழிலை விருத்தி செய்ய வேண்டுமானால் சர்க்கார் இந்தத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் அதிக லாபம் கிடைக்கும்—வருவாய் கிடைக்கும்—என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member has already taken 45 minutes. Anyway, I shall give him another five minutes.

SRI C. N. ANNADURAI : ஆகையால், இந்தத் தொழிலை எடுத்து நடத்துவதால் இழிவு என்று கருத்த தேவையில்லை. அதேபோல், பஸ் தொழிலை எடுத்து நடத்தலாம் என்ற மற்றொரு திட்டம் நான் பேசும் போது சொன்னேன். அதோடு, நாட்டிலே இருக்கும் எல்லாச் சினிமாக்கொண்டைகளையும் எடுத்து நடத்தலாம் என்று சொன்னேன். அதிலே வரும் வருவாய் இருக்கிறது. இப்படி வருவாயைப் பெருக்குவதன் மூலம் நாட்டு மக்களுக்கு ஓரளவு நீங்கள் வரிச் சலுகை அளிக்கலாம், வரியைக் குறைக்கலாம்.

முதல் ஆண்டிலே நான் நிதி அமைச்சரிடம் சொன்னேன்—'உணவுப் பொருளுக்குப் போட்டிருக்கும் வரியைக் குறையுங்கள்; சாப்பிடும்போ தெல்லாம் மக்கள் வாழ்த்துவார்கள்' என்று சொன்னேன். அப்பொழுது அவர் பேசியிருப்பதை நான் மறுபடியும் படித்துப் பார்த்தேன். இந்த ஆண்டு இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டு கவனிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அடுத்த ஆண்டு கவனித்தாரா என்றால், அடுத்த ஆண்டும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், அவர் ஒரு வாதத்தை அளித்திருக்கிறார்கள். 'உணவுப் பொருளுக்கு வரி போடுகிறோம் என்று சொன்னாலும், உணவுப் பொருள்களில் 25 சத விசதம் தான் வரி கொடுக்கத் தக்க அளவு வருகிறது; மற்றப்படி உணவுப் பொருள்கள் கிராமத்தில் கைமாறிக்கொண்டு போகின்றன; ஆகையால் விற்பனை வரி இல்லை' என்று சொன்னார்கள். இது என்ன இவ்வளவு சாதாரியமாக வாதாடுகிறாரே என்று ஆச்சரியப்பட்டேன். அவர் இந்தக் கருத்தை எத்தனை காலமாக வைத்திருக்கிறார் என்று பார்த்தேன். 1953-இலே அவர் இங்கே பேசியிருக்கிறதைப் பார்த்தேன். அவர் பேசியபின் கடைசியில், அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள், 'நிலைமை கொஞ்சம் சரியானால் விற்பனை வரியைக் குறைப்பதுபற்றி கவனிக்கலாம்' என்று கூறினார்கள். நிலைமை சரியாகியிருக்கும் இந்த நேரத்தில், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே உணவுப் பொருள் மீது விதித்திருக்கும் வரியை ரத்து செய்திருப்பார்களானால், உண்மையிலேயே நாட்டு மக்களை நீங்கள் மதிக்கிறீர்கள் என்று பொருள். நாட்டு மக்களை மதிக்கின்ற காரியத்தில் உங்களை ஈடுபடுத்துவதற்கு எனக்குத் திறமை இல்லை.

நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கூடி, புலவர் குழாங்கள் கூடி, ஆசிரியர் குழாங்கள் கூடி, ஊராட்சி மன்றங்கள் கூடி, இந்த மாநிலத்திற்கு "தமிழ்நாடு" என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். "எங்களுக்குப் பிடித்தம் இல்லை; ஆகையால் வேண்டாம்" என்று சொல்லிவிட்டார்கள் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள். "தமிழ்நாடு" என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்பதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தவரைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள், 'வெட்ட வெளிச்சத்தில் பட்டினி கிடந்து சாகிறார்' என்று கூறினார்கள். அந்த பக்கத்துக்கு அடிக்கடி போய் வந்த முதலமைச்சர் அவர்கள், 'அவர் இன்னும் சாகவில்லை' என்பதுபோல் சொன்னாரே தவிர, 'தமிழ் நாடு' என்று பெயரை மாற்றுகிறோம் என்று சொல்ல முன்வரவில்லை.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : அவர் செத்துவிட்டார்.

10th March 1959]

SRI C. N. ANNADURAI: நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எனக்குத் தகவல் தருகிறார், 'அவர் பட்டினி சிட்டு செத்துவிட்டதாக. செத்து விட்டவரைப் பார்க்க நான் விருதுநகருக்குப் போய்விட்டு வந்தேன் செத்துவிடுகிறார் என்று தெரிந்திருந்துங்கூட, 'எங்களுக்கு இஷ்டம் இல்லை; ஆகையால், பெயரை மாற்றமாட்டோம்' என்று இருந்து விட்டார்கள்.

அது போல் தான், 'உதகமண்டலத்திற்கு எல்லாக்கட்சிகளும் ஏற்றுக் கொண்டால்தான் போவோம்' என்று சொன்னார்கள். 'அங்கு போக வேண்டாம்' என்று நாங்கள் சொன்னோம். 'நீங்கள் வேண்டாம் என் கிறீர்கள்; ஆகையால், வசதி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், ஓட்டலில் சாப்பாடு எப்படி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், ஒரு தடவை போய்விட்டு வந்தே காட்டுகிறோம்' என்று போகிறீர்கள். தாராளமாகப் போங்கள்.

ஒன்று நான் இந்த ஆட்சியாளருக்குச் சொல்வேன். மக்களுடைய மனப்போக்கை அறிந்து நடப்பதற்கு ஒரு ஜனநாயக நாட்டில், எவ்வளவு பலம் பொருந்திய கட்சியாக இருந்தாலும், முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வலிவு இருக்கும் காரணத்தாலே மக்களுடைய மனப் போக்கை அறியத் தேவை இல்லை என்று நீங்கள் கருதுவீர்களானால், நிச்சயமாக இந்த வலிவு எந்த எந்த வகையிலே பெறப்பட்டது என்பதை நான் அறியாமல் இல்லை. இந்த வலிவு எந்த எந்த வகையிலே பெறப் பட்ட முடியும் என்பதும் எங்களுக்குப் புரியாமல் இல்லை. இந்த வலுவை எப்படி, எப்படிப் பெறுவது என்று நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளா மலும் இல்லை. ஆகையால், நான் இன்றையதினம் சொல்வது—இப் பொழுது கிடைத்திருக்கும் வருவாயை வைத்துக் கொண்டு, நீங்கள் மக்க ளுடைய எண்ணத்தைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது என்பதை நான் சொல்லிக் கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை பொதுவாக வடநாட்டுக்கும் தென் னாட்டுக்கும் இடையே இருக்கும் இந்தப் பூசல் கிளம்பியிருப்பதை மறைப் பதற்காகவும், மறுப்பதற்காகவும் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாக வாதாடி யிருக்கும் ஒரு பெரிய வழக்கறிஞர் செய்திருக்கும் வேலை என்று கருதுகிறேன். இது அவரை டில்லிக்கு அழைத்துச் செல்லு மானால் நான் திருப்திப்படுவேன். இதற்கு பிறகும் அவர் டில்லிக்குப் போக வாய்ப்பு கிடைக்க வில்லையானால், அவர் அடுத்த தடவையாகிலும் 'சென்னை மாநிலத்திற்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி சரியான காலத் தில் கிடைக்காத காரணத்தால் இவ்வளவு பின்தங்கி யிருக்கிறோம்' என்று சொல்லி, இங்கே இருக்கும் மக்கள் இருதயத்திலே கொலுவீற் றிருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு நான் இங்கு இருப்பது பிடிக்கவில்லையானால் நான் விலகிக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால், அவருக்கே பிடிக்காத வடக்குக்கு என்னைப் போகச் சொல்லவேண்டாம்.

SRI C. N. ANNADURAI: நிதி அமைச்சரைப் போகச் சொல்கிற நேரத்தில் நானும் அங்கு வருவதாகத்தான் இருக்கிறேன்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Sir, I wish to say a few words by way of personal explanation. May I draw the attention of the hon. Leader of the Dravida Munnetra Kazhagam and tell him that what I said was that before the demands are put up or made by the Labour leaders, they should examine and find out whether the particular industry could withstand those demands. The margin of profit nowadays is very small. Now, if unreasonable demands are made and if the industry concerned could not meet those demands, there will be difficulty. If, however, they were com-pelled to meet those demands, they would be forced to incur higher

10th March 1959] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

expenditure and naturally this would lead to the cost of production being increased. When once the cost of production is increased, the prices of articles will go up, and when the prices go up, there will again be demand for higher wages to meet the increased prices of articles. So, the whole thing will work in a vicious circle. I was only referring to this aspect.

MR. SPEAKER: The hon. Member should be brief when he speaks by way of personal explanation. He cannot make a second speech.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 12 மணிக்குப் பதில் அளிக்க ஆரம்பிப்பார். அதுவரைக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசலாம். ஒவ்வொருவரும் 15 நிமிஷங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI N. R. THIAGARAJAN: தலைவர் அவர்களே, சென்ற மாதம் நான் என்னுடைய தொகுதியிலே 69 ஊர்களில் 72 பொதுக் கூட்டங்களை நடத்திவிட்டு வந்தேன். பொதுக் கூட்டங்களிலே பேசியபோது 'புது வரி போடுவார்களா?' என்று கூட்டத்தில் உள்ளவர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

நானும் நமது நிதி அமைச்சர் பிரதிநிதியாக அங்கு மாறி, 'நிச்சயமாகப் புது வரி இல்லை' என்று கூறிவிட்டு வந்துவிட்டேன். என்றாலும், என் அஸ்திமையிலே ஜாரம் கண்டுகொண்டேயிருந்தது. நான் கூறியதற்கு மாறாக, ஏதேனும் புதிய வரி விதித்து விடுவார்களோ என்னமோ, அப்பொழுது பொது மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று நான் பயந்து நடுங்கிக் கொண்டே இருந்தேன். நல்ல வேளையாக நான் நினைத்தது சரியாக இருந்தது. புது வரி ஒன்றும் இல்லாத ஒரு பட்ஜெட் சட்டசபையில் வந் திருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அது மாதிரி அல்ல. சென்ற செப்டம்பரில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், 'அடுத்த மூன்று ஆண்டு களுக்கு இனிமேல் புது வரி போடமாட்டோம்' என்று கூறினார்கள். அதையே அவர்கள் ஏற்று, புது வரி இல்லாமல் அடுத்துவரும் பட்ஜெட் களையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அது தவிர, விலைவாசியைப்பற்றி இங்கு அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. 'விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது, கேரளாவுக்கு நெல், அரிசி செல்கிறது' என்று எல்லோரும் கூறினார்கள். நான் கேரள எல்லையில் இருப்பவன் பத்து மைலுக்குள்ளாக இருப்பவன். என்னுடைய தொகு தியில் நான் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ளவர்கள் 'கேரளாவுக்கு அரிசி செல்வதைத் தடுக்க வேண்டாம்' என்று தெரிவித்தார்கள். சட்டசபைக் கருத்துக்கு மாறாக எங்கள் தொகுதி மக்கள் கருத்து இருக்கிறது. 'கேரளாவுக்கு அரிசி, நெல் செல்லுவதனால் அங்கே அதிக விலை கொடுத்து அதை வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள்; அதனால் விவசாயிக்கு ஊக்கம் ஏற்படுகிறது, ஆகையால், அரிசி, நெல் கேரளாவுக்கு போவதைத் தடுக்கும் முயற்சியை நிறுத்த வேண்டும்' என்று எங்கள் தொகுதியினர் கூறுகிறார்கள்.

கேரள எல்லையில் தேவிகுளம், பீரமேடு தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு தாலுகாக்களில் உள்ளவர்கள் பெரியகுளம் தாலுகாவில் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், பெரியகுளம் தாலு காவக்குப் பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது. நெல், அரிசி கேரளாவுக்குக் கொண்டு போவதைத் தடுக்கக்கூடிய வகையில் எதுவும் செய்யக்கூடா தென்று அங்குள்ள மக்கள் விரும்புகிறார்கள்.

விலைவாசி உயருகிறது, உயருகிறது என்ற கூக்குரல் ஆங்காங்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விலைவாசி உயருவது பற்றிய கூக்குரல் நாட்டிலுள்ள இருபது சதவிகித மக்களிடத்திலிருந்து வருகிறது. ஆனால், என்பது சத

[Sri N. R. Thiagarajan] [10th March 1959]

விசிட மக்கள் நிலத்தில் பாடுபட்டு உற்பத்தி செய்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த எண்பது சத விசிட மக்களுக்கு, நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்களுக்குச் சாதகமாக அரசாங்கம் இருப்பதுதான் ஜனநாயகமே தவிர, இருபது சத விசிடமாக பெரும்பாலும் நகரங்களிலே இருக்கும் மக்களுக்குப் பரிந்து, விலைவாசி உயருகிறது, உயருகிறது என்ற கூக்குரலை கேட்டு அரசாங்கம் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சியை என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சாதாரண பாமர ஏழை ஜனங்கள் விரும்பவில்லை. அந்தப் பேச்சைக்கூட அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். எழுபத்திரண்டு கூட்டங்களில் பொது மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்ட காலத்தில் அவர்கள் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை யெல்லாம் எதிர்க்கிறார்கள். விலைவாசி கூடியிருந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நல்லது, ஒரு ஏக்கராவில் பயிர் செய்வதோடு நிலலாமல், ஐந்து ஏக்கரங்களில் பயிர் செய்ய முடியும்; பத்து கலம் விளைச்சல் கண்டு கொண்டிருந்த இடத்தில் 20 கலம் விளைச்சல் காணலாம், அப்படியெல்லாம் உற்சாகம் ஏற்படும் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

‘விலைவாசி உயருகிறது, சம்பளம் கட்டுப்படியாகவில்லை’ என்று கூறுகிறவர்கள் அப்படிக்கூட கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை; கட்டுப்படியாகாத அந்த வேலையை ராஜினாமா செய்து விட்டு, அதிகமான பலன் கொடுக்கக்கூடியது என்று நினைக்கிறார்களே அந்த விவசாயத் தொழிலைச் செய்து முன்னேறட்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் கொடுக்கும் அளவுக்கு நகரத்தில் உள்ளவர்கள் ‘விலைவாசி ஏறுகிறது, ஏறுகிறது’ என்று கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருப்பதை விட்டுவிட்டு, கட்டுப்படியாகாது என்று சொல்லுகிற தங்களுடைய தொழிலை விட்டுவிட்டு கிராமங்களில் வந்து, விவசாயத் தொழிலை மேற்கொள்வது நல்லது என்றுதான் பொது மக்கள் கருதுகிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே விலைவாசிபற்றி பேசிக்கொண்டிருந்து, அதைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, ஜனங்களுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டாக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1952-ம் ஆண்டு கண்டிரோல் காரணமாக ஜனங்கள் எவ்வளவு அதிகப்படியிருந்தார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து குறிப்பிடுவதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவுக்குப் பயன்படக்கூடிய திட்டம் மேல் பெரியாறு திட்டமாகும். இந்தத் திட்டம் பற்றி மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, “பது ஹென்றி கோடி ரூபாயில் ஒரு லட்சத்து என்பதையிரம் ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சலாம்” என்று சொன்னார்கள். அது மிகக் குறைந்த செலவாகும். பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு முப்பது கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால், இரண்டரை லட்சம் ஏக்கராக்களுக்குத்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆகவே, பரம்பிக் குளத்தைவிட மேல் பெரியாறு திட்டம் லாபகரமானது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மாதிரி அல்ல. வேறு நதிப் பள்ளத்தாக்குத் திட்டங்களைவிட மேல் பெரியாறு திட்டம் தான் லாபகரமான திட்டமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கோர அரசாங்கத்துடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதோடுகூட, ஸோனல் கவுன் சிலிலும் பேசி, மேல் பெரியாறு திட்டத்தை அடுத்த ஆண்டுக்குள்ளாக வேலை ஆரம்பிப்பதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இது தவிர, என்னுடைய தொகுதியிலே பெரும்பாலான பகுதிகள்—கண்டமநாயக்கனூர், எழுமலை, சேத்தூர் முதலியவை—ஜமீன் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. எழுபத்தைந்து சத விசிட கிராமங்கள், ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்திருக்கின்றன. நூற்றைம்பது ஆண்டுகளாக ஜமீன் பகுதியில் குளங்கள் மராமத்து செய்யப்படவில்லை. புதிய ரேடுகள் போடப்படவில்லை; புதிய சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவில்லை. கண்டமநாயக்கன் பகுதியிலே பழைய பாண்டியர் காலத்திலே கட்டப்பட்ட பெரிய ஒரு அணை உடைந்து கிடக்கிறது. அது இன்னும் செட்டனிடப்படாமல் இருக்கிறது. முதல் அமைச்சரும் அதைப் பார்வையிட்டு வந்தார். அதைச்

[10th March 1959] [Sri N. R. Thiagarajan]

செப்பனிடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைச் செப்பனிட்டால் பத்தாயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலத்திற்குப் பாசன வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது தவிர சமுதாய நலத் திட்டங்கள் சில இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அதைப்போலவே என்னுடைய தொகுதியிலும் ஒன்று அல்லது இரண்டு இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அவைகள் செவ்வனே நடப்பதாக இல்லை என்று பொது மக்களும் சொல்கிறார்கள், என்னுடைய அபிப்பிராயமும் அதுவேதான். ஆனால் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் என்று சில இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அவைகள் நல்ல முறையில் நடப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. மக்களும் அதையே தான் கருதுகிறார்கள். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் நல்ல வெற்றி அடைந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. பட்ஜெட் அறிக்கையில் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்று நமது கனம் நிதி அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் நேற்றைய தினம் பத்திரிகையில் பார்க்கும்போது அதற்கு மாறுபட்ட கருத்து வெளியிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இதன் அர்த்தம் என்ன என்று புரியவில்லை. பத்திரிகையில் வந்தது உண்மையா என்பது புரியவில்லை.

சாலை மராமத்து விஷயமாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் ஜில்லா போர்டு கையின் கீழ் இருந்தபோது பல சாலைகள் மராமத்து செய்யப் படாமலேயே இருக்கிறது. அதனால் ஜில்லா போர்டுக்கு எழுதியோ அல்லது அரசாங்கமே அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு மராமத்து செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆண்டிபட்டி ரோடு, தெப்பம்பட்டி ரோடு கடமலைக்குண்டு ரோடு, எழுமலை மங்கல் ரேவு போன்ற சாலைகள் மராமத்து செய்யப்படாமலேயே இருக்கின்றன. வைகை நதி உற்பத்தியாகக் கூடிய இடத்திற்குப் போக சாலை வசதி இல்லை. அதனால் அந்தச் சாலைகளையும் மராமத்து செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவைகளுக்கு அதிகப்படியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வி விஷயமாக நாம் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம். மற்ற ராஜ்யங்களில் நாம் கல்விக்கு என்று ஒதுக்கிய பணம் அளவு ஒதுக்கியதாகவே இல்லை. மற்ற ராஜ்யங்களை விட நாம் கல்விக்கு என்று அதிகப்படியாக பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். இது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். பொதுப் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய இடங்கள் இல்லை. புதிய கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய இடங்கள் இல்லை. இப்பொழுது பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதாவது சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி, ஆரணி, லோயர் பவானி, அமராவதி போன்ற பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டியிருக்கிறோம். அதற்கு என்று ஏராளமாக கட்டிடங்களையும் கட்டியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்களை பள்ளிக்கூடங்களுக்கு என்று உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். புதிய கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டிய தேவை இல்லை. இது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது புரியவில்லை. ஆஸ்பத்திரிகள் விஷயமாக பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் ஆஸ்பத்திரி வசதி சரியாகக் கிடைப்பது இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் மூன்று லட்சம் பேர்களுக்கு இரண்டு ஆஸ்பத்திரிகள்தான் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் 25 மைல்களுக்கு ஆஸ்பத்திரிகள் கிடையாது. அதனால் இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு அரசாங்கம் ஆஸ்பத்திரிகளை அமைத்துக் கொடுக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri N. R. Thiagarajan] [10th March 1959]

இது தவிர கூட்டுறவு இலாகா சம்பந்தமாக புதிய விதிகளைக் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு என்று கூடிய சீக்கிரத்தில் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி தொழில் சம்பந்தமாக குறிப்பிடும்போது விசைத்தறிகள் வைக்கும் சம்பந்தமாக, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்கு உதவி வரப்போவதாகத் தெரிய வருகிறது. அதை அனுசரித்து கைத்தறி இல்லாத இடங்களில் விசைத்தறிகளை வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் கசாப்பு கடையை ஏன் வைத்து நடத்தக்கூடாது என்று கேட்டார். அப்படி மேல் நாட்டில் வைத்தால் அது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மாட்டு இறைச்சி கடையை இங்கு வைத்தால் ஒருவரும் அதை விரும்ப மாட்டார்கள். இங்கே அப்படி வைக்க வேண்டும் என்று பேசுவார்களே தவிர அவர்கள் அங்கே சென்று அதை வாங்க மாட்டார்கள். கனம் ஆசைத்தம்பி போன்றவர்கள் அதைப்பற்றி இங்கே பேசுவார்களே தவிர அதை வாங்கிச் சாப்பிட மாட்டார். அவர்கள் சாப்பிடுவதற்கு தயாராக இருந்தால் அதை வைப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். கசாப்பு கடை வைத்தால் நிச்சயமாக பணம் வரும், ஆனால் மக்கள் அதை விரும்ப மாட்டார்கள். ஒருக்கால் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுவாரோ என்னமோ?

அடுத்தபடியாக கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றை குறிப்பிட்டார். கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அங்கத்தினராக இருந்தால் இப்படியெல்லாம் பேசமாட்டார் என்றும் அமைச்சராக இருப்பதால் தான் இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார் என்றும் குறிப்பிட்டார். நான் சொல்ல வேன் கனம் அண்ணாதுரை அவர்களும் அமைச்சராக இருந்தால் இப்படி யெல்லாம் பேசமாட்டார் ஆனால் அவர் அமைச்சராக மாட்டார், அந்த சந்தர்ப்பம் அவருக்குக் கிடைக்காது என்று இருப்பதால் தான் அவர் இப்படியெல்லாம் பேசுகிறாரோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. தான் அதிகாரத்திற்கு வரப்போவதில்லை என்ற காரணத்தினாலோ என்னமோ அவர் இதே மாதிரி பேசிப் பேசி பழகி வருகிறார் இப்படிப்பட்ட புள்ளி விவரங்களைக் கண்டு குறை கூறிக் கொண்டே வருகிறார். இப்படிப் பேசியே அவருக்கு சகஜமாகிப் போய் விட்டது. அதைப்பற்றி அதிகமாக பேசுவதற்கு எனக்கு காலம் இல்லை, இருக்கக்கூடிய காலம் வீணாகப்போகிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்களே பதில் சொல்லிக்கொள்ளுவார் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : On a point of personal explanation.

DEPUTY SPEAKER : How does it arise? The hon. Member has not mentioned anything about you.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : என்னைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் தியாகராஜன் பேசினார். நான் மாட்டு இறைச்சி சாப்பிடுவதாக கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். நான் எந்த இறைச்சியையும் சாப்பிடுவது கிடையாது. நேற்றைய தினம் நானும் கனம் தியாகராஜனும் ஒரு ஹோட்டலுக்குச் சென்றிருந்தோம். அங்கே அவர்தான் மாட்டு இறைச்சியை சாப்பிட்டார். அதை மறைப்பதற்காக என்னை சாப்பிடச் சொல்லுகிறாரோ என்னமோ, அதைக்கண்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி நான் சொல்வதற்கு முன்னால் இந்தச் சபையில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசும் சந்தர்ப்பத்தில் சில விஷயங்களைப்

[10th March 1959] [Sri P. G. Karuthiruman]

பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அவர் என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசிய காரணத்தால் அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசிய காரணத்தாலும் நான் நிச்சயமாகப் பேசத் தான் ஆக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பேசியபோது சில புள்ளி விவரங்களை வைத்து பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பேசிய சமயத்தில் சில புள்ளி விவரங்களை வைத்து ஆதாரம் இல்லாமல் பொறுப்பு இல்லாமல் இந்த சட்ட சபையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி பேசியிருப்பது சரியல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்டி பேச வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நண்பர் கோவிந்தசாமி பேசியபோது என்னுடைய தலைமையில் நடத்தப்பட்ட சமையல் வேலை கூட சரியாக நடத்தப்படவில்லை என்றும், அதன் மூலம் 4,300 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

SRI A. GOVINDASAMY : அங்கத்தினர்கள் பொறுப்பு இல்லாமல் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியா?

DEPUTY SPEAKER : The House Committee is in charge and not the hon. Member.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : இப்படி 4,300 ரூபாய் நஷ்டப்பட்டிருக்கிறது என்று எந்த இடத்தில் இந்த பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதைக் காண்பித்து குறிப்பிட்டிருந்தால் நான் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன். அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் என்னை வந்து கேட்டிருந்தால் நிச்சயமாக புள்ளி விவரங்களுடன் அவருக்குத் தகவல் கொடுத்திருப்பேன். ஒரு ஊரில் ஒரு இடத்தில் நடந்தது மாதிரி என்று பேசுவது சரியல்ல. குறைபாடுகளை எடுத்து நிரூபித்தால் நான் ராஜினாமா செய்யவும் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகவே இவ்வளவு பொறுப்பு இல்லாமல் பேசுவது சரியல்ல. இந்தப் பொறுப்பு யாரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டது? கனம் உதவி சபாநாயகர் அதற்கு தலைவர். அந்த நிலையில் யார் அதற்கு பொறுப்பு என்று சொன்னால் அந்தக் கமிட்டி பூராவும் தான் பொறுப்பு. வேறு ஒன்றுமே இல்லை. அதோடு மட்டுமல்ல. இருக்கிற கணக்கைப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும். அதை சாலஞ்சு பண்ணுவதாக இருந்தால் அதைப்பற்றிக் கேள்வி போட்டு கேட்க வேண்டும். கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member need not challenge. He may speak.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : அதோடு கூட டி.எம்.கே. கட்சி அங்கத்தினர் கூட அந்தக் கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினராக இருக்கிறார். அந்த நிலைமையில் அவரும் தான் அதற்கு பொறுப்பு. அந்தக் கமிட்டியில் நிதி மந்திரி இருக்கிறார். முதல் மந்திரியும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால் எவ்வளவு சப்சிடி வேண்டுமானாலும் கொடுக்க தயார் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நல்ல சாப்பாடாக சாப்பிடுங்கள் எவ்வளவு உதவி வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயார் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் சொன்னதற்கு இதுதான் பரிகாரம் என்று கேட்கிறேன். அந்த உணவு கமிட்டிக்கு கனம் அந்தநாரீஸ்வர் கௌண்டர் தலைவர். வேண்டிய உதவி செய்கிறோம் என்று கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல உணவு போடப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டரை ரூபாய்க்கு விஜிடேரியன் உணவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் “நான் விஜிடேரியன்” சாப்பாட்டிற்கு முன்னு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நல்ல உணவாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. எதிர் கட்சியிலுள்ள கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கூட நல்ல சாப்பாடு போடப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதைக்கண்டு அவர் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த நிலைமையில் புகார் சொல்வதைக் கேட்க ஆச்சர்யமாக

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th March 1959]

இருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இப்படி பொறுப்பற்ற நிலையில் பேசுவது என்றால் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. ஒத்துழைப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படியெல்லாம் நடத்தப்பட்டது. அப்படி இல்லாமல் மினர்வா ஹோட்டலுக்குச் சென்று சாப்பிடுவது என்றால் அது ஒத்துழைப்பாக ஆகுமா என்று கேட்கிறேன். உணவு கமிட்டி நல்ல முறையில் நடைபெறக் கூடாது என்பதற்காக எதிர் அரசாங்கம் நடத்துவது போல் வேறு ஹோட்டலுக்குச் சென்று சாப்பிடுவது என்பது சரியல்ல. மற்றும் பிச்சைக்காரர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பிச்சை எடுப்பதற்கும் சாமர்த்தியம் வேண்டும். ஒரு ஊரில் ஒரு பிச்சைக்காரன் வந்தான், வந்து பிச்சை கேட்டான். பிச்சை போடவில்லை. அதற்கு அவன் அந்த ஊரில் செய்தது போல் செய்து விடுவேன் என்று சொன்னான். உடனே அவனைக் கூப்பிட்டு அவனுக்கு ஆகாரம் போட்டு உபசரித்தார்கள். அதன் பிறகு அவனைக் கேட்டார்கள் “அந்த ஊரில் பண்ணியது போல் பண்ணு வேன் என்று சொன்னாயே, அந்த ஊரில் என்ன செய்தாய்” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவன் என்ன பதில் சொன்னான் என்றால், “அந்த ஊரில் பிச்சை கேட்டேன்; பிச்சை இல்லை என்று சொன்னார்கள், உடனே பட்டினி கிடப்பது என்று தீர்மானம் செய்து படுத்துக்கொண்டு விட்டேன்” என்று சொன்னான். அதைக் கேட்டவுடன் அவனுக்கு சாப் பாடு போட்டவன் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருப்பான் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டாம், நீங்களே தெரிந்து கொள்ளலாம். அதற்கு பிறகு அவனுக்கு என்ன வரவேற்பு கிடைத்திருக்கும் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகவே அந்த முறையில் மக்களிடத்தில் இப்படி பிர சாரம் செய்வது சரியல்ல. அந்தப் பிச்சைக்காரனுடைய நிலைமைதான் ஏற்படும் என்று உணர வேண்டும் என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-00 a.m. அதோடு சில புள்ளிவிவரங்களைச் சொன்னார்கள். உணவு தானியங்கள் விலை ஏறிவிட்டது என்று கூறினார்கள். நாங்கள் பேச ஆரம்பித்தால் 400, 500 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு ஆதரவாகப் பேசுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். பூமி இல்லாதவர்கள் பேச ஆரம்பித்தால் பொறுப்பில்லாமல் பேசுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். நடுத்தர விவசாயிக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதைப்பற்றி விவசாயி என்ற முறையில் சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1939-ம் வருஷத்தில் மக்களுடைய வாழ்க்கைப் புள்ளி 100 ஆக இருந்தது என்று வைத்துக் கொண்டால் அதற்கு மேல் இன்று எத்தனை புள்ளி அதிகரித்திருக்கிறது. வாழ்க்கைப் புள்ளி 300-க்கு மேல் உயர்ந்து விட்டது. முந்தாற்று ஐம்பத்து எட்டு ஆக உயர்ந்து விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் 1939-ம் வருஷம் விவசாயம் செய்ய ஆகும் உற்பத்திச் செலவின் புள்ளி விவரத்தை 100 ஆக வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது உற்பத்திச் செலவு புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கும் விலை நியாயமானது என்று சொல்ல முடியாது. 1939-ம் வருஷத்தில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் உற்பத்திச் செலவு 50 ரூபாய் என்றால் இன்றைய தினம் சர்க்கார் கணக்குப்படி 300 ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்திச் செலவு ஆகும். 1939-ம் வருஷத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி 100 ஆக இருந்தால் இன்றைய தினம் 600, 700 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. 1939-ல் இருந்த தானிய விலை இன்றைக்கு ஆறு பங்கு உயர்ந்திருந்தாலும் அதை உற்பத்திச் செலவோடு பார்க்கும்போது நியாயமான விலையாக இருக்க முடியாது என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ விவசாயி 50, 100 ஆண்டுகளாகக் கஷ்டப்பட்டு இப்பொழுது பற்றுக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதில் நியாயம் இல்லை. புள்ளி விவரங்களைக் கணக்குப்போடும்போது விவசாயியின் உற்பத்திச் செலவை மட்டும் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் போதாது. வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியையும் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். 1939-ம் வருஷத்தில் வண்டிப் பட்டம் $1\frac{1}{2}$ ரூபாய்க்கு போடலாம் என்றால், இன்று விலை 10 ரூபாய் அப்பொழுது ஒரு ஜதை மாடு 110 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம் என்றால் 800 ரூபாய்க்குக் குறைந்து இப்போது வாங்க முடியாது. “இரண்டு ரூபாய்க்கு,

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th March 1959]

விற்பனைக்குக் கொட்டை விலை இன்று 15 ரூபாய், அப்பொழுது ஒரு ரூபாய்க்கு 8 படி அரிசி கிடைத்தது; இப்பொழுது ஒரு ரூபாய்க்கு 1 படி அரிசிதான் கிடைக்கிறது” என்று கூறினார்கள். நான்கு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு ரூபாய்க்கு 8 படி அரிசி வாங்கிய சமயத்தில் 2 அணா, 3 அணா கூலி வாங்கிக் கொண்டு ஒரு நாளைக்கு 9 மணி நேரம் வயலில் வேலை செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றோ $1\frac{1}{2}$ ரூபாய்க்கு மேல் கூலி வாங்கிக்கொண்டு 3 மணி நேரத்திற்கு மேல் வயலில் வேலை செய்வதில்லை. எத்தனை சதவிகிதம் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிவிட்டது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு ரூபாய்க்கு 8 படி அரிசி கிடைத்திருக்கலாம். அந்தக் காலத்தில் 9 மணி நேரம் வேலை செய்து 3 அணா கூலி பெற்றுக்கொண்டு உண்மையாகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்று $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் கூலி வாங்கிக்கொண்டு சரியாக வேலை செய்வதில்லை. நம் முடைய தோழர்கள் இருக்கவே இருக்கிறார்கள்—உழைப்பவனாகவே நிலம் சொந்தம் என்கிற கிளர்ச்சியை உண்டாக்கிக் கொண்டு; அதனால் வேலைத் திறமை குறைந்துவிட்டதோடு மட்டுமல்லாமல் உற்பத்திச் செலவு 10, 15 மடங்கு அதிகமாகி இருக்கிறது என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படையை நான் எப்பொழுதாவதும் நினைப்பிக்கத்தயாராக இருக்கிறேன். 1939-ம் வருஷத்தை விட இன்று 7, 8 மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் கணக்கிட்டு நியாய விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்பது நியாயந்தான். அதிகமாக விலை இருக்கக்கூடாது. அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை இருக்கவேண்டும். இதற்கு நான் ஒரு ஆலோசனை கூறுகிறேன். மில்காரர்களிடத்தில் வாங்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். விவசாயியிடத்தில் போகக் கூடாது. போனால் அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது, என்ற நிலையில் சர்க்கார் யோசிக்கின்றனர். முன்பு “கம்பல்சரிப் ரொக்யூர்மென்ட்” கட்டாயக் கொள்முதல் இருந்தது. அப்பொழுது மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இருக்கும்படியான நிலை என்ன? இந்தக் கட்டாயக் கொள்முதலில் ஏமாற்றுவவன் ஏமாற்றிக்கொண்டே இருப்பான். நியாயமாக நடப்பவன் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகவேண்டியே இருக்கும். குறிப்பாக அண்ணன் தம்பி இரண்டு பேருக்கும் 20 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அண்ணனுடைய 10 ஏக்கர் நிலத்தைப் பொறுத்த வரை அதன் விளைவு குடும்பச் செலவுக்கே தான் இருக்கும் என்று கணக்கை எழுதி வைத்திருப்பார்கள் தம்பி வேண்டாதவனாக இருந்தால் இவன் இவ்வளவு மூட்டை கொடுத்தாகவேண்டுமென்ற கணக்கையும் எழுதி வைத்திருப்பார்கள். இப்படித் தங்கள் போக்கிலே கர்ணங்கள் தங்கள் விரும்பு வெறுப்புக்கு ஏற்றாற் போல எழுதி வைத்த கணக்கை “வெரிபை” பண்ண வழி இல்லாமல் இருந்தது. அதனால் விவசாயிகளிடத்தில் அதிகமான அதிருப்தி உண்டாகி இருந்தது. கட்டாயக் கொள்முதல் நியாயமாக நடக்கவில்லை. அதற்காகத் தான் நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் பொருளாதார மாறுதல் இருக்கும்படியான சமயத்தில் கட்டாயக் கொள்முதல் வேண்டாம், லெலி கொள்முதல் ஆக்கலாம் என்றார்கள். அப்படி லெலி கொள்முதல் கொண்டு வந்தபோது கோவையில் மிக மிக வெற்றிகரமாக நடந்து வந்தது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது லெலி கொள்முதல் என்று கொண்டு வந்தால் அதிகாரிகளுக்கும் அனுவசியமான வேலைகள் இருக்காது. வந்தால் அதிகாரிகளுக்கும் எழுதும்படியாகவும் இருக்காது. சர்க்கார் தோட்டிகேஷன் முதலியவைகள் எழுதும்படியாகவும் இருக்காது. சர்க்கார் இப்பொழுது 2 லட்சம் டன் தானியம் கொள்முதல் செய்வது என்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களில் நெல் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. என்ற விவரம் நம்மிடம் இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் ஒரு ஏக்கருக்கு 2 மூட்டையோ 4 மூட்டையோ விவசாயிகள் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியுள்ளதை அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று செய்துவிட்டால், இதை விவசாயிகள் எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் 2, 3 வருஷங்களுக்காவது தானியங்களை வைத்திருக்கவேண்டும். இந்த வருஷ அறுவடையில் அடுத்த வருஷ சாகுபடிக்குத் தேவையான விதைகளையும், சாகுபடிச் செலவுக்கான தானியத்தையும் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th March 1959]

நாம் நிர்ணயிக்கிற அளவு தானியத்தை லெவி முறையில் சந்தோஷமாகச் சர்க்காருக்குக் கொடுத்து விட்டு மீதி தானியத்தை கிராமத்திலுள்ள நிலைக்குத் தகுந்தவாறு, கூலிக்குத் தகுந்தவாறு அவர்கள் இஷ்டம் போல் செலவிட்டுக்கொள்ள முடியும். வேண்டுமானால் அதற்கும் உயர்ந்த பட்ச விலையை நிர்ணயிக்கலாம். இவ்வாறு லெவி முறை கொண்டு வருவதுதான் விவசாயிகளிடத்தில் அதிருப்தி ஏற்படாதவாறு இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுடைய மனம் அவ்வளவு பக்குவப்பட்டு நாட்டுக்காக உதவி செய்ய முன் வந்திருக்கிறது. மற்றதை நீங்கள் கேரளத்திற்கு அனுப்பினாலும் சரி, ஆந்திராவில் இருந்து வரவழைத்துக் கொண்டாலும் சரி அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. 1939-ம் ஆண்டு உற்பத்திச் செலவு என்ன புள்ளி இருந்தது, இன்றைக்கு என்ன புள்ளி இருக்கிறது என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நியாயமான விலையை நிர்ணயித்துக்கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். மில்காரர்களிடம் வாங்கிக்கொள்வது என்பது நியாய மில்லை. அவர்களுக்கு பாங்கும் ஏராளமாகக் கடன் கொடுப்பதனால் அதைக் கொண்டு விவசாயிகளிடத்தில் குறைந்த விலையில் அறுவடை சமயத்தில் தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்து மூட்டை மூட்டையாகச் சேமித்து வைத்துக் கொண்டு உயர்ந்த விலைக்கு மற்ற காலங்களில் அவர்கள் விற்பனை செய்து காரணமாக இன்றைக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளாகிய நாங்கள் பலருடைய குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகிறோம். ஆகவே பாங்குகள் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதையும் நிறுத்த வேண்டும். லெவி முறையில் ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை மூட்டைகள் கொடுங்கள் என்றுவிட்டால் ஏழை விவசாயிகள் எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் கொண்டு வந்து கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஓரளவு உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் இல்லை. உணவுப்பொருளுக்கு இது வரையில் கணிசமாக விலை கிடைத்து வந்தது என்பதுதான். ஆகவே நல்ல தொரு நியாயமான உயர்ந்தபட்ச விலையை சர்க்கார் நிர்ணயித்துக் கொடுப்பார்களேயானால் உழைப்புக்கு, சாகுபடிச் செலவுக்கு ஏற்றபடி அமைத்துக்கொடுத்தால் அவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு உற்பத்தியை அதிகப் படுத்திக் காட்டுவார்கள் என்று விவசாயிகளின் சார்பாகச் சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, திரு. கருத்திருமன் நான் குறிப்பிட்ட விஷயத்தை மறுத்துப் பேசுகின்ற போது பொறுப்பில்லாமல் பேசிவிட்டேன் என்றும், புள்ளிவிவரம் இல்லாமல் பேசிவிட்டேன் என்றும் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட் புத்தகத்தில் 93-ம் பக்கத்தில் "charges for running Legislators' Mess in Government Estate, Mount Road, Madras—Revised Estimate—1958-59—Rs. 4,300" என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் இப்போது சொல்வது அதில் லாபம் வந்திருப்பதாக. (ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன் நஷ்டம் நீங்கள் சொன்னதுபோல இல்லை). நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்தைத்தான் நான் சொன்னேன். அப்போது அவர்களும் சபையில் இருந்தார்கள். அதை அவர்கள் மறுக்காமல் அங்கத்தினர்கள் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போய் விட்டார்கள் என்றார்களேயொழிய வேறு எதுவும் அப்போது மறுத்துச் சொல்லவில்லை. ஆகவே நான் சொன்னதில் தவறில்லை. கொடுத்திருக்கக் கூடிய புள்ளிவிவரம் வேண்டுமானால் தவறாக புரிந்து கொள்ளும்படி செய்திருக்கலாம். (ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன் எழுந்திருந்தார்.)

DEPUTY SPEAKER : Let me explain that it is only advance.

SRI A. GOVINDASAMI : It is not stated so here.

DEPUTY SPEAKER : Let there be no discussion about it.

[10th March 1959]

***SRI THIRUMALAI MUTHU VEERASAKKAYA THIRUVENKADA-SAMI NAICKER :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமது அரசாங்கம் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைப்பது என்கிற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு வறுமை மிகுந்த இந்த நாட்டில் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால்தான் சாத்தியமாகும். ஆகவே மக்கள் இன்னும் அதிகமான தியாகத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு முயற்சிசெய்கின்ற சர்க்கார் முதலாவதாக நாட்டு மக்களுடைய வருவாயில் இருக்கும் அதிகமான ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் களைய வேண்டும். சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளமாகக் கொடுப்பதில் கூட அதிகமான ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாதவாறு செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு அமைச்சர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 1,500 ரூபாய் சம்பளமாக வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சந்தர்ப்பத்தில் சாதாரண விவசாயியோ, ஒரு கூலியாளோ மாதம் ஒன்றுக்கு 75 ரூபாய் அல்லது 80 ரூபாய் தான் சம்பளம் திகழுகிறது. இவ்வளவு மாறுபாடான நிலைமையில் உள்ள மக்களைப் பார்த்து அமைச்சர் அவர்கள் "நீங்கள் எல்லாத் தியாகங்களும் செய்யத் தயாராய் இருக்கவேண்டும்" என்று சொல்வது பொருத்தமாக இல்லை. வறுமை மிகுந்த இந்த நாடு முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்பதற்காக அமைச்சர்கள் தங்களுடைய சம்பளத்தை 500 ரூபாயாகக் குறைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களையும் பார்த்து தியாகம் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் அது வரவேற்கத்தக்கது. அதைச் செய்யத் தவறிவிட்டு, வாழ்க்கையின் உயர்ந்தபடியில் இருந்து சர்க்காரை நடத்துகிற அபைச்சர் அவர்கள் வாழ்க்கை வசதி மிகவும் குறைந்த நிலையில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையிலுள்ள மக்களைப் பார்த்து எல்லாத் தியாகங்களும் செய்யும்படியாக சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்க ஒத்துழைக்கும்படி அழைப்பது மிக்க ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

பல வருஷங்களாக கிராமங்களிலே குடிதண்ணீர் வசதி கூடக் கிடையாது. பெரும்பாலான கிராமங்களுக்கு சுகாதார வசதியை ஓரளவு, செய்து கொடுத்து, குடிதண்ணீர் வசதியையும் செய்து கொடுத்திருந்தால் மக்கள் ஓரளவாவது சந்தோஷம் அடையக் காரணமாக இருந்திருக்க முடியும். சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்றவைகள் எல்லாம் மிகவும் வளமான பகுதிகளில் தான் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான கிராமங்களில் வசிக்கக் கூடிய மக்கள் உயிர்வாழ்வதற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகிய குடிதண்ணீர் வசதி கூடக் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் கணிசமான தொகை குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தத் தொகையானது பூராவாகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். முன்னைக் காட்டிலும் அதிகக் கிணறுகள் வெட்டப்படவில்லை. அரசாங்கம் இத்தறையில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். மக்களிடத்தில் இருந்து வரி வாங்கக் கூடிய சர்க்கார் மக்களுடைய இன்றியமையாத தேவையான இதைச் செய்து கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு பருவ மழை சரியாகப் பெய்யாமல் போனதாலும், பூச்சிகளின் தொல்லையாலும் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டாலும் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். அதை அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிற புள்ளிவிவரங்களினால் ஒத்துக்கொள்கிறோம். என்றாலும் கூட அப்படி உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் இரசாயன உரம், பொறுக்குவதை முதலிய வற்றை வழங்கினதன் காரணமாகத்தான் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டில் பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகள் சிலவற்றைக் கைவிடும்படியாக வந்திருக்கிறது என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் ஆரம்பித்து இருக்கிற 8 பண்ணைகளும் கூட தொடர்ந்து நடக்குமா? நல்ல விதைகள் அவற்றிலிருந்து

[Sri Thirumalaimuthu Veerasakkaya Thiruvenkadasami Naicker] [10th March 1959]

கிடைக்குமா என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை? போதிய பலன் கிடைக்காததும், நிலம் வளமுள்ளதாக இல்லாததும், நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாததும், அவைகள் மூடப்பட்டதற்கான காரணங்கள் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் சொன்னார். ஒரு சாதாரண விவசாயி நிலத்தை வளமுடன் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்கலாம் ஆனால் அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் ஒரு விதைப் பண்ணையில் நில வளத்தை ஏற்றடுத்த முடியவில்லை என்று சொல்வது விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது. விதைப் பண்ணைகளுக்காக நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு அவைகளைத்தகுந்த முறையில் ஆராய்ந்திருந்தால், அவைகள் நல்ல நிலவளம் பொருந்தியவை தானா, நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ளவை தானா என்றெல்லாம் ஆராய்ந்திருந்தால், அரசாங்கத்தார் வீண் விரயமாக இவ்வளவு ஈபாயைச் செலவுத்திருக்க வேண்டியிருக்காது. அவ்வாறு ஆராய்ந்த பிறகு நிலங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தால் இவ்வாறு அனாவசியமாகப் பணம் செலவுதிக்க வேண்டியிருந்திருக்காது; அவ்வாறு செய்யாததால் பொறுக்கு விதைகள் கிடைக்காமல் போனதோடு மக்களின் பணமும் விரயமாகியிருக்கிறது. பட்ஜெட் மதிப்பீட்டில் விதைப் பண்ணைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் 10 லட்ச ரூபாய் நில ஆர்ஜிதத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் “இனிமேல் நாங்கள் நிலங்களை வாங்கப் போவதில்லை, “சீலிங்” வந்த பிறகு உபரியாகக் கிடைக்கும் நிலங்களில் விதைப் பண்ணைகளை அமைக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விதைப் பண்ணைகளுக்கு நிலங்கள் வாங்குவதாக இருந்தால், அவைகள் நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ளனவாகவும் நில வளம் உள்ளனவாகவும் இருக்கின்றனவா என்பதையெல்லாம் கவனிப்பதுடன், அந்த வட்டாரத்தில் 6, 7 வருடங்களுக்கு முன் அவைகள் என்ன விலை மதிப்புள்ளவாக இருந்தன என்பதையும் கவனித்து அந்த விலை மதிப்பை அனுசரித்தே அவைகளை சர்க்கார் வாங்கவேண்டும். அவைகளை, ஓரிரு வருடங்களுக்கு முன்பு செய்யப்பட்ட கிரயப் பத்திரங்களின் மதிப்பை அனுசரித்து வாங்கக்கூடாது; அவ்வாறு வாங்கினால் மக்களின் வரிப்பணம் வீணாக தனிப்பட்ட நபர்களுக்குக் கிடைத்ததாக ஆகும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாலைகளைப் பொறுத்த அளவில், முக்கிய ஜில்லா போர்டு ரோடுகள் சர்க்காரின் நேரடிப் பராமரிப்பிற்குக் கொண்டுவரப்படும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது மிகவும் சந்தோஷமான செய்தி தான்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை; இந்த மன்றம் நடப்பதற்கு வேண்டிய “கோரம்” எத்தனை பேர்? இங்கு இப்போது “கோரம்” குறைவாக இருப்பதாகத் தெரிகிறதே?

DEPUTY SPEAKER: 21 பேர் இருக்க வேண்டும். இங்கே இப்போது 21 பேர் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தீர்களா?

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: 11 பேர் தான் இங்கே இப்போது இருக்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER: இல்லை 21 பேர் இருக்கிறார்கள்.

* **SRI THIRUMALAIMUTHU VEERASAKKAYA THIRUVENKADASAMI NAICKER:** பெரும்பாலான ஜில்லா போர்டு சாலைகள் பழுதுபார்க்கப் படுவதில்லை. என் தொகுதியாகிய வட மதுரையில் 4-5 வருடங்களுக்கு முன் சில பாலங்கள் பெருமையினால் சீர்கேடைந்தன. அந்தப் பாலங்களிலிருந்து சிமெண்டுக்கு குழாய்கள் வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. 4-5 வருடங்களுக்கு முன்பு வெள்ளத்தில் பாழடைந்த இந்தப் பாலங்கள், ஓரிரு மாதங்களுக்கு முன்பு, அந்தப் பகுதிகளில் கனம் முதல் அமைச்சர்

[Sri Thirumalaimuthu Veerasakkaya Thiruvenkadasami Naicker] [10th March 1959]

சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யப்போவதாக ஒரு அறிக்கை அங்கே வந்ததும், செய்ப்பணிப்பட்டன. கனம் அமைச்சர் அங்கே வருவதற்கு 4-5 நாட்களுக்கு முன், வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்ட சிமெண்டு குழாய்கள் முன்பு இருந்த இடத்திற்கே திரும்பவும் கொண்டுவந்துவைக்கப்பட்டு பாலங்கள் செய்ப்பணிப்பட்டு அங்கே மீண்டும் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. நான்கு, ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் கவனிக்கமுடியாத, கவனிக்க அக்கறை கொள்ளாத அதிகாரிகள் கனம் அமைச்சர் அங்கே வருகிறார் என்று தெரிந்தவுடன் இரண்டு-மூன்று நாட்களுக்குள் அந்தப் பாலங்களைச் செம்மைப் படுத்தி அங்கே போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து, அதிகாரிகள் மந்திரிகளிடம் தாங்கள் பெயர் வாங்குவதற்காகவும் மந்திரிகளுக்கு நன்மைகள் செய்வதற்காகவும் தான் வேலை செய்கிறார்களே தவிர, மக்களுக்கு யாரிடமிருந்து வாங்கப்படும் வரிப் பணத்திலிருந்து அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்வதற்காக வேலை செய்வதில்லை என்பது தெரிகிறது. என் பதை இந்தச் சபைக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். எல்லா முக்கிய ஜில்லா போர்டு ரோடுகளும் அரசாங்கத்தின் நேரடி மேற்பார்வைக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “எல்லா முக்கிய” என்ற அடைமொழிகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பாகுபாடு பரப்பும் காண்பிக்கக் கூடாது. இப்போது கிராம ரோடுகளில் சில விஸ்தீரணம் செய்வதற்கு, நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் இன்னும் வேலை ஆரம்பிக்கவில்லை ஆனால், அவைகளில் சிலவற்றில் மெட்டல் சரளைகள் குவித்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளெல்லாம் சர்க்காரின் நேரடி மேற்பார்வைக்கு வரவேண்டும். அவைகளை ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்திற்கே விட்டுவிடக்கூடாது என்று மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியாகிய வட மதுரையில் நடத்தத்திலிருந்து செந்துரை போகும் பஸ் ரூட் இருக்கிறது. அந்தப் பாதை மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. அங்கே பாலங்களே இல்லை. ரோடு மேடும் பள்ளமுமாக இருக்கிறது. அதைப்பழுதுபார்க்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகளிடம் பலமுறை சொல்லப் பட்டிருந்தும் அது இன்னும் பழுதுபார்க்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமை இன்னும் நீடித்தால் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் அங்கே பஸ்விடப் பயந்து, பஸ் ரூட்டுகள் “கான்ஸெல்” செய்யப்படும் நிலைமை ஏற்படக்கூடும். ஆகையால் அந்த பஸ்ரூட்டை செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு கல்விச் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்தச் சலுகைகள் ஜாதி அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த முறையை நிறுத்தி இதை வருமான அடிப்படையில் கொடுத்தால் உரிய ஏழை மக்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் கிடைக்கும்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தில் கட்டப்படும் வீடுகள் மிகவும் குறைந்த செலவில் கட்டப்பட்டுகின்றன. 750 ரூபாய் செலவில் கட்டப்படும் அந்த வீடுகளால் பெரும்பாலானவை ஹரிஜனங்கள் குடியேறுதலுக்கு லாயக்கான நிலையில் இல்லை. அந்த மாதிரியான வீடுகளை விட, அவர்கள் ஏற்கெனவே இருந்துவரும் வீடுகள் நல்ல வீடுகளாக இருக்கின்றன. அந்த மாதிரியான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அவர்கள் ஏற்கெனவே இருந்துவரும் இடங்களில் சுகாதார வசதிகளையும் இதர வசதிகளையும் செய்துகொடுத்திருந்தால் கூட நன்றாக இருந்திருக்கும். இந்த வீடுகளைக் கட்டும் வேலைகளை காண்டிராக்டர்களிடம் கொடுக்கும்போது இந்த மாதிரியான ஊழல்கள் நடக்கின்றன. ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் இன்னும் அதிக ரூபாய் செலவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வழி வகைகள் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய நலத்திட்டங்கள்.

DEPUTY SPEAKER: உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது. இப்போது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சதாசிவம் பேசலாம்.

[10th March 1959]

11-30
a.m.

SRI S. SADASIVAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைக்கொண்டு வந்திருக்கும் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டியும், இந்தச் சமயத்தில் எனது பகுதியைப்பற்றி ஒரு சில குறிப்புகள் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு தந்திருக்கும் உங்களுக்கு எனது நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகள் திட்டங்களைப் பார்த்து எங்கே கிடந்த மக்களுக்கு இந்த ஆண்டு அறிக்கையைக் கண்டு அதில் எந்த விதமான வரியும் இல்லாததைக் கண்டும், அதேநேரத்தில் நல்ல முறையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு அவைகளுக்கு நல்ல முறையில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதையும் கண்டு இந்த அறிக்கையை வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. சில ஆண்டுகளாக போடப்பட்டு வந்திருக்கும் வரிகள் காரணமாக, அதன் மூலம் முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும் தொகைகளைக் கொண்டும் நாம் முன்னேற்ற வழியில் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் முன்னேற்றுவதற்கு உதவிகரமாக அமைந்திருக்கும் இந்த அறிக்கையைக் கண்டு நான் மகிழ்கிறேன். இந்த ஆண்டு வந்திருக்கும் உபரித் தொகையைக்கொண்டு கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு சம்பளக் கூடுதல் வழங்க உத்தேசித்திருப்பதும், கிராம அதிகாரிகளின் குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகை அளிக்க முன் வந்திருப்பதும் பாராட்டத் தக்கதே யாகும். அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டு பருவமழை தவறியிருப்பதை பல புள்ளி விவரங்கள் மூலம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதில், எனது ஜில்லாவாகிய திருச்சி ஜில்லா முதல் இடம் பெற்றிருக்கிறது. எனது பிரதேசமாகிய திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள கரூர் தாலுகா பருவ மழை தவறியதால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை எங்கள் மாவட்ட தண்டல் நாயகர் அவர்கள் மூலம் எடுத்துச் சொல்லியும், நேரில் அவர்களை பல விடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று காண்பித்தும், ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடம் மனுக்கள் கொடுத்தும் நாங்கள் எங்கள் முறையீடுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆனால் இது சம்பந்தமாக இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காதது கண்டு வருத்தப் படுகிறேன். இருந்தாலும் இதற்கு ஒரு பிரகாரமாக எங்கள் பிரதேசத்தை பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக விலைவாசிகள், விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போவதைத்தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் கையாண்டு வரும் முறைகளைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதே சமயத்தில் விவசாயிகளின் நிலைமையையும் நாம் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று விவசாய உற்பத்திக்கு மிகவும் இன்றியமையாதிருக்கும் பொருள்களின் விலைகளும் உயர்ந்து தான் இருக்கிறது. ஆக, இன்றிருக்கும் விவசாய உற்பத்திப்பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வு விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பெருக்குவதற்கு ஏற்றதாகயில்லை. ஆகவே இன்று உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த முயலும் நாம், விவசாய உற்பத்திக்கு அவசியமாக இருக்கிற பொருள்களின் விலையையும் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். இன்று விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கிடைக்காத காரணத்தினால் நகரப்புறங்களை நோக்கி வந்துவிடுகிறார்கள், அப்படி வருகிறவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல, சிறுநில விவசாயிகள் கூட ஊதியக் குறைவு காரணமாக நகரப்புறங்களுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே விவசாயம் செய்வதற்கு போதிய ஆட்கள் இப்பொழுது கிடைப்பதில்லை. அதோடு கூட, எங்கள் பிரதேசம் போன்ற வறண்ட பிரதேசங்களில் கேணிப்பாய்ச்சல்தான் முக்கியமான விவசாய சாதனமாக இருந்து வருகிறது. எங்கள் பிரதேசங்களில் போதிய அளவில் ஆட்கள் இல்லாதததின் காரணமாகவும் மின்சாரம் போதிய அளவில் இல்லாத காரணத்தினாலும், அங்கு ஆயில் என்ஜின்களை வைத்து இறைத்து பாசனவசதி செய்து வந்தோம். ஆனால் சென்ற ஆண்டு நாம் டிஸல் ஆயிலுக்கு போட்ட வரி காரணமாகவும், இந்த ஆண்டு மத்திய அரசாங்கம் மேலும் அதற்கு விதிக்கப்பட இருக்கிற எண்ணை வரி காரணமாகவும் கணிசமாக டிஸல் எண்ணெயின் விலை உயர்ந்ததின் காரணமாகவும் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய டிஸல் ஆயிலுக்கு

[10th March 1959] [Sri S. Sadasivam]

உள்ள வரியைக் குறைத்துக் கொடுக்கப்போவதாக, பத்திரிகையில் பார்த்தேன். சென்ற ஆண்டு நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூட விவசாயத்திற்கு வேண்டிய டிஸலிற்கு உள்ள வரியை குறைத்துக்கொடுப்பதாக சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அப்படி ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இனிமேலாவது அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு பருவமழை தவறியிருந்தபோதிலும் விவசாய உற்பத்தி ஓரளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் மூலம் நன்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது மிக மிக உண்மையே. பருவநிலை பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, ஆரம்ப காலத்தில் மழை சரியாக பெய்ததால் ஆங்காங்குள்ள விவசாயிகள் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால் பின்னால் பருவ மழை தவறிவிட்டது. ஆனால் முன்பு விவசாயம் ஆரம்பித்ததின் காரணமாக நிலப்பரப்பின் அளவு கூடுதலாக சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் உற்பத்தியின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. நாம் போடக்கூடிய திட்டங்கள் இரண்டு வகைகளாக இருக்கின்றன. ஒன்று, கைத்தொழில் வகையில் செய்யக்கூடியது, இன்னொன்று, விவசாயத் துறையில் செய்வது. கைத்தொழில் உற்பத்தி காரணமாக நாம் உடனடியாக பலன் பெற முடியும். ஆனால் விவசாயத் துறையில், நீர்ப்பாசன வசதிகள் போன்றவைகளினால் உடனடியாக நாம் பலன் அடைய முடியாது, என்பதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்தான் நன்கு அறிவார்கள். பாசனத் திட்டங்கள் அமைத்து, தண்ணீர் பாய்ச்சி, நிலம் பக்குவமான பிறகுதான் பயிரிட்டு பலன் பெற முடியும். அதற்கு பல வருடங்கள் பிடிக்கும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போடப்பட்ட திட்டங்களின் பலனாகவும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் முதல்பகுதியில் போடப்பட்ட திட்டங்கள் மூலமாகவும் இன்று நாம் ஓரளவு உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்குவதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆக, அடுத்த ஆண்டுகளில் பருவ மழை தவறாமலும், நாம் போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் பலன் தர ஆரம்பித்ததால் நாம் நிச்சயமாக உற்பத்தியை இன்னும் கணிசமான அளவிற்குப் பெருக்க முடியும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அத்துடன் சென்ற ஆண்டு உணவுப் பொருள்களின் விலை ஓரளவு கூடியிருந்ததன் காரணமாக விவசாயத்தை நவீன விஞ்ஞான முறைப்படியும், உரப் பொருள்களை தாராளமாக போட்டு உற்பத்தி செய்ததாலும் உற்பத்தியை ஓரளவு பெருக்க முடிந்தது. ஆகவே, உரங்கள் போன்ற உற்பத்தி பொருள்களின் விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய முறையில் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, விதைப் பண்ணைகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. விவசாய உற்பத்திக்கு விதைகள் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். ஆகவே, விதைப் பண்ணைகள் நிறுவ திட்டமிட்டோம். ஆனால் அந்த விதைப் பண்ணைகள் சரியானபடி பலன் கொடுக்கவில்லை என்று தெரிந்தவுடன் அதை நிறுத்திக்கொண்டும், ஆனால் அதே நேரத்தில் மாற்றுத் திட்டங்களை கண்டு பிடித்து விதை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு திட்டமிட்டிருப்பது கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். கிராமப்புறங்களில் மிக முக்கியமாக விளங்கிவருவது சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டமும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமுமாகும். இந்தத் திட்டங்கள் மூலம் மிகவும் வெற்றிகரமாக நடந்து வருவது, விவசாயப் பகுதிகளில்தான். ஆகவே, இத் திட்டப் பகுதிகளுள் நல்ல பகுதிகளை தேர்ந்தெடுத்து அங்குள்ள தலைசிறந்த விவசாயிகளை பொறுக்கி யெடுத்து, அங்குள்ள விவசாய அதிகாரிகளைக் கொண்டு அவர்களுக்கு சன்மானம் கொடுத்து நல்ல பொறுக்கு விதைகளை தயார் செய்வார்களே யானால் விதைப் பண்ணைகள் மூலம் தயாரிக்கும் விதைகளைவிட உயர்ந்த ரகமும், குறைந்த விலையிலும், போதிய அளவிலும் தயாரிக்க முடியும் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே ஒரு சிலயிடங்களிலாவது இதை பரீட்சார்த்தமாக வைத்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, உர வகைகளை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு உரங்கள் வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். சென்ற ஆண்டு விநியோகித்த ரசாயன உரத்தைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாக விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூரியதே. ரசாயன உரத்தை மட்டும் கொண்டு விவசாயத்தை பெருக்கிவிட முடியாது. இயற்கை

[Sri S. Sadasivam]

[10th March 1959]

உரங்களுக்கும் நமக்கு தேவையாக இருப்பதால் அதையும் தயாரிப்பதற்கு நகரசபைகளிலும், மேஜர் பஞ்சாயத்திகளிலும் கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நம்முடைய நாட்டிலே ஏராளமாக சிறிய பஞ்சாயத்துகள் இயங்கி வருகின்றன. அந்த பஞ்சாயத்து எல்லைகளுக்குள் ஏராளமாக பசுந்தழைகள் விளைகின்றன. கொழுஞ்சி, ஆவாரை, எருக்கெலை போன்ற பசுந்தழைகள் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஏராளமாக உற்பத்தியாகின்றன. இவைகளினுடைய பராமரிப்பு இப்பொழுது ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் இருந்துவருகிறது. அவர்கள் இதை சரியானபடி கவனிக்காமல் இருப்பதில் அவைகள் அழிக்கப்படுகின்றன. அதனால் விவசாயத்திற்கு எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே, இந்த புறம்போக்கு நிலங்களிலுள்ள தழைகளை பராமரிக்கும் வேலையை கிராமப் பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் அவைகள் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு, விவசாயத்திற்கு பயன்படும். கம்போஸ்ட் உரத்திற்கு வேண்டிய சாணி கிராமப்புறங்களில் அதிகமாக கிடைப்பதால் அதையும் பசுந்தழைகளையும் கொண்டு கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க கிராமங்களில் ஓரளவுக்கு பிரசாரம் செய்தால் நகரப்புறங்களில் உற்பத்தி செய்வதை விட அதிகமான கம்போஸ்ட் உரத்தை, பலமடங்கு தரமானதாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் பல புதிய திட்டங்களை போட்டு விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் நீர்ப்பாசன வசதிகளை செய்துகொடுத்திருக்கிறோம். பரம்பிழுனத் திட்டத்தையும் நாம் தீட்டியிருக்கிறோம். என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும், அமராவதி, பவானி ஆகிய இரண்டு திட்டங்களில் கடைப் பகுதியிலுள்ள எங்கள் தாலுகாவானது இதுவரையிலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட எந்தத் திட்டத்தின்கீழும் பயன் அடைந்ததாகக் காணப்படவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது வரப்போகும் பரம்பிக்குனத் திட்டத்தின்மூலம் எங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு சில நன்மைகள் கிடைக்குமோ என்று எதிர்பார்த்திருந்த மக்கள், இந்த அறிக்கையில் கண்டபடி அந்தத் திட்டத்தினால் எங்கள் பகுதிக்கு யாதொரு பலனும் இல்லாதது கண்டு மிகவும் வருந்துவார்கள் என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இருந்தாலும், எங்கள் பகுதிக்காக ஒரு சில திட்டங்களை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பவானி, அமராவதி திட்டங்களின் மூலம் பாய்ச்சப்படுகின்ற நிலங்களிலிருந்து வரும் கழிவு நீர் (ஸ்பேஜ் வாடர்) அமராவதி, நொய்யல் ஆறுகளில்தான் வந்து சேருகிறது. இந்தக் கழிவு நீரையாகிலும் இப்பொழுது வசூலிக்கப்பட்டிருக்கும் புதிய திட்டங்களுக்குரிய பகுதிகளிலேயே பயன்படுத்தாமல் கீழே உள்ள கரூர் தாலுகாவிற்கு, வரண்ட பிரதேசமான அந்தத் தாலுகாவுக்கு பயன்படும் வகையில் புதிய பல திட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நொய்யலில் உங்காம்பாளையம் பக்கத்தில் ஒரு ரிஸர்வாயர் கட்டி அதிலே தண்ணீரை தேக்கி பாய்ச்சல் வசதி செய்துகொடுத்தால், சுமார் 10,000 ஏக்கருக்கு பாய்ச்ச முடியும். அந்தத் திட்டத்தை என்ஜினியரிங் இலாகாவினர் மிகவும் திறமையாகவும், மிகவும் துரிதமாகவும் சர்வே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அதன் அருகிலுள்ள பவானி வாய்க்காலின் பாசன ஆதாரங்களிலிருந்து வருகின்ற கொரங்கன் பள்ள கழிவு நீரையும் அதற்கு மேல் சமீபத்தில் கொஞ்ச தூரத்திற்கு வெட்டி வாய்க்கால் மூலம் இந்த அணைத் திட்டத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்தோமானால் 15,000 முதல் 20,000 ஏக்கருக்கு கொஞ்சம் அதிகச் செலவிலே சுலபமாக பாய்ச்ச முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவைகளெல்லாம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், அவர்களை பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் இந்தத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி எங்களுக்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10th March 1959] [Sri S. Sadasivam]

அமராவதியில் நாகப்பள்ளி என்ற இடத்தில் ஒருபழைய அணைக்கட்டு, உடைந்து போயிருந்தது. அது புராதன காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த அணையினால் பாசன வசதி எதுவும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே அந்த அணையை புதுப்பித்துக் கட்டி பாசன ஆதாரங்கள் செய்துகொடுத்தால், எங்கள் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் என்பதை பல முறை கேட்டதை உத்தேசித்து எங்கள் ஜில்லா சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின்கீழ் இதை எடுத்து சர்வே செய்திருக்கிறார்கள். நல்ல உகந்த திட்டமாக உளது, ஆனால் அமராவதி ஆற்றின் நீர் நிலைமையை ஆராய்ந்து அதற்கு மேல்தான் இந்தத் திட்டத்தை எடுக்க முடியும் என்று நிறுத்திவைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் மழை இல்லாத காரணத்தினால் அமராவதியில் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால், சென்ற ஆண்டில் ரிஸர்வாய்ஸ்கூட ஏராளமான தண்ணீர் இருந்தது. முதல் போகம் சம்பாவுக்கு எந்த விதத்திலும் தடையில்லாமல் பாய்ந்தோடு, இரண்டாவது போகமும் பயிர் செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் அறிக்கை விடுத்திருந்தார்கள். இவைகளை ஆராய்ந்து இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, கதர் திட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

* SRI B. K. LINGA GOWDER: Mr. Deputy Speaker, Sir, it is my pleasure and privilege to express my satisfaction over the Budget presented by our Hon. Minister for Finance. One of the laudable features of the Budget is the absence of any new taxation. The surplus Budget reflects the care and caution exercised by our Hon. Minister in the management of the financial affairs of our State. He deserves to be heartily congratulated on this. Those who carry with them an open mind and fairness in judgment, will certainly welcome the Budget. It is not in the best interests of the administration to pick holes and find small mistakes here and there and magnify them and criticise them. Our State has already made a name as the best administered State in the whole of India. This is due to the hard and honest work of our Ministers. May God give them more strength to guide the destiny of our State for many more years.

Sir, in this connection, I may be permitted to bring to the notice of the Government the urgent problems of my district. First of all there is the acute problem of soil erosion. The poor ryot has to fight the ravages of soil erosion year in and year out. Though certain soil conservation measures have been adopted to check it, the progress is very slow. The reason for this is that sufficient number of tractors is not available to cope with the demand. Of the 13 tractors allotted for the district, 11 tractors remain idle for want of spare parts. Even labour is not available for terracing the lands. Eighty per cent of them have been absorbed by the Kundah Scheme. So the Government must make some special arrangements either to get the spare parts manufactured in India or import them from abroad.

Then there is the rice problem.

[Sri B. K. Linga Gowder] [10th March 1959]

(Mr. Speaker in the Chair.)

As you all know, Nilgiris depends for its requirements of rice on other districts. We always pay a higher price for rice than in any other district. It is therefore necessary that the Government should open large number of fair price shops and large stocks of rice should also be made available to last four months. This is an urgent need of the district and I would request Government to pay immediate attention to this.

Thirdly I wish to express to the House the difficulties experienced by the small tea cultivators, in the Nilgiris district. These growers who own 100 acres and less are able to manufacture only common tea, that is tea which is not exportable. These are sold internally and also locally to big Companies like the Brooke Bonds and Liptons. Whatever price these companies offer these small tea cultivators have to accept and therefore the companies offer very low prices as there is no other outlet for the tea. The prices are so ridiculously low that at times it is not even one-fourth of the price of the exportable tea. The reason is the small cultivators cannot afford to establish individually a modern factory equipped with new machinery. My suggestion is that the problem could be solved by having at least five modern factories with new machinery run on co-operative basis. The scheme would I understand cost about Rs. 15 lakhs. I also understand that large amounts are available with the Tea Board and I therefore request the Government to approach Tea Board and ask them to make the amount available for the purpose of establishing these factories on a co-operative basis.

There is another burden to these small growers. The Central Excise Duty on tea was enhanced from 2 naye paise to 10 naye paise some months ago, with the result that people have lost the incentive to produce more. Their difficulties were represented to the Central Government and I understand that they have given some relief but that is not adequate. So, I would request the Government to take up this matter with the Central Government and see that the relief asked for is granted so as to give the people the incentive to produce more.

I am glad to say that the potato seed farms in the Nilgiris district are working fairly well and a few additional farms and the present imported quantity of seeds would solve the improved potato seed problem.

I hail the proposal of the Government to start more multi-purpose societies to supply chemical fertilizers, improved seeds and agricultural implements. I suggest that the entire quantity of the chemical fertilizers should be made available to the ryots only through co-operative institutions. Private companies who are in this line are really exploiting the poor people and these chemical fertilizers must be made available to the ryots in time so that they may step up production.

[10th March 1959] [Sri B. K. Linga Gowder]

Regarding industries, the Nilgiris district has no major industry. The proposal to start a Raw Film industry is still hanging fire. I understand that negotiations are still going on with the East German Republic for this purpose and I do not know when it is going to materialise. So, I request the Government to take up this matter urgently and see that it materialises very soon.

I have more than once suggested to this House that there is scope for setting up a Children Food Factory in the Nilgiris district. About 17,000 acres of pasture land are available in the Wenlock Downs. I understand that there is some negotiation with a Swiss firm regarding this matter and I want the Government to pursue it.

I understand that recently a Japanese Team visited the Nilgiris district to find out the possibility of locating a Rayon Pulp Factory. I am glad to say that raw materials like Blue Gum and bamboos are available in abundance and I request the Government to recommend the location of this factory in the Nilgiris district.

Lastly, I thank the Government for extending the educational facilities now enjoyed by the children of non-gazetted officers to the children of village officers also. Thank you, Sir.

* **SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வரும் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாய் அமைந்திருக்கிறது. அழகான சொற்களினாலோ, அன்பான உபசார வார்த்தைகளினாலோ இந்த ராஜ்ய மக்களின் பசியையும் பிரச்சினைகளையும் தீர்த்துவிட முடியாது. திட்டமிட்டுதான் நமது பொருளாதாரத்தை பலப்படுத்த முடியும். கழிந்த ஆண்டிலிருந்து இந்த ஆண்டுக்கு கூடுதலாகவே செலவு செய்வதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் நமது பொருளாதாரத்தை வளர்த்துக்கொள்ள முடியும். திட்ட அளவைவிட நாலரைக் கோடி ரூபாய் கூடுதலாக சிலவு செய்யப்பட்டிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். இந்த ராஜ்யம் தன்னந்தனியாக நின்று தன்னுடைய பொருளாதாரத்தை வளர்த்துக்கொள்ள முடியாது. இந்த ராஜ்யம் பரந்த தேசமாக இருக்கின்ற பாரத தேசத்தின் ஓர் அங்கம் என்ற முறையில் இருக்கின்ற வரை பொருளாதார துறையில் நாம் பிரிந்துகொண்டு முன்னேற முடியாது. ஒன்றாக இருந்தால்தான் உதவுபடியாக இருக்கும். அதல்லாமல் யார் யார் எந்தெந்த சதி செய்தாலும் அதன் மூலம் இந்த நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை தடைப்படுத்த முடியாது. அதோடு வரும் ஆண்டு திட்டங்களுக்காக 35 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நமக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் இருக்கிற உறவு முறை ஒப்பந்த திருமணம் அல்ல, கட்டாய திருமணம் அல்ல, அன்பின் காரணமாக வளர்ந்த ஒரு தொடர்பு, ஒரு இணைந்த குடும்பமாக திகழ்ந்து வருகிறது. இவ்விதம் இணைந்த குடும்பமாக வாழ்வு நடத்தி வருகின்ற ஒரு குடும்பத்தில் விஷத்தை கலப்பதற்கு ஓராயிரம் அண்ணன்மார்களும், ஒன்பதினாயிரம் தம்பிமார்களும் நினைத்தால்கூட இந்த குடும்பத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற உறவு முறையை கெடுத்துவிட முடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம், அமெரிக்க நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப்போல் உயர் முடியவில்லைதான். அமெரிக்கா 170 வருடங்களாக சுதந்திரமாக முன்னேற்றமடைந்த ஒரு நாடு, அதே போல் தான் ரஷ்யாவின் வளர்ச்சி 42 வருடகால கட்டுண்ட வளர்ச்சி-கடுமையாக உழைத்து—war has bleased in disguise என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு மாற்ற மடைந்திருக்கும் நாடு. அந்த பயங்கரமுறையில் நம்முடைய நாட்டை முன்னேற்றுக

[Sri M. S. Selvarajan] [10th March 1959]

மாக்க முடியாது. ஆனால் நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவு முறையில்தான் நமது விவசாயத்தை பெருக்கமுடியும் என்று ஒப்புக்கொண்டு அதற்கான வகைகளில் வேலைகளையும் செய்து வருகிறோம். அதே முறையில் தான் கமர்ஷியல் லேனிலும், இன்டஸ்ட்ரீஸ் லேனிலும் கூட்டுறவு முறையில் பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி வருகிறோம். இந்த நாட்டில் கூட்டுறவு என்பது இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. இயல்பாகவே நம் நாட்டில், கிராமங்களில் குடிமராமத்து வேலைகள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் வந்திருக்கின்றன. அதே போன்று நீர்ப்பாசன வேலைகளும் கூட்டுறவு முறையில் நடந்து வந்திருக்கின்றன. இப்போது விளைவு எடுப்பதில் தான் இந்த கூட்டுறவு முறையை விஸ்தரிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இதை தான் நம்முடைய நாட்டில் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் இப்போது இருக்கிற விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் வந்துகொண்டிருக்கும் சிந்திரி உரமும், வரவிருக்கும் நெய்வேலி உரமும் மாத்திரம் நம் தேவையை பூர்த்தி செய்யாது. இப்போது கிடைத்து வரும் உரவசதி போதுமானதாக இருக்கும் என்று நினைப்பதற்கில்லை. வரும் ஆண்டில் நமக்கு இயற்கையாக கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடிய 1,342 டன் தழை உரம் நமக்கு போதுமானதாக இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு நாம் போதுமான அளவுக்கு இயற்கை உரத்தை தயார் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி உரங்களை தயார் செய்வதில் பல நாடுகள் முன்னேறியிருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் ஐந்து வருடத்தில் 1,000 கோடி ரூபாய் பெறுமான சாணம் உரத்தையும் தயார் செய்ய முடியும் என்று தெரிகிறது. இப்போது இருக்கின்ற கோசாலேகளின் மூலம் நல்ல அளவில் இந்த உரத்தை தயார் செய்ய முடியும். அதோடு மேலும் அதிகமாக கோசாலேகளை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் உரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக கோயம்புத்தூர் மற்றும் ஜில்லாக்களுக்கு மேல்திசையில் ஒடக்கூடிய நதிகளிலிருந்து நீர்பாசனம் கிடைப்பதற்காக வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று மதுரை, திருநெல்வேலி, ஜில்லாக்களுக்கு கேரள பிரதேசத்திற்குச் செல்லக் கூடிய தண்ணீரை திருப்பி விடுவதற்கு முயற்சி செய்யப்படும் என்று காணப்படும் வார்த்தைகள் மிகவும் ஆறுதல் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாக்களுக்கு பயன்படக் கூடிய வகையில் கீரியாறு, சோலையாறு, பம்பையாறு முதலிய நதிகளை பயன்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் மூலம் நல்ல விதமாக உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். அதோடு திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பல பகுதிகளுக்கும் பாபநாசம் தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் விடப்படுகிறது. இப்போது இந்த தேக்கம் மின்சார இலாகாவில் கீழ் இருந்து வருகிறது. இந்த தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் அதிகமாக தேவைப்படுகிற நேரத்தில் குறைவாகவும் குறைவாக தேவைப்படுகிற நேரத்தில் அதிகமாகவும் தண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீரை மின்சாரத்திற்கு உபயோகிப்பதுதான் முக்கியம் என்று கருதி இவ்விதம் நடத்தப் பட்டு வருகிறது என்று தெரிகிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டுமானால் பாபநாசம் நீர் தேக்கம், இப்போது மின்சார இலாகாவிலிருப்பதை மாற்றி நீர்ப்பாசன இலாகாவின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சாத்தியமாகுமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த இனத்தில் இருக்கக் கூடிய குந்தா திட்டத்தின் மின்சாரம் ஒருபகுதி அக்டோபர் மாதத்தில் உபயோகத்திற்கு வரும் என்று அறிக்கையிலே காணப்படுகிறது. வருகிற சில காலத்திற்குள்ளாக பெரியாறு திட்டத்தின் 3-வது, 4-வது ரீச்சஸ் கூட (பகுதிகள்) கட்டி முடிக்கப்பட்டு மின்சாரம் மிகுந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட இருப்பதால் பாபநாச நீர்த்தேக்கத்தை நீர்ப்பாசன இலாகாவிற்கு உரியதாக ஆக்குவதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்று யோசிக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாபநாச நீர்த்தேக்கத்திடம் பாசனத்திற்காக விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்று, அவர்களுக்கு அதிக அளவு தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆரம்பத்திலே அரசாங்கத்தினால் வேறு இடத்தில் அணை கட்ட திட்டமிட்டது. இதை மின்சாரத்திற்கு உபயோகப்

12
noon.

[10th March 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

படுத்த வேண்டுமென்று இன்றைய தினம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக அளவும் மின்சார உபயோகத்திற்கு வந்துகொண்டிருக்கிற நிலையில் விவசாயிகளுக்கு ஆரம்பத்தில் யாருக்காக இந்தத் திட்டத்தைப் போட்டோமோ அவர்களுக்குப் பூர்ண பலன் கிடைக்கக் கூடிய முறையில் தற்போதை அணையை இடம் மாற்றி அமைக்கும் சாத்திய வழி வகைகளைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

மணி முதலான திட்டத்திற்கு வரும்போது இந்தத் திட்டத்தினால் பலன் அடையக் கூடியது என்று திட்டமிட்டிருக்கக் கூடிய 20,000 ஏக்கருக்கு மேல் ஒரு ஸெண்டுக்குக் கூட அவசரமாக பெட்டர்மென்ட் டாக்ஸ் போடக் கூடாது. வேண்டுமானால் நீர் அதிகமாக இருந்தால், முதலில் பர்மிஷன் கொடுத்து, பர்மிஷன் மூலமாக பல ஆண்டுகளாக தண்ணீர் பாய்ச்ச அனுமதி கொடுத்துப் பார்த்து பிறகு பெட்டர்மென்ட் டாக்ஸ் போடலாம். மணிமுத்தாறு திட்டத்திற்கு முன்பே தாம்பிரவருணியினால் பயனடையக் கூடிய நிலம் ஒரு லட்சம் ஏக்கராக உயர்ந்திருக்கிறது. புஞ்சை நஞ்சையாக மாறியிருக்கிறது. ஒரு போக் நஞ்சை இரு போக் நஞ்சையாக இரண்டு மடங்கு சாகுபடியாகிறது. மணிமுத்தாறு திட்டம் நிறைவேறியதும் தண்டத் தீர்வை நிவர்த்திக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்த போது 10 வருஷ காலம் கவனிக்க வேண்டுமென்று பதில் கொடுத்தார்கள். நிச்சயமாக எந்தக் காரணத்தினாலும் புஞ்சை நிலத்திற்கு (விதிக்கப்படும் தண்ணீர் தீர்வை) நஞ்சை நிலத்திற்கு விதிக்கப்படும் தீர்வைக்கு மேற்படாதவாறு, பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தண்டத் தீர்வை நிவர்த்தியை காரணயத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் திட்ட வருஷத்தில் 14 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட்டிக்கு மாத்திரம் 4 கோடி 60 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 சதவிகிதத்திற்குக் கட்டுப்படியாகாத திட்டமாக இருக்கிறது என்று பல திட்டங்களை இப்போது விட்டு விடுவதால் வட்டி வீதத்தைக் குறைத்தால் தான் இந்த ராஜ்யம் பூராவிலும் மின்சாரத்தைப் பரப்ப முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு மின்னணைப்புக்கு ஹரிஜன நல நிதியிலிருந்து மான்யமளிப்பதுபோலே இந்த வருஷத்திலாவது அல்லது வருகிற வருஷத்திலாவது மின்வர் நிதி இலாகா நிதியைப் பயன்படுத்தி கடலோரத்தை அடுத்துள்ள மின்வர் பகுதி மக்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

ரஸ்தாக்கள் அமைப்பதிலே பெரிய ரஸ்தாக்களை ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து முதலியவைகள் அமைக்கின்றன. இணைப்பு ரஸ்தாக்களை அமைப்பதிலே பல கஷ்டங்கள் இருப்பதால், கடலிலிருந்து சரக்குகளை கொண்டு போக இணைப்பு ரஸ்தாக்களை அமைப்பதிலே மின்வர் இலாகா முழுப் பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

நம் தொழில் இலாகா சமீபகாலமாகத்தான் கவர்ச்சியுடன் இயங்கிவருகிறது. என்னைப் பொறுத்த மட்டில், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு நல்ல விதமாக கூன் கொடுத்து உதவி செய்து தொழில் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இலங்கையிலிருந்து வந்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு இது போன்ற வசதிகளைக் கொடுத்து, தொழிலில் ஈடுபடுத்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் நாட்டுக்குப் பல வகைகளில் எடுத்துக் காட்டாக ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. குடிசைத் தொழில் இல்லாவிட்டாலும், ஸ்மால் இன்டஸ்ட்ரீஸைப் பொறுத்த மட்டில் நம் ராஜ்ய அளவிலாவது, தேசிய அளவிலாவது ஒரு தூதுக்குழு சென்று தொழில் முறைகளைக் கற்றுப் பயன்படுத்தினால் நல்லது; அதை கவனிக்க

[Sri M. S. Selvarajan] [10th March 1959]

வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்படுகிற பால் பண்ணைகளுக்கு உதவி, உபகரணங்கள் கொடுப்பது போல், தனிப்பட்டவர்கள் வைத்து நடத்தும் பால்பண்ணை தேனீ வளர்ப்புக்கு உதவி கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நம் ராஜ்யம் முழுவதிலும் இலங்கையிலிருந்து வந்த இந்தியர்களில் பாதிப்பேர் திருச்செந்தூர் தாலுகாவிலும் நான்குனேரி தாலுகாவிலும் இருக்கிறார்கள். கிண்டி இதர இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகள் மிக அழகாக நடக்கின்றன என்று திரு. மனுபாய் ஷா அவர்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்பு திருச்செந்தூர் வந்திருந்தார்கள். தொழில் துறையில் இந்த அளவு வர்ணிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகிற ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டை 25 யூனிட்களுடன் இலங்கையிலிருந்து நாடு திரும்பியிருக்கும் மக்களுக்காக ஸ்பெஷலாக அனுமதியளிப்பதாக வாக்களித்தார். இலங்கையிலிருந்து திரும்பி கஷ்டப்படுகிற மக்களுக்கு உதவியாக இருப்பதற்கு வேண்டிய தொழில் வாய்ப்புக் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டைக் கட்ட அனுமதி பெற்று கட்டிக்கொடுத்தால் நல்லது.

நமது பாரத பிரதமர் அவர்கள் கிராமந்தோறும் வைத்திய வசதி பெருக வேண்டுமென்று சொல்லி வைத்தியக் கல்லூரிகளில் பட்டம் பெற்றவுடன் அவர்கள் 4 அல்லது 5 வருஷங்கள் கிராமங்களில் வேலைக்கு அமர்த்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அதிலே ஒரு விளக்கம் தேவை என்று நான் நினைக்கிறேன். கிராம மக்களின் உயிரின் மீது பரிசை செய்யும் அளவுக்கு, அவர்களுடைய உயிரைப் பணயம் வைக்கக் கூடிய அளவுக்கு அவர்களை கிராமத்தில் வேலை செய்யவேண்டுமென்றில்லாமல், ஜில்லாவில் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் குறைந்த பட்சம் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சிக்கு இடம் அளித்துப் பிறகு அவர்களை கிராமங்களில் போடவேண்டும். இந்த அளவுக்குப் புதிய வைத்திய முறையில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று இருந்தாலும், சித்தம், ஆயுர்வேதம், யுனாணி போன்ற வைத்தியங்களில் கூட நம்பிக்கை வைத்து கிராமங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஹரிஜன இலாகாவிற்கு ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு இந்த ஆண்டு 28 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த 28 லட்சம் ரூபாய் போதுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. இப்போது ஒரு வீட்டிற்கு 750 ரூபாய் என்றிருப்பதை 1,000 ரூபாய் என்று வைத்தால்தான் குறைந்த பட்ச அளவுக்கு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக இருக்கும். அந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கலாம். அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ இலாகாவிலே இன்னும் பழைய செட்டில்மென்டே இருக்கிறது. எவ்வளவோ மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் புதிதாக செட்டில்மென்ட் செய்யப்படவில்லை. எல்லாவித பிரச்சனைகளுக்கும் இதுதான் பிரதானமாக இருக்கிறது. இனம் நிலத்தை சர்வே செய்வதிலே சுணக்கம் இருக்கிறது. எவ்வளவு சீக்கிரம் நிலத்தை சர்வே செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் உணர்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்று எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும் கிராமத்தில், இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கும் 75,000 குக்கிராமங்கள் முழுவதிலும் குறைந்த பட்சம் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத கிராமங்கள் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட வருகின்ற வருஷத்திலாவது வேண்டுவன செய்ய வேண்டும். இதற்கு 10 ஆண்டு காலம் தேவை என்று நான் நினைக்கவில்லை.

கிராம அதிகாரிகளுக்கு என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு அளிக்கப்படும் கல்விச் சலுகையைக் கொடுப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது என்றாலும் கிராம அதிகாரிகளின் பிரச்சனை என்று தீருகின்றதோ அன்றுதான் நாட்டின் சுபீட்சத்தை உணர முடியும். நாட்டின் வளர்ச்சியைப் பற்றி, நாட்டின்

[Sri M. S. Selvarajan] [10th March 1959]

நலத்தைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய இடம், மக்கள் கண்கூடாக புரிந்து கொள்ளக் கூடிய இடம் தாலுக்கா ஆபீஸ் போன்றவைகள்தான். அங்கே இருக்கின்ற மேஜைகளெல்லாம் வாய் திறந்து பேசக் கூடாது. வாயை மூடிக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். கிராம அதிகாரிகளிடத்தில் எந்த மாற்றம் காண்கிறோம், அவர்களுடைய நிலையை எந்த அளவுக்கு உயர்த்துகிறோம் என்பதில்தான் நாட்டின் சுபீட்சம் இருக்கிறது.

வரும் ஆண்டில் 35 லட்சம் ரூபாய் லோக்கல் டெவலப்மெண்டு திட்டத்திற்காகச் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் வராத பகுதிகளுக்கு லோக்கல் டெவலப்மென்ட் என்பது ஒரு மாற்று மருந்தாக வேலை செய்கிறது. இதற்கு 35 லட்சம் ரூபாய் போதும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. சென்ற வருஷம் போட்ட திட்டங்களுக்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கும். மேலும் இந்தத் திட்டத்திற்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டும்.

தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் பற்றி ஒரு வேண்டுகோள். சட்ட சபை தொகுதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் பரவலாக இருக்கக் கூடிய முறையில் இந்த தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை அமைத்தால் பயன் பரவலாகக் கிடைத்து, பூர்ணமாகத் தொடர்ந்து மக்கள் அனுபவிக்க முடியும், அதற்குப் பரவலாக இருக்க ஒரு வழி அமைத்துக் கொடுத்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

சிறு சேமிப்பு நிதி மத்திய சர்க்காருக்கு போய் 3 கோடி ரூபாய் நமக்கு இப்போது வந்திருக்கிறது. சிறு சேமிப்பைப் பொறுத்த மட்டில் நாமே இந்தப் பணத்தை நேராக வருவித்துக் கொள்ளலாம். ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தை நாமே நடத்தலாம் என்பது என்னுடைய பணிவான கருத்து. திராவிடம் என்ற திராத விஷம் தீண்டாமல் பாதுகாக்குமிது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு விவாதம், 76 மெம்பர்கள் அதிலே பங்கெடுத்துக்கொண்டு நடைப்பெற்றிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டைவிட குறைவான எண்ணிக்கையாக இருந்தாலும்கூட, ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அதிகமான நேரம் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்திருந்தது. அத்துடன் பல அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரங்களுக்கு மறுப்புச் சொல்கிற முறையிலே புள்ளிவிவரங்களைப்பற்றி யோசனை செய்ய வேண்டிய வாய்ப்பும் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தவறாக உபயோகப்படுத்தினாலும்கூட, முதலாவது தவறாக உபயோகப்படுத்தித்தான் பிறகு சரியாக உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

அதிலே பலவிதமான தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. என்னென்றால் புள்ளி விவரங்கள் தயாரிப்பதிலே பல நுணுக்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் தெரிந்திருந்தால்தான் அந்தப் புள்ளிவிவரங்களிலே இருக்கும் மாறுதலையும், ஏன் அந்த மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் நாம் ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடியும். நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே இருக்கும் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். முதலிலே “எஸ்டிமேட்” என்று ஒரு வருஷத்திற்குக் கொடுக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு “ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்” என்று கொடுக்கிறோம். கடைசியில் “பைனல் அக்கவுண்ட்ஸ்” என்று கொடுக்கிறோம். ஒரு வருஷத்தைப் பொறுத்த மட்டிலே நமக்கு மூன்று புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்க இருக்கின்றன. இவைகளை வைத்துக்கொண்டுதான் வருஷா வருஷம் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஆனால், “இது எதோ மாறட்டம் மாதிரி இருக்கிறது; புள்ளி விவரங்களிலே நம்பிக்கை வைக்க முடியாது” என்று சொன்னால் அது சரியான கருத்து என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

அதே மாதிரிதான் புள்ளிவிவரங்களைப்பற்றி, அதிலும் முக்கியமாக மொத்த விலையைப்பற்றி, வாழ்க்கைக் குறியீட்டு எண்ணைப்பற்றியெல்லாம் என்னுடைய சகா, கனம் திரு. வெங்கடராமன் அவர்கள் விளக்கிக் கூறினார்கள். அந்த மொத்த விலையிலும் கூட பல்வேறு பொருள்களுக்கு தனித் தனியாக விலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவுத் தானியத்திற்கு மொத்த விலை, “இன்டஸ்ட்ரியல் ரா மெட்டரியல்ஸ்” என்று தனியாக விலை, “மானுபாக்சர்ட் குட்ஸ்” என்று தனியாக விலை என்று அப்படி எல்லா வற்றுக்கும் சேர்த்து மொத்த விலை என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் இருக்கும் மொத்த விலை கொடுத்திருக்கிறது. அப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த எண்களை எடுத்துக்கொண்டு விவாதம் நடத்தியிருக்கிறோம். மொத்த தானிய விலையோடு ஒத்திட்டுப் பார்ப்போமானால் ஒன்றும் திட்டம் ஒத்து வராது. இந்த நுணுக்கங்களையெல்லாம் கவனித்துப் பார்த்தால்தான் ஏன் மாறுதல் ஏற்படுகிறது என்பதை தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

அதே மாதிரி எடைக்கணக்கில் சிலவற்றைக் கொடுக்கிறோம்; அளக்கின்ற அளவைக் கணக்கில் வேறு சிலவற்றைக் கொடுக்கிறோம். அதிலுள்ள மாறுதலைத் தெரிந்துகொண்டால்தான், அதிலே ஒன்றுக்கொன்று நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்க முடியும்.

உதாரணமாக, கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலை அவர்கள், “நெல்லிலே இருந்து எப்படி மூன்றில் இரண்டு பங்கு அரிசி கிடைக்கும்? நெல்லை அறைத்தால் பாதியாய் விடுகிறது” என்று சொன்னார்கள். படி அளவு பார்த்தால் பாதியான் வரும். எடைக் கணக்கில் பார்த்துப்போது, அரிசி தான் முக்கியமாக எடை உள்ளது, மூன்றிலிரண்டு பங்கு அரிசி வரும் என்று எல்லோரும் சலபமாக ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய விஷயம். இதை மேலாகப் பார்த்தால் எமாற்றுவதற்குக் கணக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் வந்துவிடும் என்று நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, புள்ளிவிவரங்களைக் கையாளுவதிலே நாம் எந்த எந்த இனத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்துகொண்டால் தான் அதிலே என்ன மாறுதல் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அதிலே குற்றம் குறை இருந்தால் அதை எடுத்துக் காட்டலாம். புள்ளி விவரங்கள் முழுதும் வேத வாக்கியம் என்று நான் சொல்லவில்லை. வேதவாக்கியத்தைக் கூட இப்பொழுது நம்புவது இல்லை. அப்படியிருக்கும் போது, இதிலே இருப்பதெல்லாம் அப்படியே சரியானது என்று யாரும் சொல்ல வரமாட்டார்கள். அதிலே சில தவறுகள் இருக்கலாம். உண்மையான தவறு இருந்து, அதை எடுத்துக் காட்டும்போது, அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியதாகத் தான் இருக்கும்.

அதுமாதிரி, எத்தனை ஏக்கராக்களில் நெல் விளைவிக்கப்பட்டது, அதிலே யிருந்து உற்பத்தியானது எவ்வளவு என்பதுபற்றி மாறுதலான புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருப்பதாக எடுத்துச் சொல்லி, அதை எப்படி நம்புவது என்று கேட்டார்கள். இதிலே மூன்று விதம் இருக்கிறது. அப்பொழுது இருக்கும் பருவ நிலையை வைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு விதைக்கப்பட்டலாம், இவ்வளவு உற்பத்தியாகலாம் என்று “Preliminary forecast” என்று முதலில் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு “Preliminary account” என்று வருகிறது. அதற்கு பிற்பாடு “Preliminary final” என்றும், கடைசியாக “Final Final” என்று வருகிறது. சில இடங்களிலே கொஞ்சம் பருவ நிலை தவறிப் போனால் அந்த-நேரத்தில் விதைத்து இருக்கமாட்டார்கள். இரண்டுமாதம் கழித்து விதைப்பார்கள். அது பின்னால்தான் கணக்கில் வந்து சேர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலும் முக்கியமாக விவசாயத் துறையிலே பல புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கும்போது பல மாறுதல்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதை வைத்துக்கொண்டு, “புள்ளி விவரங்களை ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராயில்லை; எமாற்றுவதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன” என்று சொல்லுவார்களானால், அதைப்பற்றி என்ன சொல்வது? அந்தப் புள்ளி விவரங்களை அந்த முறையிலேதான் தயார் செய்யமுடியும்.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

1957-58க்கு கொடுக்கப்பட்ட “Preliminary final accounts” ஒப்பற்றி சொல்கிறார்கள். இது அதிலே மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்றால், இன்னும் இரண்டு ஜில்லாக்களிலிருந்து வந்துசேரவேண்டியதால், அடுத்த ஆண்டு வரும்போது போன வருஷம் கொடுத்ததைவிட மேலும் அதிகமாகக்கொடுத்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவ்வப்போது எந்த முறையிலே இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைத் தயாரிக்கிறோமோ அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்துக் கொடுக்கின்றார்கள். நாம் இன்றைக்குப் படிக்கும்போது இன்றைக்கு எந்தப் புள்ளிவிவரங்களைக் கடைசியாக வைத்திருக்கிறோமோ அதை சபை முன்னால் வைத்து, அந்த அடிப்படையிலே விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்கிறோம். இதை மனதில் அவர்கள் வைத்துக்கொண்டால், இதிலே ஏற்படும் பல்வேறு மாறுதல்கள் ஏதோ அங்கத்தினர்களையும் சபையையும் எமாற்றுவதற்காக அல்ல, புள்ளி விவரங்களைத் தயாரிக்கிற முறையிலே ஏற்படுகிறவை என்பதை ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஆனால், விவசாயத் துறையிலே அதையெல்லாம் ஒருபுறம் வைத்து விடுங்கள். ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, இன்றைக்கு விவசாயத் துறையிலே முன்பு இருந்ததைவிட அதிகமான உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்று சொன்னால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கும் குடியானவர்களைக் கேட்டால் ஒவ்வொருவரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள், முன்னேவிட இப்பொழுது அதிகமாக உற்பத்தி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்வார்கள். அதற்குப் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கும் முறையிலே, இந்த முறையிலே நாம் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறோம் என்று காட்டும் முறையிலேதான் புள்ளிவிவரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. 1,300 பவுண்டு என்றால், சரியாக அத்தனை பவுண்டுதான் அதற்குமேல் ஒரு ராத்தல் கிடையாது என்று சொல்ல முடியாது; கொஞ்சம் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கலாம். ஆனால், எந்தத் திசையை நோக்கி நாம் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம் என்பதை ஓரளவு காட்டக்கூடிய முறையிலே புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாயிற்று, முழுக்க முழுக்க இதுதான் கடைசி வார்த்தை, என்று புள்ளிவிவரங்களைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகையால், இன்றைக்குப் பல புள்ளிவிவரங்களை சபை முன்னால் வைக்க முயற்சி செய்யப்பட்டதென்றால், எந்தத் திசையிலே நாம் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம்—பிற்போக்காகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோமா, நம்முடைய பொருளாதார நிலை ரொம்ப சீர்குலைந்திருக்கிறதா, அல்லது கொஞ்சத்திற்குக் கொஞ்சம் சீர்ப்பட்டு வருகிறதா என்று எடுத்துக் காட்டும் முறையிலே புள்ளிவிவரங்களை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் இந்த விவாதத்திலே பேசும்போது, திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—“அரசியல் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று கேட்கின்றீர்களே, அது எந்த முறையிலே வேண்டியதாக இருக்கிறது, வேண்டியபோது நாங்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவில்லையா?” என்றெல்லாம் பேசினார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன் நான் எந்த அளவு ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று விரும்புவது—இப்பொழுது அவர்களுக்கு இருக்கும் கொள்கையையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, காங்கிரஸ்ஸினுடைய கொள்கை முழுவதையும் ஏற்றுக்கொண்டு, எல்லா விஷயங்களிலும் வந்து ஒன்றாக கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் கூப்பிடவில்லை. அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கொள்கை இருக்கிறது. அந்தக் கொள்கை தவறு என்று உணர்ந்து அவர்கள் மாற்றிக்கொள்ளும் வரையிலே அந்தக் கொள்கையை விட்டுவிடவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு எங்களுக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லை. அவரவர்கள் செய்யவது தவறு, சரியா என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்யவேண்டிய பொறுப்பு, உரிமை அவரவர்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், அவர்கள் கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்காக இந்த ஒத்துழைப்பைக் கோரவில்லை. ஆனால், பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கொள்கை ஒருபுறமிருக்க, பல முக்கியமான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

கனியாவது மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இல்லாத அளவிலே நாம் நிறைவேற்ற ஒத்துழைக்க முடியுமா என்பதைத்தான் நாம் முக்கியமாக யோசனை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. பல திட்டங்கள் இங்கு வந்து, விவாதித்து, முடிவு செய்யப்படுகின்றன. மக்கள் ஒத்துழைத்து, மக்களால் நிறைவேற்றப்படும்போதுதான் அவை பலன் ஏற்படக்கூடியதாக அமையும். மக்களுடைய சக்தியைத் திரட்டி, மக்கள் எல்லோரும் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும்போதுதான் திட்டத்தில் வெற்றி காண முடியும். ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களைப்பற்றி கூட வெளியிலே சென்று, “இந்தத் திட்டம் எதற்குமே பிரயோஜனம் இல்லை, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதினாலே பலன் ஏற்படாது” என்று மக்களிடத்திலே பேசும்போது, அவர்கள் மனதிலே குழப்பமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. பாமர மக்களிடம் பேச்சு வன்மை உள்ளவர்கள் ஒருவிதமாகப் பேசினால், “இவர் பேசுவதும் சரியாகத்தான் இருக்கிறது” என்று நம்பிவிடுகிறார்கள். இன்னொரு கட்சி இன்னொரு விதமாகப் பேசினால், “இதுவும் சரியாகத்தான் இருக்கும்போல் இருக்கிறது” என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் அவர்கள் மனதிலே குழப்பம் ஏற்பட்டு எந்த முறையிலே நாம் இயங்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்பதைப் பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். ஆகையால், எந்த எந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும் சரி, அந்தத் திட்ட அளவுக்காவது ஏழை எளிய மக்களை ஒத்துழைக்கும்படியாகவும் அவர்களிடத்திலே குழப்பம் இல்லாத அளவுக்கும் பிரசாரம் வைத்துக்கொள்ளலாகாதா என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கலாம். இதுதான் உண்மையான ஒத்துழைப்பு. பேச்சு அளவுக்கு ஒத்துக்கொள்வது என்றால் சலபமாக ஒத்துக்கொண்டுவிடலாம். பத்து பேர் பேசும்போது ஒத்துக்கொண்டுவிட்டு, வெளியிலே சென்று வேறு விதமாகப் பிரசாரம் செய்வது—நம் கட்சி முன்னேற்றவேண்டுமென்பதற்காக,—அதற்கு இப்பொழுது ஆட்சியிலே இருக்கும் கட்சியைக் குறை கூறினால்தான் நம்முடைய கட்சி வலுப்பெறமுடியும் என்பதற்காக, நாம் ஒத்துக்கொண்டுவிட்ட திட்டங்களைப் பற்றிக்கூட மக்களிடத்தில் குழப்பமான முறையிலே பிரசாரம் செய்யும்போதுதான் ஒத்துழைப்புக் குறைவு என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதே சமயத்தில் குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது சரியான குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். சரியான குற்றங்களை எடுத்துச் சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதுதான் நல்ல ஒத்துழைப்பு. அதுதான் உண்மையான ஒத்துழைப்பு. அப்படி இல்லாமல், சரியான குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருந்தால் அது சரியான ஒத்துழைப்பு அல்ல, அது ஐந்தாம் படை வேலை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். உண்மையான குற்றங்களை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியதுதான் முக்கியம். அதுதான் எதிர் கட்சியினுடைய கடமை. குற்றங்கள் செய்திருந்தால் அதை யார் வேண்டுமானாலும் எடுத்துச்சொல்லலாம். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அதை எடுத்துச் சொல்லலாம். இது கட்சி பிரச்சினை அல்ல. தவறுகளை யார் எடுத்துச் சொன்னாலும் அதை திருத்திக் கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த முறையில்தான் இங்கே வாத்தங்கள் நடைபெற வேண்டும். அந்த முறையில்தான் விவாதம் செய்ய வேண்டுமே தவிர உண்மையான குற்றங்களை எடுத்துச்சொல்லாமல் எல்லாவற்றிற்கும் குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பது என்பது சரியல்ல. இப்படி எல்லாவற்றிற்கும் குறை சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் உண்மையான குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லும்போதும் அதை நம்ப முடியாமல் இருக்கிறது. எமனென்றால் இவர்களுக்கு இதுதான் வேலை சதா குற்றம்தான் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள் அதனால் இப்பொழுது சொல்லப்படும், அதாவது உண்மையாகச் சொல்லப்படும் குற்றமும் சரியான குற்றம் இல்லை என்றுதான் கருதவேண்டியதாக இருக்கும். இல்லாத குற்றங்களை மிகைப்படுத்தி சொல்லும்போதுதான் உண்மையான குற்றங்களையும் நம்ப முடியாமல் போய் விடுகிறது. அதற்கு கவனம் செலுத்தாமலும் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு மனோபாவம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் உண்மையான குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

தயாராக இருக்கிறேன். அப்படி ஏற்றுக்கொண்டு திருத்திக்கொள்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட குறைகளை நாங்கள் வரவேற்கவும் செய்கிறோம். அந்த முறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்ளுகிறேன். உண்மையான குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் உண்மையான ஒத்துழைப்பு இருக்கும். எதிர் கட்சிக்கு எப்படி பொறுப்பு இருக்கிறது என்றால் ஆட்சிப் பொறுப்பை எடுத்து நடத்தக்கூடிய பொறுப்பு இருக்கிறது அவர்களுக்கு. உண்மை இல்லாத குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதை அவர்கள் தவிர்க்க வேண்டும். இதை அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நாங்கள் ஒரு திட்டத்தை அமைத்து அதைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். திட்டம் போடும்போது எல்லாம் நல்ல முறையில் தான் நடக்கும் என்ற அடிப்படையில் திட்டம் போடப்படுகிறது. சாதாரணமாக விதைப் பண்ணையைப்பற்றி எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதலில் 360 விதை பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதில் ஏதோ தவறுகள் நடந்து விட்டது. நம்முடைய நிதியுடன் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதியை வைத்துக் கொண்டும் நடத்த ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவற்றில் ஏதோ தவறுகள் நடந்துவிட்டது. அது தெரிந்தவுடன் அதை தொடர்ந்து நடத்தக்கூடாது என்றும் அதை தொடர்ந்து நடத்தாமல் அதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதைப் பரிசீலனை செய்த பிறகு அதில் என்ன தவறுகள் நடந்திருக்கிறது, அதை எப்படி திருத்துவது என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக அதைத் தொடர்ந்து நடத்தாமல் விட்டுவிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் தவறுகள் நடைபெறக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் விட்டு விடப்பட்டிருக்கிறது. அதை அறிக்கையில்கூட ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எதிர் கட்சியினிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்றால் அந்த தவறுகளை திருத்துவதற்கு எந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அதற்கு வேண்டிய யோசனைகள் வரும் என்றும் எதிர் பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் எதிர் கட்சியில் பேசியவர்கள் எல்லோரும் ஏற்கெனவே ஏற்பட்ட தவறுகளையேதான் எடுத்த திரும்பத் திரும்ப சொல்லி வந்தார்களே தவிர நாங்கள் எதிர்பார்த்தபடி அதற்கு வேண்டிய யோசனைகளைச் சொல்ல முன் வரவே இல்லை. நாங்கள் என்ன தவறு செய்தோம் என்பதையேதான் திருப்பித் திருப்பி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரிந்த யோசனைகளைச் சொன்னால் அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்றுதான் எதிர் பார்க்கிறோம். அந்த அளவில் யோசனைகள் வரவில்லை. அதற்கு பதிலாக ஏற்கெனவே ஏற்பட்ட குற்றங்களைத்தான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஒன்றும் பண்ண முடியாது என்ற எண்ணத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய அளவில் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பஸ் சர்வீசை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலும் எவ்வளவோ குற்றங்கள் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் எந்த தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் இப்படித்தான் குற்றங்கள் நடைபெறும் என்கின்ற அளவில் மக்களிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்காரால் என்ன செய்ய முடியும் ஒன்றையும் செய்ய முடியாது என்று எண்ணக்கூடிய அளவில் மக்களிடத்தில் பேசுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் எதிர் கட்சியில் சொல்லிக்கொண்டு வருவதால் அவர்கள் உண்மையாகவே சொல்லுகிறார்களோ அல்லது மாரகச் சொல்லுகிறார்களோ என்பது புரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தேக சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விதைப் பண்ணையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பிய நேரத்தில் சில யோசனைகளைக் குறிப்பிட்டோம். விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்காக விலை கொடுத்து நிலத்தை வாங்கக் கூடாது, குத்தகைக்கு நிலங்களை வாங்க வேண்டும் என்று யோசனையைச் சொன்னோம். அதிகப்படியாக நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு

[Sri C. N. Annadurai] [10th March 1959]

டிருக்கிறவர்களிடமிருந்து நிலத்தை வாங்கி விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே ஒரு யோசனையைக் கூறினோம். அந்த யோசனைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டது. அதனால் மறுபடியும் யோசனைகள் சொல்ல வேண்டியது அவசியம் இல்லை, தேவையில்லை என்று சொல்ல வில்லை. வேறு யோசனைகளைச் சொன்னால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் அல்லது மாட்டார்களோ என்ற காரணத்தால்தான் சொல்ல வில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் ஒவ்வொரு தொழிலும் இப்படித்தான் நடக்கிறது என்று எண்ணும்படியாக மக்களிடத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அது சரியல்ல, இன்றைக்கு எவ்வளவோ பெரிய திட்டங்களை எடுத்து சர்க்கார் நடத்துகிறார்கள். அவைகளில் சில குற்றங்கள் நடைபெறத்தான் செய்யும். அப்படிப்பட்ட குறைகள் ஏற்படாமல் நடத்துவதற்கு யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர குற்றங்களையே எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியது இல்லை. மாற்று யோசனைகள் சொன்னால் அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். திருத்திக்கொள்வதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் தொழில்களில் குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதற்காக தொழில்களை எல்லாம் நடத்த முன் வரவேண்டாம் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. ஒன்று மட்டும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எவ்வளவு திறமையான கட்சி வந்து அரசாங்கத்தை நடத்தினாலும் குற்றங்குறைகள் இல்லாமல் நடத்தவே முடியாது என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். குற்றங்கள் இல்லாமல் நிர்வாகத்தை நடத்தவே முடியாது. குற்றங்கள் இல்லாமல் நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது என்று சொல்வதற்கு இடமே இல்லை. எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக கவனம் செலுத்திப் பார்த்தாலும் குற்றங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். அதிகப்படியாக திட்டங்களை எடுத்து நடத்தும்போது அதிகப்படியான குற்றங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். குற்றங்களை பயன்படுத்திக்கொண்டு பிரசாரம் செய்வதில் பயன் இல்லை. குற்றங்களை திருத்திக்கொள்வதற்கு யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும். குற்றங்களைத் தெரிந்து கொண்டு அதை திருத்திக்கொள்ளாமல் இருப்பதில் அபாயம் இருக்கிறது. குற்றங்களைத் தெரிந்து கொண்டு அது தெரியாமல் இருப்பதாகக் கருதி அதை மறைத்துக்கொண்டிருப்பதிலும் அபாயம் இருக்கிறது. குற்றம் இருப்பதை குற்றம் இல்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பதில் அபாயம் இருக்கிறது. ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்ளாமல் அதை மறைப்பதற்கு முயலுவதுதான் பெரிய ஆபத்து. குற்றங்களை மாற்றிக்கொள்ள திறமை வேண்டும். அப்படி மாற்றிக்கொள்ள முடியவில்லையென்றால் பின்னால் ஓரளவு கஷ்டம் ஏற்படும். சாத்தியமான முறையில் அவைகளை திருத்திக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அந்த முறையில் இன்றைக்குப் பார்த்தால் விதைப் பண்ணையை மட்டும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு இல்லை. அதில் பல குறைகள் இருக்கலாம். அவைகளை நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன். நாம் செய்யும் எந்தக் காரியமும் குற்றம் இல்லாமல் செய்ய முடியாது. எல்லாம் சரிவர நடக்கும் என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை. உண்மையான குற்றங்களை எடுத்துச்சொன்னால் அங்கங்கே அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு திருத்திக்கொள்வதற்கும் வேண்டிய வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது. மொத்தமாக எல்லாம் ஊழல் மயம், எல்லாம் லஞ்ச மயம் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. எல்லா காரியங்களும் இப்படித்தான் என்று சொல்வது சரியல்ல. மொத்தமாகச் சொல்லாமல் இரண்டு பொரு விஷயங்களை எடுத்துச்சொன்னால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். மொத்தமாகச் சொல்லுவதில் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படப் போவதில்லை. மொத்தமாகச் சொன்னால் நாம் எதிர் பாராத முறையில் பலன் ஏற்படலாம் என்பதை மட்டும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[10th March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : விதைப் பண்ணைகள் சம்பந்தமாக சர்வகட்சி அடங்கிய எஸ்டிமேட் கமிட்டி கொடுத்திருக்கிற ரிப்போர்ட்டில் சில யோசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறார்களா? எந்த அளவில் அதை ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதில் சில யோசனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை திருப்ப திருப்ப வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி விவசாய டிமாண்டு வரும்போது அதைப்பற்றி வலியுறுத்தி பேசுகிறேன். கமிட்டி செய்த சிபாரிசை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை நான் படித்துப் பார்த்தேன். எவ்வளவோ விரிவான ரிப்போர்ட்டை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ரிப்போர்ட்டில் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதன் பிறகுதான் எந்த எந்த யோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்றும் எந்த எந்த யோசனைகளை விட்டு விடலாம் என்றும் முடிவு செய்யப்படும் என்று கருத்தை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அடுத்தப்படியாக நிதி நிலைமை சீர்ப்பட்டிருப்பதைப் பற்றிப் பட்டி 12-30 உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இது என்ன பிரமாதம்? இங்கே p.m. மட்டுந்தான் நிதி நிலைமை சீர்ப்பட்டிருக்கிறது? என்று பலர் குறிப்பிட்டார்கள். மற்ற இடங்களில் ஏற்படாத ஒன்று இங்கே ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லவில்லை. நம்முடைய நிதி நிலைமை சீர்ப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது அதில் இன்னும் ஒரு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் மேல் புள்ளிவிவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். 1951-52-ல் ஏற்பட்ட “ரெவினியூ டெபிசிட்”—வருவாய்க் குறைவு 5 கோடி 1 லட்சம், 1952-53-ல் 9 கோடி 98 லட்சம்; கிட்டத் தட்ட 10 கோடி; 1953-54-ல் 8 கோடி 83 லட்சம்; 1954-55-ல் 3 கோடி 95 லட்சம்; 1955-56-ல் 2 கோடி 46 லட்சம்; 1956-57-ல் 63 லட்சம்; 1957-58-ல் 341 லட்சம். இந்த ஆண்டு—1959-60-ம் ஆண்டு 265 லட்சம் உபரியாகி இருக்கிறது. ஆகையால் எவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் நம்முடைய நிதி நிலைமை இருந்து வந்திருக்கிறது என பதைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இந்த வருவாயில் மட்டும் அன்றையதினம் பற்றாக்குறை என்பதல்ல. பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற மூலதனச் செலவுக்கு வேண்டிய (காபிடல்) இல்லாதது பெரும் குறையாக இருந்தது என்பதை அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆந்திரா பிரிந்து போனபொழுது ரிசர்வ் பாங்க் கணக்கைப் பார்த்த போது அளவுக்கு மேல் 33 கோடி ரூபாய் வாங்கி இருந்தோம். அதன் காரணமாகத்தான் அந்தப் பஞ்சகாலத்தில் கூட பல திட்டங்கள் கொஞ்சம் கூடத் தாமதப்படாமல் நிறைவேற்றக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. அப்பொழுது முதல் மந்திரியாக ராஜாஜி அவர்கள் பெருந்திறையாக இருந்த காரணத்தால்தான் அந்த மூன்று வருஷங்களிலும் அவ்வளவு நெருக்கடியான நிலைமையைச் சமாளிக்க முடிந்தது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரும் நெருக்கடியாகப் போய் பல திட்டங்களை நிறுத்திவிட வேண்டி இருந்திருக்கும். லோயர் பவானித் திட்டம் நாம் திட்டமிடப்பட்டபடி முடிந்திருக்காது. இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் கழித்து எடுத்துக்கொண்டிருப்போமோ, மாட்போமா மூன்று வருஷங்கள் கழித்து எடுத்துக்கொண்டிருப்போமோ, மாட்போமா என்பது நமக்கே தெரியாது. இவ்வளவு வருவாய்க் குறைவு ஏற்பட்டும் கூட, மூலதன நிதிக் குறைவு ஏற்பட்டும் கூட தொடர்ந்து திட்டங்களில் கொஞ்சம்கூட குறைவு இல்லாமல் நடத்தி வந்ததன் காரணமாக, இன்றைக்கு நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை கொஞ்சம் சீர்ப்பட்டிருக்கிறது என்று ஞானா திருப்பதிப்பட்டுக்கொள்ள முடிகிறது.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

அதற்குப் பிற்பாடும்—ஆந்திரா பிரிந்த பிற்பாடும் 3 வருஷ காலமாக எவ்வளவு கஷ்டமான நிலைமை இருந்தது என்பதை அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படி இருந்தும் எந்த விதமான திட்டங்களையும் நாம் குறைத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கும்போது, டில்லிக்குப் பயந்துகொண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் இருந்துவிட்டோமா? நிதிக்குறைவு இருந்த போதிலும் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து அதிகப் பணம் எடுத்து திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்காகப் பார்க்க வேண்டாம். அவர்களுக்காக, கொஞ்சம் உட்கார்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்தால் உண்மையில் இங்கு இருக்கக்கூடிய மந்திரிகள் காரியங்களைச் செய்யாமல் விட்டு விட்டார்களா என்பது புலப்படும். இருக்கக்கூடிய நிதி நிலைமையை மீறி இந்தக் காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள் என்கிற புள்ளிவிவரங்களை ஓரளவாவது அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதற்கு மத்தியில் அவர்கள் “நீங்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு கேட்டீர்களோ அவ்வளவு தொகையை அவர்கள் கொடுத்தார்களா?” என்று இங்கு சொல்லுவது மாத்திரமல்ல; மற்ற இடங்களிலும் சொல்லி வருகிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு மட்டுந்தான் கேட்டதற்குக் குறைவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதல்ல; எல்லா ராஜ்யங்களும் அதிகமாகத்தான் கேட்டன. ஆனால் கேட்ட தொகை எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. உத்திரப் பிரதேசத்தில் எவ்வளவு தொகை கேட்டார்கள், அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்பதைக் கணக்குப் போட்டால், அவர்களுக்குக் கிடைத்ததைவிட நமக்கு அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது என்பது தெரியவரும். கேட்கும் போதே நாம் குறைவாகக் கேட்டு மற்றவர்கள் அதிகமாகக் கேட்டிருந்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இவ்வளவுதான் திட்டங்கள் இருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகப்படியான தொகையைக் கேட்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் வைத்து அங்கு திட்டங்களை ஆராய்கிறவர்கள், இருக்கக்கூடிய வசதிக் கேற்ப ஒவ்வொரு ராஜ்யத்துக்கும் ஒதுக்க வேண்டிய தொகை எவ்வளவு என்று பங்கு போட்டு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக அண்ணாதுரையவர்கள் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்கொண்டு நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பங்கு ரொம்பக் குறைவு என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். “290 கோடி ரூபாய் தொழில் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதில் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குப் 10 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். உடனே சொன்னார்கள்—“நெய்வேலியில் 70 கோடி ரூபாயும், கோச் பாக்கியில் 12 கோடி ரூபாயும் முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் நமக்கு என்ன நன்மை?” என்று கேட்டார்கள். அவர்களுடைய கொள்கையை வைத்துப் பேசினால்கூட அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசாங்கம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த மத்திய அரசாங்கம் வடக்கே இருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களுக்கு மட்டும் காரியங்களைச் செய்வதற்காக இல்லை. தெற்கே இருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் அவர்கள் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது மற்ற ராஜ்யங்களில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் தொழில்களைவிட இங்கு குறைவாக இருக்கிறதா? மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய சலுகைகளைவிட நமக்குக் குறைந்த சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். நெய்வேலித் திட்டத்தில் கிடைக்கும் லாபத்தில் நமக்கு 25 சதவிகிதம் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதே போல் ரூர்கேலா, பிலாய் தொழிற்சாலை ஆகியவைகள் அந்தந்த ராஜ்யங்களில் உருவாக்கும் போது அங்கு எவ்வளவு பங்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்திருந்தால், இதைப்பற்றி பேசி இருக்கமாட்டார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு நமக்குக் கொடுத்தாற்போல் பங்கு கொடுக்கவில்லை. திரு. அண்ணாதுரையவர்கள் தனியாக அதைப்பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டால் நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். நமக்கு லாபத்தில்

10th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

25 சதவிகிதம் கிடைத்ததைப்பற்றி நாம் மகிழ்ச்சி அடையவேண்டும். எதை வைத்துக்கொண்டு இந்த 25 சதவிகிதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? நெய்வேலித் திட்டத்திற்காக முதலீடு செய்வதற்கான நிதி முழுவதும் அவர்கள் பொறுப்பு. அப்படி அவர்கள் கடன் வாங்கி, வட்டி கட்ட வேண்டியது அவர்கள் பொறுப்பு. நஷ்டம் வந்தால் நாம் ஒன்றும் பங்கேற்றுக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. லாபம் வரும்போது நமக்கு 25 சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள். எந்த பப்ளிக் கார்ப்பரேஷன் எடுத்திருந்தாலும் அந்த ராஜ்யங்களுக்குப் பங்கு கிடையாது. ரூர்கேலா, பிலாய் திட்டங்கள் இருக்கிற ராஜ்யங்களுக்குப் பங்கு கிடையாது. பங்கு கிடைத்தது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குத்தான். நெய்வேலியில்தான் நாம் 25 சதவிகிதம் வாங்கி இருக்கிறோம். வேறு ஒருவரும் லாபத்தில் பங்கு பெற்றதில்லை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். (ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி : அஸ்ஸாமில்.....) அஸ்ஸாமில் ஒன்றும் கிடையாது. தெரியாமல் பேசவேண்டாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில் முதல் மந்திரியாக இருந்தவர்தான் இப்பொழுது கவர்னராக இருக்கிறார். எண்ணைத் தொழிற்சாலைக்காக போராட்டம் நடத்தி வெற்றிபெற்றவிலையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதனால்தான் பாதி அறிவதை விட அறியாமல் இருப்பது மேல் என்று பெரியவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உரிமைக்காக போராடி வெற்றிபெற்றவிலை. அவர்கள் எதற்காகப் போராடினார்கள்? அந்த எண்ணைச் சத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையைத் தங்களுடைய ராஜ்யத்திலேயே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காகப் போராடினார்கள். அந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்றார்கள். அதில் எந்தவித பொறுப்பும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. இப்போது கோவிந்தசாமி அவர்கள் கவர்னரைச் சந்திப்பதில்லை போலும். (ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி : எப்பொழுதும் சந்திப்பதில்லை.) ஞானமும் அந்த அளவுக்குத்தான் இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டத்தில் லாபத்தில் நமக்குப் பங்கு இருக்கிறது; வேறு யாருக்கும் இல்லையென்று சொன்னார்கள். இங்கே கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதென்பதையும், அவைகளையெல்லாம் ஆரம்பிக்க தென்னாட்டுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதையும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்களா, அல்லது நெய்வேலியில் லாபத்தில் பங்கு கிடைக்கிறது என்று திருப்தி அடைந்து விடுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உடனே ஒரு குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். நெய்வேலி திட்டத்தை யார் கையிலோ ஒப்படைத்து விட்டார்கள், அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இன்னொன்று. அங்கே எடுக்கக்கூடிய கரியை வேறு எங்கோ கொண்டுபோகப் போவதில்லை. நமக்கேதான் உபயோகப்படுகிறது. அங்கே உற்பத்தி ஆகப்போகிற பொருள்கள் எல்லாம் நமக்குத்தான் உபயோகப்படப் போகின்றன. அங்கே உண்டாக்கப்படுகிற மின்சாரம் வெளி நாட்டுக்காக அல்ல. இப்படிப்பட்ட சந்தேகம் நமக்கு வேண்டியதே இல்லை. மேலும் அப்பொழுதே மத்திய அரசாங்கத்தார் சொன்னார்கள். எந்தச் சமயத்தில் வேண்டுமானாலும் இதற்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கிற பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு இதை ராஜ்ய சர்க்காரே மேற்கொள்ளலாம் என்று. இன்றைக்குத் திட்டம் நிறைவேறி, செல்வம் பெருக வேண்டும் என்பது ஒன்றே நம்முடைய குறிக்கோளே தவிர ராஜ்யத் துறையில் செலவு செய்வதா? மத்திய அரசாங்கத் துறையில் செலவு செய்வதா என்பது அல்ல. இதில் இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும்.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

நெய்வேலித் திட்டம், கோச் பாக்கி ஆகியவை யாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும், அங்கு வரும் லாபம் யாருடைய கஜானாவுக்குப் போகிறது என்றாலும் அங்கே வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் நம் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் அப்படி வேலை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதே, அதன் மூலமாக ஏற்படக்கூடிய அபிவிருத்திகள் இருக்கிறதே அதுதான் முக்கியம். நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்கள் நமக்கு உபயோகப்படப் போகின்றன என்பது மட்டும் அல்ல, பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்பு இங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுகிறது என்பது மிகவும் முக்கியமானது என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படியெல்லாம் பார்க்கும்போது மத்திய அரசாங்கம் தொழில்துறைக்காகச் செலவிடுகிற 790 கோடி ரூபாயில் நம் ராஜ்யத்திற்கு 10 கோடி ரூபாய்தான் செலவிடப்படுகிறது என்று திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்தார் கொடுக்கிற கணக்கு ஒருவேளை அவர்களுக்குச் சரியாக இருக்கும். ஆனால் சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய எந்தப் பொருளாதார நிபுணர்களும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். அப்படி ஒத்துக்கொள்வதென்றால் எந்த விதமாக வேண்டுமானாலும் கணக்கை மாற்றிக் காண்பித்து ஒன்றுமே நடக்கவில்லையென்று சொல்லிவிடலாம்.

இப்போது இருக்கக்கூடிய அரசியல் அமைப்பு அடிப்படையில்தான் நாம் வேலை செய்யவேண்டும் என்கிற முறையில் நாம் கவனிக்கிறபோது கனரகத் தொழில் நம் ராஜ்யத்திற்குப் போதுமானதாக வந்துவிட்டதா என்று கேட்டார்கள். வந்துவிட்டது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. கனரகத்தொழில் ஏற்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும். வங்காளிக்குக் கடுக்கன் மாதிரி அமைந்தது என்றால் கடுக்கன் போட்டுக் கொள்ள ஒட்டை இருந்தது. அந்த இடம் இல்லாவிட்டால் உதட்டில் போட்டுக்கொள்ள முடியுமா? (ஸ்ரீ. ஏ. கோவிந்தசாமி. மூக்கிலும் போட்டுக்கொள்ளலாம்) அது மூக்கத்தி. கடுக்கன் இல்லை. ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டுமானால் அதற்கு இயற்கையான வசதியும் அமைந்திருக்க வேண்டும். வங்காளத்தில் அப்படி இரும்பும், நிலக்கரியும் சேர்ந்து கிடைத்தது. அதனால் தொழிற்சாலை அமைய முடிந்தது. வேறு மந்திரம் இல்லை, மாயம் இல்லை. வடக்கத்தியர்கள் என்றால் இந்தி பேசுகிறவர்களைத்தான் குறிக்குமே தவிர வங்காளியர்களை அல்ல. வங்காளியர்களை தமிழர்களோடு வேண்டுமானால் இணைத்துப் பேசுவார்கள். ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் என்னமோ வங்காளத்திற்குத் தனிச் சலுகை கொடுத்துவிட்டதாக யாரும் எண்ண வேண்டாம். அங்கே இயற்கை வசதிகள் இருந்தது. கனரகத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க முடிந்தது.

நமக்கு இப்போதுதான் 'நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கம் கிடைத்திருக்கிறது. அதிலும் அங்கே கிடைக்கிற நிலக்கரியை நாம் முதலில் உயர்ந்தரக நிலக்கரியாக மாற்றியமைக்கவேண்டும். உயர்ந்த நிலக்கரி இருந்தால் தான் பல நுட்பமான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும். அப்படி உயர்ந்தரக நிலக்கரி கிடைக்கும்போது என்ன என்ன தொழில்களை ஏற்படுத்தலாம் என்பதை ஆராய்வதற்காகத்தான் இந்தக் குழு. இதற்கு முன்னாலேயே திட்டம் போடவில்லையா என்றால் நிலக்கரி கிடைக்கும் என்கிற உத்தரவாதம் ஏற்பட்டபின்னானே திட்டம் போடமுடியும்? இன்றைக்கு நிலக்கரி கிடைக்கிறது என்றால் என்ன என்ன திட்டங்களை வகுக்கலாம் என்றும் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சியோடும் நின்றுவிட்டால் போதாது. வருஷா வருஷம் நல்ல ஆராய்ச்சி இருந்து கொண்டே இருந்தால்தான் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படுமே தவிர நாம் எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொண்டுவிட்டோம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தால் அப்படியே இருக்கவேண்டியதுதான். நம் நாட்டில் மட்டும் அல்ல, முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற எல்லா நாடுகளிலும் இன்னமும் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி ஒவ்வொரு வருஷமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டம் என்று தயாரித்து புத்தகமாகத்தான் கொடுத்து

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

விட்டோம். இதற்குமேல் என்ன ஆராய்ச்சி வேண்டியிருக்கிறது; வீண் செலவு என்றால் அது நாம் முன்னேற்றப் பாதையில் போகிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாகாது. மக்களை ஏமாற்றுவதற்கு வேண்டுமானால் தகுந்த வாதமாக இருக்கும். மக்களை ஏமாற்ற எங்களுக்குத் தெரியாது; அவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்தால் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

மக்களுடைய வளர்ச்சிக்காக, பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக புதிய புதிய திட்டங்களை எல்லாம் நாம் நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டம் முடிந்தவுடன் மூன்றாவது திட்டத்தையும் நாம் துவங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். மூன்றாவது திட்டத்திற்கும் நாம் இப்போதே ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலும் நமக்கு நெய்வேலிச் சுரங்கத்தில் கிடைக்கிற வெற்றியைக் கொண்டு, அதற்கு அனுசரணையாக எந்த எந்த நுட்பமான தொழில்களை எல்லாம் ஏற்படுத்தலாம் என்பது ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்தோடு ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பாக ஒரு தொழிலை எந்த முறையில் செய்து கொண்டிருந்தோமோ அந்த முறை வேறு. இப்போது இருக்கிற முறை வேறு. நாட்டில் தொழில்துறையில் அன்றாடம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ப, தொழில் பட்டுக் கொண்டிருக்கிற தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ப, தொழில்துறையில் ஏற்படுகிற மாற்றத்திற்கேற்ப நாமும் நம் தொழில்களை மாற்றி அமைத்துக் கொள்வதற்கும் ஆராய்ச்சி, திட்டம் வேண்டும். இந்த வகையிலும் நாம் என்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி வருஷத்திற்காக நமக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைக் கொண்டு கணிசமான பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். இரண்டாவது திட்டம் முடியும் தருவாயிலேயே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு நாம் இப்போதிலிருந்தே ஆலோசனை செய்து நல்லதொரு திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுத்து இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு எங்களுக்கு இவ்வளவு தொகை திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு எங்களுக்கு இவ்வளவு தொகை திட்டத்தை உருவாக்குவதற்காகத்தான் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் இப்போதே ஒரு விஷயத்தில் நமக்குத் தெளிவு இருக்க வேண்டியது அவசியம். நம்மைப் போலவே வாக்கி அவற்றுக்கு இவ்வளவு இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் எல்லா ராஜ்யங்களுடைய திட்டங்களையும் பரிசீலனை செய்து, மொத்த முள்ள நிதியை கணக்கில்கொண்டு, ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் எவ்வளவு தொகை நிர்ணயிப்பது என்று முடிவு செய்வார்கள். நம்முடைய நிதி நிலைமைக்கேற்ப எந்த அளவு திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்பது பின்னால்தான் முடிவாக முடியும்; அப்படியிருக்க "ஓ! நாங்கள் அப்போதே சொன்னோம். இவ்வளவு திட்டங்களை உருவாக்கிக்கொடுத்தோம். வடக்கத்தி அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டதா? " என்பதாக இதையே அரசியல் பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்வது என்றால் இப்போது ஒத்துழைப்பது போல ஒத்துழைத்து பின்னால் காலவாரிவிடக்கூடிய ஒத்துழைப்பாகத்தான் இது இருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : மூன்றாவது திட்டத்தில் நம் பங்கைக் கேட்கிற நேரத்தில் நம்முடைய பிற்போக்கு நிலைமைக்கேற்ப கனரகத் தொழில்களை அதிகம் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்துவதற்குச் சலுகை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்கிற கருத்து மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தப்படுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த அளவுக்கு நாம் பிற்போக்காக இருக்கிறோமா அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி வேண்டும் என்று வற்புறுத்தலாம். நம்மைப்போலவே எல்லோருமே பிற்போக்காக இருப்பதாகச் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். ஆகவே எல்லா ராஜ்யங்களையும் படிப்படியாக பிற்போக்கு, மிகவும் பிற்போக்கு, மிகமிக

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

பிற்போக்கு என்பதாக அங்கங்கே இருக்கக் கூடிய நிலைமையை நன்கு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு பட்டியலைத் தயார் செய்து அந்தப் பிற்போக்குப் பட்டியலின் அடித்தளத்தில் நாம் இருந்தால் அதற்கேற்ற வகையில் அபிவிருத்திக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த லாம். நாம் இரண்டாவது மூன்றாவதாக இருந்து நமக்கும் கீழே மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் எழு எட்டு ராஜ்யங்கள் இருந்தால் அதற்கேற்ற நிலைமையில் வற்புறுத்தலாம். நியாயம் என்றால் நமக்கு மட்டும் ஒரு நியாயம், இன்னொருவருக்கு இன்னொரு நியாயம் என்று இருக்கக் கூடாது. பொதுவாக நியாயமான திட்டத்தை வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்பதற்கு உரிமை உண்டு. அந்த உரிமையை யாரும் மறுக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றொரு கருத்தையும் இந்த மூன்றாவது திட்டத்தை உருவாக்கும் சமயத்தில் நாம் நன்றாக ஆலோசனை செய்வவேண்டுமென்று அடிக்கடி தெரிவித்து வருகிறேன். இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்திற்கு மட்டும் ஒரு திட்டம் போடுவது என்றால் அதில் பல குறைகள் வந்து சேர்ந்துவிடுகின்றன. இயற்கை வசதி எல்லாம் அந்தத் திட்டத்திற்கு நம் ராஜ்யத்திலேயே இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட பெரிய திட்டங்களை மண்டல அடிப்படையில் வகுத்துக்கொண்டால் நல்லது என்கிற கருத்தை நான் வெளியிலும் வற்புறுத்தி வருகிறேன். இங்கும் சொல்கிறேன். இதைத் திட்டக் கமிஷனும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நாம் பார்க்கும்போது நல்லதொரு திட்டத்தை நாம் வகுக்கமுடியும். என்றே நான் நினைக்கிறேன். அவ்வாறு திட்டங்களை வகுக்கும்போது சில அடிப்படையான விஷயங்களில் நமக்கு கருத்துத் தெளிவு இருக்க வேண்டியது அவசியம். என் சிந்தனையின் மூலம் நான் கொண்டுள்ள சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவைகளை என்னுடைய முடிவான கருத்துக்கள் என்று கருதக்கூடாது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கருத்துக்கள் எப்படி எப்படிச் செல்லும், முடிவான கருத்துக்கள் எவ்வாறு இருக்கும் என்று முதலிலேயே சொல்ல முடியாது. வாய்ப்புக்களுக்கும், புள்ளிவிவரங்களுக்கும், வசதிகளுக்கும் ஏற்ப கருத்துக்கள் மாறலாம். இப்போது நான் கொண்டுள்ள கருத்துக்களை இந்த சபையில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு திட்டத்தை வகுக்கும்போது, பல்வேறு வேலைகளைச் சேர்த்து அதை திட்டம் என்று வைப்பதில்லை. ஒரு திட்டம் என்பது, ஒரு லட்சியத்தை அடைவதற்குப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தான் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். அவ்வாறு திட்டம் உருவாக்க முற்படும்போது, எந்த லட்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பது குறித்து நமக்கு தெளிவான கருத்து இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் சரியான திட்டம் அமையும், இல்லாவிட்டால் சரியான திட்டம் அமையாது. எனவே நமது சமுதாயம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பது குறித்து நமக்கு கருத்துத் தெளிவு இருந்தால்தான் நாம் திட்டத்தை வகுக்க முடியும். நம் சமுதாயம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்று பார்ப்போம். நம் சமுதாயம் சோஷலிஸ அடிப்படையில் அமைய வேண்டும் என்பது அனேகமாக எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுக் கூடிய கருத்து. சோஷலிஸம் என்பது என்ன என்பதில் சில கருத்து வேற்றுமைகள் இருக்கக்கூடும். ஆனால் நம் சமுதாயம் சோஷலிஸ அடிப்படையில் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். சோஷலிஸ சமுதாயத்தில் யாருக்கும் சில அடிப்படையான, அத்தியாவசியமான வசதிகள் இல்லை என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. எனவே அத்தியாவசியமான வசதிகள் எவை என்பதை வரையறுக்க வேண்டும். அவை இல்லாதவர்கள் சமுதாயத்தில் இருக்கும் நிலைமை இருக்கக்கூடாது. அந்த முறையில் சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும். அதோடு, சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள் உயர் நிலைக்கு வருவதற்குரிய முறையில் எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் இருக்கக்கூடிய முறையில் சமுதாயம் அமையவேண்டும்.

10th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

இந்த விஷயத்தில் அடிப்படையான வசதிகள் எவை, எந்த விஷயங்களில் எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும் என்பன போன்ற விஷயங்களில் நம்மிடையே கருத்து வேற்றுமைகள் இருக்கக்கூடும். அவை களை, நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து யோசித்து முடிவுசெய்ய வேண்டும். ஆனால் எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்புகள் இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி நம்மிடையே யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்காது என்று கருதுகிறேன். அந்த அடிப்படையில், அந்த வட்சியத்தை நோக்கிச் செல்லவேண்டுமானால் நாம் எப்படி திட்டத்தை வகுப்பது என்பதை மனதிருக்கொள்ள வேண்டும். இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் மனதிருக்கொள்ள வேண்டும். நாட்டில், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமானால் உற்பத்தி சக்தி பெருகவேண்டும். உற்பத்தி சக்தி பெருக வேண்டுமானால், சாதனங்கள் அமைய வேண்டும். நம்மிடமுள்ள வசதிகளைக் கொண்டு தான் அந்த சாதனங்களை உருவாக்க முடியும். எனவே உற்பத்தி சக்தி மேலும் மேலும் பெருக வேண்டுமானால் மக்களிடம் உள்ள வசதிகள், பொருளாதார சக்தி, அதிகரிக்க வேண்டும். இதற்கு உதாரணம் கொடுக்க வேண்டுமானால், ஒரு தனிப்பட்ட குடும்பத்தையே எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஒரு குடும்பத்தினர் தங்களுக்கு மாதாமாதம் வரும் வருவாயை அந்த அந்த மாதத்தில் முழுவதும் செலவழித்து விரிசுறுகள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவ்வாறு அவர்கள் செலவழித்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய சக்தி அவர்களிடம் இருக்காது. அந்த சக்தி அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் மாதாமாதம் தங்கள் செலவைக் குறைத்துக்கொண்டு கொஞ்சம் சேமிக்க வேண்டும். அவ்வாறு பணம் சேமித்தால் அந்தத் தொகையைக் கொண்டு இன்னொரு தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். அத் தொழில் மூலம் இன்னும் பணம் சம்பாதிக்கலாம். இதே மாதிரித்தான் நாட்டில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நடத்துவதும். நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை முழுவதும் நாட்டிலுள்ள சமுதாயத்திற்கே பயன்படுத்திவிட்டால் அதிகமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வகுத்து நடத்த முடியாது. எனவே உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் முழுவதையும் அன்றாடத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்திவிடாமல் அவைகளில் ஓரளவு பங்கை சேமித்து முதலீட்டுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்பதுபற்றி ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ஆராயும் போது எல்லாத் துறைகளையுமே நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. வருவதை அவ்வப்போது செலவழிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கும்போது, சேமிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுவதில்லை. கஷ்டப்படும் ஏழைகள் எவ்வாறு சேமிக்க முடியும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. கல்யாணசுந்தரம் சொல்கிறார். எல்லோரும் ஓரளவாவது சேமித்தால்தான் சேமிப்பு அதிகமாகப் பெருகும். எனவே ஏழைக்கும் கூட சேமிக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி ஏற்பட வேண்டியது அவசியம். அதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். தொழில்களில் வரும் வருமானம் வரையறுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லும் போது, அதை மாதத்திரம் வரையறுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. உற்பத்தி பெருகும்போது முதலாளிகளுக்குக் கிடைக்கும் அதிக வருமானம் தொழிலாளிகளுக்கே பிரித்துக்கொடுக்கப்படும் நிலையில், முதலாளிகளிடம் சேமிப்பு ஏற்படுவதில்லை. கஷ்டப்படும் தொழிலாளிகளே அதிகமாக சேமிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் சேமிக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டு எல்லோரும் சேமிக்க முயல் வேண்டும். ஆகையால் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியத்திற்கு மட்டுமன்றி மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம், முதலாளிகளுக்கு வரும் வருமானம் முதலியவைகளுக்கெல்லாம் வரையறை நிர்ணயித்து, சேமிப்பை அதிகப்படுத்தலாம். ஒரு பகுதியில் மட்டும் சேமிப்பு இருக்க வேண்டும், மற்ற பகுதிகளில் சேமிப்பு இருக்கக்கூடாது என்றால், சேமிப்பு போதிய அளவில் ஏற்படாது. இன்று முதலாளி மட்டும் சேமிக்க வேண்டுமென்றால் சேமிப்பு போதிய அளவில் ஏற்படாது. முதலாளி களிடம் ஒரு பைசாக் கூட இல்லாதபடி அவர்களிடமுள்ள பணத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் கணினி அளவில் பணம் கிடைக்காது. ஆகவே சேமிப்பு பரவலாக இருக்க வேண்டும். இன்றைக்குத்தான், மகாத்மாஜீ எவ்வளவு தூரதிரஷ்டியுடன் பல விஷயங்களை எடுத்துக்கொல்லி வந்தார்

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

என்பது நமக்கு தெளிவாகப் புலனாகிறது. பணக்காரர்கள் எளிய வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியதும், அவர்கள் அதிகமாகச் செலவழிக்காமல் இருக்க வேண்டியதும் அவசியம். அவர்கள் சேமித்தால் நாட்டின் பொருளாதாரம் உயரும். நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்காக, செலவுகளைக் குறைக்கவேண்டும். நாம் ஓரளவு முன்னேறிய பிறகு அதிகமாகச் செலவழிக்கலாம். அதுவரையில் நமது செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். யாரும் தாங்களாகவே இஷ்டப்பட்டு, சில கட்டுப்பாடுகளை தங்களுக்குத் தாங்களே விதித்துக்கொண்டு, எளிய வாழ்க்கை நடத்தினால் அது அவர்களுக்குக் கஷ்டமாகத் தோன்றாது. அப்படி இல்லாமல், அவர்கள் எளிய வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தமான நிலைமை சர்க்காரால் உருவாக்கப்படுமானால், அப்போது அது அவர்களுக்கு மிகுந்த பாரமாகத் தோன்றும். காந்திஜியின் கொள்கைகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிகோலக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. எல்லாத்துறைகளிலும் செலவைக் குறைத்து வரவை அதிகரித்தால் தான், உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும்; நாடு முன்னேற முடியும். எங்கெங்கே எப்படி எப்படி செலவைக் குறைத்து சேமிப்பை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற விஷயத்தை நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து ஆராயவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல், சேமிப்பை அதிகரித்து அதிக வருமானத்தைப் பெறாமல் திட்டத்திற்கு 200 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்றே 300 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்றே சொன்னால் பணம் கிடைக்காது. பணம் வெறுமனே கிடைக்காது. சேமித்தால் தான் பணம் கிடைக்கும். பணம் நிறையக் கிடைத்தால்தான் திட்டத்திற்கு நிறையப் பணம் ஒதுக்க முடியும். முதலாளிகளின் வருவாய், தொழிலாளிகளின் ஊதியம் ஆகிய எல்லாவற்றையுமே இந்தப் பிரச்சினையில் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான் பேசுகிறேன். தொழிலாளிகளும் முதலாளிகளும் எவ்வாறு சேமிப்பை அதிகரிக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். இதை தேசிய அடிப்படையில் கவனிக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களின் ஊதியத்தை மட்டும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், மற்றவர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சம்பாதித்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் சொல்லவில்லை என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1 p.m.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் மூன்றாவது திட்டம் வகுக்கும் போது சேமிப்பின் மூலந்தான் சர்க்காரின் வருவாயை அதிகரிக்க முடியும் என்று நம்புகிறார்களா, அல்லது பொதுத்துறையை சக்தி வாய்ந்ததாக ஆக்கினால்தான் முடியும் என்று நினைக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கடைசியில் பார்க்கும் போது, பொதுத் துறையாகியிருந்தாலும் சரி, அல்லது தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, சேமிப்பை வைத்துக் கொண்டுதான் செய்ய வேண்டும். இன்று பொதுத்துறையை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு ஆலை வைத்து நடத்துகிறோம் என்று இருக்கட்டும். அங்கு தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் போய், இவ்வளவு லாபம் வருகிறது, ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது வருகிற வருமானம், தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதில் சரியாகப் போகிறதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது எப்படி சேமிப்பு ஏற்படும்? ஆகவே, பொதுத்துறையிலானாலும் சரி, அல்லது தனியார் துறையிலானாலும் சரி, சேமிப்பு ஏற்பட வேண்டும். ஆகவே, பொதுத்துறையிலானாலும் சரி அல்லது தனியார் துறையிலானாலும் சரி, உற்பத்தியாகும் பொருள்களை எல்லாம் அன்றாடத் தேவைக்கு முழுவதையும் பயன்படுத்தாமல் சேமித்து வைக்கும்போது சேமிப்பு ஏற்படுகிறது. அது, தனியார் துறையில் ஏற்படலாம், பொதுத் துறையில் ஏற்படலாம் போகலாம். இதுபற்றி தனியாக விவாதித்துக் கொள்ளலாம். இன்று உற்பத்தி செய்யும் போது அதனால் ஏற்படும் பலனை இன்றே அனுபவிக்க விரும்புகிறோமா அல்லது சேமித்து வைத்து பின்னால் நமது வாழ்க்கை உயருவதற்காக அதை முதலீடு செய்ய விரும்புகிறோமா என்பதை எல்லோரும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

10th March 1959]

SRI C. N. ANNADURAI : ஒரு தொழிலில் கிடைக்கும் வருவாயில் பெரும்பகுதியை தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டால் சேமிப்பு இருக்காது என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்களிடம் போகும் பணத்தை என் சேமிப்பிற்கு உபயோகப்படுத்த முடியாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சேமிப்பு இரண்டு விதங்களில் ஏற்படலாம். ஒருவர், தானாகவே கூடுதல் செலவு செய்யப் போவதில்லை, சிறிது சேமிக்கலாம் என்று சேமிப்பு செய்யலாம். அதுவும் சேமிப்பாகிறது. ஒரு தொழிலாளி தனக்கு கிடைக்கும் வருவாய் அத்தனையையும் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். அப்படி அவர்கள் எல்லாவற்றையும் செலவழிக்கும்போது, சேமிப்பு ஏற்படுவதில்லை. வெவ்வேறு கட்டங்களுக்கு அது செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, எப்படி வேறு கட்டங்களுக்கு அது செலவழிக்கப்படுகிறது. சேமிப்பு அவசியம் என் சேமிப்பு ஏற்படுத்துவது என்பதுதான் விஷயம். சேமிப்பு அவசியம் என் பதைத்தான் நான் இப்பொழுது வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இதை இரண்டு விதங்களில் செய்யலாம். ஒன்று, தாங்களாகவே சேமிப்பு அவசியம் என்று உணர்ந்து சேமிப்பது. அதிகம் செலவு செய்யாமல் ஒரு பகுதியை சேமிப்புப்பத்திரங்களில் போடலாம், அல்லது சர்க்கார் வரி பகுதியை சேமிப்புப்பத்திரங்களில் போடலாம், வழிகளிலோ பலவந்தமாக மூலமாகவோ அல்லது வேறு ஏதாவது வழிகளிலோ அதிகம் செலவு செய்யாது எடுக்கலாம். ஆகவே, மக்கள் தாங்களாகவே அதிகம் செலவு செய்யாது மிச்சப் படுத்துவார்களா அல்லது சர்க்கார் தலையிட்டு கட்டாயம் சேமித்துத் தான் தீர வேண்டுமென்ற முறையில் சேமிப்பு செய்யவேண்டுமா என் பதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஐந்து வருடங்களுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான கூலி உயர்வும் இல்லாமல் செய்து விடுவீர்களா என்று கேட்கலாம். அந்த அடிப்படையில் திட்டம் வகுக்க வேண்டியதில்லை. ஒரு 5 சதவீதம் உயர்வு கிடைத்தால் அதில் இரண்டு பெர்ஸன்ட் தன் செலவிற்குப் போக மீதி கிடைத்தால் அதில் இரண்டு பெர்ஸன்ட் தன் செலவிற்குப் போக மீதி யுள்ள 3 சத வீதத்தையே சேமித்து வைக்கலாம். இதை, ஒரு உதாரணத் திற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இப்பொழுது 60-40 வார முறை அமுலில் இருக்கிறது. 40 வாங்கியவர்களுக்கு 60 என்று திடீரென்று உயர்த்திக் கொடுத்தோம். அவர்கள் அப்பொழுது கிடைப்பதையும் செலவு செய்து விடலாம். அப்பொழுது, 40-ல் இருந்து, 60 ஆகியிருப்பதால் அதில் ஒரு பத்தாவது சேமித்துத்தான் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். அவர் களுக்கு அந்தப் பணத்தில் பூர்ண உரிமை இருப்பதோடு கூட அதை நாட்டின் பொருளாதார உயர்விற்காகவும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அவர்கள் அந்தப் பணத்தை பின்னால் வட்டியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆக, சேமிப்பு உயருவதின் மூலம் அபிவிருத்தி திட்டங்களையும் நாம் கூடுதல் அளவு எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த அடிப்படையில் நாம் திட்டமிடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY : சேமிப்பு விஷயத்தில் இப்பொழுது சிறுசேமிப்பு திட்டத்திற்கு வசூல் செய்பவர்கள், பஞ்சாயத்து போர்ட்கள் சேர்த்து வைத்திருக்கும் பணத்தையெல்லாம் சிறுசேமிப்புத்திட்டத்தில் கட்டும்படி தாசில்தாரர்களும், பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்களும் வற்புறுத்தி வாங்குகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படாதா? அல்லது அவர்கள் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளும்போது அதிலிருந்து பணத்தை எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சிறுசேமிப்பில் பேரட்டால் ஒரு வருடத்திற்குப் பின்தான் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அது பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பொது ஸ்தாபனங்களில் உள்ள பணத்தை சிறு சேமிப்பில் போடுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அது பரிசீலனை செய்து வரப் படுகிறது, பரிசீலனை செய்யப்பட்டு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படும். பொது ஸ்தாபனங்கள் பணம் நம் கையில்தானே இருக்கிறது? அதை சிறு சேமிப்பில் போட்டு திரும்பி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது,

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

கிடைக்கிறது. ஆனால் ஏராளமான மக்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே வாய்ப்பு இல்லாமல், வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஓரளவுக்கு அளிப்பதற்காகத்தான் இந்தக் கதர் திட்டம் நடைபெறுகிறது. யாரும் ஒரு ரூபாய் கூலி கிடைக்கும் என்றால், இந்த 8 அணு கூலிக்கு வேலைக்கு வரமாட்டார்கள். எவ்வளவு நல்ல ராட்டையை வைத்தாலும், கூலி அதிகமாகக் கிடைக்க வாய்ப்பு வேறு ஏதாவது இருந்தால், மக்கள் நூல் நூற்பதற்கு வருவது கிடையாது. கதர் திட்டம் வரண்ட பிரதேசத்தில்தான் வெற்றி பெறுகிறது. காரணம் வரண்ட பிரதேசத்தில் வேறு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் கதர் திட்டம் வேலையே இல்லாமல் திண்டாடுகின்ற மக்களுக்கு ஓரளவுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. அதோடு கூட இன்றைக்கு பல கிராமங்களைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். சிறிய சிறிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் மனித சக்தியை பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். இது அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு பயன்படுகிறது. மனித சக்தி உபயோகப்படுத்தப்படாமல் சேதம் அடைவது இன்றைக்கு தேசத்திற்கே ஒரு பெரிய நஷ்டம். அதோடு அல்லாமல், அம்மாதிரி வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கப்பெறாமல் அதிக மக்கள் இருப்பது அபாயமும் கூட என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு வேலை வாய்ப்பு உள்ளவர்கள், மற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால் நாம் எப்பொழுதுமே இப்படியே இருக்கலாம் என்று நினைத்தால், அவர்கள் கனவு உலகில் வாழ்பவர்கள்தான். இன்று கதர் திட்டத்தைப்பற்றி நினைக்கும்பொழுதும் கைத்தறியைப்பற்றி நினைக்கும்பொழுதும், கிராமத் கைத்தொழிலைப்பற்றி நினைக்கும்பொழுதும், அவர்கள் எந்த நிலைமையில் வாழ்கிறார்கள், அவர்கள் எந்தநிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள், அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஓரளவுக்கு அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு இந்தத் திட்டங்கள் பயன் அளிக்கிறது என்பது தெரிய வரும். அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை கொஞ்சம் உயர்த்துவதற்கு வேறு ஏதாவது திட்டங்கள் இருந்தால் கொடுங்கள். அதையும் பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். இன்றைக்கு வீணாகப் போகின்ற மக்கள் சக்தியை பயன்படுத்துவதற்கு உருப்படியான திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும். அப்படி உருவாக்கும்பொழுது சமுதாயத்திற்கு உதவும் பொருட்டு மக்களுடைய சக்தியை எப்படித் திரட்ட முடியும் என்பதுபற்றி நாம் பரிசீலனை செய்து, 3, 4 கட்டங்களிலே பரிசீலனை செய்து பார்த்தோமானால், இதிலே ஒன்று பட்ட முடிவு எடுப்பதற்கு போதிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அம்மாதிரி முடிவுகளை எடுத்து அந்த அடிப்படையில் திட்டங்களை வகுக்க நாம் எல்லோரும் முயற்சி செய்யவேண்டும். அம்மாதிரி திட்டம் வகுப்பது மட்டுமல்ல, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் காலத்தில்கூட நாம் எல்லோரும் ஒன்று பட்டிருக்கவேண்டும். மக்களிடையே குழப்பம் இல்லாத நிலையிலே தான் எந்தத் திட்டமும் நல்ல முறையிலே நிறைவேறும். எவ்வளவு நல்ல திட்டமாக இருந்தபோதிலும், மக்களிடையே குழப்பம் இல்லாமல் இருந்தால்தான் அது வெற்றிகரமாக நிறைவேறும். ஏதோ தேர்தலில் மறுபடியும் காங்கிரஸ்காரர்கள் வந்துவிட்டாலும், அவர்கள் வந்து உட்கார்ந்து விட்டார்கள் என்பதற்காக, திட்டம் தீட்டிய பிற்பாடும் அது நிறைவேறும் பொழுது இந்தத் திட்டம் நிறைவேறாமல் செய்வது நம்முடைய கடமை என்ற முறையில் இந்தத் திட்டம் மோசம் என்று சொல்லி மக்களிடையே குழப்பத்தை உண்டாக்கக்கூடாது. இம்மாதிரி நம் ராஜ்யத்தில் ஒருவரும் இயங்கமாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். அம்மாதிரி நம் ராஜ்யத்திலே அல்லாது மற்ற இடத்திலே இயங்கினாலும், அவர்கள் சுயநலமிகளாக இருப்பவர்களேதவிர, பொது நலனுக்காக உழைப்பவர்களாக இருக்க முடியாது என்பதை இந்த சமயத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : மனித சக்தியை பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற தத்துவம் சிறந்ததுதான். மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தக்கூடிய அடிப்படையில் கதர் திட்டம் அமைந்திருக்கிறதா? அல்லது வேறு எதுவும் தொழில் வாய்ப்பு தரமுடியாத நிலையிலே இந்தத் தொழில் வாய்ப்பு தரப்படுகிறதா என்பது தெரியவேண்டும்.

[10th March 1959] [Sri C. N. Annadurai]

மற்றொன்று, மனித சக்தியை பயன்படுத்துகின்ற நேரத்தில், எந்த அளவுக்கு அதை அதிகமாக பயன்படுத்த முடியுமோ, அந்த அளவு பயன்படுத்தப்படுகிறதா, அல்லது ஏதோ அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தோம், ஏதோ அவர்களுக்கும் போட்டோம் என்ற முறையில் இருக்கவேண்டுமா என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது இரண்டு நம் முன்னால் இருக்கிறதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். ஒன்று அதிக வாய்ப்பு அவர்களுக்கு கொடுக்க முடியும். இன்னொன்று கொஞ்சம் குறைந்த வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். அப்படியிருந்தால் அதிக வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய திட்டத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர, குறைந்த வாய்ப்பு உள்ள திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை. இந்த இரண்டும் இருந்தால் அதிக வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய திட்டம் தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். இன்றைக்கு கதர் திட்டத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள் எல்லோரும் கைத்தறிக்குப் போய் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் அல்ல. அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களில் கைத்தறியில்கூட நெய்யத் தெரியாதவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கூலி வேலை தான் செய்யத் தெரியும். அப்படி அவர்கள் எல்லோரையும் கைத்தறி நெசவு வேலையில் ஈடுபடுத்தினாலும், அந்த கைத்தறித் துணியை எந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்த முடியும் என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நீங்கள் சொல்லுகின்ற திட்டப் பிரகாரம், இப்பொழுது 5,000 தரிகளில் இருக்கின்றன என்றால் இன்னும் 3,000 தரிகளை ஏற்படுத்தும்படியாக நீங்கள் கணக்குப் போட்டுச் சொல்லலாம். ஆனால் இதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் இந்த 3 லட்சம் மக்கள் மட்டுமல்ல, இன்னும் 10 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கிற வசதியை வைத்துக்கொண்டு எப்படி பயன்படுத்த முடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஜப்பானில் எப்படி பயன்படுத்துகிறார்கள், இங்கிலாந்தில் எப்படி பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால் பிரயோஜனம் இல்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கும், தொழில் வசதிக்கும் ஏற்றபடி அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் தொடர்ந்து கதர் திட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்தல்ல. ஒரு சிலர் இந்தத் தத்துவத்தை நீடித்து வைத்திருக்கவேண்டும், கதர் திட்டம் தான் நீடித்து இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லலாம். நான் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு மேல் அதிகமான வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொன்னால், அம்மாதிரி அதிக வேலை வாய்ப்பு தரக்கூடிய திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வாய்ப்பு இல்லை, வழி இல்லை என்று இருப்பதினால்தான், இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு ஏற்ப அந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் இந்தக் கதர் திட்டத்தை ஏற்று நடத்துகிறோம். இந்த திட்டத்தைத் தான் பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதில்லை. இன்னும் அதிக வாய்ப்பு தரக்கூடிய இருக்கிறேன். வேறு திட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு சலிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். வேறு திட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இன்று அவர்கள் நூல் நூற்பதினால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு மேலும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. கதர் நூலும் கைத்தறியில் தான் நெய்யப்படுகிறது. அவர்கள் இரண்டு பங்கு கைத்தறியாளர்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு பங்கு வேலை கிடைக்கிறது. நூல் நூற்பவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கிறது. கைத்தறியாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கிறது. இந்த நூலை மில்லிலேயே உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சிலர் கூறலாம். இன்னொரு மில் ஏற்படுத்துவது ஒன்றும் பிரமாதம் இல்லை. ஆனால் அந்த மில்லில் அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை கிடைக்குமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மூன்று லட்சம் பேர்களில் 500 பேர்களுக்கு அங்கு வேலை கிடைத்தால் மீதி 2,99,500 பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு எங்கிருந்து தேடுவது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அம்மாதிரி வேறு இயந்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு, இருக்கிற வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு, ஏதாவது வேலை கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

[10th March 1959]

SRI C. N. ANNADURAI : வெளி நாடுகளில், ஜப்பான் நாட்டில் என்று நினைக்கிறேன். சிறு சிறு மின்சார இயந்திரங்களை வைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்கு வீடு நூல் கொடுத்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களே? அம்மாதிரி இங்கு ஏற்படுத்த முடியாதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். அதற்காகத்தான் இப்பொழுது 16 ஸ்பின்டில்ஸ் போட்டு மின்சாரத்தின் மூலம் இயங்கக்கூடிய ஒரு மில் ஏற்படுத்தலாம் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அதில் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும்? இது ஒன்று ரூ. 1,500 விலையாகிறது. அதற்கு மின்சார வசதி வேண்டும். உடனடியாக எந்த அளவுக்கு 16 ஸ்பின்டில்ஸ் இயந்திரங்கள் எத்தனை செய்ய முடியும்? 3 லட்சம் பேர்களுக்கும் நாம் செய்ய முடியுமா? 3 லட்சத்திற்கு அதிகமான பேர்கள் வேலையே இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி இயந்திரங்களை எந்த அளவுக்கு தயார் செய்து, அந்த இயந்திரங்களின் மூலம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும் என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நமக்கு இருக்கிற சக்திக்கு ஏற்றபடி எந்த திட்டத்தையும் ஆராயத் தயாராக இருக்கிறேன். நம் சக்திக்கும் மீறி இயந்திரங்கள் அமைப்பதற்கு வழி இல்லை. வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள் அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்வது என்பது பற்றி யோசிக்கவேண்டும். அப்படி யோசிக்கின்ற காலத்தில், கதர் திட்டம்தான் நீடிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லுவதற்கு தயாராக இல்லை. வேறு எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் நான் அதை ஏற்படுத்தத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், அது இதைவிட மக்களுக்கு மேலும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய திட்டமாகவும், மக்களுடைய வாழ்க்கை வசதியை உயர்த்தக்கூடிய திட்டமாகவும் இருக்கவேண்டும். அம்மாதிரி ஒரு திட்டம் கொடுக்கப்படுமானால், அதை பரிசீலனை செய்வதற்குத் தயார். ஆகவே இன்றைக்கு இதன் மூலம் சுமார் 26 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. இது போக இன்னும் சிறு ரகத் தொழில்கள் மூலம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் படும்பொழுது நமக்கு எத்தனை ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்பதையும் நாம் பார்த்தாக வேண்டியிருக்கிறது. சமீபத்தில் கிண்டியில் ஒன்றரை கோடி ரூபாயில் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்ததில் சுமார் 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடிந்தது. தனியார்களிடமிருந்து 75 லட்சமும் சர்க்கார் 75 லட்சமும் அதில் முதலீடு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இவ்விதம் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்தால் தான் ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடிகின்றது. இந்த முறையில் பார்த்தால் ஒரு ஆளுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் முதலீடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவ்விதம் பத்தாயிரம் ரூபாய் முதலீடு செய்து அதற்கு தகுந்தபடி வேலைவாய்ப்பை அதிகமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு தகுந்த மூலதனம் போடுவதற்கு நம்மிடம் வசதியிருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இருக்கின்ற வசதியைக் கொண்டு தான் நாம் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். இதையெல்லாம் எண்ணித்தான், இந்த நிலைமைகள், நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலைமைகள் இவைகளை எல்லாம் யோசித்துப் பார்த்துதான் நமது மகாத்மாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள்—இன்றைக்கு கதர் தொழிலின் மூலமாகத்தான் கிராமத்திலிருக்கும் மக்களுக்கு—அதிலும் குறிப்பாக வரட்சியான கிராமத்திலிருக்கும் மக்களுக்கு—உதவி ஏற்பட முடியும் என்பதை சொன்னார்கள். அவர்கள் பொருளாதாரத்தைப்பற்றி எல்லாம் சிந்திக்காமல், பொருளாதார நிலைமைகளை எல்லாம் பாராமல், மற்ற தொழில்கள் எல்லாம் உயரக்கூடாது என்று எண்ணத்தில் கதர் வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. நாட்டில் இருக்கின்ற நிலைமையை அனுசரித்து, நமக்கிருக்கின்ற பொருளாதார வசதியை பொறுத்து எந்த விதத்தில் தொழில்களை வளர்க்கமுடியுமோ அந்த விதத்தில்தான் வளர்க்க முடியும். அதோடு இன்றைக்கு அங்கத்தினர்களும் இங்கேயும்

[10th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

வெளியிலும்—இப்போது எதற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வேண்டும்? இதை கொஞ்சம் நிறுத்தி வைக்கலாம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கே பணவசதியில்லாதபோது இப்போது இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் போடவேண்டிய அவசியமில்லை—என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டதாக அறிந்தேன். (Sri A. Govindasamy : கௌன்ஸிலில் யாராவது சொல்லியிருக்கக்கூடும். அதற்காக இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் சொன்னதாக எடுத்துக்கொள்வது சரியல்ல). இந்த கருத்து யார் சொன்னார்கள் என்பது பிரச்சினையில்லை. இந்த கருத்தைப் பொறுப்புள்ள பலர் கூறியிருப்பதை பத்திரிகை பார்த்தவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். இவற்றையெல்லாம் சாவகாசமாக செய்து கொள்ள லாமே என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் ஒரு விதி இருக்கிறது. எரோப்ளேன் இருக்கிறது. அது மேலே உயர்ந்து பறக்க வேண்டும் என்றால் கீழேயே அதற்கு சரியான வேகம் இருக்கவேண்டும். நிலத்தில் வைத்தே சரியான வேகம் இருந்தால்தான் மேலே எழும்பி பறக்க முடியும். அதே மாதிரிதான் பொருளாதார துறையிலும் நாம் முன்னேற வேண்டுமானால் நமக்கு அடிப்படையாக வேகமான சக்தி இருக்கவேண்டும். நாம் எந்த அளவுக்கு வேகமாக இருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் மேலும் மேலும் உயர்ந்துகொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் நமக்கு மேலே ஏறக்கூடிய சக்தி நமக்கு இராது. ஆகவே அடுத்த ஐந்தாண்டு களுக்குள்ளாக நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து கொஞ்சம் பணம் கடனாக பெற்று நமது வசதிகளை எல்லாம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அதன் மூலம் ஓரளவு நாம் வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டு இருந்தால் தான் நம்முடைய நாட்டில் நாம் பொருளாதார வசதியை பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். அதோடு நமது மக்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துகொண்டே வருகின்ற இந்த நேரத்திலும் பல வழிகளிலும் பல திட்டங்கள் மூலமாக நாம் முன்னேறி வந்தால் தான் பொருளாதார வசதியுள்ள ஒரு சமூகத்தை நம்மால் அமைக்க முடியும். இல்லையென்றால், நமக்கு இப்போது இருக்கக் கூடிய வேகம் இல்லையென்றால் நாம் ஒருக்காலும் உயர முடியாது. இப்போது கொஞ்சம் கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் நமது சக்திக்கு மேலாகவே கூடுதலாக கஷ்டப்பட்டு பலவிதத்திலும் பணங்களைப் பெற்று பல திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் பல வசதிகளை நாம் பெற்றிருந்தால் நாம் நம்முடைய தேவைகளுக்காக அந்நிய நாடுகளை எதிர்பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லாத ஒரு நிலைமை நமக்கு வரும். மேலும், பலர் சொல்லுகிறார்கள், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலமாக நமக்கு என்ன பலன் கிடைத்திருக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலமாக நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முன்வந்திருக்கிறோம். நெய்வேலி திட்டத்திற்கு 70 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ததற்கு நாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதன் மூலமாக நமக்கு குறைந்தது 90 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். இப்போது உடனடியாக இதிலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதை பாராமல் இன்னும் சில வருடங்களில் இதன் மூலமாக கிடைக்கும் மின்சாரத்தின் விலை என்ன, இதன் மூலமாக கிடைக்கும் உரத்தின் விலை என்ன, இதன் மூலமாக கிடைக்கும் பரிசுக்கு விலை என்ன, இவற்றையெல்லாம் நாம் மதிப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது இதிலிருந்து நமக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கிடைக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கமுடியும். அதே முறையில்தான் நாம் திட்டமிட்ட வேலை செய்திருக்காவிட்டால் உருக்கு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியாது. இதற்கெல்லாம் வெளி நாட்டிலிருந்து கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறதே என்று நினைத்தாலும்கூட இதன் மூலம் நமக்கு ஏற்படப்போகிற பலனை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். வாங்கக்கூடிய கடனையெல்லாம் திருப்பிக் கொடுக்கத்தான் போகிறோம். இவற்றையெல்லாம் பார்க்காமல் 4,500 கோடி ரூபாய்க்கு போடும்படிருக்கிற திட்டத்திற்கு இப்போது 6,500 கோடி ரூபாய் வேண்டியிருக்கிறதே, இதற்கு என்ன செய்வது என்று நினைத்து இதையெல்லாம் கீழே போட்டுவிடுவது தான் நல்லது என்று பலர் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற வசதிகளை எல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், நிச்சயமாக நமக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலமாக நல்ல

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1959]

பலன் ஏற்படத்தான் செய்யும் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியும். அது மட்டுமல்ல, ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போட்ட பிறகு நமக்கு சில இடங்களில் பொதுமான வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாகத்தான் வேண்டும். அதோடு இன்னும் வருகின்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலமாக நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியாக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்த யோசனைகளையெல்லாம் உங்கள் முன்னிலையில் வைத்திருக்கிறேன். இதற்கு மேல் இங்கு பலதிறைகளைப்பற்றியும் பலவிதமான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இந்தத் துறைகளையெல்லாம் நாம் தனித்தனியாக விவாதிக்கப்போகிறோம். அவற்றிற்கெல்லாம் அந்தந்த துறையில் அனுபவம் பெற்ற அமைச்சர்கள் பதில் தெரிவிப்பார்கள், ஆகவே அவற்றிற்கெல்லாம் நான் இப்போது பதில் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு மேலாக நான் சொல்ல விரும்புவது நம்முடைய நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக நிறைவேற்றப்படவேண்டிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்முடைய சக்திகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டும். அதே சமயத்தில் மக்களுடைய நம்பிக்கையைப்பெற்று நாம் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றுத்தான் நாம் முன்னேற முடியும். மக்களுடைய நம்பிக்கைக்காகத்தான் இந்த திட்டங்களை எல்லாம் நாம் வகுத்திருக்கிறோம். அந்த நம்பிக்கையின் பேரில் தான் நாம் முன்னேற முடியும். நம்பிக்கை இழந்த நிலையில்—அதிலும் தன்னம்பிக்கை இழந்த நிலையில்—நாம் முன்னேற முடியாது. அதல்லாமல் மக்களிடத்திலே சென்று உங்களுக்காக இந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்யவில்லை, இந்த அரசாங்கத்தால் உங்களுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றெல்லாம் மக்களிடத்தில் சொன்னால் அவர்களுக்கு ஒருக்காலும் நம்பிக்கை வராது. நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களையும், நாம் சாதிக்கப்போகிற திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு நமக்கு சக்தியிருக்கிறது என்று அவர்களிடத்தில் சொன்னால் தான் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். அதன் பேரில் தான் நாமும் வேலை செய்ய முடியும். அதை விட்டு விட்டு வெறும் அரசியல் எண்ணத்தோடு நாம் பிரச்சாரம் செய்து வருவோமானால் நாம் ஒருக்காலும் முன்னேற முடியாது, அதற்குப் பதிலாக கீழே தான் போய்க் கொண்டிருக்க முடியும். ஆகவே மக்களிடையே நம்பிக்கை ஏற்படும்படியான நிலையில் நாம் வேலை செய்ய வேண்டும். அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் நாம் முன்னேறவது ஐந்தாண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இந்த விவாதத்தில் பல அங்கத்தினர்களும், கட்சித் தலைவர்களும் பல கருத்துக்களை தெரிவித்தார்கள், அவற்றையெல்லாம் நான் எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்ற காரணத்தால் அவற்றையெல்லாம் புறக்கணித்துவிட்டதாக கருதக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள்—நாங்கள் என்ன திட்டங்களை சொன்னாலும் அவற்றையெல்லாம் நாங்கள் புறக்கணித்துவிடுவதாக சொன்னார்கள். அவ்விதம் எந்தக் கருத்தையும் புறக்கணித்துவிட்டதாக கருதக்கூடாது. சொல்லப்படுகிற கருத்துக்கள் தவறான கருத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, நல்ல கருத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, இம்மாதிரியான கருத்துக்களை சொல்லும்போதுதான் புதிய சிந்தனைகள் உருவாகின்றன. அதன் மீது பலவிதமான யோசனைகளை நடத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. ஏதோ சில சமயங்களில் நான் கோபித்துக்கொண்டு பேசுவதாக தோன்றினாலும் அதை, உண்மையாக கோபத்தோடு பேசுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அந்த சமயங்களில் எல்லாம் சொல்லப்படும் கருத்துக்களை எல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். அவைகள் தவறானதாக இருந்தாலும் சரி, நல்லதாக இருந்தாலும் சரி, பொதுவாக, சொல்லப்படும் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் நான் வரவேற்கிறேன். அதன் மூலம் பல காரியங்களையும் சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுக்க முடிகிறது. ஆகவே சொல்லப்படும் கருத்துக்களை நாங்கள் புறக்கணித்துவிட்டதாக யாரும் நினைக்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (திரு. எஸ். நாகராஜ மணிகார் : எட்டு ஆண்டுகளாக நீங்களே நிதி அமைச்சராக இருந்து வருவதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்களே. . . அதற்கு) அதைப்பற்றி எனக்கு கவலைமில்லை, யார் வேண்டுமானாலும் இந்த பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்ளட்டும்.

10th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

அதற்கும் நான் தயாராகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த விவாதத்தின் போது பல கருத்துக்களையும் தெரிவித்த எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கவனிக்க 1-30 p.m.
வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றும், நாளை காலை இதை சபை
8½ மணிக்கு கூடும். (சாதாரணமாக காலை ஒன்பது மணிக்கு கூடும்.
நாளை காலை 8½ மணிக்கு கூடும்.) ஆகவே நாளை காலை எட்டரை மணி
வரை இந்த சபையை ஒத்திவைக்கிறேன்.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory rules, orders and notifications.

102. Notification issued with G.O. Ms. No. 4546, Revenue, dated 24th December 1958, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 for settlement of certain estates situated in Sattur and Sriwilliputhur including portion of Sevalpatti estate situated in Sankaranarayanankoil and Koilpatti taluks at Tirunelveli district. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

103. Notification issued with G.O. No. 1720, Local Administration, dated 27th November 1958, amending Regulations relating to the classification, methods of recruitment, etc., of executive officers of Panchayats under Section 28 (6) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

B.—Reports and other papers.

31. Resume of work transacted by the Madras Legislative Assembly from the 5th to 18th February 1959.

[10th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 661 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th March 1959, page 608 supra.]

(a) The number of fair-price shops for sale of wheat functioning in this State (district-wise) as on the 31st December 1958 is as follows:—

North Arcot	1	..	..	..	..	14
South Arcot	..	..	..	..	..	15
Chingleput	..	..	..	..	..	28
Coimbatore	..	..	..	..	..	31
Kanyakumai	..	..	..	..	..	22
Madras	..	..	..	..	..	164
Madurai	..	..	..	..	..	39
The Nilgiris	..	..	..	..	..	59
Ramanathapuram	..	..	..	..	..	6
Tanjore	..	..	..	..	..	7
Salem	..	..	..	..	..	3
Tiruchirappalli	..	..	..	..	..	2
Tirunelveli	..	..	..	..	..	79
Total	..	..	..	..	..	469

10th March 1959]

(b) Statement showing the month-wise off-take of wheat from fair-price shops,

Name of district.	(FIGURES IN TONS)										
	March.	April.	May.	June.	July.	August.	September.	October.	November.	December.	
	1958.	1958.	1958.	1958.	1958.	1958.	1958.	1958.	1958.	1958.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	
Madras	276	142	135	92	117	175	140	180	212	184	
Tanjore	5.5	6.5	6.5	3.5	9	6	2	7	9.5	6.5	
Coimbatore	29	37	50	43	59	73	44	57	76	74	
The Nilgiris	26	30	60	47	..	..	..	..	N.A.	N.A.	
Kanyakumari	3	5	1	..	..	..	..	..	Nil.	..	
Chingleput	40	6	4	4	65	63	24	12	45	N.R.	
South Arcot	7	4	3	3	2	24	20	..	22	13.25	
Tiruchirappalli	Nil.	..	..	..	..	..	..	..	***	***	
Madurai	N.A.	N.A.	N.A.	N.A.	6	25	..	Nil.	***	***	
Ramanathapuram	4	4	2	2	4	9	18	17	17	14.00	
Tirunelveli	7	14	1.5	7	2.5	Nil.	Nil.	Nil.	..	..	
North Arcot	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..	..	
Salem	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..	..	
Total	397.5	248.5	263	201.5	264.5	380	248	315	381.5	291.75	
											Grand total—2,991.25 tons

N.A. = Not available.

N.R. = No report.

*** = Fair Price Shops since opened.

[10th March 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to the starred question No. 663 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th March 1959, page 610 supra.]

A.—The amount paid to each of the institutions for the protections of young orphan girls during 1958 and the crafts that are taught in each of the institution are as shown hereunder :—

Serial number and name of the institution.	Whether run by Government or by private agencies.	Amount paid during 1958.	Crafts taught.
(1)	(2)	(3)	(4)
		Rs.	
1 Service Home, Tambaram.	Government	95,595.34	Weaving, mat weaving, spinning, needle-work, embroidery, handpounding of rice, tailoring and bee-keeping.
2 Girls Certified Schools, Madras.	Government	1,03,731.00	Weaving, tailoring, embroidery needle-work, music, dance, dress-making and match stick piecework.
3 Reception Home for Girls, Egmore, Madras.	Government	* 1,12,372.00	Nil.
4 Stri Sadana, Madras	Government	† 2,09,370.00	Weaving, tailoring, embroidery, needle-work, music, dance, dress-making, match stick piece work, laundry and tag-making.
5 Vigilance Shelter, Madurai.	Government	3,148.00	Nil.
6 Vigilance shelter, Tiruchirappalli.	Government	3,301.00	Nil.
7 Vigilance Shelter, Salem.	Government	3,353.00	Nil.
8 Vigilance Shelter, Coimbatore.	Government	2,664.00	Nil.
9 Tiruchi Seva Sangam, No. 2, Williams Road, Cantonment, Tiruchirappalli.	Private	8,754.72	Embroidery and dress-making, composing, printing and binding, doll making, agarbathi and sandal paste, garland making and spinning.
10 Avvai Ashram, Sivasaikam, Tirunelveli district.	Private	5,624.50	Spinning in amber charka and kisan charka and tailoring.
11 Service Home, Gandhigram, Madurai district.	Private	25,206.54	Spinning, agriculture, toy making and tailoring.
12 Madurai Sevikaashram, Madurai district.	Private	2,597.70	Spinning, knitting and tailoring.
13 Service Home, Kamala Nehru Nilayam, Kozhikalanatham, Salem district.	Private	5,760.00	Tailoring, blanket making and weaving.
14 Junior Certified School under the Madras Society for the Protection of children, Madras.	Private	82,351.00 (Besides grant, dearness allowance was also paid).	Spinning, weaving, mat-making, clay modelling, palmyra leaf work, needle-work, embroidery and gardening.

10th March 1959]

Serial number and name of the institution.	Whether run by Government or by private agencies.	Amount paid during 1958.	Craft taught.
(1)	(2)	(3)	(4)
		Rs.	
15 Junior Certified School under the Seva Samajam Girls' Home, Madras.	Private	5,209.00	Spinning, sewing and gardening.
16 Junior Certified School under the Bala Mandir, Madras.	Private	58,211.00	Book-binding, clay moulding, poultry farming and nursery gardening.
17 Junior Certified School under the Kasturba Basic School, Keelamoongiladi, South Arcot district.	Private	11,272.00	Spinning, weaving, tailoring and agriculture.
18 Junior Certified School under Gandhi Vidyalayam, Tiruchitrabalam, Tanjore.	Private	37,578.00	Spinning, weaving, tailoring and agriculture.
19 Junior Certified School under Gandhigram, Madurai.	Private	18,825.00	Spinning, weaving, tailoring, embroidery, paper making and agriculture.
20 Junior certified School under Balamandiram, Madurai.	Private	17,995.00	Spinning, tailoring, embroidery and hand-work.
21 Reception Home under the Children's Aid Society, Madurai.	Private	11,283.00	As these are only short-stay institutions, no vocational subjects are taught to the inmates. Generally spinning and simple handicrafts are taught only to keep the inmates in their leisure time usefully engaged.
22 Reception Home under the Children's Aid Society, Vellore.	Private	6,419.00	
23 Reception Home under the Discharged Prisoners' Aid Society, Salem.	Private	5,009.00	
24 Reception Home under the President, Juvenile Court, Tiruchirappalli.	Private	4,982.00	
25 Reception Home under the Discharged Prisoners' Aid Society, Coimbatore.	Private	7,834.00	
26 Meenakshi Sadanam, Madurai.	Private	20,075.00	Spinning, weaving, tailoring, hand-pounding of rice and embroidery.
27 Abhaya Nilayam, Madras.	Private	2,212.00	Tailoring, embroidery and needle-work.

* inclusive of expenditure for the Reception Home for Boys, Egmore.

† inclusive of expenditure on Vigilance Home, Madras.

Resolutions.

Resolution No. 1—cont.

or part thereof. The Association has, however, no objection in restricting the advance increment in the new scale to persons who have put in several years of service in the department to Rs. 35 which is the increase in pay that a fresh entrant to the department gets. The Association requests the Government to kindly grant this advance increment to persons already in service.

This Association reiterates its demand that Agricultural Graduates should be treated on a par with other professional Graduates like the Engineering Graduates and be given a scale of Rs. 200—10—350 at an early date.

Resolution No. 2.

This Association reiterates the request already made to the Government that regularized upper subordinates should be deputed with full pay and allowances for the M.Sc. Course to be started at Coimbatore, if necessary, after obtaining a guarantee from the subordinates that they will serve the Government for five years.

If more and more subordinates get more and more qualified it is the State that stands to gain. So, in the public interest, Government should depute a good number of its subordinates for the M.Sc. Course to be started at Coimbatore.

There is at present an acute shortage of persons with post-graduate qualification and so this Association requests that as many upper subordinates as possible should also be deputed for higher training in the Indian Agricultural Research Institute, New Delhi, till such time that qualified hands become available in this State.

Resolution No. 3.

This Association reiterates the request made to the University of Madras through the State Government that only Agricultural Graduates should be admitted for the M.Sc. (Ag.) Course to be started at Coimbatore.

The Association also appeals to the Government of Madras to request the University of Madras kindly to continue to permit members of the State Agricultural Department to take degree of M.Sc. by research. The post-graduate institute, proposed to be started at Coimbatore, has to cater to the needs of Andhra, Mysore, Kerala and Madras, and only a very limited number of the persons employed in the State Agricultural Department will be able to undergo the two years' collegiate course, leading to the degree of M.Sc. (Ag.). The vast number of persons working in the department who can now take the degree of M.Sc. by research will be deprived of this chance, if the proposal to abolish the degree of M.Sc. by research is implemented. This will be a discouragement to enthusiastic workers engaged in original research and will

Answers.

Among the trainees at the Post-Graduate Research Institute, Coimbatore, studying for the M.Sc. (Ag.) Course, a fairly large number belong to the regular line in the upper subordinate cadre. The question of granting scholarships and study leave to them including private candidates is separately under consideration. After the Institute has come into being, there is no need to send any upper subordinate for training in the Indian Agricultural Research Institute, New Delhi, in subjects for which facilities are already available at the Coimbatore Institute.

As regards sending persons for training in other subjects at the Delhi Institute, the Principal, Agricultural College, will no doubt consider applications on merits.

[10th March 1959]

10th March 1959]

The first part of the request has already been conceded by the University. The request in part two of the resolution is obviously one that could not be complied with in regard to the subjects for which facilities are available in the Institute at Coimbatore. This request in regard to the other subjects is under consideration.

Resolutions.

Resolution No. 3—cont.

ultimately be a set-back to Agricultural Research in this State. This Association therefore requests that persons employed in the State Agricultural Department may be permitted to take the degree of M.Sc. by research.

Resolution No. 4.

Applications from upper subordinates for higher posts in the Central Government Commodity Committees, etc., are not being forwarded on the plea that there is acute shortage of hands in this State.

This not only deprives the Central Government of the able services of experienced candidates of this State but also denies the candidates to serve the country in a larger sphere. Further, it is natural for a man to try to better his prospects and this Association therefore feels that Government should not preclude persons from seeking higher jobs in the Central Government and Commodity Committees solely because there is a shortage of hands in this State. The Association, therefore, requests the Government kindly to permit upper subordinates to apply for higher posts in the public sector without resigning from the posts which they are holding in the department.

It is the general policy of the Government to consider each case on its merits and wherever possible applications from subordinates for higher posts on deputation and on foreign service are forwarded.

[10th March 1959]

Resolution No. 5.

This Association requests the Director of Agriculture to kindly take into consideration the special aptitude of B.Sc. (Ag.) candidates, while appointing them to the department under section 10 (a) (i) emergency provisions and kindly to post students who obtain very high marks in a subject in that particular section.

The request is being acceded to and action will be taken to give effect to it by issuing instructions to appropriate authorities.

10th March 1959]

Resolution No. 6.

It is resolved that the Government be requested to be pleased to grant a special casual leave of 20 days in a year as is obtaining in the Postal and Railway Departments for the President, the Secretary, the Joint Secretary and other office-bearers of the Association who are obliged to go a deputation on behalf of the Association or such of the members of the Association who are elected as delegates for the States and Regional Conferences of the Association so that the 15 days of casual leave for which they are eligible under the present rules may be utilised as and when necessary for their private and personal needs.

The Government consider that the request could not be complied with as it is not feasible.

Resolution No. 7.

This Association requested the Government to kindly depute upper subordinates working in the districts to attend the Annual College Day and Conference of the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore. In reply to this

Generally only office-bearers of the Association are selected for deputation to College Day Annual Conference and Government considered that no panel of names is necessary in this regard.

Resolutions.

Resolution No. 7—cont.

request, Government were very pleased to permit in G.O. Ms. No. 3205, Food and Agriculture, dated 16th October 1957, one upper subordinate from each district to attend the Annual College Day. Subsequently permission was granted to depute one upper subordinate from each of the bifurcated districts. This Association expresses its thanks to the Government for this kind order and requests that the Deputy Secretary, or Vice President or Treasurer of each district Association or the elected representatives of the Association from the bifurcated district may kindly be chosen to attend the Annual College Day. It therefore requests that the persons to be deputed to attend the College Day may be chosen by the Director of Agriculture from a list to be submitted by the Central Association.

Answer.

[10th March 1959]

The request of the Association cannot be accepted as it is not in consonance with the Service Rules.

Resolution No. 8.

This Association invites the kind attention of the Government to G.O. Ms. No. 2683, P.W., dated 27th July 1957, and requests the Government that Agricultural Upper Subordinates appointed under emergency provisions should be granted increments on the same terms as are applicable to regular upper subordinates to induce them to stick on to their posts. There is an acute shortage of Agricultural Graduates in our State for the past several years and so the Association requests the

10th March 1959]

Government that the concessions granted to Junior Engineers in G.O. Ms. No. 2683, P.W., dated the 27th July 1957, be extended to Agricultural Upper Subordinates. It therefore requests that all emergency upper subordinates should be allowed increments for their temporary service from 1st May 1958, the date from which the scale of pay as revised recently has been given effect to.

Resolution No. 9.

In G.O. Ms. No. 2500, Education, dated 20th November 1947, Junior Engineers of the Public Works Department appointed as Assistant Lecturers in the Engineering Colleges are granted a teaching allowance of Rs. 20 per month. Junior Engineers of the Public Works Department posted as Assistant Lecturers in the Agricultural College are also sanctioned a teaching allowance of Rs. 20 per mensem in G.O. Ms. No. 6004, Development, dated 22nd December 1947. The Rural Development Project has recently sanctioned a special pay of Rs. 25 to all Inspectors in Agriculture in the Rural Extension Training Centre. Assistant Lecturers in the Agricultural College do not at present get any teaching allowance and so the Association requests the Government to kindly grant all Assistant Lecturers in the Agricultural College Upper Subordinates a teaching allowance of Rs. 25 per mensem.

There is a keen competition among the upper subordinates to get a transfer to the Agricultural College as such posting gives facilities for promotion. As the teaching work is not arduous, Government consider that no special pay need be granted.

Resolution No. 10.

The Association requests the Government to kindly grant a fixed travelling allowance of at least Rs. 50 per month to all Agricultural Demonstrators because the present Fixed Travelling Allowance of Rs. 37-50 is too inadequate to undertake tours according to the rules now in force.

Answers.

The request in this regard is being examined separately.

[10th March 1959]

APPENDIX V.

[Vide answer to the starred question No. 674 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th March 1959 page 618 supra].

10th March 1959]

STATEMENT SHOWING THE PARTICULARS OF TAX DEMANDED AND COLLECTED DURING THE YEARS 1956-57, 1957-58 AND 1958-59 (UP TO 30TH SEPTEMBER 1958) UNDER THE MADRAS GENERAL SALES TAX ACT, 1939 [VIDE ITEM (ii) IN CLAUSE (a) OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY QUESTION].

District.	1956-57.		1957-58.		1958-59 (up to 30th September 1958).	
	Demand.	Collection.	Demand.	Collection.	Demand.	Collection.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
North Madras	3,31,35,543	2,89,80,894	3,77,86,113	3,19,95,300	1,89,92,795	1,41,14,084
South Madras	1,79,29,013	1,35,42,848	2,05,04,937	1,69,15,528	1,19,85,332	86,96,135
Chingleput	23,81,337	15,31,962	26,03,563	18,24,026	16,94,590	9,04,849
North Arcot	64,46,034	31,94,637	66,44,780	39,31,756	40,13,521	17,20,606
South Arcot	29,46,709	27,12,036	34,23,052	31,42,493	16,34,608	14,23,233
Madurai (North)	44,16,913	36,89,612	40,61,757	32,01,120	20,17,414	16,20,764
Madurai (South)	98,25,859	82,75,579	1,10,88,039	87,90,891	62,58,259	44,11,413
Ramanathapuram	52,91,475	45,49,173	57,48,687	49,51,460	28,58,779	23,69,235
Tirunelveli (East)	27,00,160	24,03,667	25,95,832	22,21,781	13,33,938	9,61,686
Tirunelveli (West)	30,02,255	28,54,740	38,45,432	36,05,213	19,05,673	16,75,413
Kanyakumari	5,67,431	4,06,145	11,26,390	9,09,949	6,52,910	4,00,919
Coimbatore (North)	1,14,17,541	1,00,18,362	1,39,23,824	1,22,90,185	80,36,214	64,88,774
Coimbatore (South)	60,31,418	53,16,638	60,01,467	53,30,966	29,20,916	24,52,108
Salem	62,06,942	55,62,273	70,83,406	62,26,449	38,03,109	30,45,529
Tiruchirappalli	61,11,141	51,90,471	73,01,590	63,07,170	39,82,160	29,74,530
Tanjore	56,34,957	52,21,380	62,49,031	56,36,640	30,04,614	24,93,419
Malabar (North)	36,26,422	20,90,411	..	..	..	..
Malabar (South)	42,27,463	26,94,279	..	..	..	..
South Kanara	27,45,871	23,96,754	..	..	..	..
Special Circle	36,76,890	16,94,475	19,47,163	8,35,061	11,65,813	4,37,231
Travancore-Cochin dealers	9,45,865	19,482	..	..	..	..
Total	13,92,67,239	11,23,35,718	14,19,35,068	11,81,15,898	7,62,66,772	5,61,89,762

STATEMENT SHOWING THE PARTICULARS OF TAX DEMANDED AND COLLECTED DURING THE YEARS 1956-57, 1957-58 AND 1958-59 (UP TO 30TH SEPTEMBER 1958) UNDER THE MADRAS ENTERTAINMENTS TAX ACT, 1939. [VIDE ITEM (i) IN CLAUSE (a) OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY QUESTION].

District.	(1)	1956-57.		1957-58.		1958-59 (up to 30th September 1958).	
		Demand.		Demand.		Demand.	
		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
North Madras	..	7,26,698	7,18,857	8,00,528	7,87,592	5,74,747	5,50,238
South Madras	..	19,50,811	19,09,097	22,36,480	21,73,684	13,48,733	12,65,484
Chingleput	..	4,84,777	4,80,946	5,98,205	5,90,442	4,20,992	4,07,619
North Arcot	..	6,61,836	6,59,836	8,62,738	8,59,358	5,03,724	4,93,417
South Arcot	..	4,83,519	4,80,174	6,11,415	6,07,007	4,20,799	4,21,358
Madurai (North)	..	4,71,473	4,68,165	5,47,370	5,46,646	3,62,867	3,48,269
Madurai (South)	..	6,99,332	6,89,019	8,30,138	8,12,594	5,60,964	5,36,177
Ramanathapuram	..	5,69,423	5,67,868	6,37,434	6,31,874	3,95,757	3,87,353
Tirunelveli (East)	..	2,34,665	2,34,394	2,48,883	2,45,939	2,01,331	1,98,751
Tirunelveli (West)	..	4,09,551	4,09,551	4,10,955	4,10,304	2,83,118	2,82,839
Kanyakumari	..	..	..	..	..	97,872	97,458
Coimbatore (North)	..	9,12,157	9,03,984	10,83,620	10,76,450	7,80,798	7,56,292
Coimbatore (South)	..	5,63,648	5,62,493	6,82,978	6,81,164	5,10,545	4,81,786
Salern	..	8,28,628	8,22,157	10,28,338	10,23,425	6,55,581	6,45,422
Tiruchireappalli	..	9,07,741	8,99,657	10,78,608	10,68,163	7,19,336	6,87,078
Tanjore	..	8,15,425	8,12,169	10,38,922	10,34,373	6,72,763	6,48,591
Malabar (North)	..	1,35,471	1,34,025	..	..	..	..
Malabar (South)	..	1,12,630	1,11,916	..	..	..	..
South Kanara	..	1,51,038	1,50,740	..	..	..	..
Total	..	1,11,18,823	1,10,15,048	1,26,96,612	1,25,49,015	85,20,927	82,08,132
							3,12,795

[10th March 1959]

STATEMENT SHOWING THE PARTICULARS OF TAX DEMANDED AND COLLECTED DURING THE YEARS 1956-57, 1957-58 AND 1958-59 (UP TO 30TH SEPTEMBER 1958) UNDER THE MADRAS BETTING TAX ACT, 1935 [VIDE ITEM (iii) IN CLAUSE (a) OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY QUESTION].

District.	(1)	1956-57.		1957-58.		1958-59 (up to 30th September 1958).	
		Demand.		Demand.		Demand.	
		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
South Madras	..	12,71,936	12,71,936	17,73,190	17,73,190	1,56,299	1,56,299
Coimbatore (North)	..	53,522	53,522	57,469	57,469	99,594	99,594
Total	..	13,25,458	13,25,458	18,30,659	18,30,659	2,55,893	2,55,893

10th March 1959]

[10th March 1959]

STATEMENT SHOWING THE PARTICULARS OF TAX DEMANDED AND COLLECTED DURING THE YEARS 1956-57, 1957-58 AND 1958-59 (UP TO 30TH SEPTEMBER 1958) UNDER THE MADRAS SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION ACT, 1939 [VIDE ITEM (iv) IN CLAUSE (a) OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY QUESTION].

District.	1956-57.			1957-58.			1958-59 (up to 30th September 1958).			
	Demand.		Collection.	Demand.		Collection.	Demand.		Collection.	Balance.
	(2)	RS.	(3)	(4)	RS.	(5)	(6)	RS.	(7)	RS.
North Madras	..	10,96,148	10,79,832	11,41,163	10,89,818	88,95,874	88,42,500	53,374	88,42,500	53,374
South Madras	..	15,88,475	15,39,006	17,22,852	16,78,784	2,32,448	1,96,511	35,937	1,96,511	35,937
Chingleput ..	..	6,21,881	5,83,967	7,07,834	6,39,941	1,62,878	1,38,592	24,286	1,38,592	24,286
North Arcot ..	..	6,05,447	5,97,803	6,52,692	6,49,481	76,259	75,995	264	75,995	264
South Arcot ..	..	6,86,495	6,76,588	8,45,461	8,18,622	1,55,716	1,47,953	7,763	1,47,953	7,763
Madurai (North) ..	..	3,50,448	3,42,912	3,98,403	3,97,696	54,541	54,439	102	54,439	102
Madurai (South) ..	..	4,09,140	4,03,525	4,71,139	4,63,730	65,099	62,001	3,098	62,001	3,098
Ramanathapuram ..	..	3,68,449	3,57,991	3,73,960	3,71,443	66,546	63,798	2,748	63,798	2,748
Tirunelveli (East) ..	..	2,17,351	2,14,124	2,13,454	2,12,790	37,572	37,237	335	37,237	335
Tirunelveli (West) ..	..	4,03,631	3,90,684	3,99,474	3,95,548	58,165	58,165	..	58,165	..
Kanyakumari ..	..	..	..	2,09,397	2,03,070	82,092	82,092	24,210	82,092	24,210
Coimbatore (North) ..	..	11,27,351	11,14,806	11,89,696	11,78,239	2,61,390	2,59,432	1,958	2,59,432	1,958
Coimbatore (South) ..	..	5,92,111	5,72,630	6,08,996	6,08,727	1,17,398	1,13,236	4,162	1,13,236	4,162
Salem ..	..	7,86,541	7,41,890	7,67,693	7,17,864	1,56,924	1,20,585	36,339	1,20,585	36,339
Tiruchirappalli ..	..	7,64,454	7,46,513	7,48,264	7,46,675	1,08,289	1,04,155	4,134	1,04,155	4,134
Tanjore ..	..	4,14,280	4,14,280	4,42,331	4,31,435	1,18,840	1,16,855	1,985	1,16,855	1,985
Malabar (North) ..	..	4,83,658	4,81,780	..	..	..	..	..	..	..
Malabar (South) ..	..	3,15,493	2,98,804	..	..	..	..	..	..	..
South Kanara ..	..	2,94,753	2,93,667	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	..	1,11,16,106	1,08,50,862	1,08,92,809	1,06,03,863	1,06,50,031	1,04,49,336	2,00,695	1,04,49,336	2,00,695

10th March 1959]

Year.	Anticipated income in lakhs of rupees.	Actual receipts in lakhs of rupees.	Difference (plus or minus in lakhs) of rupees.	Percentage of difference in anticipated income.	Reasons for difference.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
PER CENT.					
I. MADRAS GENERAL SALES TAX ACT, 1939.					
1956-57	1,150-00	1,122-36	(-) 27-64	2-4	Malabar and South Kanara districts were transferred to other States from 1st November 1956. Hence the slight fall.
1957-58	1,068-07	1,181-16	(+) 113-09	10-6	General Increase in the rate of tax from 1-9/16 per cent to 2 per cent from 1st August 1957. Many commodities were brought under single-point levy. Hence the increase.
II. MADRAS ENTERTAINMENTS TAX ACT, 1939.					
1956-57	103-17	110-15	(+) 6-98	6-8	Due to screening of popular films and increase in the number of touring cinemas.
1957-58	115-24	125-49	(+) 10-25	8-9	Do.
III. MADRAS BETTING TAX ACT, 1935.					
1956-57	12-64	13-25	(+) 0-61	4-8	Not appreciable and does not call for any special remarks.
1957-58	13-48	18-31	(+) 4-83	35-8	The anticipated income was based on the average of last three years. As the payment by the book-makers to winners were large, there was increase.
IV. THE MADRAS SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION ACT, 1939.					
1956-57	114-56	108-51	(-) 6-05	5-3	Not appreciable and does not call for any special remarks.
1957-58	110-06	106-04	(-) 4-02	3-7	

NOTE.—Information for the year 1958-59 has not been furnished as the year is not yet over.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SESSION OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Volume XX (Nos. 1 to 7).

	A	PAGES
Accidents—		
Question <i>re</i> —		
Details <i>re</i> Road—in 1958		625
Adityan, Sri S. B.—		
Budget for 1959-60, general discussion on		384-388
Agricultural Subordinates Association—		
Question <i>re</i> action taken on Resolutions passed by —		617
Anandan, Sri M.—		
Budget for 1959-60, general discussion on		482-493
Anandanayaki, Srimathi T. N.—		
Budget for 1959-60, general discussion on		572-576
Anbazhagan, Sri K.—		
Budget for 1959-60, general discussion on		497-503
Ancient Monuments—		
Question <i>re</i> discovery of—in Tiruchirappalli District		140-142
Anicuts—		
Question <i>re</i> —		
Construction of—across Karuniar and Ramanadhi		529-530
Construction of—across Mayura river		350-351
Construction of—across Vellar and Pampar		7-8
Animal Husbandry—		
Question <i>re</i> cows and bulls, prevention of slaughter of —		162
Annadurai, Sri C. N.—		
Budget for 1959-60, general discussion on		630-646
Annamalai, Sri S. M.—		
Budget for 1959-60, general discussion on		299-303
Annamalai University—		
Question <i>re</i> disturbances in —		227

A—cont.

	PAGES
Arooran Sugar, Limited—	
Question <i>re</i> terms and conditions of loan granted to	626-627
Arunachala Thevar, Sri V.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	505-509
Asaithambi, Sri A. V. P.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	588-591
Assistant Inspectors of Labour—	
Question <i>re</i> Number of — directly recruited and promoted in 1949.	23
Atomic Energy Commission—	
Question <i>re</i> utilization of radio active minerals like Thorium available in Kanyakumari District	416
Atta—	
Question <i>re</i> difficulties of bakeries in getting —	220
Authimoolam, Sri D. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	285-289
B	
Backward areas—	
Question <i>re</i> steps taken to improve condition of —	407
Backward Classes—	
Question <i>re</i> —	
Basis for grant of concessions to —	616
Most Backward Classes, extension of educational concessions admissible to Scheduled Castes to —	149-150
Particulars <i>re</i> — in Kanyakumari District	534-535
Bakeries—	
Question <i>re</i> difficulties of — in getting atta	220
Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	557-567
Bills—	
Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959—Introduced ..	630
Books—	
Question <i>re</i> Removal of restrictions on import of —	537
Bridge(s)—	
Question <i>re</i> —	
Construction of — to connect Rameswaram and Pamban	537-538
Construction of — across Pamaniar river	526-527
Construction of foot — across Vadavar river	526
Construction of — over Vaigai river near Madurai town	527
Delay in completion of Kundar —	237-238

B—cont.

	PAGES
Budget for 1959-60—	
Presentation of	23-51
	167-216
	246-319
	352-403
	429-513
	543-596
	630-689
Bus routes—	
Question <i>re</i> —	
Auctioning of —	624-625
Increase of — in 1958-59	411-412
Number of new — granted in 1958 in North Arcot District ..	412
C	
Catering Establishments Act, 1958—	
Question <i>re</i> number of disputes under —	155
Central College of Carnatic Music, Adyar—	
See Colleges.	
Central Road Fund—	
Question <i>re</i> allotment to Tanjore District from	328-329
Cheshire Home, Kodaikanal—	
Question <i>re</i> grants given to —	328
Chidambara Bharathi, Sri R.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	296-299
Chidambaranatha Nadar, Sri A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	473-476
Chief Engineers' Conference—	
See Conferences.	
China clay—	
Question <i>re</i> availability in the State	4-5
Chinnadurai, Sri P. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	430-438
Chinniah Kovunder, Sri N. P. M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	453-455
Cholera—	
Question <i>re</i> incidence of — in Madras State during 1958	348-350
Cinemas (Regulation) Act—	
Question <i>re</i> cases registered for smoking in cinema houses under ..	234-235
Cinema Theatres—	
Question <i>re</i> number of touring and permanent — in 1956, 1957 and 1958 district-war	345-347
College(s)—	
Question <i>re</i> —	
Central College of Carnatic Music, Adyar, grants given to — ..	535
College of Indigenous Medicine, particulars <i>re</i> working of ..	4

C—cont.

College of Indigenous Medicine— See Colleges.	
Commercial Crops Markets Rules, 1945— See Papers laid on the table of the House.	
Committees—	
Question re—	
Drugs Advisory—Constitution of	334
Project Implementation—Constitution of	531
Road and Inland Water Transport Advisory Committee, recommendations of	1
State Education Advisory—Action taken on recommendations made in November 1958	524-526
Subordinate Legislation—Presentation of Fifth Report	245
Community Development Scheme—	
Question re amount spent on—in Gudiyattam taluk	424
Community Projects—	
Question re—	
Extension to Kailapady village, Gudiyattam taluk	327
Conference—	
Question re—	
Action taken on decisions of Principals'—	418-420
Chief Engineers' Conference held at Bombay, recommendations made and action taken thereon	532-533
Co-operative Agricultural Farms—	
Question re—	
Number existing and number proposed to be started in Tirunelveli District	228-230
Co-operative Development Programmes—	
Question re Review of—	13-14
Co-operative Development Schemes—	
Question re details re	427
Co-operative Societies—	
Question re—	
Auditing of—	21-23
Kallampudur Weavers' Society, enquiry into fraudulent transactions in	143
Marketing Society for Virudhunagar, details of	409-410
Pallagoundanpalayam Weavers' Society, action taken on reported shortages in stock	143-144
Pazhampettai Oil Manufacturers—Misappropriation of funds of	228
Theni Co-operative Marketing Society, allotment of fertilizers to	161-162
Vedaranyam Rural Housing Society, registration of	161
Court Fees Act—	
Question re remission or reduction of fees under section 73	20

C—cont.

Courts—	
Question re number of cases disposed of by District Munsif's Courts in North Arcot District	231
Cow-slaughter—	
Question re Legislation for prevention of	162
Cultivating Tenants' Protection Act, 1955—	
Question re extension to Kanyakumari District	415
D	
Dakshina Bharat Hindi Prachar Sabha—	
Question re Grant of stipends to Pracharak trainees in Hindi Vidyalayas run by—	3
Dam(s)—	
Question re construction of masonry—across Agniyar and Koraiyar	8
Demands for Grants for 1959-60—	
Announcement re decision of Business Advisory Committee re order of discussion of—	351-352
Department of Legal Studies—	
Question re formation of a study group in—	414-415
Deputy Sevaks—	
Question re appointment of	541-542
Development Schemes—	
Question re starting of handicrafts for Harijans	227
Dhoby Colony—	
Question re establishment of—for Tiruchendur	535-536
Dolls—	
Question re Grants allotted to institutions for manufacture of—in 1958-59	615-616
Dispensaries—	
Question re number of Rural—that remained closed in 1958	420-421
Doraiswami Reddiar, Sri B.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	580-583
Drinking water—	
Question re supply of—for Udayarpalayam taluk	340
Drugs Advisory Committee—	
See Committees.	
Dry Stock Farms—	
Question re details re working of	159
Dye Factories—	
Question re particulars re	612-613
E	
Education—	
Question re—	
Appointment of a State Council for women's—	152-153
Grant of scholarships for Higher technical studies	333
Spread of—through postal tuition	226

E—cont.

Electricity—

Question re—

Extension of — to villages in Tiruchirappalli District	422-423
Linking up of — schemes in Southern Region	613-615
Production of — from radio active minerals available in Kanyakumari District	416
Supply of — to factories	626

Electricity Board—

See Papers laid on the table of the House.

Electricity charges—

Question re revision of rates of —	233-234
--	---------

Elumalai, Sri T. P.—

Budget for 1959-60, general discussion on	293-296
---	---------

Employees State Insurance Scheme—

Question re introduction of — details re	236
--	-----

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—

See Papers laid on the table of the House.

Estates (Supplementary) Rules, 1956—

See Papers laid on the table of the House.

F

Fair Price Shops—

Question re number of — opened for sale of wheat	608-610
--	---------

Famine—

Exodus of people from Paramakudi and Mudukulathur taluks due to—Minister's attention called to	628-629
--	---------

Fertilizers and Chemicals, Travancore, Ltd.—

Question re details re working of	421-422
---	---------

Film Industry—

Question re retrenchment of workers in — due to cut in raw-film allotment	19
---	----

Filter point Scheme—

Question re progress of —	11-13
---------------------------------	-------

Fire Engines—

Question re Traffic priority for —	619
--	-----

Fire Service Stations—

Question re number of — in South Arcot	618-619
--	---------

Fisheries—

Question re development of — in Madurai District	538-539
--	---------

Food poisoning—

Question re findings of commission on cases of — in Madras and Kerala States	616-617
--	---------

Foreign Studies—

Question re number of students sent abroad for — in 1957-58	220-222
---	---------

Fruit Farm(s)—

Question re Development of Cape Comorin —	147-148
---	---------

G

General Sales Tax Rules, 1939—

See Papers laid on the table of the House.

General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939—

See Papers laid on the table of the House.

Gomathisankara Dikshitar, Sri G.—

Budget for 1959-60, general discussion on	207-209
---	---------

Gopala Kounder, Sri K.—

Budget for 1959-60, general discussion on	457-460
---	---------

Government buses—

Question re disposal of unserviceable —	159-160
---	---------

Govindasamy, Sri A.—

Budget for 1959-60, general discussion on	445-452
---	---------

Gramasevaks—

Question re exclusion of — from purview of Service Commission	608
---	-----

Gurumurthi, Sri G. G.—

Budget for 1959-60, general discussion on	268-272
---	---------

H

Haja Sheriff, Sri K. S. G.—

Budget for 1959-60, general discussion on	441-445
---	---------

Handicapped children—

Question re number of — born in Government Hospitals in 1958	425
--	-----

Handicrafts—

Question re development of — in Tanjore District	236-237
--	---------

Harijans—

Question re—	
Assignment of house-sites to —	144-147
Construction of houses for — in Vellore taluk	340

Harijan Uplift—

Question re award of prizes for —	410-411
---	---------

Hemalatha Devi, Srimathi—

Budget for 1959-60, general discussion on	303-306
---	---------

Highways Department—

Question re provision of first-aid facilities to gang coolies of —	10-11
--	-------

Hindi Pracharaks—

Question re expenditure incurred by Government in training — at Hindi Vidyalayas	2
--	---

Hindi Vidyalayas—

See Dakshina Bharat Hindi Prachar Sabha.

	PAGES
H—con.	
Hospitals and Dispensaries—	
Question <i>re</i> —	
General Hospital, Madras, strength of staff and number of beds in—	426-427
Headquarters Hospital, Coimbatore, number of patients treated in—	427
Stanley Hospital, Madras, number of nurse-pupils in	428
Hotels—	
Question <i>re</i> adulteration of rice cooked in City	611
House-sites—	
Question <i>re</i> assignment of — to Harijans	144-147
Housing Scheme—	
Question <i>re</i> number of houses constructed and number proposed to be constructed in South Arcot	232
Hydro-Electric Scheme—	
Question <i>re</i> expenditure incurred on Periyar,—in October 1958 ..	422
I	
Independence Day Celebration—	
Question <i>re</i> expenditure incurred in 1958 on—	219-220
Industrial Disputes (Madras Amendment) Act, 1949—	
Question <i>re</i> reasons for repealing of	153-154
Industries in Kerala—	
Question <i>re</i> statis instalment in	21
Industrial Investment Corporation—	
Question <i>re</i> details <i>re</i> working of —	20-21
Industrial Training Centres—	
Question <i>re</i> details <i>re</i> establishment of	425-426
Integrated System of Medicine—	
Question <i>re</i> rectification of mistakes in syllabus of —	4
Iron—	
Question <i>re</i> allotment of steel and pig iron	17-18
Irrigation—	
Question <i>re</i> —	
Construction of sluice across Arashalar. Nannilam taluk	345
Holding of Special Conferences for improving irrigation facilities	2-3
Pampa and Keeriyar river waters, sharing of — with Kerala ..	6-7
J	
Jagannathan, Sri M.— ,	
Budget for 1959-60, general discussion on	308-311
Javadu and Yelagiri Hills—	
Question <i>re</i> tarred roads for villages in—	226
Jayaraj, Sri P.—	
Budget for 1959-10, general discussion on	480-481

	PAGES
K	
Kalyanasundaram, Sri M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	246-258
Privilege Motion <i>re</i> publication of Speaker's Ruling in <i>Dina Thanthi</i> . ..	244-245
Kandasami, Sri R.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	306-308
Kannagi—	
<i>See</i> Statues.	
Karia Gounder, Sri T.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	509-513
Karunanithi, Sri M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	273-278
Karuthiruman, Sri P. G.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	650-654
Katta Bomman—	
Question <i>re</i> putting up of a memorial to	539-540
Kothandaraman, Sri V. K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	198-202
Krishnamurthy, Sri V. K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	391-396
L	
Lac Factory—	
Question <i>re</i> establishment of — at Cumbum	628
Lakshmana Gounder, Sri S. —	
Budget for 1959-60, general discussion on	282-285
Lakshmikantham, Srimathi P. K. R.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	460-463
Lands—	
Question <i>re</i> —	
Poramboke—Compensation for taking over	222-223
Waste and poramboke—in Talavadi Mills, assignment to landless poor	343-344
Legislative Assembly—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Legislature Proceedings—	
Question <i>re</i> supply of — to political parties free of cost	414
Leprosy Relief Centre—	
Question <i>re</i> appointment of a doctor for — at Chinnasalem	147
Linga Gowder, Sri B. K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	661-663
Local Bodies—	
Question <i>re</i> scale of pay of staff of —	320-330

	PAGES
L—cont.	
Local Development Works—	
Question <i>re</i> —	
Allotment for—in 1959-60	521-523
Ban on—running during nights	607-608
Grant of priority to—among development schemes	418
Construction of side drains under—in Vriddhachalam panchayat.	523-524
Lorries—	
Question <i>re</i> number of—in each district	627-628
M	
Madras Cements, Limited, Rajapalayam—	
Question <i>re</i> amount invested by Government in	237
Mahaganapathi Mills, Pudukottai—	
Question <i>re</i> steps taken by Government to reopen —	5-6
Manickam, Sri P. G.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	463-467
Manickasundaram, Sri V. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	365-368
Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—	
Exodus of people from Paramakudi and Muthukulathur due to famine, statement <i>re</i> —	629
Mariappan, Sri A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	195-198
Marketing Society, Virudhunagar—	
<i>See</i> Co-operative Societies.	
Matha Gowder, Sri J.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	313-316
Matter of urgent public Importance—	
Famine, calling attention to exodus of people from Paramakudi and Muthukulathur taluks due to	628-629
Trained Teachers in Tirunelveli District, calling attention to large scale unemployment of	163-166
Mattu and Kaieru Varamdars Protection Ordinance—	
Question <i>re</i> disposal of cases under —	342-343
Mineral Survey—	
Question <i>re</i> particulars of—in Salem District	158-159
Ministers—	
Question <i>re</i> details <i>re</i> cars supplied to —	8-9
Minimum wages—	
Question <i>re</i> fixation of—for workers of Minor Engineering Industry	16
Minor Engineering Industry workers—	
<i>See</i> Minimum Wages.	

	PAGES
M—cont.	
Mookiah Thevar, Sri P. K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	209-213
Motor Vehicles Tax—	
Question <i>re</i> revision of —	623-624
Motor Vehicles Taxation Act, 1931—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Museum(s)—	
Question <i>re</i> —	
Administration of Government —, Madras	531-532
Muthiah Chettiar, Sri M. A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	258-262
N	
Natarajan, Sri C.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	368-372
Nesamony, Sri A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	360-365
O	
Ordinances—	
Question <i>re</i> Disposal of cases under Mattu and Kaieru Varamdars protection	342-343
Orphan Girls—	
Question <i>re</i> Grants paid to institutions for maintenance of—and teaching crafts to —	610-611
Overbridges—	
Question <i>re</i> Construction of—at Vaniyambadi	530
P	
Paddy—	
Question <i>re</i> —	
Area under — cultivation in water-logged condition	160-161
Movement of—from Tanjore to Kerala State	605-607
Pakkirisami Pillai, Sri S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	544-548
Palaniswamy Gounder, Sri K. G.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	490-493
Palaniswami Gounder, Sri K. N.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	192-195
Pallagoundanpalayam Weavers' Society—	
<i>See</i> Co-operative Societies.	
Panchayat(s)—	
Question <i>re</i> —	
Formation of separate—for Ayyappanaickenpettai	540-541
Government contribution to—in Kanyakumari district and Shencottah taluk	7

	PAGES
P—cont.	
Panchayat Board(s)—	
Question <i>re</i> —	
Appointment of auditors to check accounts of—	417
Complaint against Executive Officer, Tambaram—	542
Election to Koilpatti—	423-424
Papers laid on the table of the House—	
Commercial Crops Markets Rules, 1948, notification amending rule 16	53
Commercial Crops Markets Rules, 1948, notification <i>re</i> amendment to rule 78	216
Committees, subordinate legislation—Fifth Report (Second Assembly)	320
Electricity Board, Annual Financial Statement for 1959-60 and Supplementary Financial Statement for 1958-59	320
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification issued under section 22, <i>re</i> Sevalpatti Estate, Tirunelveli District	689
Estates (Supplementary) Rules, 1956, notification <i>re</i> amendments to	52
General Sales Tax Rules, 1939, amendments to (G.O. No. 4521, Revenue, dated 22nd December 1958)	52
General Sales Tax Rules, 1939, notification <i>re</i> amendment to rule 6	320
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1929, notification amending rule 18-A (3)	53
Legislative Assembly, resume of work from 5th to 18th February 1959	689
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification exempting vehicles belonging to United Nations International Emergency Fund	52
Prohibition Act, notification extending to Kanyakumari District and Shencottah Taluk	52
Prohibition Act, 1937, notification <i>re</i> amendment to section 18	319-320
Public Service Commission Regulations, 1954, notification <i>re</i> inclusion of temporary post of Research Assistant (Hydrography) within the scope of the Commission	216
Subordinate Magisterial Service Rules, notification <i>re</i> framing of rules for	52
Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Madras) Rules, 1958, notification under	52
Tanjore Pannaiyal Protection Rules, 1952, notification <i>re</i> amendments to	52
Village Panchayats Act, 1950, amendment to section 28 (6) <i>re</i> Executive Officers of panchayats	689
Village Panchayats Act, 1950, notification <i>re</i> extension of term of office of members of Aravakurichi Panchayat, Tiruchirappalli	403
Village Panchayat Act, 1950, notification <i>re</i> licensing of dogs and destruction of unlicensed dogs	216
Paper Toys—	
Question <i>re</i> Establishment of Training Centre at Vellore for manufacture of —	627
Pay Commission—	
Question <i>re</i> memorandum filed by State Government to —	425
Payment of Wages Act—	
Question <i>re</i> names of industries implementing provisions of the Act	154-155

	PAGES
P—cont.	
Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959—	
<i>See</i> Bills.	
Pearl and chank fisheries—	
Question <i>re</i> particulars <i>re</i> — in Madras	413-414
Pearl-fishery—	
Question <i>re</i> request from Tuticorin Municipality <i>re</i> — operations	538
Periannan, Sri K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	477-478
Periavalaguruva Reddi, Sri A. V. P.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	483-487
Perumal, Sri A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	479-480
Pig Iron—	
Question <i>re</i> quantity allotted from April 1957 to October 1958	17-18
Places of Public Resort Act, 1888—	
Question <i>re</i> number of persons prosecuted for infringement of section 12-A of —	619-620
Plantations—	
Question <i>re</i> maistry system in —, abolition of	14
Pocket-picking—	
Question <i>re</i> steps taken to put down —	332-333
Political sufferers—	
Question <i>re</i> appointment of — in development schemes	337-339
Ponnammal, Srimathi A. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	278-282
Ponnian, Sri K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	272-273
Postal tuition—	
Question <i>re</i> introduction of — system	228
Primary Health Centre—	
Question <i>re</i> —	
Opening of — at Chinnasalem	325-326
Opening of — at Kadaladi, North Arcot	339-340
Prisoners—	
Question <i>re</i> — temporary rescue homes for discharged —, details <i>re</i>	150-151
Privilege Motion <i>re</i>—	
Publication of Speaker's Ruling in "Dina Thanthi", ruling reserved	244-245
Report of ruling of Speaker in "Dina Thanthi", further action dropped	352
Prohibition Act—	
Question <i>re</i> —	
Number of cases filed, etc., under — in Nannilam taluk, Tanjore district	341
Number of cases filed, etc., under — in Pudukkottai division, Tiruchirappalli district	341-342

	PAGES
P—cont.	
Prohibition Act, 1937— See Papers laid on the table of the House.	
Project Implementation Committees— See Committees.	
Publications—	
Question re Government of India —, purchase and distribution of ..	148-149
Public Service Commission Regulations, 1954— See Papers laid on the table of the House.	
Q	
Questions and Answers—	
Adityan, Sri S. B.—	
Question re roads, acquisition of land for Tambaram-Manimangalam Road in Chingleput district	226-227
Annamalai, Sri S. M.—	
Question re—	
Co-operative societies, auditing of	21-23
Mattu and Kaieru Varamdars Protection Ordinance, disposal of cases under	342-343
Primary Health Centre, opening of — at Kadaladi, North Arcot.	339-340
Arunachala Thevar, Sri V.—	
Question re—	
Agniyaar and Karaiyaar, construction of masonry dam across ..	8
Basic Training School, Pudukkottai, shifting of — outside municipal limits	543
Harijans of Thakkiripatti village, construction of a draw-well for —	416
Prohibition Act, number of cases filed, etc., under — in Pudukkottai division, Tiruchirappalli district	341-342
Well, provision of drinking water — for Harijans of Royavayal hamlet, Alangudi taluk	540
Authimoolam, Sri D. S.—	
Question re Karunaiar and Ramanadhi, construction of anicuts across	529-530
Daniel, Sri T. T.—	
Question re—	
Backward Classes in Kanyakumari district, particulars re ..	534-535
Project Implementation Committees, constitution of	532
Teachers in Kanyakumari district, pension scheme for	13
Govindasamy, Sri A.—	
Question re—	
Film industry, redressal of grievances of workers in — consequent on short supply of raw films	19
Government buses, disposal of unserviceable —	159-160
Harijans, assignment of house-sites	144-147
Housing scheme, number of houses constructed and proposed to be constructed	232

	PAGES
Q—cont.	
Questions and Answers—cont.	
Govindasamy, Sri A—cont.	
Question re—cont.	
Leprosy Relief Centre, Chinnasalem, appointment of a doctor for	144
Mayura river, construction of anicut across	350-351
Primary Health Centre, opening of, at Chinnasalem	325-326
Sattalur Reservoir, level in and quantity of water let out to Valavanur tank in September 1958	350
Jagannathan, Sri M.—	
Question re—	
Central College of Carnatic Music, Adyar, grants given to — ..	535
Department of Legal Studies, formation of a study group in —.	414-415
Fire Service Stations, number of — in South Arcot	618-619
General Hospital, Madras, strength of staff in —	426-427
Government Museum, Madras, administration of	531-532
Hindi Vidyalayas, expenditure incurred by Government in training Pracharaks at	3
Stanley Hospital, Madras, number of nurse-pupils in — ..	428
Kalyanasundaram, Sri M.—	
Question re—	
Arooran Sugar, Limited, terms and conditions of loan granted to	626-627
Central Pay Commission, memorandum filed by State Government before	425
Gramasevaks, exclusion of recruitment from purview of Service Commission	608
"Katta Bomman" putting up of a memorial to	539-540
Madras Cements, Limited, Rajapalayam, amount invested in by Government	237
Ministers, cars supplied to — in 1958, number and cost of ..	8-9
Panchayat Board, Tambaram, complaint against Executive Officer	542
Standard Motor Factory, Vandalur, steps taken to settle disputes that arose in November 1958	620
Kandaswami Mudaliyar, Sri M. R.—	
Question re roads, formation of — in Kolli Hills area	334-336
Kothandaraman, Sri V. K.—	
Question re—	
Bus routes, increase of — in 1958-59	411-412
Community Development Scheme in Gudiyattam taluk, amount spent on	424
Community Projects, extension to Kailapady village, Gudiyattam taluk	227
District Munsifs' Courts, number of — in North Arcot district.	231
Foreign studies, number of students sent abroad in 1957-58 ..	220-222
Highways Department, provision of first-aid to gang coolies of —	10-11
Javadu and Yelagiri Hills, laying of tarred roads to villages in —	220
17 — 3	

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Kothandaraman, Sri V. K.—cont.

Question re—cont.

Legislature proceedings, supply to political parties free of cost.	414
Local Development Works, allotment for 1959-60	521-523
Marketing Society for Virudhunagar, details regarding ..	409-410
Panchayat Boards, appointment of auditors to check accounts of—	417
Paper toys, starting of a Training Centre for manufacture of— at Vellore	627
Pazhampettai Oil Manufacturers' Co-operative Society, misappropriation of funds of	228
Pearl and chank fisheries, particulars re and income derived from	413-414
Poramboke lands, compensation for taking over	222-223
Postal tuition, introduction of	228
Road and a bridge, construction of— near Pathalapalli village.	232-233
Schools, provision of— in villages in North Arcot	407-408
Wells, number of— dug in Gudiyattam	139-140

Krishnamurthy, Sri V. K.—

Question re—

Harijans, houses for— in Vellore taluk	340
Local bodies, scale of pay of staff	329-330

Lakshmiipathi Raj, Sri P. S. K.—

Question re water-supply, action taken on representation of people of Kanjamanickampatti	530
--	-----

Lazar, Sri S.—

Question re—

Agricultural Subordinate Association, action taken on the resolutions passed by—	617
Assistant Inspectors of Labour, directly recruited and promoted during 1949	23
Books, removal of restrictions on import of	537
Conference of Principals of Colleges, decisions of and action taken thereon	418-420
Co-operative Development Schemes, details re	427
Electricity, extension of— in Tiruchirappalli villages ..	422-423
Employees State Insurance Scheme, details re introduction of.	236
Local Development Works, fixing of priority among development schemes	418

Manickam, Sri P. G.—

Question re—

Backward and most Backward Classes, extension of concessions admissible to Scheduled Castes to	149-150
Cholera, incident of— in Madras State during 1958	348-350
Deputy Sevaks, appointment of	541-542
Discharged prisoners, temporary rescue homes for	150-151
Dolls, manufacture of	615-616
Harijan uplift, award of prizes for services rendered for ..	410-411

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Manickam, Sri P. G.—cont.

Question re—cont.

Headquarters hospitals—Coimbatore, number of patients treated in	427
Industrial Training Centres, establishment of	425-426
Lands, waste and poramboke—in Talaivadi Hills, assignment to landless poor	343-344
Lorries, number of—in each district	627-628
Orphan girls, grants paid to institutions for maintenance of ..	610-611
Political sufferers, appointment of— under development schemes	337-339
Rural Water-supply Comprehensive Scheme, amount sanctioned and spent during 1958-59 in Coimbatore district on ..	142-143
Smallpox, incidence of— in Madras State during 1958	347-348
State Education Advisory Committee, action taken on recommendations made by	524-526
T.B. Seals, amount collected by sale of	9
Temple lands, leasing of— to Harijans	157-158
Temples, utilization of surplus funds of— for maintaining temples in cheris	621
Village Leaders' Training Camps, details re	330-332
Wool-processing centre at Vinnamangalam, starting of	244

Munusami, Sri S. R.—

Question re tannery workers, steps taken to redress grievances of— in North Arcot district	9-10
--	------

Muthiah, Sri C.—

Question re—

Central Road Fund, allotment to Tanjore district from	328-329
"Kannagi" statue, installation of	234
Water-supply, action taken on representation of Poraiyar Panchayat	621-622

Muthukumaraswamy, Sri M. C.—

Question re—

Annamalai University, disturbances in—	327
Development schemes, starting of handicrafts for Harijans ..	227
District Transport Advisory Committees, constitution of ..	230-231
Elementary School Teachers, pension applications of	543
Handicrafts, development of— in Tanjore district	236-237
Prohibition Act, number of cases filed, etc., under— in Nannilam taluk, Tanjore district	341
Rabies, number of attacks and deaths on account of— in Tanjore district	327-328
Roads, particulars of— laid in Tanjore district	336-337

Pakkirisami Pillai, Sri S.—

Question re electricity, supply to factories	626
--	-----

Palanisami, Sri N. K.—

Question re—

Cheshire Home, Kodaikanal, grants given to	308
Co-operative Development Programmes, review of	13-14

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palanisami, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Electricity charges, revision of rates of	233-234
Food poisoning, details of findings of Commission on ..	616-617
Industrial Disputes (Madras Amendment) Act, 1949, reasons for repealing of	153-154
Kalliamputur Weavers' Society, enquiry into fraudulent transactions in	143
Mahaganapathi Mills, Pudukkottai, reopening of	5-6
Mineral survey in Salem district, particulars re	158-159
Minor engineering industry workers, fixation of minimum wages for	16
Pallagoundanpalayam Weavers' Society, action taken on reported shortages in stock in	143-144
Payment of Wages Act, industries in which the provisions are implemented	154-155
Periyar Hydro-Electric Scheme, expenditure incurred in October 1958	422
Pick-pocketing in City, steps taken for putting down	332-333
Places of Public Resort Act, 1888, number of prosecutions under	619-620
Plantations, abolition of maistry system in	14
Radio active minerals, utilization of	416
Railways, electrification of service between Arkonam and Madras	326-327
Rice mills, licensing of	241-243
Second Five-Year Plan, deficit financing during last two years of plan	1-2
Second Five-Year Plan, realizations in respect of employment target	223-225
Shops and Establishments Act, 1947, exemptions granted from ..	155-156
Strawboard factory at Ootacamund, starting of	428-429
Tanks, restoration of	14-16
Todas, steps taken to improve condition of	344
West flowing rivers, investigation of	236
Wheat, fixation of price of	238-239

Ramanachandran, Sri K.—

Question re—

Bridge between Rameswaram and Pamban, construction of ..	537-538
Irrigation, conclusions reached at special district conferences ..	2-3

Rasheed, Sri A. A.—

Question re—

Electricity, linking up of schemes in Southern region	613-615
Lorries, ban on—running during nights	607-608
Over-bridge at Vaniyambadi, construction of	530
Paddy, movement of—from Tanjore to Kerala State	605-607
Tram lines in the City, removal of	533-534
Transport Department, recovery of compensation for damages caused to vehicles	244

—cont.

Questions and Answers—cont.

Sankaran, Sri V.—

Question re—

Bridge over Vaigai River, near Madurai Town, construction of ..	527
Court Fees Act, remission or reduction of fees under section 73.	20
Cows and bulls, prevention of slaughter of	162
Cow-slaughter, legislation for prevention of	162
District Statistical Office, setting up of in Madurai, Ramanathapuram and Nilgiris	21
Fisheries, development of—in Madurai district	538-539
Lac factory, establishment of—at Cumbum	622
Vaigai Reservoir, supply of drinking water to Madurai Municipality from	13

Sarathi, Sri M. P.—

Question re—

New bus routes in North Arcot district, issue of—in 1958 ..	412
Road accidents, details of	625
Tamil Nad N.G.O. Union, amount allotted by Government to Common Good Fund of	151

Sattanatha Karayalar, Sri K.—

Question re—

Ancient monuments discovered while digging a channel near Tiruchirappalli	141-142
"Atta", difficulties of bakeries in getting—	220
Bridge between Rameswaram and Pamban, construction of ..	537-538
Catering Establishments Act, 1958, disputes under	155
Chief Engineers' Conference, recommendations made by—and action taken thereon	532-533
China clay, availability in the State	4-5
Cinema theatres, number of touring and permanent	345-347
Cinemas (Regulation) Act, cases registered for smoking in cinema houses	264-235
Concessions, basis for grant of	616
Cultivating Tenants Protection Act, 1955, extension to Kanyakumari district	415
Drugs Advisory Committee, constitution of	334
Dry stock farms, particulars re working of	159
Dye factories, particulars re	612-613
Fair price shops, number opened for sale of wheat and quantity sold in 1958	608-610
Fertilizers and Chemicals, Travancore, Ltd., details re working of	421-422
Filter-point schemes, progress of	11-13
Fire engines, traffic priority for	619
Fruit Farm, Cape Comorin, development of	147-148
Government of India Publications, purchase and distribution of.	148-149
Handicapped children born in hospitals in 1958, number of ..	425
Higher technical studies, scholarships for	333
Hotels, adulteration of rice cooked in City	611

	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Sattanatha Karayalar, Sri K.—cont.	
Question re—cont.	
Independence Day celebrations, expenditure incurred on ..	219-220
Industrial Investment Corporation, details regarding working of ..	20-21
Industries in Kerala, State's investment in ..	21
Integrated system of medicine, rectification of defects in the syllabus for ..	4
Iron, steel and pig iron, quantity allotted ..	17-18
Irrigation, conclusions reached at special district conferences ..	2-3
Kundar bridge, Shencottah, reasons for delay in completion of ..	237-238
Mineral survey in Salem district, particulars re ..	158-159
Motor vehicles tax, recommendations of All-India Road Transport Advisory Committee for revision of ..	623-624
Paddy cultivation, area in water-logged condition ..	160-161
Pamba and Keeriyar rivers, sharing of waters with Kerala ..	6-7
Panchayats in Kanyakumari district and Shencottah taluk, Government contribution to ..	7
Pearl-fishery operations, request from Tuticorin Municipality re ..	538
Road and Inland Water Transport Advisory Committee, recommendations of ..	1
Rural dispensaries, number of—that remained closed in 1958 for want of qualified hands ..	420-421
Silk Farms, details re working of—in the State ..	239-241
Standard Motor Factory, Vandalur, settlement of labour disputes in ..	620
Taxes, collection of—under certain Acts ..	618
Transport, introduction of bus service to Vedanthangal ..	339
Tribunal for Disciplinary Proceedings, list of cases referred to ..	139
Tuberculosis, incidence of—in municipal towns in 1956, 1957 and 1958 ..	408-409
Selvaraj, Sri M.—	
Question re Local Development Works, construction of side drains in Vriddhachalam Panchayat ..	523-524
Selvarajan, Sri M. S.—	
Question re—	
Dhob colony for Tiruchendur, establishment of ..	535-536
Teachers, number registered with Employment Exchanges ..	617
Srinivasa Iyer, Sri R.—	
Question re—	
Bridge across Pamaniar river, construction of ..	526-527
Vellar and Pampan, construction of anicuts across ..	7-8
Subbiah, Sri V.—	
Question re Panchayat Board, elections to Koilpatti ..	423-424
Thiagaraja Pillai, Sri M. D.—	
Question re College of Indigenous Medicine, particulars re working of ..	4

	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Thiagarajan, Sri N. R.—	
Question re—	
Bus routes, auctioning of ..	624-625
Theni Co-operative Marketing Society, allotment of fertilizers to ..	161-162
Upper Periyar Scheme, details re ..	152
Vaipparu River Scheme, details re ..	157
Urkavalan, Sri P.—	
Question re Co-operative Agricultural Farms, number existing and proposed to be started in Tirunelveli district ..	228-230
Vedarathnam, Sri A.—	
Question re—	
Ancient monuments, discovery of—in Tiruchirappalli district ..	140-141
Perugavazhndan-Mannargudi Road, laying of ..	225-226
Railway Cess Fund, allotment to Tanjore District Board from ..	528-529
Vedaranyam Rural Housing Society, registration of ..	161
Women's education, appointment of a State Council for ..	152-153
Vinayakam, Sri K.—	
Question re Causeway and road leading to Karumari Amman Devasthanam in Saidapet taluk, construction of a ..	536-537
Viswanathan, Sri K. R.—	
Question re—	
Backward areas, improving the condition of ..	407
Drinking water for Udayarpalayam taluk, supply of ..	340
Foot-bridge across Vadavar river, construction of ..	525
Panchayat, formation of a separate—for Ayyappaickenpettai ..	540-541
Small Savings Scheme, representations re exemption from subscribing to ..	529
R	
Rabies—	
Question re number of attacks and deaths due to—in Tanjore district ..	327-328
Radio active minerals—	
Question re utilization of ..	416
Railway Cess Fund—	
Question re allotment to Tanjore District Board from ..	528-529
Railways—	
Question re electrification of railway line from Madras to Arkonam ..	326-327
Ramachandra Reddy, Sri M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on ..	289-293
Ramachandran, Sri K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on ..	167-173
Famine, calling Minister's attention to exodus of people from Paramakudi and Mudukulathur taluks, due to ..	628-629
170-5	

	PAGES
R—cont.	
Ramalinga Padayachi, Sri S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	311-313
Ramalingam, Sri N. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	184-187
Ramaswami, Sri K. L.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	591-594
Ramaswami, Sri M. D.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	554-557
Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	352-360
Ramaswamy Pillai, Sri T. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	467-473
Rasheed, Sri A. A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	388-391
Rivers—	
Question <i>re</i> West-flowing —, investigation of	236
Roads—	
Question <i>re</i> —	
Acquisition of land for Tambaram-Manimangalam Road in Chingleput district	226-227
Construction of — and causeway leading to Karumari Amman Devasthanam in Saidapet taluk	536-537
Construction of a — and bridge near Pathalapalli village	232-233
Formation of — in Kolli Hills area	334-336
Laying of tarred — to villages in Javadu and Yelagiri Hills	226
Particulars of — laid in Tanjore district	336-337
Perugavazhndan-Mannargudi Road, laying of	225-226
Road accidents—	
<i>See</i> Accidents.	
Road and Inland Water Transport Advisory Committee—	
<i>See</i> Committees.	
Rice mills—	
Question <i>re</i> number of — licences issued in 1958 and conditions imposed for issue of new licences	241-243
Rulings and Observations of the Chair—	
Debate—	
A Member should not make allegations against another Member	477
Members who have spoken once will not be allowed to speak again.	452
Personal explanation: Personal explanation should be brief	647
Objectionable expressions—	
“Poi Kanakku” (false accounts)—Use of the expression deprecated	417
“Challenge”—Use of the word deprecated	289

	PAGES
R—cont.	
Privilege Motion <i>re</i> —	
Report in the “Dina Thanthi” of the speech of a Member—Ruled that no <i>prima facie</i> case was made out and that the publication did not involve a breach of privilege of the House since there was no mention in the Report that the speech was made in the House	166
Questions and Answers—	
A Minister can give any answer to a question. If a Member is not satisfied with it, there are other remedies open to him and the Chair cannot do anything in the matter	335
Supplementary questions—	
Members cannot put supplementary questions on matters <i>sub judice</i>	10
Members should be brief in putting supplementaries and should not express opinions but only ask for information	146, 241 243, 332, 333, 532
Members should not mention individual names	235
Member should only put questions and not give information	243
Member should not put any supplementary question unless called by the Chair	340
Members should not cross-examine the Minister if they possess the correct information and if the answer given is contradictory to it. They may as well pass on the information to the Minister	343
Questions containing insinuations should not be put	412, 525
Supplementary questions should be addressed only to the Minister to whom the main question is addressed	536
The Leader of the House should give sufficient notice to the Chair if any Ministers will be absent from the House on any day	521
There need not be expression of gratitude during question-hour.	529
Unparliamentary expressions—	
“Advise the hon. Member”—Held unparliamentary	474
“ஊதாரித்தனம்” (extravagance)—Held parliamentary	213
“Nonsense”—Held unparliamentary	255-256
“ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டுமானால் தொகுதிக்குப்போகாமல் இருக்கலாம்” (Members of the ruling party may not visit their constituencies) —Held parliamentary as it is not a personal charge	451
“என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது” (How is he competent to talk ?)—Held not unparliamentary	461
Rural Water-supply Scheme—	
Question <i>re</i> amount sanctioned and spent during 1958-59 in Coimbatore district	142-143
S	
Sadasivam, Sri S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	658-661
Sangili, Sri S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	401-402

	PAGES
S—cont.	
Sankar, Sri M. G.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	552-554
Sannasi, Sri T. V.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	455-459
Sarathi, Sri M. P.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	213-216
Sasivarna Thevar, Sri T. L.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	396-401
Sattanatha Karayalar, Sri K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	173-180
Sattanur Reservoir—	
Question <i>re</i> —, quantity of water let out to Valavanur tank in September 1958	350
Scholarships—	
Question <i>re</i> grant of — for higher technical studies	333
Schools—	
Question <i>re</i> —	
Provision of — in villages in North Arcot	407-408
Shifting of Basic Training School, Pudukkottai outside municipal limits	543
Second Five-Year Plan—	
Question <i>re</i> —	
Deficit financing during last two years of —	1-2
Realisation in respect of employment target under —	223-225
Selvaraj, Sri M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	316-319
Selvarajan, Sri M. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	663-667
Trained teachers in Tirunelveli district, calling Minister's attention to large-scale unemployment of	163-164
Shanmugam, Sri P. U.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	568-572
Shops and Establishments Act, 1947—	
Question <i>re</i> temporary exemption granted from	155-156
Silk Farms—	
Question <i>re</i> details of working of — in the State	239-241
Smallpox—	
Question <i>re</i> incidence of — in Madras State during 1958	347-348
Small Savings Scheme—	
Question <i>re</i> representation, exemption from subscribing to —	529
Soundaram Ramachandran, Dr. Srimathi T. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	202-204

	PAGES
S—cont.	
Speaker, Mr.—	
Announcement <i>re</i> —	
Business Advisory Committee's decision	166-167
Business Advisory Committee's decision	272
Business Advisory Committee's decision <i>re</i> order of discussion of Demands for Grants for 1959-60	351-352
Privilege Motion <i>re</i> —	
Publication of Speaker's Ruling in "Dina Thanthi"	245
Report of the Ruling of Speaker in "Dina Thanthi"	352
Srinivasa Iyer, Sri R.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	576-580
Subordinate Legislation Committee, presentation of fifth report of	245
Standard Motor Factory, Vandalur—	
Question <i>re</i> steps taken to settle disputes that arose in November 1958 in —	620
State Education Advisory Committee—	
<i>See</i> Committees.	
Statistical office—	
Question <i>re</i> setting up of District — in Madurai, Ramanathapuram and Nilgiris	21
Statue—	
Question <i>re</i> installation of "Kannagi" —	234
Steel—	
Question <i>re</i> quantity allotted	17-18
Straw Board Factory—	
Question <i>re</i> starting of a — at Ootacamund	428-429
Suares, Srimathi A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	548-552
Subbiah, Sri T. K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	585-588
Subbiah, Sri V.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	265-268
Subbiah Mudaliar, Sri A. R.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	493-497
Subordinate Legislation Committee—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Subordinate Magisterial Rules—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Subramania Gounder, Sri K. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	180-184

S—cont.

Subramaniam, The Hon. Sri C.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	667-689
Budget for 1959-60, presentation of	24-51
Trained teachers in Tirunelveli district, statement <i>re</i> large-scale unemployment of	164-166
Subramaniam, Sri M. P.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	187-192
Subramaniam, Sri R.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	487-490
Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Madras) Rules, 1958—	
See Papers laid on the table of the House.	
T	
Tamil Nad N.G.O. Union—	
Question <i>re</i> amount allotted by Government to Common Good Fund of—	151
Tanjore Pannaiyal Protection Rules, 1952—	
See Papers laid on the table of the House.	
Tanks—	
Question <i>re</i> restoration of	14-16
Tannery workers—	
Question <i>re</i> redressal of grievances of— in North Arcot district ..	9-10
Taxes—	
Question <i>re</i> collection of— under certain Acts	618
Teachers—	
Question <i>re</i> —	
Large-scale unemployment of trained—in Tirunelveli district, Minister's attention called to	163-166
Number of— registered with, Employment Exchanges	617
Pension application of elementary school—	540
Pension scheme for— in Kanyakumari district	13
Temple lands—	
Question <i>re</i> —	
Recommendation of State Harijan Welfare Committee <i>re</i> leasing of— to Harijans	157-158
Temples—	
Question <i>re</i> —	
Utilization of surplus funds of— for maintenance of temples in cheris	621
Theni Co-operative Marketing Society—	
See Co-operative Societies.	
Thiagarajan, Sri N. R.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	647-650
Thirumalai Muthu Veerasakkaya Thiruvengadasami Naicker, Sri—	
Budget for 1959-60, general discussion on	655-657

T—cont.

Thomas, Sri A. V.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	438-441
Todas—	
Question <i>re</i> steps taken to improve conditions of—	344
Tram lines—	
Question <i>re</i> removal of—in the city	533-534
Transport—	
Question <i>re</i> introduction of bus service to Vedanthangal	339
Transport Advisory Committees—	
Question <i>re</i> constitution of District—	230-231
Transport Department—	
Question <i>re</i> recovery of compensation for damage caused to vehicles	244
Tribunal for Disciplinary Proceedings—	
Question <i>re</i> number of cases referred to	139
Tuberculosis—	
Question <i>re</i> incidence of—in municipal towns in 1956, 1957 and 1958	408-409
Tuberculosis seals—	
Question <i>re</i> collections by sale of—	2
U	
Upper Periyar Scheme—	
Question <i>re</i> details <i>re</i> —	152
Urkavalan, Sri P.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	583-584
V	
Vagheesam Pillai, Sri N.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	262-265
Vaigai Reservoir—	
Question <i>re</i> supply of drinking water to Madurai Municipality from—	13
Vaipparu River Scheme—	
Question <i>re</i> details <i>re</i> —	157
Vedamanickam, Sri P.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	594-596
Vedaranyam Rural Housing Society—	
See Co-operative Societies.	
Vedayyan, Sri V.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	503-505
Venkataraman, The Hon. Sri R.—	
Bills—	
Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959	630
Budget for 1959-60, general discussion on	373-384

V—cont.

Village leaders' training camps—

Question *re* details *re* 330-332

Village Panchayats Act, 1950—

See Papers laid on the table of the House.

W

Water-supply—

Question *re*—

Representation from people of Kanjamanaickampatti *re*—, action
taken on 530

Representation from Poraiyar Panchayat *re*—, action taken on. 621-622

Well(s)—

Question *re*—

Construction of a draw—at Thakkiripatti village, Tiruchirappalli
district 416

Number of—dug in Gudiyatham taluk 139-140

Provision of drinking water—for Harijans of Royavayal hamlet,
Alangudi taluk 540

Sinking of—for Harijans of Thakkiripatti village 416

Wheat—

Question *re* fixation of price of— 238-239

Wool-Processing Centre, Vinnamangalam—

Question *re* starting of 244

70

V. R. M. 1157

11.2034

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-8.
Messrs. CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
Messrs. NEW CENTURY BOOK HOUSE, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, Madras-1.
Messrs. VENKATARAMA & Co., Madras-1.
Messrs. V. PERUMAL CHETTY & SONS, Madras-1.
Messrs. M. DORAISAWMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
Messrs. S. S. SARAGHAVAN, Royapetta, Madras-14.
Messrs. THE SOUTH INDIA CO-OPERATOR'S AGENCY, Madras-4.
Messrs. PALANI & Co., Triplicane, Madras-5.
Messrs. MOORTHY PUBLICATIONS, Alwarpet, Madras-18.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Messrs. AMUTHU BOOK DEPOT BOOKSELLERS, Jhasarpuram P.O., Chingleput district.
Sri E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
Messrs. THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. BHARATHA MATR BOOK DEPOT, Tanjore, Tanjore district.
Messrs. D. V. NATHAN & Co., Kumbakonam, Tanjore district.
Messrs. APPAR BOOK DEPOT, Tanjore.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. M. PALANI & Co., BOOKSELLERS, Clock Tower, Pudukkottai.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli district.
Sri S. S. SULTAN MOHAMED, Alangudi, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Sri B. ABULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. C.P.S. BOOK SHOP, Chidambaram.
Messrs. THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, Coimbatore (R.S. Puram).
Messrs. VASANTHAM STORES, BOOKSELLERS, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. ARIVU NOOLAGAM, BOOKSELLERS, Market, Ootacamund, Nilgiris.
Sri S. M. JAGANATHAN, BOOKSELLER AND PUBLISHER, Nagerkottai, Kanyakumari district.

IN OTHER STATES.

Messrs. U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
Messrs. HAJEE K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, North Malabar district.
Messrs. THE S.S. BOOK EMPORIUM, BOOKSELLERS, "Mount-Joy" Road, Basavangu
Bangalore-4.
Messrs. PEOPLE'S BOOK HOUSE, Mysore.
Messrs. H. VENKATARAMIAN & SONS, VIDYANIDHI BOOK DEPOT, Mysore, South India.
Messrs. PANCHAYAT SAMACHAR GUTALA, West Godavari district.
Messrs. BOOK-LOVERS PRIVATE, LIMITED, Guntur and Hyderabad.
Sri D. SREEKRISHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
Messrs. JANATHA AGENCIES, BOOKSELLERS, Gudur.
Messrs. M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
Messrs. TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. THE CRYSTAL PRESS, BOOKSELLERS, Marthandam P.O., S. TRAVANCORE.
Messrs. THE BOOK AND REVIEW CENTRE, Vijayavada.
Messrs. THE B.H.U. PRESS BOOK DEPOT, Banares.
Messrs. B. S. JAIN & Co., 71, Abupura, Muzaffarnagar (U.P.).
Messrs. ANDHRA UNIVERSITY GENERAL CO-OPERATIVE STORES, LIMITED, Waltair.
Messrs. BALAKRISHNA BOOK CO., Hazratganj, Lucknow.